

АКТЫ

ИЗДАВАЕМЫЕ

ВИЛЕНСКОЮ КОМИССІЕЮ

ДЛЯ РАЗБОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ.

Томъ ХХХІІІ.

Акты относящіеся къ исторіи Западно-русской церкви.

В И Л Ъ Н А.

Типографія „Русскій Починъ“. уг., Виленской ул. и Богадѣльнаго переулка домъ № 25.

1908.

ЛОБНОУ

Личный составъ комиссіи:

Предсѣдатель Флавіанъ Николаевичъ Добрянскій.

- Ч л е н ы: {
- Иванъ Яковлевичъ Спроишъ.
 - Арсеній Осиповичъ Турцебичъ.
 - Дмитрій Ивановичъ Добыаао.

Оглавление XXXIII тома.

№№	СТР.	№№	СТР.
1.—1443 г. Марта 9. Духовное завѣщаніе священника Семена Прохоровича Чаплеевского, настоятеля православнаго храма во имя Животворящаго Креста Господня, въ г. Волковыскѣ	1	дарованіемъ жителямъ магдебургскаго права и Новосельчаны, въ Брестскомъ повѣтѣ, при чемъ въ первомъ упоминается древняя русская церковь во имя Рождества Пресв. Богородицы	10
2.—1443 г. Марта 29. Фундушъ православной церкви въ им. Савичи—Русскіе.	2	8.—1509 г. Іюня 30. Декретъ князя Федора Ивановича Ярославича по жалобѣ королевскихъ подданныхъ дер. Жолкинецъ о вторженіи въ ихъ владѣнія мѣстнаго священника Лопатинскаго	13
3.—1463 г. Февраля 9. Фундушъ Петропавловской церкви въ г. Кобринѣ	3	9.—1512 г. Апрѣля 22. Дѣло о принадлежаніиъ Погосской церкви урочищъ въ Волчычахъ	14
4.—1485 г. Апрѣля 23. Духовное завѣщаніе священника Нафанаила Фазилевича, настоятеля церкви св. муч. Сергія и Вакха, въ г. Брестѣ	4	10.—1512 г. Апрѣля 12. Документъ на владѣніе священниками Погосской церкви во имя Пречистой Богородицы уроч. Колобыновщина	—
5.—1500 г. Іюля 10. Фундушъ св. Михайловской церкви въ г. Кодинѣ	5	11.—1513 г. Сентября 9. Королевская грамота Николаевскому Пустынскому монастырю съ подтвержденіемъ фундуша	16
6.—1551 г. Іюня 1. Ограничительный межевой листъ между им. Игуменъ и мѣст. Богушевичи, совершенный княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ съ указаніемъ фундуша Богушевичской церкви	7	12.—1514 г. Февраля 3. Фундушъ Пречистенской приходской церкви въ городѣ Браславѣ и костела въ Дрисвятахъ	17
7.—1505 г. Февраля 22. Привилегія в. к. Литовъ Александра Чашнику Левку Боговитиновичу на село Вортель, въ которомъ дозволяется основать городъ съ		13.—1514 г. Февраля 6. Фундушъ Дрисвятскаго р.-католич. костела	20

- 14.—1517 г. Ноября 26. Королевская грамота на пять службъ земли, въ пользу соборной церкви во имя св. муч. Бориса и Глѣба въ г. Новогородкѣ 21
- 15.—1518 г. Февраля 3. Фундушовая запись Николаевской церкви въ г. Минскѣ, совершенная ключникомъ виленинъ Григоріемъ Исаевичемъ Громыкой 23
- 16.—1518 г. Ноября 1. Фундушъ Рождество Богородицкой церкви въ с. Шебринѣ, Брест. воев. 24
- 17.—1519 г. Юня 8. Фундушовая запись Льва Тишкевича въ пользу Николаевского Пустынского монастыря 25
- 18.—1524 г. Юля 16. Фундушъ Лошницкой св. Михайловской церкви 26
- 19.—1526 г. Мая 30. Грамота (презента) помѣщика Козлинскаго священнику о. Нестору на Вировскій приходъ 27
- 20.—1528 г. Юня 1. Фундушовая запись въ пользу Половецкой приходской церкви 28
- 21.—1529 г. Октября 23. Фундушовая запись кн. Константина Ивановича Острожскаго на Св. Николаевскую церковь въ с. Порудоминѣ 29
- 22.—1530 г. Марта 7. Вводъ священника Коссовской русской церкви Пресе. Богородицы о. Игнатія во владѣніе полемъ Ганчишекъ 30
- 23.—1531 г. Февраля 27. Раздѣльная запись на им. Лазово, при чемъ въ числѣ участниковъ называется „попъ Григорій“ —
- 24.—1531 г. Ноября 6. Заявленіе Пресвитера о. Матвѣя Іоанновича Ржевскаго о полученіи недвижимаго имущества отъ своей матери Агнеты 31
- 25.—1531 г. Ноября 6. Раздѣльная запись на им. Осины между родными братьями Пресвитеромъ Павломъ, Іоанномъ и Стапиславомъ Лаврентьевичами —
- 26.—1533 г. Мая 27. Купчая крѣпость, по которой Пресвитеръ Григорій приобрѣлъ въ им. Лазово мельницу 32
- 27.—1533 г. Мая 27. Въновная запись отъ русскаго плебана въ им. Лазово Григорія своей женѣ Танюлькѣ (или Татьянѣ) —

- 28.—1533 г. Юня 10. Купчая крѣпость, по которой попъ Григорій въ им. Лазовѣ приобрѣлъ во владѣніе двѣ мельницы отъ нѣкоего Петра Дмитровича —
- 29.—1535 г. Апрѣля 7. Заявленіе пресвитера Григорія Лазовскаго объ уничтоженіи предыдущаго акта 33
- 30.—1535 г. Ноября 17. Купчая крѣпость, по которой священникъ Лазовскій о. Григорій приобрѣлъ во владѣніе части въ им. Лазовѣ отъ нѣкоего Степана Матвѣевича —
- 31.—1536 г. Мая 13. Заявленіе зем. Остафія Рака о передачѣ закладной попу Григорію изъ Лазова 34
- 32.—1538 г. Мая 13. Заявленіе пресвитера Григорія изъ Лазова о передачѣ предыдущей закладной зем. Марушѣ Николаевнѣ изъ Твороговъ —
- 33.—1538 г. Сентября 9. Заставный листъ отъ наслѣдниковъ Іоанна изъ Струссъ на свое поле „попу русскому“ Нестору изъ Креслипа 35
- 34.—1539 г. Ноября 14. Дарственная запись отъ священника Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Луки своему сыну Карпу на участокъ земли —
- 35.—1541 г. Юля 6. Грамота королевы Бонны, по которой она присуждаетъ въ пользу Кобринскаго Спасскаго монастыря двѣ земли—Постригачевскую и Хильчевщину, которыя были записаны на эту церковь княземъ Иваномъ Кобринскимъ 36
- 36.—1542 г. Апрѣля 17. Дарственная священника Св. Троицкой въ г. Дрогичинѣ церкви Θεодора Алексѣевича на свое имѣніе въ дер. Творково-Морже землянину Вакулѣ 37
- 37.—1542 г. Юля 10. Заставный листъ протопопа Лазовскаго Григорія на поле въ им. Лазово зем. Аврааму и Матвѣю Слѣповронамъ 38
- 38.—1543 г. Декабря 7. Продажный листъ на участокъ земли отъ Глечевича протопопу Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ —

- 39.—1546 г. Июля 30. Духовное завѣщаніе протопопа Григорія Лазовскаго. 39
- 40.—1546 г. Июля 19. Запись старостины Пинской Богданы Богдановны Салѣжанки на Пречистенскую церковь въ селѣ Голуби одной уволокѣ земли. 40
- 41.—1546 г. Октября 4. Привилегія короля Августва II священнику Св. Михайловской Галицкой церкви на священство при названной церкви 41
- 42.—1546 г. Января 13. Фундушъ Св. Дмитріевской церкви въ им. Роговъ, княжны Любецкой, Ганны Николаевны Остиковичъ 42
- 43.—1547 г. Января 14. Продажный листъ на домъ въ г. Дрогичинѣ отъ Андрея Кочерги священнику Мѣшковскому о. Ивану 43
- 44.—1548 г. Января 2. Презента священнику Волошу Дмишевичу на русскую церковь въ Лазовѣ 44
- 45.—1548 г. Января 12. Продажный листъ на участокъ земли отъ Нестора о. Ивану, священнику Спасской церкви въ им. Дрогичинѣ. —
- 46.—1548 г. Января 22. Дарственная запись отъ пресвитера русскаго Волошѣ Дмишевича на части своего владѣнія въ г. Лазовѣ въ пользу судьи Матвѣя Галицкаго 45
- 47.—1549 г. Марта 11. Заемное письмо отъ священника Лазовской церкви о. Силуана Дрогичинскому земскому судѣ Матвѣю Галицкому —
- 48.—1549 г. Мая 20. Презента пресвитеру Силуану на русскую церковь въ г. Лазовѣ отъ Матвѣя Галицкаго. 46
- 49.—1550 г. Февраля 15. Фундушъ церкви Руднянской, Брестскаго воеводства —
- 50.—1550 г. Октября 10. Дарственная запись на участокъ земли бывшаго войти Николая священнику Ильинской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Игнатію. 47
- 51.—1550 г. Ноября 5. Раздѣльная запись на им. Лукавье и Хотенчицы между Стецковичами и Рогозичами, съ указаніемъ фундуша Пречистенской церкви въ Хотенчицахъ. 48

- 52.—1552 г. Марта 4. Продажный листъ на домъ съ усадьбой отъ Лаврентія Ковнатки священнику Русковской церкви о. Феликеу Маженскому 50
- 53.—1553 г. Марта 17. Обиѣнная запись Макарія, епископа Пинскаго и Туровскаго, по которой онъ даетъ церковную землю епископства Пинскаго, находящуюся въ селѣ Пожежинѣ, подъ названіемъ дворище Хроболовье, въ обиѣнъ со священникомъ Нобельской Никольской церкви на дворище Тесовщину, лежащее въ епископскомъ же селѣ Храпинѣ. —
- 54.—1554 г. Августа 4. Привилегія кор. Сигизмунда Августа Остринской церкви Св. Спаса. 51
- 55.—1555 г. Августа 8. Грамота князя Юрія Семеновича съ дарственной на человека въ Дружиловицкой церкви Пинскаго повѣта. 53
- 56.—1555 г. Декабря 4. Ревизія грунтовъ Дружиловицкой св. Николаевской церкви. —
- 57.—1556 г. Июля 19. Грамота князя Семена Юрьевича Слуцкаго священнику Кирилу Ивановичу на Баславскую церковь Св. Симеона. 55
- 58.—1556 г. Ноября 18. Листъ Пинскаго старосты Станислава Фальчевскаго, по жалобѣ священника Жолкинской Спасской церкви, объ освобожденіи послѣдняго отъ чина въ королевскую казну. —
- 59.—1557 г. Марта 26. Продажный листъ на участокъ земли отъ Матвѣя Залѣскаго священнику Пречистенскому въ г. Дрогичинѣ о. Мартину. 56
- 60.—1557 г. Апрѣля 2. Продажный листъ на участокъ земли съ садомъ отъ Оначы Шдерейки священнику Пречистенской церкви о. Мартіану и его женѣ Авдотѣ въ г. Дрогичинѣ. 57
- 61.—1558 г. Января 29. Фундушъ Баславской церкви. —
- 62.—1558 г. Марта 28. Ограниченіе им. Сольца, съ указаніемъ грунтовъ церкви Св. Пречистой. 58

№№	СТР.	№№	СТР.
63.—1560 г. Августа 25. Фундушъ церкви во имя св. Спаса и св. Николы въ селѣ Кольчицахъ, Бобруйскаго повѣта.	60	купила въ томъ же селѣ „дворище“ со всякимъ поселеніемъ у зем. Мацковича.	72
64.—1562 г. Октября 6. Заявленіе Мельницкаго протопопа о. Давида объ убійствѣ его сына Парфена въ домѣ Мельницкаго мѣщанина Ивана Кобыляка.	61	75.—1571 г. Іюня 21. Судебное рѣшеніе по жалобѣ епископа Владимирскаго и Берестейскаго Θεодосія на Станислава Покарскаго о завладѣніи церковными имѣніями въ Берестейскомъ повѣтѣ, подъ названіемъ Смолинь, Косичи и Березовичи.	73
65.—1563 г. Іюня 24. Ревизорскій листъ при обмѣрѣ королевскихъ владѣній Кобринскаго замка, съ данными о земельномъ вадѣлѣ Грушевскаго причта.	62	76.—1571 г. Ноября 1. Мирная добровольная сдѣлка между Жертицкимъ священникомъ о. Яцкомъ и повѣреннымъ Екаторины Зихорской изъ Поканіева о пяти копахъ грошей.	80
66.—1563 г. Іюля 12. Документы, относящіеся въ основанію Пречистенской церкви въ гор. Дрогичинѣ.	63	77.—1572 г. Октября 18. Фундушъ Прусской церкви во имя Рождества Пресвятой Богородицы.	—
67.—1565 г. Марта 30. Дарственная запись на Почейковский садъ въ г. Дрогичинѣ отъ Ивана Карповича Пречистенскому священнику о. Мартіану.	66	78.—1573 г. Февраля 6. Продажная запись на участокъ земли отъ русскаго священника въ г. Дрогичинѣ на той сторонѣ р. Буга о. Василія Сеховича Яшкѣ Снякѣ и его женѣ.	81
68.—1566 г. Марта 1. Соглашеніе по вопросу о земельныхъ участкахъ между священникомъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартіаномъ и дѣтьми Юхны.	67	79.—1575 г. Іюля 6. Запись на волоку земли дяку Вишницкой церкви отъ воеводы Новгородскаго Павла Ивановича Салѣги.	82
69.—1567 г. Марта 20. Фундушевая запись подскарбія дворнаго, писаря в. к. Литовскаго Лаврина Войны на двѣ волоки земли и плацъ въ м. Погостѣ на церковь Погостскую.	68	80.—1576 г. Августа 18. Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Θεодосія, на имя Яцка Грякевича Гриневецкаго о снятіи съ него и его жены Богданы отлученія церковнаго.	—
70.—1567 г. Апрѣля 11. Продажная запись на участокъ земли отъ Аксиньи Смаркловской Пречистенскому священнику о. Мартіану, въ г. Дрогичинѣ.	69	81.—1577 г. Января 12. Фундушевая запись княгини Раины Полубинской на церковь Св. Живоначальной Троицы въ селѣ Яблони.	83
71.—1567 г. Іюля 12. Добровольная сдѣлка Пречистенскаго священника въ г. Мельницѣ съ мѣстными «млынарями» о покупке сѣножатни.	—	82.—1578 г. Мая 25. Письмо старосты Тыкоцинскаго и Васильковского Луки Геринцаго къ архимандриту Супрасьскаго монастыря съ назначеніемъ дня для личнаго прѣзда въ Васильково по дѣлу объ убійствѣ монастырскими слугами Васильковского мѣщанина.	84
72.—1568 г. Іюня 25. Грамота кор. Сигизмунда Августа I съ наданьемъ фундуша Спасской церкви въ с. Жолкиняхъ, Пин. пов.	—	83.—1579 г. Іюня 29. Жалоба повѣреннаго монаховъ русскаго монастыря въ с. Кливинѣ о порубкѣ монастырскаго лѣса.	85
73.—1569 г. Августа 10. Записный листъ на землю Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ, подъ названіемъ «Владимовщина».	71	84.—1580 г. Мая 23. Жалоба о наѣздѣ русскаго Козерадскаго священника на	—
74.—1571 г. Іюня 14. Купчая крѣпость, по которой священникъ Ильинской церкви въ с. Гриневичахъ о. Θεодоръ Яцковичъ	—		

- дворъ путнаго боярина Миколая Кипки въ дер. Передѣльѣ. 86
- 85.—1580 г. Юни 26. Заявленіе вознаго о присутствіи его при припасеніи присяги свидѣтелями по дѣлу объ убійствѣ, съ данными о русской церкви во имя св. безсребренника въ м. Яловѣ. 87
- 86.—1582 г. Февраля 4. Заявленіе вознаго о поведеніи священника Грушевецкаго Никольской ц. о. Степана Гринковича. 88
- 87.—1582 г. Октября 15. Фундушъ Еремичской церкви Рождества Богородицы. —
- 88.—1582 г. Октября 9. Вводный листъ на им. Харитоново, Брест. в., съ данными о церковной землѣ мѣстной церкви. 89
- 89.—1582 г. Октября 29. Актъ осмотра тѣлесныхъ поврежденій, нанесенныхъ Никольскому священнику о. Гаврилу и его сыну Демьяну на дорогѣ Клецельскимъ подстаростой Денартомъ Фальковскимъ. 91
- 90.—1583 г. Марта 7. Продажные листы: А) на ознюю пшеницу отъ зем. Василя Суммы православному священнику въ с. Жерчичахъ о. Якову Кузьмичу и Б) отъ послѣдняго еврею г. Мельника. 92
- 91.—1583 г. Юля 19. Опись имущества землячъ Винковъ съ данными о церкви въ Пештувянахъ, Ковен. пов. 94
- 92.—1583 г. Сентября 10. Фундушъ Морозкаго монастыря, данный княземъ Юріемъ Юрьевичемъ Олельковичемъ. 96
- 93.—1584 г. Августа 18. Духовное завѣщаніе князя Андрея Федоровича Острожецкаго, съ данными для исторіи Андреевской церкви въ м. Андреевѣ. 97
- 94.—1586 г. Августа 25. Актъ на владѣніе грунтами Шипянской церкви. 101
- 95.—1586 г. Декабря 2. Раздѣльная записъ на мѣнѣе Горново, Брестскаго воеводства съ указаніемъ земель отведенныхъ на причтъ мѣстной церкви. 102
- 96.—1587 г. Мая 15. Дарственная записъ Олизара Кирдея Мыльскаго и его жены Ганны Юрьевны княжны Гольшанской на Пятницкую церковь въ с. Крупѣ (Дубровскую). 113

- 97.—1588 г. Апрѣля 25. Объявленіе вознаго объ осмотрѣ церкви Св. Варвары за г. Дрогичиномъ, которую мѣщанинъ Дрогичинскій Андрей Поповичъ разрушилъ и унесъ изъ нея свящ. облаченія, антипинъ и церковную утварь. 114
- 98.—1588 г. Мая 11. Презента на Хотичскую церковь священнику о. Ивану Климовичу. 115
- 99.—1590 г. Августа 9. Судебное опредѣленіе по дѣлу священника Троцкаго Василя Федоровича съ татаринномъ княземъ Айсою Ахметьевичемъ о захватѣ фундушевой земли Троцкой Рождество Богородицкой церкви. —
- 100.—1590 г. Ноября 2. Инвентарь имѣнія и мѣстечка Крайскъ Минск. воев., съ данными о мѣстныхъ церквахъ. 121 X
- 101.—1591 г. Мая 9. Фундушъ Кочеранской церкви, Бобруйскаго староства. 124
- 102.—1592 г. Мая 25. Фундушъ Пятницкой церкви въ с. Гюинѣ, наданный королевскимъ ловчимъ Ярошемъ Немирой. 125
- 103.—1592 г. Юня 10. Духовное завѣщаніе священника „на Лани“ Андрея Петровича. 127
- 104.—1593 г. Сентября 10. Фундушъ церкви въ с. Свержнѣ. 128
- 105.—1593 г. Юня 10. Инвентарь мѣстечка и им. Крайскъ Мин. воев. съ данными о русской церкви въ семъ мѣстечкѣ. 129
- 106.—1593 г. Юля 19. Духовное завѣщаніе землянина Мартина Васильевича Садовскаго съ упоминаніемъ о церкви Св. Троицы въ с. Каненѣ. 133
- 107.—1593 г. Августа 18. Духовное завѣщаніе землянина Юрія Качицкаго съ данными о церквахъ въ г. Рѣчицѣ и селѣ Лучинѣ. 136
- 108.—1594 г. Юня 29. Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Ипатія Бѣльскому Богоявленскому братству и королевское подтвержденіе ея. 137
- 109.—1595 г. Марта 24. Заявленіе вознаго по дѣлу объ убійствѣ Анхима Гавриловича, сына священника Бѣльской Никольской церкви. 139

№№	СТР.	№№	СТР.
110.—1595 г. Марта 27. Жалоба священника Дукорской церкви о наѣздѣ на его домъ, грабежѣ и побояхъ, причиненныхъ ему подданными им. Смиловицкаго	140	122.—1600 г. Августа 28. Объявленіе вознаго о врученіи судебной повѣстки православному населенію г. Мельника . . .	157
111.—1596 г. Іюля 28. О наѣздѣ подданныхъ жены канцеляна Смоленскаго Станислава Нарушевича, Галшки Комаевской, им. Заповскаго на поля села Заборья, принадлежавшаго русской Боголюбленской церкви въ Логойскомъ замкѣ.	141	123.—1602 г. Іюня 11. Жалоба Жданы дочери Якова Коваля изъ дер. Буковичъ объ изнасилованіи и побояхъ, причиненныхъ ей Хилкою Стоцкинь въ им. Носовъ, съ указаніемъ на Буковичскую православную церковь	158
112.—1598 г. Января 22. Фундушъ Щорсовской церкви	143	124.—1604 г. Марта 22. Позовъ Мельницкаго старосты Мельницкому городскому судѣ по дѣлу о неуплатѣ русскими священниками изъ Гродека и Гродиска подати въ Пользу Плоцкаго р. католическаго епископа	159
113.—1598 г. Іюня 11. Продажная крѣпость на три волоки земля въ им. Корчицѣ, Гродн. пов., отъ зем. Андріана Яновича Пекарскаго священнику Озерской церкви.	144	125.—1604 г. Іюня 7. Декретъ Мельницкаго городского суда по дѣлу о нанесеніи Семеномъ Лосацкимъ оскорбленія священнику Гнойненской церкви Трофиму Вержбѣ	161
114.—1599 г. Января 17 Фундушъ Горбанской церкви	146	126.—1604 г. Ноября 19. Довесеніе вознаго о запечатаніи имъ квартиры супруговъ Рабковъ, находившейся во 2-мъ этажѣ каменнаго зданія Виленскаго Св. Духова монастыря, жонѣ, какъ свѣтскимъ людямъ, отказано было въ дальнѣйшемъ пребываніи въ монастырѣ	162
115.—1599 г. Декабря 18. Вводъ Ермола Сусловскаго, священника русской Спасской церкви въ г. Дрогичинѣ, во владѣніе фундушемъ сей церкви	149	127.—1604 г. Ноября 28. Перечень вещей Ивана Рабки, находившихся въ каменномъ домѣ Виленскаго Св. Духова монастыря	164
116.—1600 г. Апрѣля 18. Заявленіе бурмистра г. Мельника о протестѣ представителей города, выраженномъ ими мѣстному плебану Яну Витковскому относительно его притязаній на угодья, капщину и десятину съ жителей г. Мельника	150	128.—1605 Феврала 28. Раздѣльный аятъ на им. Мелешковичи и Бѣлый Городокъ между князьями Лукомльскими, съ данными о мѣстныхъ церквахъ	165
117.—1600 г. Апрѣля 25. Ограниченіе земель Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ.	—	129.—1605 г. Іюня 1. Жалоба Мельницкаго Воскресенскаго священника Трофима Вержбы на Семена Яроцкаго о побояхъ	169
118.—1600 г. Мая 19. Фундушъ Негиньвицкой церкви	152	130.—1607 г. Августа 28. Протестъ православныхъ жителей г. Мельника противъ дѣйствій Кіевскаго Митрополита Ипатія Поцѣя, принявшаго церковную унію и принуждавшаго къ сему православныхъ	170
119.—1600 г. Іюня 15. Заявленіе Дрогичинскаго подкоморія о результатахъ произведеннаго имъ дознанія о владѣльцахъ уволокъ православныхъ и р. католикахъ въ г. Мельникѣ	153		
120.—1600 г. Іюня 23. Показаніе Мельницкихъ мѣщанъ православныхъ и р.-католиковъ по вопросу о платѣ десятины .	156		
121.—1600 г. Іюля 5. Протесты Мельницкаго плебана противъ рѣшенія мѣстныхъ гражданскихъ властей по вопросу о десятинѣ и Мельницкаго бурмистра противъ плебана	—		

№№	стр.	№№	стр.
131.—1607 г. Декабря 25. Заявленіе Андрей Вержбинскаго, православнаго исповѣданія, о своемъ желаніи праздновать день Рождества Христова по р.-католическому календарю	172	уилать ему по земному писму Матвѣя Волковицкаго	184
132.—1608 г. Апрѣля 29. Заявленіе священника Козерадской церкви объ оскорбленіяхъ словами и дѣйствіемъ, нанесенныхъ ему священникомъ Гноинской церкви	—	140.—1610 г. Іюня 1. Жалоба Мельницкаго ксендза Витковскаго на православное населеніе г. Мельника, устроившее народное гуляніе по случаю праздника Св. Троицы	185
133.—1608 г. Декабря 25. Заявленіе Николая Давидовскаго, р. католическаго исповѣданія, о празднованіи дня Рождества Христова по православному календарю	—	141.—1610 г. Октября 5. Духовное завѣщаніе священника Озерской церкви Павла Ивановича	186
134.—1609 г. Января 10. А) Жалоба мѣщанина Яна Коневича и Мацка Коваля на Корницкаго священника Осташа, не явившагося къ выполненію присяги по дѣлу о продажѣ сохи и присяктъ для этого своего брата Василя, лишенаго священническаго сана, и Б) Заявленіе Корницкаго священника Василя о томъ, что Коневичъ и Коваль не пожелали присутствовать при его присягѣ	173	142.—1610 г. Ноября 12. Фундушъ Городищской церкви, во имя св. пр. Иліи, Новогр. пов.	187
135.—1609 г. Апрѣля 17. Заявленіе православнаго христіанина Герасима Пѣтуховича объ истязаніяхъ, которымъ подвергся его Іудей	175	143.—1610 г. Декабря 11. Инвентарь Жицкой церкви, Мин. губ. прозываемой «Монастыремъ»	189
136.—1609 г. Іюня 10. Дарственная записъ отъ Θεодора Лядскаго и его паслѣдниковъ Варшавскому старостѣ Станиславу Варшицкому на нивы: Носсовъ, Старая Воля, Кошелевка, Боковичи, Дубичи, Раковичи, Лѣсная и др., съ данными о Носовской церкви	—	144.—1611 г. Октября 22. Объявленіе вознаго по дѣлу о недополученіи Мельницкимъ плебаномъ Іоанномъ Витковскимъ церковной десятины отъ жителей г. Мельника	191
137.—1609 г. Іюня 12. Продажный листъ на движимость, находившуюся на землѣ мурованой Богородицкой церкви въ г. Гроднѣ отъ Гаврилы Ельскаго Езофу Ельскому	179	145.—1611 г. Декабря 25. Заявленіе Василя Ярмозовича, православнаго вѣроисповѣданія, о желаніи своемъ праздновать день Рождества Христова по римскому календарю	192
138.—1609 г. Ноября 19. Духовное завѣщаніе митрополита Кіевскаго Ипатія Потѣя	180	146.—1612 г. Апрѣля 25. Передаточная записъ Гноинскаго священника Трофима Вербы женѣ своей Θεодорѣ Подыцкой на 500 зод. пол.	193
139.—1609 г. Ноября 26. Заявленіе священника Мельницкой Воскресѣнской церкви о. Трофима Григорьевича Вержбы о не-	—	147.—1613 г. Мая 21. Объявленіе вознаго о присяжномъ завлеченіи священника Прохенской церкви о. Волоса о пожарѣ, истребившемъ въ 1611 году его домъ и имущество, каковое заявленіе послужило основаніемъ къ освобожденію отъ уплаты податей въ королевскую казну	—
		148.—1613 г. Іюля 18. Заявленіе христіанскаго населенія г. Берестя о причинѣ ужаснаго пожара, въ семъ городѣ съ 4 на 5 Іюля 1613 года, когда погибли и мѣстные храмы	194
		149.—1614 г. Февраля 24. Объявленіе вознаго объ убыткахъ отъ пожара, понесенныхъ священникомъ Мельницкой Пречистенской церкви, о. Іеронимомъ	197

№№	стр.	№№	стр.
150.—1616 г. Августа 1. Ограниченіе им. Бѣлавичъ, съ данными о Св. Георгіевской Бѣлавичской церкви, и церкви Пятницкой въ м. Пескахъ	198	161.—1625 г. Августа 14. Духовное завѣщаніе Маріи Дмитріевны Кононовичъ въ пользу Виленскаго Св. Духова монастыря.	228
151.—1621 г. Сентября 8. Духовное завѣщаніе землевн Настаси, урожденной Жабо, жены Шимона Григорьевича Мерскаго, съ данными о церкви въ им. Мерахъ.	203	162.—1625 г. Августа 18. Духовное завѣщаніе мѣщанина и купца г. Вильны Григорія Захаровича, которымъ онъ во время морового повѣтрія описываетъ въ пользу Виленской братской церкви Сошествія Св. Духа разное недвижимое и движимое имущество.	229
152.—1622 г. Мая 31. Судебное опредѣленіе по спорному дѣлу о земляхъ им. Грицовичъ, съ данными о Грицовичской церкви.	206	163.—1625 г. Августа . . . Духовное завѣщаніе Виленскаго мѣщанина Андрея Ильича Субачича, которымъ онъ описываетъ во время морового повѣтрія на церковь Сошествія св. Духа свою часть каменницы по Конской улицѣ въ г. Вильнѣ и другое имущество.	230
153.—1622 г. Октября 20. Опредѣленіе гродненскаго земскаго суда по дѣлу священника Гудеевской церкви о. Ивана Гедройты съ кор. марш. Крыштофоромъ Веселовскимъ о недопущеніи крестьянъ Крастицкой волости отправлять свои духовныя требы въ названной церкви и объ оскорбленіи самого о. Гедройты.	218	164.—1623 г. Августа . . . Духовное завѣщаніе Виленской мѣщанки Евдокіи Константиновны, которымъ описывается, во время морового повѣтрія, въ пользу церкви Сошествія Св. Духа деньги и часть каменницы и разное движимое имущество.	231
154.—1622 г. Ноября 8. Фундушъ Хотасевской церкви, Минскаго воеводства	220	165.—1625 г. Октября 15. Документъ на пріобрѣтеніе Виленскимъ 2. Духовнымъ монастыремъ плаца Ягнешки Адамовны.	232
155.—1623 г. Фундушъ Довечерской (Дрогичинской?) церкви во имя Пречистой Богородицы	221	166.—1625 г. Декабря 12. Духовное завѣщаніе Лувана Амеляновича въ пользу Виленскаго Св.-Духова монастыря.	233
156.—1623 г. Августа 11. Фундушъ Крошинской церкви, Новогрудскаго воеводства	223	167.—1626 г. Февраля 27. Продажная записъ на недвижимое имущество въ г. Дрогичинѣ Пашка и Прокопія Семеновичей Лясковичей священнику при церкви въ Русскихъ Савичахъ отцу Николаю Васильевичу Межирѣцкому.	234
157.—1623 г. Декабря 15. Уступочная записъ на участокъ земли въ русской части г. Дрогичина, за рѣкою Бугомъ въ пользу священника Забужной церкви о. Иеронима Чудовскаго	224	168.—1626 г. Декабря 11. Дарственная записъ на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу мѣстной Никольской церкви отъ Ивана Яковлевича Прохило.	235
158.—1623 г. Декабря 15. Дарственная записъ Андрея и Ивана Серовиковъ на участокъ земли въ Забужной части г. Дрогичина въ пользу Дрогичинской Богородицкой церкви.	225	169.—1626 г. Декабря 17. Фундушъ богадѣльни при Бытенскомъ Базиліанскомъ монастырѣ, Слонимскаго повѣта	236
159.—1624 г. Ноября 16. Духовное завѣщаніе мѣщанина русской части г. Дрогичина Николая Козака съ супругою, по которому они даютъ Дрогичинской Забужной Спасской церкви три огорода, 60 штукъ деревьевъ на постройку богадѣльни при сей церкви и двѣ гривны серебромъ на кадиальницу.	226	170.—1627 г. Апрѣля 23. Фундушъ Порпаницкой церкви, Ошмянскаго уѣзда	237
160.—1625 г. Апрѣля 20. Фундушъ Пережырской церкви Святителя Николая, Минскаго воеводства.	227	171.—1627 г. Ноября 26. Дарственная записъ на участокъ земли въ пользу За-	

№№	с т р.	№№	с т р.
бужной церкви въ г. Дрогичинѣ, отъ супруговъ Жолтовскихъ и Себестіана Гоцника	238	канцелярномъ Подляскимъ Станиславомъ Номирой и его супругою Евою урожд. Гяйвоиъ	251
172.—1628 г. Февраля 20. Два документа, касающіеся вопроса объ уплатѣ священникамъ Мельницкихъ церквей п церкви Лосицкой установленныхъ сеймомъ 1627 года податей	239	182.—1633 г. Іюня 16. Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго повѣта, во владѣніе урочищемъ «Поповщина», близъ дер. Грушевой	253
173.—1628 г. Марта 10. Уступочная записъ на Громончинскій участокъ земли, на Забужья, въ г. Дрогичинѣ, въ пользу священника св. Никольской церкви Стефана Кучинскаго отъ супруговъ Кельюхъ	240	183.—1633 г. Іюня 16. Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго пов., во владѣнія деревнею Подзаемье и др.	254
174.—1625 г. Іюня 14. Фундушъ Норплин-ской церкви, Минской губ.	241	184.—1633 г. Іюля 26. Инвентарь им. Чашники, съ данными о церквахъ въ м. Чашникахъ, с. Начи, Латыголичахъ и Волосовичахъ	256
175.—1628 г. Октября 5. Записъ въ пользу Гудевичской церкви, Волков. пов.	242	185.—1633 г. Августа 29. Жалоба священника Боковенской церкви о. Пацнята объ оскорбленіи словомъ и дѣйствіемъ со стороны Матвія Ходковского.	281
176.—1624 г. Декабря 29. Фундушъ св. Николаевской церкви въ им. Николаевѣ, Новогруд. уѣзда	244	186.—1633 г. Сентября 18. Протестъ православнаго Богоявленскаго братства въ г. Бѣльскѣ по дѣлу объ отнятіи Богоявленской братской церкви уніатами.	—
177.—1630 г. Февраля 18. Донесеніе познаго о врученіи королевскаго позва магистрату г. Бѣльска и уніатскому населенію его о явкѣ въ королевскій дворный судъ для разбора дѣла ихъ съ свящ. Михайловской Бѣльской церкви и православнымъ населеніемъ города	245	187.—1633 г. Сентября 24. Жалоба Бѣльскихъ мѣщаль, завѣдывавшихъ богоульней при соборной Богоявленской церкви, въ г. Бѣльскѣ, на протопопа Феодора Якубовича и другихъ лицъ о побояхъ, причиненныхъ учителю и разогнаніи школьниковъ мѣстной школы.	283
178.—1631 г. Февраля 26. Грамота кор. Сигизмунда III на владѣніе землею въ селѣ Рогавѣ, данная священнику Семятинской церкви о. Александру Оладовскому	247	188.—1634 г. Марта 7. Заявленіе священника Бѣльской Воскресенской церкви Силуяна Кузмича объ инцидентѣ, происшедшемъ въ соборной Бѣльской Богоявленской церкви 25 іюня 1633 г. во время пребыванія тамъ епископа Брестскаго и Владимира Іосифа Мокоты Баковецкаго.	—
179.—1631 г. Сентября 18. Фундушъ Вавулицкой церкви, Пинскаго повѣта	—	189.—1635 г. Іюня 18. Заявленіе священника Савичской церкви, о. Ивана Вержбицкаго о томъ, что дворянинъ Мартинъ Христофоровичъ Бернацкій напалъ на него въ г. Лосицѣ, избилъ и отнялъ сорокъ флориновъ.	284
180.—1633 г. Марта 14. Грамота кор. Владислава IV въ пользу православнаго населенія, съ подтвержденіемъ его религиозныхъ и общественныхъ правъ и привилегій, съ утвержденіемъ набранныхъ и поставленныхъ Константинопольскимъ патріархомъ лицъ: Митрополита Петра Могилы, и епископовъ Лудскаго и Острожскаго, Мстиславскаго и Черныньскаго	246	190.—1635 г. Августа 18. Жалоба священника Мианской церкви о. Николая Федоровича объ оскорбленіи словами и о побояхъ, причиненныхъ дворяниномъ Симономъ Леонардовичемъ Чарловскимъ.	—
181.—1633 г. Мая 13. Подтвержденіе дровняго фундуша Гнойненской церкви			

- 191.—1636 г. Февраля 2. Фундушная запись Анны Ставецкой, по первому браку Бѣлевичевой, а по второму Городенской, въ пользу Сурдегскаго монастыря. 285
- 192.—1636 г. Марта 14. Комиссарское рѣшеніе по дѣлу отдачи православнымъ жителямъ города Дрогичина Спасской церкви. 288
- 193.—1636 г. Марта 14. Комиссарское рѣшеніе дѣла объ отдачѣ православнымъ жителямъ г. Дрогичина Св.-Троицкой церкви и униатамъ Никольской церкви. 289
- 194.—1636 г. Марта 17. Комиссарское рѣшеніе дѣла о религіозныхъ столкновеніяхъ православныхъ жителей г. Бѣльска съ униатами. 290
- 195.—1636 г. Марта 17. Заявленіе православнаго священника соборной Бѣльской св. Николаевской церкви о недоразумѣніяхъ при приѣмѣ ея отъ униатовъ. 291
- 196.—1636 г. Марта 17. Дополнительные записи по предыдущему дѣлу объ обидахъ Православныхъ. 292
- 197.—1636 г. Марта 17. Жалоба православнаго священника Никольской церкви г. Бѣльска съ прихожанами на обиды со стороны р.-католическаго ксендза и его прихожанъ. 293
- 198.—1636 г. марта 31. Вызовъ въ судъ православныхъ жителей г. Дрогичина по обвиненію ихъ въ распространеніи якобы ложнаго вѣроученія. —
- 199.—1636 г. Апрѣля 8. Наказъ короля Владислава IV комиссарамъ, назначеннымъ для разбора церквей православныхъ и униатскихъ въ королѣ и вел. княж. Литовскомъ. 295
- 200.—1636 г. Апрѣля 9. Жалоба архимандрита Паясія Мостицкаго наместника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго на жителей г. Бѣльска р.-католиковъ объ обидѣ словами и дѣйствіями. 297
- 201.—1636 г. Апрѣля 9. Комиссарское опредѣленіе при отдачѣ въ г. Клецеляхъ, въ пользованіе православныхъ, церквей Никольской и Георгиевской. 298
- 202.—1636 г. Апрѣля 28. Судебное рѣшеніе по дѣлу о раздорахъ между Бѣльскими православными мѣщанами и магистратомъ изъ за храма Св. Архангела Михаила. 299
- 203.—1636 г. Мая 24. Жалоба архимандрита Паясія Мостицкаго, наместника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго и др. лицъ на р.-католиковъ, жителей г. Бѣльска о насильственныхъ захватѣ ими въ день Пятидесятницы, православныхъ церквей Богоявленія Господня, св. Николая и Воскресенской и нанесенныхъ при этомъ побояхъ и оскорбленіяхъ. 303
- 204.—1636 г. Октября 13. Заявленіе вознаго объ убійствѣ Николая Страховича у двора священника Межурѣцкой церкви. 304
- 205.—1636 г. Ноября 26. Жалоба Косовскаго плебана на дворянина Юсифа Тарковского о нападеніи съ тозпой пьяныхъ крестьянъ на Косовскую церковь и избіеніи школьниковъ. 305
- 206.—1637 г. Апрѣля 3. Заявленіе жителей г. Бѣльска на протопопа Михаила Якубовича за нарушеніе общественнаго покоя въ Бѣльскѣ. 306
- 207.—1638 г. Мая 14. Дарственная запись на два участка земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу причта Преображенской церкви въ г. Дрогичинѣ. 307
- 208.—1639 г. Марта 19. Продажная запись на участокъ земли въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви. 308
- 209.—1639 г. Мая 5. Дарственная запись Матвѣя Альбертовича Морачевского на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви о. Стефана Кучинскаго и его супруги. —
- 210.—1639 г. Мая 6. Мирная сдѣлка между двор. Мариномъ Гинчей и свящ. Боконенской ц. о. Падциномъ. 309
- 211.—1639 г. Сентября 13. Инвентарь села Вязичъ принадлежащаго причту Высоцкой церкви, Пинскаго повѣта. 310
- 212.—1639 г. Октября 6. Фундушъ Высоцкой Успенской церкви, Пинскаго повѣта. 311

№№

СТР.

№№

СТР.

- 213.—1639 г. Октября 13. Вводъ причта Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинскаго уѣзда, во владѣніе всѣми угодьями по древнимъ фундаментамъ отъ вѣдѣній Соломерецкихъ и селомъ Вѣжичи . . . 314
- 214.—1641 г. Апрѣля 8. Дарственная запись на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ отъ Лаврентія Николаевича Ярмаховича въ пользу Дрогичинскаго православнаго Преображенскаго монастыря . 215
- 215.—1641 г. Апрѣля 15. Жалоба діакона Дрогичинской Преображенской церкви о. Кипріяна на дворянина Іоанна Коляковского о насильствѣ и грабежѣ во время объѣзда прихода съ крестомъ . . . 116
- 216.—1641 г. Іюля 16. Объявленіе вознаго объ осмотрѣ луга, скошеннаго рабочими Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря. 317
- 217.—1641 г. Ноября 7. Довѣренность игумена Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря о. Пахомія Пацковского на веденіе всѣхъ гражданскихъ дѣлъ, выданныхъ Стефану Пудковскому и Лукѣ Воленскому. 318
- 218.—1641 г. Ноября 7. Дарственная запись на участокъ земли въ пользу Дрогичинской Николаевской церкви отъ жителей г. Дрогичина Илковичей и Федоровича . —
- 219.—1642 г. Февраля 11. Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Анны Скляновой своей дочери Апполоніи, бывшей въ замужествѣ за священникомъ Дрогичинской церкви о. Стефаномъ Кучинскимъ . . . 319
- 220.—1642 г. Сентября 7. Два документа къ исторіи Сѣрочинской церкви А) объявленіе вознаго о врученіи повѣстки по дѣлу священника Сѣрочинской церкви съ супругами Менжинскими и В) фундаментъ сей церкви . . . 320
- 221.—1642 г. Ноября 7. Отстрочка въ уплатѣ (поми священникомъ Николаевской церкви гор. Дрогичина . . . 321
- 222.—1643 г. Февраля 16. Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Стефана Жерчинскаго и его жены въ пользу священника Николаевской Дрогичинской церкви о. Стефана Кучинскаго. —
- 223.—1643 г. Марта 23. Записная запись на земельные участки между Данииломъ Бауномъ и священникомъ Стефаномъ Кучинскимъ. 322
- 224.—1643 г. Мая 25. Фундушъ Лѣсковичской церкви, Пинскаго уѣзда . . . 323
- 225.—1643 г. Іюля 13. Жалоба священника Михайловской церкви села Городка о. Іоанна Готовицкаго на братьевъ Буяльскихъ объ оскорбленіи и побояхъ нанесенныхъ ему и его слугѣ . . . 324
- 226.—1643 г. Іюля 29. Инвентарь им. Мильчъ, Ошмянскаго уѣзда, и принадлежащихъ къ нему селъ съ данными о мѣстныхъ церквахъ. 325
227. 1643 г. Ноября 4. Королевскій позовъ въ судъ настоятеля Дрогичинскаго женскаго Бенедиктинскаго монастыря Софіи Кишанкѣ по дѣлу о нарушеніи владѣній священника Сѣмьичской церкви. 334
- 228.—1643 г. Декабря 1. Королевская грамота на пожизненное владѣніе двумя волоками земли въ староствѣ Пинскомъ священнику о. Александру Волчковичу . 335
- 229.—1643 г. Декабря 2. Листъ князя Александра Людовика Радзивилла съ разрѣшеніемъ Ляховскому пресвитеру свободного перемоза 20 бочекъ хлѣба на мельницѣ м. Ляхвы 337
- 230.—1644 г. Марта 26. Фундушъ православной церкви въ им. Шкопахъ . . . 338
- 231.—1644 г. Мая 26. Фундушъ Рухоцкой церкви, Пинскаго уѣзда 339
- 332.—1644 г. Мая 31. Вводъ священника Рухоцкой церкви во владѣніе сеньей подданныхъ. 340
- 233.—1644 г. Іюля 11. Грамота кор. Владислава IV, предоставляющая священнику Св.-Никольской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Стефану Кучковскому пожизненно завѣдывать этой церковью и заботиться о ея внѣшнемъ и внутреннемъ благоустройствѣ. 341
- 234.—1644 г. Сентября 20. Грамота короля Владислава IV съ вызовомъ на сеймъ для суда увятскаго священника Троицкой Бѣльской церкви Ивана Махше-

- скаго и др. лицъ по обвиненію о насиліяхъ и преслѣдованіяхъ православныхъ на религіозной почвѣ 342
- 235.—1644 г. Ноября 4. Фундушова записъ княгини Ранны Соломерецкой въ пользу Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинскаго Повѣта, на сѣножать подъ названіемъ «Никольская гряда» 344
- 236.—1644 г. Ноября 25. Жалоба священника Журобицкой церкви о. Захарія Докудовскаго о нанесеніи ему побоевъ. 345
- 237.—1645 г. Марта 13. Заявленіе Луцкаго православнаго епископа Афанасія Пузыны съ изложеніемъ притѣсеній и обидъ, которыя православное населеніе г. Бѣльска терпитъ со стороны униатовъ 346
- 238.—1445 г. Марта 17. Жалоба священника Никольской церкви въ г. Бѣльскѣ о. Гедсона Пашковича о нападеніи на эту церковь и обидѣ со стороны Бѣльскихъ униатовъ подъ предводительствомъ бурмистра. 348
- 239.—1645 г. Марта 17. Позовъ въ королевскій судъ униатскаго священника Троицкой церкви, въ г. Бѣльскѣ, о. Ивана Малишевскаго объ обидахъ причиняемыхъ православному населенію и духовенству. 349
- 240.—1645 г. Іюня 22. Заявленіе вознаго по дѣлу о захватѣ въ им. пана Лещинскаго «хлопца», съ данными о Славицкой церкви 350
- 241.—1645 г. Іюля 21. Королевскій декретъ по дѣлу священника Сѣмятичской церкви Александра Голодовскаго съ монашками Дрогичинскаго Бенедиктинскаго монастыря относительно деревни Ситки или Роговки 351
- 242.—1645 г. Октября 18. Королевскій позовъ въ судъ Сѣмятичскаго униатскаго священника Александра Голодовскаго по дѣлу его съ жонскимъ бенедиктинскимъ монастыремъ относительно селенія Ситки или Роговка 353
- 243.—1646 г. Марта 27. Передаточная записъ отъ подстаросты Григорія Чарноцкаго священнику Никольской Дрогичинской церкви о. Стефану Кучинскому на полученіе суммы 100 польск. грошей по обязательству отъ Мартина Мляцаго и Мариины Симановны. 354
- 244.—1646 г. Мая 29. Королевскій декретъ по тяжбному дѣлу между священникомъ униатской Сѣмятичской церкви Александромъ Голодовскимъ и монахинями Дрогичинскаго бенедиктинскаго монастыря, при чемъ постановляется, чтобы храмъ ихъ, бывший на мѣстѣ древняго православнаго храма, въ теченіе трехлѣтія былъ перенесенъ на другое мѣсто. —
- 245.—1646 г. Сентября 5. Жалоба православнаго священника Гнойненской церкви о. Димитрія Вержбицкаго на Адама Мошенскаго объ оскорбленіи и грабежѣ. 356
- 246.—1646 г. Сентября 10. Заявленіе вознаго объ арестѣ нѣкоторыхъ слугъ въ им. Остромечинѣ по обвиненію ихъ въ оскорбленіи пресвитера Гнойненской церкви Димитрія Вержбицкаго 357
247. 1646 г. Октября 20. Фундушъ церкви Воскресенской и Рождества Богородицы въ м. Мельникѣ 358
- 248.—1646 г. Ноября 27. Определеніе по дѣлу о спорномъ участкѣ земли въ пользу Мотольской церкви, Пинск. повѣта 359
- 249.—1646 г. Марта 19. Продажная записъ Христофора Мельхлоровича Крупецкаго на подданнаго въ дер. Зеляновѣ съ женою, дѣтьми и со всѣмъ имуществомъ, священнику Гнойненской церкви о. Димитрію Вержбицкому, въ суммѣ 100 флориновъ польск. (около 45 руб. на наши деньги). 360
- 250.—1647 г. Іюня 7. Дарственная записъ Дрогичинскаго обывателя Матвея Одовскаго Забужскому Преображенскому монастырю на участокъ земли подъ именемъ «Сѣровчинскій» 361
251. 1647 г. Августа 10. Письмо Дрогичинскаго старосты Збигнѣва Оссолинскаго съ свидѣтельствомъ о фундушѣ Хотичской церкви 362
- 252.—1648 г. Февраля 19. Записъ жителя м. Мельника Георгія Мицкевича, по которой онъ уступаетъ на постройку Воскресенской церкви въ Мельникѣ вповѣ

ММ

стр.

- построенный имъ шпихаеръ и другой
строительный матеріалъ
- 253.—1648 г. Марта 1. Духовное завѣщаніе
дворянина Григорія Фурса съ данными
для исторіи Кунятинскаго монастыря. (363)
- 254.—1648 г. Апрѣля 7. Присужденіе къ
смерти Анны Паскеликовой за воровство
священныхъ вещей изъ православной
Никольской церкви въ г. Дрогичинѣ. 366
- 255.—1649 г. Апрѣля 16. Судебное рѣшеніе
по дѣлу между Христофоромъ Чапскимъ
прозвѣ. Пастухомъ и священникомъ Ни-
кольской Дрогичинской церкви о поро-
сенкѣ. 367
- 256.—1649 г. Мая 16. Фундушъ Истижской
церкви 368
- 257.—1649 г. Мая 24. Заявленіе священника
Хлопковской церкви о Павла Сосновскаго
о нападеніи на его домъ арендатора им.
Остромечина и Хлопкова Луки Гален-
зовскаго. 369
- 258.—1649 г. Мая 26. Заявленіе священника
Гнойненской церкви о Дмитрія Вержбиц-
каго о судьбѣ лошади, оставленной у него
на ночлегъ зем. Королемъ Немирою 370
- 259.—1649 г. Іюня 23. Королевскій вызовъ
въ сеймовый судъ членовъ Мельницкаго
магистрата по дѣлу о десятинѣ въ
пользу священника Мельницкой церкви.
- 260.—1649 г. Іюня 23. Заявленіе вознаго
при разслѣдованіи вопроса объ оброч-
ныхъ статьяхъ священника Мельницкаго
Іоанна Баутиста изъ Рубен 371
- 261.—1649 г. Августа 8. Распоряженіе Мель-
ницкаго старосты объ арестѣ десятины,
которую получало православное духовен-
ство г. Мельница. 372
- 262.—1650 г. Января 12. Грамота короля
Іоанна Казимира о правахъ и воль-
ностяхъ православной церкви въ Ли-
товскомъ княжествѣ.
- 263.—1650 г. Августа 26. Фундушъ Горо-
дищской Пречистенской церкви князя
Василія Полубенскаго 373
- 264.—1651 г. Января 6. Актъ осмотра тѣла
убитаго священника Докудовской церкви
о. Стефана Вержбовскаго. 377

ММ

стр.

- 265.—1651 г. Марта 20. Фундушъ Мель-
ницкой церкви, Пинскаго уѣзда.
- 266.—1652 г. Января 28. Квитанція на имя
священника Козерадской церкви Луки
Ерофеевича въ уплатѣ подати за одну
уволоку земли 378
- 267.—1652 г. Іюля 8. Грамота короля Яна
Казимира съ распоряженіемъ распечатать
православную церковь въ г. Дрогичинѣ.
- 268.—1652 г. Іюля 8. Жалоба Іеронима
Халедкаго на православныхъ Дрогичин-
скихъ священниковъ, съ обвиненіемъ
ихъ въ смутахъ на религіозной почвѣ. 379
- 269.—1652 г. Іюля 8. Грамота короля Яна
Казимира по дѣлу о притѣсненіяхъ
православныхъ въ г. Дрогичинѣ. 382
- 270.—1653 г. Февраля 22. Жалоба священ-
ника Гнойненской церкви Дмитрія Вербы
на солтыса дер. Горошеи Сегеня Кузаку,
бывшаго причиной убійства зятя о.
Вержбы, королевскаго солтыса той же
деревни Андрея Кузак. 383
- 271.—1653 г. Апрѣля 3. Объявленіе вознаго
объ обвѣдѣтельствующемъ раненаго Іеро-
нима Поцка изъ села Наройки.
- 272.—1653 г. Іюня 6. Заявленіе монаховъ
Дрогичинскаго монастыря о пожарѣ,
происшедшемъ въ монастырѣ въ день
Пятидесятницы, 1 Іюня, въ полдень и
исгребившемъ храмъ Преображенія Гос-
подня и монастырь. 384
- 273.—1653 г. Ноября 27. Фундушъ Дрегло-
вицкой униатской церкви во имя Непо-
рочнаго Зачатія Пресвятой Дѣвы Маріи.
- 274.—1653 г. Декабря 31. Фундушъ Мош-
ковской церкви, Новогрудскаго повѣта. 386
- 275.—1654 г. Марта 9. Грамота короля Яна
Казимира, утверждающая опредѣленіе
Митр. ун. церковей Антонія Селивы и
прочихъ епископовъ отъ 25 Іюня 1652 г.
относительно юрисдикціи Минскаго Архи-
мандрита Варлаама Козинскаго 389
- 276.—1654 г. Іюля 16. Жалоба священни-
ка Семятинской церкви Георгія Ала-
довскаго на Щитовскаго, Клопотовскаго
и др. о нанесеніи оскорбленія 390

№№	СТР.	№№	СТР.
277.—1655 г. Марта 1. Заявление алтаряста Дрогичинскаго костела Себестіана Свидерскаго, отъ имени своего и отъ имени настоятеля означеннаго костела, о сношеніяхъ православныхъ русскихъ жителей г. Дрогичина съ козаками и объ устройствѣ на масленицу ими уличнаго шествія въ видахъ осмѣненія католичества съ его обрядами и священнодѣйствіями.	391	на церковныя поля и грабежъ хлѣба въ снопахъ	398
278.—1655 г. Іюня 27. Удостовереніе арендатора им. Мостовъ Кучевскаго о томъ, что слѣдуемая по древнему фундушу и обычаю десятина въ пользу Мшанской церкви будетъ и впредь взыскиваема съ крестьянъ	392	285.—1659 г. Іюня 9. Королевское подтвержденіе грамоты униат. митр. Діонисія Балабана объ основаніи при Троицкой церкви въ г. Дрогичинѣ женскаго базилианскаго монастыря.	399
279.—1655 г. Іюля 16. Заявление со стороны Дрогичинскихъ р.-католиковъ по поводу процессіи, устроенной православными жителями Забужья съ цѣлю осмѣненія р.-католичества	393	286.—1659 г. Августа 5. Листъ короннаго надворнаго маршалка Лукаша Опалинскаго, освобождающій священника Дрегловской православной церкви отъ платежа поборовъ съ церковныхъ земель	400
280.—1656 г. Іюня 26. Жалоба памѣстника Млинскаго монастыря Св. ап. Петра и Павла о. Иларіона Мартиновича на владѣльца им. Точиска о грабежѣ лошади, когда онъ во время Московскаго нашествія проѣзжалъ изъ одного мѣста въ другое.	394	287.—1660 г. Сентября 25. Квитанціонная запись двор. Бернарда Менжинскаго въ полученіи лошади, купленной имъ въ Сѣмятичахъ у православнаго священника о. Іоанна Вержбы.	401
281.—1658 г. Января 6. Королевская грамота, подтверждающая запись ротмистра и покоеваго дворянина Яна Лужецкаго на десятину съ подданныхъ Поханевскихъ и Жерчичскихъ	395	288.—1660 г. Ноября 29. Жалоба священника Сѣмятичской церкви, о. Іоанна Вержбы, на крестьянъ дер. Мощовой о нападеніи на него, и оскорбленіяхъ словомъ и дѣйствіемъ.	—
282.—1658 г. Января 7. Жалоба священника Сѣмятичской церкви о. Дмитрія Вержбицкаго на пана Роговскаго о военномъ наѣздѣ и грабежѣ у него крупнаго скота.	396	289.—1660 г. Марта 9. Подтвержденіе фундуша Шерешовскаго старосты князя Альбрехта Радивилла въ пользу церкви Пречистой въ м. Лазвѣ.	402
283.—1658 г. Іюля 10. Жалоба священника Гнойненской Сѣмятичской ц. о. Дмитрія Вержбы на пана Некрашевича и его челядниковъ о военномъ наѣздѣ и грабежѣ мелкаго домашняго скота, пищи и движимаго имущества.	397	290.—1659 г. Января 29. Заявление иноковъ Дрогичинскаго Спасоваго монастыря объ уничтоженіи всѣхъ монастырскихъ документовъ во время непріятельскихъ набѣговъ 1657 года	403
284.—1658 г. Іюля 23. Жалоба священника Гнойненской церкви о. Дмитрія Вержбы на пана Каменецкаго о военномъ наѣздѣ		291.—1661 г. Октября 5. Заявление игумена Православнаго Дрогичинскаго монастыря іеромонаха Пахомія Пацковскаго, съ отреченіемъ отъ настоятельства въ монастырь въ пользу Евфимія Сикорскаго	404
		292.—1662 г. Марта 14. Миротворная свидѣтельная сдѣлка пресвитера Сѣмятичской церкви Іоанна Вержбы съ свят. Гнойненской церкви о. Дмитріемъ Вержбою относительно им. Черневичъ	406
		293.—1662 г. Перепись населенія Мельницкаго повѣта по приходамъ и въроисповѣданіямъ для взысканія подати «subsidium reipublicae»	407

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Предлагаемый XXXIII томъ актовъ, издаваемыхъ Вилѣнской археографической Комиссіей, заключаетъ въ себѣ 293 документа, извлеченныхъ изъ актовыхъ книгъ Вилѣнскаго Центрального архива. Всѣ эти документы относятся къ исторіи Западно-русской церкви, въ періодъ времени отъ 1443 по 1663 годъ и именно: XV вѣка—пять документовъ (1—5). XVI вѣка—сто семнадцать документовъ (6—122) и XVII вѣка сто семьдесятъ одинъ документъ (№ 123—293).

Изъ этихъ документовъ большинство писано на Западно-русскомъ книжномъ языкѣ, около 120 на языкѣ латинскомъ и одинъ (подъ № 274) на языкѣ народномъ бѣлорусскомъ, въ с. Машуковичахъ, Новогр. п., Минск. г. 31 декабря 1653 г. ¹⁾

По своему характеру документы этого тома могутъ быть раздѣлены на двѣ категоріи: акты крѣпостные и акты о состояніи.

Къ первымъ причисляемъ фундушова грамоты ²⁾, королевскія привиллегіи ³⁾

¹⁾ Вопросъ о Западно русскомъ языкѣ актовъ, не смотря на весь его громадный научный интересъ, оставляется нами въ сторонѣ, уже потому, что онъ неоднократно обсуждался въ изданіяхъ Комиссіи. Но при всемъ томъ послѣдній документъ (274) на языкѣ „бѣлорусскомъ“, на томъ говорѣ, который и до нынѣ составляетъ домашній языкъ простонародной среды и ею именуется языкомъ „простымъ“, заслуживаетъ вниманія работниковъ на почвѣ научной и политической, какъ непреложное свидѣтельство того, что роднымъ для бѣлоруссовъ алфавитомъ въ 1653 году была кириллица, „письмо русское“, изгнанное писцами городскихъ и земскихъ судовъ окончательно послѣ известной конституціи 1697 года. (Vol. leg. t. VI, Сиб. 1860 р. 17, сар. 24).

²⁾ №№ 2, 5, 12, 15—18, 20, 21, 42, 49, 61, 63, 69, 77, 80, 81, 87, 92, 101, 102, 104, 112, 114, 118, 142, 154—156, 160, 169, 170, 174, 176, 179, 181, 191, 212, 224, 230, 231, 235, 247, 256, 263, 265, 273, 274, 289.

³⁾ №№ 7, 11, 14, 35, 41, 54—57, 66, 72, 180, 199, 227, 228, 233, 234, 239, 241, 242, 244, 259, 262, 267, 269, 275, 281, 285.

записи дарственных, духовных завещаний, ¹⁾ релизорскія обмежеванія, инвентари, переписи и другіе крѣпостные акты, съ данными о церквахъ и монастыряхъ. ²⁾

Ко второй категоріи относимъ судебныя рѣшенія по церковно-религіознымъ дѣламъ и сдѣлки, въ которыхъ участвуютъ лица духовнаго сана, по текущимъ церковно религіознымъ вопросамъ ³⁾.

Географическій районъ, захватываемый документами настоящаго тома, можетъ быть опредѣленъ такъ: воеводство Подляшское, староство Берестейское, воеводство Новогрудское и отчасти воеводства: Виленское, Троцкое и Полоцкое. Большее количество документовъ посвящено Подляшью (нынѣ Сѣдлецкая губ. и части Люблинской и Ломжинской). ⁴⁾ Съ этой стороны настоящій томъ представляетъ особенность, по сравненію съ предыдущими томами. До сихъ поръ Подляшью не удѣлялось вниманія.

Если принять въ соображеніе, что Подляшье и староство Берестейское въ XV—XVII вв. находились въ церковно-религіозномъ подчиненіи православному епископу Владиміреко-Брестскому, воеводства же Новогрудское, Виленское и Троцкое—въ вѣдѣніи митрополита Кіевского, то можно сказать, что преимущественное вниманіе въ настоящемъ томѣ удѣлено этимъ двумъ епархіямъ. Отчасти документы затрогиваютъ и епархіи Пинскую и Полоцкую.

Извѣстно, что исторія Западно-русской церкви далеко не достаточно разработана, потому каждая черточка, каждый штрихъ, устанавливаемый документально, имѣетъ свою особую цѣну. Тѣмъ болѣе заслуживаетъ вниманія настоящій томъ, въ которомъ даются свѣдѣнія о 160 православныхъ церквахъ, 18 православныхъ монастыряхъ и 18 костелахъ самой западной части Бѣлоруссіи. Правда, на основаніи документовъ этого тома не представляется возможности изобразить картину церковной жизни въ Западной Руси за обнимаемый настоящимъ томомъ періодъ

¹⁾ №№ 1, 4, 19, 39, 40, 48, 58, 82, 93, 94, 96, 97, 98, 103, 106—108, 138, 141, 151, 159, 161—166, 218, 229, 251—253, 280.

²⁾ №№ 6, 22, 26, 38, 50, 51, 53, 62, 65, 73, 75, 78, 88, 91, 95, 99, 100, 105, 115, 117, 128, 136, 137, 143, 150, 158, 167, 168, 171, 175, 182—184, 207—209, 211, 213, 214, 226, 232, 248, 250.

³⁾ Къ этой категоріи относимъ 135 документовъ, не показанныхъ въ предыдущихъ примѣчаніяхъ.

⁴⁾ Пользуемся случаемъ засвидѣтельствовать печатано свою благодарность помощ. Архиваріуса Вилен. Центр. Архива А. Ф. Зѣнковичу, благодаря записямъ и любезности котораго явилась возможность внести въ настоящій томъ документы, касающіеся Подляшья.

времени (1443—1662), во весь ее объемъ, такъ какъ здѣсь даются лишь частные матеріалы для исторіи отдѣльныхъ церквей, Тѣмъ не менѣе не можемъ не выдѣлить нѣсколькихъ документовъ, которые имѣютъ между собой нѣкоторую связь и позволяютъ хотя отчасти обрисовать охватываемыя ими явленія.

I.

Черты религіозныхъ отношеній на Подляшья въ XVII в.

Брестская унія (1596 г.) внесла въ среду Западно-русскаго населенія много новыхъ поводовъ для столкновеній между католиками и православными. Прежде всего обострился календарный вопросъ, что можно видѣть изъ нижеслѣдующихъ фактовъ.

Въ 1607 г. Мельницкій мѣщанинъ Андрей Вержбинскій официально заявилъ въ магистратъ, что хотя онъ не р.-католической вѣры, но празднуетъ день 25 декабря, Рождества Іисуса Христа, по римскому календарю, «ради добраго примѣра». (131) ¹⁾ Въ томъ же году подобное же заявленіе сдѣлалъ и мѣщ. Николай Давидовскій, р.-католикъ, именно, что хотя онъ и чуждъ греко-русскому обряду, но ради примѣра рѣшилъ праздновать день Рождества Христова по православному календарю (133). Въ 1611 г. подобное же заявленіе сдѣлалъ мѣщанинъ Василій Ярмоловичъ—православный, о своемъ празднованіи дня Рождества Христова по р.-католическому календарю (145).

Эти заявленія, можно полагать, имѣли своей цѣлью законнымъ порядкомъ избавиться отъ штрафа въ цеховую казну за прогульный день.

Еще сильнѣе нарушались мирныя отношенія на Подляшья крайней нетерпимостію униатскаго и р.-католическаго духовенства.

Во главѣ такихъ ревнителей стоялъ униатскій митрополитъ Ипатій Потѣй.

19 августа 1607 г. въ день воскресный, митр. Ипатій Потѣй, замѣтивъ въ г. Брестѣ священника Пречистенской церкви, о. Константина, идущимъ за Мухавецъ, перенялъ его на дорогѣ, сначала «ганебне и окрутне рбилъ», а затѣмъ, надѣвъ на ноги кандалы и привязавъ за шею цѣпью къ возу («до кутьчого»), отвезъ означеннаго священника въ свое имѣнье Рожанецъ и, какъ заявляли православные жители Бреста, «нѣтъ вѣдома гдѣ его подѣлъ». Этого мало. При

¹⁾ Эта цифра обозначаетъ № документа настоящаго XXXIII тома Актовъ.

отъѣздѣ, Потѣй угрожалъ православнымъ, что доведетъ дѣло до казни и отнятія у нихъ имѣнія и чести. 23 августа о вышеизложенномъ было подано въ Мельницкій городскій судъ заявленіе, подписанное двадцатью четырьмя православными поручителями, изъ которыхъ четыре священника, а остальные двадцать представители отъ шести православныхъ приходовъ г. Бреста (Воскресенскаго, Крестовоздвиженскаго Михайловскаго, Пятницкаго, Пречистенскаго и Троицкаго) (130).

Въ этомъ документѣ православные заявляли, что Ипатій Потѣй «прошлыхъ лѣтъ, отъ часу немалого, безъ воли и вѣдомости всей речи посполитой релии Греческое», отдался въ послушаніе папѣ римскому, что послѣ подчиненія папѣ Потѣй сталъ чинить «великія и неносныя» притѣсненія какъ духовнымъ такъ и свѣтскимъ лицамъ, что онъ «церкви спустошилъ» и что о всѣхъ этихъ обидахъ шире было «оповѣдано и оказано» на сеймахъ и въ городскихъ судахъ. Между тѣмъ, заявляли православные, на Варшавскомъ сеймѣ 1607 года состоялось опредѣленіе, утвержденное королевской привилегіей,—чтобы всѣ христіане, исповѣдывающіе православную (греческую) религію «ведле старожитныхъ звичаевъ и обрядовъ, ведле постановенія и каноновъ, отъ святыхъ отецъ поставленныхъ, безъ нарушенія сумнѣнья людей посполитыхъ, вцале ненарушене набожеество свое отправовали». (130)

Подъ угломъ зрѣнія приведеннаго документа интересно разсмотрѣть духовное завѣщаніе митрополита Ипатія Потѣя, напечатанное въ настоящемъ томѣ (по вторичной явкѣ въ Брестскомъ земскомъ судѣ) (138).

Духовное завѣщаніе м. Потѣя († 18 іюля 1613 г.) было написано 19 ноябрю 1609 г. письмомъ русскимъ. Въ такомъ видѣ оно было явлено 12 октября 1613 г. въ земскомъ Владимирскомъ судѣ, и въ слѣдующемъ году было внесено въ актовыя книги Брестскаго земскаго суда. И только въ 1787 году при вторичномъ внесеніи въ книги Брестскаго зем. суда переписано латиницей.

Обращаясь къ этому завѣщанію, мы находимъ въ немъ самооправданіе Ипатія Потѣя въ главномъ обвиненіи, которое, какъ было видно изъ только что приведеннаго брестскаго дѣла, на него возводила православная его паства, именно по вопросу объ уніи.

«Будучи крещенъ по обычаю восточной церкви,—пишетъ Ипатій Потѣй—я вѣрую во имя Отца и Сына, и Св. Духа, во святую единосущную и нераздѣлимую Троицу и во всѣ «артикулы» св. вѣры апостольской Каѳолической церкви, со всѣмъ усердіемъ (моцно) принимаю и непоколебимо содержу ее,—подъ главенствомъ и послушаніемъ вселенскому архіерею и епископу стараго Рима

послѣдуя во всемъ преданіямъ свв. благочестивыхъ отецъ и чинопослѣдованіямъ св. восточной церкви, въ согласіи и единеніи съ церковью Римскою, какъ и святые благочестивые отцы наши въ томъ же согласіи и единеніи пребывали и оказывали послушаніе столицѣ верховнаго Христова апостола Петра и настоятельно ся, что ясно видно на примѣрѣ моихъ предшественниковъ, митрополитовъ Кіевскихъ какъ:—Исидоръ ¹⁾, пергаменная грамота котораго съ печатью привѣсною свидѣтельствуешь о семъ, второй Мисаилъ, ²⁾ а третій Михаилъ Рогоза.

Нѣкоторые наши противники говорятъ, будто мы приняли святую унію ради нашихъ временныхъ благъ. По чистой совѣсти предъ всеми людьми и предъ Богомъ исповѣдаю, что я сдѣлалъ это не къ пренебреженію (*wzgarda*) св. восточной церкви и святѣйшихъ патріарховъ, а ради важной своей и своихъ овецъ нужды въ душевномъ спасеніи, основываясь на словахъ Господа Спасителя моего Іисуса Христа, который ведетъ насъ къ тому единенію и любви братской, напоминаетъ: «о семъ познають, яко мои ученицы есте, коли згуду и любовь промежку себе заховаете».

Къ сему также и то имѣлъ я предъ глазами, что ежедневно о соединеніи вѣры и совокупленіи св. божіихъ церквей Господа Бога въ молитвахъ церковныхъ просить, и въ то же время самымъ дѣломъ избѣгать этого единенія это въ дѣйствительности какъ бы надъ Богомъ насмѣхаться.

Въ виду этихъ причинъ, по почину и руководству старшихъ, мы, съ добрымъ в чистомъ умѣ, приступили къ той святой уніи, какая была установлена на *вселенскомъ Флорентійскомъ соборѣ* отъ самихъ же пастырей и св. восточной церкви. На этомъ соборѣ всѣ святые отцы восточной церкви признали установленнымъ старѣйшинство св. верховнаго ап. Петра и его наследниковъ римскихъ епископовъ. Между ними и предшественникъ мой митр. Кіевскій Исидоръ учинилъ это. Поэтому и мнѣ не годилось въ томъ его выдавать и остаться нарушителемъ присяги, такъ какъ онъ принялъ то соединеніе и отдался въ послушаніе римскому епископу не только за себя самого, но и за своихъ преемниковъ. Это же затѣмъ подтвердилъ своей грамотой и другой митрополитъ—Мисаилъ. Кромѣ сего, всѣ чинопослѣдованія и обряды (*ceremonii i obradki*) св. восточной церкви по преданію святыхъ богоносныхъ отецъ въ цѣлости сохранены и привилеемъ святѣйшаго архіерея папы римского Климента VIII на вѣки ут-

¹⁾ По фамиліи Болгариновичъ, принявшій Флорентійскую унію и въ 1441 г. бѣжавшій изъ Москвы † 1483 г.

²⁾ 1472—1480 г. м. Кіевскій, по фамиліи князя Петруцкій.

верждены. Если же сіе вышесказанное кому не поправится, или покажется не вѣрнымъ.—прошу не осуждать, но предоставить на судъ Божій». (138).

Въ томъ же духовномъ завѣщаніи дальше находимъ слѣдующее.

«Что касается грамотъ, привиллегій и другихъ доказательствъ и свидѣтельствъ, относящихся къ этой уніи,—а имѣются грамоты и привиллегіи панскія и королевскія,—то я всѣ ихъ сложилъ въ особый ящикъ, и если бы при жизни своей сего ящика съ бумагами не отдалъ, то мои сыновья ¹⁾ имѣютъ отдать таковой бискупу виленскому и его капитулу для сохраненія, ради вѣчнаго памятованія, чтобы это не изгубло по чужимъ рукамъ ходя, какъ первыя грамоты и доказательства уніи, принятой на соборѣ Флорентійскомъ (138).

Этихъ мѣстъ изъ завѣщанія м. Потѣя достаточно, чтобы понять, что онъ былъ убѣжденнымъ сторонникомъ Рима и что онъ враждебно относился къ православному населенію. Это былъ противный Потѣю и далекій ему лагерь. Съ нимъ онъ не имѣлъ ничего общаго. Онъ не надѣялся и на своихъ—уніатовъ, а быть можетъ и признавалъ въ душѣ, что предпринятое имъ соединеніе—дѣло не вполне чистое.

Ревнители изъ среды р.-католическаго духовенства на Подляшши дѣйствовали послѣ провозглашенія Брестской уніи путемъ судебныхъ исковъ и процессовъ. Въ поводахъ недостатка не было. Довольно было уже одного желанія получать съ новыхъ овецъ десятину.

Такъ въ г. Мельникѣ началось слѣдующее характерное дѣло.

Въ 1600 году, 13 апрѣля, Мельницкій магистратъ формально заявилъ, что ксендзъ мѣстнаго костела совершенно неправильно подалъ въ королевскій судъ жалобу на жителей г. Мельника, обвиняя ихъ въ захватѣ костельной земли и неплатежѣ костелу ни «капцины» (дохода съ корчемъ), ни десятины. Для доказательства своей правоты жители потребовали, чтобы ксендзъ провѣрилъ при посредствѣ землемѣра свои владѣнія и тогда они, мѣщане, готовы учинить всяческую справедливость. Что же касается десятины, то такой «ни предки ихъ, ни они сами не давали и нынѣ не должны давать». (116)

Вскорѣ по этому дѣлу послѣдовало королевское распоряженіе съ предписаніемъ подкоморію Дрогичинскому, въ присутствіи градскаго суда, разобрать это дѣло. 15 іюня 1600 г. въ судъ явился ксендзъ плебанъ Мельницкій, а съ другой

¹⁾ Въ семъ завѣщаніи называются три сына м. Куатія—живые Иванъ и Петръ и умершій — Криштофъ.

стороны бурмистръ, члены магистрата, мѣщане и православное духовенство г. Мельника.

Когда по требованію подкоморій были предъявлены суду самыя древнія документы сторонъ, то оказалось, что у православныхъ нашелся только актъ ревизіи Мельницкихъ полей, совершенной сорокъ лѣтъ тому назадъ кор. ревизоромъ Димитріемъ Сапѣгой,¹⁾ и что священники Мельницкихъ православныхъ церквей не имѣли никакого права или привилегіи на церковную десятину, что они владѣли только по три волски земли, наданной ихъ церквамъ во владѣніе издревле, что этимъ они только и пользуются и что наданной десятины съ мѣщанъ греческой религіи не получаютъ и ее никогда не имѣли. Это подтвердили и сами граждане. (119)

У плебана оказалась привилегія князя Александра—Витовта Кейстутевича²⁾. Изъ тщательнаго разсмотрѣнія этой привиллегіи, равно какъ и другихъ документовъ, относящихся къ правамъ Мельницкихъ гражданъ, сверхъ сего изъ частныхъ показаній подкоморій установилъ, какіе именно уволоки издревле (*ab antiquo*) принадлежатъ католикамъ, и у кого означенные участки во владѣніи состоятъ до настоящаго времени.

Подкоморій сдѣлалъ подробный перечень тѣхъ уволокъ, которыя состояли въ 1600 году во владѣніи «русскихъ и еретиковъ или пріобрѣтены отъ католиковъ». Оказалось, что такихъ волокъ было 73. Среди фамилій православныхъ мѣщанъ Мельника, которыя по данному поводу всѣ перечисляются, обращаютъ на себя вниманіе: Блоховичи, Возовичи, Волосевичи, Восковичи, Вѣровичи, Гцѣты, Голимонты, Гримашковичи, Дорошевичи, Дудичи, Заневичи, Зерченици, Керки, Книпи, Козичи, Копачи, Кривянки, Курковичи, Мелениковичи, Олешковичи, Папухины, Пастушки, Пекелки, Полозки, Посвѣты, Проскурняки, Пухальскіе, Пятки, Расколотки, Сикорскіе, Смушковичи, Стечковичи, Токаревскіе, Хачевичи, Шерешилы, Шаколы, Шилы, Яголковичи, Яроцкіе. Послѣ этого изслѣдованія подкоморій сдѣлалъ постановленіе, что съ указанныхъ волокъ ксендзъ Мельницкій и долженъ получать десятину. (119)

¹⁾ Эта ревизія была произведена Дмитріемъ Ивановичемъ Сапѣгой въ 1563 г. Акты Виз. Арх. Ком. т. II. Boniecki, *Poczet rodów* 308.

²⁾ Въ 1383 году 21 октября принялъ р. католичество, а за тѣмъ подъ вліяніемъ Іульяны, жены в. к. л. Ольгерда, принялъ православіе съ именемъ Александра, когда же Игелло вступилъ на польскій тронъ, то принялъ опять латинство. Wolff *Rod Gedymina*—Krakow 1888 г. str. 56.

Но чрезъ недѣлю, 23 іюня 1600 года, въ городскомъ Мельницкомъ судѣ былъ заявленъ протестъ Мельницкаго бурмистра и его рады, отъ имени всего мѣщанскаго общества, противъ разслѣдованія подкоморія Дрогичинскаго Іеронима Иржиковича о десятинѣ, 15-го іюня. Въ протестѣ было указано, что подкоморій «въ то время оставилъ, будто бы, безъ уваженія доводы и свидѣтельства старыхъ людей, заслуживающихъ вѣры, а равно также и реестры городскіе, показанные ему городскимъ управленіемъ и потому въ пользу плебана Мельницкаго, въ своемъ донесеніи (relacui), поданномъ имъ въ городскій Мельницкій судъ, написавъ, что въ г. Мельникѣ 73 волокны, хотя ихъ не р. католики, но Русь держала и съ нихъ повинности и доходы въ церкви русскія, съ давняго времени, по примѣру своихъ предковъ отдавали, что онъ посчиталъ людей вѣры католической вмѣсто волокъ, что въ г. Мельникѣ только 28½ волокъ, съ которыхъ католики и мѣщане десятину давали на костелъ. Все это протестующіе мѣщане Мельницкіе всюду готовы были доказывать» (120).

Дальше дѣло о десятинѣ въ Мельникѣ приняло такой оборотъ: 5 іюля 1600 г. Мельницкій плебанъ обжаловалъ предъ городскимъ судомъ протестъ мѣщанъ по сему дѣлу, отъ 23 іюня, и требовалъ, чтобы ему была выдаваема десятина съ 73 волокъ. Въ свою очередь, бурмистръ отъ имени Мельницкихъ мѣщанъ, въ присутствіи вознаго, заявилъ городскому суду, что плебанъ требовалъ, чтобы ему платили десятину мѣщане «русской» вѣры.

Въ присутствіи вознаго магистратъ и мѣщане заявили, что они обязуются платить десятину на Мельницкій костелъ только съ 28½ волокъ, наравнѣ съ р. католиками. Что же касается остальныхъ, которые вопреки реестровъ и книгъ приписываютъ ксендзу подкоморій, то они не дадутъ десятины, до рѣшенія дѣла королемъ. При этомъ мѣщане готовы были присягнуть, что они ничего не утаиваютъ съ своей стороны (121).

Въ 1611 г., дня 22 октября, по тому же дѣлу о десятинѣ въ пользу Мельницкаго костела, составъ магистрата опять былъ вызванъ въ королевскій судъ. Ксендзъ снова обвинялъ въ неуплатѣ десятины не только съ тѣхъ полей, которыми владѣли р. католики, но также и съ тѣхъ, которыя перешли въ руки православныхъ русскихъ (144).

Какимъ путемъ шло дальше это дѣло — не можемъ сказать, но не подлежитъ сомнѣнію, что оно не могло закончиться въ теченіе полулѣтца.

Граждане г. Мельника съ лавниками во главѣ охотно давали десятину духовенству «греческаго обряда» и въ тоже время не выдавали таковой плебану Мельницкаго костела.

Въ 1649 г. дня 23 іюня, по жалобѣ Мельницкаго ксендза, король вызвалъ Мельницкихъ лавниковъ и гражданъ въ судъ съ требованіемъ уплаты десятины за послѣднее пятилѣтіе сразу (259).

Плебанъ же Мельницкій чрезъ вознаго, въ томъ же 1649 году наложилъ арестъ въ домѣ Мельницкаго войта Стефана Вержбы на десятину съ 30 волокъ въ г. Мельникѣ, выдаваемую, будтобы, Мельницкими гражданами «попамъ» Мельницкимъ безъ всякаго права (260, 261).

Болѣе сильнымъ средствомъ для привлеченія православныхъ въ унию и латинство было очищеніе отъ нихъ городскихъ магистратовъ. Какъ это дѣлалось, свидѣтельствуется слѣдующій фактъ.

Въ 1600 г. 28 августа въ актовыя книги Мельницкаго грод. суда былъ внесенъ позовъ требовавшій жителей города Мельника въ королевскій судъ по обвиненію ихъ въ томъ, что въ должности райцевъ состоятъ не р. католики, а еретики или русскіе. Вслѣдствіе сего, будто бы къ большому поношенію р. католической религіи, «ни богопочтеніе, ни торжественные праздники не отпращаются правильно» и иныя многія неурядицы бьютъ ключемъ. Поэтому предписывалось ратману и райцамъ явиться въ королевскій задворный судъ, чтобы тамъ принять нужныя инструкціи относительно даннаго уряда и относительно избранія райцевъ (122).

Римско-католическое духовенство сверхъ того не прочь было навести на православный русскій народъ подозрѣніе въ нарушении общественнаго спокойствія и въ измѣнѣ политической.

Въ 1610 г. ксендзъ плебанъ Мельницкій занесъ въ Мельницкій гродскій судъ жалобу на войта Іоанна Щербича, ратмана, райцевъ и лавниковъ г. Мельника, а также на всѣхъ Мельницкихъ гражданъ, что они, будучи съ костельной каѳедры неоднократно явно и публично увѣщаваемы и убѣждаемы удерживать и отвращать русскихъ отъ ихъ праздника «*клечане*» (т. е. зеленые святки), не только означенныхъ русскихъ не отвращаютъ отъ гуесностей и скандаловъ, совершаемыхъ въ этотъ день, но даже вопреки всякой справедливости благопріятствуютъ имъ въ томъ.

Далѣе, въ документѣ, дается самое описаніе названнаго народнаго русскаго праздника. Вотъ оно въ передачѣ, близкой къ буквѣ акта.

Въ ближайшее къ празднику св. Тройцы воскресенье, наканунѣ и въ самый день, отъ утра до вечера, по улицамъ города, лугамъ, полямъ, лѣсамъ, около плебани и подлѣ самаго костела Мельницкаго, почти въ центрѣ города нахо-

дящагося, ходятъ русскіе мужчины и женщины, съ рожками или дудами, тима-нами и иными многими деревенскими инструментами, приспособленными къ танцамъ, пляшутъ различные танцы, по обычаю языческому, скачутъ, словно саранча вверхъ и внизъ, кричатъ и зываютъ: Вааль, Вааль. Такъ они дѣлаютъ въ пьяномъ видѣ и не устаютъ дѣлать это безъ перерыва. При этомъ, нѣсколько разъ въ день подходя къ костелу и останавливаясь, поднимаютъ страшный крикъ и шумъ, и учиняютъ скандалы и дѣянія, самыя возмутительныя, дерзкія и недостойныя для слуха. Нѣкоторые же пьяные рѣкутъ себя пожами въ честь Ваала, обрекая себя насильственной смерти. ¹⁾

Это заявленіе плебана подтвердилъ возвый. Однако, онъ ограничился лишь общимъ выраженіемъ, что въ означенные плебаномъ дни онъ видѣлъ различные танцы и гнусности, совершаемыя русскими обоюта пола, а равно тѣхъ же русскихъ пьяными, близъ плебаніи, у костела, плясавшими, кричавшими и производившими шумъ (140).

Въ 1630 г. жители гор. Бѣльска, въ лицѣ ратмана, райцевъ, лавниковъ и представителей мѣщанъ въ числѣ 65 человекъ были вызваны въ королевскій судъ по дѣлу о безпорядкахъ, происшедшихъ между ними и православными въ предшествующемъ году, при разборѣ въ мѣстномъ городскомъ судѣ дѣла, возбужденнаго протопопомъ Михайловской церкви (177).

Въ 1633 г. православные Дрогичинцы были привлечены къ суду за то что на пятой недѣлѣ великаго поста (*judica*) въ г. Дрогичинѣ появилось двадцать человекъ виленскихъ православныхъ братчиковъ (*confraternitatis fidei vocatae Nalivaicorum ex Vilna*); что въ пятницу 14 марта они вмѣстѣ съ толпой народа пришли въ Никольскую церковь, а затѣмъ въ теченіе всего дня и ночи ходили по церквамъ какъ бы съ тріумфомъ, звонили въ колокола и подняли среди православныхъ движеніе (198) ²⁾.

Въ 1636 г. 28 апрѣля въ Брянскомъ судѣ разбиралось новое дѣло объ отнятіи православными названной Михайловской церкви г. Бѣльска у униатовъ (202).

Въ 1637 г. Бѣльскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ—священникъ церкви Явленія арх. Михаила и инстигаторъ брянскаго грод. суда—призванъ къ корол.

¹⁾ Это описаніе заслуживаетъ самаго серьезнаго вниманія и историка, и этнографа. Можно думать, что жалобщикъ ксендзъ значительно сгустилъ краски, что народъ не Ваалу праздновалъ въ „Бзечане“.

²⁾ Чѣмъ вызывалось это появленіе въ Дрогичинѣ виленскихъ братчиковъ и какой оно имѣло исходъ не имѣемъ данныхъ. Но возможно, что оно имѣло связь съ измѣненіемъ положенія православной церкви послѣ 14 марта 1633 г. (180).

засуду по обвиненію въ возбужденіи среди мѣщанъ Бѣльска волненія умовъ и въ происходившихъ въ Бѣльскѣ религіозныхъ волненіяхъ жителей (206).

Въ 1652 г. въ Дрогичинскій городскій судъ былъ поданъ протестъ подьячскимъ старостой Іеронимомъ Халецкимъ на дрогичинское православное населеніе о возбужденіи смуты, при чемъ во главѣ православныхъ были поименованы: Дрогичинскій игуменъ Пахомій, и священники: Кипріанъ, Памень и Іосифъ Горбатый. Всѣмъ имъ было поставлено въ вину, что, состоя въ постоянныхъ письменныхъ сношеніяхъ съ Хмѣльницкимъ, поименованныя лица скрывали это отъ народа, опасаясь возобновленія войны. Нынѣ же подъ видомъ жертвоприношенія и подъ предлогомъ совершенія Богослуженія въ храмахъ греческаго обряда, именуемыхъ народомъ «церкве», утверждаютъ въ народѣ не священные догматы и учагъ не богопочтенію, но заражаютъ народъ и воспитываютъ ядовитую ярость противъ католической вѣры, возбуждая въ народѣ мятежъ и смуту. Наконецъ, вопреки всякой пристойности и духовному призванію ведутъ народъ ко злу и приказываютъ молить Господа за предводителя козаковъ, клятвoprеступника, врага нарушающаго договоры, измѣнника Хмѣльницкаго. Прибѣгая къ совершенію богослуженія, чтобы этимъ легче прикрыть свои преступныя дѣянія, они обратили свои храмы, посвященные богопочтенію, въ вертепы разбойниковъ, ибо тамъ происходятъ нечестивыя собранія, самыя худыя совѣщанія, клятвoprеступныя махинаціи, нарочитые (*fastuosos*) триумфы; тамъ, къ гибели рѣчи посполитой, сдѣлали склады разнаго рода вооруженія, пороха, сѣры и ядеръ, торжествуя, звонятъ въ колокола, учреждаютъ необычныя моленія и процессіи съ народомъ явно и открыто, и если приближаются побѣдители, то встрѣчаютъ ихъ съ неслыханными кликами и благословеніями за здоровье и невредимость измѣнника Хмѣльницкаго и всего козачьяго войска (268).

Въ 1655 г. сначала настоятель р. кат. Дрогичинскаго костела ксендзъ Павелъ Потриковскій, а затѣмъ войтъ и нѣкоторые члены магистрата подали въ Дрогичинскій городскій судъ заявленіе о сношеніяхъ православныхъ Дрогичинцевъ съ козаками и о какой то процессіи, устроенной православными на 2-й недѣлѣ вел. поста 1655 г. въ г. Дрогичинѣ. Въ документѣ поименовано 14 православныхъ мѣщанъ изъ русской забужной части Дрогичина въ качествѣ зачинщиковъ. Имъ поставлено въ вину 1) что тотчасъ послѣ начала войны они стали распространять, къ гибели Польши,—симпатіи къ дѣлу козаковъ, 2) что 16 февраля 1655 г. во вторникъ 2-й недѣли вел. поста (*invocavit*) мужчины, разряженные въ священническія одежды, а женщины въ альбахъ--хо-

дили по улицамъ г. Дрогичина, и заходили въ дома своихъ единомышленниковъ. Затѣмъ соорудили деревянный крестъ, и, взявъ выѣго звона мѣдную хозяйственную посуду, чтобы звономъ ей давать знать о своемъ шествіи,—въ сопровожденіи громадной толпы слѣдовали за крестомъ, при чемъ одинъ изображалъ собой священника и давалъ причащеніе изъ чаши, сдѣланной изъ рѣдки, а «гостіи и коммуниканты» изъ рѣпы и моркови или изъ сахарнаго гороха (*sisege*) и изъ иныхъ овощей, другіе же наливали въ такіе же сосуды пиво и пили *«за здоровье Бога Лядскаго»*.

Все это дѣлалось, будто бы, съ тою цѣлью, чтобы выставить на посмѣяніе обряды р.-католической вѣры (277 и 279).

Религіозная борьба начавшаяся послѣ Брестской уніи на Подляшьи приняла особенно громадныя размѣры въ 30-хъ годахъ XVII вѣка. Король Владиславъ IV далъ православнымъ привиллегію, которой обезпечивалъ полную свободу въ отправленіи религіозныхъ своихъ дѣлъ. (180). Эта послѣдняя привиллегія вызвала большое оживленіе въ церковной жизни на Подляшьи.

Въ нашихъ документахъ отиѣчаются событія на этой почвѣ изъ жизни Бѣльска и Дрогичина.

1633 г. 25 іюня въ г. Бѣльскѣ, въ мѣстной соборной церкви св. Богоявленія совершалъ литургію священникъ Воскресенской церкви о. Силуанъ Козмичъ, согласно своей очереди. Въ церкви присутствовалъ уніатскій епископъ Владимирскій и Брестскій Іосифъ Мокосѣй—Баковецкій. Было много молящихся. Все шло чинно. Но когда по окончаніи литургіи епископъ вышелъ на амвонъ и сталъ говорить, чтобы исповѣдующіе религію греческую не раздѣлялись въ вѣрѣ, но чтобы повиновались духовенству, то одинъ изъ присутствовавшихъ въ храмѣ мѣщанъ—Германъ Хомяковичъ—подалъ епископу письменное прошеніе, съ ходатайствомъ, чтобы онъ оставилъ ихъ при дарованныхъ имъ правахъ. Прочитавъ это прошеніе—епископъ очень разгнѣвался и ушелъ изъ храма (188).

Это дѣло приняло затѣмъ очень серьезный оборотъ. 8 сентября 1633 г. въ день Рождества Пресвятой Дѣвы Маріи, въ четвергъ (по нов. календ.), присланный отъ уніатскаго епископа Владимирскаго и Брестскаго намѣстникъ Тимофей Симоновичъ, по уговору съ протопопомъ и уніатскими священниками и съ составомъ магистрата р.-католической лавицы, собрали католиковъ и уніатовъ въ костелъ. Отсюда вся эта толпа, вооружившись кто чѣмъ могъ, напала съ великимъ шумомъ на братскую Богоявленскую церковь. Церковь оказалась замкнутой. Тогда печати (колодки) были

взломаны и, открыты внутренніе замки, и церковь съ утварью и книгами была взята и замкнута новыми замками. У православныхъ, такъ обр., насильно была отнята ихъ святыня. Мало этого. Уніаты выгнали изъ расположеннаго близъ церкви домика помѣщавшагося тамъ дьяка и завладѣли какъ церковью, такъ и тѣмъ домикомъ.

Православное населеніе города могло сдѣлать только то, что въ Мельницкя городскія книги 18 сентября занесенъ былъ протестъ представителями православнаго бѣльскаго Боговиленскаго братства. При этомъ братство ссылалось на то, что какъ само оно было утверждено законными привиллегіями, такъ и на основаніи привиллегій владѣло названной церковью.

Во главѣ православнаго Брестскаго братства въ эту пору стояли: бурмистръ старой рады Савка Глевичъ, райца старой рады Янъ Прокоповичъ Монаховичъ, старосты и дозорцы: Григорій Цацкевичъ Степанковичъ и Германъ Тимофесвичъ Гоминковичъ.

Прошло двѣ недѣли и 21 сентября братство снова подверглось новому нападенію. Уніатскій Бѣльскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ и зять его свящ. Иванъ Гарасимовичъ, будучи пьяными, напали на бывший при церкви домъ, въ которомъ помѣщалась братская школа; учителя (бакаляра) бывшаго въ школѣ оскорбили словами, избили и выгнали изъ этого дома, а учениковъ разогнали (186 и 187 стр. 203).

Столкновенія между уніатами и православными продолжались еще и въ 1636 году, при чемъ приняла особое направленіе.

Король выслалъ на Подляшье особую комиссію, которая должна была раздѣлѣть храмы между православными и уніатами.

Въ 1636 г. 17 марта королевскіе комиссары внесли въ актовыя книги Бѣльскаго грод. суда актъ по дѣлу о разборѣ ими претензій православныхъ жителей г. Бѣльска. Жители Бѣльска раскрыли предъ комиссарами тѣ великія обиды, которыя православные терпѣли въ государствѣ отъ разныхъ свѣтскихъ и духовныхъ лицъ, и въ религію своей были такъ отягчены, что не только были лишены возможности слушать православное богослуженіе въ единственной церкви, находившейся въ столичномъ городѣ Вильнѣ, но не могли свободно пользоваться свв. таинствами, крестить дѣтей, погребать умершихъ.

Уніаты Бѣльскіе представили комиссарамъ нѣкій «контрактъ» между православными съ одной и уніатскимъ Владимирскимъ епископомъ съ другой стороны, который былъ составленъ при посредствѣ друзей («amicis»). Въ силу сеймовой конституціи 1636 года этотъ контрактъ комиссары уничтожили.

Далѣ приступивъ къ разслѣдованію дѣла. Комиссары записали въ актъ слѣдующія результаты:

«Сверхъ нѣсколькихъ униатовъ, представленныхъ въ г. Бѣльскѣ комиссарамъ, — болѣе они не видѣли. Православныхъ же оказалось болыное количество (wielki tłum). При этомъ комиссарамъ былъ поданъ списокъ всѣхъ домовъ, нежелающихъ быть въ униі. Комиссары приняли въ уваженіе слѣдующія обстоятельства: 1) количество православныхъ и униатовъ, 2) заявленіе священниковъ Воскресенской и Никольской церквей, съ ихъ прихожанами, о нежеланіи быть въ униі и о томъ, что они никогда не состояли подъ властью униатскаго владыки, развѣ по принужденію, 3) добровольный уступочный актъ б. кievскаго митрополита Ипатія Потѣя на Богоявленскую церковь, падающую Бѣльскому братству патр. Іереміей, и 4) что самое это братство утверждено на коронаціонномъ сеймѣ. Въ виду этихъ основаній, и въ виду того, что прихожане Воскресенской и Никольской церкви желали оставаться при своихъ священникахъ и не желали отступать отъ православія, а равно, въ виду того, что Богоявленская церковь дана братству константинопольскимъ патріархомъ и уступлена ему м. Потѣемъ. три указанныя церкви — Воскресенскую, Николаевскую и Богоявленскую — королевскіе комиссары присудили православнымъ со всей утварью, землями и принадлежностями, и именно подъ власть владыки Луцкаго.

Что же касается униатовъ, то хотя комиссары нашли ихъ въ столь незначительномъ числѣ, что ихъ могла бы выѣстить и одна церковь, тѣмъ не менѣе «въ надеждѣ на унию и присоединеніе тѣхъ, которые отступили отъ нея», — комиссары присудили имъ церковь Пречистой и церковь св. Троицы съ ихъ утварью, землями и принадлежностями. Какъ православные, такъ и униаты были введены комиссарами во владѣніе указанными церквами. Сверхъ сего комиссары дали «вольность» православнымъ посѣщать униатскія церкви и наоборотъ, и отправлять по взаимному желанію богослуженія. Православнымъ мѣщанамъ подтверждено право свободного доступа къ городскимъ учрежденіямъ. Исполненіе обѣими сторонами этого постановленія было обезпечено штрафомъ въ 10 т. польск. злот. съ нарушителя. Въ заключеніе комиссары сдѣлали отъ себя такое наставленіе: обѣ стороны должны жить между собой въ полномъ согласіи, съ взаимнымъ почтеніемъ и уваженіемъ должны относиться другъ къ другу, въ особенности къ католическимъ ксендзамъ (194).

1636 г. 18 марта (ст. кал.) бѣльскіе мѣщане вступили во владѣніе соборной церковью, присужденною имъ комиссарами со всей утварью и имуществомъ. По

уніатскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ совершенно не желать отдавать нѣ-
которыхъ вещей, а именно православнымъ не были возвращены изъ свящ.
одежды: 1 епитрахиль, 1 стихарь, и книги: Весѣды на Апостолъ, книга правилъ
Св. Отцовъ, книга Св. Григорія Мниха, Требникъ Стратиловскоѣ печати,
Ермолой—малый нотный, Чинъ освященія церкви. Часословъ—Виленскоѣ печати.
А кромѣ всего—домъ, принадлежащій церкви. По этому поводу былъ занесенъ
протестъ въ Мельницкій град. книги отъ имени правосл. Луцкаго епископа,
братства и православныхъ прихожанъ Бѣльскоѣ соборной церкви священникомъ
Бѣльскоѣ Никольскоѣ церкви о. Петромъ Токаревскимъ (195).

7-го апрѣля, когда прихожане Богоявленскаго собора, составлявшие братство
при этой церкви, стали разбирать означенный домъ и перевозить его на цмен-
таръ у Богоявленскоѣ церкви, чтобы тамъ построить кельи для монаховъ,—уні-
атскій составъ магистрата, лавники и райцы—выѣстъ съ уніатскимъ протопопомъ
Феодоромъ Якубовичемъ и его зятемъ. Брянскимъ священникомъ, собрались къ
этому домику и сначала поносили рабочихъ ругательствами, а затѣмъ избили
возчиковъ (200).

Въ тоже время въ г. Бѣльскѣ, рука объ руку съ уніатами, дѣйствовали
р.-католическіе ксендзы.

Въ 1636 г. 21 марта, когда причтъ Бѣльскоѣ Никольскоѣ церкви, возвращен-
ной королевскими комиссарами православнымъ, долженъ былъ похоронить тѣло
скончавшагося своего прихожанина мѣщанина Ивана Прокоповича, то викарій
приходскаго костела ксендзъ Симонъ и канторъ (пѣвецъ)—Садовскій отрѣзали у
колоколовъ на звоницѣ Никольскоѣ церкви веревки, а затѣмъ вырѣзали у звоновъ
языки (сердца---била) и унесли съ собой. Священникъ Никольскоѣ церкви при-
гласилъ вознаго и заявилъ жалобу въ Мельницкій градскій судъ (197). 1636 г.
28 марта, возный дѣлалъ въ г. Бѣльскѣ дознание относительно факта обрѣзки
веревекъ и языковъ отъ колоколовъ на звоницѣ Никольскоѣ церкви. Когда воз-
ный потребовалъ у ксендза Симона отвѣта на вопросъ:—по чьему распоряженію
онъ сдѣлалъ это? Ксендзъ Симонъ отвѣтилъ, что онъ только послалъ къ
уніатскому протопопу съ требованіемъ, чтобы *въ великую пятницу* не звонилъ,
а въ церковь не посылалъ. Возный потребовалъ указанія, гдѣ находятся за-
грабленныя била, и ксендзъ возвратилъ ихъ возному (196).

Благодаря дружному натиску уніатовъ и р. католиковъ, православные жители
Бѣльска не долго пользовались церквами Богоявленскоѣ, Никольскоѣ и Вос-
кресенскоѣ, отданными имъ королевскими комиссарами предъ Цасхой 1636 г.

На второй день Пятидесятницы (по нов. кал. 16 мая, а по стар 6 июня), эти церкви снова насильно отняты были уніатами у православныхъ.

Это печальное дѣло происходило такъ.

Бѣльскій подстароста Іеронимъ Бембиновскій, уніатское духовенство и нѣкоторые изъ мѣщанъ, пригласили офицера Яна Соколовича съ 100—200 человекъ солдатъ, и съ заряженными пушками—сдѣлали нападеніе на означенныя церкви и отняли ихъ штурмомъ. Въ эту пору на цментаряхъ церковныхъ было не мало православныхъ. Последнихъ избили палками или даже поранили саблями,—такихъ возный поименовалъ 7 человекъ. Но больше всѣхъ пострадалъ православный епископскій намѣстникъ, жившій въ Бѣльскѣ, игуменъ Паисій Мостицкій. Во время этого нападенія уніаты застали его въ одной изъ церквей, схватили, издѣвались надъ нимъ, а затѣмъ подъ карауломъ отправили въ тюрьму. 24 мая о. Паисій явился въ Мельницкій грод. судъ и тамъ занесъ свою жалобу съ изложеніемъ описаннаго насилія со стороны уніатовъ (203).

Объясняется такой неожиданный поворотъ дѣла въ пользу уніатовъ очень легко той грамотой кор. Владислава IV, которая была издана 8 апрѣля 1636 г. Эта грамота Владислава IV была издана на имя гѣхъ же королевскихъ комиссаровъ, которые были назначены для разбора претензій о церквахъ между православными и уніатами. Комиссары эти были изъ Короны, а не изъ Литвы.

И что-же? Король пишетъ, что изъ различныхъ мѣстъ въ достаточной мѣрѣ онъ освѣдомился, будто означенные комиссары вопреки изданнымъ правительствомъ инструкціямъ пріѣзжали безъ предварительнаго оповѣщенія, по которому какъ православные, такъ и уніаты могли-бы съѣхаться и оглозваться въ какой изъ нихъ вѣрѣ до того времени были они сами и какими церквами уніаты спокойно владѣли. и по настоящю только однихъ православныхъ, церкви *de facto* отдавали православнымъ. Этимъ дается вредный примѣръ къ отреченію отъ уніи.

Такъ напр., въ Красноставѣ церковь св. Троицы, въ Рубешовѣ другая церковь, которая до сихъ поръ была въ уніи, въ г. Бѣльскѣ двѣ школы, богадѣльня и Богоявленская церковь отданы неожиданно православнымъ.

Удивительнѣе всего кажется королю, что обѣ стороны поступаютъ въ столь важномъ дѣлѣ, касающемся вѣры и спасенія столь большого числа людей, такъ поспѣшно, безъ предварительнаго опубликованія и основательнаго разслѣдованія дѣла. Король видитъ опасность, чтобы вслѣдствіе сего уніа не погибла и преждевременное рѣшеніе уніатовъ какъ духовныхъ, такъ и свѣтскихъ не повело бы къ потери ихъ душъ и правъ.

Въ виду этого король предписываетъ, чтобы комиссары вторично отправились въ означенныя мѣста, предварительно опубликовавъ объ этомъ и назначивъ определенное время обѣимъ сторонамъ для дачи показаній и тѣ церкви возвратили уніатамъ, какъ отнятыя у нихъ опростчиво (199) Православнымъ дисунитамъ) должны быть отданы худшія церкви (podleusze cerkwie). Король, правда, въ концѣ этого указа оговаривается, что комиссары должны разслѣдовать обстоятельно, были ли эти церкви въ законномъ владѣніи уніатовъ и отправлялось-ли богослуженіе въ нихъ непрерывно? Но при этомъ онъ прямо указываетъ, что, по его внутреннему убѣжденію (интенцій), церкви должны оставаться во владѣніи уніатовъ.

Кромѣ выше указанныхъ, комиссары будто бы неправильно отдали православнымъ церкви въ Каменецъ-Литовскомъ и другія церкви, которыя имѣли фундуши, составленные въ пользу уніатовъ. Эти церкви, по словамъ короля,—по всей справедливости и основательности, д. б. возвращены уніатамъ. Король воспрещаетъ, наконецъ, короннымъ комиссарамъ свои обязанности выполнять въ вел. кн. Литовскомъ, гдѣ назначены свои особые комиссары (199).

Совершенно аналогично съ тѣмъ, что мы наблюдали въ г. Бѣльскѣ, шла изъ за церквей и въ Дрогичинѣ борьба между православными и уніатами.

1636 г. 14 марта королевскіе комиссары прибыли въ г. Дрогичинъ, для успокоенія диссидентовъ греческой религіи и возвращенія имъ церквей, отнятыхъ на унію. Этими комиссарами были: «директоръ» комиссіи староста Городенскій Станиславъ Гавріиль Зборовскій, члены: ключникъ Луцкій, королевскій секретарь Янъ Станишевскій, дворянинъ Григорій Четвертинскій и дворянинъ Андрей Загоровскій. Согласно съ данными имъ королемъ инструкціями комиссары произвели разслѣдованіе объ уніатахъ и православныхъ. Результатъ этого дознанія занесенъ въ актовую книгу названными комиссарами въ такой формѣ.

а) Относительно Спасской церкви.

Не имѣя предъ глазами ни одного уніата и не будучи въ состояніи дознать, есть ли они и сколько ихъ, неунитовъ же нашедши полное число и цѣлое мѣстечко, которое называлось «русскимъ», и видя, что они какъ одинъ человѣкъ единомышленно стоятъ при своей православной вѣрѣ,—комиссары, присудили въ пользу православныхъ церковь св. Спаса со всей утварью, землями и относящимися къ ней принадлежностями, и отдали ее въ ихъ дѣйствительное владѣніе подъ властью владыки—неунита Луцкаго, нынѣшняго и послѣдующихъ (192).

б) Относительно Троицкой церкви.

Прихожане этой церкви, вмѣстѣ со своимъ священникомъ, лично заявили комиссарамъ, что они не желаютъ оставаться въ уніи, что если на словахъ по принужденію и страху и называются уніатами, то на дѣлѣ они исповѣдуютъ православную вѣру. Въ виду громаднаго количества православныхъ прихожанъ этой церкви и въ виду того, что данная церковь была фундована самими мѣщанами, которые заявили о своемъ желаніи остаться въ православіи — комиссары отдали Троицкую церковь подъ власть Луцкаго православнаго владыки.

в) Прихожане Св. Никольской церкви также заявили комиссарамъ, что раньше со своимъ священникомъ они согласились и отступили въ унію; но нынѣ они желаютъ принадлежать къ православной вѣрѣ (исповѣдывать «противную уніи вѣру—*diversam confessionem*). Комиссары навели справку о фундаторахъ и коляторахъ этой церкви, и когда оказалось, что право патроната этой церкви принадлежитъ шляхтѣ, то комиссары оставили эту церковь въ ея настоящемъ положеніи въ рукахъ уніатовъ, не уменьшая права на патронатъ тѣхъ лицъ, которыя являются православными — до тѣхъ поръ, пока между коляторами установлено будетъ соглашеніе относительно данной церкви.

г) Плацъ Пречистенской церкви комиссары присудили въ общее пользованіе какъ православныхъ, такъ и уніатовъ (192).

Въ 1636 г. 9 апрѣля, тѣже комиссары, которые въ г. Бѣльскѣ производили разборъ церквей между православными и уніатами (см. № 192—4) пріѣзжали и въ м. Клещели съ тою же цѣлію. Здѣсь православные, вмѣстѣ со своимъ священникомъ, заявили, что они не желаютъ оставаться въ уніи. Комиссары отдали православнымъ церкви: св. Николая и пустую церковь св. Георгія, съ условіемъ, чтобы православные при ней содержали священника (201).

Религіозная борьба на Подляшши въ сороковыхъ и пятидесятихъ годахъ XVII вѣка была въ полномъ разгарѣ.

Въ 1644 г. священникъ Троицкой уніатской церкви Иванъ Малишевскій, въ день памяти избіенія младенцевъ Иродомъ, 10 января, въ понедѣльникъ, арестовалъ тѣла умершихъ, пограбилъ за бракъ воловъ, задержалъ на дорогѣ православнаго священника, отнялъ у этого священника серебряный крестъ и неизвестно куда дѣвалъ. Другой разъ, когда инокъ Бѣльскаго монастыря Никодимъ Федоровичъ возвращался послѣ напутствія больного св. Тайнами, кс. Малишевскій, съ толпой извѣстныхъ ему людей, задержалъ его на дорогѣ, и сначала поносилъ бранными словами, а затѣмъ началъ и сталъ наносить побои, при чемъ вырывалъ волосы, влачилъ по землѣ, толкалъ ногами, снялъ съ него ризу, епитрахиль и иноческія одежды, отнялъ серебряный потиръ съ лжицей и возду-

хами, выбросилъ изъ чаши на землю св. Тайны и сталъ топтать ногами и всѣ вещи унесъ съ собой (234 и 239).

Въ 1652 году въ г. Дрогичинѣ всѣ православныя церкви были частію запечатаны мѣстнымъ подстаростой Флоріаномъ Коссовскимъ, частію подъ угрозой быть запечатанными обложены неподлежащими и несправедливыми налогами въ пользу старосты. За православныхъ дрогичищевъ вступились иноки мѣстнаго монастыря съ игуменомъ Пахоміемъ Пацковскимъ во главѣ. Они обратились съ жалобой къ королю. Притѣсненія подстаросты шли въ разрѣзъ съ закономъ, фундушомъ и привиллегіями, такъ какъ только староста являлся властью — по отношенію къ духовнымъ лицамъ. Король отъ 3 іюля 1652 г. приказалъ грамотой на имя старосты, чтобы церкви были распечатаны немедленно и высказалъ пожеланіе, чтобы это дѣло съ жалобой болѣе къ нему не восходило, и чтобы впредь духовенству не было чинимо никакого утѣсненія (267. 269).

Не смотря, однако, на всѣ насилія, православные къ половинѣ XVII вѣка въ Подляшьи были еще въ значительномъ числѣ.

Отъ 1662 года въ актовой книгѣ Мельницкаго городского суда сохранилась крайне интересная перепись населенія Мельницкаго повѣта по приходамъ и вѣроисповѣданіямъ, составленная въ іюнѣ 1662 г. на предметъ взысканія подати «*subsidium reipublicae*», согласно постановленію сейма того же 1662 г.

Эта перепись составлялась настоятелями приходовъ р.-католическими ксендзами-коммендаріями или плебанами и православными священниками-пресвитерами. По нѣкоторымъ приходамъ списки русскаго населенія были провѣрены по распоряженію еп. Владиірскаго и Брестскаго Яна Михаила Потѣя — мельницкимъ пресвитеромъ Валеріаномъ Пораемъ. При подачѣ въ судъ, списокъ по каждой деревнѣ подкрѣплялся присягой съ колѣнопреклоненіемъ (*juramentum согрогае*) одного или двухъ, а иногда и болѣе свидѣтелей изъ данной деревни. Такой порядокъ составленія переписи служить ручательствомъ въ томъ, что она имѣетъ характеръ высокой степени достовѣрности.

Перепись эта поголовная, съ обозначеніемъ родственныхъ отношеній въ каждомъ домѣ между его членами (отецъ, мать, жена, сынъ, дочь, братъ, сестра, деверь, золовица, внучка и т. д.). Нерѣдко указывается положеніе этого члена въ данномъ домѣ — подданный, коморница, поваръ, ткачъ, кухтыкъ, коваль, паробокъ, дѣвка, дѣвка наемная, прачка, хлопецъ, пастухъ, пѣстунка, холопъ, охотникъ и т. д.

Перепись эта имѣетъ глубокій интересъ. Она даетъ непререкаемый матеріалъ для составленія понятія о населеніи Мельницкаго повѣта въ половинѣ XVII в. въ отношеніи вѣроисповѣданномъ и семейномъ. Въ-

стѣ съ тѣмъ по ней можно съ полной основательностію судить о населенныхъ пунктахъ Мельницкаго повѣта, количествѣ населенія, личныхъ взаимоотношеніяхъ—господъ и рабовъ (293).

Судя по означенной переписи, въ Мельницкомъ повѣтѣ, въ 1662 году «русской» вѣры было шестнадцать приходовъ—Витулинскій, Гнойненскій, Долговскій, Дрелевскій, Жерчицкій, Журобичскій, Корницкій, Лосицкій, Межирѣчскій, Мельницкій, Мшанскій, Остромечинскій, Прохонскій, Семятичскій, Состекій и Хотичекій. Въ каждомъ изъ этихъ приходовъ былъ особый священникъ.

Р.-католическихъ приходовъ было пятнадцать:—Борзилловскій, Боцьковскій, Горецкій, Дядьковицкій, Лосицкій, Межирѣчскій, Мелейчицкій, Мельницкій, Немировскій, Немойскій, Островскій, Росонскій, Сарнацкій, Семятичскій и Ходиневскій.

Заслуживаетъ вниманія, что въ цѣломъ рядѣ деревень Мельницкаго повѣта осѣли папы—шляхта, и уже поголовно р.-католической вѣры. Они владѣютъ подданными, которые также отнесены къ р.-католическому исповѣданію. По плотная масса населенія коренного, старожитнаго, состоитъ изъ крестьянъ (293).

Борьба за свою древнюю религію представляетъ только одну сторону жизни православнаго Подляшья. Религіозныя взаимоотношенія тогдашняго общества могутъ быть въ достаточной степени ясно поняты только при условіи изслѣдованія нравственныхъ и культурныхъ устоевъ данной среды. Въ этомъ отношеніи весьма драгоцѣнны тѣ документы, которые освѣщаютъ состояніе тогдашняго общества въ отношеніяхъ нравственности и культуры. Объ этомъ въ данномъ томѣ мы находимъ цѣлый рядъ интересныхъ подробностей.

Въ началѣ XVII вѣка на Подляшьи во всей силѣ было «Литовское право» (146). Духовенство относилось къ классу земянъ. Съ него взимались въ казну всякаго рода поборы въ королевскую казну. Только официально завѣренный фактъ пожара, истребившаго все имущество, послужилъ мотивомъ къ освобожденію священника Прохонской церкви Мельн. п. отъ этой подати въ 1611 г. (147). Священники православныхъ церквей постановленіемъ сейма 1627 г. обязаны были къ уплатѣ поземельной подати (*de bonis*). Отъ 1628 г. сохранилось по этому поводу требованіе сборщика податей съ Мельницкихъ и Лосицкихъ церквей, объ уплатѣ не только подати, но и пени (172).

Религіозно-нравственное вліяніе Польши отразилось на религіозныхъ убѣжденіяхъ и нравственности православнаго населенія Подляшья отрицательно.

Тутъ мы можемъ привести только такіе два факта изъ обыденной жизни какъ бракъ въ близкой недозволенной степени родства (80) и дѣло объ изнасилованіи (123).

Землянинъ Вѣльскаго повѣта Яцко Гринкевичъ Гриневецкій былъ подвергнутъ епископчѣ, чрезъ формальную грамоту, отлученію, за вступленіе въ бракъ съ нѣкою Богданой, въ недозволенной степени родства. 18 августа 1576 епископъ Владимірско Берестейскій Оеодосій издалъ грамоту о снятіи означеннаго отлученія. Изъ нея видно, что отлученный зем. Гриневецкій письменно ходатайствовалъ о снятіи отлученія предъ митрополитомъ. Послѣдній переслалъ эту просьбу самому епископу Владимірскому, съ согласіемъ на прощеніе. По полученіи перениски отъ митрополита, епископъ Владимірскій обсудилъ дѣло «съ капитулою» и рѣшилъ снять съ зем. Гриневецкаго наложенное отлученіе, съ тѣмъ, чтобы впередъ подобныя браки не служили примѣромъ, чтобы сглаживали грѣхъ молитвой, слезами и милостыней и во всемъ ходили по заповѣди Божьей (80).

Достаточно вникнуть въ подробности бытоваго дѣла объ изнасилованіи крестьянской дѣвицы Жданы, дочери крестьянина изъ дер. Вуковичъ Якова Коваля, чтобы понять ту нравственную обстановку, среди которой складывалась и проходила жизнь Подляшья.

Потерпѣвшая явилась 11 іюня 1602 г., въ градскій Мельницкій судъ для дополненія своего перваго заявленія по данному дѣлу. Въ первый разъ «по незнанію права и неимѣнію въ готовности свидѣтелей» она слѣлала не достаточно полное заявленіе. Данный документъ сообщаетъ рядъ подробностей о тѣхъ невозможныхъ условіяхъ, въ которыхъ находились дѣвушки и женщины въ имѣніяхъ. Надъ честью ихъ положительно надругались паны, ключники и арендаторы (123).

О степени культуры на Подляшья громко свидѣтельствуетъ цѣлый рядъ наѣздовъ и насилій. Въ настоящемъ томѣ помѣщено свыше двухъ десятковъ фактовъ возмутительныхъ наѣздовъ и грабежей преимущественно на лицъ духовныхъ и всяческихъ оскорбленій, которымъ они подвергались.

а) Въ началѣ октября 1562 г. въ г. Мельникѣ былъ убитъ сынъ мельницкаго Пречистенскаго протопопа о. Давида. Вечеромъ 4 октября, въ воскресенье, онъ отправился «на бесѣду» къ мѣщанину Ивану Кобылякѣ и былъ тамъ убитъ. Отецъ убитаго указалъ какъ на виновниковъ этого убійства на пѣкаго «посла городского» и двухъ «стражей» при немъ, которымъ бурмистры поручили въ эту пору городъ въ управленіе (64).

б) Въ маѣ 1580 г. священникъ русской Козерадской церкви, о. Андрей со своими двумя сыновьями, которые были дяками при названной церкви и съ

двумя наймитами, вооружившись ружьями и луками сдѣлать набѣдъ на домъ боярина путного пѣт сел. Передѣлы, Войтеха Николаевича. Результатомъ этого набѣда было то, что самъ этотъ бояринъ, его жена и двое «хлопчатъ» были жестоко избиты, и кромѣ того повреждена была изгородь вокругъ дома. Потерпѣвшій путный бояринъ заносит жалобу въ земскій судъ, при сознаніи вознаго обѣ осмотрѣ ранъ на потерпѣвшихъ, между прочимъ указываетъ, что онъ обвиняетъ не только названныхъ лицъ, но и княгиню Ковельскую, которая является «наней» названнаго священника (84).

в) Въ 1582 г. 3 февраля, священникъ Грушовецкой Николаевской церкви. Брест. п., собственноручно избилъ палкой войта, котораго послалъ къ этому священнику городиенскій намѣстникъ, по дѣлу мѣщани Ганны Лебцовичъ. Последняя находилась у священника въ услуженіи въ продолженіе десяти лѣтъ ничего не получила за свою службу (86).

г) Въ концѣ октября 1582 года клещельскій подстароста Ленартъ Фальковский наналъ на священника русской клещельской церкви о. Гавріила и его сына Демьяна, когда они ѣхали по дорогѣ и жестоко избилъ обоихъ. При осмотрѣ представителями клещельскаго земскаго суда у перваго найдено было 14, а у втораго 16 тяжелыхъ ранъ, такъ что свидѣтели вынесли тяжелое впечатлѣніе, что потерпѣвшіе едва ли и живы останутся. Нельзя не отмѣтить ту подробность, что клещельскій священникъ называется въ документѣ: «sacellanus ruthenicus alias pop guski» (89).

д) Въ 1595 г. бѣльскій мѣщанинъ убилъ сына Никольскаго попа. Пріятели убитаго обратились къ возному коронному Бѣльской земли, чтобы онъ взялъ убійцу и выдалъ его для казни. Во время казни нѣкій дворянинъ Феодоръ Телятицкій старался убійцу отдать на поруки городу, сталъ похваляться: «ахъ, вы такая-сякая Русь, мы не одного, а нѣсколько десятковъ убьемъ!» Когда палачъ отрубилъ голову преступнику, тотчасъ силой вырвали тѣло, не извѣстно съ признаками жизни или нѣтъ. Когда же мѣщане хотѣли узнать—живъ ли онъ или нѣтъ, то панъ Телятицкій сталъ гоняться за нѣкоторыми, пытался кого ли-бо зарубить на смерть (109).

е) Въ 1604 г. свящ. Гнойненской православной церкви о. Трофимъ Вержба, возвращавшійся изъ г. Янова былъ остановленъ на дорогѣ мельничкимъ мѣщ. / Симеономъ Лосенскимъ. Священника опрокинули на землю, стали выдергивать волосы изъ бороды и обратно повели его въ городъ, издѣваясь надъ православной русской вѣрою, называя ее языческою. Этого мало. Были наполнены большія чаши (vitriolis magnis) и сначала принуждали священника пить чрезъ

силу; въ заключеніе эти чашы разбили о голову священника. Раненый и избитый священникъ былъ снова опрокинутъ на землю и у него отняты деньги — флориновъ 56 ¹⁾ 21 грошъ (125).

ж) Въ слѣдующемъ 1605 году 22 мая, въ воскресенье, когда свящ. о. Трофимъ Вержба поутру шелъ въ церковь Рождества Богоматери для совершенія богослуженія, то на улицѣ г. Мельника на него напалъ мѣщ. Семенъ Яроцкій и избилъ его такъ крѣпко, что онъ остался еле живымъ (129).

з) Въ 1608 г. 23 апрѣля, священникъ Гнойненской церкви о. Трофимъ Вержба въ г. Мельникѣ, въ домѣ мѣщ. Гацковича, оскорбилъ словами и дѣйствіемъ свящ. Козерадской церкви о. Сака, который предъявилъ грод. суду при жалобѣ волосы, вырванные изъ его головы (132).

и) Въ 1633 г. 9 августа, священникъ Боковичской церкви о. Іакифъ подвергся оскорбленію словами со стороны двор. Павла Варшицкаго. Священникъ направлялся въ дер. Борзиловку для совершенія таинства крещенія. У самой деревни Борзиловки панъ Варшицкій напалъ на него, изругалъ и угрожалъ оружіемъ (185).

к) Въ 1635 г. дворянинъ Христофоръ Бернацкій, напалъ 2 іюня на православнаго (ritus graeci) священника Савичской церкви о. Ивана Вержбицкаго, въ г. Мосицѣ, на Вѣльской ул., изранилъ его, избилъ и отнялъ 40 флор. польск. (189).

л) Въ 1636 г. въ праздникъ православныхъ «Упоминокъ», какой то дворянинъ Іосифъ Тарковскій, съ толпой пьяныхъ крестьянъ, русскихъ, числомъ до 20 человекъ, напалъ на Коссовскій костелъ, ксендза избилъ, и когда бывшіе въ костелѣ школьники стали убѣгать сначала на хоры, а затѣмъ на крышу костела, нападавшіе стали ихъ ловить и нѣкоторыхъ избили (205).

м) Въ 1636 г., въ октябрѣ мѣсяцѣ, въ день храмового праздника Межирѣчской св. Николаевской церкви, три дворянина съ пріятелями и помѣщиками въ домѣ священника этой церкви убили нѣкогого Страховича (204).

н) Въ 1639 г. свящ. Боковецкой церкви, Мельн. п., о. Іакифъ окончилъ мировой дѣло съ двор. Гинчей о нападеніи и нанесеніи ранъ, о чемъ и заявленіе подали въ мельницкій грод. судъ (210).

о) Въ 1641 г. діаконъ Дрогичинской Преображенской православной церкви о. Кипріанъ подвергся обидѣ и насилію со стороны пана Ивана Колачковскаго и его слуги Кринскаго. Послѣдній отнялъ у діакону сначала телѣгу съ лошадью, затѣмъ вторично 12 апрѣля, въ то время какъ названный о. Кипріанъ, по при-

¹⁾ Въ началѣ XVI столѣтія флоринъ = ок. 130 коп.

нятому издревле обычаю, ѣздилъ съ крестомъ въ деревни прихода—Рудники, Василево и др. для собиранія добровольныхъ подаяній отъ крестьянъ (pauperisavit et eleemosinabat) то Крипскій, по приказанію своего пана Колачковскаго, наналъ на дорогѣ на названнаго діакона близъ д. Корчева, когда онъ съ полнымъ возомъ собранной милостыни подѣзжалъ уже къ дому, оскорбилъ его словами, вырвалъ, бросилъ на землю и топталъ крестъ, избилъ и ранилъ прислужника и закристіана Ивана Готовицкаго и захватилъ весь возъ. Въ возѣ было: фасолей (pisogum) 1½ корца (корецъ=¼ бочки=4,88 четверика), пшеницы 3 шапка, озимой пшеницы 3 корца, муки 2½ корца, ячменя 2 корца, овса 2 корца, гороха 1 корецъ, коноплянаго сѣмени 1 шапокъ, проса 3 гарца, яицъ 66 штукъ, кожа угря, готовыхъ денегъ 1 флоринъ (215).

п) Въ 1643 г. священникъ Михайловской церкви въ сел. Городокъ, Мельн. п., при возвращеніи изъ гор. Соколова, въ воскресный день, былъ на дорогѣ оскорбленъ словами и дѣйствіемъ, съ нанесеніемъ ранъ, дворянами нѣкими братьями Буяльскими (225).

р) Въ 1644 г. священникъ Журобицкой православной церкви Захарія Докудовскій, его жена, родной братъ Василій, и сынъ Александръ потеряли отъ нападенія нѣкоего дворянина Альберта Орабковскаго, съ его подданными изъ сел. Журобичъ. Отъ полученныхъ побоевъ Василій Докудовскій скончался. Самъ о. Захарія поспѣшно сталъ убѣгать въ храмъ, чѣмъ спасся отъ смерти, хотя и получилъ нѣсколько ранъ на лицѣ и рукахъ. Тяжкія раны нанесены были женѣ священника и его брату. А сына не только жестоко избили, но въ желѣзныхъ оковахъ отвели въ им. Журобичъ, гдѣ и продержали до тѣхъ поръ, пока не явился уже возный Мельницкаго повѣта. Жалоба, занесенная о. Захаріей въ Мельн. грод. судъ, полна возмутительнѣйшихъ подробностей издѣательства (236).

с) Въ 1645 г., 13 марта, бѣльскіе уніаты во главѣ съ бурмистромъ Каспоромъ Блядовскимъ напали на православную Никольскую Бѣльскую церковь, при помощи топоровъ открыли церковныя двери и ворвались въ церковь, и, схвативъ священника этой церкви инока о. Гедсона Пасковича, владчили за волосы по цментарю, били по-лицу и тяжело избивали обухами и палками. Кромѣ означеннаго инока были избиты и нѣкоторые православные прихожане этой церкви (238).

т) Въ 1646 г., 25 августа, когда свящ. православной Гнойненской церкви о. Димитрій Вержба, совершавшій богослуженіе въ Хлопковской церкви и возвращавшійся съ женой домой въ Гнойно, былъ въ дорогѣ, то на Остромечин-

скомъ полѣ на него напалъ нѣкій двор. Мощенскій вмѣстѣ съ помощниками, избилъ его и жену и заграбилъ лошадь съ повозкой и бывшимъ на ней имуществомъ (245, 246).

у) Въ 1649 г. свящ. Хлопковской церкви о. Павелъ Сосновскій подвергся наѣзду со стороны двор. Луки Галензовскаго, державшаго въ арендѣ им. Остромечинъ и Хлопковъ (257).

ф) Въ 1651 году священникъ православной Докудовской церкви о. Стефанъ Вержбовскій былъ убитъ ударомъ «обуха» въ лобъ—гайдуками маршалка в. к. л. Радивиля изъ деревни Островковъ Станиславомъ и Матвѣемъ Буяржиками (264).

х) Въ 1654 г., 29 іюня—въ день свв. ап. Петра и Павла—свящ. Семятичской церкви о. Георгій Алядовскій, по приглашенію ксендза Слоховскаго, присутствовалъ при совершеніи первой обѣдни въ Семятичахъ, а затѣмъ съ иными почтенными іереями былъ приглашенъ къ угощенію. Панъ двор. Альбертъ Щитовскій оскорбилъ о. Георгія словами, а затѣмъ приказалъ своимъ слугамъ его схватить изъ-за стола, вывести за дверь, избилъ и ограбилъ—имущество и деньги (276).

ц) Въ 1658 г. свящ. Семятичской церкви о. Дмитрій Вержба подвергся ограбленію со стороны пана Ротовскаго въ январѣ, Нѣкрашевича и Каменецкаго въ юлѣ. Первый заграбилъ четырехъ воловъ, второй—скотъ и движимое имущество, а Каменецкій—хлѣбъ съ полей и домашній скотъ и птицу (282, 283 и 284).

ч) Въ 1660 г. священникъ Семятичской церкви о. Іоаннъ Вержба подвергся нападенію и оскорбленію дѣйствіемъ со стороны крестьянъ деревни Мощонъ, Мельн. стар. Дѣло было 29 ноября 1660 г. Священникъ ѣхалъ въ дер. своего прихода Русскій Ворагынецъ для совершенія таинства крещенія и миропомазанія надъ больнымъ ребенкомъ. Крестьяне остановили лошадь, опрокинули сани и, окруживъ выпавшаго въ снѣгъ священника, начали наносить ему палками побои, крича «бей, убей», а одинъ сталъ на колѣни и сказалъ: «тебя, поце, незадолго убьемъ, и кровь твою съ тебя высосемъ». При этомъ нападеніи сломали у священника крестъ, сосудъ съ св. миромъ разбили и отняли епитрахиль (288).

II.

Историческія данныя объ отдѣльныхъ церквахъ Западной Россіи до половины XVII в.

Считаемъ своимъ долгомъ изложить и свести въ одно цѣлое документы даннаго тома, которые содержатъ въ себѣ не одно только упоминаніе о православныхъ храмахъ, а рядъ драгоцѣнныхъ подробностей изъ минувшей ихъ жизни. Самымъ удобнымъ планомъ при выполненіи этой работы считаемъ алфавитный порядокъ, который позволяетъ наиболее легко ориентироваться каждому пользующемуся томомъ, особенно безъ достаточнаго знанія древняго актовaго языка.

Въ сел. Айнѣ, Минск. в., православная церковь во имя арх. Михаила существовала издавна,—задолго до Брестской уніи и имѣла земельный надѣлъ и подданныхъ. 4 октября 1545 г. кор. Сигизмундъ Августъ утверждаетъ паданье этой церкви, совершенное въ это время княземъ Иваномъ Васильевичемъ Сомерецкимъ ¹⁾ (41).

Въ мѣст. Андреевѣ, Брест. п., была церковь въ XVI в. до уніи. По завѣщанію 18 августа 1584 г. въ ней погребенъ князь Андрей Федоровичъ Острожецкій (—Головня) ²⁾. Умирая безъ потомства этотъ князь поручилъ свою жену «въ опеку и оброну» князю Константину Константиновичу Острожецкому, князю Александру Пронскому, каштеляну Браславскому Александру Сѣмашкѣ и др. (93).

Въ м. Басловѣ, нынѣ с. Басловцы, Слуцк. у., церковь въ честь св. Симеона до XVI в. При ней былъ надѣлъ пахатной земли и подданные. Отъ 19 іюля 1556 г. князь Семенъ Юрьевичъ Слуцкій по праву патронажа принялъ на свя-

¹⁾ Wolff въ своей книгѣ „Kniaz. Lit. Rus“, str. 496—7, свидѣтельствуетъ, что князь Ив. Соммерецкій († 1578 г.) въ 1541 г. 21 октября получилъ привилегію на Анцкую державу.

²⁾ Документъ сообщаетъ нѣкоторыя важныя генеалогическія и экономическія подробности. Такъ изъ него видно, что князь Андрей Федоровичъ былъ женатъ на дочери королевскаго маршалка Михаила Еловича-Милинскаго—Анастасіи Михайловнѣ. Шваграми его были: 1) земскій берестейскій судья Адамъ Потѣй, за которымъ была одна его сестра—Анна, и 2) подсудокъ берестейскій двор. Богунъ Тушевицкій, за которымъ была его другая сестра—Марина. По Wolff'у кн. Андрей Федоровичъ Головня—Острожецкій въ 1569 г. въ замкѣ Луцкомъ, присягнулъ на вѣрность уніи Литвы съ короной. Въ 1570 г. этотъ князь владѣлъ селомъ Острожець въ Луцкомъ повѣтѣ. Умеръ безъ потомства въ 1585 г. (Kniaz. Lit. Rus. Str. 133—3).

щенническое мѣсто къ сей церкви священническаго сына изъ села Морицанъ Кирилъла Ивановича. Такъ какъ онъ сталъ священствовать послѣ смерти своего предшественника о. Мирона, то ему было поставлено условіемъ содержать пожизненно вдову о. Мирона, если она не выйдетъ замужъ (57). 1558 г. 29 января, Семенъ, князь Слуцкій ¹⁾, подтверждаетъ фундушъ церкви Басловской, въ людяхъ, наданныхъ его предками, при чемъ означенные люди совершенно освобождаются отъ присуда княжескаго намѣстника (61).

Въ г. Браславль, церковь во имя Богоматери заложилъ виленскій воевода Монивидъ. Это указаніе даетъ полное право относить постройку этой церкви къ началу XV вѣка, такъ какъ Монивидъ Войтехъ, староста Виленскій 1396—1412, сталъ воеводой виленскимъ съ 1413, умеръ около 1424 ²⁾. Съ разрѣшенія в. к. Витовта Монивидъ надѣлилъ эту церковь пахатными землями и бортными, лугами, озерами, рѣками и людьми свободными, данными въ количествѣ 12 домохозяевъ, и кромѣ того имъ же даны этой церкви: корчма въ г. Браславль и дворецъ Суботовщина и установлена десятина съ Браславля и съ имѣнія Дрисвятскаго и Обольскаго (12). Церковь въ г. Браславль сгорѣла при намѣстникѣ—Юріи Зеновичѣ (12). Годъ точно не устанавливается. Но судя по тому, что здѣсь разумѣется Юрій Ивановичъ Зеновичъ, умершій въ 1508 году ³⁾ можно думать, что этотъ несчастный случай произошелъ на рубежѣ XVI вѣка.

Въ м. Богушевичахъ, ⁴⁾ Мин. в., православная церковь существовала еще въ XV вѣкѣ. Въ 1501 г. на содержаніе священника надано—2 кунцы пахатной земли и на 45 возовъ сѣножатей. Обязанностью священнику ставится, чтобы онъ служилъ въ церкви и научалъ людей—какъ Богу служить (6).

Въ г. Берестѣ, (Брестѣ) въ XV в. каменная церковь, православная Свв. безсребренниковъ Сергія и Вакха была построена на улицѣ Русской нѣкимъ Иваномъ Иваницкимъ. Священникомъ къ этой церкви строитель «затялъ», (пригласилъ) о. Нафанаила Фалилеевича.

¹⁾ Wolff, Kniaziewie Lit. Ruscy, str. 333 указываетъ сомненнаго князя въ лицѣ Семена Юрьевича Олельковича † 1560 г. О старшемъ его братѣ князѣ Юріи Юрьевичѣ въ Минскихъ актахъ сообщается, что въ 1553 г. онъ предписалъ своему намѣстнику, чтобы ежегодно отдавалъ Слуцкой церкви по 4 ведра меду и не воспрещалъ духовенству пользоваться урочищами? (Собр. древн. грам. Минск. г. стр. 13).

²⁾ Wolff J. Sebatowicze u dygnitarze str. 72.

³⁾ Тамъ же str. 51.

⁴⁾ Нынѣ Игуменскаго уѣзда, 3-го благочинія, церковь Крестовоздвиженская. Товаровъ, А. Ист.-стат. справоч. кн. Мин. Ел.

Въ 1485 году, 23 апрѣля, индикта 5 ¹⁾ означенный священникъ составилъ завѣщаніе, въ которомъ пишетъ, что строитель «огналъ» отъ церкви указаннаго священника «и противникомъ креста свитого запродалъ». Лишенный своего приходскаго храма о. Нафанаилъ въ завѣщаніи побуждаетъ своихъ сыновей —Сергія и Марка «доходить» названнаго храма, въ случаѣ же они отказались бы отъ этого, то вручалъ это дѣло Кіевскому митрополиту и своему пастырю владыкѣ Владимирскому Θεодосію (4).

Въ 1613 году съ 4 на 5 іюля ночью въ г. Брестѣ произошелъ громаднѣйшій пожаръ. Отъ этого пожара пострадалъ храмъ православный св. Николая—сгорѣла крыша, и звонница съ колоколами, а кромѣ того сгорѣлъ—весь дворъ митрополита до тла, шпиталь, школа, сгорѣла ратуша, костелъ и при немъ школа римская, лавки въ рынокъ и много домовъ. Убытокъ исчислялся въ 200 т. руб. Въ документѣ подробно выясняется почему виновниками этого пожара являются жида брестскіе (148).

Въ им. Буховичахъ, Брест. п., была православная церковь въ XVI в. но она называется существующей «издавна». Такъ какъ эта церковь находилась на уроч. Горбанахъ, то поэтому впоследствии она стала называться *Горбанской* церковью, хотя, какъ видно ясно изъ настоящаго фундуша отъ 19 мая 1599 г., она называлась въ концѣ XVI в. Буховецкой. Фундаторами являются владѣльцы им. Буховичъ Верещаки ²⁾ мать и два сына. Въ актѣ указано, что этимъ фундушемъ совершители записи выполняютъ волю своей свекрови и бабки Анны Михайловны, урож. Буховецкой, и своего мужа и отца Ивана Верещаки.

Церковь эта «издавна» была надѣлена фундушемъ предками Буховецкихъ. Состоявшій при церкви земельный надѣлъ расположенъ былъ въ 8 участкахъ. Сверхъ сего Верещаки надали 7 морговъ. Въ числѣ древняго фундуша указывается: книги, звоны, всякія церковныя облаченія и сосуды. Священникамъ было предоставлено право брать «ярмарковое». Владѣльцы, при этомъ, обязуются уплачивать всякія подати и повинности, наложенныя на церковныя грунты и подымное, и оборонять священниковъ во всѣхъ судахъ. Фундушъ 1599 г. совершается на имя священниковъ «религіи греческой православной святѣй-

¹⁾ Инд. показанъ неправильно. Съ 1585 г. начинается индиктъ 3-й съ сент., а до сент. идетъ 2. Но документъ безспорно совершенъ въ названномъ году, такъ какъ въ немъ называется епископомъ Владимірск. Θεодосій, какъ современникъ написанія документа

²⁾ Верещака Іосифъ извѣстенъ уже въ 1465 году. Затѣмъ Боневічъ называетъ и еще нѣсколько лицъ этой фамиліи, относя ихъ къ числу владѣльцевъ кобринскаго повѣта. (Росzet rodów. str. 363).

шихъ четверо - престольныхъ патріарховъ Іерусалимскихъ, Александрійскихъ, Антиохійскихъ и Константинопольскихъ неунитовъ, нынѣшняго о. Синеона Нарукевича, священника Буховецкой церкви, а послѣ него по всѣмъ вѣки слѣдующимъ священникамъ также вышеуказаннаго послушанія неунитамъ. Фундаторы предоставляютъ право подаванія Буховецкой церкви архієпископамъ, съ тѣмъ, чтобы они «подавали» эту церковь, наблюдали за порядкомъ и полной цѣлостію наданья, священниковъ непристойныхъ и преступныхъ наставляли и отъ церкви удаляли, а на ихъ мѣсто иныхъ пресвитеровъ назначали (114).

Въ сел. Бытень, Слоним. у., при Преображенской церкви была въ началѣ XVII в. сооружена богадѣльня владѣльцемъ этого имѣнія подкоморіемъ слонимскаго повѣта Николаемъ Тризной и его женой Мариной урожденной Монвидь—Дорогостайской.

Цѣлью было дать пріютъ мѣстнымъ Бытенскимъ бѣднымъ галѣкамъ и больнымъ вѣры православной, которые не могутъ жить своимъ трудомъ, и чтобы они помѣщаясь въ этой богадѣльнѣ прислуживали при храмѣ. Богадѣльня была—на 10 человекъ обоего пола.

На содержаніе богадѣльни записываютъ основатели актомъ 1626 г., 17 декабря огородъ овощевый и ежегодную изъ имѣнія выдачу:

1) наличными деньгами по 6 коп. грош. лит. 2) жита 6 бочекъ мѣры слонимской, 3) ячменя 3 бочки. 4) гречихи 3 бочки, 5) ярки 1 бочка, 6) соли 1 бочка, 7) вепря живого для выкормки и 2 бочки хлѣба для его выкормки, 8) ремонтъ, или постройка вновь на случай пожара или ветхости зданія.

Кромѣ того всѣ бытенскіе мѣщане и подданные им. Бытенскаго обязаны были на отопленіе богадѣльни давать по одному возу дровъ (169).

Въ им. Бѣлавичахъ, Волков. п. православная церковь во имя св. Георгія существовала до уніи. Въ 1599 году она владѣла землями и угодьями. Въ этомъ году 14 декабря вмѣстѣ съ имѣніемъ была передана въ держанье отъ воеводы Берестейскаго Андрея Лещинскаго зем. Фридрику Турскому (150).

Въ сел. Вавуличахъ, Пинск. у. церковь уніатская. Подданные бискупа Виленскаго Марціана Тризны построили эту церковь въ честь Благовѣщенія пр. Богородицы. Въ 1631 г. 18 сентября отъ владѣльца бискупа означеннаго церкви была надѣлена фундушемъ. На содержаніе священника было дано три волоки (которымъ въ документѣ сдѣлано обмежеваніе). Фундаторъ поставилъ условіемъ, чтобы священники были уніатскаго вѣроисповѣданія и въ вѣдѣніи уніатскаго епископа Пинскаго, чтобы проповѣдывали слово Божье и совершали таинства съ

усердіемъ и пелѣностію по призванію, но чтобы не вмѣшивались въ Бездѣжскій приходъ (179).

Въ г. Вильнѣ, братскій св.-Духовскій храмъ съ монастыремъ и школой существовали уже къ концу 1604 года. 19 ноябрі 1604 года по вызову воеводы Берестейскаго, старосты Чечерскаго и Пропойскаго Христофора Зеновича и жены его Феодоры урожд. Воловичъ, какъ «фундаторки Виленскаго монастыря православія греческаго», — былъ вызванъ возный «на монастырь и кgrundы братства церковнаго Виленскаго православія греческаго». Цѣлью этого посѣщенія было опечатать вещи, оставленныя при очищеніи помѣщенія въ братскомъ монастырскомъ домѣ супругами Рабко. Такъ какъ эти жильцы выѣхали оставивъ въ квартирѣ свои вещи, то эти вещи теперь были опечатаны печатью вознаго. 23 ноября всѣ вещи были занесены въ опись, освидѣтельствована цѣлость печатей, затѣмъ всѣ вещи были вынесены въ склепъ, и дверь его припечатана печатью. Эти два документа ясно говорятъ, что въ эту пору Виленское братство имѣло каменный двухъ этажный домъ, во второмъ этажѣ котораго помѣщалась школа, что въ 1604 году, старостою церковнаго Виленскаго братства былъ подкоморій Троцкій князь Богданъ Огинскій, что въ эту пору предпринимается братствомъ нѣкоторое особое стараніе о выселеніи изъ означеннаго братскаго дома—людей свѣтскихъ, чтобы очистить мѣсто для духовенства, что въ жизни братства въ эту пору особенно близкое участіе принималъ священникъ изъ имѣн. Глубокаго, принадлежавшаго Зеновичамъ, о. Демьянъ Добринскій, что уже монастырь въ эту пору (ноябрь 1604 г.) существовалъ, что школа помѣщалась въ монастырѣ. Въ г. Вильнѣ св. Духовскому монастырю въ 1625 г., во время мороваго повѣтрія, были отписаны, съ условіемъ погребенія при св. Духовской церкви:

1) домъ на заулкѣ, што бокомъ при церкви св. Духа и домъ за Острой брамой и «обликъ» на 1 т. копъ грош. — по духов. зав. Марины Дмитровны Кононовичъ (161).

2) домъ и разный мѣховой. мануфактурный и металлическій товаръ, — по духовному завѣщанію Виленскаго купца Григорія Захаревича (162).

3) часть каменицы, по Конной улицѣ и движимое имущество — по духовному завѣщанію мѣщанина Андрея Ильича Субачича (163).

4) движимое и недвижимое имущество по духовному завѣщанію жены купца Виленскаго Елены Константиновны Зайцъ, именно третья часть товаровъ мѣховыхъ, и часть каменицы, слѣдуемая ей послѣ брата (164).

5) недвижимое имущество и товары по духовному завѣщанію купца Виленскаго Лукаша Омеляновича (166).

Въ сел. **Вировѣ**, Мелн. п., церковь была фундована въ концѣ XV или въ началѣ XVI в. паномъ Цавломъ Вировскимъ. Въ 1526 г. къ этой церкви поступилъ на приходъ свящ. о. Несторъ, которому дѣти названнаго Цавла Вировскаго подали въ наслѣдственное распоряженіе какъ церковь, такъ «волоки церковныя и сѣнокосы посвятыя». Какъ не лишенную интереса подробность этого акта отмѣчаемъ, что священникъ о. Несторъ получилъ церковь «ведлугъ своего прикладу, штось тотъ попъ приложилъ, стоячи (съ фундаторомъ) у прави, пенежи своихъ властныхъ 90 копъ грошей» (19). Отсюда видно, что патронату не чужды были подобные случаи, когда священникъ получалъ мѣсто, благодаря денежнымъ счетамъ между священникомъ и патрономъ. 90 копъ грошей въ переводѣ на современный курсъ составляютъ около 500 рублей.

Въ м. **Вишницахъ**, Грод. г., церковь существовала въ XVI в. Уже въ 1575 г. мѣщане просили владѣльца Павла Ивановича Сапѣгу за нѣкоего «поповича Вишницкаго Хилимона», чтобы онъ былъ назначенъ «дьякомъ» къ Вишницкой церкви и чтобы ему была дана для содержанія волока земли и домъ. Сапѣга согласился на это. въ виду ревностной службы Церкви Божіей означеннаго Хилимона и при этомъ освободилъ данную ему волоку отъ податей и повинностей «до того часу, поколя церкви Божой послугами своими дяцкими послугувати и пильновати будетъ» (79).

Въ **Волосовичахъ**, Минск. г. въ 1633 г. была церковь св. арх. Михаила. Земельный надѣлъ причта состоялъ въ шнурахъ черезполосно съ крестьянами и въ застѣнкѣ Клипъ на 5 морговъ. При этой церкви въ означенное время былъ священникомъ о. Осипъ Козурѣжичъ и дьякъ. Къ церкви Волосовичской въ эту пору была приписана въ сел. Латыголичахъ. Въ ней были только образы, утвари же не было. О построеніи Латыголичской церковки въ документѣ сохранено извѣстіе, что она была воздвигнута совмѣстно съ подданными сосѣднихъ помѣщиковъ. Въ 1633 г. было обыкновеніе, что кромѣ священника Волосовичской церкви сюда пріѣзжалъ во время праздниковъ священникъ подкоморія оршанскаго Адама Саковича и доходы дѣлились пополамъ между указанными священниками (184).

Въ сел. **Вортель**, Брест. п., православная церковь въ честь Рождества Пресв. Дѣвы Маріи была «издревле», ранѣе XVI вѣка. Такъ говорится въ грамотѣ кн. Александра 1505 г., которой разрѣшается чашнику Левку Богвитиновичу построить здѣсь городъ съ наименованіемъ его «Левковъ» и ввести магдебургское право (7). Значитъ церковь Вортельская должна быть отнесена къ началу XV вѣка.

Въ с. **Выгоновѣ**, Пинск. п., церковь существовала до уніи. Это ясно открывается изъ слѣдующаго акта. Въ 1582 г. 23 іюня кор. Стефанъ Баторій особой грамотой пожаловалъ дворянское достоинство и въ пожизненное свободное пользованіе 2 волоки земли въ Пинскомъ староствѣ, принявшему христіанскую вѣру изъ еврейства Митрофану Абрамовичу Волчковичу. Въ документѣ указывается, что названный Волчковичъ былъ обращенъ ко Христу владыкой Пинскимъ и Туровскимъ Кирилломъ Терлецкимъ, что онъ терпѣлъ отъ евреевъ насмѣшки и угрозы, что ради полной безопасности ему присвоится дворянское достоинство. Эти 2 волоки затѣмъ остаются въ родѣ Волчковичей,—одинъ изъ потомковъ котораго—Николай является священникомъ Выгоновской церкви (228).

Въ м. **Высоцкѣ**, Пин. п. церкви во имя Успенія Богородицы была надѣлена землей отцомъ князя Николая Льва Соломерецкаго, именно княземъ Иваномъ Богдановичемъ Соломерецкимъ, который жилъ въ второй половинѣ XVI в. и принималъ дѣятельное участіе въ дѣлахъ православной церкви, какъ напр. Виленскій съѣздъ 1599 г. православныхъ противъ уніи ¹⁾. Князь Иванъ Богдановичъ надалъ первому священнику Высоцкой церкви три волоки земли, второму священнику двѣ, дьякону—также двѣ, и пономарю—одну волоку, усадьбы въ м. Высоцкѣ, право бесплатнаго помола хлѣба и кромѣ сего сел. Вежицы, Пинск. п. Сынъ его Левъ Николай умеръ уже въ 1626 г., оставивъ послѣ себя жену Раину (ур. Гойская), сына Яна—Владислава и нѣсколько дочерей ²⁾. Условіемъ ставится: 1) чтобы священники при этой церкви всегда были въ православной вѣрѣ и въ послушаніи у Богоягленскаго Пинскаго православнаго братства, «сего дозорѣ и опатрности», и 2) чтобы пономарь выбираемый съ общаго согласія обоимъ священникамъ и дьякономъ, былъ подъ властью «отца протопопа» (212). Въ 1639 г. жена князя Льва Соломерецкаго Раина Николаевна выѣстѣ со своимъ сыномъ княземъ Иваномъ Владиславомъ Соломерецкимъ подтвердили стародавній фондъ «своихъ предковъ», при чемъ выясняютъ, что причтъ при этой церкви состоялъ изъ протопопа, священника, дьякона и пономаря, и что кромѣ усадебныхъ участковъ въ м. Высоцкѣ причту принадлежало село Вежицы, въ Пинск. пов., съ крестьянами (213), называвшееся—«село церковное», мельница и корчма. Крестьянъ въ этомъ селѣ въ 1639 году было 6

¹⁾ Wolff Kniaz. Lit. Rusey str. 498 и 500.

²⁾ Тамъ же str. 500—1. Благочестивая княгиня Раина умерла въ православіи въ 1645 г. Незадолго предъ смертью записала (въ 1639 г.) она православному монастырю въ Говицахъ им Курозваны (Тамъ-же, str. 501).

службъ. Съ каждой службы они давали причту Высоцкой церкви по 80 грошей, по двѣ курицы и десятку яицъ. Кромѣ этого платили отъ каждой сохи по 16 грошей и 2 пѣнязя и давали меду 2 ведра и 2 котла или деньгами 17 злот. 17 грош. Кромѣ того подданные обязаны были работать по 8 недѣль въ году. Любопытно устанавливаемое въ документѣ распределение всѣхъ доходовъ съ этого села—Вяжичъ; настоятель получалъ 4 копы грош. и меду 1 ведро 1 котелъ, второй священникъ получалъ отсюда 4 копы гр. и полъ ведра меду, дьяконъ 2 копы гр. и полъ ведра меду и пономарь 50 грошей и котелъ меду, а остатокъ—настоятелю; послѣдному доходы съ корчмы и «пожорновщина» (211).

1644 г. 4 ноября означенная княгиня Раина сдѣлала на имя протопопа о. Данила Федоровича дополнительную запись, по которой надала на содержаніе причта Высоцкой церкви «гряду Миколскую лѣса» съ лугами и точно ограничила это новое владѣніе (235).

Въ с. Гнойнѣ, Мельн. пов., церковь св. Пятницы, православная, была уже въ XVI в. Извѣстно уже, что 25 мая 1592 года ловчій земли Подляшской Ярошъ Немира ¹⁾ утвердилъ за этой церковью, которая была построена его, Немиры, предками, земельный надѣлъ, наданный къ церкви его предками и точно опредѣлить «десятину». Эта послѣдняя опредѣлена въ размѣрѣ одной копы оzymaго хлѣба съ каждой волоки, съ селъ Гнойна, Нивицъ и Вольки (102). Свящ. Гнойненской церкви въ началѣ XVII в. былъ о. Трофимъ Вержба, какъ видно изъ документа о передачѣ имъ «мемориала» (заемное письмо) отъ Пещатскаго, войта, королевскаго секретаря пана Вачевскаго—на 500 зол. польск. 25 апр. 1612 г. своей женѣ, въ видѣ обезпеченія ея вѣна (146).

1633 г. 13 мая супруги, Немиры Станиславъ и Ева, подтвердили и обмѣжовали давній фундушъ Гнойненской церкви—двѣ волоки въ трехъ поляхъ—съ озеромъ Тонильцемъ и луга по берегу р. Буга, съ огородами, съ домомъ и пр. строеніями, съ бесплатнымъ помоломъ въ гнойненскихъ мельницахъ, вареніемъ пива на свою надобность въ броварѣ, свободной ловлею рыбы въ р. Бугѣ (181).

Въ 1647 г. свящ. Гнойненской церкви былъ о. Дмитрій Вержба, купившій въ этомъ году у жителя Брестскаго повѣта нѣкоего Христофора Крупецкаго одного подданнаго изъ дер. Веляново съ женой, дѣтьми и движимымъ имуществомъ за 100 флор. польск. (249). Этотъ же священникъ былъ при Гнойненской церкви и въ 1653 году (270).

¹⁾ Родъ Немировъ ведетъ свое происхожденіе отъ нѣкоего Немира, бывшаго Мельяницкимъ старостой во 2-й половинѣ XVI в. и женатаго на княжнѣ Овдогѣ Саврекой. (Bonieski—Roczet rodów. Str. 205).

Въ сел. Голубли, Мельн. п., храмъ въ честь Пречистой долженъ быть отнесенъ къ XV вѣку. По свидѣтельству владѣлицы им. Голубля вдовы маршалка Яна Стецковича—Богданы (Фсодосія) Богдановны ур. Сапѣжанки въ 1545 г.—церковь эта окружена «сз давнихъ часовъ» подданными («черезъ отчичовъ людей») означеннаго имѣнія Голубли. На содержаніе священника была установлена «десятина» по копѣ жита съ волоки. При этомъ было обусловлено, чтобы священникъ обязательно служилъ еженедѣльно въ субботу за упокой, а въ недѣлю за здравное богослуженіе. Въ 1545 г., 19 іюля, названная владѣлица даетъ церковь въ с. Голубли священнику о. Ивану въ наследственное родое держаніе и опредѣляетъ ему земельный надѣлъ: 5 волокъ, два сада и заливной лугъ у рѣки, и кромѣ того предоставила право пользоваться лѣсомъ изъ Голубяльской пуци для построекъ и на отопленіе. При этомъ на священника возлагается обязательство совершать еженедѣльно по средамъ богослуженіе за упокой, а по пятницамъ «за муку Божю» (40).

Въ им. Горновѣ, Брест. п., по раздѣлу 1586 г. братьевъ Горновскихъ были выдѣлены уголья («рѣзъ») въ пользу мѣстной Горновской церкви, при которой въ то время несомнѣнно уже былъ священникъ, и его усадьба—въ объемъ 3 морговъ и 17 протовъ. Въ документѣ упоминается между прочимъ и объ отводѣ «песку никуда негоднаго близъ церкви въ количествѣ двухъ морговъ на могилки» (95).

Въ мѣст. Городищѣ Городищскаго замка, Мельн. п., была древняя церковь Пречистенская, несомнѣнно существовавшая еще въ XV в., затѣмъ—вторая новая церковь, въ честь Пресв. Троицы, была сооружена старостой Мстиславскимъ и Радошковскимъ княземъ Василіемъ Андреевичемъ Полубенскимъ. Последній жилъ во второй половинѣ XV и въ первой половинѣ XVI в. между 1488 и 1550 г. ¹⁾ На Подляшѣ онъ является владѣльцемъ съ 1503 г., получивъ село Полубичи ²⁾. Желая сдѣлать эту церковь «соборомъ», строитель надѣлилъ ее фундаментомъ въ количествѣ 4 волокъ земли и десятиной. При ней было три священника и диаконъ. Но около 1550 г. эта св. Троицкая «соборная» церковь сгорѣла. Отъ 26 августа 1550 г. князь Василій Андреевичъ Полубенскій совершаетъ формальный актъ ³⁾, по которому обязуется за себя и потомковъ воз-

¹⁾ Wolff.—Kniaziowie Lit.—Ruscy, str. 369—371.

²⁾ Тамъ же.

³⁾ Wolff въ вышеуказанномъ сочиненіи относитъ смерть князя Василія Андреевича Полубенскаго къ 4 марта 1550 г. и говоритъ, что онъ умеръ въ им. Городищѣ, но для погребенія отвезенъ въ Кі-во-Печерскую Лавру (такъ же стр. 371)

двинуть снова храмъ на мѣсто сгорѣвшаго, пока же того храма не будетъ выстроено, то указываетъ, чтобы всѣ земельныя угодья и десятина поступали въ пользу существующей въ Городищѣ «съ давнихъ часовъ» Пречистенской церкви. Последняя также имѣла «кутъ» земли, которая поступала въ пользу обозначенныхъ трехъ священниковъ и діакона. При этомъ вмѣсто десятины указано давать по 4 коны жита изъ имѣнія, а на вино и другія церковныя потребности семь копъ грошей лит. Десятина, въ количествѣ одной коны жита съ каждой волоки, назначена съ деревень: Полубичи, Дубицы, Куты, Яблони, Яблоньскіе куты, Колѣно, Городище, Яново, Груда и Радца «хотя бы въ этихъ деревняхъ люди были и не греческой, а римской вѣры» — всѣ повинны давать десятину тѣмъ тремъ священникамъ и діакону. Обязанность духовенства: — совершать богослуженіе за короля и фундаторовъ, а по субботамъ и воскреснымъ днямъ и въ престольные праздники и нарочытахъ святыхъ — служить соборомъ, каждую пятницу — паннихиду за умершихъ родныхъ фундатора (263)

Въ им. Городищѣ, Новогр. и., церковь св. Іліи была сооружена въ концѣ XVI в. Яномъ Одаховскимъ р.-католической вѣры и его женой Александрой Скуминной. Они же не только озаботились украшеніемъ этой церкви, но отвели на «поповскую усадьбу» и огороды селище Козьевское и Еванскій (Ивановскій) лугъ, всего мѣрою 3 волоки, 4 морга, 15 протовъ, и придали одного подданного съ третьей частью «старой службы». На это наданье былъ составленъ фундушовый актъ на имя тогдашняго священника о. Івана Федоровича. Близъ церкви панъ Одаховскій соорудилъ «капличку» съ алтаремъ, по обычаю р.-католической церкви и завѣщалъ, чтобы тамъ были погребены тѣла его и супруги. Означенная чета Одаховскихъ умерла. Священникъ «прочь отошелъ». Въ 1610 году, 12 ноября, сынъ фундаторовъ означенной церкви, г. Янъ Яновичъ Одаховскій и его супруга Александра Львовна урож. Быльчинская, въ виду того, что «церковь долго оставалась безъ пастыря», приняли священникомъ недавно принявшаго священство о. Григорія Савича. На содержаніе священника былъ назначенъ «оброкъ» съ имѣнія. Такъ какъ жить на оброкъ для о. Савича оказалось труднымъ, то онъ обратился къ владѣльцамъ съ просьбой о возобновленіи фундуша. Помѣщикъ согласился и далъ снова фундушъ. Условіемъ было поставлено, чтобы священникъ возвелъ постройки и содержалъ «дѣла уставичного». Сверхъ прежняго наданія священнику было предоставлено право бесплатнаго помола въ Городицкой мельницѣ. Условіемъ для священника поставляется, чтобы онъ «набоженство греческое» безъ всякаго препятствія совершалъ въ церкви и молился за фундаторовъ (142).

Въ м. **Городцѣ**, Брест. п., до 1633 г. существовала православная церковь. Король Владиславъ IV задумалъ воздвигнуть здѣсь костелъ. Въ этомъ 1633 г. по королевскому листу королевскіе ревизоры отвели уроч. Поповщину при сел. Грушовомъ, 120 морговъ, уроч. Студенка 19 морг., 15 прут., дер. Подземелье съ крестьянами и дер. Залѣсье—возникшую на участкѣ земли нѣкогда принадлежавшемъ священникамъ Грушевской церкви; сверхъ же сего въ м. Городцѣ плацъ на костелъ, и на постройку дома для ксендза, «кантора» школы и ея «ректора». Во всѣ же владѣнія былъ введенъ Кобринскій пробойцъ Мартинъ Вержбинскій (182, 183).

Въ мѣст. **Гриневичахъ**, Мельн. п., въ XVI в. существовала церковь въ честь пр. Іліи. Въ 1571 г. священникъ этой церкви купилъ за 80 грош. лит. усадьбу въ томъ же мѣстечкѣ и выступаетъ какъ владѣлецъ этой усадьбы (74).

Въ **Грицовичахъ**, Новогр. п., на р. Лани, была церковь въ 1622 г.. При ней, согласно «стародавнему», наданью было двѣ волоки земли, но священника не было. Такъ какъ им. Грицовичи въ этомъ году было раздѣлено на четыре части между новыми владѣльцами, то всѣ совладѣльцы имѣнія были обязаны «о попа старатися». «А покул на попа ся зспособать, съ тѣхъ двухъ волокъ поповскихъ уживанемъ оныхъ апараты до церкви належачыс, справовать, абы се дальшее спустошенье тое церкви, а затѣмъ и хвалы въ ней Божое не дѣло» (152).

Въ с. **Грушевѣ**, Кобрин. староства, въ 1563 г. королевскіе ревизоры взяли «церковныя земли» попа Грушевскаго и дали въ отиѣну мѣстнымъ землянамъ Прунковичу и Олехновичу. Отсюда видно, что до того времени названному причту принадлежало десять участковъ земли, а именно: 1) Копыловка морговъ 7, протовъ 10, 2) Залѣсье морговъ 3, 3) Верхъ морговъ 7, протовъ 10, 4) Дворище попово морговъ 7, 5) Тарносливъ морговъ 3, протовъ 10, 6) Боровка морговъ 5, 7) Оханъ морговъ 2, протовъ 15, 8) Сторошевичи морговъ 10, 9) Язвино моргъ 1, 10) Дубровы морга 2, протовъ 2. Итого морговъ 47, протовъ 47 (65).

Въ с. **Гудеевѣ**, Волков. п., церковь была фундована бискупомъ Виленскимъ кн. Ольшанскимъ. «Издавна» къ приходу этой церкви принадлежала Красницкая волость. Въ 1622 году эта церковь, вѣроятно, уже была униатской, такъ какъ въ документѣ говорится, что «нигдѣ ближей церкви около тое волости Красницкое не машь, кромъ саскаго набоженства и *сызматинское* въ Олексичахъ и то за рѣкою Веретеею». Документъ передаетъ о результатахъ какого то столкновенія между священникомъ Гудеевской церкви о. Гедройтемъ и подстаростой Красницкой волости Яномъ Ключковскимъ. Послѣдній сталъ относиться враждебно къ указанному священнику, похваляясь его извести со свѣта, и за-

дался цѣлью довести его до нищеты. Поэтому всѣмъ крестьянамъ своей волости, въ составѣ нѣсколькихъ деревень, онъ воспретилъ ходить по праздникамъ въ Гудевскую церковь, обращаться туда для крещеній, вѣчаній, пускать священника по молитвѣ. Когда 11 мая 1622 г. свящ. о. Гедройтъ лично отправился для объясненія по данному дѣлу къ Яну Ключковскому, то послѣдній приказалъ выгнать священника со двора, «словами уципливыми обелживши» и только повторилъ и свои похвалки и прежнее воспрещеніе, чтобы крестьяне не сносились съ о. Гедройтемъ по вопросу о требахъ. Священникъ возбудилъ это дѣло предъ гродненскимъ земскимъ судомъ. Но послѣдній призналъ таковое подсуднымъ не себѣ, а «разсудку его кор. милости» (153).

На церковь Гудевскую земляне Волковыскаго повѣта Соболевскіе и Сазаневскіе въ 1628 году, въ виду того, что при названной церкви или въ ней погребены тѣла ихъ предковъ и родителей — на вѣчное поминовеніе дали заступокъ изъ им. Мильковщины, волков. пов., между дер. Алеховичи и Ковали (175).

Въ мѣст. Довечеровичахъ, близъ Дрогичина церковь уніатская въ честь Пречистой Богородицы была заложена въ 1623 году Яномъ-Владиславомъ Цевельскимъ, намѣстникомъ воеводы Виленскаго Льва Сапѣги, по распоряженію послѣдняго. Церковь была украшена новыми образами, на звонницѣ повѣшены колокола, пріобрѣтена ризница, книги. Подданные Довечеровской волости купили для священника домъ, въ мѣстечкѣ было отведено четыре плаца и на пашню двѣ волоки и подданный (155).

Въ сел. Дрегловѣ, Мельн. п., уніатская церковь въ честь безпорочнаго зачатія Пресв. Дѣвы Маріи была построена женой короннаго подскарбія Софіей Даниловичъ. Подъ постройку церкви былъ отведенъ плацъ, на усадьбу священника двѣ волоки земли, и къ этому три подданныхъ съ ихъ землей и повинностями. Приходъ сей церкви былъ ограниченъ деревнями: Дреглово, Ложки, Квасовка, Перецовки, Приходиска и Загайки (273). Маршалокъ коронный Лука Опалинскій въ 1659 г. 5 авг. подтверждаетъ право мѣстнаго священника не платить никакихъ поборовъ съ церковныхъ волокъ (286).

Въ г. Дрогичинѣ, въ XVI вѣкѣ были православныя церкви Ильинская и Никольская. Для исторіи каждой изъ этихъ церквей въ настоящемъ томѣ дается по нѣсколько документовъ.

1) При *Ильинской* церкви въ половинѣ XVI вѣка были священниками сначала о. Иларіонъ, а затѣмъ о. Игнатій. Изъ нихъ первый, владея церковнымъ огородомъ, продалъ его нѣкому Ждану Орлику, который продалъ его «ста-

рому войту Николаю» и отъ послѣдняго въ 1550 г. за 6 копъ грош. польск. приобрѣлъ этотъ огородъ новый Ильинскій свящ. о. Игнатій (50).

2) За *Никольской* церковью по дарственной въ 1626 г. мѣщанина Продило закрѣпленъ наслѣдственный участокъ земли подъ постройку церкви и на дѣла благочестія («sub arce piaeque operis ejusdem ecclesiae») (168). Въ 1628 г. священникъ Николаевской церкви (ritus graeci) о. Стефанъ Кучинскій получилъ отъ мѣстныхъ мѣщанъ закладную на участокъ земли на Забужьи, прозываемый «Гармончинскимъ» (173). Въ 1639 году священникъ той же Николаевской церкви, ritus graeci купилъ у одного мѣстнаго мѣщанина его волоку земли, въ 3 поляхъ, за 300 флорин. пол. (208) и получилъ по дарственной отъ другого мѣщанина участокъ подъ названіемъ «Крушечки» въ 6 морговъ и 2 прута (209). 1641 г. 7 ноября св. Николаевская церковь въ г. Дрогичинѣ и братство при ней получили по дарственной отъ мѣщанъ г. Дрогичина участокъ земли съ огородами на улицѣ Русской, прозываемые «Ворониковскими» (218). Распорядителями этого участка называются ся священникъ и братство (219). Въ 1642 г. священникомъ этой церкви, которая была именно православною, состоялъ о. Стефанъ Кучинскій, женатый на мѣстной дрогичинской уроженкѣ Аполлоніи Ивановнѣ Склянѣ. Последняя по дарственной, отъ 11 февраля 1642 г., получила отъ матери усадьбу въ г. Дрогичинѣ (№ 219 и 221), и затѣмъ 16 февраля 1643 г. пивоварню (brassatorium) съ участкомъ («Ириповскій») земли и фруктовыми деревьями, который лежалъ возлѣ дороги изъ г. Дрогичина на мельницу, между участками съ одной стороны наслѣдниковъ Альберта Костковича и съ другой — Дрогичинскаго монастыря (№ 222). Въ 1643 г. между тѣмъ же свящ. о. Кучинскимъ и мѣщаниномъ Даниломъ Баумомъ была произведена замѣна участковъ въ г. Дрогичинѣ, при чемъ первый уступилъ участокъ «подъ поповой горой», а получилъ такъ наз. «Серовчинскій» у рѣки Буга (223). Св. Николаевская церковь въ г. Дрогичинѣ въ 1644 году, находилась въ состояши, требовавшемъ значительнаго ремонта. 11 июня с. г. король Владиславъ IV укрѣпляетъ эту церковь пожизненно за свящ. Стефаномъ Кучинскимъ Кучковскимъ и предоставляетъ ему ремонтировать таковую по своему усмотрѣнію. При церкви этой были «грунты, лѣса, боры, ган, поля, огороды, пашни, пруды, подданные» (233). Въ 1646 г. священникомъ этой церкви былъ тотъ же о. Стефанъ Кучковскій. Опъ занимался денежными дѣлами (243). Въ 1648 г. вдова Анна Пескеликова за воровство утвари изъ Николаевской Дрогичинской церкви присуждена Дрогичинскимъ магистратомъ (въ засѣданіи войтовскаго и ратманскаго уряда) къ смертной казни. Церковь была обворована въ ночь съ 20 на 21 сентября 1647 г. Были похищены: священническая риза

крестъ серебряный, альба, свѣчи 4 большихъ, свѣчъ малыхъ «ручныхъ» двадцать, черное облаченіе, погребальное покрывало, тувальня (полотенце) съ краснымъ шитьемъ, тувальня съ широкой черной вышивкой, тувальня такая же вышитая по канвѣ, третья также широкая, завѣса изъ тонкаго полотна (gabek) съ красной каймой, простыня широкая, платокъ бѣлый, крестикъ отъ крестильнаго ящика съ фляжкой, денегъ 10 зл. изъ кружки и разные облаченія, пріобрѣтенныя на средства братчиковъ (254). Въ 1649 г. при той же церкви былъ священникомъ о. Стефанъ Кучковскій и велъ дѣло съ пѣкинъ Христофоромъ Чапскимъ (проз. Пастусикъ) о пропажѣ порошенка (255).

3) *Пречистенская* церковь въ г. Дрогичинѣ, отмѣчена также значительнымъ количествомъ документовъ. Въ 1539 г. священникъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Лука подарилъ своему сыну Карпу участокъ земли, купленный имъ у нѣкоей Феди Майковичъ (34). Въ 1543 г. протопопъ Пречистенской ц. купилъ у мѣстнаго жителя Глечевича огородъ (38). Въ 1548 г. священникъ Дрогичинской Спасской церкви Иванъ совместно со своей супругою Маріей купилъ въ г. Дрогичинѣ у мѣстнаго мѣщанина участокъ земли за 2 копы грош. (45). Въ 1549 г. священникъ г. Дрогичина о. Силуянъ выдалъ Дрогичинскому земскому судѣ Матвѣю Галанковскому обязательно на 7½ копъ польск. грош. Это обязательство было дано 11 марта, а отъ 20 мая того же 1549 года указанный судья Матвѣй Галанковскій выдалъ священнику о. Силуяну презенту на церковь, фундованную его предшественниками. Въ 1557 г. священникъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартинъ (Мартіанъ) купилъ у одного Дрогичинскаго мѣщанина, Залѣскаго, волоку земли, прилегавшую къ причтовой папѣ, за 40 копъ грош. польск. (59) и у другого мѣщанина Шдерейки плацъ земли на горѣ за 6 копъ грош. польск. (60).

Въ г. Дрогичинѣ церковь во имя Пресвятой Богородицы «закоу греческаго» «отъ немалого часу» стояла на извѣстномъ мѣстѣ и къ ней была падана земля «Рогавецкая», 2 волоки 4 морга. Королевскій ревизоръ Дмитрій Сапѣга приказалъ перенести ее на другое мѣсто и священнику переселиться на другую усадьбу. Мѣстный священникъ обжаловалъ это ревизорское распоряженіе. Король Сигизмундъ 1563 г. 12 іюля далъ грамоту въ отмѣну приведеннаго распоряженія. Велѣдствіе сего 8 сентября 1563 г. ревизоры сдѣлали новый ограничительный актъ и утвердили за священникомъ прежнее владѣніе. При этомъ священникъ освобожденъ отъ уплаты податей и повинностей, но поставлено условіемъ «потера (молитвы) даромъ учти у церкви, дѣти крестити, вѣнчати и мертвыхъ до гробу проводи» (66). Въ 1565 г. сынъ Карпа Попови-

ча — Иванъ подарилъ означенному же священнику о. Мартіану участокъ земли въ г. Дрогичинѣ, съ постройками, подъ названіемъ «Мелешинскій» (67). Въ 1566 и 1567 г. означенный Пречистенскій свящ. о. Мартіанъ пріобрѣлъ покупкой плацъ съ постройками отъ мѣщанокъ Дрогичинскихъ—Оксиньи и Марины. (68, 70) и сѣножать отъ священника Воскресенскаго (71). Въ 1614 году церковь эта пострадала отъ пожара (149). Въ 1623 г. мѣщане супруги Серовки подарили ей свой наслѣдственный участокъ земли съ садами, на русской сторонѣ въ Дрогичинѣ (158).

4) Въ Забужной части г. Дрогичина была церковь *Спасская*. Къ Спасской русской церкви, на Забужьи, въ 1599 году поступилъ священникъ Ермола Суслевскій, и былъ формально введенъ во владѣніе землей, наданной названной церкви при генеральномъ размежеваніи Дрогичинскаго повѣта (115). Въ 1623 г. священникъ русской Спасской ц. о. Іеронимъ Чудовскій получилъ передаточную запись отъ мѣщ. Супрана на участокъ земли «Гутовскій» въ суммѣ 9 копъ грош. польск. (157). Въ 1624 г. мѣщане Дрогичинскіе русской Забужной стороны записали на Спасскую церковь серебра 2 гривни на кадильницу, два огорода и «на построеніе шпиталя» при этой церкви 60 штукъ бревенъ (159). Въ 1627 г. на церковь Забужную «обряда греческаго» мѣщане Гоцикъ и Жолковскіе подарили свой участокъ земли съ садомъ (171). Въ 1647 таже церковь при монастырѣ получила волоку земли «Сѣровчинскую» (250). При этой Спасо-Преображенской церкви былъ монастырь братства русскаго. Въ г. Дрогичинѣ, въ Забужной части, священникъ Преображенской *ritus graeci* церкви, по дарственной мѣстныхъ гражданъ—мѣщанъ, въ 1638 г. получилъ два участка Салѣжинскій (или Гостинный) и Ситчинскій (или Пневскій) (207). Въ 1641 г. отъ 3 апрѣля другой мѣщанинъ совершаетъ дарственный актъ въ пользу монастыря при Преображенской церкви и братства при ней и даетъ участокъ прозываемый «Вуславчинскій» въ пять морговъ (214). Въ 1641 г. игуменомъ Дрогичинскаго монастыря за р. Бугомъ былъ пресвитеръ Пахомій Пацковскій, какъ видно изъ донесенія 16 іюля по дѣлу о захватѣ части луга, принадлежащаго городу, (216) и дознанности отъ 7 ноября т. г. на веденіе гражданскихъ дѣлъ по монастырю (217). Въ 1657 г. во время нашествій на Подляшье шведовъ, венгровъ, козаковъ и др. непріятелей, по заявленію монаховъ Дрогичинскаго Преображенскаго православнаго монастыря отъ 29 января 1659 года. погибли все важнѣйшіе документы этого монастыря, какъ то: фондуши, различные крѣпостные акты, дарственные и др. (290). Въ 1661 г. игуменъ Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря о. Пахомій Пацковскій со-

Ставилъ актъ отреченія отъ игуменства въ семь монастырѣхъ въ пользу о. Евфимія Сикорскаго. Въ этомъ документѣ, подписанномъ 18 октября 1661 г. кромѣ о. Пахомія еще девятью лицами, содержится наставленіе преемнику: «оберегать Бога отцовскаго и цѣлость монастыря и монастыремъ управлять въ согласіи съ братіей монастыря и свѣтскимъ братствомъ. Къ документу подписались: Смиренный іеромонахъ Пахомій Пацковскій игумень монастыря Дрогичинскаго. Смиренный іеромонахъ Бонифатій Гецевичъ. Іосифъ Бережанскій—возитаторъ провинціальный монахъ— Варлаамъ Левикъ. Монахъ—Елисей Громыка. Монахъ, (regularis) о. Тефилага Грумаковичъ. Старшій братъ Янъ Рускевичъ. Стефанъ Одоевскій. Леонтій Михаловскій (291).

Въ томъ же г. Дрогичинѣ, на предмѣстьи, существовала церковь св. *Троицы*. Она была сооружена «за давнихъ часовъ» (285). Въ 1542 г. свящ. Дрогичинской св. Троицкой церкви Θεодоръ Александровичъ, имѣвшій наслѣдственную недвижимую собственность въ сел. Море—Творково, среди другихъ участковъ, ее подарилъ земляину (nobili) изъ того же селенія (36). Въ 1563 г. по распоряженію кор. Сиг. змунда Августа церковь была надѣлена землей—2 волоки и 8 морговъ, огородами и десятиной съ двухъ селеній—Хроловицы и Синевицы. Въ 1659 году 9 іюня митроп. Кіевскій Діонисій Балабанъ издалъ грамоту съ разрѣшеніемъ основать при этой церкви женскій общежительный монастырь. Основателемъ сего монастыря были пнокъ Дрогичинскаго же мужскаго монастыря Варлаамъ Левикъ. Онъ своими средствами и трудами привелъ въ надлежащій видъ св. Троицкую церковь, которая по случаю военнаго раззоренія пришла въ упадокъ. Митрополитъ въ своей грамотѣ говорить, что это разрѣшеніе онъ даетъ по соглашенію съ епископами: Винницкимъ, Черемышльскимъ и Самборскимъ—Антоніемъ Зельборскимъ и Львовскимъ Арсеніемъ, и что основатель монастыря пнокъ Варлаамъ надъ названнымъ монастыремъ и инокинями не имѣетъ никакой власти, что непосредственное завѣдываніе симъ монастыремъ возложено на игумена Дрогичинскаго мужскаго монастыря (285).

За г. Дрогичиномъ, въ XVI вѣкѣ находилась православная церковь св. *Варвары*. Въ 1588 г. она подверглась ограбленію. Какой то Андрей Поповичъ совершенно опустошилъ эту церковь, забравъ изъ нея священныя облаченія и утварь. Антиминсъ былъ затѣмъ найденъ и доставленъ Дрогичинскимъ мѣщаниномъ Андреемъ Вардачемъ (97).

Въ с. Дружиловичахъ, Пин. п., церковь во имя св. Николая была надѣлена княземъ Юріемъ Семеновичемъ изъ «своей выслуги» «на господаре

вел. королѣ», именно ей дано: 1) въ Дружиловичахъ—подданный совсѣми «данями» и «дачами», а кромѣ того десятина, 2) въ Достоевѣ,—«земля полазная и съ пашнею»; 3) въ Мотоли,—3 ведра меду; и 4) въ Довировичахъ,—2 ведра меду (55). Имя князя Юрія Семеновича Пинскаго показываетъ, что приведенное наданіе было совершенно въ половинѣ XV в. ¹⁾ Въ 1555 г. древнее земельное наданіе было обмѣнено, съ согласія королевскихъ ревизоровъ, на новый надѣлъ и скрѣплено актомъ 4 декабря 1555 г. Изъ этого акта ревизоровъ видимъ, что священникъ Дружиловичской церкви имѣлъ въ Дружиловичахъ и въ Мотоли земли пахатной 4 вол. 9 морг. и 1 пруть и луговой 13 морг. 2 прута. Въ замѣнъ онъ получилъ 5 волокъ земли (56).

Въ м. Дубровнѣ, Пинск. п., церковь св. Пятницы существовала за долго до Брестской уніи. Къ половинѣ XVI вѣка она имѣла подданнаго, который давалъ 13 ведеръ меду и 68 грошей «старую данину» у Велени. Къ этой данинѣ князь Иванъ Юрьевичъ Гольшанскій уже специально «на монастырь» записалъ Пятницкой церкви очень значительный фондъ, а именно: дворецъ въ с. Крупой съ пашней, мельницей и 4 семьями подданныхъ, двухъ паробковъ,—«шторы вѣчно двѣ сохи ходили», далѣе—полколоды меду у Сеховахъ, озеро Уколку, и кромѣ того десятую рыбу съ невода, десятину съ городской пашни, десятую мѣрку съ городской мельницы. Условіемъ ставится, чтобы игуменъ держалъ тамъ «общинку» и кормилъ 12 человѣкъ братіи и поминовеніе творилъ о родителяхъ фунда-тора и о немъ самомъ. Это наданіе было совершено княземъ Иваномъ (Янушомъ) Юрьевичемъ Гольшанскимъ, самымъ старшимъ изъ 12 дѣтей князя Юрія Ивановича Гольшанскаго Дубровицкаго. Жизнь его падаетъ на первую половину XVI в. († 1549 г.) ²⁾ 15 индикта, которымъ датированъ этотъ актъ, приходится на 1542 г. или на 1528 годъ. Что именно этотъ, а не другой, болѣе ранній князь Гольшанскій съ тѣмъ же именемъ Иванъ Юрьевичъ († 1481) ³⁾, былъ совершителемъ настоящаго акта,—подтверждается другимъ актомъ, явленнымъ рядомъ въ книгѣ Пинск. гродскомъ судѣ № 13,004. У князя Ивана Юрьевича было нѣсколько сестеръ—изъ которыхъ одна—Ганна Юрьевна Гольшанская была за Олизаромъ Кирдеемъ, а другая за Михаиломъ Тихоновичемъ Козинскимъ. Эта подробность при справкѣ съ генеалогіей князей Гольшан-

¹⁾ Wolf Kniaz. Lit. Rus., str. 367,—несмѣнно ссылается на королевскую привилегію по книгѣ „записей“ въ метр. Латв. на означенныя имѣнія и при этомъ говоритъ, что этотъ князь скончался безъ потомства, почему его владѣнія достались въ королевскую казну.

²⁾ Wolf—Kniaz, Lit.-Rus., str. 110.

³⁾ Тамъ-же str. 107.

скихъ по Вольфу ¹⁾ не оставляетъ въ томъ никакого сомнѣнія. У Вольфа мы читаемъ что княжна Ганна Юрьевна Гольшанская дѣйствительно была замужемъ за Кирдеемъ Олизаромъ Мыльскимъ (1558—1585), а за Козинскимъ Михаиломъ Тихоновичомъ была замужемъ 2 бракомъ—Марія Юрьевна Гольшанская (1552—1570) бывшая третьимъ бракомъ, съ 1571 г. за извѣстнымъ княземъ Андреемъ Курбскимъ. Такъ какъ князь Иванъ Юрьевичъ Гольшанскій скончался безъ потомства ²⁾, то его Дубровское имѣніе перешло по раздѣлу къ двумъ сестрамъ, только что упомянутымъ. Имя прежній фондущъ Дубровицкой церкви подтверждается и приумножается. Такъ сохранился актъ 15 мая 1587 года, изъ котораго видно, что священнику Пятницкой церкви записывается сверхъ всего перечисленнаго ежегодная денежная выдача въ день св. Спаса по копѣ грошъ, литовскихъ (т. е. ок. 7 руб.) (96).

Въ с. Еремичахъ, Слуцк. п., 1582 г., 15 октября, князь Александръ Слуцкій ³⁾ надѣлилъ фондушемъ Рождество Богородицкую церковь. Эта церковь уже существовала, но при ней не было никакихъ угодій. Быть можетъ, до означеннаго 1582 года, при ней не было и особаго священника. Князь Слуцкій Александръ вручаетъ эту церковь священнику о. Лаврентію Емельяновичу Мелеховичу, надѣляетъ ее земельными угодьями, надавъ: огородъ подлѣ имѣнія, земли три волоки, вступъ въ лѣсъ на постройки, дрова и для постановки ульевъ и, кромѣ того, ежегодно къ храмовому празднику Рождества Богородицы разрѣшается сытить 20 ведеръ меду. Въ эту же пору, несомнѣнно, былъ образованъ и приходъ Еремичскій, къ которому приписаны деревни: Загольное, Неволоже, Смольгово, Юшковичи, Заболотье, Чеченье, Обчино великое и малое и половина людей въ Костынкахъ. Церковь и приходъ дается въ наслѣдственное священство фамиліи о. Лаврентія Мелеховича, «пока станеть ихъ фамиліи», если будутъ у него потомки, правоспособные къ принятію іерейства. Въ наданьи имѣется обычная прибавка—обязательство для священника—поминовенье фундаторовъ, обязанность пристойно жить и пасомыхъ овецъ учить пути Божію (87).

Въ с. Жерчицахъ, Мельн. п., церковь существовала до уніи. Въ 1583 г. священникъ Жерчицкой церкви продалъ Мельницкому бурмистру пшеницу, собранную

¹⁾ Тамъ-же стр. 112—115.

²⁾ Тамъ-же стр. 110.

³⁾ Нужно полагать, что это никто другой, какъ князь Александръ Юрьевичъ Олельковичъ, третій изъ сыновей Юрія Семеновича († 26 июня 1591 г.). Wolff, Kniaziewie Lit.-Ruscy str. 334.

имъ въ качествѣ десятины съ сел. Жерчиць за годъ, а кромѣ того мельницкому еврек 18 корцовъ пшеницы (90). Въ 1662 г. священникомъ при ссѣ-церкви былъ о. Ипатій Федоровичъ (293). Въ 1658 г. новый владѣлецъ им. Поканева, Жерчиць и Островка королевскій покоевый дворянинъ Станиславъ Кароль Лужецкій установилъ десятину въ пользу настоятелей Мслейчицкаго костела съ означенныхъ имѣній, при чемъ его подданные въ Поканевѣ и Жерчицахъ обязывались ежегодно вносить по 1 копѣ жита и по одной копѣ ярины безъ различія будутъ-ли то православный или р.-католикъ («*lubo Rusinow, lubo katolikow*» (281).

Въ с. Жолкини, Пинск. п., церковь св. Спаса существовала еще въ XV вѣкѣ, какъ можно видѣть изъ слѣдующаго дѣла 1509 г. Подданные князя Федора Ивановича Ярославича изъ с. Жолкини пожаловались означенному князю на священника Лопатской церкви, въ томъ, что послѣдній вторгнулся въ ихъ «отчину—пчолми, бортею и иными входы». Для разбора жалобы князь Феодоръ Ивановичъ назначилъ «смѣстный» судъ «съ нареченнымъ епископомъ Пинско-Туровскимъ Арсениемъ». Предъ этотъ судъ предсталъ отрѣтчикъ и жалобщики. Священникъ показалъ, что тамъ, въ Жолкини было его дворнище—усадыба съ пашней и бортями.—Жалобщики Жолкинцы отрицали это и утверждали, что священникъ завладѣлъ «вписными нивками и вписными бортями». Судъ, по разсмотрѣнн дѣла, присудилъ священнику пользоваться только урочищемъ, подъ названіемъ «*Лесциный островъ*», гдѣ онъ имѣлъ косить, пахать, ставить сѣтки и капканы для ловли звѣрей, хмѣль драть и «цитву (?) садить». Священнику была выдана грамота съ прописаннымъ опредѣленіемъ (8). Изъ документа 1556 г. 18 ноября видно, что древній земельный надѣлъ священника этой церкви въ количествѣ 1 волоки, 19 морговъ и 21 прута, былъ освобожденъ ревизорами отъ ежегодныхъ податей въ казну «до воли и ласки» короля (58). Затѣмъ, согласно ходатайству священника, король Сигизмундъ-Августъ отъ 25 іюня 1568 г. повелѣлъ дать въ томъ же селѣ 10 морговъ и 9 протовъ. Изъ этого документа выясняется любопытная подробность, что «вездѣ ку церквамъ» установился обычай («давать двѣ волоки (72).

Въ сел. Истокѣ, близъ г. Волковыска, церковь православная во имя Животворящаго Креста сооружена въ половинѣ XV вѣка. Основателемъ ея былъ священникъ Семенъ Прохоровичъ Чаплевскій. Онъ, какъ самъ свидѣтельствуе въ своемъ завѣщаніи (XV в.), поставилъ эту церковь и соорудилъ «своимъ властнымъ коштомъ и накладомъ, за позволеніемъ жены Михаила Пацевича и

мужей господарскихъ Волковыскихъ, съ благословенія митрополита Александра». Тотъ же свящ. Чаплеевскій купилъ пахатную землю къ этой церкви при рѣкѣ Сточкѣ, недалеко отъ р. Зельвы и р. Зельдыни, на 25 бочекъ «рагушныхъ» и на той землѣ осадилъ подданныхъ. Послѣ о. Чаплеевскаго церкви Воздвиженская и ея фундушъ перешли къ сыну строителя—также священнику - о. Кипріану. Крайне важно установить время совершенія этого духовнаго завѣщанія. Оно датировано «1443 г., 9 марта, индикта шестого». Индиктъ поставленъ вѣрно. Но обращаясь къ названнымъ въ документѣ лицамъ, по нашему крайнему разумѣнію, должно предположить, что въ этой датѣ должна быть сдѣлана поправка.—Такъ прежде всего обращаетъ вниманіе указаніе о. Чаплеевскаго, что онъ получилъ благословеніе на созданіе храма Воздвиженія Креста Господня на Истоукѣ равно какъ и былъ поставленъ во священника, почему и получилъ ставленную грамоту ни отъ кого другого, а «отъ митрополита Александра». Въ каталогахъ митрополитовъ западно-русскихъ этого имени мы не встрѣтили. Обращаясь далѣе къ другимъ примѣтамъ, мы находимъ здѣсь также указаніе, во-1-хъ, на то, что сооруженіе церкви произошло по разрѣшенію «пани Михаловой Нацевичовой» и во-2-хъ, что писалъ данное духовное завѣщаніе «слуга пана Войтехъ Ключки Марціанъ Ясковичъ Полонскій». Михаилъ Нацевичъ упоминается Бонецкимъ въ его книгѣ „Roczet rodów“, въ качествѣ строителя и фундатора костела въ Зельвѣ въ 1470 г. ¹⁾ Отсюда можно заключить, что онъ былъ живымъ еще въ эту пору. Между тѣмъ, ссылка нашего документа, датированнаго 1443 годомъ на одну «паню Михалову Нацевичову», т. е. на жену сего Михаила Нацевича, обычно должно свидѣтельствовать о томъ, что означеннаго мужа ея уже не было въ живыхъ. По Бонецкому Паць (Пачко) на сеймѣ въ Городлѣ 1413 г. получилъ гербъ Доливу. Въ 1441 г. онъ былъ старостой Брестскимъ, а въ 1451 г.—троцкимъ каштеляномъ ²⁾. Очевидно его сынъ Михаилъ долженъ былъ жить и дѣйствовать во второй половинѣ XV в. Это соображеніе склоняетъ наше мнѣніе въ сторону нѣсколько болѣе поздняго написанія даннаго документа, нежели показано въ датѣ. Къ этому еще болѣе склоняетъ насъ упоминаніе документа—о Войтехѣ Ключкѣ. Войтехъ Яновичъ Ключко является однимъ изъ близкихъ придворныхъ лицъ страдалицы-княгини Елены Ивановны. Онъ въ 1493 г. въ званіи намѣстника Утянскаго ѣздилъ посломъ въ Москву. Въ слѣдующемъ 1494 году—онъ вторично ѣздилъ въ Москву и со

¹⁾ Roczet rodów str. 196.

²⁾ Тамъ-жъ.

времени бракосочетанія княгини Елены Ивановны впродъ до ея смерти въ 1513 г. былъ при ней въ должности «охмистра». Умеръ В. И. Ключко въ 1514 году ¹⁾. Отсюда, съ тѣмъ большимъ правомъ заключаемъ, что дата интересующаго насъ документа должна быть нѣсколько отодвинута къ концу XV вѣка. Имѣя въ виду, что индиктъ 6 падаетъ на годы—1443, 1458, 1473, 1488, 1503 мы считали бы наиболѣе соответствующимъ приведеннымъ показаніемъ отнести настоящее завѣщаніе къ 1473 году. Что же касается имени митрополита Александра, то вопросъ о немъ должны считать пока открытымъ. Но едва ли это можетъ служить серьезнымъ основаніемъ чтобы считать этотъ документъ въ отношеніи подлинности подлежащимъ сомнѣнію.

Въ с. Каменѣ, Минск. г., церковь во имя св. Троицы существовала до униіи Въ 1593 г. она была фамильною церковью мѣстныхъ помѣщиковъ Садовскихъ. Въ своемъ завѣщаніи 19 іюля 1593 г. Мартинъ Васильевичъ Садовскій дѣлаетъ распоряженіе, чтобы въ этомъ храмѣ съ правой стороны былъ сдѣланъ склепъ для погребенія его. Онъ же завѣщалъ пріобрѣсть колоколъ за 10 копъ грошей литовскихъ «ку поднесенію тѣла Христова» (106).

Въ г. Кобринѣ, Петропавловская церковь существовала гораздо раньше 9 февраля 1463 года. Отъ этого времени сохранилась напечатанная въ настоящемъ томѣ грамота княгини Кобринской, жены князя Семена и ея сына Романа, которой они даютъ своему слугѣ Богдану Іудовичу за его службу, «что ѣнъ уховавъсе, служацы у князя моего и настъ» и его преемникамъ церковь свв. Петра и Павла въ г. Кобринѣ со всѣми приходами и доходами и со всѣми пашнями, десятинами засѣвами, церковнымъ плацомъ, съ огородомъ въ 15 прutowъ въ концѣ означеннаго плаца, на Черевачицкой улицѣ пять отдѣльныхъ плацовъ, «якъ здавна и зо всимъ, какое предъ тымъ по старому служило до церкви свв. апп. при старомъ поци Петровскимъ на имя Пацѣ, также дали есьмо со всѣми поемщинами и засидниками и съ роспустами». Изъ этого документа видно, что въ 1463 г. были при ПетроПавловской ц. въ г. Кобринѣ священникъ Пацѣ и что въ означенномъ году эта церковь была отдана нѣкому Богдану Іудовичу (3).

Дѣйствительно, какъ можно видѣть изъ книги «Wolfa Kniazowie Lit.—Ruscy»²⁾ въ XV вѣкѣ жилъ князь Семенъ Романовичъ Кобринскій. Онъ былъ женатъ на княжнѣ Гольшанской Ульяніи Семеновнѣ. Около 1460 г. князь Семенъ Романовичъ умеръ и оставилъ жену, сына Ивана и двухъ дочерей. Г. Вольфъ

¹⁾ Boniecki—Poczet rodów str. 130.

²⁾ Wolff—Kniazowie Lit. Ruscy str. 162.

указываетъ и существованіе прилепленной записи на имя Богдана. Въ XV же вѣкѣ, князь Иванъ Семеновичъ Кобринскій ¹⁾ († 1490 г.) надѣлилъ монастырь св. Спаса, въ Кобринѣ, наданіемъ двухъ земель—Постригачевской и Хильчевщины—и это наданіе записалъ въ Евангеліи. Но его жена, перешедшая въ р.-католичество, хотя не имѣла никакого права на Кобринь, отняла тѣ двѣ земли у прав. монастыря и дала нѣкому Миколаю Зембоцкому и только по жалобѣ архимандрита этого монастыря, король присудилъ эти земли снова монастырю. (35).

Въ г. Коднѣ, существовала въ XV вѣкѣ, церковь во имя св. арх. Михаила, сооруженная мѣщанами коденскими «закону греческого». Въ документѣ настоящаго тома сообщается интересная подробность, касающаяся сооруженія этого храма. Воевода подляшскій, маршалокъ и секретарь короля, Иванъ Семеновичъ Сапѣга «осаживалъ» мѣсто Коденское. Въ тотъ часъ, рассказалъ его милость мѣщанамъ всѣмъ закону греческаго, абы збудовали въ мѣстѣ Коденскомъ церковь св. Михаила. Какъ же оныя мещане podle разсказанія с. м. такъ учинили,—збудовали церковь,—с. м. встановилъ въ той церкви попа «Федора», мѣщанъ кодовскихъ обязалъ въ пользу означеннаго священника ежегодно въ осень, послѣ окончанія жатвы, давать по одной копѣ жита. А кромѣ того священнику были отведены земельныя угодья—полторы волоки земли и три «сѣнокатки». Фундушъ былъ скрѣпленъ особымъ «листомъ», выданнымъ свящ. Феодору. Въ 1500 году этотъ фундушъ былъ подтвержденъ сыновъ Ивана Сапѣги, Павломъ Ивановичемъ. При этомъ не лишнимъ будетъ отмѣтить, что Павелъ Ивановичъ Сапѣга подписываетъ документъ по-русски и условіемъ ставитъ, чтобъ «службу Божию въ той церкви служили за предки и отца нашего души Бога молили и дѣтей моихъ здоровье и всѣхъ православныхъ христіанъ». (5).

Въ Козерадахъ, Мельн. п., церковь упоминается въ XVII вѣкѣ. Отъ 1652 г. 23 января имѣется квитанція Мельницкаго земскаго писаря и поборцы на имя священника Козерадскій церкви, о. Луки Ярофесвича въ томъ, что этотъ послѣд-

¹⁾ Кн. Ив. Сем. Кобринскій былъ женатъ на Теодорѣ Ивановнѣ Рогатинской. Вмѣстѣ съ супругой князь Ив. Сем. совершилъ рядъ наданій на правосл. церкви и монастыри. Пслѣ смерти мужа княгиня Теодора, какъ свидѣтельствуется настоящимъ документъ, приняла р.-католическую вѣру и приняла имя Софій. Это было въ 1507 г. (Wolff—„Kniaziowie Lit.-Rus y" 163—4) и совершалось подъ вліяніемъ ея замужества съ паномъ Пацомъ. Схоронивъ этого мужа въ 1508 г. она вышла въ 3-й разъ замужъ за Николая Радипилловича, который умеръ въ 1509 году и умерла безпотомства въ 1512 году.

ній уплатилъ съ волоки церковной три золотыхъ, «побора шестого, за 4-й срокъ» (266).

Въ с. *Кольчицахъ*, Бобр. у., надъ р. Птичемъ церковь была до половины XVI вѣка. Къ 25 августа 1560 здѣсь уже было двѣ церкви: св. Спаса и св. Николая и священникомъ при нихъ былъ Вавило Самоѣловичъ. Послѣдній издавна владѣлъ 16 полями и 6 сѣнокатами «тоє всеє земля оромое на тую церковь на 50 бо-чокъ девять на одинъ змѣръ—сѣноката 54½ воза» (64).

Въ с. *Корницѣ*, Мельн. п., церковь и при ней приходъ существовалъ въ XVI вѣкѣ. Въ 1609 г. православный священникъ Корницкой церкви, долженъ былъ вести процессъ съ мѣщанами м. Высоцка по дѣлу о продажной его паробкомъ соли (124). Въ 1662 г. здѣсь былъ приходъ (293).

Въ селѣ *Коссовѣ*, Мельн. п., церковь существовала задолго до уніи. Въ 1530 г. свящ. русской ц. св. Маріи о. Игнатій былъ введенъ во владѣніе полемъ Ганчишки, которое было ему отведено колляторами (22). Въ 1609 г. эта церковь называется русской, греческаго обряда. По продажной отъ Лядскихъ, вмѣстѣ съ прочимъ недвижимымъ имуществомъ эта церковь перешла въ означенномъ году въ руки каштеляна Варшавскаго, старосты Кобринскаго и Осѣгннскаго, Станислава Варшавскаго, со всѣми ся принадлежностями, вмѣстѣ «съ правомъ патроната по отношенію къ названной церкви и къ попату или клиру этой церкви» (136).

Въ с. *Кочеранахъ*, Бобр. у., церковь существовала до уніи. Земянскій Тризна Петръ, согласно своему ходатайству, 9 мая 1591 года получилъ грамоту кор. Сигизмунда III, которою утвержденъ въ должности священника въ Никольской церкви, села *Кочеранъ*, Бобруйскаго староства, за рѣкою Березиной, пѣкто Гавріилъ Костка, очевидно не имѣвшій еще священническаго сана, и подтверждены всѣ наданья, сдѣланныя предками его королями, а именно въ отдѣльномъ обрубѣ—2 волоки, 1 моргъ и 153 шага и сѣноката 61 моргъ и 284 шага. Священникамъ означенной церкви предоставлено право безплатнаго помола, рыбной ловли въ рѣкахъ и озерахъ, боброваго гона, охоты въ лѣсу за звѣрями. Въ документѣ указывается, что «преосвященному архієпископу митрополиту» предоставляется право къ означенному храму «презентовать» и пресвитерами утверждать годныхъ лицъ. (101). ¹⁾

¹⁾ Въ этой грамотѣ встрѣчаемъ чрезвычайно любопытное выраженіе: «лицъ нашимъ (Сигизмунда III) лѣстомъ приви еинымъ подтверждаемъ вѣльности попомъ одъ початку вѣры святой православной унацкой... Грамота послана 9 мая 1591 года. Значить для Сигизмунда III и тѣхъ лицъ, которыя были при немъ и участвовали въ совершеніи означенной грамоты было ясно, что начало, уніи уже положено.

Въ м. **Крайскѣ**, Минск. п., при слияніи рѣки Вилии и Кобылянки, церковь существовала до уніи. Въ концѣ XVI вѣка Крайскѣ принадлежалъ витебскому воеводѣ Юрію Носиловскому и перешелъ отъ него по раздѣлу его дочерямъ—Ядвигѣ по мужу—Остиковой и Щасной—Марушѣ, бывшей замужемъ за княземъ Юріемъ Збаражскимъ. Въ 1590 году церковь осталась въ общемъ владѣніи упомянутыхъ владѣлицъ (100). Въ инвентарѣ 1593 года говорится: «при мѣстечку Крайскомъ церковь русская, попъ при той церкви, звонъ, клепadlo» и указано, что при церкви имѣется земельный надѣлъ (105).

Въ с. **Красносельѣ**, Мин., п., церковь существовала до уніи. Она называлась Воскресенской и съ давняго времени имѣла, между прочимъ, земельный надѣлъ отъ нѣкоего Флоріана Матысовича Вильдунка подъ названіемъ «Вильдунковщина», въ количествѣ 25 морговъ. Въ 1569 году состоялась замѣна «Вильдунковщины» съ согласіа державцы Красносельскаго князя Стефана Андреевича Збаражскаго—на 27 морговъ и 7 прutowъ, прилегавшихъ къ церковной землѣ (73). Въ 1600 г. церковь Воскресенская получила новый земельный надѣлъ, въ отмѣну за прежній, который былъ отданъ землянину Нининскому. Отъ церкви взято 24 морга, 16 прutowъ и 6 прутиковъ. Взамѣнъ отъ упомянутаго Нининскаго получено такое же количество земли въ сел. Осовцѣ (117).

Въ с. **Креслинѣ**, Мельн. п., церковь существовала задолго до уніи. Въ 1538 г. свящ. Креслинской ц., о. Несторъ взялъ закладную въ суммѣ 30 «осимковъ» на им. Струсы отъ сыновей зем. Іоанна (33).

Въ с. **Крошинѣ**, Новогруд. у., церковь ¹⁾ «вѣры русской уніатской» была вновь сооружена и надѣлена фундушемъ по распоряженію князя Доминика Николая Радивиля въ XVII вѣкѣ. Въ 1623 г., 11 августа, былъ составленъ экономомъ кн. Радивиля фундушовый актъ, по которому на эту церковь былъ отведенъ плацъ въ Крошинѣ при церкви, съ усадьбой для священника, огородъ и лугъ у озера при Стаецкомъ «гостинцѣ» и три волоки пахатной земли. Священнику предоставлено право осадить на означенной землѣ подданныхъ. До тѣхъ же поръ пока эти подданные будутъ осажены, священнику даются два мѣщанина, которые и должны работать на священника. Для вспомошествованія двумъ подданнымъ, которые поселились бы на землѣ священника, отъ двора назначено по бочкѣ жита и по одному быку. Кромѣ того на воскъ, вино и другія потребности изъ Крошинскаго двора ежегодно назначено по 30 злотыхъ въ

¹⁾ Въ спискѣ г. Товарова этой церкви мы не нашли. Вѣроятно, что она была въ районѣ Стадоловичскаго правосл. прихода.

распоряженіе священника. Отдѣльно на «кантора (пѣвца) той же церкви дается поплаца». Въ актѣ опредѣляется самый приходъ новой Крошинской церкви: «всеѣ подданные князи вѣры русской, униатской—волостей, Крошинской, Стаецкой и Колдычевской (156).

Въ с. Крюкахъ, Брест. п. церковь существовала до уни. Въ 1582 г. причтъ мѣстной церкви имѣлъ уже земельное владѣніе (88).

Въ м. Лахвѣ, нынѣ Мозыр. у. Минск. г., церковь въ честь Пречистой Богородицы, существовала «издавна», т. е. безспорно въ XVI. Въ 1623 г., 4 ноября Альбрехтъ Владиславъ Радивилъ подтверждаетъ давнее наданіе на эту церковь двухъ волокъ земли и плаца съ причтовыми строеніями и кромѣ того пять «мѣдницъ» меду (т. е. «двадцать котловъ») съ им Лахвы. Въ означенное время въ Лахвѣ было два священника. Поэтому означеннымъ документомъ назначается первому священнику три мѣдницы, а второму двѣ мѣдницы меду. Кромѣ того уже отецъ названнаго Альбрехта Радивиля надалъ священникамъ этой церкви «капунъ». Обязанностью духовенства поставляется: неизмѣнное совершеніе въ Лаховской церкви богослуженія по обряду греческому и чтобы духовные — служили добрымъ примѣромъ для прихожанъ (289). Въ 1643 году, при церкви Рождества Пресвятой Богородицы, было два священника, по просьбѣ которыхъ тогдашній владѣлецъ Лахвы Александръ Людовикъ Радивилъ далъ право на свободный безплатный перемотъ по 10 бочекъ различнаго хлѣба, въ удостовѣреніе чего былъ выданъ листъ арендатору жиду (229).

Въ с. Лашѣ, Гродн. уѣзда, церковь св. Николая существовала до уни. Въ концѣ XVI в. былъ при ней священникомъ о. Андрей Петровичъ, который дожилъ здѣсь до глубокой старости и въ 1592 г. составилъ духовное завѣщаніе въ пользу своихъ троихъ сыновей (103).

Въ Лельчицахъ, Уборской вол. патрономъ церкви въ 1651 г. былъ епископъ виленскій Георгій Тышкевичъ. 20 марта 1651 г., въ виду дошедшаго до него извѣстія, что прихожане Лельчицкой церкви за совершеніе требъ крещенія и брака своему приходскому священнику или ничего не даютъ или даютъ очень мало,—патронъ владѣлецъ предписываетъ, чтобы они своему приходскому священнику за крещеніе и браковѣчаніе давали столько же, сколько и прочимъ свящ. Уборской волости даютъ ихъ прихожане. Въѣстѣ съ тѣмъ старостѣ Уборскому было крѣпко приказано, чтобы онъ усердно паблюдалъ затѣмъ, чтобы названный Лельчицкій священникъ какъ литургію, такъ и прочія требы совершалъ за плату и вознагражденіе (265).

Въ м. Логойскѣ, Мин. г., было до уніи двѣ православныя церкви: а) церковь *Пречистенская*, упом. въ 1558 г., при чемъ указывается, что ей принадлежало двѣ сѣножати между рѣкъ Логожи и Гайны (62), и б) церковь *Боявленія Господня*. Владѣлецъ м. Логойска Василій Тишковицъ надалъ на эту послѣднюю церковь большое село Заборье, все «огуломъ», съ крестьянами, которыхъ судя по документу было свыше 20 дворовъ. Отъ православнаго фундатора Василя Тишкевича, Логойскъ перешелъ къ его сыну Юрію, а отъ послѣдняго его сыновьямъ. Въ 1596 г. владѣльцемъ м. Логойска былъ уже Мартинъ Тишковичъ, подстароста Минскій, получившій Логойскъ по раздѣлу съ братьями, когда церковное село Заборье подверглось ужасному наѣзду урядника и поданныхъ им. Запонъ тогожъ повѣта (111). Въ 1654 г. Минская, въ то время уніатская архимандрія, продолжительное время вакантная, досталась Мстиславскому архимандриту базилианну Варлааму Козинскому. Въ составъ этой архимандріи входили: два монастыря—Вознесенскій и св. Духа въ г. Минскѣ и двѣ приходскія церкви—св. Николая въ с. Гайнѣ и св. Николая въ м. Логойскѣ. Архимандритъ получалъ въ пожизненное владѣніе очень значительныя оброчныя статьи, которыя издревле принадлежали названнымъ монастырямъ, и между прочимъ «мостовое» на рѣкѣ Слѣпнѣ. Кромѣ того, тому же архимандриту отдавались въ пожизненное распоряженіе и «семинарскія имѣнія, съ обязательствомъ содержать въ Минскѣ при церкви св. Духа пять семинаристовъ» (275)

Въ м. Лозовѣ, Мельн. п., православная церковь существовала задолго до уніи. Священникъ Лозовской ц. Мельн. п. въ 1533 г. о. Григорій (иначе Феодоръ) обезпечиваетъ вѣковной записью на своемъ «недвижимомъ» имѣніи въ м. Лозовѣ приданное своей жены Татьяны—30 копъ грош. (27). Тотъ же о. Григорій въ 1533 г. купилъ въ собственность двѣ мельницы и сукновальни въ Лозовѣ (28), а въ 1535 году отказался отъ этой покупки въ пользу прежняго владѣльца (29), и пріобрѣлъ отъ него покупкой весь его участокъ земли въ Лозовѣ за 30 копъ грошей, но затѣмъ снова почему то и отъ этой покупки отказался (30). Въ 1538 г., священникъ Лозовской ц. о. Григорій беретъ закладную на участокъ нѣкоего Гоголя въ м. Лозовѣ (31), и въ тотъ же день передаетъ эту закладную нѣкоей Марушѣ Николаевнѣ изъ Твороговъ (32). Въ 1542 г. тотъ же о. Григорій, уже именуемый «протопопомъ» заставилъ въ суммѣ 32 коп. грош. свое наследственное имѣніе въ Лозовѣ нѣкимъ Слѣповронамъ (37). Въ 1545 г. протопопъ Григорій, умирая, составилъ завѣщаніе, которымъ записалъ 10 коп. грош. на звонъ къ Лозовской церкви и просилъ священниковъ Дрогичинскихъ церквей—Никольской ц.—о. Григорія и Пятницкой—Прокопія отслужить по немъ

сорокоустъ (39). Въ 1548 г., священникъ Лозовской церкви о. Власій Дмисевичъ ¹⁾ свою наслѣдственную недвижимую собственность въ м. Лозовѣ—подарилъ Лозовскому земскому судѣ Матвѣю Галинскому (46). Въ Лозовѣ церковь была фундована помѣщиками Голянковскими. Въ 1548 г., 2-го января въ качествѣ пожизненнаго (*ad extrema tempora vitae*) «ректора церкви русекой» тогдашній владѣлецъ им. Лозова, судья земли Дрогичинской, Матвѣй Галинковскій «избралъ и опредѣлилъ» честного и благороднаго Власія Дмисевича (44). Но въ слѣдующемъ году, 20 мая 1549 г. тотъ же патронъ выдалъ презенту «честному и благородному Силуяну Яцковичу», также «*ad extrema tempora vitae*» (48). Свящ. мѣстной русской церкви о. Феодоръ въ 1553 г. покупаетъ у мѣстнаго же дворянина Ильковича прудъ съ мельницей и сукновальней (26).

Въ Лошницѣ, церковь св. арх. Михаила надѣлена землей въ 1624 году. По волѣ подчашаго в к. лит. князя Януша Радивиля, его ревизоръ выѣхалъ въ Лошницу и нарѣзалъ къ церкви: 1) пять плацовъ, въ мѣст. Лошницѣ—у озера, по полморга каждый, 2) на улицѣ Новосельской 1 плацъ и съ другой стороны улицы огородъ въ 2 морга, 3) отдѣльно 6 морговъ огородовъ до самой рѣки, 4) земли пахатной 6 волокъ, 5) сѣножать на 30 морговъ, 6) въ заст. Колинѣ—3 пустыхъ волоки и 26 морговъ. Священникъ Михайло-Архангельской ц. въ м. Лошницѣ обязуются совершать всѣ требы духовные и въ селѣ Ногоновичахъ (18).

Въ с. Лучинѣ, Мѣнск. г., Рѣчицк. п., былъ въ 1593 г. храмъ св. Николы, при которомъ фамильное кладбище землянъ Качицкихъ (107).

Въ им. Лѣсковичахъ, Пинск. п., построена церковь въ 1626 году земляниномъ Иваномъ Гавриловичемъ Зябкой «своимъ коштомъ» и освящена во имя Пречистой Богородицы, прор. Іліи и архангела Михаила. 25 мая 1643 г. была совершена фундушова записъ, по которой строитель «на выховане священника» надаетъ пахатной земли полволоки и особо сѣножати 2 морга. Кромѣ пользованія землею, священнику дается «торговле праздниковъ вышѣ менованныхъ—на вино и ладанъ». Любопытна при этомъ оговорка фундатора, что онъ еще въ 1626 г. построивъ церковь надалъ на содержаніе при ней священника землю и сѣножати, но закрѣпить это наданье актомъ не могъ до даннаго времени и нынѣ боясь, чтобы послѣ смерти его не произошло какой перемѣны «яко звыкло бывати», «тую давно отданную на церковь Лесковицкую полволоки земли и сѣножати» закрѣпляетъ уже формальнымъ документомъ.

¹⁾ Изъ этого документа можно заключать, что раньше упоминаемый священникъ, а затѣмъ протопопъ Лозовской ц. о. Григорій и силъ фамилію Дмисевичъ, здѣсь говорится, что Власій Дмисевичъ имѣлъ отъ протопопа Григорія по наслѣдствію имѣніе въ Лозовѣ.

Въ сел. **Мелешковичахъ**, Орш. п., церковь во имя Козьмы и Даміана существовала до уніи. Въ 1605 г., при раздѣлѣ имѣнія Мелешковского между князьями Лукомскими Романомъ Ивановичемъ и Ромаломъ Борисовичемъ, церковь досталась на часть послѣдняго (128).

Въ гор. **Мельникъ** въ самомъ началѣ XVII в. было двѣ церкви Воскресенская и Рождество Богородицкая. Въ 1609 г. священникъ Воскресенской церкви о. Трофимъ Вержба подалъ въ Мельницкій городскій судъ, жалобу на Матвѣя Волковичаго о неуплатѣ ему 30 злот. по заемному письму (139). Обѣ эти церкви «издавна» пользовались «десятиной». На Воскресенскую церковь ежегодно давали по 1 копѣ ржи съ каждой волоки и по 1 копѣ ярового хлѣба мѣщане Мельницкіе съ 30 волокъ и деревни: Борсуки, Щепельцы, Горошкова воля и Кленачово. На Рождество Богородицкую церковь такую же десятину давали деревни: Головчицы, Мержвье, Мощоны и Радилонка. Въ 1646 г. 20 октября, послѣдовала грамота кор. Владислава, которой означенная десятина подтверждается (247). Въ 1648 г. приступлено было къ сооруженію, вѣроятно, послѣ пожара, новой церкви Воскресенской. Для означенной цѣли тогдашній священникъ Никифоръ Вержба купилъ вновь выстроенный деревянный сарай (szpichler) за 380 злот. польск. (252).

Въ им. **Мерахъ**, Браслав пов., церковь къ 1621 г. явилась вновь заложеной и была фамильной усыпальницей фамиліи зем. Мерскихъ (151).

Въ **Меречи**, Слуц. п., былъ мужскій православный монастырь. 1583 г. 10 сентибря, князь Юрій Юрьевичъ Олельковичъ подтверждаетъ наданье своего отца князя Юрія ¹⁾ Мерецкому мужскому монастырю, который находился при впаденіи р. Меречи въ р. Случь, въ Березницкой волости. Указанное наданье состояло въ «островахъ» Зимовище, Подпятнище и Малое Зимовище со всѣми угодьями (92).

Въ м. **Мильче**, Опшмянскаго пов., Виленскаго воев., въ 1643 году была церковь, а при ней причтъ. Церковь стояла въ рынкѣ. Причтъ состоялъ изъ священника и дьяка. Священникъ пользовался фундушовой землей въ количествѣ

¹⁾ Князь Юрій Семеновичъ Олельковичъ (1492—1542) по свидѣтельству Вольфа былъ женатъ три раза. Третій разъ онъ женился въ 1530 году на воеводѣ Виленской Кленѣ Николаевичъ Радивилѣ. Первая двѣ жены были православныя, — третья католичка. Въ 1529 году князь Юрій Семеновичъ писалъ къ римскому папѣ о своемъ намѣреніи вступить въ бракъ съ особой р-католической вѣрой, будучи самъ лично вѣры православной и желая оставаться въ этой вѣрѣ. Князь просилъ папу разрѣшить этотъ смѣшанный бракъ съ тѣмъ, чт бы сыновья отъ этого брака были крещены въ вѣрѣ отца, а дочери слѣдовали бы за матерью. (Wolff—Kniaz, Lit.—Ruscy., str. 332)

двухъ волокъ и владѣль 3 плацами въ самомъ мѣстечкѣ. «Дьякъ або слуга церковный» пользовался половиной волоки и въ мѣстечкѣ 2½ плацами. Причту принадлежалъ одинъ крестьянинъ по имени Филиппъ Станковичъ съ женой и сыномъ. До 22 іюля 1643 им. Мильче съ мѣстечкомъ и относящимися къ нему деревнями принадлежало воеводѣ Полоцкому Янушу Кишкѣ и означеннаго числа было передано трибуналомъ каштеляну Новогородскому Яну Рудоминѣ Дусяцкому (226).

Въ г. Минскѣ губ. 6 индикта, февраля 3, 1518 года ключникъ Виленскій Григорій Исаевичъ Громыка надалъ св. Николаевской ц. въ г. Минскѣ слѣдующія угодья: 1) мельницу на р. Цнѣ, въ разстояніи 1 мили отъ Минска по Виленской дорогѣ, 2) корчму при этой мельницѣ и 3) озеро Глушу (15). Точное опредѣленіе даты этого документа возможно сдѣлать на основаніи слѣдующихъ соображеній. По списку Wolfa, Григорій Исаевичъ Громыка состоялъ писаремъ 1499—1528 г. и одновременно ключникомъ виленскимъ и намѣстникомъ свислочскимъ. Умеръ ок. 1530 г. ¹⁾ Дарственная совершается на имя митр. Іосифа. Съ этимъ именемъ было кряду три зап. рус. митрополита конца XV и нач. XVI в. Іосифъ Болгариновичъ (1498—1499) Іосифъ Солтанъ (1507—1522) и Іосифъ III (1522—1534) ²⁾ Индиктъ 6, въ періодъ времени 1499—1534 г.г. приходится на 1503, 1518, и 1533 годы ³⁾. Изъ нихъ 1503 г. не м. б. принять, такъ какъ и. Іосифа не было въ живыхъ; Последній 1533 годъ не м. б. принять такъ какъ уже самъ Громыка умеръ къ этому году. Остается принять одинъ годъ 1518, какъ дату настоящаго документа.

Въ селѣ **Монастырь** (иначе Жидъ), Слуцк. п., церковь была фундована князьями Слуцкими Олельковичами до уніи и имѣла своихъ подданныхъ. Въ 1611 г. изъ книгъ Слуцкаго замка была выдана копія инвентаря владѣній означенной церкви, въ которомъ перечисляются слѣдующія ея владѣнія: близъ самой церкви селко Монастырь у озера Жиды, съ крестьянами и ихъ землей и повинностями. Въ селѣ Домановичахъ 1¼ служба. Въ селѣ Сковининѣ 1 служба. Въ селѣ Кузничѣ медовая дань въ день Покрова Богородицы по пяти ведеръ, а шестое ведро на священника Слуцкой церкви св. Варвары (143).

Въ мѣс. **Мотолѣ**, Пинск. у., причтъ получилъ въ 1646 г. сѣножатъ «Красная положа», взаменъ отошедшей къ мѣщанамъ даннаго мѣстечка сѣножати «Усушное» (248).

¹⁾ Wolf,—Senat. i dygnit. str. 258, 260.

²⁾ Чистовичъ, И. „Очеркъ Ист. Зап. Р. Ц.“, ч. I, Сиб. 1882, стр. 138—9.

³⁾ Горбачевскій Археогр. Календарь. Вильна 1869, стр. 6—7.

Въ им. **Мошуквичахъ**, Новогр. п., въ застѣнкѣ Бобкахъ, уніатская церковь сооружена ¹⁾ около 1653 г. скарбникомъ виленскимъ Адамомъ Доминикомъ Чиженъ и его женой Терезой. Отъ 31 декабря 1653 года на содержаніе священника былъ отведенъ фольваркъ. Обязанностью священника ставится, чтобы онъ содержалъ дьяка и «хлопца» для пѣнія и прислуживанія въ церкви (274). Весьма интересный фундушъ этотъ писанъ на бѣлорусскомъ языкѣ.

Въ м. **Мстивѣ**, Мин. в., церковь уніатская въ честь Зачатія (Conceptionis) Пресв. Дѣвы Маріи была построена супругами Саньгами—Казиміромъ и Еленой— На содержаніе священника тѣже строители записываютъ актомъ 16 мая 1649 г. четыре волоки пустая пахатной земли, съ правомъ осадить подданныхъ на этихъ волокахъ, домъ и при немъ два плаца въ м. Мстивѣ и три ярмарки—1) на день пр. Іліи, 2) на Бориса и Глѣба и 3) въ день Рождества Богородицы,—съ тѣмъ чтобы доходъ съ нихъ шелъ въ церковь. Священникъ освобождается отъ всякихъ повинностей и податей въ пользу имѣнія. По ему ставится условіемъ содержать при церкви «дьяковъ», во всемъ соблюдать свои священническія обязанности, служить добрымъ и спасительнымъ примѣромъ людямъ и совершать богослуженіе за фундаторовъ (256).

Въ с. **Мшанахъ**, Мельн. повѣта, существовала церковь по стародавнему фундушу, XVI вѣка, которымъ между прочимъ установлена была десятина по 1/2 копы жита съ каждой заселенной волоки (278). Въ 1635 г. дворянинъ Симонъ Чавловскій 17 августа избилъ и изранилъ православнаго священника Мшанецкой ц. о. Николая Федоровича (190). Въ 1655 г. къ этой церкви принадлежали деревни: Печники, Незнаное и Восковая волька (278). 1662 г. священникомъ при этой церкви былъ о. Елисей Феодоровичъ. Приходъ состоялъ изъ 11 деревень (293).

Въ мѣст. **Начѣ**, Витеб. г., церковь во имя безсребрениковъ Космы и Даміана была къ 1633 г., въ рынкѣ. Въ ней утварь была сооружена владѣльцами. Причту принадлежали плацы въ мѣстечкѣ, земельный надѣлъ въ количествѣ пяти волокъ и крестьяне (184).

Въ с. **Негнѣвичахъ**, Новогр. п., церковь существовала до уніи. Въ 1600 году, 17 мая отъ подканцлера в. к. л. князя Альбрехта Станиславова Радивилла, послѣ смерти священника о. Ивана, выдана презентъ на этотъ приходъ Василию Федоровичу Волоску, который даетъ обязательство быть въ послушаніи

¹⁾ Въ документѣ точно опредѣляется мѣсто этой церкви—на горѣ высокой, надъ р. Начей между селами Нача и Голынка.

обряду богослуженія римскаго. Означенный Волосокъ предоставилъ древній фондунъ Негнѣвической церкви, — «старовѣчный, писемомъ русскимъ писаный». Этотъ старожитный фондунъ былъ данъ пѣкиемъ Георгіемъ Болковичемъ. Церковь отъ него получила пашную землю надъ рѣкою Боловней, съ усадьбой людей и бортной землей за р. Цѣманомъ. Негнѣвическая ерцковъ изстар. была прославлена чудесами, отъ мѣстной иконы. Съ теченіемъ времени, частію по небрежности священниковъ, частію по своеволію помѣщиковъ, старовѣчный фондунъ Негнѣвичкой ц. потерялъ часть земель и далѣе доходъ съ «кермана», который принадлежалъ церкви, съ пѣкотораго времени сталъ поступать въ доходъ двора. Князь Радивилъ частію возстановилъ Негнѣвичскаго священника во владѣнии древнимъ фондунемъ, частію замѣнилъ новымъ. Такъ напр. священникъ получилъ теперь право вѣзда въ Налибокскую пуцу (118). Любопытны заботы фундатора князя Радивила о нравственномъ усовершенствованіи Негнѣвическихъ прихожанъ. «Если бы наши Негнѣвическіе подданные въ силу темноты или по причинѣ высокаго налога осмѣлились сожителствовать съ жнами безъ браковѣчанія, или желали бы воспитывать своихъ дѣтей безъ крещенія, о такомъ зломъ имѣеть немедленно давать знать Негнѣвичкому уряднику и совмѣстно съ нимъ искоренять это заблужденіе по здравому смыслу. На виновнаго въ первый разъ налагать штрафъ кону грошей на церковныя потребности. А если бы кто и послѣ сего оказался преступникомъ, то такового заключеніемъ и двойнымъ штрафомъ должно наказать. Подданные должны вѣнчаться и крестить дѣтей въ своей приходской церкѣви подѣ страхомъ наказанія. Въ великіе праздники они должны являться къ богослуженію въ церковь изъ самыхъ отдаленныхъ деревень. Кромѣ сего, въ каждое воскресенье, изъ этихъ деревень хозяинъ долженъ высылать наименьше по одному человѣку изъ каждаго дома, и самъ быть въ церкви, подѣ угрозой штрафа въ шесть грошей (118).

Въ мѣстечкѣ **Николаевѣ**, Повогр. у., мстиславскій воевода Николай Кишка въ XVII в. построилъ церковь «религій грецкой» и надѣлилъ ея утварью. На содержаніе священника дано въ 1629 году три волоки земли, при чемъ земля была засѣяна на счетъ фундатора, — съ четырьмя подданными, домъ съ прочими постройками, и безплатный помолъ на дворной мельницѣ. Кромѣ того установлено десятина по корцу ржи и по корцу ячменя или гречи, вилеиской мѣры, и ежегодно по 50 зл. польск. съ мѣстечковой корчмы. На обязанность священника возлагается имѣть дьяка и другихъ церковныхъ прислужниковъ, молиться за фундатора, и своему преемнику оставлять поля съ посѣвами, какъ получилъ отъ фундатора первый священникъ о. Андрей Афанасѣевичъ Лицевичъ (176).

Въ с. Ноблѣ, Пинск. п., церковь во имя св. Николая существовала въ XVI в. Какъ церковь, такъ и ея наданье принадлежали епископской Пинской кафедрѣ; на содержаніе священника сначала были отведены угодья въ епископскомъ селеніи *Храпичи*, затѣмъ въ 1553 г. произошла замѣна и нобельскому священнику было отведено дворище «Хроболово» въ епископскомъ же селѣ Пожежинѣ. При этомъ епископъ Пинскій и Туровскій Макарій далъ священникамъ слѣдующія льготы: свободу отъ «сборной куницы, подати въ епископскую казну, сборовъ на объѣзды, на намѣстника, серебщизны и древнихъ епископскихъ поборовъ какъ то на постройку замковъ, мостовъ» (53).

Въ г. Новогрудѣ, Борисо-Глѣбской соборной церкви, по волѣ и желанію князя Константина Ивановича Острожскаго, король Сигизмундъ I въ 1517 г. 26 ноября надалъ—крылошанамъ, попамъ, и діаконамъ «на поживене» пять службъ людей королевскихъ «тяглыхъ дякольныхъ» въ с. Быковичахъ и три земли пустыхъ—Аристовщину, Павловщину и Ничипоровщину (14).

Въ с. Озерахъ, Брест., п. церковь существовала до уніи. Въ 1598 году 11 іюня, священникъ Озерской церкви купилъ у зем. Адріана Яковлевича Пекарскаго три волоки земли, при селѣ Поповскомъ, надъ озеромъ, находившихся между грунтами королевскаго им. Озеръ, близъ дер. Старины.—Священникъ уплатилъ 150 копъ грош. лят (113). Въ 1610 г. при этой церкви былъ свящ. Павелъ Ивановичъ, который «купилъ на свои средства домъ въ мѣстечкѣ Озерахъ, на ул. Острынской, а кромѣ того близъ им. Старины имѣлъ свою особую усадьбу (141).

Въ с. Осинахъ, Мельн. п., церковь существовала до уніи. Священникъ мѣстной церкви Павелъ Ивановичъ въ 1531 г., какъ совладѣлецъ наслѣдственнаго участка въ этомъ селеніи со своимъ роднымъ братомъ, совершаетъ раздѣлъ этого владѣнія (25).

Въ сел. Остринѣ, церковь св. Спаса существовала задолго до уніи. Она была надѣлена не малымъ фундушемъ со стороны предковъ тивуна Виденскаго, державцы Ушпольскаго, Пенянскаго и Радуньскаго Шимки Мацковича ¹⁾ и Зеневичей. Въ теченіе времени этотъ фундушъ сильно убавился, такъ что вмѣсто семи волокъ при этой церкви осталось лишь три волоки. Грамотой кор. Сигизмунда Августа 4 августа 1556 г. эти три волоки и закрѣпляются за Остринской церковью. Въ эту пору при Остринской ц. были два священника и діаконъ (54).

¹⁾ Шимко Мацковичъ (†1542) былъ владѣльцемъ Острина и Заболотья (Wolff Kniaz. Lit.—Rus. str. 372. ср. Boniecki Pocz.—Rod. 172—8).

Въ с. **Пережирѣ**, ¹⁾ Мин. п., церковь св. Николая, въ 1625 г., 20 апрѣля была отдана р.-католическимъ Виленскимъ бискупомъ Евстафіемъ Воловичемъ священнику Петру Васильевичу Веригѣ. Фундушъ этой церкви въ названную пору опредѣлился такъ: двѣ волоки грунта, застѣнокъ въ Далекой нивѣ, дуга у рѣки Свислочи. Священнику дозволенъ бесплатный помолъ на мельницахъ Лишницкихъ и Озерскихъ, предоставлена свобода отъ всякихъ податей и повинностей въ казну. Кромѣ того священнику дозволено варить канунъ медовый 1) на Рождество Христово, на 10 камней и 2) на Николу весеняго на 10 камней. И если бы самъ священникъ не имѣлъ меду, то имѣть право заарендовать кому—либо (160).

Въ м. **Пескѣ**, Волков. у., церковь въ честь св. Пятенки существовала до уніи. Въ 1599 г. церковь владѣла землями и доходами. При ней былъ старый, уже разрушающійся замокъ. Въ означенномъ году она передана въ держанье, вмѣстѣ съ мѣстечкомъ, отъ берестейскаго воеводы Андрея Лещинскаго зем. Фридерiku Турскому (150).

Въ им. **Пештувянахъ**, Кевен. п., церковь существовала до уніи. Отъ 1583 года извѣстно, что она была «деревянная, съ образами», что въ церкви имѣлась слѣдующая утварь: «келихъ (чаша), патына (дискосъ) и ложка цинованая, ризы полотняныя, съ книгами надлежащими, авангелій серебромъ оправленъ на углехъ». Приведенное описаніе церкви дается въ описи двора Пештувянскаго, какъ неотдѣлимая часть его инвентаря (91).

Въ сел. **Погостѣ**, Пинск. п., церковь была еще за время до Витовта и при ней земельный надѣлъ, но кто надалъ его на церковь, равно и то, какимъ образомъ появилась въ м. Погостѣ церковь, не извѣстно. Къ 1512 году при названной церкви было два священника, которые владѣли между прочимъ дворцомъ «*Волчичи*». Въ этомъ году мѣстный житель, человекъ князя Феодора Ивановича Ярославича, принесъ князю жалобу на означенныхъ погостскихъ священниковъ, обвиняя ихъ въ томъ, что они будто бы захватили все дворце «*Волчичъ*», когда на самомъ дѣлѣ причту должна принадлежать только половина этого «дворища». Князь пригласилъ владыку Пинско-Туровскаго Арсенія и состоялся «*смыслный*» судъ. Присутствовали при судѣ два боярина. Отвѣтчики сослались на давность своего фактическаго владѣнія, по которому еще «за прадедовъ» ихъ причтъ погостской церкви владѣлъ цѣлымъ дворцомъ. Никакихъ документовъ на владѣніе у причта не было. И судъ, на основаніи давности владѣнія, рѣшилъ дѣло

¹⁾ Въ 29 верст. отъ г.г. Минска. Имѣлъ также церковь Никольскую. Товаровъ — стр. 62.

въ пользу священниковъ погостской церкви (9). Въ 1540 г. дѣло это опять было возбуждено, но уже разрѣшено было на основаніи вышеуказанной грамоты 1512 года. Священники Погостской церкви въ 1540 году владѣли совмѣстно съ мѣстными путными слугами—дворищемъ Колобыновщиной, которое принадлежало Пинскому владыкѣ. Съ этого дворища они несли и общія повинности: «службу путную владыцѣ конемъ служили, замокъ, наркань и мостъ робить ходили», словомъ несли такъ называемую службу путную и повинности замковья. (10). 1567 г. 20 марта на содержаніе священника Погостской церкви подскарбій дворный Лавринъ Война надалъ двѣ волоки земли между волоками погостскихъ мѣщанъ и плацъ на улицѣ, ведшій изъ рынка къ рѣкѣ, на которомъ жилъ тогдашній священникъ о Вакула Потаповичъ. При этомъ священникъ совершенно освобождается отъ податей въ королевскую казну и всякихъ повинностей: «только водле повинности своею завше Бога за гдѣя короля е. м. и за все христіанство просити повиненъ будетъ» ¹⁾ (69).

Въ с. Половцахъ, Брест. у. ²⁾, церковь существовала до уніи, 1528 г. 1 іюня канцлеръ в. к. л. Остафій Воловичъ, бывшій тогда старостой Берестейскимъ и Кобринскимъ, далъ листъ на имя своего Мелейчицкаго намѣстника, чтобы тотъ обезопасилъ мѣстнаго священника Половецкаго отъ притязаній «въ застѣнкахъ и городахъ» онъ нѣкоего Марка. Въ Половцахъ при означенной Михайловской церкви былъ священникомъ въ данную пору Иванъ Парфеновичъ. Изъ упомянутого выше листа видно, что священникъ неоднократно жаловался на обиды со стороны названнаго Марка Федоровича. Въ результатъ было то, что канцлеръ высылалъ каноника вилenskaго ксендза Яна Суходольскаго для провѣрки на мѣстѣ этой жалобы. Кс. каноникъ выѣзжалъ, нашелъ, что церковь дѣйствительно терпитъ обиду отъ названнаго Марка Федоровича (20).

Въ им. Порплицахъ, «Ошмян. п., къ 1627 году была «русская» церковь. Священника при ней не было. Владѣльцы им. Порплищъ супруги Зебржидовскіе, Францискъ и Анна, «испросили у преосвященнаго митрополита русскаго—уніатскаго» для данной церкви священника уніата о. Григорія Красовскаго. На содержаніе означеннаго священника при этомъ записано: 1) усадьба и при ней $1\frac{1}{2}$ волоки пахатной земли, 2) въ отдѣльномъ отрубѣ 3 волоки съ четырьмя дворами подданныхъ въ селѣ Порплицахъ, со всѣми ихъ данями и повинностями, съ лугами, со вступомъ въ пуцу. Кромѣ того священнику предоставляется право поль-

¹⁾ Документъ датированъ: «року 75-го, мѣца марта 20 дня», т. е. 1605 отъ сотворенія міра.

²⁾ Іосифъ, еп. Календарь Гродненскій. Воронежъ 1899 г. стр. 213—214.

зованія ставомъ и броваромъ для варки пива и подки, а также установлена десятина съ земли, находившейся подъ землями и подданными мѣстными, какъ вѣры русской такъ и р.-католической, въ размѣрѣ съ каждой волоки по осьминѣ жита. Для собиранія этой десятины священникъ долженъ ѣздить по осени со своею мѣрою. Съ имѣнія Порплищскаго всегда д. б. выдаваемы въ церковь свѣчи на алтарь и вино. Обязанность священника: — ежемѣсячно въ одну изъ субботъ совершать поминовеніе фундаторовъ. Заслуживаетъ вниманія такая подробность: «кто бы изъ нашихъ подданныхъ, прихожанъ Порплищскаго священника, оказалъ ему непослушаніе, или нарушеніе. словомъ или дѣяніемъ, то за обиду священника, если это дойдетъ до двора, какъ мы, такъ и наши наслѣдники и дозорцы таковыхъ непослушныхъ должны наказатъ за поношеніе» (170). Въ 1628 г., дополнительнымъ актомъ 14 іюля, супруги Зебржидовскіе дозволили Порплищскимъ уніатскимъ прихожанамъ учредить «братство» медовое съ правомъ, на украшеніе церкви, дважды въ годъ сытитъ медъ и варить пиво къ Рождеству Христову и къ Пасхѣ въ продолженіе двухъ недѣль. Означеннымъ же документомъ фундаторы стараются предупредить возможные столкновенія на почвѣ требоисправленій между духовенствомъ р.-католическимъ и уніатскимъ. Латинскіе ксендзы-плебаны не должны чинить препятствій Порплишскому уніатскому священнику въ совершеніи крещеній, браковъ и погребеній въ им. Порплищахъ; въ свою очередь Порплишскій священникъ не долженъ совершать требъ для р.-католиковъ, а долженъ давать знать которому либо изъ ближайшихъ р.-католическихъ ксендзовъ-плебановъ, которые могли бы совершать для р. католиковъ «мшу», напутствіе больнымъ и требующимъ здоровья. И чтобы Порплишскій священникъ тщательно заботился объ этомъ, — ему къ прежнему надѣлу прибавлена еще одна волока земли (174).

Въ с. Порудоминѣ, Вилен. у., церковь во имя св. Чуд. Николая надѣлена въ 1528 г. княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ полемъ Куровскимъ, около Змѣевой горы и сѣножатю Пупревской у рѣки, подъ селомъ Рудоминомъ. Эти урочища принадлежали до того времени нѣкому Терентію. При Николаевской церкви въ означенное время былъ «священникомъ отецъ Алексѣй», который и билъ князю К. И. Острожскому челомъ объ означенной милости. Князь удовлетворилъ означенное ходатайство и разрѣшилъ «до воли господарское» Рудоминскому священнику пахать ниву и косить лугъ ¹⁾ (21).

¹⁾ А. Ярушевичъ Кн. К. П. Острожскій. Смолен. 1896 г., стр. 186.

Въ с. Прусахъ. Слуцк. у. церковь во имя Рождества Богородицы существовала до уни ¹⁾. Очевидно при этой церкви была и фундушная земля для содержания священника «и церковный грунтъ» ²⁾. Князь Юрій Юрьевичъ Олельковичъ ³⁾ даетъ эту церковь 18 октября 1572 г. вѣконому Аггею Байковскому въ завѣдываніе и для отправленія въ ней духовныхъ требъ.— Намѣстникъ князя обязывается ввести его въ означенную церковь и приказать всемъ подданнымъ им. Прускаго, чтобы они уже съ этого времени никуда въ другое мѣсто, какъ только къ эту церковь не ходили для отправленія своихъ духовныхъ требъ, не жили бы безъ вѣчанія, не силибы своихъ дѣтей крестить въ эту церковь, приглашали къ себѣ для напутствія, а въ каждый воскресный и праздничный день тамъ собирались къ богослуженію. Вмѣстѣ съ тѣмъ священникъ получилъ право, ежегодно для сученія свѣчъ къ празднику Рождества Богородицы, разсытитъ 24 слущкихъ ведра «братскаго меду» и столько же къ празднику Георгія Великомученика и распродать этотъ медъ «безъ мыта и присыты». На сумму, вырученную отъ продажи означеннаго меда, обязанъ священникъ «насучить» свѣчей для храма (77).

Пустынскому Николаевскому монастырю въ 1519 году Левъ Тишковичъ записалъ подданнаго своего данника въ Вальковщинѣ, при р. Словениѣ, со всей его землей и угодьями, при чемъ указалъ, что этотъ данникъ имѣетъ давать на монастырь ежегодно по 7½ ведеръ прѣснаго меду «Овруцкой мѣры», или по 20 грошей (ок. 1 рубля на наши деньги) и по 25 грошей серебра дати каждую осень. Изъ документа видно, что дарственная была совершена на вѣчное поминовенье родителей означеннаго Льва Тишковица — Тита и Анны, и его супруги Оеклы (17).

Въ сел. Роговѣ, Храмъ во имя св. Димитрія «сооруженъ былъ съ давнихъ часовъ» подданными имѣнія Роговскаго, которое принадлежало фамиліи Стецкевичей ⁴⁾. 1546 г. янв. 13 къ этой церкви былъ опредѣленъ священникомъ о.

¹⁾ И нынѣ въ с. Прусахъ, 3 благоч. окр. слущк. у.,—церковь во имя Рождества Богородицы. Ист. стат. справоч. книж. Мин. еп. А. Товарова. Минск. 1903 стр. 171.

²⁾ Въ настоящемъ актѣ сказано между прочимъ: а на cerkownym gruncie aby się nie wazył ani dwor, ani agenda porozzkody czynił.

³⁾ О немъ см. у Wolffa—Kniaz. Lit. Rus. str. 333. † 9 ноября 1578 г. и погребенъ въ Клево-Потерской лаврѣ, въ Клевѣ, 12 апрѣля 1579.

⁴⁾ Въ документѣ совершительница его княжна Любецкая Ганна (Романовна) сообщаетъ слѣд. автобіографическую подробность, не отиѣченную Wolffom (см. Kniaz Lit. Rus. str. 204-6): им. Рогово досталось ей отъ покойнаго отца Лиа Стецкевича. Послѣдній взялъ Ганну Романовну «за властную дочку» и подарилъ ей «на вѣчность» означенное им. Роговское.

Пестерь, бывший въ Креслинѣ. При этомъ церкви были даны три волоки земли, а установлена десятина на церковь (42).

Въ с. Руднѣ, Брест. в., церковь существовала до уніи. 1550 г. 15 февраля, Сигизмундъ Августъ II утвердилъ фундушъ Руднянской церкви, по ходатайству Брестскаго старосты Николая Радивиля. Церковь новую обязаны «збудовать» люди села Рудни и Деревечницы; совместно со священникомъ, избраннымъ къ означенной церкви о. Мартиномъ Леоновичемъ. На содержаніе церкви и причта дано 3 волоки земли и «три куты». Сверхъ сего назначена десятина по копѣ жита съ каждой волоки подданныхъ (49).

Въ с. Рухчѣ, Пин. пов., церковь православная, была подъ вѣдѣніемъ патріарха Константинопольскаго; она была сооружена землянами братьями Ордами—Александромъ и Львомъ въ XVII вѣкѣ. На содержаніе причта были даны земельныя угодья. Въ 1644 г. 28 мая одинъ изъ поименованныхъ владѣльцевъ им. Рухча Александръ Орда дополнительно надалъ на эту церковь одну семью подданнаго, съ его земель, подачками и повинностями. Право «подаванья Рухоцкой церкви» относится къ компетенціи игуменовъ Купятицкихъ (231).

Въ с. Свержнѣ, Новогр. п., церковь существовала до уніи. 1592 г. 10 сен. князь Николай Криштофъ Радивиль далъ на *Сверженскую* церковь, при р. Нѣманѣ пашной земли 3 волоки, сѣножать, и бесплатный помоль на Сверженской мельницѣ. Кромѣ того четыре раза въ годъ священникъ могъ сытять по десяти мѣдницъ меда, «а воскъ отъ того меду маеть давать на поставную свѣчку до церкви» (104).

Въ с. Семятичахъ, Мельн. п., церковь существовала въ XVII вѣкѣ. Священникъ Семятичской ц. Александръ Оладовскій 26 февраля 1631 года получилъ королевскую грамоту на пожизненное пользованіе земельными угодьями въ сел. Рогавкѣ, доставшимися на короля послѣ смерти нѣкоего Оксентія Тваровскаго, при чемъ означенный священникъ совершенно освобождается отъ несенія съ этихъ волокъ какихъ бы то нибыло повинностей. На обязанность священника возлагается возношеніе моленій въ Семятичской церкви и совершеніе таинствъ (178). Въ 1643 г. Семятичскій священникъ требовалъ къ королевскому суду настоятельницу Дрогичинскаго бенедиктинскаго монастыря по дѣлу о нарушеніи земельныхъ владѣній при дер. Ситки или Рогавка, Дрогич. стар. (227). 1645 г. 21 іюля состоялось королевское опредѣленіе, по которому указанныя владѣнія,

¹⁾ Обращаетъ вниманіе, что священникъ Сверженской ц. о. Романъ Петровичъ въ томъ документѣ отъ 10 сентября 1592 г. именуется „униатскимъ пресвитеромъ Сверженскимъ“.

остались за монастыремъ (241), но дѣло продолжалось (№ 242). 1646 г. 29 мая послѣдовало новое королевское рѣшеніе, чтобы уніатскій священникъ Семятичской церкви въ теченіе 3-хъ лѣтъ перенесъ самый храмъ въ другое мѣсто не смотря на то, что этотъ храмъ былъ построенъ на мѣстѣ православной церкви (214). Священникъ Семятичской церкви о. Іоаннъ Вержба былъ сыномъ Дмитрія священника Гнойненской церкви. У нихъ было наследственное имѣніе въ Брестскомъ воеводствѣ—Чернево (292).

Въ сел. **Сѣрочинѣ**, Мелы. п., правосл. церковь во имя Обрѣтенія святого Креста была построена первымъ священникомъ при ней о. Иваномъ (Jaczko) Вержбовичемъ, съ разрѣшенія владѣльца, старосты Дрогичинскаго Миколая на Цѣхановцѣ Кишки. 31 мая 1596 года этотъ г. Кишка даетъ письменное распоряженіе на имя своихъ подданныхъ крестьянъ сел. Сѣрочина, чтобы «десятину» въ размѣрѣ одной копы озимаго хлѣба съ каждой волюки, впредь отдавали священнику вновь построенной церкви Обрѣтенія св. Креста. При этомъ высказывается такой мотивъ: въ этой церкви совершаются для данныхъ жителей святыя таинства, тутъ они слушаютъ Слово Божье, кромѣ того «лучше свою близкую церковь поддерживать» нежели отдаленныя и, къ тому, другихъ пановъ. На ослупниковъ налагается денежный штрафъ въ размѣрѣ 10 польскихъ грошей (226). Въ половинѣ XVII вѣка (въ 1642 г.) эта церковь была православной и при ней священникомъ о. Стефанъ Вербовичъ (220).

Въ **Сурдегахъ**, въ монастырѣ, каменная церковь «старожитное вѣры» во имя Сочествія св.-Духа построена на средства скарбиной в. к. л. Анны Ставецкой по первому браку Бѣлевичъ, а по второму Городенской. 1636 г. 2 февраля озапаченной фундаторкой была совершена запись на монастырь Сурдегскій съ ограниченіемъ монастырскихъ земельныхъ угодій. Условіемъ ставится: 1) чтобы означенная церковь навсегда была подчинена власти и дозору св. Духовскаго Виленскаго братскаго монастыря, «какъ духовнаго, такъ и свѣтскаго православія греческаго, подъ послушаніемъ св. апостольской Константинопольской столицы найвысшихъ пастырей нашихъ «патріарховъ и преосвященныхъ митрополитовъ Кіевскихъ, Галицкихъ и всея Руси, въ благочестіи знайдующихъ, а не въ уніи будущихъ»; 2) чтобы ничего безъ братіи монастыря св. Духа Виленскаго не чинили; 3) чтобы братія строго соблюдала обычаи общежительнаго монастыря и выбирала себѣ игумена, который послѣ избранія долженъ получить утвержденіе отъ Виленскаго св.-Духова монастыря; 4) чтобы въ монастырѣ были точно тѣже порядки, что въ Виленскомъ (191).

Въ г. Тронахъ, церковь во имя Рождества Пр. Богородицы въ 1588 г. «отлогомъ впусе лежала зо всеми принадлежностями» «въ небытности» при ней «попа». Этой церкви княгиней Анной Ивановой, урожд. Кунцевичъ, бывшей замужемъ за княземъ Андреемъ Нелединскимъ ¹⁾ были даны двѣ нивы—Янишки и Матеевщина отъ 8 октября 1563 г.,—на монастырь. Мѣстный татаринъ владѣлецъ Осолкеникъ воспользовался отсутствіемъ священника и на двухъ нивахъ засѣялъ жито и ярку, Когда въ 1589 г. прибылъ вновь назначенный священникъ о. Василій Федоровичъ, то долженъ былъ судомъ доказывать, что засѣяныя татаринѣмъ нивы принадлежали именно Рождество Богородицкой церкви (99).

Въ с. Харитоновѣ. Брест. п., церковь существовала до уніи. Къ этой церкви принадлежала земля, падавшая владѣльцами имѣнія Харитоновскаго. Но въ 1582 г. церковный грунтъ былъ въ заставѣ „отъ попа“ у подданного зем. Зесповьевича (88).

Въ селѣ Хотеевичахъ, при рѣкѣ Двиносѣ, церковь основана неизвѣстно когда, но еще задолго до 1622 года, когда имѣніе Хотеевичи было раздѣлено между нѣсколькими наслѣдниками. Последніе актомъ 1622 г., 8 ноября, по раздѣлу им. Хотеевичъ, выдѣлили изъ своихъ частей на эту церковь, земельные надѣлы, именно: 1) Андрей Бурба и Варвара Сѣмашко дали 2 волоки земли и заливной лугъ при р. Двиносѣ. 2) Якубъ Умецкій — $\frac{1}{2}$ волоки, и сѣножать у Двиносы. 3) Александръ Душевскій — $\frac{1}{2}$ волоки земли, и возлѣ самой церкви, двѣ усадьбы священника, 4 плаца и заливной лугъ у р. Двиносы (154).

Въ с. Хотенчицахъ, Мин. п., церковь Пречистенская существовала до уніи. Въ 1550 г. по раздѣльному акту между Стецковичами, Олеховичами и Rogozичами церковь получила въ надѣлъ кромѣ причтовой усадьбы — церковное селище и огороды —еще лугъ у рѣки и пахотную землю у Христычина ручья (51).

Въ с. Хотичахъ, Мельн. п., Церковь Воздвиженія св. Креста русская, въ XVI в. относилась къ Владимирской епархіи. Патронатъ надъ ней принадлежалъ владѣльцамъ им. Возницкаго — Кишкамъ на Цѣхановцѣ. Когда въ 1588 г. скончался священникъ этой церкви о. Кодратій Олиферовичъ, то его дѣти Климъ и Иванъ получили презенту отъ владѣльца. Последній вноситъ въ эту презенту слѣдующія условія. Такъ какъ Климъ уже посвященъ въ санъ священника, то онъ имѣетъ отбирать десятину и управлять относящеюся къ этой церкви полъ волокою пашни и половиною лѣса въ Хотичахъ. Братъ его Иванъ — на дѣчествѣ при той церкви —будетъ владѣть цѣлой волокой и другою половиною лѣса въ Хотичахъ.

¹⁾ Арх. Сб. II, 150—7.

Они обязываются согласно своему званію уставно отправлять церковныя Бого-служенія и во всемъ себя держать пристойно. Клиръ какъ священникъ обязанъ быть при церкви, а Иванъ отъ себя долженъ держать православнаго дьяка. Въ случаѣ надобности оба вмѣстѣ на общій свой счетъ поровну имѣютъ ремонтировать церковь (98). Въ 1647 г. староста Дрогичинскій Сбигневъ Оссолинскій нашелъ, что назначенный фундушъ былъ утвержденъ и явленъ въ Мельницкихъ грод. книгахъ, и потому съ своей стороны признаетъ обязательства названной записи неоспоримыми и подлежащими исполненію (251).

Въ м. Чашникахъ. Витеб. г. въ 1633 г. была уже церковь, построенная въ рынкѣ, церковь имѣла два плаца въ мѣстности на прудомъ и земельный надѣлъ. При этой церкви былъ священникомъ о. Семень Юревичъ и дьякъ Павелъ Пелюшичъ (184).

Въ с. Шебринѣ. Брест. у., «з давныхъ часовъ» была церковь Рождества Богоматери. 1 ноября 1518 г. р. кат. бискупъ Луцкій и Берестейскій Юрій Фальчевскій записалъ на эту церковь 6 волокъ земли, («по 2 волоки въ каждомъ полѣ»). Обращаетъ на себя вниманіе то, что совершателемъ этого фундуша является р.като. бискупъ, и что въ числѣ условій, здѣсь поставлено, чтобъ священникъ молился за короля и «за ксендза плебана» (16).

Въ с. Шипянахъ, Мин. п., церковь существовала до уніи. Она была фондована бискупомъ виленскимъ Валеріаномъ. Въ 1586 г. 25 августа ревизоръ виленскаго бискупа Георгія Каролина Радивиля сверхъ 1½ волокъ бывшей у нея до того времени земли—отвели ей «до ласки своего пана» два застѣнка, одинъ подъ названіемъ «Курганъ»—въ 14 морговъ и другой подъ названіемъ «Полянка» въ 25 морговъ (94).

Въ сел. Шкопахъ, Мельн. п. церковь, уніатская, была вновь сооружена Мельницкимъ старостой Мечиславомъ Млечко въ XVII в. 1644 г. 26 марта строителемъ сдѣлана формальная фундушевая запись, по которой онъ надалъ на эту церковь—три волоки, въ обозначенныхъ въ документѣ границахъ, пахатной земли, а, кромѣ того, усадьбу съ постройками (230).

Въ Щорсахъ, Новогр. п., церковь во имя св. Димитрія существовала до уніи. Богданъ Хрептовичъ примирившись съ подкоморіемъ Новогр. земли Адамомъ Хрептовичемъ 22 января 1598 г. возвратилъ церкви св. Димитрія всѣ земли и драгоценности и закрѣпилъ за этой церковью, которая была построена и богато надѣлена землями и драгоценностями отъ предковъ этого рода. Обращаетъ вниманіе условіе, при наданіи этого фундуша. Къ этой церкви—сказано въ актѣ—мы оба (Хрептовичи) имѣемъ подавать священниковъ. А если бы не

согласились по этому предмету, то намъ дать священника имѣеть отецъ митрополитъ. Также ни по какому поводу не имѣемъ сами карать тамошняго священника, отъ насъ или отъ о. митрополита избраннаго, но отецъ митрополитъ (112).

Въ м. Яблони, Мельн. п., церковь св. Троицы существовала до уніи, именно соорудила ее княгиня Раина Полубинская, ур. Копть, жена покойнаго князя Івана, ¹⁾ въ 1577 году. Побужденіемъ для нея служило то обстоятельство, что ея покойный мужъ, князь Іванъ Полубинскій скончался, имѣя мысль построить храмъ св. Троицы въ замкѣ Городищскомъ, подобную той, которая тамъ раньше была, но вѣроятно сгорѣла. Помня это намѣреніе своего покойнаго супруга, княгиня Раина рада была бы сама построить храмъ въ Городищѣ, но это не можетъ совершиться, такъ какъ Городище вышло изъ подъ ея владѣнія. Поэтому она и построила церковь въ Яблони. Для содержанія священника вновь сооруженной церкви надается земли три волоки и «съ тѣхъ всѣхъ (волокъ) яко той священникъ, такъ и его дѣти не будутъ винны жадныхъ службъ, ани подводъ, ани жадныхъ толокъ вѣчно». Священникъ получаетъ право осадить на церковномъ участкѣ 1—2 подданныхъ (кмета), варить для своей потребности пиво и водку. молоть для себя на дворовой мельницѣ и получать торговое съ ярмарочныхъ товаровъ. Кромѣ того крестьяне селъ Яблони, Давыдовъ, Колина и Покутовъ обязаны давать по 1/2 копы жита съ волоки, а также за нареченіе и крещеніе дѣтей и за вѣнчаніе обычный доходъ. Съ своей стороны священникъ обязанъ безъ всякихъ отговоровъ пойти къ больному для исповѣди и напутствія св. Тайнами Тѣла Христова и людей бѣдныхъ погребать (81).

Сказаннаго, полагаемъ, достаточно, для того, чтобы обрисовать содержаніе настоящаго тома Актовъ. Считаемъ долгомъ къ сему присовокупить оговорку, что исчерпать все богатство этого тома мы не имѣли въ виду въ этомъ эскизѣ. Нами намѣчено только то, что обращаетъ особенное вниманіе.

Въ заключеніе мы желалибы коснуться темноты религіознаго сознанія общества на Подляшьи въ XVI—XVII вѣкахъ.. Отъ 1653 года сохранился напр. такой отзывъ жены короннаго подскарбія Софіи Даниловичъ о населеніи

¹⁾ Судя по списку Вольфа—см. Kniaziewicz Lit.—Rus. str. 374—375—это, очевидно староста Мстиславскій князь Іванъ Васильевичъ Полубенскій—1558 г. умершій безъ потомства. Известно, что въ май 1558 г. этотъ И. В. Полубенскій написалъ духовное завѣщаніе, по которому изъ принадлежащей ему части имѣній, не подѣленныхъ имъ съ своей племянницей Мариной Львовной Полубенской, именно въ им. Городище, Росонъ, Яблонь, Исенъе, Витулянь и др. записалъ третью часть и 2 т. копъ своей жевѣ Раинѣ, урожд. Копть.

Дреговичскаго прихода Мельн., повѣта: «по не достатку храмовъ Божіихъ,—заявляетъ она, и обширности приходовъ, а также и вслѣдствіе небреженія тамошнихъ священниковъ, въ коей волости находится много такихъ людей, которые почти ничего не знаютъ о Богѣ, о вѣрѣ, а очень многіе не умѣютъ даже молитвъ. Это происходитъ главнымъ образомъ въ силу громадности разстояній, потому, что одинъ духовный, имѣя подъ собой нѣсколько деревень и при томъ отстоящихъ на нѣсколько верстъ отъ церкви, не можетъ какъ должно оказывать духовную помощь (273). На ряду съ этимъ очень рано уже начала проявляться на Подляшши религіозная ненависть со стороны послѣдователей р.-католичества, которое брало верхъ засильемъ. Начинаютъ встрѣчаться крайне тяжелые факты презрительнаго отношенія р.-католиковъ ко всему не р.-католичеству. Храмъ православный даже въ актахъ, т. е. на официальномъ языкѣ начинаютъ именовать «синагогой» (32 ср. 47), священниковъ православныхъ—«попами», «попами русскими» (4, 5, 8, 9, 10 и т. д. см. по указателю). Нельзя не отмѣтить той темноты религіознаго сознанія, которое было свойственно въ ту пору даже іудеямъ, населявшимъ Поляшье. Предъ нами страшная картина начала XVII в. (1609 г.) Евреи въ мѣст. Яновѣ, собравшись въ синагогу 22 марта, подъ мартовское полуночіе, завлекли туда православнаго христіанина нѣкоего Гарасима и надъ нимъ, въ прихожей синагоги, учинили ужасаныя истязанія: возложили на него терновый вѣноцъ, бичевали и наконецъ распяли его (133).

Понятно, что закрѣпощенное и презираемое православное населеніе само не могло выйти изъ окружавшей его темноты. Оно ждало, пока кто либо окажетъ помощь со стороны. И мы видимъ, что больше всего дѣлали для народа лучшіе люди Западно-русскаго края—князья и дворяне, пока они не совратились сами въ латинство. Для подтвержденія этого положенія достаточно бѣгло просмотрѣть вторую главу предисловія. Тутъ въ числѣ фундаторовъ мы встрѣчаемъ цѣлый рядъ православно-княжескихъ западно-русскихъ родовъ и православныхъ дворянъ. Въ одномъ изъ документовъ настоящаго тома выражается одушевлявшее ихъ душевное настроеніе, когда они строили храмы Божіи по лицу западно-русскаго края: «наслѣдую побожнаго пожытя предковъ нашихъ, которые звывали, для размноженія хвалы Божіе, абы она не уставала, подлугъ возможности своею наданя, фундацые на хвалу Божію особомъ духовнымъ мастью своею подавать и оныхъ яко богомольцовъ своихъ достатками опатровать... (212). Такъ мыслила княгиня Соломерецкая въ 1639 году, такъ несомнѣнно думали и другіе культурные люди того времени.

Отъ XVI вѣка (1568 г.) сохранилось даже указаніе на какой то обычай, чтобы на каждую церковь давать 2 волоки земли (72).

Но не много было такихъ свѣтлыхъ точекъ на общемъ темномъ фонѣ тогдешней жизни Подляшья.

Самыми отрадными фактами, на которыхъ хотя отчасти можетъ отдохнуть наблюдатель эпохи, являются крупныя данныя о жизнедѣтельности западно-русскихъ братствъ—Вилenskaго св. Духовскаго, Бѣльскаго Богоявленскаго, Дрогичинскаго—Преображенскаго, Цинскаго—Богоявленскаго—(см. цитаты по указ.) и кое—какія подробности о школахъ. (см. цитаты по указателю). Но это все такія отрывочныя свѣдѣнія, что связать ихъ въ одну картину почти не представляется возможности. Цитаемъ надежду, что удастся эти драгоцѣнныя черты выяснитъ съ большими подробностями въ дальнѣйшихъ работахъ Археографической Комиссіи.

Д.м. Довгялло.

АКТЫ ОТНОСЯЩІЕСЯ КЪ ИСТОРИИ ЗАПАДНО-РУССКОЙ ЦЕРКВИ.

№ 1—1448 г. Марта 9 дня.

Духовное завѣщаніе священника Семена Прохоровича Чаплеевскаго, настоятеля православнаго храма во имя Животворящаго Креста Господня, въ г. Волковыскѣ.

Aktykacya testamentu raba. Bożoho Semena Prochorowicza Czaplejewskiego Bohomolca y proczy wsiech prawosławnych chrystian na rzecz w nim wyrażoną uczynionego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiątego, miesiąca oktobra dziewiątego dnia.

Przed aktami ziem. pttu Wołkow. stanowiący osobiscie imsc. pan Czaplejewski testament w Bogu zeszłego raba Bożego Semena Prochorewicza Czaplejewskiego Bohomolca y proczy wszech prawosławnych chrystyan idq. kopia przy oryginale ruskim dyalektem pisanym ad akta podał, którey kopij thenor sequitur talis:

Wo Imia Otca y Syna y Swiatoho Duchu y Swiatoi Żywonaczalney Troycy amin. Seda ce ja rab Boży Semen Prochorewicz Czaplejewski Bohomolca y proczy wszech prawosławnych chrystyan nastojatel chrama Żywotworaszczoho Chrysta. czynię jawno y wyznawaju to sym testamentem mojm, komu potrzeba ieho widaty, albo czytaiuczy słyszaty nyneyszym ludziom y na potym buduczym, sztoż ja Semen, buduczy w latach zeszłych, a w chorobie buduczy na Bożey woli, ieszcze za dobroy pamiaty, nayıerwiey policaju Panu Bohu duszu y тіto моie hrysznoie także y každye odprawy po moiey duszy niechay syn moy Kiprian odprawuiet tak że też odkazuu y sym testamentem odpisuiu

synu moiemu Kiprianu y ieho ditiem y ich potomkom cerkow siju Czesno Chrestkuju, ktoruiu cerkow ia sam swoim własnym kosztem y nakładem, za pozwoleniem pani Michałowey Nacewiczowey także y mužey hospodarskich Wołkowyskich y za błogosławieniem metropolity Alexandra ieho miłosty postawił y соорудил, do koto-roy to cerkwi postavili iesmy. w prezbi-tery toho syna naszoho Kipryana, k tomu szczo iesmy kupili ziemu naszą u ludey hospodarskich wołosty Wołkowyskoiey pry toy cerkwi leżaczoi nad rzeczkoju Stoczkoju, ponedaleko reki Zelwy y rzeczki Zeldyny, na imia Mikity Zelczyca na pietnacciat boczek ratusznych y dalismy pietnacciat rubley groszy litew., a u drugoho Denisa Jurewicza także kupilismo ob me-żu s toie-już zemleju szczo u Mikity ku-pił także na boczek desiat ratusznych, y dalismy desiat rubley hroszy litewskich; na kotorych tych ziemiach moich kupen-nych pry toy cerkwy poselilesmo sedlicz-бу, także praceju moiemu y nakładem własnym y kosztem swoim kupili sianożat u mužow za hroszy swoje, szto my toie vse iak cerkow, tak y onyie ziemi, także y dom, szto iesmy z młodych swoich let wysłużył y zobrał bydło, statki domowyie, rzeczy iak leżaczoi tak y ruchomyie od wiela y do mała, toie vse nikomu inszo mu, tylko synu moiemu Kyprianu y ieho ditiom y po ich buduczym czadnikomich-na wiecznyie czasy odkazuju. A syn moy y ieho potomki Kipryan, derżaczy y służaczy u prestola Bożoho toiey cerkwy, powinny budut za hospodara korola także y panow radnych y za wsy prawosławnyie chrysty- any y za moju duszu P. Boha miłosty-woho prosyty, a ne maiet nycto z mo-

ieh bliskich, any obcy czołówek toho syna moioho Kipryana any ich potomkow od onoy cerkwy odluczyty, na kotorych ziemiach kupli moiey własnoy odymaty pod zarukojn na hospodara korola kop piacdesat kopami, a synu moiemu Kipryanu druboie piacdesat kop hroszy, albo iesliby w odleblasty ieho kto kolwiek pod tym synom moim Kipryanom iaki postu-pok chotew czynity, takowy kuždy oneie zaruki powinien bude sowito platyty, a osobliwie za budowanie, czoho na on czas stoiaty budet, a so mnoju takowy rozsudytse pered myłostywym Bohom w den strasznego sudu. Y toio też oznaymuu sym testamentem moim, iż szczo iesmy na tyie zemli mieli listy kupeczyie także y list moy stanowlenny od metropolity ieho miłosty Alexandra y innych listow nemało, dawno z prybody pohinuły. Szczo sia tycze o douhy iż iak ja nykomu tak y mnie nychto douhu dożnoho (žadnoho?) ne winen y syn moy Kyprian nykomu nyczoho platyty ne budet winien. I na tojo ia Semen Prochorewicz Czapplejewski synu moiemu Kyprianu za żywota moioho syiu duchownuju cerkow z pieczatoiu otea moioho duchownoho Serheja Karpa Miko-lenskoho, protopopy Wołkow. pod peczatoju mene Semena Prochorewicza Czapplejew-skoho, a pry tom było ludey dobrych szlachty ne mało, to iest pan Woytech Zeleniewski boiaryn hospodarski Wołkow. uradnik pana Woytecha Kłoczki Mieżyrec-ki, pan Jury radny Sebin, kotoryie lude dobryie za prozboju moioju pieczaty swoje k semu testamentu moiemu pryłozyty ra-czyli, a pisal sey testament słuha p-a Woy-techa Kłoczki Marcian Jaskowicz Połonski, k tomu listu podpisawse y innych hod-nych ludey hospodarskich mużey było ne mało, do ktoroho testamentu moioho pod-pis ruk swoich podpisali. Pisan na istocy leta Bożoho tysiacza czterysta czterdziecie trzeciego, miesieczna Marca dewiatoho dnia. indykta szostaho. U tey kopij przy samym oryginalu ad akta podaney loca sigilli ta-kowe (L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.). Ktora

to takowa kopia przy samym oryginalu po rusku pisanym ad akta podana iest do xiaąg ziem. Wołkow. przyięta y wpisana.

Изъ актовъ книги Волковскаго земскаго суда за 1768—1770 годы № 10842 л. 711—712.

№ 2—1448 г. Марта 22 дня.

Фундушь православной церкви въ им. Са-вичи—Русоніе.

Actum in castro regio Drohiciensi fe-ria secunda post dominicam Invocavit quad-ragesimalem proxima, anno Domini 1632.

Oblata foundationis ecclesiae Rutheni-cae Szavicensis.

Ad officium et acta praesentia capi-tanealia castrensia Drohiciensia persona-liter veniens generosus Stanislaus Szawi-czky, olim generosi Petri filius, bonorum Szawicze Ruskie haeres, eidem officio obtulit foundationem ecclesiae Ruthenicae in bonis fundoque Szawiciensi sitae, pe-tens eandem ad oblationem sui suscipi, cuius tenor est talis.

Ex privilegio Sigismundi Primi Regis Poloniae.

Cum igitur Spiritus Sancti cooperante clementia ecclesia orientalis, ritus videlicet graeci et Ruthenorum, quae longis (heu) temporibus in disparitate quandam et sci-ssum fidei sanctae et divinorum sacramen-torum non sine multorum salutis dispen-dio ab unione sanctae Romanae ecclesiae fluctuare videbatur et quam unionem pat-res nostri imo tota plebs Catholica tempo-ribus nostris videre cupiebant. Modo jam miserante Domino decretis sanctissimi do-mini Eugenij nostri papae quarti *) et aliorum patrum plurimorum fidei sanctae zelatorum cum ipsa sancta Romana ac universali ecclesia redacta sit ad idendi-tatem dudum desideratae unionis, pro

*) Евроній IV (въ міръ Гавріилъ Кондольмери) Избр. 3 марта 1431 г., посвящ. 11 марта, скончался 1447 г. 23 Февраля. Groloufoud, D-r H. Taschenbuch 1905, p. 91.

tanto, ut ipsa ecclesia orientalis, prelatique et clerus universus eiusdem ritus graeci et Ruthenorum in amplitudine dominiorum nostrorum et ditioni nostrae subiectorum ubilibet consistentium, qui aliae stante huiusmodi disparitate et scissura quadam depressione sustinebant, restituta ipsis libertate divino cultui insistere possint et Salvatoris nostri clementiam pro salvandis fidelium animabus et sanctae fidei conservando statu in pacis dulcedine uberius exorare valeant ad laudem, ad gloriam Dei Omnipotentis, qui nos suo redemit praeciosissimo sanguine, universis ecclesiis earumque episcopis seu wladicis, prelati, clero et caeteris personis ecclesiasticis ejusdem ritus graeci et Ruthenorum haec omnia iura, libertates, modos, consuetudines et immunitates universas duximus in perpetuum concedendas et praesentibus concedimus, quibus omnes ecclesiae regnorum nostrorum Poloniae et Hungariae etc. earumque archiepiscopi, episcopi, praelati et caeterae personae ecclesiasticae consuetudine uti fruuntur atque gaudent. Volumus in super et praesentibus decernimus, quod a modo nullus dignitariorum, capitaneorum, officialium terrigenarum et caeterorum subditorum nostrorum cuius-cunque status, conditionis existent et praecipue regni nostri Poloniae praedicti singulariter autem terrarum nostrarum Russiae et Podoliae et aliarum ipsis annexarum de iurisdictione praefatorum episcoporum, wladicarum et praelatorum eiusdem ritus, graeci et Ruthenorum, sed neque de iudicis sacerdotum seu plebanorum ipsorum immo de causis matrimonij aut divorciorum, sed deinceps impediunt quoquo modo, non obstante quavis consuetudine ad hactenus in terris praescriptis quomodo libet in contrarium observata. Praeterea ut iidem episcopi seu wladicae caeterique praelati et ecclesiasticae personae, sepedicti ritus Ruthenorum vitae adminiculis sustentati, ad laudes Deo exoluendas eo commodius intendere possint, ipsis et eorum ecclesiis

universis in dominijs nostris ubique existentibus, praesertim vero ad ecclesiam Ruthenicam Sawicensem, omnes villas et possessiones quae libet, quibuscunque nominibus censeantur, quae ab antiquo ad ipsas ecclesias pertinere videbantur et per quascunque personas et in quibuscunque terris et districtibus nostris in praesens habiturae, cum omnibus eorum iuribus, pia mansuetudine duximus restituendas et restituimus per praesentes temporibus in aevum successuris harum, quibus sigillo nostrum appositum est testimonia literarum. Actum et datum Bude, feria sexta proxima ante dominicam Oculi anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo tertio, praesentibus etc. etc. Hypatius (?) metropolita manu propria. Pro ut in originali producto continetur, ita est actis insertum.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда № 9565, л. 821, 826 об.—828.

№ 8—1488 г. Февраля 9 дня.

Фундушъ Петропавловской церкви въ г. Кобринѣ.

Akt kopij funduszu cerkwi Kobrynskiej S.s. Apostołow Piotra y Pawła służąca.

Roku tysiąc siedmset szeszedziesiąt siódmego, miesiąca Augusta dwudziestego siódmego dnia.

Przed urzędem J. K. M. Grodzkim y aktami staroscinskimi wdztwa Brzes. comparendo personaliter J. X. Antoni Taranowicz, dziekan Poliski, pleban cerkwi Kobrynskiej S.s. Apostołow Piotra y Pawła, kopią konfirmacyi funduszu teyże cerkwi służącego ad acta podał, rekwirując, ażeby pomieniona kopia ze wszelką w niej wyrażoną rzeczą była do xiąg grodzkich wdztwa Brzes. spraw wieczystych przyięta y zapisana, którą w xięgi wpisując słowo do słowa tak się w sobie ma:

Konfirmacya funduszu cerkwi Piotrowskiej Kobrynskiej.

Ia kniahinia Semehowiczowa Kobrynskaja y z synom swoim kniazem Romanem Semenowiczom żalowali iesmo y daly służie naszemu na imia Judy Bohdanu y nastupnykom ieho w Kobryniu na cerkow hospodarskuju swiatych Apostoł Petra y Pawła zo wsimy prychody y dochody y zo wsimy paszniamy y z desiatynami y zasiwamy y z tym placom cerkownym y z horodom u koncey tohoż placu prutów pietnancat dobrej mery, tamże na ulicy Czerwaczycckoy pety placow odtiatych y stepoju obłożonych na budowanie iak zdawna y zo wsim kakoje było pered tym po staromu służyła do cerkwi swiatych Apostoł przy starom popi Piotrowskim na imia Pacy; także dały iesmo z sowsiemі poiemszczyznami y zasidnykami y z rozpusty. Takie to pismo weczno y nikim nieporuszne y namy, a chto potym poruszyt sey nas zapis, rozsudyt sie pered Bohem. A pro lepszoie swidetelstwoie y twerdosc peczac swoiu przywesyli iesmo za ieho nam służbu, szczo ien uchowaw sie służy u kniazia moiego y u nas. A przy tym było y dobryi lude korolewey boiara Alexander Chodkowycz, Tyszko brat ioho, Jelistym kniaz Korzew boiaryn, a k tomu bojare nasze Kobrynskie y Hruszewskie Jozef Wereszczaka, Danyło wojewoda Hruszewsky, Chodko Jewsiewicz, Hlat brat Hodkow, Senko Prystupczyk, Alexander Illicz, a pysan w Kobryniu w lito tysieczy czterechsot szesdesat tretiye, kruch sloneca perszey, a lunny desiaty; indykta trynanciatoho, mesacza Februarya dewiatoho na serhiz dniu y nedely, a pysal Senko diak kniachyny Serhowycz. Ktora to takowa kopia przez wyż wyrażoną osobę ad acta podana ze wszolką w niey wyrażoną rzeczą iest do xiąg grodzkich W. B. spraw wieczystych przyjeta y zapisana.

Изъ актовой книги Брестскаго городского суда за 1768—1771 годы, № 7063 стр. 1519.

№ 4—1485 г. Апрель 28 дня.

Духовное завѣщаніе священника Нафанаила Фалилеевича, настоятеля церкви св. муч. Сергія и Вакха. въ г. Брестѣ.

Aktykowanie testamentu zesłego w Bogu przewielebnego oycza Naftanaila Faleciewicza cerkwi swiatych męczenników.

Лета отъ нароженя Сына Божого тысяча шестсот семдесятого, мца Марца пятого дня.

На вrade кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Stanisławомъ Умястовским, столником Венденским, поставимъ Берестескимъ, постановившысе очевисто его милость отецъ Лаврентей Лазоровичъ, писаръ капитуле Берестейское, testamentъ остатнее воли его млсти отца Нафанаила Фалилеевича, священника цркви стых Мученикъ Сергія и Вакха мурованой, на Немецкой улицы будучос Брестское, в справе и речы нижей менованой ку актыкованю до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ въ тые слова писанный:

Во: Имя Отца и Сына и Свяго Духа аминь. Я грѣшный и недостойный рабъ Бжый Иерей Нафанаиль Фалилеевичъ попъ стых Мученикъ Сергія и Вакха церкви мурованое Берестеское, на Немецкой улицы стоячей, сию грамоту смертельную многогрѣшною рукою моею списахъ я сходячы зъ сего свѣта, подаю дха моего въ руки Бга Всемогучого, а тѣло мое грѣшное земли, а такъ все распоражаю: дѣти мои Сергій и Марко на грунте томъ купномъ на Руской улицы Стараго Козмо Демянъской и з жоною моею Мариною Любковною заставати мають, а тыи снове мои повинни будут доходити тоей церкви стыхъ Мчникъ Сергія и Вакха, которую былъ змуровалъ панъ Иванъ Ивановичий и мене слугу Бжого до ней заталя, а теперъ не ведле закону ишого греческого и правилъ стыхъ Отецъ мене

отгналъ от ней и противникомъ Крста
Стаго запродавъ, а если бы снове мои
Серги и Марко не мѣли доходить, тогда
его мѣсти отцу митрополите Киевскому
а пастыру моему Володымерскому Феодо-
сиу вручаю, абы тая црковь запрода-
ная противникомъ Бжїимъ освобоженная
была, а если бы по смерти моей того
учинити не восхотѣли, тогда позываю
пастыровъ моихъ на судъ Бжїй, жоны
моей и дитей моихъ прошу, абы сей
позовъ написанный заровно а грамотою
становленою до гробу моего под клатвою
анафева вложили. Фундушъ тоей цркви
гдну отцу митрополите полежаю, а все
собрание мое домовое жонѣ и дѣтемъ
моимъ отказую. На погребение тѣла моего
копѣ сорокъ, которое то тѣло мое погро-
бено быть маеть въ церкви Стыхъ Без-
мезникъ Козмы и Демяна подле зне
иконы Стого Спаса у Руской улицы. Аще
болшъ зостанеть на долъгахъ, тоѣ жона
моя а дѣтии памят за душу мою за тоѣ
отправити повинни будут. Писанъ сес
тестаментъ под лет Бжго нарожена ти-
сеча чотырысотъ осмидесять пѣтого,
мѣца априля двадцат трейтѣго дня, инѣ-
дикта пѣтого. У того тестаменту при
печатяхъ притесненныхъ подписъ рукъ
тими словы: Нафанаилъ Фалилеевичъ
попъ цркви Стыхъ Мученикъ Сергия и
Вакха рукою власною. Печаторъ того
дестаменту Иоанъ Цетнаръ мещанинъ и
райца Берестеский рукою своею. Печа-
торъ того тестаменту Григорій Ивано-
вичъ бурмистръ Бреский рукою своею.
Печаторъ того тестаменту Петръ Лам-
борьскій писар мѣскій Бресекій. Ко-
торый же тот тестаментъ через особъ
верху мененою ку актыкованю поданный
ест до книгъ кгрдекныхъ Берестескихъ
уписанъ.

Изъ актовой книги Брестскаго градскаго суда за
1669—1670 годы, № 7019, стр. 780—792.

№ 5—1500 г. Юля 10 дня.

Фундушъ св. Михайловской церкви въ г.
Коднѣ.

Aktykowanie listu wieczystego funduszu
na cerkiew mieyską Kodenską założenia
s. Michała Archaniola od kolatora s. pa-
mięci iasnie wielmożnego im. pana Pawła
Iwanowicza Sapiehy, marszałka hospodara
krola y wielkiego xiążęcia imsci Zygmunta
antecessora in vita szczęśliwie zostaiącego
iasnie wielmożnego imsci pana Kazimierza
Władysława Sapiehy wdy Trockiego, anti-
quitus ieszcze w roku 1500-nym, mscia
jula 10 dnia nadanego, a teraz de novo
do akt grodu Brzeskiego podanego.

Roku Panskiego tysiąc siedmsetnego
pierwszego, mscia juny trzydziestego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim ak-
tami staroscinskimi y przede mną Janem
Bęklewskim, podstarościm Brzeskim, sta-
nowszy oczewisto w Bogu wielebny ociec
Piotr Theodorowicz Zawadzki, praezbyter
cerkwi mieyskiej Kodenskiej założenia
świętego Michała Archaniola, ten list wie-
czysty fundusz od kolatora świętey pamię-
ci iasnie wielmożnego imsci pana Pawła
Iwanowicza Sapiehy, dziedzica Kodenskiego,
marszałka hospodara krola y wielkiego
xiążęcia Imsci Zygmunta, dzierzawcy Bra-
cławskiego, antecessora in vita szczęśliwie
zostaiącego, iasnie wielmożnego imsci pana
Kazimierza Władysława na Kodniu, Olsza-
nach y Czornobyłu Sapiehy, wdy Trockiego,
na cerkiew wysz pomienioną, przy pieczę-
ci signetowey y z podpisem ręki antiqui-
tus ieszcze w roku tysiąc pięcsetnym, mscia
jula dziesiątego dnia nadany, ruskim pis-
mem pisany, na rzecz w nim niżej wyra-
żoną, ku aktykowaniu teraz de novo do
xiąg grodzkich Brzeskich podał, który
wpisuiąc w xięgi słowo do słowa tak się
w sobie ma:

Во Имя Бжее станся. Я Павелъ
Ивановичъ Сапегъ, дедичъ Коденский,
маршалокъ гдря короля и великого

князя его млости Жигмунта державца Брацлавський, чиню и объявляю знаменито тымъ мойнъ листомъ, хто на него посмотритъ альбо чтучи его услышит, ннешним и потомъ будучимъ кому потреба будетъ ведать. Пришедши передъ мене бурмистръ мой Коденский именемъ Василий Малеваный, со всеми райцы и мещаны места Коденского закону, ншого Стого Греческого, з попомъ месцкимъ Коденскимъ Стого Михала Архангела Киприяномъ и поведил, што отцъ мой небощикъ панъ Иванъ Семеновичъ Сопега, воевода Подляский, маршалокъ и секретар гдря короля его милости, державца Брацлавський, кгда осажоваль место Коденское дедицтво свое, въ тое часъ розказаль его млсть мещаномъ всемъ закону греческого, абы збудовали в месте Коденскомъ церковь Стого Михала; какъ же оны мещане подле розказаня его млости такъ учинили збудували церковь, его милость отцъ мой встановилъ въ той церкви попа Федора и казалъ въ той церкви хвалу Бжую мети и надалъ его млсть тымъ способомъ попа: каждый мещанинъ закону греческого Коденский, хтобы волоку въ месте мелъ, абы попу копу жита зъ волоки даваль у осень, какъ пожнуть збожа, и к тому волоку его млст казалъ тому попу дати такою мерою, какъ мещане держат и земли кутокъ з польволоки подле Ханкувского кута и сеножатку в Добрине, што люде Страдецкие жали, а другую на выходе за месцкими волоками от сугранъ, а третью въ Щенятине, що люде Окъчинские надали за его млсти дозволеньемъ. И на то его млсть и листъ свой тому попу Федору далъ былъ. Нижли мовили мне, поппъ Киприянъ ннешний и бурмистр и все мещане, ижъ той небощикъ поппъ первый Федоръ тот лист стратил. И били мне чоломъ поппъ Киприянъ и бурмистр и радцы и все мещане места того Коденского закону греческого, абы з свой листъ тому попу Киприяну на то далъ, и я, урозумевши

речь слушную, кгодную, справедливую, на тые вси речи верху описаные даю тот мой листъ попу Киприяну и по немъ будучимъ попомъ Стого Михала в месте моемъ Коденскомъ, маєт поппъ Киприян и по немъ будучие попове з каждое волоки у мещанина закону греческого по копе жита брати, колко волокъ можетъ наибольшей быти, бы Бгъ далъ ихъ в месте волокъ мети до килка сотъ, с тыхъ маєт брат ннешний поппъ и по немъ будучие волоку и кутокъ и сеножати верху описаные держать и вживат подлугъ того, яко первый вживать, волно и непорушно на веки векомъ, службу Бжую в той церкви Бжой маєт служити за предки и отца ншого души Бга молити и за мое и дѣтей моихъ адрове и всехъ православныхъ хрстиан Бга просити, а детем и потомкомъ моимъ в тое Стое наданье Стое Бжос церкви ничимъ вступовати. И на то есми попу Михайловскому Коденскому Киприяну и по немъ будучимъ попомъ далъ сей мой листъ з моею печатью, подписавъши самъ своею власною рукою. И при томъ будучимъ его млсти братъ мой рожоный Фредрихъ Ивановичъ Сопега воевода Подляский а снъ мой Александеръ и панъ Марко Зубрицкий пушкаръ Берестейский муй добрый приятель. Сталося и дано у дворе моемъ Дубенскомъ, под летомъ Бжого Нароженя тисеча пятсотномъ року, мця Юля десятого дня, индикъта чтырнадцатого. U tego listu wieczystego funduszu przy pieczęci signetowej przycisnionej podpis ręki temi słowy: Павелъ Ивановичъ Сапера. Który że ten listt wieczysty fundusz z podpisem ręki y przycisnieniem pieczęci signetowej od świętej pamięci iasnie wielmożnego imści pana Pawła Iwanowicza Sapiehy, dziedzica Kodenskiego, marszałka hospodara krola y wielkiego xiążęcia imści Zygmunta, dzierżawcy Bracławskiego antecessora in vita auspiciatissime zostającego, imści pana Kazimierza Władysława na Kodniu, Olszanach y Czor-

nobyłu Sapielhy, wojewody Trockiego antiquitus ieszcze w roku tysiąc pięcsetnym msca Jula dziesiątego dnia na pomienioną cerkiew dany y służący, teraz de novo przez osobę w wierzchu pomienioną ku aktykowaniu podany, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Врестскаго городского суда за 1700—1701 годы, № 7032, стр. 2341—2348.

№ 8—1501 г. Іюня 1 дня.

Ограничительный межевой листъ между им. Игумень и мѣст. Богушевичи, совершенный княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ съ указаніемъ фундуша Богушевичской церкви.

Akt dokumentu granicznego między dobrami Ihumeniem a Bohuszewiczami od J. O. Xcia Ostrowskiego J. O. X X. Wiszniewieckim wydanego ad praesens J. W. I. P. Łęskiej star. Lubomir. służącego.

Ruku tysiąc siemdssett osmdziesiąt wtorego, miesiąca Oktobra osmnastego dnia.

Na urzędzie J. K. mści grodz. wodztwa Minskiego, przede mną Michałem Święto-rzeckim, podstolim, podstarostą grodzkim y pułkownikiem wdztwa Minskiego, comparens personaliter W. J. P. Symon Łopata, regent grodzki Smolenski, dokument granicę między dobrami Ihumeniem a Bohuszewiczami oznaczający, od J. O. Xcia Konstantyna Ostrowskiego, hetmana najwyższego, starosty Łuckiego J. O O X X. ichm. Mikołajowi y Annie z Naruszewiczow Wiszniewieckim, starostom Łuckim małżonkom wydany ad praesenss vero J. W. J. P. Elżbiecie z Zarankow Łęskiej, star. Lubom., służący y należący, po rusku pisany, przy kopyi po polsku przepisanej opowiadał, prezentował y ad acta podał, którego thenor de verbo ad verbum sequitur talis:

My, Konstantyn Iwanowicz, książę Ostrowski, pan Wilenski, ietman najwyższy,

starosta Łucki, oznaymuju tym moim rejestrom, maiuczy w swojej mocy iako to nabytie swoje y baczuczy, czto Ihumency ziemianie, boiare moje, aby wżo do imienicza Bohuszewicz tak też prez miene prodanych wiecznym prawem ieho miłości kniaziu Wiszniewieckomu Mikołaju Siemienowiczu, staroscie Łuckomu, y iey miłości kniaźnie Wisznieweckoy, małżące jego miłosty Annie Naruszewiczownie y ich miłosty detiom, aby w ziemiach, polach, sieniożatiach, puszczach z imieniem ich Bohuszewiczami, prez mene prodanych, nie było zawożenia, naypierwey zastanowienie o wsi zemli, pola, sieniożati, bory, kustowia udełalicśmy z ieho miłosty kniazim Wiszniewieckim y małżaku ieho miłosti z imieniem ich miłosti Bohuszewiczami, tak też imieniem mojm Ihumeniem kopcy y hrani poczynilismy, ana to rejestra między soboj z obudwu storon poczynilismy; tak też między imieniem mojm Ihumeniem y imieniem ich miłosty Bohuszewiczami, baczeczy, aby niewpokoy między poddanych Bohuszewskich y Ihumenskich moich w zemlach, meżach y sieniożatiach y w dubrowach położył iesmy hranicu y kopcy zakopał, to iest po tych mieyscach: naypierwey hranica poczałasie od Ihumenskoie y Bohuszewskoie hranicy od Łuży, kotorai Łuża delit zemli Bohuszewskiie z mojm imieniem Ihumenskim, to tak, iak między imieniem moim Ihumenskim y imieniem Bohuszewskim hranicu czyniu, poczawszy od toie Łuży, iako wyżej opisano, od hrebelki y stawka, kotory stawok na poli sieła Ozieredyszcz, od boiaryna sieła Ozieredyskoho Lachowicza, nad tym stawkom kazał iesmy pierszy kopec zakopati y od toho stawka iduczy łohom po lewey ruce to iest Bohuszewskiie, a po prawoy ruce pole sieła Ozieredyszcz, należaczoho do imenia Ihumenia moiego; od tohoż kopca, mało na strelenie, druhi kopec kazałicśmy zakopaty w kolo berozy y hrani w berozu wrubaty; poblizu toho kopca trety kopec kazał iesmy zakopaty y okolo osiny y hrani w osinie wrubaty, od

toho kopca, iak by na strelenie, czetwier-ty kopec kazał iesmy zakopaty na polu Maksyma Raczsynicza, w kotory to kopec kazał iesmy borożu wsadyty; od toho kopca piaty kopiec kazał iesmy zakopaty nad Łużoin bolotieczkom; tamże szosty kopec nad dorohoin, katoraia idet z Ihumenia do Minska kazał iesmy zakopaty; a toiu dorohoin iduczy k Bohuszewiczom, iakoby na strelenie, po prawoy ruce toie dorohi kazał iesmy semy kopec zakopaty koło duba, y hrani w dubie wrubati; od toho kopca odczynaiuczy bolotcze łuzka, derzeczy tot łuzok polewie, prosto dorohoin łuzka boloteczka, na prawo troche czerez dorohu, katora ide z Bohuszewicz do Berezyny, starostwa Luboszanskoho, także dla dorohi w łuzok boloteczka; od toho łuzka boloteczka k lipie, koło kotoryie lipy kazał iesmy osmy kopiec zakopaty, od toie lipy y kopca dewiaty kopec kazał iesmy zakopaty koło duba, nad rowom y hrani w dubie wrubaty; niepodaleko koło kopca, iakoby na strelenie, desiaty kopec kazał iesmy zakopaty na hore Kruczy dubowoho kusta; od toho kopca, na strelenie, albo mało bolsz, odynadcaty kopec kazał iesmy zakopaty także koło dubowoho kusta; od toho kopca niepodaleko nad dorohoin kazał iesmy zakopaty koło lipy, dwanadcaty kopec zakopaty, w lipu wrubaty; od toho kopca troche czerez dorohu, katoraia idet z Ihumenia do Bohuszewicz, wnizu poprawie pole Bohuszewskoie dwornoie, kotoroie sie zowie Hanuta, uroczyszczem, a polewie puszcza należył do imenia Rawanca, kotoryie to imenie ja nabył prawem wiecznym u pana Bohdana Janiszewskoho, kotoroie to imenie Rawaniczy pospołu z imeniem mojym Bohuszewiczami prodał iesmy wiecznym prawem tomuż kniazju ieho miłosty Wiszniewieckomu y samoy kniaznie iey miłosty, so wsimi do nieho przynależnostami, budowaniem dwornym y hupniennym, oborody, pole, senożati, poddanymi, senożatmi murożnemi y bolotnemi, puszczami, pszczolami, bortnym derewom, ozerami, jako stoit w obodnicy

opisano, ich daniami, robotami, na kotorem to polu kazał iesmy trynadcaty kopec zakopaty; odtul to iuż meżoin, derzeczy pole Rawanickeie dwornoie polewie, a poprawie puszcza rożnych poplecznikow toho imenia, w ktorom to imenieczu Rawanicom wseho khruntu dwornoho iako też y poddanych tamiecznych wsich selsch y pryselkach wymiereno kunie sto dwadcat piat y morhow sem, kromia puszczy, hde pomera isti nie mohła, hde tedy czetyrnadcaty kopec na rohu zakopaty; od toho kopca prosto na prawo łoktiem, derzeczy poprawie k hruntu senożati, puszcza Rawanickeie, ieziara, czerez łuzok w dub, pod kotorym dubom kazał iesmi petnadcaty kopec zakopaty y hrani w dubie wrubati; od toho duba naprawo czerez kustowie kazał iesmi szesnadcaty kopec zakopaty; od toho kopca prosto w łuzok czerez pole y dorohu Minskoju, z Bohuszewicz, na tom łuzku kazał iesmi semnadcaty kopec zakopaty, y tym łohom na niz, derzeczy puszczu senożati Rawanickeie polewie, a poprawie puszcza Hannuckaja y dubrowy aż do dorohi Wielikoie, katoraia ide z Minska do Bohuszewicz, tuł uroczyszczu Welyki Łoh; czerez tuju dorohu senożatkami w druhi row, kotory z prawia pryszol, tuł iesmy osmnadcaty kopec zakopaty kazał y tym łohoin po pul łoha wodocieczku wniz aż do dwuch sosen, kotoryie iest poserod łoha, y pod tymi sosnami kazał iesmy dewetnadcaty kopec zakopaty y hrani w sosnach wrubati; od tych troch soson y kopca łoh edyn pustili na prawo y mało poszowszy druhi łoh pustili na prawo, a treti łoh pustili na lewo, tuł iesmy kazał dwadcaty kopec zakopaty, y tym łoszkom wniz na lewo hranicu iesmo položyl—poprawie Bohuszewickoie y Hannuskoie, a polewie puszcza druhich susedow naszych, reki, ozeru należat, senożatmi do imenia Bohuszewickoho; perciechawszy w boloto mszarynnioie y z toho łoha łohom że czerez dorohu Bohuszewickoju, katora ide za reku Berezynu do sel, za rekoju Berezynoju należacych, do

imienia Bohuszewicz, w których to se-
lach wymereno khruntu pasznoho kunie
dweste sem y morhow piał,—senożati oba-
poł reki Berezyny należał do tych seł,
puszcza wsia za rekoju Berezynoju z de-
rewom bortnym y pszczolami, w ktoroy
to puszczy za rekoju Berezynoju pomera
isti nie mohła, tedy wsia z ostupami zve-
rynnemi należyty do imienia Bohuszewicz
y żaden do toie puszczy ozer należały nie
maiety; w sele Hannucie, nad reczkoju
Hannutoju, wymereno kunie trydeat try
khruntu pasznoho z horodami, a w sa-
mym mesteczku Bohuszewiczach wymere-
no khruntu pasznoho, z horodami kunie
sto dwadcał piał y morhow czatyry; oso-
bliwie khruntu z ochorodami, polami, nawo-
zami na cerkow Bożoju w tomże mestecz-
ku Bohuszewiczach nadano kunie dwie
senożatmi na wozow sorok piał swieszcz-
niku cerkwi Bożey, kotory to swieszcz-
nik maiety w cerkwi Bożey służyty y lu-
dy nauczały, aby Bohu służyty umieli,
osobliwie khruntu dwornocho wymereno
na rużnych mieyscach kunie semdesat de-
wet y morhow dwadcał piał; ozero z
młynom y rudnieju na rece w miestie
Uszy Bohuszewiczach należyty do imie-
nia Bohuszewicz, storony Usze.
do tohoż do imienicza Bohuszewicz z
młynami, promytami londowymi w
korezmach. Osobliwie hranica Bohusze-
wicz z druhoj bok ide od starostwa Lu-
boszanskoho, Berezyny, kotoraia iesti kop-
cami dawnymi ochraniczona y teper perez
mene ponowionaja iest, hdie iesmy kazał
kopiec zakopaty nad ruczajom y krynicoju,
kotora to krynica upadaiety w reczku Kop-
czanku, a toju reczkoju wniz iduecy w
reku Berezynu, hde senożati obapoł toie
reczki Kopczanki, aż do reki Berezyny,
należały do imienia Bohuszewicz; znowu
nad rekoju Berezynoju kazał iesmy kopec
zakopati nad bołotom Wielikim y krynicoju,
kotoraia krynica wpadaiety w reku Uszu,
a tak osobliwie ostrow z derewom bort-
nym y pszczolami leżył nad toju rekoju
Berezynoju senożatmi, drubi ostrow na-

zywajuczy Lachowcy, tamże leżyty nie
podaleko toho ostrowa, takōż z derewom
bortnym y pszczolami, kotoryie to ostrowy
oba należał do imienia Bohuszewicz, hde
wkoło kopcami ochraniczona, osobliwie os-
trowy za rekoju Berezynoju należał do
toho imienia Bohuszewicz, odyń Wbiellow
nazywaiuczysie, drubi Babie Bierozey, tre-
ty ostrowo Koczanow, czetwerty Bieroski,
piaty Osmołowo, szosty Klinniki, semy
Romanowo, osmy Hrabow, dewiaty Koles-
niki, desiaty Stankow, odynadcaty Roma-
nowa, kotoryie to wsi ostrowy z dawnych
czasow y teper należał do imienia Bohu-
szewicz y żaden w tojże ostupy y ostrowy
należały nie maiet wiecznymi czasy. Koto-
ryie to imienicze Bohuszewiczy, Hanuta,
Rawaniczy so wsimi do niey prynależno-
stiami, polami, haiami, senożatmi mуроż-
nymi y bołotnymi, rekami, reczkami, za-
tokami, ozerami, ostrowami, solwarkami,
poddanemi, ich robotami, daniami, jako
stoity w obodnicy merniczoho naszoho, ho-
spodar ieho miłosty kniaz Łykhmun, ko-
rol Polski, potwierdił tomu na wiecznosti.
Ja tedy, maiuczy to w swej mocy, pro-
dał iesmy ieho miłosty kniazii Wisnio-
wieckomu Mikołaju Siemienowiczu, staro-
ste Łuckomu y pani małżonce iey miłosty
kniaźnie Annie Naruszewiczownie, ich
detiom y potomkom ich miłosty za deset
tysieczny kop hroszey liczby litewskoie,
monety biełoe, liczechy w hrosz po piety
pienezey, kotoryie to imienicze Bohusze-
wicz z solwarkami Hannutoju, Rowanicza-
mi y wsimi do nich prynależnostiami, nie
z toho na siebie samocho y bliskich krew-
nych moich niewymujuczy, ani zostawuju-
czy, z khruntow, senożati, rek, reczek,
ostrowow, poddanych, ozer, stawow, mły-
now, wsiu ohołom prodał wiecznym pra-
wom y kazał iesmy brani kłasty od kopca
do kopca osobliwie w imieniu Hannucie,
kotoroe iesmy kupił u pana Iwana Raho-
zy y żony ieho miłosty pani Nastazi Wia-
żewiczowny, khruntu tak dwornocho z oho-
rodami y prostymi polami, zaroslami wy-
mereno kunie petnadcał y morhow sem,

a w sele pod poddanemi wymereno khruntu kunic sem y morhow piat, senozaty wymereno nad reczkoju Hannutoju kunica odna y morhi dwa, puszcza niemierona, poniewaz pomera isti niemohla, jednak ze ostrowy dwa z derewom bortnym y pszczolami nazywaiuczyie odyn Stankow, a drubi Kulaki z krynicami, zatokami, lezat nad rekoju Uszoju y zatoki, w kotoryie rece wolnoie lowienie ryb y wo wsiey puszczy Bohuszewskoy wolnoie bitie wsia- koho zwiera, z hony bobrowymi y wsia- kimi pożytkami, prodal iesmy na wieki nieporuszono y nie maiut wzo ludi moie Ihumency, tak meszczanie, iako y tiahlyie poddanyie, zadnych krywd czynity w za- hozeniu khruntow, lassow, sianozati, ostro- wow, ozer, rek, krynic y maiut wodlub toho moyho listu hranicznoho zachowaty wiecznie y nieporusznie; a chtoby chotiel byti sprotywnymi tomu moiemu listu, tedy za to maiety winy zaplatyty dwa tysieczy kop hroszey liczby litew., kotoraia wina polowica do skarbu hospodarskoho nale- zety maiety, a polowica storonie ukryw- zoney nalezyty maiety, a po zaplaceniu takowoie winy, tedy tot moy list hraniczny wecznemi czasy nienarusznie zostawati maiety. Do ktoroho to listu dla lepszey twerdosty peczat moju prytysnuty kazal y rukoju moieju podpisal, a k tomu prosil iesmy ludey dobrych szlachty o prylozenie peczaty ieho milosty kniazia Iwana Druc- koho Lubeckoho, choruzoho hospodarsko- ho, ieho milosty kniazia Alexandra Owlo- czymskoho, starosty Pin., ieho milosty pana Jakuba Massalskoho, wojewody No- wohrodskoho, kotoryie peczaty prytysneli y rukami swoimi podpisali. Pisan w Bo- huszewiczach, leta Bozoho narozenia tysie- cza piaset peerweho, Junia semeho dnia. U tego dokumetu przy wycisnionych trzech pieczęciach podpisy rak samego aktora y pieczętarzow, oraz a latere sus- cepta aktykacyi Trybunalskiey temi slowy: Konstanty xze Ostrowski pan Wilenski hetman naywyzszy, starosta Łucki mp. Kniaz Iwanowicz Lubecki choruzy hospo-

darski mp. Alexander kniaz Owloczymski star. Pinski ręką swą mp. Jakub Massal- ski wojewoda Nowohrodzki mp. Roku ty- siac szescset dziewiątego, msca Oktobra czwartego dnia, ten zapis hraniczny na rzecz w nim mienioną pan Alexander To- łoczko do xiaz głow. Trilnych Litew. po- dal. Jerzy Radziminski Trib. mp. marszałek Trilu Litew. Stefan Hładki pisar. Ktory to dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiaz grodzkich Min. przyięty y wpisany.

Изъ актовъ книги Минскаго градскаго суда за 1782 годъ, № 11809 л. 317—320.

№ 7 — 1505 г. Февраля 22 дня.

Привилегія в. к. Литов. Александра чаш- нику Левку Богвинновичу на село Вор- тель, въ которомъ дозволяется основать городъ съ дарованіемъ жителямъ маге- бургскаго права и Новосельчаны, въ Брест- скомъ повѣтъ, при чемъ въ первомъ упо- минается древняя русская церковь во имя Рождества Пресв. Богородицы.

Akt ekstraktu W-a Brzeskiego przywi- leju J. k. mci Alexandra, krola polskiego W. J. P-u Ostrowskiemu, czesznikowi Nowogrodka Siewierskiego, sluzacego

Roku tysiac siedymsetnego czterdzie- stego siodmego, miesiaca Augusta sie- dymnastego dnia.

Przed nami sedziami na Trybł Głny w W. X. Lit z wdztw, ziem y ptuw w r-u terazn. tysiac siedymset czterdziestym siod- mym obranymi, comparendo personaliter patron i. p. Mikołay Ruszczyc, starosta Tautuski, opowiadal, prezentowal y ad acta podal ekstrakt ziem. w-a Brzeskiego przywileju i. k. mc. Alexandra krola Polskiego, z arynga po rusku pisana, ad praesens na polskie slowa przetlomaczone, a in rem et partem w. i. p-a Franciszka Ostrowskiego, czesznika Nowogr. Siewier-

skiego, służący y należący, który podając do akt, prosił nas sądu, ażeby pomieniony ekstrakt ze wszystką w nim inserowaną rzeczą był do xiąg Trybłu Głło W-o X-a L-o spraw wieczystych przyięty y wpisany. Jakoż my sąd, ony przyiowski, w xięgi de verbo ad verbum wpisać pozwolili, a że ob vetustatem tego dokumentu ekstraktu mieysce trudno wyczytać było, tedy na tych mieyscach spatia zostawione y zakrzesłone; którego thenor sequitur estque talis.

Wypis z knih zemskich wodz-a Berestenskoho.

Leta Bożeho Narodzenya tysieczna piatsotnoho dewetdesatoho szosteho, miesiaca Henwara dwadzatoho piatoho.

Na rokach sudowych zemskich o Troch krolech, swiate rymskom, prypałych y sudownie odprawowan., pered nami uradnikami zemskimi w-a Berestenskoho Fedorom Potejom sudeju, Bohdanom Tumin-skim podsudkom y Lwom Potejom pisarom, postanowiwszy się oczewisto u sudu marszałok hospodarski w-a Berestenskoho jeho miłost pan Michał Bokwistyn Kosarecki, pry ustnym zeznaniu swoim wodłuh listu oblihu swojeho, danym od nieho jeho miłosti panu Janu Meleszku, stolniku Horodenskomu, pokładał pered nami prywilej korola jeho miłosty swietoy sławnoy pamiaty Alexandra, po łatinie pisany, wysłubi Wortema czerez Lewka Bochwityna pod pieczatyiu zawiesistoj, iako o tom szyrey tot prywilej korola jeho miłosty u sebe obmowlaiet, nekotory że prywilej korola jeho miłosty za tym listom oblihom swoim jeho miłost pan marszałok panu stolniku danym, iż tot prywilej miet y pry niem inszyie do knih spraw ninieyszych ziemskich Berestenskich dati upisaty, czomu dosyt czynieczy, prosił nas, aby iesmo tot prywilej pered nami pokładany wyszey reczony do knih ziemskich upisaty kazali, w czom my wrad baczeczy recz byt wodle prawa słusznaju, prynieli iesmo on, kotory słowo do słowa tak się w sobie maiet:

In Nomine Domini. Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Omnes humanae actiones propter rerum et temporum instabilitatem ac mutabilitatem facile oblivione exolescerent, nisi literarum monumentis et sigillorum robore, quo perpetue herent, firmarentur. Proinde nos Alexander, Dei gratia rex Poloniae, Magnus dux Lithuaniae, Russiae Prussiaeque, Czernihoviae, Samogitiae etc. dominus et haeres. Significamus tenore praesentium temporum universis et singulis praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quia nos habentes rationem fidei, integritatis ac meritorum generosi Leonis, dicti Lewko Bohwitynowicz, pincernae nostri fidelis dilecti, quibus et nobis, et olim paternae majestatis fidelissime obsecutus est, hoc ipsum et unum in futura tempora de ipso sine omni dubitatione sperantes, dedimus et donavimus et per praesentes damus et donamus dicto Leoni et ejus legitimis successoribus perpetue et in aevum villas nostras, unam dictam Wortel in districtu Brestensi sitam, eam videlicet, in qua ecclesia Nativitatis Beatae Mariae Virginis ritus rutenici ab antiquo situata est, et alteram villam dictam Nowoszyelczanye Telecowskich szreby in eodem districtu Brestensi, pro qua curiam Radowaniczensem nomine Czaczowskich szrzeby, quae idem Leo a judaeis Brestensibus Schany et Laczkone cum consensu nostro emerat, ab eo accepimus cum omnibus hominibus tributariis alias dannymy et servilibus alias służebnymi et cum omnibus agris et terris pastnymi y bartnymi, sylvis, gais boris, nemoribus, rubetis, quercetis, dumentis, pratis, pascis, paludibus, omnium ferarum et castorum venationibus et omnium avium aucupationibus, falconum nidis, stagnis, lacubus, piscinis, fluviis, fluminibus, aquis et eorum decursibus, rivis, fontibus, piscationibus et piscibus, moleninis et eorum emolumentis, constructis aut construendis, apibus, mellificiis, pecuniarum, avenae, frumenti et melliis daciis, teloneis et generaliter cum omnibus

et singulis usibus, fructibus, utilitatibus ad pertinendas villas ab antiquo spectantibus et in posterum fiendis, quocunque nomine vocentur aut quocunque ingenio humano excogitari possunt, ita late et longe et circumferentialiter, prout ab antiquo dictae villae in se consistunt, nihil ibidem pro nobis aut nostris successoribus juris, domini aut proprietatis reservantes, super dicto Leoni et suis legitimis successoribus tenendas, habendas, possidendas, vadendas, donandas, commutandas, alienandas et ad suos et suorum legitimorum successorum usus beneplacitos convertendas, prout sibi et suis legitimis successoribus melius et utilius videbitur expedire. Cuiusque praesenti nostrae donationi perpetuum ac irrevocabile robur imponimus, admittimus etiam ex gratia nostra speciali dicto Leoni et ejus legitimis successoribus hae villae, inscriptae olim in dietis suis bonis Wortel castrum de novo erigere et sub eo castro oppidum fundare et ei nomen Lewkow imponere. Cui apponimus nos jus teutonicum Maydborgensem damus et concedimus perpetuo et in aevum, uti et oppidum dicto jure ita utatur, prout alia omnia oppida et civitates regni nostri Poloniae et magni ducatus Lithvaniae utuntur. Admittimus etiam sibi et suis successoribus in fluvio Felnawa stagnum facere usque ad rippam nostram Łomasensem. . . *) gno molendinum aedificare omnesque pisces ex dicto stagno et ex molendino emolumentum pro se et suis posteris usurpare. Admittimus etiam et praesentibus admisimus pontem in fluvio Krznia usque ad rippam nostram Woskrzycensem extruere in Hrodicze apud paludem Swirzensem, ex opposito collium ibi exstruentium. Interrogavimus de hac re homines nostros Woskrzycenses, qui nobis dixerunt sibi dilectum pontem nihil nocere, imo viam ab antiquo istae esse nostra etiam via ad terras nostras occidentales alias ku zachodnym Liesnicim Bartnym istae est. Conce-

dimus etiam in dicto oppido Lewkow forum septimanale quolibet die dominica haberi, annale vero forum semel in anno ad tempus, quod dictus Lewko sibi commodius elegerit, licebitque omnibus et singulis hominibus advenis, hospitibus mercatoribus, undecunque ad omnia fora dicti oppidi Lewkow venire, emere, vendere, mercari et omni mensura et pondere civitatis nostrae Vilmensis uti, oppidanis vero dicti oppidi Lewkow licebit ire et mercari per omnia loca, oppida et civitates tam regni nostri Poloniae, quam magni ducatus Lithvaniae, eo jure et modo, quo aliorum locorum et civitatum homines mercari solent. In quorum omnem fidem, testimonium et aeternitatem sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Actum et datum in Brzeszezi, feria sexta post dominicam Reminiscere, anno salutis millesimo quingentisimo quinto, regni vero nostri anno quarto, praesentibus ibidem reverendo e Maris Maximo, Dei gratia episcopo Samogitiae, Nicolao Radziwilo-wicz palatino Vilmensi et magni ducatus nostri Lithvaniae cancellario, Nicolao Michalayewicz palatino Trocensi et magni ducatus Lithvaniae nostri mareshalco Samo. Michaelle duce Hlynensi et domino in Turrow curiae nostrae Lithvaniae mareschalco summo, duce Syemon Luryowicz (Jurjewicz?) terrae Wolinensis mareschalco et capitaneo Luceoriensi, Alberto Gastold capitaneo Nowogrodensi et magni ducatus nostri pincerna, Stanislaw Pyetkowicz capitaneo Brestensi, Nemyra Grzymałowicz capitaneo Melniczensi, aliisque quam plurimis fidelissimis *) et magni ducatus Lithvaniae nobilibus et proceribus testibus ad praemissa vocatis. U toho prywileju korola jeho miłosti pieczat iest odna prywiesistaja. Kotory że prywiley wyżey pomieneny w słowo do słowa do knih spraw ziem. Berenstenskich iest upisan y wypis pod naszymi pieczatmi jeho miłosty panu Janu Meleszku stolniku Ho-

*) Въ подлинникѣ пропускъ.

• } Тоже.

rodenskomu iest wydan. Pisan u Bresti. U tego ekstraktu przy pieczęciach dwuch na kustodyi wycisnionych podpis ręki pisarza y korrekta his exprimuntur verbiis: Lew Potey pisar, ziemsky Berestenski. Skoryhował Prewłocki m. p. Ktory to takowy ekstrakt ziemski w-a Brzeskiego przywileju J. k. mci. Alexandra krola polskiego za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do xiąg Trybllu Gł-o W-o X-a L-o spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Главнаго Литовскаго Трибунала за 1747 г. № 107 л. 297—8.

№ 8—1509 г. Любя 30 дня.

Декретъ князя Феодора Ивановича Ярославича по жалобѣ королевскихъ подданныхъ дер. Жолкинцевъ о вторженіи въ ихъ владѣнія мѣстнаго священника Лопатинскаго.

Oblata dekretu kniazia Fedora Iwanowicza Jarosławicza, ruskim stylem pisanego, w żalobie biskupa Piskiego y swieszcznika Łopatynskiego ferowanego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt szóstego, miesiąca Julij piętnastego dnia.

Przed aktami ziemskimi ptu Piskiego y przedemno Jozefem Postupalskim, regentem ziemskim tegoż powiatu przysięgłym, osobiscie stanowszy J. pan Bazyli Szolomicki ten dekret kniazia Fedora Iwanowicza Jarosławicza, ruthenico stylo pisanu, w sprawie oycy Arsenija biskupa Piskiego y Turowskiego y swieszcznika Łopatynskiego z muzami Żolkinskimi o grunt y dalsze uchody ferowany, ob ratio-nem odwołanych sądow ziemskich Piskich ad akta per oblatam podał, ktury w xięgi wpisuiąc słowo w słowo tak się w sobie ma. Ja kniaz Fedor Iwanowicz Jarosławicz smotryły iesmo toho dyla—hospodynem otcem naszym so władykoiu nareczennym Turowskim y Pynskim Arsenyem. Żalowały nam ludy naszymy Żolkyncey y

z siabry swoymy na popa na Łopackoho iż on wszol w ich otczynu peczolmy y bortiu y inszymy wehody. Y pop Łopacky rek pered namy, iz by tam dworyscze ieho bylo w Żolkyny z pasznoi zemleiu y z bortnoi; y Żolkyncey rekly: nit tobi żadnoho dworyscza w Żolkyny, nyżły ty derżysz nywku wpysnymy y derewo bortnoie wpysnoie, a dworyscza tobi w Żolkyny żadnoho nit. Y my promezy ich znaszły tak, szłoż tyi nywky opysnyi y derewo bortnoie opysnoie Żolkyncom y siabrom ych, ony maint toie derzat, a popu Łopackomu ostrow tot Lisczannaia w tom ostrowe iomu nywa z pryczynniami iemu, hdy iemu hodna, sochoiu tam maiet sebi pryczynywat y sino iemu tam kosyt y sitku y prużynu iemu stawyt y chmil drat y citwu sadyt, a sorok derewa bortnoho y podpysnoho maiet w tom ostrowe derzat, a bolszey toho derewa iemu ne podpysywat, tolko y maiet tuiu sorok derew derzat, a Żolkyncom w tom ostrowe im nilzia sochoiu u Lisczynom sino im-lei kosyt y sitku y prużynu imi stawyt y chmil drat y citwu sadyt y inszyie wehody im, a koły sokol w tom ostrowe Lisczynom siadet, yuo tot pop Łopacky maiet s nymy pospołu toho sokoła sterebczy, a nad to iesmo popu Łopackomu sey nasz łyst sudowy za naszeiu peczatiu. Pysan w Pynsku, w lito po semoy tyseczy semnacatoho hodu, indykt dwanadcaty, misiacia Junia trydcatoho dnia. U tego dekretu pieczęc na scezurce papiru wycisniona iedna y nicio obszyta. Ktury to dekret za podaniem onego przez wyż wyrażone osobe do akt iest do xiąg ziemskich Piskich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пискаго земскаго суда за 1785—1786 годы, № 13284 л. 1137.

№ 8—1512 г. Апрель 22.

Дѣло о принадлежащемъ Погосской церкви
уручищѣ въ Волчычахъ.

Akt listu sądowego kniazia Jarosławicza
oysom Pohoskim.

Лета от нароженя Сына Бжого тисе-
ча шестсотъ шестдесят осмого, мца июля
тридцатого дня.

На вrade кгородскомъ в замку гдар-
скомъ Пинскомъ передо мною Алексан-
дром Бушковским, подстаростимъ Пин-
ским, од велможного его млсти пана
Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гел-
метского старосты установленымъ, по-
становившысе очевисто в Богу велеб-
ный отецъ Михайло Шеметилевичъ,
свещеникъ церкви Погоской мѣстечка
его кор. мсти, подалъ ку актикованю до
книгъ кгородскихъ Пинскихъ декретъ свя-
тобливое памети князя Федора Ивановича
Ярославича с печатью притисненою
на паперѣ, рускимъ писмомъ писаный
для старосты его и для вшелякое потре-
бы и згубы в речы нижей в немъ вы-
раженой в тые слова писаный: Я князь
Федор Ивановичъ Ярославича, смотрѣли
есмо того дѣла: жаловалъ намъ члкъ
нашъ з Волчычъ Говѣи Печыщевичъ на
поповъ Погоскихъ на Ивана, а на Якова
и жебъ пол дворища его была под
ними; и тии попы рекли: под нами есть
целое дворище, здавна прыданое на
церковь Божую, а того не вѣдаемъ,
кто тое дворище прыдалъ на церковь
Божую, какъ тая церковь Бжая стала в
Погостѣ, такъ тое дворище прыдано на
церковь Бжую здавна. И мы пытали то-
го члвка нашего Говѣна Печыщевича,
какъ давно тое дворище поны держать.
Онъ перед нами рекъ: за прадедовъ
нашихъ еще они тое дворище держать. И
мы тому порозумѣли: еще до князя ве-
ликого Витовта они тое дворище дер-
жали на церковь Бжую, а того вѣдома

нетъ, кто тое дворище прыдалъ на цер-
ковь Бжую,—и мы подлугъ тое давности
отсудили тое дворище на церковь Бжую
вѣчно и не порушии тымъ попомъ По-
госким, а пры томъ были гднъ отецъ
нашъ владыка Туровскій и Пинскій
Арсьсений, а бояре напы Ивашко Поло-
зович, а Василей Олехнович Протасови-
ча. И на то дали есмо сесъ нашъ листъ
судовый з нашею печатью. Писанъ у
Пинску в лѣто по семой тисячы двадъ-
цатого, индикта пятнадцатого, мца Апре-
ля двадцат вторый день. Который дек-
ретъ за поданемъ его до книгъ кгород-
скихъ Пинскихъ есть уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за
1668 годъ № 13020 л. 636.

№ 10—1512 г. Апрель 12.

Документъ на владѣніе священниками Погос-
ской церкви во имя Пречистой Богородицы
уруч. Колобыновщина.

Akt listu sądowego Władyki Piskiego
oysa Pohoskich.

Лета от нароженя Сына Бжого тисе-
ча шестсотъ шестдесят осмого, мца ию-
ля тридцатого дня.

На вrade кгородскомъ в замку гдрскомъ
Пинскомъ передо мною Александром
Бушковским, подстаростимъ Пинскимъ, од
велможного его млсти пана Яна Кароля
Млоцкого, Пинского, Гелметского старо-
сты установленымъ, постановившысе
очевисто в Бозѣ велебный отецъ Михай-
ло Шеметилевичъ, свещеникъ церкви
мѣстечка его кор. млсти Погоское, по-
далъ ку актикованю до книгъ кгородскихъ
Пинскихъ для вшелякое потребы и згу-
бы листъ судовый в Богу зошлого з се-
го света его млсти отца Варлаамия, епи-
скопа Туровского и Пинского, в Бозѣ
велебнымъ отцомъ Погоскимъ даный и
служаый, в речы нижей в немъ выра-

жоной в тые слова писанный: Млстию Божьею и Пречистое Его Мтры, мы смиренный епископъ Варламей, Богомъ спасаемыхъ градовъ владыка Туровъский и Пинский смотрѣли есмо того дѣла. Стояли передъ нами очевисте жаловали намъ подданыи церкви Божой слуги путныи Пинский с Погоста на имя Мишко Скубович, Пилипъ а Карецъ Кожуховичы, Омелянъ а Мишко Койдановичы, Милоха а Олексъѣй, на поповъ Погоскихъ на Мартина а на Потапа тымъ обычаемъ: держать они подъ собою землю на имя у Волчичѣхъ на церковь Божую приданую, а намъ поплѣчникомъ своимъ ровной части в ней поступитися не хочуть, с которое землѣ мы с ними посполъ службу путную владыце конемъ служимъ, замокъ, парканъ и мостъ робити ходимъ. Мартинъ а Потапъ, попы Погоскии, наиротивъ жалобы отказъ чынили: держимъ мы дворыще в Погосте на имя Колобыновыццану а вчыстое с нами вамъ посполитое, с того службу путную владыце служимъ и повинности замковыи робимъ, але кромъ тое земли Волчыцкое, которая придана отъ первыхъ гдарей здавна на церковь Божую и вжо тоя землѣ искалъ подъ предками нашими попы Погоскими члвкъ гдарский Волчыцкий на имя Говѣнъ Печыщевич, передъ небожчыкомъ княземъ Федоромъ Ерославича и судивъшы его млеть предся тое дворыще церквѣ Божой прысудилъ, на што и листъ судовой маемъ а положили его передъ правомъ, в которомъ пишетъ: Я князь Федоръ Ивановичъ Ерославича смотрѣли есмо того дѣла: жаловалъ намъ члвкъ нашъ а Волчичъ Говѣнъ Печыщевичъ на поповъ Погоскихъ на Ивана а на Якова, ижебъ полъдворыща его была подъ ними; а тые попы рекли: подъ нами есть целое дворыще, здавна приданое на церковь Бжую, а того не вѣдаемъ, хто тое дворыще придалъ на церковь Божую, какъ тая церковь Божая стала в Погосте такъ тое дворыще придано на церковь Бжую

здавна. И мы пытали того члка, иного Говѣна Печыщевича, какъ давно тое дворыще попы держатъ. Онъ поредъ нами рекъ: за прадедовъ нашихъ еще они тое дворыще держат. И мы тому порозумѣли: еще до князя великого Витовта они тое дворыще держали на церковь Бжую, а того вѣдома нетъ, хто тое дворыще придалъ на церковь Божую, и мы подлугъ тое давности отсудили тое дворыще на церковь Божую вѣчно и непорушно тымъ попомъ Погосъскимъ. А пры томъ былъ гдпъ отецъ нашъ владыка Туровъский и Пинский Арселей, а бояре наши Иванко Полозовичъ, а Василей Олехновичъ Протасовича. И на то дали есмо сес нашъ листъ судовой а нашею печатю. Писанъ у Пинску, в лѣто по семой тысячы двадцатого, инѣдикта пятнадцатого, мца апреля двадцатъ второй день. Гдѣжъ есмо листа выслухавшы и зразумевшы, ижъ есть речъ давная, наданье и справа гдарей перъвнихъ, зоставили есмо церковь Бжую пры листе небожтыка князя Федора Ерославича и тое дворыще Волчыцкое храму Пречистое въ Погосте попомъ держати вѣчне прысудили. А на томъ праве седѣли со мною земляне Пинский: судья панъ Семенъ Доманович, а Иванъ Запъкевич. И на то есми попомъ Погоскимъ далъ сес нашъ листъ судовой подъ нашею печатю. Писанъ у Пинску, подъ лѣто Бжого нароженя тисоча пятаго сорокъ пятого, инѣдикта четвертого, мца октебра десятого дня. Который листъ аа поданемъ его до книгъ кгородскихъ Пинскихъ естъ уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1668 годъ, № 13020 л. 637.

№ 11 — 1518 г. Сентября 9 дня.

Королевская грамота Николаевскому Пустынскому монастырю съ подтвержденіемъ фундуша.

Aktykacya przywileiu k. imsci na monastyr Pustynski.

Лета от нароженія сына Божого тисеча шестсот шестдесятъ девятого, мца апрѣля шестого дня.

Передъ нами судьями Крыштофомъ Полубенскимъ судьею земьскимъ Слонимьскимъ, Станиславомъ Униховьскимъ судьею земьскимъ Смоленьскимъ, Стефаномъ Бруханьскимъ подьсудькомъ, Крыштофомъ Казимеромъ Воловичомъ писаремъ, вradниками судовыми земьскими повету Слонимьского, Станиславомъ Подольцомъ, писаремъ кгрощкимъ Слонимьскимъ, Александромъ Зенковичомъ, подчашимъ Слонимьскимъ, Михаломъ Гарабурдою, Людвигомъ Полубеньскимъ, Доминикомъ и Коньстантьимъ Булгаками, Рафаломъ Рыломъ, на суды Капътуровые повету Слонимьского обраными, постановивъшысе очевидно в Бозе велебный отецъ Якубъ Липский, закону светого Базылего Велякого, оповедалъ и покладал и ку записаню до книгъ капътуровыхъ справъ вечыстыхъ поведалъ привилей короля его млсти Жыкгимоньта монастыру светого Миколы Пустыньского на речъ в нимъ в средине помененую даны и належащы, просечы абы тотъ привилей до книгъ капътуровыхъ справъ вечыстыхъ былъ актькованъ и уписанъ, который уписуючы у книги слово до слова такъ се в себе маеть.

Жыкгимонтъ Божю млстю король Полски, велики князь Лит., всея Руси, княжа Пруское, Жомойтское и иныхъ. Чинимъ знаменито симъ нашимъ листомъ хто на него посмотреть, або чтучы его в слышитъ, нынешнимъ и на потомъ будущимъ, кому будетъ погреба того ведаги:

билъ намъ чоломъ игуменъ з братьею монастыра светого Миколы Пустынского с Киова о томъ, што есмо дали имъ к церкви Божое монастыру светого Миколы в Мозырскомъ повете на Словещи человека на имя Малую и зъ его потужьники з Опанасомъ и с Коньдратомъ одьны службы и тежъ поведили передъ нами, што небоицьк нашъ Яцько Мизевичъ записалъ к монастыру Пустынскому на церковь светого Миколы давное выслугу свою на имя Михала и Павла Монькувичовъ и зъ ихъ детьми и з даню грошовую и медововую и з подымъщною и со всеми ихъ службами и податками такъ, какъ ему самому служывали и дачьки давали и на то опый листъ записны его передъ нами указали и били намъ чоломъ, абыхмо имъ то все потъвердили и церкви Божой листомъ нашимъ на вечность, ипо мы для церкви Божой монастыра святого Николы намъ чоломъ битъе игуменого и все брати то вчынили есмо, имъ сесъ нашъ листъ и потъвержаемъ тую вышый писанъную данину нашу в Мозырскомъ повете на речъ на Словещиной, человека на имя Малую и зъ его потужьники со Опанасомъ и Коньдратомъ и тежъ со всеми влады и приходы отписалъ симъ нашимъ листомъ супольне и венарушъне до церкви Божой монастыра светого Миколы со всякими данинами, нижей поменеными к тому монастыру со всеми кгрунътамъ пашными, бортьми з ихъ знаменемъ, лесами, дубровами, речъки и ловами бобровыми, рыбными и медовыми и кунъными, з ынъшыми службами, з подачками, зо всемъ такъ, какъ они намъ служывали и податки подънили мне Яцьку Мъзю подьлугъ его запису. На насъ тые люди служобъ цикоторыхъ на насъ служыти не дѣлил не маютъ нарушати, подьводъ и стацый на вradниковъ нашихъ и посланъниковъ не маютъ давати, маютъ тые люди держаны быти к монастыру светого Николы со всемъ ничого на насъ и на наши податки не за-

ставляючи. А на тверденост того и печат нашу казали есмо притиснути к сему напшому листу. При томъ былъ воевода Киевъски подъчашы намесникъ Мозырски, други панъ Юрый Миколаевичъ Радивиловича, а маршалокъ и писаръ на Муши Долъкговеки и панъ Богушъ Богавитъновичъ, а писаръ земъски Троцки папъ Иванъ Богдановичъ Сапега. Писанъ у Кракове, лета отъ нароженя тисеча пятьсотъ третого надесятъ, мца Сенътсбра девятого дня, инъдыкѣта первого. У того привилею его кор. млети печатъ завесистая на шнурехъ едѣвабныхъ кармазыновыхъ завешеная, которого за поданемъ черезъ особу верху мененую ест до книгъ капѣтуровыхъ справъ вечыстыхъ акътыкованъ и уписанъ.

Изъ актовой книги Слонимскаго земскаго суда за 1669 годъ, № 7733 л. 196—197

№ 12—1514 г. Февраля 8 дня.

Фундушъ Пречистенской приходской церкви города Браслава и ностела въ Дрисвятахъ.

Aktykacya przywileju funduszu na plebania Brasławską służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt piątego, miesiąca kwietnia trzydziestego dnia.

Przed aktami ziemskimi powiatu Brasławskiego stawiając osobisto W. J. xiądz Piotr Samson Toczyłowski, proboszcz Brasławski widymus przywileju funduszu na kościół Brasławski służącego niżej piszącego się do akt podał, który pisany ruskim pismem co do słowa w xiegi wpisując tak się w sobie ma: Zykhimont Treti Bożyju miłostiu korol Polski, wieliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Żomoydski, Mazowiecki, Ilantski, a Szwedski, Khodski, Wandalski dedyczny korol. Oznamuiem

sim naszym listom, iż prosił nas archidyakon kościoła Wilenskiego, pleban Brasławski, kniaz Jan Ryszkowski, aby iesmo w knihach naszych kancelaryiskich doiskatisie iemu wieleli fundacyi ot procka naszoho sławnoie pamiet i korola ieho miłosti Zykhimonta Pierwszoho na kościół Brasławski, w czom my prozbu ieho wideczy byt słuszoju, toho przywileju fundacyi pomienienoje w metrykach kancelaryi naszoie doiskatisie wielewszy, w ses list nasz nazwany widymus wpisati iesmo roskazali y słowo w słowo tak sie w sobie malet:

Wo Imia Bożoie stańsia y nierozdzielimaja Trojcy amin. Ku wiekuistoje toie to reczy y pamiaty My Zykhimont, z łaski Bożoie korol Polski, wieliki kniaz Litowski, Ruski, kniaza Pruskoje, Żomoytski y innych pan y dedycz. Czynim znamienito sim naszym listom, chto na nieho posmotryt, abo człuczy ieho wsłyszyt, niniesznim y potom buduczym komu budiet potrzeb toho wiedati. Pryszodszy pered nas pleban Brasławski kniaz Węclaw y wkazywał pered nami list przywilej fundat brata naszoho szczasnoje pamiet Aleksandra, korola y wielikoho kniazia ieho miłosti; w tom przywilej ieho miłosti piszet, szto z woleju wielikoho kniazia Witowta nieboszczyk pan Moniwid, buduczy tohdy wojewodoju Wilenskim, derżaczy Brasław, założył cerkow Matki Bożoie w miescie Brasławskim y fundował tuju cerkow ku czci ku chwale Bohu Wszechmohuszczomu y Pannie Maryi y nadał buduczomu na on - czas plebanu y po niem buduczym plebanom. My whłanowszy w przywilej brata naszoho, w ktorom że przywilej piszet tym obyčajem słowo ot słowa:

My Aleksander, Bożuju miłostiu Wieliki kniaz Litowski, Ruski, kniaze Pruskoje, Żomoytski y innych pan y dedycz. Czynim znamienito sim naszym listom chto na nieho posmotryt, abo człuczy ieho wsłyszyt, niniesznim y na potom buduczym, komu budiet potrzeb toho wiediaty: powiedział pered nami pleban Brasławski kniaz Węclaw, sztoż wojewoda Wilenski,

pan Moniwid, derżący Brasław u otczyznu, założył cerkiew Matki Bożej w mieście Brasławskom y fundował tuż cerkiew, nadając ziemiami paszemi y borami y sieniożatmi y oziery y rekami y ludmi slobodnymi y daniami na imia Ratina, a Marasza, a Olisieja, a Iwana Kozu, a Soprona, a Timosza, a Stańka, a Kita, a Mikitu, a Lowkula, a Wołodka, a Chotiana z ich bratiew y z ich detmi y z ich płaty hroszowemi, miedowemi y kuniecznemi y też ktomu przydał na tuż cerkiew Bożuju so wsich paszeń Brasławskich y Opeških desiatinu s oziminy y z jaryny, y s ochorodow, y s oziery y k tomu karczmu w mieście Brasławskom y dworec za Nawietom ozierym, Subotowszczynu y oziery na imia Cno y z małym ozierym na imia Conkom y z druhim ozierym na imia Wojetyco y z rekoju Wojetycoju, katorajaz bieżył s Snuda oziery y s tymi s usty rzek, kotoryjesz wtekli w toie oziery Wojetycu y z lukoju oziery Snuda, tot uhoł, kotory że od ieho oziery Wojetka. Też dozwoleńiem prodka naszo kniazia Witowta tot że pan Moniwid, budujący w tot czas wojewodoju Wilenskim, takż przydał desiatynu k tojże cerkwi Matce Bożej u Brasławli z dworca Dryswiataskoho, s Oboli zytą ozimoho y na tuż wsiu wyszey pisanuju daninu wyprawil u wielkoho kniazia Witowta y fundat, kotorym że fundatom predki ieho wsie toie wyszey pisanoje nadanie pożywali wo pokoi. To pak z Bożoho dopuszczenia tymi razy užo nie dawno pry namiestniku Brasławskom panu Juryi Zienowiewczu taie cerkiew zhoreła so wsiami nakłady y fundatom toiey cerkwi, y bił nam czołom kniaz Wencław, abychmo wsie toie wyszey pisanoie nadanie, kotorym że z dozwoleńiem prodku naszo wielkoho kniazia Witowta tuż cerkiew Brasławskuju pan Moniwid nadał, naszym przywilejem potwierdili, mo my, obysk tomu uczyniwszy y pewnosti horazdo dowiedawszysie, szło za prodkow naszych wielkich kniazey y też za szczasnoje pamietli ota naszo koroła ieho miłości pierwszy pleban Brasław-

ski y też wżo za naszo państwa niniesznim pleban kniaz Wencław wsieho toho nadania byli w derżany aż i do tych czasow, proto my z łaski naszoie wsi tyie wyszey mienienyje lud slobodyczy y daniki z dańmi ich hroszowymi y miedowymi y kuniecznymi y bornymi y sieniożatmi y s oziery y z rekami y z usty tych rzek, kotoryje wchodili w ieho oziery y so wsiami tymi wyszey mienienymi desiatynami Brasławskimi y Dryswiataskimi y Opeškimi y so wsiami tymi wyszey pisanymi dochody y poplatki, kotorym kolwiek imieniem mohut nazwany albo mieniony byty, so wsim prawom y państwom, niczo nie ostawiający na nas y na nasze nasledki, przydaem to ku cerkwi Bożej Brasławskoy y potwierdzam to sim naszym listom wieczno y na wieki wiekow niniesznemu plebanu Brasławskomu kniazin Wencławu y po niem budującym plebanom w Brasławli. Też y z osobliwoie łaski naszoie chotiaży w toj wyszey pisanoy cerkwi chwał Bożuju rozmnożali, przydali esmo płat z druhoie korezmy w iehoż mieszczanina w Maeka dwie kopie hroszey: majet tot Maeko y potom chto kolwiek budet na ieho miesteu sedeti, z korezmy niniesznemu plebanu Brasławskomu kniazin Wencławu dawaty po dwie kopie hroszy, a po niem budującym plebanom także, kotorych on mieszczan posadit za soboiu na cerkownych zemlach w tych dworach ieho nienadobie słuham namiestnika Brasławskoho stanowitisie, wymieniaja o naszym szczasnym przyechaniu. Także k tomu przydali esmo iemu oziery na imia Nawiatu, kotoioież podle miasta Brasławskoho pod ieho dworom; w ty wyszey pisaneje oziery cerkowneje nichto nie majet wstupowatisie ni namiestnik Brasławski ni lud inszy Brasławcy, me nadobie ich im niewody woloczyti ani podwołokami, ani brodniki ani naroty, wymieniaja na nasz przyezd, koli maiem sami byti w Brasławli tolko w tom oziery Nawietie majut na nas ryby łowiti. Też prosił nas pleban Brasławski kniaz Wencław

o tom, szło iesmo nakazali w ieho parafiiy kostiel nowosprawiti y postawiti w Dryswiatie, y kotorye dochody iemu z Dryswiata ku kostielu Matki Bożoie k Brastawiu byli, tyie dochody ieho dali esmo plebanu w Dryswiatie, abychmo też proti tych dochodow, szto z Dryswiata k Matce Bożey bywało w Brastawli, innym czym osmotreli. Yno my chotiaczy, aby chwała Boża nie wmienszywałasie, protiwo toho dali esmo ku toy cerkwi Matce Bożoy w Brastawli na imia Truchana, a Siemiena z ich bratioju y z ich dietni, Kosmowiczow wsich y dwie ziemli pustych na imia Kurcewszczynu y Andrejewszczynu, a w miestie Brastawskim ohorod na imia Jerszowski. Też chotiaczy w tom wysze reczonem kostiele Matki Bożey chwałę Bożuju rozmnożyti, przydali esmo płat z troctieje koreczmy w Brastawli w iehoż mieścianina w Januszka dwie kopie broszey: maiet tot Januszko y po niem chto kolwiek budiet na ieho miestcu siedieti z koreczm dawati ninieszniemu plebanu kniaziu Wencławu y po niem buduczym plebanom y wsie toie wysze pisanoie nadanie, szto w przywilei brata naszoho Alexandra korola napisano ku toy cerkwi Brastawskoy Matce Bożey y też wsie to, sztoż wżo my z łaski naszeie ku tomu kostielu Matce Bożey przydali—ludy y ziemli y ohorod Jerszowski y koreczmu potwierdzajem sim naszym listom wieczno y nieporuszno ninieszniemu plebanu Brastawskomu kniaziu Wencławu y ponim buduczym plebanom, maiet ninieszni pleban kniaz Wencław y po niem buduczyie plebany Brastawskiy derżaty wsie to z ziemlami pasznemi y bortnemi y z lesy y z sianozatni y s oziery y z rekami y z daninami hroszowemi y miedowemi y kunicznymi z ich służbami y so wsimi ich popłatki y podatki y pożytki y so wsim tym, iak sie tyi ludy y ich ziemlami y też tyi ziemli pustye zdawna w sobie sia majut y kak na nas derżany k zamku naszomu Brastawskomu, a derżawcy naszymy Brastawskiy w to sie nie majut wstupati, a ple-

ban ninieszni kniaz Wencław zawždy maiet sam pry cerkwi Bożey mieszkaty y wikaryow ustawiecznie mieti, iesli chozet toho wsieho wżywati, a kotory by pleban posle nieho sam pry kostiele nie mieszkat, tohdy maiet zawždy dwoch wikarey chowati pry kostiele, szto wstawiecznie chwała Boża w kostiele była. Pry tom byli wielmożny wrożony wojewoda Wilenski kancler nasz pan Mikołay Mikołajewicz Radywilowicza y pan Wilenski hetman nasz starosta Łucki y Brastawski y Wienicki y marszałek Wołynskojo ziemli kniaz Kostentyn Iwanowicz Ostrożski, wojewoda Trocki, marszałek nasz dworny pan Hryhorey Stanisławowicz Ostyk, pan Trocki, starosta Zomoytski pan Stanisław Janowicz, wojewoda Kijewski, podczaszy nasz, namiestnik Merecki y Mozyrski pan Jury Mikołajewicz, wojewoda Smolenski pan Jurey Hlebowicz, wojewoda Połocki pan Olbrycht Martynowicz Kasztolt, wojewoda Nowhorotski marszałek nasz starosta Dorsuniżski, pan Jan Janowicz Zabezinski wojewoda Podlaszski marszałek y sekretar derżawca Brastawski, pan Iwan Sopiha y innyie panowie rada nasza. A na twierdost toho y pieczat nasz kazali esmo przywiesiti k siemu naszomu listu. Stałosie y dano na wielikom soymie u Wilni, leta Bozeho tysieczna piatsot czetwertoho na desiet, miesiaca Fewrala treti den, indykt wtory. A dla lepszoie pewnosti toie sprawy ses widymus z knihr naszych kanclaryiskich pomienienomu plebanu Brastawskomu wydali iesmo roskazali pod pieczatiu naszoju wielikoho kniastwa Litowskoho. Pisan u Warszawie, leta od narożenia Syna Bożoho tysieczna piatsot dewietdesiat szostoho, miesiaca Junia wtorocho dnia. U tego widymusu przywileju funduszu pieczęć wielkiego kniastwa Litewskiego wycisniona (L. S.), przy kotorey podpis ręki kanclerza y poniżey korekta temi wyrażaiasie słowy: Lew Sapiha kancler wiel. kniaz. Litt. Korykhowano Teodor Tryzna. Jakowy to widimus funduszu przywileju za podaniem przez wyż

wyrażoną osobę do akt jest do ksiąg ziemskich powiatu Brasławskiego wpisany

Изъ актовой книги Браславскаго земскаго суда за 1785 года № 15425 л. 183—188.

№ 18—1514 г. Февраля 8 дня.

Фундушъ Дрысвятскаго р.-католич. костела.

Лета Божого нароженя тисеча шестсот чотырдесятого, мца октебра третего дня.

На рокох земских водлуг порадку статutowого на завтрее по светом Михале, святе римском, прыпалых и судовне отправованых, перед нами—Себестыяном Мирским судею, Даниелем Туром подсудком, а Яном Костялковским писаром, врадниками грскими земскими Браславскими, постановившысе очевисто его млст ксендзь Ян Вендроховский, плебан Дрысвятский, покладал фундуш светобливое памяти короля его млсти Жыкгимонта на костел Дрысвятский, просечы, абы был до книг земских Браславских уписан, который за прозбою его млсти ксендза плебана Дрысвятскаго до книг уписуючы слово от слова так се в себе маєт:

Жыкгимонт, Божю млстю корол Полский, Великий княз Литовский, Руский, Пруский, Жомойтский, Мазовецкий, Инфлянтский, панствъ и земля пан и дедяч. Упатруючы и уважаючы мы то в нас с цилностю, иж на том свете заслуги нет перед Цном Богом лепшое, яко в розмноженю хвалы Божое, а звлаща межы людьми и поддаными ншыми, которые еще недавно с темностей поганских сут навершеные на веру хрестиянскую, розказали есмо воеводе нашому Виленскому пну Миколаю Радивилу, державцы Дрысвяцкому, абы збудовал церков Матки Божое набоженства светого римского костела в месте ншом Дрысвяц-

ком, в которой абы завжды служба Божя деела се, на выховане плебана нашого тамошнего князя Лукаша Милошевского и иных плебанов по нем на тую плебанию наступуючых и оных слуг тое церкви в месте Дрысвяцком дали, и на вечност даровали есмо и тым фундатом ншым подтверждаем городец наш самого над озером Самоном и дворец наш Кгайды со всеми людьми, которые до того городца нашого Самона и до дворца Кгайдов прыналежат, а именовите: Юхну Скировича, Матюка Юнгу, Мартина Кгайду, Яна Скиркгуна, Волютя Ровчуна, Лукшу Бирня, Вяжеля Грыца, Павла Кирька, Мандюна Юнка, Лаврука Нара, Кгрыкга Наруша, Яна Кудня, Яна Бурнабика, Слунка и Богдюна Руча, их самых, сыны их, внуки и шадки их, земли их на вечные часы и непорушныи и вся службы потеглыи и доходы и повинности хлебныи, грошовыи, медовыи и рыбныи и зверыныи и со всякыи, которые они полнивали и служывали до того городца ншого и до дворца за держани ншого, а тепер тыи вси повинности полнити и служыти мають в цале тому плебану нашому князю Лукашу Милошевскому и по смерти его всим плебаном Дрысвяцким, которые наступовати будут по его смерти. Дали есмо до тое ж церкви Матки Божое тры озера нашы: Самоно, Кгайду и Блюванлу и два озерка малых: Имовду и Сажерку з устями и з речками, с тых озер выходячыми; маєт тот плебан наш Дрысвяцкий и по нем будучыи пры той церкви Матки Божое жыт, фалу Божю розмнажат и на каждую неделю тры мшы водлуг часу и потребы за нас и потомки ншы побожныи отиравоват, так за живых щасливое пановане, яко и за умерлых души збавлене; надали есмо тож на тую церков Матки Божое в месте Дрысвяцком на побудоване плебана самого и слуг тое церкви Божое пляц великий, яко бы на две бочки жыта сеет, почавшы от мосту местскаго от Оболя аж до

самое тоє церкви Матки Божое; дали есмо теж мешчан чотырох ншых и з их домами и с пляцами и с корчмами в том же месте Дрысвяцком: одного подле самое тоє церкви—Янушка Бня, Матыса Шурзу, Каспера Яновича, а Яровиша Борушковича, маю тые чотыры мешчане тому плебану и иншым—они сами и дети их служыти и плат платити, а особливо с корчом по рублю грошей давати на кожды год на воскъ и на вино до службы Божое тоє церкви Матки Божое и вжо от тых часов державца наш Дрысвяцкий, пан воевода Виленский, пан Миколай Радивил и иные державцы потом будучые ани их намесники ани слуги, ани бояре, ани тивунове, ани засетники, ани ловцы и ниhto нный в тот городок и дворец и в тые люди и в земли их и в лесы их и в озера, ловы и в мешчаны ничым уступовати не маю и ни по што бывати и в домах тых мешчан не становитисе, толко плебани наши Дрысвяцкие того всего в покою ужывати и держати маю вечными часы и тых людей плебанских волных чыним и вызволяем от будованя замку Дрысвядского и дворец его и от мостов всяких Дрысвяцких; не маю их намесники ншы Дрысвяцкие до того прымушати. Дасм теж и вечными часы сим фундушом нашим фундуем до тоє ж церкви Матки Божое Дрысвяцкое десетину всякую всякого збожя, которое сею у двух дворцах ншых с пашни ншое грское з Оболи и з Бортковицны, зъ жыта, ниеницы, ечмоню, ярки, овса, гречыхи и зо всяких ярыи огородных, которое в огородах и в тых дворцах сею, так теж десетину рыбную со всех неводов и неводков со всех озер Дрысвята, Оболи, Рычы и иншых всех, которые до державы Дрысвяцкое прислухают, всякое рыбы тому плебану даем и давати розказуем на кожды год десятую рыбу вечными часы, маю тую десетину державцы ншы Дрысвяцкие и намесники их сполна отдавати на кож-

ды год тому плебану ншому Дрысвяцкому княю Лукану Милошевскому и по нем ншым паступуючым вечными часы. Вызвалием теж того плебана и тых подданных людей его от подвод всяких замковых и от воениое службы и от всяких потеглей ншых грских вечными часы. Позволяем теж тому плебану ншому и волност даем в оаере ншом Дрысвяте летным новоом рыбы ловит, коли сам похочет, на свою потребу, а державцы ншы Дрысвяцские того боронити им не маю. А для моцное твердости того фундату ншого розказали есмо печат нашу грскую до того фундату привесити. Деело се то на сойме валном у Вилни, в месте ншом столечном пры бытности многих пнов радных великого князства Литовского, пры пну Юрю Радивиле, пры пну Миколаю Радивило, воеводе Виленском, державцы Дрысвяцком, пры пне Юрю Оленковичу и пры пне Иване Сапеге, намеснику Витенском, и пры маршалку ншом пне Олбрыхте Каштолте и пры подскарбии ншым пне Миколаю Миколаевичу. Писан у Вилни индыкта шостого году тисеча пятсот чотырнадцатого, мца Февраля шостого дня. У того фундушу короля его млсти подпис руки тыми словы: Sigismundus Rex и печат привесистая. Которы ж тот фундуш через его млсти ксендза плебана Дрысвятского перед нами покладаный до книг земских Браславских ест уписан.

Изъ актовой книги Браславскаго земскаго суда за 1638—1640 годы, № 15393, л. 378 обор.—380.

№ 14—1517 г. Ноября 26 дня.

Королевская грамота на пять службъ земли, въ пользу соборной церкви во имя св. муч. Бориса и Глѣба въ г.Новгородѣ.

Akt przywileju krola Zygmonta Pierwszego na Bykiewiczze J. W. Roslockiemu metropolicie sluzacego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt dziewiątego, miesiąca Januaryi dziesiątego dnia veteris stili, a dwadziestego pierwszego n.s.

Na sądach ziemskich pttu Nowogr. przed nami Eleuterym Siemiradzkim prezydującym, Benedyktom Duchnowiczem Haciskim, Franciszkiem Duninem Raickim sędziami, urzędnikami ziem. pttu Nowogr. stawając obecnie patron W. imse pan Maciej Wolk, komornik Nowogr. przywilej od krola Zygmunta Pierwszego na pięć służeb osiadłych Bykiewiczów zwanych w autentyku ruskim przy kopij polskiej do akt podał, ktoren tak się wyraża.

Żykhimont, Bożuju miłostiju korol polski, wieliki knias Littowski, Ruski, kniazia Pruskoie, Zomoytski i innych. Czynim znamienito sym naszym listom, chto na neho posmotryt abo czutczy icho usłyszyt, ninisznym i na potym buduczym, komu budet potreba toho widati, bił nam czołom pan Wilenski, hetman naywyższy, starosta Łuckij i Brasławski i Winnieskij, marszałok Wołyńskoy zemli kniaz Konstantyn Iwanowicz Ostrozkij i prosił nas piati służeb ludcy naszych liachłych diakolnych, w Nowohorodzkom powiecie Krynskoie wołosty, na imia Bykowiczow Sanca Szyszycy z bracieju, Manczuka Łopatieczy z bracieju, Naumcy Soroki z bracieju, Chwiedora Misewicza z bratanieczy, Naumcy Szyłowicza z bracieju i ich dietmi, a trzech ziem pustowskich na imia Arystowczyny, a Pawłowszczyny, a Niczyporowszczyny, abychmo to dali na cerkow Bożuju sobornuju swiatych muczenik Borysa i Hleba w Nowohorodku, kryłozanom, popom i diakonom na pożywienie. Ino my dla toie cerkwi Bożoie i bohomołca nakzoho, a k tomu czołom bitie kniazia Konstantynowo icho miłosti z łaski naszoie to uczynili, tyie lude w werchu pisanyie Bykowiczow piat służeb i try ziem pustowskich k toy cerkwi Sobornoy swiatych muczenikow Borysa i Hleba kryłozanom, popom i diakonom na pożywienie ieśmo dali i potwierdzajem to im i cerkwi Bożoy sym naszym

listom wiczno i na wieki nieporuszno i majut kryłozanie, popy i diakony toie cerkwi ninisznij i potym buduczij tyi ludi i zemli k cerkwi Bożiey swiatych muczenik Borysa i Hleba derżati i używati so wsiami zemlami tych ludcy pasznymi i bortnymi i z senożatmi i z bory i lesy i haj i dubrowami i z łowy zwierzynnymi i ptaszymi i z rekami i z rzekami i z stawami i młynami i z bobrowymi honami i z służbami wsiami tych ludcy Bykowiczow i z diakłami i rżanymi i owsianymi i so wsiami innymi popłaty i podatmi i so wsiami z tym kak tyi lude wymenenynie i zemli pustynie zdawna i ninie sami w sobie i w hranicach sia swoich majut i kak na nas k zamku naszemu derżany byli, potomu i kryłozanie tyi ludi i zemli majut derżati i też mocni oni przybawiti i rozszyćiti i kak sami naboli umieiuczy i k swojemu lepszemu i użytocznemu obernuti, a na twerdost toho i peczat nasz kazali iesmo przywisiti k semu naszemu listu. Pry tom byli panowie rada: wojewoda Wilenski kaneler pan Mikołay Mikołajewicz Radwiłowicza, wojewoda Trocki marszałok dworny, pan Hryhorey Stanisławowicz Ostikowicza pan Trocki starosta Zomoytski, pan Stanisław Janowicz wojewoda Nowohorodzki, pan Jan Janowicz Zaberezynski, starosta Beresteyski, marszałok pan Jury Iwanowicz Ilmicza. Pisan u Wilni leta Bożeho tysiacza piatsot semohonadeat, mesaca Nojabra dwadecatoho szostoho dnia, indykta szostoho. U tego przywileju podpisy rąk tak samego krola jako i pisarza tudzież adnotata na boku zapisana oraz i przypisek na zatyłku zapisany tak się oznaczają: Zygmundus Rex. Topoł Waskowicz pisar. Roku tysiąc szesceset czterdziestego drugiego, meseca Junia tretiaho dnia ses przywilej pan Mikołay Hatyski stawszy oczewisto do akt podał. Michał Chreptowicz pisar. Przywilej i fundusz krola Zygmunta Pierwszego ad instantiam xiążęcia Ostrozkiego na pięć służeb osiadłych Bykiewiczów nazwanych i trzy ziem pustowskie Arystowszczynę, a Pawłowszczynę

na i Anikiporowszczyznę z rzekami, młynami w powiecie Nowogrodzkim leżące, na cerkiew świętych męczenników Borysa i Hleba w Nowogrodku będącą konfiterowanego tysiąc pięćset siedemnastego, Nowembra dwudziestego szóstego, indycta szóstego, które przywilej po podaniu onego przez osobę wyż rzezoną do akt jest do xiąg ziemskich powiatu Nowogrodzkiego przyięty i zapisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1799 годъ № 12335, л. 17.

№ 15—1518 г. Февраля 3 дня.

Фундушова запись Николаевской церкви въ г. Минскѣ, совершенная ключникомъ виленскимъ Григоріемъ Исаевичемъ Громыкой.

Aktykacya ekstraktu kaptur. Połock. fundacyinego zapisu od W. J. P. Hromyki metropolicie Kijow. służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siódmego, mscia Nowembra dwudziestego pier. dnia.

Coram actis urzędu ziem. W-a Min. comparens personaliter w B-u przewielebny J. X. Gedeon Hajewski, superior I. X. X. Bazyljanow klasztoru Sit-o Duskiego Min., ekstrakt z xiąg kapturowych W-a Połockiego wieczysto fundacyinego zapisu na rzecz y osobie intus wyrażoney dany podał ad acta, ktorego do xiąg wpisuiącego się thaenor takowy: Wypis z knieh kapturowych W-a Połockiego. Leta od narożenia Syna Bożego tysięcza szesescot semdesiat piatoho, mca Julija szesencatoho dnia. Pered nami sudiami kapturowymi W-a Połoc. po zeystiu z seho swieta Nayiasn. korola ieho młsty Polskoho y Welikoho kniastwa Litowskoho, za wyszłym uniwersatom od L. O. kniazia ieho młsty Kazimiera na Klewaniu Czartoryskoho, z Bożey łaski biskupa Kuiawskoho y Pomorskoho, nominata, arcybiskupa Kbniecznienskoho, buduczy obranymi, postanowiw-

szysie oczewisto słuha I. Wielm., w Bohu praw. ieho młsty X. Cypryana Żochowskoho, metropolity Kijewskoho, Halickoho y wscia Ross. pan Jan Butwiłowski opowiedał, pokładał y ku aktykowaniu do knieh kapturowych w-a Połockoho podał list fundacyiny zapis od sławnoie pamięty ieho młsty pana Hryhorya Isaiewicza Hromyki, hospodara ieho młsty klucznika Wilenskoho, derżawcy Krasnosielskoho na rzecz w nim wyrażonoju I. Wielm w Bohu praw. ieho młsty X. Metropolicie należaczy, prosieczy, aby tot list fundacyiny zapis zo wsieiu rzeczjoju w nim wyrażonoju był do knieh kaptur. w-a Połoc. pryniat y upisan, kotory upisuiuczy u knihi słowo do słowa tak się w sobie maiet:

Ja Hryhory Isaiewicz Hromyka, hospodara korola ieho młsty klucznik Wilenski, derżawca Krasnosielski, wyznawaiu sam swojeju dobroju woleiu sym moim listom kożdomu, komu budet potrzeba toho wiadaty abo cztuczy, niniesznym y na potom buduczym, sztosz ni s kim nie namowlen ani z koto-roho prypużenia, odno sam swojeiu dobroiu woleiu daiu, zapisuiu na wiecznyie wieki cerkwi Swiatomu Welikomu Czudotworeu Chrystowu Nikole w Mensku Archiepiskopu mitropolitu Josysu y po nem buduczym mitropolitom młyn swoy otczyzny, nikomu niczym nie pienny na Cnie rece wodle wielikoie dorohi Wilenskoie od Menska w mili, zo wsiakimi mołotwimi toho młyna y z ozerom y z rybnoiu łowitwoiu toho ozera y z dworcem mielnickim, kotory wodle tohoż młyna na zemli cerkownoy posielon na sey storonie reki Cny ot Menska y z korczmoiu wolnoiu, kotoraja z dawnych czasow w tym melnickim dworcy była. K tomu też ozerco na imia Hłusza podle reki Swisłoczy po koniec mostu Užynskoho, kotorym ozercom pan Jan Korewicz sam dobrowolnie mnie darował y listom swoim to mnie zapisał—to wsie daiu y zapisuiu dla swojeho wieczystoho bohomolia y dusznaho spassenia y dla pamięty rodyteley swoich, iżby przywoli moiem za zdrowie moje y żony

moiey y detey moich Boha miłostiwoho proszono, y po żywote naszym nam samym y rodytelem naszym pamiat wieczystaia byla. Maiet ieho miłost hospodyn otec mitropolit Iosif y po nim buduczyio mitropolit y tot wyż pisany młyn y karczmu wolnoiu y ozera z rybnymi łowitwami derżał, używat wiecznie, kak ja sam, a mnie samonu y żonie moiey y moim do- tiem y kożdomu z bliskich naszych w to niczym nie ustupaty, a iesliby żona moia, abo dety moi, abo chto z bliźnich moich w to miał czym ustupaty, y tot młyn z karczmoiu y ozery wodle seho zapisu mo- ieho od Swiataho Nikoły odmiaty, tot roz- sudytsia so mnoiu na strasznom sude pe- red nelicemirnym sudieiu, a hospodaru korolu ieho młsty maiet winy zapłatyły sto kop. hroszey, a panu woiewodie Wi- lenskomu piatdesiat kop hroszey. A pry tom byli y toho dobre swiedomi starosta Minski pan Jan Steckiewicz, a kniaz Wa- siley Juriewicz Tołoczynski, a pan Boh- dan Hryhoriewicz derżawca Horwolski y prosił iesmy tych wyżej pisanych panow o ich miłostey peczaty, i ich miłost na mo- iu prozbu to uczynili y peczaty swoie przyłożyli. A na lepszuu twerdost ja Hry- horey Isaiewicz Hromyka y swoiu peczat przyłożył k semu moiemu listu. Pisan w Mensku, Feuralia trety den intykta szosto- ho. U toho listu fundacyinoho zapisu pe- czatey przytysnionych iest czotyry. Kotoryi że tot fundusz za podaniem onoho czerez osobu wierchu menenoiu do akt, iest do knih kapturowych w-a Połock. wpisan y pryniat, z kotorych y ses wypis pod pie- czatuui uradowoiu z podpisem ruki pisar- skoie I. Wielm. w Bobu przewielebn, ieho młsty X. Cypryau Zochowskiemu, me- tropolite Kiiewskomu, Halickomu y wsey Ross., Archiepiskopu Połockomu iest wy- dan. Pisan w Połocku. U tego ekstraktu porusku pisanego przy wycisnionej pie- częci podpisy takowe: Jan Kublicki khrodzki Połocki kapturowy pisar. Z ko- ryghował Olechnowicz mp. Ktory to ex- trakt za podaniem onego przez wyż wyra-

żoną osobę ad acta iest do xiaż ziem. w-a Mins. wpisany. — Wypis wydan. Ant. Swia- torzecki R. Z. Lectum H. Soroka R.Z.W.M.

Изъ автоноі книги Минскаго земскаго суда за 1777—1779 годы, № 12033, л. 150—151.

№ 18—1518 г. Ноября 1 дня.

Фундушь Рождество Богородицной церквѣ въ с. Шебринѣ, Брест. воев.

Aktykacya listu approbacyinego fundu- szu cerkwi Szebrynskiey od Hrehorego Zolucha na włoki cerkiewne szesc prezby- terowi Szebrynskiemu służącego.

Roku tysiąc siedymset piędziesiąt siod- mego, miesiąca Julij siodmego dnia.

Na urządzie J. K. mści grodzkim Brzeskim aktami staroscinskimy prze- demno Karolem Wieszczyckim, podstolim y podstaroscim sądowym grodzkim w. Brzeskiego, comparendo personaliter w Bogu wielcebn linc xiażdz Mikolay Budzi- łowicz, prezbyter cerkwi Szebrynskiey, list aprobaacyinyi funduszu cerkwi Szebrynskiey na włoki we szredzinie wyrażone sub no- mine jasnie wielmożnego imsei xieźdza Je- rzego Fałczewskiego, biskupa Łuckiego y Brzeskiego, prezbyterowi tamiecznemu słu- żący ad akta podał, który wpisuiąc w xiegi de verbo ad verbum tak się w so- bie ma:

Ja Juryi Fałczewski, z łaski Bożoy by- skup Łucki y Beresteyski, oznaymuiem tym lystom u ktorom sele plebanyi Be- restoyskoy Szebryny rozmerono woloki, któraia zemla byla z dawnych czasow na- dana na cerkow Szebrynskuju Roźdestwa Preczystoy Bohorodycy, któraia zemla tez na woloki rozmerenna, a tak my, ne cho- teczy cerkwi Bożoy szkody czynity, dały iesmo na tuju cerkow szesc włok to iest w trzech polech po dwie włoce y maiut tyie włoki na tuiuz cerkow derżanymy byty w wecznyi czasy y kotoryi kolwek sweszczennyk w toiey cerkwy budet, tedy

každy tyie włoki maiet derżaty y używa-
ty y za korola ieho myłosty y za xiedza
plehana Pana Boha prosyty, a nychto ie-
ho z toho ne maiet ruszaty. Y na to dawa-
ny tot list z naszeju peczatyiu. Pysan u
Janowe, po lito Bożoho narożenia tysiacza
piatsot osmnadciatoho, mysiaca noiabra 1
dnia, yndykta semoho. U tego listu przy
przycisnioney pieczęci podpis ręki takowy;
Hrehory Żołuch. Ktory to takowy list
przez wyż wyrażoną osobę ku wpisaniu
podany ze wszelką w nim wyrażono rze-
czą iest do xiaig grodzkich Brzeskich
przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго городского суда за
1755—1759 годы, № 7060 стр. 1593—1594.

№ 17—1518 г. Іюня 8 дня.

Фундушовая записъ Льва Тишкевича въ
пользу Николаевского Пустынского мона-
стыря.

Aktykacya listu wieczystego pana Tysz-
kiewiczza na monastyr Pustynski służący.

Лета от нарожения Сына Божого ты-
сеча шест сот шестдесят девятого, мца
Апрыля шестого дня.

Перед нами судьями, Крыштофом
Полубенским, судьею земским Слонимъ-
ским, Станиславом Униховским, судьею
земским Смоленскимъ, Стефаном Бру-
ханским, подсудьком, Крыштофомъ Ка-
зимером Воловичомъ, писаром,—врадни-
ками судовыми земскими повету Слоним-
ского, Станиславом Подолцом, писаром
кроцкимъ Слонимъскимъ, Алексан-
дром Зенковичом подчасным Слонимским,
Михалом Гарабурдою, Людвигомъ Полу-
бенъским, Домиником и Константым
Булгаками, Рафалом Рыломъ, постано-
вивъшысе очевисто в Бодзе велебны
отец Якубъ Либски, закону светого Ба-
зылего Великого, оповедал и покладалъ
и ку актыкованю до книгъ каптуро-

вых справъ вечыстых подал записъ год-
ной памяти небожика его млсти пана
Лва Тишкевича монастыру Пустыньско-
му на речъ в ним помененую, просечы,
абы тот лист былъ до книгъ каптуровых
справ вечыстых актыкованъ и упи-
санъ, которого уписуючы у книги от
слова до слова так се в себе маєт:

Во имя Светыя Жывоначалъная Не-
роздслимая Тройца, Отца, и Сына, и Све-
того Духа. Я, Левъ Тишъковичъ, буду-
чы у полънымъ своемъ здоровъи и в
целомъ своемъ розуме и въ доброй па-
мети, чыню знаменито симъ моимъ ли-
стом, кому его потреба будетъ видети
або чтучы слышать, записалъ и продалъ
семи отчынного своего человека, дани-
ка на име Грышка Киприяновича и зъ
его детьми, што живетъ на рещце Сло-
вешъни, на имя Валъковъщину, Светому
Воликому Аръхиерью, Чудотворцу Хры-
стову Миколу, Пустыньскому монасты-
рю, игумену Пустыньскому и всей егожъ
о Хрысте брати, старцемъ монастыря
Пустыньского и зъ его землею борть-
ною, и зъ его знаменемъ, и зъ лесы, и зъ
дубровами и пашъными землями, и зъ
луги, и зъ сеножатъми, ловы, и со вьси-
ми с тыми входы и приходы, и с пош-
линами, какъ предъки мои держали и я
их Левъ Тишъковичъ по души отца
своего Тита, и матъки моей Анъны, и
жоны моей Феклы, а маст Грытко, маєт
дават Светому Миколу в монастыру
пульосма ведра меду пресного Овруць-
кое меры, альбо по дъвадцати грошей
за каждое ведро, какъ мне самому да-
валъ, а полътретяднат грошы серебра
дани в каждую осень, тотъ Грытко ма-
єтъ тую данъ медовую и грошевую Све-
тому Миколу в монастыры суполъна от-
давати, а за того то человека Грытка и
за тую данъ уписалъ еси тые тры ду-
шы верху писаные и у вечъное поми-
нане у служебникъ Стого Николи мона-
стыря Пустыньского—Тита, Анну, а Фекъ-
лу и который игумень у Светого Нико-
лы въ Пустыньце, а на потомъ будутъ

№ 18—1524 г. Юля 18 дня.

Фундушъ Лошкицкой св. Михайловской церкви,

Akt kopij funduszu cerkwi Łosznickiej.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt czwartego, Apryla osmnastego dnia.

Ne urzędzie Jey Imperatorskiej mosci ziemskim powiatu Orszanskiego, stanowszy osobiscie J. W. pan Bazyli Jasinski wozny powiatu Orszanskiego, kopia funduszu cerkwi Łosznickiej świętego Michała archaniola prae instantia sua do akt podał takową: Zygmunt Trety, Bozyju miłostyiu korol Polski, weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Żomoyski, Mazowiecki, Ilanski, a Szwedzki, Goecki, Wandalski dydyczny korol. Oznaymuem tym listom naszym, komu by to wedat należało, iż bił nam czołom szweszezenik nasz Łoszniki Tymofiej Honowicz i pokładał pered nami hospodarem list urożonych jasne wielmożnoho Janusza Radywiły kniazia z Birz i Dubinok na Stucku, podczaszoho wielkocho kniazstwa Litowskocho, starosty naszoho Borysowskocho, czrez słuhu i rewizora ieho szlachetnoho Mateja Łomżynskoho nadania do cerkwi Swiataho Michała archanhela na selibu polmorgowych placow piat w mesteczku Łożnicy, pry iezery, na Nowosielskoy ulicy plac odin, z druhoy storony ulicy oborod morbow dwa, także z тойже storony ulicy wydolynych morgow szest, aż do samey reki, z koncami także wymeronych po две wołoki wo try zmeny, i do toho naddaczy sienożat w morgow tryccat, i w zastenku Kolinie wołok pustych try, i morgow dwaccat szest zohraniczonym ieho od duba z kryżem ruczajom do mechu, mechom do ruczaju Kurhanowskocho, tym ruczajom w Knizapolicu aż po stary hostyniec Borysowski. Kotoryie nadanyie my hospodar wideczy recz słusznoju i do pomnożenia chwały Bożoy potrebnuju, rady iesmo pozwolity i

и въся о Хрысте братя мають вѣчно тымъ душамъ службу Божую мет; а къ тому именичу того человека Грытька и во въси тии верху писаные речы самому мве не вступатыся ани моей брати, ани моим дѣтям, ани моему роду и племени, ани моимъ ближнимъ, бо есми того человека Грытька во въсими с тими з верху меноваными попѣлатки записалъ Светому Николе вѣчно и непоушѣно, а хто бы мель в нашего роду тотъ запис уарушыть, а тымъ душамъ память заронити, тотъ має отъведъ Господу Богу дати в Его страшное второе прышестья, а на твердостъ всехъ тыхъ вышѣ писаныхъ речей я Лев Тышковичъ просилъ есми воеводы Киевскаго, маршалка грскаго, державцы Василискаго пана Яна Якубовича Немировича, ижъ бы его милостъ печатъ свою прыложылъ к сему моему листу, и его милостъ на мою прозбу учынилъ и печатъ свою прыложылъ, а пры томъ были люди зацные: пан Яцко Ивановичъ Елецъ, а панъ Окула Степанович, который был на Кieve урядникомъ от князя Юря Алексанѣдровича, а панъ Михайло Коркошчыцъ земенин Овруцкыи. А еще я Левъ Тышковичъ просилъ есми пана Яцка Ельцевича, ижъбы свою печатъ прыложылъ к сему моему листу и его милостъ прыложылъ, и пры томъ и я самъ Левъ Тышковичъ свою печатъ тежъ есми прыложылъ к сему моему листу. А писалъ жовнеръ дякъ Мишъковичъ. Писанъ в Кieve, в лето тисеча пятсотъ дзевѣнадцатого, мца юня осмого дня, инѣдыкѣта чотырнадцатого дня. У того листу запису печатъ завесистая на шуурехъ едѣвабныхъ чорныхъ, на воску выгисненая. Который же тотъ записъ черезъ особу верху мененую за поданемъ оного до актъ ест до книгъ канѣтуровыхъ справъ вѣчистыхъ акѣтыкованъ и уписанъ.

Изъ актовъ книги Слонимскаго земскаго суда за 1669 годъ, № 7733, л. 196—199.

sim listom naszym prerezonoie nadanyie na cerkow Łosznickoiu założenie swietaho Michayła archanhela potwerczajem derżaty, używaty wecznemi czasy i wsiakie z nich pożytki na sebia oboroczaty, no buduczy z nich powinien żadnych podatkow do skarbu naszo i nikomu inszomu dawaty y powinnoisty żadnych połnity; także w sele Nohonowiczach wsiakie sprawy duchownye odprawowaty mająt, w czom inszeio sweszczeniki cerkwey żadnoie im pereszkozy czynity mohczy ne budut. I na to dali iesmo sey nasz list z podpisom ruki naszoie i z naszeiu peczatoiu wielikoho kniazstwa Littho. Pisan w Orszy, tysiecz patsot dwacatoho czetwiortaho boda. mca Julia szenacataho dnia. U tey kopii podpis pisarza Litewskiego, a poniżey swiadectwa, iż ta kopia zgodna iest z oryginałem w nastempnych słowach, Zygzimuntus Rex (L.S.) Ihnaty Korsak Jeho koroilewskoy msty i wielikoho kniazstwa Litowskoho pisar. R-u tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, 8—bra piątego v.s. swiadcze, iż ta kopia funduszu na cerkiew Łosznicką służąca, iest zgodna z samym oryginałem po rusku pisanym, przy którym taka popolsku pisana kopia była, a te z nakazu zwierzchniczego przestalem do kommissij mieyscowey lustratorskiey do Chołopenicz. Antoni Korybski komrz parafii Ber. Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, mca 8—bra piątego dnia v. s. poswiadczam tym skryptem, iż autentyk tey kopij pod pieczęcią J. k. msci widzialem i czytalem. Tadeusz Rutkiewicz kommisar ziem pttu Orszan. Za podaniem ktorey do akt iest w xięgi ziem. Orszan. wpisana.

Изъ актовой книги Оршанскаго земскаго суда за 1793—1795 годы, № 15523 л. 453.

№ 19—1528 г. Мая 30 дня.

Грамота (презента) поміщика Козлинскаго священнику о. Нестору на Вировскій приходъ.

Positio librorum terrestrium celebrata in Drohiczyn feria secunda post dominicam Laetare proxima anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo septimo per generosum Adamum Cossinsky, marsalcum sacrae regiae majestatis, notarium, nec non nobiles Joannem Saczko, Joannem Crasnodembsky camerarios terrestres Drohicenses, praesentibus nobilibus quamplurimis fide dignis.

Privilegium Wyrowo.

Veniens personaliter ad officium et ad acta praesentia terrestria Drohicensia providus Adam de Wyrowo, filius olim pop Wyrowski, obtulit privilegium super templum et eius sanctuarium alias praestimonium in bonis Wyrowo in pargameno, litteris seu characteribus rutennis scriptum, cum duobus sigillis in zona sericea dependentibus, quarum tenor infra patebit, cui petenti ea in acta terrestria Drohicensia perpetuitatem induci admitti officium terrestre, eo in toto approbato, induci admisit, cujus tenor talis sequitur.

Во имя Оца и Сгно Дха и Всестой и Живоначалной Тройци. Станса. Се азъ я Гришко Данилевич Коалинскій и азъ панею своею Овдотьєю посполите и азъ панею Якововою Марєю Бориховскою, дедичками Вирова, Павловнами, вынаваемо и явне чинимъ предъ добрыми людьми снмъ нашимъ листом и даемъ знати потомкомъ нашимъ, кому будетъ потреба того ведати, а чтучи сес нашъ запис его слышати, подаваемо и увязаемо мощно пола Вировьского Нестера в црквъ Божю зо всимъ на все, якъ ся в себе мает, и з пашнями той волокы црквной, и з сеножатми посвятными, и всего суполного, што с дотычет цркви Бо-

жи ведлуг фундованя оца нашего пана Павла Вировского, а я пан Гринко и а панею своею Овдетю и поспол и с панею Марєю Якововою, очичками Вировскими подаваемо ему мощно црковь Божаю тому то попу Вировскому Нестерю у войчину и детемъ его ведлуг его прикладу, што с тот поп Нестер приложил, стоячи у прави пизы своих властных девеносто копъ гроши, стоячи поспол з нами в прави противко Суской и детей ей Миколая и Собостяна, братанчов наших, штож они тую землю посвятную в нашей небытности и соби были привлащили, а от цркве Божею хотячи отнят. Ино мы з ласки милого Бра ведлуг фундату отца нашего Павла Вировского дошедши той земли посвятной правомъ, за прикладомъ того то пана Нестеря подали ему есмо вечисте войчину и детемъ его подле его прикладу властных его пизей деветъдесят коп гроши бяглоу мониты взяли, а он мать за нас милого Бра просити у прстла Хва и за потомки наши вечисте и потомковъ его, а хто бы от наших потомковъ хотил быти упорный, нашъ запис разорит и тое наше дане попу тому албо детемъ его отняти, ино нехай их прикладок вернет деветъдесят копъ гроши его. А при том было люди добрых досыт: пан Павел Залески, пан Якуб писар Дыбовский, пан Матей Станислав, пан Михайло Тункиль, а для леншей певности печатя пан Гринко приложил и жона моя и а сestroю своею оцовскую печат приложили. Писан под лет Божего нарожня 4455 (1526) мца Мая 3 (30) ден индикта 3 (7).

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго земскаго суда за 1568—7 г. № 10092 л. 227, 241.

№ 20—1528 г. Юня 1 дня.

Фундушова записъ въ пользу Половецкой приходской церкви.

Aktykacya ekstraktu listu od J. W. Eustachiego Wołłowicza, wwdy Wilenskiego, kancelerza W. X. L., starosty Brzeskiego y Kobryn. do J. P. namiesnika Mieleyczyc. względem gruntow cerkwi Połowieckiej, nadanych w roku 1528, d. 1 Junij pisanego.

Roku tysiąc siedmsetnego osmdziesiąt czwartego, miesiąca augusta szóstego dnia.

Przed urzędem J. k. msci y aktami ziem. wdzstwa Brzeskiego, przede mną Placydem Trzaskowskim, regentem przysięgłym ziem. tegoż wdzstwa, stawiając obecnie pobożny xiądz Bazyli Budziłowicz, proboszcz, koadjutor cerkwi Połowieckiej, ekstrakt listu od J. W. Eustachiego Wołłowicza, wojewody Wilenskiego, kancelerza W. X. L., starosty Brzeskiego y Kobryńskiego do J. P. Marcina Ostrowickiego, namiesnika Mieleczyckiego, względem gruntow cerkwi Połowieckiej, nadanych w roku tysiąc pięćset dwudziestym osmym, mscia Junij pierwszego dnia, po rusku pisanego, z xiąg kapitulnych Brzeskich wyięty, do akt podał, którego wyrazy są takowe:

Wypis z knih kapituły Beresteyskoie.

Leta Bożoho narożenia tysieczya szestsot dwadcat tretieho, mca Dekabra dwadcat perwoho dnia. Peredo mnoiu Fieodozyem, ihumenom y protopopoiu Beresteyskim y pry mnie buduczich swieszczenicech: otcu Henadyiu Bouszykowskim, protopopoiu Kobrynskim, otcu Jarosciu Spaskom, otcu Janu Woskresenskom, otcu Michaylu Troieckom, a otcu Fieodozyiu Michayłowskom, pisaru kapitulnomu, postanowiwszysie czesnyi otec Jiosif Pawłowicz, prezbiter Połowieckiy, dla wpisania w knihi niniesznynie kapitulnyie podał per oblatam list Jasnje wielmożnoho ieho miłosty sławnoie pamety pana, a pana ieho

miłosty pana Ostafia Wollowicza, pana Wilenskoho, kancelera welikoho kniazstwa Litowskoho, starosty Beresteyskoho y Kobrynskoho na grunty cerkwi Polowieckoie danoho, w ktorom liste vse szyrey menowite iest opisano y dolożono, ktoroho pered nami polożywszy, prosił, aby pryiniat y w knihi ninieszye upisan byl. A tak my, widieczy onoho byt wo wsiem słuszhnoho, dla wpisania w knihi pryimniuczy, pered soboiu czytali kazali y tak sie w sobie maiet:

Ostafiej Wollowicz, pan Wilenskiy, kanceler welikoho kniazstwa Litowskoho, starosta Beresteyskiy y Kobrynskiy, Namiesniku moiemu Mieleyczyskomu panu Martynu Ostrowickomu y po niem buduczym, oznaymuiu. Prychodył do mene bohomolec Polowiecki swietoho Michayła Iwan Perfimowicz, me poodnokrot uskarżaiuczy sia na Marka Fedorowicza, ktoriy protywieczysie dekretu moiemu czynił krywdu cerkwi Bożey y tomu swieszczeniku w zastenkach y ohorodach, na sztom posyłał ksiendza Jana Suchodolskoho, kanonika Wilenskoho, aby tyie krywdy ohledał, ktoriy widieczy krywdu cerkownuiu, wodle dekretu moiego zostawił pry cerkwi swietoy tak morgi, ktoriyie pry wołokach, tak też w zastenku około cerkwi y za osadoiu ohorodami, zastenok podle wołok cerkownych, wodle steny Pieszczackoie, od ohoroda aż do hranicy Zobackoie, klinom iduczy, morgow osm y prutow try, w ktorom to zastenku naybolszu tot Marko czynił krywdu cerkwi, iako szyrey to opisano w liste popu od ksiendza kanonika danom opisano. Pro to ia, wziawszy pewnost, rozkazuju tobie y na potom buduczym namiesnikom, aby ieste wodłuh sieho moho listu koniecznie rozkazali tomu Markowi, aby bolszey krywdy nieważylisie czynity, a toho sami posterehayte, aby cerkow Bożai nikoli wże od toho Marka y potomkow ieho niemiela ni w czom, też tak y pomenenyi bohomolec y po niem buduczyio popy, ktoriyie pry toy cerkwi budut, maiut toho używaty, a za

hospodara Pana Boha prosity. Na szto daiu ses moy list z pieczatiu moieiu y podpisom ruki moiey własnoy, u Berestiu roku tysiecza piatsot dwadcat osmoho, miesiaca Junia perwoho dnia. U toho listu pieczat nadwornaia, a podpis ruki tymi słowy: ręką własną.

Ktoryi tedy list sławnoie paineti Ostafia Wollowicza za podaniem wyż reczenoho oca Jiosifa Polowieckoho, a za pryiniatiem naszym kapitulnym, uwes z poczatku aż do konca do knih naszych kapitulnych iest upisan, z ktorych ses wypis pod pieczatiu naszoiu kapitulnoiu iest wydan. Pisan w Berestiu.

U tego ekstraktu przy pieczęci kapitulney podpis ręki pisarskiey temi słowy: Flcodosyi swieszczenik Michayłowskiy kapitulny Beresteyskoie pisar (L. S) skorygował z knihami. Który to ekstrakt listu za podaniem przez wyż wyrażoną osobę iest, do xiaż ziemskich wojewodztwa Brzeskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1784 годъ, № 7306. 991—993.

№ 21 — 1529 г. *) Октября 23 дня.

Фундушова япись нн. Константина Ивановича Острожскаго на Св. Николаевскую церковь въ с. Порудоминѣ.

Feria secunda post Dominicam Judica, die vigesima tertia mensis Martij Anno Domini millesimo septingentesimo quadregesimo quarto.

Coram actis nobilis officij consular. civitatis S. R. M. Metr. Vln. comparens personaliter adm. Radus Dominus Gregorius Łomanowicz presbiter ecclesiae Vln.

*) Настоящую дату ставимъ какъ наиболѣе позднюю. Документъ датированъ безъ года, указавшемъ на „второй индиктъ“. Такъ какъ ки. Кон. Изъ Острожскій яля 1460—1530, то 2-й индиктъ на этотъ періодъ приходился 4 раза, а именно: 1484, 1499, 1514и 1529 годовъ.

№ 22—1580 г. Марта 7.

ritus graeco uniti sub titulo Resurrectionis Xsti Vilm. existentis, sanus mente pariter et corpore, existens presens rescriptum celsissimi principis Constantini Ostroski, palatini Trocensis, ecclesiae Porudominensi ritus graeco uniti serviens, ruthenico idiomate scriptum, sigillo eiusdem celsissimi principis munitum, cum introfusius contentis ad acta obtulit, cuius rescripti de verbo ad verbum rescribendo contenta tenor sequitur estque talis.

Od kniazia Konstantyna Janowicza Ostroskoho, woiewody Trockoho, hetmana hospodarskoho, starosty Braslawskoho y Iwienskoho. Namiesniku naszomu Rudnickomu, Tereszyszkomu y Nowodworskemu panu Bohdanu Dolmatowiczu y innym namiesnikom naszym chto y na potom bude tot urad od nas derzat. Bit nam czolom swiaszczennik cerkwi swiatoho Czudotworca Nikoly na Porudominie otec Alexey y prosil nas, abychmo iemu dali pole Tereszyskoie na imia Kurowskoie, koło Zmiejowoy hory, pachaty, a senozat Puprewskuiu Tereszyskuiu, szto na retce pod setom Rudominskim do woli hospodarskoie, ino my dla cerkwi toie y na czolom bityie iego to uczynili y toie pole wyzey namienienoie iemu iesmo dali pachaty y tuju sianozat Puprewskuju iemu kosi dozwolili do woli hospodarskoie y ty by o tym wiedal y toho pola y toie senozaty iemu postupil do woli hospodarskoie. Pisan u Wilni, oktobra dwadecet treti den indykta wtorocho. Apud quod rescriptum Sigillum celsissimi principis Ostroski papyro in cera rubra est impressum. Quod privilegium premisso modo oblat est actis nobilis officij consularis Vilm. insertum.

Изъ актовой книги Вилнаго магистрата за 1742—1745 годы, № 5141, л. 916 обор.—917.

Вводъ священника Коссовской русской церкви пресв. Богородицы о. Игнатія во владѣніе полемъ Ганчишин.

Termini Terrestres Drohicienses celebrati in Drohiczyn feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno partus virginitatis millesimo quingentesimo trigesimo.

Kossowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Felix Kurecz, ministerialis terrestris, palam recognovit, quia religiosum Ychnat pop Kossowsky introligavit in medium mansum Hanczyczky per collatores Kossowskie ecclesiae ruthenicae sanctae Mariae collatum et reformatum. Quem intromissionem nullus repugnavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065, л. 41 и 45 об.

№ 23—1581 г. Февраля 27.

Раздѣльная записъ на им. Лазово, при чемъ въ числѣ участниковъ называется «попъ Григорій».

Termini terrestres celebrati in Drohiczyn feria secunda post dominicam Invocavit, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Divisio Lazowo.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Joannes Toczysky, ministerialis terrestris recognovit, quia iuxta mutuum et amicabilem compositionem nobiles Lazowskie, videlicet Gregorius pop, Mathias Gabala et Chleb et eorum complices cum generoso domino Mathia de Galasky et Lazowo haerede, iudice terrestri Drohiciensi pro eisdem bonis Lazowo factam,

fecit perpetuam dimissionem in areis, ortis, campis, pratis sortibus et bonis eorum Lazowo et in silvis, borris, mericis, in quibus dimissionem non terminantur determinare et facere debet et eandem dimissionem sub vadio in literis concordiae contento firmant tenere et observare debebuntur. Circaque recognitionem praecognis utraque partium personaliter aderat et recognitionem ac dimissionem consenserat perpetue eandem sub praedicto vadio tenendam, videlicet sub vadio triginta marcarum regiae camerae et totidem parti dimissionem tenenti.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 114 и 121 об.

№ 24—1531 г. Ноября 8.

Заявление Пресвитера о. Матѣя Іоанновича Ржевскаго о полученіи недвижимаго имущества отъ своей матери Агнеты.

Termini terrestres celebrati in Drohiczin feria secunda ipso festo sancti Leonardi confessoris anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Satisfactio Rzewsky.

Comparens personaliter honorabilis Mathias actu presbiter filius Joannis de Rzewsky, ex matre Agneta procreatus, palam recognovit, quia importanciam suae martis Agnete, quae fuit post nobilem Joannem Rzewsky filium Mathiae, tollit et recepit idem honorabilis Mathias, velut filius post matrem, pro qua importancia materna liberum facit Joannem et per praesentes quiettat pacemque perpetuum habendam promissit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 159 и 173 об.

№ 25—1531 г. Ноября 8 дня.

Раздѣльная запись на им. Осины между родными братьями Пресвитеромъ Павломъ, Іоанномъ и Станиславомъ Лаврентьевичами.

Termini terrestres celebrati in Drohiczin feria secunda ipso festo sancti Leonardi confessoris anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Concordia Ossiny.

Constituti personaliter in facie judicij honorabilis Paulus actu presbiter et nobiles Joannes, Stanislaus germani filij olim Laurencij de Ossiny vil(l)a antiqua, recognoverunt unanimiter, quia divisionem perpetuam inter se fecerunt areis taliter, quod honorabilis Paulus recepit aream a Mokobodi, dictam Grzegorzewskye, prout se ex antiquo extendit cum sulcis quatuor; alter Stanislaus similem aream recepit alias Grzegorzewskie penes Petrum Baly, ita longe, late, prout Paulus; Joannes vero recepit aream dictam Mikolayewskie inter Petrum Jakubowicz et Petrum Byaly, iacentem cum angulo penes ipsius aream situm. Dominus Paulus cum Stanislaw suo fratre volens sibi adimplere integraliter aream, addiderunt Joanni aliam aream Mikolayowskye, ex adverso ipsius areae, penes Joannem Jakubowicz, et loco terciiae areae eidem Joanni iidem fratres addiderunt sibi ante villam duas partes campi, a via Budzieska usque ad grancias Vypychowskye et eis terciam remanserunt et in alia parte viae eiusdem Budzieska usque ad viam Zaplothnya pessulam sibi dederunt. Et quarto loco dederunt eodem Joanni Groczą adversae Szmychem in villa, a via ad viam. Et hoc submissi sunt tenere et observare perpetue et in aevum de bona et spontanea voluntate.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 159, 163 об.

№ 26—1558 г. Мая 27 дня.

Купчая крѣпость, по которой пресвитеръ Григорій приобрѣлъ въ им. Лазово мельницу.

Termini sub preconе T'bochysky.

Acta sunt haec in Drobiezin in terminis terrestribus condemnabilibus feria tertia post festum Ascensionis Domini proxima anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo tertio per generosos Mathiam de Galasky et in Lazowo heredem judicem, Bartholomeum de Pobykrowy subiudicem, Joannem de Nowaviess notarium terrestres Drohicienses celebratis, ac nobilibus Alberto Skywsky, Stanislaw Vyrozambsky camerarijs, nec non Jeronimo Rospand, Zacharia de Rutha prefecto Cechonoviensi, Stanislaw Piaseczky de Peleb, Bartholomeo de Voyevolky notario Mielnicensi, Martino Vierbiczki, Paulo Czapl-sky, Stanislaw Galeczky, Nicolao Korzeniowsky, Seraphin Nieczeczky et alijs.

Vendicio Lazowo molendini.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Ivan Hohol Ylkoviez de Lazowo heres sanus mente et corpore existens palam recognovit, quia perpetue et in evum vendidit suam totalem partem in piscina et molendino ac pholusz ipsum concernentem in et bonis Lazowo pro decem sexagenis grossorum numeri octonarij nobili Chrehor de eadem Lazowo plebano rutenco de eadem Lazowo cum metretis pecunijs, piscibus, utilitatibus omnibus et singulis, nil pro ipso in molendinis piscina reservando.

Et hieidem stando nobilis Prachna uxor Abrahe de Lazowo rewocavit dictam vendicionem ratione propinquitatis volens pecuniam reponere.

Изъ актовъ книги Дрогочинскаго земскаго суда за 1529—1533 годы № 10065 л. 294.

№ 27—1588 г. Мая 27 дня.

Вѣновная запись отъ русскаго плебана въ им. Лазово Григорія своей женѣ Таниюлькѣ (или Татьянѣ).

Reformatio Lazowo.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Gregorius alias Chrehor plebanus rutenicus Lazowsky, sanus mente et corpore existens, palam recognovit, quia post nobilem Taniulcam alias Taczyana filiam Oleskonis de Zabine uxorem suam legitimam vere dotis recepit triginta marcas grossorum numeri Octonarij, quam quidem summam inscripsit, reformavit et praesentibus inscribit, reformavit et praesentibus inscribit reformatque in et super medietate totali sue porcionis immobilis hereditarie in Lazowo site, tenendam, possidendam cum curia et medietate bonorum mobilium cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, longam, latam, prout in metis, graniciebus ab antiquo continetur modo dotalicij

№ 28—1588 г. Юня 10.

Купчая крѣпость, по которой попъ Григорій въ им. Лазовѣ приобрѣлъ во владѣніе двѣ мельницы отъ нѣкоего Петра Дмитровича.

Sub preconе Buczinsky.

Acta sunt haec feria secunda ante festum Corporis Christi proxima praesentibus ac anno quibus supra (л. 287 об.) anno Domini millesimo quingentesimo rigesimo tertio per generosos Mathiam de Galasky et in Lazowo heredem judicem, Bartholomei haeredis de Pobykrowy subiudici, Joannis de Novaviess haeredis, notarii terrestrium Drohiciensium celebratis, praesentibus nobilibus Alberto

Skywsky, Stanislao Vyrozambsky camera-riis ac nobili Paulo Czaplsky, Paulo Mno-zewsky et aliis quam plurimis fide dig-nis protunc existentibus.

Venditio Lazowo.

Constitutus personaliter in iudicio no-bilis Petrus olim Dmyssz filius haeres, de Lazowo, sanus mente et corpore existens, palam recognovit, quia perpetuo et in ae-vum vendidit totalem suam porcionem in duabus molendinis in Lazowo sitis cum ri-pa et piscina ipsum concernentem, vide-licet in frumentario et pecuniario alias pholuss pro decem sexagenis grossorum numeri octonarii nobili Gregorio seu pop ibidem in Lazowo haeredi, cum utilitati-bus omnibus, metretis pecuniis, piscibus et piscina ac aliis proventibus quibuslicet exinde provenientes, nil ibidem utilitatis et commodi pro ipso et posteris reser-vando tenendam, habendam, possidendam et ad usus beneplacitos convertendam.

Изъ автографической книги Дрогоичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065, л. 295—8

№ 29—1535 г. Апрѣля 7 дня.

Заявленіе пресвитера Григорія Лазовска-го объ уничтоженіи предыдущаго акта.

Acta sunt haec in Drogiczin feria quar-ta post dominicam Conductus Pascas proxima, anno Domini millesimo quin-gentesimo tricesimo quinto in termi-nis terrestribus condemnabilibus per ge-nerosos Mathiam Galanskowski iudicem, haeredem de Lazowo, Bartholomeum de Pobykrowy subiudicem, Simonem Vygo-nowski vicenotarium etc. praesentibus quibus supra celebratis.

Lazowo.

Comparens personaliter in iudicio no-bilis Gregorius de Lazowo, presbiter ru-

tenicus et haeres, palam recognovit, quia suam emptionem, a nobili Stephano Lazowo filii Mathiae habitam et de ac-tis reformatam, cassat, mortificat ac prae-sentibus cassavit, mortificavit sub actu in crastino sanctae Agnetis contentam et inscriptam anno Domini millesimo quin-gentesimo tricesimo quinto, ipsamque do-mino iudici terrestri Drobicienski Mathiae Gallanskowski, qui ipsam sortem diu te-uet, possidendam, tenendam, juxta sua acta priora admissit et praesentibus ad-mittit.

Изъ автографической книги Дрогоичинскаго земскаго суда за 1533—1535 г. № 10066, л. 128 и 133.

№ 30—1535 г. Ноября 17 дня.

Купчая ирѣность, по которой священникъ Лазовскій о. Григорій приобрѣлъ во владѣ-ніе части въ им. Лазовѣ отъ нѣкоего Сте-пана Матвѣевича.

Acta sunt haec in Drogiczin feria sexta proxima in crastino sanctae Ag-netis in terminis terrestribus anno Domi-ni millesimo quingentesimo tricesimo quinto, per generosos Matiam de Galasky iudicem, et Bartolomeum Pobykrowsky de Pobykrowy subiudicem, Albertum Skyw-sky et Stanislaum Galeczky camerarios terrestres Drobicienses et alios quamplu-rimos testes fidedignos circa praemissa existentes.

Venditio Lazowo.

Constitutus personaliter coram iudicio et actis terrestribus nobilis Stephanus filius Mathiae de Lazowo palam recognovit, quia totam suam sortem bonorum haere-ditariorum cum areis, ortis, campis, pra-tis, sylvis, borris, gaijs et rubetis et qui-buslicet utilitatibus nil juris, domini, pro-prietatis, cum omnibus proventibus, nihil excipiando, nobili Gregorio plebano haere-

di in Lazowo pro triginta sexagenis grossorum numeri octonarii perpetue et in aevum vendidit et resignavit cum suis successoribus, cum omni jure, dominio et proprietate tituloque haereditario tenendam, possidendam. Et exnunc dedit sibi realem intromissionem per Joannem Thoczysky et actualement possessionem. Et memoriale jus recepit. *)

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—1538 г. № 10066, л. 58 об., 80 и 86.

№ 81—1538 г. Мая 18 дня.

Заявление зем. Остафія Рака о передачу закладной попу Григорию изъ Лазова.

Acta sunt hec in Drohiczyn feria secunda intra octavas Sancti Stanislai in Mayo in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam Galonskowsky judicem heredem in Lazowo, Bartholomeum subiudicem, Joannem Iwanowsky notarium terrestres Drohicienses celebratis anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo octavo, praesentibus nobilibus Alberto Skywsky, Stanislao Galezky camerarijs et alijs nobilibus fide dignis.

Dimissio Lazowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Osthas Rak de Holovienky palam recognovit, quia suam obligationem ab Hohol Lazowsky habitam cum suo libro in viginti sexagenis gr. numeri polonicae seu octonarii dimisit medietatem, videlicet sortem Hohol in Lazowo sitam, nobili Hrehorio pop de Lazowo tenendam, habendam, possidendam cum omnibus utilitatibus, et ex nunc dedit decem sexagenas. Residuum vero ad ratas exsolvere

*) Надъ этомъ записью сдѣлана слѣдующая отмѣтка. Cassata causa de consensu pop Lazowsky, ut in actu feria sexta post conductus Pascae continetur.

tenetur, hoc est pro festo sancti Martini venturo quinque sexagenas gross. et pro Natali Domini futuro eciam quinque sexagenas, quibus acceptis debet dictus pop cum suis filiastris quietare. Et ne quovis modo dictus pop in praefata obligatione impediatur, praefatus Ostas tenetur eundem tueri eliberare. Que omnia tam exolutionem summe decem sexagenarum et tuitionem ipsam partes ambe adimplere tenebuntur, sub simili vadio. Dans eidem exnunc realem intromissionem et actualement possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thocziczky. Pro quo memoriale iudicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—1538 г. № 10066, л. 401, 403.

№ 82—1538 г. Мая 18 дня.

Заявление пресвитера Григорія изъ Лазова о передачу предыдущей закладной зем. Марушѣ Николаевнѣ изъ Твороговъ.

Dimissio Lazowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Hrehorius presbiter Rutenorum in Lazowo heres recognovit, quia suam obligationem ab Ostas Rak de Holovyeniki habitam et in Lazowo sitam cum suo libro dimisit et presenti inscriptione dimittit nobili Marushe filie Nicolai de Thvarogy, consorti nobilis Abrae de Lazowo, in eadem summa viginti sexagenis grossorum, medietatem videlicet sortem Hohol tenendam, habendam, possidendam, ita, prout liber talem obligationem lacius canit, cum omnibus utilitatibus, et ne quovis modo dicta Marussa cum suo marito Abraham impidiretur in prefata obligatione et dimissione, prefatus pop tenetur eosdem tueri ibidem eliberareque et pacificare ab omnibus personis; quam summam et eiusdem summe partem, hoc est decem sexagenas grossorum paratis pecuniis resol-

vere. Residuum vero ad ratas infrascriptas tenebuntur soluere pro festo sancti Martini sexagenas quinque gr. et pro festo Natalis Domini alteras quinque sexagenas. Quibus acceptis pop eosdem quietare tenetur. Dant eisdem ex nunc realem intromissionem et actuale possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thocziczki. Pro quo memoriale iudicio solutum est.

№ 33—1538 г. Сентября 9 дня.

Заставный листъ отъ наслѣдниковъ Іоанна изъ Струсы на свое поле „попу русскому“ Нестору изъ Креслина.

Positio actorum terrestrium Drohiciensium feria secunda post festum Conceptionis Sacratissimae Virginis Mariae proxima in Drohiczin celebrata, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo octavo, praesentibus generosis Joanne Iwanowskj, notario terrestri Drohiciensi haeredi in Mincevo ac nobilibus Alberto Skywskj, Stanislaw Galeczkj camerariis terrestribus et terrigenis quam plurimis protunc existentibus.

Obligatio Sthrussy.

Constituti personaliter coram actis praesentibus terrestribus Drohiciensibus nobiles Felix, Andreas, Sigismundus, Paulus filii Joannis, haeredis in Sthrussy, palam recognoverunt, quia obligaverunt mansum in triginta ossymkow, a via publica Holublska Krzeslinska ad granities Czepelyniskie, et medium laneum in eodem campo ex opposito eiusdem mansi, a via eadem publica ad aliam viam publicam, quae est a villa Strussy ad Mordy, et hoc in sotre eorum materna bonorum Strussy, in octo sexagenis grossorum numeri octonarii discreto poponi rutenico Nestor de Krzeslyno tenendas, habendas,

possidendas ab anno ad annum, videlicet Natale Domini ad aliud, donec exemerent; et exnunc dederunt eidem intromissionem per ministerialem Loza Laurentium in dictam obligationem et super hoc iudicio memoriale solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—8 г. № 10066, л. 452, 453 об.

№ 34—1539 г. Ноября 14 дня.

Дарственная запись отъ священника Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Луки своему сыну Карпу на участокъ земли.

Bannitum iudicium celebratum est feria sexta infra octavam sancti Martini coram nobis Bartholomeo Galeczky viceadvocato, Joanne Checzech, Stanislaw sartore, Nicolao Muzilo, Jaczko Mosquicz, Chwethko Thrynochovicz iuratis Drohyczensibus anno Domini 1539.

Pop Przeczisky.

Famati viri Joannes Checzech et Jaczko Byszczycz scabini coram iudicio comparentes palam recognoverunt, quia honesta Chwieda Maykowna, tempore aegritudinis suae, nobis commisit, quatenus emptionem ad acta nostra induceremus Lucae poponi Przeczisky et ejus filio Karp, qui pop emissa fassa est apud eam aream ipsius legitimam nuncupatam Vawdishowskie pro quatuor sexagenis grossorum, jacentem penes Palczykowskie ex una et Hleczewskie parte ex altera, tenendam, possidendam perpetue, qui Lucas pop donavit praefatam aream emptam filio suo Carpij habendam aeviterne. Et hieidem Martinus frater ejusdem Carpij abrenuntiavit semet ipsum in praefata area et caeteri fratres fassus nihil habere ad dictam aream proprietatis, solum iste Carpij. Super quod iudicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1539 г. № 10021, л. 19 об.

№ 85—1541 г. Июля 8 дня.

Грамота королевы Боны, по которой она присуждаетъ въ пользу Кобринскаго Спаскаго монастыря двѣ землицы—Постригачевскую и Хильчевщину, которыя были записаны на эту церковь княземъ Иваномъ Кобринскимъ

Aktykacya dekretu krolowey Jeymsci Bony archimandryi Kobrynskiey służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego siódmego, miesiąca Septembra dziewiętnastego dnia.

Przedemną Antonim Ludowikiem Dusiatkim Rudominą, podkomorzym powiatu Brasławskiego, starostą Subockim, za dekretem oczewistym sądu Trybunału gł-o W. X. L-o w roku tysiąc siedmsetnym czterdziestym szóstym, miesiąca Augusta dziewiątego dnia, na kadencyi Wilenskiej, z aktoratu wielmożnego, w Bogu przewielebnego Imsci xiędza Andrzeja Bienieckiego, archimandryty Kobrynskiego, Wilenskiego, Nowohrodzkiego y Brzeskiego officyała z Ichm. pp. dobr Nowosiolek, Chodynich y Nesterowych Łoz possessorami ferowanym, po wydanych innotescencyach y pozwach moich podkomorskich in loco differentiarum między dobrami Korzcycami, Nowosiołkami, Chodyniczami y Nesterowemi Łozami ziemskimi, w wojewodztwie Brz. leżącymi y po ufundowaniu na dniu jedenastym Augusta in anno praesenti sądow moich iurydykeyi, comparando personaliter patron Imsc pan Stefan Kosecki, starosta Morozowicki, a parte Ichm. pp. possessorow dobr Nowosiolek y Chodynich stawający, in tractu replik ten dekret krolowey Jeymsci Bony, a parte imsci xiędza Andrzeja Bienieckiego, opata Kobrynskiego produkowany ad acta xiąg ziemskich moich podkomorskich podał, prosząc, aby pomieniony dekret ze wszystką w nim inserowaną rzeczą był do xiąg ziemskich podkomorskich powiatu

Brasławskiego przyjęty y wpisany. Jakoż ony przyiowski w xięgi wpisać rozkazałem, którego przetłumaczonego z ruskich liter na polskie thenor sequitur estque talis:

Bona, Bożyiu miłostyiu korolewaja Polskaja, welika kniahiny Litowskaja, Mazowieckaja y innych etc. Smotryeliśmo toho diela: stowali pered nami oczewisto szto perwo seho listy naszymi pozwonymi archimandryt nasz Kobrynski manastyra Swiatoho Spasa Wasyan pozywał bojaryna naszoho Kobrynskogo Mikołaja Zembockoho, iż kotory zemli na jmia Hrycia Chodosowicza postryhacza, a drubuju zemlu u Bystryczach Chiliewszczynu na diakona od dawnych czasow od piatydesiat let nadał k tomu manasteru Swiatoho Spasa u Kobryniu neboszczyk kniaz Iwan Semonowicz Kobrynski, ktoroieź nadanie swoje y wo Ewangelij na wiecznost upisał, on tye zemli od kolka let derżał, a mne postupity ich ne choczeł, a w tom toj cerkwij Bożyiu krywda y szkoda welikaja sie deiet. A potom tot Mikołay Zembocki powiedał, iż pani Zoffia, wojewodyna Wilenskaja pani Mikołajowa Radywilowicza otcu moiemu neboszczyku Stanisławu Zembockomu tyie dwie zemlicy Postryhaczewskuju, a Chilcewszczynu Dyakonowskuju, o ktoroy on na mene żałuiet zo wsem na wse nam dała y toho iesmo y z otcem moim od dwatcety y osmy bod w derżany y wo pokoiu byli, na sztosz y list y daninu ieie potwerczenie y korola Jego miłosty pered nami pokładali. A tak my toie żałoby ich wysłuchawszy, rozkazali kasztelanu Sudomirskomu, ochmistru naszomu starosty Sanockomu, Lenskoranskomu, Wiznenskomu, Łomieskomu panu Mikołaju Wolskomu, a kanoniku Krakowskomu y Cholmskomu, proboszczu Bielskomu, referendaru korola Jeho miłosty y naszomu kniaziu Jakubu Uchanskomu toho meży nimi dosmotrety y sprawedliwosc tomu uczynity, jakoż ony wodle rozkazania naszoho toho meży nimi dosmotrewszy, nam odkazali, a tak my baczaczy, iż neboszczyk

kniaz Iwan Kobrynski iak otczyez y ma-
iuczy to w mocy swoiey iako własnoie
swoie tyie dwie zemlicy na cerkow Bożyiu
zapisał y pierwszujū daninu w Ewangelij
opisał, a taja pani Zofia po żywote toho
muża swoieho kniazia Iwana Kobrynskoho
buduczy wdowoju, a polom poszła za pana
Paca y k wery rymsskoy przystąpiła, ne
maiuczy do toho niczoho y ne buduczy
otczyezkoju, odno wieno opisanoie od mu-
ża swoieho kniazia Iwana Kobrynskoho
na Kobryniu miała, czohoż nie miała mocy
od toie cerkwy Bożye otrymaty, a tomu
Zembockomu dawaty. My z tych pryczyn
dostatecznie zrozumiewszy y baczaczy spra-
wiedliwoie nadanie toie cerkwy Bożye, w
tom iesmo toho Archimandryta perwoho
znaszli y tyie dwie zemlicy Hryca Postry-
hacza, a Chilcewszczynu zasia k toj cer-
kwy prysudyli y w mocy dali, wodle na-
dania perwszoho neboszczyka Iwana knia-
zia Kobrynskoho: maiet on sam y potomki
ieho tyie dwie zemlicy k tomu manaste-
rowi wieczno derżaty y ich używaty, a tot
Mikołay Zembocki y potomki ieho w toj
zemli wysze pisanye ne majut niczym sia
ustupowaty y wiecznoie mowczanie miety.
A szto sie dotyczyet tych listow daniny
woiewodyny Wilenskoiey pani Zoffii y in-
szych listow, my tyie listy niwoszczo obo-
roczaiem y żadnoy mocy mety užo ne ma-
jut, a kotoryie oyczynnye lude toho Zem-
bockoho zbożia y choromy na tych zem-
lach budut, on majet to vse sobie w ce-
łosty zobraty, a tot archimandrit w to ne
majet se ustupowaty. I na to iesmo ar-
chimandritu Kobrynskomu Wasyanu dali
sesz nasz list y z naszym peczatyu. Pisan
u Wilny, pod lety Bożoho narożenia tysia-
cza piatsot czotyrydesiat perwyi, miesiaca
Iulia szestynadzet den, indykta czotyrynac-
cet. U tego dekretu pieczęć na wosku
czerwonym przycisniona y podpis tymi
słowy: Jacobus Uchanski S. R. Mitis, a re-
lationibus Ktory to dekret za
podaniem przez wysz wyrażoną osobę do
xiąg ziemskich podkomorskich powiatu
Brasławskiego iest przyięty y wpisany.

Antoni Dusiatski Rudomina podk. Bras-
lawski, starosta Subocki mp.

Изъ актовой книги Брагавскаго подкомурскаго суда
за 1740—1748 годы, № 15474 л. 337—338.

№ 38.—1542 г. Апрель 17 дня.

Дарственная священника Св. Троицкой въ
г. Дрогичинѣ церкви Феодора Алексѣевича
на свое имѣніе въ дер. Таорново-Морже
землянину Вакулѣ.

Positio actorum terrestrium Drohicien-
sium celebrata in Drohiczin feria secun-
da post dominicam Conductus Pascae
proxima, anno Domini millesimo quingen-
tesimo quadragesimo secundo, per gene-
rosam Joannem Wanowsky (Jwanowsky)
haeredem de Mincewo notarium et nobi-
les Martinum haeredem de Vaze, Stani-
slaum Lampiezky camerarios terrestres
Drohicenses, praesentibus nobilibus Nico-
lao Sarnaczki, Joanne Niemcziski, Marco
Kosko, Joannem Thoczysky ministerialem.

Donatio Morze.

Comparens personaliter coram officio
et actis praesentibus terrestribus Drohi-
censibus honorabilis Chviedor olim Ale-
xij filius in Morze Tworkovo haeres et
sinagogae Sanctae Trinitatis in Drohiczin
presbiter rutenicus alias pop, sanus men-
te et corpore existens publice et per ex-
pressum recognovit, quia suorum bono-
rum immobilium haereditariorum, in bonis
Morze Tworkowa sitorum, medietatem im-
mobilem in praefatis bonis Morze Twor-
kovo sitam, dedit, donavit et praesentibus
dat, donat et voce irrevocabili resignavit
nobili Vacula alias Vasskoni de eadem
Morze haeredi habendam, tenendam, per-
petuis temporibus possidendam, ita latam,
longam, prout illa medietas totius sortis
suae immobilis in bonis Morze Tworkovo
in metis et granitiebus continetur, aliam

medietatem pro se conservando, et exnunc eidem dedit coram officio realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Petrum Luboviczky in dictam medietatem donatam. Super quod memoriale officio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго земскаго суда за 1541—1545 г. № 10068, л. 121.

№ 87—1542 г. Юля 10 дня.

Заставный листъ протопопа Лазовскаго Григорія на поле въ им. Лазово зем. Аврааму и Матѣю Слѣповронамъ.

Acta sunt haec in Drohiczin feria secunda ante festum sanctae Margaretae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam in Galansky et Lazowo haeredem judicem, Jacobum Pobikrowsky subjudicem, Joannem Iwanowskj notarium terrestres Drohicienses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vash, Stanislao Galeczky camerarijs.

Obligatio Lazowo.

Comparens personaliter coram judicio nobilis Gregorius protopop, haeres in quolibet campo triplici per pessulam sui legitimi patrimonii in bonis Lazovo siti et habiti in triginta sexagenis grossorum numeri polonicalis et in duabus sexagenis grossorum ejusdem numeri nobilibus Abrahama et Mathiae germanis fratribus in Slepowrony haeredibus, districtus Nurensis, filius olim Augustini, cum omnibus utilitatibus et singulis ac pratis ex opposito extantibus, rubetis quercinis libere fodendis et ligna communia cedendis, ac tenendis, habendis, possidendis, modo obligatorio ab anno ad annum, videlicet Natale Domini ad aliud, tam diu, donec non

exemet, dans exnunc eisdem dictis Slepowrony realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thoczysky in praefatum mansum obligatum in quolibet campo situm. Super quod memoriale judicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго земскаго суда за 1541—1545 г. № 10068, л. 154 и 159 об.

№ 88—1548 г. Декабря 7 дня

Продажный листъ на участокъ земли отъ Глечевича протопопу Пречистенской церкви въ г. Дрогоичинѣ,

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn in vigilia Conceptionis sanctae Mariae Virginis anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo tertio, per nobilem ac famatos Nicolaum advocatum Drohicensem, Jacobum Vilk, Nicolaum Pidał, Jacobum Kilka, Nicolaum Muzilo, Steczkonem Miedzianka, Andream Koczerha, Paulo Takovicz scabinorum juratorum (sic!)

Venditio orti Chleczkowski protopopo Precizkj.

Comparens personaliter coram judicio providus Ivan Hleczewicz publice recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit ortum suum legitimum penes Onaczko sutorem ex una et penes Milnisicki patre ex altera situm pro quinquaginta gr. protopopo Preciczki ita latum, longum prout in se praefatus ortus extenditur. Qui protopop debet et submisit se solvere impendere tributa regalia civilia de praefato orto, et praefatus Ivan fidejussit praefato protopopo ab omnibus propinquis suis et a sorore sua et debet eundem tuere, evincere, eliberare per praescriptionem civilem ac intromissionem realem et actualem possessionem per scabinos admi-

sit in praedictum ortum. Super quod memoriale iudicio solidavit.

Изъ восточной книги Дрогоичинскаго магистрата за № 10521, л. 115 и 116 об.

№ 89—1545 г. Іюня 80 дня.

Духовное завѣщаніе протопопа Григорія Лазовскаго.

Acta sunt haec in Drohiczin feria tertia in crastino sanctorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quinto, in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam de Galansky et in Lazowo haeredem, iudicem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanovsky notarium terrestres Drohicienses celebratis praesentibus nobilibus Stanislao Luniewsky, Stanislao Galeczky camerariis.

Inductio testamenti olim Gregorii protopop Lazowsky.

Veniens personaliter ad iudicium honesta Thaeziana, relictā olim Gregorii protopop Lazoviensis cum genero suo Nicolao produxerunt testamentum per olim Gregorium protopop Lazoviensem ultimae suae voluntatis pro rebus mobilibus et immobilibus dispositum et tribus sigillis testium tunc temporis existentium obsignatum et illud testamentum petiit ad acta induci admitti. Et iudicium viso tali testamento . . . *) Ego Gregorius protopop Lazoviensis existens sanus mente, licet in corpore debilis, cernens me esse mortalem et proximiorē mortis, cupiens de salute animae meae providere, de bonis meis mihi a Deo omnipotenti in haec vita concessis, testamentum meae ultimae voluntatis duxi faciendum in hunc, qui sequitur modum. Pri-

mum et principaliter animam meam commendando in manus Dei omnipotentis, sepulturam vero eligo corpori meo in ecclesia Lazoviensi. Item ad eandem suprascriptam ecclesiam Lazoviensem inscribo, lego, do et dono decem sexagenas ad campanam et hoc in haereditate bonorum meorum, quae bona omnia, videlicet haereditatem meam, aedificia omnia, areas, ortos, prata et generaliter omnia bona, prout se extenduntur, inscribo nobilibus Thaezianae uxori meae, Nicolao generi suo et Voloss filiastro meo per medium dividenda, videlicet ad tres partes tam in aedificiis, quam in campis, ortis, pratis et generaliter in omnibus bonis dividendas. Qui suprascripti, videlicet uxor mea, Nicolaus et Volos debent . . . eandem campanam comparare sine quovis prolongatione de praefatis bonis, eisdem per me in testamento specificatis. Item eadem uxori suae lego et inscribo omnia bona mobilia, videlicet pecora et pecudes, tantummodo eadem uxor mea ad exequias de bonis meis et ad alia pia opera debebit impendere et pecus mactare pro prandio peragendo propter pauperes. Item sibi eligo honorabiles Gregorium Mikulinski et Procop Piathniczki, qui exequias tricesimas alias *sorokonath* peragant ibi in Drohiczin in suis ecclesiis pro anima mea. Item eidem honorabili Gregorio poponi Mikulinski inscribo et lego equum fulvum alias rudzi, gradarium dictum Henikowski valoris duarum sexagenarum; confessori suo et Procopo lego et inscribo hortum iacentem inter Jeronimum Lichuna et Joannem Krziwopusth, tendentem a platea ad Lazowka cum pratis et cum omnibus ad eundem ortum pertinentiis Volosz. Item ipsi idem n. Nicolaus et Volosz eandem uxorem meam debebunt tueri ab omnibus iniuriis et erunt astricti ad servitia terrestria et etiam ad servitia bellica quandoque fuerit sacram maiestatem regiam indicta impendere praelati Nicolaus, Volosh et uxor mea de eisdem bonis per me eisdem inscriptis. Item debilum quin-

*) Въ этомъ мѣстѣ нѣсколько строкъ отъ восточнаго выкрошилось.

que sexagenas et viginti grossos nobilis Felix Kobussek idem Kobussek Felix debet tenere agrum quousque ad solutionem essentialitatis a Petro fratre meo germano omnia bona mea auferro ex eo, quia a viginti et ultra annis non impendebat nec stabat mecum pro eisdem bonis meis. Praesentibus circa praemissa honorabilibus et nobilibus Gregorio M. kulinski et Procop Piathniczki proponibus Drohicensibus, Felici et Andreae Kobuskie Lazowskie et aliis circa praemissa existentibus. Actum et datum feria quinta post festum sancti Bartholomei in domo mea Lazoviensi anno Domini 1545. Quos supra expressos dominos rogavi, ut ad praesentem ordinationem meam sigilla sua apponerent, qui ad petita mea sigilla sua applicaverunt.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго земскаго суда № 10070, л. 844, 844—5.

№ 40—1545 г. Юля 18 дня.

Запись старостины Минской Богданы Богдановны Салѣжанки на Пречистенскую церковь въ селѣ Голубли одной уволомъ земли.

Acta sunt haec in Drohiczin feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem in Łazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subjudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestrem Drohiciensem celebratis, praesentibus nobilibus Nicolao Kosko, Stanislaw Lampickj camerariis judiciis terrestribus Drohiciensis.

Cholubla.

Veniendo ad iudicium honorabilis Ivan parochus ecclesiae Holubskiey praesenta-

vit fundatum praefatae suae ecclesiae infrascriptum sigillatum et pro parte eiusdem deservientem, et petit illud ad acta haec terrestria Drohiciensia induci fore admittendum, cui iudicium admisit, cuius tenor talis est et sequitur, rutenicis characteribus scriptum.

Во имя Божє станє амин. Я Богдана Богдановна Сопиженка, маршалковая гедрьская, старостинная Менская, объявляю сим моим листом ннелиним и на потом будучим кому будет потреба того вѣдати, которая црковь храм Прчстой Богородицы в давних часов ест зоружен чєрєз отчичов людєй имени моего Голубского, которое имени Голубль маю я на вечност от малжонка моего небожчика пана Яна Стецковича маршалка гедрьского, ку которому ж храму той цркви Божєй ннєл пєч отчичи Голубский подданыи мои каждый от себе для живности священнику давати повинны з волоки десятины по копи жита, за которую десятину повинен поп в субботу за упокой, а в недѣлю заздравное службу Божю мѣти. Якож Феодосия верху писаная Богдана Собижанка будучи в сполном здрови, никим не намовена ани припужона, одно сама по своей доброй воли и для душ змерших приятел и родичов нших и сама для своего душеного збавєня и дѣтей моих, дала есми тую, црковь Пречистой богородицы в имени моем Голубли священнику Ивану и сыном его и на потом будучим его счадом держати и вживати на веки непорушно и придала есми ку той цркви Божєй волоку суполную Ножчинскую во трех полях, на которой стоит таа црковь Божя и селище поповское, въ другом поля влоку Стецка Галнич от Зябль подле Вавишовское влоки две, третєе поле влока за двором подле Миколая Дробышевичаа половина селища подле цркви по другой стороне дороги и два сади и сеножат, як ся ннєлє сеножати стєгают, аж до рички, со всем як ся тыи влоки и з сеножати и з огороди и с хворостом

№ 41—1545 г. Октября 4 дня.

Привилегія короля Августа II священнику Св. Михайловской Гаминской церкви на священство при названной церкви.

Akt przywileju od Zygmunta Augusta na cerkiew Hajenską w roku 1545 nadanego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, mscia Augusta dwudziestego trzeciego dnia rzymskiego, a dnia dwunastego ruskiego kalendarza.

Na urządzie Jey Imperatorskiej msci ziemskim woiewodztwa Minskiego obecnie stanowszy W. I. P. Kazimierz Rymaszewski. Dwor, skar. Lit. przywilej po rusku pisany do akt podał, którego z ruskiego pisma na polskie co do liter od słowa do słowa wyraz następny. Zyghimont August, Bożoju miłostiiu korol Polsky, weliki kniaz Litowskiy, Ruski, Pruski, Żomoydski, Mazowiecki y innych. Bił nam czołom swieszczennik Ainskij cerkwi Swiatoho archan- neta Michayła Dimitrey y pokładał pered nami list derżawcy Ainskoho kniazia Iwana Wasiljewicza Sołomiryckoho, w koto- rom listie ieho opisujet, iż on z woleju y za listom archiepiskopa mitropolita Kijew- skoho, Halickoho y wseja Rusi Makaryia podał iemu y uwiazał ieho w cerkow Swiatoho Michayła archanneta u Ainie y w ludi y w zemli cerkownyie, jako sia łaja cerkow zdawna w sobie majet y tak też w tom listie kniazia Iwana Sołomiryckoho opisano y użo tuju cerkow wieczne na se- be derżati y za nas hospodara Boha pro- siti majet i bił nam czołom tot swieszczennik Ainskij cerkwi Swiatoho Michayła Dimitrey, abychmo łasku naszu hospodar- skuju uczynili y pry toy cerkwi swie- szczennikom ieho wodłuh listu derżawcy Ainskoho kniazia Iwana Sołomiryckoho zachowali y dali iemu na to nasz list, ino my tobo listu kniazia Iwana Sołomiryckoho ohledawszy y iemu dobre wyrozumiew- szy y baczaczy w tom prozbu ieho byti

и наддагки въ собѣ мают, ничего на себе не оставуючи, которых волок маєт священник Иван и сынове его и на по- том будучии их счадки держати и вжи- вати на вечныи часы. За которое ж на- дане мое маєт поп Иван и потомки его в каждый тыжден двѣ службы Боже мѣть в среду за упокой, а в пятницу за муку Божю, а предся въ каждую не- дѣлю служба Божя маєт служена быт обедни и маєт священник Иван и сы- нове его и потомки их тую црквѣ храм Прчстое Богородици на веки держати и вживати, а службы Боже не маєт николи оменшквати и вжо я сама и дети мои и потомки наши не мают того священ- ника Ивана и сынов его и потом- кув их от тоє црквы Божее отганяти и того храма Божего отнимати и ничим сего листу моего рушати, а в духовных речах не маю я сама и дети мои и по- томки наши того священника Ивана и по нем будучих судити, кром влдка сам, або тот, хто на местцы владычем будет маєт его в речѣ духовной судити; а с пущи ишое Голубское волно священни- ку Ивану и потомком его дерева собѣ на будоване и дрова брати. А при том были и того сут звездоми священник Стого Николы Кресленский Нестер, а земяне гедрьский повѣту Дорогичного пан Михал и пан Павел Смоневский, а для лепшее твердости я Богдана Сопи- жанка печат есми свою приложила к сему моему листу. А писал сес лист Богданко Дробышевнич съ Полоцка. А естли б хто хотел тоє мое надане ку той црквы Божей приданое и того све- щенника Ивана и детей его от тоєй црквы рушати и не хотел того што в сем листе моем описано полнити, тот ся розсудит со мною на оном страшном судѣ пред небесным Црем. Писан у Го- лубли. Лѣта Бож. нарож. 74 00 (1545) мец вюл 7 (19) дн видякт.

Изъ актовъ книги Дорогичинскаго земскаго суда за 1543—1552 г. № 10069, л. 369 об. 390.

slusznaju, z łaski naszoje na czołom bitje ieho to uczynili, pry toy cerkwi swiatoho archannjela Michajła u Ainie swieszczennikom ieho zostawili y tym listom naszym zostawujem. Majet on sam y dieti ieho tuju cerkow Swiatoho Michajła u Ainie z ludmi y z zemlami y z prychodom cerkownym y so wsim, jako sia taja cerkow w sobie maiet, weczne na sebe derżati y toho wżywati, a za nas hospodara Boha prositi y także w służbie Bożej sprawowati jako na nich swieszczennikow prysłuszyt. I na to iesmo tomu swieszczenniku (w tym mieyscu wiersz cały duży na złożeniu w obliteracyi). U Wilni, pod leta Bożoho narożenia tysecza piatsoł sorok piatoho, miesiaca Oktjabra czetwerty den, indykt czetwerty. U tego przywileju przy pieczęci urzędowej małej na kustodyi y mastyku wycisniętey podpis pisarza takowy (L. S.) Waleryan pisar. Który to przywilej za podaniem do akt w księgi ziemskie woiewództwa Minskiego wieczyste zapisany. Antoni Swiătorzecki RZM. Czytałem Ign. Kudzinowicz S. D. Poll. Regent ziem. Wit-a Min. mp.

Изъ актовъ книги Минскаго воеводскаго суда за 1793 годъ № 12049 л. 577.

№ 42—1548 г. Января 13 дня.

Фундушъ Св. Димитріевской церкви въ им. Роговъ, княжны Любецкой, Ганны Миколаевны Остиновичъ.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda ante festum Nativitatis B. M. V. proxima anno Domini 1644.

Fundatio ecclesiae Rogoviensis.

Ad officium praesens capitaneale castrense Drohicense personaliter veniens honorabilis Joannes Pudkowski Prokopowicz, presbiter ecclesiae Rogoviensis ritus graeci, obtulit et produxit coram eodem of-

ficio literas infrascriptas collationis seu foundationis eiusdem ecclesiae in pergamento literis rutenicis scriptas et sigillis duobus appensis obsignatas per infrascriptam personam eidem ecclesiae collatas, petens easdem literas per officium praesens suscipi et actis ingrossari, quas officium praesens suscepit et actis officii sui ingrossare mandavit, quarum series verborum sequitur talis.

Я Ганна Миколаева Юревичъ Остиковича, княжна Любецкая, визнавам сама на себе тым моим листомъ, хто на него посмотрит, або чтучи его вельшит нынешним и на потом будущим, кому будет потребъ того ведати: который храм того мчика Дмитрія з давных часов ест соруком в имени моемъ через подданных моих людей отчизных Роговских, зотороеж имене маю я на вечность от ойчима моего небожчика пана Яна Стецковича, который взял мя был собѣ за властную дочку свою и тым именемъ Роговом на вечност мя даровалъ, яко тыи вси подданные мои Роговскии повинни давати для живности священнику каждый противку себе с полвлочка по полкопы жита, а поп повинен за тую десятину службу Божую мѣти в субботу за vloкой, а в недѣлю за здравное. Гдѣж я Ганна Миколаева Остикович, княжна Любецкая, за ведомостию и волею малжонка моего пана Миколая Остика, будучи в добромъ здрови, никимъ не намовлена ани припужена, одно сама по своей доброй воли и для душ змерших родичов и приятель наших и сама для своего душевного збавеня и малжонка моего дала есми тую церков храм светого Дмитрия в имени моем Рогове священникови Нестеру, служителю того Николы с Креслива и сыном его и на потом будущим его счадом держати и вживати вѣчно на вѣки непорушно. И придала есми ку той церкви Божой vloку суполную Тлустовскую, на которой тая церков Божая стоит, а в другом поли vloка Гримановская. Водженки(?), а на

третим полн влока на Избицах тых жо влок со всем потому, як ся тыи влоки сами в собѣ мают, съ сеножатми, с хворостами и падавками, ничого на себѣ не оставуючи, которых влок маєт священник Нестер и снове его и потомки их держати и вживати на вечныи часы. За которое надане мое повинен будет священник Нестер и снове его и потомки их службу Божю мети в пяток за муку Христову, а предся водлуг стародавнего обычаю маєт обедне служити в субботу за впокой, а в неделю заздравное; и вжо я Ганна Миколасвая сама и малжонкомой и дѣти наши и потомки их по маем священника Нестера и сновъ его и потомков их тоо церкви храму стго Дмитрия и тых влок приданых церкви не отимати и не отгоняти и ничим сего листу нашего не маем рушати; а в духовных речах не маю я сама и малжонкомой и дѣти наши и наместники священника Нестера и снов его и потомков их судити, кром Епископа, влдики, або тот, хто на местци владычем будет, тот маєт его судити в речи дховной. А при том был и того сут сведоми земляне господарскыи: пан Адам Лампицкий, а панъ Павел Савицкий, а пан Павел Смоневский. А на твердость того моего листу я выше писанная Ганна кнежна Любедская, восполук з малжонкомъ своим паном Миколоаеи Юревичомъ Остиковичомъ печати наши приложили к сему нашому листу. Естлиж бы кто хотѣлъ тоо мое надане рушати и того священника Нестера и сынов его и на потом будучих его счадьковъ от тоо церкви Божое одгоняти, в чом того листу моего не пополнилъ, тот ся со мною розсудит на оном страшном судѣ пред Небесным Царемъ. Писан в Голубли под лет Божего нароженя *м ѣ м ѣ* (1546) мца Генвар *н* (13) индиктъ *т* (3).

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго городского суда за 1648—1649 г. № 9245, л. 461 и 465.

№ 43—1547 г. Января 14 дня.

Продажный листъ на домъ въ г. Дрогоичинѣ отъ Андрея Кочерги священнику Мѣшковскому о. Ивану.

Sessio prima generosi Joannis Kampa, advocati Drohiciensis.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta post octavam Trium Regum anno Domini 1547 in praesentia generosi Joannis Kapa advocati Drohiciensis, Nicolai Pidai, Jacobi brasecatoris, Joannis mercatoris, Alberti Sulborski, Ondruch Danilovicz, Steczko Kobula, Onaczko Kovalevicz septem scabinis juratis.

Vendicio domus per Andream Koczercha Ivano pop.

Comparens personaliter coram judicio providus Andreas Koczercha opidanus Drohiciensis palam recognovit, quia in illa parte fluvii Bug vendidit et perpetuo et in aevum domum suam legitimam penes Bobrale ex una et penes Ivan Luliancz partibus ex altera jacentem una cum area ita, prout in se praefata domus extenditur, pro sex sexagenis grossorum numeri polonicalis g(eneroso) Ivano poponi Mieskowski et pueris seu successoribus ipsius tenendam, habendam, ac perpetuis temporibus obtinendam cum omnibus et singulis utilitatibus ad domum spectantibus et exnunc eidem poponi praefatus Koczercha admisit in domum realem intromissionem per officium advocati. Super quod memoriale judicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10621, л. 186 об.

№ 44—1548 г. Января 2 дня.

Презента священнику Волошу Дмишевичу
на русскую церковь въ Лазовѣ.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda in crastino novi anni currentis millesimi quingentesimi quadragesimi octavi, in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky iudicem, in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanovsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camiinsky camerariis iudicii terrestris Drohicensis.

Concessio ecclesiae Rutenicae Lazoviensis

Comparens personaliter coram iudicio generosus Mathias de Galasky et in Lazowo haeres, iudex terrae Drohicensis, palam recognovit, quia elligit et constituit in rectorem ecclesiae rutenicae in Lazowo foundationis praedecessorum suorum honrabilem ac nobilem Volosh Dmiszevic de eadem Lazowo presbiterum ritus rutenici, cuiquidem Volosh presbitero eandem ecclesiam concessit ad extrema tempora vitae ipsius tenendam cum omnibus terris et proventibus, ad ipsam ecclesiam ex antiquo spectantibus. Qui quidem Voloss presbiter eandem ecclesiam debet tenebiturque providere et regere in officio suo ita, prout caeteri presbiteri praedecessores ipsius regebant et providebant juxta, consuetudinem ritus rutenici

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго земскаго суда за 1547—1549 годы, № 10072, л. 45, 55.

№ 45—1548 г. Января 12 дня.

Продажный листъ на участокъ земли отъ
Нестора о. Ивану, священнику Спасской
церкви въ им. Дрогоичинѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta post Trium Regum anno Domini 1548 per nobilem ac famatos Petrum Podraza in loco generosi Joannis Kampa advocti Drohiciensis residentem, Nicolai Pidai, Jacobum braseatorem, Albertum Sulborski, Joannem mercatorem, Andream Skyan, Steczkonem Bobrik, Onaczko Kovalevicz juratis.

Vendicio orti per Niestor Ivano pop Spaskij.

Comparens personaliter coram iudicio providus Niestor palam recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit ortum dictum Grand penes ortum Ondruch Skyan dictum Paliuchowski nad Yeskiem ita, sicut in se ortus extenditur Ivano pop Spaski et consorti ipsius Marya et eorum successoribus pro duabus sexagenis grossorum numeri polonicalis tenendum, habendum ac perpetuis temporibus utifruendum, ita late, longe prout praefatus ortus extenditur, et exnunc praefatus Niestor praefato Ivano in dictum ortum per officium seu per scabinos realem intromissionem et actualement possessionem admisit. Super quod memoriale iudicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго магистрата за 1538—1553 г., № 10521, л. 221, 224.

№ 46—1548 г. Января 22 дня.

Дарственная запись отъ пресвитера русскаго Волошъ-Дмисевича на части своего владѣнія въ г. Лазовѣ въ пользу судьи Матвѣя Галанскаго.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda post festum sanctae Agnetis proxima anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo octavo in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam de Galansky et in Lazowo haeredem judicem, Jacobum Pobykrowsky subjudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camienisky camerariis.

Donatio Lazowo.

Comparens personaliter coram judicio et nobili Joanne Camienisky camerario judicii terrestris Drohicensis in loco judiciali residente nobilis ac honorabilis Volossh Dmissevic presbiter et haeres in Lazowo palam recognovit, quia sortes suas immobiles bonorum Lazowo, super ipsum jure haereditario concernentes et post nobiles ac honorabiles Olechno et Hrehor protopop Dmischevicy patruos ipsius super ipsum devolutas jure naturalis successionis, cum totali earundem sortium haereditate ac cum omni jure, dominio et proprietate tituloque haereditario, nec non cum omnibus ad easdem sortes pertinentibus et quovis modo spectantibus et utilitatibus universis, nil juris, domini et proprietatis et quorumvis usufructuum et utilitatum in praedictis sortibus praefatorum bonorum pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, ita late, longe circumferentialiterque, prout praefatorum bonorum haereditas se in suis metis et limitibus extendit, prout eadem bona solus habuit et possedit, generoso Mathiae de Galansky in eadem Lazowo haeredi, judici terrestri Drohicensi dedit,

donavit perpetue et in aevum irrevocabiliterque per praefatum Matthiam judicem et eius successores, tanquam veros et legitimos haeredes praedicta bona tenenda, habenda et perpetue possidenda et ad usus beneplacitos convertenda. Et jam praedictus Volossh presbiter praedicto Mathiae judici exnunc dedit realem in-tromissionem et actualement possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Hleb Lazowsky in praedicta bona; et debet praedictus Voloss et eius successores praefatum Mathiam cum suis successoribus occasione praemissorum tueri, evincere et eliberare pacificareque ab omni impetitione juridica ab omnibus personis per praescriptiones terrestres prout ad quamlibet personam praescriptio pertinet totiens, quotiens sibi Mathiae judici opus fuerit, sub damno terrestri, nulla re exquisita ipsum evadendo. Super quod memoriale judicio solutum est.

Изъ актовъ книги Дрогочинскаго земскаго суда за 1547—1549 годы, № 10072, л. 82, 83 об.

№ 47 —1549 г. Марта 11 дня.

Заемное письмо отъ священника Лазовоной церкви о. Силуана Дрогочинскому земскому судѣ Матвѣю Галансковскому.

Acta sunt haec in Drohiczin feria secunda post dominicam invocavit proxima, anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo nono in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subjudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camienisky camerariis judicii terrestris Drohicensis,

Debitum judicis Lazowo.

Comparens personaliter coram judicio et nobili Joanne Kamiensky camerario

judicii terrestris Drohicensis honorabilis et nobilis Shyloian presbiter seu plebanus sinagogae Lazoviensis in Lazowo haeres, publice et per expressum recognovit, quia generoso Mathiae Galanskowsky, judici terrestris Drohicensi, in Lazowo haeredi, tenetur et est debitus corti et liquidi debiti septem cum media sexagenarum pecuniae grossorum numeri polonialis, quas solvere inscribit se praesentibus actis ab isto festo Pascae proxime venturo per annum. videlicet pro alio festo Pascae venturo sub simili vadio, pro qua summa essentielle et vadio sese citare permiserit ad quodlibet jus terrestre aut castrense extunc in primo termino tanquam peremptorio parere et pro essentia et vadio satisfacere tenebitur, nulla re exquisita nec colore excogitato, primum terminum differendo nec quodcunque sibi pro auxilio asumendo, sed praesenti inscriptioni satisfacere debet et astrictus erit.

Примѣчаніе. На полѣ книги противъ этой записи сдѣлана отмѣтка: Tres sexagenas grossorum exsoluit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1547—9 годы № 10072, л. 372, 383. об.

№ 48—1548 г. Мая 20 дня.

Презента пресвитеру Силуану на русскую церковь въ г. Лазовѣ отъ Матвея Галанскаго.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda ante festum sanctae Helenae proxima anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo nono, in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem, in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subjudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicensis celebratis, praesentibus nobilibus Martino Wanz, Joanne Camiemy sky camerariis judicii terrestris Drohicensis.

Concessio ecclesiae Lazoviensis.

Comparens personaliter coram judicio et nobili Martino Vasz pro loco judiciali residente generosus Mathias de Gallanski et in Lazowo haeres, judex terrae Drohicensis, palam recognovit, quia elegit et constituit in rectorem ecclesiae ruthenicae in Lazowo foundationis praedecessorum suorum honorabilem ac nobilem Syloyan Jaczkovicz de eadem Lazowo presbiterum ritus rutenici, cui quidem Siloyan presbitero eandem ecclesiam concessit ad extrema tempora vitae ipsius tenendam cum omnibus terris et proventibus ad ipsam ecclesiam ex antiquo spectantibus. Qui quidem Solyan presbiter eandem ecclesiam debet tenebiturque providere et regere in officio suo ita, prout caeteri presbiteri praedecessores ipsius regebant et providebant, juxta consuetudinem ritus rutenici.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1547—1549 г. № 10072, л. 416

№ 49—1550 г. Февраля 15 дня.

Фундушъ церкви Руднянской, Брестскаго воеводства.

Akt funduszu cerkwi Rudnianskiey służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt czwarłego meca Junij dwudziestego wtorego dnia.

Przed urzędem J. K. mści y aktami ziemskiem woiewodztwa Brzeskiego comparendo personaliter przewielebny w Bogu imsc xiądz Felicyan Chociewicz, pleban Suchopolski, fundusz cerkwi Rudnianskiey służący, ruskim charakterem na pergaminie pisany ad acta podał, rekwiirując aby pomieniony fundusz był do xiąg ziemskich woiewodztwa Brzeskiego przyjęty y wpisany, który w xięgi wpisując słowo do słowa tak się w sobie ma:

Zygmont Auhust Bozju miłostiu korol Polski weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski,

Żmuydzki, Mazowiecki y innych. Bił nam czołom pop miasta naszoho Wohinskoho Martin Lewonowicz y wkazywał pered nami list wradnika Woinskoho, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho, derżawcy Szowlenskoho pana Mikołaja Radywylowa, Sarafimow Wyrowskoho, a Stanisława Swiderskoho, służebnika podsudka Bilskoho, namistnika Zabielskoho Matiew Lewickoho, kotoryi buduczy tam w selech naszych Woinskich w Rudne y Dereweczniczy na pomereni wołok y obaczywszy, iż bez cerkwi Bożoie trudno mieszkaty, dozwohli im w tom sele w Rudne cerkow zbudowaty y k toy cerkwi obrali jeho popom byty, ku ktoroy cerkwi Bożey postopili iemu ludy nasze z wołok swoich po kope żyta, a tyie pomerczyie nasze pryдали iemu try wołoki zemli, szto iest bez zawady wołokam naszym, y try kuty: perwyi kut za wołokami seła Rudna od hranicy kniazia Polubienskoho y hranicy Kostrowskoie, a drubi kut w koncy wołok Rudenskich że, bereh senożatey zemiannina Kopiewskoho Petra Okunia, promeżku doroh, kotoryi idut obapoł bołota Rysjeho, a tretiy kut nad bołotom Pliszczynom protyw wołok sidiaszczych Rudenskich że, za dechtiarneju po Hłubokoie bołotce, na syrom koreni, kotoryi dey wyrobiwszy możet byt zemli try wołoki litowskoie miry, jakoż y marszałok zemskiy, starosta Beresteyski pan Mikołay Radywil nas o tom ustnie żadał, abychmo tam cerkow mety dozwoлили y tyie try kuty zemli k toy cerkwi Bożey pryдали y na to dali iemu nasz list. Ino gdyż pomirczyi nasze, obaczywszy zwolenie y prozbu poddanych naszych, cerkow nowuju w tom sele postawity im dozwoлили y tyie try kuty zemli za tuju cerkow tomu popu pryдали,—my dla chwały Bożey y lepszoho rozmnożenia poddanych naszych, za żadaniem jeho miłosty pana Mikołaja Radywilla, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho na czołombitje toho popa to wczynili, pry tych wołokach wyszey menenych tuju cerkow Bożuju y popa Martyna zostawuiem y pot-

werzaiem to sim naszym listom k toy cerkwi Bożey popu Martynu y po nem buduczym popom w toie cerkwi: maiet on w tom sele Rudnie pospoł z ludmi naszymi cerkow Bożuju zbudowaty y onyie try kuty zemli k toy cerkwi derżaty y pachaty y z ludey naszych tamocznych kożdoj wołoki po kopie żyta braty y za nas hospodara Boha prosyty, a starosty nasze y wradniki Woinskij ne majut tych zeml od toie cerkwi Bożey otnimaty wodle zawedenia listu pomerczych naszych y dobrowolnoho przyzwolenia poddanych naszych (jako wyszey stoit opisano). I na to iesmo popu Martynu Lewonowiczu dali ses nasz list z naszoju peczatju. Pisan w Krakowie pod lity Bożyja Narodzenia tysieczu piatsott piatdesiatyi, miesiaca Fewralia piatynadcat den, judykta osmoho. U tego funduszu przy pieczęci na massie czerwonej wycisnionej podpis najjasniejszego krola imsci temi wyraża się słowy: Sigismundus Rex, a po drugiey stronie pieczęci dalsza expressya y podpis w te słowa. Prawo pana Mikołaja Radywilla, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho, derżawcy Szowlenskoho. Lew Patey. Tyszkiewicz pisar. Ktory to takowy fundusz przez wyż wyrażoną osobę ad acta podany iest do xiąg ziemskich wojewodztwa Brzeskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Врестскаго земскаго суда за 1772—1774 годы, № 7388, стр 1701—1704.

№ 50 - 1550 г. Октября 10 дня.

Дарственная запись на участонъ земли бывшаго войта Николая священнику Ильинской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Игнатію.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante festum Sanctae Hedvigis anno Domini 1550, per nobiles ac famatos Bartholomeum Galeczki in loco generosi Joannis Kampa, advocati Dro-

hiciensis, Nicolaum Pidai, Paulum Ianificum, Joannem Ianificum, Andream Skyan, Laurentium Burdakowicz scabinis.

Inscriptio orti per Nicolaum antiquum advocatum pop Ilinski.

Comparens personaliter coram iudicio nobilis Nicolaus antiquus advocatus ex illa parte fluvii Bug opidanus, sanus mente et corpore existens, publice et per expressum recognovit, quia hunc ortum ecclesiasticum, qui ante adiacebat ecclesiae sancti Ilya, quem praefatus Nicolaus in tribus sexagenis grossorum ab olim Zlan Orlyk habuit et Orlyk eundem ortum a olim Illaryon pop Ilinski habuit, qui ortus jacet penes metam Surowczinska et viam publicam seu fluvium Luthorzicz ex una et penes Blonie civium partibus ex altera situm, qui se in metis suis extenditur sicut signa salicea in metis suis extenduntur, demisit et per praesentes demittit perpetue et in aevum una cum perlucris suis et decreto sacrae regali in summa sex sexagenis grossorum numeri polonicis discreto Ichnat pop Ilinski, cui summam praefatus Ichnat praefato Nicolao realiter exolvere tenendum, habendum cum omnibus et singulis utilitatibus ex eodem orto convenientibus, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario ita late, longe, sicut ortus in metis suis extenditur; et exnunc praefatus Nicolaus praefato Ichnat realem intromissionem et actualement possessionem per scabinos Nicolaum Pidai, Paulum Ianificum in ortum demissum admisit. Super quod memoriale iudicio praefatus Ichnat pop Ilinski solidavit.

Изъ актовой книги Дроговичскаго магистрата за 1539—1553 г. № 10521, л. 297 и 298.

№ 51—1550 г. Ноября 5 дня.

Раздѣльная запись на им. Лунавье и Хотенчицы между Стецковичами и Рогозичами, съ указаніемъ фундуша Пречистенской церкви въ Хотенчицахъ.

Akt listu dzielczego wieczystego między I. PPmi Rohozami majątności Łukawia y Chocienczyz.

Roku - tysiąc siedmset siedmdziesiąt siódmego, miesiąca Iunij siódmego.

Na rokach ziemskich S-o Trojeckich województwa Minskiego przed nami Franciszkiem Uniechowskim prezydentem, Mateuszem Wankowiczem, Felicyanem Proszynskim, Tadeuszem Wołodkowiczem sędziami, Antonim Świętorzeckim pisarzem, urzędnikami ziemskimi województwa Minskiego comparendo personaliter u sądu patron W. Im. pan Sebestyan z Szymanczyz Szymanski, cześnik Zytomirski, ten dokument ruski ad acta podał, którego dokumentu wyraz na polskie pismo przetłumaczony od słowa do słowa tak się w sobie ma:

My bracia Wasiley z bratami moimi Jeroszkom Steckowicz, a Siemien Iwanowicz, a Marko z bratami Iwanom Olechowicz, a Bohdan Piodorowicz Rohożycz soznawajem sami na siebie sym naszym listem, komu budiet potrzeba toho wiedat albo cztucz y ieho słyszati, szto iesmo zwoliwszysia wsya bracia między sobą y rozdzielili iesmo imienie swoje Chocienczykoje y Łukawiec na trzy czasty na równosti, y ziemi paszynie, y sienożati, y puszczy y dierewa bortnoje, y podzieliwszy równo y kopcy iesmo zakopali y między położyli, na któryż czasty lesy promieszkę siebie miotali, hdcz pierwaja czast Łukawiec y z Zaczernieniem dostało bratu naszemu panu Hryhoryiu Ostasiejewicz Rohożycz z wsim na wsie, kak taja czast w hranicach swoich y za kopcami mająt y z puszczoju; kotoraja naprotiw toie czasty Łukawskoje iest, ktoroy że

czasty pieta pierwsza od mieży Łukawskoje Zahorskoje Zadoryia, kopcami, kotoryi kopcy czyniat mieżu z czastyiu siorodnieju kotoraja czast dostalasie brati naszoy Mirosławowiczom czerez dorohu Łukawskuju, kotoraja idiet k cerkwi z Łukawca popierok toie dorohi doroha u bor, kotoraja idiet z Czerwiekow k cerkwi Chotenczyckoy, a od toje dorohi wielikoje, puszczejczy Czornuju reczku po prawie, czeres humno y ochorody z Nahowicz y czeres usie polo pod les, a z toje piety hranicami u les aliż do reki Bobrowoje, a k tomu tomuz bratu naszemu panu Hryhoryiu dostalosie na ieho czast ziemia za rekoju Chotenczonkoju, podle dorohi wielikoje, kotoraja idiet od cerkwi k Jurkowiczom polewie do hranicy Konownickoje, a drubaja mieża kopcami po tomuz aż do hranicy Konownickoje z toiez reczki Chotenczonki, a na tretiem miejscu dostalosie tomuz bratu naszemu panu Hryhoryiu u Wietchich Storynach uwierch toje reczki Chotenczonki, za reczkoju koncom k dorozie, kotoraja idiet od Pleszczye siela Konownickoho k ludiem pana Pacowicza k Woytkowiczom, odnym bokom po ruczey y po mostok, szto mostok iest na toj dorozie, a druhim bokom po kopcy z toje dorohi Pleszczyckoje w reczku Chotenczowku, a druhaja czast siorodniaja dostalasie brati naszoy Mirosławowiczom Siemieniu Iwanowiczu, a Marku z bratom ieho Iwanom Olechnowiczy, a Bohdanu Fiedorowiczu Rohożyczom, zo wsim na wsie, iak sia w sobie maiet, to iest y z ziemlami pasznymi y niepasznymi, z dierwom bortnym y z puszczoju, y z sienożatni, kotoryia iest podle cerkwi Chotenczyckoje, poprawie dorohi wielikoje, kotoraja idiet do Jurkowicz, aż do reczki Chotenczonki, a druhuju storonoju, poczowszy od toje dorohi pozadu cerkwi od popowa ochoroda, kopcami aż u reczku Chotenczonku y z tymi sieliszczy, kotoryje iest, w tomże popławie y ziemia pasznaja. A k tomu toże brati naszoy dostalasie ziemia na ich czast sady za kopcami od reczki

Chotenczonki aliż do hranicy Konownickoje, a na tretiem miejscu brati naszoy dostalosie u Wietchich Storynach, poczowszy od reczki Chotenczonki po dorohu, a dorohuju Pleszczyckuju aliż w kopiec, a kopcami w tuż reczku Chotenczonku. A treteja czast kraynieja dostalasie brati naszoy panu Wasilju z bratom ieho Jeroszkom Steckewiczom Rohożyczom u Chotenczykach, zo wsym na wsie, iak sia taja czast w hranicach swoich maiet, to iest z ziemleju pasznoju y nie pasznoju, z sienożatni y z puszczoju y z dierwom bortnym y z zaleski po reczku Chotenczonku, a z toje reczki Chotenczonki prosto na puszczy protiv toje czasty, a z pola boroju aliż kopcami aż do ziemi Jurkowskoje u kamien wieliki, podle ktoroho kopiec ostatoczny zakopan. A k tomu toże brati naszoy na ich czast dostalasie ziemia Zacharynskaja, kotoraja ziemia leży protiv ziemi Łukowskoje, czeres łozok, aliż k dorozie Woytkowskoj aż do mostoczka, a na tretiem miejscu toże brati dostalasie mieży sadow y opczok siorodnieja czast y po kopcy y wodotieczu, odnym koncom w reczku Chotenczonku, a druhim po hranicy Konownickoju, kotoryż czasty tyi tak w hranicach swoich mienowicie majut. A szto sia dotycz cerkwi u Chotenczykach, to iest siabreno społ usieje braty, y nadali jesmo na cerkow ziemi spolno zo wsich trech czastiey sieliszczu cerkownija y ochorody y pod tymi ochorody obapol z tych mież przydali jesmo sienożat po reczku, a ku tomu nadali jesmo na cerkow Preczystoje, ziemi pasznoje, naprawie dorohi Jurkowskoje, ieducz y od cerkwi k ruczyju Chrystytczynomu. Kotory tot diel nasz majem wiecznymi czasy dierżati, niczym nie naruszajczy; a ehtoby kolwiek z nas usieje brati tot nasz diel czym kolwiek chotiel ruszyti, takowy winien budiet zaplatiti winy hospodarowi korolu ieho miłosti sto kop hroszey, a panu wojewodie ieho miłosti Wilenskomu piatdiesiat kop hroszey y brati swoiey trydecat kop hroszey, a y popłatiw-

szy winy, predsia tot dieł nasz u koźdoho prawa pry mocy zachowan byli maiet. Pry ktorom diełu naszym byli ludy dobryi y toho dobre swiedomi, pan Mikołaj, a pan Kaspor, a pan Stanisław Butkowiczy, ziemianie hospodarskiye, y na szto ia Wasiley z bratom moim y z bratom moim Jeroszkom Steckowiczy y zo wsieju bratyju Siemionom Iwanowiczom Olechnowiczy, a Bohdan Fiedorowicz Rohožyczzy dali jesmo bratu naszomu panu Hryboryju Ostafiejewiczu Rahożyczu ses nasz diełowy list z naszymi pieczatmi y prosili jesmo tych u wierchu pisanych panow o pieczati, y ich miłost na prozbu naszu to uczynili y pieczati swoje pryłożyli k siemu naszomu diełowomu listu. Pisan u Łukawcy, leta Bożoho narożenia tysieczu piatsot piatdiesiatoho, miesieca Nojabra piatoho dnia, indikta dziewiatoho. U tego dokumentu ruskiego autentycznego pieczęci dawnych na wosku zielonym wycisnionych dziewięć. Ktory to za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wojewodztwa Minskiego przyięty y wpisany. A Swiătorzecki R. Z. M. Lectum H. Soroka R. Z. W. M.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1777 годъ. № 12032 л. 1066—1067.

№ 52—1552 г. Марта 4 дня.

Продажный листъ на домъ съ усадьбой отъ Лаврентія Ковнатки священнику Русковской церкви о. Феликсу Маженскому.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta Cinerum anno Domini 1552 . . .

Venditio domus per Laurentium Kownathka honorabili Felici Maženski.

Comparens personaliter coram iudicio providus Laurentius sutor dictus Kownathka cum consorte sua Margareta, sani

mente et corpore existentes, publice recognoverunt, quia perpetuo et in aevum vore irrevocabili vendiderunt, resignaverunt aream cum aedificiis super viam erga domum Klimkowski ad fluvium Bug tendentem ex una et penes metam cimiterii ecclesiae Sancti Nicolai rutenici partibus ex altera iacentem, quem habent a honorabili Petro Nadai pro octo sexagenis grossorum numeri polonialis honorabili domino Felici haeredi de Maženi- no plebano in Ruskowo tenendum, habendum, ac perpetuis temporibus utifruendum ita late, longe, circumferentialiter, prout in se dicta area extenditur, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario, nil pro se et suis successoribus in eadem area, domo reservando seu excipiendo, dando eidem honorabili Felici ex nunc realem intromissionem et pacificam possessionem per juratos Nicolaum Pida et Nicolaum Siekluczki et per praeconem Nicolaum in aream, domum venditam, qui et intromiserunt praefatum honorabilem Felicem. Super quod memoriale iudicio solidatum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10621, л. 331 и 335.

№ 53—1558 г. Марта 17 дня.

Обмѣнная запись Макарія, епископа Пинскаго и Туровскаго, по которой онъ даетъ церковную землю епископства Пинскаго, находящуюся въ селѣ Помежинѣ, подъ названіемъ дворище Хроболовье, въ обмѣнъ со священникомъ Нобельской Никольской церкви на дворище Тесовщину, лежавшее въ епископскомъ же селѣ Храпинѣ.

Akt funduszu plebanij Nobelskiey służącego.

Roku tysiąc siedmsett dziewięćdziesiąt pierwszego, miesiąca Iunij dwódziesiątego czwartego dnia.

Przed aktami grodz. pttu Piskiego stanawszy obecny I. X. Aukenty Bubałowicz, paroch Nobelski, fundusz niżej piszący się w ruskim charakterze przy kopij ad acta podał, którego treść takowa: Makary, Bożyciu miłostiu Jepiskop Pinski y Turowski, wyznawaiu tym moim lystom, sztom dał otminu zemli cerkownoy Jepiskopstwa Piskiego swiaszczenniku Nobelskomu Nykolskiemu Wasyliu y potomkom ieho swiaszczennikom Nobelskim u seli Pożezyno dworyszcze, kotoryie dworyszcze Chrobotowe derży cerkownoie Jepyskopy Piskoy zo wsim na wse, s polmi, senużatmy, z bory, lesy, dubrowami z bortnym derewom, z łowami rybnyimi y ptaszymi y wsimi pożytkami, szto z toho dworyszcza nam y predkom naszym prychożywało za ieho toie dworyszcze Tesowszczyny u seli naszym Jepiskopskom Chrapina zo wsim też na wse, iak si zdawna w sobe maiet, iuż ot seho czasu maiet toy swiaszczennik Nobelski Nykowski Wasyley y potomki ieho toie dworyszcze w seli Pożezynskom derżaty y używały y ku naylepszomu swoiemu pożytku obertaty, iż by toy cerkwi Nobelskoy Swiatoy Nykoli bez szkody y uszczerbku miło byty, a ku tomu w miło przydatku tomu swiaszczenniku y potomkom ieho odpustył iesmy kunycy zborniui zo wsimi dochodami y obiedzami naszymi Jepyskopskimi y namesnyczymi y też serebszczynami y powynnostmy Jepiskopskimi starodawnymi, szto wezy robiły y mosty mostyły tak iako inszyie swiaszczenniki, to od wsich tych wynnosty wyzwolyły iesmo ieho y potomki ieho, iż on sam y po nim buduczyie swiaszczenniki w toy cerkwi Nobelskoy Nikolenskoy ne maiut żadnych tych wyż menenych reczey mni y potomkom moim dawaty y wypełnywały, krom reczey y posłuszenstwa duchownoho, iako prynależyt swiaszczenniku ku Jepiskopu swoiemu, a toy swiaszczennik Nobelski Nykowski Wasyley także mni y potomkom moim dał swoy list na tuia to otminu toho dworyszcza Lesowszczyna u Chrapine,

sztoż dla lepszoj twerdosty dał iesmy iemu y potomkom ieho sey moy lyst wieczysty z podpisom moieie ruki. Pisan w Pisku, roku Bożyia tysiecza pialsott pie-dziesiatt trelcho, mesecza Marca siedmnastoho dnia. U tego funduszu przy pieczęci następne podpisy (L. S.) Ja Jepyskop Makary Pinski y Turowski rukoiu własnoiu, Rafał Korsak archyiepyskop, metropolita Kiiwskioy Halicki y wscia Rossyi rukoiu własnoiu. Ktory to fundusz za podaniem onego do akt, iest do xiaz grodz. pttu Pin. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пискаго городского суда за 1791 годъ, № 17092 л. 1010.

№ 54—1554 г. Августа 4 дня.

Привилегія кор. Сигизмунда Авруота Остринской церкви Св. Спаса.

Akt ekstraktu grodz. Lidz. listu krola Zygmunta Augusta prezbiterom cerkwi Ostrynskioy służącego.

Roku tysiąc siedmsott siedmdziesiatt dziewiątego, miesiaca Junij czwartego dnia.

Na rokach po Świętey Troycy w miescie L. k msci Lidzie in solito iudiciorum loco porządkiem prawa pospolitego sądzących, się, przed nami Ignacym Narbuttem prezydującym, Stanisławem Marcinkiewiczem sędziami, Benedyktem Kamienskim pisarzem urzędnikami ziem. pttu Lidzkiego, osobisto stanowszy u sądu patron J. pan Tadeusz Korwin Pawłowski ekstrak listu przy oryginalu grodz. Lidz. po rusku pisany na cerkiew Ostrynską służący ad acta podał, który podając prosił nas sądu aby pomieniony ekstrakt ze wszelką w nim wyrażoną rzeczą był do ksiąg ziem. Lidz. spraw wieczystych przyięty y wpisany, iakoż my sąd ony przyiowski w księgi wpisać pozwolili, kotorego thenor de verbo ad verbum sequitur estque talis. Wypis z

knich khródzkich starostwa Lidzkocho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysieczna szest sot dewetdesiat szostoho mesecza Henwara trycatoho dnia. Na wrade hospodarskom hrodzkom Lidzkom starostwa J. O. kneżaty eho milosty pana Jana Radiwila na Olyce y Neswiżu, hrabi na Szydłowcu, Klecku, Mire y Krożach, starosty Lidzkocho, peredo mnoiu Franciszkom Modewiczom choruzym y postarostym sudowym powetu Lidzkocho, postanowiwszyse oczewisto w Bohu welebny otec Felician Jakimowicz, prezbitar Ostryński, do akt podał y pokładał, proseczy, aby ses list weczysty zapis, należaczy y służaczy Swetoho Spasa cerkwi Ostrynskoj był do knich uradowych pryntat y upisan, który upisuiuczy słowo do słowa tak se w sobie maet:

Zikgimunt Auhust, Bożoiu milostciu korol Polski, Weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Zomoydzki, Mazowiedzki, Siewerski y innych etc. korol. Starosty Druyskomu panu Stanisławowi Andreiewiczowi Dowoynie y inszym derżawcom Ostryńskim, chto napotom od nas tot dwor nasz zawedywat budet. Bili nam czołom bohomolcy naszymie popy cerkwe Ostrynskoie Swetoho Spasa Iwan Janowicz, a Fedor Antropowicz y dyakon toież cerkwi Łohwin Opanasowicz y powedali pered nami że nekolis predkowie nasi ciwuna Wilenskocho, derżawcy Uszpolskocho, Pienianskocho y Radomskocho, neboszczyka pana Szymka Mankowycza panowie Zeniewiczowie niemalo zeml swoich własnych na cerkow Ostrynskuju Swetoho Spasa byli nadali, kotorych to zeml prodki onych popy toiey cerkwi Ostrynskoj Swetoho Spasa y ony same od nemaloho czasu w spokoynym derżeniu y używaniu byli, ale że mernyczye nasze z roskazania naszoho pomerauiuczy hrunt naszoy zemli poddanych y tot ghrunt rozmeryli y poddanym naszym w zapłate porozdawali y nekoli za toie sem wołok zemli naszoy ku cerkwi byli nadali, a że ten to sprawca pożytkow we dworach naszych y inszy derżawca

pan Piotr Falewski ieszcze y od tych semi wołok czotyry wołoki u nich odniaw y tolko na troch wołokach onych zostawił y list swoy do uradnika swoieho Ostrynskocho Jakuba Kraszewskocho napisal, aby tyie try wołoki toie zemli dał, y sam se w nie prez tot czas nie ustupował y żadnych czynszow y innych wsiakich podatkow z tych troch wołok ne upominal, ale też toj uradnik Kraszewski, ne dbaiuczy nieczoho na list pana Petra Falewskocho, z troch wołok, kotorye onym ku toj cerkwi nadano trymat, cinszow y inszych podatkow wsiakich poczaw se u nych upominal y kazał sobie dawał ku nemałoy krywde onych. Y bili nam czołom, abyśmo w tom onym lasku naszuiu uczynili y pry tom nadaniu semi wołok, szto predkowie neboszczyka pana Szymka Martynowicza na tui cerkow nadali, zostawili, odno szto se tknie toie zemli szto oni za nadaniem prodkow neboszczyka pana Szymka Markowicza na tui cerkow derżali, kotorye od nich z pomery wołoczney do gruntu naszoho odoşły, o to maiem my wolu, aby bolsz uczynili, iako dostatocznie wywiedawszysie na tym to zostawie mohli, iak by ta cerkow Bożaia w nadaniu swoim ukrywżona nie była, a sztose tkne tych troch wołok, kotorye onym pan Petr Faliński kotroy cerkwi przydaw, maiut oni sami y też successorowie onych napotom buduezyie oycowie toie cerkwi Ostrynskoie tyie try wołoki weczne derżat y onych używat budut powinny z inszymi gruntami; cinszow zas y innych podatkow dawat y służeb służyt niepowinny, tolko za nas hospodara Pana Boha prosit, o czom aby koždy wedaw y zachowalse przytom tak sam iako y uradnikom swoim zachowatsc wodług woli toho listu naszoho rozказаł. Pisan w Wilui, leta Bożoho tysecza piatsot peddesiat szostoho, mesecza Awhusta czetwertoho dnia. U toho listu eho krolewskoy milosty peczat, a pry peczaty podpis takowy: Sigismundus Augustus Rex, a niżej peczaty druhi podpis tymi słowy: Hlebowicz marszałek y pisar. Kotory że tot

list jest do knieh wradowych upisan, z ktorych y ses wypis pod peczatu wradowiu w Bogu welebnemu ksendzu Felicjanu Jakimowiczu, prozbiteru Ostrynskomu jest wydany. Pisan w Lide. U tego ekstraktu listu przy wycisnionej pieczęci podpis pisarza y corecta takowe: Jan Kampe Scypion khrodz. Lidz. pisar. Skoryhowal Zmitrowicz. Ktory to ekstrakt za podaniem przez wyż wyrażonego patrona do akt, jest do ksiąg ziem. Lidz. spraw wieczystych przyety y wpisany. Jzff Adm Borzymowski preses sąd. ziem. ptn Lidz. Bndkt Kamienski pisarz ziem Lidzki. Concord. cum orig. Wilkaniec R.Z.G.P.L.

Изъ актовой книги Лидского земского суда за 1778—1780 годы, № 5642, л. 869—870.

№ 55 — 1555 г.*) Августа 8 дня.

Грамота князя Юрія Семеновича съ дарственной на человека въ Дружиловицкой церкви Пинского повѣта.

Akt przywileju xzcia Jerzego Semenowicza na daninę na cerkiew Drużyłowicką. Leta ot narozenia Syna Bожого тисеча шестсот осмьдесят первого, мѣца декабря двадцат второго дня.

На вrade кгородскомъ в замѣку гдарскомъ Пинскомъ передо мною Станиславомъ Казимеромъ Токарскимъ, подѣстолнимъ и подѣстаростымъ Пинскимъ, одъ вельможного его милости пана Яна Кароля на Долѣску Долского, подчашного великого княства Литовского, старосты Пинского установленнымъ, постановившимъ очевидно велебный отецъ Дионизи Игнатовичъ подалъ привилей ку актыкованю до книгъ кгородскихъ Пинскихъ на речъ в немъ ниже выражоную в тые слова

*) Дату этого акта ставимъ какъ наиболее позднюю для данного документа, на основаніи сравненія съ слѣдующимъ документомъ № 56

писаны Князь Юрой Семенович што есьми выслужили на гостеподаре великомъ короле особное держане у Пинскомъ повѣте Дружиловичи и к тому двору людей и с тое выслуги своее придали есьмо Великому Святому Великому Миколу Дружиловицкому человека во поли на имя Игната и з братомъ и з даню и со вѣчими дачьками, а придали есьмо со вьсего десятину у Дружиловичах а у Досытове земьлу полазную и съ пашнею, а у Мотоля три ведры меду, а у Довеуровичах две ведры меду, а в тое ненадобе никому уступатися, а тому человеку не надобе ни на едину службу на нашу ити, а писашъ у Пиньску августъ осьмого дня. Которы же тотъ привилей за поданемъ его чересъ особу вышъ писаную до книгъ кгородскихъ Пинскихъ естъ уписано.

Изъ актовой книги Пинского городского суда за 1681 годъ, № 13028 стр. 3198—3440.

№ 56 — 1555 г. Декабря 4 дня.

Ревизія грунтовъ Дружиловической св. Николаевской церкви.

Akt rewisicy gruntow cerkiewnych w Drużyłowiczach.

Лета от нарожения Сына Божого тисеча шестсот осмьдесят первого, мѣца декабря двадцат второго дня.

На вrade кгородскомъ в замѣку гдарскомъ Пинскомъ, передо мною Станиславомъ Казимеромъ Токарскимъ, подѣстолнимъ и подѣстаростимъ Пинскимъ, от вел. его милости пана Яна Кароля на Долѣску Долского, подчашного вел. княз. Лит., старосты Пинского установленнымъ, постановившимъ очевидно велебны отецъ Дионизи Игнатовичъ, пресбитер церкви святаго Николая, подалъ ку актыкованю до книгъ кгородскихъ Пинскихъ ревизию кгрунтовъ

церкви Дружиловниково, особе нижей въ ней выраженой служащую, в тые слова писаную.

Z rozkazania krolowey ieymsci Jan Duchnowski, mierczy iej krolowey msci, a Jan Korzcki, pisarz pomiary wlok Pinskih z poruczenia pana Stanisława Chwalczewskiego starosty Pieskiego Kobrynskiego, Kleckiego, dzierzawcy Sieleckiego etc. Jawnie czynim tym naszym kwitem: ziemia własna Iwana Sochroiewicza, swieszczennika Drużyłowskiego cerkwie świętego Mikoły, którą przed nami okazał y obwiódł za staremi miedzami po roznych mieyscach, która jest pomierzona na włoki miedzy poddane krolowey ieymsci po roznych siolach, a naprzod przy siele Drużyłowskim miedzy włokami parobeczkimi, a nawozy dwornymi, w ogrodzie morg ieden gruntu złego, na Dolhey niwe morgow trzy gruntu złego, na Wielikiey Niwie morgow piętnascie gruntu złego; u Ostachowney sosny morg ieden gruntu złego, u drogi goscince morgow trzy gruntu złego; przy siele Ustojenie miedzy ziemiami y też poddanymi Iwana Danielewicz, któremu za odmiane oddane, a naprzod sieliszczu z Podłozim morgow trzy, prętow dwadziescia y siedm gruntu sredniego; na dworzyszczu ogroda prętow dwanascie gruntu sredniego; Zalesnicy morgow dwanascie gruntu sredniego, na Krzywey Niwie morgow pięć, prętow piętnascie gruntu sredniego; na pasiece morgow dwadziescia, prętow piętnascie gruntu sredniego; pod Hlincem na Krzywey niwie morgow dziesięć, prętow dwa gruntu sredniego, na Strzesze niw prętow piętnascie gruntu złego, pod Sokolnicą morgow osmnascie gruntu sredniego; na Kiu morgow trzy, prętow dwanascie gruntu złego; na ostrowie wymierzonych morgow trzy, prętow dwadziescia y dwa y puł gruntu złego, za stawem pod sosną morgow szesc, prętow dwadziescia y szesć gruntu złego, tamże wedle grobley morgow dwa y puł gruntu złego. Sianożęci iegoż, a naprzod na Sieliszczu morg ieden prętow, dwa y puł; na

Płowym błocie morgow cztery, prętow siedmnascie y puł; na Płoskim błocie morgow dwa, prętow dwadziescia, na Sosnowey bierwie morg ieden, prętow dziesięć, na Berozowym błocie morgow dwa, prętow dwanascie; na Zalesocznicy morg ieden. Przy miasteczku Motolskim, a naprzod na Zahorzu morgow cztery, prętow dwa gruntu złego; na Glinuszczach morgow pięć gruntu złego, na Silcu prętow piętnascie gruntu złego, za Pilnym morg ieden, prętow dwadziescia y pięć gruntu złego. A tey ziemi iego wszystkiey jest wymierzoney morgow sto dwadziescia y dziewięć, licząc we włokę morgow trzydziescie, a w ieden morg prętow trzydziescie, czyni z iednego wlok cztery, morgow dziewięć, pręt ieden, gruntu sredniego wlok dwie, morgow dziesięć, prętow iedynascie; złego włoka jedna, morgow dwadziescia y osm, prętow dwadziescia, okrom sianożęci, ktorych jest morgow trzynascie prętow dwa. Za ktoróż to ziemi iegoż jest mu odmiana oddana ziemia poddanych krolowey ieymsci przy siele Drużyłowskim, a naprzod nawozow, gdzie siedziby zadwornici Raczko, Iwan Iwanowiczy, Haniec Oponaszewicz zboku od dwornych ogrodow y nawozow sciana socho obegnana, a przychodzi do lasa Wielikiego wespół y z ostrowem pod Brodazem obapuł doliny, a koncem od Chodořowki z iednego pola wymierzonego włoka jedna, morgow piętnascie, gruntu sredniego włoke iedną, gruntu złego morgow piętnascie, a dobrow tamże godnych y niegodnych na pole jest z iednego wymierzonych w sredzinie y po bokach tych pol wespół z sianożęciami morgow dziewięć gruntu złego; za tymże lasem na ostrowie paszniey, która przed pomiara nowa na dwor była robiona wespół y spółki dwiema zadworskimi we dwu mieyscach z iednego wymierzonego krom dobrow morgow dziesięć gruntu złego, tamże zboku tegoż pola Czerczicow y Dąbrow iemu zawiedzionych na tymże ostrowie wlok dwie, morgow dziesięć gruntu złego; z drugiej strony

rzeczki u samey dzierzeli parobczy niewolni morgow cztery gruntu zlego; u Bierwieni dzierzeli Pacyna, Nascia y Arciuch niewolni morg ieden gruntu sredniego, a dobrowy tamze godney morgow trzy gruntu sredniego; w dubrowie zboku drogi Kobrynskiey dzierzeli Stec Pacina, Łukasz Misie morgow pięć gruntu sredniego, gdziez tey ziemie iako iey wiele od niego pomiarą odeszło tak ze mu iey wiele iest oddano y naddano nad zwyż morgow siedm-nascie, prętow dwadziescia y dziewięć gruntu zlego, dla tego, iż grunt lepszey od niego odszedł, a z tym mu y te że dobrowami odmiana y naddanie iest oddana. I na to daliśmy iemu ten nasz kwit pod swemi pieczęciami. Pisan w Pinsku czwartego dnia miesiąca Grudnia, roku panskiego tysiącznego pięćsetnego pięćdziesiątego piątego. Которая то ревизна з печатъми притвѣстными за поданем ея чересъ особу вышъ писаную до книгъ городскихъ Пинскихъ есть уписаная.

Изъ актовой книги Пинского городского суда за 1681 годъ, № 13028 з. 3495—3497.

№ 57—1556 г. Юля 18 дня.

Грамота князя Семена Юрьевича Слуцкого священнику Кирилу Ивановичу на Баславскую церковь Св. Симеона.

Aktykacia dokumentu funduszowego cerkwi Basławskiej.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, msca Nowembra dziewiątego dnia V. S.

Przed aktami Jey Imperatorskiey mosci Wieliczestwa Katarzyny Alexieiowny Drugiey, monarchini Samowładnacey Całą Rossyą grodz. ptu. Sluczor. stawiając osobiscie I. X. Marek Mitkiewicz, prezbyter cerkwi Basławskiej, kopio funduszu na

cerkiew Basławsko służącego, słowami ruskimi, a literami polskimi pisano, przy autentyku ruskim do akt podał, która tak się wyraża:

My Semen Juriewicz kniaża, Sluckoie. Bił nam czołom syn swieszczenika naszoho Morszczanowskoho Iwana Kyrilo o cerkow Basławskoju założenie swiataho Semiona. ktoruiu dierzał neboszczyk bohomoiec nasz otec Miron, ino my na prozbu y czołom bite ieho to wezynili y z łaski naszoie tuiu cerkow iemu dali so wsim nakładom toiu cerkwi, s pasznoiu cerkownuiu i z ludmi cerkownymi, z derewom bortnym y so wsim prycho-dom cerkownym tak, jako prodkowe ieho derżali, a on to derżaty maiet toho neboszczyka' popa Mirona żonu Hannu i z detmi iey do let dietyнных chowaty, a jeje samuiu, iesliby zamuz nie poszła, do smerty iey na tom chlebie cerkownym maiet sia zachowaty, także iako inszyie prodkowie ieho. I na to dali iesmo iemu tot nasz list z naszoiu pieczatyiu. Pisan w Kopyli, leta Bożoho narożenia tysiecza piatsot piaddesiat szostoho, miesieca Julia dnia dziewietnacatoho. U tey kopij oznaczenie pieczęci tak sie wyraża (L. S.) Ktora to kopia wespol z autentykiem za podaniem przez wyż wyrażono osobę do akt, iest do xiąg grodz. ptu Sluczor. zapisana.

Изъ актовой книги Слуцкого городского суда за 1793—1794 годы, № 13596 з. 282.

№ 58—1556 г. Ноября 18 дня.

Листъ Пинского старосты Станислава Фальчевскаго, по жалобѣ священника Жолкинской Спасской церкви, объ освобожденіи послѣдняго отъ чина въ королевскую казну.

Akt listu Im. p. Stanisława Falczewskiego, starosty Piskiego y innych, cerkwi Żolkinskiej służącego.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсотъ семьдесятъ девятого, мѣсяца Мая десятого дня.

На вrade кгородскомъ в замку гдарскомъ Цинскомъ, передо мною Станиславомъ Казимеромъ Токарскимъ, подстолиимъ и подстаростимъ Цинскимъ, от вѣлможного его мѣсти пана Яна Кароля на Долску Долского подчашого, вѣл. княз. Лит., старосты Цинскаго установленнымъ, постановившимъ очевидно вѣлебный отецъ Савинъ Коротковичъ, презбитеръ церкви Жолкинской, покладая и къ актиковацію до книгъ кгородскихъ Цинскихъ подалъ листъ ревизорскій въ справѣ и речы въ немъ выраженой церкви Жолкинской даный и служащій; котораго листу я врадъ огледавши и читаного выслушавши, до книгъ кгородскихъ повету Цинскаго уписатъ есми вѣлелъ, а уписуючи у книги слово до слова такъ се въ себе маєт. Станиславъ Фалчевскій, староста Цинскій, Кобринскій, Клецкій и Городецкій, державца Селецкій, Янъ Маковецкій каноникъ Варшавскій, Павелъ Туръ, Макаръ Мартыновичъ-ревизоры и посланцы его кор. мѣсти, ознаймуемъ симъ нашимъ листомъ, штожъ жаловалъ передъ нами полкъ Спаскій въ селѣ Жолкинского на имѣ Семена о томъ, ижъ нѣтъ мерники, волоки и розказаня королевое ея мѣсти мерачи, вымерили и выморкговали въ томъ же селѣ Жолкини земли его церковное волоку земли, девятнадцать моркгов, двадцать и одинъ прутъ, которую онъ землю теперичи держитъ; ижъли писаръ пана старостинъ съ тое земли его циншъ на немъ правитъ и мети хочетъ до скарбу гдарского. А такъ мы и ревестровъ померчыхъ и съ повѣсти писара пана старостина Нстикине, ижъ такъ естъ, върозумевшы и тое бачечи ижъ король его мѣстъ и королевая ея мѣстъ тежъ таковыхъ поповъ при церкви осматривати землями рачитъ, постановили есмы и розказали, абы съ того попа Жолкинского Семена циншъ урочистый съ тихъ земель его церковныхъ не былъ браный до воли и ласки гдарское. И на то есмы тому попу дали, сее

нашъ листъ съ нашимъ печатомъ. Писанъ у Цинску. лѣта Божого нароженя тисеча пятсотъ пятьдесятъ шестого, мѣсяца Ноябра осьмнадцатаго дня. У того листу ревизорского печатей, притисенныхъ чотири безъ жадного подпису рукъ. Который же тотъ листъ за поданемъ оного до книгъ кгородскихъ повету Цинскаго естъ уписанъ.

Изъ актовой книги Пилскаго городского суда за 1879 годъ, № 13027, л. 305.

№ 58 — 1557 г. Марта 28 дня.

Продажный листъ на участокъ земли отъ Матвея Залѣснаго священнику Пречистенскому въ г. Дрогичинѣ о. Мартину.

Judicium bannitum celebratum feria sexta post dominicam Oculi proxima anno Domini 1557...

Emptio honorabilis Martini pop Przeciczki per Zaleski.

Comparens personaliter coram judicio bannito nobilis ac famatus Matias Zaleski suo et consortis suae honestae Ewae Kosniskanka nominibus, pro ipsa se inscribendo et pacem cavendo, sanus mente et corpore existens, publice et per expressum recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit melius mansum in triplici campo situm, penes mansum plebanalem ex una et Joannis Lithphin partibus, ex altera iacentem, a granicie ad granicies pro tendentem, prout dictus medius mansus se in suis metis et limitibus extenditur, pro summa quadraginta sexagenis grosso- rum numeri et monetae polonicae honorabili Martino poponi Przecziski et consorti ipsius Vowda tenendum, habendum et perpetuis temporibus possidendum, uti- fruendum, cum omnibus et singulis utili- tatibus exinde provenientes et quovis modo spectantibus, nihil in eodem medio manso pro se et suis sucesoribus reser- vando seu excipiendo, dando eidem ex-

nunc realem intromissionem et pacificam possessionem per scabinos, viros juratos, famatos viros Simonem Checys viceadvocatum, Joannem Ianium in eundem mansum venditum. Et hic iidem famati viri Simon Checys et Joannes Ianius scabini recognoverunt, quia honorabilem Martinum pop Przeciczki et consortem ipsius Vowdam in eundem mansum, venditum per Matiam Zaleski, juxta acta emptionis intromiserunt et actualem possessionem assignaverunt et contulerunt, quam intromissionem praefatus Mathias Zaleski stans personaliter coram iudicio libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale iudicio solutum est. Et idem Zaleski recognovit, quia honestam Evam consortem suam legitimam ad faciendam recognitionem ad inscriptionem, quam fecit praefato pop Przeciczki, statuere debet ad eandem inscriptionem.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 9 и 11 об.

№ 60—1557 г. Апрель 2 дня.

Продажный листъ на участокъ земли съ садомъ отъ Оначка Шдереини священнику Пречистенской церкви о. Мартіану и его женѣ Авдотѣ въ г. Дрогичинѣ.

Judicium bannitum celebratum feria sexta ante dominicam Judica per famatos viros Albertum Brzeziczki in loco domini advocati residentem, Simonem Checys viceadvocatum, Joannem Ianium, Albertum Sulborski, Matiam Svyeyko, Lewko Kozak scabinos, anno Domini 1557.

Emptio Marczyani pop Przeciczki.

Comparens personaliter coram iudicio providus Onaczko Szdereyko publice et per expressum recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit, resignavit ortum suum legitimum in monte inter metas

Vasko Zinia ex una et Steczko Myedzianka partibus ex altera jacentem honorabili Marczyano pop Przyciczki et uxori ipsius Owdoczi pro sex sexagenis grossorum et quindocim grossis numeri polonicalis tenendum, habendum ac perpetuis temporibus possidendum, cum omnibus et singulis utilitatibus exinde provenientes et quovis modo spectantibus, nil ibidem pro se reservando, seu excipiendo, dans eisdem exnunc realem intromissionem per famatos viros scabinos Simonem Checys, Joannem Ianium in ortum venditum. Et hieidem praefati scabini recognoverunt, quia honorabilem Martianum et consortem ipsius Owdoczam in ortum per Onaczko venditum in facie iudicii intromiserunt et realem possessionem assignaverunt, quam intromissionem ipse Onaczko eidem honorabili Marczyano et uxori ipsius in facie iudicii libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale iudicio solidatum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 12, 14 об.

№ 61—1558 г. Января 29 дня.

Фундушъ Баславской церкви.

Aktykacyia funduszu cerkwi Baslawskiej

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego miesiąca Nowembra dziewiątego dnia.

Przed aktami Iey Inperatorskiej mosci wieliczstwa Katarzyny Alexieiowny Dru-giej, monarchini Samowładnacey całą Ros-syą, grodzkimi powiatu Słuczor. stawiając osobiscie I. X. Marek Mitkiewicz prezbi-ter Basławskiej cerkwi kopią listu cerkwi Basławskiej nadanego y służącego polskie-mi literami, a słowami ruskimi pisaną, przy liscie autentycznym ruskim do akt podał, która tak sie wyraża: Semen knia-ża Słuckoie uamiesniku naszemu Basław-

-skomu Iwanu Bugrabi y potom budczym
riadnikom naszym Basławskim, kotoryie
ud ludzi nadany od prodkow naszych na
erkow Basławskuiu my potwerżaiuczy y
daiuczy to na tom listie naszym iż tych
ludę nikotorych uriadnik nasz ot toie
cerkwi otnimaty y nimi radyti y sprawo-
waty ne maiet y im żadnoie krywdy y
utyskow ne czynity, sudyti także ne ma-
iet, odno až by szto było za rozkazaniem
naszym y na to dali iesmo tot nasz list y
z naszeju pieczatiu. Pisan w Słucku, leto
Bożoho narożenia tysieczu piatset piadesiat
osmo, Henwaria dwatcat dewiatoho dnia.
U tey kopij oznaczenie pieczęci tak się
wyraża (L. S.) Ktora to takowa kopia
wespol z autentykiem za podaniem do akt
przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg
grodz. pttu Słuczor. zapisana.

Наъ актовой книгѣ Случескаго городского суда за
1793—1794 годы, № 13596 л. 281.

№ 82—1558 г. Марта 28 дня.

Ограничение им. Сельца, съ указаніемъ грун-
товаъ церкви Св. Пречистой.

Akt kopij ograniczenia mtnsci Sielca
y dalszych.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt
siodmego, miesiąca Decembra dziesiątego
V. S. dnia.

Przed aktami Iego Imperatorskiey
mosci ziem. pttu Borysow. stanowszy oso-
biscie W. I. pan Antoni Walicki pisarz
ziem. pttu Minskiego, dokument ogranicze-
nia w kopij do akt podał, ktorego wpisu-
jącego się do xiąg ziem. wieczystych pttu
Borysow. brzmienie takowe: Ja Wasil
Tyszkiewicz marszałek hospodarski, staro-
sta Minski, oznaymuie tym mojm rege-
strem, majuczy w swojej mocy iako na-
bytie swoje y baczeczy szto Łohoysk y
Sielcem ziemiany Możeykowiczy tak toż z
z Sielcem pana Skuminowym zawożenie
w ziemiach, polach, sieniożatech wielkie

dielaintsia, naypierwiey zotawowienie o
wsi ziemi, pola y sieniożati, dubrowy y
kustowia wdelałjesmi z panom Skuminom
z ymeniem jegomosci Sielcem tak też y
imieniem moimi Sielco że, kopcy y hrani
esmo podelał y na to rejestra meży so-
boju z obu storon iesmo podawali, tak też
meży imieniem mojm Łohoyskom y Siel-
cem, baczeczy iż nie w pokoy mnie y
poddanych Łohoyskich y Sieleckich w
ziemiach, mieżach y sieniożatech po du-
browach polozył iesmy hranicy y kopcy
zakopał, to iest po tych mieyscach nay-
pierwiey hran poczala się od Łohoyskoie
y Sieleckoie y od Ostroszyckoie hranicy
od luży, kotoraia luża dielit ziemi Ostro-
szyckoju z moimi jmeni Łohoyskim y
Sielcom, to tak za promieszku jmienmj
moimi Łohoyskom y Sielcom hranicu czy-
niu. poczawszy od toie luży, iako wyżcy
opisano, od hrebelki od stawka, kotoryi
stawok na poli Łohoyskim y Sieleckim od
boiaryna Ostroszyckaho Lahowicza, nad
tym stawkom kazał iesmi pierwszy ko-
piec zakopati y od toho stawka ieduczy
po lewey ruce to iest Sioleckoie, a po
prawey ruce Łohoyskoie; od tohoż kopca
mało nie na strelenie drubi kopiec kazał
iesmi zakopati narusz bierozy y hrani w
bierozu wrubati; poblizu toho kopca tretii
kopiec kazał iesmi zakopati y hran osiny
y hrani w osinje wrubati; od toho kopca
iakoby na strzelenie czwarty kopiec kazał
iesmi zakopati na poli Koczaniszyia, w
kotoroy że kopiec kazał iesmi bierozu
wsadyti, od toho kopca piaty kopiec ka-
zał iesmi zakopati nad lużoju bołotieczkom,
tut że szosty kopiec nad dorohoju, koto-
raia idet z Mieduchowa do Sielca kazał
iesmi zakopati y toju dorohoju ieduczy do
Sielca iakoby na strzelenie po prawoy ru-
ce toie dorohi kazał iesmi siomy kopiec
zakopał koło duba y hrani w dubie wru-
bati; od toho kopca ostawujuczy bołotiecz-
ka łuszka, dierzeczy tot lużok polowie pro-
sto do druboho łuszka bołotieczka na pra-
wo trochu czerez dorohu, kotoraia idet z
Łohoyska do Sielca tut że dla dorohi w

łuzok bolotieczko, od toho łuska bolotieczka k lipie, kolo kotoryie lipy kazał jesmi osmy kopiec zakopati; od toje lipy y kopca dziewiaty kopiec kazał jesmi zakopati kolo duba nad rowom i hrani w dubie wrubati; niepodaleko toho kopca iakoby na strelenie dziesiaty kopiec kazał jesmi zakopati na hore k ruczi dubowoho kusta; od toho kopca na strelenie albo mało bolszy odinateaty kopiec kazał jesmi zakopati; także kruch duboho kusta od toho kopca niepodaleku nad doroszkou kazał jesmi kolo lipy druhi nadateaty kopiec zakopati y hrani w lipu urubati, od toho kopca prosto czerez dorohu, kotoria idet z Łohoy-ska do Sielca w mieżu poprawie pola Łohoy-skoje dwornoje, kotorejsie zowie uroczyszczem Toltunowo, a polewu Sieleckoie Maximowo, na toi meży podle hory kazał jesmy trynadcaty kopiec zakopati y opiat tojuż meżou dierzaczy pole Łohoy-skoje dwornoje po prawie, a Sieleckoho pasznoho dwornoho polowie, mimo lipy tut iesmi kazał czotyriadateaty kopiec na rohu zakopati, od toho kopca prosto na prawo łokciem pasznoho Łohoy-skoho dwornoho dierzaczy po prawie, a Sieleckoho pasznoho dwornoho polowu, czerez łuzok u dub, pod kotorym dubom kazał iesmi pietnadateaty kopiec zakopati y hrani w dubie zarubati; od toho duba naprawo czerez kustowje iakoby na strelenie albo bolsz kazał iesmi szesnateaty kopiec zakopati y od toho kopca prosto w łuzok czerez paszni dwornoho pola Łohoy-skoje na tom łusku kazał iesmi siedm nadateaty kopiec zakopati y tym łohom narusz dierzaczy Kuciewiczow pole poprawie, a zemla wsie Sieleckaia y dubrowy polowie aż do dorohi wielikoie, kotoria idet z Łohoy-ska do Hayw; tut uroczyszczu wieliki Łoh y czerez tojuż dorohu sienożatkoju w druhi Łoh, kotory zprawa przszł, tutesmy osmnateaty kopiec zakopati kazał y tym łohom po pulloha wodocieczki w rusz, aż do troch sosen kotoryie iesť poniem łohu y pod tymi sosnami kazał iesmy diwietnadateaty kopiec zakopati y hrani w sosnach wrubati; od tych

troch sosen y kopca Łoh odin pustili na prawo, a treci Łohok poszł na lewo, tut iesmi kazał dwadateaty kopiec zakopati y hrani w sosnie urubati y tym łoszkom wniz na lewo hranicu iesmi položył poprawie Łohoy-skoje y Dobroniewskoje, a polowie Sielleckoje, tym łoszkom w boloto posierod bolota mszarynoho y trochu suchodola łoszkom pereiechawszy za sie w boloto mszarynoie y s toho mchu łohom że czerez dorohu Dobroniewskoju, kotoria idet z Dobroniewa k mostu na Łohozu do łohu, kotory przszł zlewa y w krynicu wodociecz Zywieu y toju wodocieczku reczoczku w reczku Łohozu, a Łohozu reczkoju w reku Haynu, hde sie reki z sobou zszli Hayna z Łohozu, na dorohie, kotoraja doroha idiet z Łohozu do Dobroniewa, mimo kurhan y mohiley, a toju dorohoju wyszedłszy z reki Hayny prosto w row, kotoria doroha odna poszła prosto w horu do Słahowoszcza, kotoroju dorohu zostawiwszy w prawey ruce, a w lewo wziawszy dorohu do Kuciewicz, kotoroju dorohoju iduczy prosto do ruczja y boloteczka wodocieczy, kotoreje bolotieczko poszło w reku Haynu nad kotorym bolotom kazał iesmi kopiec zakopati kolo kusta dubowoho dwadateaty pierwszy y hrani wrubati, a tym bolotom iduczy w horu znou kazał iesmi kopiec zakopati kolo bierozy y hrani wrubati dwadateaty druhi y daley iduczy w horu tym bolotom do mostu pławuszczo, hde doroha poszła Słahowoszcza . . . y tam znou na rohu kazał iesmi kopiec zakopati dwadateaty treci kolo sosny y hrani wrubati, od toho kopca iduczy daley łohom kazał iesmi kopiec zakopati kolo sosny y hrani wrubati dwadateaty czetwerti, a od toho kopca iduczy znou niepodaleku na Łohoszczu kazał iesmi kopiec zakopati dwadateaty piaty, także kolo duba y hrani wrubati, a od toho kopca iduczy do dorohi s Słahowoszcza, kotoraja doroha idiet s Słahowoszcza do Dobroniewa y doroha z Niwek y Haniewicz do Hayny mjeży temi dorohami kazał iesmi kopiec zakopati dwad-

caty szosty y hraniczeczy z gruntami Słahowoskiemi y Kuziewskimi daley iduczy nie podaleku toho kopca na strelenie albo daley kazał esmi dwadcaty siomy kopiec zakopati koło sosny y hrani wrubati; od toho kopca iduczy daley do dorohi wielikoje Łohoyiskoje, kotoraja idiet z Łohoyiska do Słahowoszcza, nad zielonoju łuzoju, wodle dorohi toie kazał esmi kopiec zakopati dwadcaty osmy koło sosny y hrani wrubati; hdie tedy tam sie hranica skaczyla hdie zostawuuczy grunta lesy Słahowoyiskije, Kuziewskije, Dobroniewskije Łohoyiskije Sieleckije poprawie, a polewie moie Kodyszowskije, Dobroniewskije, Łohoyiskije, y maie to byti na wiecznyie czasy; iakoż meży tych kopcow wierchu poczatych kazał esmi mieży k lesu od kopca do kopca y wsi tyie hrani y kopcy wyżej położonyie y menowite opisanyie wieczno majut dierżany byti iako Łohozanie boiare ludi y Dobroniewcy Kodyszowcy za tyie hrani y kopcy iako w ziemli poli sienożati y dubrowy nie majut niczym nje wstupowat wiecznymi czasy, tak też y Sielczanie boiare y ludi czerez tyie hranj y kopcy wyżej położonyie niczym rerechoditi y wstupowatysia, a odny druhim krywdy czynit nie majut, iednoże cerkwi Swietoy. Preczystoie sienożati dwie meży rek Łohozy y Hayny, mieży tychże rek Hayny Łohozy Kuziewiczom sienożati na trydcaty wozy. Y na to esmi żenie moiey Nastazij Andrejewnie dał ten moy registr z mojeju pieczatju y podpisom ruki moie własnoje. Pisan w Łohoyisku, pod let Bożoho narożema tysiacza piatsot priedziesiat osmoho, miesiaca Marca dwadcat osmoho dnia. U tey kopij ograniczenia podpis takowy: Wasili Tyszkiewicz marszałek hospodarski stta Menski. Ktore to ograniczenie po podaniu do akt w księgi ziem. wieczyste ptu Borysow. przyjęte y wpisane. Lectum M. Ruczkowski regent.

Изъ актовъ книги Борисовскаго земскаго суда за 1797—1798 годы, № 13516 к 189—191.

№ 88—1580 г. Августа 25 дня.

Фундушь церкви во имя св. Спаса и св. Николы въ селѣ Кольчницахъ, Бобруйскаго повѣта.

Актъ копій фундусу имсѣи xiędzu Bernackiemu służącey.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt szóstego, miesiąca oktobra trzeciego dnia.

Przed aktami grodzkimi W-o Nowogrodz. stawiając obecnie imsc. X Teodor Bernacki, paroch cerkwi Poblinskiej, kopią funduszu do akt podał, ktore tak się wyraża: Hryhory Wołowicz marszałek hosudarski, star. Slonim. y Mikołay Narusiewicz sekretar hosudarski, derżawca Markowski y Miadelski, oznaymujemy tym listom naszym iż za rozkazanem ieho miłosty hosudara naszego miłostywoho czynieni nowoie postanowenne wodłuch ustawy ieho miłosty hosudarskoie nam danoie, po wsich wołostich zamkow hosudarskich zemli Rosyiskoie y pryechawszy nam w toj sprawie od hosudara korola ieho miłosty do wołosty zamku hosudarskoho Bobruyskoho w seli Kolczycach powiedział nam swiaszczenik cerkwe założenia swiatoho Spasa y swiatoho Mikoły, ktoryie w tom seli Bobruyskom Kolczycach iest Wawilo Samołowicz, iż on do toie cerkwi derżył zemlu wrocyszczami naypierwiey sieliszcze nad reczkoju Ptyczom na piat boczok, druheie sieliszcze Podryłowicy na boczku, treytoie sieliszcze Zrelowszczyzna na dwie zminy, czetwiertoie pole Zaprude na dewet boczok s prypaszu, piatoie pole Proziczow na try boczki s prypaszu, sestoie pole Swelypowszczyzna na człatiry boczki, semoie pole Zawoste na sestiy boczok, osmoie pole u Łeskow na szest boczok, dewiatoie pole u Berezek na sem boczok, desatoie pole u Dawyduşok na boczku, odynancato Uznoż na człatiry boczki, dwanancatoie Uuniszche na piat boczok, czotyrnatcatoie pole protyw Zermonia na puł boczki, piatnancatoie

pole ohored u Prysiolszczynie na try zminy; sianożaty przy tychże polach, u Bieznicy na dwadecet woz s prypaszczoju, drugaia sianożat Ukołczyce napiatnauceat woz, traciaia senożat u Koniowoin na sem woz, czetwertiaia senożat u Hrynewicz na osem woz z prypaszu, piataia senożat Krywoie na try wozy s prypaszu, szestaia sienożat Rytowszczyna na pultora woza, toie wse syie zemli oromoie na tuiu cerkow na piakdesat boczek dewiat na odin zmir, senożaty woz piatdesat czlotyry y puł y prosił nas tot swiaszczenik Wawilo zebychmo ieho prytych zemlach y senożatiach zostawili, jakoże storony toiey wołosty Bobruyskoie Hulko Bodijż z mužami pered nami wyznali iż tot swiaszczenik Wawilo k tym cierkwam swiatomu Spasu y swiatomu Mikole tyie wsi zemli y senożaty pod tym uroczyszczom iako u werhu opisany zdawna derżył, iakoże y dorewo bortnoie na rożnych mieyscach maiet, my wedluh powiadania swiaszczennika Wawily y sosznanja starcawoho z mužmi tuiu zemlu wsiu iako oromuiu tak y senożaty po wroczyszczu wyszsze w tom listy naszom wypisannom przy tych cerkwiach założenia swiatoho Spasa y swiatoho Mikoly zostawili, ktoruiu tot swiaszczennik toieh cerkwy Wawilo maiet spokoyne derżaty, a wołost tuju zemlu y senożaty cerkownie niczym nie maiutsia ustopowaty y ne odymowaty, pod winoju y klatwoju anafiemy y na toie dališmy tomu swiaszczenniku Wawilu tot nasz list wieczne y neporuszne pod naszymi pieczatni. Pisan w Bobruysku, lita Bożoho od Rożdestwa tysiac piēssett szeszedziestego, miesieca auhusta dwadziestego piātego dnia. Ktora to kopia funduszu za podaniem oney do akt iest do xiaz grodzkich wita Nowogrodzkiego przyięta y zapisana.

Ця актова книга Новогрудского городского суда за 1788 г. № 12570, л. 1917.

№ 64 --1562 г. Октября 5 дня.

Заявление Мельницкого протопопа о. Давида объ убиении его сына Парфена въ домъ Мельницкого мѣщанина Ивана Кобыляка.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam XX post festum sanctae et individuae Trinitatis (anno Domini 1562) in praesentia generosi Stanislai Ivanowski, vicecapitanei Mielnicensis. Thegosz dnia przisethwsy do urzędu zamkowego Mielnickiego uczezivy y slachetny Dawid prothopopa Preczyszensky zalovalsie wialką žalobą y placzliwa na slawnych Jaczka Pyza posla miesczkiego y Harassima Sacza Snieskowicza na then czas przy tem posle będąci strozamy oth pana burmistrza ym miasto poleczone w mocz. A tak yako wieczora wczoraysego syn moy Paraphin, będącz spokoyny, posielł sobie na biessiada do slawnego Ivana Kobyłaka miesczanina Mielnickiego y teyże stroży w domu thego Ivana Kobyłaka zabytho my syna thego Paraphina y z żywego uczyniono my marthwego, ktorogo v. m. raczis wydziecz, panie podsta-rosezi, ze yesth zabythi y umarli, gdziesz bracją yego rodzony yeden niedorosli lath Misko rodzony brath niebosczyka stoy przy niem y wuyecznych 2 yeden Ivan, a drugi Łukasz Markowiczi, w kotorem them zabyciu czynią vynnemy y obwyniaią w tey głowie niebosczyka Paraphina bratha swego czy bracia y yia s nymy, thieh strozoff s poslem, ktorzi vyssey są napisany, s pomocnikami yeh, ktore ony liepiey wiedzą y znayą yako yesth pierwsy Jaczko Pysz possel miesczki, drugi Harassin, trzeci Sacz Snieskowicz y inich wielu, ktore ony liepiey wiedzą, ktorę glove zabythą y uczynienie zen z żywego marthwego Paraphina popovycza urząd zamkowy wydział y obwynionych w tey głowie slisial y będącz prossony kazal tho w xięgi zapissacz.

Изъ актовой книги Мельницкого городского суда за 1562—1578 г. № 10867, л. 16, 9, 26 об.

№ 85—1588 г. Іюня 24 дня.

Ревизорскій листъ при обмѣрѣ королевскихъ владѣній Кобринскаго замка, съ данными о земельномъ надѣлѣ Грушевскаго причта.

Лета от нароженя Сына Божого тысяча шестсот педдесят пятого, мѣсяца Генваря петнадцатого дня.

На роках судовыхъ земскихъ о Трехъ Королахъ свѣте римскомъ приналыхъ и судовъне у Берестю отиравовашихъ, перед нами Яномъ Казинеромъ Умястовскимъ судею, Мартиномъ Александромъ Буховецкимъ подсудькомъ, а Анѣдреемъ з Горбова Заранкомъ, на теперешние роки згодне обранымъ писаромъ, врадчиками судовыми земскими Берестейскими, постановившысе очевисто у суду панѣ Владыславу Рынелскому покладая и ку актыкованью подалъ ревизыю велможного его мѣсти пана Дмитра Сапеги на речъ в ней ниже меновите выражоную, особомъ в той же ревизии помененымъ служащую, жадаючи, абы была прынята в до книгъ земскихъ Берестейскихъ уписана, которую уписуючы в слове до слова такъ се в собе маєт.

Зъ розказаня господара короля его мѣсти великого князя Жикгимонта Августа Дмитрей Сопега, ревизор его кор. мѣсти на Подлишю, а Грегорей Масалский, подстаростий Кобринский, отъ его мѣсти пва Станислава Довойна, старосты Цинского Кобринского, ознаймуемъ, иж помераючи на волоки кгрунты гпдарские водости замку Кобринского, Городецкое, в селахъ кор. его мѣсти Подзимное в Березое Выслоку занято и померено у волоки сель помененыхъ и в застенки тихъ сель земли земли гпдарскихъ повету Кобриньского спудныхъ пана Миколая Прунковича, а Еска Олехновича и иныхъ Грушовского, которые черезъ мерника Флерыяна Раву достаточне сугъ аморкованы, за вывоженемъ подданныхъ кор. его мѣсти Грыня Илковича, Хведора

Грыневича, Конаха Якимовича, Васка Ильяшевича, Василя Яримоновича, на первомъ мѣстцѣ у полокахъ Иловскихъ за Речыцою поля з навозы волокъ две, на другомъ мѣстцѣ на томъ же урочищу лесу моркговъ двадцатъ, на третьемъ мѣстцѣ на Сосновомъ поля моркги тры, на четвертомъ мѣстцѣ у волокахъ Березенскихъ надъ Постружю моркги чотыры, прутъ двадцатъ, на пятомъ мѣстцѣ на Подлишнѣ моркги тры, прутъ десятъ, на шостомъ мѣстцѣ на Одраномъ моркговъ двадцатъ, на сѣмомъ мѣстцѣ на Охани моркговъ деветнадцатъ, прутъ петнадцатъ, на осмомъ мѣстцѣ на Середнемъ углѣ моркги тры, на девятомъ мѣстцѣ у волокахъ Подзимненскихъ Илищѣ полъ и сѣножатеи моркговъ пятъ, на десятомъ мѣстцѣ на Угелномъ поля и сѣножатеи моркговъ пятъ, прутъ десятъ, на одиннадцатомъ мѣстцѣ на Борку моркговъ двадцатъ девятъ, на дванадцатомъ мѣстцѣ у Городища поля и сѣножати моркговъ десятъ, прутъ петнадцатъ, на трынадцатомъ мѣстцѣ на Вишневку моркговъ трыдцатъ семъ, прутъ десятъ, на чотырнадцатомъ мѣстцѣ в пунцѣ кор. его мѣсти Кобринскому занято за болотомъ Иловскимъ на проходахъ моркговъ шестъ, прутъ двадцатъ, за лавами волока одна, на Польшиню волока одна моркги тры, на Рожку моркги два, которыхъ всихъ земдѣ у волоки занятыхъ сума волокъ девятъ, моркговъ двадцатъ два, прутъ десятъ кгрунту подлого, за которые земли ихъ у волоки занятые, дана имъ отмена землями имъ споручными, на первой земли попа Грушевскаго церковными, на первомъ мѣстцѣ на Копыловце моркговъ семъ, прутъ десятъ, на другомъ мѣстцѣ на Залесю моркги тры, на третьемъ мѣстцѣ у Верха моркговъ семъ, прутъ десятъ, на четвертомъ мѣстцѣ на Дворицахѣ поповыхъ моркговъ семъ, на пятомъ мѣстцѣ на Гарносливе моркги тры, прутъ десятъ, на шостомъ мѣстцѣ на Боронце моркговъ пятъ, на сѣмомъ мѣстцѣ на Охани моркги два, прутъ петнадцатъ, на осмомъ мѣстцѣ на дворищу Стороневич моркговъ десятъ, на девятомъ мѣстцѣ

на Язвинах моркговъ один, на десятом мѣстцѣ на Дубровах волок две, моркговъ два, а землями подданных гдѣдѣрскихъ Березненскихъ и Грушовскихъ на одиннадцатомъ мѣстцѣ на Дворицахъ королевскихъ моркговъ двадцатъ чотыры, на дванадцатомъ мѣстцѣ на Варшавѣ полю моркговъ сорокъ пять, на трынадцатомъ мѣстцѣ на Медекыномъ полю моркговъ один, на чотырнадцатомъ мѣстцѣ на Круглицы моркги тры, на петнадцатомъ мѣстцѣ на Ляховыцѣ моркговъ один, на шестнадцатомъ мѣстцѣ на Кривули моркговъ трыдцатъ шест, пруговъ двадцатъ, на семнадцатомъ мѣстцѣ гдѣ Ключниковичи сѣдили, на Великомъ Полю и на Пенцѣ волока одна, моркговъ двадцатъ пять, пруговъ двадцатъ, на осмнадцатомъ мѣстцѣ на Волчѣ моркговъ один, пруговъ двадцатъ, на девятнадцатомъ мѣстцѣ на Новинцѣ Олекшичы моркговъ один, пруговъ десятъ, на двадцатомъ мѣстцѣ на Задней Новинцѣ моркговъ один, на двадцатъ первомъ мѣстцѣ подле боку волок села Подзименскаго у Мостицъ моркговъ петнадцатъ, на двадцатъ второмъ мѣстцѣ на Копыловцѣ моркговъ чотыры, на двадцатъ третьемъ мѣстцѣ на Шкочысе двохъ нивокъ моркговъ десятъ, а землями бояръ Вортыньскихъ за позволенемъ ихъ, за которое на иншомъ мѣстцѣ отмену собе взяли на двадцатъ чотвертомъ мѣстцѣ на Выбранѣ моркговъ два, пруговъ двадцатъ, на двадцатъ пятѣмъ мѣстцѣ на Копыловцѣ моркги чотыры, которыхъ всехъ земель в отмене имъ даныхъ сума волокъ десятъ, моркговъ чотырнадцатъ, пруговъ петнадцатъ кгрунтѣ подлого, што естъ имъ заведено и подано. Прычына, ижъ имъ дано на звышъ моркговъ двадцатъ два, пруговъ пятъ, то для того, ижъ в нихъ взято лепшый кгрунтъ, а отмена горнѣ имъ дана и для того, ижъ тежъ люди ихъ з домами своими з Ыловска до Грушова за милѣю зносятся мають. А што се дотычетъ болотъ, гдѣ паны Миколай и Еско з стародавнѣмъ уступъ мають на Боркахъ, в Поданинѣмъ, подъ Сутескою, у Паричовѣ, у Могил-

ку и въ Вишневу, а въ Кропавнѣ и за Млынцями в Березинахъ, на тыхъ урочыщахъ, гдѣ имъ первой уступъ былъ, и теперъ они в болота по стародавнѣму уступъ мети мають, толко в сеножати поплавынѣ не мають вступовати, бо имъ за вси полавныя сеножати отмена естъ дана. И на тую отмену дали есмо имъ сее листъ з нашими печатми, которому и мерникъ Флорыанъ Рана печатъ свою приложилъ. Писанъ у Городцы, лета Бжого нароченя тисеча пятсотъ шестдесятъ третей, мѣсяця юня двадцатъ чотвертого дня. Который же то листъ ревизорскій черезъ особу вышъ меншую ку актыкованю поданый до книгъ земскихъ справъ вчыстныхъ воеводства Берестейскаго естъ прынятъ и уписанъ.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1655—1678 годы, № 7373, л. 133—135.

№ 88—1563 г. Юля 12 дня.

Документы, относящіеся къ основанію Прецистенской церкви въ гор. Дрогичинѣ.

Positio actorum terrestrium celebrata in Drohiczyn feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo per generosum Joannem Kosinski notarium nec non nobilem Simonem Rzewuski, Antonium Swinarski camerarios terrestres Drohicienses.

Litterae super fundos ecclesiae Precistey Drohiciensis.

Veniens personaliter ad officium praesens terrestre Drohicense famatus Joannes Juchnowicz, civis Drohicensis, reproduxit literas varias, idiomate rutenico, quam lacio (latino?) scriptas, unasquidem piae memoriae olim Sigismundi Augusti cum suscriptione manus et sigillo Magni Du-

catus Lituaniae, alteras vero praesentis sacrae regiae majestatis cum subscriptione simile manus et sigillo R. Poloniae, tunc alias varias literas autenticas super fundos ad ecclesiam sanctae Przeczystey in civitate Drohicensi sitae pertinentis, per reges Poloniae eidem ecclesiae antiquitus condonatas, petere easdem actis praesentibus ingrossari admitti. Et officium praesens terrestre Drohicense visis ejusmodi literis salvis, sanis et in nullo viciatis autenticis, susceptis actis praesentibus ingrossari et inscribi admisit, quarum tenor sequitur talis:

Жикгимонт Август, Божю млстю корол Полскій, великій княз Литовскій, Русскій, Прускій, Жомойтскій, Мазовецскій, Лифлянтскій, и иныхъ.

Подчашоу нашому великого князтва Литовского, старосте Дорогицкому пану Миколаю Кишъце, а дворянину нашому Дмитрию Сопезе. Приходил до нас попъ церкви святой Пречистой з Дорогичина Мартянъ, жалуючи о том, штож дей ты, Сопега, становячи померу волочную в месте и в волости нашей Дорогицкой, церковь святой Пречистой, которая в месте Дорогичине есть; з одного мѣста, на котором от немого часу стоит и домъ его на той же земли церковной стоячий, на инъшое мѣстце переселивати кажешь, и земли Рогавецкіе, з давнихъ часовъ ку оной церкви наданы, лежаще межн землею земенна нашего Дорогицкаго Станислава Издебскаго, которая дей в померу волочную не зайдетъ, розробленую и погноями навожоную, у него дей взяти, а ему на инъшомъ мѣстцу дати хочешь, ку шкѣде его немалой, и бил нам чолом, абыхмо оное церкви и дому его на инъшое мѣстце переселивати, такъ теж и тое земли, здавна ку той церкви наданое, от него отнимати не казали, о чемъ же и твоя млсть, пане подчашій, за нимъ просячи, писал. А про то приказуемъ тобѣ, Сопега, штобы еси той церкви и дому его на инъшое мѣстце переселивати не ка-

зал. А што ся дотычет о землю, ку оной церкви наданую, ино если в померу волокъ нашихъ оная земля его не зайдетъ, и ты бы з оной земли его не рушал и в том во всемъ ему покой дал и некоторыхъ трудности ему в том не задавалъ, а особливе штобы твоя млсть, пане подчашій, того попа в оборонѣ своей маючы, его ото всехъ кривдъ боронил и яко той церкви и дому его на инъшое мѣстце переселивати не казал, такъ теж и земли, ку той церкви наданое, если в померу волокъ нашихъ не зайдетъ, у него отнимати не допускал. Писан у Вилни лета Бож. Нарож. тысяча пятисотъ шестдѣсять третего, мѣца Іюля второнадцать дни. Sigismundus Augustus Rex . . Остафей Волович мар. дворный, подскарбий земскій.

З росказанья гедри короля его млсти и великого князя Жикгимонта Августа, Дмитрей Федорович Сопега, ревизоръ его кр. млти на Подляшью, а со мною был панъ Юрый Лазовскій, подстаростій Дорогицкій, велможного пана его млсти пана Миколая Кишъки, подчашого великого князтва Литовского, старосты Дорогицкого. Ознаймуемъ тым нашимъ квитом, иж будучи намъ на постановенію платов и пожитковъ у волости замъку его кр. мл. Дорогицкого, в селе Рогавце, которыхъ двѣ волоки земли з давнихъ часовъ держать Мартянъ Лучичъ, попъ Пречистенскій мѣста его кр. млсти Дорогицкого, на церковь святой Пречистой вольный, на которыхъ двѣ волоки земли и лист с подписью руки властной гдрьской маєт, с которыхъ двухъ волокъ жадныхъ платовъ ани повинностей онъ до замку его кр. мл. николи не чинил, гдежъ и тѣпер з новой помери при том же селе Рогавце в концю волокъ крайнего поля дали есмо тому Мартяну Лучичу, попу Пречистенскому, куть земли, в которомъ волокъ двѣ поля и сенокати, а на приселенѣ и огород морковъ чотыри, которыхъ двухъ волокъ и чотырохъ морковъ граница, починається

от коньцов волокъ третьего поля, а з двух сторон от границы ина Издебского, а четвертой стороны от застенку, который возстал в концу волокъ тогож третьего поля; маеть тотъ Мартыянъ Лучичъ, попъ Пречистенский, тотъ кулъ земли в тых границах вышней писаных водле лѣсту гдрьского держати и вживати, а з них некоторых платовъ и повинностей полнити не маеть, только за гдря и пановъ радъ ихъ млсти и всихъ хрестиян водле закону греческого его святой мли просити, патера даромъ учити у церкви, дети крестити, венчати и мертвых до гробу проводить маеть водле приказаня его святой мл. И на то есмо ему дали тогъ нашъ кнѣзь под нашими печатями. Писан в Дорогичино лет. Бож. Нарож. 66 шестдесятъ третьего, мѣсяца Сентября осмого дня.

Stephanus Dei gratia Rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masouiae, Samogitiae Livoniaeque etc. princeps Transilvaniae.

Magnifico Nicolao Kisska, a Cziechownik-z, palatino Podlachiae, capitaneo nostro Drohiciensi et Bielscensi, sincere nobis dilecto, in absentia eius vice capitaneo Drohiciensi gratiam nostram regiam. Magnifice, sincere nobis dilecte. Conquestus est graviter apud nos devotus Sak Popowicz ecclesiae ritus greci seu ruteni Beatae Mariae Virginis, vulgo Przeczysley, in civitate nostra Drohiciensi minister, sinceritatem tuam aedes certas atque agros ad ecclesiam suam praedictam antiquitus pertinentes, quorum in usu continuo et interrupto, a praedecessoribus usque suis fuerit, praeter ius et aequum ademisse, eoque nomine sinceritatem tuam saepius requisitam eas deoccupare et restituere illi hactenus noluisse magno cum praeiudicio et damno ipsius, tum rei suae ecclesiasticae. Idemque eiusmodi bona ad ecclesiam suam semper antiquitus pertinuisse certis documentis nobis

deducendo, supplicavit nobis autoritate nostra de remedio iustitiae opportuno sibi elementer provideri. Proinde nos aequum esse censes, ut unicuique, maxime vero ecclesiis, quod suum est, reddatur, mandamus serio sinceritati tuae, ut bona suprascripta, si quidem eae ecclesiae memoratae ritus greci seu ruteni fuisse, et ad ministros eius semper pertinuisse constet, dicto conquerenti restituat et deoccupet ac in possessione eorundem queta et pacifica ipsum et successores eius deinceps conservet conservarique omnino ab aliis faciat omnem de se eo nomine apud nos in posterum conquerendi occasionem praecidens factura, pro gratia nostra ei debito officii sui. Datum Varssaviae in conventionem generali regni die mensis Decembris XV anno Domini MDLXXIX, regni vero nostri anno quarto. Stephanus Rex spt.

Actum in castro Drohiciensi sub celebratione terminorum quaerellarum feria secunda post festum Circumeisionis Christi proxima anno Domini 1580 coram officio capitaneali generoso Matia Pobikrowski vicecapitano castrensi Drohiciensi.

Generosus Matias Pobikrowski, vicecapitaneus Drohiciensis, qui ad suscipiendum actum praesentem locum officii sui nobili Ioanni Saczko subdelegavit, qui hoc unus in se assumisse recognovit coram eodem officio subdelegato et actis praesentibus Drohiciensibus castrensibus personaliter comparendo, habendo circa latus suum nobiles Paulum Piotrowski, Simonem Łopuski—ministeriales terrestres Drohicensis, nec non Stanislaum Luniewski, Casparum, Laurentium Łopuskie hic idem astantes sibi in evidentius testimonium adhibitos, palam publicoque recognovit, quia devotum Sak, poponem ecclesiae ritus greci sive ruteni in duos mansos agri inter bona Sytki et Buiaki, dictos Dworzecz, ex antiquo ac per praedecessores ad eam ecclesiam Beatae Mariae Virginis, vulgo Przeczyslei, in oppido Drohiciensi sitam legatos et pertinentes, in quo-

rum continua possessione a praedecessoribus suis extiterat, ibidem condescendendo juxta mandatum et literas S. R. maiestatis in praemissis ad loci capitaneum seu ipsius vicegerentem missas cum ne (xibus?) documentis literariis antiquis verum et attestatione multorum incolarum collateralium in aetate provectorum, videlicet villae Rogawka id deductum est a praedecessoribus et S. R. maiestatem id fundatum esse ad eam ecclesiam in locum decimae propter obsequia et ceremonia ecclesiastica, ob eum fortiter intromisit et possessionem pacificam realiter et in effectu contulit. De quo eam suam fidelem fecit relationem cum attestatione ministerialium et nobilium. Ex actis castrensis Drohiciensis sub sigillo capitali rescriptum.

Comparens personaliter coram officio praesenti terrestri Drohiciensi actibusque praesentibus honorabilis Sak presbiter ecclesiae Beatae Mariae Virginis, vulgo Przycystey in civitate Drohiciensi, sanus mente et corpore existens, non compulsus nec coactus, sed animo bene deliberato, palam publiceque recognovit, quia famato Joanni Juchnowicz, civi Drohiciensi, fratri suo, totalem et integram medietatem fundorum Dworzecz, ad ecclesiam Sancti Przycystey ex antiquo pertinentium et per reges Poloniae antiquitus fundatorum prout in se habetur, cum aedificiis, cum totali ipsius medietatis praedictae sortis hereditate ac cum omni jure, dominio, proprietate, propinquitate tituloque hereditario omnibusque et singulis utilitatibus, fructibus, proventibus ex eadem medietate totalium bonorum mobilium et immobilium provenientibus, nihil pro se et suis successoribus reservando, sed prout solus tenuit, habuit et possidebat, pura, mera ac sincera donatione dedit, donavit et resignavit perpetue et in aevum, totumque ius suum totumque dominium super medietatem praedictorum bonorum pertinentem in eundem Joannem Juchnowicz et ipsius successores legitimos transfundit perpetue

et in aevum per ipsum Joannem Juchnowicz et ipsius successores legitimos praedictam medietatem totalem bonorum praedictorum tenendam, habendam perpetuis temporibus possidendam ad ususque suos et suorum successorum beneplacitos convertendam. Et iam exnunc eidem Joanni praedictus Sak pop in praedictam medietatem bonorum realem intromissionem et actuale pacificamque possessionem per praeconem terrestrem, quem sibi elegerit, dat et admittit praesentibus.

Comparens personaliter coram officio praesenti terrestri Drohiciensi nobilis Simon Lopuski, ministerialis terrestris Drohiciensis palam recognovit, quia famatum Joannem Juchnowicz, civem Drohiciensem, in medietatem totalem et integram tam mobilium quam immobilium fundorum Dworzecz ad ecclesiam Drohiciensem vulgo Przecistey pertinentem, eidem per honorabilem Sak, parochum eiusdem ecclesiae, perpetuo donatam, cum duobus nobilibus Casparo Lopuski et Stanislawo Lubowiczki ad fundum illum condescendendo realiter intromisit, possessionem contulit, quam nemo impugnavit, imo est libere admissa.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1560 г., № 10097, л. 1, 419—22.

№ 67.—1565 г. Марта 30 дня.

Дарственная запись на Печейковский Садъ въ г. Дрогичинъ отъ Ивана Карповича Пречистенскому священнику о. Мартіану.

Demissio (h)orti Pieczeikowski pop Pieczeikowski (Przecziski).

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante dominicam Laetare anno Domini 1565, in praesentia generosi Bartolomaci Zichorski, aulici s. r. ma-

testatis, advocati Drohicensis ac famatis viris Francisci Drevnovicz, Leonardi Zak, Joannis Rostek, Andrea Vardacz, Joanne Kuchta, Szienkono Buslovka scabinis juratis.

Comparens personaliter coram iudicio bannito et actis scabinalibus Drohicensibus famatus Ivan Karpievicz, filius Annae relictæ olim Karp popovicz, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, sed animo deliberato palam et per expressum recognovit, quia (h)ortum Pieczaikovski dictum, iacentem penes viam eundo ad montem Koncovska et penes Raczko areae situm, ita latum, longum circumfententialemque, prout se in suis metis et limitibus extenditur, demisit in sex sexagenis grossorum numeri polonialis, prout eundem (h)ortum olim mater ipsius Karp popowicz legavit testamento, nec non et medietatem areae cum aedificiis dictam Mielieszinska erga domum Jacko et penes Onaczko sartorum et penes Aliexusko aream ita late, longe, circumferencialiterque, prout se praefata medietas areae in suis metis et limitibus extenditur et prout eam medietatem areae solus tenuit, habuit, possidebat post matrem suam Annam perpetuo et in aevum voceque irrevocabili pura ac sincera donatione dedit, donavit, datque et donat famato ac honorabili Martiano pop Przecziski ipsiusque legitimis successoribus per ipsum ex nunc praefatum (h)ortum demissum et medietatem areae cum aedificiis donatis tenendas, habendas, perpetuo possidendas ad ususque suos et suorum legitimorum successorum beneplacitos convertendas, dando ipsi exnunc realem intromissionem et actualement possessionem in ortum demissum et medietatem areae donatae ac aedificia realem intromissionem per officium domini advocati scabinos Franciscum Drevnovicz, Leonardum Zak, Joannem Rostek ac praeconem Marcum, qui recognoverunt, quia praefatum Martianum, pop Przecziski, intromiserunt in ortum demissum et medietatem areae

et aedificiorum donatorum. Quam intromissionem famatus Ivan Karpievicz admisit et nemo impugnavit. Super...

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго магистрата за 1564—1572 г. № 10523, л. 101.

№ 88—1566 г. Марта 1 дня.

Соглашение по вопросу о земельных участкахъ между священникомъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартіаномъ и дѣтьми Юхны.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante dominicam Jovocavit coram famatis viris Calixto Drevnovicz, viceadvocato, Leonardo Zak, Andrea Suchai, Ivan Kuchta, Szienko Buslovka, Dominico Bloch, Bartolomeo Boratinski, Gabriele Jarosovicz anno 1566.

Concordia pop Przecziski cum pueris Juchno.

Comparentes personaliter coram iudicio bannito et actis scabinalibus Drohicensibus famati:—Oxinia uxor providi Pauli de Smarkklivcze cum consensu mariti sui hicidem astantis et ad infrascripta consentientis, nec non Marina relictæ Nestor cum consensu filii sui Vavrin, cives Drohicenses ex una, et pop Marcian Przecziski ex altera partibus, in Drohiczin possessionem habentes, palam recognoverunt concordiam talem inter se fecisse in hunc modum: quia praefatae Oxinia et Marina domum suam et aream, sitam penes aream Luchovsko ex una et penes Moskvicz Jaczko ex altera partibus, perpetuo cum aedificiis, quae super ipsos spectant miserunt in possessionem praedicto pop Przecziski, exceptis sortibus puerorum olim famati Juchno, quas sortes puerorum tutor providus Paulus de Smarkklivcze misit praelato pop Marciano Przecziski ad annos praefatorum puerorum. Et

praedictus pop. Marcian praefatis Oxiniac et Marinae et filio Vovrin misit sortem in orto Piecieikowski monto Hanczowska silam, a Ivano Karpievicz habitam et empto pro sex sexagenis grossorum, et dimisit ipsis dimidiam *) sexagen. gross. Et ipsae tenebunt ipsi dare dimidiam quartum sexagen. gross., prout Marina cum filio suo summam coram iudicio, quae ipsam spectabat persolvit, quas Marcian quietavit, ipsisque in orto sortem ipsos spectantem in possessionem misit per officium domini advocati scabinos Gabrielem Jarosovicz, Bartolomeum Boratinski ac praeconem Ilko Kuzik. Nihilominus Marina cum filio suo Vavrin donaverunt aedificiis in horto praefato Pieciekovski existentibus et intromissionem admiserunt. Et hieidem scabini praefati comparentes coram iudicio recognoverunt, quia intromiserunt pop. Marcianum in sortem ipsius in domo demissas per famatam Oxiniac et Marinam ac filium ipsius Vavrin, nec non ipsam Oxiniac ac Marinam et filium ipsius Vavrin in sortes ipsorum demissas in orto Pieciekovski et partes nominatae libere admiserunt et nemo impugnavit. Super quod memoriale iudicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г., № 10523, л. 109, 110, 111 об

№ 69—1567 г. Марта 20 дня.

Фундушевая запись подскарбія дворнаго, писаря в. н. Литовскаго Лаврина Войны на двѣ волюи земли и плацъ въ м. Погостѣ на церковь Погоскую.

Akt listu p. Ławryna Woyny oycem Pohoskim danego.

Лета от нарожоя Сына Бжого тисеча шестсотъ шестдесят осмого, мѣсяця тридцатаго дня.

*) Здѣсь слово не разобрано.

На праде крродеком в замку гдарскомъ Пинскомъ, передо мною Александромъ Бушковскимъ, подстаростымъ Пинскимъ, од велможного его млсти пана Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметского старосты установленымъ, постановивнымъ се очевидно в Бозе велебный отецъ Михайло Шеметилловичъ, священникъ церкви местечка его кор. млсти Погоское, подалъ ку актикованю до книгъ крродскихъ Пинскихъ для вшеякое потребы и згубы листъ святобливое памети его млсти пана Лаврына Войны подскарбѣго дворного и писара вел. княз. Лит., старосты Пинского, державцы Олыцкого и Квасовского, священникомъ Погоскимъ данный и служащий в речы нижей лнемъ выражоней, в тые слова писанный: Лаврынь Война, подскарбий дворный и писар великого князтва Литовского, староста Пинский, державца Олыцкий и Квасовский, ознаймую симъ моимъ листомъ, ижъ чинсчы мне постановене в местечку гдарскомъ Погоскомъ, далемъ две волоки земли тамъ же межи волоками мескими Погоскими, то есть подле волоки подъяного гдарского Яцка Кобызевича з одной стороны, а полволоки, которую прыняли подъяныжъ его кор. млсти Матфей Скубович, а Фурсу з другое стороны и к тому пляцъ в томъ же местечку Погосте у вулицы, которая идетъ з рынку ку рече, на которомъ до сего часу попъ Погоский подаваня замку Пинского Вакула Потапович мешкаетъ, томужъ попу Погоскому ку церкви Погоской подаваня замку Пинского. Маетъ попъ Погоский Вакула Потапович тые две волоки пры месте Погоскомъ такъже и пляцъ в Погосте вышней писанный держати и вжывати и всякие пожытки оттоль себе привлацати, никогого плату до скарбу его кор. млсти з тыхъ двухъ волокъ и с пляцу не даючи и жадныхъ повинностей неполнечи, толко водле повинности своее завше Бога за гдра короля его млсти и за все христьянство просити будетъ повиненъ. И на

том ему дать сс мой лист з моею печатью. Писанъ у Пиньску року семъдесятъ пятого, мѣа марта двадцатого дня. Который листъ за поданьемъ его до книгъ кгородскихъ Пинскихъ есть уписанъ.

Изъ актовъ книги Пинскаго городского суда за 1668 г. № 13020, л. 638.

№ 70—1667 г. Апрѣля 11 дня.

Продажная запись на участокъ земли отъ Анисны Смарклевской Пречистенскому священнику о. Мартіану въ г. Дрогичинѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczin feria sexta post dominicam Conductus Paschae anno Domini 1567 coram famatis viris Calixtio Drevnovicz viceadvocato, Adamo sartore, Dominico Bloch, Gabriele pellifice, Nicolao Borathinski, Ivano Moskviczin, Ivano Kuchta, Szienko Buslovka scabinis juratis.

Vendicio pop Marciano.

Comparens personaliter coram judicio et actis scabinalibus Drohicensibus famata Oximia uxor f. Smarklewski, sana mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia devolutionem suam ipsam post Karp fratrem in arcis, ortis, campis, pratis spectantem, in Drohiczin sitam, nihil pro se reservando, perpetue et in aevum vendidit famato pop Marciano, fratri suo germano, pro novem sexagenis grossorum tenere, habere, cum omni jure, domino, proprietate tituloque haereditario ita, sicut sola tenuit, habuit et possedit et perpetuo possidere ad ususque suos suorumque successorum convertere, admittendo eidem exnunc intromissionem et actualem possessionem per scabinos et praekonem Chwiedko in dictam devolutionem, qui recognoverunt, quia intromi-

serunt et praedicta Oximia libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale etc.

Изъ истовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1564—1573 г. № 10528, л. 141, 148 об.

№ 71—1567 г. Іюля 12 дня.

Добровольная сдѣлка Пречистенскаго священника въ г. Мельникѣ съ мѣстными «млынарями» о покупке сѣножатъ.

Actum in castro Mielnicensi sabbato post festum sancti Procopij proximo in praesentia generosi Bartolomei Voyno vicecapitanei Mielnicensis anno 1567.

Mielnyk pop Przeczisky cum molendinatoribus.

Pop Przecziski s Mielnyka zalowalissia na mlinarze krolewskie na ymya Reeczka y na Woythka s Myelnyka y s Kleparzow. ysz ony kupily ssianoziacz u yego czasnyka, popa Woszkzrlessienskiego, za talar. do ktorey ssianozacz y jako blissi gotofem jem pyenyadze odloszicz y theras je odkladam. A mlinarze powiedziely: niewinniszmy thech pienyadzi bracz, boszmy tho dobrze kupily. a wsakoss niechay nam nath tha ssumma czteri grosse polepssi. Jakosz y polepssil jem, y s tem odesly przecz.

Изъ актовъ книги Мельницкаго городского суда за № 10891, л. 15.

№ 72—1568 г. Іюня 25 дня.

Грамота кор. Сигизмунда Августа I съ наданьемъ фондуша Спасской церкви въ с. Жолкиняхъ, Пин. пов.

Akt przywileju najasnieyszego krola Zygmunta Augusta na cerkiow Zolkinska.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот семъдесят девятого, мца мая десятого дня.

На вrade кгородском Пинском, передо мною Станиславом Казимером Токарским, подстолиим и подстаростим Пинским, от велможного его милости пана Яна Кароля на Долску Долского, подчашного вел. княз. Лит., старосты Пинского установленным, постановившимся очевисто велебный отец Савий Короткович, прeзбитер церкви Жолкинской, покладал и ку актикованю до книг кгородских Пинских лист привилей святобливое памети короля его млсти полского Жикгмунта Августа на добра до церкви Жолкинской наданые служащий, которого я врад припавши и читаного выслухавши, до книг кгородских повету Пинского уписат есмо велел, который слово в слово так се я себе маєт:

Жикгимонтъ Август, Божю млстю корол Полский, вел. княз Лит., Русский, Прусский, Жомонтский, Мазовецкий, Лифлянский и инъныхъ. Ознаймем сям нашим листом: бил нам чодом священник церкви святого Спаса з села замку ишого Пинского з Жолкини Семен и покладал перед нами лист посланцов наших, то ест пана Станислава Фалчевского, в он час будучого старосты Пинского, Архидякона Варшавского, кустоша Виленского, писара нашего скарбного князя Яна Маковецкого, а дворянина нашего Павла Тура недавно зоплого, а войского Кобринского Макара Мартиновича, которые от нас будучи зослани ревизорми там до замку ишого Пинского земли его церковное, которое вымерено и выморковано там при том же селе Жолкиню волоку одну, моркгов деветнадцат и прutow двадцат и один некоторого плату на нас не становили и от него брати и правити того не казали до воли и ласки ишого, для чого он бил нам чодом, абыхмо при той земли его zostавили и зуполна двох волок, чого еще водде тое помери не доставает, ему

кгрунту ишого оного в том селе на тую церков придали к тому, што з вечного держаня ку той церкви дерево, бортное мети и сеножати на болотех и по дубровах священником оное церкви, сполне з подданными нашими оного села Жолкинского, косити волно бывало, жебыхмо при том его zostавили и то все листомъ нашим на тую церковь утвердили вечне. Ино яко есмо звыкли наданя костелов або церквей Божих упевняти, так з ласки наше господарское тую помененую землю, с которое оные вышей речонные посланцы и ревизоры напиш плату некоторого на нас не становили и которое вымерено и выморковано волоку одну и моркгов деветнадцат и прutow двадцат и один, и к тому чого еще не доставает двух волок, яко есмо везде ку таковым церквам давати звыкли, то ест моркговъ десет и прutow девет кгрунту дубровного, на пашню годного, при том селе Жолкинском также и дерево бортное, яко з стародавна священники тамочные ку той церкви его там уживали, потому ж и сеножати на болотех и дубровах, где и подданные наши люди села Жолкинского косят, на оную церков Святого Спаса у селе Жолкинском надали есмо и сям листом нашим надаем и потвержаем ку выживению и выхованю ему самому и всѣмъ по нем будучим священником тамочным на вечные часы, — маєт тот священник Семень и всѣ на потом будучие священники тое церкви Святого Спаса, у селе Жолкинском, яко тое земли помененое, через посланцов и ревизоров наших вышей описаных при той церкви zostавленное, так и остатка двух волок, то ест десети моркговъ и девети прutow кгрунту дубровного, на пашню годного, ку оной земли его первой споруч, выробивши и вычинивши, также дерева бортного и сеножатеи на болоте и на дуброве, где и подданные наши люди села тамочного косят, держати и уживати вечными часы. I на то дали есмо до тое церкви Святого Спаса

в селе Жолкинском священнику Семену и всѣм на потом будущим священником тамочним сес наш лист съ подписом руки нашею гддарское и а ншою печатю. Писан у Городни лѣта Божого нароженія тысяча пятсот шестдесят осмого, мѣсяця двадцат пятого дня. У того листу привилею печат вел. князя. Лит. притиснена ест, а подписе рукъ теми словы: Sigismundus Augustus Rex XLT. Лаврин Война подскарбий дворный и писар. Который же тот привилей, за поданем его через особу верху мененую, до книг кгородских Пинских ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1879 г., № 13027 л. 301.

№ 78—1588 г. Августа 10 дня.

Замѣнный листъ на землю Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ, подъ названіемъ «Вилдунновщина».

Akt dokumentu zamiennego J. W. Im. p. Oginskiemu Kasztelanowi Trockiemu słuŕącego.

Roku tysiąc siedmset piędziesiąt wtorego, mѣсяca Julij czwartego dnia.

Na urzędzie J. K. mѣi grodzkim Minskim, przedemną Kazimierzem Mikołajem Święcickim, oboznym y podstaroscim sądowym W. Minskiego, od J. W. Im. p. Jozefa z Rogala Iwanowskiego sądowego Minskiego starosty installowanym, comparsens personaliter Im. P. Franciszek Szolkowski, mieczn. Wilkomir., opowiadał prezentował y do akt podał zamienny zapis od Im. p. Jana Rajewskiego, namiesnika Krasnosielskiego w Bogu Wieleb. Ofanasiu Korotkiemu, Swieszczennikowi Woskresienia Chrystusowego Krasnosielskiemu na rzecz w nim wyrażoną дану, по руску писаны без подпису бѣдący, ad praesens in rem et partem J. W. Im. p. Taddeusza z Kozielska Oginskiego, Kasztelana Trockiego, Oszmianskiego sądowego, Przewal-

skiego, Babylickiego etc. starosty słuŕący y należący, który zapis z ruskiego na polskie pismo exponowany wpisując w księgi de tenore sequenti, tak sie w sobie ma:

Ja Iwan Rajewski, namiesnik Krasnosielski, buduecy na tot czas na miestey ieho miłości p. moiego kniazia Szeszwan Andrejewicza Zbarazskoho, wojewody Trockoho, derŕawcy Krasnosielskoho, czyniu iawnо tym moim listom, iż wziął iesmi ziemlę cerkowną Woskrysenskuju, котораја была дана здавnych czasow на cerkow na Woskrysenie Chrystowo od ziemenina hospodarskoho pana Feleryiana Matyiasowicza Wildunka, котораја y uroczyszczom prozywajemaja Wildunykowszczyzna, między zemlami z odnoje strony ziemi Radoszkowskich poddanych Dubonosowicz, z drugoho boku ziemi Desnianskich poddanych kniazia Wiszniewieckoho, koncom ku ziemi pana Olechna Dekhenia, ziemenina hospodarskoho, a drugim koncom ku zastenku ziemi Krasnosielskoie,—tuju cerkownoiu ziemlę oddał iesmi u odmenu panu Olechnu Dekheniu, ziemeninu hospodarskomu, morgow dwadcat piat gruntu dobroho, a za to oddał iesmi otmenu swieszczenniku Krasnosielskomu Ofanasiu Iwanowiczu Korotkomu na cerkow na Woskrysenie Chrystowo zastenok ziemi Krasnosielskoie, u koncy paszni dwornoie, bokom podle steny od sznura Stanka Domanowicz, poddanoho Krasnosielskoho, drugim bokom ku zastenku ziemi cerkownoie, ieh tohoż swieszczennika Krasnosielskoho Woskrysenskoj Ofwonasija Iwanowicza morgow dwadcat sem, prutow sem gruntu takowohoż, iako y ieho ziemia, a iż se bolsz naddało nad ieho ziemlę morgi dwa a prutow sem, ino dla toie przyczyny, iż to ziemia cerkownaja iest otczynajа zweczystaja, nadanaja na cerkow ot toho ziemenina hospodarskoho pana Feleryiana Wildunka. I na to ja dał swieszczenniku Krasnosielskomu Woskrysenskomu Ofwonasiu Iwanowiczu Korotkomu sес moy list pod moieiu peczatju. Pisan u Krasnom Siele leta Bożoho narozenia . tysiecza

piatsot szesťdesiat dewiatoho, mea Augusta desiatoho dnia. U tego dokumentu znak byley pieczęci nayduiesie. Ktory to takowy dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich Minskih przyięty y wpisany.

Назъ вхтовоѣ книги Минскаго городского суда за 1752—1757 годы № 11800, л. 119

№ 74—1571 г. Іюня 14 дня.

Купчая крѣпость, по которой священникъ Ильинской церкви въ с. Гриневичахъ о. Феодоръ Яцковичъ купилъ въ томъ же селѣ „дворище“ со всякимъ поселеньемъ у зем. Мацковича.

Sub positione feria secunda post Invo-cavit anno Domini 1590.

Hryniewieze. Literarum ingrossatio.

Veniens ad officium praesens. terrae Bielscensis nobilis Chwiedor Hryniewicz-ki obtulit lteras emptionis, tenoris infra-scripti, rutemco idiomate scriptas. sigillis tribus nobilium infrascriptorum absque subscriptione manuum bene notario com-munitas, salvas omnique vitio carentes, petens illas ob robur firmitus obtinendi in praesentia acta terrestria officii ex admis-sione induendas. Quibus officium praesens revisis et perlectis petitionique illius, uti heitae et consonae annuendo, in praesentia acta induci admittit tenore tali.

Ja Łazko Maczkiewicz y z zoną moją Hanną y z synem naszym Ławrynem, ziemianie hrskie powiatu Bielskiego, przessądu Branskiego ziemstwa, wyznawa-mý sami na siebie tym naszym listem, komu tego potrzeba będzie wiedzieć i czytając słysząc ninieyszem y potym będącem y nie s przypużenia ani z ludzkiej namowy, będąc zdrowo na cziele y czalym zupełnem rozumem, po swojej dobrej woli przedalyessmy ziemię swojej włośniey, niezem nikomu nie pienney, wol-

ney oyczynny dworzyszcze, leżące przy imieniu ziemskim w Hryniewiczach s possielieniem wssiakiem y horozami podle wigonu małego, obmiedze miszczekowej, a po drugiey stronie od miedze Scziotkowicz ziemian hospodarskich Hryniewicz-kich, a wzdlusz począwszy od miedze Zienkowej aż po dorohu, tak długo i szeroko, yako się to dworzyszcze w sobie ma, ze wssiem na wssie, nie zostawnyac sobie niczego ani ruszayac ni yednego kola, a tho iessny przedali swiesszczenniku Ylyn-skiemu, ziemiannu hospodarskiemu w Hryn-cwiczach, oyczu Chwiedoru Jaczkowicz, żenie, dzieciom i potomkom ych wiecz-nie, na wieki y nieporusznio od rodu na-szego bliskiego i daliekiego, za pewną sumnę pienędzy, za osmdziessiat groszy litewskiey monety, po dziessiaciu białych w grosz. Wolen swiesszczennik Yllinski ocziecz Ffiedor, zona, dzieci i potomki ych tho ych siedliscze spokojnie ode mnie Łazka, żony, dzieci i potomkow moich w pokoyu wiecznie miecz, dzierzac, y uży-wać, y przedać, darowac y mieniacz, ku pożyczku swojemu obrocicz, yako swoye wlossne. A gdyby kto z rodu naszego ya-ką przekazę chcąc bliskością do tego przyscz swiesszczenniku, żenie, dzieciom i potomkom ich miał odkład czynić, taki uporny powinien będzie na urząd ziemski sąd na then czas będącemu trzy grzywny winy zaplaczicz, a stronie poruszoney szesc złotych dać y zaplaczic ma, a zapisu moiego nieporusznio złamać nie może, siedliscza tego doydz nie może. A te wi-ny wwierzhu napisane za występ swoy powinien placzic będzie. A przy tem byli ludzie dobrzy i themu dobrze swiadomi Michaylo Onissiewicz, Sienko Tythowicz, ziemianie hrdskie Hryniewiczkie, sędzie obapolni. A dla lepszey twardosci tego wiecznie nieporusznego listu naszego pro-silem Jehm pana Jaczka Wassiliewicz Ostryńskiego, a Michayla Prokopowicz, ziemian hrdskich Hryniewiczkich, o przy-łożenie pieczęci. Jch m. na prozbę moję uczynili, pieczęci swoję przyłożył ku the-

inu moiemu wiecznie nieporusznemu listu. Y na tho ya Łazko Maczkiewicz, żona, dzieci i potomki nasze swieszczeniku Jllinskiemu oyczu Chwiedoru Jaczkowicz, żenie, dzieciom y potomkom ich dali then nasz list wiecznie y s pieczęczi ich młci ziemian hrbskich, wyżey napissanych, a przy ich m. za prozbą naszą y then dyiak, który then list nasz pissal, za roskazaniem naszym pieczęc swoję niżej ich młci przyłożył y rękę podpisał. Pissan u Bielsku. Liath Bożych od Narodzenia Christusa tyssiaca piaczsoth siedmdziesiąt pierwszego, miessiąca Junia czieczwiertynaczecz dzien. Chwiedor Wassiliewicz Chmarzycz dyiak miasta Bielskiego pisal.

Изъ актовой книги Вильскаго земскаго суда № 9139, л. 267, 293.

№ 75—1571 г. Іюня 21 дня.

Судебное рѣшеніе по жалобѣ епископа Владимирскаго и Берестейскаго Феодосія на Станислава Пекарскаго о завладѣніи церковными имѣніями въ Берестейскомъ повѣтѣ, подъ названіемъ Смолинъ, Косичи и Березовичи.

Aktykacya dekretu ziemskiego Brzeskiego między J. Wielm-m Im. xdzem Teodozym, biskupem Włodzim. y Brz. a Im. pp. Piekarskiemi o majątnosć Smolin, Kosicze y Brzozowiec ferowany.

Roku tysiąc siedmset szesdziesiątego pierwszego, miesiąca Marca czternastego dnia.

Na urzędzie jego krolewskiej mosci grodzkim Brzeskim przed aktami starościńskimi y przede inną Karolem Wieszczyckim, podstolim y podstaroscim sądowym grodzkim wtwa Brz., comparens personaliter W. Im. Pan Antoni Prytyka, sekretarz jego krolewskiej mci, plenipotent J. W. Im. xdza Felicyana Wołodkowicza, biskupa Włodzim. y Brzeskiego, dekret ziemski Brzeski między Jw. Im. xdzem Teodozym biskupem Włodzimier. y Brz. a między Im. P.P. Piekarskiemi w

sprawie niżej wyrażoney ferowany w sposób przenosu ad acta podał, który wpisując w xięgi de verbo ad verbum tak sie w sobie ma.

Wypis z knih zemskych powetu Beresteyskoho. Leta Bożeho Narodzenia ty-siacza piatsot semdesiat perwoho, mi-siacia Junia dwadziat perwoho dnia, w czetwer. Na rokoch sudowych zemskych wodle poradku statutowoho o swetoy Troy-cy swiate rymskom prypałych, peredo mnoju Kyrdeiem Kryczewskym sudeju, a Jakowom Hreczynoju podsudkom, uradny-ky zemskymy powetu Beresteyskoho, sto-jeczy oczewisto u sudu za pozwy zemsky-my obejom storonom, żalował z pozwu swojeho władyka Wołodymersky y Bere-steysky Jeho miłost otec Teodosyi, cze-rez umocowanoho swojeho Romanowskoho na jeho myłost pana Stanysława Pekar-skoho o tom, sztoż dey on newedati dla ktoroje przyczyny, albo za jakim prawom derżył imienia cerkownyie ku władyczę-stwu jeho prysłuchajuczyie, leżaczyie w powete Beresteyskom, na imia Smolyn y Kosyczky z ludmy y ich służbamy y po-daczkami, z zemłamy pasznymi y niepasznymi, z łesy, z hay y senużatni y zo wsymy innymi pożytki y użytki, jako se dey tyie imenia samy w sobe mająt, y iako predkowe jeho, władyki, bywszyje majuczy, w mocy swoiey derżywali, to dey vse sam na sebe derżył y używaje, a jeho dey myłost tych imeney Smolyna y Kosycz z mocy y z derżania swojeho pu-styty y iako własnosty cerkownoie postu-pyty jemu ne choceť, na ktoroyie imenia jeho myłost otec władyka menujuczy u sebe byty słuszny dowod y prawo, domo-wiałse od pana Pekar-skoho na to prawno-ho odkazu. Storona odporowaja, pan Stanysław Pekar-sky, czerez umocowanoho swojeho Stepana Tupyckoho na żalobu Władyczynu czyneczy odpor powedił tymy słowy, iż szto dey pozywajet jeho władyka o dwoje imenie o Smolyn y o Kosyczy, tohdy dey to jest odno vse imene obrubu Kosyekoho, bo dey w tom obrube Ko-

syckom no było bolsze, tolko piat żerebew, to jest perwszy Panewsky, drubyi Bobrownycky, treti Kutysecky, czetwerty Błudnicki, ktoroho prozywajut Kokoszynom, a piaty Łamaszowski, ktoroho prozywajut Smołynom; tyie wsy żereby derżało nas panow nemało—Panewsky y Bobrownycky były moie, a Kułesecky—Mytkow, a Błudnycky joho korolewskoje myłosty, a Łamaszowski Smołyn tot był władczynym. Kotoryie żerebi Kosyckie derżały jesmo sumeż wsy, iako szachownycoju, meża czerez mežu. Yno na tot czas, hdy joho myłost pan Mykołaj Naruszewycz, podskarby zemsky tepereszny był u wołosty Beresteyskoy na postanowienie płatow y pożytkow hospodarskich, tedy na tot czas buduczy iemu w sełe hospodarskom Kosyczach, wydeczy, iż jesmo grunty Kosyckie derżały meszanynoju z poddanymi hospodarskymi Kosyckymi na roznych meyscach, dla ktoroje roznosty zemli nemałoje zameszanie w tom sełe było, y choteczy toje seło joho korolewskoje od ludey y zemly naszych osobno wysadyty, aby mohły byty wołoky prohanenye, tedy z odnoho gruntu joho korolewskoje myłosty złuczył z naszymy, y szto ktoromu z nas gruntu wziął do toho sela joho korolewskoje myłosty Kosyckoho Kokoszyna, kożdomu z nas odmenu tymyż gruntami Kosyckymi dawał, to jest mne ku selu mojemu Kosyczom, a władcy ku selu joho Kosyckomu Smołynu, a Mytkowy także, aby wże grunty joho korolewskoje myłosty z odnoho na odnom meyscu, a ne poroznu były. Czoho pan Pekarsky dowodeczy, pokładał pered nami lyst joho myłosty pana Mykołaja Naruszewyca pod peczatiu joho y z podpysom własnoje ruky joho myłosty pod datuju roku tysecza piatsot piatdesiat piatoho, mesiacza Jula dwanadcatoho dnia, z ktoroho to sia znaczyt, iż gdy joho myłost był na postanowieniu płatow y pożytkow hospodarskich y wsiakych powynnostey wołocznych mesty y wołostem zamku hospodarskoho Beresteyskoho, y hdy był w sełe Kosyczach,

kotoryie zemly toho sela były rozno na mnohych meyscach promeżku zemly władczestwa Beresteyskoho, a pana Stanyśława Pekarskoho y Mytku Iwanowycza Kosyckych że y, dla roznosty zemli, wydeczy nemałoje zameszanie w tom sełe, a iż wołoky prohanenye byty ne mohły, z tych przyczyn, a naperwey wymerywszy po roznych mescach wsy zemly poddanych hospodarskich toho sela, y naszedszy wseho hruntu hospodarskoho wołok czotyrnadciat, jako y pomerczy wołoczny pan Matey Lewycky w regestre swojem opisał, tuju czotyrnadciat wołok poddanych hospodarskich wymerył y pustyl, z odnoho u wołoky prohanenye. A kotoryie zemli władczestwa Wołodymerskoho, tak pana Stanyśława Pekarskoho y Mytkowy u pomeru tych wołok uwoszły, za to im odmen dawał: władcy hruntamy pana Pekarskoho Kosyckymi, a panu Pekarskomu hruntamy hospodarskymi y władczynymi, a menowyte dokładajet, iż zemli władky Wołodymerskoho Kosyckych że panu Pekarskomu dano na polach Łamaszowskoho morgow petnadciat, okolo czobu szyrey y dostatochney w tom liste pana Naruszewyczowom pysanem dołożono, y powedył pan Pekarsky, iż dey tyie wsy zemly władczyny żerebia Łamaszowskoho prozywajut teper, posle toje pomery, Smołynom, yno dey y tyie zemly władczyny wse toho żerebia Łamaszowskoho Smołyna uzo posle pomery pana Naruszewyczowoy dał mne rewyzor joho korolewskoje myłosty Podlasky pan Dmytry Sopeha y z panom Krysztofom Grajewskim, na tot czas bywszym pisarom starostwa Beresteyskoho, z imene moje własnoje Gierszonowyczy, ktoroje było u pomeru wołok hospodarskich Beresteyskich ku zamku Beresteyskomu u woytowstwo Rykuckoho sela wzięto, za kotory żerebey władczyny oten władcy od tych że rewyzorow odmena jest dana selom że joho korolewskoje myłosty na imia Berezowyczy, a ku tomu y toje seło Kosyckoję joho korolewskoje myłosty żerebia Błud-

nyekoho także rewyzor hospodarsky pan Dmytrej Sopeha y pan Krysztof Grajewski u wodmene za imene moje Gerszonowyczy mneż dali, na szto na vse lysty y twerlosty tak y potworzenia jeho korolewskoje mylosty pered namy ukazował. A naperwey pokładał prywyleja y potwerczenia jeho korolewskoje mylosty na swoje dwa zerebi, to jest Panewsky, a Bobrownicky, na treti żerebey Kulysecky, ktoroho od Mytka dostał kupleju; y na to pokładał lysty y potwerczenia jeho korolewskoje mylosty; a na żerebey czetwerty Bludnyckyi, kotoryi był jeho korolewskoje mylosty, tak y na piaty żerebey Łamaszowskyi, iż tyie obadwa zerebi jemu odmenoju dostałysie za imene jeho Gerszonowyczy od rewyzora jeho korolewskoje mylosty pana Dmytra Sopehy, y dowodeczy toho położył nayperwey lyst pozwoleny bywszoho władky Wolodymerskoho y Beresteyskoho Iwana Borzobohatoho, pysany w roku tysecza piatsot szesdesiat czetwertoho, misiacia Ahusta wtoroho dnia pod peczaty y z podpysom własnoje ruki jeho, w ktorom lyste swojem Borzobohaty sam pysaniem poswetczajet, iż buduczy rewyzoru jeho korolewskoje mylosty panu Dmytreju Fedorowiczu Sopeze u starostwie Beresteyskom na rewydowaniu y postanowieniu płatow y pożytkow hospodarskich, tak też y dla pomercenia wołok wespółok z panom Krysztofom Grajewskim, pisarom starostwa Beresteyskoho, wziały y prywernuły do zamku Beresteyskoho seło pana Stanysława Pekarskoho na imia Gerszonowyczy, choteczy y obecujuczy panu Pekarskomu odmenu tak dobruju y sporuczku imieniu jeho Tryszynskomu zemlany poddanych hospodarskich daty, a iż tak mnoho hruntu poddanych hospodarskich sporucz panu Pekarskomu ku imeniu jeho nedostawało, mowyły iesmo władyce, aby on seło ku władyczestwu Beresteyskomu należaczoje, ktoroje prysłuchajet ku dworcu Tryszynskomu władycznomuż, to jest Smołyn, hde Rykuszka y Radcewyczy mieszkajut, tak

zemly ich własnyie otcyznyie y w odmene danyie panu Pekarskomu postupył y pozwolił oddaty, a sobie za to aby wziął otmenu sporuczku dworu Tryszynskomu władycznomu seło jeho korolewskoje mylosty zamku Beresteyskoho Berezowyczy y z ludny toho sela jako se w sobe mająt. A tak on Iwan Borzobohaty, obaczywszy rzecz słuszną y przystoynuju, y wydeczy byty bez szkody imenia swoieho Tryszynskoho y sporucz, pozwolił panu Sopeze y panu Grajewskomu toje seło Smołyn panu Pekarskomu w odmene daty y zawesty y postupyty, nyczoho na sebe y na potomki swoi ne zostawujuczy, ktoroje pan Pekarsky mająt derżaty y używały wecznyie czasy, a on sam, władyka, y potomki jeho wże w toje seło Smołyn y w hrunt y ku jemu należaczyje ustupowatysia ne mająt, a sobe za toje seło Smołyn uziął otmenoju ku dworcu władycznemu Tryszynskomu seło jeho korolewskoje mylosty Berezowyczy z ludny toho sela y z hruntamy, ku nemu należaczymy, szto szyrey a dostatoczney w tom lystie swojem Borzobohaty pysanym poswetczajet. I powedył pan Pekarsky, iż dey uże pan Sopeha rewyzor y pan Grajewsky, majączy taki lyst y pozwolenie od władky Beresteyskoho, mne toje seło Kosyckoje Smołyn otmenoju dali za imene moje Gerszonowyczy, y na dowod toho pokładał pered namy lyst pana Dmytreja Sopehy rewyzora jeho korolewskoje mylosty y pana Krysztofa Grajewskoho pysany pod datuju roku tysecza piatsot szesdesiat czetwertoho, misiacia Nojabra desiatoho dnia z peczatny ich, y z podpisom ruk własnych, w ktorom lystie swojem pan Dmytrej Sopeha y pan Krysztof Grajewski pysaniem poswetczajut, iż ony, baczeczy blyzko prylehłoje ku wołosty zamkowoy poblyzu zamku Beresteyskoho seło imenia Tryszynskoho pana Stanysława Pekarskoho na imia Gerszonowyczy, onoje sela z ludny y z zemlany ich wziawszy od pana Pekarskoho na jeho korolewskuju mylost ku wołosty zamku Beresteyskoho y woy-

towstwu Pryluckomu prywernuły, ktorych wsyh zemly pana Pekarskoho na korola joho wyłost pobranych summa wołok pot-desiat dwe, morgow dwadciat dewiat, za kotoryie zemly dana panu Pekarskomu otmena zemlamy poddanych joho korolewskoje myłosty seła Kosycz, y zemlamy władyki Wołodymerskoho y Beresteyskoho za władyczestwa pana Iwana Borzobohatoho dworca joho Tryszynskoho seło Smołyn, hde Rykuszka mieszkajet, kotoryie wsy hrunt y na kotorych uroczyszczach y iako mnoho w ktorom mescu władycz-nych hruntow było, w tom lyscie pana Sopeżynom dołożono, iż ne odno władycz-nymy hruntamy panu Pekarskomu otmenu dawano, ale y mnohych panow y ziemian okółecznych susedow, kotorych imena znaczne w tom lyscie opysuiet, a to aby se wypolniła slusznaja otmena jemu za seło joho Gerszonowyczy, kotoryie wsy hrunt y ohranyczywszy y kopciami poosypały, y toho też dokładajet w tom lyscie, iż wże w tyje hrunt y swoje w tom obrube y w hraniciach pewnych Pekarskomu zawedenie y podanie, jako władyka, tak też y panowe ziemiane, any same, any potomky ich ny czymśia ustupowały y czerzez hranyciu pana Pekarskoho perechodyty ne majut wiecznymy czasy, hdyż ich myłost z panom Pekarskym majuczy hrunt y sumeżnyie y porozno odyń pod druboho dworom choteczy między soboj u imienia swoi uspokoity, y w hraniciach pewnych ohranyczyty, wsy społne zwyłyszysia, tych hruntow panu Pekarskomu swoich w otmenu dobrowolne postupyły, a sobe za toje wse slusznije otmeny beruczy, każdy ku zemlam swoim wodle przyłhosty y sporucznosty dworow swoich prymowały, na kotorych wsy perestawały jakoż aby pan Pekarsky o tom wedał, hde ktoromu za joho hrunt y otmena dana, usych tych otmen władyce, panom y zemlanom danych registr pod peczatmy swoymy panu Pekarskomu dali, a na koncu toho lystu wsyh ludcy władycznych, kotoryie panu Pekarskomu na tot czas za

dobrowolnym pozwolenem władycznym podano, každoho z nych imene opysuiet, szto szyrey y dostaloczney w tom lyscie pana Sopeżynom pysanem dołożono. Y ku tomu jeszcze pokładal pered namy pan Pekarsky registr pana Dmytreja Sopeżyn y pana Grajewskoho pod peczatmy y z podpysom ruk ich, pysanyi w roku tysieczu piatsot szesdesiat czetwertom, misiacia Nojebra desiatoho dnia, w ktorom między innymi reczmy przyznawajut pan Sopeha y pan Grajewsky, iż władyce Wołodymerskomu y Beresteyskomu, za władectwa pana Iwana Borzobohatoho dały otmenoju ku imeniu joho Tryszynskomu seło przyłhoste korola joho myłosty wołosty, Beresteyskoje na imia Berezowyczy, y z ludmy, a nad to na wse pokładal pan Pekarsky pered namy potwierzenie joho korolewskoje myłosty teperesznoho hospodara naszoho myłostywoho, na perhamyne, z podpysom własnoje ruky joho korolewskoje myłosty y z przywesystoju peczatiu, a pod datuju roku proszłoho tysieczu piatsot szesdesiat szostoho, misiacia Marta czotyrnadciatoho dnia, w ktorom potwierzeniu hospodarskom lyst pana Sopeżyn y pana Grajewskoho na tuju otmenu panu Pekarskomu danyi słowo od słowa upysan, ktorujuż otmenu usiu joho korolewskoje myłosty panu Pekarskomu u wiecznoje derżanie y pożywanie potwierdyty raczył. A potom pan Pekarsky powedył, iż dey se tut jawne pokazalo, że ja za prawom slusznym jako swoje czotiry żerebey w tom obrube Kosyckom derżu, do kotorych władyka nyczoho ne majet, tak y tot piaty żerebey władyczny Łamaszewski, ktoroho zowut teper Smołynom, także otmenoju mne od rewyzorow danoho derżu, za szto dey władyce bywyszomu Borzobohatomu dosyt se stalo, y otmena jemu za Smołyn Berezowyczy dana, ktoruju otmenu y teperesznyi wże władyka Teodozyi derżał y używał tych Berezowycz y tym szafował wedle woli swoiey, jako y żydowi Beresteyskomu Borodawce w summe peniazey tyie Berezowyczy był

zawet. Czoho dowodeczy pokladał przed namy pan Pekarski wypys z knyh uradowych Beresteyskich pod datuju roku tysieczna piasot szesdesiat szostoho, misiaca Marca dwadeciat wtoroho dnia, w ktorom pan Dmytrey Sopeha, na on czas podstarosty Beresteyski, przyzawajet, iż przed nym czynyt soznanie wozny uradowy Mychayło Fedkowycz Hornowski, kotory był z uradu prydan Izaaku Borodawce ku uwiązaniu w try sęła władky Wołodymerskoho y Beresteyskoho otea Theodozja imenem Szpanowyczy, Berezowyczy y Tryszyno, kotoryie dey sęła opysał jemu lystom swoim jeha mylost otec władyka w nektoroy summe pyniazey derżaty y używaty, w kotoryie sęła wozny Borodawku uwezawszy, y wsych ludey na registr popysawszy, pod peczatiu swojeju y z podpysom ruki własnoje uradnyka władyczyna Jeska Fedorowycza jemu podał, okolo czoho szyrey w tom wypyse poswetczajet soznanie woznoho.

Storona powodowaja jeha mylost otec władyka czerez umocowanoho swojeho Romanowskoho powedył tymy słowy, iż dey władyka ne pozywajet pana Pekarskoho o jeha żereby Kosyckie, kotoryie pan Pekarsky derżyt za prawom swoim, tak też Kosycz y Smołyna pospołu ne mieszajet, ale dey osoblywe pozywajet o piaty żerebey swoy Kosycki na imia Łamaszowski, a osoblywe o Smołyno, bo inszoje dey sęło było Kosyczy, a inszoje Smołym, a pan Pekarsky dey tut pokazujet, iż jemu Smołyn tylko otmenoju dano, a ne Kosyczy, bo y w lystech jehoz własnych nyhde se to ne pokazet, aby iemu Kosyczy otmenoju były danyie, bo jako w lystie pana Naruszewyczowom jasne se to pokazujet, iż u władky Kosyckie hrunt y brano, tak też Kosyckymyż hruntamy jemu otmenu dawano, a ne Smołynskymy. A szto pokazujet lyst Borzobohatoho, ino y tot lyst, acz dosyt nosłuszny y ne uradowy jest, bo tylko pod odnoju peczatiu, a z podpysom ruki, ale y w tom lystie znaczytsia, iż Borzobohaty wziął otmenu tolko za hrunt y

Smołynskie, a ne za Kosyckie; a ku tomu y na Smołyn tohdy taja zamena słuszna byty ne mohła, bo dey Borzobohaty na tot czas ne był prawym władkoju, a chotiaż by y był, tohdy toho bez wedomosty jeha korolewske mylosty y bez dozwołenia, jako czolówek doczasnyi, czynyty ne mohł. A szto dey pan Pekarsky pokazujet lyst pana Sopeżyn y pana Grajewskoho, iż to jemu otmenoju dano, a za to władcy Berezowyczy dali, tohdy y w tom lystie nyczoho ne znaczyt, aby hrunt Kosyckie władczynie, żerebia Łamaszowskoho panu Pekarskomu, otmenoju dawaly, ale Smołyn, czoho y pan Sopeha czynyty ne mohł, bo dey władcy nedawszy żadnoje otmeny, Smołyn u neho wziął; a chotiaż by dey y tak było, jako pan Pekarsky menujet, iż władcy za to otmenoju Berezowec dano, tohdy dey pan Sopeha czużoho nykomu dawaty ne mohł, bo dey tot Berezowec jest Kalichowyczow, y taja dey otmena hruntowna byty ne mohła; a ku tomu iż też za to ne stoit, bo dey u Berezowcy tylko useho odna wołoka, czoho dey useho władyka ne derżyt any Berezowca, any Smołyna, any Kosycz, y nechay de pan Pekarsky pokazet, hde by za Kosyczy władcy otmena było dano; a o potwerczeniu jeha korolewske mylosty, kotoreje pan Pekarsky na tyje otmeny pokazujet, tody y to u pomocz prawu pana Pekarskoho ity ne mozet, bo dey wże wse tyje potwerczenie pan Pekarsky sobe wyprawyl u hospodara za derżania władczestwa tepereszneho władky otea Theodozja. A tak dey władyka o Smołyn osoblywym prawom czynyt, pokazujuczy to, iż se taja otmena ne słuszna y ne hruntowna stała; a szto sia dotyczyet o Kosyczy żerebia Łamaszowskoho, kotoreje było osoblywe, a ne Smołyno, jako pan Pekarsky menujet, do toho dey y owszem pan Pekarsky nyczoho mety ne mozet, hdyż na to nyjakoho dowodu ne pokazujet, aby jemu Kosyczy, to jest żerebey Łamaszowski władczyn był dan, ale dey władyka jako tot teperesznyi,

tak y bywszyie władky Kosyckoho żerebia Łamaszowskoho nykomu ne postupowały y otmeny za neho ne brały; szto dey uže sam pan Pekarśky zabrawszy derżył, nemajuczy na to nyiakoho prawa, bo hdeby dey władyka panu Pekarśkomu toho żerebia Łamaszowskoho w Kosyczach postupył, pewne by lysty na tożerebey y prywyłeja proddawał, ale jako władyka Borzobohaty toho żerebia Kosyckoho Łamaszowskoho ne dawał, tak też za neho otmeny nyjakoje ne brał, czoho y w lyscie swojem ne przyznawajet. Y dowodeczy toho Romanowskym, iż tożerebey Łamaszowski zdawna był ku władyczestwu Beresteyskomu, położył pered namy nayperwey lyst korola jeho myłosty sławnoje pamety Alexandra, jeszcze na on czas welykoho kniazia Lytowskoho, pod pieczatiu jeho miłosty, pysany w Melnyku, Oktobra tretehonadciat dnia, indykta piatoho, w ktorom se to znaczyt, iż ioho myłost korol Alexander pysaru swojemu, namesnyku Skermontowskomu, panu Fedku Januszkowyczu, dał u powete Beresteyskom, w sele Kosyczach olyn żerebey Łomaszowski, y namesnyku Beresteyskomu panu Stanysławu Mychaylowyczu Petkowyczu kazał jeho w tożerebey uwezaty, szto szyrey y dostatochny w tom lyscie hospodarskom opysujet. Ku tomu pokładał y druby lyst, na parhamyne pysanyi połatyne, jeho myłosty korola Alexandra, z ktoroho se znaczyt, iż tożerebey Kosyckyi Łamaszowski dał panu Fedku Januszkowyczu, jemu samomu, jeho żone y jeho detem y na potom buduczym szczadkom weczynni czasy, a w tom lyscie data tysiecza piatsot perwoho: A potom położył pered namy lyst Januszkow, na parhamyne pysanyi s prywesystoju peczatiu, w ktorom opysujet, iż tot Fedko Januszkowycz wespołek y z żonoju swojeju Femoju prydał y zapysał ku Wołodymerskoy epyskopy ku cerkwy sobornoy Preczystoy Bohorodycy imene swoje Tryszyn so wsym y z stawom, kuplu swoju Szpanowycz, szto kupyl u pana Nemery Hrymayłowy-

cza, y Kosycky so wsym na wso, tak szyroko y dolho, jako sam na sebe derżał weczno y na weky neporuszno. A nadto pokładał pered namy prywyłey sławnoje, a swetoblywoje pamety hospodara naszo-ho bywszoho korola jeho myłosty Zygmonta, na parhamyne, z prywesystoju peczatiu, pysanyi pod datuju roku tysiecza piatsot osmoho, w ktorom to se znaczyt, iż jeho korolewska ja myłost za prozboju władky Wołodymerskoho y Beresteyskoho Wasyana potwerdył toje nadanie pana Fedka Januszkowycza, koroje on na cerkow nadał, to jest Tryszyn, Szpanowycz y Kosycky, okolo czoho szyrey y dostatochny w tych wsych lyskach pysaniem jest dołożono. A po wyczytaniu tych wsych lystow domawiałse Romanowsky sudowno-ho wskazania, a naybolej dla tych przyczyn, iż pan Pekarśky nybde w lyskach swoich toho ne pokazał, aby jemu imenie Kosyckoye władyczyno, koroje jest osoblywoje od Smołyna, otmenoju było dano, tak też y wodłuh tych lystow władycznych na tożerebey Kosyckyi Łamaszowski pokazanych, a osoblywe o Smołyn domawiałse, aby też jemu było wskazano, iż to u władky nesłuszne wzięto. y żadnoje otmeny jemu za to ne dano. Storo na obżałowanaja pan Pekarśky powedył, iż dey to jest wse odno Łamaszowski żerebey y Smołyn, bo to wse u obrube Kosyckom, a osoblywobo obrubu, jako władyka powedajet, Smołynskoho aby hde osobno, a ne w Kosyczach był, na to prawa żadno-ho ne pokazeł, any toho wywesty możeł, aby był Smołyn osoblywyi, jak pomera ne była, bo tożerebey piaty Łamaszowski uže z pomery wyszoł nazwanyi Smołynom, hde lude władyczynie sedely w tomże obrube Kosyckom, jako też y selo jeho korolewskoje myłosty nazwano było Kokoszynom; jesly by dey władyka jakoje inszoje prawo na Smołyn pokazał, z ktoroho by se to pokazało, iż osobno było od Kosycz, nechay by pokazał, ale toho pokazały ne możeł. Storo na powodowaja Romanowsky powedył, iż dey mne żadno-

ho prawa na Smolyn pokazywały nepotreba, bo se to znaczne z lystow samohoż pana Pekarskoho zamennych pokazalo, iż Smolyn władczyni był, w których lystech żadnoje zmenky ne czynyt, aby Kosyckye hrunt y Smolynskymy panu Pekarskomu w otmene były dany; ale tylko Smolynskyie, jako osoblywoho imenia, bo dey Smolyn належит ku imieniu Tryszynskomu, acz y taja zamena nesluszne y neprawne se stala, jakom wyzsze pomenyt, a Kosycky osoblywe były zawždy, których hruntow panu Pekarskomu jako rewyzorowe otmenoju ne dawaly, y władyka Borzobohaty za Kosycky otmeny żadnoje ne brał, ale dey pan Pekarsky sam tyie hrunt y zabrawszy, bez żadnoho prawa y zameny deržyt, a w tom majuczy spor, obedwe strony, tak žalobywaja jako y odpornaja daly to na rozoznanie naszoje sudownoje.

A tak my, sudyi, wysłuchawszy dostateczne žaloby y odporu ich obojch storon, a baczeczy to, hdyż z storony otca władyki jeho myłosty umocowany jeho Romanowski menyt byty dwoje prawo z panom Pekarskym odno o žerebey piaty u Kosyczach Łamaszowski, a druhoje o Smolyn, na szto z obu storon lysty y prywyleja pered namy pokladały, y szto sia dotyczet toho žerebia Kosyckoho, na kotory žerebey władyka jeho myłost pokazował nayperwey prywyley korola jeho myłosty Alexandra sławnoje pamety, iż tot žerebey w Kosyczach Łamaszowski Januszkowy dał, iż Januszko tot žerebey Łamaszowski na cerkow zapyśał, na szto ty potwerczenie jeho krolewskoje myłosty sławnoje pamety korola jeho myłosty Zyhmonta wyszło, a ku tomu iż tež y w lystech samoho pana Pekarskoho, jako w rewyzorskom, tak y w Borzobohatoho nyhde se ne pokazujet, aby tot žerebey Kosyckyi władyczyn panu Pekarskomu meł byty otmenoju dan, a izby jeho Smolynom meły nazywaty, ale jeszcze to se w tych lystech naydujet, iż tolko hrunt Kosyckye

w lystie pana Naruszewyczowom wspomynajet, a o Smolyno nykotoroje zminky ne czynit, a w druhom lystie pana Sopežynom y pana Grajewskoho tylko hrunt Smolynskyje menyt byty u władyki zabrany, a Kosyckych ne wspomynajet, a Borzobohaty lystom swoim swetczyt, iż tolko za Smolyn wziął otmenu, y Smolyna postupył, a hruntow Kosyckych władycznych ne menyt,—z tych usych przyczyn jako se wyzsze pomenyło, skazały iesmo tot žerebey Kosyckyi Łamaszowski jeho myłosty otcu władycy na cerkow Božuju wedle lystow y prywylejuw jeho. A szto sia dotyczet Smolyna y hruntow ku nemu należacych, tedy wodle lystu rewyzorskoho pana Sopežyna, w ktorom pyszet, iż wziawszy toje selo Smolyn od władyki bywszoho Borzobohatoho panu Pekarskomu za hrunt jeho otmenoju podał, za kotoroje selo Smolyn czyneczy władyci nahorodu, selo Berezowyczy otmenoju dał, szto y sam władyka bywszy Borzobohaty lystom swoim przyznawajet, iż na to pozwolył y toje selo Berezowec otmenoju za Smolyno pryniał, na ktoruiż zameny pan Pekarsky y potwerczenie jeho krolewskoje myłosty hospodara naszo ho sobe wyprawyl, kotoroje pered namy pokazował; a ku tomu iż tež y teperesznyi wze władyka sam toju otmenu za Smolyn selo Berezowec deržat, y tym szatował wedle woli swoiey, szto se z wypysu uradowoho pokazalo, z tych przyczyn zachowujuczy pana Pekarskoho wodle tych lystow joho y potwerczenia jeho krolewskoje myłosty, skazały iesmo panu Stanysławu Pekarskomu toje selo Smolyn zo wsymy brunta my ku tomu selu należaczmy u wecznoje deržanie y pożywanie. A szto sia dotyczet sela Berezowca, kotoroje jeho myłost władyka otmenoju majuczy za Smolyno y z ruk swoich wypustyl, tedy jesly pochozet z tym o to mowyty, komu to z ruk swoich wypustyl, w tom wolne mowenie jemu zachowały iesmo. Kotorohoż wskazania sudownoho pan Pekarsky nepryimujuczy, o žerebey Kosyckyi apellował na roz-

sudok jeho korolewskoje myłosty, a władyka także na przyjmujący wskazania naszo o seło Smolyn apellował też na rozoznanie jeho korolewskoje myłosty, ktoroje apellacyi my in obejom storonam dopustyły, jakoż y rok jeśmo złożyły wodłuh statutu, hdyż jeho korolewska myłost na ses czas jest w korone Polskoy. tohdy po pryjechaniu hospodarskom z korony Polskoje y po wjechaniu w hrancy welykoho kniazstwa y zemi tutosznemu państwu jeho korolewskoje myłosty należacych, od toho dnia, jako jeho korolewska myłost wyjechały raczyt, za czotyry nedeli; na kotoryi rok y den naznaczony jako storona powodowaja, tak też y storona obżałowanaja pereł jeho korolewskuju myłostu ku wysłuchaniu rozoznania y dekretu jeho korolewskoje myłosty ustanowytysia majut pod obowiazkami, u statute opysanymy o appellacyach, ktoruju sprawu y sud nasz weleły jesmo do knyh sudowych zemskych zapysaty, na szto y wypys z knyh jeho myłosty otcu władcy dały jeśmo pod naszymy peczatmy. Py-san u Beresti.

U tego dekretu przy pieczęciach dwoch sędziogo y podsędka, podpis ręki pisarza ziem. takowy: Patey pysar zemski. Ktory to takowy dekret ruskim pismem pisany przez wyż wyrażoną osobę ku aktykowaniu podany w sposob przenosu jest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Бресткаго городского суда за 1760—1763 г. № 7081, стр. 569—580.

№ 78—1571 г. Ноября 1 дня.

Мировая добровольная сдѣлка между Жерчицкимъ священникомъ о. Яцкомъ и повѣреннымъ Екатерины Зихорской изъ Поканіева о пяти копахъ грошей.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta ipso die et festo Omnium San-

ctorum anno Domini 1571, coram generoso Nicolao Zalesky, vicecapitaneo Mielnicensi.

Pacaniewo cum Zercice.

Nobilis Stanislaus Kondzierzawskij factor generosae Catarinae Zichorska de Pakanyewo, nomine eiusdem dominae suae proposuit coram praesenti officio super honestum Jaczko, poponem rutenicum in Zercice de eo, quod ille non vult neque curat quinque sexagenas grossorum dominae illius Zichorska per illum laborioso Osip Konochowicz subdito eiusdem dominae illius et hucusque non persolutas solvere vel medium mansum porrigere, quem ipse Osip Konachowicz tenebat. Ex adverso citatus honestus pop rutenicus dixit: iam duas sexagenas grossorum dedi Decz, vasalo sacrae regiae maiestatis in Zercice pro arenda eiusdem medii mansi. Et officium inhaerendo priori decreto officii tum denique aresto per actorem facto, praefatas quinque sexagenas grossorum solvendas ab hinc in 2 septimanis actori decrevit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда № 10891. л. 95 обор.

№ 77—1572 г. Октября 18 дня.

Фундушъ Прусской церкви во имя Рождества Пресвятой Богородицы.

Aktykacia funduszu, cerkwi Pruskiej służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, msca Nowembra piątego dnia v. s.

Przed aktami Ięz Imperatorskiej mosci Katarzyny Alexieiewny, Samowładnacey Monarchini Całą Rosyą etc. grodzkiemi powiatu Sluczoreskiego stawiając obecnie I. X. Jan Baykowski, paroch cerkwi Pruskiej, kopia funduszu na cerkiew Pruską służącą przy okazanym autentyku rus-

kim do akt podał, ktorey wyrazy takowe:

Juria Jurewicza, kniaziaty Sluckoho namiesniku naszemu Pruskomu Iwanu Paszkiewiczzu daiem toie wiedati, iż dali iemu cerkow Pruskuu Rożestwa Preswiatyia Bohorodicy Baykowskiemu naszemu Oheiu zawiedati i dzieła swiaszczynskie w ney sprawowaty y ty by wiedaiuczy o tom tuiu cerkow iemu podał y poruczył tak też wsim poddanym naszym dwora Pruckoho, a wradu twoiego przykazał, aby ony użo od toho czasu nihde inde odno do toiey cerkwi Bożoy duchowienstwa swoy pohili y na každoi nedelu y na každoie swiato tam sia schodili, tak też abys pod winoiu naszoiu piatma kopami hroszey im rozkazał, aż by bez wienca w małženstwie swiatom ne mieszkali y deti swoy do toiey cerkwi Bożoy chrystiti nosili y ieho do spowiedi k sebi wzywali y tomu z łaski naszoy pozwoliliemo iemu na każdy hod na praznik Rożestwa Preswiatoy Bohorodicy dla nasukiwania swieczy medu rozsytyti weder składu sluckich dwatecat czetyry także y na Heorhia Welikomuczenika dwatecat czetyry, kotory to med bez myta y prysyty wyszynkowaty wolno, a na cerkownym gruntie aby sie nie ważył ani dwor, ani arenda pereszkody czynit, niczoho inszaho szynkowat oprocz iednaho medu brackaho, a z toho wosku swecz do cerkwi Bożoy nasukiwaty powinno, w czom aby iemu nikotoroy perekazy ne czyniti konieczno. Pisan w slucku leta Bożeja od narożenia tysecza piatsot semdesiat wtoroho, mesacza oktobra osimnatsotoho dnia.

W tey kopij funduszu mieysce pieczęci tak się wyraża (L. S.) Ktora kopia, za podaniem oney do akt, iest do xiąg grodz. wpisana.

Изъ актовой книги Слуцкаго городского суда за 1793—1794 годы, № 13596 л. 213.

№ 78—1578 г. Феврала 6 дня.

Продажная запись на участокъ земли отъ русскаго священника въ г. Дрогичинѣ на той сторонѣ р. Буга о. Василя Сеховича Яшиѣ Силѣ и его женѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczin feria sexta ante dominicam Invocavit proxima anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, praesentibus quibus supra.

Venditio orti per pop Siechowic provido Jaczko Silko.

Comparens personaliter coram judicio bannito et actis praesentibus scabinalibus civitatis Drohicensis providus Wasko Syechowicz, pop ruthenicus ex illa parte fluvii Bug, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, sed animo suo deliberato, palam et per expressum recognovit, quia ortum suum in Miezieloczie iacentem, a meta providi Sawka Miezielowicz ex una, et viam currentem ad Moseczik in Zabuze partibus ex altera, in illa parte fluvii Bug situm, prout in se habetur, cum totali ipsius orti haereditate ac cum omnibus et singulis utilitatibus, ex eodem orto provenientiibus, nihil ibidem pro se excipiendo, ita prout eundem solus tenuit, habuit et possedit provido Jaczko Silka et uxori ipsius Annae, concivibus suis, pro quinque sexagenis grossorum numeri polonialis perpetue et in aevum vendidit per eosdem dictum ortum cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario tenendum, habendum, perpetue possidendum ad ususque suos et suorum successorum beneplacitos convertendum. Exnunc eisdem conjugibus realem intromissionem et actualem possessionem in praedictum ortum venditum per scabinos juratos, quos sibi elegerunt et praeconem advocatiales admittendo. Et hieidem comparentes coram judicio providi Andreas Checzech et Alber-

tus Gaszka scabini et praeco Syenko jurati palam recognoverunt, quia providum Jaczko Silka et uxorem eius Annam in praedictum ortum, ipsis per Vasko Syecho-wicz perpetue venditum, juxta acta inscriptionis desuper habita intromiserunt, possessionem contulerunt, nemine impugnante. Super quod judicio memoriale solutum est.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 347.

№ 78—1575 г. Юля 8 дня.

Запись на уволокъ земли дяку Вишницкой церкви отъ воеводы Новгородскаго Павла Ивановича Сapia.

Aktykacia nadania J. W. Imc. pana Sapiehy na włokę pola dziakowi cerkwi Wisznickiey.

Roku tysiąc siedmset szeszedziesiąt pierwszego, miesiąca Marca iedynastego dnia.

Na urzędzie J. K. mei grodzkim Brz. przed aktami staroscim y przede mną Karolem Wieszezyckim podstolim y podstaroscim sądowym grodz. wtwa Brze-o comparando personaliter w Bogu wielebny imc. xiądz Stefan Hryniewicki, prezbiter cerkwi Wisznickiey, nadanie J. W. Inci pana Pawła Iwanowicza Sapiehy, woiewody Nowogrodzkiego, na włokę pola diakowi cerkwi Wisznickiey służące ad acta podał, które wpisując w xięgi de verbo ad verbum tak się w sobie ma.

Ja Paweł Iwanowicz Sapieha na Kod. nin y Bockach dedycz, woiewoda Nowogrodzki, oznaymując tym moim listom. iż bili czołom poddanyj moi meszczanie Wisznickii za Chilimonem popowiczem Wisznickim, prosiaczy мене, abym jeho zachował pry cerkwi Bożoy Wisznickoy diakom, y za jeho posłuhu żeby cerkwi Bożoy pilen był, abych jemu dał wołoku земли wolnuju y dom w miasteczku mo-

im Wisznickom, na czom by mohl wyżyw-lenie mety, cerkwi Bożoy służaczy. A tak ia, widiaczy jeho posłuby do cerkwi Bo-żoy pilnym za czołombyciem y prozboiu jeho. chotiaczy jeho pry cerkwi Bożoy zachowaty słuhoju cerkownym ustawicz-nym, dał iesmy jemu w miasteczku mo-im Wisznickom wołoku земли wolnuju y dom. Kotorui wołoku malet on y dom derżaty y wżywały y cerkwi Bożoy posłuhami swoimi diakimi posluhowaty y pi-len byty. A mni z toiey wołoki y domu czynszu niakoho y osypi żytnoy, y owsia-noy y wszelakich innych podatkow ne po-wynen budet płatyty do toho czasu, poko-la cerkwi Bożoy posłubami swoimi dia-kimi posluhowaty y pilnowaty budet. I na to jeśmy jemu dał sey moy list pod pe-czatiu moieju y z podpysom własnoy ruki moiey. Pisan u Wisniczach misiacia Jula szosłoho dnia, leta Bożoho Narodzenia ty-siacza piatsoł semdesiat piatoho. U tego nadania przy przycisnionej pieczęci podpis JW. aktora takowy: Paweł Sapieha woie-woda Nowogrodzki rukoju własnoju.

Ktore to takowe nadanie przez wyż wyra-żoną osobę ku aktykowaniu podane de verbo ad verbum iest do xiąg grodz. Brz. przyjęte y wpisane.

Изъ актовой книги Вроцкаго городского суда за 1760—3 г. № 7061, стр. 573—4.

№ 80—1576 г. Августа 18 дня.

Грамота епископа Владимирскаго и Бере-стейскаго Θεодосія, на имя Яцка Гриневича Гриневецкаго о снятіи съ него и его жены Богданы отлученія церковнаго.

Actum feria quarta in crastino Epi-phaniarum anno Domini 1579 coram ge-neroso Jacobo Gorsky iudice castrensi Bielseensi.

Hrynevice literarum inductio.

Nobilis Jaczko Hryniewiczzi veniens personaliter ad officium et acta praesentia castrensis terrae Bielseensis obtulit literas papireas, rutenico caractere scriptas, sub sigillo episcopi rutenici Wolodymiriensis, salvas et omni vicio carentes, petendo easdem ad acta castrensis inscribi admitti, cui officium admittit. Quarum literarum tenor est talis, ex ruthenico in polonicum translatus.

Błogosławienie Feodosieia, Bożą miłością Jepiskopa Wolodymierskoho y Beresthieyskoho, synu szmierzienia naszoho panu Jacku Hrynkiewiczzi Hryniewiczkomu. Pisał y listh pissany pryczynny stareysyny naszoho čzesnoho archiepiscopa mitropolita Kiiowskoho y Haliczkocho y wsieia Rusz y ony prysyłał do nasz zodaincz, abychmo hniew nasz y wystupok twoy probaczywszy, klathwu y niebłahosławienstwo naszo, kothoroie ieśmo ezeres list nasz na wasz podlu duchowienstwa naszoho o poniathye w powinność żony twoiey Bohdany imieniem Bożym, złożyli i od czerkwi szwiathoie zboru chrestianskoho odluczyli byli. Ino my, namowiwszystia y naradiwszy w thom z kapituloiu naszoiu, pamietaiuczy pismo nauki samoho Zbawitela naszoho, iesli zohreszaiuth pred wami czołowieki siedmiesiath kroth, siedmieryczciu odpuszczath iem, y na inom mieszczu mowith: «buthhie miłosierni, iako y otierz wasz niebiesny miłosierd iesth,» na listh pryczynny archiepiscopi upokorenie y dokuku twoiu s tiebie thui klathwu, miecz duchowny, niebłahosławienstwo naszo zdoymuiem, wolnych czyniemy, do czerkwi zboru chrestianskoho y do wsich prawosławnych chrestian tiebie samoho, żonu twoiu Bohdanu y diethi waszeie po staromu przyłuczaiemy, inszomu nikomu w takowom poniathu przykladu nie daiuczy, stho iest naprotiw Bohu swiathomu. A wiedze sam, abysz się w thom czuł y toth brech wasz postom, modlitwoiu y miłostoinieiu zhlazywał, wo wsiem po woli

Bożey chodil, nasładiuczy Pismo ieho swiathoie o toth brech, abysz się plakał, nie buduczy protivnikom zakonu. S tim miłosth Bożeia, Preczystyia Je-o Matere y naszoho smierenia blahosławienie wsiehda z wami da iesth. Pisan Wolodymieru leth Boż. Naroż. 1576, miesiacza Ahusta 18. Marcin Przyborski pisarz.

Изъ автографу книги Бѣльскаго земскаго суда за 1578—9 г. № 8322, л. 83 об.

№ 81—1577 г. Января, 12 дня.

Фундушова запись княгини Рамны Полу-
бинской на церковь Св. Живоначальной
Троицы въ селѣ Яблонн.

Oblata foundationis e. Jablonensis ritus graeci.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam septuagesimae proxima anno Domini 1759.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis veniens personaliter admodum reverendus Joannes Szumowski, praepositus ecclesiae Gnoynensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti fundationem ecclesiae Jablonensis ritus graeci ad inducendum et inscribendum in acta praesentia de tenore tali.

Ja Janowaia Polubinskaia Rayna Koptewna, starestina Mstislawskaia y Radomskaia, czyniu jawno sim listom moim, iż ia upominuwszy mysli y chciwość neboseczyka małżaka moiocho Kniazia Iwana, że on nebosezyk miał ten umysł budowati cerkow wo imia Swiatoi y Żywonaczalnoy Troycy w zamku Horodysczu, iako y pred tym była, ino po Bożomu izwoleniu rychło nebosezykom został, a ja by też rada na tom starom miscu tui cerkow budowała, yno to mni stati się ne może, bo imenie toie Horodyseze z derżania moiocho wyszło, a ja zostawszy przy tomu imieniu tretey czasti, zbudowała na toie misce

cerkow nowu w seli Jabłyni wo imia Swiatoy y Żywonaczalnoy Troycy ko czesti y chwali Bożyey y przyniała iesm sobi ku Bożestwennomu chramu y poddanym swoim bohomołcem swiaszczennika od Andryiowa za pozwoleniem panow Andryiowskich, na imia Ławrentyia, iakosz toy swiaszczennik buduezy pry toy Bożestwennoy cerkwy ustawiczne za ieho miłost hospodara korola y za ich miłost panow y rad, tak tesz y za nas podawcow y za wsich prawosławnych chrystian Hospoda Boha powinien prositi y wsiakie dila duchownye pod prawilom swiatych Apostol y swiatych Bohorodeczynnych
wedle zwykłocho naszoy wiery chrystianstwa y k tomu bożestwennomu chramu, na czom by toy swiaszczennik mił meszkati, nadała iesm iemu y ditem jeho dwi wołok pola w Jabłyni, iak sia w sobi maiut, zo wsimi pożytkami wo wsich troch politkach obmesz z Truchonowey z odnoy strony, obmez z Omelanom woytom Tymoszewiczom y tretiiu wołoku na Kolini obmezu Stefana, także wo wsich troch politkach y z tych wsich iako toy swiaszczennik, tak też by y diti jeho ne budut winnyi żadnich służb ani podwod, ani czynszow platiti, ani żadnych tołok wieczne. Jeśli by toy swiaszczennik na toy swoiey zemli ku pomosczy swoiey y ku potrebie cerkownoy kmitka jednoho albo y druho ho posaditi mohł, to iemu to maiet byti wolno, także ieho kmitki nikim ne maiut byti poruszonyie, krom samoho swiaszczennika, a potom ditem jeho to iemu maiet y budet wolno y też w opatrnosti duchowenstwa ku bożestwennoy cerkwi iako to jest seło Jablon, Dawydy, Kolino y Pokutiane maiut iemu dawaty żyta pułkopy z włok y z boiarskich wołok, także od imenowania dity y od kreszczenia y od wiczania dochod zwyczajny iako pro możnost inszych chrystian. A on tesz powinien poiti czto sia dotyczet do chorocho z spowidiu y z Bożym tyłom niczym sia ne wymowlaiuczy; tak tesz czto sia dotyczy ludem ubohim tyło martwych do hrobu

prowaditi; i tesz iemu biti wolno w potrebi swoiey piwo y horełku robiti, seno za hroszy ne prodawali y tesz do mlyna jechaty bez mierki żadnoho zabronienia y tesz od Swiatoy Żywonaczalnoy Troycy kto sia przytrafit od żydow ryczy prodażnych y kto by przyszol z bydłom, przye-
cdał z suknom, piwami y midami y inszymi prodażnymi ryczami y z iakiemi kolwek torhowiskami, torhowoie maiet byti wse na swiaszczennika wzialose. Dla tohoż ja tomu swiaszczenniku dała Ławrentyiu Łukaszewiczowi sey moy list pod moieiu pieczatoiu. Pisan w Witulini lita Bożodo Narodzenya 1577 roku misiacia Henwara dwanastodo dnia. Locus sigilli. Loci illus (?).

Post ingrossationem in acta praesentia castrensia Mielnicensia originale eidem offerenti est extraditum praevia quietatione officii praesentis notariatus.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1755—1760 г. № 10983, л. 430 на об.

№ 82—1579 г. Мая 25 дня.

Письмо старосты Трыкоцинскаго и Васильковскаго Луни Горницкаго къ архимандриту Супрасльскаго монастыря съ назначениемъ дня для личнаго приѣзда въ Васильково по дѣлу объ убійствѣ монастырскими слугами васильковскаго мѣщанина.

Termini castrenses terrae Bielscensis judiciales in Bransko curia regali celebrati feria secunda post dominicam Rogationum proxima anno Domini 1579 per generosum Jacobum Gorsky vicecapitaneum, Melchiorem Costro iudicem castrensem terrae Bielscensis.

Gornicki. Literarum ingrossatio.

Ad iudicium et acta praesentia castrensia Bielscensia veniens personaliter famatus Joannes Korbuth, ministerialis terrestris generalis, nomine generosi Lucae Gornicki, capitanei Thykoczynensis et Waszilko-wiensis etc. obtulit literas ad archiman-

drítam cenobij Supraslensis scriptas tenoris infrascripti, sigillo ejusdem generosi Lucae Gorniczki capitanei subimpressas et manu ejusdem propria subscriptas, salvas et in nullo viciatas, petens eas hic ad acta praesentia inscribi et ingrossari admitti, cui judicium admisit, quarum tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis:

Moy łaskawy xieże Archimandrita! Dobrego zdrowia od Pana Boga wiernie w. m. życzę. Pamiętam, iżem iusz kilka kroć w. m. przez listh prosił, zebysz mi w. m. sprawiedliwosc uczynił z sług swoich, ktorzy zabili mieszczanina Waszilkowskie-o Kołakowskie-o slachczicza z rodu, a w. m. tosz po mnie miecz chciał, iżbym w. m. uczynił pierwey sprawiedliwosc z urzednika swe-o, ktoremu w. m. o zranienie sług swoich winę dawasz, na imie Kothowskiemu. A thak aby niecz nie zawadzało do they sprawedliwosci, kthorey się ia od w. m. upominam, chocia-by pierwey od w. m. miała bycz sprawiedliwosc, iako o rzecz więthsą, o zamordowanie człowieka ucciwe-o, tedy ia przedsię nie chcę w. m. prawa przedlużacz, aby był karan kazdy, ktho się winnym naidzie i składam w. m. czas sprawiedliwosci na vigilią Boże-o wstąpienia, tho jest 27 maia w Waszilkowie. A thak abysz tham w. m. raczył sam bycz prosię, a nie może li bydz, thedy abysz w. m. swe-o kogo baczne-o posłał. A tham zarasz ia w. m. rad uczynię sprawiedliwosc iaka przystoi, zebysz w. m. chętnie się do the-o przyłożył, bo ia thesz thymi czaszy z domu odiechacz muszę. S tym się łascze w. m. zaleczam. Pissan w Lipnikach 21 dnia roku 1579. W. m. życzliwy przyaciel i sługa Łukasz Gorniczki starosta Tykoczynski i Wassilkowski.

Изъ актовой книги Бѣльскаго городского суда за 1578—9 г. № 8222, л. 329, 357.

№ 83—1579 г. Іюня 28 дня.

Жалоба повѣреннаго монаховъ русскаго монастыря въ с. Клявинѣ о порубкѣ монастырскаго лѣса.

Acta terminorum castrensiū terrae Bielscensis quaerellarum in Bransko curia regali celebratorum feria secunda post octavas Corporis Christi anno Domini 1579 proxima per generosos Jacobum Gorski vicecapitaneum, Mielchierem Costro iurem officii castrensis terrae Bielscensis.

Biele. Protestatio.

Nobilis Martinus Kozak Borowski cum nobili Stanislao olim Mathiae Zimnoch et Casparo filio Petri de Zimnoch. praesentia recognovit, quia eo et dictis nobilibus protestati sunt omnes et singuli subditi sacrae regiae majestatis de villa Biele tenutae Sarazensis magnifici Joannis Dulski, castellani Culmensis, capitanei Branscensis, Rogozinensis et Sarazensis super laboriosum Artisz Proskurka, subditum et advocatum monachorum Rutgenicorum vilgo ezernoczow de Kliwinowo villa de eo, quia ipse non metuendo penas contra quismodi damnatores sancitas, pertransiendō per graniciem silvae in fundo eorum Bielewskij arborum innumerabilium ad thyezi, palos et ligna aptarum in longitudinem, a campo ad Gmła angularem Zlotnikowski, per duodecim zonas, et in latitudinem in medio manso excidit, correcepit penitusque devastavit et eradicavit, ubi vidit praefatus ministerialis cum nobilibus talem sylvam esse excisam et devastatam penitus. Pro qua devastatione sylvae suae ipsi subditi de villa Biele eundem Artisz Proskurka inculpaverunt super eumque protestati sunt.

Изъ актовой книги Бѣльскаго городского суда за 1578—9 г. № 8222, л. 424, 440 об.

№ 84—1580 г. Мая 28 дня.

Жалоба о наѣздѣ русскаго Козерадскаго священника на дворъ путнаго боярина Миколая Кишки въ дер. Передѣльѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festum solenne Pentecosten proxima anno Domini 1580 coram ut supra.

Kozyerady Pieredyela protestatio.

Przysedszy do urzędu y xiąg grodzkich Mielniczkiech boiarzin putny jego mezi pana Mikolaia Kisski, wojewody Podliaskiego, starosthi Drogiczkiego y Bielskiego, Woyciech Mikolajewicz zo wssy Pieredyela Kozieradzki opowiedal y oswiatheczal urzędownie uskarżając się na popa ruskiego Kozieradzkiego Andrzeja o tho: Ysz on naiechawszy mocno gwałthem z dwiema synami sswemi Maczkiem Szylem, a Basiem dziakami y dwiema naymithami w then iczwartek blisko przessly przeth swiętham do domu iego we wsi Pierediele ssamego, żoną iego Zophia Wyrożebyanka y dwoie dzieci ich chłopiath malech niewinnie sbit, zranil, a plothy y koly ogroda iego posiekl, popsowal y gdzieby na then czas nie trałil się tam byc, a iego nie rarthowal urzędnik jego mezi pana wojewody Podliaskiego Kozieradzki pan Stanisław Poniathowski, thedy by go był then pop zabil, kthory na dom iego z rucznicz strzelal, chcąc go zabic, czo mu y kniahinia Kowielska w Kozieradzkiech roskazuie. Y przy them opowiedaniu szwym stanowil przed urzędem staroszczem Mielnickim woznego ziemskiego Mielnickiego sliachethnego Krysthoffa Chibowskiego generala, kthory wozny general stawssy oblicznie uczynil relaczyą y seznał, isz będąc on s dwiema sliacheziczami, panem Stanisławem Poniathowskim, a Yanem Filą Sarnaczkiem z Chibowa y z inszemi ludzmi dobrimi w domu thego Woyciecha Mikolajowicza

w the szobothę blysko przesłā swiatheczną za thym opowiedaniem y okazaniem iego oswiatheczayącego się o tho na thego popa Kozieradzkiego synami y pomocnikami iego przed niem woznym y stroną ludzi dobrych urzędownie uczynionym oglādal y widzial iego szamego Woyciecha zbithego, zranionego, tak ze y zonę iego Zofyā zbitā bardzo y liczącā s tego zbicia iey doma, na kthorey sbithey ran sinych spuchlych na pleczech, a rękach iey niemało y dwoye chłopiath zbithech, zranionych syny ich male dzieci, s kthorych yeden chłopiecz na imie Jurek barzo raniony lezi y niewiedziecz bēdziely żyw, na kthorego cziele ranc yedne krwawā wielkā szkādliwā, a u drugiego chłopca na pleczech y ręka iego rany sine y ploth okolo pleczeni, a koły zwierzebu nad pleczeniā ogroda iego Woyciechowego posieczzone, porābane y popsowane. A za thym seznanim y thā relaczyą woznego okazal then przerzeczony Woyciech Mikolajowicz urzędowi staroszczemu Mielnickiemu rany na swym cziele cztery, s kthorych trzy w głowie iego s thymi głowy nad uchym lewym yedna krwawā przebitā barzo, a dwie sine spuchle, a czwarthā ranę na szyi za uchym lewym spuchlā y niemało inszych powiedzial ran miecz synich na pleczech szwych. O kthore rany swe thak zony swey y dzieci swych d(w)uch chłopczow malech sbithech y zranionych, yako y tho strzelanie z rucznicz, a lukow na niego y zonā y dzieczmi iego, a nayechanie gwałthowne na dom iego, a porābanie y popsowanie plothy y kolow ogrodu iego dal winę themu popowi ruskemu Kozieraczkiemu przerzeczonemu Andrzeyowi, opowiadając się na niego y na kniahiniā Kowelskā, kthora się iego paniā mieni byc y tho wszithko czynicz iemu roskazuie, ze nie yesth od niego y od synow iego dyakow ruskich przespieczien zdrowya szwego, a pokoyu miecz nie moze y skodę, a krzywdę wielkā cierpię od nych niewinnie. Dla czego proszyl, aby tho opowiedanie

oswiadczenia iego y seznanie woznego. relaczi było zapisane, czo urząd wysłuchawszy y tych ran yego: oglądawszy: kazal zapisac.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1578—1580 годы № 1048, л. 354

№ 85—1580 г. Юня 28 дня.

Заявление вознаго о присутствии его при принесении присяги свидетелями по дѣлу объ убійствѣ, съ данными о русской церкви во имя св. безсребренника въ м. Яновѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi die dominico postridie festi sancti Adalberti anno Domini 1580 coram generoso Martino vicecapitano Mielnicensi.

Relatio ministerialis protestationis judaei.

Prziszedszy do urzędu, na akezie wszey napisanego y xiąg theraznieyszych grodzkich Mielniczkiech wozny ziemski Mielniczki sliacbethny Thomas Rozwadowski obliczuie zeznal, isz żyd Szłoma Izakowicz, aredarz mlynow Je-o Kro. Mczi Mielniczkiech; czynił pilnosc w then blisko przeszły piątek przed świętym Woyciechem będąc w Janowie z nim woznym iemu żydowi z urzędu stharosczego Mielniczkiego przydanym y s sliachtą Szczesnem Janowiczem, a Andzeyem Grzegorzowiczem Rozwadowskimi, stroną mianymi gothowi ku przysiedze na roku iemu. złożonym y na then dzień piątkowy własnie przypadłym wedlie decretu sądowego urzędu stharosczego Mielniczkiego, mając s sobą szesz swiadkow gothowych, którzy z nim przysiegacz mieli, trzy krzesziani, tho iesth Maczko Paczeliewicz, a Dawid Romanowicz y Kacz Jaczkowicz, mieszczanie miastha Je-o Kro. Mczi Mielniczkiego, a żydy trzy na imię Herezyk Thodoroszowicz, a Marek Dawidowicz y Jakub Zyskielewicz z Janowa miastha je-o

mech xiedza biskupa Łuczkiego, gdzie cheząc s thymi swiadkami swyni przerzeczonymi samosiodm przysięcz naprzeziw poddaney je-o kro. mecz wsi Mierwicz Mielniczkiey na imię Choezy Nicsthorowny Osthaszyehy, wdowy, powodowey strony y wedlie they rothy, na dekrezie sądowym opisaney y przy thym osobno z rothą przysięgi żydowskiey z statuthu ziemskiego Polskiego koronnego jako y kthorym obyczaiem miał przysiegacz wypisaną dosthatheczenie, iako niewinien y nie iesth przyczyną on sam pozywany ani żona iego they smierci nagley y zabiezia nieboszczycze Hanusze, czorki rodzoney they Choeze Osthaszowey, alie the smiercz y zabiezie ona nieboszczycza Hanusza przerzeczona miała z przygody od thoku z gory sienney przez nie samę ruszonego y przewazonego zabitha, gdy na gorę szła po drabinie wzięcz siana koniowi iego, gdzie spadła na ziemię y s thym thokiem poruszonym, albo za koniec iego uiętym, a na nie zaraz spadłym, czo wszytshko szyrzey w them dekrezie sądowym iesth opisano. Kthorey przysięgi on z nimi iemu skazaney pilnował thego dnia tham w Janowie u szkoły żydowskiey y u cerkwie ruskiey swęthego Bezmieznika czekając, a zdacz strony powodowey asz do samego wieczora. A strona powodowa Choeza Osthaszowa iako sama tham nie była, thak y nikogo od siebie tham pilnowacz thego roku y iego na the przysięgę wiescz nie przysłała. Kthorą on pilnosc swą o tho, a iey niebythnosc im woznym z stroną pomienionych szliachcziczow y popem ruskim Onisiem Chwiedorowiczem y inszymi ludzmi dobrymi, kthorzy z nim tham byli, prosił then żyd, aby tha relacja woznego była zapisana.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1578—1580 г. № 1048, л. 328,

№ 86—1582 г. Февраля 4 дня.

Заявленіе вознаго о поведеніи священника Грушовецкаго Никольской ц. о. Степана Грицковича.

Proces pracowitego Wasilewicza na prezbitera Hruszowskiego.

Тогож дня (1582 г. Марта 8 дня). Постановившыся на врадо его королевское млсти кгородскомъ в замку Берестейском возный повету Берестейского Станислав Мрочко вчинилъ сознанье до книг кгородских, иж року тепер идучого осмьдесятъ второго, мѣца Февраля четвертого дня, оповедал дей перед нимъ вознымъ войтъ: и намесник места гдрьского Городецкого, будучы от пна Лукаша Холмовского, на имя Хома Василевич на священника Грушовецкого Миколского Степана Грицковича о томъ, што дей дня вчерашнего у субботу будучы дей тому Хоме Василевичу в дому помененого Степана Грицковича в священника Грушовицкого а мещанкою гдрьского Городецкою на имя Ганею Лебцовною, которая дей тому попу служила болшъ нижъли дестъ годъ, не давъши дей ей ничего, прочъ от себе отослалъ. То пак дей тотъ Хома, чынечи досытъ повинности своее, яко войтъ и намесникъ, иж повиненъ в кривдахъ и долеклостяхъ подъяданныхъ гдрьскихъ Городецкихъ, кгда дей приехал с тою мещанткою в домъ власный того священника до Грушовое, упоминался дей ему, абы той мещанце на имя Ганье за службы ее заплатил, он дей той Ганье заплатити и дати ничего не хотел, одно дей згола з дому его нишчимъ пошла, а потомъ дей кгда тот Хома Василевич з дому того священника Грушовецкого ехати хотел, тогда дей тотъ священникъ Грушовецкий самъ особою своею власною рукою его дей Хому Василевича у воротахъ своихъ дворныхъ порвавши кий, которымъ

ворота были подперты, окрутне збилъ и зранил, яко ж дей он возный на немъ тыхъ ран огледал и видел дей на томъ Хоме Василевичу рану кривавую на тьвари на левой стороне на ягоде, а другую рану видел на губе на левой же стороне также кривавую пробитую, а на руце левой на палцу среднемъ рана кривавая пробитая, которые раны менил дей передъ нимъ вознымъ тотъ Хома Василевич киемъ битые отъ священника Грушовецкого Миколского Степана Грицковича. А при немъ возномъ на тотъ часъ при огледаню тыхъ ранъ были стороною, земляне повету Берестейского, панъ Иванъ Федоровичъ Болцкий, а пан Мартинъ Станиславовичъ Хлудинский, а пан Степанъ Юсковичъ Грушовецкий. Которое ж оповѣдане возного сознане до книгъ кгородскихъ староства Берестейского записано. Писан у Берести.

Изъ актовой книги Врестскаго градскаго суда за 1577, 1569, 1582 и 1621 годы, № 7013, стр. 1419—1421.

№ 87—1582 г. Октября 15 дня.

Фундушъ Еремичской церкви Рождества Богородицы.

Aktykacyia kopij przywileju cerkwi Jeremickiej służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, msca Nowembra dziewiątego dnia v. s.

Przed aktami Jey Imperatorskiej mci Wieliczestwa Katarzyny Alexiejowny Drugiej, monarchini Samowładnącej całą Rosyą etc. grodzkiemi ptu Słuczor. stawiając osobiscie I. Pan Teodor Grachowicz kopią dokumentu cerkwi Jeremickiej służącego słowy ruskimi, a literami polskimi pisaną, przy autentyku ruskim do akt podał, który tak się wyraża:

Alexander kniaże Słuckoie oznajmujem tym naszym listom, iżeśmo podali cerkow Je-

remickoju bohomołcu naszemu, otcu Ławrentiju Emelanowiczu Melechowiczu, katoraja pomienennaia cerkow do sich czas nadania ani funduszu nie miała, do ktoroy cerkwi to iest dla chramu Preswiatyia Bohorodycy Rożestwa nadaïemo wiecznymi czasy y ni pres koho nie otiemlemo zemli oborod wedle dwora y s poplawom try wołoky wsech zabołoty, zo wsimi do ich należnostiami, paszą y do lisu na budynok y drowa y stayła dla pszczoł bohomołcy pomienennoy cerkwy pozwolaïem u kamen sytyty weder dwanadcat kożdobu roku na praznik Rożdestwa Matery Bożyia wolno bohomołcu naszemu sytyty bez żadnoy pereszkody od arędara naszoho. Parafiianie należał syie seyla: Zaholnoie, Niewoloże, Smolhowo, Juszkowicy, Zabołotyia, połowica ludey w Kostynkach, Czeczonie, Obczyno welikoie y małoie należało do cerkwi Jaroszwowskoy pered tym, pokismo sey pomienennoy cerkwi nie fundowali; teper y onyie sela do sey cerkwi należały maiut. Pomienennyi też bohomołca, przy tey cerkwi zostaiuczy, powinien za nas y o wsich ku Hospodu molilstwowaty, żywuczy prystoynie y owca soby powirennia uczaczy puty Bożyia, ktoromu to bohomołcy, ieżeli dast Boch mity potomki hodny sannu Jiereyskaho, poki stanie ich familij, od sey cerkwi ne maiut byt oddaleny. Na szto dla pewnosty lipszoy dałysmo iemu y sey nasz list z naszeiu pieczatyiu y z podpisem ruki naszeia pieczatyiu. Pisan w Slucku lita ot narożenia Syna Bożoho tysiecza piatsot osmdessat wtorocho, miesiaca Oktobra pietnastoho dnia. U tey kopij podpis ręki oraz oznaczenie picczęci niemney swiadectwo archimandryty Sluckiego o zgodności tey kopij z oryginałem tak się wyraża: Ręka swą (L.S.) Ta kopia funduszu cerkwi Jeremickiey ze się słowo do słowa z oryginałem zgadza swiadeczę Dat dnia siedmnastego Junij v. s. tysiąc siedmset czterdziestego osmego anno. Jozef Oranski archimandrita Slucki. Ktora to takowa kopia wespół z autentykem, za podaniem do akt przez wyż wyrażoną

osobę, iest do xiag grodz. Sluczor, zapisany.

Изъ актовой книги Слуцкорогского городского суда за 1793—1794 годы, № 13596, л. 283.

№ 88.—1582 г. Октября 9 дня.

Вводный листъ на им. Харитоново. Брест. в., съ данными о церковной землѣ мѣстной церкви.

Intromissia z inwentarzem na dobra Charytony od I. P. Roszczyca I. P. Haykowi z ograniczeniem.

Тогож дня (лета Бож. нарoж. 4888 (1582) мѣца октября г. (12) дня.

Передо мною Павломъ Секлицким, городничым Берестейским, в тот час на местцу ясне велможного пна его млсти пана Виленьского вradoвом у Берести будучым, ставши обличные на вrade возный повету Берестейского Юри Крыштофович вчынил сознанье, ижъ был въ справе пана Адама Гайка, конюшого Городеньского, при увязанью его млсти в часть именича Гораниа Рожчыча, водъле листу его продажного, якожъ того увязанья и описанья меновите дворца и кгруньтовъ, во што ся увезал, помененый возный подал на врад ку записанью до кынигъ кгородских рейстръ за печатю своею и за печатями людей добрых, стороны при нем будучое, который же рейстръ в слове до слова такъ ся в себе мает.

Року осмъдесят второго, мѣца октября девятого дня. Реестръ списанья двора Харытоновъского через мене Юря Крыштофовича, возного повету Берестейского, двора пана Гораниа Ивановича Рожчыча, который панъ Гораниъ пану Адаму Гайку, конюшому его королевское млсти Городеньскому на вечность продалъ и через мене возного его млсти самому в держанье вечыстое поступилъ, то естъ напрод того двора будованье, светлица

зъ сенями, с коморою, въ светлицы печ и лавы, и коминъ, въ сенех изба а сенями, в избе лавы есть; свирен и сзашепками, клуня рубленая, хлевцы два рубленые, двор увесъ огороженъ жердми и плотом олховым—то все самъ панъ Горайнъ Рожчыч передо мною вознымъ добровольне поступилъ. Трохимъ Ляхович, бояринъ его млсти пана Адама Гайка, на местцу его млсти пана Гайковомъ. А то есть люди: на имя Ивашко Лукович служба, в него сын один Самуйло, быдъла в него волю и кляча; Данило а Ничыпор Макаровичы служба, в него сынъ Данилов Михал, а сыны Ничыпоровичы Иванъ а Васко, в них волов соха одна, кон; а Васко Букашевич служба, сынов два: Иванъ, Коньдратъ, вол одинъ; Матей Мазур волъ одинъ, полслужбы; Хома Михнович полслужбы, в него вол одинъ. А под тымъ же дворомъ гай олховый не малый; якож сам панъ Горайнъ Рожчыч во мьною вознымъ коло всех земель, коло стенъ в коло ездилъ и заводилъ. Которые стены напервей урочыщомъ от гайща краемъ волокъ Смоленских от села Смоленского и пришъла концомъ къ Ясянову; другая стена от Ясенова край волокъ же Смоленских концомъ урочыщомъ ку Точыщомъ; третья стена от Точыщъ идет олшынами, краемъ застенъка пана Пекарского, урочыщомъ у дуба, от Прослика концомъ пришла до кгрунту пана Адама жъ Гайка; четвертая стена с полуночъя одьнымъ концомъ взелася от кгрунту пана Адама жъ Гайка боком, краем сеножати Смоленских, концомъ пришла ж до сеножателей тогожъ Горайна Рожчыча Подселишских; тамже подъле тое стены в боку на другомъ на местцу под селищами ж а одное стороны кгрунт идет пана Костев и тамъ далей пришолъ кгрунтъ пана Адама Гайка, а въ головах кгрунтъ пановъ Костевичов, а бокомъ кгрунтъ идет пана Адама Гайков врочыщомъ Круковский; а щетвертое стороны припер кгрунт тот же, што верху меновали

дворный; на третем местцу кгрунт врочыщомъ под селищами узялося головою отъ межи Круковское, а концомъ прышло до кгрунту церковного наданъя Харытоновского, который кгрунтъ церковный держит заставою от пана подданный пана Зьеповевича Максьюта Карабанович, а а одьного боку идет кгрунт пана Адама Гайка Круковский, а а другого боку идет кгрунт пана Адама Гайка Круковский, который має заменою от пана Михайла Кости; на четвертомъ кгрунтъ нива врочыщомъ под селищами, головою почалася от межи пановъ Костев, а концомъ прышло до кгрунту пана Адама Гайка, однимъ бокомъ идетъ краемъ кгрунту пановъ Костевичов, а а другое стороны идет краем кгрунту пана Адама Гайка Круковский кгрунту; на пятомъ местцу кгрунт урочыщомъ уселя подле Максимов узелоса головою о кгрунт пана Адама Гайка, а концомъ прышло ку кгрунту пана Подаревского; а а одное стороны идет кгрунтъ пана Богдана Гайка и кгрунт пана Подаревского, а а другое стороны идет кгрунт Круковский пана Адама Гайков; на шостом местцу кгрунт сеножат усели подле Максимовъ головою почалоса от кгрунту Круковского пана Адама Гайка, а концомъ прышло ку кгрунту Богдана Гайка, а а одного боку идет кгрунтъ пана Адама Гайков Круковский, а а другое стороны кгрунтъ попов Круковских; на семом местцу кгрунтъ урочыщомъ на загорю нива от стены пана Пекарского, а концомъ к межи панов Костев и а боку пановъ Костев, а а щетвертое стороны кгрунт пана Адама Гайка Круковский; на осомом местцу кгрунтъ на врочыщу на Креви почалоса отъ межи пана Подаревского, а концомъ прышло к дорозе, што идет от Залеса на Бор, а одное стороны и боку кгрунтъ пана Пекарского Круковский и кгрунтъ пана Богдана Гайковъ и пана Зьеповевича и а кгрунтъ Круковский пана Пекарского; на девятомъ местцу

кгрунть на вѣрочыщу на Кедочках от кгрунту пана Адама Гайка, а конѣцом подѣлазокъ къ межи пана Подаровского и къ межи пана Адама-Гайка, а з одноо стороны идет кгрунть Круковѣский пана Пекарского, а з другое стороны кгрунт идет панов Костевич и пана Адама Гайка; на десятомъ мѣстцу кгрунт вѣрочыщомъ на Долгом от степы Непокѣйчыцкое; а конѣцомъ ку кгрунть пана Адама Гайка, а одноо стороны кгрунть Круковский пана Млодинѣского, а з другое стороны кгрунть пана Зѣсновевичов; на одинадцатомъ мѣстцу тамже на Долгомъ от кгрунть пановъ Костев, а конѣцомъ пришло ку грунту пана Адама Гайка Круковскому, а стороны кгрунт пана Костев, а з другое стороны кгрунть пана Млодинского Круковский; на дванадцатомъ мѣстцу вѣрочыщомъ на Голубцы с трехъ сторон кгрунть пана Костевъ, а четвертое стороны кгрунть Круковский пана Млодинѣского; на тринадцатомъ мѣстцу тамже на Голубцы межи кгрунтьовъ трехъ сторонъ пановъ Костевъ, а с четвертое стороны пана Млодинѣского кгрунт Круковѣский. Тыѣ вси мѣстца верху менены панъ Гораинъ Рожчычъ самъ передо мною възпымъ завел и подал в моц и въ держанье боярину пана Адама Гайка Трохину Ляховичу, на мѣстцу его мѣсти пана Гайковомъ; при которомъ поданью и завоженю при мѣне възномъ на тотъ часъ были земные повету Берестейского. панъ Дмитръ Семеновичъ Здитовецкій, а панъ Семенъ Ленковичъ възный, якож их мѣсть до сего рейстру при моей печати и свои печати приложыти рачыли, который я рейстръ далъ до кнѣигъ под печатью моею для занисованья. Писанъ у Зберогах. Которого жъ сознанья възного и рейстру его поименого до кнѣигъ кгородѣскихъ старостѣва Берестейского уписано. Писанъ у Берестѣи.

№ 89—1582 г. Октября 29 дня.

Антъ осмотра тѣлесныхъ поврежденій, нанесенныхъ Никольскому священнику о. Гавриилу и его сыну Демьяну на дорогѣ Клещельскимъ подстаростой Ленартомъ Фальновскимъ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta postridie festi Omnium Sanctorum anno Domini 1582. Coram ut supra.

Kleszele contra Falkowski vicecapitaneum relatio ministerialis de vulneribus.

Ministerialis generalis terrarum regni nobilis Mathias Wlosth, veniens ad officium capitale actaque praesentia castrensis Mielnicensis, exhibuit ac porrexit extractum ex actis officii proconsularis et scabinalis oppidi regii Klescelensis sub sigillo ejusdem civitatis autentico emanatum relationis suae ante coram illo officio civili Kleszelensi factae conspectorum vulneratorum duorum, videlicet sacellani ruthenici alias popa ruskiego, honorabilis Gabrielis vulgo Hawryła sacelli Mikulinski in oppido Kleszele et filii ipsius honesti Demyiani vulnerumque ipsis utrisque illatorum ac in ea relatione sua expressorum, petens admitti eam in acta praesentia inseribendam. Quam officium praesens recitatam videns officiosam et in nullo viciatam, ipsi recognoscenti inscribere admisit. Cuius extracti relationisque tenor verborum sequitur eiusmodi.

Działo się w niedzielę XXIX dnia Octobra roku 1582. Stanawszy oblicznye *) . . . je-o mczі myasta Kleszelskie-o to iesth szlachetny Lenartha Bara burmistrza, Waska Chomicza, Waska radzkich, Mielenya Oleszkowicza ławnika szlachetny Wlosth, wozni ziemski, będąc przydany z urzędu thegosz (Kleszel)skiego, mając przy sobie szlachetnich Waska Chomicza, Waska li-

Изъ актовой книги Врестскаго городского суда за 1577—1631 годы, № 7018, стр. 2067—2071.

*) Верхній правый уголъ документа отъ сырости сгнилъ, выкрошился и подклеенъ чистою бумагой.

kowicza radzkich, Mielenia Oleszkowicza lawnika, a na the(n czas) był prossony y wezwany szlachetny Marczyn Nyedzielski ku oglądaniu ran na Hawryle, popie czerkwy Mikulinskiej, yakosz czy wyssey pomienieny, gdy przysli w dom thego Hawryła popa Mikolinskie-o, widzieli one-o samego zranionego i zbithego y Demiyana szyna iego. Naprzod na szamim Hawryle popie widzieli ran sinich czterzynaszcze, tho iesth począwszy od głowy po wssistkiom cziele asz do udow po prawey stronie, y pod okiem theyże strony także rana synya znaczna y wszystkie rany sinye znaczne. A ran krwawich pięcz, tho iesth na prawym boku krwawa szthychowa, dobrze znaczna, na udzie nogi prawey, a dwie krwawich klotych znacznych, na dloni ręki prawey y palecz myeziny szolzem ciężthy, y tak dwye rany the są skodliwe, a trzy nieskodliwe. A na Demiyanie popowiczu widzieli ran pierwszą na uchu lowym klotha szkodliwą, a w glowye ran trzy ciężthych szkodliwych y na palczu lowey ręki ciężtha szolzem szkodliwa. Kthore ran zadanye then pop powiedział przed thym że urzędem, ysz tho na dobrowolney drodze yemusamemu yszynowiie-o przydało się. A na synye thego popa na Demiyanie także widzieli ran szesnascie sinich, począwssy od głowy asz do nog. Kthore rany ten urząd spolecznie y z woznym na them Hawrilie popie y na Demiyanie synye ie-o dostatecznie oglądawszy, do xiąg seznal. W kthorych ranach żadne-u insze-u, yedno szlachetne-u Lenarthowi Falkowskie-u, podstaroszcze-u Kleszczelskie-u. Quo extracto exhibito ac porrecto supraingrossato recitato, ipse ministerialis praefatus eandem relationem suam de his vulneratis et vulneribus eorum recognitione sua iterum recognovit vidisse cum nobilibus Andrea olim Stanislai . . . de Nurzec hic praesente et Martino Niedzielski absente illos praefatos vulneratos enormiter, in quibus vulneribus et ad praesens tempus adhuc ignoraturque, si ex

illa vulnere sua convalescent et vivi.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1580—1582 г., № 10-80, л. 674-5.

№ 90 — 1583 г. Марта 7 дня.

Продажные листы: А) на озимую пшеницу отъ зем. Василя Суммы православному священнику въ с. Жерчицахъ о. Якову Кузьмичу и Б) отъ послѣдняго еврею г. Мельниина.

Termini castrenses Mielnicenses generales capitaneales nec non et causae officii querellarum celebrati et continuati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Reminiscere proxima anno Domini 1583 per generosum Albertum Szawiczki in Starczewicze haeredem, capitaneum Mielnicensem, coram generosis Daniele Dziatkowski, vicecapitano, Leonardo Meżinski iudice castrensis Mielnicensibus, praesentibus in ibidem generosis et nobilibus Paulo Seczig-niewski, Jacobo Rusinowski, Alberto Gluchowski, Naum Thelaticzki, Martino Strupinski, Simone Wronczewski, Joanne Swieżewski, Bartholomeo Chibowski Bor-kulak, Paulo Sańkowski, Stanisłao Ostrowski, Michael Summa, Petro Piotrowicz, Gregorio Summa, nec non ministerialibus generalibus regni nobilibus Christofero Chibowski, Andrea Radlinski et Andrea Kórzeniowski ac aliis multis nobilibus, ad iudicia praefata congregatis, fide et honore dignis, circa praemissa existentibus.

A.

Suma decimae venditio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus castrensis Mielnicensibus honestus Jacobus Kuzmicz de villa regali Zerczieze, sacerdos ritus graeci, a jure suo quovis competenti recedendo et eidem in hac parte renuntiando, huic autem ju-

risditioni praesenti castrensi Mielnicensi se cum bonis omnibus et successoribus suis in toto, quo ad praesentem actum et omnia infra contenta, libere subiciendo ac incorporando, in mente et corpore sanus existens, publice, libere ac per expressum verborum suorum recognovit, quia ipse nobili Wasil Summa, burgrabio castri Mielnicensis, triginta sexagenas siliginis hiemalis decimae, bene mundatae, alias *nie miot-lustego*, super eundem pop in villa regali Zerczicze pro anno et aestate praesenti, vel eo deficiente in illius successores concernentes plenarie et integre, a subditis in villa regali Zerczicze extorquentis recipiendosque et ad bona sua villam Mieczona, vel ubi voluerit, adducendo ad ususque suis beneplacitis convertendas, pro summa certa, jam ab eo accepta, de qua ipsum quietat et liberum facit, vendidit, quam siliginem triginta casularum idem Kuzmierz pop vel illius successores aestate praesenti debet vel illius successores debebunt eidem Wasil Summa aut illius successoribus, a subditis de villa Zerczicze recipiendam ostendere illumque in pacifica receptione aut illius successores tueri et pacificare sub vadio sex florenorum pecuniae polonicae, quod vadium idem pop in se, bona sua omnia mobilia et immobilia, in villa Zerczicze habita, et in successores suos libere asumsit et asumit; pro (quo) quidem vadio ratione non satisfactionis inscriptioni suae, tam et pro siligine triginta cassularum citatus ad officium quodcumque tam villae Zerczicze, quam etiam ad castrum Mielnicense, vel illius successores citati per eundem Wasil Summa, vel illius successores, tenebuntur pro vadio et siligine triginta cassularum satisfacere, nullis dilationibus, de jure concessis in primo citationis verbalis termino, tanquam in peremptorio, non diferendo vera infirmitate et motione appellationeque se et successores suos abrenuntiando, nec quicquid sibi in auxilium contra praesentem inscriptionem assumendo, sua et suorum successorum sub

amissione totius causae et alterius similis et specialis vadii tuitione per praesentes.

B.

(Sub eodem actu).

Pop per judeum quietatio.

Coram officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans perfidus Abraham Samuelowicz de oppido Mielnik recognovit, quia ipse nomine perfidi Ilko Zelmanowicz judei de ~~Woinin accepit et emensuravit~~, a honesto Jacobo Kuzmierz pop de villa regali Zerczicze de manibus illius decem octo coctos siliginis mensurae Mielnicensis, per eundem pop eidem judeo Ilko pro festo Nativitatis Mariae Virginis cerographo inscriptae, pro quo Jacobo Kuzmierz pop fidejussit eidem judeo Ilko laboriosus Hriez Hrimaniewicz de villa Zerczicze. ~~Ratione ejus siliginis emensurationis et~~ cerographo satisfactionis idem perfidus Abraham eundem pop quietat et liberum facit perpetue, et eundem Hriez Hrimaniewicz a fidejussione emittit et liberum cedit, fidejubendo et se inscribendo pro pace ejusdem pop et Hriez, a perfido Ilko judeo, quod ratione praemissorum nullum impedimentum habebunt, intercedere, impensaue omnia et damna de aliqua habuerint, a Ilko judeo persolvere et reddere totiens, quotiens opus fuerit, sub vadio quindecim marcarum pecuniae polonicae; pro quo vadio si se idem Abraham per eundem pop aut Hriez tanquam fidejussorem citare permiserit, extunc de omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus tenebitur hic stare coram officio castrensi Mielnicensi et pro vadio satisfacere in primo citationis termino, tanquam in peremptorio, omnibus dilationibus, motionibus, appellationibus abrenuntiando, nec quicque sibi contra inscriptionem assumendo, suo et suorum successorum sub amissione totius causae et alterius similis specialis vadii tuitione; quod quidem cerographum idem Abraham Sa-

mucłowicz judeus eidem Jiko super sili-
ginem praefatum per pop factum, eidem
Jacobu Kuzmicz, sacerdoti ritus graeci, co-
ram officio praesenti in manus proprias
reddidit, quod cerographum idem pop in
manus suas accepit.

Изъ актовой книги Мольницкаго городского суда за
1583—6 г., № 10870, л. 33, 41, 42 об.

№ 81—1583 г. Юля 18 дня.

Опись имущества землянь Винковъ съ дан-
ными о церкви въ Пештувянахъ, Ковен. пов.

Того ж мѣсяца октября сего дня
(1583 г.)

Постановившысе очывисто землянин
гдрьскій повету Ковенского пан Гавры-
ло Иванович Винко учынил оповедане,
иж он по смерти брата своего роженного
небожчика пана Грыгоря Винка, кото-
рый имене их отчизное, прозываемое
Пештувяны, лежащее в повете Ковенском,
по зештю смерью с того света отца не-
божчика пана Ивана Винка и брата его
старшого Миколая Ивановича Винка,
яко брат старшій, со всею маетностью и
речми рухомыми, от мала аж до велика,
в моце и в опеке своей мель и дер-
жалъ и им справовал до смерти своею,
по которого дей он смерти, маючи при
себе возного зъ уряду земьского Ковен-
ского приданого Войтеха Петровича и
при нем сторону людей добрыхъ, беру-
чы тот двор и именье отчизное Пешту-
вяны со всею маетностью от мала аж до
велика, в моц и в опеку свою до лет
младшого брата своего, взял и всякую
маетност отца своего в том имену буду-
чую, на рейстръ списал, который поме-
ненный возный Войтехъ Петрович перед
нами положыл, сознаваячы, иж дей то
все, што се в томъ рейстре поменило,
передо мною возным и при стороне лю-
дей добрыхъ пан Гаврыло Винко в ыме-
ню своем Пештувянском списал, и про-

сил, абы тот рейстръ и сознане возного
до книгъ земских Ковенских уписано
было, а так мы того сознаня возного и
рейстру читаючи выслушавшы, велели
есмо до книгъ земских Ковенскихъ упи-
сати, который рейстръ спочатку до кон-
ца от слова до слова так ся в себе
маеть.

Року от нароженя Сына Божего ти-
сеча пятсот осмьдесят третего, мѣсяца, ию-
ля деветнадцатого дня. Списане двора
именя Пештувянскаго, в повете Ковен-
скомъ лежащего, со всемъ будованемъ
дворным и гумениным, статком домовымъ,
а быдломъ рогатым и нерогатым, стадом
свириным, а челядью дворною, а людьми
тяглыми, привилей, листы вунчы, за-
купчы листы на долги грошовые, сере-
бра, цыны, меди, железа, збожя голого мо-
лочного и не молочного, на поли жы-
та засеяного, земля гдрьских повету Ко-
венского панов Гаврыла а Василя Ива-
новичовъ Винковъ отчизны их зосталое
по смерти брата старшого их небожчи-
ков пана Миколая, Грыгоря Винковъ, ко-
торые тая брата их пан Миколай по
смерти отца их и своего тое имене Пеш-
тувяны держалъ и им справовал до
смерти своею, а по смерти его, того па-
на Миколая, пан Грыгорей тое ж имене
Пештувяны и также со всемъ держал и
им справовал до смерти своею, а по
смерти его того пана Грыгорья, перед
нами Яном Станиславовичом Антипом,
земенином повету Троцкого, а мною За-
харяшом Федоровичом, Якубомъ Гры-
горевичомъ, земляны повету Ковенского, а
Войтехом Петровичом возным повету
Ковенского, зосталый брат по смерти от-
ца своего пана Ивана Винка и брата
пановъ Миколая, а Грыгоря; пан Гавры-
ло Винко, брат их роженный, зуполные
лета маючи, беручы в опеку свою тот
двор имене свое отчизное верху помене-
ное Пештувяны, со всемъ тым, як се у
верху поменило и брата своего молод-
шого пана Василя Ивановича Винка,
так теж и статок, речы рухомые, зосталы

по смерти небощыка. Грыгоря Винка брата их рожоного, то все перед нами показавшы и на сесь рейстръ меновите списали, то ест:

Найпервей двор: светлицы со всем чотыры, с печми, зъ оболонками старыми шклянными, избъ чорныхъ с примнами две, свирновъ тры, клеток челядных тры, ливница каменная мурованая завалила се, стайня одна великая, другая малая, лазня з броваромъ, озаница з ыстопкою; серебро: ложокъ тузины два малых и великих посполитого збирания, кубокъ один не великий, поесь серебряный позлоти-стый на оксамите чорномъ, пукол на нем петнадцат и з занкглем, пугвиц се-ребренных позлотистых кручонныхъ, дро-тованых осмъ, пугвиц серебряных дутых позлотистых пят, пугвиц малых позло-тистыхъ двадцат; цына: мисъ великихъ осмъ, полумисковъ чотыры, приставокъ чотыры, талерокъ двадцать, коновок тры, кварт тры; медь: котел пивный, один, ку-хонныхъ котлов два, малых котелков два, трыноговъ два, баня меру медницы, лихтарыки два мосендзовых, медница одва, скрыня железом окованая великая, скрыни две, скрыня четвертая з листами кунчыми и закупчыми, с привиллями, на долги листы: один лист небожчыка пана Остафея Горъностая, восводича Новго-родского, на сто сорокъ коп грошей, другой лист того ж небощыка пана Остафья Горъностая на двадцать золо-тыхъ черленихъ, третий лист пана Гор-ностая на двадцат коп грошей, лист па-на Илкговского пана Андреевъ на сто коп грошей; железа: ланцуги великихъ два, рожон железный один, оборона же-лезная; стада: свирепъ две, жеребят трое, коров чотырнадцат, волов чотыры, бык стадинкъ один, телят нятеро, овец трыд-цать, свиней посполитых трыдцат, гу-сей двадцат, куровъ трыдцать; гунно, евя и посад рубленый, одрын с хво-росту плетеных две; жыта копъ двад-цать, у свирне овса бочок трыдцать ечменю бочок двадцать, пшеницы

бочок дванадцат, гречыхи бочокъ пет-надцат, ярицы бочок десеть, жыта бо-чокъ двадцат, в полю засееного бочокъ шестдесят; людей тяглых служоб девет на име: Михал зъ Якедемъ служба, Ва-люсь с Петром служба, Томко с Кудюн-цомъ служба, Ромейковичъ з Матом служба, Микутевич служба, Ян Нарейко служба з братею своею, Щымкель з Ро-гажовичом служба, огородник Иванец один, войт, мельник другой, Станиславъ третий огородник, челеди дворное: Шым-ко пастух, Габка; жона его Алжбета, брат Алжбетия Миколай, Марыница з дочкою Маланею, а з сыном Федором, Запица з сыномъ Лаврыном, з дочкою Марыною, которых менили, нж небожчык отец ихъ волпыми учынил. Церковъ з дерева зъ образами, у которой церкви келих и па-тына и лошка цынованая, рызы полот-няные, с книгами належачыми, авангелли серебром оправлено на углех. Речей военных: зброй пять, шыпакосемъ, кол-черов чотыры, зарукавей пять панцero-вых до зброй, мултан один, панъцер один, ряд гусарский на ременью блекитном серсбром оправлений позлотистый, седол гусарскихъ пят, ерчаки два зламанных, коп почтовый тисавый лысый дрыкгант, валах дропатый, кляча плеснивая бело-копытая, подездокъ плеснивый, жеребцов гнедых лысых белокопытых два. Шат де-лия чырвоная файлюндышова, лисы подшытая, другая дылия чырвоная фай-люндышова, жупан адамашку жолтого, дылия бурнатная файлюндышова, делия белая каразыева лисы подштыта, жупан початый робити китайчаный китайки мо-неное, жупан ческий, полкополяче ческое, тогож сукна ческого, убране файлюнды-шовое чырвоное; сыкгнет золотый, в ко-тором может быт сем золотых черлених. Москвы челеди Ивашки два, жонка Ма-рина. И на то есмо приложыли до того рейстру мы верху помененные псчати свои и руки свои пры печатех подписа-ли. Цисан у Пештувянах. У того рей-стру печатей прыгисненых чотыры и

подписъ рукъ тых же печатников тыми
словами: Захаря Федорович. Я Woyciech
Pietrowicz wozny własną ręką podpisał.
А по уписаню того оповеданя и соз-
нанья возного такъ и того рейстру до
книгъ земских Ковенских за жеданем
пана Гаврыла Винка и выпис с книг
под нашими печатми вст ему дан.

Изъ актовой книги Ковенскаго земскаго суда за
1583—1584 годы, № 13756, з 39—41.

№ 82—1588 г. Сентября 10 дня.

Фундушъ Мороцкаго монастыря, данный
княземъ Юриемъ Юрьвичемъ Олельковичемъ.

Akt listu foundationis approbacyinego
na ostrowy w nim wyrażone od J. O. Ju-
ria Jurewicza monastyrowi Sluckiemu da-
nego.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego
dziewiątego, msca Januaryi dwudziestego
szostego dnia.

Na urządzie J. K. mosci grodzkim
Piskim przedemną Franciszkiem Antonim
Szyrmą, podstaroscim sądowym powiatu
Pin. ten list aprobacyiny zapis od jasnie
oswieconego xiecia imsci Juria Jurjewicza
na ostrowy w nim wyrażone monastyrowi
Morockiemu służący, po rusku pisany, ad
acta grodu Piskiego w Bogu wielebny
otec Jewtymiusz Czerezycki, namiesnik
monasteru Sluckiego, podał, który polskim
charakterem wpisując w xiegi tak się w
sobie ma:

My Juryi Jurewicz Olelkowicz, z łaski
Bożej kniazia Sluckoie, za żaloboiu ihu-
mena naszego Morockoho Hryhorya Bob-
ra na poddanych naszych sela Kotodyzno-
ho, wołosty Bereznyckoy, tymi słowy, iż
dey jeho myłost kniaz Juryi sławnoie pa-
miaty pan otec nasz prydał dey ostrowy
Zymowyszcze y Podpiatnyszczo y Małoho
Zymowyszcza do monasteru Morockoho
z wsimы pożytkamy u nych należaczmy,

ktorych dey ostrowow przed tym żaży-
wały poddanyi naszymы wołosty Bereznyckoy,
menowyte Myłkowlane y Machnowskoie
selo, Dolżane, Hrabowcy, Kolodezniane y
poczawszy dey ot roku semdesiatoho, aż
do roku osemdesiat perwoho wo wpokoju
były derżany, to pak dey ne wedał dla
kotoroy przyczyny poddany naszymы Kolodez-
niane w tyie ostrowy ustupował poczały,
na sztosmy wysłały służebnyka naszymы
Wasyla Waskiewicza, roskazawszy iemu,
aby toho dozrył y komu by tyie ostrowy
należał mety, pry tom ich ostawił, ktori
bywszy tam dał nam toho takuiu sprawu:
iż dey postanowywszyse przed nym pod-
danyi naszymы, z tych zwysz pomenenych
sel, powcdely, sztoż za prodkow swoich y
ony samy w tyie zwyż pomenenye ostro-
wy uchody mewały, ale dey ieho myłost
kniazia Juryi pan nasz sam osoboiu swo-
ieiu w roku semdesiatom postanowywszyse
na selyszczu Szaszczycz reczkoiu Zaleskoiu
do Hołoho bolota, a bolotom do Tesno-
woy reczki, a toieiu reczkoiu Tes-
nowkoiu aż u Morocz reku, tyie dey zwysz
pomenenye ostrowy Zymowyszcze y Pod-
piatnysczo y Małoho Zemca ot nas dey
usich sel odobrawszy, ne ostawuiuczy ny-
komu nihakoho ustupu y do Morockoho
monasteru prywernuł, a ku tomu dey za-
chowuiuczysie wedle prawa pospołytoho
tot że ihumen nasz Morocki Bobr, zawed-
szy dey hranicy osmnadcatma swedkami
y z tych osmnadcaty swedkow szest cze-
łoweka z Myłkowicz Lewko, a Tymoch,
Temnaki, z Dolłoho Jakim Dworenynowycz,
z Machnowycz Andrey Osłaszewycz, a
Martyn Pryma, z Hrabowa Ułas Tobolycz,
a sedmyi dey poddany manasterski Nikon
Byczewycz prysiahu uczyniły, menuiuczy,
iż ieho myłost kniazia Juryi sławnoy pa-
mety pan otec nasz, odniawszy od tych
wsych sel y ot nas dey samych tyie
ostrowy, zo wsimы ich pożytkamy do mo-
nasteru Morockoho prydał, jakoż za da-
niem przed namy toho sprawy czerez toho
służebnyka naszymы Wasyla Waskiewicza,
tyie ostrowy stenoiu założył y kopcamy

zakopał. poczawszy ot reki Sluczy aż do reki Moroczy roskaży y od daty toho lystu naszego y wo spokoynoie derżanie wecznymy czasy tyie ostrowy podat kazały ku monastyru Moreckomu. Na sztosmy y lyst nasz ses ihumenu teperesznomu y po nem buduczym pod poczatiu naszeiu daly. Pysan w Slucku leta Bożoho Narodzenia tysieczu piatsot osmdesiat trefcho, msca Sentembra desiatoho dnia. U tego approbationis zapisu podpis reki przy pieczęci more antiquo temi wyrażasie słowy: ręką swą. Ktory to approbacyiny zapis za podaniem onego przez wyż mianowanego wielebnego oycu namiesnika monasteru S. Troicy Sluckiego do xiąg grodzkich Pinskih. iest wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1738—1739 годы, № 18061, л. 1573—1575.

№ 98—1584 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе князя Андрея Федоровича Острожецкаго, съ данными для исторіи Андреевской церкви въ м. Андреевъ.

Akt ekstraktu grodz. Brzgo. testamentu niegdy zeszłego W. kniazia Andrzeja Fedorowicza Ostrożeckiego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt osmego, miesiąca Augusta dwudziestego trzeciego dnia.

Przed urzędem J. K. mści y aktami ziemskimi W. Brzeskiego stanowszy osobiscie im. pan Mikolay. Krassowski, komornik Smolenski, regent archiwow J. OO. xiążat ichmściow Adama y Izabelli z Flemingow Czartoryskich, generalstwa ziem Podolskich, ekstrakt grodzki Brzeski testamentu ostatniej woli niegdy zeszłego W. kniazia Andrzeja Fedorowicza Ostrożeckiego w roku tysiąc pięćset osmdziesiąt czwartym, augusta osmnastego dnia uczynionego, a w roku tysiąc pięćset

osmdziesiąt piątym, miesiąca decembra osmnastego dnia w grodzie Brzeskim aktykowanego dla nieznaydowania się in archivo grodu W. Brzgo xiąg pod rokiem wyż wyrażonym tysiąc pięćset osmdziesiąt piątym do akt niniejszych ziemskich W. Brzgo podał ruskim pismem w te słowa pisany:

Wypis z knih zamku hospodarskoho starostwa Beresteyskoho. Leta Bożoho narodzenia tysieczu piatsot osmdesiat piatoho, mesca dekabra osmnadcatoho dnia. Peredo mnoiu Malcherom Rayskim, podstarostym Beresteyskim, stawszy na wrade wozny ienerał powetu Cholmskoho Paweł Korbutowicz, a Martyn Chmielewski, wozny powetu Beresteyskoho, oczewisto przyznali kwit soznania swojeho y na wrad ku zapisanju do knih wradowych za peczatmi swoimi podali y tak sia w sobe maiet:

Ja Paweł Korbutowicz, wozny ienerał powetu Cholmskoho, a ja Martyn Chmielewski, wozny powetu Beresteyskoho, wyznawaiemy, iż za doneseniem na wrad tutosznyi grodzki Beresteyski od wradnika Rożaneckoho pana Walentoho Tuczaniekoho, a Tomila Wiszniewskoho opowiedania, a to z storony wyiskania meży listami y przywiljami testamentu wodłuh duchownicy neboszczyka zoszłego kniazia Andreja Fedorowicza Ostrożeckoho y za rozkazaniem małzonki ieho miłosty neboszczyka kniazia Ostrożeckoho panieje Nastasy Jelowiczowny Malinskoho też y przywilja na imenie Czernczyczy wyiskanja, a tot tak Destament iestli by był, jako y menowan y przywilej na Czernczyczy aby czerez służebnika ieie miłosty pana Kondrata Czyrcewicza do ieie miłosty odoslano było, szto szyrey na onoy duchownicy tak też y na opowiedaniu wradowom opisano y dołożono iest, a tak dnia sehodnesznoho mesca dekabra piatohonadcat dnia, roku tysieczu piatsot osmdesiat piatoho, maiuczy my pry sobe ludey ucztowych szlachtyczow pana Jana Makowskoho, uradnika Orchowskoho, a pana Seweryna Chrustowskoho y inszych osob nemało, buduczy w dwore

ieie miłosty knehyni Ostrożeckoie Rożaneckom przywyskanju toie zwyż menowane sprawy soznawamy, iż gdy z skarbnicy czerez pana Walentoho Tuczanicoho y Tomiła Wiszniewskoho naperwey wnesena była skrynia płoskaia zelenaja, wżo obtertaia, blachami żeleznymi okowanaja, u ktoroie peczat neboszczykowskaja dobre znacznaia, y z toiu peczatju, szto u duchownicy jest zhodliwaia, y gdy iesmo peczat ododrali, a skryniu Wiszniewski otomkuł. hde meży mnohymi do imieney Wołyńskich y też w Litwie Doreczynskich potrebnymi listy tak destamentu iako y toho przywilja na imenie Czernczyczy ne naszli, y druhoie skryni czyrwonoie, kosoie, ne okowanoie, także peczatju neboszczykowskoiu zapечатowanoie osmotrewszy, menowanych listow iskali y w toj iesmo naity ne mohli, a potom skryniu żelezom okowanuju, także peczatju neboszczykowskoiu zapечатowanuju wnezszy do swetlicy, testamentu, iako y toho przywilja na Czernczyczy iskali, hde listow y przywiljew pargamenowych z peczatni przywesistymi na rożnyie maietnasty nemało, meży kotorymi testament neboszczyka kniazia Andreja Ostrożeckoho, na arkuszu paperu pisanyi, z podpisom ruki y z peczatju zoszło ieho miłosty kniazia Ostrożeckoho y też peczatni podpisu ludey zacnych y u przywiley pargamenowy korola ieho miłosty Szwitrygayła Olgerdowicza na rożnyie sela y maietnasty neboszczykowskije, w zemli Wołyńskoy leżaczynie, uwinienny y w tojże skryni przywiley pargamenowyi potwierzenie korola ieho miłosty Zygimonta na Czernczyczy, togdyż iesmo w toj skryni naszli, do ruk służebniku ieie miłosty knehyni Ostrożeckoie panu Kondratu Cyrcewiczu dali, y ktoroho destamentu y też menowanego przywilju na obe storone tak pan Kondrat pana Walentoho Tuczanicoho y Tomiła Wiszniewskoho, jako też pan Walentyi y Tomiła pana Kondrata listami swoimi za peczatni naszymi y szlachetskimi kwitowali, a my dla odnesenja na wrad onyi destament w tepereszneie

soznanje naszo słowo w słowo wpisali y taksia w sobie maiet:

Wo Imia Bożoie stansia. Gdyż każdy czołowiek, maiuczy znaiemost Bożuiu y boiazn joho swiatuju y dobroie sumnenje bolsz niżli na szto inszoho na swete na smert y na dokonczenie swoje, aby chrestyanski pocztowie żywota swojeho dokonał, pametały maiet y toho posterehaty powinen, iakoby nijakoho neporiadku w domu y maietnasty swojey ne zostawił, o szto pospolite, zwłaszcza gdy sia szto ne obwaruiet, welikije rożnicy nadchodiat, a potom y nemałyie zawasnienia bywaiut, czomu ludy pobożnyie y bacznyie zabehaiut, iakoby maietnost swoiu leżaczuiu y ruchomuiu w słusznom poriadku rosprawieniu po sobe na pisme wolu y upodobanje swoje zostawowali, na szto ia, Andrey Fedorowicz Ostrożecki, iako czołovek smerty poddanyi, pametaiuczy y dobre baczeczy, acz na tele choryi, ale na umysle, baczeniu y pamety buduczy celi, ne z żadnoho prymuszenja ani z jakoie odkulnamowy, ale z swojeie dobroie woli, zostawuiu ses testament ostatocznie woli moieie takowym obyczaiem. Naperwey duszu moiū poruczaiu Bohu Otcu Stworytelu neba y zmeli y Synu Jeho, y Duchu Swetomu, a teło moie hresznoie maiet byty czerez małżonku moiū miłuiū Nastasju Jelowiczownu Malinskoho pry inszych przyiatełoch, kotoryie iesli ku času pobrebu przybyty budut racyli y pry żebrakoch, nadełiwszy ich z maietnasty moieie, na otczyznie moiey własnoy, wo jmenju moiem w cerkwi Andreiowskoy pochowano y tamże u Andreiowy małżonka moia szpital zbudowaty y wszelakimi potrebami opatrowaty maiet, a sztosia dotyczel zwysz menowanie małżonki moieie miłoiie Nastasy Malinskoho, po ktoroy ja ustawienie po uwes czas żywota moieho doznawał ku sobe welikuu skłonnoś, wiernyie y pocztowyie służby, a statecznoie zachowanie y meszkanje w stanie małżeńskom, tak też leżaczoie y ruchomoie maietnasty moieie objasnenje sym testamentom

czyniu, iż sztom ieszczé poymuiuczy w stan małżenski za sebe menowanuiu małżonku moiū tak za posah wena, jako też y daruiuczy ieie różnymi y potom zapisami na różnych maietnoscach moich wszech otczyznych y materystych upewnił, ktorých ne mohuczy tak pro chorobu, iako y inszyie potrzeby moi zaraz na wradio wyznaty, odnak przed se czerez zoszłoho ieho miłosty pana Michajła Jełowicza Malinsko-ho, marszałka ieho korolewskoie miłosty, ctia moiego y list moy otworonyi do knih zemskich Łuckich upisaty iesmi dał, a potom y sam oblicznie stawszy pered sudom zemskim tak tyie czerez ieho miłosty pana marszałka wwedenyie, iako y inszyie zapisy wyznał, y sztom też za służby tojże menowanoy małżonce moiey dał y na wiecznost darował wsy jmenia moi Podlaskije, dwor, mesteczko y seło Rożaney, seło Pryborow y seło Stawki y tom tak na wrade zemskom Łuckom, iako y perenosiaczy na wrade zemskom Beresteyskom oczewisto wyznał, chociaź pan Adam Patey, sudja zemski Beresteyski, szwagier moy, na onych rocech opowedał sia, iżby taja darowizna moja prawu perszomu małżonki ieho miłosty y sestre moieie y druhoie sestry też moieie panieie Tuszewickoie protywna byty mela, o ktorom takowom prawie ich nikoli tak od nich y pana Pateja iako y ni od koho aż po ses czas ne czuwał y o nem ne wedaiū y chociaź by se po żywote moiem tak od mene, iako otca y matki moieie pokazało, tohdy to zmysylenym y nowoutworonym byty może, gdyż zaraz u tohoż sudu Beresteyskoho oczewisto panu Pateiu w tyiez słowa iesmi mowił y toie prawo widety cho-teł, ktoroie ne pry sobe, ale w Reczycy imieniu swoim byty powedył jam gwoli odno tomu prawu tyiden u Beresty mieszkał predsem ieho widety ne moh, s czo-hom opowedał y oswelczyty na tomże wrade ne zanechał, a iż pryniaty y zapisaty ne choczono y woznym pry toj sprawie moiey byty przyhroźono, jam z tym w grode y w meste opowedał y tam we-

likoie bezprawje iesmi ułterpeł, gdyż zapisaty ne choczono, ktoroie to takowyie słowa y na ses czas tak pan Bohdan Tuminski, podsudok Beresteyski, pan Falko Hreczyna podkomoryi Pinski, ktoroie meste pana Pateiewo sudeyskoie zasedał y pan Fedor Patey pisar zemski Beresteyski dobre pry pamety maiūt y to wod-le Boha y sumnenja swoicho przyznaty mohūt, a potom znouu mowił mnie y prosył, abym se ne frasował y o tom ne myślił, powedaiuczy, iż nijakoho prawa na maietnost moiū ne maiūt, preto, chociaź by na potom takowoie, iakom zwysz spom-nel, okazało, tohdy werchu menowanym wsym zapisom pobożnym y sprawedliwym małżonki moieie miłoie szkodyty ne maiūt, ktoroie y sym testamentom ostatnieie woli moieie pewnymi czyniu y onych stwerzaiū, iż za tymi moimi zapisy wseie toie maiet-nosty tak sama y potomki ieie w spokoy-nom derżanju y używanju byty maiūt. Też waruiū na potom, aby do trudnocy małżonka moja przywożona ne była, y reczy moie ruchomyie, ktorých welmi mało iest, broszy hotowyie, zoloto, srebro, kleynoty szaty, cyn, medz, bydło, koni iezdnyie y stadnyie, strelbu y ryszczunok woiennyi zgoła wse, a wse, szto by odno reczey ru-chomych y spratu domowoho u wo wszech imeniach było, tom ja, poymuiuczy za sebe małżonku moiū miłuiū y potom pry imie-niu Rożaneckom zapisał y na wradach zemskich Łuckom y Beresteyskom wy-znał y teper małżonce moiey sym testa-mentom moim wsy reczy ruchomyie po żywote moiem daiū, daruiū y zapisuiū wieczno. A szto sia dotyczet własnoie kup-li y nabytia moiego, to iest seła Tyczycy, ktoroie spolnoiu rukoju y pospolityie pe-nezy po połowicy z małżonkoju moieiu u pana Iwana Kozinskoho na wiecznost kupili, y posterehaiuczy toho, aby na potom w susedstwie z kim ne mieszkała y trud-nosty ne zażywała, toie menowanoie seło Tyczycu zo wsym wodłuh listow y kupi naszoie tojże małżonce moiey miłoy Na-stasy Malinskoho daiū, daruiū y na wiecz-

nyie czasy iey samoy, potomkom y szczadkom ieiie zapisuiu. A iż by też znak miłosty moieie małżeńskoie zwyż menowanaiia Nastasja Malinskoho małżonka moja po mnie doznała za wiernyie służby y uctiwoie protyw mone ieiie zachowanie, na toy ostatku y zgola wsey maietnocy moiey leżaczoy, to iest zamku, mesteczku y sele Ostrożcu, dwore y sele Kosarowie, dwore y sele Derru, sele Wodyradech, sele Moszczanicy, sele Stawku, sele Dubiszczach, dwore y sele Czernczyczach, dwore, mesteczku Andreiowie, sele Bereznom, sele Horodyszczu, sele Witkowiczach, sele Kniaz, sele Bohuszach, sele Bronnom y Czerwonoy, sele Polanech, sele Połzach, dwore y sele Uchowicku, dwore w zamku Okolnom, Łuckom y w tych menowanych imenjach z słuhami y boiary putnymi, z ludmi tiahtëymi y podsusedkami y zo wszelakimi pożytkami sumu penezey osm tyseczey kop broszey liczby litowskoie iey małżonce moiey samoy, potomkom y szczadkom ieiie daiu, daruiiu, zapisuiu y pry tom dożywołnoie mieszkanie na wsey menowanoy maietnocy, a po żywote menowanoe małżonki moieie sestry moi, po których iesmi welikuiiu nelubost, szto y zdrowju moiemu zaszkodziło, znał, pani Adamowaia Pateiewaia sudijnaia zemskaia Hanna, a pani Bohuszowaia Tuszewickaia Maryna, aby oni sami y potomstwo ich wdziaczność y miłost moju ku sobe znali, wieczność tych imeney im zostawuju, iż oddawszy tak wodłub perszych zapisow, iako y wodłub seho testamentu ostatneie woli moieie tomu, komu ta małżonka moja odpiszet, abo też na koho prawom po ney spadet, wsiu sumu penezey do weczystoho derżanja swoieho oni, a po nich potomstwo ich wziaty maiut, jakoż w tot czas pry odbiraniu im należących imeney listy y prawo tym imeniam należnoie do ruk sestrám moim abo potomstwu ich oddano byty maiet. A dołhow moich, sztom komu winien, tyie wsy za pokazaniem zapisow słusznych, hdeby ruka y peczat moja własnaia oteczyznaja,

kotoruju zaraz po smerty otca moieho peczatował, a ne inszoiu peczat, małżonka moja miłaiia platyty, a tych penezey na toyże maietnocy pewna byty maiet. Też słuhám moim koźdomu wodle waznocy zasłub zapłata y nahoroda od małżonki moieie czynena budet. A iż tak otec moy, iako y ia sam, chotiaż mało nakładnie wodle możnocy swoieie łasku jasnie wielmožnoho kniaźati ieho miłosty pana Konstantyna Konstantynowicza kniaźaty Ostrożskoho, wojewody Kijewskoho, marszałka Wolynskoie zemli zasłuhował, też wielmożnym ieho miłosty panu Alexandru Semaszku, kasztalanu Brasławskomu, a ieho miłosty panu Alexandru kniaźaty Pronskomu stolniku welikoho kniazstwa Litowskoho, staroste Łuckomu niwczom zachowaty y prysłużyty ne moh y panu Ostasii Malinskomu, sudy Łuckomu grodskomu, szwagru moiemu ne zadelał, odnak maiuczy zupohuju nadeiu w miłostywych łaskach ich miłosty, iż wodle powinności swoieie chrestyanskoie y dobrotliwoie natury swoieie pankoie z toho sia wymowity ne budut raczyli, kotorym to ich miłosty panom małżonku moim miłuiiu Nastasii Jełowiczownu Malinskoho od krywd w miłostywuiiu opieku y oboronu poruczain, za szto Hospod Boh ich miłostiam hoynoiu zapłatoiu byty raczyt. Do ktoroho seho moieho testamentu ostatocznoie woli moieie peczat iesmi swoiu przytysnuł y rukoiu własnoiu podpisał, jakoż buduczy toho dobre wedomi y za ustnoiu, a oczewistoiu prozboiu moieiu peczaty przyłożyty y ruki swoi podpisyty raczyli, ich miłost ieho miłost pan Alexander Petrowicz Zahorowski, ieho miłost pan Petr Petrowicz Semaszko, starostycz Kremianicki, a ieho miłost pan Ostafey Radowski. Pisan u Derru roku od narożenja Syna Bożoho tysecza piatsot osmdziesiat czetwertoho, meseca auhusta osmohonadeat dnia. Andrey Fedorowicz Ostrożecki ruka własnaia, Alexander Zahorowski własnaia ruka, Petr Semaszko własnaia ruka, Ostafey Radowski ruka własnaia. Kotoroież so-

znanje woznych pomenenych do knih wra-
dowych grodzkich Beresteyskich zapisano,
z kotorych ses wypis ieho miłosty panu
Adamu Pateiu, sudy zemskomu Berestey-
skomu pod peczajm moieiu iest dan. Ale
szto w tomże testamente wspominaiet, ja-
koby wrad grodzki tutoszniy ne chotel
oswedezenia kniazia Andreja Ostrożecko-
ho protyw wradu zemskomu Beresteysko-
mu prynaty, w tomsia wradowi grodzko-
mu welikaia krywda deiet, gdyż iako sam
kniaz, tak y niehto inyi imieniem ieho z
takowym oswedezeniem do wradu grod-
skoho nikoli ne przychodit ani bywał, y
żadnoho oswedezenia protyw tym osobam,
iako w testamente monuiet, ne czynit. Pi-
san u Beresty. U tego ekstraktu grodz-
kiego Brzeskiego na trzech arkuszach
niemi sposzytego pieczęć urzędowa wiel-
możnego Malchera Rayskiego, podstaro-
ckiego Brzeskiego z herbem imci y lite-
rami M. R. na wosku zielonym wycisnio-
na znayduiesię w całku iedna (L. S.) a
podpis ręki pisarskiej y korrekta ruskim
pismem temi słowy: Paweł Zaranek, pisar
grodzki Beresteyski. Korygowan. Ktory to
takowy ekstrakt testamentu zesłego knia-
zia Andreja Ostrożeckiego dla nieznaydo-
wania się in archiwo grodu Brzgo xia-
g pod rokiem superius wyrażonym, do akt
niniejszych przez osobę wyżey wyrażoną
podany, iest do xia-
g ziemskich wojewodz-
twa Brzeskiego spraw wieczystych przy-
ięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за
1788 годъ, № 7400, стр. 1079—1086.

№ 94.—1588 г. Августа 25 дня.

Актъ на владѣніе грунтами Шипянской цер-
кви.

Актыкаця карты на церкiew y grunta
Szypianskie służący.

Roku tysiąc siedymsett siedymdziesiąt
czwartego, miesiąca Apryla dziewiętnastego
dnia.

Na urzędzie J. Kro. msci grodzkim
Min. comparendo personaliter J. xia-
dz Theodor Wasilewski, prezbiter Szypianski
kartę na grunta cerkwi Szypianskiej z
obliteracyą na rzecz w niej we srzedzinie
wyrażoną sobie daną, służącą y należącą
opowiadał, prezentował y ad akta podał,
ktorey thenor sequitur estque talis: Jan
Ryszkowski, pleban Brastawski, rewizor
J. O. Xcia imsci, a w Bodze wielebnego
pana imsci xia-
dz Jerzego Korolina Ra-
dziwilla, biskupa Wilenskiego, xia-
dz z Olyki y Nieswieża, pana moiego miłosci-
wego, ktory mnie funkcyi tey powierzaiac
z rozkazania iego, aby grunty ooo *) aby
grunty Szypianskie włoki pomierzyły się
y dawne włoki grunty przed tym dawane
y opisane popom Szypianskim na cerkwie
ich, tedy względem tego, aby oni podług
listu swego, ktory mają od godney pamię-
ci J. O. Xcia imsci Waleryana, biskupa
Wilenskiego, byli taxowani, gdy będą roz-
dawane włoki poddanym łamecynym, ma
im bydz dana włoka w porządku siedlisk,
jako y drugim poddanym wolna nad to,
iż mieli z łaski imsci xia-
dz proboszcza
Trockiego, xia-
dz Benedykta Woyny, puł-
włoki przydatek, dałem im zascianek, kto-
ry oni też przed tym mieli y gumna
swoie tam mają, uroczyszczem Niwa Kur-
han przy drodze Rewanickiej między spo-
rem pola oromego morgow czternascie y
do tego drugi zascianek przy boku sznu-
row drugiego pola Polanka, ktora nad mia-
ną z rezi nad błotem Radzimla morgow
dwadziescie piętnascie, a to do łaski J. O.
xcia Imsci pana moiego miłosciwego,
na co sobie mają list I. O. xcia Imsci
wyprawiony. Pisana w Szypianach dwu-
dziesiątego piątego Sierpnia tysiąc pięcsett
osmdziesiąt szóstego roku. U tey karty
przy wyrzniętej kustodyi y pieczęci pod-
pis rewizora w te słowa: Jan Ryszkowski
ręką własną. Ktora to takowa karta za po-
daniem oney przez wyż wyrażoną osobę

*) ooo—обозначает пропускъ (obliteracya) въ подлин-
никъ.

jestt do xiąg grodzkich spraw wieczystych
wdtwa Minskiego przyjęta y wpisana.

Изъ актовъ книги Минскаго городского суда за
1771—1774 годы, № 11804, л. 1301.

№ 95—1586 г. Декабря 2 дня.

Раздѣльная записъ на имѣніе Горново,
Брестскаго воеводства съ указаніемъ земель
отведенныхъ на причтъ мѣстной церкви.

Akt działu Hornowa majątności.

Roku tysięcznego siedmsetnego siód-
mego, miesiąca Julij dwunastego dnia.

Na urządzie Surrogatorskim przede-
mną Janem Piotrem Nesterowiczem, pod-
stolim y Surrogatorem wojewodztwa
Brzeskiego, stanawszy personaliter w Bo-
gu przewielebny jegomość xiądz imieniem
po świecku Woyciech, a w zakonie Ber-
nard Hornowski, ordinis praedicatorum
Sancti Dominici, dział całego imienia
Hornowa na rzecz w nim niżej wyrażoną
ku aktykowaniu do xiąg surrogatorskich
podał, tegoż imienia Hornowa jegomości
panu Theodorowi Starzykowi Buczynskie-
mu, skarbnikowi Trockiemu prawem wie-
czystym przedaney, paternae sortis iuris-
dator, działu tego tenor sequitur talis:

W roku tysięcznym pięcsetnym osm-
dziesiątym szóstym, miesiąca Grudnia dru-
giego dnia. Registr pomiary y rozdziału
imienia Hornowa, który się stał za do-
browolnym pozwoleniem y zapisy przyzna-
nia na urządzie grodzkim y ziemskim
wszystkich panów Hornowskich, to jest
mianowicie pana Jana, pana Wasilia sę-
dziego grodzkiego Iwanowiczow, pana An-
drzeia, pana Mikołaja Piotrowiczow, pana
Matfieia Iwanowicza, pana Andrzeia Lwo-
wicza z bracią jego panem Iwanem y
Wasiliem, pana Mikołaja, pana Pawła Bo-
guszewiczow, które to osoby wyżej mia-
nowane zezwoliwszy się y opisawszy
wszystkie spólnie na tą pomiare y dział,

nas przyjaciół swoich dobrowolnie obraw-
szy wysadzili: mnie Jana Kamińskiego,
komornika powiatu wojewodztwa Brzeskie-
go, a mnie Andrzeia Piotrowicza Hor-
nowskiego, brata y uczesnika swego, za
którym ich pozwoleniem y opisy tośmy
wszystko imienie ich Hornowo przez
miernika od nich nam podanego Jozefa
Gołębiewskiego na części należące roz-
mierzyli, a rozdzieliwszy im rozdali, jako
szyrzey mianowicie w tym registrze dziel-
czym niżej dołożono y opisano jest:

Naypierwey porządek rozdziału y roze-
brania czterech łanów dwornych, to jest
łan pierwszy, który się poczyna jednym
koncem od sciany, założoney od gaiow
dwornych, a drugim koncem przychodzi
do jeziora Wielkiego, które leży za dwor-
zyskiem starym pana Janowym y kon-
cow łanów, na błoni leżących, jednym
bokiem od przegonu założonego rezow Za-
hatyskich, a drugim bokiem ob miedzę z
łanem panów Lwowiczow dwornym. W
tym łanie gruntu godnego ku pożytku
włok zupełnych cztery, morgow siedm y
prętów dwadzieścia dwa, kromia olszyny
morgow szesciu, które przydano do gaiu
ich dwornego, krom dolny gruntu przy-
podłego, którą od dworu pana Janowa
idzie pod siedlisko popowe, w nim mor-
gow dziewięć y prętów dwadzieścia pięć
y też krom piasku nieczemnego morgow
dwunastu y prętów osmiu, co wszystko
z iednego zamyka się w iednym kwadra-
cie. Ten łan wszytek z grunty pomienio-
nemy iako się w sobie ma pan Jan, pan
Wasiley Iwanowiczy, a z panem Matfie-
iem Bohuchwałem y z dziećmi jego Ja-
nem y corką z rozdziału y rozdania na-
szego na część swoją wzięli.

Łan drugi podle, który także się po-
czyna iednym koncem od teyże sciany
wyżej mianowaney, a drugim koncem
przychodzi do jeziora pana Andrzeia
Lwowicza y błonia u Koziicy Gory, leżący
iednym bokiem ob miedzę z łanem dwor-
nym panów Iwanowiczow, a drugim bo-
kiem leży od półtunku pana Mikołaja Pio-

trawicza, w tym łanie gruntu godnego ku pożytku zamyka się w jednym kwadracie włok cztery morgow piętnastie y prętów pięć, krom gruntu podłego gaju sosnowego morgow pięciu y krom piasku nikczemnego u cerkwi morgow dwa, to na mogiłki ostawiono y krom piasku tego, co w polici morg jeden prętów piętnastie w tymże kwadracie leżące, ten łan wszytek z gronty pomienionemi, iako się w sobie ma, panu Andrzejowi, panu Wasilowi, panu Iwanowi Lwowiczowi, a panu Mikołajowi y Pawłowi Bohuszewiczowi y dzieciom nieboszczyka Michajłowi z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało.

Łan trzeci panów Piotrowiczów, który zarazem na polu rozdzielon na dwa połanki: pierwszy połanek wedle porządku poczyną się jednym koncem od tejże sciany wyżej mianowanej, a drugim koncem przychodzi do izeiorka Rozworota y Dziadowej mogiły, leżący jednym bokiem ob miedzę z łanem dwornym panów Lwowiczów y Boguszewiczów, a drugim bokiem leży ob miedzę z łanem dwornym pana Matfiejowym, w nim gruntu godnego ku pożytku zamyka się w jednym kwadracie morgow pięćdziesiąt osm, krom piasku nikczemnego, leżący pod dworem iego morgow dziewięć, prętów dwadzieścia pięć leżący w jednym kwadracie, do którego połanku przydano morgow dwa, leżący z jednej strony z połankiem pana Andrzeja Piotrowicza u Tomka, a z drugiej strony ob miedzę z grontem panów Iwanowiczów, ten połanek wszytek z gronty pomienionemi pan Mikołaj Piotrowicz na część swoją wziął.

Łan czwarty na część pana Matfieja Iwanowicza, który także się poczyną jednym koncem od tejże sciany nieraz pomienionej, a drugim koncem przychodzi do izeiorka pod dworem iego Bierezowcem, który leży jednym bokiem od połanku pana Mikołaja Piotrowicza, z drugiej strony bokiem leży ob miedzę z połankiem dwornym pana Andrzeja Piotrowicza; a w tymże łanie gruntu godnego ku pożytku zamyka się w

jednym kwadracie włok trzy, morgow pięć y prętów dwadzieścia, do którego połanku przydano gronty pod Bałuną morgow dwadzieścia cztery, prętów dziewięć, ten łan wszytek z gronty pomienionemi, iako się w sobie ma, pan Matfiej z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wziął, trzeciego łana połanek na część pana Andrzeja Piotrowicza, ten połanek także się poczyną jednym koncem od tejże sciany wyżej mianowanej u Ciesli idący dłuższą, bokiem ob miedzę z łanem dwornym pana Matfieja przychodzący wierzby stojącej nad doliną w ogrodku małym Terechowicza, od tej wierzby na prawo idzie nad doliną do wierzby stojącej pod Chucianem y Wołodki aż ku połaczy za ogrod, a ztąd wlewo przez też dolinę do przegonu albo miedzę, która leży na Bierezowcu przychodzący koncem do izeiorka pod Bierezowcem, a drugim koncem idzie w Obichodniku leżący ob miedzę przegonu przydatku pana Mikołaja Piotrowicza morgow dwa przychodzący koncem do drogi leżącej pod Tomkiem y Temienki aż do grobelki, a od grobelki grodzą wedle ogrodu nawozu aż do izeiorka, które leży przeciwko obory pana Andrzeja, a ztąd do rogu ogrodu Wierzbiny, a potem w izeiorko, które leży pod dworem pana Andrzeja Piotrowicza, w tym połanku gruntu wszytkiego zamyka się w jednym kwadracie morgow szeszedziesiąt przedpodłym grontem leżący u Kołowrota, na którą przedpołość gruntu przydano błonia blisko rzeki Buga y młyna iego morgow cztery, ten połanek wszytek z gronty pomienionemi iako się w sobie ma pan Andrzej Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wziął.

Porządek rozebrania łanów gajowych dwornych czterech, które się poczynają jednym koncem od włok Zabahonskich u Pralni, a drugim koncem przychodzą do włok Zabrodzkich u Ciesli leżący jednym bokiem od sciany założonej łanów dwornych, a drugim bokiem leżący od przesieku łanów błotnych.

Łan pierwszy, leżący od włok u Pralni, w nim grontu z drzewem z chrostem y sianożęcią y częścią pola morgow dwadziestcia pięć y prętow osmnascie, do którego ieszcze przydano gaju olszyny z grontem leżącego blisko Dyrdyrza łanow dwornych panow Iwanowiczow morgow szosć, z którym przydatkiem tego wszystkiego łanu iest morgow trzydziestci ieden, prętow osmnascie, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli.

Łan drugi podle leżący, bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią y częścią z polem morgow trzydziestci ieden y prętow osmnascie, ten łan wszytek panu Andrzeiu, panu Iwanu y panu Wasilu Lwowiczom, a panom Boguszewiczom dwom y dzieciom neboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego zostało na część ich.

Łan trzeci na część panow Piotrowiczow, który za razem rozdzielon na poly; pierwszy połłanek leżący bokiem ob miedzę z iedney strony podle łanow panow Lwowiczow, z drugiey strony bokiem ob miedzę z łanem pana Matfieia, w tym połłanku grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią y częścią polem wszystkiego morgow piętnascie y prętow dwadziestcia trzy, ten połłanek wszytek pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięł.

Łan czwarty podle leżący, iednym bokiem z tym połłankiem pana Mikołaja Piotrowicza, a z drugiey strony bokiem ob miedzę dłużynią leży z połłankiem pana Andrzeia Piotrowicza, w nim grontu z drzewem, z chrostem, sianożęcią y częścią polem wszystkiego morgow trzydziestci ieden, prętow osmnascie, ten wszytek łan pan Matfley Iwanowicz z rozdziału y rozdania na część swoię wzięł. Połłanek trzeciego łanu panow Piotrowiczow, ten połłanek leżący z iedney strony bokiem ob

miedzę z tym łanem pana Matfieiowym, a z drugiey także strony bokiem leżący od przegonu włok Zabrodzkich, w tym połłanku grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią wszystkiego morgow piętnascie, prętow dwadziestcia trzy, ten połłanek wszytek pan Andrzej Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięł.

Porządek łanow czterech, które się poczynają iednymi koncy od przegonu włok Zabrodzkich, a drugimi koncy przychodzą do przesieku łanow na błocie Zaporochonskich, łan pierwszy leżący bokiem ob miedzę z połłankiem gajowym pana Andrzeia Piotrowicza, w nim grontu z sianożęcią z chrostem morgow szesnascie, prętow dwadziestcia osm, ten łanek wszytek pan Matfley Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięł. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem pana Matfieiowym, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnascie, prętow dwadziestcia osm, ten łanek wszytek panu Andrzeiu, panu Wasilu, panu Iwanu panom Boguszewiczom y dzieciom neboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Lwowiczow, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnascie, prętow dwadziestcia osm, ten łanek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y na część swoię wzięli z rozdziału naszego. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, a drugim bokiem od sciany założoney włok krotkich, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnascie, prętow dwadziestcia osm, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasili Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli.

Porządek łanow czterech na błocie, które się poczynają iednym koncem od sciany przesieku gajow dwornych, a drugimi koncy przychodzą do sciany prze-

sieczoney włok krotkich Zaporochonskich. Łanek pierwszy, leżący iednym bokiem od przesieku założonego pierwszych czterech mianowanych, w nim grontu z sianozęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wziął. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem pana Matfiejowym, w nim grontu z sianozęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianozęcią, chrostem morgow dwadziescia osm, ten łanek wszytek panom Lwowiczom, panom Bohuszewiczom y dzieciom nieboszczyka Michayła dostał się z rozdziału y rozdania naszego na część ich. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Lwowiczow, a drugim bokiem od przesieku na koncu łanow Zababonskich, w nim grontu z sianozęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łanek wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Porządek łanow mniejszych czterech, które się poczynają iednym koncem od tego łanu panow Piotrowiczow, a drugiemu koncy przychodzą do przegonu włok za bagnem leżących, iednym bokiem od przesieku sciany włok krotkich, a drugim bokiem od przesieku gaju dwornego panow Iwanowiczow, z tych łanek pierwszy, leżący iednym bokiem od tego przesieku gaju dwornego panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianozęcią, z chrostem y z częścią pola morgow trzynascie y prętow dziesięć, ten wszytek łan pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Iwano-

wiczow, w nim grontu z chrostem, sianozęcią y częścią pola morgow trzynascie y prętow dziesięć, ten wszytek łanek pan Andrzej, a pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek trzeci podle leżący z tym łankiem ob miedzę panow Piotrowiczow, w nim grontu z chrostem y sianozęcią częścią polem morgow trzynascie, prętow dziesięć, ten łanek wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wziął. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfiejowym, a z drugiey strony bokiem od sciany założony włok krotkich, w nim grontow z chrostem, częścią sianozęci y polem morgow trzynascie, prętow dziesięć, ten wszytek łanek panu Andrzej, panu Iwanu, panu Wasiliu Lwowiczom, a panom Boguszewiczom dwom y dzieciom nieboszczyka Michayła na część ich zostało.

Porządek zasciankow albo łanow w Zahatyszczy w Łuce, które się poczynają iednymi koncy od Buga, a drugiemu koncy przychodzą do lasu panow Iwanowiczow, z tych łanek pierwszy leżący od Buga, w nim grontu z sianozęcią, z chrostem morgow dziewięć y prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Jan, pan Wasiley z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek drugi podle leżący ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianozęcią, z drzewem, z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć y prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania na część swoją wzięli. Łanek trzeci podle leżący ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, w nim grontu z sianozęcią y z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć, prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Matfiej na część swoją wziął z rozdziału y rozdania naszego. Łanek czwarty, leżący z iedney strony bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfiejowym, a z drugiey strony bokiem od Bu-

żyszcza leży, w nim grontu z sianozęcią, z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć, prętów piętnastie, ten wszytek łanek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasiley Lwowiczy, a panowie Mikołay y Paweł Boguszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michayła z rozdziału na część ich zostało.

Porządek drugi tam że w Zahatyszczy łanow wszytkich czterech, które się poczynają jednemi koncy od Bużyszcza y ieżiorka Pieszczu u granicy Krzyczewskiej, a drugiemu koncy do rzeki Buga, leżący jednym bokiem od przesieku koncow łanow czterech w Łuce, a z drugiej strony bokiem od sciany założoney rezow Zahatyszczych. Z tych łanek pierwszy, leżący od łana w Łuce, w nim grontu, lasu, drzewa zaroszczonego dębowego y innego chrostu tak też y sianozęci morgow dwadzieścia pięć, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan drugi przeciw tego łanu nad Bugiem ku kołanu, w nim grontu, lasu zaroszczonego dębowego y innego chrostu z sianozęcią morgow dwadzieścia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału na część swoją wzięli. Łan trzeci podle bokiem ob miedzę panow Iwanowiczow, z drugiej strony bokiem od sciany koncow rezow Zahatyskich, w nim grontu, lasu zaroszczonego dębowego y innego chrostu z sianozęcią morgow dwadzieścia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy, a pan Mikołay y Paweł Boguszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michayła na część ich zostało z rozdziału naszego. Łan czwarty przeczywko tego łana, leżący jednym bokiem ob miedzę panow Piotrowiczow, a z drugiej strony bokiem od zasciankow małych, w nim grontu, chrostu dębowego y innego chrostu z sianozęcią morgow dwadzieścia pięć; ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz na część swoją wziął z rozdziału naszego.

Porządek trzeci tamże w Zahatyszczy łankow mniejszych czterech, które leżą jednym bokiem od sciany założoney rezow Zahatyskich, a z drugiej strony bokiem od łanu pana Matfiejowia. Łanek pierwszy, gdzie Horaczycz mieszka, w nim grontu pola z chrostem morgow pięć; ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziećmi jego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek drugi, bokiem leżący podle ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek wszytek pan Andrzej, pan Mikołay na część swoją wzięli z rozdziału naszego. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczy z dziećmi nieboszczyka Michayła wzięli. Łanek czwarty podle leżący z tym łankiem panow Lwowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Porządek czwarty tamże w Zahatyszczach na łankow cztery na błoni, godne na zboże, które się poczynają jednemi koncy od rzeki Buga, a drugiemu koncy przychodzą do sciany założoney od koncow rezow Zahatyskich, z tych łanek pierwszy, leżący bokiem ob miedzę od pana Matfiejowa łanku, w nim grontu błonia morgow trzynastie y prętów piętnastie; ten łanek wszytek pan Iwan pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziećmi jego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow trzynastie, prętów piętnastie; ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfiejowym, w nim grontu błonia morgow trzynastie, prętów piętnastie, ten

łanek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michajła na część swoją wzięli. Łanek czwarty podle leżący z tym łankiem panów Lwowiczow, w nim grontow błonia morgow trzynasce, prętow piętnasce; ten łanek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Porządek piąty także w Zahatyszczy łanow czterech. Z tych łan pierwszy przeciw młyna panów Iwanowiczow leżący bokiem ob miedzę z łanem panów Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć; ten łan pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan drugi podle, leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panów Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michajła na część swoją z rozdziału naszego wzięli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panów Lwowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty podle leżący ob miedzę bokiem z tym łanem panów Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Za tym tu przyszedł przegon wielki, który idzie od granice Mokranskiej aż do rzeki Buga, za tym przegonem jeszcze tegoż błonia Zahatyskiego.

Porządek szesty łanow czterech. Z tych łan pierwszy, leżący bokiem od tego przegonu pomienionego, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz na część swoją z rozdziału y rozdania naszego wzięli. Łan drugi podle leżący z łanem

panów Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Wasil y pan Jan Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panów Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty, podle leżący bokiem ob miedzę z łanem pana Matfiejowym, w nim grontow błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michajła na część swoją wzięli. Przy tym łanu ku Bugowi trzy morgi błonia odmierzonego panu Janu Iwanowiczu ku Wołodkom przydano. A tu już od tego łanu pana Matfiejowa y tego przydatku pana Janowa poczynają się błonia godne na wypusty y pasie, które przychodzą drugimi koncy do jeziorow in Hradek y Przysynka leżący z iedney strony od rzeki Buga, a z drugiey strony od łanow dwornych, w którym znalazło się grontu z pomiary morgow sto dziewięćdziesiąt y pięć y prętow dwadziescia, a to błonie wszytko z ostrowem Zarowiem za dozwoleńiem wszytkich panów Hornowskich na wypusty y pasze im samym y poddanym ich zostawili wolnym, kromia czterech morgow, co panu Andrzeiowi Piotrowiczu do polanku iego na podłosc gruntu przydano. Porządek rozdziału y rozbierania czterech łanow na Przysynku, który leży iednymi koncy od Buga, a drugimi koncy od piasku. Łan pierwszy, leżący iednym bokiem od Hradek Jeziorowin morgow szesnascie; ten łan pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan drugi tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a panowie Boguszewicz y z dziećmi nieboszczyka Michajła z rozdziału y

rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan trzeci tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Iwan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionemi z rozdziału y rozebrania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Porządek drugich czterech łanów mniejszych na Przysynku, który leży jednemi koncy od boku tych łanów pierwszych, a drugimi koncy przychodzą do granicy Derhlanskiej. Łanek pierwszy od piasku, w nim morgow szesc, a prętów dziewięć, ten łanek pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek drugi tego podle, w nim morgow szesc, a prętów dziewięć, ten łanek panowie Lwowiczowie, a panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michajła na część swoją wzięli. Łanek trzeci tego podle, w nim morgow szesc, a prętów dziewięć, ten łanek pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionemi na część swoją wzięli. Łanek czwarty tego podle ku Bugowi, w nim morgow szesc, prętów dziewięć, ten łanek pan Matfiej z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Porządek rozbierania czterech łanów za Bakony, które się poczynają jednemi koncy do granicy Derhlanskiej, a drugimi koncy przychodzą do sciany założonej wlok drugich y przegonu łanu Hołodowskiego. Łan pierwszy, leżący od przydatku pana Matfiejowego, w nim grontu morgow dwadzieścia y jeden, ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania na część swoją wzięli. Łan drugi

podle leżący ob miedzę z tym łanem pa-pa Matfiejowym, w nim grontu morgow dwadzieścia y jeden, ten łan wszytek pan Wasil, pan Jan Iwanowicz z panem Bogusławem y dziećmi jego pomienionemi na część swoją wzięli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panów Iwanowiczów, w nim grontu morgow dwadzieścia y jeden, ten łan pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panów Piotrowiczów, w nim grontu morgow dwadzieścia y jeden, ten łan wszytek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz y panowie Bohuszewicz y dzieciom nieboszczyka Michajła na część ich z rozdziału y rozdania naszego zostało.

Porządek rozbierania czterech łanów, leżących u granicy Cieleśnickiej y dworów panów Weynow, które się poczynają jednemi koncy od granicy Cieleśnickiej, a drugimi koncy przychodzą do drożki, leżący w Osowcu od granicy Derhlanskiej. Z tych łanek pierwszy ob miedzę z łanem panów Lwowiczów, w nim grontu morgow szesc y prętów piętnascie y cwierec, ten łanek wszytek pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. Za tym łankiem pomienionym do odmiany dano panom Iwanowiczom za Popowo Siedlisko morgow trzy y prętów siedmnascie. Łanek drugi, leżący bokiem ob miedzę z tą odmianą, w nim grontu morgow szesc, prętów piętnascie y cwierec, ten łanek pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek trzeci podle, leżący bokiem ob miedzę panów Piotrowiczów, w nim grontu morgow szesc, prętów piętnascie y cwierec, ten łanek panom Lwowiczom y panom Bohuszewiczom y dzieciom nieboszczyka Michajła na część ich zostało. Łanek czwarty podle leżący z łankiem

panow Lwowiczow, a z drugiej strony bokiem od granice Cieleśnickiej, w nim gruntu morgow szesc, prętow piętnascie y cwiere iedna, ten łanek wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału naszego na część swoię wziół. Porządek rozbierania łanow czterech, leżących u Hołodowskiego y Horodoruba, które się poczynają iednemi koncy od przegonu założonego rezow długich, a drugiemu koncy przychodzą do granicy panow Cieleśnickich y Horodoruba, z tych łan pierwszy leżący u przegonu za Bakony u drogi Iwanowskiej, w nim gruntu morgow iedenascie y prętow dwadziescia cztery, ten łan pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz z panem Mikołaiem y Pawłem Boguszewicz y dziecmi nieboszczyka Michayła na część swoię z rozdziału wzięli. Łan drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Lwowiczow, w nim gruntu morgow iedenascie y prętow dwadziescia cztery, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania na część swoię wzięli. Łan trzeci podle leżący ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim gruntu morgow iedenascie, prętow dwadziescia y cztery, ten łan pan Andrzej pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania na część swoię wzięli. Łan czwarty ostatni, leżący z iedney strony bokiem u Radomuża, z drugiej strony leżący bokiem ob miedzę z łanem panow Piotrowiczow, w nim gruntu morgow iedenascie, prętow dwadziescia cztery, ten łan pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziół. A od koncow łanow mianowanych poczynają się rozbieranie rezow polowych, których społu leżących iest szescdziesiąt dwa, z których iedne dłuższe, a węższe, a drugie krotsze, a szersze w każdym rezie morgow po dziesięciu, które się iednemi koncy poczynają od lasu Radomuża, a drugiemu koncy przychodzą do sciany założoney u Obychodnika y karczmy pana Andrzeia Piotrowicza.

Pierwszy porządek rozbierania dziesięć rezow Naypierwicy pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a pan Mikołay y Paweł Boguszewicz y dzieciom nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. Potym podle drugie dziesięć rezow pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziół. Potym podle trzecie dziesięć rezow pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Potym podle czwarte dziesięć rezow pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału na część swoię wzięli.

Drugi porządek rozbierania tychże rezow. Pierwsze trzy rezy z iednego leżące pan Andrzej pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli; potym podle drugie trzy rezy pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego z rozdziału na część swoię wzięli; potym podle trzecie trzy rezy pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału na część swoię wziół; potym podle czwarte trzy rezy pan Andrzej pan Iwan, pan Wasil Lwowicz pan Mikołay y Paweł Boguszewicz z dziecmi nieboszczyka Michayła na część swoię wzięli.

Trzeciego porządku rozbierania tych rezow. Pierwsze dwa rezy z iednego leżące pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli; potym podle drugie dwa rezy pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego z rozdziału na część swoię wzięli; potym podle trzecie dwa rezy pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału na część swoię wziół; potym podle czwarte dwa rezy pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz z pany Boguszewiczami y z dziecmi nieboszczyka Michayła na część swoię wzięli; za tym podle rez ieden na cerkiew z rozdziału panowie Hornowscy wszyscy dali; za tym cerkiewnym rezem podle pana Iwanowicza na

Wołodki rez jeden naddali, a od tego rezu Wołodkowa poczyna się porządek rozbiórki rezów krotkich, których rezów jest czterdzięci, także jedne krotsze, ale szersze, a drugie dłuższe, ale węższe. Te rezy poczyna się jednymi koncy od granice Konczynskiej y Mokranskiej, a drugimi przychodzą do sciany założoney na błocie, z tych rezów w każdym morgow po dziesięciu. Pierwszy porządek rezów pięć spolem z jednego leżący pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli; potym podle drugie pięć rezów spolem z jednego leżący pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli; potym podle trzecia pięć rezów spolem z jednego pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a pan Mikołay y pan Paweł Boguszewicz y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału na część swoją wzięli; potym podle czwarta pięć rezów spolem z jednego leżący pan Matfey Iwanowicz na część swoją wzięli. Drugi porządek tych że rezów krotszych. Pierwsze pięć rezów spolem z jednego leżący pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli; potym podle druga pięć rezów spolem z jednego pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego z rozdziału na część swoją wzięli; potym podle trzecia pięć rezów spolem z jednego pan Matfey Iwanowicz z rozdziału y rozdania na część swoją wzięli; potym podle czwarta pięć rezów spolem z jednego leżące pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz y pany Boguszewiczami y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału na część swoją wzięli. Przy tych pięciu rezach panów Lwowiczów ostawiono na drogę pręt jeden. Tu się poczyna dwa rezy, przeciwko sobie leżące, jedne za bagnem, drugie Zahatyskie, których jest spolem leżących Zahatenskich rezów czterdzięci, a na przeciw-

ko tych Zahatyskich rezów druga czterdzięci, które się poczyna jednymi koncy od granice Mokranskiej, a drugimi koncy przychodzą do sciany założoney od błonia Zahatyskiego. w każdym rezie morgow po dziesięciu. Których to rezów mianowanych poczyna się porządek rozbiórki, to jest od przegonu, który idzie od Mokranskiej granicy aż do rzeki Buga, leżący uroczyszczem u Pralni, z tych rezów mianowanych od tego przegonu y Pralni przerzeczoney pierwsze pięć rezów spolem z jednego leżące pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionemi na część swoją wzięli; potym podle druga pięć rezów spolem z jednego leżące pan Matfey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli; potym podle trzecia pięć rezów spolem z jednego leżące pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil z pany Boguszewiczami y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału na część swoją wzięli; potym podle czwarta pięć rezów spolem z jednego leżące pan Andrzej pan, Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Drugi porządek tych że dwoich rezów. Pierwsze dwa rezy spolem z jednego leżące pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego na część swoją wzięli; potym podle druga dwa rezy spolem leżące pan Matfey Iwanowicz z rozdziału naszego na część swoją wzięli; potym podle trzecia dwa rezy spolem leżące pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału na część swoją wzięli; potym podle czwarta dwa rezy spolem leżące z jednego pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz y panowie Boguszewicz y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Trzeci porządek tych że dwoich rezów. Pierwsze trzy rezy spolem z jednego leżące pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego na część swoją wzięli; potym podle druga trzy rezy spolem leżące pan An-

drzoy, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania na część swoją wzięli, potym podle trzecia trzy rezy społem z iednego leży, a pan Matłey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli; potym podle czwarta trzy rezy społem z iednego leżące pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a pan Mikołay y Pawel Boguszewicz y dzieciom nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. A to w ostatnich rezow u granicy Krzyzewskiej udali się zascianki dwa, ieden leżący wedle rezow włocznych, w nim morgow dziewiętnascie, a w drugim zascianku, który idzie iednym koncem od sciany przez izeiorko Czysciec; a drugim koncem przychodzi do izeiorka Pieszca, w nim pola z chrostem morgow dwadziescia dwa; te dwa zascianki mianowane napół rozdzielone być mają: iedną połowicę morgow dwadziescia y prętow piętnascie na cerkiew być zostawili, ku temu rez ieden, co między włokami leży, w którym iest morgow dziesięć. Tego wszystkiego na cerkiew wymierzwszy morgow trzydziesci, prętow piętnascie zostawili y ku temu osobno w siedlisku morgow trzy prętow siedmnascie przydano iest. Druga połowica tychże dwóch zasciankow mianowanych to panu Janu Iwanowiczu dali morgow dwadziescia, prętow piętnascie y ku temu rezę, co we włokach leży wedle cerkiewnego morgow dziesięć, tego wszystkiego na Wołodki wymierzono morgow trzydziesci, prętow piętnascie. A osobliwie w siedlisku wymierzono morgow szesć, prętow dwa, leżący między przydatkiem pana Matłeiowym Janu dwornemi blisko Bakunow, nad to ieszcze tamże Wołodkom wymierzwszy przydano sianożenci morgow pięć, leżący pod górą za Bakuny; tego wszystkiego grontu, co panu Janu na Wołodki wymierzono y dano morgow czterdziesci y ieden, y prętow siedmnascie. Gronty leżące za Bugiem. Naypierwiej w Hołaczowie przeciw młyna panow Iwanowiczow grontu błonia z chro-

stem morgow trzynascie y prętow dziesięć, to pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionemi z rozdziału na część swoją wzięli; za niemi podle takowegoż grontu morgow trzynascie, prętow dziesięć, to pan Matłey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. W drugim miejscu za Bugiem przeciw młyna pana Andrzeja Piotrowicza y izeiorka Radeza grontu, błonia y chrostu morgow trzynascie, prętow dziesięć, to pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli; a potym tego podle izeiorka Zahreby, gdzie panow Lwowiczow gay, grontu, błonia, chrostu morgow trzynascie, prętow dziesięć, to oniż panowie Lwowiczowie z panami Boguszewiczami y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało wzięli. A co się dotycze znoszenia ludzi y siedliska ich, takomy zastanowili, że każdy z nich według zapisu y przyznania ich pierwszego na urzędzie w roku szesćdziesiąt osmym, miesiąca oktobra pierwszego dnia powinni będą każdy z nich na swoich grontach z iednego ludzie swoje siedlie bez przekazy ieden drugiemu, a na znoszenie ludzi z budowaniem ich y drzewa sadowego, gajow. zarosli drzewa pospolitego z tych grontow, co się komu gdzie zostało działem, natośmy wszystko zezwoleniem wszystkich panow. Hornowskich rok pewny złożyli, to iest na dzien Wielkonocny święta rzymskiego, które ma być w roku przyszłym tysiącnym pięćsetnym osmdziesiątym osmym, do którego roku pomienionego powinien będzie każdy z nich ludzie swoje z budowaniem wszelakim tak też drzewo sadowe, gaie, zarosie y inne wszelakie drzewa znieść y zwozić, a tych wszystkich grontow, co się komu gdzie zostało, za razem ustąpić; a inne gronty wszelakie, które żytem y iarzynami y owocnemi rzeczami ogrodnemi zasiane będą, skoro ziąwszy zboże y

ogrodne rzeczy, wolno będzie każdemu z nich, co się komu zostało działem, wedle rejestru, iako swe własne, zarazem w moc swą wzięc, dzierżec y używac. A co się tknie młynow na rzece Bugu, tośmy między nami zastanowili wedle zapisow przyznania ich na urządzie grodzkim w roku tysięcznym pięć setnym szeszedziesiątym osmym, miesiąca Oktobra pierwszego dnia, że każdy z nich swego młyna używac ma po dawnemu, a ktoby z nich chciał nowy młyn mieć, tedy ma na swojej części gruntu zbudowawszy mieć y używac przez przekazy ieden drugiemu. Tymże obyczajem jezior y zatok wszelakich godnych tego łowienia ryb wszyscy panowie Hornowscy iako przed tym, tak y teraz łowic y używac mają przez przekazy ieden drugiemu; wszakoż iesliby kteremu z nich w tych jeziorkach y zatokach iaka krzywda w łowieniu ryb była, tedy te wszystkie jeziorka y zatoki y tonie niewodowe pomiarkowawszy, równo dobrego y złego na części należące między siebie rozdzielić y rozebrać powinni będą; a strony iazow y siakli na łowienie ryb, te już od tego czasu każdy z nich y z poddanemi swemi wszelakie iazy y siakle na groncie swoim mieć y używac mają, okrom siakli jeziora Somowickiey u Bugu, te siakli między sobą każdy z nich na cztery części po roku siaklic y używac mają, to jest pierwszego roku osmdziesiątego osmego panowie Iwanowiczy, siaklic mają, potym drugiego roku panowie Piotrowiczy, po nich pan Matfiej, a potym panowie Lwowiczy y Boguszewiczy tym porządkiem zawsze te siakli używac mają. Drogi też starodawne wedle potrzeby y do młynow, do lasow, y do zboża po dawnemu zachowane być mają, kromia drog nowych, szkodliwych zbożu y sianożeci y innym rzeczom: takowe drogi nowe mają między sobą y poddanemi swemi zabraniać y nie dopuszczac ku szkodzie ludzkiej. To też warujemy, gdzieby na pótym posle tej pomiaru y rozdziału naszego za iaką przyczyną albo pomyłką iakie kolwiek

gronty zliszki okazały, które by w rejestrach dzielczych mianowicie opisane y dołożone nie były, tedy takie gronty zliszki wszelakie powinni będą panowie Hornowscy między sobą na części równe pomiarkowac y rozdzielić; tak też gdzieby za iaką pomyłką ktorey części czego komu wedle rejestrów dzielczych nie dostało, tedy to także powinni będą wszyscy panowie Hornowscy ieden drugiemu nagradzac, aby każdemu z nich wedle rejestrów dzielczych dosyc stało, żeby każdy z nich ieden nad drugiego więcej nie dzierzał y nie używał. Wedle ktorey to pomiaru y rozdziału tego postanowienia naszego powinni będą wszyscy panowie Hornowscy osoby wyżey pomienione ten rozdział y wszystko postanowienie nasze w tym rejestrze mianowicie dołożone wiecznemi czasy dzierżec y używac, ni w czym tego rozdziału y postanowienia naszego nie naruszając, pod zakłady w zapisiech przyznania ich na urządzie mianowicie dołożonemi y opisanemi, tak też y nagrodzeniem szkod wszelakich y innych obowiązkow wszystkich.

Na którą to pomiare y rozdział tego imienia Hornowskiego y na wszystkie postanowienie nasze my osoby wysadzone y obrane wyżey mianowane Jan Kamiński, komornik powiatu wojewodztwa Brzeskiego, a ia Andrzej Piotrowicz Hornowski spólnie dalsi nasi panowie Hornowski wszystkim osobom wyżey mianowanym ten nasz rejestr dzielczy pod naszymi pieczęciami y z podpisem ręk naszych własnych, a na ten czas przy nas był miernik Jozeph Gołembiewski, który też do tego rejestru pieczęć swoją przyłożył y rękę podpisał, tak też y wozny powiatu Brzeskiego Jan Ostromezczowski, który będąc tego rozdziału y postanowienia naszego świadom, do tego rejestru pieczęć swą przyłożył. Pisan w Hornowie. Który to rejestr dzielczy jest przyjęty y do xiąg Surrogatorskich wojewodztwa Brzeskiego wpisany, podpisy rak przy czterech przyłożonych pieczęciach temi słowy mający: Jan Kamiński

reka własną. Andrzej Hornowski reka swą
podpisał. Jozeph Golębowski reka swą.

Изъ актовъ книги Вроцкаго городского суда за
1707—1709 г. № 7034, л. 245—256.

№ 88—1587 г. Мая 15 дня.

Дарственная запись Олизара Кирдея Мыль-
скаго и его жены Ганны Юревыни княжны
Гольшанской на Пятницкую церковь въ с.
Крупъ (Дубровскую).

Aktykowanie przywileju na cerkiew
Dąbrowską.

Лета от нароженя сына Божого ти-
сеча шестсотъ пятидесятого, мѣца октября
двадцатъ второго дня.

На враде кгородскомъ в замку гдрскомъ
Пинскомъ, передо мною Юремъ Нелюбо-
вичомъ Тукалскимъ, войскимъ и подстаро-
стимъ Пинскимъ, от ясне освѣченого кня-
жати его млсти Албрехта Станислава
Радзивила, княжати на Олице и Несвежу,
канцлера вел. княз. Лит., старосты Пин-
ского, Кгневского и Тухолеского установ-
леннымъ, постановившымъ очевидно панъ
Давидъ Зябка енералъ его кор. млсти по-
вету Пинского, подалъ къ актыкваню до
книгъ кгородскихъ Пинскихъ листъ в Богу зопи-
лыхъ ихъ млсти пана Олизара Кирдея
Мыльского, маршалка его кор. млсти и кня-
гини Ганны Юревыни Гольшанской, мал-
жонковъ, на речъ в немъ выражорую даный
и служащый и просилъ абы прынятъ и до
книгъ уписавъ былъ, которого вписуючы в
книги слово в слово такъ се в собе маєт.

Олизаръ Кирдей Мыльский, марша-
локъ его кор. млсти, а Ганна Юре-
вна Гольшанская, малжонка его млсти,
ознаймуютъ в чынимъ явно симъ нашимъ
листомъ, кому кого потреба вѣдати будетъ,
и ж што небожчыкъ славное памяти про-
докъ нашъ его млст князъ Иванъ Юревичъ
Гольшанскый надалъ былъ на церковъ Пятни-
цы Светое во имену своемъ в селѣ Крупой
дворецъ з землею пашною и з сеножат-
ми, и з млыномъ, и з людьми, шестма че-
ловеки, тогда тое все пры розделку на-
шомъ осталось в частъ небожчыка швакгра

нашого пана Михайла Тихновича Козин-
ского з селомъ Крупою, къ тому тежъ былъ
надалъ на тую жъ церковъ землю бортиую
во имену своемъ в селѣ Веленю, прозы-
ваемую Даниловскую и тутъ при месте
полю и пашню бочокъ на пятъ, которое
лежитъ за Зверынцемъ, коло горы Щуча-
ное, и десетину с пашни замковое, с по-
ля, прозываемого села Старого, што сее
все осталось в частъ нашу. А такъ мы, хо-
течы тежъ пры той церкви помениной
свищенника завжды метъ, абы такъ пры
насъ, яко по зейстю нашомъ в той церкви
Господу Богу хвала была воздавана, а
за продки наши такъ тежъ и за насъ и за
потомки наши къ Господу Богу молба
чынена, оную землю у Велени Данилов-
скую, со пчолами и з деревомъ бортиымъ
и не бортиымъ, с клейпами и знаменами
къ той землѣ належачымъ, подъ кимъ бжж
колвекъ одно показатсе мели. окромъ пол-
пашныхъ плату у иншыхъ повинностей и
з сими поляками, што при месте, и з де-
сетиною оною з Старого села, придавны
до того сеножатъ нашу двориую, прозы-
ваемую Котляшовку, которая лежитъ за
сеножатю Скражынского и Шыляровско-
го, в лузе при рѣцѣ Горыню, пры той
церкви Светой Пятницы симъ листомъ на-
шимъ заставляемъ и даемъ, до которое
уже одъ даты сего листу мы сами, ани
тежъ владники, ани подданные наши, такъ
тежъ и по насъ у в оной землѣ и во
всемъ томъ свещенника нашего тое цер-
кви в держаню его ниякое кривды и
трудности ани жадное переказы делати
не маемъ. Къ тому тежъ поступили есмо
ему, тому жъ свещеннику нашему пят-
ницкому, в каждый годъ на денъ Светого
Спаса даватъ по копѣ грошей литовскихъ,
а оный священникъ пятницкый и которы
же бы колвекъ одно пры той церкви былъ,
за тую копу грошей в каждое оскресене
за держачыхъ имени Дубровнякого от-
правовати маєт. И на то есмо сесъ листъ
нашъ, подписавшы его руками нашими
и печати наши до его притиснувши,
пры той церкви Светой Пятницы поло-

жили. Писан у Дубровицы року од нарощени Иисус Христа Сына Божого тисечу нягсот осмѣдсѣят сегого, мѣа мая пятнадцатого дня. У того листу печатой притисненых две, а подписы рук тыми словы: Олизар Кирдей Мылский, маршалок его кор. мѣсти рукою власною рука моя власная. Который лист за поданемъ особы верху поменено до книгъ кгродскихъ повету Пинского есть уписан.

Изъ актовъ книги Пинскаго городского суда за 1650 г. № 13001, л. 366, 367.

Примечаніе.. Въ той же книгѣ подъ тѣмъ же 22-мъ октября, на л. 365 и об. записана ниже-сѣдующая дарственная запись князя Ивана Юрьевича Гольшанскаго, на ту же Пятницкую церковь.

Aktuowanie przywilem na cerkiew Dąbrowską.

Лета от нарощени Сына Божого тисеча шестсотъ пятдесятого, мѣа октября двадцѣт второго дня.

На вѣаде кгродскомъ в замку гарскомъ Пинскомъ, передо мною Юремъ Нелюбовичомъ Туалскимъ, войскимъ и подстаростимъ Пинскимъ, от ясне освещеного княжати его мѣсти Албрехта Станислава Радзивила, княжати на Олыце и Несвежу, канцлера вел. княз. Лит., старосты Пинского, Кгневского и Тухолского установленнымъ, постановившимъ очевидно намъ Давыдъ Зябва, еперал его кор. мѣсти повету Пинского, подадъ бу актуваню до книгъ кгродскихъ Пинскихъ привилей в Богу зѣалого его мѣсти князя Ивана Юрьевича Гольшанскаго, в речы в немъ ниже выраженной, и просилъ, абы до книгъ принятъ и уписанъ былъ, которого вписуючы в книги слово в слово такъ се в собе маєт.

Во ния Божое амин. Се я рыбѣ Божий Иванъ Юревичъ далъ есмь пашню дворецъ свой на ния Крупую и монастыру ко святой Пятницы со млыномъ и з людьми, людей чотыры чоловіки, служыти имъ на монастыр, хто коли нгуменъ будетъ, а в тому придали есмо два паробки и з воны в той дворецъ у Крупую, што бы вечно двѣ сохи ходили, хто коли нгуменъ будетъ, а на то есмо тую пашню придали, который коли нгуменъ усхочетъ у томъ монастырѣ обчынку держати дванадцѣтъ братовъ кормитъ, а есмо есмо придали у Соховахъ полколоды меду, а кону грошей, а старое данны у Валени чоловікъ даетъ тринадцѣтъ ведеръ меду, а сѣмъдѣсятъ грошей безъ дву, а еше есмо дали ему на рыбу, чымъ братю кормитъ, озеро Уколку на ния Борки, а з нашего невода коли волочатъ, десятая рыба на монастыр на братю, а з городское пашни десятина на монастыр, а со млына у городе десятина—десятая мерва на монастыр, а то есмо придали ко церкви Божий Святой Пятницы на паметъ родителемъ своимъ и собе вечно не рушено никимъ будучы, а хто иметъ у мою данину

уступати п у мое главо, нно церковь Божия сама себе уборонит. Писан ноябра десятого индикта пятнадцатого. У того привилей початъ привесистая княжати его мѣсти Ивана Юрьевича Гольшанскаго ест. Который привилей до книгъ кгродскихъ Пинскихъ естъ уписанъ.

№ 97 —1588 г. Апрѣля 25 дня.

Объясненіе вознаго объ осмотрѣ церкви св. Варвары за г. Дрогичиномъ, которую мѣщанинъ Дрогичинскій Андрей Поповичъ разрушилъ и унесъ изъ нея свящ. облаченія, антиминсъ и церковную утварь.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda post dominicam Conductus Paschae proxima anno Domini 1588.

Drohicin relatio.

Nobilis Daniel Prusinski ministerialis generalis regni una cum nobilibus Stanislaw Podgorski et Hrechori Pudkowski coram officio praesenti personalem fecit relationem, quia ex parte et ad requisitionem officiosam famati Andreae Wardacz civis Drohicensis condescendendo domum seu aedem divino honori dedicatam, erectionis sanctae Barbarae extra insistentem civitatis Drohicensis eminentem ex obductione illius adversus famatum Andreas Popowicz civem Drohicensem factam, eam aedem viderunt in omnibus devastatam patefactamque, prout videlicet praefatus requirens circa ministerialis relationem referebat sacerdotalia ornamenta et alia aparamenta necessariaque eidem domo pro honore divino commendata receptas esse, antimis cognomine rutenico vocatum exinde acceptum requirens protulit, aedem etiam eiusdem erectionis ruginosam ministerialis cum nobilibus praefatis vidisse agnovit.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго городского суда № 10283, л. 85, 88.

№ 98—1588 г. Мая 11 дня.

Презента на Хотичскую церковь священни-
ку о. Ивану Климовичу.

Actum in castro Mielnicensi feria se-
cunda post festum Omnium Sanctorum
proxima anno Domini millesimo sexcen-
tesimo quadragesimo.

Prezlatер Choticensis privilegium obtulit.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensis Mielnicensis personaliter
veniens honorabilis Kondrat Olichwierowic,
olim honorabilis Iwani Kondratowicz fili-
us, presbiter ritus graeci Choticensis, ob-
tulit et reproduxit eidem officio praesenti
privilegium infrascriptum, olim honorabi-
libus Chlementi et Iwano Kondratowiczom
per olim magnificum Nicolaum Kiszka,
capitaneum Drohicensem datum, sigillo-
que ejusdem magnifici capitanei Drohi-
ciensis obsignatum, manu propria sub-
scriptum, ad inducendum et inscribendum
in acta praesentia castrensis Mielnicensis,
cujus tenor talis.

Mikołaj Kiszka na Ciechanowcu, wo-
iewodzie Podlaski, starosta Drohiczki etc.
Oznaymujemy thym naszym listhem, iż
co za pewnem prawem wedle nadania
przodkow naszych, a osobliwie sławney
pamięci niebosczyka je-o meł pana oycy
naszego w ymieniu naszym Woznickiem,
we wsi Chotyczach, trzymał cerkiew Rus-
ką założenia Podniesienia Świętego Krzy-
ża swieszczeniکی s tego swiatha śmiercią
zeszły Konrath Oliphierowicz, po którego
śmierci przychodzili do nas synowie je-o
Klim a Iwan Kondratowicze y prosili nas,
abychmy ych przy tej cerkwi z grunty
y ze wszelakiemi pożytki do tej cerkwi
przynależącemi zostawili. My, bacząc w
tym rzecz słuszną, tę cerkiew z grunty y
ze wszelakiemi pożytki do niey zdawna
przynależącemi przy pomienionych Klimie
a Iwanie Oleferowiczach zostawujemy ta-
ktem sposobem, yż Klim, iako then, kto-

ry ma poświęcenie wedle zwyczaju reli-
giey swey od władcy Włodimierskie-o y
iższ iesth postanowionym swieszczeniکی,
tedy ma trzymać y na siebie brać dzie-
sięcinę, do tej cerkwi przystuszącą,
pułwłoczek w Chotyczach y połowicę
Zliszku na powinność swą popowską. A
brath iego Iwan na diacztwie do tej cer-
kwie włokę całą, to iesth we wsi Choty-
niczach pułwłoki, a we Mszanech drugą
pułwłoki y poł Zliszka w Chotyniczach.
Będąc powinni wedla powinności swey
służby Bożej ustawicznie pilnować, we
wszytkiem się przystoynie zachowując. A
Klim, iako swieszczenik ma obecnie przy
cerkwi być, także też Iwan dyaka od
siebie ustawicznego ma mieć. W cerkwi
też za okazyą potrzeby oba spólnie ied-
nakiem nakładem mają poprawować row-
nym sumptem. Y na to dalismy zwysz
mianowanym poddanym naszym then nasz
list pod pieczęcią y podpisem ręki naszej.
Dat w Huslewie 11 May MDLXXVIII.
Mikołaj Kiszka starosta Drohiczki ręką
własną.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда
№ 10938, л. 964—5.

№ 99—1590 г. Августа 8 дня.

Судебное опредѣленіе по дѣлу священника
Трокскаго Василя Федоровича съ татари-
номъ княземъ айсою Ахметьевичемъ о за-
хватѣ фондушевой земли Трокской Ронде-
ство Богородицкой церкви.

Справа священника Троцкого Ва-
силя Федоровича съ татарыномъ гдрьскимъ
повету Троцкого Айсою Ахметьевичемъ.
Лѣта от нароженя Сына Божого ти-
сеча пятаот деветдесятого, мѣца августа
девятого дня.

Передо мною Богданомъ Окгниськимъ,
подкоморымъ Троцкимъ, державцомъ Дор-
суньскимъ, за позовы мои подкоморски-

ми на року с предложенья через лист мой отворонный прыпаломъ и вравовне на выеханье на тот кгрунть через возного сторонамъ ознайманный, ставшы очевисте з одное стороны священникъ Троцкий Василей Федорович, а з другою стороны татарин гдрьскій повету Троцкого Айса Ахметевич на кгрунть, в повете Троцкомъ лежаком, прозывасмом Янкишском, сторона жалобливая священникъ Троцкий через опекуна церквей Троцкихъ пана Ивана Баку, доведшы очевистого поданья позву и року князю Айсе, жаловал с позву моего подкоморского на татарина гдрьского повету Троцкого князя Айсу Ахметевича о томъ, штожь дей тот Айса Ахметевичъ в року прошломъ тисеча пятсотъ осмьдесятъ осмомъ, в небытности дей попа при цркви Божой Рожества Пречистое Богородицы, в месте Троцкомъ лежакомъ, кгда тая церковь отлогомъ впусе лежала зо всеми прыналежностями своими, тогды дей тот Айса Ахметевичъ ку знищенью церкви Божее на круптехъ церковныхъ, здавна от княгини Неделиньское на тую церковь записанных, на двухъ нивахъ, называсмыхъ Янкишки а Матеевщица, першое поле лежаков по одной стороне дороги подле поля небощика пана Еразмуса Довкгрда именя его Михнишского, по левой стороне дороги до Трок идучое, от бояр пана Довкгрдовыхъ, а другое поле недалеко от двора небощика пана Остафья Горностая Величковского подле гаю вырубанаго по обеомъ сторонамъ дорога, на тыхъ дей поляхъ обудвухъ менованныхъ квалтовно а евовольне поравши, жытомъ и яриноу позасевал на рок тисеча пятсотъ осмьдесятъ девятый, о што дей того Айсу Ахметевича священникъ Троцкий листомъ от суду земьского Троцкого вравовымъ заповеднымъ обносил вравовне, абы тое збоже на тыхъ кгрунтехъ пожавши зложилъ и с того кгрунть не звозил аж до розправы под дванатцатма рублями грошей на врад и на сторону, чого доводечы положыль пере-

до мною лист заповедный от суду земьского Троцкого о тые кгрунты вынесены под датою року тисеча пятсотъ осмьдесятъ девятого, мца июня осмого дня, а пры томъ положиль выпис с книгъ кгородскихъ Троцкихъ под датою року тисеча пятсотъ осмьдесятъ девятого, мца июля второго дня сознанья возного повету Троцкого Ивана Лукашевича о томъ, иж он с того листу заповедного, в року тисеча пятсотъ осмьдесятъ девятомъ, мца июня двадцат пятого дня от суду земьского Троцкого через священника вынесенного, конию слово в слово списавши под печатью своею князю Айсе Ахметевичу подал, а он дей, ничего на заповед не дбаючи, збоже звозилъ, не ждучы о кгрунть розправы. На то аз устнымъ злеченьемъ и порученьемъ жоны своею князь Айса Ахметевичъ поведилъ, ижъ он фолварокъ свой Осолковицкий, над озеромъ Осолкиниками лежащий, зо всеми кгрунты, до того дворца належачими, пустил заставою жоне своей княгини Шальце Богдановне, до которого дей дворца належать и тые два поля, о которые священникъ позываетъ. Про то дей мел был священникъ жону мою, яко держачую позывати, а я дей без жоны своею в отказе быти не повинен, кгдаж се не позвано. А княгиня Шалка, жона его, тутъ жо очевисте стоячы, положила передо мною листъ Айсы Ахметевича, мужа своего, под печатью его и с подписомъ руки его и под печатми трохъ татаров землян гдрьскихъ и с подписаньемъ рук ихъ, под датою року тисеча пятсотъ осмьдесятъ семого, мца мая пятого дня, в которомъ описуетъ, иж той малжонце своей заставил дворец свой, у Бродацкого купленный, прозываемый Осолкиницкий, зо всеми кгрунты у полтору сту копахъ грошей литовскихъ и зараз в моц и в держанье ей поступил; к тому показала выпис кгородский Троцкий под датою року тисеча пятсотъ осмьдесятъ семого, мца сентебра трынатцатого дня сознанья возного повету Троц-

кого Ивана Черневского Мышки, ижъ перед нимъ вознымъ прышла в держанье того дворца за поступленомъ мужа своего заставою и полтору ету копахъ в року тисеча пятсот осмьдесят семомъ, мца мая пятого дня, а кгдаж дей я того дворца не держу, але жона моя держыть, подал артыкуль деветнацатый в розделу четвертого о зношенію позву и просил, абы водлуг того артыкулу от позву волен был. На то пан Бака отказ чынечы поведил, иж зношене позву кизю Айсе и жоне его ити не можетъ с тыхъ причин: перша, иж священникъ позывает не о кгрунты дворца Осолкиницкого князя Айсиныи и жоны его, але о кгрунты церковныи, которые до того дворца Осолкиницкого не принадлежат; другое, иж кизь Айса записал жоне своей заставою тот дворец в року осмьдесят семомъ, а в кгрунты церковныи вступил се в року осмьдесят осмомъ, яко се то значить с позву и з листу заповедного, про то тыхъ кгрунтовъ ей заставовати в року осмьдесят семомъ не мог, которые в року осмьдесят осмомъ забрал; третее, иж тые позвы не положены на том дворцу Осолкиницкомъ, але в руки кизю Айсе Ахметевичу самому поданыи в месте Троцкомъ, яко се то зъ сознания возного показало; про то просил, абы священникъ ку далшому доводу былъ прищупонъ. А так я, видечи с тыхъ всихъ прычин от пана Баки поданыи не слушие зношене тыхъ позвовъ, всказалом сторонам далей в право поступовати. А потом пан Бака положыл передо мною видымус с книгъ земскихъ судовыхъ Троцкихъ под датою року тисеча пятсот шестдесят осмого, мца октября семого дня сознания очивистого кнегини Андреевое Нелединское Ганны Ивановны Куньцовича перед судомъ земскимъ Троцкимъ на рокохъ о светом Михале з уписанемъ у тотъ выпис листу ее добровольного, при котором стоячы сознала о томъ, иж што кунила две земли пустовскихъ мужицкихъ у его

мл. пана Шефана Тарновского и у малжоньки его пани Ганны Гамьшевны, названые прозвищомъ Янькишка а Матеевыцзыны, с которыхъ земля вынемшии и отдаливши одну пустовицзыну на име Янькишку, на которой и дворец поселила, з своее доброе воли для душного збавенья своего дала и записала на церковь Божю Рождества Пречыстое Богоматеры монастыр Троцкий на вочныи часы, то есть одно поле, которого есть и з зарослями на петнатцат бочокъ сееня, которое поле лежить по одной стороне дороги подле поля его мл. пана Еразмуса Довкгирда, которая дорога идетъ от бояр его мл. пана Довкгирдовыхъ до Троц, по левой стороне дороги, а другое поле недалеко от двора его мл. ппа Остафья Горностая Величковского подле гаю вырубаного, по обеюмъ сторонамъ дороги, которого поля и з зарослями такъже на петнатцат бочокъ сееня, яко о томъ ширей на листе ее и на томъ видымусе есть описано и доложено; а пры томъ просилъ пан Бака именемъ священника Троцкого, абым я тые поля обадва обехал, к границамъ ее прыпатрыл. И кгдам обехал першое поле, которое описуетъ подле дороги, от бояр пана Довкгирдовыхъ до Троц идучое, по левой рутце, тогда такъ се знашло, яко в томъ видымусе есть граница описана, и на том же полю указал священникъ печищо, которое менял быт дворцомъ кнегини Нелединское на церковь записанныи, яко о томъ на томъ видымусе сознания своего воспоминает, а потом и другое поле недалеко двора Величковского, обапол дороги подле гаю вырубаного так же обехалом и так се водлуг описани ее кнегини Нелединское границы згодили. А к тому ставил священникъ девети светковъ на то, иж то есть кгрунт церковный—першого возного повету Троцкого Ивана Лукашевича, а другого пана Миколая Навлицкого, третего и четвертого мещан Троцкихъ Михайла Матфее-

вича а Еразмуса Юхновича, а подданных дворца Величковского, суграичных суседовъ пети, то ест Мартина Енчиковича, а Миколая Кулеша тивуна Величковского, а Петра Болондыса, а Валентына Станиславовича, а Томька Мартиновича и к тому тры светки брали се до присеги на томъ, ижъ то естъ кгрунтъ церковный, от кнегини Нелединское на церковь записаный. И просилъ священникъ через пана Баку, абы былъ ку доводу прыпущонъ, а за тым абы кгрунтъ одержалъ и кгвалт абы былъ на немъ сказан, такъ тежъ збоже, через заповедъ звезеное, абы совито платилъ и винны через врад земьскый Троцкий через листъ заповедный положеное абы на номъ дванатцать рублей сказано было подлуг артыкулу двадцать второго а розделу девятого. На то отказ чынешы князь Айса Ахметевичъ поведилъ, што священникъ выводитъ менуючы бытъ тые два поля церковными быти, тогды дей то сютъ поля мои властные дворца Осолкиницкого, от мене жопе моей заставленные, кгдажъ дей панъ Иванъ Бака а малжонкою своею пани Ганною Ивановною Кунцовича, бывшою кнегинею Нелединьскою, от которе собе священникъ менитъ бытъ на церковь тые кгрунты записанные, продали дворецъ тотъ Осолкиницкый зовсиль на все шляхетному пану Арнольфу Миколаевичу Брезскому на вечность, который Брескый тотъ же дворецъ продалъ пану Цестру Бродацкому, от которогомъ я купилъ тотъ же дворецъ зо всеми кгрунты, про то дей могла кнегиня Нелединьская попа потешить, але дей опитъ и с тыми кгрунты то иньшому в руки пустила, чого доводечы положили передо мною выписъ с книгъ земьскихъ Троцкихъ под датою року тисеча пятсотъ семдесятъ сего, мца июня сего дня порепосенья зъ кгроду до земства выпису кгродского, што панъ Иванъ Бака а малжонкою своею паниею Ганною Кунцовича сознали пану Брезскому дворецъ Осолкиницкый со всиль на все прода-

ный на вечность и а уписанемъ листу ихъ вечного у тотъ выписъ кгродский, датою в року тисеча пятсотъ семдесятъ пятомъ, мца генвара третьего дня. А кгда былъ чытан, показуется на продажи пана Бачиной и малжонки его, ижъ дворецъ Осолкиницкый зо всеми кгрунты пану Брезскому продали на вечность, одно с тое зомли вывели, в тую продажу ему не пустили землю пустовскую Иноуцзыну подле земель Михинишскихъ зо всиль для того, ижъ первей того от нее пани Ганны Кунцовича естъ на вечность записана на церковь Божию манастиръ светое Пречистое Троцкий и до того панъ Брезский и потомки его николи ничого моти не мають. При томъ показалъ выписъ с книгъ земьскихъ Троцкихъ под датою року тисеча пятсотъ осмдесятъ пятого, мца августа семнатцатого дня сознаня очивистого пана Петра Бродацкого и жоны его Луцыи Кгабрыяловны, ижъ тотъ дворецъ Осолкиницкый, у пана Бреского купленный, продали на вечность князю Айсе Ахметевичу зо всеми кгрунты, до того дворца належачыми, и бралъ се пры таковыхъ листехъ на доводъ, ставилъ светковъ одиннатцать, а меновите Кгабрыеля Матеевича з-места Троцкого, Абдулу Керемовича татарына, Павла Станиславовича подданого его кр. мл. села Солкиницкого, князя Хасея Сеньчуковича татарына, Шахманцера Сеньчуковича толмача, Османа Мануловича татарына ж, Сынулиса Махмеевича татарына, Станислава Матеевича христианина похожего человека, Усейна Мамлетевича татарына, Обушка татарына толмача, Нурдовлетя Осейтевича с Пиктокемевъ татарина, а пры тыхъ светкахъ бралъ се до присеги Айса Ахметевичъ самъ четвертый, хотечы на томъ присегнути, ижъ то суть его кгрунты дворца Осолкиницкого, а не церковные; а што се дей дотычетъ, ижъ священникъ Троцкий домовляется, што через заповедъ збоже с тыхъ кгрунтовъ звезено, ино дей не я звозилъ, жона моя за тымъ правомъ, которое от

мене маеть, которое перед вапою мл. пне подкоморый покладала; якожь и она тут же жона его стоечы, до того се прызнала, ижь тое збожье звезла, а тежь дей водлугъ прѣва посполитого з розделу девятого, артыкулу двадцат второго, который ку помочы себе подаеть священникъ мель дей за шест педель, а надалей за дванатцатъ по вынесенью листу заповедного позвати позвомъ подкоморскимъ, чого ижь дей омишкаль, тогда вко себе опустил, вед же не толко вины албо збожья, але и кгрунъту одержати не может за правомъ моимъ, которое я показую. На то через его мл. пана Баку священникъ откаа чынечы поведиль, ижь право слуснейшое через писмо и светки священникъ показывает, кгда жь дей и власный выпистъ земский Троцкий, который на тот дворець Брескому служылъ, а князь Айса его сам положил, тогда и тамъ се показывает, ижь тые кгрунъты первей на церковь записаны и Брескому не проданы; с тыхъ прычынь просиль, абы был его довод слуханъ; а што дей князь Айса поведаетъ, яко бы мел священник омишкать позывати позвомъ подкоморскимъ до дванатцати недел и тымъ себе ктвалт, збоже и вину, у которую князь Айса попал, опустити, ино дей и перед тымъ его священникъ позвомъ вапей мл. подкоморскимъ позывалъ, нишли за тими позвы не сужоно, иж з допущеня Божего тутъ коло Троць у тот час великое поветре моровое было, чого доведчы положыль позовъ мой подкоморский под датою року тисеча лятьсот осмьдесятъ девятого, мца августа шостого дни, в той речы от священника на князя Айсу вынесены, а пры томъ квит возного повету Троцкого Ивана Лукашевича, на врад кгородскомъ через него признаный, иж тые позвы подавалъ князю Айсе Ахметевичу очивисто в руки, в месте Троцькомъ, в року тисеча пятсот осмьдесят девятом, мца августа тринадцатого дня, з щого се показало, иж све-

щенникъ давности позванья не омиш-кал. А такъ я, хотечы еще в той речы тымъ достаточней з светковъ се справить, чого бы в той речы были ведоми, на перод, напомнимъ светковъ стороны жалобливое священниковых, абы правдиве сознавали, пыталомъ ихъ по одному. Наперед Иван Лукашевичъ возный и Миколай Навлицкий в одно слово сознали, ижь сведоми того добре и сами пры томъ были, коли еще кнегиня Неледипская тые два поля на церковь записала игумену Пречыстеньскому Троцкому Федору Офанасовичу и на потомъ будущимъ игуменомъ Троцкимъ, а Еразмусъ Юхновичъ мещанинъ Троцкий сознал, ижь кнегини Нелединская его кую была и у него завжды в Трокахъ господою стояла и естъ того добре сведомъ, же тые земли на церковь отисала; а Михайло Матфеевичъ мещанинъ Троцкий поведиль, ижь того добре сведомъ, ижь тыхъ кгрунътовъ завжды попи Троцкие уживали и кому хотечы наймовали, а лихто се не вступовалъ; а подданные Величковские сознавали, Мартинъ Енчыкович и Миколай тивунъ Величковский, ижь у попов сами тые земли наймовали, пахали, а ниhto переказы не чынивал; а Петръ Болоньдис поведил, иж, будучы наймитомъ у тивуна Величковского Миколая, орывалъ на тыхъ земляхъ и того сведомъ, же ихъ у попа наймовано; а Валентый Станиславович поведиль, иж служечы наймитомъ у Мартина Енчыковича, тую землю орывалъ, кгда ее у поповъ Троцкихъ Мартинъ наймовал; а Томко Мартиновичъ поведил, ижь отецъ мой Мартинъ тую землю у поповъ наймовал, а я дей и з наймитомъ Валентыномъ орывали на тыхъ земляхъ, а ниhto не вступовывалсе. А светки другое стороны обжалованое Айсы Ахметевича, будучы также напомнимъ о правдивое сознанье, поведили—первыи Кгабриел Матеевич Ограк поведил, ижь кнегиня Нелединская пустила тую землю Янкишку пану Брескому, але не паметаю

яко давно; другий Абдула Керамович поведил, иж дей Айса Ахметевич тую землю от чотырохъ годовъ пашет; третий Павел Станиславовичъ поведил, иж тые земли наймовывал от семи годовъ от Хоецкого и от Бродацкого и от Айсы; четвертый Хасей Сеньчуковичъ поведил, иж наймовал тые земли от Бродацкого годов со два и от князя Айсы так рокъ; пятый, Шахманьцер толмач поведил, ижъ от одиньнатцати годовъ паметаеть, ижъ тыхъ кгрунтьов Бродацкий, а по немъ князь Айса ужывасть; шостый Асман Мамулович поведил, ижъ третий тому год, яко у князя Айсы нанявши тые земли, жыто на нихъ сеял; седмый Симулисъ Ахметевичъ поведилъ, ижъ шостый тому рокъ, яко то Бродацкий тые земли завель князю Айсе, а он того завожелья сведомъ; осмый хрестиянинъ Станислав Матеевич человекъ похожий поведилъ, хотя дей я служу князю Айсе Ахметевичу, але я кгрунту не сведомъ, чый бы был; девятый Усейн Мамлетевичъ поведилъ, иж от чотырохъ або пети годовъ князь Айса тые кгрунты пашеть; десятый Обушко толмач поведил, ижъ того сведомъ, же Бродацкий тые кгрунты князю Айсе продалъ; одиньнатцатый поведил: слыхали есмо тое, ижъ Бродацкий держал и князю Айсе продал. За тым священник через пана Баку поведил, иж се дей то яснее показало на писме з выписовъ так от священника, яко и от стороны обжалованое покъладаныхъ, ижъ тые кгрунты суть на церковь записаны, такъ теж сведетствомъ священникъ людьми добрыми довелъ, же то суть кгрунты церковныя; а князь Айса, ижъ самъ на своемъ доводе устал и самъ на себе выписъ земьский показал, ижъ до того Брезкий ничего не мел, поготовю они потомъки его до того ничого не мають; к тому светки его не згодны, кдыжъ вжо на всемъ доводе устал, а к тому ижъ тежъ право на тые земли от кнегини Нелединьское показалося першою датою, нижли Брезского, на што подал з статуту старого артыкулъ

двадцать осмый з разделу першого, а з нового статуту теперешнего з разделу перного артыкулъ трыгцать вторый, а з разделу сего артыкулъ пятый; к тому теж подал з разделу четвертого артыкулъ семдесят седмый, а з разделу девятого артыкулъ двадцать вторый и артыкулъ вторый и с тогожъ девятого разделу артыкулъ шестнатцатый, а затымъ просил, абы кгрунт, збоже, совито вины дванатцат рублевъ и кгвалт водле статуту еказанъ. А по выслуханью тыхъ всихъ доводовъ, кды вжо за нытанемъ моимъ обеде стороне большъ ничого до тое справы мовити не мели, прысмотревшысе добре артыкуломъ от сторонъ подаванымъ, такъ еси в той речы знають, ижъ священникъ довел того кгрунту писмомъ и границами, значнее описаными и через светки люди добрыя и датою першою, а князь Айса Ахметевичъ право свое, которое Брезкому на тот дворецъ служило, датою последнейшою показал и в том же праве его значнее описует, ижъ до того Брезкий ничего не мает, але то на церковь отписано, а к тому светки его в сведетстве своемъ не згодны, а самъ и з жоню призналися до ужываня того кгрунту, до которого ничого не мели, прото тотъ кгрунт обадва тые поля священнику Троцкому вжо без присаги светков на церковь Троцкую, где здавна тотъ кгрунтъ естъ фундованый, прысудил еси и водле артыкуловъ от стороны подаваныхъ, а меновите водлуг артыкулу двадцатъ второго з разделу девятого на князю Айсе а на жоню его, которан добровольне его заступовала, признаваучисе, ижъ она збоже через заповедъ забрала, кгвалту дванатцат рублевъ грошей стороне жалобливой еказаломъ, а вины имъ через заповедъ збожью звезли стороне жалобной шест рублевъ грошей, суду земскому Троцкому тры рубли грошей, а себе подкоморому тры рубли грошей, што на именью ихъ Осолкиницкомъ отпавлено быти мает; а што се дотычет збожа, ижъ через заповедъ звезли, же се

сторона домовляла, абы совито платил, ино иж не ведать, колько того збожя было, а сторона того не показала, с тыхъ прычинъ князя Айсу от плачепя збожя вольнымъ учыниломъ; якожь на отправу за кгвалт и за вины сказанные стороне жалобной и суду земьскому и мне самому подкоморому до тогож суду земского Троцкого, от которого был лист заповедный выпесеный, отослал есми. А по томъ декрете моемъ сторона обжалованая князь Айса Ахметевичъ, прынявши быт тот мой всказ за слушный з стороны поля одного подле дороги, от бояр Довкгирдовских до Трок идучое, по левой рутце, на которомъ дворец бывал и пещище еще знат так теж о кгвалтъ и о вины сказанные и переставъши на томъ декрете, толко о другое поле, которое подалеко двора Величковского, обавол дороги под гаемъ рырубанымъ лежат, розумеючи быт мой сказ не правне вчынень, апелевал до суду головного Трыбуналнаго, которому апеляции допустиломъ, ведже водлуг артыкулу сегого з розделу девятого в держаню стороны тое, которой прысужоно, то есть священника Троцкого пры церкви Божой, до выеханя пановъ комисаровъ, яоставил есми. Которая справа, яко се передо мною точила, до книг моихъ подкоморьских ест записана. Писанъ на кгруяте церковномъ Янъкишъскомъ

Изъ актовой книги Трокского подкоморского суда за 1585—1606 годы, № 5931, л. 49—52

Примечание: Документъ этотъ напечатанъ съ копий во II т. «Археографическаго Сборника», подъ № 90. но съ пропусками, а нынѣ печатается по подлиннику.

№ 100 — 1590 г. Ноября 2 дня.

Инвентарь имѣнія и мѣстечка Крайска Минска воев., съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Акт инвентаря майѣтности Крайска, в Мин. вѣтвѣ лежачей, з ограничениемъ од

J. W. Niesiowski, wdziney Witebskiey synowi imsci wydane.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartego, msca Julij trzydziestego dnia.

Na urządzie I. K. msci grodzkim wttwa Min. stanowszy osobiscie w Imć pan Konstanty Stański, rotmistrziewicz Smolen., inwentarz Krayski od w. Bronca, podstolego Wilen. w komportacyi wedle nakazu dekretu kommissyinego granicznego, w roku teraznieyszym tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartym, Junij dwodziestego piątego dnia nastętego, w kancelaryi grodz. wttwa Min. złożony za dozwołoną wzmiankowanym dekretem komunikacyą z instancyi W. I. pana Stanisława Jesmana, regenta ziem. wttwa Min. do akt podał, który in autentiko ruskim skoropisem pisany od słowa do słowa ma wyraz następny:

Regest spisania dwora imienia Krayskoho, u powete Menskom leżaczoho, mene Jadwihi Nosiłowskoie, wojewodzianki Witebskoie, czasty mojeje otczyznoje. ktorui u iesny z rownobo delu weczysto ho prawom przyżonym od sestr swoich wydelenoje mela y spokojnie iako własnost swoju otczyznu po ieho miłost panu Jurju Nosiłowskom, wojewode Witebskom. otcu swojem tak że y tui u czast, ktoraja se mne u Kraysku za czast moju otczyznoju z rownoboż delu protyw imienia Nosiłowskoho od sestry mojeje paniee Szczasnoje Nosiłowskoje, wojewodanki Witebskoje, knehyni Jurjewoje Zbaraskoje menoju dostała, także kupli y przykupi, ktoryjeż kolwiek sut wodluch listow do toboż imienie moieho Krayskoho tak, iakom ja zdawna derżała y używała, ktoroje toje imienie Kraysk na perwey dwor z budowaniem dwornym, z pasznoju dwornoju, z humnom y z zbożem wszelakim zasejanym y ne zasejanym, z folwarkom y z bydłom wsiakim w tom folwarku dwornym, z sadami, z ochorody owocowymi, z stawy, z młynny, także z bojary y ich khrunty, z meszczany, u mesteczku Kraysku na czast moju prynależaczymi, z ich

gruntami y ich powinnościami, z poddanymi, z ludmi tiahlymi y z ich służbami y podatkami y z ich khruntami także y z ohorodnikami y czeledyju dwornoju, z bory, lesy, dubrowami, z zaroslami, z puszczoju, z łowy zwerynnymi y z hony bobrowymi, z senożatni y z boloty y zo wszelakimi khruntami y pożytki, iakoż kolwiek nazwały se mohut, tak, iako se toje imenie moje Kraysk mne dostało y z dawna w hranicach obychodech swoich y wo wsiakich pożytkach mło y teper majet, menowite use spisawszy ja Jadwiga Nosikowskaja, wojewodanka Witebskaja z łaski swojeje y z miłosty materynskoje synu swoiemu miłomu ieho miłosty panu Janu Ostyku wiecznym prawom wodluch poradku prawa pospolitoho y statutu czerez woznoho powetu Mensko-ho pana Dmitra Andrejewicza Pożarysko-ho y pry szlachcie tohoż powetu Mensko-ho do ruk pana Ostykowych podała, w moc, w derżanie y w wiecznoje używanie ieho miłosty postupyła, roku od narożenia Syna Bożoho tysiecza piatsot dewetdesiatioho, miesiecza Nojabra wtoroho dnia y wżo od niniesznego dnia ja sama ani czerez koho z bliskich y powinnych moich y kogoż kolwiek w toje imenie zwysz mennennoje Kraysk y ni w ktoruju czast y ni u woszo ustupatysie y ni w czom perekazy iemu synu mojemu panu Janu Ostyku czynity nie maju y mocy mety nie budu wiecznymi czasy, ale syn moy ieho miłost pan Jan Ostyk, derżaczy toje imenie Krayskoje, wolen budet oddaty, prodaty, zamenity, darowaty, na kostel zapisaty y zastawity y tym wodluch woli swojeje, iako własnostiu swojeju szafowaty. A tot restr tak se w sobe majet.

Naperwey dwortoho imenia Krayskoho zowsim budowaniem dwornym, z humnom, zbożem u nem mołoczonym y ne mołoczonym, z solwarkom dwornym, z bydłom y z statkom wszelakim w nem, czobo osobliwy rejestr tak w humnie zbozia, iako u solwarku bydła y wsiakoho statku y inszoho spratu domowego spisawszy, pod

peczatiu mojego synu moiemu panu Janu Ostyku oddalam . . . *) do toho dwora sady owocowyje, ohorody owoszczowyje, pola oromyie zasejanyie y ne zasejanyie, z stawiszczami y z młynom, także nowiny, prorobki, zarosli, senożaty y bolota na mestecach rożnych. Bojara pancernyie: pierwszy Mikolay Seleznewicz z bratyju swojeju szlachtyczy; drugi Petr Janalewicz z Janom kozakom szlachtyczy; trzeci Jan Kozarynowicz szlachtycz; czwarty Hapon Łabot y syn ieho Jakow; piaty Lewon Łabot; szosty Hryhor Petraszko; siodmy Matey Potraszko; osmy Semen Matkiewicz szlachtycz utczywy; dziewiaty Paweł Peniaz z Matwejem Peniazem; dziesiąty Fiedor Wiażewicz; iedynasty Paweł Stolar wolny; dwonasty Jan Grothowski szlachtycz utczywy. U mesteczku Kraysku meszczanie na czast ieho miłosty: pierwszy Wakolay Oleszkowicz woyt dym odyn; wtory Roman Kotelewinowicz dym odyn; trety Jasiuk Sudnikowicz dym odyn; czetwerty Jakub Hłosko dym odyn; piaty Wasil Potapowicz dym odyn; szosty Mikolay Lebet dym odyn; semy Martyn Lenewicz dym odyn; osmy Łukian Korotkowicz dym odyn; dewaty Paweł Czernobay dym odyn; desiaty Matey Lonowicz dym odyn; odynatcaty Lewon Korolewicz dym odyn; dwanatcaty Jakow Korol dym odyn; trynatcaty Parlien Korolewicz dym odyn; czotyrnatcaty Jakow Oleszkowicz dym odyn; piatnatcaty Kuryło Szapował dym odyn; szesnatecaty Sidor Krawiec dym odyn; semnatcaty Petr Bohatynka dym odyn; osymnatcaty Stepan Honezar dym odyn; dewetnatcaty Paweł Kowal dym odyn; dwatecaty Wasil Kowalenok dym odyn; dwatecat pierwszy Fiedor Reszotnik dym odyn; dwatecat wtory Martyn Ozarkowicz dym odyn. Stodola u mesteczku Kraysku, cerkow sumestnaja y pop. Powynnost tych meszczan u podwody iezdyty, z listy chodyty, na gwałt y ulowy, toloki na zniwa z ohoroda, kotoryie na nich

*) Въ подлинникѣ пропускъ.

siediat, a korezem ne majut, tyie do hodu dajut po hroszoy dwanaćcat, a wradniku piszczoho po penezey dwanaćcet, a koto-ryie korezmy majut, od kotła horeczono-
ho po hroszy tryćcat, od piwa po hroszy. . . .
od medu po hroszey. . . . Ludy tiahlyie. Selo
Hrynewiczy. Perwy Jakow Oltuchowicz z
tremą bratennikami, z Symonom y Kar-
pom y Jackom służba zupólnaja dym odyn;
wtory Miszko Opanasowicz z dwoma sy-
nami y z Zenkom y z Moysejem dym odyn;
treti Maxim Opanasowicz z bratom Kar-
niejem dym odyn; czetwerty Jermak, a
Prokop dym odyn; piaty Paweł Sekano-
wicz z synom Tymoszkom dym odyn; szo-
sty Wasink Sekanowicz dym odyn; semy Bał-
tromiey Sekanowicz żarnoklew dym odyn;
dewiaty Samuilo Sekunowicz dym odyn;
desiaty Semen Oltuchowicz dym odyn;
odynateaty Olesiey Klepcewicz z synom
Rodkom dym odyn; dwanaćcaty Lewon
Klepcewicz dym odyn; trynaćcaty Haury-
ło Bachar y z dwoma synami Fedorom
a Kononom dym odyn; czotyrynaćcaty Epi-
mach Chwetkowicz z bratom Łohwinom
dym odyn; piętnaćcaty Taras Uszakowicz
dym odyn; szesnaćcaty Lewon Klepce-
wicz dym odyn; semnaćcaty Rodko z
pasynkami z Trochimom a z Stepanom
Miskowicz dym odyn. Selo Łotuszki:
perwy Iwan Łotuszka z pięćma synami
dym odyn; wtory Jermak Łotuszka z . . .
. . . synami *) Andrejem dym odyn;
treti Anton Jermakowicz Łotuszka dym
odyn; czetwerty Rychlik Łotuszka dym
odyn; piaty Omelian Łotuszczycz dym
odyn. Selo Bubny: perwy Andrey Buben
z pryimoju Iwaszkom dym odyn; wtory
Martyn Buben z dwoma synami Kononom
dym odyn; tretı Motko Bubnowicz dym
odyn; czetwerty Jacko Bubnowicz dym
odyn; piaty Nahum Stepanowicz Szyiczyc
dym odyn. . . . Perwy Olchym Konoplanik z
synom Mikitoju dym odyn; wtory Andrey
Buben z dwoma bratennikami dym odyn;

*) Тоже.

treti Olysey Plesun z synom Hryhoryiem
dym odyn; czetwerty Andrey Plesun z
brataniczom Daniłom dym odyn; piaty
Fedor Lepeszka z czterma synami dym
odyn; szosty Stelmach Hryszko Lepesz-
czyc dym odyn; semy Iwan Łyha z dwe-
ma synami dym odyn; osmy Martyn Ku-
cel z synami dym odyn; dewiaty Jermola
Potiażycz dym odyn; desiaty Chilimon
Lizunowicz dym odyn; odynateaty Hrysz-
ko Łyzunowicz dym odyn; dwanaćcaty
Sidor Krebiuka dym odyn; trynaćcaty
Chwedey Arascewicz dym odyn; czotyry-
naćcaty Wasil Aryscewicz dym odyn; pię-
tnaćcaty Ilko Łazarowicz dym odyn; szes-
naćcaty Hryszko Łoszak dym odyn;
siemnaćcaty Matwiey Łosiak dym odyn;
osmnaćcaty Hryszko Matiuk dym odyn;
dewetnaćcaty Jermak Rusakowicz otczyc
dym odyn; dwateaty Stepan Olisiejewicz
Plesunowicz dym odyn. Posedency: perwy
Pauluk Rożycz dym odyn; wtory Martyn
Rożyc dym odyn; tretı Hryszko Wołyniec
z synom Andrejem dymy dwa. Melnik Ihnat
Kloczko z synami dym odyn. Czelad dworna:
perwy Stanisław Kulesz czobotar, ktoroho
wolnym uczyniła, okrom detey Kaspo-
ra y Tomka, dym odyn; wtory Jakow Mos-
rec, ktorohom wolnym uczyniła, okrom
detey Pauluka dym odyn; tretı Denis Ko-
rolewicz mieszkajet na ohorodie dym odyn;
czetwerty Jacuk Rabuszka dym odyn;
piaty Ahrenia z Chwedkoin synom pastu-
chom dym odyn. Skomorochove: perwy
Kaspor Skomoroch dym odyn; wtory Ma-
tey Skomoroch dym odyn; tretı Martyn
Skomoroch dym odyn; czetwerty Jakow
Popowicz na ohorodie sedyt dym odyn.
A hranica toho imienia Krayskoho, to iest
hde puszczy y lesy y w nich łowy wsiakije
y inszyie pożytki sūt wodłuch starodaw-
nych znakow pewnych społnaja z Suszko-
wom, poczawszy od sutok, hde reczka
Rekta u reku Dwinosu upała, a od toho
mestca reczkoju Rektoju . . . aż do
Bełoje Zawoni, a od Bełoj Zawoni iduczy
puszczoju aż u ruczay nazywajemy Meznik,
a od Meznika u bełoto, nazywaiemoje Ko-

ninszczewo, a od toho bolota Koninszczewa aż u Stryi rubeż, a od toho Stryi rubeża idet tym ruczajem do nowiny poddanoho mojeho na imia Fedora Lapeszki; a po druhoy storonie puszczy hranica poczynajetsia ot tychże sutok, hde reczka Rekta upała u reku Dwynosu, ottul unis iduczy rekju Dwynosoju aż do sutok reki Welyi, hde Dwynosa z rekoju Weleju schodyt, a od ustia Weleju rekoju iduczy unis, aż do reczki Kobylanki, a tam poczynajetsia puszcza spolnaja Charkowskaja z uczastnikami mojmi tojuż rekoju Weleju unis, aż do perewozu Mkhowoho, a od perewozu Mkhowoho unis rekoju Weleju iduczy do Wysokoho Berehu. A tak ja Jadwiha Jurewna Nosilowskaja pry postupowaniu toho imienia Krayskoho zo wsim, iako sie tut wyszey pomeniło y czoho iestliby nie dołożono albo ne pomeneno, na to jesmy y ses regestr do ruk synu mojemu panu Janu Ostyku oddała pod peczatoju mojemu y pod peczatiu toho woznoho, kotory toje imenie od mene wodluch scho regestru ieho miłosty panu Janu Ostyku zawodyt y podał Dmitra Andrejewicza Pożaryskoho y pod peczatiu szlachty ludcy dobrych, kotoroje pry tom byli y z podpisom ruk ich kotoryje pisat umieli: pana Protasa Stanisławowicza Czarnoruckoho, a p-a Woytycha Kamienskoho. Pisan u Kraysku roku od Narożenia Syna Bożoho tysieczna piatsot dewetdesiatoho, mesieczna Nojebra wtoroho dnia. U tego inwentarza Krayskiego przy czterech pieczęciach na kustodyi podpisy ichmosc panow pieczętarzow, a na drugiey stronicy suscepta aktykacyi onego y pomey podpis W. podstarosciego w te słowa (LSLSLSLS.) Za oczewistoju prozboju iey miłosty pani Jadwihi Nosilowskoy peczat przyłożył y rukoju własnoju podpisał Protas Stanisławowicz Czornorucki. Za oczewistą prozbą jeymosci paniey Jadwigi Nosilowskiey, wojewodzianki Witebskiey, ja Woyciech Kamienski przy pieczęci swey ręką swą podpisał. Roku dewetdesiatoho, mesieczna Nojebra piatoho dnia tot inwen-

tar był pokładan czerez woznoho Menskoho Dmitra Pożaryskoho peredo mnoju Janem Petraszkiewiczem, podstarostym Menskim. Jan Petraszkiewicz, podstarosty Minski. Ktory to inwentarz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest w xiegi grodzkie wieczyste wojewodztwa Minskiego przyięty y wpisany. Jan Wolodkowicz grod. Min. pisarz. Connotat. Bogusław Bohariewicz grdzki Wa Min. Regent.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1784—годъ, № 11811, л. 451—457.

№ 101—1591 г. Мая 9 дня.

Фундушъ Кочеранской церкви, Бобруйскаго староства.

Akt listu funduszowego na cerkiew Koczeranską oznaczającego.

Roku tysiąc siedmsetł osmdziesiątł dziewiątego, miesiąca augusta pierwszego dnia.

Przed aktami ziemskimi pttu Rzgo stanowszy osobiscie wozny I. K. msci wttwa Minskiego Dyonizy Kalkiewicz list na fundusz cerkwi Koczeranskiey służący ad acta podał, ktorego wyrazy są takowe. Wypis z knih Czernihowskich eparceti y metropolitanskiey I. W. jeho miłosty Sawastjana Ypatia Patyeja, archimandryty Czernihowskoho, archiebiskopa metropolij po prawe swieszczennom Iwanu Sielawie kazał wypisat list ieho miłosty korolewskoy nadany na cerkow pod chramem Swiatytela Nikolaja w pttcie Rzeczyc., wolosty Bobruy., pry siele Koczeran słowo do słowa niepremiennie.

Roku tysiacznoho piatsotnoho dewedziastoho perweho. Bił nam czołom I. W. Petro Tryzna, wojewoda Parnawski a starosta slobod naszych Bobruyskich, okazując karpu predkow naszych, koroley

polskich, za czestnym mužem Hawryłoju Kostkoju, chotiaczemu byty iereom przy cerkwi sęla Koczerau pokładał nam prozbu swoju, abysmy iemu listom naszym potwierdyli.

Zygmunt Treti, z Bożey łaski korol Polski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Kurlanski, Inflanski, Sewerski, Szwecki y kniaz Wieliki Litowski. Na prozbu I. W. Petra Tryzny y na czestnosć muža Hawryły Kostki hodnomu byty iereiem w slobodach naszych starosty Bobruy za rykoju Berezynoiu przy siele Koczerau wo chrami swiatytela Nikołaja dopuszczaju byty popom y po nim nastupnikom iecho, to k moleniu Bożemu za nas y reczy ptley, wruczajem hrunt y do tohoż chrama nadannye prodkow naszych korole y ich miłosty obrubkom wołok dwie morg odyn y szachow sto piadesiat try y sienożaty morhow szesdesiat odyn y szachow dwiescie osmdziesiat czotyry przy hruntach siła Koczerau y przy siele urożonoho szlachtycza Iwana Miszkowskoho, podstarosty Rohaczewskoho sym naszym listom przywileynom potwierzajem wolnosci popom od poczatku wery swiatoy prawosławney uniackoy za molenia ich nadajem wolnemi byty bez wsiakoy nahorody nam y starostom naszym wo młynach moloty za toie denb, any ziarna nikomu ne dawaty, wo rykach y ozierach ryby łowity, bobry honity, w lesach zwierey bity y łowity wolnosty dajem na swoju potrebu, a ne predaży torhom od sych por od nas y starostw naszych popy trudnymi byt nie mohutt, tokmo samomu Prowaswiaszczenomu archiebiskopu metropolity poruczajem do chrama wyzsze pisannoho hodnych prezentowaty y prezbitierami ntwierżdaty, w czom poruczywszy honomu ieho moleniu sym listom y peczatu naszeju utwierżdam. Hodu tysiacznoho piatsotnoho dwiadziastoho perwoho, mesieca Maja dwiatoho dnia. Dan w Warszawio. U tego wypisu listu funduszowego podpis ręki podkanclerzego temi wyraża się słowy: Mikołay Radziwił podkanclerzy W. W. X.

Litgo. Takowy list funduszowy za podanie onego iest do xiąg ziem. ptu Rzego przyięty y wpisany.

Ізъ актовой книги Рѣчицкаго земскаго суда за 1780 годъ, № 13613, л. 220 (283).

№ 102—1592 г. Мая 25 дня.

Фундушъ Пятницкой ц. въ о. Гноинѣ, наданный королевскимъ ловчимъ Ярошемъ Немирой.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Exaltationis Sanctae Crucis proxima anno Domini 1759-no.

Extractus oblata.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus Joannes Szumowski, praepositus Gnoynensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti erectionem ecclesiae Gnoynensis, ex actis Brestensibus emanatam, cum appositione sigilli ejusdem castri, per eundem ex graeco originali in idioma polonicum explicatam, de tenore verborum sequenti. Wypis y knych spraw duchownych kapituły Berestyckoy. Lita od Narodzenia Syna Bożoho tysiaszcza szescot desiatoho, miesiaca Nowembryia szostoho dnia. Na wradi duchownym kapituły Berestckoy, peredo mnoiu Teodosim y humenom monastera Rożdestwenskoho, protopopoiu Berestyckim, postanowiwszysia oczywisto czestny otec Trofimy Werbicki, presbiter cerkwi Hnoienskoj założenia Swiatoy Przepodobnoy Piatnicy, pokładał y ku aktykowaniu do knych kapitułnych Berestynskich podał fundusz od wiel. jeho miłosty pana Jarosza Nemiry z Ostromeczyna, łowczoho jeho krolewskiey mosty zemli Podla(s)koy, jemuż samomu przedrzczenemu

52

polskich, za czestnym mużem Hawryłoju Kostkoju, chotiaczemu byty iereom przy cerkwi sela Koczerań pokładał nam prozbu swoju, abysmy iemu listom naszym potwierdyli.

Zygmunt Treti, z Bożey łaski korol Polski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Kurlanski, Inflanski, Sewerski, Szwecki y kniaz Wieliki Litowski. Na prozbu I. W. Petra Tryzny y na czestnosć muża Hawryły Kostki hodnomu byty iereiem w słobodach naszych starosty Bobruy za rykoju Berezyńciu przy siele Koczerań wo chrami swiatytela Nikołaja dopuszczaju byty popom y po nim nastupnikom iecho, to k moleniu Bożemu za nas y reczy ptley, wruczajem brunty do tohoż chrama nadannyie prodkow naszych koroley ich miłosty obrubkom wołok dwie morg odyn y szachow sto piadesiat try y sienożaty morhow szesdesiat odyn y szachow dwiescie osmdziesiat czotyry przy bruntach siła Koczerań y przy siele urożonoho szlachtycza Iwana Miskowskoho, podstarosty Rohaczewskoho sym naszym listom przywileynom potwierzajem wolności popom od poczatku wery swiatoy prawosławney uniackoy za molenia ich nadajem wolnemi byty bez wsiakoy nahorody nam y starostom naszym wo młynach moleny za toie denh, any ziarna nikomu ne dawaty, wo rykach y ozierach ryby łowity, bobry honity, w lesach zwiercy bity y łowity wolnosty dajem na swoju potrebu, a ne predaży torbom od sych por od nas y starostw naszych popy trudnymi byty nie mohutt, tokmo samomu Prowaswiaszczenomu archiebiskopu metropolity poruczajem do chrama wyzsze pisannoho hodnych prezentowaty y prezbitierami ntwierżdaty, w czom poruczywszy honomu ieho moleniu sym listom y peczatu naszeju ntwierżdam. Hodu tysiacznoho piatsotnoho dwiadziastoho perwoho, mesieca Maja dwiatoho dnia. Dan w Warszawie. U tego wypisu listu funduszowego podpis ręki podkanclerzego temi wyraża się słowy: Mikolay Radziwił podkanclerzy W. W X.

Ltgo. Takowy list funduszowy za podanie onego iest do xiaż ziem. ptu Rzego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Рѣчнцкаго земскаго суда за 1789 годъ, № 13612, с. 229 (233).

№ 102—1592 г. Мая 25 дня.

Фундушъ Пятницкой ц. въ о. Гноинѣ, наданный королевскимъ ловчимъ Ярошемъ Немирой.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Exaltationis Sanctae Crucis proxima anno Domini 1759-no.

Extractus oblata.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus Joannes Szumowski, praepositus Gnoynensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti erectionem ecclesiae, Gnoynensis, ex actis Brestensibus emanatam, cum appositione sigilli ejusdem castri, per eundem ex graeco originali in idioma polonicum explicatam, de tenore verborum sequenti. Wypis y knych spraw duchownych kapituły Berestyckoy. Lita od Narożenia Syna Bożoho tysiaszcza szescot desiatoho, miesiaca Nowembryia szostoho dnia. Na wradi duchownym kapituły Berestyckoy, peredo mnoiu Teodosim y humenom monastera Rożdestwenskoho, protopopoiu Berestyckim, postanowiwszysia oczywisto czestny otec Trofimy Werbicki, presbiter cerkwi Hnoienskoj założenia Swiatoy Przepodobnoy Piatnicy, pokładał y ku aktykowaniu do knych kapitułnych Berestynskich podał fundusz od wiel. jeho miłosty pana Jarosza Nemiry z Ostromezczyna, łowczoho jeho krolewskiey mosty ziemli Podla(s)koy, jemuż samomu przedrzczonemu

otec Werbickomu, prezbiterowi Hnoienskomu cerkwi Hnoienskoy na rzecz monowite w tym samym funduszu opisanu y dolożonuju danych y należących, żelajuczy meno protopopy, aby ten fundusz był ku aktykowaniu pryniat y do knych duchownych kapytulnych Berestynskich upisan; wo czem ja protopopa widzący rzecz y zadania czestnabo otca Hnoinskoho słusznoie, toy fundusz ku aktykowaniu przyiąwszy, do knych duchownych kapytulnych Berestyckich upisat welitem, który wpisuiący tak się w sobie malet.

Ja Jarosz Niemiera z Ostromeczyna, łowczy jeha krolewskoi miłosty zemle Podlaskoy, oznaymuiu tym moim listom ninisznymi czasy y na potom buduczyie, iż w maietnocy moiey nazwanoy sele Hnoyno cerkow założenia swiatoiey Piatnicey od prodkow naszych jest zbudowana y fundowana, nadajemy tak grontow jako y desiatynoju, proto y ja chotiaczy, aby chwala Bożia w toy cerkwy swiatoy wiecznymi czasy nie ustawała, a za nas samych y prodkow naszych tak żywo buduczych, jako y z toho switoju doczestnostiu pożegnawszy se Pana Boża proszono, za poddanych naszych y uwes lud chrestyianski molby czynieno, za czołom bytyjem y prozboju swieszczenika mojoho teperyszneho nazwanoho otca Trofymyja Wierbyckoho, pry toiey moiey cerkwy za prezbytera buduczoho, wodłuh prozby y czołobytyia jeha, chotiaczy to wiecznymi czasy miły o wazaczy (uważajuczy) rzecz słusznuju y prystoynuiu y zachowujuczy toho swieszczenyka wedle prozby joho, sym listom moim ku toy cerkwy moiey Hnoienskoy tuju desiatynu, od prodkow naszych na cerkow Hnoienskuju z dawnych czasow nadanuju, z koždy wołoki po kopie zboża ozimoho od poddanych naszych, naprod z sela Hnoyna, hde cerkow jest, z druhoho nazwanoho Niwic, z tretieho nazwanoho Wolki, z kotorych to sel troch od poddanych naszych wyż mienowany swieszczenik y po nym buduczyie nastupcy jeha swieszczenicy w toy cer-

kwy Bohu służaczyie majut tuju desiatynu braty y spokoyne oney wiecznymi czasami zażywały, bez żadnoiey poroszki y turbacyi tak od nas samych, jako y od potomkow y derżawcow toiey maietnocy naszoiey, kotorn ja wodłuh nadania prodkow naszych ku toy cerkwi Hnoienskoy swiatoiey Piatnicy nadaney sym listom moim wiecznymi czasy zterżaiu, ktoroi to desiatyny ja sam ani żaden z potomkow moich y derżawcow maietnocy toiey Hnoienskoy odeymowały y żadnoiey poroszki w wybieraniu y używaniu oney tak swieszczennikowi teperysznomu, jako y po nym buduczym czynity nemajut wiecznymi czasy pod zakładem winy na kożdoho takowoho, który by mił sey list moy dany w czymkolwiek naruszyty y tuju desiatynu od toiey cerkwy jakim kolwiek sposobem oddalily, petysot hrywen na urad zemle miasta jeha krolewskoy mosty Michnickoy, y po zapłaceniu toiey winy y na potomnoie czasy w spokoynym derżaniu y wżywaniu toiey desiatyny cerkownoy, w tom listy manowanoy, czasy wiecznymi neporuszne zachowany byty majut. Y na to jesmy tomu swieszczennikowi moiomu y nastupcom joho po nym buduczym dain sey moy list pod mojoju peczatu y podpisem ruki moiey własnoy. Pisan w Hnoynie roku od Narodzenia Syna Bożoho 1592, mesiaca 25 Maja. U toho funduszu pry peczaty podpis ruki tymy słowy: Jarosz Niemiera z Ostromeczyna łowczy Podlaski własną ręką. Ktory ze to fundusz do aktu podany y do knych duchownych kapytulnych Berestyckich jest pryniat y upisan, z kotorych y sey ekstrakt w Bozi welebnomu otcu Dimitryiu Werbickomu prezbiterowi cerkwi Hnoienskoy w roku ninieyszom 1648 meca Apryla szestohonadeiat dnia pod peczatu kapitulnoju y podpisem ruki meno protopopy y pisara naszoho kapitulnoho jest wydan. Pisan w Berestiu. Petr Rohoznicki (?) Protopopa Berestycki własnoju rukoju. Johan Troczenie presbit Bohusłow pisar kapit. Berest. własnoju rukoju.

Post cujus extractus in acta praesentia ingrossatus, originale idem offerens rursus ad se recepit.

Изъ актовъ книги Мозыскаго городского суда за 1755—1760 годы № 10843, л. 501. об

№ 108—1582 г. Юня 10 дня.

Духовное завѣщаніе священника «на Лаши»
Андрея Петровича.

Сознане и лист священника отца Андрѣя Петровича, сerea на Лаши, сыномъ его учтивымъ Северину, Федору а Григорию Анѣдрѣвичомъ.

Року девятьдесятъ второго, мѣца юня дванадцатаго дня.

Передъ нами, вradниками судовыми земскими повѣту Городенского, Львомъ Михайловичомъ Сапѣгою судьей, Герояномъ Григоревичомъ Воловичомъ подсудкомъ а Андреемъ Котовичомъ писаромъ, на мѣстѣцу судовомъ ставши очевисто Андрей Петровичъ, священникъ з Лаши, оповѣдалъ и самъ устно вызналъ листъ свой властный, даровный, даный сыномъ его Северину, Федору а Григорию Андреевичомъ, на которомъ листѣ вся справа шырѣй описана и доложона есть и просилъ священникъ Лаский, абы тотъ листъ отъ него сознаный до книгъ земскихъ уписанъ былъ, который сло(во) у слово такъ се в себѣ масть:

Я Андрей Петровичъ, священникъ з Лаши заложенъ церкви светого Миколы, сознаваю самъ на себе симъ моимъ листомъ добровольнымъ описомъ, будучы мне в лѣтахъ зошлыхъ старихъ, а хотячы за живота моего и размыслу доброго дети мое, коториemy з учтивою малжонкою моею Альжбетою Олишѣковною сплодилъ, то есть Северинъ, Федоръ а Григорей поровнане межъ ними и другими детьми моими учынити и на принтый часъ в покою ихъ тымъ листомъ варовати

и усноkontи, што ся дотычетъ трохъ дочокъ моихъ Окъсини, Настаси а Ганни, тые я з волею и ми(ло)сердья Божего от колконадцати лѣтъ в станъ малженский за учтивыхъ людей земли его королевское млсти выдалъ и посаги имъ водлугъ можности моей отъдалъ и досытъ имъ дочкамъ моимъ и зытемъ учынилъ; не мають оныя дочки мое по животе моемъ у брати своей в помѣненыхъ сыновъ моихъ некоторыхъ маестностей поискивати, але што кольвекъ в дому моемъ на Лаши маестностей моихъ рукомыхъ власного набытя моего с тою учтивою малжонкою моею зошлою Альжбетою за лѣтъ з молодости моей набыли есмо, тую всю маестность мою от мала до велика, не заставуючы ся памѣней никому иншому по себе, отдаляючы се отъ всехъ другихъ детей, отъ близкихъ кривныхъ, повинныхъ моихъ, одно тымъ тремъ сыномъ моимъ Северину, Федору а Григорию з учтивою малжонкою сплжоннымъ, с хутя и доброе воли моею записую, то есть домъ з будованемъ всякимъ, шаты, серебро, золото, цынъ, медь, кони, быдло рогатое и нерогатое, спраты домовые, абоже всякое молочное и немолочное и на поли засеяное—мають тую всю маестность мою тые сынове мои по животе моемъ, яко властность свою, вѣзавши в моцъ свою и тымъ шафовати водлугъ воли и уподобаня своего, яко сами розумѣючы. И на томъ далъ имъ тотъ листъ мой. Ихъ млсть панъ Рафалъ Запѣвский, панъ Якубъ Кржонацъкий, панъ Криштофъ Ножевский, земляне повѣту Городенского, печати свое приложити рачили и руки свое подписали. Писанъ на Лаши лѣта отъ нароженя Иисуса Христа Сына Божего тисѣча пятьсотъ девятьдесятъ второго, мѣца юня десятого дня. У того листу печатей притисненыхъ чотыри, а подписъ рукъ такъже чотыри писмомъ рускимъ и полскимъ тыми словами: Андрей Петровичъ священникъ з Лаши рукою власною подписалъ. За прозбою оца Андрея Лаского печать приложилъ и руку подпи-

сал Рафал Заневский. Jakub Gromacki ręką swą. Za prozbą oycza Andrzeja Las-kiego pieczęć przilożył y rękę podpisał Krisztof Nożowski. Который листъ до книгъ земскихъ ест.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1592—1593 годъ. № 6794, л. 131.

№ 104—1592 г. Сентября 10 дня.

Фундушъ церкви въ с. Сверхнѣ.

Aktykacya funduszu od I. O. X. Mi-kolaia Krzystofa Radziwiła, marszałka W. X. L. na cerkiew Swierzensko I. X. Pio-trowiczowi, parochowi Swierzew. wydanego.

Roku tysiąc siedmsett dziewiędziesiąt szostego, mscia Marca trzydziestego dnia novi stili.

Przed aktami ziem. w. Nowogr. stawia-jąc osobiscie w Bogu przewielebny I. X. Ignacy Szymkiewicz, rektor klasztoru Swie-rzan. zakonu S. B. W. fundusz od I. O. X. Imsci Mikola Krzystofa Radziwiła, mar-szałka najwyższego W. X. Litgo, imsci X. Romanowi Piotrowiczowi, parochowi Swierzen. uniackimi wydany y służący do akt podał, który przyjmując do xiąg tak się w sobie ma.

Mikołaj Krzystof Radziwił, xiąże na Ołynie y Nesweżu, marszałek naj-wyszszy wielkoho knastwa Litow. Oznay-muiem sim listom naszym, iż my ko-toryie wołoki земли pasznoi y gruntu w Swierznie leżaczoho wołok dwie, a w Zo-łoziu trefiaia, z morgami, z placami, z kup-lonymi na cerkiew Swierzenskuu od reki Niemnicy, aż pod cerkwu wperaiuczyny, z borodami, z sianożatiami y z różnymi proropkami dali iesmo na Bohomolie y wieczne fundowali podług swiatobiwoy pamiaty xiążeci p. ieho miłosty preweleb-nemu otcu Romanowi Petrowiczu, prezwi-terowi uniackommu Swierzenskoho, we troch politkach gruntu naszoho земли y

mieży wyrezanymi, iako w osobliwym liste naszym opisanymi, który to grunt y placы skuplonyie podali iesmo y weczystymi czasy opisalismo, aż do żywotia ieho y suksessorom nastaiuszczym, a że przewie-lebny otec Roman Petrowicz ponosiw nam prozbę swoiu, yz na tym miescu słusznoho wyżywienia sobie y na usłuhі cerkownyje mieli nie może, iakoż nam nekotoryie dali sprawu, tedy z dobroy woli y łaski naszoy pozwalaiem onemu w każdym roku razy czotery sycenia miodow po deset mednic, a воск od tego medu na postawnuu swieczku maiet dawati do cerkwi. Y to też onemu dokładaiemy dla lepszoho wy-żywienia pozwalaiem mlywo we mlynie naszym Swierzenskom bez żadnoho me-recznoho datku, a sweszczenik pomie(ne)ny a po nim suksessorowie wiecznymi czasy maiut toho zażywaty pry otpra(wo)waniu w chwale Bożej liturhi swiatoy. Y na to dali iesmo sey list nasz w zamku Nies-wisskom tysieczu piatsot dziewiętdziesiąt druhocho, miesca Sebra dziesiatoho dnia. U tego funduszu od I. O. X. imsci Mi-kolaia Krzystofa Radziwiła, xiążeci na Ołynie, Nieswiżu, na grunta wołok dwie y dalsze na cerkiew Swierzensko I. X. Romanowi Piotrowiczowi, na ten czas prez-biterowi ritus unii wydanego, podpis sa-mego I. O. xiążeci iegom. przy pieczęci herbowney na białey massie wycisnionej w te słowa: Mikołaj Krzystof marszałek W. K. L. (L. S.) Który przywiley po po-daniu przez wyrażoną osobę do akt iest do xiąg ziem. W. Now. przyięty y pisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1796 годъ, № 12832, л. 250.

№ 105—1598 г. Іюля 10 дня.

Инвентарь мѣстечна и им. Крайскъ Мин. воев. съ данными о русской церкви въ семь мѣстечнѣ.

Року тисеча пятьсотъ дсвездсѣят трѣтого, мѣца іюля двадцѣт первого дня.

На врьдѣ гедрскомъ кгородскомъ в зам. ку Менскомъ, передо мною Даниелемъ Бобровскимъ, будучи мнѣ zostавленому на мѣстцу урядовомъ у Менску от пана моего, пана Езофа Винка, подстаростого Менского, ставшы очивисто возный повету Менъского Войтехъ Станиславовичъ Кгезкгайло, положивши квит и инвентар под печатю своею и под печатми людей добрых, нижей тут писаных, очевисто тот квит и инвентар признал и до книгъ кгородскихъ Менскихъ тот квит и инвентар уписать дал, который квит слово въ слово такъ се в себе масть:

Я Войтехъ Станиславовичъ Кгезкгайло, возный повету Менского, ознаймую тымъ моимъ квитомъ, иж будучи мнѣ от его млсти пана Яна Григоревича Остика взятому для пригледанья, яко велможный пан, его млсть пан Миколай Нарушовичъ, каштелян Жомойтский, староста Ушьпольский, Пенянский и Купишский и малжонка его мл. ее мл. кнежна Маруша Збаражская черезъ служебника своего пна Езза Кгримзу водле листу своего вечистого продажного, его млсти пану Яну Остику даного, имене свое, называемое Крайско, лежащее в повете Менскомъ, в моц и в спокойное держанье подавали и поступовали на вечность, а такъ я возный, кгдамъ зъ его млстью паномъ Яномъ Григоревичомъ Остикомъ до того двора Крайского, в повете Менскомъ лежащего, в року тепер идучомъ от нароженя Сына Божого тисеча пятсотъ девездсѣят трѣтого, мѣца іюля дсвездсѣят третьего, маючи при собе сторону людей добрых, двухъ шляхтичов, пана Протаса Чарнорудского а пана Павла Брезовского, при-

ехал, тогда его млсть пан Жомойтский и малжонка его млсти черезъ служебника своего пна Езза Кгримзу тое имене Крайскъ, яко двор самый а будованьемъ дворнымъ, дворецкимъ и гуменнымъ, збожамъ на полю засеенымъ, такъ з житомъ, яко и яримъ збожемъ, а огороды овоцзовыми и с погноями, а кгрунты пашинными дворными, з сеножатми мурожными и болотными, лежащими надъ рекою Валею и Кобыленкою, а млынами, сажовками и з мещаны в мѣстечку Крайскомъ и з ихъ селидѣбами и кгрунтами ку нимъ прислухающими, зъ земьяны, бояры, подданными и з огородниками отчизными и прихожими, зъ ихъ кгрунтами пашинными и не пашинными, зъ сеножатми тежъ ихъ мурожными и болотными и со всеми ихъ повинностями и службами, ку тому двору належачими, и с пустошизнами, з боры, лесы, гаи, зъ зарослями, с пущою, а луги хмелевыми, з гоны бобровыми, а ловы звериными и пташными и со всеми тымъ, яко се тое имене Крайское само в себе, в границахъ, в обыкодахъ, в шырокоствяхъ и в пожиткахъ своихъ з давныхъ часовъ мѣло и toller масть, заведшы, межи и границы оказавши и все меновите на инвентар по достатку списавшы, яко будоване дворное, дворецкое и гуменное и пашню дворную, такъ меновите мещане, бояре, подданные и огородники, тотъ служебникъ его млсти пна Жомойтского и малжонки его млсти пна Езза Кгримза под печатю своею и с подписомъ руки своею и под печатю мене возного и тежъ под печатми и с подписомъ рукъ людей добрыхъ, шляхты звышъ мененыхъ, его млсти пану Яну Остику, чинечи досытъ записови его млсти пана Миколая Нарушовича, каштеляна Жомойтского и малжонки его мл. кнежны Марушы Збаражской, его мл. пану Яну Остику на то даного, в моц и в спокойное держанье вечистое подал и поступилъ, а его млсть пан Янъ Остикъ, ушедши в держанье вечистое и взявши в моц свою тое имене Крайское со всемъ водле инвентару, мною вознымъ и

стороною людьми добрыми, шляхтою звышъ мененою, оповедал. У того квиту печатей притисненыхъ три и инвентар, уписуючи до книгъ, слово в слово такъ се в собе маеть:

Лета от нароженья Сына Божего тисеча пятсот деведесят третьего, мсца июля десятого дня. У инвентар списаня двора имеля Крайского, в повете Менскомъ лежачого, который двор именье Крайское со всим, яко двор Крайский з будованьемъ дворным, дворецкимъ и гуманным, збожемъ на поля засееным, так з житом, яко и ярым збожемъ, з огороды овощовыми и с погноями, з кгрунты пашни дворное, з сеножатми мурожными и болотными, лежащими над рекою Велею и Кобыленкою, з млынами, сажавками и з мещаны в местечку Крайском, зъ их селидбами и кгрунтами ку ним прислухажующими, зъ земяны, бояры, поддаными, з огородниками отчизными и прихожими, зъ их кгрунтами пашными и непашными, з сеножатми теж их мурожными и болотными и со всеми их повинностями и службами, ку тому двору належачими, с пустовцями, з боры, з лясы, гаи, зарослями, с пушкою, з луги хмелевыми, з гоны бобровыми и з ловы звериными и итакими и со всем тым, яко се тое именье Крайское само в себе, в границах, в обыкодах, в широкостях и в пожитках своих з давних часовъ мело и теперь маеть, велможный пан, его млсть пан Миколай Нарушовичъ, каштелян Жомойтский, староста Ушъполский, Пенянский и Купишский и малжонка его млсти ее млсть кнежна Маруша Збаражская, водле листу своего вечистого продажного его млсти пану Яну Григоревичу Остику через мене, служебника своего Езуе Кримзу, в моц и в держанье спокойное вечистое за зуполною моцю их млсти через возного повостового Войтеха Кгезкгайла и сторону людей добрых, двух шляхтичовъ, пана Протаса Чарноруцкого а пана Павла Брежанского, земян гсдрских повету

Менского подал, завел и поступил. На первой будованье двора Крайского дворецкого и гуманного и што колвек в нем ест, то естъ меновите: Уехавшы у двор Крайский, от ворот по левой стороне пекарня з сенми, а напротив ес истобъка, далее идучы от тое пекарни дом при земли низкий, драницами побитый, в которомъ дому светлицы напротивко собе две з сенми и комора с одное светлицы, в тых светлицах пещы поливанных две, двери и окна на завесах железных; далее идучы от того дому домокъ малый, драницами покрытый, в котором домку на противко собе светлиц две з сенми, в тых светлочках окна на завесах железных; подле того домку пивница, а над тою пивницею свиренокъ, драницами критый; подле тое пивницы ворота до ставу, а подле тых ворот вкругъ идучы стайня великая; подле тое стайни стаенка невеликая; от тое стаенки далее идучы вкругъ свирны чотыри, в них двери и защепки железные; отъ тых свирновъ светлочка малая з сенми, а напротивко ей комора, а за тымъ двором над ставом кухня, а с кухни истобка. Будованье дворецкое. В нем пекарня з сенми, свиренок малый один, сырница одна, в оборе хлевовъ для была чотыри. Будованье гуманное: пуня для молоченья збожа з осетю, одрина одна; при том гумне огород овощовой з пожитками в нем, с капустою, с цыбулею и з ыншими ярицами огородными засееными; под тым двором ставъ на речце Крайцанце спустошалаый и мельница спустошала, сажовка теж подле того двора спустошала. Пашня того двора. Першое поле на Черномъ ручи под Бобрами, на нем жита засееного на рокъ теперешний деведесят третий бочокъ тридцать сем. Другое поле там же на Черномъ Ручи под Хожаями, ярым збожемъ засееное и на некоторых пустовцинох тут нижей описаных поссееное ярицы бочокъ петнадцать, пшевицы бочокъ полцеты, ечменю бочок полдванасти, горо-

ху бочокъ две, овса бочокъ сорокъ девят, гречиш бочокъ тринадцать ильну пол бочки. Третее поле на Лишневщице, под Лабатами, попар на рок теперешний девятдесят третий. За тым двором огородники: Павел Пилиповичъ з жоною, сынов в него чотыри: Иван, Мартин, Совостой, Семен; Миколай Ткачевичъ з жоною; Адам Ткачевичъ з жоною и з сыном Романом; Андрей Кахничичъ з жоною и при нем зять Якубъ з жоною; Томько Кахничичъ з жоною, при нем сын Павлюк. Мещане местечка Крайского: Тришко Ивановичъ войтъ з жоною и з сыномъ Яном; Амброс Тущичъ з жоною, при нем сыны Андрей а Иванъ; Гришко Кахничичъ з жоною, при нем сынъ Павел; Степанъ Савичъ з жоною, при нем сыны: Гришко, Яков, Остапъко; Стас Кахничичъ з жоною, при нем сыны Янъ а Матей; Миколай, Акусть з жоною; Иванъ Савичъ з жоною, з сыном Левонм; Якубъ Мартиновичъ з жоною; Иванъ Якубовичъ з жоною, при нем сын Левон; Мартинъ Васковичъ з жоною, при нем сынъ Андрей; Гришко Ривда з жоною, при нем сынъ Гаврило; Сава Ивановичъ з жоною; Матей Кахничичъ з жоною, при нем сын Лаврин. В том же местечку Крайском пустовщины Павлюковщина, Трохимовщина. При томъ местечку Крайском церковь руска, поитъ при той церкви, звон, клепадло, кгрунты ку той церкви належачие зыншими паны участники, в которой церкви и в кгрунтах третья част. Бояре того имения Крайского: Петръ Головня конь один, Яско а Роман Жоровичи конь один, Мартин и Давыд, а Петръ Филиповичи конь один, Мартинъ а Васко Ивковичи конь один, Максим Волянец, а Мартинъ Белович, а Ивашко Пилипович конь один, Павел, Матыс Ждан, Мартин, Петръ, Ян, Езуф Олковичи конь одинъ. Подданые ку тому двору тяглые. Напрод в селе Тюнки, служебъ в немъ полторы: Матей Тюнковичъ з жоною, при нем сын Юрко, а

зят при нем теж Юрко з жоною, Стас Тюнковичъ з жоною, при нем сын Роман а Иван, Михалко Тюнковичъ з жоною, при нем сыны Лукаш а Флерян, Наум Ивановичъ з жоною, Сопрон Ивановичъ з жоною, при нем сыны Павлюк а Яков, Апанья Мойсеевичъ з жоною, при нем сынъ Демянъ, Михалко Мойсеевичъ з жоною, а при нем сыны Гавърило а Левон. В селе Насовникох: Матей а Павлюкъ Ровкголовици з жонами пол службы, а служба пусте Мацуковщина. В селе Терехох служебъ полторы: Грин Тереховичъ з жоною, при нем сын Кмита з жоною, з сыном Оксютою, Иванъ Гриневичъ з жоною, при немъ сын Павел, Федор Гриневичъ з жоною, при нем сыны Иванъ а Мартинъ; Матько Тереховичъ з жоною, при нем сын Кондрат з жоною и з сыномъ Иваном, Давыдъ Митковичъ з жоною, Игнат Парфеновичъ з жоною—служба, Костюк Сысач з жоною, при нем сын Федор, Андрей Сысич з жоною, при нем сын Хилимон, Яков Передничъ з жоною, при нем сын Матфей—пол службы. В селе Прудниках служебъ две: Иван Комел з жоною, при нем сыны: Сава а Олхим а Семен, Михал; Ериоль Прудниковичъ з жоною, при нем сыны: Омелян, Дымид, Роман, Семен—служба; Олхим Колос з жоною, при немъ сыны: Сава, Олхимъ а Семенъ; Митко Внучко з жоною—пол службы, а полслужбы пуста Семеновщина, которую тую пустошь принял Грин Тереховичъ з сынами. В селе Хожаех служба и четверть: Матфей Бобровичъ з жоною, при нем сыны: Гришко, Кума, Степан, Ермоль; Федко Громычичъ з жоною, з сыном Демидом; Трохим Пацуковичъ з жоною, при немъ сыны Гаврило а Григорей; Конон Комаевичъ з жоною, Гришко приймичъ Семеновое вдовы з жоною. В том же селе пустовщина четверть службы. В селе Чарноручи службы полтрети. Васюк Бобровичъ з жоною, при нем сыны: Гришко, Кузма, Степан, Ермол, а Корней прочъ пошол; Павлюкъ Боб-

ровичъ з жоною, при нем сыны: Яким, Денис, Федор; Игнат Козорезовичъ з жоною, при нем сыны Павлюк а Иван; Федор Колзуновичъ з жоною, при нем сын Тарас—служба; Терешко Козорез з жоною, при нем сын Степан—четверть службы; в том же селе пустовщины: Колодчинска пустошь полслужбы, Тимонковщина—четверть службы, Кривулковощина—полслужбы, Колзуновщина—четверть службы. В селе Сморкове служба. Сопрон Михалевич з жоною; Иван Михалевич з жоною, при нем сын; Ивашко Михалевич з жоною, при нем сын; Матюк Климович з жоною, при нем сыны: Омелян Кондрат, Андрей—служба. Въ селе Дудичах полслужбы. Семен Олясниковичъ з жоною, сынъ Петръ з жоною. Тогожъ имения Крайского пустовщины у Гриневичах: Синяковщина—служба цала, Свиридовщина—полслужбы межи огородниками его мести пана Остиковыми, которую тую полслужбы на цыщю взяли Андрей Кахничичъ а Ивашко Якубовичъ; Шнилковщина—служба цала в пуге, Белянска служба в пуге. В селе Харьковцах служебъ чотыры. Малей Хилимонович з жоною, при нем сынов Опанас з жоною, Андрей, Иванъ, Сава, Василь; Федор Хилимоновичъ з жоною, при нем сыны: Иван з жоною, Микула з жоною, Гришко, Опанасъ, Степанъ; Трохим Хилимоновичъ з жоною и брат его при нем, Игнат з жоною, при нем сыны: Андрей, Семен; Иля Олхимовичъ з жоною, з братом Борисом—служба; Курянъ Гринев з жоною, при нем сыны Иванъ а Федор; Иван Гривевичъ з жоною, при нем сыны: Иванко, Оптон, Симонъ, Никинор; Кузма Гриневичъ з жоною, при нем сыны Иван а Сава; Артюх Нестеровичъ з жоною, при немъ сын Ермакъ; Ермакъ Мартинович з жоною, при нем сыны: Иган, Яков, Костюкъ; Федор Мартиновичъ з жоною, при нем сыны Иля а Яковъ—служба; Кузма Леоновичъ з жоною, при нем сынов Кондрат з жоною. сыны в него Хилимон а Никинор, Микула з

жоною, Мартинъ з жоною; Матфей Малеевич з жоною, при нем сыны: Андрей, Васил, Кузма; Васюкъ Шаловичения з жоною, при нем сын Федор; Павлюкъ Олхимовичъ з жоною—служба; Клима Хилимовичъ з жоною, при нем сыны Семен а Тарас; Тимон Гриневич з жоною, при нем сынъ Полуян; Леоон Ползунъ з жоною, при нем сыны Конон а Мишко—полслужбы, а другая полслужбы в пуге, которую держать на осаде Малей а Федор Хилимоновича. При том селе Харьковском пуща, называемая Харьковская, до которое пущи уступъ панове Гуринове мають; а особливе лугъ хмелевый, лежащий над рекою Велею, почощы от речки Кобыленки, аж до сеноката называемое Кудиленки, до которого лугу, яко до хмелю, такъ и до дров не має никто уступу, кром сенокатей, которыхъ здавна ужива панъ Гурин. Неподалеку тогожъ села Харьковского на гостинцу Полоцком корчма, до которое корчмы пустощина Пилатовщина, полслужбы, под которою корчмою ставъ на рече Кобыленце спустошалый. До которого сего инвентару, через мене Юзея Кгримау его мести пана Яну Григоревичу Остику даного я звышъ речоный Юзея Кгримза печат свою подписал, а при печати моей возный звышъ мсений Войтех Кгезкайло и сторона люди добрые, шляхта звыжъ теж писавые, пан Протас Чарнорудкий а Пан Павелъ Брезанский печати свое приложивши и руки свое подписат рачили. Писан року и дня вышей писаного. У того инвентару печатей приложонных чотыри и подпис рукъ тыми словы подписаны сут: Jezue Grimza ręką swą. Протас Станиславовичъ Чорнорудкий рука властная. Paweł Brzezansky ręką swą. Которое то очевидное сознание возного, квит и инвентар слово въ слово до книгъ справъ вечистых кгородских Менских записано есть.

Изъ актовъ книги Млиискаго городского суда за 1593 годъ, № 11767, л. 292—294.

№ 106—1593 г. Юля 18 дня.

Духовное завѣщаніе земляника **Мартина Васильевича Садовскаго** съ упоминаніемъ о церкви Св. Троицы въ с. Каменѣ

Року 1593 (1593), мѣсяца сентебра тридцатого дня.

На враде гедрьскомъ в замку Менском, передо мною **Сымономъ Матеевичомъ**, подстаростимъ Менскимъ, постановившмъ очевидно мещанинъ места гедрьскаго Менскаго пан **Григорей Петровичъ**, покладал и объявляючи оповѣдал testamentъ небощыка з сего света смертью зошлого землянина гедрьскаго повету Менскаго, пана **Мартина Васильевича Садовскаго**, просечы, абы тот testament водле обычаю правного до книгъ кгородскихъ Менскихъ уписан был. Которого testamentу я подстаростий огледавши и припустившы то ку ведомости своей урадовой, до книгъ справ вечистыхъ кгородскихъ уписать есмь его рассказал, якожь тот testament, уписуючы в книги слово в слово спочатку аж до конца, так се в себе маєт:

Во Иже Боже стансе воля Твоя Светая Аминь. Я, **Мартин Васильевич Садовскій**, знаваю то, иж на свете человекови будущому ничого певнейшого не естъ, одно смерть, а нелевного час и година смерти, а тот долгъ кождый грешный человекъ Пану Богу отдати повинен, про то и я, тот долгъ Пану Богу Всехмогущему отдаючи, будучы от Пана Бога обложною хоробою навежоный, розумеючи то, ижъ час живота моего на семъ свете коротький, будучы еще при доброй памяти, тот testament остаточное воли моее малжонце моей милой паней **Катерине Василевне** и сыну моему малому **Богдану Мартиничу Садовскому** завещаю. Ознаймую и чиню явно тымъ моимъ testamentомъ кождому, кому бы того была потреба ведати албо чытаючи его слышати, нынѣшнимъ

и на потомъ будущимъ людямъ*).
первей кгда Панъ Богъ Всемогушый душу мою с теломъ моимъ грешнымъ разлучыти рачыт, духа моего Пану Богу Троицы му отдаваю, а тело мое грешное ку похованью звыча ковъ повшехныхъ хрестиянскихъ в Каменю, в церкви заложен тое Троицы малжонъце моей милой паней **Катерине Василевне** моему **Богдану** поручаю. А ижъ бы межы родителями мои паномъ отцомъ моимъ **Василемъ Садовскимъ** и матухною пансю **Томилю**, братьею рожною, крвными и повинными жоною моею и сыномъ моимъ **Богданомъ**, зятемъ моимъ паномъ Яновичомъ, малжонкою его, а дочкою моею, сестрою сына моего **Равинкою Садовщанкою** и другою дочкою моею а сестрою Полнесю о всю маєтность мою рухомую якимъ колвекъ именемъ названа быти может, не деелеси, тымъ testamentомъ) моимъ остаточное воли моее варую тое малжонка моя тело мое грешное маєт, полож. заложена светое Троицы по правой стороне, склепъ давши уробить и звонъ за разомъ з маєтности моее за десеть копъ грошей литовскихъ купившы, по думы моей при церкви светое Троицы ку поднесенью тела Христова завешон быти маєт, то малжонка моя и сын мой **Богдан** непременно мають учынити. За проводъ священнику Троецкому малжонъка моя маєт водлугъ налепшого баченъя своего нагороду учынит. Село **Коршаковичы**, в повете Менскомъ лежащее, мають и от славное памяти небощыка его млсти пна **Остафья Василевича Тишкевича**, каштеляна Смоленскаго, державцы **Тиньскаго** и **Здитовскаго**, водлугъ права его посполитого на вечность пуцное, тое село **Коршаковичы** продавшы, малжонка моя и сын мой

*) Края этого документа от сырости истѣкли и закрылись.

Богданъ с тымъ правомъ, якомъ я самъ держалъ, тоє сумы пизей, што се торгомъ озмет, записую и отказую дочце моей меншой Цолоней грошей литовскихъ копъ сто на посат, а остаток тоє сумы пизей, што се засталось, то мають мемы себе на ровные части поделит, яко малжонце моей пней Катерыне, сыну моему Богдану и Ранице дочце моей власной пней Юревой Яновича, а дочка моя Цолонейка має быти и мешкати при малжонце моей и сыну моему Богдане ажъ до отдачи за помочю Божюю в станъ светый малженский. Речи тежъ мои рухомые, мно належачые, тые вси сыну моему Богдану записую и отказую. А што се дотычет речей рухомахъ, малжоньки моеє, ей належачые, золота, серебра, перел, клейнотов, тые вси мають быти при пей заставлены, цынтъ, медъ и всякий спратъ домовый, быдло рогатое и нерогатое, жыто засееное и до гумна аложено и все, што бы се одно якимъ колвекъ назвискомъ поменило; до того двор мой в Каменю з будованьем, двор мой с пашнею, з людьми оселыми, на што есть особливые записы, якъ я самъ держалъ и ужывал и с того служыл водлугъ запису, при томъ всею малжонку мою помененую паню Катерину Василевну и сына моего Богдана завещаю, даючи ей, малжонце моей помененой, во всею томъ домовьстве волный (шафу) нокъ и за записами доживотное мешканье. Долгы теж, хто ни што винен, а звацца застава, которая ест . . . брата моего заставлена пна Ивана Садовского у двадцати и пяти копах грошей литовскихъ и в двадцати семи грошах, то есть меновите шубокъ две, одна лисами подшита, музская, без колнера и кгузиков, чорнымъ сукномъ крытая, а другая волками подшита, чорнымъ сукномъ поволочена . . . иков, з шнурами чорными, шубька бобровая женская з кнафлями позлотистыми, ермякъ бурнатый з чирвона, сукня зеленая з оксамитомъ женская, перстѣ-

нокъ золотый без камня, запонка золотая до шапки, сыгнет золотый, выкупленный у пана Семена Голицкого у трох копах без петнадцати грошей—тая застава має быти отдана, яко низи пан брат мой отдасть самую истизну; пан Федоръ брат мой на лист винен грошей литовскихъ копъ петнадцать—тые низи записую и отказую пану отцу и пашей матце моей, который листъ має быти ему отданъ на тот долгъ от малжонки моеє и сына моего Богдана; на небоцыку пану Яну Курошу грошей копъ двадцат и десетъ бочокъ жыта позычона, в том се мел зыстати пан Адам Володкович; у пана Гаврила Переделского грошей копъ пят, и том застава поєс серебряный позлотистый обручастый; у пна Остафья Сероты грошей копъ шест и бочка жыта, на то застава ложокъ серебряныхъ шест; у пна Сосновского грошей литовскихъ копъ две; у пна Василя Заболоцкого на лист грошей литовскихъ копъ семнадцать; у ей млсти пней Смоленской грошей литовскихъ на лист копъ двадцат; у пна Миколы Зелневского грошей копъ три и грошей дванадцат литовскихъ; у поручника пна Семѣна Голицкого за небоцыка пна Федора Селецкого грошей копъ пят; у жыда Каменского Глебька Герцыковича за мед пресный грошей копъ десет; у Степанка Грудеевича Каменского грошей копъ полторы; у князя Богдана Горы . . . вича Доманта грошей литовскихъ копъ шест; у Омеляна Кут . . . чиковича грошей десет; у Федора Юды долгу давного грошей двадцат, а теңерешнего грошей двадцат и бочку жыта; у Кузмы Новицкого боярына Каменского грошей осмъ . . . чотыри и жыта бочокъ две; у пна Фрыдриха Турси . . . жыта позычного бочокъ три; на подданныхъ моихъ Ко . . . вскихъ грошей копъ тринадцать; данных угодою их млсти . . . Тишкевичом, воеводицом Берестейским, а особливе . . . вене речи пану Адамовичу грошей копъ две; на Ари . . . грошей коца—тые вси долги записую и от-

казую малжонце мой и сыну моему Богдану. То тежъ парую симъ тестаментомъ моимъ, еслибы впередъ панъ Богъ на сына моего Богдана з воли своее светое смерть допустити рачил, тогды вся маетность моя, ему належащая, ни на спасти не мает, одно на малжонку мою пнею Катерину Василевну. А если бы тежъ на малжонку мою пан Богъ з воли своее светое впередъ смерть допустити рачил, нижели на сына моего Богдана, тогды вся маетность от мала и до велика ни на кого иного спасти и прийти не мает, одно на сына моего Богдана, отдаляючи от того всего родичов моих, братью мою рожоную и всехъ близкихъ кровныхъ и повенныхъ моихъ вечными часы. Выправа тежъ дочке моей Цолоней такъ за живота малжонки моее, яко и сына моего Богдана, который бы се з нихъ зостати мел, з дому и маетности моей по моемъ жыvote зосталой, окромъ помененой ста копъ грошей литовскихъ от мене на семъ тестаменте моемъ описаной, мает быти учинена, на которую, если бы Пан Богъ з воли своее светое смерть допустити рачил, тогды и тая сто копъ грошей ей записаная ни на кого иного, одно на малжонку мою панею Катерину и сына моего Богдана прийти и спасти мает. Якожъ для обороны пререченой малжонце мойей и сыну моему Богдану по жыvote моемъ уставляю опекуновъ ихъ млсти вельможного пна Миколая Озловецкого, старосту Снятынского и Чирвонокгородского и малжонку его млсти ее млсть панею Александру Василевича Тишкевичу ей млсть пнею Остафьевую Василевичовую, пнею Катерину Станиславовну Нарбутова, войского некого, пна Ивана Федоровича Быковского, а землянина гедрьского повету Менского пна Григорья Богдановича Рагозу, и прошу для Пана Бога, абы ихъ млсть з милостивое ласки своее а повинности християнское пререченую малжонку мою и сына моего Богдана от кривдъ в милостивой обороне своей мо-

тя рачили. И на то мѣ дал пререченой малжонцѣ моей пней Катеринѣ Василевнѣ и сыну Богдану Мартиновичу Садовскому тотъ testamentъ мой остаточное воли моее за печатью моею. А при справованью того тестаменту моего рачили бытъ ихъ млсть панове приятели мои: урожоный пан Размус Ранчовской, землянин гедрьскій повету Менского, урожоный пан Якубъ Умецкій, а ихъ млсть земляне гедрьскіе повету Менского: пан Василей Заболоцкий, а пан Тихон Василь ый повету Менского, ихъ млсть того тестаменту моего (будучи) добре зведомы, за устною а очевистою прозбою моею печати свои до того тестаменту моего приложытъ и руками своими писемъ полскимъ и руским, иже самъ не могъ руки моее подписати, ихъ млсть подписати рачили. Писанъ в Каменю лета от нароженя сына Божего тисеча пятсот деветдесятъ третего, мѣца июля деветнадцатого дня. У того тестаменту печатей притисненыхъ пятъ, а подписи рукъ писемъ полскимъ подписаны суть тыми словами: *Za usną prozbo yego mscu pana Marczyzna Sadowskiego Erezmus Renczowskij do tego testamentu pieczęcz przyłożyłem y ręką swą podpisałem. Za usną prozbą yego moscuy pana Marczyzna Sadowskiego ya Jakub Umeczky do tego testamentu przy pieczęczy swej własną ręką podpisał. Za usną prozbą yego mosczy pana Marczyzna Sadowskiego ya Wasyliet Zabłoczky do tego testamentu pieczęcz przyłożył y ręką swą podpisał.* Который testamentъ за объявленемъ и прозбою помененого пана Григорья Петровича до книгъ справъ вечыстыхъ кгородскихъ Менскихъ естъ уписанъ.

Изъ актовъ книги Минскаго городского суда за 1593 годъ № 11767, л. 27—29.

№ 107- -1598 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе земанина Юрія Качицкаго съ данными о церквахъ въ г. Рѣчицѣ и селѣ Лучинѣ.

Року 4481 (1598), мѣся Сентебра 7 (3) дня.

На рокахъ теперешнихъ судовыхъ кгородскихъ Менскихъ, в сем року верху писаном мѣся августа первого дня припалыхъ и порядкомъ статутнымъ судовне отпращиванныхъ, передо мною Андреемъ Миколаевичемъ Станкевичемъ, старостою Менскимъ, постановившимся очевидно у суду воеводѣ повету Речицкого Василей Даниловичъ Рышскій покладалъ и объявляючи оповедалъ тестаментъ небожика а сего света смертью зошлого земанина гедрского повету Речицкого, пана Юрія Качицкого, просечи, абы тот тестаментъ водле обычаю правного до книгъ кгородскихъ Менскихъ уписанъ былъ, которого тестаменту я староста огледавши и припустивши то къ ведомости своей урядовой, до книгъ справъ вечистыхъ кгородскихъ уписать есми его рассказалъ, который тестаментъ уписуючы в книги слово в слово такъ се в себе маєтъ:

Во Имя Отца, и Сына, и Светого Духа, Светая и Жывоначальная Троицы, станьсе къ вечной памяти тое речы. Кгда все справы часомъ с памяти людскѣ сплывають и в забытьѣ прыходять, а прето я Юрей Качицкій, земанин гедрский повету Речицкого, будучы постреленый въ дворе пана суди земского повету Речицкого, у пана Петра Зеньковича, в Поболове, от пана Михайла Солтана, писара земскаго Речицкого и от пана Войны Борысовича Сеножацкого, розумеючи то, иж подобно з светом рогатисе мушу ни от кого иного, толко от пана Михайла Солтана и от пана Войны Борисовича, вышей помененыхъ, а будучи еще при добрей памяти, ознаймую и чиню явно тот мой тестаментъ, лежечи в дво-

ре отца протопоны Рогачевского, при возномъ повету Речицкого при пану Думе Демянновичи и при шляхте людей учтивыхъ, земли гедрскихъ повету Речицкого, при пану Адаме Бортковичу, при пану Махайлу Личковичу Слободку, при пану Венедикте Богдановичу. Напервей душу свою поручаю у в опеку Господу Богу, а тело мое грешное панове ливагрове и сестри мои мають учтивѣ поховат у Лучине, подле храма светого Миколы, подле отца и мажки моеи и память по мне учинетъ водлугъ обычаю хрестиянского; а поховавшы мене и по зепѣтью моею с того света мають панове ливагрове мои; его млсть панъ Александр Юдцкій, и панъ Даниел Домагцкій, и панъ Война Демянновичъ Дедковский и сестры мои милые правомъ прироченымъ на тыхъ забѣйцахъ моихъ, на пану Михайле Солтане, писару земскомъ и на Войне Борисовичу Сеножацкомъ искати головщины и на нихъ правомъ доходить. А што ся тычетъ имения моего Маэоловского, которое есми держалъ за датою и привилею его королевское млсти по отцы моему вечностю, но маючи по собе потомъка ани брата, окромъ сестръ моихъ роженныхъ, такъ домъ и с поддаными, з маестностю рухомою и лежачою, с конми, з быдломъ и зо всимъ тымъ, што колвекъ в дому моемъ есть, якимъ колвекъ именемъ названо, буд сребро и цын, мед, от мала и до велика, то все никому иному, толко сестрамъ моимъ милымъ ихъ млсти усимъ сполечне поручаю: мають они межи собою на равныи части поделити, ни хто никого не кривдечи, окромъ з статку мають они первей долгъ мой заплатити, а што ся остане, тымъ се мають делить, такъ тежъ слугамъ моимъ и челеди дворной, которые мне служили, слуге моему Миколаю жеребца сивого, Криштофони слуге пяты золотыхъ, а жупан мой чирвоный одамашковый—то пани Семеновое сыну Василю—мають себе выкупит у Войны Борисовича у трохъ копахъ, курта бурнагая,

дылея бурнатная, портки бурнатные—то томужъ Василю, пани Семеновъ сыну пани Шыжановой отдадутъ; две копе грошей и две бочки жыта и перстенокъ золотый полтора золотого, поес пани Домагацкой у полукопъи, а особливе два панцеры, три шишаки—пану Домагацкому. А челеди, што кому умовлено, мають заплатит, Онтону Удани грошей десеть, а отцу духовному корову с теломъ мають дать, Якову Лавровичу волно посесть и пожат паренины на пять бочок на пришлое лѣто; а долгу винен пану Александру Юдицкому, подсудку Речицкому, десеть копъ грошей, а Яну Римковскому золотых полских тринадцать—то мають отдавати а маетности моее рухомое. А при том то тестаменте моем были люди зацные, то есть духовникъ мой, священникъ Кузмо Демянский, Агей Федоровичъ, протопопа Рогачовский, а земяне гедрские повету Речицкого панъ Адамъ Бортковичъ, а пан Михайло Матфеевичъ Слободский, а пан Бенедиктъ Богдановичъ, а возный гедрский повету Речицкого Дума Демяновичъ Дедковский, до которого тестаменту моего я Юрей Качицкий, будучи вже на смертельной постели от раны постреленое а ручниц от пана Михайла Солтана, писара земьского Речицкого и от пана Войны Борисовича Сеножатского, зходячи а сего света с памятью доброю, при тых учтивых людех вышей помененых печат есми свою казал приложить, а не могучы вже руки подписати, яко человекъ зболеый, хорый, их млсти очевисте просил есми о приложеньи печатей и о подписи рукъ до того моего тестаменту, што их милост за прозбою моею очевистою а устною печати свои приложили и руки свои подписали. Писан на Вздозе року от нароженя сына Божого тисеча пятьсотъ деведесать третего, мѣца августа осинадцатого дня. У того тестаменту печатей притисненых шесть, а подписи рук писмом руским подписаны тыми словы сур. За устною и очеви-

стою прозбою сына моего духовного Юря Качицкого до того тестаменту я Агей Федоровичъ Кузмо Демянский протопоп Рогачевский печат свою приложил и руку свою подписал. Я Бенедиктъ Богдановичъ, яко печатар прошеный, печат свою приложил и руку свою подписал. За устною и очевистою прозбою пана Юря Качицкого до того тестаменту я Адамъ Бортковичъ печат свою приложил и руку свою подписал. За устною и очевистою прозбою пана Юря Качицкого до того тестаменту я Михайло Матфеевичъ Слободский печат свою приложилъ и руку свою подписалъ. Дума Демяновичъ возный повету Речицкого властною рукою. Который тестамент за обявельемъ помененого возного есть до книгъ кгородских Менскихъ уписанъ.

Изъ актовъ книги Минскаго городского суда за 1593 годъ, № 11767, л. 13—14

№ 108—1594 г. Іюня 29 дня.

Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Ипатія Бѣльскому Богоявленскому братству и королевское подтвержденіе ея.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostoli et Evangelistae proximo anno Domini, millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Ex parte oppidanorum Bielscenstium oblata privilegii.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famulus Sawka Hliweczyc, oppidanus Bielscensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, per sacram regiam maiestatem benigniter datum, manu eiusdem sacrae regiae maiestatis subscriptum et sigillo minoris can-

cellariae regni obsignatum, ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia, cuius tenor talis.

Władysław Czwarty, z Bożej łaski król polski, wielkie książę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflandzkie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny król, obrany wielki car Moskiewski. Oznajmujemy tym listem naszym wszem wobec y każdemu z osobna, komu to wiedzieć należy. Pokazany przed nami był na paraganinie po rusku pisany wielebnego Нурпациusza, Włodzimierskiego y Brzeskiego władyki, podpisem ręki jego własney y pieczęcią stwierdzony, cały y nienaruszony y proszono nas, abysmy tenże list powagą naszą krolewską potwierdzić y zmoćnić raczyli, ktorego te są słowa:

Волею Бжею и млтвами Пречистыя Его Матере. Мы, смиренный Илатей, епископ Володимерский и Берестейский. Возвещаем всѣм блгочестивым православія и закона нашего стго греческого. Мовиша нам блгочестивые и хрстолюбивые панове граждане места господарского Бѣлского, сны в дху послушные епархии, блгословити се им от нашего смирения приняти чин братства церковного, блгословенного стѣишим патриархом, кир Іеремеем, даного по чину братства Лвовского и Виленского, и молища нас помененые панове граждане, жебыс мы им, яко парохнаномъ, церковъ нашею епископии в Бѣлску соборную всю стго Бгоявления с пределами обѣма, то ест стго архангела Михаила и стых верховных апостол Петра и Павла, со всѣми сосудами церковными, книгами и всѣми речми до нее палежачими, и при той церкви школу на томже пляцу церковном и зо всѣм будованем позволяли мѣти, пгто мы еспѣ, парадившисе з духовенством, крылошани нашими и то добре усмотрѣвши к нам епископу и пастыру своему молением зѣло честно и бгоугодно панов мещан Белских, тую церков соборную Бгоявления Гня со всѣмъ тым, яко ся в собѣ мает, им мѣти позволили, в ко-

торой то их церкви братской никто жадное переказы чинити не мает, так я сам епископ, яко и по мнѣ будущые епископы и намѣстники наши, тое церкви протопопы, попы и всѣ причетники церковные, так теж и люде свѣтские и парафиане вси вѣчными часы, заховуючи во всемъ владзу их, а зворхност и блгословение наше пастырское. Также и порядки дховные и церкви Бжой потребные блгословляемъ и во всем соединяем сему вышей помененому братству единопчестно и единомыслно и правовѣрно жити во дгуг взаконения стое апостолское кафолическое сиреч соборное церкви матери нашею, седми соборы вселенскими утверженое, ничим неотлучно и послушно со сміреномудрием в любви нелицемѣрной въ вся вѣки строити по обычаю реченного братства о Гдѣ всегда со любовію и кротостію собирающесе. Свещеников бгоугодных, честных, православных, не корчемных, откол же колвек бы трафитися могла, собѣ избирати. Дидаскалов же или учителей школных дѣтем своим и пришелицем убогих по чину школ приимати, болницю, шпитал убогих своих строити, церковное блгодѣіе по силе своей честно украшати, собрание свое даной маетности от когож колвек бголюбца во влагалищи своем и шпитальными братскими праведно справовати и рядити мают, в напастех, бедах и в недугех братии своей сановным помагати и до гробу равночестно провожати, нящих по преставлении братии своей, сиротами же и вдовицами елико мощно пецися. А между братею своею кротостію и терпением нелицемѣрно правильно розсуждати; аще ли же в нѣкой вещи недоумѣются, да испытают о сем испытнейшого разсуждения соборного епископского и по увѣщанию правилом всѣм любовно смиритися. Аще кто от брати не будет жити и с братством во единомыслии, но противно мысля творити будет соблазну между братею и раздоры

внося и не престанет ли, такового мы еписъ со разсуждением нашим да отлучим от общаго братства къ целомудрию, а в небытности нас намѣстник нашъ и з их сщеником да ижденут из церкви. И аще бы кто собѣ иного искал безчинного братства на унычижение сему стому братству, таковыи да не имѣют ни единая власти во всем строении церковного братства, ибо Іъ нашъ Іс. Хс. рече: иже иѣсть со Мною, на Мя ест, и иже не собирает со Мною, расточает. Сего ради от нашего смирения завещаваеся и во Стгом Дусѣ повелеваеся быти братству сему неразрушю и неподвижно во вѣки, ниже от единого *) по временем приплым по нас обрѣтаемого епископа ниже от князей, папов или священников, или мирских людей под запрещением непрощеным и отлучением неразрешеным от светое восточное кафолическое Ъжое церкви стго православия нашего греческого. И аще кто явится разоряя сия, яко соблазнитель и разоритель и злой творец и дияволу друг и враг Христов, да будет отлучен от Отца и Сна и Стго Дха и проклят и по смерти неразрѣшюи и да имѣет клятву тѣи (318) стых отец иже в Никей и прочих стых. Ъгъ же всякия блгдти тѣи да свершит вас, да утвердит, да укрепит сохраняяй от всякого вреда. Сего ради сие писание смирения нашего вам даем, утвержаючи вас блгочестно жити от ине и въ вѣчные роды, амин. Писан у Берестю от создания миру семое тисечи стго второго, а от воплощения Гв Ба и Спса напного Іс. Ха тисеча пятсот деведесят четвертого, месеца Іюня двадцать девятого дня на день верховных апостол Петра и Павла. Которое писане наше печатю наше епископскою привесистою утвердили есмо и руку свою подписали. Ина-тей епископъ властною рукою.

My tedy, wygadzaіnc prosbie sluszney, wyżey napisany list we wszystkich iego

*) отъ насъ

punctach, articulach y conditiach, ile prawu pospolite-u nie przeciwny y w używaniu iego byli, potwierdzić y umocnić umyśliliśmy, iakoż tym listem naszym potwierdzamy y umacniamy. Na co dla lepszey wiary ręką naszą podpisaliśmy y pieczęć przycisnąć roskazaliśmy. Dan w Krakowie na seymie generalnym szczęśliwey koronacyey naszej dnia XXVIII, miesiąca Lute-o roku Panskiego MDCXXXIII, panowania krolestw naszych Polskie-o y Szwedskie-o pierwsze-o roku. Petrus Żeromski. Vladislaus Rex.

Изъ актовой книги Мезыньскаго городского суда за 1626—1699 г., № 109/36. д. 1606 на об. 1607—8.

Примечание. Документъ этотъ напечатанъ въ «Актахъ Западной Россіи» Т. IV, № 49. Стр. 69—71. Въ виду того, что издание это имѣетъ представляется библиографическою рѣдкостью, комиссия сочла нужнымъ перепечатать его.

№ 109—1595 г. Марта 24 дня.

Заявленіе вознаго по дѣлу объ убійствѣ Анхима Гавриловича, сына священника Бѣльскій Никольской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta Magna post dominicam Ramis-palmarum proxima anno Domini 1595.

Ejusdem (Ministerialis Kleszczelensis) relatio.

Uczywy Decz Dubiczki, wozny koronny ziemie Bielskiey, o ktorem autentiku y przysiedze urzedowi iest wiadomo, mairacz przy sobie szlachetnego Walentego Gradzkiego, zeznanie takie do xiąg grodzkich Mielniczkiech uczynił, isz we wtorek po niedzieli Kwiethney blisko przeszły, będącz on wezwany od przyacziol nieboszczyka Anchima Hawryłowicza, popowicza Mikulinskiego, na powołanie meżoboycze Mikołaja Janowicz, który nieboszczyka

Anchima zabił, zamordował, z żywego martwego uczynił, a gdy on powołanie uczynił y gdy Mikolaj na śmierć był wydany, wtedy był przy them że szlachetny Chwiedor Telaticzki z wielką pomocznikami swemi, które on lepiej zna, chcąc mężoboyce oddać na miasto, odpowiadał, pochwałki czynił mówiąc: *taka owaka rus, że nie thylko ieden, ale kilkadziesiąt pobieniy*. Gdy iedno kuth czynił, oni zaraz chciało nie wiedzieć iesli żywe albo nieżywe porwali gwałthem, a gdy mieszczanie chcieli się dowiedzieć, iesli żyw, a thak pan Telaticzki dobywszy broni przez kilkanascie za mieszczany gonit, chcąc o śmierć przyprawić, o czo tho wszystko woznem oswiadczyli, o czem wozny y słachtha relacją swą do xiąg uczynił.

Изъ актовъ книги Мошынскаго городского суда за 1595—6 г. № 10874, л. 31, 32 об.

№ 110—1595 г. Юля 27 дня.

Жалоба священника Дукорской церкви о наезде на его домъ, грабёжъ и побояхъ, причиненныхъ ему подданными им. Смиловицкаго.

Року 4441 (1595), мѣца юля тридцатого дня.

Приходил до владу гродьского кгродского замку Менского, до мене Яна Каспоровича Волъка, на тотъ часъ будучи мне на мѣстцу оставленому отъ его мѣсти пана Симона Матеевича, подстаростего Менского, пана моего, Андрей Юревич, попъ Дукорский его милости пана Андѣрея Завишы на Бакыштахъ, жалуючы и оповедаючы тыны словы: ижъ дей в року тепер идучомъ тисеча пятьсотъ девѣтьдесятомъ пятѣмъ, мѣца юля двадцать сѣмого дня, владникъ

его мѣсти пана Венцлава Шемета, каштеляна Полоцкого, державцы Ресенского и Скеретомоньского, имени и двора его мѣсти Смиловицкого, лежачого у воеводстве Менскомъ, панъ Станиславъ Ложевский, наславшы мощно квалтомъ слугъ своихъ, а меновите Косиньского, а Лесковьского и некоторых помочниковъ своихъ, которыхъ имена их сам ведасть, на домъ его Андрея Юревича, попа его мѣсти пана Андрея Завишы, Дукорского, в томъ имени Дукори, в части пана Завишыной, у воеводстве Менскомъ лежащий, того дей попа Дукорского тотъ владникъ панъ Мложевский черезъ помененыхъ слугъ своихъ и помочниковъ, которыхъ онъ знасть, имена и прозвища ихъ ведасть, збил, замордовалъ и на тотъ часъ квалтовне, а безправне з пивницы, з дому его, две бочки меду кислѣго, в которыхъ было ушатковъ меду одинадцать, кожъдый ушатокъ меду коштовалъ дей по копе грошей литовскихъ, побравшы, до двора его мѣсти пана Полоцкого Дукорского, который в дому Степана Масовки збудованъ, одпровадилъ, иныи мед сам тотъ Мложевский попилъ, а иныи на грошы в томъ дворе вышныковати казалъ. Которые квалтовные знаки тотъ попъ возному воеводству Менского Ждану Сеницкому оказывалъ, который возный, тыхъ квалтовныхъ знаковь огледавши и прышодшы перед мене Яна Волка, в семъ же року девѣтьдесятъ пятѣмъ, мѣца юля тридцатого дня, пры квите своемъ очевисто созналъ и квитъ того сознанья своего под печатью своею и под печатями сторонними къ записанию до книгъ кгродскихъ Менскихъ подалъ писанный тыми словы: Я Жданъ Сеницкий, возный повету Менского, создаваю то тымъ квитомъ моимъ, ижъ в року тепер идучомъ тисеча пятьсотъ девѣтьдесятъ пятѣмъ, мѣца юля двадцать сѣмого дня, будучи мне в справе отца Андѣрея Юревича, пана Дукорского, его мѣсти пана Андѣрея Завишы на Бакыштахъ, на огледане збитья того попа Ду-

корского и почыненье знаковъ квалтовныхъ, а такъ и возный, маючы на тот часъ пры собе стороною двухъ шляхтичовъ—пана Ждана Андреевича а пана Петра Михайловича, тогда за оказыванем того пона Дукорьского виделомъ на томъ Анѣдрею Юревичу, попу Дукорьскомъ, на руде правой вышей локътя рану синевую битую; у дому его виделомъ у погребе вшаки посеченые и дверы побитые. Которое тое збитое свое тотъ Анѣдрей Юревичъ, попъ его млсти пана Анѣдрея Завишы, Дукорский, менилъ собе бытъ стало отъ слугъ вранника его млсти пана Венцлава Шемета, каштеляна Полоцкаго, державъцы Росеньского и Скирстемоньского, Смилинского, пана Станислава Мложевьского и многих помочниковъ его, которые за насланьемъ и росказаньемъ того вранника в року тепер идучом деветьдесятъ пятомъ, мѣца июля двадцат сегого дня квалтовне и безправне учынили. Которое оповедане и очевистое сознанье возного до книгъ кгородскихъ Менскихъ есть записано.

Изъ актовъ книги Минскаго городского суда за 1596 годъ, № 11769, л. 632—633.

№ 111—1596 г. Июля 28 дня.

О наѣздѣ подданныхъ жены каштеляна Смоленскаго Станислава Нарушевича, Галшки Комаевской, им. Запонскаго на поля села Заборья, принадлежавшаго русской Богоявленской церкви въ Логойскомъ замкѣ.

Оповеданье вранника его млости пана Мартина Тишкевича Логойского, пана Матыса Красовьского на ей млость пана Станиславовую Нарушевичовую и сознанье возного.

Року 1596 (1596), мѣца июля двадцат девятого дня.

Прислал до врану гдрского кгородского замъку Менского, до мене Симона Матеевича, подъстаростего Меньского, вранникъ его млости пана Мартина Тишкевича на Логойску, маршалъка его королевское млости Логойский, панъ Матыс Красовьский, жалуючи и оповѣдаючы о томъ, ижъ дей што небощыкъ славное памети панъ Василей Тишкевичъ, дедъ его млости пана моего, надалъ на церковь рускую, в замку Логойскомъ фундованую светое Богоявление, село Заборе, в повете Меньскомъ лежащее, все огуломъ, которая дей менованая церковь светое Богоявление с попомъ тое церкви Яковомъ Ивановичомъ и с тымъ селомъ Заборомъ по смерти отца его млости, пана моего, пана Юря Тишкевича Логойского, воеводы Берестейского, его дей млости пну моему отъ их млсти пановъ воеводичовъ Берестейскихъ, братьи его млости рожденных—пана Федора, пана Остафия—на пана Юря, пана Петра и пана Александра Тишкевичов з делу ровного у в оборону зостало, тогда дей року тепер идучого тисеча пятсот деветьдевять шостого, мѣца июля двадцат шостого дня, в небытности его млости пана моего в Логойску, на сее час ея мл. пани Станиславовая Нарушевичовая, каштеляновая Смоленьская, пани Галшка Комаевьская, наславшы mocno квалтомъ вранника своего имениа и двора Запонского, на имя Августына Себестьяновича и подданныхъ своихъ села Запонтя, на имя Захарю Грышковича, Омеляна Дудьку, Омеляна и Хому Рака з многими инъшыми бояры и подданными своими того имениа Запонского, в повете Меньскомъ лежащего, которых могло бытъ о колкосот человека, з розными броями, войне належачыми, коньныхъ и пешыхъ на власный кгрунтъ того села церковного менованого Забора, лежащий под самымъ тымъ селомъ Заборомъ, про-

зывается Ананьич, и Залесьи, и Арыстове, на трех местцах жыто и инъшоо всякое збожо, то есть ярицы, пшеицы, ечмени, овъсы, гречыхи, горохи, ильпы, которого дей збожа было посеецо о колькосотъ бочокъ, то все отъ мала до велика побили, потоптали, попсовали и инивечъ обернули и гумна тых подданных церковных Заборских, на тых кгрунъгах их под селомъ лежацые, пороскидали, поломали и попсовали и подданных Заборских и жонъ их, на тых кгрунтыхъ знашедшы, побили и поранили. А потонъ тогожъ року деветъдесят шостого, мѣца авъгуста шостого дня, передо мною жъ Сымономъ Матеевичомъ, подстаростимъ Менскимъ, ставшы возный воеводства Менского Епимахъ Шырановичъ при квите своемъ очевидно созналъ и квити того сознанья своего под печатю своею и под печатми сторонними ку записанью до книгъ кгородскихъ Менскихъ податъ, писанный тыми словы: Я Епимахъ Шырановичъ, возный повету Менского, признаваю симъ моимъ квитомъ, ижъ въ року теперешнемъ тисеча пятисотъ деветъдесятъ шостомъ, мѣца июля двадцать осмого дня, маючы я возный при себе стороною людей добрыхъ, двохъ шляхтичовъ—пана Яна Пореминского а пана Федора Жылъковъского, будучы мне возному взятому отъ пана Матыса Красовъского, урядника Логойскаго, его милости пана Мартина Тишъкевича, маршалъка его королевъское млсти, до имения, прозываемого Забора, в повете Менскомъ лежачого, ку церъкви светому Богоявленья належачого, в замку Логойскомъ фундованой, на огледанье побитья и потоптанья жыта и пороскиданья и поломанья гуменъ на кгрунтыхъ ажъ подъ тымъ селомъ церковнымъ Заборьемъ, называемыхъ врочицами Залесье, и Арыстове, и Ананъич, Выймоку, на огледанье побитья и пораненья подданных тамошнихъ Заборскихъ и жонъ ихъ и почыненья розныхъ шкодъ, то пакъ я возный и с тою шляхтою вышей ме-

ною, за оказаньемъ отъ урядника Логойскаго вышей мененого и подданныхъ тамошнихъ того села церковного Забора, видоля есми напервей на врочицу Ананъичъ у Ивана Демидовича, старца Заборского, жыта на две бочки, пшеицы на бочку, ечменю на бочку, гороху на две бочки, ярицы на бочку побито и потоптано; а у подданныхъ тамошнихъ того села церковного Забора видел есми такъже жыта, пшеицы и яръ выеякая потоптана, меновито у Ивана Яцковича на томже врочицу Ананъичъ жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеицы на полбочки, ечменю на бочку побито и потоптано; у Федора Ильевича тамъ же жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеицы на корецъ, ечменю на полбочки такъже побито и потоптано; у того жъ гороху на две бочки потоптали; у Борыса Соломенаковича тамъ же жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеицы на полбочки, ечменю на бочку побито и потоптано; у Грышка Арыстовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеицы на корецъ, ечменю на полторы бочки; у Харытона Демидовича жыта на бочку, ярицы на бочку, ечменю на бочку; у Анъдрея Максимовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеицы на бочку, ечменю на полбочки; у Василя Свирыдова жыта на бочку, пшеицы на бочку, ярицы на бочку; у Кузмы Степановича жыта на бочку, пшеицы на бочку, ярицы на бочку; у Ивана Мишкевича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеицы на бочку; у Матвѣя Мартиновича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеицы на бочку; у Анъдрея Оманасовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеицы на бочку; у Анъна Мишкевича з себромъ Иваномъ жыта на две бочки, ярицы на две бочки, пшеицы на две бочки и гумно роскидано и поламано; у Игната Мишкевича и у Якова себра его жыта бочокъ на две, ярицы бочокъ на две, пшеицы бочокъ на две; у Корниля Паньковича жыта на

бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Коньдрата Уласовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку. На томъ вочыщу мененомъ у во всехъ тыхъ виделъ есми збожя побиты и потоптаны и гумно роскидано и поламано. А на другомъ вочыщу у Залесья у тыхъ же верху писаныхъ подданныхъ в одномъ местцу жыта бочокъ на десеть такъ же побито и потоптано. А на третьемъ месте, на вочыщу Арыстове, ярицы бочокъ на десеть у тыхъ же мененыхъ подданныхъ побито и потоптано; у Матея Колесника виделъ есми на тыхъ же кгрунътахъ гумно роскидано и поламано и самого виделъ есми збитого и зраненого; на твары раны киемъ битые и увесь хрыбеть збитый; который тотъ Матей Колесникъ менил, же дей у мене и коня гнедого, купленого за пять копъ грошей, отънято. У Анъдрея Полочанина виделъ есми такъ же увесь хрыбеть побитый кийми. У Антопа Мишкевича виделъ есми рука и нога побиты, синевые; а Анъдрея Максимовича и матьку его Катюшу видел есми такъ же побитые и пораненные; якожъ заразы менила Катюша, же дей з мене сермяга и простица снята. У Овъдотьи Ярмолвое виделъ есми хрыбеть увесь синевый, кийми побитый и дитя мужчызна выбегло, которая менила, же дей у мене сермягу и простицу сняли и грошей двадцать отъняли. Петра Тимоновича видел есми усего збитого кийми. Василя Ивановича виделъ есми такъ же усего збитого, синевое. Грышка Игнатовича виделъ есми барзо збитого, который заразы передо мною менил, ижъ дей у мене два вепры забито, которыхъ и я возный на томъ поли виделъ. Катюшу Фальковую збитую всю виделъ есми и сына ее. У Просимъи Васковое виделъ есми на твары и на плечахъ раны синевые побитые и дитя мужчызна выбегла, которая менила, же дей у мене сорокъ грошей отънято. С которого збитья тые вси нетъ ведома, если же живи будут. Которе по-

топътанье и побитье жыта, пшеницы и ярицъ вшелякихъ менованыхъ и поламание и поцсование гуменъ и побитье мужыковъ и жонокъ мененыхъ Заборскихъ и почыпене шкод вшелякихъ менилъ быть панъ Матисъ Красовъский, урядникъ Логойский его милости пана Мартина Тилкевича и подданные Заборские села вышъ мененого церковного, за вгвалтовнымъ пасланьемъ отъ ее милости пани Станиславовой Нарушевичовой, кашталяновое Смоленское пани Галышкы Комаевское, урядника ее мл. и подданныхъ имения Заполского, в повете Менъскомъ лежакого, на имя урядника Авъкгуштына Себестияновича, а старца и подданныхъ на имя старецъ Захара Быкъ, а подданные Омеляна Дудьку, Хому Рака Омеляна и иныхъ многихъ подданныхъ своихъ, которыхъ дей могло быть о колько сотъ чоловековъ а розными бронями и оружемъ, войне належачимъ, которые дей на тые кгрунъты наехавшы, тые збожя потоптали и гумна поламали, а тыхъ людей мененыхъ побили и шкоды не малые почынили. Которое оповеданье и очевистое сознанье возного до книгъ кгородскихъ Менъскихъ есть записано.

Изъ актовъ книги Минскаго городского суда за 1596 годъ, № 11770, л. 497—501.

№ 112—1598 г. Января 22 дня.

Фундушъ Щорсовской церкви.

Akt listu potwierdzającego fundusz cerkwi Kołczyckiej.

Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt osmego, miesiąca Marca dziesiątego dnia n.s.

Przed aktami ziem. pttu Nowogr. stawiając obecnie W. I. pan Alojzy Wysocki, horodniczy Nowogr. dokument potwier-

dziający fundusz cerkwi Kolezyckiej przez Bohdana Piotrowicza Chreptowicza, referendarza W. X. Litt. uczyniony, w kopij polskiej, przy autentyku ruskim zgodnym, na instancją domu JJ. WW. Chreptowiczow do akt podał, którego treść takowa:

Ja Bohdan Chreptowicz, referendarz J. k. msci, oznajmuję to tym moim listem na potomne wieki y wieczne, iż co sławney pamięci przodkowie nasi, fundując cerkiew założenia świętego Dmitryia, nadali gruntów niemało różnemi przezwiskami nazywający, także y srebra ozdabiające cerkiew Bożą, niżeli niektóre zayscie między nami z imię panem Adamem Chreptowiczem, podkomorzym ziemi Nowogrodz. o niektóre grunta cerkiewne, który niechcąc tego, aby nadanie przodków naszych naruszane było, iako podawca, broniąc oszarpania, prawem ze mną się był zawiodł, tedy JJ. PP. przyjaciele nasi, którzy między nami z J. P. podkomorzym tę rzecz, o ktorom był przypozwany, miarkowali, w dalsze prawo niewpuszczając uznali to, iż te grunta wszystkie, o co spor szedł y srebro wszelakie do tej to cerkwi nadane Szczorszowskiej należy, a tak i ja Bohdan Chreptowicz te grunta, ktorem był odjął, znowno do tej cerkwi przywrócił także y srebro y już z tych gruntów y żadnych inszych do tej cerkwi, od ktoregożkolwiek imienia nadane, y srebra odbierać więcej y trudności nieiakiej zadawać wiecznemi czasy nie mam, a że już wiecznemi czasy ten grunt y srebro przy tej cerkwi Szczorszowskiej założenia Sgo Dmitra zostawać y insze według fundacyi przodków naszych mają, do ktorej cerkwi swieszczennikowi obadwa my z J. P. podkomorzym podawać mamy, a ieslibyśmy się niezgodzili o to, tedy imię xiądz metropolita ma nam poddać, także o żadną rzecz swieszczennika tamtego, od nas albo od oycy metropolity podanego, karać iego sami niemamy, ale J. xiądz metropolita, a ieslibym ja y to postanowienie swoje naruszył, mam zapłacić na tę cerkiew Bożą czterysta kop groszy, o co wolno mnie

będzie imię panu podkomorzemu pozwać do ktorego kolwiek prawa, a ja się tam y gdziebym o to pozwan był stanowie, y usprawiedliwić mam y zapłaciwszy tę zarekę na tę cerkiew Bożą Szczorszowską, przecie ten list moy u każdego prawa na wieczne czasy przy zupełney mocy zostawać ma. Y na to dałem ten moy list pod pieczęcią moją y z podpisem ręki moicy, do ktorego za ustną prozbą moją imię pan Teodor Skurmin, wda Nowogr., starosta Horodenski y Olitski, pan Teodor Bousz, woyski y namiesnik Nowogr. a pan Wasili Zenkowicz Tychinski pieczęci swoje przyłożywszy ręce podpisać raczyli. Pisan w Nowogrodku od narodzenia Syna Bożego tysiąc pięcset dziesięć ośmego, msca Januar. dwadziestego wtórego dnia. U tego dokumentu kopij przy czterech pieczęciach podpisy następne (L S) (L. S.) (L. S.) Bohdan Chreptowicz ręką swą. Teodorus Skumin wda Nowogr. własną ręką. Wasili Zenkowicz Tychinski. Takowy dokument przy kopij po podaniu onego przez osobę wyż rzezoną do akt jest w xięgi ziem. Nowogr. przyjęty y zapisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1798 годъ. № 12934, з. 340.

№ 113—1598 г. Юня 11 дня.

Продажная крѣпость на три уволони земли въ им. Корчиць, Гродн. пов., отъ зем. Андрияна Яновича Пекарского священнику Озерной церкв.

Сознающе зъ записом иша Андрияна Пекарского священнику Озерскому отцу Павлу Ивановичу.

Року 1147 (1598), мсца октябра 8 (8) дня.

Перед нами урядниками судовыми земскими повету Городенского, Львом Михайловичом Сапѣгою судьей, Герони-

мом Григоревичом Воловичом подсудкомъ в Андреем Котовичом писаром, на местцу судовом постановившисе очевидно землянин гдрьскій повету Городенского пан Андрыян Пекарскій, оказавши лист добровольный запис свой под печатю и з подписом руки своею так теж за печатни и з подписом рук людей добрых справеный, священнику Озерскому, а землянину гдрскому повету Городенского отцу Павлу Ивановичу на продане от себе вечностью трох волок земли от имения своего Корчыцкого в повете Городенском за певную суму пизей, за полтора ста коп грошей литовских данный, водлуг которого листу своего реч в нем помененую сам устне вызнанны, просил, абы тот лист з устнымъ признанемъ его до книгъ земских Городеньских был уписан, который уписуючи слово в слово так се в себе маеть:

Я Андрыян Янович Пекарскій, землянин гдрскій повету Городеньского, чиню ведомо и сознаваю сим моим добровольным вечыстым продажным листом всем посполите и каждому з особна, кому бы того ведати належало, иж што я, будучи в спокойном и волюмъ держанью и вживаню от часу немалого трох волок при имению моем, прозываемом Корчицкомъ, зо всеми принадлежностями до них, которые тые три волоки лежат в повете Городеньском, при селе Поповском, над озером под Стариною, промежку кгрунтовъ его королевское млсти двора Озерского, за певными границами и межами, которых положене и межи на сознаню возного по достатку описаны и выображены естъ; которые три волоки за властные гроши свое правом вечыстым купилъ при имению Корчицкомъ у землянки гдрское повету Городеньского пни Костантыновое Кунцевичовое Овдотьи Войнянки, зо всем на все так, яко се тые волоки и з сядибами до них належачими з давных часов с померы волочное сами в себе мают и мели; с которых тых волок, ничого з них не уймуючы на себе

и жадных кровных потомков своих не зоставуючи, зо всем правом своим, што одно колвек до тых трох волок належало, продал есми на вечные часы землянину гдрскому повету Городеньского павлу Павлу Ивановичу, священнику Озерскому и его детем, потомком и щадком, за певную суму пизей рукоданую, то ест за полтора ста копъ грошей личбы и монеты великого князства Литовского, которую тую звыш мененую суму пизей всю сполна руками своими взявши и отличивши, за разом тые три волоки зъ гаями, зарослями, сеножатми, з уходы сеножатными у Стариных, з огороды овощовыми, хмелевыми и з сядибами, з выпустами, з водами, реками и болотами и зо всеми принадлежностями, до них належачими, урадовне через возного и моц, в держанье и вживане вечное павлу Павлу, детем и потомком его завел и подал есми, которых тых волок и огородов межи и границы на сознаню возного меновите описаны ест. Маеть вже от сего часу и даты листу моего и волен будет пан Павелъ держати и вживати тых трох волок, волен будучи он сам, потомки его то, кому хотячи, зо всеми пожитками и принадлежностями, все разом и з особна по части дат, дароват, продат, заменят и тым водлуг воли своею цафовать, а я вже Пекарскій, малжонка моя, дети и потомки и щадки и жаден зъ кровных близких повинных наших и ништо колвек з обчых в тые три волоки вышей мененые, в наименшую часть их жадного вступу мети не маем и по нас мети не будут, так тежъ в держанью и вживаню павлу Павлу и потомком его некоторое переказы, трудности, шкody и пренагання чинити и моцы мети не будутъ под зарукою ниже в сем листе моем описаную; але вже право все свое купное, листы и всякие твердости, што одно колвек до того належало, до рук павлу Павлу и потомкомъ его отдавши, с того права вечне се вырекаю, вси твердости и моцы на павла Павла и потомков его вливаю, и

ку тому, где бы хтож колвек зъ близких кривных повинныхъ нашихъ и иныхъ обчихъ в тые три долоки и в наменшую част ихъ вступовал, переказу чинил, трудность задавал, зачымъ бы онъ панъ Павелъ и потомки его до якихъ шкодъ и ут(р)ат приходили, я самъ Пекарский у каждого права заступоват, боронит своимъ властнымъ грошомъ и накладомъ закладат маю и виненъ буду, а где бымъ я, пропомневши сего моего листу, самъ черезъ себе, албо кривныхъ близкихъ и черезъ иного кого обчого в держанью тыхъ трохъ волок переказу чинили, до права потегали, до шкод, утрат приводили, отъ близкихъ кривныхъ повинныхъ своихъ и иныхъ обчихъ не заступовал и в права своимъ властнымъ грошомъ не закладалъ, тогда за то заруки полтораста коп грошей пану Павлу и потомкомъ его заплатити маю и виненъ буду, а судъ тотъ, передъ который буду позван, толко вгълянувши в сес лист мой, то все на мне всказати и моцную отправу на властныхъ добрахъ и маетностяхъ моихъ лежащихъ и рукомыхъ учинити мает и воленъ будетъ; и то все заплативши, предъ сес листъ продажи моею у каждого права при зуполной моцы зостати и приимованъ быти маеть. И на то еси далъ сес мой добровольный вечыстый продажный листъ пну Павлу Ивановичу и потомкомъ его з моею властною печатю и с подписомъ руки моею писмомъ полскимъ; а для леншое твердости сего моего вечыстого продажного листу просилъ еси о приложене печатей и о подписрукъ людей зацныхъ, землянъ гедрскихъ повету Городенского, то естъ его млсть пна Андрея Зброжка, а его млсть пна Адама Зброжка, а пна Гаврыла Елского, што ихъ млсть на очевистую а устную прозбу мою то вчинили, печати свое притиснувши и руками своими подписать рачили сес мой вечыстый продажный лист. Писанъ у Городне, лета Божего нароженя тисеча лятсот деведьдесятъ осмого, мѣсяця юня одиннадцатого дня. У того листу печатей притисненыхъ чотыри, а подпис

рукъ также чотыри писмомъ полскимъ и рускимъ подписаны сютъ тыми словами: Andryian Janowicz Piekarski ręką swą. Andrey Zbrożek ręką własną. Adam Zbrożek ręką własną. Гаврило Елский власною рукою. Которое добровольное а устное сознание пна Пекарского с тымъ листомъ его продажнымъ до книгъ справъ земскихъ есть записано.

Изъ актовъ книги Гродненскаго земскаго суда за 1596—1598 г. № 6793, л. 565 обор. 566.

№ 114—1598 г. Января 17 дня.

Фундушъ Горбанской церкви.

Przenos ekstraktu kopij funduszu cerkwi Horbanskiey z grodu Mielnickiego wyienty.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartego, mscia Augusta siódmego dnia.

Przed urzędem J. K. mści y aktami ziemskimi wltwa Brzgo, przede mną Placydem Trzaskowskim, regentem przysięgłym ziemskim tegoż województwa, stawiając obecnie pobożny xiądz Szymon Dąbrowski, proboszcz cerkwie Horbanskiey, kopią funduszu teyż cerkwi ekstraktem z akt grodzkich Mielnickich na stemplowanym papierze wartosci iednego srebrnego grosza wyiętą, w sposób przenosu do akt podał, którą co do słowa wpisując tak się w sobie ma. Actum in castro Mielnicensi sabatho post festum sancti Mathaei apostoli proximo, videlicet vigesima quinta die mensis Septembris anno Domini millesimo septingentesimo septuagesimo nono. Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Symon Dąbrowski, plebanus ecclesiae Horbanensis ritus graeco-united, eidem officio et actis eius copiam foundationis ecclesiae Horbanensis obtulit et ad acticandum ad acta praesentia porrexit in tenore sequenti.

Kopia funduszu cerkwi Horbanskiej.

Ja Maryanna Hurynowna Fursowna Janowaia Romanowaia Wereszczaczynaia y ia Adam, y ia Andrey Janowicz Wereszczakowie, ziemiane ieho korolewskoy milosty wojewodztwa Beresteyskoho, czynimo iawno y zoznaiemo sami na sebe sym naszym listom dobrowolnym weczy-stym funduszowym zapisom, komu by o tom tepereszny y potomny wekow ludziom wedati było należało, iż my, uważaiuczy mnohost y welikieje dobrodzieystwo Bo-zyie, kotoreie nam Pan Bóh wo wszelakoy opatrnosty swoiey Boskoy pokazował y pokazował raczył, umyslilismy Tworey na-szomu, wsich dobr dawcy, wdziaczność serdecznuiu widomym znakom pomnoże-niu y powchozeniu domu chwały Jeho oswiadczał y tym woli prawosławnych prodkow naszych dosyt uczynity, a meno-wite sławnoy pamiaty panny Anny Micha-łowny Buchoweckoy, chorużanki Kobryn-skoie Romanowoy Wereszczaczynoy, mene Maryny Fursowny Wereszczaczynoy, pani swiekry nam Adamowi y Andreju Were-szczakom, pani babki naszoie w Horbaney cerkwi naszoy Buchowickoy także sław-noy pamiaty pana Iwana Wereszczaki, mał-żaka mene Maryny Fursowny y nam Wereszczakom pana ota woli y wsich nas sposobnomu postanowieniu dosyt czy-niaczy o imeni Bożom y chwalcow na-szych y ustawicznych Bohomolcow prawo-sławnych swiaszczenikow ne unitow, pry-pomenenoy cerkwi ich wo wszelakom le-żaczom y ruchomom nadaniu dawnym z prodkow y od nas nadanym na wiczny-ie czasy upewniaiuczy, my wyż pomene-nyie osoby, iako dedyczy Buchowycz, ma-iętnosty naszoy, leżaczoy w wojewodztwie Beresteyskom, sukcesorowe y pryżożonyie wyż pomenenoy cerkwy Buchowickoy fundatorowe nadawcy, z dobroy woli na-szoy ku sławy imieni wo Troycy Swiatoy sławennoho Boha, zażywaiuczy w tym wol-nosti szlacheckoy, cerkow naszu Bucho-wieckoiu, na uroczysku w Horbaney sto-iaczuiu, hrunt y pola zdawna od prodkow

naszych nadanyie, wecznymi czasy zapisu-iemo, menowite iak cerkow stoit z cmen-tarom y z prysiedleniem swiaszczenickim, i z toho hrunta około cmentara y około cerkwi prysiedlenia pomirok czynił useho morhow desiat z sianożatami, wypustami wolnymi y z zaroslami do Menianki od meży pewnoy, odnym bokom dworu na-szoho Buchowickoho, z druhoy storony od meży sęła Podaliskoho; na drugom miej-scu, na uroczyszczu nazwanym Jeromow-szczyzna, tamże morh pola od meży dwor-a naszoho, a z druhoy storony od meży sęła Podoliskoho, a treteiu mezeiu pope-reczneiu Bosiackoiu; na czetwertym mies-ciu na uroczyszczu Klin, od meży Podo-liskoy, a z druhoy storony Jeremickoy protiwn dwornoho Kalinowskoho; do toho y morh naddan nad struboiu od meży Stryiowskoy, z druhoho boku dwornoy czerez dorohu Klinom do hranyci; na pia-tym mesciu sęnożat nazwanaia Hrud, pro-tiwko dwora Kalinowskoho, hranycia z odnogo boku ryczka, a z druhoho boku row; na szostym mesciu na Mernianey meży Seliskom gruntom pole cerkwi na-szoy Buchowickoy y z sęnożatami y z za-rosłami y z naddatkami, do toho hruntu należaczymi, z nadania ieszcze dawnoho od prodkow naszych; na semom mesciu na uroczyszczu Kulbaczkach od meży Ko-lyczowskoy, a z druhoy storony od meży Dworeckoy; na osmym mesciu na dziaka nadaiem pod Jeremiczami od meży An-cutowskoy, na osobliwom regéstru spisa-nyie, bo to wseho czynił hruntu pola wo-łoka. Kotoryie to wyż pomenenyie hrunta oromyie y ne oromyie, z sęnożatami y z zaroslami, kotoryie ieszcze od prodkow naszych na tuiu cerkow nadanyie, ich swiaszczennykowe pry toy cerkwi mieszka-uczy używali czerez wsi leta bez presz-kody, daiem, daruiem y zapisuiem wicznymi czasy. K tomu y na tuiuz cerkow Bu-chowickoiu, prez nas fundowanuiu, hruntu pola oranoho w hruntach Buchowickich morhow siem, kotoryie z nieboszczykom małżonkom moim Iwanom Wereszczakoiu

ja Maryna Iwanowa Wereszczaczyna u neboszczyka pana Onykija Naumowicza Buchoweckoho y małżonki ieho weczystym prawom kupiła, nadała y wiecznymi czasy zapisuię, iako y prawo nam słuźaćzoie dwa zapisy na toj kupny hrunt swiaszczennikowi oddali iemu y sym listom naszym wiecznymi czasy wliwaiem. K tomu wszelakije nadania prodkow naszych y prez nas samych nadanyie, knyhi, dzwo-ny wszelakije na tuju cerkow apparaty daiem y wiecznymi czasy zapisuiem; tak-że y jarmarkoweie z prychođu słuźaćzoie w toj cerkwi swiaszczeniki na potrebu cerkownoiu wybiryty maiut; zaś pomenenu Buchowickuię, w wojewodztwie Be-resteyskom leżaczuię cerkow, prez nas fundowanuię, z hruntami wyż pomenenymi, od prodkow y od nas samych nadanymi, także y z knihami, sosudami wsimi y wsiakimi cerkownymi apparatami, pry-chodami, pożytkami, należytosciami wolnymi na hrunt Buchowickoy maiętnosti wypustami, pastwiskami daiem, daruiem y wiecznymi czasy tym funduszowym listom naszym zapisuiem y funduiem swiaszczen-nykow relihij hreceskoy prawosławnoie starożytnost posluszenstwo wostocznoho switynych czetwero prystolnych patryar-chow Jerolimskich, Alexandryiskich, An-tiochyiskich y Konstantynopolskich/ ne-nitom teperesznemu otcu Symeonu Naru-kiewiczowi swiaszczennyku cerkwi Buchowickoy, a po nem po wsie wiki nastupa-iuczym swiaszczennikam tohoż wyż re-żennaho posluszenstwa neunitom, kotoryi za prodkow naszych w tom funduszu pry-pomnienye za nas samych y pannu Annu choruzanku Mokreckuię y potomki naszym, w toj że prawosławnoy wiry buduczy, Pana Boha prosyty y wiecznymi czasy bu-dut, kotorych swiaszczennikow do toj cerkwi, prez nas fundowanoy, podawaty, po-radku ich dohladaty y wszelakoy ciłosty nadania posterehaty, neporadnych swiaszczennikow y perestupnych napominaty y od cerkwi oddalaty y odmeniaty, a na ich miece innych prezbitierow zatiahaty hos-

podyne archiepiskopowe czyną : swiataho Sallice(?) welkoho ne unity ne prawosław-noy wiry hreceskoy w posuszanyi wyż hrecennych swiatliysznych patryarchow zostaiuczych wolny y mocny budet wicz-nymi czasy, poczem my, w werchu meno-wanyie osoby, iak sebe samych, tak y dety, potomkow, pokrewnych dalekich y bliskich y innych osob obszczych, maiętnosti na-szoy successorow od toiej cerkwi swiatoy Buchowickoy podawanie, o wszelakoho to-iej pomenenoy cerkwi leżaczoho y ru-chomoho nadania tak oddalaim, że żad-noho wstupu y pereszkody czynity nie maie y nie maiut wiecznymi czasy; o na-szoie seymowoie y uchwalenoie podatki y podymne y wsiakoie powinności z cer-kownoho hruntu y osoby swiaszczennika w maiętnosti naszoy my sami, a po nas potomky y successorowe naszymi platyty maiut y prawowaty y od wszelakoho ustupu y pereszkodnika iakoho kolwek predtywnego swoim kosztom u kuźdoho prawa y sudu boronyty y zastupowaty po-winny budem y successorowe naszymi po-winny budut pod zaplaceniem winy albo zaruki tysioch złotych polskich y pod na-horożeniem bez prysiahy na bołoie słowa reczennieie, w tom daiem moc iak samy na sebe, tak y na kaźdoho pereszkodnika pozwaty do kaźdoho sudu y prawa, iak duchownoho, tak y swieckoho, a mnoho-krot ehto budet semu funduszowy spro-tywlen, wetyko reczy maiut byty suden-kary, szto dla lepszoy twerdosti funduszu naszoho cerkow pomenenu Buchowic-kuię zo wsimi hruntami nadanymi, rucho-mymi y nie ruchomymi, wszelakimi wol-nostiami szlacheckimi y zo wsiemi docho-dami y z prychodami, iarmarkami, nada-iem wiecznymi czasy, zapisuiem y w moc podaim wyż pomenenu cerkow swie-szczennykowi otcu Symeonu Narukiewi-czu y potomkom ich w possessyi ich wiecznymi czasy. Na tom wsem iesmo sey nasz list dobrowolny weczysty funduszowy zapis z peczatmi y z podpisami ruk na-szych własnych y za ustnoiu y oczewisto-

iu prozboiu naszeiu y ich milosty panow pryateľow naszych, iho milosty pan Seweryn Bosiacki y iho milosty pan Dymitrier Pryłucki pryložywszy ruki własny podpisaty raczył. Pisany w Buchowiczach roku tysiacznoho piatsetnoho dewiatdesiat dowiatoho, miesiaca Januarya siedymnadciatoho dnia. Maryanna Hurynowna Janowaia Romanowiczowaia Weraszczaczynaia. Ja Andrey Janowicz Wereszczaka. Oczywisto proszony peczator do toho fundusza podpisuiusia Seweryn Bosiacki rukoiu własnoiu. Oczywisto proszony peczetar Dymitrier Pryłucki rukoiu własnoiu. Adam Janowicz Wereszczaka rukoiu własnoiu. Jako prytomny buduczy do toho funduszu rukoiu własnoiu Charyton Ostromecki manu propria. Post cuius foundationis copiae in acta praesentia ingrosationem, originale eidem offerenti praevia quietatione officij praesentis est extraditum. U tego ekstraktu na stemplowanym papierze do akt niniejszych podanego pieczęć grodowa ziemi Mielnickiej oraz korrekta susceptanta y lekta tak się wyrażają: Ex actis castrensibus capitanealibus Melnicensibus rescriptum. Obniski vicesgerens castrensis Mielnicensis mmae (Locus sigilli.) Lectum per Twarowski. Który to ekstrakt kopij funduszu na cerkiew Horbacką, przez niegdy Maryannę Hurynowną Fursownę matkę, Adama y Andrzeia synow Janowiczow Wereszczakow uczynionego, za podaniem przez wspomnionego pobożnego xiedza Szymona Dąbrowskiego, terazniejszego cerkwie Horbanskiej proboszcza, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wtta Brzgo przyięty y zapisany.

Изъ актовой книги Врестскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 7826 л. 1005—1012

№ 115—1589 г. Декабря 18 дня.

Вводъ Ермола Сусловскаго, овященника русской Спасской церкви въ г. Дрогичинѣ, во владѣніе фундушемъ сей церкви.

Actum in castro regio Drohicensi sabbato ante festum sancti Thomae apostoli proximo anno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo nono.

Poponis rutenici intromissio.

Ministerialis generalis regni nobilis Paulus Osmolskj autenticus cum nobilibus Melchiore Kosienskij et Stanislao Kamien-skj, hicidem personaliter stantibus et infrascripta attestantibus, coram officio capitaneali et actis praesentibus castrensibus Drohiciensibus stans, publice recognovit, quia ipse die hodierna venerabilem Jar-mola Suslewskj, poponem rutenicum ecclesiae rutenicae Spas, post fluvium Bug in parte rutenica hic in Drohiczyn sitae, in hortum in eadem parte rutenica post fluvium Bug civitatis huius Drohicensis existentem, ecclesiae praefatae rutenicae Spaskiei per nobilem Albertum Kem-piskj geometram iuratum districtus Drohicensis perpetue inscriptum et in usum resignatum actisque praesentibus castrensibus Drohiciensibus inscriptum, in insriptione eadem abundius expressum et specificatum, juxta ejusmodi inscriptionem realiter et in effectu intromisit, possessionem pacificam contulit, nemine impugnante nec contradicente, immo eodem Alberto Kem-piskj libere admittente. De quo praefatus ministerialis cum supra expressis relationem fecit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда № 9551, л. 368.

№ 116—1600 г. Апрѣля 18 дня.

Заявление бурмистра г. Мельника о протестѣ представителей города, выраженномъ имъ мѣстному плебану Яну Витковскому относительно его притязаній на угодья, напщину и десятину съ жителей г. Мельника.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta post dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini 1600.

Civium Mielnicensium contra plebanum protestatio.

Do urzędu y do xiąg toraznieyszych grodzkich Mielniczkiech oblicznie przyszedszy utezciwy Łukasz Markowicz, burmistrz miasta krola jego mosci Mielnika, mającz przy sobie woznego szlachetnego Macieia Sikorskiego s pewnymi szlachecami, Jakubem Maliszewskim a Marczinem Wysokinskim, przed urzędem ninieyszem opowiedali, ysz gdyśmy chodzili umyslnie do jego mosci xiądza Jana Witkowskiego, plebana Mielnickiego, mowiącz w te słowa do onego, yżes wm. xięże plebanie nas do dworu krola jego mosci niewinnie zapozwał, to iest mianowicie strony siedlisk, ktore wm. sobie mienisz gruntem koscielnym, przeth abys wm. sam sobie y nam trudności nie zadawaiąc, a nie mnief do szkod niewinnych przywodząc, ziednay waszmosć sobie miernika, ktory by to wymierzył wedle Regestru Rewizorskiego, s ktorych iesli się co naidzie gruntu koscielnego, gotowiśmy zarazem s tech sprawieliwosc uczinicz y zarazem exnunc ustąpić. Na którą przemowe jego moscz xiądz Jan Witkowski nicz nie odpowiedział y owszem się zmilczal. Tamże przy them tenże jego mosc xiądz Jan Witkowski, pleban Mielniczki, strony kapsczynny, o którą niepotrzebnie zapozwał urząd y miasto, gdy był napominany, aby sobie queres czynił, iesli tu na korem mieszczaninie co zaliegło, gotowismy sami z siebie y z ynszych sprawieliwosc uczynić. A co się tknie strony dziesięciny,

o którąś wm. xięże Janie Witkowski, plebanie Mielniczki, nas zapozwał, tey nigdy iako przodkowie naszymy ani my sami nie dawali y teraz dawać niepowinni, co sie prawnie być pokazo s czasem swym, dla czego tedy nie skwapiając się s tych na żadną rzecz, prosimy y napominamy, abys wm. tego przedsięwzięcia swego z nami poprzestał. Na czo zeznanie ten to wzwyż pomieniony wozny s sliachtą takie przed urzędem ninieyszem zeznał.

Иль актовой книги Мельницкаго городского суда № 10877, л. 287.

№ 117—1600 г. Апрѣля 25 дня.

Ограничение земель Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ.

Akt opisania gruntow y odmiany cerkwi Woskresenskiey Krasnosielskiay J. W. Im. p. Oginskiemu, kasztelalowi Trockiemu słuźącego.

Roku tysiąc siedmset piędziesiątego wtorego, msca Julij czwartego dnia.

Na urzędzie J. K. mci grodzkim Minskim, przedemną Kazimierzem Mikołajem Święcickim, oboznym y podstaroscim sądowym W-a Minskiego, od J. W. Im. p. Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego Minskiego starosty installowanym, comparens personaliter Imc. p. Franciszek Szotkowski, mieczn. Wilkomir., opowiadał prezentował y do akt podał opisanie y zamianę gruntow cerkwi Woskresienskiey Krasnosielskiey, ad praesens in rem et partem jasnie wielmożnego imc. pana Tadeusza z Kozielska Oginskiego, kasztelana Trockiego, Oszmianskiego sądowego, Przewalskiego, Babylickiego etc. starosty słuźący y należący. Ktore opisanie y zamianę gruntow z ruskiego na polskie pismo exponowane wpisując w xięgi sequenti exprimitur tenore.

Opisanie gruntow cerkwi Krasnosielskoie Woskresenia Chrystowa, za pozwoleniem welmożnobo pana, p-a Gabryela Woyny, Podkancleroho Welikoho kniazstwa Litowskoho, starosty Mereckoho, derżawcy Krasnosielskoho, Opeskohe, tiwuna zemli Żomoyskoie Małych Derwian. czerez sweszczenika toie cerkwi Krasnosielskoie Illu Ofanasowicza Korotkoho z zemeninom hospodarskom wojewodztwa Menskoho, z panom Stanisławom Nininskom skonczojoe w roku tysecza szescesotnoho, msca apryla dwadcat piatego dnia, ktoraja tak sie w sobie majet: Naperwe khrunty cerkownyje. Pierwaja niwa meży grunty p. Nininskoho, a odnym bokom poddanych Krasnosielskich od meży, w ney prutow dwadcat dziewiat y małych piat; druhaja niwa Semenikowskaja, iduczy od sela Osowca do Kurmanow poprawe, w ney morgow try, prutow petnadeat; treteja niwa Semenikowskaja meży grunty p. Nininskoho, w niey morgow dwa, prutow dwadcat piat, małych szest; czetwertaja niwa Semenikowskaja meży gruntami pana Nininskoho, podle dorohy, ktoraja idet z Krasnoho sela do Hranicz, w niey morgow czotyry, prut odyn, małych piat; piataja niwa Semenikowskaja meży grunty pana Nininskoho, podle tojeż dorohy polewe, w niey morgow piat, prutow odynadcat; szostaja niwa Semenikowskaja meży grunty pana Nininskoho obapał, w niey morgow dwa, prutow czotyry; semaja niwa Semenikowskaja meży grunty p. Nininskoho, w niey prutow petnadeat; osmaja niwa Semenikowskaja meży grunty p. Nininskoho, druhim bokom u meży pana Prewaskoho, w niey putow dwadcat czotyry; dziewiataja niwa Semenikowskaja u Stiudienca meży grunty p. Nininskoho po obapoł, a koncom odnym k stenie meskoy Krasnoselskoy, w ney morgow try, a prutow deset; desiataja niwa Mozolewskaja meży grunty p. Nininskoho, w niey morg odyn. Suma wseho gruntu cerkownobo, panu Nininskomu u w odmenu od sweszczenika Illi danoho morgow dwadcat czotyry, prutow szesti-

nadcat, a małych szest. U tego opisania gruntow podpisy rak dwa polskim, a podpis trzeciej ręki polonico idiomate tymi słowy: Piotr Stecki chorąży J. K. nainsk. Stanisław Nininski ręką własną. Illa Korotkij służyteł Woskrysenia Chrystowa Krasnosielski. Na drugiey stronie tego dokumentu zamiana gruntow his exprinitur verbis. A za tyie grunty odmena iest dana do cerkwi Krasnosielskoie od pana Nininskoho gruntami ieho własnymi Osowcekin. Napered pierwaja niwa Tiahniłowskaja, bokom y koncom odnym do steny plebaney Krasnosielskoie, druhim bokom y koncom od steny nowouroblenoie p. Nininskoho, w ney morgow odynadcat, prutow deset, małych piat; druhaja niwa pod pany Czartowiczami Iwaszkowskaja morg odyn, prutow piat; treteja niwa tamże Iwaszkowskaja prutow dwadcat sem; czetwertaja niwa Iwaszkowskaja morg odyn, prutow szest; piataja tamże meży ich grunty morg odyn, prutow dwa; szostaja niwa pry płote panow Bychowcow morg odyn, prutow dwa; semaja niwa Iwaszkowskaja pod poddanymi Krasnosielskimi, a druhim bokom y meży poddanymi pana sudi Nowhorodskoho, pobnojew y senożatiu w ney morgow dwa, prutow dwadcat sem, małych szest; osmaja niwa Iwaszkowskaja podle płota p. Bychowca, pobnojew z senożatju y z wyhonom w ney morgo dwa y prutow petnadeat; dziewiataja senożat Ponia-tyckaja podle cerkownojeż sanożati, morg odyn, prutow deset; desiataja podle tojeż Ponia-tyckoje sanożati, prorobki prozywajemyje Makarcowskoie, a druhim bokom k senożati poddanych pana Jesmanowych, prozywajemoje Kułażynskoie, w ney morg, odyn. Summa gruntow pana Nininskoho, danych cerkwi Krasnosielskoy za odmenu iemu gruntow danych, czyniti morgow dwadcat czotyry, prutow szesnadcet, a małych szest. U tey zamiany podpisy rak similiter tymże pismem uti supra expresum, tudzież znaki trzech pieczęci naidują się sequenti methodo: Piotr Stecki, chorąży Oszmianski. Stanisław Nininski

ręką własną. Illa Korotkij służytel Woskresenia Chrystowa Krasnosielski. Który to takowy dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich wojewodztwa Minskiego spraw wieczystych ze wszytką w nim wyrażoną rzeczą przyięty y wpisany.

Цей актовий лист Мінскаго гродскаго суда за 1752—1757 года, № 11800 з. 117—118.

№ 118—1800 г. Мая 19 дня.

Фундушь Негнѣвцкой церкви.

Akt funduszu na cerkiew Niehniewicką służącego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt pierwszego, miesiąca Junij szesnastego dnia.

Przed aktami grodzkimi wttwa Nowogr. stanowszy obecnie W. J. pan Adam Kozłowski, podstolic Halicki, ekstrakt funduszu na cerkiew Niehniewicką od J. O. xcia Albrychta Stanisława Radziwiłła, podkan. W. X. Litt. wydanego, do akt podał, ktorego wyraz takowy. Wypis z xiąg ziem. wttwa Nowogr. Roku tysiąc siedmsetnego dwadziestego osmego, miesiąca Maja dwadziestego osmego dnia. Na rokach sądowych ziemskich święto Troieckich, po świętey Trojcy święcie rzymskim przypadłych ysądownie porządkiem prawa pospolitego w Nowogrodku na mieyscu zwycaynym odprawowanych, przed nami Janem Bogusławem na Rdultowie Rdultowskim sędzią, Jerzym Piotrem Bułhakim podsentkiem a Stefanem Michałem Haraburdą pisarzem urzędnikami sądowymi ziem. w-a Nowogr. comparens personaliter patron I. pan Jakub Wysocki, komor. w. Nowogr. opowiadał, prezentował y do akt podał fundusz cerkwi Niehniewickiey od świętey pamięci J. O. Xcia J. pana Albrychta Stanisława Radziwiłła na Olyce, podkan W. X. Lit., Łuckiego, Gniewskiego starosty, ad presens służący teyże cerkwi

Niehniewickiey y prezbyterowi przy niey rezydującemu, w Bogu wielebnemu I. xdu Symonowi Hołowczycowi, który podając do akt xiąg ziem. w. Nowogr. prosił nas urzędu, aby pomieniony fundusz ze wszytką w nim wyrażoną rzeczą był do xiąg ziem. w. Nowogr. spraw wieczystych przyięty y wpisany, iakoż my urzędoną przyiawszy, do xiąg wpisać rozkazali, który wpisując de verbo ad verbum sequenti exprimitur thenore:

Albrycht Stanisław Radziwiłł, xiąże na Olyce, podkan. W. X. Litt., Łucki, Gniewski starosta. Oznaymujemy tym listem naszym, iż po zeysciu z tego swiata nieboszczyka Jana mnieyszego szwieszczenika cerkwi naszej Niehniewickiey, postrzegając, aby nie ustawała powinna chwala Bogu Wszechmogącemu, a mając w zaleconie w przykładach nabożenstwa kosciołowi rzymskiemu posłuszenstwie zięcia iego, także na imie oycza Wasila Fiedorowicza Wołoska, też cerkiew Niehniewicką, obowiązując sobie czułość wszelką o duszach ludzkich, iako pilnego pasterza podać do zawiadywania y odprawowania w niey nabożenstwa rozkazaliśmy, postępując na wychowanie iego włokę pola do cerkwi zdawna należące, także zascianek pod cerkwią ze wszystkimi sianożęciami y polami, do gruntu tego należącemi, ktorych gruntow nie opłacać żadnych podatkow do dworu naszego ma spokojnie do żywota swego używać; tenże szwieszczenik nasz pokładał przed nami list, aboli starowieczny fundusz, pismem ruskim pisany, aby był przy swojej mocy zachowany niejakięś Jerzego Bołkowicza, który to fundował cerkiew starowieczną Niehniewicką, w czym widząc rzecz słuszną, on list albo fundusz przy mocy zachowujemy y co kolwiek przez dawność y przez nieustawicznego kapłana y przez antecessorow naszych tey cerkwi, zdawna cudami usławionej, na dwor iest zabraną y obroconą, iako kiermasz, który należał do cerkwi, a od tego czasu na dwor nasz myto odbierano, w czym widząc krzywdę tey cerkwi, od tego czasu do teyże cerkwi

przywracamy y onemu swieszczenikowi y po nim następującym na potrzeby cerkiewne brali pozwalamy; do tego urzędnik nasz albo dzierżawca Niehniewicki odstempować niema, a że w tymże funduszu Jerzy Bołkiewicz nadał ziemie paszną mianując nad rzeką Bołowiczą, na też cerkiew Niehniewicką z ludźmi osiadłemi y ziemią bartną za rzeką Niemnem, a że to z pamięci ludzkiej wyszło przez dawność wieku y lat na dwor obro(ce)ną względem pasieki y ow grunt iako ludzie iednak starzy zeznali nad rzeką Bołowiczem wpuszcie będącym na ienerała obroconym, w czym żeby uyma żadna cerkwi świętey nie była y nie ustawiała w chwale Bożej, tedy w nadgrode tego gruntu za prozbą tego kapłana za pomocą Boską bliską cerkwi y domu onego z robotnikami przydaiemy, a w nadgrode ziemi bartney do puszczy naszej Nalibockiey swieszczenikowi naszemu tuteyszemu y po nim będącym wiadz wolno tak na opał drew, iako y wszelkiego drzewa na budowanie tak do cerkwi, iako y domu iego pozwalamy, także rzemieśznik ciesla, kowala, stolarza do oprawy tuteyszey cerkwie y domu onego urzędnik nasz abo dzierżawca bronie nie powinien y ze dworu tuteyszego cerkiew naprawować maia. A iesliby poddani nasi Niehniewiccy zwyczajem prostoty aboli nalogu złego szlubu nie wziowszy z żoną mieszkać ważył się, albo bez krzstu dzieci swoje wychować chciał, o takim złym ma prętko do urzędnika Niehniewickiego dawać znać, spólnie z onym według słusznego zdania błąd takowy wykorzeniać, biorąc pierwiey winy kopę groszy na potrzebę cerkiewne; a iesliby y nadto kto przestępnym znaydował się, tego tedy więzieniem y winą sowitą pokarać ma. Weseła y krzczenia dzieci aby poddani we własney parafij pod winą odprawowali, także święta uroczyste aby ze wsi odleglejszych dla nabożenstwa do cerkwi bywali, a z onych w każdą niedzielę aby przynajmniej po iednem z domu gospodarz wysyłał, albo sam był pod winą gro-

szy szosciu. Co wszystko ztwierdzaiąc, daliśmy onemu swieszczenikowi Niehniewickiemu ten nasz list z podpisem y pieczęcią naszą. Pisan w Niehniewiczach maja dziewiętnastego dnia anno tysiącznego szescesetnego. U tego funduszu przy pieczęci podpis ręki tymi słowy: Albrycht Stanisław Radziwiłł książę podkan. W. X. Litt. Łucki, Hniewski starosta. Który to takowy fundusz za podaniem onego do akt przez wyż wyrażonego patrona, iest do xiąg ziem. wtlwa Nowogr. w Bogu wielbnemu I. Xdzu Symonowi Holowczyco- wi iest wydan. Pisan w Nowogorodku ut supra. U tego ekstraktu przy wycisnionych dwoch pieczęciach urzędowych ziemskich Nowogrodzkich na błękitnym dartym iedwabiu podpis ręki w. pisarza ziem. Nowogr. y regenta tymi wyrażaią się słowy: Steffan Haraburda pisarz p. s. L. S. L. S. Corexit Trzcinski. Akt funduszu na cerkiew Niehniewicką służący. Który ekstrakt po podaniu onego przez wż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich Nowogr. wpisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго городского суда за 1781 годъ, № 1245. л. 1062—1063.

№ 119—1600 г, Іюня 15 дня.

Заявление Дрогичинского подкоморія о результатахъ произведеннаго имъ дознанія о владѣльцахъ уволовъ православныхъ и р. католикахъ въ г. Мельникѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta ipso die festi sanctorum Viti et Modesti martyrum anno Domini 1600.

Succamerariū Drohicensis recognitio.

Accedens personaliter ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia generosus Hieronimus Irzykiewicz de Baczyki, succamerarius Drohicensis, coram praesenti officio relationem

suam ratione infrascriptorum fecit, quia ipse inherendo decreto Sacrae Regiae Majestatis inter honorabilem Joannem Witkowski, plebanum, actorem, ab una et famatos proconsulem, consules, advocatum et scabinos totamque communitatem civitatis Mielnicensis, citatos, ab altera parte ratione decimae frumentorum omnis grani pro anno Domini 1599, per citatos actori non extraditae, latam, die hodierna in actu descripta ad civitatem Mielnicensem condescenderat, ibidemque, convocatis officialibus, plebe ac tota communitate ejusdem civitatis Mielnicensis, requisivit ab eisdem, ut sibi acta et registra civilia a tempore privilegii ejusdem plebani et recentio (ra) exhiberent. Verum ipsi officiales cum communitate Mielnicensi nulla acta neque registra antiqua, solummodo registrum generosi Demetri Sopiha, revisoris sacrae regiae maiestatis ad faciendam commensurationem agrorum civilium Mielnicensium deputati, ab annis quadraginta, similiter et acta paulo anteriora ejusdem commensurationis agrorum monstraverunt, nihilominus tum et ipsos utrosque popones ruthenicos Mielnicenses in eadem congregatione communitatis Mielnicensis comparentes, de ipsorum jure super decimam, a civibus religionis graecae ipsis serviente, requisivit. Qui popones retulerunt nulla jura neque privilegia super decimas habere, solummodo tres mansos agri ad suas ecclesias ex antiquo pertinentes in possessione sua habere, quibus tantum sunt contenti, decimam vero nullam a civibus religionis graecae habuisse, et eam nunquam ab eis exegisse, de quo et ipsi cives requisiti erant, qui similiter, ut et popones praemissi, sunt attestati. Reviso itaque privilegio plebani actoris, ab Alexandro Vitoldo, tum et privilegiis civium Mielnicensium, nec non acta et registra civilia sibi exhibita, ex eisdem juribus, actis et registris, tum et ex notitia hominum testimonioque civium senium, inquisitione diligentissima persecuta, rescivit et adinvenit mansos infrascriptos ab antiquo

catolicorum esse, quorum quidem mansorum tales ad praesens in possessione catholicorum existentium, quum etiam per rutenos et hereticos a catholicos acquiritorum et in possessione illorum existentium conscriptio est talis.

Woitowskich włok Wężowskich włok trzy, Jakubowa Koryczenskiego od Mathysa Szysławskiego włoka czwarta, Jana Gnatowskiego włoka piąta, Lenartowa Piekielkowa włoka szosta, Mikołaja Kosciesza włoka siódma, Artiema Onaczka, którą trzyma Stasiek y Olisiey Hnath włoka osma, Katharzyny Ostrowskiej, którą trzyma Jasko Knysz y Mama włoka dziewiąta, Iwana Doroszewicz, którą trzyma Misko Jahołkowicz, Sidor Szereszyło Kosciesza z drugimi włoka dziesiąta, Kacza Piatka y Kuzma Sienkowicza, którą trzymaia Łukaszow zięć y Wasko z Mężenina włoka iedenasta, Valentego Steczkowicz pułtory włoki trzyma pani Paderewska y pułwłoki wozny Sikorski włoka dwunasta y trzynasta, Iwana Hniota, którą trzyma Olisiey Hniot włoka czternasta, Marcina Panuchny, którą trzymaia Iwan Kreczko y Paszko Kurkowicz włoka piętnasta, Macia Oleszkowicza, którą trzymaia Jac y Sidor Krawczewicze włoka szesnasta, Lewka Radka Kozycza y Chwiedka Smuszkowicza włoka siedmnasta, Jaczka Kierka włoka osmnasta, Andrzeia Miskowicza y Stephana Zaniewicza włoka dziewiętnasta, Suprona Kałabunowicz, którą trzyma Mie z Woikowa a Radko włoka dwudziesta, Chwiedko Kokala y Bloch trzymaia włokę Iwaszka Kowala y Choicza Maczkowicza włoka dwudziesta pierwsza, Herman y Zanko trzymaia Kachny Kalnei włokę dwadziestą wtórą, Steczko y Jaczko Kopaczewicze trzymaia Chwiedka Kopacza włokę dwudziestą trzecią, Krath y Sidor Kralowicz trzymaia Michna Golimonta y Pawła Chaczewicz włokę dwudziestą czwartą, Wasko Szyło y Symon Jaroczki włokę trzymaia Sienka Wozewicz s pasinki włokę dwudziestą piątą, Jan Primawa Sienkowicz trzyma Makara Daczkowicza włokę

dwudziestą szostą, Szymon Jaroczki trzyma włokę Jaroczkiego Wasilewicz dwudziestą siódmą, Chwiedko Kokala y Siemion Lewkowicz trzymają Lenarta Steczkowicza włokę dwudziestą osmą, Stanisław y Kokala tegosz Lenarta Steczkowicza dwudziestą dziewiątą, Makar Kierkowicz włokę Marcziń Trzeciaka—trzydziestą, Timosz Kreczkowicz a Sroka włokę Kaspra Michałowica y Kacza Ostaszowicz trzydziestą pierwszą, Iwan Kreczko y Wieryżycz Kacza Husczyca y Trochima Pietkiewicza trzyma włokę trzydziestą wtórą, Andrzej Panasowicz y Olexi Michailowicz trzyma Choczia Panasowicz y Trochima Hrymaszkowicza włokę trzydziestą trzecią, Stas Woitkowicz y Wasko trzyma Woitka Suszczewicz włokę trzydziestą czwartą, Olexi Truchowicz y Iwan Popowicz trzymają włokę Marka Trochimowicza y Thomasza Wieczorkowicza trzydziestą piątą, Olexi Mietka a Roman Tolibicz trzyma włokę Sacza Chwiełka Supiechowicza trzydziestą szostą, Pasinicz Palinka a Wakuła włokę trzydziestą siódmą, Kasper balwierz a Kreczko włokę trzydziestą osmą, Dawid a Tiron Mackowicze włokę Marka Jurkowicza włokę trzydziestą dziewiątą, Niedzieicha a Łukasz Markowicz włokę Marka Jurkowicza y Lucza Hriczewicza czterdziestą, Timosz Oleszkowicz y Paszko Kurkowicz, Zienko Bochenka włokę Maczieia zduna trzymają czterdziestą pierwszą, Iwan Zerczenicza y Pastuszek włokę Anny Wierowskiej czterdziestą wtórą, Maczko Derka y Olechowicz włokę Mielecha Niestorowicza czterdziestą trzecią, Puszkarz Josko Knysz włokę Joachima Poswieticza y Hrinka Saczenkowicza czterdziestą czwartą, Panas Poswieta, a Sienko Bohenko włokę Jaczka Ostaszewicza czterdziestą piątą, Maleszowski włokę Jana Wierowskiego czterdziestą szostą, Marcziń y Woitek Ostrowsczy tegosz Jana Wierowskiego włokę czterdziestą siódmą, Iwan, Sienko y Tokarzewska włokę Woitka Luby czterdziestą dziewiątą, Olesiey Hniet a Hricz

Blochowicz trzymają Hapy Szykałowicz włokę pięćdziesiątą, Maciek Minkowicz a Morczyk trzymają Timoszychi Karłowicz włokę pięćdziesiąt y pierwszą, Chwiedko Kokalo y Trocz Popowicz włokę Woczka Zosimowicza pięćdziesiątą wtórą, Jan Kreczko y Trocz włokę Waska Kozła pięćdziesiąt trzecią, Jaczko Kierko a Romanik włokę Jarmocza Mieszkowicza pięćdziesiąt czwartą, Jachim Dudycz y Kierkowicz włokę Andrzeia Dudycza pięćdziesiąt piątą, Olesiey Hniet włokę Jana Kobylaka pięćdziesiąt szostą, Jaczko Kierko włokę Pachinka Woczkowicza pięćdziesiąt osmą, Olesiey Hniet włokę Waska Kozycza a Suprona Kałabunowicza włokę pięćdziesiąt dziewiątą, Trochim Michałowicz trzymają włokę Michała Wołoszewicza sześćdziesiąt. Jocz postrzygacz y Duczyca włokę Mikołaja Golimonta sześćdziesiąt pierwszą, Chwiedko Smuszkowicz y Ostrowsczy włokę Jaczka Polozka Iwanowicza sześćdziesiąt wtórą, Benbenko, Misko y Tokarowska włokę Matysa Sczielawskiego sześćdziesiąt trzecią, Ruczianka y Kroczeńska włokę Lenarta Steczkowicza sześćdziesiąt czwartą, Jarosz Tymoszewicz y Januszewicz włokę Stasia Olechnowicza y Iwana Januszowicza sześćdziesiąt piątą, Symon Proskurnik y Philip, Krawiec y Krywianka włokę Waska Rozkolotka sześćdziesiąt szostą, Krzywienka y Kaczyna włokę Olichna z Moszoney sześćdziesiąt siódmą, Jan Puchalski włokę Piotra Puchalskiego sześćdziesiąt osmą, Jan Kosziesza włokę Mikołaja Karpowicza sześćdziesiąt dziewiątą, Mikołaj Osipowicz włokę siedmdziesiątą, Falkowski Kaznodzieia Nowokrzeski (?) trzyma włok trzy, czo wszystko czyni włok siedmdziesiąt y trzy.

De quibus quidem mansis et agris idem generosus succamerarius Drohicensis adinvenit eidem plebano Mielnicensi pertinere debere eandem decimam juxta privilegium ipsius. Quam suam relationem cum registro suprascripto petiit ab officio praesenti actis praesentibus inscribi et

plebano postulanti in rescripto autantice extradi, quod officium praesens se facturum obtulit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1599—1600 г. № 10877, л. 406 на об.,—408.

№ 120—1600 г. Юня 28 дня.

Показаніе Мельницкихъ мѣщанъ православныхъ и р.-католиковъ по вопросу о платѣ десятины.

Termini castrenses Mielnicenses quarelarum et causarum officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda ante festum sancti Joannis Baptistae proxima, anno Domini 1600 per generosos Ambrosium Mezenski, vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrenses Mielnicenses.

Civium Mielnicensium protestatio.

Przyszedszy do urzędu y do ksiąg teczniczyszych staroszczech grodzkich Mielniczkich sławetni Łukasz Markowicz burmistrz z radą swą miasta krola jego mci Mielnika, imieniem wszystkiego pospolstwa mieszczan Mielniczkich przed urzędem ninieyszem swiadczyli się y opowiedali przeciwko urodzonego je-o mci pana Hieronima Irzykowicza z Baczyk, podkomorzego Drogiczkiego, o tho, iż on bendacz z decretu kro. je-o mci na inquisitią przydany między wielebnem Janem Witkowskim plebanem Mielniczkim a mieszczany Mielniczkimi, w sprawie o dziesięczinę za dworem kro. je-o mci pozwanych, we czwartek, w dzień świętego Witha blisko przeszły, odprawuiącz the inquisitią w mieszczie Mielniku wedlie dekretu kro. jego mci, na ten czas na stronie odłożywszy dowody y swiadestwa ludzi starech, wiary godnych, a rejestra mieszczkie iemu przez urząd mieszczi pokazowanych, na stronie xiędza Jana Wit-

kowskiego plebana Mielniczkiego w rejestrze, a w relacy swej przez się do urzędu grodzkiego Mielniczkiego spisawszy podane, napisał włok w mieszczie Mielniku siedmdziesiąt trzy, które nie katoliki, alie Ruś dzierzą y z nich powinność, a dochody do cerkwiow ruskich z dawnych czasow od przodkow swych oddawają, mienuiącz za włoki ludzi, a mieszczan wiari katolickich, a w mieszczie Mielniku włok tylko dwadziescia poldziewięt, z którech katoliki a mieszczanie dziesięcziny do kościoła oddawali, czo na każdym miesczu mieszczanie Mielnicy gotowi są ukazać. O czo się tak na jego mci pana podkomorzego Drogiczkiego, iako i na xiędza plebana Mielniczkiego imieniem wszystkiego pospolstwa miasta kro. je-o mci Mielniczkiego pomieniony burmistrz swiateczyli.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1599 - 1600 г. № 10877, л. 414, 431.

№ 121—1600 г. Юля 5 дня.

Протесты Мельницкаго плебана противъ рѣшенія мѣстныхъ гражданскихъ властей по вопросу о десятинѣ и Мельницкаго бурмистра противъ плебана.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festum Visitationis B. Mariae Virginis proxima anno Domini 1600.

Plebanus Mielnicensis contra officium civile protestatur.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Joannes Witkowski, plebanus Mielnisensis, coram officio praesenti protestatus est contra famatos Lucam Markowicz proconsulem, consules scabinosque et officiales civitatis Mielnicensis sacrae regiae maiestatis, quia ipsi ex debito officii sui cum civibus Mielnicensibus et personis citatis, in propositione

et regestro per ipsum plebanum Mielnicensem conscriptis ad officiumque illorum civile Mielnicense in demo proconsularem productis et comonstratis, ratione per eosdem cives Mielnicenses de agris et mansis sexaginta quinque cum medio tenutae catholicorum decimae pro annis praeteritis retentae, ad ecclesiam oppidi sacrae regiae maiestatis latam et inquisitionem cognitionemque per generosum Hieronimum Irzykowicz de Baczyki succamerarium Drohicensem in praemissis factam ac ad acta officii praesentis per relationem ejusdem inquisitionis conscriptam porrectam, in qua inquisitione adinventum est per cives Mielnicenses de septuaginta tribus mansis decimam ad ecclesiam romanam reddendam teneri debere, justitiam debitam administrare, immo eam justitiam, quam ipse protestans attentabat, praefati proconsul cum officialis et consulibus suis, non audita propositione nec ullo lato decreto quibusdem essentiis suis verbis prolongaverunt et facere recusaverunt in maximum damnum ipsius protestantis faciendo. Quod ministerialis generalis regni providus Jozephus Ostrowski personaliter stans circa praemissis interfuisse sicque et non aliter esse coram officio praesenti praemissa sua recognitione attestatus est.

Proconsul contra plebanum protestatur.

Do urzędu y do xsiąg theraznieyszych staroszcich grodzkich Mielniczkiech oblicznie przyszedłszy sławetny Łukasz Markowicz, burmistrz miastha krola je-o mosci Mielnika, imieniem swem y wszystkicho pospolstwa mieszczan Mielniczkiech, mającz przy sobie woznego generała koronnego słachetnego Macieja Sikorskiego, przed urzędem niniejszem oświadczał y opowiadał, iż gdy był przez wielebnego xśiedza Jana Withkowskiego, plebana Mielnickiego urząd burmistrzowski mieszki Mielniczki requirowany, aby wedle żądania pozwow niesłusnych y propozycji z mieszczan wiary ruskiej o nieoddanie dziesięciny sprawiedliwość czynił. Na które

pytanie urząd mieszki y mieszczanie tam na ten czas przed woznem wzwyż mienionem powiedzieli teśmy słowy: panie wozny, s tech włok, które się wedle dekretu . . . *) ie-o mosci, z regestrow y xsiąg mieszkich pokazali, to jest dwudziestu y pułdziejethu włok, s tech powinni będziemy dawać y dać chcemy zarówno s pany catholiki, ale s tech, które ie-o mosci pan inquisitor krola je-o mosci onemu nath regestra y xsiągi pokazane przywłaszczać raczy, s tech nie damy, ale po naukę do ie-o krol. mosci posyłamy. Wszakże iesliby xiaż pleban nie zadawaiąc nam y sobie trudności, iesliby to rozumiał o nas, zebyśmy czo nad to utaić mieli, niechay sobie kilku mężow tak z urzędu iako y pospolitego człowieka obierze przysiądz gotowiśmy. Czo przerzeczony wozny tak być a nie inaczej przed teraznieyszem urzędem zeznał y o tam swoje wierne zeznanie uczynił.

Ця актовой книги Мельницкого городского суда за 1599—1600 годы. № 10877, л. 462 об.—463.

№ 122—1600 г. Августа 28 дня.

Объявление возного о вручении судебной повѣстки православному населению г. Мельника.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et quaerellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post festum sancti Bartolomei apostoli proxima anno Domini 1600 per generosum Albertum Sawiczki capitaneum Mielnicensem nec non generosos Ambrozium Meżenski vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrenses Mielnicenses.

*) Не прочитано.

Sezerbicz super cives Mielnicenses citationis extraditio.

Coram officio actisque praesentibus castrensibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Mathias Sikorski, ministerialis generalis regni, de cuius autentico et juramento super officium ministerilatus praestito officio praesenti indubita extat fides, in vim verae ac fidelis relationis, per eum ubivis locorum officiose faciendae, publice recognovit, quia ex parte et ad instantiam nobilis Pauli Sezerbicz, secretarii sacrae regiae maiestatis, filii advocati Mielnicensis, actoris, citationem literalem sub titulo et sigillo sacrae regiae maiestatis terminum praefixionis in se coram iudicio sacrae regiae maiestatis post curiam, a positione citationis in duabus septimanis continentem super famatos proconsul, consules totumque communitatem (si et in quantum eam ad praesentem causam pertinet) oppidi sacrae regiae maiestatis Mielnik, ex officiis bonisque eorum omnibus tertio post penam primae contumaciae citatos pro eo, quia ipsi contra jura et privilegia tam civitatis quam advocatialis de electione consulum impediunt ita, ut per eos citatos in officio consulari non catholici, sed autem haeretici aut ruteni resideant, unde sit, ut cum magno catholicae religionis scandalo neque cultus divinus, neque festa solennia rite celebrentur, aliaque multa inconvenientia inde scaturiant, ad videndum et audiendum eundem actorem in jurisdictione sua plenaria conservari atque ad electionem consulum juxta jura ipsum admitti, citatione actoris taxam in se mille floren. pecuniae polonicae retinente, latius et uberius de praemissis enarrante ac obloquente, — die hodierna, in actu contenta, extradidit, exportavit et in domo famato Lucae Markowicz proconsulis moderni Mielnicensis in manus ipsimet tradidit et porrexit ex traditioneque praefatae citationis aliis citatis, ut juris est, praecavit et ad debitam notitiam de-

duxit, de quo suam fidelem ac expressam dictus ministerialis ad officium actaque praesentia fecit relationem.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1500—1600 г. № 10877, л. 548, 560 об.

№ 128—1802 г. Юня 11 дня.

Жалоба Жданы дочери Якова Коваля изъ дер. Буковичъ объ изнасилованіи и побояхъ, причиненныхъ ей Хилною Стоцкимъ въ им. Носовъ, съ указаніемъ на Буковичскую православную церковь.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post festum Sacratissimi Corporis Christi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo secundo.

Bukowicze Zdanae protestatio.

Veniens personaliter ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia laboriosa Zdana, filia providi Jacobi Kowal de villa Bukowicze tenutae sive obligationis nobilis Stanislai Młozewski, inherendo priori protestationi suae in et contra providum Chilko dictum Stoczki, tanquam principalem ratione oppressionis et devirginationis coram officio praesenti factae, defectumque ipsius supplendo, ex quo ob ignorantiam iuris et quod testes tunc in promptu non habuit, qui tanquam vicini villae eiusdem Bukowicze incolae clamorem et querulationem ipsius, quam post factum in recenti faciebat audierunt, tum et complices, qui facto huic patrociniabantur in priori protestatione, a se facta desiderabantur cum parentibus suis secum personaliter assistantibus, etiam ad praesens solenniter et lachrimose protestando in primis complicem eius principalis nominat ipsum nobilem Ullrichum Hosiium arendatorem honorum Nosow una cum familia seu servitoribus eiusdem, ubi illa in servitiis versabatur, ex hisce

rationibus, primum, quod de excessu eiusdem servi Chilko dicti Stoczki clavigeri sui admonitus et pro administratione iustitiae ab ipsius avia provida Zofijka Zienkowa in recenti requisitus, non modo iustitiam non administravit, verum etiam eam tremulam caecitate et serio afflictam aviam propterea, quod pro nepote sua violata intercederet, uti illi iustitiam administraretur eam, quae illi circa traditionem arendae tanquam serva antiqua, a generoso Theodoro Laczki ad alendum fuit tradita, ex curia eiecit et relegavit, quae tamen ad acta praesentia ob aegritudinem accedere non potuit. Postea indusium, in quo obsangviolationis ex ea oppressione facta signa apparebant manifesta, familia dicti Hosius aquis lavit et expurgavit. Tandem famulum eum suum dictus Hosius facinoris eius patratores, uti sibi caveret et ad tempus in certum locum se cederet, praemonuit ac in super derivandi et avertendi a servo suo crimine eius causa in eam ad praesens protestantem pauperulam et innocentem puellam crimen omne conferendo virgis eam tanquam scortum cedi et capilitium longum alias *warkocz* in maius misere et afflicte opprobrium praecidi et resecari iussit. In cuius verificationem ipsa protestans monstravit coram officio praesenti in corpore suo scilicet in dorso in seorsivis locis viginti vulnera livida plagarum tum et capilitium alias *warkocz* praecisum. Quae omnia clamans et querulans, primum ad parentes suos in villa Bukowieze manentes accurendo significavit et tandem toti illi villae vicinis omnibus, qui circa *ecclesiam rutenicam* in nundinis alias *na hiermaszu* fuerunt congregati cum lachrimis enarravit, quorum nomine et suo personaliter coram officio actisque praesentibus comparuerunt laboriosi Jaczko Kisielewicz, Albertus Zobezenia, Wasko Flowina Dzieczkowiez, Iwan Pleskacz, Miecz Szerbaczenie, Supron Jaroczenie, Anthon Zienienie, Paszko Horczar, Wasko Zyzka de villa Bukowieze, subditi nobilis Stanislaw

Mlozewski, qui de eius puellae clamore et quaerulatione, quam publice, uti supra dictum est, faciebat, dicentes eam in nullo unquam facinore antea deprehensam, aut tali suspitione laborantes audivisse cum id neque aetati ipsius non dum adulte et immatura competeret attestati sunt. Et hic ibidem laboriosae Tacza Kalamarowa, Hapa Krysthalowa, mulieres senio et aetate provectores, personaliter comparuerunt tanquam obstetrices, quae signis eius devirginationis fideliter inspectis vitam in super mores et conversationem eius puellae perspectandas, habentes ab eo tempore clamoris et obtestationis eam puellam ad praesens protestantem corruptam esse coram officio praesenti attestatae sunt. Cuius oppressionis culpam in praedictum Chilko dictum Stoczki tanquam principalem ratione facti et ipsum Ulricum Hosium tanquam complicem ratione patrocini eidem servo suo per favorem exhibiti praefata puella protestans sua praesenti protestatione mediante confert et contulit.

Изъ истовой книги Мельницкаго городского суда за 1601—2 г. № 10878, л. 799 об.—800.

№ 124—1604 г. Марта 22 дня.

Позовъ Мельницкаго старосты Мельницкому городскому суду по дѣлу о неуплатѣ русскими священниками изъ Гродека и Гродиска подати въ пользу Плоцкаго р. натолическаго епископа.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et quaerellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Oculi Quadragessimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quarto per generosum Albertum Szawiczki capitaneum et generosos Ambrosium Męzenskj vicecapitaneum, Kilianum Biernaczkki notarium castrensem Mielnicensem.

Judex cum episcopo Plocensi scriptio.

In causa et actione per instigatorem officii capitanealis castrensis Mielnicensis eiusque delatorem generosum Egidium Pogorzelski, vexilliferum terrae Nurensis actorem generoso Nicolao Grek, judici terrestri Mielnicensi, in Sarnaki etc. haeredi citato pro terminis praesentibus citatione literali tenoris talis.

Albertus Szawiezkj, capitaneus Mielnicensis in Hruszniewo etc. haeres. Tibi generoso Nicolao Grek, judici terrestri Mielnicensi, in Sarnaki etc. haeredi de eisdem ac universis bonis tuis personaeque tua mandamus, ut in terminis judicialibus castrensibus Mielnicensibus feria secunda post dominicam Quadragesimalem Oculi proxima in castro regio Mielnicensi celebrandis vel tunc, quando eiusmodi termini prius et proximius post tempus praefixum ibidem celebrabuntur, coram nobis iudicioque nostro capitaneali castrensi Mielnicensi compareas ad instantiam instigatoris officii nostri castrensis Mielnicensis tum et generosi Egidii Pogorzelski, vexilliferi terrae Nurensis delatoris causaeque praesentis vigore juris sui certi et transfusorii a reverendissimo Domino Alberto Baranowskj episcopo Plocensi habiti, et actis castrensibus Ostr. (?) inscripti actoris, qui ipse quidem instigator ex delatione eiusdem actoris te citat ad paratam causam et actionem suam, tibi principaliter per supranominatum reverendissimum episcopum Plocensem ad judicia ordinaria generalia tribunalia regni Lublinsia occasione infrascriptorum institutam et tandem ex vi remissionis in officio nostro castrensi Mielnicensi in executione prosequutam in punctuque banitionis dependendam, ad eumque punctum et gradum juris, in quo finalis eius causae executio dependet, videlicet ad videndum et attendendum super te paenam banitionis et de terra dominiisque eisdem subjectis proscriptionem decerni teque baniri, banitumque et proscriptum pronuntiari ex eo, quia

tu existens iurevictus, tanquam rebellis, iurique communi et decreto officii nostri castrensis Mielnicensis triplicatorum vadiorum, rumationem bonorum tuorum, in lucris et perlucris vadiisque triplicatis super te et bonis tuis in causa pro paena duplici quatuordecem marcarum occasione ipsius actoris in delatione ad officium capitaneale castrense Drohicense ratione cuiusdam non solutionis contributionis a duobus poponibus vulgo *popow Ruskich* et eorum sinagogis, videlicet unius in *Grodek* et alterius in *Grodzisko*, a quorum agris possessis solutum est quietatioque sufficiens actori data sit. Ratione cuius ab instigatore eiusdem officii castrensis Drohicensis actor praefatus occasione praemissorum jure impeditus est, succubuit motioni in judiciis et officio praefatis juridice obtentae per vicecapitaneum castrensem Mielnicensem una cum ministeriali et nobilibus certis assequutis non admisisti, imo denegasti, per quod paenam praedictam banitionis succubuisti, ad quem super te, ut praemissum est, decernendam et extendendam, idque quod juris est ac in talibus fieri consuevit sententiari citaris, prout tibi in termino latius de praemissis deducetur et declaratur, judicialiter terminum et praemissa sis attentaturus, et si quid de jure competierit, responsurus Datum in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Quadragesimalem Invocavit anno Domini 1604. Ad iudicium praesens instituta. Partibus ipsis actoreae per nobilem Andream Ratynski, citatae vero per nobilem Georgium Hincza,—plenipotenses suos coram iudicio comparentibus, terminum hodiernum ex praesenti citatione legitime incidentem et proveniente ad terminos futuros judiciales castrenses Mielnicenses in castro regio Mielnicensi proxime celebrandos scripserunt et prorogaverunt, proutque praesentibus scribunt et prorogant habiturae. Itaque sunt partes praedictae terminum in causa praesenti conservatum in praefatis terminis futuris judicialibus talem, qua-

lem ad praesens habere debuerunt, nullius partium jure laeso, imo in toto integro et robore conservato.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1804—5 г. № 10880, л. 144, 162.

Примечание. На з. 267 об. 268 записанъ такой же документъ о согласіи стороны на дальнѣйшую отсрочку этого дѣла.

№ 125—1804 г. Іюня 7 дня.

Декретъ Мельницкаго городского суда по дѣлу о нанесеніи Семеномъ Лосицимъ оскорбленія священнику Гнойненской церкви Трофиму Вержбѣ.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et querellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda in crastino festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis anno Domini millesimo sexcentesimo quarto per generosum Albertum Sawiczki capitaneum, nec non generosos Ambrozium Meżenski vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrensem Mielnicensem.

Poponi de Gnoyno decretum.

Quemadmodum nobilis Trochim Wierzba, poponus rutenicus ecclesiae ritus graeci Gnoynensis, generosi Hieronimi Niemiera, venatoris terrae Podlachiae, actor citavit ad iudicium praesens capitaneale castrense Mielnicense Simonem appellatum Łosiczki impossessionatum, golotam et odardum, citatum citatione literali castrensi Mielnicensi tenoris talis:

Albertus Sawiczki in Hruszniewa etc. haeres, Capitaneus Mielnicensis. Tibi Simoneoni appellato Łosiczki, impossessionato, golotho et odarto in diversis locis divaganti, mandamus vigore regio et nostri officii capitanealis de persona tua ac rebus mobilibus, si quas se praetendis ha-

bere, quatenus coram nobis seu iudicio nostro castrensi Mielnicensi in terminis judicialibus capitanealibus feria secunda in crastino festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proxime celebrandis personaliter ac peremptorie compareas ad instantiam nobilis Trochimi Wierzba, poponis rutenici ecclesiae ritus graeci villae Gnoynensis, generosi Hieronimi Niemiera, venatoris terrae Podlachiae, qui te, inhaerendo legibus regni citat pro eo, quia tu in vilipendium eorundem legum, coadiunctis sibi quamplurimis complicibus et latronibus dispersecutoribusque platearum in civitatibus et viis publicis, tempore certo proxime praeterito in protestatione descripto, dum ipse conquirens peractis suis negotiis quiete de oppido Janow domum suam se conferebat, ipsum actorem primo rogatione, tandem turpissimo et nequissimo iussu equo sub ipso accepto ab eius terram prostravisti et circulum ad oppidum secum recepisti et barbam evulsisti et ad fidem suam alegando *rutenicam esse paganam* compulisti ac vitriolis magnis insutis integro ad bibendum ultra mores bibere exegisti. Tandem easdem vitriolas in caput ipsius detrusisti summumque despectum ipsi homini pacifico perfecisti. His non contentus eundem vulnerasti vulneratoque primo in terram respiciendo quinquaginta sex florenos grossorum et viginti et unum grossum in vim praedae et spoliis domini ipsius praefati recepisti ac inter alios adhaerentes divisisti, alias prout protestatio eo nomine contra te et tuos adhaerentes facta latuis testatur. Citamini igitur ad videndum, audiendum attentandumque super te, uti violatore legum publicarum ut caeteros, qui talia peragunt, sis in exemplum paenam infamiae decerni infamiamque ac de terra Poloniae ac dominiis ei annexis per decretum iudicii nostri pronunciari ac per ministerialem proocari caeteraque de jure communi et legibus regni fieri solita exequi et sententiari, praemissa et alia tibi in termino futuro lati-

us obijcenda et declaranda, judicialiter sis visurus, auditurus et attentaturus. Datum in castro regio Mielnicensi feria quinta ante festa solennia Pentecosten proxima anno Domini 1604. In termino itaque hodierno, ex praeinserta citatione pro terminis praesentibus legitime incidenti et proveniente, praenominatus actor terminum ea in causa personaliter coram judicio praesenti attentando, deducendo praeinsertae citationis suae terminum, statuit coram judicio praesenti ministerialem regni honestum Jozephum Ostrowski, qui ministerialis coram judicio praesenti personaliter stans publice et libere recognovit, quia citationem praeinsertam ex parte nobilis Trochimi Wierzba, poponis ecclesiae rutenici villae Gnoynensis actoris super Simeonem appellatum Łosiczki citatum, sabbato ante festa solennia Pentecosten proxime praeterito extradidisse et in bonis villae Walim curiaque ibidem sita vladario eiusdem curiae in manus provexisse, extraditionemque praefatae citationis, ut juris est, provocasse. Tandem praefatus actor, deducto termino citationis praeinsertae, citatum Simeonem appellatum Łosiczki in praemissa causa ad judicium praesens per ministerialem generalem regni nobilem Martinum Sikorski ter et ultra formam juris quatuor vicibus acclamare procuravit. Qui quidem citatus existens per praedictum ministerialem taliter clamatus termino praesenti nec per suum aliquem plenipotentem comparuit, imo contumax extitit. In cuius contumaciam memoratus actor exhibita coram judicio praesenti protestatione sua contra citatum, facta, petiit in causa praemissa super citato paenam infamiae in legibus et constitutionibus regni descriptam per judicium praesens decerni et ad publicandam eandem paenam ministerialem addi. Judicium praesens capitaneale castrense Mielnicense, exaudita relatione ministerialis, qui citatum appellatum Łosiczki ad judicium praesens quatuor vicibus clamasse et non comparuisse recognovit, visaque

contumacia ejusdem citati ad juri parendum per ministerialem clamari non tamen comparentem, inhaerendo juri communi, legibus et constitutionibus regni in causa praemissa super citato Simeone appellato Łosiczki paenam infamiae juxta citationem actoris decrevit eundemque Simeonem appellatum Łosiczki, uti juri communi non obedientem et eidem contravenientem esse infamem pronuntiavit et pronuntiat decreto praesenti. Ad pronuntiandamque eandem paenam infamiae parti actoreae ministerialem generalem regni nobilem Mathiam Sikorski addidit. Qui quidem ministerialis coram judicio praesenti personaliter stans, publice recognovit praefatam paenam infamiae super citato Simeone appellato Łosiczki, per judicium praesens decretam et eundem esse infamem pronunciatum juxta decretum judicii capitanealis Mielnicensis publicasse tam in domo judicii castri Mielnicensis, quam in toto publico oppidi Mielnik proclamasse et praemissa multis hominibus circa celebrationem terminorum judicialium protunc existentibus ad notitiam deduxisse. Super quod eam suam relationem praedictus ministerialis coram judicio praesenti fecit.

Изъ актовъ книги Мельническаго городскаго суда на 1604—5 г. № 10850, л. 256 и 260 на об.

№ 128—1604 г. Ноября 18 дня.

Донесеніе вознаго о запечатаніи имъ квартиры супруговъ Рабновъ, находящейся во 2-мъ этажѣ каменнаго зданія Виленскаго Св. Духова монастыря, коимъ, какъ свѣтскимъ людямъ, отказано было въ дальнѣйшемъ пребываніи въ монастырѣ.

На вѣдѣ его кор-ской млсти кгородскомъ воеводства Виленскаго, передо мною Деметры Карнем, секретаромъ его кор. млсти, намѣстникомъ Виленскимъ, ставъшы очевидно возный повету Виленскаго

Ярош Томкович при устномъ сознаніи своемъ квитъ свой ку вписанію до книгъ призналъ, писанный тыми словами.

Я Ярош Томкович, возный гедрѣйскій повету Виленскаго, сознаваю симъ моимъ квитомъ ку записанію до книгъ кгородскихъ Виленскихъ, иже в року теперешнемъ тысяча шестсотъ четвертомъ. мѣца ноября деветнадцатого дня, маючи я на тотъ часъ при собе стороною людей добрыхъ, двухъ шляхтичовъ, пана Акгустына Станиславовича а пана Станислава Мартиновича, заужитомъ и посланемъ велможного пана, его мѣсти пана Криштофа Зеновича, воеводы Берестейскаго и малжонки его мѣсти пни Федоры Воловичовны, при священнику ихъ мѣсти отцу Демянну Добринскомъ Глубоцкомъ и при служебнику ихъ мѣсти на имѣ пану Яну Богушу, ходилъ есми я возный с тою стороною шляхтою звышъ помененою на монастырь и кгрунты братства церковнаго Виленскаго православія греческаго; и кгда пришли есмо на помененные кгрунты братскіе и до мешканя, в томъ дому братскомъ будущаго, гдѣ панъ Иванъ Рабъко а малжонкою своею Стефанидою Федоровною мешканье мѣли, а кгда увошлихмо до мешканя того, то естъ до светлицы мураваное на горѣ подле школы, на кгрунтѣ братскомъ будущее, в которомъ томъ помененомъ мешканю не нашлы есмо никого мешкаючи, а в томъ мешканю было речей не ведатъ чьихъ, при которыхъ речахъ в томъ помененомъ мешканю не нашлыхмо никого мешкаючи, тогда помененный отецъ Демянъ Добринскій, священникъ ихъ мѣсти Глубоцкій и с помененымъ слугою ихъ мѣсти, именемъ ихъ мѣсти самихъ, его мѣсти пана воеводы Берестейскаго и малжонки его мѣсти пни Федоры Воловичовны передо мною вознымъ и передъ стороною шляхтою повѣдали, иже дейъ в томъ мешканю панъ Иванъ Рабъко а малжонкою своею Стефанидою Федоровною мешкали, которому тому пну Ивану Рабъку а малжонцѣ его Стефанидѣ Федоровнѣ панъ Янъ Мехов-

скій, братъ уписный, именемъ его мѣсти князя Богдана Окгинскаго, подкоморого Троцкаго, старосты сего року у братствѣ церковномъ справуючого, и отъ усее брати часу недавно прошлаго уридовне черезъ возного повету Виленскаго Размысла Яновича Кимбара и передъ стороною шляхтою выповедалъ имъ румацыю, абы на кгрунтахъ братскихъ они, яко светскіе люди, мешканя собе болѣе не мѣли, а духовнымъ людямъ ку мешканю поступили. То пакъ дня сегоднешняго звышъ помененого, за выказанемъ помененое румацыи, с того мешканя уступили, а тые дейъ речы не ведатъ на што тутъ в томъ мешканю тутъ покинуты. Которое мешкане я возный за росказанемъ посланцовъ отъ ихъ мѣсти пана воеводы Берестейскаго и пни малжонки его мѣсти пни Федоры Воловичовны, яко фундаторки тое церкви, при священнику ихъ мѣсти отцу Демянну Добринскомъ и при помененомъ слугѣ ихъ милости и з речами, в томъ мешканю будущими, я возный при сторонѣ шляхте при мнѣ будочою печатю своею запечатовавши зостазили, што и возный, чого будучы сведомъ и што есми виделъ и слышалъ, то есми и до книгъ квитъ под печатю моею и под печатю стороны шляхты подалъ. Писанъ у Вилни року и дня вышей помененого.

У того квиту печатей притисненыхъ тры. Которое жъ тое очевидное сознане возного и тотъ квитъ его до книгъ кгородскихъ Виленскихъ естъ записано.

Лет. Бож. на року 1604, мѣца ноября 27) дня тотъ квитъ свой Ярош Томковичъ возный призналъ.

Изъ связки документовъ Виленскаго городского суда № 4876 л. 637

№ 127—1804 г. Ноября 28 дня.

Перечень вещей Ивана Рабни, находившихся въ каменномъ домѣ Виленскаго Св. Духова монастыря.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча х^л (604) мѣца ноябра ѿ (27) ден.

На вrade его кор. млсти кгородском Виленском, передо мною Деметрым Карпемъ, секретаромъ его кор. млсти, намесником Виленскимъ, ставшы очевисто возный повету Виленскаго Ярошъ Томковичъ сознане свое учинил и того сознаня своего квит свой под печатью своею и под печати стороны шляхты, на тот час при немъ будуче, ку записаню до книг кгородских Виленских подал писанный тыми словы.

Я Ярошъ Томковичъ, возный гдръский воеводства Виленскаго, сознаваю тым моим квитом, ижъ року теперешнего тисеча шестсотъ четвертого, мѣца Ноября двадцать третого дня, маючы я возный на тот часъ пры себе стороною людей добрых, двух шляхтичов, пна Августына Станиславовича а пна Станислава Мартиновича, былом взятый от священника ведможного его млсти пна Крыштофа Зеновича, воеводы Берестейскаго, старосты Чечерскаго и Пропойскаго и малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны имена их млсти Глыбоцкаго, отца Деяна Добрынского, ходилом я возный зъ стороною шляхтою, пры мне будучою, на кгрунты брацтва церковного Виленскаго релии кгрецкое, и кгдам прышол до мешканья мурованого брацкаго, где на тот час мешкал пан Ивась Рабко а малжонькою своею пни Степанидою Федоровною, нашол есми я возный печати, якомъ был запечатал вцапе, тамъ же зараз помененый отец Демянъ, священник Глыбоцкый, пры мне возном и пры стороне шляхте оные печати отпечатовавши, шол зараз до оног мешканя, где нашол речи неведати чье и

от кого для чого покинутые, казал их, обавляючисе яког поновиска, вси от мала до велика пописат. А мновите речи которые в том мешканю были: Скриня, в которой напрод рукавиц женских двое, рукавицы мужские одны, саяничик мухояру турецкого детиный старый, плащик китайки зеленое, подшитый брусками белинными старый, китлик мухояру чорного старый, засечинами, зарукавки мухояру брусатного старые, подшитые брусками белинными, коберцы три старых, картина полотняная, саян старый мухояру чорного, обрус коленски узористый, щоток до шат две, кгеръмачокъ киру чорного детинный, тканка оксамиту чорного одна, ченец в пялцах едвабю чирвоного, картинок друкованых циперных пят, курта детинная чирвоная старая, книжка друкованая руская с полским неувсказаная, лсалтыр Скоринина друку, молитвы Мамоничова друку одны, книжка руская, азбука руская друкованая, минюпы руские, Кройника царства Антиохийскаго, скринок пят закинутых запечатан(ных), шкатулка закинутая, постел: подушок чотыри с пошовками твильховыми, перын две без пошов, скрыня вся окованая железом замкнстая, коробка малая, в той коробце пошовок зъ сетками шест, простирадло одно, пошовка на перыну белая, тувалня зъ сеткою, фартуховъ з сеткою два, треперели трой, кошулек коленских чотыри, мис цыновых две, лихтаров цыновых чотыри, кошовок цыновых чотыри, подумисочки тры, фляшок цыновых маленьких две, кубок оловяный один, фляшечок белого железа тры, кварта белого железа одна, пила до дров, пороховниц старых две, обрус одинъ, ручник один, секера одна, тарка што перец трут, матарацов старых два, фляша шкляная, збанок турецкий, кварточка шкляная, скрыня с хустами брудными, в ней веко розломлено, в которой кошулек женских осмъ, тканей чорных зъ белью старосвецких две, коротких пят, колдра старая з шихом, тлу-

мокъ чирвоного сукна, кошули простые долги две, зброи две, шипаки два, панцеры два старих, котел меденый в ушатокъ, котелков малых три, панве великих *) одна рошть один, подножки котловыи двои, погребедъ форост трема шклянными, бочка деревяная, в ней муки ржаное старый, конов деревяная, сетка в пятах, ключов великих осмъ, ключов малых дванадцат, тарелок деревяных тузины чотыры, ящик деревяный, банек балверских двадцет, образы чотыры, махало пер павихъ, кровать зъ запоною, в сенях шафа и скриня обое замкнены, которымъ я запечатовал, ложок деревяных шест, скриня з речми железяными старыми ламаными ржавелыми запечаталом, скрини три плохие порожные. Которые то звышъ поменены речи вси вцаде от мала до велика до склену зносити казалъ; а кды были зношоны, тоды я возный перед тою стороною шляхтою пры мне будучою печатю своею запечатовавши, з оного мешканья отшол есми. И на то я возный, чого будучи сведом, даю ку записаню сес мой квит до книг кгородских Виленских под моею печатю и под печатми стороны шляхты при мне будучое. Писан у Вилия року меча и дня звышъ писаное. У того квити печатей притисненых три. Которое ж то е очевидное возного сознане и тот квит его до книгъ кгородских Виленьских есть записано. (Три кустодийныя печати).

Року 471 (1604), меча ноября 27 (27) дня тот квит свой Ярош Томкович признал.

Изъ списки документовъ Виленьскаго городского суда № 4676, л. 626.

*) Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ отъ гильности бумаги выкрошились.

№ 128—1805 г. Февраля 28 дня.

Раздѣльный актъ на им. Мелешковичи и Бѣлый Городокъ между князьями Лукомльскими, съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Aktykacya kopij ograniczenia mtsci Rotnicy.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt szóstego, msca Augusta osmego dnia.

Na urzędzie I. k. msci grodz. pttu Orszan. vigore sancitae const. w mieście Chłopieniczach oblokowanym, stanowszy osobiscie I. P. Ignacy Sakowicz, strażn. pttu Orszan., kopią ograniczenia przed zabranie kordonem Ross. miasta Orszy sądowego w sądach grodz. Orszan. przy samym oryginalu aktykowaną recenter ad acta podał w te słowa pisaną. Widymus z knih grod. powetu Orszan. Leta od narożenia Syna Bożego tysieczą szestysot piętoho, meza Marta dwadcatoho dnia. Na uradzie grod. stt. Orszan., peredo mnoiu Sobestyanom Burym, podstarostym Orszan., postanowiwszyse oczewisto wozny pttu Orszan. Nikipier Milkowicz przy ustnym soznaniu swoim list swoy ku zapisaniu do knih grod. Orszan dał w tyie słowy napisany.

Ja Nikipier Milkowicz, wozny pttu Orszan., soznawaiu to sym moim intromissyinyim kwitem, iż roku teper iduczocho tysieczą szestysot piętoho, meza Februar. dwaccat osmoho dnia, maiuczy ia wozny przy sobe storonu ludę dobrych, wiery hodnych, dwóch szlachtyczow, p. Romana Hryhorowicza, a p. Ostapa Hrydkowicza, byli iesmo wziatymi od ich miłostiey kniaziov Łukomskich, to iest mianowite od I. m. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, a od I. m. kniazia Romana Borysowicza *) Łukomskoho na podanie y wwizanie meży ich miłosty ymene ich mił. spolnych oyczynnych, w pttie Orszan. leżących, zamku Bѣлого Horodku

*) Ошибочно. Должно быть Мелешковича

z miasteczkom, imienia, hdie dwory ich mił. nazywaiemo Mieleszkowiczach, także sioł y prysiołkow ku ney należących, któryie ich miłost meży soboiu nodelili, do seho czasu derżali, ieno ich mił. kniazi Łukomskiie, za namowuiu meży soboiu y poradoiu spolnuju tyie imenia miłosty swoje tak Meleszkowskiu, iako zamku Bełohorodku, seł y prysiołkow k nem należących, na perwey na morgi, pruty y wołoki pomerywszy, grunta stenami, kopcami y pewnami, hranicami obraniczyli y deł meży soboiu rowny weczysty uczynili, a to iest mianowite z pomiery wołocznyie od ich mił. kniazia Romana Iwanowicza Łukomskoho na czast ieho mił. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho sioł y prysiołkow, wołok, zastenkow, morgow y prutow dostało: Nayperwey paszni dwornoye, w kotorey nowy dwor Meleszkowski y cerkow swiatoho Kuzmy y Demiana stoił, z horodami, z sadami y sażawkami, y ze wsym na vse wołok czotyrynacet, morgow dwaccat dwa. Obrub toy paszni dwornoy: poczynalet se perszaia stena od steny y obrubu ieho miłosty kniazia Romana Iwanowicza Łukomskoho, druhii koniec poczynaletsa od Suchowarchowskoie steny mimo dwor ieho mty Delec, dwora y paszni ich miłosty dworney, czerez reku Uswieiu, mimo cerkow Kuzmy y Demiana aż do mchu Jamnoho, a druhym bokom stena leżył od obruba Kamennoho za ieho miłosty kniazia Iwana Borysowicza Łukomskoho do Łomaszyna ruczia, tot obrub dworny odnym koncem do steny y mchu Jamnoho. Selo Truchonowicz y selybnych rezach dostaletsa ieho miłosty kniazia Iwanu Borysowiczu Łukomskomu po reku, a minowszy selybnyie rezy na niz reki stenoiu toiu, kotorya delit ieho miłosty, a kniazia Romana Łukomskoho aż do steny Wyszowskoie, a werch reki taia stena poszła mymo Teszny reki aż do mchu Jamnoho, druhim bokom idiet ot Chimow czerez pole Załosie aż do mchu Jamnoho; w tom sele wołok trycet, Za tymisz wołokami w tymże obrube za-

stonok Teszny lesok nad ozerom Jamnym, w kotorym zastenku wołok dwie, morgow odynacat. [Na druhim koncu zastenku Nedelecze prozywaiemo Chimy selo Łozuki, kotoroie leżył nad ozerom Zerynskim, stena ydet bokom od ozera Zeryna aż do steny Chotnianskoie, deleczy z obrubami ieho mił. kniazia Romana Łukomskoho, a druhim bokom ieho mił. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, koncami odnymi w ozero Zerynskoie, a druhimi koncami w stenu Chotnianskiu, kotoraia delit z Łozukami, w tom obrube wołok osem morgow, osm prutow dwienateat. Obrub Chotnianski, hde Cyrym mieszkaiet, leżył stena od ozera Chotnianskoho aż do steny Łozuckoie, deleczy kniazia Romana Łukomskoho Puszkowskiu stenu, a druhim bokom od Timnoho liska z obrubem i. m. kniazia Boryssowicza, koncami odnymi w moch Jamny y w ozero Jamnoie, a druhimi koncami w Łazuckiu stenu; w tom obrube wołok diesat, prutow dwienateat. Obrub prozywaiemo Owluchi pry hranicy Wiadeckoy nad rekoiu Swieczoin; w tom obrube wołok dwie, morgow dwaccat odyn, prutow dwa y puł. Dubrowy pod Chotowkami, kotoryu wzel Boryss, toie dubrowy morgow try, prutow dwa. Na Wiatery selo Bulenki, bokom stena idet od wołok kniazioł Romana y Iwana Boryssowiczow Łukomskich aż do steny I. P. Czereyskoho Zukowskoie, a druhim bokom od obruba Lipowickoho i. m. kniazia Boryssowicza czerez bor Wielenski aż do steny Oserodkowskoie; tyie wołoki koncami w stenu Welenskiu, a druhimi koncami w stenu j. m. kniazia Romana Łukomskoho Wetyrenski, w zastianek prozywaiemo Welimesz, wołok dieset, morgow trycet. Obrub prozywaiemo Oserodki, bokom stena idet od obruba p. Czereyskoho do gruntow poddanych i. m. pana kanclerowych w. k. Litt., a druhim bokom idet stena z boru Welenskoho steny Lipowickoie, kotoraia stena wyszła pod Tyszka Zukowa w Łuchichach do gruntow im. p. kanclera W. k. Litt., koncom odnym u grunta Ko-

rajenickie, a druhimi koncami u stenu Welunskuin, w ktorom obrube wołok czotyrnadcat, morgow dwaccat odyn. Selo Kuzniewo pry hranicy Wiadeckoy, a ku stone bokom Wiatyrowskoy; toy obrub koncami w ozero Wydryckoie, a druhimi koncami u stenu Ozerockoiu, ktoraja idet z Lipowicz u hranicu Wiadeckuju; w tom obrube wołok osmnancat, morgow dwaccat dziewiet, pruty try. Selo Owsianiki nad ozerom Wiadeckom, stena idet bokom z ozeru Wiadeckoho do mchu Jamnoho czerez reczkoju Czernu od obrubu kniazia Romana, a druhim bokom od hranicy Chotnianskoie y od zastienku Judenskoho, koncom odnym w ozero y reczku, ktoraja idet z ozeru Wiaterskoho, a druhim koncom w moch Jamenski, w ktorym obrube wołok szesnatecat, morgow dwanatecat, prutow try, y tym zastienkom, kotory leży nad Czornoju reczkoju y ku moch Jamnomu, pry tym obrube zastianek, prozywaiemo Judymo nad reczkoju Swieczoju y pry hranicy Chotnianskoy Wilinia, w ktorom zastienku wołok dwie, prutow osem. Obrub Lipowicze poczynaetsia od Wiadeckoie hranicy aż do boru Wielenskoho, deleczy z obrubom Bolunkami, a druhim bokom od obrubu i. m. kniazia Romana Osoweckoy aż do hranicy ozerka Ozerockoho, koncami w hranicu Wiadeckoiu, a druhim koncom do steny Welenskoie, do boru obrubu kniazia Romanowoho; w tom obrube wołok tryccat, morgow tryccat, prutow siem. Obrub Bielaia Dubrowa, ktoraja stena bokom od steny kniazia Romana Osoweckoie aż czerez mostok Orudowski do reczki Kineyki, a druhim bokom od obrubu Mikolskoho do hranicy Bielickoie, kotory obrub koncami w stenu i. m. kniazia Romana Osoweckuju, druhim koncem w hranicu Bielickoju; w tom obrube wołok dziewiet, morgow dwaccat dwa, prutow try y puł. Obrub prozywaiemo Snieszkowski stena dielit z Bieloju Dubrowoju aż do gruntu Bielickoho, a drubaja stena od poddanych Bielickich Zdurnikow, koncami od steny ich miłostey kniazia Ro-

mana Osoweckoie, a druhimi koncami aż do hruntow Bielickich; w tom obrube wołok sem, morgow piętnatecat, prutow dwaccet. Zastienok pry tymże obrube y pry hranicy Zdornikoy w klinie aż do steny kniazia Romana Osoweckoie ku reczce Swieczy; w tym zastienku wołok try, morgow dwaccat odyn. Selo Zuki y z seliszczem Łosznowskim, stena idet od Welynca aż do hruntow Korewickich, deleczy obrub Oserodeczny, a druhim bokom od reki Uswieczy aż u stenu, ktoraja idet z Welynca y Cołowoho koncami w reku w Swieczu, a druhim koncom u stenu Cołowuju y Welenskuiu, w ktorom obrube wołok dwaccat y z tymi niwami, kotoryie za rekoju meży gruntami Korajewickimi. Pry tymże sele obrub, prozywaiemo Staroie Seliszcz, nad rekoju Uswieczu, obrub w klinie, w ktorom zastienku wołoka odna, morgow dieset, prutow dziewietnancat. Obrub prozywaiemo Lisiczki, kotory leży pry boku Korajewickich, a stena bokowaja idiet pod Sobolewicz, deleczy z stenou kniazia Romana, kotory obrub koncami w reku Uswieczu, ktoraja hraniczyt z selom Belnackim, a druhim koncem w ozero Sobolnickoie, wołok szesc, morgow dwa. Tut że pry tom obrube wołok try, kotoryie na czast ieho miłosty kniazia Romana i. m. kniazia Boryssowiczu Łukomskomu wzhladom sęła, wołok y innych gruntow; w tymże obrube iest niwy poddanych sęła Sobolow w kotorych wymorgowano morgow piat, prutow dwienatecat, tohdy na toie mesto dano niwy prozywaiuszczę Łołolino w koncu wołok obrubu toho nad ozerem, kotoroie niwy morgow piat, prutow dwienatecat; czynit toho obrubu Lisickoho y z tymi wołokami trema, szto i. m. kniazia Romanu dostały sie, kniazia Boryssowiczu wołok dziewiet, morgow dwa. Obrub, w ktorym zamok miesteczko Bielohorodkowie połowicy steny idet od Hrywicy czerez reczku Kobylszczycu w humniszczę dwornoie aż do steny, ktoraja idet stena z Turowey hory za zamkom, druhim bokom stena stoit

Hrywy czerez tuiuz reczku Kobylszechu mimo łohowniu bramę czerez reku Uswieczu aż do toie steny, kotoraja idet z Turowoie hory: w tom obrube wołoka odna morgow osiemnancat. Obrub druhi za zamkom, w kotorym Paszko mieszka iet y Janowiczy, ktoroho obrubu stena idet y delit z kniazia Romanowym obrubom, kotoraja idet po łohu od steny Uhlanskoie aż czerez reku Uswieczu, kotoraja idet czerez Turowuju horu, a z drugoho boku idet stena od steny Uhlowskoie czerez reku Uswicu aż do toie steny kotoraja idet z Turowoie hory, kotoraja stena zamknula w kwatery zamkowuju stenu, w kotorym obrube wołoka odna, morgow osiemnancat. A zamok majut ich miłost derzat wedłuh listow dawnych. Mesteczko, połowica z przyezdu Łukomskoho, poczawszy z worot zamkowych u Moysukow y Czulon odrobku, kotoraja stoić podle zadnie wereij do perekopu za Ostrohom, prudy y staw majut ich miłost wedłuh starych rejestrow deleczyt derzat y używat, także y łowienie ryb w stawie. Obrub przywaie mo Kamenny iest, stena tobo obrubu idet bokom do Uhlowskoie steny, aż do obrubu kniazia Romanowoho steny czerez reku Uswicu, a drugim bokom idet stena od steny dwornoie Meleszkowskoie i. miłosty kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho czerez reku Uswicu u stenu i. miłosty kniazia Romana, a boloto Łomaszczynskoie, koncami u stenu Wielinskuiu y Tinkowskuiu, a obrub i. miłosty kniazia Romana y drugim koncem w obrub i. miłosty kniazia Romanowoho, kotory od ozerka Czornoho, w kotorym obrube wołok deset, morgow dwienatecat, prut odyn y puł. Obrub Uhlanski pry hranicy sela Sobolewicz y sela Konstantynowa, a z drugoho boku od Tynkowa obruba i. miłosty kniazia Romana, odnym koncem do gruntow Rotnianskich, kotoraja hranica y grunta Rotnianskie poczynaitsia od kopcow y hranicy sela Konstantskoho, idet ona mimo samyie humna Uhlanskoho u Miedzwichoie boloto, bolotom Niedzwie-

czym proiszowszy horast na starodoroże czerez szlach, kotory idet z zamku Belohorodka do Łukomla, odkodowa w Lipowy most y ruczey, kotorym ruczczom czerez selo Zyszki przywajuczyie Osowa y sela Dubronie, czerez boloto Kolmackoie w reku Łukonicu, a druhi konec hranicy Uhlowskoie do steny zamkowoie, kotoraja delit grunta Uhlanskie; w tom obrube wołok trynancat, morgow dwacecat odyn. Obrub Suchowerski za paszneiu i. m. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, bokamy meży oboiu sten i. m. kniazia Romanowych, odna stena idet od wołowni, a drugaia od Tynkowa, koncom odnym deleczy, a drugim do dworney paszni i. m. kniazia Boryssowicza Meleszkowskoie; w tom obrubez wołok dwacecat try, morgow dziewiatnatecat y prutow. Obrub koło Krasnicy, stena bokowa idet od obrubu i. miłosty kniazia Romana Wołowskoho czerez chołmy aż do steny Truchonowskoy ieho miłosty kniazia Romana, a drugim bokom o požohu, deleczy z obrubem kniazia Romanowym y stenoju Dubrowuiu, szto zamenil i. miłost kniazia Juriu Sierbieiewicz Łukomskomu, koncami w Łukomlicu odna stena, a drugaia stena w Peresoszni, drugim koncom w stenu Truchonowskuiu; w tom obrube wołok trytatecat, morg odyn, prutow dwa Niwa. Zolytyna meży gruntami Korewickimi za obrubom Lisickim wołoka odna, morgow diesiet, prutow dwa y puł. Niwa Braniszyna meży ozer, morgow pietnatecat, prutow dwa y puł. Niwa u Susznoho boru za Korowiczami morgow dwa, prutow sem. Niwa w łahu u mostu nad rekoju Uswieczoju morg odyn, prutow diesiet. W Potlusku wołoka odna, morgi dwa, prut odyn. Summa wsich wołok, kotoryie sie dostały na czast i. m. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho z delu, pry delu, wołok trysta trytatecat dwie, morgow dwacecat piat, prutow dwacecat. A grunta, kotoryie w pomery ne były, majut ich miłost obadwa spolnie używat. Naperod za selom i. m. kniazia Boryssowicza Truchonowskimi ze-

stał zastenok przy braniey Wiszkowskoy, prozywaiemo Chłim y pozni Chotnianskie około reki Swieczy z obudwoch storon nad ozerom Hlybokim Steryna meży Penczew, a meży gruntami Tolopianskimi ku rece Humey albo Bielicy z rekoju Belicoju y Homeykoju u kusty, gde meszkaiet Jurko poddany i. m. kniazia Boryssowicza y huzar i. m. kniazia Romana poddany Bobowec, hde Tiszko mieszkaiet, poddany i. m. kniazia Romana, a poddany i. m. kniazia Boryssowicza Maxim Ruban. Tych gruntow wsich według dawnoho zwyczaju y zamiast swoich ich miłosty uzwał maiut takż y łowienie ryb wo wsich ozerach tych maiętnostiech spólnie ich mił. według staroho zwyczaju zażywały, oprócz berehow ozernych ku gruntu ktoromu ich m. należał. A kotoryie by sie też grunta w tej intromissyi ne pomenili y ne opisali, ich m. takż według staroho zwyczaju maiut zażywał w kotoryie tyie wsie grнты młstsy Meleszkowskoie y Belohorodka poddanyie sęła y prysiołki wołoki i morgi, pruty zastenki y niwy mianowite w naszej intromissyi opisanyie i. m. kniaz Iwan Boryssowicz Łukomski, iako własniju oyczyznu swoiu z dełu rownoho wieczystoho i. m. dostałiu czerez mene woznoho przy storone szlachty wyżey pomenenych przy mnie na tot czas buduczych uwoyszol y do wiecznoho ne porusznoho derżania y używania swoieho wziął, a i. m. k. Roman Iwanowicz Łukomski tych wsich imen, siol y prysiołkow y gruntow, wołok, morgow y niw menowite naszej intromissyi opisanych według dełu swoyho wieczystoho i. m. k. Iwan Boryssowicz Łukomskomu ustupił y wiecznie podał, o czom ia wozny toho swiedom y sztom wideł y słyszał, dał iesmo do zapisania do knih gr. Or. sey iesmo intromissyiny kwit pod moieiu piecztu y pod pieczatymi storony szlachty na tot czas przy mnie buduczych. Pisan w Meleszkowiczach roku, miesieca y dnia wyż pisanoho. Do toho kwitu woznoho pieczathey przyłożonych try. Kotoroież toie

ustnoie soznane wyż reczonoho woznoho tot kwit ieho do knih gr. Or. zapisano, a po zapisaniu y sey widymus pod piecztu mene Iwana Druckoho Lubeckoho, podstarostoho Orszan. w sem roku tysiecz sestsot dwaceat pierwym mcza Julij pietnastoho dnia i. m. p. Bohdanu Chlewinskomu iest wydan. U tej kopij ograniczenia podpis ręki Druckiego Lubeckiego, oraz na drugiey stronicy aktykacyia przy podpisie sędziow y konkordancyi Rtta temi wyrażaią się słowy: Iwan Drucki Lubecki podstar. P. O. R-u tysiac siedmsiet siedmdziesiat pierwszego, mca maia siedmnastego dnia na roczkach majowych gr. Or. in loco solido sądzacychsię comparendo u sądu patron i. p. Thad. Puciata tę kopią przy samym oryginalu ruskim pismem pisanym ad acta podał. Alexander Jan Gołowczyc Rtt y podstar. s. p. Or. Michał Kroiel chor. sęd. gr. p. Or. Alexander Slezanowski sęd. gr. p. Or. Felix Wołkowicki pisarz gr. p. Or. Concordavi cum actis Piotr, Antoni, Woropay, Regent y sekretarz ziem. p. Or. Ktora to takowa kopia ograniczenia za podaniem p. wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg g. O. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Оршанскаго городского суда за 1775—1776 годъ. № 15774, л. 547—550.

№ 129—1805 г. ЛѢтя 1 дня.

Жалоба Мельницкаго Воскресенскаго священника Трофима Вержбы на Семена Яроцкаго о побояхъ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Exaudi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quinto Poponis Woskresienski contra Jaroczki protestatio.

Religiosus Trochim Wirzba, ordinis greci ritus poponus Woskresienski, eccle-

siae rutenicae Mielnicensis, ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensis personaliter veniens, sollemniter questus et protestatus est in et contra famatum Siemion Jaroczki civem Mielnicensem de eo, quod ipse tempore certo proxime praeterito, videlicet die dominico Exaudi eundem protestantem in via seu platea versus domum nobilis Trochimi Tokarzewski, dum ipse protestans mane ad ecclesiam rutenicam Nativitatis Beatae Mariae Virginis in Mielnik ad peragenda et exercenda divina officia sese pacifice conferebat, eundem hominem pacificum verberibus magnis affecit et capilabat ac eundem humi proiecto baculo verberabat vixque eundem semivivum dimisit. Et in verificationem praemissorum statuit coram officio praesenti ministerialem generalem regni nobilem Mathiam Sikorski, qui ministerialis coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensihus Mielnicensibus personaliter comparens, publice recognovit protunc eundem Jaroczki eundem poponem verberasse humi projecto vixque eundem poponem ab eodem Jaroczki aufugisse. De quo suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1604—5 г., № 10880 л. 696 об, 697.

№ 180- -1607 г. Августа 28 дня.

Протестъ православныхъ жителей г. Мельника противъ дѣйствій Кіевскаго Митрополита Ипатія Поцѣя, прінявшаго церковную унію и принуждавшаго къ сему православныхъ.

Actum in Castro regio Mielnicensi feria quinta in vigilia festi sancti Bartholomei Apostoli, scilicet die vigesima tertia Augusti anno Domini millesimo sexcentesimo septimo, coram generoso Alberto Sawiczki capitaneo Mielnicensi.

Contra Archiepiscopum Kijoviensem protestatio.

Nobilis Petrus Judkowski et famatus Raphael Krolikowicz ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensis personaliter venientes, eidem officio suo ac generosorum Gabrielis Skolek, Iwani Swiathko, Mathiae Maczkiewicz et venerabilium Petri Joanowicz presbiteri rutenici Brzestensi, Leonis Jozephowicz poponis ecclesiae rutenicae Brzestensi Sanctae Trinitatis aliorumque multorum hominum tam poponum quam civium Brzestensium religionis rutenicae infranominatorum nominibus obtulerunt ac reproduxerunt protestationem infrascriptam in et contra reverendissimum in Christo patrem dominum Hippatiey Poczey, archiepiscopum Kijoviensem, Wlodzimiriensem Brzestensemque etc. episcopum per praefatos supranominatos generosos ac venerabiles civesque Brzestenses ratione religionis rutenicae factam et creatam literisque hisce rutenicis conscriptam ac manibus eorundem et aliorum inferius descriptorum subscriptam ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cujus protestationis series verborum talis sequitur.

Милостивый пие староста! Оповедаемъ на его млстыя отца Ипатѣя, архіепископа Кіевскаго, владыку Володымерьскаго и Берестейскаго, яж онъ не маючи на томъ досыт, же прошлыхъ лѣтъ отъ часу не малого отдавши послушество светѣишному отцу напечу безъ воли и ведомости всей речы посполитой релий греческое и по ономъ отданью послушества великие и незыносные турьбацые духовнымъ и своцкимъ уближенья чиниль и церькви в духовенствѣ снустошил, яко о томъ есть ширей такъ на врядахъ короля его милости кгородскихъ, яко тежь и на сеймехъ таковое его на релию крѣцкую церькви светое восточное безправное наступованье оповедано и оказано, за которымъ оказываньемъ

его такового настановя на релію крецькую его королевская милость в милости свое панское противько вѣрнымъ подданымъ своимъ зъ ихъ милости пны радами своими на сейме недавно прошлымъ Варшавьскомъ в року теперішнемъ тисеча шестьсотномъ семомъ куньстytucією сеймовую уфалити и постановити рачил, такъ же и привилемъ ствердити рачил, абы все християнство закону греческого ведле старожитныхъ звичаевъ и обрядовъ, водле постановенья и канонівъ, отъ светыхъ отецъ постановленыхъ, безъ нарушенія сумненія людей посполитыхъ вцѣлѣ ненарушене набоженство свое отправовали. А кгда священникове вси то обачивши, ижъ его млсть отецъ Ипатей и по выданью оное куньстytucіи сеймовое до наверненія у клябу водле старожитныхъ обрядовъ церкви восточное до покаяння приити и узьятися не хотил, они, почуваячися в повинностяхъ своихъ, с позволеніемъ всей речи посполитое для благословенія одъ тыхъ, которые сутъ благословени отъ святишого патріярхъи, а не подъ благословеніемъ святого отца папежа водле звичаевъ (звичавъ) старожитныхъ и куньстytucіе сеймовое, кгда sprawy духовныя отправовати хотили, то пакъ его млсть отецъ Ипатей, не маючи вже до нихъ жадное потреби, але умыслне турбуючи людъ реліи греческое, на нихъ якус заруки розказуючи, абы тыхъ поповъ своихъ не перехововали, которое заруки они, яко осидлые подданые короля его млсти пна нашего, не приймаючи, але только для указованія, кгда того потреба укажетъ, при собе ихъ зоставили; а потомъ дня деветнадцатого мисеца Августъ, в неділю, в року теперішнемъ тисеча шестьсотъ семомъ тотъ же его млсть отецъ Ипатей, обачивши священника Пречиского Косцянтѣина у Берестѣю за Мухавецъ идучого, на добровольной дорозе свовольне и безъправне поймавши, ганебне и окрутьне збилъ и оковами ноги и за шію ланьцухомъ до

кутьчого приковавши, до иминья своего Рожанецького отвязавши, нитъ видома гдѣ его подилъ, а отъезджаючи на нихъ же мешчанъ чинечи пофалки такъ клятвою яко и на зъдоровье имъ грозечи, такъ тежъ и вьношенемъ до книгъ змышлоныхъ протестацїи и обещаючи ихъ зо всьихъ миръ о горьло, честь и маенности приправит. О которые вси бунты и розрухи его противько речи посполитой и о змышлоныхъ его протестацїи я отъповеди и пофвалку, хотячи изъ его млстью часу своего мовити, просимъ, абы тоє оповѣпанье наше до книгъ в. м. урадовыхъ было записано. Каврил Сколек рокою, Иванъ Сватко рокою власною, Матѣяшъ Мацькевичъ рокою власною. Петръ Иоановичъ Михайловскій протопопъ Берестейскій власною рокою, Леонтьей Есифовичъ священникъ Троецькій рокою влас., Касьян Федоровичъ бывшій попъ Вистецкій рука власная, Роман Федоровичъ попъ Заболотскій рокою власною. За уфалою и позволенемъ всей парафии цеху Воскресенія Хрыстова Григорѣ Омельяновичъ райца власною рокою. Намѣстцу старосты того цеху Богдана Василевича, ижъ писати не вишилъ Василей Сегеновичъ власною рокою. С парафии Пятницкое и Михайловское за уфалою всехъ братьевъ Олексьей Луцевичъ. Гурий Федоровичъ бурмистръ рокою власною. За уфалою цеху Святой Тройци Василей Лукьяновичъ. Тойжъ парафии Богдана Яцьковичъ власною рокою. Иванъ Корняловичъ рокою. С парафии Святое Пречистое и Святого Чесного Креста Гдня за уфалою усей брати Сакъ Мартиновичъ рокою власною. Михайло Куниевичъ рокою власною. Еронимъ Череповичъ рокою власною. Jan Żuk Zdzitowieczki ręką swą.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1605—7 г., № 10881. л. 768.

№ 131—1607 г. Декабря 25 дня.

Заявление Андрея Вержбинского, православнаго исповѣданія, о своемъ желаніи праздновать день Рождества Христова по р.-католическому календарю.

Dies festa Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia ipso festo Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu (Christi) anno Eiusdem (millesimo sexcentesimo septimo).

Wierzbinski manifestatio de festivitate diei.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honestus Andreas Wierzbinski, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebrequе Nativitatis Domini et Salvatoris Domini nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti iuxta Calendarium ritus ecclesiae antiquae splendidae romanae incidit, quod ab hominibus christianis catholicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem, et si ab huiusmodi religione catolica romana sit alienus, attamen pro bono exemplo hoc idem festum sacro sanctum, quo homines omnes a laboribus cessare necesse est, simili modo celebrare et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consumere intendit et omni studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio opere alios homines pigritiae deditos atque cultum divinum negligentes ad laudandum Deum Omnipotentem cum Eius Unigenito Filio et Spiritu Sancto, scilicet Summam et Individuam Trinitatem commoveat et exemplum decens praebet. Quo nomine huiusmodi solennem protestationem manifestationemque ad officium actaque praesentia fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1607—1612 годы № 10933, л. 9.

№ 132—1608 г. Апрѣля 29 дня.

Заявление священника Козерадской церкви объ оскорбленіяхъ словами и дѣйствіемъ, нанесенныхъ ему священникомъ Гноинской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Jubilate proxima anno Domini millesimo sextentesimo octavo.

Poponis de Kozierady protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Sak, pop de villa Kozierady, coram eodem officio praesenti solenniter protestatus est contra religiosum Trochim Wierzba, pop de villa Gnoyno, quod ipse die hodierna praefatum protestantem in domo famati Timosz Hackowicz, oppidani Mielnicensis, in certis negotiis suis venientem in praesentia multorum hominum, ibidem tunc existentium, verbis inhonestis primo, tandem verberibus multis et capilatione capitis affecit, prout ipse protestans crinium de capite sibi evulsorum coram officio fas(ciculum)? in verificationem suae protestationis ostendit. Quem officium praesens apud ipsum vidit, quo nomine solennem protestationem praefatus Sak ad acta praesentia fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 72.

№ 133 —1608 г. Декабря 25 дня.

Заявление Николая Давидовскаго, р. католическаго исповѣданія, о празднованіи дня Рождества Христова по православному календарю.

Dies festa Nataliciorum Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei Uni-

geniti juxta ritum ecclesiae religionis graecae sive rutenicae die actu*)

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta post festum Circumcisionis Domini nostri Jesu Christi proxima anno Ejusdem millesimo sexcentesimo octavo.

Dawidowski protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens honestus Nicolaus Dawidowski, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebrequae Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Fili Dei Unigeniti, juxta Calendarium ritus graeci ecclesiae antiquae Rutenicae incidit, quod ab hominibus christianis etiam catholicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem, et si ab hujusmodi religione graeca Rutenica sit alienus, attamen pro bono exemplo hoc idem festum sacrosanctum, quo homines omnes a laboribus cessare necesse est, simili modo celebrari et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consumere tendit et omnino studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio (opere) homines pigritiae deditos atque cultum Deum Omnipotentem cum Ejus Unigeni Trinitatem commoveat

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 12 об.—13.

№ 184 — 1608 г. Января 10 дня.

А) Жалоба мѣщанина Яна Коневича и Мацна Коваля на Корницкаго священника Осташа, неявившагося къ выполнению присяги по дѣлу о продажѣ соли и присылкѣ для этого своего брата Василя, лишеннаго священническаго сана, и Б) Заявленіе Корницкаго священника Василя о томъ, что Коневичъ и Коваль не пожелали присутствовать при его присягѣ.

А.

Actum in castro regio Mielnicensi sabbato post festum sanctorum Trium Regum proximo anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Koniewicz oppidani de Wysokie protestatio.

Do urzędu y xiąg teraznieyszych staroscicch grodzkiech Mielnickich oblicznie przyszedszy sławetny Jan Koniewicz, mieszczanin z Wysokiego, poddany urodzonego Andrzeia Woyny, kraiczego W. X-a Lit. przed temże urzędem imieniem swem y sławetnego Macka Kowala s tegosz miasta Wysokiego swiadczył y opowiadał się, iżz dnia wczorayszego, będąc we wsi Kro. Je-o Mci Kornicy, do starostwa Losickiego należacey, dzierzawy wielmożnego pana Thomasza Gostomskiego, woiewody Mazowieckiego y małżonki jego msci, przy bytnosci szlachetnego Thomasza Tokarzewskiego pilnował y był gotow przysięgi, którą miał wykonać przeciwko temu tho Janowi Koniewicz y Hrycowi mieszczan Wysokiego nabożny Ostasz pop thei to wsi Kornicy, iako obwiniony o tho, ysz on czasu niedawnego przysławszy do miasta Wysokiego parobka swego, aby sol Matysa Kozieia poddanego tey że wsi Kornice, ktorey było dwa wozy w Wysokiem zostawione y mianowanem oswiadczaiącem przedał, iako tho więcz zwykli czynić solarze, ktorech y parobkom bywa dawana wiara, iako w jednem towarzystwie y kupi, iakosz ten to parobek popa s Kornicy przedał tem

Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ выкрошались отъ гнилости.

oswiadczaiaćem sol przerzeczoną, a potym Matys Koziey czasu niedawnego upominał się u tech oswiadczaiaćzech tei że soli, aby mu była wydana albo zapłacona. Co gdy oswiadczaiaćcy pokazali y dowiedli, iż iusz iem ta sol iest przedana, ten Koziey na tem nie przestał, ale mianowanem oswiadczaiaćem trudność prawną zadawa y o szkodę przywodzi, obwiniony y obżałowany, która przysięga była mu przes urzędnika they wsi Kornicy szlachetnego Mikołaja Szankowskiego samotrzeciemu nakazana iusz ode dwu niedziel, a dnia wczorayszego miała bydz wykonana w tę rotę, iako pop Kornicki parobka swego dla przedania soli Matysa Kozieia do Wysokiego nie przysyłał ani o tem wiedział, ani pieniędzy za tę sol nie brał. Tedy mianowany pop z Kornice takowey przysięgi iemu nakazaney wykonać nie chciał y swiadkow nie miał, ale iakąś inszą osobę podstawną Wasila bratha swego rodzonego, ktorego zrzuceno s popostwa do takowey przysięgi przywodził y aby Jan przysięgał przymuszał. O co się mianowany Jan Koniewicz w tei to wsi Kornicy swidczył, iż mu sprawiedliwość słuszną nie iest uczyniona z mianowanego Ostasza popa Kornickiego iako obwinionego.

B.

Того же числа.

Ex parte poponis Rutenici de Kornica
relatio ministerialis.

Do urzędu y xiąg teraznieyszych starosciach grodzkiech Mielnickiech oblicznie przyszedszy opatrznny Woyciech z Nosowa, wozny generał koronny, o ktorego autentiku y przysiędze urzędowi ninieyszemu dostateczna iest wiadomość, powiadaiać na ten czas z sobą miec szlachetnych Pawła Gorskiego y Jakoba Role przed tem że urzędem w moc swego wiernego zeznania dobrowolnie zeznał, iż onem y szlachtą mianowaną nabożny Wasil pop ze wsi Kro. Je-o Msci Kornice, do starostwa Ło-

sickiego należącej, dzierżawy wielmożnego pana Thomasza Gostomskiego, wojewody Mazowieckiego y małżonki jego msci, w tei że wsi Kornicy dnia wczorayszego swiadczył y opowiadał, iż był gotow przysięgę przeciwko Janowi Koniewicz y Mackowi Kowalowi poddanym y mieszczanom z Wysokiego urodzonego Andrzeia Woyny, kraiczego W-o Xt. Lithew-o, starosty Grodzińskiego o dwa wozy soli przes Matysa Kozieia s Kornice w Wysokiem zostawioney, a potem iakoby miała bydz przes parobka tego Wasila popa s Kornice tem to mieszczanom z Wysokiego przedana, obwiniony y obżałowany samotrzeć, iako było skazano przes szlachetnego Mikołaja Szankowskie-o, urzędnika tei to wsi Kornice nakazaną, w tę rotę, iako mianowany pop s Kornice parobkowi swe-u soli w Wysokiem przedawać nie pozwalał, ani te-o parobka miał przy sobie, ani o niem wie, ani go posyłał, wykonać; iakosz y swiadkow stawiał, ktorzi z niem gotowi byli przysiędz. Ale ysz takowei przysięgi mianowani mieszczanie z Wysokie-o dnia y czasu naznaczone-o ani sami przes się, ani przes plenipotentą swego nie pilnowali y owszem zaniechali, asz dnia wczorayszego, przyiachawszy z woznem Tokarowskim, upominali się tei że przysięgi, którą iusz upuscili. Ale mianowany Wasil pop, niechcąc bydz uporny, gotow był y wczoraysze-o dnia takową przysięgę wykonać. Lecz przerzeczeni mieszczanie Wysoccy niechcieli słuchać ani pilnować przysięgi, owszem preczodiachali. A przeto o takowei pilności tem to woznem y szlachtą, ktorzi na ten czas do wsi Kornice dla tego byli wezwani, także tesz y Thomaszem Tokarzewskim woznem mianowany pop Kornicki swiadczył się. Na co swoje takowe prawdziwe zeznanie przerzeczony wozny uczynił, iż tak było, a nie inaczej.

Из востовой книги Мольницкого городского суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 248—9.

№ 185—1809 г. Апрѣля 17 дня.

Заявленіе православнаго христіанина Гера-
сима Пѣтуховича объ истязаніяхъ, которымъ
подвергли его Іудеи.

Actum in castro regio Mielnicensi fo-
ria sexta Magna post dominicam Palma-
rum proxima anno Domini millesimo sex-
centesimo nono.

Pietukowicz contra Judaeos Janovienses
pro scelere protestatio.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens nobilis Laurentius Puchalski, ele-
ricus ecclesiae parochialis Janoviensis,
una cum honesto Harassimo Pietukowicz,
cive Janoviensi, jurisdictionis protunc ple-
banalis, coram eodem officio praesenti so-
lenniter et cum gravi querella protestatus
est contra perfidos Lejzarum Rabinum
seu doctorem judaeorum, cantorem et
scholarem synagogae illorum Janoviensis
ac eiusdem doctoris alios hospites, qui
sub plenilunio Marcii, id est dominica
Oculi proxime praeterita, obeuntes more
suo bachanalio accensitoque in domum
eiusdem doctoris unus illorum praefato
christiano Harassimo religionis graecae
medone inebriare antea omnia fecerunt
et coegerunt, tandem postposito timore
Dei in contemptum et blasphemiam uti
praesumitur Salvatoris Domini nostri et
in derisum passionis Eius nec non fidei
christianae opprobrium, sed et in vilipendi-
um quoque legum publicarum, nec formi-
dando paenas iuris contra patratores talis
piaculi ac nefandi sceleris sancitas, prae-
fato Harassimo accepto turmatim in atri-
um synagogae crapulatum iam a medone,
in scamno considerare et manus ad parie-
tem affigere fecerunt et cucifixerunt et vel-
latis panno lineo ipsius oculis in eum con-
spuerunt capitique illius coronam de stra-
mine imposuerunt, tandem et plagis atro-

cibus, a virgis inflictis flagellaverunt fra-
meis ac gladiis vociferando concusserunt
ac semivivum ibidem ante sinagogam in
atrio relinquerunt, multis aliis derisioni-
bus ac sceleribus ad placitum suum atro-
citer in eum patratibus. In cuius querimo-
niae virificationem idem Harassim osten-
dit officio praesenti stigmata et cicatrices
vulnorum, a flagellatione, ut manifesta
constat, protunc sibi illatorum, quorum
numerus non potuit discerni pro multitu-
dine illorum, in quibus adhuc sanguis
concretus et cruor quibusdam in locis
dorsi apparebat liquide, et enim unum
vulnus prope aliud extat, imo vero potius
totum dorsum cum scapulis et latere si-
nistro atrociter percussum et flagellatum
est ita ut vix inter vulnerabiles cicatrices
corpus illaesum attergo intueri potuit.
Quos quidem cicatrices et stigmata super
ipso officium praesens diligenter vidit et
cum maxima admiratione conspexit ac ad
acta suscepit. Pro quibus vulneribus ac
flagellationibus saevique et tyrannica atro-
citate supra scriptos Judaeos doctorem
tanquam patrem familias domus, cantorem
et scholarem ac ipsius hospites omnes
protunc apud eum in convivio existentes
inculpavit praesenti protestatione.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за
1607—1612 г., № 10933, л. 328—9.

№ 186—1809 г. Іюня 10 дня.

Дарственная запись отъ Феодора Лядскаго
и его наслѣдниковъ Варшавскому старостѣ
Станиславу Варшицкому на имѣнія: Носсовъ,
Старая Воля, Кошелевна, Боновичи, Дуби-
чи, Рановичи, Лѣсная и др., съ данными о
Носсовской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi fe-
ria quarta post festa solennia Pentecostes
proxima anno Domini millesimo sexcente-
simo nono.

Magnifici Warszycki castellani Warszaviensis oblata inscriptionis et intromissio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Stanislaus Żuromski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti nomine et ex parte magnifici Stanislai Warszycki, castellani Warszaviensis, Kobrinensis et Osiecensis etc. capitanei inscriptionem perpetuae donationis honorum infra nominatorum ex actis castrensibus capitanealibus Warszaviensibus autentice exceptam ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, qua inscriptione officium castrense capitaneale Mielnicense praesens visa salva, in nulla parte vitata, immo prorsus omni suspitione nota carente, sigillo terrestri et castrensi Warszaviensi obsignata et manu propria generosi Andree Rakowski vicecapitanei Warszaviensis subscripta, oblata eiusdem ad postulationem praefati offerentis suscepit et seriem illius actis hisce castrensibus Mielnicensibus inscribere fecit, cuius inscriptionis tenor verborum talis est, ut sequitur.

Actum in curia regia Warszaviensi feria tertia post dominicam. Laetare Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Coram officio et actis praesentibus castrensibus capitanealibus Warszaviensibus personaliter comparentes generosi Teodorus Ladzki, rothmagister, sacrae regiae majestatis, notarius exercitus magni ducatus Lithvaniae et Joannes Alphonsus Ladzki, ejusdem generosi Teodori Ladzki filius, pater cum filio; sani mentibus et corporibus existentes, a jurisdictione, terris, districtu et foro suis quibusvis propriis et sibi competentibus recedendo, praesenti vero castrensi capitaneali Warszaviensi jurisdictioni sese cum bonis et successoribus suis, quo ad infrascripta recognoscenda, plenarie incorporando, publice libereque recognoverunt et quilibet illorum suo pro interesse recognovit, quia ipsi magni-

fico Stanislao Warszycki, castellano Warszaviensi, Kobrinensi et Osiecensi etc. capitaneo ipsiusque legitimis successoribus jam exnunc omnia et singula totaliaque et integra bona sua villarum Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et decem mansorum dictorum Zarzecze in terra Mielnicensi pallatinatuque Podlachiae jacentia et consistentia, tam mobilia, quam immobilia, hereditaria, obligatoria et alia quovis juris titulo sese recognoscentes concernentia, prout videlicet eadem bona et villae in se habentur, cumque pleno et integro jure suo, dominio, proprietate, propinquitate tituloque quovis hereditario et alio quovis omnibus quoque in genere et singulis in specie eorundem honorum et villarum areis, curiis, aedificiis, structuris, praediis, granariis, holodiis, pomariis, sepistoriis, hortis, agris, pratis, campis, sylvis, borris, gays, rubetis, nemoribus, indagibus, mericis, aquis, stagnis, piscinis, fluviis, fluminibus torrentibus, lacubus, aquarum decursibus, rippis, molendinis, molendinatoribus, metretis, cmetombus, hortulanis, inquilinis tam residentibus, quam profugis, nativis et acquisitivis, eorum laboribus, juvaminibus, censibus, datis, tributis, decimis cunctisque redditibus, custodiis, podvodis, paenis parvis et magnis, angariis, proangariis, generaliter vero omnibus specialibusque singulis eorundem bonorum superius descriptorum utilitatibus, fructibus, proventibus, redditibus, emolumentis, attinentiis, pertinentiis et adjacentiis universis nec non cum ecclesia rutenica ritus graeci curiae in Nossow sittae adjacente et contiguae cumque jure patronatus ad eandem ecclesiam et popatum seu clerum ejusdem ecclesiae sibimet recognoscentibus serviente, nihil juris, domini, proprietatis, propinquitatis et quorumvis usufructuum ac utilitatum in iisdem bonis pro se vel suis successoribus aut alio quopiam reservando, seu modo quovis excipiendo, sed ita, prout dicta bona in suis metis et limitibus

circumferentiaque sese extenduntur et protenduntur extendique et protendi possunt, generi per speciem et e converso in nullo derogando, sed omnia generalitate concludendo, ita videlicet, prout dicta bona seu villas Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et decem mansos dictos Zarzecze idem magnificus castellanus Warszawiensis in certis summis pecuniariis polonicalibus juxta inscriptiones, a recensito generoso Teodoro Ladzki habitas et in quibusvis actis contenta tenuit, habuit et possidebat, dederunt, donaverunt, inscripserunt et resignaverunt, prout praesenti recognitione dant, donant tituloque purae, merae et irrevocabilis donationis inscribunt et resignant perpetuis et aeviternis temporibus. Jamque exnunc praenominati recognoscentes ambo in solidum praedicto magnifico Stanislao Warszycki, castellano Warszawensi, ejusque successoribus in praedicta bona praesentibus donata realem intromissionem et actualem pacificamque possessionem per ministerialem regni generalem juratum quemcumque et nobiles duos, praesentibus ad id deputatos, officiose acceptando, libere dant et admittunt. In quibus quidem suprascriptis bonis Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et mansis Zarzecze praesentibus donatis iidem recognoscentes, pater cum filio ambo conjunctim et unus pro alio seu etiam quilibet illorum seorsim pro toto sese cum sua posteritate de bonis suis omnibus mobilibus et immobilibus haereditariis et obligatoriis habitis et habendis ubilicet terrarum consistentibus summisque quibuscumque pecuniariis eundem magnificum castellanum Warszawensem et ejus legitimos successores nullo modo per se aut per suas quasvis submissas et subordinatas personas praepedire aut perturbare, quinimo ipsum magnificum castellanum Warszawensem et ejus posteritatem in possessione praedictorum bonorum donatorum occasione eorundem ab omnibus

generaliter impedimentis juridicis et extrajuridicis omnium et singularum personarum propinquarum et remotarum sexus, status, conditionis ac praeceminentiae cujusvis existentium, inscriptionibus prioribus et posterioribus in quocumque sensum et cuuscumque personarum factis et faciendis, damnis, debitis, vinculis, oneribus, citationibus, concitationibus, lueris, perlueris, paenis, vadiis triplicatis et aliis juridicis processibus impedimentoque et impetitionibus quibusvis per omnes praescriptiones terrestres, prout ad aliquam personam terrestres de jure spectat et pertinet praescriptio, tueri, defendere, evincere, eliberare, intercedere indemnemque ipsum magnificum castellanum Warszawensem ac ejus posteros indemnes reddere praesentibus submitunt, obligant et inscribunt, idque sub damnis terrestribus simplici verbo absque juramento corporali ejusdem magnifici castellani aut ejus successorum taxandis et edicendis per ipsosmet recognoscentes conjunctim aut quempiam eorum seorsim in casu alicujus impedimenti illati et exorti perceptique ad solvendum irremissibiliter succumbendo. Pro quibus quidem damnis simplicibus modo praemisso sine juramento taxandis et edicendis in casu praemissorum omnium non completionis inscriptionique praesenti ejusve ligamentis in toto aut in quavis minima parte non satisfactionis succubitis quoties sese praenominati generosi Teodorus ac Joannes Alphonsus Ladzey, pater cum filio, recognoscentes, ambo conjunctim et unus pro alio vel etiam quilibet eorum seorsim pro toto ad judicium quodcumque sive terrestre, sive castrense, vel etiam officium capitaneale castrense cuuscumque terrae et districtus in regno Poloniae et dominiis eidem regno annexis praenominato magnifico Stanislao Warszycki, castellano Warszawensi, Kobrynensi, Osiecensique etc. capitaneo ejusve posteris citare permiserit et eorundem recognoscentium posteritas citare sese permiserit toties denuo

quo ad tractum citationum et quo ad respondendum, a foro et jurisdictione sua terrestri propria sibi competenti recedendo, illorum autem judiciorum aut officiorum regni et dominiorum regno annexorum ad quodcumque illorum ratione praemissorum facta fuerit evocatio, jurisdictioni sese cum bonis et successoribus suis incorporando, submitunt se uterque recognoscentes tam conjunctim, quam divisim cum sua posteritate de bonis suis omnibus mobilibus et immobilibus, haereditariis et obligatoriis ubilicet consistentibus summisque pecuniariis coram quocumque judicio et officio regni dominiorumquo regno annexorum, uti praemissum est, in primo citationis termino, tanquam peremptorio, peremptorie stare, juri parere, directe et judicialiter respondere, quin potius loco responsionis damna praedicta terrestria absque juramento taxanda toties, quoties opus fuerit parata pecunia persolvere, eoque soluto nihilominus inscriptioni et submissioni suae satisfacere et omne judicatum pati, de jure non recedendo eundem terminum primum peremptorium et alios causae hujus subsequentes semper peremptorios terminos nullis exceptionibus, defensionibus, dilationibus, actione pro majori, vera vel simplici infirmitate, ad evictorem seu intercessorem, ad munimenta quaevis etiam specificata, ad annos discretionis minorenium, ad quietationem, nonnisi ex actis castrensibus Mielnicensibus proprii districtus producentem, receptionibus, protestationibus, suspensionibus, proscriptionibus fatalis juris in evasione, condemnationibus legalium et illegalium impedimentorum, illationibus male obtenti et ignorantia in processu, objectionibus, motionibus, appellationibus earumque per ad citationes quasvis prosecutionibus evadendo aut subterfugiendo imo praemissis omnibus et aliis in genere et singulis in specie juris facti et consuetudinis, beneficiis, remediisque de jure et consuetudine dari fieri admitti solitis per humanamque indu-

striam aut alio quopiam modo, colore et filo excogitatis et excogitandis abrenuntiando et abscribendo, suae et suorum successorum sub amissione totius causae. Ad quae quidem omnia praemissa tam in toto, quam in parte praenominati generosi Ladczy recognoscentes pater cum filio hieidem personaliter stantes, palam et libere consenserunt, bonaque sua omnia et posteritatem suam ad omnia praemissa una et se ipsos inoneraverunt et obligaverunt hisce recognitionibus personalibus mediantibus. Ex actis castrensibus Warszaviensibus rescriptum. Andreas Rakowski vicapitaneus Warszaviensis.

Et in continenti coram eodem officio capitaneali actisque praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans ministerialis generalis regni honestus Albertus de Nosowa Wola, de cuius autentica functione muneris ministerialitus officio praesenti indubia extat fides, cum nobilibus Alberto Kamienski et Stanisla Osmolski, secum personaliter comparentibus et infrascripta omnia ultronee sibi attestantibus, in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia feria tertia post dominicam Palmarum Quadragesimalem proxime praeterita, anno praesenti, magnificum Stanislaum Warszycki, castellanum Warszaviensem, Kobrineusem et Osiecensem etc. capitaneum in bona illius praefata omnia et singula villasque Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et Zarzecze, in districtu hoc Mielnicensi sita et existentia, tam mobilia, quam immobilia, haereditaria et obligatoria et alia quovis juris titulo concernentia, cum omnibus attinentiis, pertinentiis, redditibus, utilitatibus et emolumentis, nec non cum ecclesia rutenica praefato magnifico Warszycki, castellano Warszaviensi per generosos Teodorum Ladczy rothmagistrum sacrae regiae maiestatis et notarium exercituum magni ducatus Litvaniae et Joannem Alphonsum ejusdem generosi Teodori Ladczy filium, patrem cum filio, coram officio et

actis capitanealibus castrensibus Warszaviensibus modo perpetuo donatorio inscripta et resignata, juxta hujusmodi inscriptionem donatorium, superius inscriptam, ad bona villarum praefatarum personaliter veniens et descendens, realiter et effective, nemine donegante nec contradicente, intromisit, in pacificam possessionem et usum fructum bonorum eorundem omnium induxit obedientiamque subditis omnibus in villis praefatis degentibus praenominato magnifico Warszycki, castellano Warszaviensi praestandam serio induxit et praecepit, quae intromissio tunc in bonis praemissis libere est admissa. Quam quidem intromissionem modo praemisso in bona praedicta appraehensam, ut nemini lateant, is idem ministerialis generalis regni providus Albertus de Nossowa Wola in foro oppidi Mielnik et aliis publicis locis in frequentia multorum hominum alta et sonora voce ex mandato officii praesentis publicavit, proclamavit et ad debitam notitiam deduxit, notificavitque. Super quod eam suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis cum nobilibus specificatis coram officio actisque praesentibus fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 371—3.

№ 137—1809 г. Юня 12 дня.

Продажный листъ на движимость, находившуюся на землѣ мурованой Богородицной церкви въ г. Гроднѣ отъ Гаврилы Ельскаго Езофу Ельскому.

Мца юня двадцат третего дня.

Сознане листу пна Гаврила Ельского на продане дому своего в месте Городенском сынови своему пану Езофу Ельскому.

Перед нами врадниками судовыми земскими повету Городенского, Львом

Михайловичом Сапегою судею, Кондратом Мелешком подсудком а Стефаном Нешковским писаром, на местцы судовым, посгпановившысе очевисто земснии гдрский повету Городенского его млсть пан Гаврыло Ельский оповедал и покладал лист продажный добровольный запис свой, за печатю и с подписом руки своее и за печатни с подписами рук людей добрых, водле права справлений, на реч в нем меновите описаную данный земнину гдрскому повету Городенского пну Езофу Ельскому, который тот лист свой сам доброволне визнавши просил, абы до книг уписан был, который уписуючы слово в слово так се в тебе мает:

Ja Hawryło Jelski, ziemianin kro. I. msci powiatu Grodzieskiego, oznaymuie tym moim dobrowolnym przedaży wieczystey listem komu by ieno tego wiedzieć należało, iż który dom moy, w miescie Grodzieskim leżący na gruncie cerkownym Bogarodzice, a mający go ja w wolnym szafunku moim nie pienny, alie wolny, który kupilem u oycy Niesciera Kuzmienicza, exarchi mitropoliei Kiiewskiej, yhumienia Mielieckiego, protopopy Podliaskiego w roku pańskim tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt trzecim, miesiąca Junij dwudziestego czwartego dnia, a będąc ja na ten czas potrzebny pieniędzy na potrzeby swoje y dziatek swoich, przedalem y tym listem moim przedaie ten zwysz rzeczony plac y dom z budowaniem w Grodnie na gruncie cerkownym stojący na przeciw cerkwi murowaney Bogarodzicy Przeczystej, na rogu po prawie idąc z rynku do cerkwi, z iedne strone od dwora I. msci pana Krzysztopha Howskiego, wojewodzica Płockiego, tyłem podworza, a z druga strone tyłem budowania od domu y podworza otea Bohdana Hotkinskiego, archimandryty Braslaskiego, trzecim bokiem od ulicy, a czwartym bokiem samym czołem, gdzie worota same postanowione są na cmentarz teize cerkwi, plac z budowaniem nowym sosnowym odemnie samego nowo pobudowanym y odyliowanym,

iako to na liscie intromisywym szyrzey y dostateczniej jest opisano, synowi memu starszemu szlachetnemu Jozefowi Jelskiemu za pewną sumę pieniędzy, to jest za sto kop gr. litewskich y wzięwszy od niego wszystkie te spólną zapłatę pomienioną kop sto litewskich, zaraz ustąpiłem y podałem iemu w moc, w dzierżenie y wieczne używanie iego ten dom ze wszystkym, iako się na ten czas w budowaniu, ogrodzeniu y szerokości ma, niczego z niego na siebie samego, żonę, dzieci y potomki moje nie zostawiając ani wymieniając, w ręce temu pomienionemu synowi memu Jozefowi podałem, z swej mocy w iego moc, własność, dzierżenie y w używanie wiecznymi czasy pusił y wlił, y już od tego czasu wolno będzie iemu tym domem podworem y budowaniem iako swoim własnym rządzić szafować, pożytki sobie mieć, przywłaszczać y iako wola iego będzie obracać, a powinność z tego dworza y posłuszeństwo ku cerkwi tamieczniej, iako zdawna zwykło, za żywota swego, a po żywocie iego żona, dzieci y potomki iego y każdy od niego ten dwór y dom dzierżący pełnić mają y powinni będą, a ja już sam, żona, dzieci y potomkowie moi od tego czasu y daty w tym liscie pomienionej przekazy czynić nie mam ani będą mogły y nikto yny z obcych ludzi; a ieslyby w czym od kogo przekazę miał iako sam do wyscia dawności ziemskiej oczyszczać mam y będę powinien. Do tego podąłem się y tym listem moim obowiązuję się synowi mojemu Jozefowi na tymże placu zbudować szpi-chlerz nowy sosnowy dostateczny, według miejsca y placu y podekować go swoim własnym kosztem y nakładem. I na tom dał synowi mojemu Jozefowi Jelskiemu ten moi wieczyszy przedaży zeznany list pod moją pieczęcią y s podpisem ręki mej własnej. Do tego prosiłem o przyłożenie pieczęci y o podpisanie rąk ludzi zaonych, ziemian K. I. m. iego m. pana Bohdana Hreptowicza, referendarza W. X. Lit. pana Woiciecha Eysimonta Łuka podpiska grodzkiego Grodzkiego, a

pana Walientego Bilmina, generala kro. ie-o. m. y woznego powiatu Grodzkiego, co ych msć na potrzebę moję ustną uczynić y pieczęci swe przycisnąwszy ręce swe podpisać raczyli. Pisan w Grodnie dwudziestego wtórego dnia Junia roku tysiąc szescset dziewiątego. У того листу печатей притисненых чотыры, а подписрук также чотыры тыми словы подписаны сук: Гаврыло Елский рукою подписал. Proszony pieczętarz Bogdan Chreptowicz referendarz W. X. Lit. Woiciech Eysimont Łuk ręką własną. Pieczętarz proszony Walenty Bylmin ienerał Kro. ie-o m. ręką swą. Который тот лист з устным сознанем пна Гаврыла Елского до книг земских Городенских ест уписанъ.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1609 годъ, № 6802 л 57 58.

№ 138 — 1609 г. Ноября 19 дня.

Духовное завѣщаніе митрополита Кіевскаго Ипатія Потѣя.

Akt testamentu zeszłego J. W. J. xiędza Pocięia, metropolity Kijowskiego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt siódmego, mca Decembra dwudziestego czwartego dnia.

Przed urzędem J. K. mei y aktami ziemskimi województwa Brześćkiego stanowszy osobiscie w. im. pan Mikołay Krassowski, komor. Smolenski, regent archiwow, plenipotent J. OO. xiążąt ichmew Adama y Izabelli z Flemingow Czartoryskich, generalstwa ziem Podolskich, widymus z xiąg ziemskich w-a Brz-go testamentu zeszłego niegdę J. w. w Bogu nayprzewielebniejszego imci xiędza Hipacyusza Pocięia, arcybiskupa, metropolity Kijowskiego y Halićkiego z xiąg ziemskich Włodzimierskich przeniesionego

dla nieznaydowania się w archiwum ziemskim wdzitwa Brześkiego Lit-o pod rokiem tysięcznym sześćsetnym czterastym xiąg ziem. do akt podał ruskim pismem w te słowa pisany. Widymus z knih zemskich woiewodztwa Beresteyskoho. Leta Bożoho Narożenia tysecza szesotsot czotyrynadcatoho, miesiaca Maia dwadcat semoho dnia. Na rokach sudowych zemskich o Swetoy Troycy swiate rymskom prypałych y sudownie odprawowanych, pered nami wradnikami zemskimi woiewodstwa Beresteyskoho, Preclawom Horbowskim sudjen a Bohdanom Tuminskim podsudkom, a na mesteu jeho miłosty pana Jana Pateia, pisara zemskoho Beresteyskoho zasazonym Albrychtom Horbowskim, postanowiwszysie oczewisto u sudu jeho miłost pan Jan Potey, pisar zemski Beresteyski, opowedał, pokladał y nam uradowi do ruk podał wypis z knih zemskich Wołodimerskich za peczatni y s podpisom ruk ich miłosty panow wradnikow upisanja w nem testamentu ostatnieie woli swietoie pamety zoszło s seho sweta wysoce wielebnoho ieho miłosty otca Hipotia Pateja archyepiskopa, metropolita Kijewskoho y Halickoho y wseie Rusi, władyki Wołodymerskoho, Beresteyskoho, o czom szyrey tot wypis w sobie obnowlajet, pry ktorom wypisie y sami original pered nami u sudu jeho miłost pokladał, proseczy, aby tym perenesenjem jeho miłosti tot wypis do knih ninesznih wradowych zemskich Beresteyskich był upisany; w czom my wrad wideczy recz y prozbu jeho miłosty pana pisara być słusznuiu, prynieli iesmo jeho y do knih upisat weleli; ktori upisuiuczy słowo do słowa tak so w sobie maiet.

Wypis z knih zemskich Wołodymerskich

Leta Bożoho Narożenia tysecza szesotsot trynadcatoho, miesiaca Oktebra dwadcat treteho dnia. Na rokach sudowych zemskich Wołodymerskich, u try nedeli po swetom Michayle rymskom swiate w roku tepereszniem wyż mianowanom pry-

pałych y sudownie odprawowaty zaczatych, pered nami Andreiem Zafenskim z Slubie sudjeiu a Hryhorjem Kisielem Niżkicksim podsudkom. wradnikami sudowymi ziemskimi Wołodymerskimi, postanowiwszysie oczewisto u sudu urożony jeho miłost pan Jan Patiey podał dla wpisania do knih ninesznih zemskich Wołodymerskich testament ostatnieie woli swetoie pamety nedawno zeszło z seho swieta wysoce wielebnoho archyepiskopa, mitropolita Kijewskoho, Halickoho y wseie Rusi, władyki Wołodymerskoho y Beresteyskoho, peczatju jeho miłosty zapeczato-wanyi y rukoiu podpisany, także z peczatni y z podpisami ruk ludey zacnych napolnenny, proseczy, aby sud nineszni tot testament do wedomosty swoieia pryniawszy, do knih upisat kazali, ktoroho my sud dla wpisania do knih prymuiuczy, pered soboiu czytaty kazał y tak se w sobie maiet.

Wo Imie Preswictoie Zywonaczalnoie y Nerozdelimoie Troycy, Otca, y Syna, y Swetoho Ducha. Amiin. Gdyż nad smert niczoho niet pewnieyszoho, ale czas y hodyna jeie zakryta, w czom nas Chrystos Syn Bożyi Pan y Zbawitel nasz upominaiet, moweczy: Budte hotowi, bo ne wedaieie czasu y hodyny; a protoż y ja Patey Potey, Bożoiu miłostyiu archyepiskop, mitropolit Kijewski y Halicki y wseie Rusi, władyka Wołodymerski y Beresteyski, buduczy pry dobrom zdorowju y pamety zupołnoy, a zabiehaiuczy na czas przyszły, aby mia smert iako neopatrnoho y ubespeczonoho ne postyhła, napisatom sey moy testament dla lepszoie wiery.— A naperwey to wyznawaiu, iż buduczy okroszczony po obyczaiu Swetoie wostocznoie cerkwi, wieruii wo Imia Otca, y Syna, y Swetoho Ducha, wo Swetuii Jedynosuszcznuii y Nerozdelimuii Troycu y wsie artykuły wiery swetoie Apostolskoie Kastsoliczeskoie cerkwi, mocnie prymuii y derżu newątpliwie pod zwierchnostju y posłuszenistwom wselenskoho archyiereia y episkopa staroho Ryma, nasleduiuczy wo

wsem predanija swetych bohonosnych otec y ceremoney Swetoie Wostocznoie Cerkwi w zhode y jednosty z cerkowju Rymskoju, tak iako y swetyie bohonosnyie otcy naszymy w toyze zhode y jedynosty trywali y posluszenstwo stolicy werchownoho Apostoła Chrystowa Petra z nastojatelem jeie oddawali, szto se iasnie y w predkach moich mitropolitach Kijewskich, a menowite Isydoru, ktoroho list na pargaminie z peczajtju zawesystoju oswetczaiet, tak y w druhom mitropolytie Misaytu, y w trem Michaytu Rahozie iasno pokazuiet. A iż nekotoryie protywniki naszymy imieiu mowity, jakobychmo do toie swetoie iedynosty dla pożytkow naszych doczasnych prystupity mieli, ino oczyszczaiuczy sumenje moje pred wsymi ludmi, wyznawau pred Bohom, Kotoromu vse tajny sut otkroweny, iżem to ne na wzhardu swetoie Wostocznoie cerkwi y prełożonych jeie czesnieyszych patryarchow uczynił, ale z potreby welikoie duszewnoho spase-nia moiego y owieczok moich, pamietaiuczy na słowa Isus Chrysta Pana Zbawitela moiego, Ktoryi nas Sam do toie zhody y miłosty braterskoie weduczy, upomina-iet: O sem poznaiut, iako moie uczenicy ieste, koli zhodu y lubow promezku sebe zachowaiete; ku tomu y to też nemniej pred oczyma maiuczy, iż po wsia dni o soiedyneniye wiery, y o sowokupleniye swetych Bożych cerkwiey Pana Boha w molitwach cerkownych zwykli esmo prosyty, a skutkom samym toho soiedyneniya biehaty, iest to własnie, iakoby z Boha smieszki stroity. Z tych tedy pryczyn za poczatkom y powodom starszych do toie swetoie jedynosty, iako na sobore wselen-skom Florenteyskom było postanowleno od samychże pastyrej y Swetoie Wostocznoie Cerkwi, dobrym y czystym umom prystupił iesmi, na ktorom sobore iż wsy swetyie otcy cerkwi Wostocznoie starszenstwo zwykłoie stolicy swetoho werchow-noho Apostoła Petra y naslednikom jeho episkopom Rymskim przyznali, meży kotorymi y predok moy mitropolit Kijewski

Isydor toież uczynił; pro toż y mnie nehodyłosc w tom jeho wydawaty y krywo-prysiażcoiu zostaty, poniewasz on nie tylko za sebe samoho, ale y za naslednikow swoich toie soiedyneniye pryniał y posluszenstwo episkopowi Rymskomu oddał; czoho potom y druhý mitropolit Misaylo czerez list swoy potwerdył; a wedze wsie ceremoniye y obradki Swetoie Wostocznoie Cerkwi po predaniju Swetych bohonosnych otec wcale zachowalisia y przywiljem swe-teyszego archyiereia papy Rymskocho Kli-mentyia Osmoho na czasy wiecznyie mocnie utwierżony sut; szto vse, iako se wyszey pomeniło, iesli że sia komu w czom ne dochodyło albo ne podobaiet, proszu ne osużdat, ale to radzhey na rozsudok Boży pustyty, pered Kotoroho Maje-statom wsy stanem, a tam wsie tajny otkroweny budut y każdomu wozdastsia po delom jeho, tam sia rosprawim y dowe-daiem, ktoroia storona po Boze rewnuiet. Prystupuiuczy tedy do dalszych reczey, naperwey duszu moiu breszniui predaiu w rucy Bożyie, a telo zemli, s ktoroie iest wziate, w nadeiu pewniui woskrese-niya iz mertwych, ktoroie maiet byti pochowano ucztywie po obyczaiu chrestyan-skomu, bez pompy, z molitwami prystoynymi y jałmużnoiu ubołych; a mestce pohrebowi, ieslibym prestawiłsia na Wołyniu, ino u Wołodymery, w sobornoy cerkwi pred wraty carskimi meży ambonom y dwermi; a iesliby na Podlaszu, ino u Berestju w cerkwi sobornoy, w predele Bratskom; a iesli w Litwie, ino hde na-bliżey albo u Wilni w sobornoy cerkwi, albo w Nowohorodku, tam, hde sia nasłusznicy detiam moim y przyatelem widety budet. Daley szto sia dotyczet reczey moich ruchomych - złota, serebra, broszey hotowych, szat, obitja, konej y innych wsych, od mała do welika; tyie wsie od-kazuiu detem moim synom Janu y Petro-wi, z kotorych reczy szto hde oddano byty maiet, na osobliwom registre rukoiu moieiu własnoiu pismom polskim nazna-czyłem. Osobliwie to też waruii sym te-

stamentom moim, szto se dotyczet rzeczy cerkownych y umberow, tyie wsy na tom że regestre moiem, spisawszy rukoju moieiu, zostawiłom, hde szto y do ktoroie cerkwi oddano byti maiet y obowezuiu sumnieniem synow moich Jana y Petra y zaklinaiu imieniem Bożym, aby z tych rzeczy niezocho sobie nie prywłaszczali, ale wse wodłub napisu y regestru moieho, hde szto naznaczono zupełnie oddali za razem pry pohrebe tela moieho; jakoż dla lepszoe wiery z toho regestru moieho kopije spisawszy zostawiłom odnu u Wołodymerskoy ryznicy, a druhuiu u Nowahorodskoy, aby po smerty moiey kapituła o tom wedała, czoho se u detey moich upominaty maiet, a samy hołowny registr pry testamente moiem u detey moich zostaty maiet. Ku tomu szto se dotyczet listow y prywiliew y inszych dowodow y swedectwa do toie iedynosty należaczych, jako sut listy y prywilja papezskije y krolewskije, to wse złożyłom u wosobliwuiu skrynku, y ieslibym sam tych listow za żywota moieho ne oddał, tohdy synowie moi maiut tui skrynku z listami tymi oddaty jeho miłosty kniazii biskupowi Wilenskomu y kapitule jeho do schowania dla wiecznoie pametky, aby to potom poczużym rukam chodeczy ne pohynuło tak iako y perszyie listy y dowody toie jedynosty na Florentskom sobore pryniatoie, bez ktorych nie iest rzecz podobnaia, aby byty meło, bo to se iasnie y z tych szto iest pokazuiet, ale zlost ludskaja y niedbalost starszych to wse pobubiła. Pro toż, aby tyie, szto teper iest ne pobinuli, do pewnoho zachowania, hde se wyżey nazaczyło, oddany byty maiut. A pryszlyie metropolitowie y władykowie, budut li w toy jedynosty, łatwiey ich tam dosohnuty mohut, czoho im budet potreba. A inyie listy, kotorye by cerkwam należali, iesliby se szto po smerty moiey naydowało, tohdy synowie moi cerkwam tym, kotorym budut należaty, wiernie oddaty maiut—Wołodymerskije do Wołodymera, a mitropolije do Nowahorodka. Listy na imienja, tyie

w osobliwoy skryni u swirni zapeczatowane stojat. Tamże listy y na Dubok, kotoryie tylko synom moim słužat, jako darowizna osobie moiey. Otprawu słuham moim chłopiatom moim y wszey czelady dwornoy poruczaiu synom moim, proszu y napominaiu, aby byli prystoynie otprawlony, iakoby na mene ne narekali y żeby to na duszy moiey ne zalehło. To też sym testamentom moim oznaymuiu, iżem nikomu żadnoho dołhu ne winen anim też zapisow nijakich na sebe ne dawał na dołhy peneżnyie, albo na imienja cerkownyie, kotorymi meł bych oddałaty dobra cerkownyie od cerkwi, ne day toho Boże. A iż czastokrot dawałom roznym osobam mamramy do prawa y do spraw duchownych, ino iesliby se szto takowoho na nich pokazało, synowie moie ne maiut tomu doweraty; wszakże iesli by se szto na zapisach słusznych wodle prawa sprawlonych y na wrade przyznanych pokazało, na to maiut mety pilnoie oko y baczenje synowie moie. To też hodyt mi se prypomenuty, iż imienje cerkownoje Horodok, leżaczoie w powete Łuckom, syn moy neboszczyk Kryštof za moim pozwolenjem wykupił był swoimi pieniedzmi u pana Kandyby, pisara grodskoho Wołodymerskoho, u odynadcaty set złotych polskich kotoroie imienje cerkownoje ne ja, ale prodok moy władko Wołodymerski Melenty Chrebtowicz zastawił był na potrebu cerkownuiu, y na tot dołh na tom imienju tot powinien budet zapłatyty, komu imienje budet należaty, a ne synowie moie; a iżem do toie sumy prypisał synowi moiemu Kryštofowi bolszey, iakobym u neho meł pożyczty, tohdy y to dla wedomosty synom moim oznaymuiu, iżem u nego ni odnoho pieniazia ne pozyczał, ale z łaski prypisałem był jemu bolsze, spodewaiuczyse jemu oddaty, iako detiaty swoiemu; a protoż iakoby na tom ne urosli z toho poswarki, y żeby protyw sumnenja czyieho szto se ne deiało, tohdy to dla wedomosty wsym oznaymuiu: iż na tom imienju cerkownom Horodku net

bolszey dolhu sprawedliwoho, tolko odinadcat sot zolotych polskich, kotoryie syn moy Krysztof zaplatyl panu Kandybie dolhu własnoho Bohurynskoho Chrebtowicza, a ne moieho, jakoż to wse na listach jeho pokazetse. Y tak dla wedomosty wsem, a osobliwe synom moim ostawuiu ses moy testament rukoiu moieiu własnoiu podpisany y peczatu zapeczatowany, do ktoroho dla lepszoie wiery o przyłożenie peczatey prosyłam ich miłosty panow y przyatel moich, pana Andreia Załenskoho sudij zemskoho Wołodymerskoho, a pana Jana Prylepskoho podstarosteho Wołodymerskoho, a pana Hniewosza Hulewicza Drozdenskoho, kotoryie ich miłost za prozboiu moieiu oczewistoiu do seho testamentu moieho peczaty swoje przyłożyli y rukami podpisali. Pisan u Wołodymery, roku Bożoho Narodzenia tysecza szesetsot dewiatoho, miesiaca Noiabra dewiatohonadcat dnia. U toho testamentu peczatey przytysnionych czotyry, a podpis ruk ich miłosty tymi słowy: Ipatey Arhyepiskup własnoiu rukoiu ses testament podpisałem. Andrzej Załęski sędzia ziemski Włodzimierski ręką swą. Jan Przylepski podstarosci Włodzimierski manu propria. Gniewosz Hulewicz ręką własną. Ktory to tedy testament za podaniem y za prozboiu jeho miłosty pana Poteja, sud, ninieszni prynemszy, do knih upisaty, kazał y, iest upisan, z kotorych y ses wypis pod peczatni naszymi jest wydan. Pisan u Wołodymery. U toho wypisu zemskoho Wołodymerskoho peczat wradowaia przytysnienaia y podpis ruki jeho miłosty pana sudij y pana pisara tymi słowy: Andrzej Załęski sędzia ziemski Włodzimierski ręką swą. Jurey Owłuczynski pisar. Ktory że to wypis pomeneny oczewisto na wrade pokładanyi y do knih niniesznich wradowych zemskich Beresteyskich iest upisany, z kotorych y ses widymus, pod peczatni naszymi jeho miłosty panu Mikołaiu Mleczkowi, choruzomu Orszanskomu jest wydan. Pisan u Berestju. U tego widymusu przydwuch pieczęciach urzędowych ziemskich

widztwa Brzeskiego podpis w. im. pana pisarza ziemskiego y korrekta temi słowy: Jan Patoj pisar zemski Beresteyski mp. Skorygował Sliwowski. Ktory to takowy widymus ziemski Brzeski testamentu zeszelego niegdy w Bogu nayprzewielebnieyszego J. W. imc. xiędza Hipacyusza Popocicia, areybiskupa, metropolity Kijowskiego y Halickiego z xiąg ziemskich, Włodzimierskich przeniesionego dla nieznaydowania się w archiwum ziemskim widztwa Brz-go Lit-o pod rokiem tysiącznym szesetsetylnym czternastym xiąg ziemskich przez wyż wyrażoną osobę ad praesens do akt podany, iest do xiąg ziemskich wojewodztwa Brzeskiego spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовъ книги Брестскаго земскаго суда за 1787 г., № 7399 стр. 1511—1518.

№ 189—1808 г. Ноября 26 дня.

Заявление священника Мельницкой Воскресенской церкви о. Трофима Григорьевича Вержбы о неуплатѣ ему по заемному письму Матвея Волковицнаго.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta in crastino festi sanctae Catharinae Virginis anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Trochim Wierzba poponis ecclesiae rutenicae protestatio.

Do urzędu y xiąg terazniejszych starosiech grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy nabożny Trochym Hrehorowicz Wierzba, pop cerkwie Woskresienskiej w miescie Mielniku będącey, przed tenże urzędem swiadczył y opowiedał sie naprzeciwnko szlachetnego Matcieja Wolkowickiego o tho, isz ten tho Wolkowicki na zapis swoy y membran przezen temu oswiadczaiaćemu dostatecznie prawnie obycaiem długu na trzydziesti złotych pieniędzy polskich sprawiony y zeznany, nie

pomniąc mianowaney summy trzydziestu złotych, na święto blisko przeszłe świętego Marcina wedle zapissu obligu swego temu oświadczającemu nie zapłacił ani dotąd zapłacić chce ku szkodzi iego niemalei, dla czego sie nan tak o zakład w zapisie wyrażony, iako też y szkody stąd popadłe przed urzędem niniejszem świadczył y to oświadczenie prosił, aby było przyjęte y do xiąg wpisane. Co urząd na żądanie iego uczynił.

Изъ авторской книги Мельницкаго городского суда за 1607—1612 г. № 10039, л. 511, 512.

№ 140—1810 г. Іюня 1 дня.

Жалоба Мельницкаго ксендза Витновскаго на православное население г. Мельника, устроившее народное гуляніе по случаю праздника Св. Троицы.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo decimo.

Witkowski plebani Mielnicensis protestatio et ministerialis relatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venies venerabilis Joannes Witkowski, plebanus Mielnicensis, coram eodem officio praesenti solenniter et summa cum dolore questus et protestatus est contra et adversus generosum Joannem Sczerbic advocatum et famatos proconsulem et consulem, viceadvocatum et scabinos tum et contra totam communitatem oppidi sacrae regiae maiestatis Mielnik, quod ipsi existentes officiales oppidi huius, atque non semel moniti et adhortati per protestantem ex ambona, palam ac publice, ut scerela infrascripta per Rutenos sub festis illorum dictis *Kleczanie* facta cohibeant et omnino interdiciant, praefati advocatus et proconsul cum consulibus et sca-

binis suis non solum praedictos Rutenos a sceleribus et scandalis abominandis cohibent, verum etiam contra omne fas et aequum omni ex parte eisdem favent et permittunt. Qui quidem Ruteni tam masculini, quam feminini sexus die dominico proximo in festo Sanctissimae et Individuae Trinitatis atque die hesterna et die hodierna, a mane ad vespervas usque circumcirca circulum, plateas, vicos, campos, agros, silvas et circa plebaniam residentiae protestantis sub ipsa ecclesia in oppido Mielnik prope circulum erecta cum cornicenibus alias *dudami*, tympanis et aliis multis instrumentis rusticis ad saltum praeparatis, saltus varios more gentili ad instar locustarum sursum et infra saltantes clamantesque et vociferantes *Baal*, *Baal*, ebrii existentes perficiunt et id exequi sine intermissione non cessant atque aliquoties in diem sub ecclessiam venientes et sese retinentes clamores et tumultus magnos excitant, scandala et crimina sceleratissima profana et audita indigna faciunt et perficiunt, nonnullique ebrii sibi mot ipsis cultro se concutiendo in honorem Baal mortem violenter inferunt, cum maximo dedecore christianitatis, contra ius divinum et humanum, in magnum scandalum ecclesiae Mielnicensis et ipsius plebani protestantis, in contrarium quoque decreti sacrae regiae maiestatis. In cuius protestationis verificationem ministerialis generalis regni nobilis Matis Sikorski, autenticus et iuratus, officio praesenti sufficienter notus, cum nobili Alberto Raciborowski et Luca Ostrowski secum personaliter comparentibus et infrascripta omnia ultronee sibi attestantibus, coram eodem officio actisque praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans, in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ex obductione et solenni protestatione supra scripti plebani Mielnicensis protestantis vidit et debite conspexit diebus supra specificatis saltus varios et scandala abominanda per Rutenos utriusque sexus perfecta, eosdem Ru-

tenos ebrios prope plebaniam sub ecclesia saltantes, vociferantes et tumultus excitantes. De quo suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis fecit nobilibus praedictis id ipsum sibi in toto attestantibus.

Изъ истовой книги Мольницкаго городского суда № 10933, л. 664—5.

№ 141—1810 г. Октября 5 дня.

Духовное завѣщаніе священника Верской церкви Павла Ивановича.

Року тисеча шестсот одиннадцатого, мѣсяца октября тридцат первого дня.

Во Имя Отца и Сына и Святого Духа амин. Нехай се стане воля Господда Бга и Спаса нашего Исуса Христа, Бга Превечьного во Троицы Единог хвалимого во единой истогности в Отцем и в Сыном и Пресветымъ животворящимъ Духомъ во единомъ не разделъномъ Божестве будущо на веки векомъ аминъ. Кгдыжъ на свете всякие речы в часомъ своимъ в памети людское сплываютъ и въ забите прыходитъ, и для того писномъ объяснены бывають къ ведомости потомъ будущимъ, я притомъ грешный человекъ, Павелъ Ивановичъ, свещъченъникъ Озерскій, будущій в летехъ подешълый, лечъ в ласки Божой при доброй памети и зуполномъ розуме, хочечы убогую маестностьку межы детьми своими за живота своего порадней расправить, абы по животу моемъ межы детьми моими ниякое неприязни не было, а такъ кгда Панъ Богъ душу мою в грешнымъ теломъ розлучити рачыт, тогда душу мою поручаю Господу Бгу, а грешное тело земли, которое од детей моихъ в утчивостю маеть быт поховано в церкъви мѣсте Озеръскомъ. А убогую маестностьку свою такъ расправую: што еси былъ купилъ земли волокъ тры шляхетскихъ Пекаръшызны под старыною и огородавъ чоты-

ры, то ест Сойченскихъ два при озере, Шаповоловскихъ два од выпуста, обаноль улицы, на тыхъ двоихъ огородахъ Сойченскихъ в выделения моего первой сего сыны мое два Грыгорей и Каспоръ домами своими осели, а другие два огорода Шаповоловские другимъ сыномъ моимъ двумъ Максиму и Миколаю в ровный дель, такъ тежъ тая тры волоки купли розделена быти маеть в ровный дель сыномъ моимъ по животе моемъ Грыгору, Максиму, Каспору и Миколаю, а дом мой у Озерахъ купленный на улицы Острыньской и полъволоки земли мѣстское, такъже кгрунты заставные всякие, тое сыномъ моимъ только троимъ Максиму, Каспору, а Миколаю в ровный дель, кгдыжъ я такой же пляцъ передъ тымъ в будованьемъ в мѣсте Озерскомъ Грыгорови сыну моему старшому далъ, такъ же и теперъ за живота моего волоку, которую еси держалъ церкъвовную безъ позваленъя моего, упоръне, мимо право мое доживотное, в моцъ свою узялъ, а другую од часу отделенъя моего держыт, в чомъ и право мое нарушылъ, а домъ мой под Старыною, будованье всякое якъ у дворе такъ у гумъне, горожа, тыны тое все сыну моему меньшому Миколаю отписую, взглядомъ того же еси ему жадного веселья не справовалъ и до кошъту и накладу не прыходилъ. Речы рухомые, пчолы што у дому моемъ, усемъ чотыромъ сыномъ моимъ въ ровный дель, быдла Миколаю сыну моему меньшому воловъ два доморослыхъ, а третій Ясковскій воликъ молодой, коровъ две с теляты, кобыла гнедая, а тымъ моимъ сыномъ троимъ старшымъ при отделенъю такъ же веле всякого быдла уже еси подавалъ; цыи в ровный дель, котель пивный великий в ровный дель, долъгу на пану Якубу Голкинскомъ копъ две грошей, на пану Павлу Витезю полкопы грошей, на Микитце у Козеяхъ сорокъ грошей—тое все сыномъ моимъ в ровный дель; грошей готовыхъ копъ пят

до сына моего Максима на гробъ даль
которые маєт шафовати за ведомостю
брати своею на погребѣ; до того тежъ
по разделенію детей моихъ zostаваетсе
еще на мене самого быкъ перестый и
другий волик гнедый, которые на отпра-
вованіе столов поминокъ водлугъ звы-
чаю закону греческого маютъ быти; такъ
же збожъя, штобы се zostало по живото
моемъ, зъ засевъку огорода церьковного
и польволюки Озерьское, тое на тые жъ
помятки достаетсе маєт, такъ тежъ што
бы zostало по живото моемъ пенезей не
вышафованныхъ на потребу мою, пры сы-
ну моемъ Максиму, которые zostали пры
немъ с преданья меду в року тепереш-
немъ шест сот десятомъ, для шафуку ку
потребе моею и то на тые жъ помятки
зостат се маєт. Если бы тежъ того все-
го над погребъ збывало, тогда з остатка
дети мои Максимъ, Каспоръ и Миколай
ку славе и утѣвности моею за то себе
сукъна на жалобу одмыслити маютъ зъ
стороны повинностей тыхъ то ест поми-
нокъ, столовъ, которые водлугъ звычаю
закону греческого черезъ целый годъ
маютъ дети моя одправовати в дому мо-
емъ властномъ, который я самъ працою
и накладомъ моимъ побудовалъ, пры сы-
ну моемъ меньшомъ Миколаю и черезъ
тот годъ его с того дому жаденъ сынъ
мой и никто рушит и делу в кгрунте
упомянатисе не может, ажъ тые усе сто-
лы одправлены будут. И на томъ даль-
ку памети и ведомости детемъ моимъ сес
мой testament с печатю и с подписомъ
руки моею властное, а для лепшое твер-
дости сего моего testamentу, за устною
прозбою моею пры томъ будучые люди
добрые, земацѣ гедрьские повету Горо-
денъского вхъ млсть панъ Филонъ Козло-
вицкій, панъ Станиславъ Запольскій
гедрьскій повету Городенъского, панъ
Якубъ Ейсмонтъ сес мой testament пе-
чатми запечатовавши и руками своими
подписат рачыли. Писанъ под Старыною,
року тисеча шестсот десятого, мѣца ок-
тебра пятого дня. У того testamentу пе-

чатей притиспеныхъ чотыры, а подписей
рукъ чотыры писномъ рускимъ тыми сло-
вы: Павелъ Ивановичъ рукою властною
сес testament подписалъ. Устне прошо-
ный печатаръ Филонъ Козловицкій власт-
ною рукою. Устне прошоный печатаръ
Станиславъ Запольскій возный рукою.
Устне прошоный печатаръ од особы в
томъ testamentѣ помененый Якубъ Ей-
смонтъ рукою. Который тотъ testament
за жоданьемъ пана Миколая Старыско-
го до книгъ земскихъ записано естъ.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за
1611 годъ, № 6803, л. 385—386.

№ 142—1610 г. Ноября 12 дня.

Фундушъ Городищской церкви, во имя св.
пр. Иліи, Новогр. пов.

Aktykacya funduszu ruskiego na cer-
kiew Horodyską przed tym, ad presens
Odachowską nazywającą się służącego.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt sied-
mego, miesiąca Maja szesnastego dnia.

Na urzędzie ziemskim województwa No-
wogrodzkiego, coram actis tegoż ziemstwa,
comparendo personaliter Imc. xiądz Ka-
rol Ralcewicz prezbiter Odachowski opo-
wiadał, prezentował y kopią funduszu z
ruskiego przetłumaczoną przy samym ori-
ginale ruskim na rzecz w nim wyrażoną
ad acta podał, którego tenor sequitur
estque talis. Wypis z knih zemli Nowo-
hrodzkoy. Lita ot narożenia Syna Bozaho
tysiacza sieścsot trynaccatoho misica No-
wembryja czetywertoho dnia. Na rokach
sudowych zemskich o Wsieh Swiatych
swiata rymaskoho w roku teperesznem
sześcsot trynancatom w Nowohrodu sužo-
nych, pered nami Jaroszm Jewłaszow-
skim sudieju, y Fiedorom Jewłaszowskim
podsudkom y Janom Protassowiczom pisa-
rom, uradnikami sudowymi ziemskimi
zemli Nowohrodzkoie, postanowiwszysie

oczowisto u sudu zemenin hospodarski
zemli Nowohrodzkoie ieho milost pan
Lew Odachowski y małzonka ieho miło-
sty pani Alexandra Bylczynska opowedali
y pokładali fundusz swoy na cerkow w
imieniu wieczystym pana Lwa Odachow-
skoho Horodyszczu założenia swiatoho pro-
roka Illij swiaszczenniku tamoszniemu ot-
cu Hryhoryiu Sawiczu y potomkom ieho
dany, który fundusz ieho milost pan Oda-
chowski y małzonka ieho miłosty ustnym
soznaniem prosily, aby do knih ziemskich
Nowohrodzkich upisan był, szto y my do
wiadomosty naszoy uradowoy prypustiw-
szy, tot fundusz do knih wpisaty iesmo
welili y tak sie w sobe słowa odo słowa
maiet.

Ja Lew Odachowski Janowicz y ia
Alexandra Bylczynska Lwowaja Odachow-
skaja czynim wedomo sim naszym fundu-
szom, iż to sławnoie pameti neboszczyk
ieho milost pan Jan Odachowski, pan otec
moy mene Lwa Odachowskoho, wespółok
z jeiu miłostiju panieju Alexandroiu Sku-
minownoiu małzonkoiu swojeiu y paneiu
matkoiu moieiu w imieniu swoim Horody-
szczu zbudowali cerkow ku chwale Panu
Bohu wszechmohuszczomu, w Troyey
Swiatoy Jedynomu, założenia Swetoho Illij
y nadali na tuiu cerkow na pobudowanie
domu dla mieszkania popowskoho y na
ohorody seliszczu Kozijewskoie zo wsim
y iako się samo w sobe majet, także na-
woz pola na paszni y zasiewok żyta, ja-
ryn, z hajami y synozatmi to iest y Po-
łowryki pola Kozijewskoie y tak też mieysca
koło niwy nawozy sianozatmi nazywaiemoie
Emanowskiie wseho toho wołok try, mor-
how czetyry, prutow pietnancat, a osobliwe
nadali poddaneho z tretieiu czastaiu służ-
by staroy swiaszczenniku na imia Iwanu
Chwiedorowiczu, który na tot czas służ-
bu Bożyiu w cerkwi ustawicznie odprawo-
wał, który toy Iwan swiaszczennik po
smerti panow rodykow y procz odyszol y
tot nadany fundusz bez widama hdie sia
podil, a cerkow dowho bez pastyra pusto-
wała y tak my, baczeczy czolowika uczi-

woho Hryhorya Sawicza, pisma ruskoho
dobre umiejetnaho, który teper niedawno
swiaszczennikom zostal, prynieli iesmo ie-
ho y dali iemu tuiu cerkow naszu Horod-
yskuu, aby w niey służba Bożyia, jak y
perwo była, nie ustawała, a na wyżywie-
nie iemu obroki w dwory dawali y tot
widaczy, iż iemu z ženoiu trudno u dwo-
re na obrokach mieszkaty dalismo

kotoraju y toy Iwan Fiedorowicz trymał,
mianowite wołok try, morhow czotyry y
prutow pietnancat na kotoryi zbudowaw-
szysie maiet mieszkaty, diaka ustawicznoho
chowaty y służbu Bożyiu popredaniju apo-
stolskomu, wedlub prawa swiatych otec zaw-
ždy odprawowaty y powinnoisty swiaszczenni-
czoskoy dosyt czynity. I to też nadaiemo na
cerkow poddaneho naszoho oyczystoho na
jnia Borysa Kleszczycza z dwuma synami ie-
ho z Iwanom y Terassom, z tretieju czastiu
zemli służby staroie, prozywaiemoie Olek-
szczyc, iemu samomu, ditiom y potomkom
ieho, kotoryie by popom na tot stan du-
chowny hodnie nastupowali, po nich każ-
domu swiaszczenniku toie cerkwi naszoie,
jako byli rodicy moie naznaczyli y nada-
li wsi tyie grunty zwyz pomenenye wiecz-
nymi czasy nadaiemo y pry toy cerkwi
zostawuiemo. K tomu też nadaiemo y po-
stupuiemo swiaszczenniku na domowuju
potrebu ieho wo młynie naszom Horod-
yskom wolnoie mołotie wsiakoho zboża
domowoho y z koteroho mirka byty bra-
na nie maiet. Kotorych tych gruntow od
rodicow moich y od nas samych ku toy
cerkwi naszoy nadanych y fundowanych
także poddanych mianowanych z zemleiu
y wolnym mołotia wo młynie my sami,
dieti y potomki naszyi, komu by sie kol-
wiek taja maietnost nasza Horodyskaia od
nas albo po nas jakim kolwek sposobem
w derzenie dostała, nie maiem niczoho y
naymnieyszoy reczy odymowaty y umen-
szaty y seho funduszu naszoho naruszati y
nichtsie nie maiet y mocy ne bude, na szto
sprawedliwe potomnyie czasy, a hdyby ko-
tory kolwiek z nas lub dieti potomki na-

szy y chto bywszy toho nadania cerkow-
naho umneszati y swiaszczenniku pry
toy cerkwi meszkaiuczomu, a hodnie wo-
dle powinności ieho duchownoie sprawnu-
uczomu sie jakuju krywdu czynił, takowa-
ho koźdahoz nas na straszny sud Boży za-
pозwati maiemo. A y też neboszezyk pan
otec moy mene Lwa Odachowskoho, bu-
duczy wiry katolickoie y rymskoie, miey-
sce pry toy cerkwi Horodyszczu, ieszcze
za żywota swoicho kazał zmurowaty sklep
y na tom sklepie zbudował kapliczku, w
kotoroie jest y oltar pryochondożony obra-
zami y malowaniem wodłuh obuczain y
nabożenstwa rymnskoho, opiat naznaczył y
rozkazał, aby po zyistiu seho swita tak
sie iako y małżonka ieho miłosty pani
matka moja pospoł w tom sklepie w kap-
licy byli pochowani, jako tam sud tila ich
miłosty położeny, za ktorych duszy y za
nas samych fundatorow koźdy swiaszczen-
nik pry toy cerkwi meszkaiuczy maiet y
budet powinien mołitwy czyniti w nedelu
odprawowati na koźdy tyżden raz pod du-
sznym zatraceniem swoim, jakoże sprawe-
dliwe; w toy cerkwi nabożenstwo hrecze-
skoie, nijakaja pereszkoda byti tam nie
maiet swiaszczenniku, żadnaia krywda dija-
tysie ni od koho duchownoho wiry rym-
skoie ni od osob swieckich nikoli ne ma-
iet, a iesliby inaczey było tohdy koźdahoz
takowoho zaraz na sud straszny Boży po-
zywaiemo. A szto sie dotyczyet rzeczy y
potreb cerkownych, to jest złota, srebro,
obrazow y innych uberow, zwonow wse
toie na regestre mianowaty spisawszy, z
funduszom tym pry toy cerkwi u miano-
wanoho swiaszczennika Hryhoryia Sawicza
zostawilismo, wziawszy od nieho dla pa-
miati sobie protiwny registr. Szto utwer-
dzaiuczy y zmocniaiuczy, peczati naszy do
seho funduszu naszego prytisnuwszy y ru-
kami swoimi własnymi u neho podpisa-
lismosie, kotory zo wsimi rzeczmi cerkow-
nymi zwyż pisanyimi swiaszczenniku Hre-
horemu Sawiczu oddalismo do ruk. Pisan
w Horodyszczu, lita od narożenia Chrysto-
wa tysiacza szasesot desiatoho misica No-

wembra dwanancataho dnia. U ktoroho
funduszu peczate prytysnionych dwie, a
podpis ruk pismom polskim podpisanym
to jest Lew Odachowski ręką własną:
Lwowa Odachowska Alexandra Bylczyn-
ska ręką swą ten fundusz stwierdzamy rę-
ki swe. Jan Karol Chodkiewicz hetman
W. X. L. Kotory że tot fundusz za proz-
boiu od osob zwyż pomienionych do knich
ziemskich Nowohrodzkich jest zapisano; a
po zapisaniu u seho wyż pisannoho pod
inszymi uradowymi pieczatmi otcu Hryho-
ryiu Sawiczu swiaszczenniku Horodysko-
skomu jost wydan. Pisan u Nowohrodku.
U tey kopij funduszu podpis temi słowy:
Jan Protasewicz pisar. Fiedor Leszczyłow-
ski (L. S.) (L. S.). Ktora to takowa przy
samym oryginalu funduszu z ruskiego
przetłumaczona kopia za podaniem oney
przez wyż wyrażoną osobę do akt, jest do
xiąg ziemskich spraw wieczystych woie-
wodztwa Nowogrodzkiego przyięty y wpi-
sany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за
1767 годъ № 12809, л. 290—291.

№ 148—1810 г. Декабря 11 дня.

Инвентарь Жицкой церкви, Мин. губ. прозы-
ваемой «Монастыремъ».

Aktykacya inwentarza dobr cerkwi
Zyckoie nazwanoy.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt
trzeciego, miesiąca oktobra trzynastego
dnia V. S.

Przed aktami grodzkiemi ptu Sluczor.
stawiając obecnie J. X. Ian Gachowicz,
prezbiter cerkwi Zyckoie, ekstrakt inwen-
tarza z xiąg zamku Sluckiego po rusku
pisany przy kopii w ruskim ięzyku pol-
skimi literami przekopijowany y teyże
cerkwi służący Zyckowskiey do akt podał,
ktery tak się wyraża:

Inwentar' dobr cerkwi Zyckoie, nazwanoie monastyrem pry oziere Zyde leżaczyie, za potrebowaniem otca Dymitryia Zyckoho swieszczennika z knih zamku Sluckoho iest wydany, tak iako iest nadane swiatobliwoie pamiaty kniazat ich miłosti Sluckich Olelkowiczow, na tuiu cerkow należyt hruntom y poddanymi y wsiami pożytkami do nieje zdawna fundowanymi tak sie maie: selko Monastyr, leżaczoie bliz samoiey cerkwi z poddanymi osielłymi y ohorodnikami, z pryseleniem gruntow okolicznych cerkownych, iako se w sobie maie, z lesami y z drugimi hruntami oromymi y neoromymi, z derewom bortnym, z senużatmi, z łowami rybnymi w ozere Zyde, wsiakimi łowy y łowy bobrowyni, ptaszymi, zwierzynymi y zo wsiami tymi pożytkami, kotoryie zdawna do toiey cerkwi Zyckoie y ostrowami nadanymi, y ostrow osobliwie z derewom bortnym blizu y styłu toiey cerkwi leżaczy, w ktorom uczastnika ne maiu; hrunt na paszniu cerkwi tak se w sobie maie, to iest swieszczennikowi na paszniu dworuju służby dwie, a poddanym cerkownym monastyrcem służb dwie y w siele Domanowiczach służba y czwert nazwanaia Mikitycz y tym wsim poddanym cerkownym y vse hrunt y cerkownye u polach, senużatach, ostrowach, szachownicach maiut z poddanymi ieho kniežatskoie miłosti Domanowcami spolnoho uchodu y używania, krom sielidby swieszczennikowoy poddanym ieho y dworu wsemu selku Monastyrcem y ohorodnikom, a taia służba w siele Domanowicz pomeniona Mykitycz pryselenie maie u preselku Domanowiczow Pisarewiczach, z osobna w siele Skowszynie służba nazwanaia Karpowskaia z pryseleniem na nieie Bunosowym spolnie senużatmi, hruntami wsiakimi, ostrowami, prorobkami, uchodami, z derewom bortnym, z łowami rybnymi y zo wsiami tymi pożytkami, kotoryie zdawna s toiey zemli swieszczenniku y cerkwi Zyckoi należat y z tych wsiech hruntow y poddanych cerkownych bez roboty y powinności zam-

kowoy w siele Kuzmicz na wsiech poddanych kniazati iego miłosti u rok po pial weder medu oddawati maiut w den Pokrowy Bohorodicy w domu swieszczennikowym y zwierzch zwisty, a szostoie widro poddanyie swieszczennika Sluckaho Warwarenskoho w tomże siele Kuzmicz meszkaiuczyie z hruntow swoich wahoju y me-roiu takoiu, iako do skarbu eho kniežatskoie miłosti daiut, abo broszmi za wedro po kop poltory y kurow wsiech ich, lisica, kunica, belok dwanaatcet szerstiu swieszczennikowi oddawat maiut. U siele Puchowiczach ostrow nazwanoy Bohorodiczen z derewom bortnym, iako se maie w sobe pd hranicz y hruntow Wotczyńskich y senużati pry ozere Zyde. Tohoż sela hruntow od hranicy sela Lachowicz y z łowami rybnymi z porafeioiu wseiu wołostiu Snowszynskoju, selom Wotczyńskim, selom Puchowickim w duchowenstwie ieho iest wedluh nadania ich miłosti w Bozie zoszłych kniežat Sluckich, pry ktorom nadaniu listom swoim stwerdyt raczyli y zachowali otca Dymitra Zyckoho swieszczennika I. O. kniaze ieho miłosti Janusz Radziwił pospołu z ieyu miłostiu panieiu małżonkoju swoieiu kniažnoiu Sluckoju Zofioju Olelkownoju, za żadaniem swieszczennikowym z knih zamku Sluckoho wydan na pismie znacznie opisanyie hrunt y osielyie y nie osielyie, paszynie y nie paszynie ostrowy z osobna danyie y rožno nazwanyie y inszyie w hruntach y szachownicach pospołu s selom Domanowskim, s poddanym cerkownym, krom lesu rozpustnoho, prysielenie bliz Monastyra w tot tylko Domanowcy maiuc wchod do derewa bortnoho, a nie do inszych pożytkow, a służba Karpowskaia, iako se wyzsze pomenyła wsie uchody y pożytki maie z selom Snowszynskim, krom pryselenia Bunosowa, iest wydan za pieczatiu moieiu wradowoju y s podpisom ruki moiey własnoie. Pisan w Slucku mesaca Dekabra desatoho dna, roku tysecza szestsot odi-nactaho. U tey kopij adnotata, pieczęci mieysca, nie mniey podpis tymi słowy:

(L. S.) Ierzy Kapaszewski ręką swą Ktora kopia przy autentyku ruskim w ruskich słowach polskimi literami pisana za podaniem oney przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg grodzkich Sluczoreshkich zapisana.

Изъ актовой книги Случевскаго городского суда за 1793—1794 годы, № 13596, л. 213, № 163.

№ 144—1811 г Октября 22 дня.

Объявление вознаго по дѣлу о недополученіи Мельницкимъ плебаномъ Іоанномъ Витковскимъ церковной десятины отъ жителей г. Мельника.

Actum in castro regio Mielnicensi sabbato post festum sancti Lucae Evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo undecimo.

Ex parte plebani Mielnicensis protestatio et relatio ministerialis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis regni nobilis Adamus Szmurło cum suo autentico et juramento super officium ministerialitatus praestito, officio praesenti abunde notus, coram eodem officio praesenti in vim suae fidelis relationis per eum ubivis locorum officiose faciendae, palam libereque recognovit, quia citationem literalem sacrae regiae maiestatis mandati, sigillo ejusdem sacrae maiestatis regiae obsignatam ad iudicium sacrae regiae maiestatis Warsaviae vel ubicunque tunc cum curia sua feliciter constitueretur, a positione ejusdem citationis in duabus septimanis servientem, ex parte et ad instantiam venerabilis Joannis Witkowski, plebani Mielnicensis actoris contra famatos proconsulem consules, viceadvocatum et scabinos totamque communitatem civitatis sacrae regiae maiestatis Mielnicensis ex officiis ipsorum *)

*) Здѣсь пропущено. eorumque bona.

omnibus mobilibus et immobilibus citatos pro eo, quia ipsi sepius per actorem requisiti existentes, quatenus eidem juxta praescriptum decretorum sacrae regiae maiestatis inter citatos et eundem actorem ratione extraditionis decimae ex agris citatorum civilibus manipularis ab anno millesimo quingentesimo nonagesimo nono praelatorum eandem decimam integre non solum ex agris catholicorum, sed etiam ex iisdem agris, qui a catholicis ad manus rutenorum seu haereticorum pervenerunt ex inquisitioneque ac probatione actoris constiterit quolibet anno sub paena taxae extradarent ac denique debitam justitiam ex omnibus concivibus suis ratione praemissorum ministrarent. Nihilominus citati temeritate ducti in contrarium decretorum sacrae regiae maiestatis ac rei judicatae contemptum, nec metuendo paenam taxae sexcentarum marcarum polonicalium, decretis sacrae regiae maiestatis appositam, eandem decimam ab anno suprascripto hucusque integre ac modo usitato tantum ex horreis, non vero ex campis citatorum agrorum extradere renuerunt, neque realiter ac in suo effectu extradere volunt. Ac denique anno currenti eandem decimam manipularem integram de agris et mansis citati omnibus fundo civitatis sacrae maiestatis regiae Mielnik adjacentibus in tribus campis existentibus ad ecclesiam Mielnicensem concernentem, hac aestate non extradiderunt, sed eandem renuerunt, neque ad extremum in agris civilibus citatorum dum frumenta more solito in cumulos componenta percipere eandem decimam permiserunt, imo denegaverunt. Verum eandem decimam et omnia frumenta ad horrea sua invexerunt, quam ibidem in suis horreis et domibus variaverunt, immutaverunt et manipulos exiguos (colludendo actorem), non ad formam consuetam et justam ibidem, nec uti in campis citatorum collecti erant composuerunt, eosque maxima ex parte extriturari fecerunt, sicque extrituratos, variatos et exiguae forma nec usitato ma-

nipulos nomine decimae constrictos actori ad recipiendum exponere voluerunt, nec hucusque integre ac debito modo, uti aequum est, extradiderunt. Insuper neque debitam et competentem justitiam actori recensito requisiti existentes multoties ex concivibus suis Mielnicensibus, agros catholicorum praesertim a rutenis possidentibus ad decimamque praestandam tenentibus, prout actis citatis publicis civilibus de acquisitione et possessione citatorum agrorum satis evidenter illis contra eosdem rutenos probatum per actorem fuit administrare et iis ex annis retroactis recensitis cum praesenti ratione non extraditae decimae manipularis renuerunt, quin uno nuda pollicitatione paratos se offerentes, nunquam ad effectum progredi et ministrare volunt, immo . . . et consulte subterfugiant. Quo facto paenam taxae decretis sacrae majestatis appositam supra contentam incurrerunt in damnaque totidem valoris ac summae actorem induxerunt. Exindeque ad videndum et audiendum paenam taxae suprascriptam, decretis sacrae regiae majestatis injunctam super citatis ac bonis eorum ob contraventionem decretorum sacrae regiae majestatis ac rei judicatae contemptum per sacrae regiae maiestatis iudicium decerni actorique adjudicari, ac ut in posterum decreta sacrae regiae majestatis in executionem deducerent, eisque in omnibus satisfacerent, serio judicialiter statui et demandari, ad extraditionem retentae decimae, usitato modo non ex horreis, verum ex campis justa forma manipulorum citatis compelli ac insuper in damnis supra taxatis taxae correspondentibus condemnari, vel prout de his praefata citatio latius obloquitur—die hodierna in actu contenta apud famatum Alexandrum Kalabun proconsulem civem Mielnicensem in domo ejusdem in oppido Mielnik existentem posuit et positionem praefatae citationis tam eidem proconsuli tunc in domo sua personaliter praeventi quam etiam consulibus civitatis ibidem existentibus debite publicavit et notifica-

vit. Super quod eam suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis coram officio actisque praesentibus fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго городского суда за 1609—1612 г. № 10933 л. 1044—6

№ 145 — 1611 г. Декабря 25 дня.

Заявленіе Василя Ярмоловича, православнаго вѣроисповѣданія, о желаніи своемъ праздновать день Рождества Христова по римскому календарю.

Dies festa Nataliciorum Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi adoratores a quibusvis laboribus vacare necesse est ut decet.

Actum in castro regio Mielnicensi die dominico ipso festo Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi anno Ejusdem millesimo sexcentesimo undecimo, sub felici regimine et administratione capitaneatus Mielnicensis generosi domini Alberti Sawicki capitanei Mielnicensis, officialium interim existentium generosorum Hieremia Skolnowski vicecapitanei et Petri Patro Kłopotowski notarii castrensis Mielnicensis.

Jarmołowicz protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honestus Wasilius Jarmołowicz, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebrequae Nativitatis Domini et Salvatoris Domini nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti juxta Calendarium ritus ecclesiae antiquae splendidae Romanae incidit, quo ab hominibus christianis catholicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem et si ab ejusmodi religione catholica Romana sit alienus, attamen pro bono exemplo hocidem festum sacrosanctum, quo homines omnes, a laboribus cassare necesse

est, simili modo celebrare et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consumere intendit et omni studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio opere alios homines pigritiae deditos atque cultum divinum negligentes ad laudandum Deum Omnipotentem cum Ejus unigenito Filio et Spiritu Sancto scilicet Summam et Individuam Trinitatem commoveat et exemplum decens praebeat. Quo nomine hujusmodi solennem protestationem manifestationemque ad officium actaque praesentia fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1609—1612 г. № 10933, л. 1077—8.

№ 146—1612 г. Апрель 25 дня.

Предаточная запись Гноинскаго священника Трофима Вербы женѣ своей Теодорѣ Подыцкой на 500 зол. пол.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festa solennia Paschae proxima anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo.

Poponus Gnoinensis consorti suae summam inscribit.

Stanawszy oblicznie przed urzędem y xzięgami teraznieyzemi starosciemi grodzkiemi Mielniczkiemi nabożny Trochim Wierzba, pop Gnoienski, zdrowy będąc na cieie y na umysle, odstąpiwszy od wszelakie-o prawa y iurisdicziy swoich iakiechkolwiek, a themu prawu y iurisdicziy grodzkiej Mielniczkiej, ile do zeznania niżej mianowanego zapisu należy, dobrowolnie się z dobrami y potomkami swymi poddając y wcielając, iawnie, dobrowolnie y dostatecznie zeznał, iż on słachetnei Chwiedorze Podyczkyey, żenie swey własney, summę pięcseth złotych monethy y liczby polskiej, themu tho popowi Gnoienskiemu zeznawającemu przes urodzonego Jana Waczewskiego, sekreta-

rza krola jego mczy, woytha Piesczatskiego, obyczaiem długu themu zeznawającemu popowi Gnoienskiemu pan Waczewsky wzwyż mianowany membran podług porządku y sposobu prawa Lithewskiego sprawiony dał y s tem membranem y ze wszystkim prawem swem, wolnością y własnością, niez na się tej summy ani membranę, tak też y na swę potomki ani na kogo inszego nie zostawując ani wymuiąc, ale iako samemu zeznawającemu popowi Gnoienskiemu ta summa długu należała względem wiana przerzeczoney małżonczey swey wziętego, daię, daruie y zapisuie czasy wiecznemi. Wolno będzie y iest tej tho Chwiedorze Podyczkiewy wzwyż pomienioną summę długu pięcseth złotych polskich od pana Waczewskiego wziąć y zupełnie odebrać, a po odebraniu quitować y też summę wedle wole y upodobania swego, iako zechce obrocic wiecznemi czasy, wedle terazniejszego zapisu y zeznania dobrowolnego tego to popa Gnoienskiego zeznawającego na tho wszystko, przed urzędem y xzięgami ninieiszemi grodzkiemi Mielniczkiemi uczynionego.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 1077—8.

№ 147—1618 г. Мая 21 дня.

Объявление вознаго о присяжномъ заявленіи священника Прохенской церкви о. Волоса о пожарѣ, истребившемъ въ 1611 году его домъ и имущество, кановое заявленіе послужило основаніемъ къ освобожденію отъ уплаты податей въ королевскую казну.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Exaudi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo tredecimo.

Poponis de Prochenki oblata quietationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Wołos, poponus ecclesiae dictae cerkwie in villa Prochenki existens, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas certas quietationis seu recognitionis, a generoso Apolinario Skiwski, pro anno millesimo sexcentesimo undecimo exactore super combustionem domus ipsius datas, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius recognitionis ea sunt verba.

Wiadomo czynię tą moją recogniczyą, isz pop na imię Wołos s Prochenki uczynił przysięgę cielesną przede mną Apolinarem Skiwskim, poborczą ziemie Mielniczkiej w te rote, iako dom ie-o ze wszystkim przy cerkwi Prochenskiej pogorzał; nad to stawił wozne-o generała Jakuba Koladkę y innech ludzi wiele, którzy to pogorzenie w roku them przed świętem Michałem na przesłym roku millesimo sexcentesimo undecimo przyznali. Przeto przychylając się uniwersałowi, one-o od poboru kro. je-o mci wedle uchwały Warszawskie-o seymu wolnem czynię, na czom mu dał recogniczyą, isz' poboru nie dał. Datum in Mielnik die viges . . . anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo. Apolinar Skiwski poborcza Mielniczky.

Изъ актовой книги Мольняцкаго городского суда № 10934, л. 166, об. 167.

№ 148—1613 г. Іюля 18 дня.

Заявление христiанскаго населенiя г. Берестыя о причинѣ ужаснаго пожара, въ семъ городѣ съ 4 на 5 Іюля 1613 года, когда погибли и мѣстные храмы.

Actum in castro regio Mielnicensi sabato ipso festo sanctae Margaretae virgi-

nis anno Domini millesimo sexcentesimo tredecimo.

Ex parte civium Brzestensium contra judeos protestatio ex copia.

Do urzędu y ksiąg ninieyszych starosciech groczkiech Mielniezkich oblicznie przyszedszy szlachetny Stanisław Kurzelewsky, w miescie krola je-o mci Brzesciu Litewskim osiadłosc swą mającz, imieniem swoim tak tesz szlachetnych y sławetnych burmistrzow, rayczow y inszych wszystkich mieszczan tegosz miasta Brzescia przyniosł y podał opowiedanie albo oswiadczenie naprzeciwko niewiernem żydom starszem y wszystkiemu zborowi ich żydowskiemu miasta Brzeskiego dostatecznie na cop (iey goto)wey po polsku spisane y rękamy własnymi tak przereczonego Stanisława Kurzelewskiego, iako tesz y niektorech osob burmistrzow, rayczow y mieszczan Brzeskich mianowanych podpisane, które iako iest na copiey spisane, prosił urzędu ninieyszego, aby mu było przyetnę, czo urząd przyał y do ksiąg zapisac roskazał, które oswiadczenie słowo do słowa tak się w sobie ma.

Mosciwy panie urządzie grodzki Mielniczky. My ubodzy pogorzelcze, burmistrze, raycze, mieszczanie krola je-o mci miasta Brzescia Litewskiego z wielkiem żalem y płaczem uskarzamy się y protestujemy na urządzie przed w. m. na niewiernych żydow miasta krola je-o mci Brzeskiego wszystkich starszych zboru iech żydowskiego, iako y żadnego z nich nie wymuając, którzy tho żydowie, iako zdawna nie ieden kroć miasto kro. je-o mci y mieszczan Brzesczkyech z domy y majątnosciami iech przyczyną swą nieopatrzności swey od zapalenia ognia z domow y ulicze iech żydowskiej do wielkiego zniszczenia y zubożenia w. majątnosciach iech przywiedli, czo się iem ładaiako za zamyśły y za udawaniem iech inakszem stuczem, chytrem wedla zwykley iudaszowej inwenczyey ich zwiodło, teras temi czasy, pod czasem bytności ich mci panow konfederatow w Brzesciu, ci żydowie po-

nienieni mającz pewny zakas y napomnienie, záras skoro za przyazdem ich mezy panow konfederatow do Brzescia w roku 1612, aby od ognia w domiech ich żydowskiech pilność y przestroga była od samych gospodarzow, czasow y godzin niezwykłych, w noczy po wybyaney aby z ogniem zasiadanie y zadne biesyady. *) kow picia ludziom swowolnem nie byli kromia sam nia do godziny zwykłej wybyaney, to wszystko żydowie na stronę ebie pusiwszy, y lekcze sobie upominanie chrześcianskie urzędow (mies)ckie do dobrego spólnego należące, poważając, które nie ie dla wiadomości wszem tak chrześcjanom iako y żydom přes podwoyskyego w rynku y w uliczach na mieszczach zwykłych obwołane było, na to nicz niedbając, a prawie to sobie w smiechy y żarty wszystko puszczając, a to w nadzieję tę czyniąc, iż sami żydowie starszy Brzesczcy Saul Judicz, Mendel Uryłowicz, Jozeph Izraelowicz z inszemi mając nad zamierzenie w prawie y w constitucyach opisano na sobie nieiaka prywatną zakupną iuridykę wszystkich żydow y do tego arendę pożytkow starosciach, młynow, mostowe-o, grobelnego, gorzałki szynkowania přes ręce ich y tem wiodąc nad chrześciany swoy rząd, wedla myśli y zdania swiego niezbożne czeny we wszystkim tem, cokolwiek w arendzie, w handlach y kupiach swych mają wymyslać, będąc tylko przysądzeni dekretem swiatobliwcy pamięci krola Stephana ci żydowie do czwartey części pożytkow miesckich, a nie daley, nad to wszystko tem więczey sciskając chrześcjan y wyniozszy się wzgóre, wiawszy stąd wielką potęgę przeciw nam chrześcjanom czysz pomienieni starszy żydowye, sędziowie, rabinowje żydowszczy y arendarze prowentow, dozwoiliwszy inszem wszytkiem żydom w Brzesciu mieszkającym kupczom, przekupnyom, rze-

mieslnikom, wszelakiem żydom, ktorech się między niemi namnożyło, swej woli zażywać, we dnie y w noczy, czasow niezwykłych, wszelakye handle, roboty, rzemieśla y w dni święte uroczyste y w noczy szynki odprawować y sami ci starszy żydowie dla korzyści y pożytku swego z niemi spólnego nabycia w tem iem zapomożenie dawszy swemi własnymi pynyędzmy y nakłady y różnemi napoiami, malmazją, winem y miody przy

. (gor) załkami y piciami przywozonymi y inszą, temu podobną materją do (niech) należącą dobrze ich opatrzywszy, y sami żydowie z swowoli grosza dosiadać y onem biesiad we wszem spólnie d gając, nie upatrując nicz przyszłego niebespieczeństwa ie nam zawsze przypadkiem świeżym inszech miast w oczu wizerunkiem y na pamięci było y onem nierasz przypominano, aby od ognia w domiech gospodarzów ostrożni byli, yle pod tem czasem bytności panow konfederatow, między ktoremi ludzy swowolnych niemało bydz może. Pogardzając oni tem wszystkim dla tego, iż pod iurisdycją zamkową są y do tego swą iuridykę prywatną, zakupną, mającz, zuffale się w tem nam sławiąc y wynosząc, a zwłascza iż na ten czas je-o mosć pan Wilenski, główny starosta Brzesczky, mieszkaniem swem od tego miasta odległym bycz raczy, wszystką prawie na sie sami wiawszy ku znieważeniu praw, wolności y urzędu przysięgłego napominania niazcz sobie nie mającz, temi insolentiami swemi iako się wzwyż pomieniło dali wielką a okrutną przyczynę do zguby y zginienia miasta krola je-o mci Brzesckiego y mieszczan w niem mieszkających, iako y osob duchownych y świeczkich y zacnych słaheczkich stanów takowem sposobem, iż roku terasz idącego tysiąc seseszetnego trzynastego, miesiąca Julla na dzień piąty, tegosz Julla piątku, prawie po piątej na szostey godzinie, w noczy, na czatem zegarzu, czasu zasiadania biesiady, szynkow

*) Въ канцѣ верхня крал листовъ отъ сирости сгнѣла и выкрошилась.

odprawowania niezwykle ogniem, zmocnionem z domu żyda Brzeszkiego Jakuba Zabyaki z ulicze swej żydowskiej spalili miasto Brzeskie, to jest wszytek rynek dobrze ubudowany, także ulicę Kowalską aż do samej bramy . . . y bramę samą, ulicę Mikolinską y na wale wszystkie . . . y potem do mostu Muchawieckiego y łaznie mieskie . . . łaznią y poł mostu tego, dwory zacnech osob duchownych rzymskiej religii iako y greckiej, kościół główny fary z srebrem . . . (nacz) yniem, z dworem plebanskim, ze dzwony y szkołą rzymską, także czerkiew murowana świętego Nikoli opalona zwierzchu y dwor jego mczy oycza metropolitow wszytek zgorzał, dzwony, szpital, szkoła s poddanemi xiedza pro(boszczowemi y je-o mczy oycza metropolitowemi, z domami y majątnosciami ich, ku temu w rynku domy osob szlacheckich stanow niemało, do sądowy je-o mczy pana wojewody Mscisławskiego, woyna Brzeskiego, ratusz mieski gdzie byli w skrzynce stołowej, iako pisarz mieśki sprawę dał, protokół spraw mieśkich sądowych, wieczności y zastaw, protestacy y obdukcji różnych osob o grunty mieśkie y o różne rzeczy zapisowania zgorzał y sprawy gotowe przy niem, ekstrakty popisane, ku temu registr wybierania poborow trojga z miasta Brzeskiego, - wedla uchwały seymu Warszawskiego, za rok terazniejszy tysiączny szescsetny trzynasty, to wszystko pogorzało. A mieśzan domy wszystkie rynkowe y uliczne, także w rynku kramow, kletek kupieckich chrześcianskich w kilka rzędow do kilkadziesiąt z różnemi y rozmaitemi kupiami, handlami, towarami y pieniędzmi gothowemi pogorzało, rozebrano y roskradziono. Rynkowe w lidzie domow przednich y inszych sto siedmdziesiąt z majątnosciami ich prawie w niwiecz ogniem obroczone, które potem na registrze mianowane będą y szkody barzo wielke, lekko szacując na dwakroć sto tysieczy samemu miastu uczynione, którzy pogorzel-

czy zatem przyszedłszy do wielkiego a prawie ostatnie-o upadu w chudobach swych, także postr(adali) wszystkiego obescia domowego, pieniędzy gotowych, złota, sre(bra) . . . szatny, zastaw różnych ludzi, statkow rozmaitech, ceny, mi(edzi) . . . napoiow rozmaitech, tak za pioniądze gotowe. . . sy y nawyszynk do czasu pewnego zapłaty nabranech, m(alnazyey), wina, miodow beczkami przasnech y syczonych w sklepach y piwnicach, piw Węgrowskich przywoznych, Garwolińskich y prostych niemało s piwniczami pogorzało, teras sami niedz-nę po czudzech kątach y po ulicach z działkami swemi iako iedni czygani tulamy się, skąd niewierny naród pogański żydowski uciechy nad nami chrześciany y y urągania zażywaią. A osobliwie kromia osob mieśkich, domow szlacheckich y poddanych ich w liczbie, które osobliwie na registrze y skody swe mianować czaszu prawa będą, gdysz tak gwałtownemu ogniovi żaden odpor dać się nie mógł za przyczyną samych tych żydow, którzy ani się poczuć y postrzec w tym, ani wprzod zaras przysłemu niebezpieczeństwu zabiegać y czasu tego przypadku żadna obrona bydz nie chcieli. W czym wszystkim onym samym żydom starszem y wszystkim zborowi ich żydowskiemu miastu Brzeszkie-o wine daiemy w tych skodach naszych od ognia miastu y mieśzanom stałych s przyczyny nieopatrzności, nierządu y niepilności w ulicze ich żydowskiej, a wzgardy napominania urzędowego y obwołania publice. A czo więtsza, iż z ulicze y domu ich żydowskiego tego ognia na to mieścze króla iego mci y domy pogorzałe wypadłe to spalenie y pożoga udziałana, które to domy y majątności ich pogorzałe na osobliwym registrze spisane, oświadczone y czasu prawa pokazane będą. I to przytym opowiadamy na tych że żydow starszych y wszystkich, isz oni zarasz skoro po tej pożodze y spaleniu miastu skoro dzień targowy piątek nastąpił, tedy in instanti

wszystkie targi, handle, kupie, przedaże ludzi . . . y kupieckich y swych żydowskich, co by sie miało na rynkow . . . u mieszczan odprawować, oni to wszystko na rynek swój żydowski przed bożnicę swą żydowską y na placze szwe żydowskie ob . . . nie y łakomie sami sobie pożytki wszystkie y targowe przy . . . asto nam chrześcianom te pożytki y targowe należące odiełi zażywania, prawom y wolnościom naszym na to należącym w tym wielec ubliżyli, ku krzywdzie y szkodzi niemałey miasta y nas poddanych krola je-o mci. A iako przed tym o pierwsze pożogi y o skody, tak y teraz nie mogąc s tymi żydami nigdzie yindziei, gdysz pod iurisditią zamkową z niemi trudna rozprawa, za praktyczkami ich słusznemi, yako z arendą prowentow zamkowych y iuriditia prywatna zakupną majączymi, w tak wielkich doległosciach y skodach swych teraznieiszych sprawiedliwosci sobie dowodzić, w czym iako o skody y w dobrach krola je-o mci poddanem je-o kr. mci podziałani, referując się na własny rozsadek krola je-o mci pana naszego mciwe-o, nicz w tym nie ubliżając iurisditiei je-o mci pana starosciney w inszych rzeczach y sprawach z osob żydowskich należaczei, prosimy ubodzy pogorzelczy, burmistrze, raicze, mieszczanie Brzeszczy, aby ta protestatia, żałoba y opowiadanie nasze na urządzie krola je-o mci blizsem starostwa Mielniczkie-o przyięto y zapiszono bylo. A isz się ta protestatia nasza tu do urzędu donosi y nie zaraz po tym uczynku, tedy przyczyna tego, iż ci żydowie iako poddani y arendarze zamkowi mają po sobie ku obronie urząd tenże zamkowy; a druga, iż za tak wielkim gwałtownym pożarem ognia, który ledwie przesz kilka dni potym w miescie y rozruchy onego utolic sie mogli, teraz ledwie do siebie przysedzy chcąc napotym z onemi o the skody nasze pożoga z przyczyny ich zadziałani prawnie czynić, wszywszy y każdy zosobna u k . . . uszkodzony wedla

prawa onych dowodzić na urządzie w. m. grodzkiem . . . ym protestujemy się y prosimy, aby do act urzędowych zapisza . . . nasze-o mciwego pana słudzy nainizszi burmistrze (raicze y mieszczanie) nie miasta krola je-o mci Brzeszczkie-o Grzegorz Piotrowicz B(urmistrz Brz)eszczki manu propria. Stanisław Kurzelewski raicza miasta Brzeszczkiego ręką swą. Wasili Hacıuka raicza ręką swą. Hrehory Omelanowicz raicza ręką swą. Гурин Федорович рауца. Томаш Wisniewski.

Изъ актовой книги Мельническаго городского суда № 10984, л. 205 206 об.

№ 148—1614 г. Февраля 24 дня.

Объявление вознаго объ убыткахъ отъ пожара, понесенныхъ священникомъ Мельницкой Пречистенской церкви, о. Иеронимомъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima anno Domini 1614.

Poponis Mielnicensis relatio ministerialis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis Regni providus Stanislaus Michałkiewicz, autenticus et iuratus, officio praesenti notus, cum nobilibus Valentino Biernackij et Mathia Trembiczki secum personaliter comparentibus et ad omnia infrascripta ultronee sibi attestantibus. coram eodem officio praesenti in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse cum praefatis nobilibus evidentius testimonii causae sibi adiunctis, sabbato post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxime praeterito, ex obductione religiosi Hieronimi poponis ecclesiae ritus graeci dictae Przeciskiei in oppido Mielnik existentis, horreum praefati poponis cum omnibus frumen-

tis ac camponaria ab igne conflagrata tum et ecclesiam praefatam Ruthenicam dietam Przeczysta ab anno defectatam vidit et debite conspexit. Super quod eam suam relationom praefatus ministerialis fecit.

Изъ актовой книги Мозыицкаго городского суда за 1612—1618 г. № 10934, л. 422.

№ 150—1618 г. Августа 1 дня.

Ограничение им. Бѣлавичъ, съ данными о Св. Георгиевской Бѣлавичской церкви. и церкви Пятницкой въ м. Песнахъ.

Akt ekstraktu ziem. ptu Wołkow. ograniczenia na majątność Białawice cum attinentijs J. W. J. P. Oskierce, general majorowi woysk W. X. Litt. służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siodmego, miesiąca Augusta dwudziestego siodmego dnia.

Na urzędzie J. kr. mści grodzkim Wołkow. et coram actis ejusdem officii stanowszy personaliter I. pan Jan Siekierz Siemienowicz, regent grodzki xwa Zingo, ekstrakt ziemski ptu Wołkow. ograniczenia na majątność Białawice cum omnibus attinentijs, w powiecie Wołkow, sytuowaną. J. W. I. P. Ludwikowi Oskierce, general—majorowi woysk W. X. Litt. służącego, po rusku pisanego, ad acta podał, ktorego tenor sequitur, talis.

Wypis z knich wieczystych ziemskich powetu Wołkowyskoho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysiacza szesot dwadcat treteho, meseca Jula osmoho dnia. Na rokach sudowych ziemskich o Swetoy Troycy Swiate Rymskom prypałych y sudownie w Wołkowysku otprawowanych, pered nami Prokopom Dolskim sudieju, Bohdanom Masalskim podsudkom y Szymanom Horodelskim pisarom, wradnikami sudowymi ziemskimi powietu Wołkowyskoho, stawszy słuha ieho miłosty kniazia Michayła

Dolskoho, kasztolana Berestenskoho, pan Mateusz Mozyrka ses wydymus grodzki Wołkow. perenesł y wpisaty dał, kotory słowo ot słowa wpisuiuczy tak się w sobi maiet. Wydymus z knich grodzkich wradu hospodarskoho starostwa Wołkowyskoho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysiacza piatsot dewetdesiat dewiatoho, meseca Dekabra dwadcat perwoho dnia. Na wrade ieho korolewskoy miłosty grodzkom Wołkowyskom, starostwa iasnie welmożnoho ieho miłosty pana Krysztoffa Monwida na Dorohostaiach, marszałka naywyszszoho welikoho kniazstwa Litowskoho, starosty Wołkowyskoho y Mstybowskoho, derżawcy Szereszewskoho y Wielunskoho, peredomnoiu Wacławom Żardeckim, podstarostym Wołkowyskim y u knich grodzkich stawszy oczewisto woznyie powetu Wołkowyskoho Peter Stanisławowicz Iskud, a Paweł Stanisławowicz Stryha y pry nich storona szlachty Andrey y Paweł Tyninowie, wsi zhodnie podali y przynali kwit ku zapisaniu do knich grodzkich Wołkow. soznania swoieho w sprawie niżej mienenoy, kotoryi z peczatni ich tak się w sobi maiet:

Ja Peter Stanisławowicz Jaskud, a ia Paweł Stanisławowicz Stryha, woznyie powetu Wołkow, a my Andrey y Paweł Tyninowie, ziemianie hospodarskie powetu Wołkowyskoho, na tot czas storonoiu pry woznych buduczyie, soznawaiem tym naszym kwitom, iż w roku tepereszniim tysiacza piatsot dewetdesiat dewiatoho, meseca Dekabra czotyrynadcatoho dnia, uradnik iasnie wielmożnoho ieho miłosty pana Andreja Leszczynskoho z Leszna, wojewody Berestkoho Kuiawskoho Belawicki. pan Frydryk Turski za rozkazaniem y listom otworystym o podanie Belawicz do neho, pana Turskoho, ot ieho miłosty pana wojewody Bereskoho Kuiawskoho pisanyim imienie Belawiczy zo wsim budowaniem dwornym y humennym y dworec z obo-roiu, zboże y bydło wszelakoie wyprowadwszy, niszczym to, szczo tolko pasnoiu dwornuiu żytom zasieienoiu, do toho boia-

re zo wsimi ich gruntami y zo wszelakimi ich powinnościami y cerkow pry dwore Belawiczach założenia swietoho Juria y z zemlami, nadaniem y wszelakimi dochodami cerkownymi, ohorodniki dwornye mesteczko Peski z cerkowiū pry mesteczku założenia Piatenki Swiatoie, zo wsimi zemlami y dochodami cerkownymi y z zamkom starym opalym pry mesteczku Peskach, zo wsimi selmi, ich powinnościami, także y z puszczoū do toho dwora Belawicz y mesteczka Pesok należączoju, z oziemi, z stawy, z młyny, z sążówkami, z rekami, z rzekami, rzeczyszczami y kryniami, z berehami, z łowieniem ryb, z senożatmi, z bołotami y wypustami, z łowieniem zwiera y ptastwa wszelakoho y z hony bobrowymi, zhoła na ieho miłosty pana wojewodu Bereskoho Kuiawskoho y ni nakoho innoho niczoho nie zastawuiczy y nie wymuiczy, iako sie sama w sobi ot mała do welika w szynokostiach swoych pered tym mēlo y teper maiet, tak, iakoby menowanoie nie menowanomu, a nie menowanoie menowanomu niczoho nie wymowało y ni na żadnoy pereszkode nie było, wse ohułom ieho miłosty panu podstolemu pustit, popustit, w moc y w derżanie do spokoynoho używania, zobrawszy woytow, tiwunow, meszczan, lesniczych, osocznikow y mužow starych swedomych, ludey dobrych, wery hodnych, z kotorymi położenie hranic toho imenia Belawicz y Pesok znaczynie, a pewnyie okazawszy, w takowych hranicach niżej opisanych zawet y podał zastawnym obyczaiem w summie penazy w listech zastawnych pomenenych, a menowite to iest poczawszy od hranicy gruntow borowiznych ieho miłosty pana Andreia Jundyla, marszałka powetu Wołkowyskoho, ot uroczyszcza pewnoho, ot potoku, werch rzeki Swistoczki y wziawszy z wschodu slonea, iduczy na połuden, taia rzeka Swistoczka hraniczyt po prawey storonie rzeki Swistoczki grunt Belawicki koncami przšli wołoki sela Turowlanskoho aż do hostynca, kotory idet z Piesok de Wołkowyska,

hdesia staczaiut wołoki Turowlanskie z wołokami mestkimi Pieskowskimi y idut kray hostynca wyż menenoho y perechodet czerez rzekū Swistoczku, a z hostynca idet hranica wprawo aż do rzeki Strubnicy zakłami y czerez rzekū Strubnicu po grunty koniec wlok sela Miżowskoho, hde stoit sosonka z podtesanym holiem, a za toieiū wseiū hranicoū po lewoy storonie tak wyżej iako y niżej na obie storonie, po różnych mestcach / niwami między ziemiany / hospodarskimi Strubnickimi leżył grunt solwarku, ktoroho derżał nieboszczyk Dmuchowski, do Belawicz przstuchaiuczy y należaczy; kotoryie to grunty zarowno z imieniem Belawickim ieho miłosty panu podstolemu pan Turski podał y zawet. A ot toie wyż rzczonoie sosonki polem znou do rzeki y czerez rzekū Strubnicu y czerez dorohu, kotoraia idet ot karczmy Strubnickoie do sela Miżowa y wpadaiet hranica stożkami między chworosty aż do dorozki polnoie, a z dorozki idet kolenom na ukos wlewo na senożat popowskuū Belawickuū, prozwanuū Chmelina, a z senożaty Chmeliny czerez rzekū Miżowku po senożaty Miżowce do haiu olehowoho Dowgirdowskoho, a po kray haiu czerez dorohu, kotoraia idet z różnych meste do dworu Belawickoho, mezoju staroū do gruntow oromych Miżowskich morgow paszni dwornoie Belawickoie, a ot paszni dwornoie zakłami aż do gruntow morgow ohorodnikow Belawickich nazwanoho pola Dylewszczyny, a z Dylewszczyny idet hranica czerez łub, a ot łuba zakłami y kolenami idet do potoku nazwanoie rzeki Orlewki, a ot rzeki Orlewki uđalasie steszka kolenom w lewoū storonu po kray gruntu pana Komaiewskoho, tamże daley uđalasie steszka, kotoraia graniczyt y poszła wprawo gruntom nazwanym Orlewo y przšla do kopca staroho, do uroczyszcza Miliwody, ot toho kopca wlewo po kray gruntu pana Komaiewskoho y idet czerez dorohu, ktoroū iezdiat do Pliszczy z Piesok y idet pietoū po kray gruntow su-

meżnych pana Komaiewskoho y kniazia Jesifa Hlinskoho y inszych, a wpieraiet do rzeczki Pliszczy, a z Pliszczy wyszło wlewo mimo grunt pana Ordyncow, ktoroho derżyt. ot pana Komaiewskoho y idet aż do pola nazywaiemoho Kopina, a ot Kopina idet prosto do hostynca, kotory idet z Wołkowyska do Piesok uhłom, ot toho hostynca udalasie hranica w prawo aż do leska, a ot leska do łużka, nazwanoho Woniaczoi wody, a z Woniaczoi wody do pola nazwanoho Hur, a z Hur do Barszczowa pola, tamże wzo prosto meza idet, hraniczeczy czerez dorohu, ktorai idet z Moczulnoi do Koledicz y prypieraiet do gruntu ieho miłosty pana Mikolaja Karpia, podkomoroho Wołkowyskoho y nieboszczyka pana podskarbieho Nowosielskich, hdesie roschodiat grunty boiar Białawickich z gruntami sęła Belawickoho, nazwanoho Koledicz y prychodiat koncami do gruntu ieho miłosty pana Karpiewoho y nieboszczyka pana podskarbieho wyż rzeczonych Nowosielskich, potul poczawszy aż ot rzeczki Swistoczki iduczy na południe wsie po lewoy stronie grunty Strubnickie ieho miłosty pana Komaiewskoho y inszoie różnoie szlachty koło Strubnicy mieszkaiuczych, a po prawoy stronie grunty Belawickie; tamże znowu poczawszy ot przystia y poczatia gruntow Nowosielskich idet hraniczkoiu do kopcow dwuch starych po kray gruntow Nowosielskich, ot ostatocznoho kopca welmi udalosie wlewo, w grunt Nowosielski wpieraiet w uroczyszczoz prozywaiemoie pole Dubrowia, a ot uroczyszczoz Dubrowa poszła prosto mezoiu znacznoiu, hraniczeczy do boru Belawickoho, nazwanoho Chrominoho Boru, a wiechawszy w bor prosto hranicoiu czerez hostyniec, kotory idet z Rosi do Belawicz, wyiechawszy z boru prosto aż do kopca narożnoho, od ktoroho hranica dorozkoiu wlewo udalasie do sęła Wołpenskoho, nazwanoho Prystrzałowicz, ktoroiu dorozkoiu, mało szto iechawszy, dorozka znowu daley proszła wlewo, a hranica znacznaia

z toie dorozki poszła wprawo, na kotorey y kopcy sūt znacznyie, potul iduczy na zachod słońca grunty y bory po lewoy stronie Nowosielskie ieho miłosty pana podskarbieho, a po prawoy stronie bory y grunty Belawickie. Tutże na nowoie poczawszy ot skoneczema gruntow Nowosielskich hranica delit grunt Belawicki z gruntem sęła ieho korolewskoy miłosty wołosty Wołpenskoie, sęła, nazwanoho Michalow, w ktoroiu to hranicu wpieraiet koncy wołok sęła Belawickoho za Zarudawia, a z toie hranicy wprawo poszła meza z kopcami znacznymi y starymi y wpieraiet w Berezowo bołoto do kopcow starych znacznych, a ot tych kopcow wlewo poszła hranica znowu kopcami starymi dosit znacznymi aż do rzeczki Pliszczy, ktorai rzeczka Pliszcza delit grunt, to iest za rzeczkoiu Pliszczoiu po lewoy stronie grunty sęła Wołpenskoho, nazwanoho Michalow aż do boru Wołpienskoho, a po prawoy stronie grunt sęła Belawickoho, nazwanoho Zielwiany, y z rzeczki Pliszczy poszła hranica wprawo mimo bor Wołpienski na kopcy staryie znacznyie y woszła aż w reku Niemon, a Niemnoiu, uwerch wody iduczy, woszła hranica w rzeczku Zelwu, a rzeczkoiu Zelwoiu niebliżu iduczy uwerch wody y pereszedszy czerez rzeczku Zelwu, przyszedszy do troch dubow welikich, meży kotorymi dubami na wypustach sęła Zielwianskoho kopec stary znacznie osypany, od ktoroho kopca idet hranica prosto czerez tyie wypusty Zielwianskie na bor, nazywaiemy La, dodo dorohi staroie ku boree, na kotorey boree kopec ot ktoroho kopca idet stena prosto czerez tot bor, kopcami znacznymi starymi obraniczona y natesy sūt staryie na sosnach, a minuwszy ot reki Zelwy kopcy czotyry, znowu pospołu na hranicy kopcy dwa, ot tych dwuch kopcow idet hranica prosto czerez totże bor do dorohi, ktorai idet z Piesok do Mostow, na toy hranicy, niźli pryde do toie dorohi, kopcow usypanych dwacat y odyn, a pryiechawszy do toie dorohi, ktorai idet z Piesok do Mostow,

od piaty pospolu kopcow try, za kotorymi to wsimi kopcami, poczawszy ot reki Zelwy aż do piaty drohi, po lewoy stronie bor ieho korolewskicy miłosty Mostowski, a po prawoy stronie bor Beławicki; tam że niepodaleko ot toie piaty podle drohi po prawoy ruce, iduczy z Mostow do Piesok, kopiec pierwszy, potom iduczy tamże ku Peskom po lewoy stronie odyn po druhim kopcow try, a potom kopec odyn po prawoy stronie drohi ku Peskom że ieduczy; ot toie drohi pry wołokach Pieskowskich kopec odyn, a druh niepodaleko narożny, od ktoroho kopca narożnoho u hostynca Wilenskoho, kotory idet czerez Mosty do Pesok, protywko sobie kopcy dwa obapoł drohi; tamże ot tych dwuch kopcow, kotoryie sut pry hostyncu u drohi Wilenskoie, na toy hranicy, kotoraia idet ku obrubu boru pana Komaiewskoho, kopcow trycat dwa, na bore kopec odyn nowousypany od gruntow pana Komaiewskoho, hde ustawiaet hranica Mostowskaia, a poczynaetsia hranica z borom pana Komaiewskoho, nazwanym Obrubom; tam na toy stenie z panom Komaiewskim niet kopcow, odno hranica staraia znacznaia idet prosto do pola, nazwanoho Draniny, tak też y ot obrubu, hde sie poczynaet pole Draniny, hranica stenoju prosto idet do hostynca, kotory idet z Mostow do Stönima, do piety pola, nazwanoho Lipniku; w tom polu Draninie po lewoy stronie grunty pana Komaiewskoho, pana Szunka y nieboszczyka Woropaia, a ot toie piety Draniny poczynaetsia hranica od drohi, kotoraia idet z Mostow do Dereczyna na choyku Komlatniu, kotoraia choyka stoit na hranicy, ot toie choyki idet do piety y gruntow Dereczynskich; w tom polu Lipnikach z hranicoju po lewoy stronie, iduczy ku Dereczynu, grunty pana Komaiewskoho, pana Szunka y Woropaia, meży kotorymi gruntami po różnych mestcach niwkami leżył grunt, nazwany Panasowski, ku imieniu Bielawickomu należa- czy, kotory to grunt pan Turski z imie- niem Bielawickim ieho miłosty panu pod-

stolemu zawet y podał; a ot pety gruntow Dereczynskich idet mezoju staroju czerez pole, nazwanoie Zurydowo y czerez chwo- rosty berezowyie lesa, różnoho derewa, hde stoit ilmina derewo z znakami oszczepami naporotymi y z natesami narosłymi, hra- niczczy ot różnych uczestników różnych panow Dereczynskich, z lesy Beławickimi idet do bołota, nazwanoho Dubowca, koło rzeczki Zurydowki; na toyże hranicy na bo- łote Dnbowcu stoit olcha, na kotorey olsie sut znaki staryie porotyie naksztalt kry- żow od oszczepow y natesy narosłyie, a ot toho znaku olchowoho idet hranica z Dereczyncey czerez les y bołoto, nazywaie- moie Ostrowki, na ktorom bołote Ostrow- kach y na hranicy staroy iest znak stary narosły oszczepami naporoty, pod werch na derewie welikom osowom, a iduczy ot toho bołota Ostrowki tojuż hranicoju sta- roju do uroczyszczu, prozywaiemoho Żer- stwianika, czerez les y bołoto, na ktorom uroczyszczu Żerstwianiku sut znaki staryie na troch derewach, na berezynie, olszynie y na osinie narosłyie oszczepami poporotyie; a ot toho uroczyszczu Żerstwianika hranica iest znacznaia czerez les y bołoto, nazwanoie Berezyny, idet hraniczeczy z ieho miłostju panom Andrejom Jundylom, marszałkom Wołkowyskim; na toyże hra- nicy staroy y na bołote Berezynach sut znaki staryie na dwoch berezach natesy siekierami narubanyie, zdawna narosłyie, y wychodiarzy hranicoju tojuż staroju znacznoju z bołota Berezyny wpadaet hra- nica także znacznaia staraia, hraniczeczy z panom marszałkom aż do uroczyszczu y lesow, nazywaiemych Hrebieniew, hde sie po lewoy ruce nayduiet Hrudok podobno- waty naksztalt hrebli, tamże idet hranica potomuż staraia znacznaia, ot onoho Hrud- ka, deleczy lesy y senozaty bołotnyie z panom marszałkom—po lewoy stronie hra- nica les pana marszałkow, prozywaiemy Hrebieniew, a po prawoy stronie hra- niczczy les Beławicki, prozywaiemy Olcho- wec y idet taia hranica aż do skonczenia toho lesa Olchowca y Hrebieniew na se-

iożał bolotniuiu kolonom w prawuiu storonu do dorozki, ktoroiu poddanyie Belawickiie iezdiat do lesow y do senożaty zimoiu, a ot toie senożaty y ot kolena pomenenoho poczynaiesie les Kruszynno y idet na ukos czerez senożat zarosluiiu w prawuiu storonu, hranica staraia znacznaia do rzeczki Kruszyny, ktoraiia rzeczka Kruszyna idet hraniczeczy z panom marszałkom mestcy roznoho derewa lesy, bory, a mestcy po kray lesu senożatmi pry gruntach oromych, do Belowicz prynależaczymi y wpadaiet w reku Zelwu, tamże iduczy rekoiu Zelwoiu po wode uniz y czerez reku Zelwu pereszedzsy po druhoj stronie, prychodit y w rzeczku Zelwu wpadaiet potoczek, nazwany rzeczka Studenec, ktoraiia rzeczka Studenec uwerch iduczy hraniczyt z grunty pana marszałkowymi dworca ieho miłosty nazwanoho Pacowlanskoho z grunty Bielawickimi sęla Turowlan y idet czerez dorohu, ktoraiia doroha beżył ot Piesok do roznych mestc y sęł y idet taia rzeczka Studenec aż do haiu Belowickoho sęla Turowlanskoho, prozywaiemoho Jelinki, hde sie poczynalet tot Studenec, a ot toho haiu pomenenoho y ot Studenca idet staraia pewnaia y znacznaia hranica, deleczy od gruntow Pacowlanskich, kotoryie leżat po lewoj stronie hranicy y idet zajmuiuczy trochu na ukos w lewoiu storonu Chwaiewskoho lesu y z lesu wychodit aż do hostynca, kotory idet z Piesok do Rohoznicy, hde hostyncom trohu wzwyż iechawszy ku Rohoznicy, poczynalet sie hranica z hostynca rownym y idet odnym, druhim y tretim mestcom kolonom na ukos w lewoiu storonu y pryszedszy toiemu mezoiu, ktoraiia idet tretym kolonom do meży blisko tohoż hostynca, z Piesok do Rohoznicy iduczoho, hde sie poczynalet meża, ktoroiu pereiezd dorozka znat bywała y idet aż werch Swisłoczki rzeczki, ot ktoroho miestca począł sie hranica toho imienia Belawickoho opiso-
wat; tamże idut po lewoj stronie grunty pana marszałkowy folwarku ieho miłosty wyż menenoho do Pacowlan prynależaczynie,

a po prawoy ruce grunty Belowickiie aż do werchu rzeczki Swisłoczki, hde sie hranica skonczyła. O czom szyrey dwor Belawiczy, mesteczko Pieski, cerkwi, zamok, sęła zo wsimi ich powinnościami y ochranieniem toho wsieho imienia Belawickoho na inwentaru ot pana Turskoho za pieczatiu y z podpisom ruki ieho y z peczatni naszymi zapieczatowanym ieho miłosty panu podstolemu danom opisano y dołożono iest, ktoroho to podawania czerez pana Turskoho Belawicz y Piesok z zawożeniem y okazaniem okolo wscho toho imienia Belawicz pewnych starodawnych y znacznych hranic, opisawszy ich dostatoecznie wodłuch swiedomia naszoho podawania pana Turskoho, daliesmo ses nasz kwit ieho miłosty panu podstolemu welikoho kniastwa Litowskoho ku zapisaniu do knich grodzkich Wołkowyskich z naszymi pieczatni. Pisan w Belawiczach roku, meseca y dnia wyż menenoho. U toho kwitu pieczatey prytysnonych czotyry. Kotoroież toie oczewistoie soznanie woznych y szlachty zwyż menenych do knich grodzkich Wołkowyskich iest zapisano, a po zapisaniu y ses widymus w roku teperesznym tysiacza szescsot szesnadcatom, meseca Auhusta perwoho dnia za derżawy starostwa Wołkowyskoho wielmożnoho pana, ieho miłosty pana Andreia Woyny, krayczoho welikoho kniazstwa Litowskoho y za nas wradnikow grodzkich od ieho miłosty buduczych, pod pieczatiu moiemu mene Juria Mossalskoho podstarosteho y z podpisem ruki mene Alexandra Snarskoho pisara storonie potrebiuczoy iest wydan. Pisan w Wołkowysku. U toho widymusu peczał prytisniena odna, a podpis ruki pisarskoie tymi słowy: Alexander Snarski pisar. Kotory to widymus grodzki Wołkowyski z wseiu reczoiu w nem opisanoiu za potrebowaniem stubi ieho miłosty pana Beresteyskoho do knich ziemskich Wołkowyskich słowa do słowa iest wpisan, z kotorych y ses wypis w roku teperesznym tysiacza szescsot dwacat tretim meseca Auhusta dwacatoho dnia wzo

po zoystiu z toho swita pana pisara, kolehi naszoho, pod naszymi pieczatmi y z podpisami ruk naszych wielmożnomu ieho miłosty kniaziu Michaylu Dolskomu, kasztelanu Berestenskomu iest wydan. Pisan w Wołkowysku. U tego ekstraktu przy dwuch pieczęciach podpisy WW. I. PP. urzędnikow ziemskich Wołkowyskich temi słowy. Po smerty pana pisara Prokop Dolski sudia ziemski Wołkowyski. Po smerty pana pisara Bohdan Massalski podsudek Wołkowyski. Który to ekstrakt za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg Wołkowyskich grodzkich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Волковыскаго городского суда за 1777 годъ, № 10680 а. 1841—1846.

№ 151—1821 г. Сентября 8 дня.

Духовное завѣщаніе земянки Настасьи, урожденной Жабо, жены Шимона Григорьевича Мерснаго, съ данными о. церкви въ им. Мерахъ.

Лета Божего нароженя тисеча шестсот двадцат второго, мѣсяца мая двадцать пятого дня.

На роках земских водлуг порядку статutowого на завтрее по Светой Троицы святе рымском прыпалых и судовне отпироват зачатых, перед нами Яном Самсоном Подбереским судею, Даниелем Туром подсудком, а Яном Костялковским писаром—врадниками грскими земскими Браславскими, постановившысе очевисто пан Александр Мирский покладал самый орыналь testament небожыцы пней Мирской, матки своей, а пры нем я выпис з него кгородский Браславский и, переносечы его водлуг права, просил абы бы до книг земских Браславских уписан, который уписуючы слово от слова так се в себе маеть.

Выпис с книг справ кгородских замку грского Браславского.

Лета Божего нароженя тисеча шестсот двадцат второго, мѣсяца мая двадцать второго дня. На враде грском кгородском Браславском, передо мною Яном Шостаковским, подстаростим Браславским, будучым от велможного пна его млсти пна Януша Скумина Тышкевича воеводы Мстиславского, старосты Браславского Юрборского и Нововолского, постановившысе очевисто землянин грский повету Браславского его млсть пан Александр Шыманович Мерский, testament землянки грской тогож повету Браславского, ей млсти пней Настазыи Жабянки Шымановое Мерское, на враде оповадал и покладал, а покладаючы просил, абы тот testament водлуг науки права посполного до книг кгородских Браславских был актыкован, который тот testament я врад огледавши и прочытавши, видечы быт реч слупную, велел есми до книг уписат, который уписуючы в книги слово в слово так се в себе маеть.

Во имя Отца и Сына и Светого Духа, Бога в Троицы Едынего, стан се ку выпелненю всех речей нижей тут описанныхъ. Амин. Я Настазыя Жабянка Шымановая Мерская, землянка грская повету Браславского, визнаваю и явно чыню сим testатентом моим остатнее воли моее всим в обец и каждому з особна, нынешним и на потом будучым, кому бы того была потреба ведати, иж вжо будучы есми на сес час в letech подошлых, старых, в которых кождый человек отмену здоровья маючы, а близкий смерти будучы, которая ест найпечнейшою на свете речю, а не певною зас коли ее година приїде, протож в тых вжо подошлых letech што раз на утлое здорое мое погледаючы перенесеня з сего света нежданого до отпочынення вечного выгледаючы и будучы на сес час пры доброй памяти и розуме целом, не в жадное намовы, толко по своей доброй воли, не з прымусу, але хотечы мет, абы по смер-

ти моей межы детками моими, учтиво в стане светом · малженском з небощыком малжонком моим · пном Шыманом Грыгоревичом Мерским · спложоними, жадная розница, затыги, неснаски, по-сварки и зайсте по смерти моей не уро-сло, расправуючы дом и всю маетност мою, так все сим тестаментом остатнее воли моей вечно и непорушно на вси потомные часы мети хочу. Наперод кды вжо мене Пан Бог з прейзрения своего з сего мизерного света на там-том до хвалы своей светое поволать будеть рачыл, тогда душу мою поручаю самому тому Пну Всемогущому в Троицы Единому Бгу, маючы надею и будущи певна, иж он, яко Пан милосерный, не помнечы многих злости и неправости моих, приймет ее в почет выбранных своих, а тело мое грешное отдаю земли, с которое вышло. Мають сынове мои Николай, Александер и Федор Шымановичы Мерские, албо один, который бы одно колвек на тот час пры смерти моей был дома, ознайившы о том их млстям пном прыягелем, крвным, повинным своим также и другой братья своей и сестрам своим, а деткам моим, а если прыбудуть, албо и не будут, с тыми, которые се згромадить, без проволоки поховати тело мое в церкви заложенъя нового над озером, в ыменю Мерах, в повете Браславском лежачом. А што се пры том дотычеть маетности мое, которая одно колвек мне водлуг листов записов и тестаменту небощыка пна Шымана Мерского, малжонка моего, належало, тогда сим тестаментом остатнее воли моей так меть хочу и вечно распоражаю. Наперод што се дотычеть сумы · пнзей осмисот коп грошей литовских, которую небощык пан Шыман Мерски, малжонек мой, беручы мене за себе в стан светы малженски на части своей именя Мер, в повете Браславском лежачого, так же и на другом местцу, на части своей именя Любавицкого, в повете Оршанском лежачого мне был описал, тогда и тую всю

суму пнзей ему, · пну малжонку своему даровала есми и вечно з нее вырекла и всю тую справу, мне на тую суму пнзей належачую, скасовала есми и янивеч обернула и тепер ее сим тестаментом моим, если бы якая нота того там права зоставала, касую и в нивеч оборочаю, а напротив того мне взглядом милости он малжонек мой пры доживотю на том же имену Мерах на части своей внес и описал двесте коп грошей литовских; кутому вси речы рухомые, то ест грошы готовые, золото, серебро, шаты, цыну, медзь и увес спрат домовый, кони ездные и робочые, стадо, свирепы, быдло великое и малое, збоже у клетях зсыпаное молочное и у гумне в стыргах зложеное, на поли засееное и вси речы от мала до велика, яким колвек способом названые, протож маючы и то все водлуг воли опису небощыка пна малжонка моего въ волном шафунку своем, кому хотя записати, а дознавши по детках моих меновите по сынах своих Николаю, Александру и Федору Шымановичах Мерских великое милости и услугованя, не з жадного примусу ани памовы, только по своей доброй воли в нагороду тое милости их и услугованя все то им тром от мала до велика, так тую звыш помещеную суму двесте коп грошей литовских, мно от небощыка пна малжонка моего на части именя Мер описаную, яко и все речы рухомые, то ест грошы готовые, золото, серебро, цын, медзь, кони ездные и робочые, збоже вшелякое молочное и немолочное, засееное и зложеное, все огулом от мала до веля, так мое властное и што до охендства белоголовского належит, яко и все, што одно колвек мне водлуг тестаменту опису небощыка малжонка моего належало, то все то тым трем сыном моим Николаю, Александру и Федору Шымановичом Мерским в ровны дел на ровные части на вечные часы записую, волно им тым всим шафовати будеть водлуг воли их, отдалившы от того всего дочки

мои, а сестры их рожонные, меновите Ганну и Зофию Шымановен Мерских и иных всех кровных, близких, повинных моих, кгдаж се тым обудвум дочкам моим, а сестрам их водлуг тестаменту небощыка малжонка моего во всем, то ест в посагу ровно так Ганне, яко и Зофии и в выправе их досыть стало, и ещом я болей над волю небощыка малжонка моего и над тестамент его прыспособившы, выдаючы их замуж в посагу и в выправе досыть им сама за все про все учынила, которые вжо жадное речы ани спадков нияких у братьи своей у тых сынов моих домагатисе ани упоминати не мають и не будут мочы; так же што се дотычеть части имени Пашкова, лежачого в повете Оршанском и до того вжо тыеж дочки мое жадного прыступу мети не мають и трудности жадное той брати своей, а сыном моим задават не будут мочы, а то для того, иж маючы я на добром баченью- распораженье тестаментом небощыка малжонка моего и маючы печу о детках моих так о сынех, яко и о дочках, тогды есми так старала се, яко бым не продаючы части Пашкова, в цале ее сыном своим зоставившы и дочки свое звыш помененые добрым посагом и выправою водлуг тестаменту и воли небощыка отца их, а малжонка моего опатрыла, которым то и большъ над волю небощыковскую дала есми и вжо они о то все и о тую часть Пашкова вечно молчати мають. Што се теж дотычеть сумы пнаей двух сот коп грошей литовских, винных мне на лист облик от его млсти князя Окгинского Грыгоря и малжонки его млсти пней Вяры Якушевское, тогды и тую всю суму пнаей двесте коп грошей всю сполна тым же то трем сыном моим звыш помененым на вечность записую, отдаляючы ее от тых двух Ганны и Зофии дочок моих, которую то суму на року прыпадом его млсть пна Лукаш Мерский, девер мой, у которого в схованью и тот лист облик до себе до схованья

одобравшы, тым то сыном моим маеть ее отобравшы сполна отдати, с которое то сумы пнаей а его млстю тыеж то сынове мое пры погребеню тела моего мають до церкви дати, албо што до нее на паметку справитъ, ново заложное в ымену Мерах, где тело мое ховать будутъ, десеть коп грошей литовских. Пры которомъ справованью сего тестаменту остатнее воли мое, иж есми не могла зуполного водлуг права ураду земского, або кгородского мети, про тож ужыла есми в домъ мой до имени Мер, в повете Браславском лежачого, его млсть пна Кгабрыеля Рыла, судю кгородского Браславскаго, а пры его милости яко враннику кгородском их млсти пна Лукаша Мерского, а пна Александра Путятю и пна Яна Шостаковского, земляи господарских повету Браславского и сама есми власною рукою моею пры печати моей сее тестаментъ остатнюю волю мою подписала, а пры подписе и пры печати моей их милость вышей помененые за устною а очевистою прозбою моею теж руками своими подписавшы и печати свои прыложили. Писан на Мерах, лета Божего нароженья тисеча шестьсот двадцать первого, мсца Сеньтебра осмого дня. У того тестаменту остатнее воли небощыцы ее милости панее Настазыи Борысовны Жабянки Шымановое Мерское печати прытисненых пять, а подписе рук подписано тыми словы: *Nastazya Żabianka Szymanowa Mirska ręką swą. Będąc przy sprawowaniu tego testamentu jako urzędnik grodzki Gabryel Ryło sędzia grodzki Brasławski ręką własną.* Очевиство прошоны печатар до того тестаменту печать прыложыл и рукою власною подписал Лукаш Мерский. Очевиство прошоны печатар до того тестаменту Путята Александер печать прыложившы и руку подписал рукою власною. *Oczewisto proszony pieczętarz Jan Szostakowski ręką swą.* Который тот тестамент через его млсть пана Александра Шымановича Мерского на враде покладаны и ку ак-

тыкованю до книг кгородских Браславских поданы ест вписан, с которых книг и сс выпиис под моею вradoвою печатью и с подписом руки писарское его милости пану Александру Шымановичу Мерскому ест выдан. Писан у Браславлю. У того выпиису печать урадовая прытиснена одна, а подпиис руки писарское тыиис словы: Александер Рагоза писар. Которы ж тот выпиис ест до книг земских Браславских уписан.

Изъ актовой книги Браславскаго земскаго суда за 1621—1623 г. № 15394, л. 30—32.

№ 152 — 1622 г. Мая 31 дня.

Судебное опредѣленіе по спорному дѣлу о земляхъ им. Грицовичъ, съ данными о Грицовичской церкви.

Акт копії декрету подкоморскаго по руску писаного на добра Hrycowicze служащего.

Рoku тисячъ siedymset szesdziesiąt osmego, miesiąca Junij siódmego dnia.

Przed nami Janem Rowińskim, Michałem Krzyszyłowskim, Felicjanem Daneykiem protunc pisarzem, sędziami, urzędnikami ziemskimi województwa Nowogrodzkiego, comparens personaliter na rokach Święto Troieckich patron ięgomosc pan Antoni Tuhanowski, rotmistrzowicz Nowogrodzki, opowiadał, prezentował y kopią dekretu podkomorskiego z ruskiego na polski ięzyk przetłumaczonego przy samym oryginalu po rusku pisanym ad instantiam w Bogu wielebnego ięgomoscъ xiedza Kazimierza Rudakowskiego, przezbitera Hrycewickiego, ad acta podał, ktorey tenor sequitur estque talis. Wypis z knich ziemskich земли Nowohorodzkoie.

Leta od narożenia Syna Bożaho tyśiacza szest sot dwadzeat treciacho, mie-

siaca Junia siemoho dnia. Peredo mnoiu Dominikom Krzysztofom Obrynskim, podkomorym Nowohrodzkim, na roku pozwom moim podkomorskim prypałam w imieniu nazwanom Hrycowiczach, w zemli Nowohorodzkoie lezaczoy, toczyła sie sprawa zemienina grodzkoho земли Nowohorodzkoie ieho milosty pana Ostafia Stomy Nornickoho z ziemiany grodzkimi toiez земли Nowohorodzkoie ich milostyiami panom Heronimom Stanisławowiczom Kossakowskim y małżonkoiu ieho milosty panieiu Zoheju Unichowskoiu, panom Krzysztofom Bohdanowiczom Płaskowickim y małżonkoju ieho milosty pani Halszkoju Zabłockoju o rozdeł toho imienia Hrycowicz meży ich milostiju na czotyry czasty rownyie, to iest odnoie czasty tomu panu Stanisławu Nornickomu, a dwuch czastey panu Kossakowskiemu y małżonce ieho, odnoie wiecznostaiu, a druhoie zastawnym prawom od pana Krzysztofa Płaskowickoho prychodziaczoie, panu Płaskowickomu czasty czetwertoe toho imienia Hrycowicz należaczoie, jako o tom szerey žaloba na pozwe y wsia rzecz w dekretu sudu ziemskoho Nowohorodzkoie opisana y dołożona iest. W ktoroy sprawie za zasedeniem meysca mojego sudowoho, menowite pry cerkwi Hrycowickoy, a za przywołaniem czeres woznoho. Bohdana Artiuchowicza, wsi uczestniki peredo mnoiu oczewisto se stanowili, hde pan Kossakowski y małżonka ieho panu Janu Dobryniewskomu do mowienia moc ustnie zlecili, a pan Płaskowicki sam y za mocoiu małżonki swojeie stanowił; zaczym pan Stoma Nornicki, podnesszy pozow, a dowedszy pozwu y roku wypisom z knich grodzkich Nowohorodzkich soznania woznoho tohoż Bohdana Artiuchowicza y iehoż peredo mnoiu przyznaniem žalował z toho pozwu o rzecz wyżej wyrażonoiu, po ktoroho pozwu przeczytaniu pan Nornicki pokładał y czytał dekret sudu ziemskoho Nowohorodzkoie w nakazaniu delu w tom imieniu Hrycowiczach y odośłania na sud moy podkomorski toie sprawy z rokov

Troieckich w date roku tysiacza szestsot dwadcat wtoroho, miesiaca Maja trydcat perwoho dnia y pry tom pokladał pan Nornicki list od meno podkomoroho do wsich ich miłosty panow sused okolicznych y hranicznikow toho imienia Hrycowicz wydany, oznaymienia ich miłostyom o prypadnieniu czasty rozdelku toho imienia Hrycowicz, kotorym listom czerez woznoho ich miłostey obsyłano, aby koždy z ich miłostey panow sused y hranicznikow toho wyiezdu moiego o delu ich panow uczestnykow wedomi, a zatym meż y hranic swoich pilni byli, a ukazawszy pan Nornicki prawo swoje wieczystoie na toie imienie Hrycewicz od pana Andreja Petraszkowicza nabytoie, wodle ktoroho dey mne czasty czetwertaiia wseho toho imienia Hrycewicz meży pany uczestnikami prychodyt y należyt y potrebuicy, abych ja podkomory toie imienie Hrycewicz, na rownyie czotyry czasty rozdeliwszy czast iemu pana Nornickomu wodluch linij y należnocy iey czetwertuui wydelit y pewnyie znaki o hranicy pokławszy, kopcy posypał. Na ktoroie rozdelenie toho imienia Hrycowicz y druhije uczestniki—pan Kossakowski y pan Płaskowicki oczewisto buduczy zezwolił, na czym ia podkomory pry danom komorniku moiemu sudowomu panu Fedoru Ladynskomu mernikow dwuch, szlachotnych Petra Zaszkwoskoho y Razmusa ieho Tarskoho, aby toie wsie imienie Hrycowicze rozmeryli, a na skutocznoie rozdelenie o dokonczenie toho delu rok na den odynaccaty miesiaca Ahusta tohoż roku zwyż pisanoho złożyłom. A gdy po rozmiereniu czerez toho komornika moiego u mernikow toho imienia Hrycowicz na roku prypałam y od mene podkomoroho wsim uczestnikom złożonom miesiaca Ahusta odyntacatoho dnia do tohoż imienia Hrycewicz ziechał, tamże jako powodowy pan Nornicki, tak y pozwanyie pan Kossakowski y pan Płaskowicki za obwołaniem czerez woznoho peredo mnoiu podkomorym na mescu pod cerkwioiu Hryco-

wickoju oczewisto se stawali, hde pan Nornicki, iako powodowy, wodle perwszoho domowiania swoiego za rozmereniem czerez komornika y mernikow toho imienia Hrycewicz, abym ia podkomory meży nimi del rowny wieczysty wo wsem tom imieniu Hrycewiczach kęczył, także abym wodluch starodawnoho nadania dwe wołoki gruntu wszelakoho na popa do cerkwi Hrycowickoie należacych zo wsich czastey ich widelit y za odno im wsim uczestnikom o popa do toie cerkwi staratysia, a pokul na popa sie zsposobiat, abym z tych dwuch wołok popowskich za używaniem onych czerez nich aparaty do cerkwi należacyie zholdnie meży nimi pod zarukoju stom kop broszey sprawował nakazał, aby se dalszoie zpuszczenie toie cerkwi, a zatym y chwały w ney Bożoie nie deielo, presit y domawiał sie. A ieho miłost pan Kossakowski y pani małżonka ieho miłosty, czerez tohoż umocowanoho swoiego pana Jana Dobryniewskoho, powiedał, iż dey jako zapozwanym waszey miłosty podkomorskim na roku perwey prypałam pered waszeiu miłostyiu stanowilisny y dekretem sudu zemskoho także y rozsudku waszey miłosty w rozdeleniu toho imienia naszoho Hrycewicz niwczom protywny nie iestechmo, jako wżo za pierwszym ziechaniem z nakuwu waszey miłosty sudowoho pomeru tych wsich gruntow naszych tutoszných Hrycowickich cerez mernikow, a za dozorem pana komornika, od waszey miłosty prydanoho, pana Fedora Ladynskoho, skutocznie y doskonale odprawila, tak za tym skonczeniem toie pomery y teper prawu pospolitomu buduczy posluszny, rozdelenia czerez waszu miłost meży nami toho imienia smotryty y kontrowersy jescze storony powodowoie pana Nornickoho, jakuju on bude mety z uczestnikom druhim imieniu Hrycewicz panom Krysztofom Płaskowickim y małżonkoju ieho, y szto za oborony pan Płaskowicki, jako uczestnik w toj sprawie wnosyty bude, sluchat hotowi jestechmo; a szto sie tyczet cerkwi, aby

zo wsich czastey ich miłostey na popa cerkwi tutocznoie spolnoie Hrycowickoie dwie wołoki gruntu wszelakoho wymerono było, y na to wse czobosie pan Nornicki domawiał, iego miłost pan Kossakowski pozwaliet. Za czym pan Krysztow Płaskowicki powiedyl, iż dey jakom zrazu delu w tom imieniu Hrycewiczach potrzebował, tak y teper potrebuu, abych czast rownuu w gruntach, sianożatiach, lesach y wsich prynależnosciah miał, bo pod mołodost let moich po smerty nebosczyka pana oycy moiego niemałaia czast gruntow robocznych, sianożatey iako też w dworyszach, mlynech czerez antecessory teperysznych panow uczestnikow moich, a inszoie wzo y czerez ich samych zabrano iest. Naperod w czasty panu Kossakowskiemu wecznościu od pana Żukowskoho prodanoy młyn na retce Łani stoiacy, w ktorom połowica ieho do czasty imienia y dwora moiego Hanusowskoho Hrycewicz należyty, kotory młyn teper sam odyn pan Kossakowski od niemałoho czasu zabrawszy używaiet y pożytki z neho na siebie bieret y peresz kodu nam y mnohim ludem potrebnym czerez hreblu społnuju ze mnoiu boronit, czoho nie hołymi słowy, ale pismom dowoderczy pokładał praw kilka zeznanych z sudow zemskoho grodzkoho Nowohorodzkich y wypisy intromissy od matki ieho pana Płaskowickoho pani Fedory Wankiewiczowny otcu ieho panu Bohdanu Płaskowickomu na zapisowania toho imienia Hrycewicz z połowiciu mlyna na retce Łani zpolnoho, na tuiu czast derżaczuiu matkoiu pana Żukowskoho, pry tom widimus z knich ziemskich Nowohorodzkich z datoiu roku tysiacza szestsot semnaccatoho, miesiaca Maia dwadecat semoho dnia aktykowania prawa wieczystoho ieho pana Kossowskoho na imienie Hrycewicz y pana Żukowskoho kuplenoho; hde sam pan Żukowski piszet y to przyznawaiet, iż staw y młyn na retce Łani po połowicy z uczestnikom, do toho kwity poborowyie, iż od puł koła młynowoho zawždy pobor do skarbu ieho

krolewskoy mosty oddaiet, szto okazawszy prosit, aby iemu panu Płaskowickomu w tom stawie mlyne Hrycowickom połowica od ieho miłosty pana Kossakowskoho y małżonki ieho prysużona y wolny pereiezd czerez hreblu także y w braniu pożytkow z mlyna y zemli na naprawu hrebli okolo tohoż stawu y hrebli ostawleno, a za nieużywanie toho mlyna y niebranie merok od czasu niemałaho szkody wskazano y prysużono było; a iż czast czetwertiaia toho wseho imienia Hrycewicz za prawom kuplenym czerez niebosczyka pana odca moiego Jana Markowicza Petraszkowicza y małżonki ieho mnie wiecznym prawom należyty, kotoraia czast chociaż na ses czas u pana Kossakowskoho zostawlena iest, odno jakom to sobie pry zastawie panu Kossakowskiemu warował, że pry rozdelku toho imienia Hrycewicz ja sam dokładat maiu, jakoby taia czast z druhimi wo wsem rownaia była, gdyż se y tot niebosczyk Jan Petraszkowicz, derżeczy toie imienie Hrycewicz z bratom swoim rożonym panom Andreiem Petraszkowiczom, od ktoroho pana Stoma Nornickoho czasty ne był, ne deleczy se z bratom swoim rożonym panom Andrejem Petraszkowiczom delom rownym wiecznym ale tylko doczesne rozobrawszy tot Jan Petraszkowicz na grunte polu prostym pobudowawszyse mieszkał, a iako samoie dworyszo staroie odca ich tak y wsy nawozy, pohnoy, młyn y staw pry dworyszu starom na retce Łani budueczy, pry brate ieho panu Andreiu Petraszkowiczu zostało hde, prodawszy on pan Ian Petraszkowicz odcowi moiemu czast na ieho należaczuiu warował to listom zapisal swoim, iż brat ieho pan Andrey Petraszkowicz z czasty swojeje tak wiele gruntu dzierżaczomu toie czasty daty maiet, do toho melnika Kuryłowicz zpolny meży nymi był, a kolku synow u sebe meł, aby pan Stoma jako za selisczo pohnoy z czasty swojeje gruntom tak dobrym wołok dwie dał abo od mone wołok dwie gruntu za to wziot, a seliscza samoho mlyna y pohnoiew mnie ustupil y toho

melnika albo synów jego równo rozdzielił, czego dowodzący pan Płaskowicki pokładał list zapis wieczysty odcowi jego panu Bohdanu Płaskowickomu od tego Jana Petryszkowicza y małżonki jego z datą roku tysiąca szóstset wtorého, miesiąca Junia dwadecátého dnia na wieczność tego imienia Hrycowicz dany y u sądu Hołowného Trybunalského w témże roku tysiąca szóstset wtoróm, u Nowohorodku, miesiąca Nowembra trynadcátého dnia soznany, ukazawszy z tego zapisu wolność dochożenie dworysza samého, pohnoiów y tego młyna. A pan Stoma Nornicki na to powedał, iż sey nyczóho tak w dwore moim jako y selicbe dwornoy panu Płaskowickomu nie należy, bo pan Jan Petraszkowicz tego wśóho listóm zapisóm swoim bratu swojemu panu Andreju Petraszkowiczu zrekl, czego dowodem pokładał list zapis od tego pana Jana Petraszkowicza z datą roku tysiąca szóstset wtorého, miesiąca Junia dwadecát semóho dnia soznany u sądu Hołowného w Nowohorodku tegoż roku, miesiąca Nowembra trynadcátého dnia; do tego mąietse y pan Płaskowicki w czasy Janowskoy, druhi staw stary niechay sobie naprawit, jako pered tym był, tedy z neho budet met pożytek; a szto o melnika Kuryłowicza pry poli mąiet, tohdy ia tego y za zreczeniem pana Jana Petrowicza y za podaniem takóiu wieczystóiu czerez pana Beniasza Krywca, podwoiewodóho Nowohorodzkóho sobe podanóho mąiu y onóho czerez swoiu dawnost zemskóiu wżó używaiu, na dowód czóho, o to y list poieżdczy tego pana Krywca szóstset odynadcátého, miesiąca Decembra trynadcátého dnia; szto pokazawszy, domawiał sie, aby wodle zapisu wieczystóho y tego zreczenia pana Jana Petraszkowicza y wodłuch listu poieżdczóho toie dworyszó z młynóm, y melnikóm pry nem zostawało. Na szto pan Płaskowicki powiedył, szto sey pan Stoma ukazuiet jaki list od tego pana Jana Petraszkowicza jakoby onóho tego selinia, młyn, stawu y pohnoiów bratowi swojemu panu Andreju

Petraszkowiczu zreczy miał, tohdy sey to znacznie se okazuiet, iż y daty listu kupli odca moiego iest pierwszaia, a w tego napisanie, kotorym pan Stoma zaczytytsia, okazuiet, y kóždy to baczyt móże, że to wżó po prodazy od Jana Petraszkowicza imienia Hrycowicz panu odcowi mojemu, niehwoli żony, inszomu tylko na zmowie jako bratia, zaczymsia na kupli swoioy spawedliwoy za takowymi zmownymi listy, szto dawał nie powinien; do tego iż listu okazuietse data byt poslednieyszaia, szto wodle prawa artykułu odynadcátého z rozdelu semóho y inszych listy nemożet gdyż samóho tego listu y daty w nem deł wo wśem imieniu nakazany iest, domawiał sie, aby toie zreczenie, ktorosie daie posle prodazy y dania listu wieczystóho okazuiet, jako nieprawnoie na storónu odłożono, a wodle prawa pana odca moiego kuplenóho zachowano było. A z storony gruntu na popa y cerków naszó należaczóho ja z panóm Nornickim wo wśem zhodzaiu se. A pan Nornicki na to powedał: szto sey pan Płaskowicki zreczeniu y listowi od pana Jana Petraszkowicza danomu, czerez mene ukazanomú zadaiet, że iest poslednieie daty, niżli kupli odca jego y na znowie méży brateiu udelany, tohdy nestusznie zadaiet, że iest poslednieie daty niżli kupla odca jego y na znowe méży brateiu udelaney, tohdy nie słusznie zadaiet, że moy list znat iż wperod pisany, gdy w nem data w Hrycowiczach okazuiet, a odca jego list z kupli datóiu znayduiedse w Nowohorodku, pod czas roków Troieckich, odnakże odnóho roku y miesiąca odnóhoż, sey otec pan pana Płaskowickóho, wedaiuczy o perwszóm daniu tegoż zreczonóho listu jako prawa umietynym buduczy, za perwszóiu datóu semi dniami w swoim kupeczóm listó napisał, kotoryie odnak obadwa listy, jako jeho, tak y moy u odnóho sądu Hołownóho y odnóho miesiąca Nowembra trynadcátóho dnia w Nowohorodku przyznany sud; na szto otec pana Płaskowickóho hladeczy, czómu sey zaraz znowy nie zadawył

y czemu protyw toho listu zaraz na on czas abo y poiom protestacij nie wnosyl, ale o to molczal, y tak na tom perestawaiuczy z seho sweta smertyiu zszol, a szto wzo otec upustyl, toho potomkowe wznowlaly ne mohut, proto proszu y domowlaiuse aby taia mowa pana Plaskowickoho jako nie slusznaiia, na storonu odložona, a ja pry tom prawe moiem wo wsem zachowany byl. Ja podkomory, wydeczy byt listy z obu storon pokazowanye odnoho dnia u sudu Holownoho zoznanyie, y potom krom zadnych protestacij dwoiakuiu dawnostiju zemskoiu zaderżanyie, tuju mowu pana Plaskowickoho nieprawnuju na storonu uchylivszy, im wsim uczestnikom daley y w toy sprawie postupowaty nakazal. Zaczyn umocowany ieho miłosty pana Kossakowskoho y małżonki ieho, pry bytnosty ich miłosty samych, pan Jan Dobryniewski powedył: ieho miłost pan Kossakowski z małżonkoiu swojeiu, stoieczy pry perwszey mowie swojej, powedaiut to, iż ich miłostyom wodłuch prawa ich miłosty wieczystoho, ktoroie imenie Hrycewicz od pana Fedora Zukowskoho y małżonki ieho Raginy Raykiewiczowny prychodyt y należyt, w tom imieniu Hrycowiczach majuczymi, to iest panom Nornickim, a panom Krysztofom Plaskowickim, a drubaja czetwer-taia czast takze wo wsem rownaja z sie-liszczom dwornym, ktoruju Jan Petraszkowicz prodal na wecznost nieboseczuku panu Bohdanu Plaskowickomu, odu pana Krysztolowomu, a pan Krysztof Plaskowicki pustyl ieho miłosty panu Kossakowskomu y małżonce ieho zastawoju u os-misot kopach groszey, warowawszy to w prawie swoim zastawnom, iż iesliby za derżania ich toho imienia Hrycowicz do rozdelu ze wsimi uczestnikami wseho imienia Hrycowicz pryszło, tohdy on pan Plaskowicki zpołom z ich miłostyiu jako delu dochodity opisalsie y iako z delu rownoho taja czast iemu należaczaja wydeleny y ochraniczona budet, tuju ich miłost w toy sume penezey do oddania icy

derżaty majut, czoho on pan Plaskowicki sam posterchaty iest powinien, jako by se w tom imieniu czasty ieho czerez del żadnoie zmnieyszenie nie stało, czoho dowodeczy napred pokladał list prodażny wieczysty od pana Zukowskoho y małżonki ieho, pod datoju roku tysiacza szestsot semnadcatoho, miesiaca Henwara dwadcat semoho dnia, soznany u sudu grodzkoho Menskoho na roczkoch Fewralewych tohoż roku msca Fewrala semoho dnia y perenoszenia toie prodaży do sudu ziemskoho, wypis z knih ziemskich Nowohorodzkich, pod datoju tohoż roku tysiacza szestsot semnadcatoho, miesiaca Maja dwadcat semoho dnia na rokach Troieckich, do toho intromissiu z knih grodzkich Nowohorodzkich pod datoju tohoż roku Fewrala tretego dnia; pry tom pokladał list zapis zastawny od pana Krysztofa Plaskowickoho pod datoju roku tysiacza szestsot semnadcatoho, msca Sebtembra dwadcatoho dnia y wypis z toho listu z knih ziemskich Nowohorodzkich z datoju roku tysiacza szestsot osmnadcatoho, msca Fewrala dwadcatoho dnia, takze intromissiu toie zastawy pokladał. A po pokładaniu y wyczytaniu tych spraw umocowany pana Kossakowskoho y małżonki ieho powedył; otoż sey ukazałom swoim prawom, odnym wieczystym, a drubim zastawnym, iż ich miłostyom połowica toho useho imienia Hrycewicz wo wsem rownaja w obudwuch seliszczach y w obudwuch nawozach y pohnoiach tych seliszcz prychodyt y należyt, y gdy slusnie y wo wsem rowna połowica toho imienia Hrycewicz ne niwami ani niwkami, do toho z hajami y lasami zaroslami w derżeniu teperecznym pana Kossakowskoho y małżonki iego miłosty buduczom u wodnom obrubie pry seliszczach ieho miłosty panu Kossakowskomu y pani małżonce ieho miłosty, na takowom rownom dele perestawaty holowy sud. A szto pan Krysztof Plaskowicki domowlaietse, aby iemu czast należaczaja u młynio Hrycowickom, na czasty wieczystoy pana Kossakowskoho

buduczo, ustuplena y wydolena była, tohdy on do używania jeje prychodyty no możet, bo tot młyn spustoszał był y hrebła opala, kotory pan Kossakowski swoim kosztem zbudował y hrebłu wysypał, szto ne mało ieho miłosty pana Kossakowskoho kosztuie, ktoroho kosztu y nakładu sud y pan Płaskowicki panu Kossakowskiemu wperod połowicu werne y zapłaty, toż dopero do połowicy mlyna prychodyty budet. A szto se dotyczyet gruntu na popa y cerkow tutecznuu należaczoho, tohdy y ieho miłost pan Kossakowski z swoiey czasty wsiakoho gruntu połwołoki ustupuiet. A pan Płaskowicki na to powedeł: nie powinien sey ja żadnoho kosztu panu Kossakowskiemu nahorodźat, bo pan Kossakowski sam odyn uwes młyn na siebie derżył y pożytki z neho wybiraet, a naprawy w hrebli nad staruju nieczoho nimasz y pan Kossakowski nylakoho kosztu na to nie ważył, odno bezprawne zabrawszy, na sebe uwes młyn derżył y wsiakiie pożytki na sebe z neho sam odyn oboroczaiet; onoż chotiaby y koszt jaki na to ważył, tohdy czerez tak dołhi czas toho mlyna używajuczy užo sobe takiie koszty dawno z nieho nahorodził, a ostatok puszczamy na rozsudok waszey miłosty. A tak ja podkomory, po wysłuchaniu mowenia wsich troch panow uczestnikow y z relacij wyžey menowanoho komornika moieho pana Fedora Laldynskoho y z pomery obudwuch mernykow zhadne wzjawszy wedomość y z toho wseho imienia Hrycowickoho, jako iest w położeniu swoim wynereno, wynosit wseho sumoiu wołok osmdziesiat osmi, morgow szesnatecat miernickich, prutow dwadcat dwa, a kopackich czotyrynadeat; a iż toho gruntu jako sie z pomery pokazało, panowe Krynickiie, ziemiane Kleckiie zaszli y w deł ne ustupili pospołu z panom Sielawoju, lesow chworostow bolsz niż na pultrety wołoki od Ostrowczyckoie steny, menowite wołok dwuch, morhow dwadcaty dwuch y pruta odnoho na odnoy storonie reki Łani, a na druboy storonie re-

ki Łani od Cepry Dołmatowskoie od samoho kniażaty Kleckoho ieho miłosty bołeta dwadcat morgow boroneno y ne ustupleno, a szto panom uczestnikom wsim wodłuch artykułu tretieho z rozdziału dziewiatoho wolnoie mowienie y prawo w czas pryszty zachowuiu, a kotory z nich panow uczestnikow z druhimi toho dochodyty ne wsehoczet abo zaniedbaiet, tot w tom grunte czast stratyty maiet, dla lepszoie w tom zhody y czułosty ich w tom wodłuh ichžo samych domawiania tak nakazuiu. A iż z toiez gołownoie liczby na popa do cerkwi Hrycowickoio wołok dwie, a na naddatki za podłost gruntu piaszystoho od dworow Hrycowickich czerez roku Łaniu leżaczoho panu Kossakowskiemu dwadcat morgow zemli wytoczyłosie, tohdy tolko na roztynanie na czatyry czasty zostawaiet wołok osmdziesiat dwie y morgow czotyrynadeat, prutow miernickich dwadcat dwa, a kopackich prutow czotyry. Kotoroiu to wołok osmdesat dwie, morgi y pruty menowanyie na czotyry czasty wodłuh linij y należnosti ich rozłożywszy, z porachowania prychodyt na každyu czast czotwertnuu po wołok dwadcaty, morgow osmnadcaty, mernickich prutow po dwadcaty, a małych kopackich prutow po szesty. A naperwoy w tom imieniu Hrycowiczach, odgraniczajuczy czasty wodłuh linij y prawa kupczoho ieho miłosty panu Stome Nornickomu, jako powodowomu należaczuju, odtelase sztuka gruntu, na koto-roy dwor ieho stoił, zo wsim swoim położeniem, z nawozami dwornymi y muzyckimi, także y z sadyboju wseju pod poddanymi buduczou w odnom obychode y położeniu swoim leżaczuju nad rekoju Łaneju, z pruchodu od Cepry poczynaietsa granica od konca rowu pastowniku na czast ieho miłosty pana Kossakowskoho zostaloj y idet u werch wody rekoju Łaneju do mlyna, pod dworom pana Nornickoho stojaczym, a z stawu toho mlyna do Kryniczysza serednoho, odtul idet to-już rekoju Łaneju w werch do kopca narożnoho y poty nad rekoju Łaneju na

wroczysezu protyf lipy y protyw kopca druhoho pod hałom Pohorelcom, pry dorozie na bolocie usypanoho, w ktorom bolote Ceprano Dolmatowskiie toho bolota do pomenenoho serednieho Kryniczysza zachodiat; na druboy storonie tohoż bajy y lesu Pohorelca zostawuuczy Ceperskiie grunty po lewe, a Hrycewickiie poprawe, usypano kopec na polu, na stene staroy niemaly, a tam stenoju staroju Ceperskoju y Hrycowickoju ydet tryp aż do dorohi Hrycowicz, do Cepry i do Kleska iduczoie, pry ktoroy dorozie usypan iest kopec nad dorohoju narożny odyń, a odtul załomilase stena tychże obudwuch Ceperskojo Hrycowickich gruntow toiu pomenenoju dorohoju do Cepry y do Klecka iduczoju do druhoie załomanoie steny Ceperskoie y Hrycowickoie, z toie dorohi u prawo po słonecznom styu iduczoie na załamaniu nad dorohoju menowanuju uczynen iest kopec znou narożny, a potom odtul iduczy prosto stenoju staroju Ceperskoju y Hrycowickoju usypano narożny kopec, hde obychodył grunt Ceperski załamanym sposobom, a tam znou idet stena ne prostym trybom, ale na mnogich mestach nałomenym aż do sztuki gruntu weczystoho pana Kossakowskojo, od pana Żukowskojo nabytoie czasty, znou na załamaniu od Ceperskich gruntow iduczy wprawo do reki Łani usypan iest kopec narożny, a odtul prywetase taia stena czerez poselenie nowo założonych seł y selisza poddanych pana Nornickojo y poddanych też sela Nowoposelenojo pana Kossakowskojo Hrycowickich, hde na peto steny na wyhone usypan iest narożny kopac weliki odyń, a odtul od toho kopca po wselu pana Kossakowskojo załomilase stena trybom prosto u lewo na snurow dwa y prutow osm, hde też usypano kopec narożny, a z toho kopca poszła wże stena znou prostym trybom mimo popowskoie selisze aż do kopca narożnoho u rowa pastwnika pana Kossakowskojo, wyżey menowanoho usypanoho, a tym rowom udolż wpadaet hranica toie sztuki aż do

reki Łani jako do pety, odkul hranica ukazowatyse y westy porzala; kolo kotoryie sztuki y czasty gruntu ieho miłosty pana Nornickojo wyszey w położeniu swoim menowanoie usypano iest na petech granicy y na załamaniach narożnych kopcow sem, a meży nimi indey na pete, indey na męszy liczb sznurow usypanych wsich pobocznych kopcow dewet, szto czynil wsich kopcow szesnateat, w ktoroy toj sztuce pana Nornickojo za spolnym y zhodnym zezwoleniem wsich ich miłostey panow uczestnikow na popa y cerkow Hrycowickoju dwie woloki gruntow wsia- kich wymierauuczy naperwey od steny pomenenoie Ceperskoie, a od lesu Pohorelca odmorgowano y odhraniczono iest na pete meży kopcow od bolota zasypanom y meżoju meży polmi założonoju gruntu oromoho morgow dwanateat, w ktorom odhraniczeniu toie sztuki pana Nornickojo czynil wolok dwanadcat, morgow deset, prutow dwadcat dewet; na tojże storonie reki Łani odmerono iest y odhraniczono panu Nornickomu meży druhich panow uczestnikow lesu łozy y olszniku Tycho- budca wolok piat, morgow szest, także y sianożaty protyw toie sztuki lesu leżaczoie po uzworota pola gruntu oromoho sztuki pana Krysztofa Plaskowickojo czasty Janowskoie wymerono morgow czotyrynadcat, prutow dwa, kolo toie sianożaty odhraniczaiuty ieie od pola pana Plaskowickojo na uzworotach sosznych usypano kopcow try, a daley od kopca pod lesom usypanoho idet stena lesom prohalaja prostym trybom hde kopcy wzo dla bruszkoho bolota czynityse ne mohli, tohdy tryb steny pryszol aż do kopca na wroczysezu u Hałom bolote usypanoho, a odtul idet hranica starym trybom do druhoho kopca narożnoho u Hrudkach na retce uczynienoho, a odtul idet hranica załomiwszysie wlewo znou prosto do wyż mianowanoie sianożaty hde prostym trybom iduczy stenoju od reki Łani, zostawuuczy pana Plaskowickojo grunt odhraniczony w czasty ieho po prawoy, a menowany les y seno-

zał pana Nornickoho po lewoy ruce usypano kopce pod samym lesom odyń, a drubi na uzworotach pod polem pana Plaskowickoho, a potom odhraniczajuczy drubniu sztuku gruntu na czast ieho miłosty pana Nornickoho wodłuch prawa należaczuiu, leżaczoho na druhoy storonie reki Łani, protyw dwora ieho miłosty pana Nornickoho, poczynaetse hranica od reki Łani, ktorui delit grunty ieho miłosty pana Plaskowickoho na czast ieho odhraniczoneie grunta ieho miłosty pana Nornickoho y naprotyw olchi staroie wielkoie suchowercheie na bolocie uczynien jest na pete toie hranicy pierwszy kopec narożny weliki y plotom ohorożony, zostawuiczy grunty y sienożat pana Plaskowickoho po lewoy, a pana Nornickoho po prawoy ruce; a od toho kopca u szesty sznurach usypan jest seredny kopec odyń, zas u troch sznurach na załamaniu toie steny na dorozie koło seła pana Nornickoho Zareczju do Ostowczye iduczy usypan jest kopiec narożny, a odtul załomiłase hranica u prawo idet toiu dorohoiu Ostowczyekoiu poki zachodyt sztuka druhaja gruntu pana Plaskowickoho czasty Hanuwskoie rowno z tyr. sełom pana Nornickoho Zareczjem, a odtul załomiłase stena w lewo ku zachodu słonca, na ktorom załamaniu usypan jest kopec narożny, a odtul prostym trybom iduczy usypano jest, odmerajuczy po pety sznurow koncow dwa, a tam w les y boloto na piat sznurow woszedszy, pokul panowie Krynickie ziemane zamku Kleckoho zaszli w hranicu zacekli, usypan jest kopec na pete hranicy pana Nornickoho na bolocie, narożny odyń, a odtul powernuwszy po styu słonecznom u prawo y pereszowszy toiu stenoju Krynickich na sznurow dewet do kamienia młynowoho, usypan jest kopec seredni koło toho kamienia na bolocie, potom u druhoho kamienia w pety snuroch na rohu y pete gruntu pana Nornickoho, hde obychodyt grunty Kleckie seła Sopotwinskoho usypan kopec narożny odyń, od toho kopca zostawujuczy grunty Sopotwinskiie po le-

woy, a pana Nornickoho po prawoy ruce idet staraja hranica cerez pola prosto aż do bolota Hrycewickoho nad rekoju Łanieju leżaczoho, a meży tym bolotom y polmi Sopotwinskimi załomiłase hranica wlewo y idet po wspolu mimo uroczysza Korhan u lipu, a od lipy obodom upadaet aż w reku Łaniu, ide w derżanie ieho miłosty pana Nornickoho, wymerywszy podalo se wołok dwie, morgow dwadcat dewet, prutow welikich dewetnadcat, a kopackich szest y poł. W ktorom ohraniczeniu toie sztuki pana Nornickoho na popa do cerkwi Hrycowickoie wyluczono y odmerono oromoho gruntu od steny Sopotwinskoie morgow dwanadcat. tohdy zostaie panu Nornickomu wołok dwie, morgow semnadcat, prutow dewetnadcat, malych szest; tamże protyw toho pola bolota y sienożaty na tohoż popa aż do reki Łani wymerono morgow trynadcat, prutow piat; na tohoż popa wymerono zastenku sienożaty y zarosli pod lipoiu morgow semnadcat, pod cerkwoiu na pryselenie ohorod y nawozy, tomuż popu sienożaty pry rowe pana Kossakowskoho y poddanoho pana Plaskowickoho laniutya. Pud wymerono morgow szest, prutow piat; tych wsich gruntow na popa iakose wyżey pomenyło, za zhodoiu wsich ich miłosty panow uczestnikow wymeronych czynit wołok dwie, a wypusty y wyhony popowi y na tom grunte cerkownym y pry cerkwi mieszkajuczomu z poddánymi pana Nornickoho od pana Kossakowskoho Hrycowickimi wolnyie byt y zostawat zawždy maiut. Kotoroie toie wseie sztuki gruntow pana Nornickoho obapoł reki Łani leżaczoe wodłuch należnosty, podalo se ieho miłosty wiecznym delom spolna wołok dwadcat, morgow pietnadcat, prutow dwadcat, a kopackich osmnadcat y poł, a iż popowi wyż menowanomu lesu na opał y horożu wszelakuiu y na poprawu budowania, ktoroie ieszcze ichże miłost panowe uczestniki wsy społnym kosztom, szło odno potreba, pobudowaty maiut ne ukazalo se, preto tyież ich miłost panowie uczestniki

z swoich lesow drow na opał y na horożu kolja y chworostow onomu popu na każdy hod dodawaty majut y powinni budut. A druhaia czast czetwertaja wodluch prawa kupnoho ieho miłosty panu Heronimu Kossakowskiemu y pani małżonce ieho miłosty należaczai w odnom położeniu y obychode tak se oddelila, menowite w selisczu dwornom z ohorody, nawozami, hrebleiu, sażowkami dwema, pastewnikami, z olszynoiu w pastewniku, rowom okopanyin z senożatmi koło nawozow y około hajy powspolu iduczymi, z wyhonom y z przydadkom ku nawozom pana Nornickoho troch morgow nawozu od cerkwi Hrycowickoie czerez ulicu po meżu Seliscza Kniazikowskoho y pod cmentar cerkowny odluczonoho, a daley iduczy prostoiu meżoiu od rohu cmentara cerkownoho, a zostawuiuczy na prysedlenie ohorod y nawozy popowi toie cerkwi gruntu koło cerkwi wymieronoho morhow szest po prawoy, a tot nawoz z selisczom Kniazikowskim try morgi po lewoy ruce aż do wyhonow w czast ieho miłosty pana Kossakowskoho ohraniczonych y z wyhonow z stenoiu kotoraja wyhon y poddanych pana Nornickoho takze y sztuku welikuiu pola na czast ieho miłosty pana Kossakowskoho wieczystuju dostało prostem trybom y kopcami hraniczyt, iduczy do kopca na pete toie steny pry staroy hranicy Ciperskoy usypanoho, a odtul stenoiu Ciperskuiu do zastenku w czast zastawnuju pana Kossakowskoho od pana Plaskowickoho wymieronoho, a odtul powernuwszy u prawo ku dworu pana Kossakowskoho idet hranica prosto meży sztukoii pola na czast tuiż zastawnuju Janowskuiu Petraszkiewiczowsku wiecznostiju panu Krysztofu Piaskowickomu, a zastawoju panu Kossakowskiemu należaczuiu, a toju sztukoju pola pana Kossakowskoho też nowouczynenaja y kopcami zysypanaia aż do lesu Tychobudca pana Kossakowskoho, w ktoroy sztuce gruntu z selisczami y nawozami mużyckimi takze y starym selisczom y z ohorody y nawozy po-

pa zmerłoho czynit wołok sem, morgow dwadcat czotyry, prutow dwadcat, a polom idet hranica y daley prosto stenoju od pol czerez senożaty ku retce Łani, od senożatey y pety wołok łozy y Losow pana Nornickoho założonoju y na senożatach pry lese Tychobudcu trema kopcami naznaczonoju zajmujuczy w odyń obrub senożaty łozy, y hay weliki pana Kossakowskoho, ktoroho hajy y łoz, w ktorom sud rożnyie senożaty, czynit wołok czotyry, morgow dwadcat sem, prutow deset, toho wscho po senożaty Teperskoie Dołmatowskie wdołż reki Łani leżaczyie po staw y inlyn iego miłosty pana Kossakowskoho zpolny z panom Krysztofom Plaskowickim na retcy Łany buduczy, w tom obrube z dworom y wsimi okolicznostami ieho czynit wołok pietnate, morgow odyndecat, prutow dwadcat dewiet, a protyw tohoż obrubu gruntow czerez staw y reku Łaniu leżacych, wypolniaiuczy czast ieho pana Kossakowskoho w odnomże obrube y położeniu od steny Ostrowczyekoie dałosie jemu pola gruntu piasczystoho z naddatkom na podłost toho gruntu dwadcatma morgami, wołok czotyry, morgow osmnadcat y prutow dewet, a kopackich prutkow pultrecia, a w holowach toie sztuki lesu klin od nowoie steny morgow sem, prutow dwadcat, a kopackich try y pul, a nad rekoju Łaneju protyw tohoż pola lesu łoz y senożaty wołoka odna y morg odyń; wynosit tot obrub liczboju wołok piat, morgow dwadcat odyń, małych szest; y tak toie czasty pana Kossakowskoho z obu storon reki Łani czynit jako prychodyt z naddatkom wołok dwadcat odna, morgow piat, prutow dwadcat, a małych kopackich osmnadcat y pol. A tretiu czast czetwertuiu Janowskuiu Petraszkiewiczowskuiu panu Krysztofu Plaskowickomu wiecznostiju, a panu Kossakowskiemu zastawoiiu należaczuiu takse wydeliło. Poczawszy od czasty pana Kossakowskoho wieczystoie od lesu nazwanoho Tychobudca na czast pana Kossakowskoho wieczystoiiu zostało, stenoiu wytrebo-

wanoiu y rozohnanoiu od kopca holowno-
ho pod lesom Tychobudeom usypano
sztuka gruntu oromoho z stawiskom y z
haiem olchowym. po stenu bokowuii, od
czasty gruntu pana Plaskowickoho w der-
żaniu ieho buduczoie, z selom y haiami, z
senozatui y z zastenkom gruntu oromoho
w holowach toie sztuki za stenkoiu y do-
rohoiu do Bolwani z Hrycowicz iduczoiu,
meży gruntom Ceperskim y Ochremow-
skim w koncu gruntu wieczystoie sztuki
pana Kossakowskoho pryperlo buduczoho
z uroczyszom Łuszkom Bruiaczynskim
po stenu nowo z czastiu pana Plaskowic-
ho rozohnaniu y po dorohu z Cepry do
Isaiew iduczujn, w koncu toho pola lesy y
hay, w ktorym rożnoie derewo y sen-
żatey iest nie mało, od steny lesu pana
Nornickoho Tychobudca koncom ku retce
Łani z senozatami nad toiu rekoiu Ła-
nieju leżaczymi aż po stenu czerez tot les
na czast ieho pana Plaskowickoho wolno-
ju w derżaniu ieho dostauii, a za rekoju
Łanieju w tożze czasty gruntu oromoho
senozatey y zarosley koncom od reki Ła-
ni czerez senozat ku polu tomu przyleh-
niui od steny wieczystoie pana Kossakow-
skoho po stenu gruntu Zaielenskoho hde
kopcy na obudwuch rohach usypano po
stenu y roztrybowanie toie czasty z cza-
stiju pana Plaskowickoho, a lesu y sen-
żaty protyw toie czasty, w ktoroy se me-
nuieczy byt swoim od imienia Zaielnoie
w kluczu Kleckom leżaczoho zemenin
Klecki pan Jan Selawa wstupował, do po-
meru niepostupił, czynit morgow dwad-
cat y prut odyn, ktoroie wseie czasty na
obejuch storonach reki Łani leżaczoi
czynit wołok dwadcat, prutow dwadcat,
morgow osmnatecat y kopackich szest. A
ostatniui czetwertuii czast pana Krysz-
tofa Plaskowickoho tegoż imenia Hry-
cowickoho też wydeliłom y ochraniczai-
czy onuju, poczynaietse naperod od cza-
sty toie w derżaniu pana Kossakow-
skoho buduczoi zastawnoi y steny meży
tym gruntom roztrybowanoie, menowite od
steny a lesa Tychobudca, prosto czerez

pole, zajmuieczy nawozow y selisz sęła
Isaiew po dorohu z Cepry ku Isaiew y
dworowi pana Plaskowickiego; Hanuszow-
skomu iduczoju z toie dorohi wniz ku
koncu gruntow Ochremowskich k toj do-
rozie przylehlych; hde kopce na wzdrożu
na rohu gruntow Hrycowickich meży
grunty Ochremowskimi usypano; od toho
kopca prosto bokom z tym gruntom
Ochremowskim czerez pole do senozaty
nazwanoie Pobukow, w ktoroy szlucce
gruntu oromoho z dworom pana Plasko-
wickoho, z nawozami y seliszom Janow-
skim, z haiem olchowym na wroczyszcu
od Polca do hrebli pod Sokolowszcynoiu
buduczoi, czasty wseho toho wołok szest,
morgow dwadcat osm, a w koncu nazwa-
noie uroczysza Pobuk nad rzekoiu
Balwanskoju prosto z pola aż do rzeki
samoie toie senozaty po Buk czynit mor-
gow dwadcat piat, prutow dwanadcat, ko-
toroju rzekoiu Balwanskoju wniz iduczy
na połuden mimo dwor jeho pana Plas-
kowickoho, pod ktorym dworom pastew-
niku z haiem olchowym nad toiu rzec-
koju Balwankoiu protyw dworow rożnych
panow Plaskowickich buduczoho, z sażow-
koju, wymerono morgow dewet, prutow
odyn y kopanych try; za tym pastewnikom
nad toiu rzekoiu Balwankoiu y za dwor-
om ieho pana Plaskowickoho wyhonu
nazwanoie Rudyca Juszczkowszczyzna po
les Tychobudec y uroczyszy senozaty Po-
łozki wymerono toho wyhonu morgow
dwadcat piat y prutow dwadcat, hde toiuż
rzekoiu Balwankoiu iduczy aż do ustia
reki Łani, hde rzeka Balwanka w Łaniu
wpadywaiet, toju rekoju Łanieju zajmui-
czy senozaty tak koło rzeki Balwanki, ia-
ko y reki Łani, także y les nazwany Ty-
chobudec z uroczyscami w nim menowa-
nymi Ustiem Michalkowi, Dubrowkami,
małoji u welikoju, Roczyszami Hrudkami,
Manaczychoiu y inszymi rożnymi tam
buduczymi uroczyszami, ktoroho wseho
lesu senozatmi od toho uroczysza Połoz-
kow wymerono wołok szest, morgow try-
nadcat, a za rekoju Łanieju na czast panu

Płaskowickomu wolno zostało y podano grunt: naperwey poczynaietse stena koncom odnym od czasty gruntu pana Kossakowskiego zastawnoie od reki Łani czerez zarosl y sienożat do pola, a polem stenoiu rozhnanoiu do hranice Zaielenskoie, a od gruntow y hranicy Zaielenskoie bolotom czerez zarosl do czasty pana Stominoy y kopca na rohu usypanoho, a iż w koncu toho gruntu od hranicy Zaielenskoie, totże poimeneny pan Jan Sela-wa lesu y sienożatey na morgow dwadcat y prut odyn do używania menuiuczy to byt do imena swoieho Zaielenskoho nie postupuiuczy boronił, od ktoroho kopca prosto do pola, a polem stenoiu rozohnanoiu po dorobu takżo po tuju stenu nowo rozohnanoiu y nawozy selidybnyie muzyckie w czasty pana Nornickoho zostalyie, ktoraja stena upiraiet koncom aż do reki Łani, tuju sztuku wsiakoho hruntu z wolnym łowieniem ryb w leto y zime w toj retce Łani w berehoch y z wolnym paseniem na bolotach tam za rekoju buduczy wsiakoho bydla toho gruntu z sienożatiu y zaroslami w obudwuch koncach toho pola buduczymi y na czast do derzenia ieho pana Płaskowickoho podanym, wymierono wołok try, morgow szest, prutow piat, małych prutow deset. K tożo czasty imienia Hrycowicz panu Płaskowickomu zostało ostrow gruntu y sienożaty zowemoie Bolwany, hde poczynaietse obraniczenie ieho, to iest bokom odnym od gruntow sęla Ochremowicz czerez sienożat ku tomu polu należaczuju do rzeczki Bałwanki, toju rzeczkoju Bałwankoju mimo sęla Małuju Bałwanku ieho miłosty pana Adama Mogilnickoho, z toie rzeczki Bałwanka prosto czerez boloto sienożat tuju, po wodoteczku niedaleko sęla Bartoszow, z ktoroie wodoteczki czerez sienożat prosto ku dorozie Hrycowicz czerez pola leżaczuju popuszczaiuczy grunty Bartoszowskiie po prawo, a tych pana Płaskowickoho z sienożatiu y zarosliu na ney po lewe, ktoroho wsoho gruntu oromoho w tom obrube Bałwan-

skom wymierono wołok dwie, morgow dwadnatcat, a sienożaty z zarosliu wołoka odna, ktoraja taja czast po obei storonach reki Łani w meżach y hranicach wyżmenowanych buduczaja wynoszyt wołok dwadcat odna, morgow dwadcat szest, prutow osiinnadcat pul pruta, a toj y uscy czasty bolszoj gruntow naydetse, tohdy to wzhladom na wypolnienie czasty zastawnoie ieho pana Kossakowskiego buduczoie, a za uniatyem z neie na przydatok podlosty gruntow w czasty pana Kossakowskiego dwadcat morgow przydanych, tot tym wypolniaetse. A szto se dotyczyet mlyna na retce Łani, meży dworom pana Kossakowskiego a gruntom na czast zastawlenuju od pana Płaskowickoho stoiaczoho, iż se to pokazalo z przyznania peredo mnoiu z obeiuch storon, że tot mlyn znouw teper za zbudowaniem nowoho upustu kosztem pana Kossakowskiego stanol, preto też do wykupienia toie czasty zostawnoie czerez pana Płaskowickoho pry panu Kossakowskim zo wsimi pożytkami zostawaty maiet; a gdy pan Płaskowicki za odłożeniem pożyczanoie sumy do derzenia toie czasty swoieie przydet, na tot czas y polowica z mlynowych dochodow y wolnoie łowienie ryb należyty iemu budet takowym sposobom, iż jako hreblu samuju tak y hat na bolote na hrebli naprawowat od dwora do berechu reki Łani iehomiłost pan Kossakowski, a z drugoie storony takżo hreblu naprawowat y haty hatyt ieho miłost pan Krysztol Płaskowicki od czasty swoieie powinien budet, takżo hdeby upust albo mlyn zhnul albo poprawy potrebowal, zpolnym kosztem to naprawowat, a wodu w odnakuiu meru w tom stawie swoiem, jakoby z stawu wyzszo ho pana Stominowoho nikoli ne podliwalo, zawżdy derżaty powinny budet, k tomu na kamienie żelaza y wsazkie mlynowyie potreby zarowno z obudwu czastey przykladat majut, a za takowym zhodnym postupkom zpolny pożytek z wymelku mlynowoho y z łowienia ryb w stawie na obedwie czasty ity maiut weczne, odnakże panu Nornickomu y polom-

stwu jeha wodluch dawnych uchodow w rotce Łani uwerehu stawu ieho, a wnizu mlyna u stawu pana Kossakowskoho wolnoie łowienie ryb w lete y zyme wolnoie zostawuiu y zachowuiu wecznie. Za czym wżo ich miłost wsi panowie uczestniki tych czastey swoich koźdomu z ich miłostey czerez mene wydelenych spokoyne y weczne sami y potomki ich miłosty używaty, a poddanych sobe należących koźdy na swoju czast jako narychloy pereiniezшы onych w derżaniu byty maint na wsi potomnyie czasy, a o tyie grunty czerez pana Sielawu y panow Krynickich w czastech pana Kossakowskoho y pana Płaskowickoho zaszlyie, a w czasty pana Nornickoho czerez tychże panow Krynickich y z Cepry Dołmatowskoie zabranie wolnoie mowenie im wsim y uczestnikom w czas przşly u sudu należnoho zostawuiu. A szto se dotyczet dwuch wołok gruntu na cerkow Hrycowickuiu od wsich uczestnikow nadanoho y czerez mene podkomoroho wydelenych, iż swieszczennika na ses czas pry cerkwi net, koźdomu swojeie czasty gruntu używat aż toho poki swesczenik do cerkwi bude sposoblenny, aperaty cerkownyie sprawlaty maint, odnakże o toho popa wsy panowie uczestniki zpolne y zhodne staratyse maint y pobudowaty ieho powinni budut; dorohy też starowecznyie y perechody, menowite doroha sela Hrycowicz do Cepry y do Kłocka, druhaja z tohoż sela pod Bartoszy do Bolwani, tretiaia do Płaskowicz, czetwertaja ulica starowecznaia y czerez hreblu pod dworom pana Kossakowskoho y młyn na ryku Łaniu, a za rekoiu odna do Ostowczye, do Merwin, druhaja do Nadeży, tretaja do Zaielnoie czetwertaja do sela pana Nornickoho polmy y czerez młyn pod dworom pana Nornickoho perechod ludem pieszym y pereiezd wodny y zemny, tych wsich doroh y perechodow sami uczestniki y poddanyie ich wodle starodawnoho zwyczaju zażywal y odyn druhomu boronity ne maict; dorobu też do lesu pana Nornickoho steno-

ju od pola sienożatmi uczynenoiu pod lesom pana Kossakowskoho wolnuju byty naznaczaiu y zachowuiu. A z storony wydelenia panu Płaskowickomu czasty w dworysczu samom y pryseleniu pod panom Nornickim buduczom y melnika z synami ieho, wydeczy byt zreczenie pana Jana Petraszkowicza panu Andreju Petraszkiewicz danoie y u sudu Hołownoho zeznanoie słusznoie, wodle neho pana Nornickoho pry derżaniu toho dworyscza y pohnoiew, pry młynie y stawie, wzhladom druhoho stawiscza w czasty Janowskoy panu Płaskowickomu dostałoho buduczoho wecznie zostawuiu, a pan Płaskowicki ne prymuiuczy storony neprysużenia iemu czasty w tom dworysczu y pohnojach, abo nedaniu za to odmeny y w nerozdeleniu melnika y synow ieho, w tom punkte appellował do sudu Hołownoho, ktoroie appellacij y ia podkomory iemu w termine należnom dopuszczaju, a w inszych wsich punktach y paragrafach wsi panowie uczestniki na wsem dekrete, uznaniu y rozdelku moiem meży nami uczynenom zhodne perestali y odyn druhomu w naymnieyszoy czasty gruntow y lesow, senożatey y ni w czym zhoła żadnoho wstupu y pereszkozy czynity ne majut y owszem jako storony sposoblenia popa y budowania onoho, tak y storony celosty hranicy y kopcow usypanych na czastyach ich miłosty wsich uczestnikow służących y z storony mlyna zpolnoho pana Kossakowskoho y pana Płaskowickoho, jako iest wyżej opisano, wo wsem nienaruszne zachowatyse y iż pohranicznych sused hranic swoich prylehłych spolne y za odno boronity maint y powinni budut pod zarukoju na koźdoho zprotywnoho ukrywżonomu tak welikoju, jako ważnosty czasty ich imenia samoho wynosyt. Kotoraja sprawa jako se peredomnoiu podkomorym toczyła, pro pamet do knieh sudowych podkomorskich iest zapisano, z ktoroho zapisania y ses dekret moy pod peczateiu moieju y z podpisem ruki moieie panu Kryštofu Płas-

kowieckomu jest wydan. Pisan w Obynu. U tey kopij przy mioyscu na pieczęć podpis ręki podkomorzego tudzież korekta his verbis: Dominik Obynski podkomory Nowohorodzki rukoju swojemu, zkoryhował z knihami Mikolay Ostreyko komornik ziemski Nowohorodzki. Ktora to kopia przy samym oryginalu po rusku pisanym przez wyż wyrażonego patrona za podaniem do akt jest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wojewodztwa Nowogrodz. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1767—1768 годъ, № 12809, л. 1194—1211.

№ 153—1822 г. Октября 20 дня.

Опредѣленіе гродненскаго земскаго суда по дѣлу священника Гудеевской церкви о. Ивана Гедройты съ кор. марш. Крыштофомъ Веселовскимъ о не допущеніи крестьянъ Крастицкой волости отправлять свои духовныя требы въ названной церкви и объ оскорбленіи самого о. Гедройты.

Року тисеча шестсот двадцат второго, мѣся октября двадцатого дня.

На рокохъ судовыхъ земскихъ Городенскихъ, о свѣтомъ Михалѣ свято римскомъ порядкомъ права посполитого прыпалыхъ и судовне отирагованныхъ, передъ нами Кондратомъ Мелешъкомъ судею, Юремъ Сопоткомъ подсудькомъ, Стефаномъ Нейпъковъскимъ писаромъ, врадниками судовыми земскими повету Городенского, кгда справа зъ реестру судового порядкомъ ку суженю прыпала, за позвомъ отъ велебного отца Ивана Кгедройты, священника Кгуденского, по вельможного пна его млети пна Крыштофа Петръвича Веселовского, маршалка его королевское млети надворного великого князства Литовского, тивуна Виленьского, економа Городенского, тогда постановившысе очевидно на мѣстцу судовомъ еторона поводова

велебный отецъ Иванъ Кгедройтъ, священникъ Кгудеевскій, давалъ призываватъ по три кротъ сторону позывающую черезъ еперала поветового, нижли вельможный его млеть пна маршалокъ, сторона позываная, за потрыкrotnымъ призыванемъ епераловымъ ани самъ не становилъ, ани суду и стороне ведомости ниякое о не станію своемъ не далъ, за чымъ сторона поводова отецъ Иванъ Кгедройтъ, злетившы моцъ очевидно въ той справѣ отъ себе прятелови своему пну Езофови Кохновичови, подносилъ позовъ жалобы своею доводны року и поданія его нанисомъ возного на томъ позве и очевидно сознанія его и тройга полани рукою писарскою на позве нанисаною, жаловалъ е того позву о томъ, штождей подстаростий Красницкій вельможного пна его млети пна Крыштофа Веселовского маршалка надворного великого князства, Литовского, економа Городенского, пна Янъ Ключковъскій, негъ ведома зъ якихъ причинъ, але правѣ въ невинности его отца Кгедройты, зваснившысе на него, человека духовного, ни въ чомъ ему невинного, отповѣди и похвалки на здоровѣ его отца Кгедройты чинитъ, чыгаючи его въпеякимъ способомъ самъ черезъ себе, слугъ, черезъ подданныхъ державы Красницкое о небезпечностъ прыправитъ, або на смертъ забитъ, а до того умыслъне хотѣчы до знищенія и зъгубы его отца Кгедройты привести, приказалъ всимъ подданнымъ въ державѣ своей Красницкой, будучой въ надрафѣи его отца Кгедройты, которая зъ давнихъ часовъ до тое церкви Кгудеевское прыналежытъ и прывилемъ его королевское млеть ему потвержено естъ, абы тые подданные Красницкіе, которыхъ естъ килконадцатъ селовъ, людъми оселыхъ, до тое церкви Кгудеевское на жадное свято не ходили и а дѣтми до хресту свѣтого не ѡзѣдили и до венчанія не бавили, также по молитвахъ въ дома свои, яко авычай естъ хрестіанскій, его отца Кгедройты не вълушчали и некоторыхъ повинностей, прыходитъ до тое цер-

кви здавна належачых, не полпили и не чынили, што дей все он отец Кгедройт, яко человек духовный, поносечы то на себе, терпливости занехипалъ и з оповеданомъ своим до ураду о то не утекал се, поважвучы его млсти пна маршалка и того подстаростего его млсти Красницкого пна Яна Ключовского, хочечи певную ведомост сам от подстаростего Красницкого пна Ключовского мет, для чого бы и з яких прычын он дей пан Ключовский с такою нехутю своею противко его отца Кгедройта повставъ, прыехавшы дей он отец Кгедройт самъ до двора его королевское млсти Красницкого, у повете Городенском лежакомъ, в року теперешнемъ тисеча шестсот двадцат второмъ, мсца Генвара одинадцатого дня и до урядника Красницкого пна Яна Ключовского мовил, для чого бы на него такие похвалки чынил и доходы церковные у него одыймовал; там же дей он пан Ключовский, урядникъ Красницкий, сам устне до него ойца Кгедройта мовил служебнику своему Яну Стефановичу Шымовичу Колосовичу розказал, абы на потом гдѣжь колъвекъ потрафившы его ойца Кгедройта бит и забит и в тых во вѣсих селах в державе своей Красницкой подданым его королевское млсти заказалъ, абы до тое церкви Кгудеевское до набоженства не ходили, детей не хрыстили и шлюбъ в стан малженский не прыймовали, и споведи перед ним не чынили, и насветейшого секраменту не прыймовали, которых з них такъ детей малых, яко и великих, без выполнения тых речей збавениныхъ и от Хрыста Спасителя нашого заставенихъ изъ сего света походили, ани зачым иншым, одно за забороненемъ од урядника Красницкого, абы некоторых прыходовъ, до тое церкви Кгудеевское прыходячих, не отдавали и не чынили и самого ойца Кгедройта з двора Красницкого словами уцѣпливыми, доброй славе его человека духовного доткливыми, оболжывшы, выгнат казал,

якобы якого злочынцу, в чом дей он отец Кгедройт наючы себе великое оболжене од урядника Красницкого и не будучы безпечен здоровья своего, у велможного его млсти пна Крыштофа Веселовского, маршалка надворного великого князства Литовского, економа Городенского правне през лист от суду земского Городенского упоминал и справедливости с того подстаростего Красницкого с пна Яна Ключовского просил, нижли на року в чотырохъ неделях водлугъ того листу упоминального прыпаломъ жадное справедливости не одержавшы, о тое все на роки теперешние земские Городенские велможного его млсти пана маршалка надворного великого князства Литовского снм позвомъ запозывал. По которомъ вычитаню того позву менованый умоцованый стороны жалобливое, пры бытности самого прынцыпала своего отца Ивана Кгедройта, в небытности стороны позваное, покладал лист прывилей его млсти пна нашого милостивого под датою року тисеча шестсот двадцатого, мсца июня, которым привилемъ его королевское млсти подтверждает ему ойцу Кгедройту данину и парафию на тую церковь Кгудеевскую од годное памести княжати его млсти Олшанского, бискупа Виленьского фуньдованую, з волости Волпенское, показуючы и то словне, иж здавна так бывала парафея волост Красницкая до тое церкви Кгудеевское, инде нигде ближей церкви около тое волости Красницкое не маш, кром саского набоженства и сцызматичское в Олексичах, и то за рекою Веретеею и тая церковь Кгудеевская власне яко филия во сродку тое парафией своее стоит, и абы чого болшей такого своволенства духовного не было, просил, абы есмо тую парафию ему присудили. А такъ ны врад той справе ойца Ивана Кгедройца, священника Кгудеевского, з велможным его млсти паном Крыштофом Веселовскимъ, маршалком надворным великого князства

литовського, ижъ в том листе его королевское мсти пана нашего милостивого привилею на тую церковь Кгудеевскую и паравню до нее наданую его кор. масть тылко даину княжати его мсти Олшанского бискупа Виленского тым листом своим ствержае, а волости Красницкое в том листе своем не вспоминает, иж справа и жалоба идет о подданных з добръ кор. его мсти, не судечы тое sprawy, яко судови нашому не належное, зо всею тою справою оица Ивана Кгедройтя, священника Кгудеевского, на розсудокъ его королевское мсти пана нашего милостивого отсылаем. Которая справа, яко се перед нами у суду точила до книгъ земскихъ Городенскихъ ест записана.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 622 годъ, № 6810, л. 287—288.

№ 154 — 1822 г. Ноября 8 дня.

Фундушъ Хотайевской церкви, Минскаго воеводства.

Aktykacya kopii działu y funduszu na cerkiew Chotaiewską między uczestnikami dobr Chotaiewicz czynionego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt drugiego, miesiąca Julii osmego dnia.

Przed aktami ziem. w Minskiego stawiający osobiscie J. P. Alexander Rogowski kopią zawierającą w, sobie dział y fundusz na cerkiew Chotaiewską z ekstraktu ruskiego xiąg grodzkich w. Minskiego przepisaną, tudzież y na dalszą rzecz w niey zawartą do akt podał, ktorey wpisujące się do xiąg ziem. w. Minskiego od słowa do słowa treść takowa.

Wypis z knih kbrodzkich zamku hospodarskoho Minskoho.

Leta ot narożenia Syna Bożoho tysieczy szescesot semdesiatoho, miesiąca Maja

czotygnatecatoho dnia. Na wradę kbrodzkom w zamku hospodarskom Minskom, poredо многу Martynom Kazimierom Wołodkowiczom, horodniczym y podstarostim Minskim, postanowiwszysie oczewisto ieho miłost pan Marcyan Duszewski pokładał ku aktykowaniu do knih ziemskich podsudkowych wojewodztwa Minskoho listu delezoho meży ich miłostey panow uczestnikow maietnostey Chotaiewskoy, z reczju w nem w seredine niżej wyrażonoie, proseczy, aby tot wypis był do knih spraw kbrodzkich Minskich pryniat, aktykowan y upisan, kotoryi upisuiuczy u knihi słowo do słowa tak se w sobe maiet. Wypis z knih moich zemskich podsudkowych wojewodztwa Minskoho.

Leta ot narożenia Syna Bożoho tysieczy szescesot dwadecat wtorocho, miesiąca Nojabra osmoho dnia. Poredо многу Krysztofom Żyżemskim, podsudkom wojewodztwa Minskoho, khdy se przytoczyła sprawa ieho miłosty pana Jakuba Umeckoho z ieie miłostyiu, pani Hryhorowuiu, Makarowiczowuiu sudjinoiu zemskoiu Minskoiu pani Marynoiu Woysznarowuiu, jako paneju dożywołnoiu imenia Chotaiewicz y s panem Krysztofom y Jurjem Makarowiczami dediczami toho imenia, z ieho miłostyiu panom Andreiem Burboju, pani Mikolaiewoiu Slonczewskoiu Bohdanowoiu Anforowiczowoiu y synom ieie panom Alexandrom Duszewskim, ieho miłostyiu panom Jenochom Kaweczynskim, podkomorym Minskim y panom Pawłom Supronowiczom Semaszkom y Stefanom y Andreiem Sobolewskim y małżakami ich, uczestnikami imenia Chotaiewicz, na roku przy-pałom za obwieszczenem moim, a potom za otroczeniem ot mene im połanym y za prypożwy wodłuh dekretu sudu hołownoho Trybunalnoho w roku prošlom tysieczy szescesot dwadecatом z Nowohorodka na skutecznyi deł meży nimi uczestnikami mene podsudka do toho imenia Chotaiewicz otostanym, ino khdym ja podsudok, czyneczy dosyt tomu dekretu hołownomu y wodłuh obwieszczenia y otroczenia ot

mene tym wyż menenym uczestnikom podanym, a iż w tom imieniu Chotaiewskom cerkow na chwałę Bożuju ufundowanaia jeszcze sopredkow tych uczestników iest, ino y po sim rozdelku moim uczestniki toho imienia Chotaiewskoho, iako na ses czas derżaczyie czasty Makarewiczowskoie pan Andrey Burba z czasty iemu dostaioie na tuju cerkow Chotajewskuiu, na pomnożenie chwały Bożoie, dwe wołoki supolnyie nadał, odnu wołoku na uroczyszczu w Kupeliszczach, podle steny Bołockoie, jeducz y do dwora Wołowiczowskoho do Chotaiewicz, po łoh, aż do dorohi Pleszczynskoy, iduczoie z Chotaiewicz, a druhu wołoku tamże w tom uroczyszczu Kupeliszczach, y senozat kosit koło Dwinosy, nazywaiemuju Szczodrynoiu, iako sama w sobe pry tychże wołokach; pani Barbara Semaszkowaia na cerkow Chotaiewskuiu od sebo nadała khruntu dwe wołoki pry uroczyszczu steny Bołockoie, pan Jakub Umecki czasty swoiey nadał na tuiuz cerkow Chotaiewskuiu połwołoki zemli na uroczyszczu w Hubach, pry boru w doleż ku hranicy Pleszczynskoy aż do reki Dwinosy, hde y senozat prynależaczaia do tohoż khruntu. Pan Alexander Duszewskij też na cerkow Chotajewskuju na chwałę Bożuiu nadał połwołoki zemli na uroczyszczu w Zasitnicy za meżami pewnymi, a pry cerkwi, hde plebania pobudowana, placow czotyry, pry kotorych koło reki y senozaty należaczyie do tychże placow. Kotorych tych troch wołok khruntu z placami y senozatmi nadanymi, so wsimi prynależnostiami ich, sweszczenniki w toj cerkwi buduczyie zażywały maiut, a pomenienie uczestniki Chotyiewskiie y potomkowe ich, jako podawcy toie cerkwi, pożytkow z jarmarkow prychodiaczych na czasty sobe wodle praw swoich smotryty maiut. Kotoryże tot wypis za pokazaniem osoby werchu menenoie iest do knih spraw khrodskich zemskich Minskich pryniat, aktykowan y upisan, s kotorych y ses wypis pod peczatiu wradowoiu ieho milosty panu Mareyanu Duszewskomu iest

wydan. Pisan w Minsku. U tey kopii na szrodku wdoie locus sigilli y podpisanie pisarza, na pierwszey zaś stronicy, idque na samym fronce tey kopii przy wysiśnioney na bialej massie Surrogatorskiey pieczęci poswiadczenie ingrossowaney teyże kopii w akta wizytatorskie z podpisem tegoż surrogatora w te słowa: Alexander Tanaiewski pisar khrodzki Minski.

Te kopią ad akta wizytatorskie ingrossowawszy roku tysiąc siedmset szesćdziesiąt trzeciego, dnia dwudziestego czwartego Januar, juxta vetus, przy zwykłej pieczęci mey pro meliori fide et documento ręką się własną podpisuię X. Hrehory z Illiczow Pieslak, surrogat Minski prezb: Biehomlski wizyty generalney kommissarz.

Ktora kopia za podaniem oney, przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich w. Minskiego przyięta y wpisana. Ant. Swiătorzecki RZM.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1783 годъ, № 12936, л. 446—447.

№ 155—1623 г.

Фундушъ Довечерской (Дрогичинской?) церкви во имя Пречистой Богородицы.

Akt funduszu na cerkiew Dorohiczynską przez imsci pana Kazimierza Powstanskiego podanego.

Roku tysiąc siedmset szesćdziesiąt pierwszego, miesiąca Marca osmnastego dnia.

Na urządzie Jego korolewskioy mosci grodzkim Piskim, przedo mną Piotrem Thadeuszem Fronckiewiczem, podstolim y podstaroscim sądowym powiatu Piskiego, comparendo personaliter Imsc pan Kazimierz Powstanki ten fundusz na cerkiew Dorohiczynską służący ob vetustatem temporis w niekotorych mieyscach powydzieryany y innych słow wyczytać dla wygnitych liter nie mogący, ad akta grodu Piskiego podał, którego tenor sequitur est que talis.

. . . elmożnego imsci pana Lwa Sapieli, wojewody . . . W., X. Litt, Brzeskiego, Mohilowskiego starosty etc: etc. pana mego miłościwego, Ja Jan Władysław Nowelski oznajmuję tym moim listem, iż co jasnie wielmożny... miłościwy, podawszy mnie urzędem w dozor y zawiadywanie tę majątnosc swoją Dowieczorowską . . rezydującym na miejscu podobnym miasto założył y cerkiew dla odprawowania w niej chwały . . z woli y z rozkazanja imsci założywszy w roku przeszłym tysiąc szescset dwudziestym trzecim . . osadziwszy w nim y we wsiach nowo . . przez mnie założonych . . zbudowałem w tym miescie . . Przeczystey Maryey Bogarodzicy, aby się w niej zawsze chwala na cześć Boga w Troycy Jedyne go odprawowała . . dusz ludzkich przez drogą krew, mękę y śmierć Syna Bożego Pana Jezusa Krysta ukrzyżowanego . . nu ludziom w tym miescie y we wsiach nowo osadzonych y wszystkiemu krześcianstwu religiiy greckiey w uniey . . im będącym, do którey cerkwi sposobilem swieszczenika jmieniem Kallionika Antoniewicza y podałem mu tę cerkiew . . zbudowaną, obrazami nowymi wszystką przyozdobioną według potrzeby, przy niej na dzwonię dzwonow dwa miernych . . xiegi y rezy y wszelakie potrzeby do cerkwi do służby Bożey należące, wszystkie porządnie na osobliwym regestrze . . za rozkazaniem imsci przy tej cerkwi swieszczenikowi podałem. Poddani tej włosci Dowieczorowskiey dom . . . swieszczenikowi za kop dwanasce Litt. kupili y zapłacili, do ktorego przydałem gruntu z ogrodami tamże placow . . posługi cerkiewney według rozkazanja imci podałem osiadłych placow z poddanymi cztery to . . ręce placow dwa, a po lewey na tey stronie także od cerkwi . . tu na pasznią rozrobionego włok dwie, to jest na uroczyszczu Ubronney przy gruncie włok . . a na uroczyszczu Humniszczy morgow dwadziescia w koncu mieskich morgow, przytym... dney we wsi Dowieczorowiczach mieszka-

jącego z powinnością jego, z dochodami pieniężnymi . . inwentarza Dowieczorowskiego zarowno z inszymi poddanymi do dworu imsci oddawał, gdzie sobie poddani imsci łowią y dostają, w tey majątnosci imsci . . a Pana Boga za dobre zdrowie pana mego miłościwego . . y bogoboynosci nauczać, a po nim successorowie do tey . . powinność pełnić mają. Co wszystko jak się pomieniło według . . na potym będącym podawszy, o kontumacyą na wieczne potomne . . . moy z podpisem ręki moiey y z moją pieczęcią. Pisan w Dowie . . . ątego, miesiąca Maja szesnastego dnia U tego funduszu przy pieczęci na oplatku czerwonym wycisnionej podpis ręki tudzież approbaty his expremuntur verbis L. S. Jan Władysław Nowelski od jasnie wielmożnego imsci pana wojewody Wilenskiego Namiesnik Dowieczorowski ręką własną.

Na instancyą oycy Thdorora Oleszkiewicza, swieszczenika Dowieczorowskiego, ztwierdzam ten fundusz. Jan Odachowski mp. Samuel Odachowski r. s. Katarzyna Odachowska. Roku 1668 na instancyą imsci xiedza Teodora Oleszkiewicza na ten czas będącego protopopy Dorohiczynskiego ztwierdzam ten fundusz antecessorow moich, Konstanty Polubinski p. Słonimski m., oycy Theodora Oleszkiewicza, na ten czas swieszczenika Dorobiczynskiego ni w czym nie naruszając ztwierdzam ten fundusz antecessorow moich, Stanisław Ciechanowicz chorąży pttu Pńskiego. Krystyna Ciechanowiczowa chorążyna mp. Który to fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, jest do xiąg grodzkich Pńskich przyięty y wpisany.

Изъ актовъ книги Пнського городскаго суда за 1761 годъ, № 13071, л. 232—233.

№ 156--1828 г. Августа 11 дня.

Фундушъ Крошинской церкви, Новогрудскаго воеводства.

Akt dokumentu na cerkiew Kroszynską służącego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt wtorego, miesiąca Augusta dwadziestego trzeciego dnia.

Oczewisto stanowszy przed aktami ziemskimi województwa Nowogrodzkiego W. Imsc. xiądz Jozef Rolnicz Marciniewski, pleban cerkwi Kroszynskiej dokument funduszowy na rzecz w nim wyrażoną sobie y następcom służący ad acta podał, w którym wyraz takowy.

Kazimierz Władysław Kondratowicz, miecznik Mozyrski, ekonom dobr I. O. xcia imsci pana kanclerza W. W. X. Litt., oznajmuje iż z wyrazney woli I. O. xcia imsci Dominika Mikołaja Radziwiła kanclerza W. W. X. Litt. pana dobrodzieia mego, będąc ordynowany do postanowienia funduszu na cerkiew Kroszynską nową wystawioną, który perpetuis temporibus terazniejszemu prezbyterowi Kroszynskiemu Jakubowi Panfilowiczowi y successorom onego ma służyć, takowe czynio na pomienioną cerkiew nadanie. Naprzod gruntu w polu y w zarosłach będącego włok trzy, to jest we wsi Olesiewiczach włok dwie, mianowicie z Pochatowskiej włoki puł włoki po Iwonie Gierciu, od między piekarzowego zięcia na imie Michała zaczynające się, drugie puł włoki z Giercysowskiej włoki po tym że Iwanie Gierciu, trzecie puł włoki z teyże włoki Giercysowskiej po Wasilu Szyłu, że włoki Szyłowskiej pierwsza czwierać gruntu po Jurku Gierciu, druga czwierać po Jasku Piotuchu do między arędarskiej włoki, który to grunt leży in contiguitate nie przerywając się żadnym inszym gruntem we strzodek wchodzącym, ale w iednym

mieyscu włok dwie w miedzach wyżej opisanych. Tego tedy gruntu na swoy pożytek obracać y zażywać, poddanych na nim osadzać wolen będzie, a nim poddanych osadzi, przydaie pomienionemu prezbyterowi dwóch mieszczan, to jest Hryszka Benieckiego y Andrzeia Giercia, którzy poty mają robić prezbyterowi, poki poddanych osadzi, a na zapomożenie dwóch poddanych po beczie żyta y po byku ze dworu ma bydz dano, ieżeli zaś więcey będzie sobie osadzał poddanych tedy swoim kosztem, bez żadnego ze dworu zapomożenia, wolną będzie. Trzecią włokę popowska, którą trzymał pop Stołowicki między gruntami mieskiemi leżącą ob miedzę z iedney strony Franciszka Kaminskiego, z drugiey strony ob miedze Jozepha Burdzieyki temuż prezbyterowi Kroszynskiemu naznaczam, z osobna zaś w miescie plac ieden dworny, przy cerkwi leżący, na którym zabuduje się y mieszkać będzie, a puł placu od Piotra Ławrynowicza nabytą, temuż prezbyterowi gruntu pognoynego, uroczyszczem Ogrodnukowszczyzna nazwanego, nad ieziorkiem zarosłym przy goscincu Stajeckim leżącego przydaie się, którego z sianożęcią wynosi morgow dwa, sznur ieden y prętow trzy, to jest wkłusz tego gruntu idąc przy goscincu od ieziorka do wygonu sznurow cztery y prętow dwa, wszecz zaś koniec ieden przy ieziorku wynosi sznurow dwa, koniec zaś drugi przy wygonie ma w sobie sznurow pułtora, rachuiąc w morg sznurow trzy, w sznur prętow dziesięć, w pręt łokci litewskich puł osma. Na kantora teyże cerkwi daie się puł placu dwornego między placami z iedney strony Symona Wilniowca, z drugiey strony Jozefa Bardzieyka, leżącego w rynku, którego z teyże fundacyi pomieniony prezbyter Kroszynski ma chować y successorowie iego będą konserwować. Parafia do teyże cerkwi naznaczy się tak: włosc Kroszynska, iako Staiecka y Kołdyczewska, wszyscy poddani I. O. xcia imsci wiary ruskiej uniatskiej będący, nenne excepto, in super temuż prez-

biterowi Kroszynskiemu y successorom jego na wosk, wino y insze potrzeby cerkiewno dwor Kroszynski złotych trzydziecie quotannis będzie wydawał. Względem ktorey to fundacyi y dobrodzieystw I. O. Xcia imsci pana y dobrodzieia mego na te cerkiew Kroszynską założenia świętego Jerzego nadanych obligacyi w tym funduszu nie naznacza się, ale iako xiaże imśc osobliwie naznaczy, wiele mszy świętych y na iakie intencye w miesiąc czyli w tydzień odprawić będzie należało, te terazniejszy prezbiter Kroszynski Jakub Panfilowicz y successorowie jego wiecznemi czasy pełnić powinni będą. Ktore to postanowienie funduszu do dalszey woli y łaski I. O. xcia imsci pana dobrodzieia mego podpisuję. Pisan w Kroszynie, roku Panskiego tysiąc szesćset dwadziestego trzeciego, miesiąca Augusta iedynastego dnia. U tego dokumentu podpis ręki ekonoma przy wycisnioney na masie pieczęci, confirmacya jasnie oswieconego xcia Imsci Radziwiłła przy wycisnioney na czerwonym laku pieczęci, oraz zatwierdzenie I. O. xźnoy ieymsci z podpisem ręki przy wycisnioney na czarnym laku pieczęci w tym sposobie wyraża się: Kazimierz Władysław Kondratowicz, miecznik Mozyrski, ekonom dobr I. O. xcia Imsci mp. L. S. Confirmatur. Ioannes dux Radziwiłł, kanclerz W. W. X. Litt. L. S. Stwierdzam ten fundusz cerkwi Kroszynskiej nadany y mieć chcę tak po ichm pp. dzierżawcach, iako też y moich administratorach, aby w chwale Bożey należycie naymnieyszey niemiała dyminuacyey, przy którym pomienionego oycy Jakuba Panfilowicza nienaruszenie zachowuję, dla większey wagi rękę się moją podpisuję. Datt w Secyminie, dnia dwadziestego szóstego Februaryi tysiąc siedmsetnego. Ma za tym pomieniony prezbiter dwie mszy odprawować w tydzień, iedną na dusze s. p. xcia Imsci, a drugą na moją intencyą. Anna xieżna Radziwiłłowa, kanclerzyna W. W. X. Litt. L. S. Który dokument za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt,

jest do xiąg ziemskich wojewodztwa Nowogrodzkiego przyięty wpisany.

Изъ актовой книги Пологрудскаго земскаго суда за 1782 годъ, № 12819 л. 659.

№ 157 — 1823 г. Декабря 15 дня.

Уступочная запись на участокъ земли въ русской части г. Дрогичина, за рѣкою Бугомъ въ пользу священника Забужной церкви о. Іеронима Чудовскаго.

Judicium bannitum civile advocatiale Drohicense celebratum in Drohici feria sexta post festum Sanctae Luciae Virginis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio.

Poponi Czudowskij Zabuscensi demissio.

Coram judicio civilis advocatialis acisque praesentibus Drohicensibus personaliter comparens providus Lucas Supran, ex olim honesta Anna Supranowa procreatus, in civitatis parte rutenica Drohicensi certam possessionem habens, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia honorabili Hieronimo Czudowskij, prezbitero ritus graeci ecclesiae Spaski Zabuscensi, tenutam suam certam, scilicet hortum dictum Hutowski, in fundis civilibus Drohicensibus situm, originaliter per famatum Tomam Bdziak civem Drohicensem famato olim Iwano Supran et praenominatae matri recognoscentis invicem coniugibus in summa novem sexagenarum grossorum polonicalium modo obligatorio inscriptum, ipsum recognoscentem post praefatam matrem suam Annam Supranowa iure naturalis successionis spectantem et concernentem, tum et summam quinque florenorum polonicalium debiti certi, per praefatam matrem suam olim famato Jacobo aurifabro ex eodem horto persolutam, cum pleno iure suo eiusdem inscriptionis originalis

obligatione, cum pacifica intromissione, tuitione, ligamentisque, vadio et perlucro ratione quinque florenorum ex instantia eiusdem aurifabri obtento, demisit, cessit omneque ius suum transfundit, intromissionem iam ex nunc admittit, inscribit se cum suis successoribus de aliis bonis suis eundem iurisquaesitorem tueri, defendere, evincere, intercedere, quoties opus fuerit, sub vadio simili et peremptorio coram officio consulari vel advocatiali Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, apellationibus, exceptionibus laborando. Et hieidem famati viri Petrus Oszipowic et Joannes Muzilo scabini iurati una cum praecone Matia Stanikowic coram iudicio publice recognoverunt, quia praefatum honorabilem Hieronimum Czudowski poponem Zabuscensem in hortum Hutowski in civitate Drohicensi, post fluvium Bug partis rutenicae situm eidem per Lucam Supram in summa novem sexagenarum et quinque florenorum polonicarum in praefato horto in perpetuum *) et tradito cum praefata summa demisso intromisserunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1624—1635 г. № 10633, л. 51, 63.

№ 158—1623 г. Декабря 15 дня.

Дарственная запись Андрея и Ивана Серовковъ на участокъ земли въ Забужной части г. Дрогичина въ пользу Дрогичинской Богородицкой церкви.

Judicium bannitum civile advocatiale Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta post festum Sanctae Luciae Virginis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio....

Ecclesiae Rutenicae per Serowki donatio.

*) Неразборчиво.

Coram iudicio bannito civili advocatiali actaque praesentia Drohicensia personaliter comparentes famati Andreas et Iwan Serowkowie, filii olim famati Steglio Serovka, cives Drohicenses Zabuscenses, sani mentibus et corporibus existentes, palam, publice libereque recognoverunt, quia ipsi ecclesiae Beatae Mariae Virginis ritus graeci aream suam totam et integram paternam, dictam Czini-saskie, cum horto, se post parentes suos jure naturalis successionis spectantem et concernentem, inter metas famatorum Christopheri Blaskowic ex una et Lichanski ac ejusdem ecclesiae fundis ex altera partibus iacentem, prout eadem area cum horto ex antiquo extenditur et protenditur, in platea Rutenica sitam, in fundis civilibus Drohicensibus existentem, cum omni iure suo, prout soli tenuerunt et possidebant, nihil ibidem in praefata area et horto sibi reservando et excipiendo dederunt, donaverunt et irrevocabili dono resignaverunt perpetue et in aevum. Cui iam ex nunc dant in praefatam aream et hortum realem, cum pacifica possessione, intromissionem per scabinos iuratos, per iudicium additos acceptandam. Et hieidem famati Petrus Oszipowicz et Joannes Muzylo scabini iurati una cum praecone provido Matia Stadnikowicz publice recognoverunt, quia in praefatam aream et hortum, modo praemisso per Serowki ecclesiae Rutenicae donatam et inscriptam, iuxta inscriptionem intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante nec contradicente, de quo suam relationem ad acta praesentia retulerunt.

Nobilis Albertus Kamienski personaliter veniens nomine nobilis Petri Zeromski protestatus est contra eandem inscriptionem donatoriam de nullitate eiusdem inscriptionis, nolens eadem bona vigore iurium suorum in possessionem tradere, de quo iterum atque iterum protestatur.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10633, л. 51—2.

№ 159—1824 г. Ноября 18 дня.

Духовное завѣщаніе мѣщанина русской части г. Дрогичина Николая Козака съ супругою, по которому они даютъ Дрогичинской Забужной Спасской церкви три огорода, 60 штукъ деревьевъ на постройку богадѣльни при сей церкви и двѣ гривны серебромъ на кадильницу.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta in crastino festi S. Philippi et Jacobi Apostolorum, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, in praesentia nobilium ac famatorum Petri Morze viceadvocati, Matei Moracowski notarii, Alberti Kanigowski, Joannis Pienkovic, Andreae Zolkowski, Joannis Buialski, Stanisłai Grzegorzowie scabinorum juratorum civitatis Drohicensis, primo cessanti peste, ac aliorum hominum fidedignorum ad actum congregatorum.

Testamentum Kozakow. Ex copia

Ad judicium praesens civile advocatiale Drohicense personaliter veniens famatus Joannes Czudowski, civis Drohicensis Zabuscensis, eidem judicio obtulit et reproduxit testamentum infrascriptum per olim famatum Nicolaum Kozak, civem Drohicensem Zabuscensem, coram certis personis recognitum manuque certarum personarum infrascriptarum subscriptum, petens a se per officium praesens suscipi et actis inscribi admitti. Cuius affectationi judicium praesens annuendo, hodie testamentum offerentem suscepit et artis praesentibus inscribere permisit de tenore tali.

Діало шіе в Дрогичиніе на Рускіей строніе; мешкаіащі в будах часу повітря року Панського тисзіащ сесцсетным двудзестым чвартем, місяцяча подлуг старе-о календарза дня 16 Новембра, при бітності wielu sąsiad ludzi wia-ry godnicki starci radi te-о miasta, mia-

nowiczie przy panu Jakubie Odojewiczu, Janie Czudowskim popowiczu Drogićkiem Ruskiej stroni, Marka Kowala, Siemiona Kopezia, Demiana Sokolika y Onaczka Panaszika.

Ja Mikołaj Kozak, mieszczanin Drogićki Ruskiej stroni Zabuzney z utczywą z żoną swą Nastazją Koloszanką, widząc na siebie gniew Boży y będąc niesposobne-o zdrowia, oznajmuje teraznyszem zeznaniem moim społecznie z małżoną swą, tedy dajem y daruim wiecznemi czaszy na cerkiew S. Spasa ogrodu nik-tore: ieden ogrod naprzeciwko Busławki wedle Zydzika Auskowski Waskowski; drugi ogrod Auskowski, Waskowski o miedzie Serowczinski wedle ulicki; trzeci ogrod dajem daruim na Paskudach Wielkich. Na spytał do teiże cerkwy S. Spasa drzewa sesczdzieśziąt, żeby szpital zbudowano przy teiże cerkwy. Srebra dwie grzywnie na kadziłnice, o czo prosze y dla Boga prosze, żeby to oddane było na cerkiew. Także przyacielom swym pożenie swey ruchome rzeczy: Hapcze Włoszance suknie falendiszowe brunatną, a drugi giermak czarni falendiszowy y czapka axamitna, lietnik brunatny muchoiarowy; dziewczynie Jackowej siostrzance krowe starą; Hapcze Wołoszance poduszek siedm, osma pierzyna; teiże Hapcze skrzynia chust białych; także siostrzenicy Polas-cze Wołosance kozuch krolikowy, suknia zielona siestuchowa, krowa mloda, poduszek siedm, osma pierzyna y skrzynia chust białych, lietnik brunatni muchoiarowy dziewczynie Jackowej. Siemieniowi Kupcowi ogrod czo wedle niego pod debeem wedle drogi Warszawskiej, dwie betcze żyta, krow dwie, także y gruntowne wsitkie polia odkazuie na przyacielle swoje. Naprzod Olechowy Pizdzielikowy pulwłoczek zaszianny, od iego oicza własnego nabity y kąt zaszianny, wolu czarne-o, jałowice czarną, Hryczkowy Roskowy, Iwanowi Kozaczikowy Jendrzeiowy Kosieczkowy dwie włocze polia zaszianno, dom z ogrodem, pszczoły, ogorkow nasiennik czo

bendzie, żyto y grike, a za to ogorki y za żytho aby pamięć odprawowały y do cerkwy S. Spasza w szobotnik żeby wpisano. Demianowi Sokalikowi jaloske, aby domu przyglądał i zita beczek cztery, czom poziczył żeby mu oddano. Proszę was, moi mili przyjaciele, żebyście się nie poziwały y Demiana nie poziwały y do przistag sie nie przywodzily y powtore proszę. A iesliby mie Pan Bog Wszchemogaczy raczył do pierwsze-o zdrowia przywiesić, tedy mi ten wolno testament skaszować, a iesli bym s te-o swiata szedł, tedy proszę panie urzendzie, żeby moja ostatnia wolia do ksiąg przyjeta y acticowana była. Onaczko Panaszik. Jakub Odoiewicz. Jan Czudowski. Et hic idem famati Jacobus Odoiewicz et Onaczko Panaszik, Joannes Czudowski coram officio personaliter comparentes publice recognoverunt, quia tunc temporis aderant circa praefatum testamentum scriptum et de verbo ad verbum in praefato testamento conscriptum suis praesentibus recognitionibus attestati sunt.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1625 г. № 10533, л. 242, 256 об.

№ 160—1625 г. Апрель 20 дня.

Фундушъ Пережырской церкви Святителя Николая, Минскаго воеводства.

Aktykowanie funduszu cerkwie Peredzyrskiej.

Лета от нароженя Сына Божого тысяча шестсот шестдесят осмого, мца Октебра двадцатого дня.

На вrade кгородскомъ в замку гарском Минскомъ, передо мною Мартиномъ Казимеромъ Володковичомъ, городничимъ и подстаростимъ Минскимъ, постановившысе очевисто его милост отецъ Иеронимъ Верига, священникъ Пережырскій, покладалъ ку актикованю до книгъ листъ фундуша на цер-

ковъ Пережырскую служащій, который так се в себе має:

Eustachi Wołowicz, z łaski Bożej biskup Wilenski, wiadomo czyniemy tym listem naszym, iż swieszczenik nasz z siola Peredzyła, na imie Piotr Weryha Wasilewicz, ktoremusmy podali cerkiew włosci naszej Lesnickiej, w wiewodztwie Minskim leżącą, w siele Peredzyrze, cerkiew świętego Mikołaja ze wszystkimi przynależnościami, to iest do tej cerkwi dwie włoce y zascianek w Dalekiej niwie do tejże cerkwi przynależący, tak też y sianożęć przy rzeczce Swisłocz u Wiaza nazwaną morgow trzy, także łaka od rzeki aż do drogi druga sianożęć nazwana pod Takarnią morgow dwa, z łaski naszej pozwalamy y dajemy dla rozmnożenia chwały Bożej y pilnieyszym będąc iemu kanun warzyć miodowy na Boze Narodzenie dziesięć kamieni, drugi raz na święty Mikołaj na wiosnie także dziesięć kamieni, a iesliby sam nie miał warzyć miodu, wolno mu komu kolwiek zaarędować, ani starosta nasz, ani arędarze nasze żadney przeszkody czynić nie mają y na młynach naszych Lesnickich y Ozierzyskim wolnego mliwa bez żadnego wżatku y datku co naprędzey otprawiać. Tam też swego gruntu wysz pomienionego ony swieszczenik żadney rzeczy pospolitey nie powinien dawać, tak też y sierebszczyny rzeczy pospolitey z ynszymi poddanymi naszymi nie powinien dać. Na co dajemy temu swieszczennikowi ten list nasz ręką podpisawszy y pieczęć przycisnąć kazalismy. Dat w Wilnie dnia dwudziestego Kwietnia. roku tysiąc szesceseth dwudziestego piątego. У того листу фундацыного печать притиснена, а подпис руки тыми словы: Eustachi Wołowicz Biskup Wilenski. На том же листе апробаца оноро написана тыми словы: Roku tysiąc szesceseth szesdziesiąt siódmego, miesiąca Julii dnia szóstego, pozwoliłem Germalowi Weryzie swieszczennikowi Peredzyrskiemu włokę pustą gruntu Makieiewską, do której żaden dziedzic nie zostaje; we

wsi Peredzyrn ze wszystkimi do niej przynależnościami do żywota iego, s której włoki względem rozrobienia oney na lat trzy nie ma czynszu ani żadnych innych podatkow pełnić, a po wyseiu tych trzech lat ma czynsz oddawać do folwar-ku Lesnickiego po złotych trzy A. Koto-wicz scholasztyk Wilenski. Druygi przypisokъ тыми словами: Anno tysiąc szesceseth osmego, die Octobris pierwszy. Pokładany był ten list, który we wszystkich punktach wcałości zachowałem do dalszey woli Jego mści xiędza biskupa Wilenskiego teraz-niejszego mego mściwego pana. Marcin Kazimierz Kownacki pleban Zagorski re-wizor. Которы же тотъ листъ фундацыны за покладанемъ его до акту и прозбою особы веръху помешоне ест до книгъ Гродскихъ Минскихъ актыкован и запи-санъ.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1665—1667 г. № 11786 л. 888—869

№ 161—1625 г. Августа 14 дня.

Духовное завѣщаніе Марины Дмитриевны Кононовичъ въ пользу Виленскаго Св. Ду-хова монастыря.

Лета отъ нароженія Сына Божого тисеча шестсот двадцать пятого, мѣца Декабра дванадцатаго дня.

На враде его кор. мѣсти кгородскомъ в замку Виленском, передо мною Миколаемъ Млечкомъ, хоружымъ Оршанским, подвоеводитимъ Виленским, оповедалъ отецъ Дмитры Шарыпа, наместникъ церкви Светого Дха монастыря Виленскаго и покладалъ къ актыкованію testament остат-нее воли мещанки Виленское Марыоновое Кононовичовое, пни Марыны Дми-тровны, под часъ морового поветъра року теперешнего тисеча шестъсотъ двадцать пятого, которымъ дей testamentомъ поме-

неная Марыоновая пни Марына Дми-тровна урадовне догковала домъ свой, тутъ в мѣсто Виленскомъ и з рѣчями стоячы-ми и лежащими на церковь Светого Дха монастыря Виленскаго; затымъ отецъ Дми-трый, показавшы тотъ testamentъ поме-ненное Марыны, абы оный до книгъ кгородскихъ Виленскихъ актыкованый, при-нятый и вписанный былъ, который впи-суючы до книгъ слово отъ слова такъ се в себѣ маеть.

Року тисеча шестсотъ двадцать пятого, мѣца Августа чотырнадцатаго дня. Мы, слуги урадовне ихъ мѣсти пановъ бурмист-ровъ Стефанъ Миколаевичъ и Хотей Куры-ловичъ былисмо прыданы на жодане отца Дмитра до пни Кононовичовое пни Ма-рыны Дмитровны, то передъ нами слу-гами остатнюю волю свою чыпила и признава и легкуе и отказуе домъ мой лежащий на заулку, што бокомъ пры церкви Светого Дха стоящими рѣчами яко и лежащими, домъ за брамою Острою межы границами с одной стороны Ма-са Клячы, а з другой стороны Ендрея Слискаго розника, и тотъ домъ легкуе и отказуе со всемъ сиратомъ и с котломъ, ено маемъ з монастыря трыста золотыхъ отдавши, домъ отрыматъ вечными часы. Обликъ, который естъ у пана Хомы Матфеевича на кошъ тисечу на пна ста-росту Лицкаго Салегу, а мають ойцове Светого Дха рускаго отыскиватъ. Душу мою полсцаю Пну Богу, а тело мое метъ бытъ поховано пры церкви Светого Дха. У того testamentу подписъ руки писмомъ полскимъ в тые слова: Stefan Mikołajewicz gęka własną, а другой подписъ руки рус-кимъ писмомъ в тые слова: Хотей Куры-ловичъ рукою власною. Што естъ до книгъ кгородскихъ Виленскихъ записано. Пре-писано.

(На оборотѣ). Року 1625 (1625) мѣца Декабра дванадцатаго дня тотъ testamentъ черезъ отца Дмитрыя естъ до книгъ до актыкованія покладанъ. А подъ тою датою подписъ руки подстаростого Виленскаго пна Петра Хоминскаго тыми словами на

самом тестamente так есть написано:
Piotr Chominsky Podstaroscy reka.

Наъ связи документовъ Виленскаго городского суда
№ 1674, л. 204.

№ 162—1625 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе мѣщанина и купца
г. Вильны Григорія Захаровича, которымъ
онъ во время морового повѣтрія отписыва-
етъ въ пользу Виленской братской церкви
Сочествія Св. Духа разное недвижимое и дви-
жимое имущество.

Лета от нароженя Сна Бжого тисе-
ча шестсот двадцат пятого, мца Дека-
бра дванадцатого дня.

На враде его кор. млсти кгородском
Вилепском, передо мною Миколаем Млеч-
ком, хоружым Орлианским, подвоеводим
Виленским, оповедал отец Дмитры Ша-
рына, наместник церкви Стетого Дха
монастыра Виленского и покладалъ ку
актыкованю тестамент остатнее воли под
час морового поветра року теперешнего
тисеча шестсот двадцать пятого, кото-
рым дей тестаментом помелены Грыго-
рей Захаревич урадовне легговал дом
свой (и маетность) свою тут в месте
Виленском на церков (Стго) Духа мо-
настыра Виленского; затым отец Дми-
тры, (пок)азавшы тот тестамент помене-
ного (Грыгоря) Захаревича, абы оный
до книг кгородских Виленских (а)ктыко-
ванный, прынятый (и вписа)ный былъ,
который вписуючы до книгъ слово до
слова так се в себе мает.

Року 1625 (1625), мца Августа 18
(18) дня.

На жодане пана Грыгоря Захарев-
ича, мещанина и купца места Виленско-
го, отъ ихъ милости панов бурмистров и
радец о слугъ урадовых меских прысяг-
лых Стефана Миколаевича и Хотей Ку-
рыловича, што отписуетъ до церкви

Сочествія Пресветаго и Жывотворяща-
го Духа, где мает тело мое погребено
быть, где жона моя и дѣтки похованы
суть. Напрод дом мой власный не заве-
деный никому, лежащий межы домами
отъ правое стороны Яна Сикоры, а з
другое стороны Харытона Возочника.
Напрод белки выскочки шестсотъ и чо-
тыры десятки за коп сем, футра бруш-
ковые два за коп пят, кроликовых пе-
ределов шест по коп осми, полфутра
белинного по коп тры и гршей осмъ,
котового полфутра за коп шесть, пре-
возковых футер два за коп шеснацать,
бабиное футро за коп две, зачых фу-
тер два за коп полторы и грошей шесть,
чверть футра котового за копу одну
кгрошей двадцать, котов пять по гршей
сорок осмъ, котовое брушковое за коп
десеть, хребтовое котовое футро за коп
осмъ, тахир козок за коп пять, футро
белиное напшталъ горностаевого за
коп шесть, футер кроликовых сем лоз-
ных хребтовых по осми золотых, пол-
футра кроликового за коп две, белки
подолское футер осмъ по коп осмъ—чы-
нит коп шестдесять чолыры, полотна
штуки две т(онк)ого, цвилеху штука од-
на за коп дватцат, ручников штучка
(одна) за золотых пять, соболей тры
пары за коп трыдцать, окгонковъ до
трох шалок за коп десеть, ворок тры,
окгонков кунних семнацат за коп чо-
тыры, горностаев сорок, передка одна
за коп десеть, куницъ се(м) за коп сем,
чамара мухаеру турецкого, белками хреб-
товыми подшыта, катанка полаксамитная,
ментликъ мухаеру турецкого вышневый,
кшталтъ аксамитный один, девчины доч-
ки летников чотыры мухаеровых, кгер-
маки два фалендышовых чорных, летник
зеленый, кшталтъ чорный, котель пив-
ный, Грыгоря папочника аксамитного
пан Грыгорей даровалъ долгом, цыны и
медзи дробязку чотырнадцать поголова.
У Ковне у немца у пна бумистра Ко-
венского Плата одинацать фас слявъ,
смушковъ у кипце сто, ирхи робленое

полста за коп двадцать, кры бочулка, жупан фалендышовый з кгузниками серебряными двадцать чотыры, поес самого за коп двадцать, коп тисавый один, возы два кованых, семени мойранового фунтовъ сем за копъ двадцать осмъ, левендового и розмайранового насеня за коп двадцать, футер фарбованых лазуровых пять (за тры)ы, копы, завыйков сорок шест. В*) . . . у Грыгоря Мороза чотыры завыйки котовые, фугро . . . горностаевых, футер две по семнадцат коп, белинна брушковые коп шест. У пна Прокопа . . . ича, што до предажы узял волки по две копе, смушковых футер пят по две копъ, индера(ки) два по тры копе, малых два по копъ, футер чорных смушковых осмъ по пети золотых, полфутра смушкового, лисов десет по золотых тры, котовъ заморскихъ деветнадцать, манка вырова коп тры, брушкового полфутра пят золотых, тры чверти брушкового футра за чотыры золотых, футро белинное за пят золотых, штука цвилюху за коп двадцать, пожковых редовъ полшеста, козокъ тахировъ два по коп пят, кроликов двадцать чотыры по осми грошей, колиер горловый, лисих два горла, горностаев тры сороки и шест, а сорок по коп десяти, поес серебряный на ремени позластистый один, ложок серебряных двадцат, кгузиковъ двадцат тры серебряных, цыны кгарнец и полкгарцовка одна, мисцыновых чотыры, скрынка Давыдова, од тое скрынки прыйдетсе чотыры золотых. Павлу брату и Ивану моим сто коп одказую, Федору Могилевцу коп сорокъ а самъ вишен зостае.

У того тестаменту подписе руки писмом руским тыми словы: Хотей Курыловичъ рукою власною. Што ест до книг кгородских Виленских записано, з которых и сее выписе под печатю урадовою и с подписом руки писарское

*) Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ выпрошались.

гдну отцу Дмитрыю Шарыпе ест выданъ.

Року 1625, мца Декабра двадцатого дня. Тотъ тестамент, через отца Дмитра до актыкованя ест покладан, а под тою дагою подписе руки подстаростого Виленского пна Петра Хомиנסкого тыми словы на самом тестаменте ест наисано: Piotr Chominskiy Podstarosci geka. Выписъ выдан. Видимусъ выдан. Преписано.

Изъ связки документовъ Вилонского гродского суда № 4674, л. 281.

№ 168—1625 г. Августа . . . дня.

Духовное завѣщаніе Виленскаго мѣщанина Андрея Ильича Субачича, которымъ онъ отписываетъ во время морового повѣтрія на церковь Сошествія св. Духа свою часть каменницы по Конской улицѣ въ г. Вильнѣ и другое имущество.

Лета от нароженя Сна Божого тисеча шестсот двадцат пятого, мца Декабра двадцатого дня.

На враде его кор. мсти кгородском в замку Виленском, передо мною Миколоем Млечком, хоружымъ Оршанским, подвоеводимъ Виленским, опоредал отецъ Дмитрій Шарыпа, наместникъ церкви Светого Дха монастыра Виленского и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее воли пна Андрея Ильича Собачыча под час морового поветра року тисерешнего тисеча шестсот двадцат пятого, которым дей то тестаментом помеченный пна Андрей Ильичъ урадовне лекговал част свою у каменницы так теж и част мастности своее, которая на него прыналежит по небощыку отцу его пну Или Собачычу, мещанину Виленском, на церков Светого Дха монастыра Виленского, за тым отецъ Дмитрій показавшы тот тестамент пна Андрея Ильича, абы оный до книг кгород. Виленских акты-

кованый, прынятый и вписанный былъ, который вписуючы до книг слово од слова так се въ себе маеть.

Року 1625, мѣца Августа ... *) дня.

На жондане учтивого млоденца пна Андрея Илича Субачича от их мсти пнов бурмистров и радецъ слуг урядовых меских прысяглых Стефана Николаевича а Хотей Курыловича, што отписую до церкви Сошества Пресвятаго Дха, где мает тело мое погребено быти, часть мою у каменницы, которая ест на Конской улицы, з одной стороны пна Богдана Закревскаго, райцы места Виленского, а з другой стороны Киприяна шапочника, также теж часть маситности мне належачой по небожчыку пну отцу моему Или Субачичу, што у опекунов ест, з части мне належачой, ведлуг порохунку слушного, а с той части моею мне належачой, где тело мое погребено быт мает, отцове коштом своим з монастыра братского Виленского церкви Сошества Пресвятаго Дха як погребат, так и кошты свой ведлуг слушности мает быт. Хотей Курыловичъ рукою власною. У того тестаменту подпис руки писмом руским тыми словы: Хотей Курыловичъ рукою власною. Што ест до книг кгородских Виленскихъ записано, с которых и сес выпис под печатю урядовою и с подписомъ руки писарское гдну отцу Дмитрию Шарыпе ест выдан. (На оборотъ) Року 1625, мѣца Декабра дванадцатого дня. Тот тестамент через отца Дмитра ест до актыкованя покладан, а под тою датою подпис руки подстаростего Виленского пана Петра Хоминского тыми словы: Piotr Chomiński podstarości gęka.

Изъ связи документовъ Виленскаго градскаго суда № 4674, л. 292.

*) Число выкрошилось.

№ 164—1628 г. Августа ... дня.

Духовное завѣщаніе Виленской мѣщанки Евдокии Константиновны, которымъ отписывается во время морового повѣтрія въ пользу церкви Сошества Св. Духа деньги и часть каменницы и разное движимое имущество.

Лета от нароженя Сна Божего тисеча шестсот двадцат пятого, мѣца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. мсти кгородскомъ, в замку Виленском, передо мною Николаемъ Млечком, хоружымъ Оршанскимъ, подвоеводимъ Виленским, оповедал отецъ Дмитры Шарыпа, наместникъ церкви Светого Дха монастыра Виленского и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее воли небожчыцы пни Евдокии Константиновны под час морового поветра року теперешнего тисеча шестсот двадцат пятого, которымъ дей то тестаментомъ помененая Евдокия Костантовна урядовне лекговала часть дому своего и часть маетности своею тут в мѣсте Виленском на церковь Светого Дха монастыра Виленского; затымъ отецъ Дмитры, показавшы тотъ тестаментъ поменное Евдокии Константиновны, абы оный до книг кгородских Виленскихъ актыкованный, прынятый и вписанный был, который вписуючы до книг слово от слова так се в себе маеть.

Року 1628, мѣца Августа (? *) дня.

На жодане и росказанемъ от их мстей пановъ бурмистров слугу прысяглого Хотей Курыловича прыданный пни Евдокии Костентинновны небощыка пна Ивана Романовича Зайца, мѣщанина Виленского, напрод коп пятаот гршей, которых узял брат мой Хрол Константинович, которых и до того часу не отдал, также и товару розмантого што найлешного с крамы побрал на коп сто, то те-

*) Число выкрошилось.

№ 185—1825 г. Октября 15 дня.

Документъ на пріобрѣтеніе Виленскимъ св.-
Духовымъ монастыремъ плаца Ягнеши
Адамовны,

Лета отъ нароженія Сна Бжого тисеча
шестсотъ двадцатъ пятого, мѣца Декабра
дванадцатого дня.

На вѣдѣ его кор. млсти кѣродекомъ в
замку Виленскомъ передо мною Нико-
лаемъ Млечкомъ хоружымъ. Оршанскимъ
подвоеводитимъ Виленскимъ оповедалъ отецъ
Дмитрій Шарыпа справца кѣрунтовъ его
млсти пна Яна Окгинского старосты
Кормяловскаго, а намѣстникъ церкви св.-
того Дха монастыря Виленскаго и по-
кладалъ къ актыкованію листъ продажы
пляцу на имѣ Ягнеши Адамовны подъ
часъ мороваго поветрыя року тѣперш-
него тисеча шестсотъ двадцатъ пятого, ко-
торымъ дѣй то листомъ помененая Ягне-
ша Адамовна урadowне предала пляцъ
свой никому незаведеный его млсти пну
Яну Окгинскому затѣмъ отецъ Дмитрій
показавшы тотъ листъ Ягнеши Адамовны
абы оный до книгъ кѣродскихъ Вилен-
скихъ актыкованый прынятый и вписан-
ный былъ, который вписуючы до книгъ
слово одъ слова такъ се в себѣ маеть.

Року тисеча шестсотъ двадцатъ пято-
го, мѣца Октебрия петнадцатого дня. На
жодане гедна отца Дмитрія Шарыпы,
на тотъ часъ будущаго справцы кѣрунтовъ
отъ его млсти пна Яна Окгинского, ста-
росты Кормяловскаго, што купилъ на по-
требу его млсти пляцу и Яновое Му-
лярки на имѣ Ягнеши Адамовны за
копъ осмнадцать литовскихъ, а пляцу у
должъ сажонъ чотырнадцатъ, а поперекъ
сажонъ петнадцатъ с одной стороны его
млсти пна Яна Окгинского, а з другой
стороны Матыса Козореза тесли, также
подле купилъ у Матыса Козореза тесли
сажонъ осмъ удолжъ, а поперекъ сажонъ
трынадцатъ, купленный за копъ семнадцать
у границахъ с одной стороны удовы Му-

перъ за ведомостію моею коробка смупи-
ковъ сырыхъ белыхъ естъ у монастыря, то-
вару што у крамѣ и скрынѣ у крамѣ,
также и в монастырѣ естъ скрынѣ, от-
давши за спасенія небощыка малжонка
моего, за погребъ до церкви копъ трыд-
цатъ, долгу што до монастыря, што позы-
чала готовыхъ копъ шестъ я сама, на по-
гребъ девки узяламы также и выневши
на погребъ мене самой копъ десетъ литов-
скихъ, а тая копъ десетъ на выдатки по-
гребу моего презъ отца Дмитрія Шары-
пу дано гршы з монастыря, кгда прій-
де до розделу, впродъ маеть быть отдано
до монастыря долгу яко и по мужу мо-
емъ Ивану Романовичу лѣггацыя до цер-
кви Светого Духа. А тая маестность вып-
мененая маеть быть поделена на тры ча-
сти з дѣти нашыми, впродъ отдавши
церкви частъ мою, гдѣ мое тело при ро-
дичахъ и мужу моему похована буду, так-
же и частъ у кансницы по братѣ моемъ
мне прыходячая—то до церкви, абы за-
нихъ Бга прешено, гдѣ панъ Богданъ Бо-
рысовичъ живетъ. Хотѣй Курыловичъ
власною рукою.

У того тестаменту подписъ руки пис-
момъ рускимъ тыми словами: Хотѣй Куры-
ловичъ власною рукою. Што до книгъ
кѣродскихъ Виленскихъ записано, с кото-
рыхъ и сѣсъ выписъ подъ печатью урadowною
и с подписомъ руки писарскаго гдну от-
цу Дмитрію Шарыпе естъ выданъ. Пре-
писано. (На оборотѣ) Року 4725 (1625)
мѣца Декабра дванадцатого дня. Тотъ те-
стаментъ отецъ Дмитрій до актыкованія
покладалъ, а подъ тою датою подписъ руки
подстаростого Виленскаго пана Петра
Хоминскаго тыми словами: Piotr Chominski
podstarosci ręką.

Изъ связи документовъ Виленскаго гродскаго суда
№ 4674, л. 293.

лярки Яновое Ягнешки Адамовны, а з другою стороны Лукаша Лысого возочника през уряд меский их млсть панов радец пна Балцера Григоревича райцы рымъского, а з другою стороны руское лавицы пна Грыгоря Федоровича, а пна писара Балтрома Цетровича при слугах урядовых Офанаса Филиповича, а Марка Мостах, што дано до книг местных радецких ест записано. У того листу продажного подписе руки писмомъ рускимъ тыми словы: Офанас Филиповича слуга их млстей пановъ бурмистров и радец Виленских рука власная, што до книг кгородских Виленских записано.

Року 4471 (1625) мѣца Декабра дванадцатаго дня тот лист на два пляцы через его млсть отца Дмитра до актыкованая естъ поданыи; под тою датою подписе руки пна Петра Хоминского подстаростого Виленского тыми словы: Piotr Chominsky podstarosci reka.

Изъ связки документовъ Виленскаго гродскаго суда № 1674, л. 290.

№ 168—1625 г. Декабря 12 дня.

Духовное завѣщаніе Лунаша Амеляновича въ пользу Виленскаго Св.-Духова монастыря.

Лета от нароженя Сна Бжого 4471 (1625), мѣца Декабра дванадцатаго дня.

На враде его кор. млсти кгородском в заыку Виленском, передо мною Миколом Млечком хоружым Орипанским, подвоеводим Виленским оповедал отец Дмитрий Шарыпа, наместник церкви Светого Дха монастыря Виленского и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее воли мещанина Виленского пна Лукаша Амеляновича под час морового поветра року теперешнего 4471 (1625), которымъ дей тестаментом помеченый Лукаш Амелянович урядовне лекговал дом свой тут в месте Вилен-

ленском и товары свое на церков Светого Дха монастыря Виленского, затымъ отец Дмитрий, показавшы тот тестаментъ помещенного Лукаша, абы оный до книг кгородских Виленских актыкованый, прыняты и вписаныи был, который вписуючы до книг слово отъ слова такъ се в себе масть.

На жондане учтивого пна Лукаша Амеляновича, мещанина места Виленс.

. будучы на теле хорым а на умысле здоровым просил от их мостей пнов и радец о слугу присяглого прыданыи был Хотей Курылович на прод. ны за плитницами у тыл Ивана Редкового огорода до монастыря церкви Сошества Пресветого Духа отписую, на которого вишен п. ролковичу коп двацат чотыры, а рок от Рожества Христова в року двацат пятом до року двацат шостогож тогожъ еста пришлого отцове з монастыря братского Виленского церкви Сошества Пресветаго Д. менованыи у склепе у малой Кгелде за коп девет за ключом моим пт. урядом отцу Дмитрию законнику тогож монастыря, боярыну в. Зодишок Иля пна Комаров Марына Ахремовна што детем Прокопо. писала напрод: пара летников, един мухаеру турецкого совсим, а другой простого мухаеру, пара полчомарок, шапка една бобровая, горностаевая другая, третий капелюш, кгермак чорный люндышовый один, белых хуст колко кошулек и завиток, а долгу Гаврыловой Курылчыной винно коп пят то ест шолку и кгузиков, то маем отдат з монастыря сестре уроженой Елене, што ест у Жомойты дат ей коп пят и до того малыи хлопец сестранок мой при монастыру Стефан, а мене коштом своим живити мают и погresti отцове з монастыря ведлуг повинности хрестиянской поховати мают. Хотей Курыло рукою власною. У того тестаменту подписе руки писмомъ

рускимъ теми словы: Хотей Курыловичъ рукою власною. Што ест до книг кгородских Виленских записано, о которых и сего выпис под печатью урядовою и с подписом руки писарского гдну отцу Дмитрию Шарыпе ест выдан.

Року 1625, мѣца Декабра дванадцатого дня тот тестамент через отца Дмитрия ест до книг до актикованя покладан, а под тою датою подпис руки подстаросдего Виленского пна Петра Холмского теми словы: Piotr Chominski podstarosci reko на самом тестаменте так ест написано.

Изъ связки документовъ Виленскаго городского суда № 4674, л. 201.

№ 187—1626 г. Февраля 27 дня.

Продажная запись на недвижимое имущество въ г. Дрогичинѣ Пашна и Прононія Сесилевичей Лясковичей священнику при церкви въ Русскихъ Савичахъ отцу Николаю Васильевичу Межирѣцкому.

Judicium bannitum advocatiale celebratum in Drohicin feria sexta post Cinerum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo sexto.

Poponi de Sawice venditio.

Coram officio advocatiali civili Drohiciensi personaliter comparentes laboriosi Pasko et Prokopius Sesilowicze de Laskowicze, subditi Magnifici domini Wesolowski, marsalci Magni Ducatus Lithvaniae, sani mente et corpore existentes, palam publiceque recognoverunt et quilibet illorum suo pro interesse recognovit, quia honorabili Nicolao, filio olim Waszili de Medzirzecze, poponi de Sawicze Ruskie et consorti ipsius honestae Annae Koprianowna, coniugibus legitimis eorumque successoribus bonorum suorum videlicet aream cum domo dicto Thimosowskie,

ipsos recognoscentes post olim honestum Thimosium, fabrem, civem Drohicensem, fratrem suum germanum steriliter decessum iure naturali spectantes et concernentes, inter metas Boris sutoris ex una et Czarnaczkiego ex altera parte sitos, in platea Rutenica existentes, prout se habetur et protenditur, in fundis civilibus Drohiciensibus subiacentes, cum omnibus eorumdem bonorum utilitatibus commodisque universis ex eisdem quovis modo provenientibus ac cum omni iure suo, dominio tituloque haereditario, prout soli tenuerant, habuerant, possidebant, nil pro se ibidem et suis successoribus reservando et excipiendo, pro summa viginti sex sexagenarum grossorum polonicalium, perpetuo et in aevum vendiderunt, inscripserunt tenere, habere et possidere perpetuis temporibus, cui iam iidem ex nunc recognoscentes eidem emptori suo intromissionem realem cum pacifica possessione per officium competens acceptumque admittendo inscribendoque se iidem recognoscentes de bonis suis omnibus eundem emptorem et eius successores occasione praemissorum omnium ab omnibus impedimentis iuridicis ac extraiuridicis personarum quarumvis, nec non ab omnibus iniuriis, damnis cuiusvis status existentium per omnes praescriptiones iuris Magdeburgensis tueri, defendere, evincere, eliberare, intercedere, sub vadio simili aliorum viginti sex sexagenarum grossorum polonicalium succubito et perempto, coram officio consulari vel advocatiali civili Drohiciensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellacionibus, prosecutionibus, evasionibus, arrestis, praescriptionibus fataliis ac aliis omnibus iuris remediis praemissa evadendo. Et hic idem personaliter comparentes famati Albertus Kani-gowskj et Joannes Pienkowiez scabini iurati una cum praecone provido Leonardo civili Drohiciensi publice recognoverunt, quia condescendendo die actus hodierni in praefatam aream et domum dictos Timosowskie in fundis civilibus Drohicien-

sibus sitos, modo praemisso venditor actisque praesentibus inscriptos, vigore eiusdem inscriptionis intromisserunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 431, 437 об.,—458,

№ 168—1628 г. Декабря 11 дня.

Дарственная запись на участок земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу мѣстной Никольской церкви отъ Ивана Яковлевича Продилю.

Judicium bannitum advocatiale celebratum in Drohiczin feria sexta ante festum sanctae Luciae Virginis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo sexto.

Ecclesiae Mikol. donatio.

Comparens personaliter coram officio praesenti advocatiali Drohicensi providus Jacobus filius olim Iwani Prodilo, quondam civis Drohicensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse hortum suum paternum haereditarium, inter metas Chorciki ex una, et viam ad Zaieczniki tendentem, prout in se habetur, in fundis civilibus Drohicensibus situm et iacentem, ad ecclesiam Rutenicam Sancti Nicolai Episcopi sub arce piaque opera eiusdem ecclesiae perpetuis temporibus dat, donat et inscribit, ex nunc intromissionem cum parata possessione admittit. Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Zolkowski et Albertus Kanigowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Swieczyk publice recognoverunt, quia ipsi die hodierna venerabilem presbiterum ecclesiae Sancti Nicolai in hortum donatum ecclesiae praefatae intromiserunt,

possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 519, 539 об.

№ 169—1628 г. Декабря 17 дня.

Фундушъ богадѣльни при Бытенскомъ Базиліанскомъ монастырѣ, Слонимскаго повѣта.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt siódmego, miesiąca Septembra veteris dwudziestego drugiego, a novi stili Oktobra trzeciego dnia.

Circa acta ziemstwa Wilenskiego stanowszy osobiscie przewielebny im. xiądz Julian Piotrowicz, klasztoru Bytenskiego xx Bazylianow superior, zapis na fundusz szpitalowi Bytenskiego wydany niżej wpisujący się do akt podał, którego wyrazy takowe:

Ja Mikołaj Tryzna, kuchmistrz wielkiego xięstwa Litewskiego, podkomorzy powiatu Słonimskiego, a ja Maryna Monwidowna Dorohostayska, małżonka wprzod-rzeczonego imię pana kuchmistrza wielkiego xięstwa Litewskiego, czyniemy wiadomo y zeznawamy sami na się tym naszym spólnym dobrowolnym wieczystym zapisem, iż cośmy w imieniu naszym Byteniu, w powiecie Słonimskim leżącym, przy cerkwi naszej Bytenskiej założenia Przemienienia Panskiego, niedaleko od monastyrza teyże cerkwi naszej zbudowali szpital dla mieszkania ubogim ludziom ułomnym, aby oni w tym szpitalu mieszkając w tey cerkwi Bożej usługę czynili, a za nas y potomki nasze iako za aktytorzy tey cerkwi pana Boga prosili, w którym tym szpitalu tak teraz za żywotów naszych iako y po żywocie naszym chcemy to mieć, aby ustawicznie tak męszczyzn iako y białych głów dziesięć osob mieszkało, którzy aby tam za czym mieli mieszkać dla wychowania im tym listem

funduszem naszym na ten szpital nadaemy y fundujemy wiecznemi czasy, iż za żywotów naszych my sami, a po żywocie naszym potomkowie y successorowie nasi, którzy po nas to imienie y dwór nasz Byten będą dzierżeć, z tego dworu naszego Bytenia do tego szpitala wiecznemi czasy mamy y powinni być na wychowanie tym ubogim przez ręce oycy ihumena tegoż monastyrza Bytenskiego dawać, a mianowicie w każdy rok gotowego grosza sześć kop groszy liębzy Litewskiej, żyta beczek sześć, ięczmienia beczek trzy, gryki beczek trzy, jarki beczkę iedną miary Słonimskiej, soli beczkę iedną, wieprza całego żywcem na karm zhożego y zboża na ukarmienie tego wieprza beczek dwie wianego, do tego ogrodu owoszczowy wiecznemi czasy zapisujemy pod miasteczkiem naszym Bytenskim w pewnych granicach wymierzony y ograniczony, w którym ogrodzie wolno im będzie na potrzebę szpitalną wszelakie jarzyny ogrodnie zasiewać y onych używać; do tego na opał tak zimie iako y lecie w każdy rok mieszczanie y poddani nasi Bytenscy, każdy z nich z domu swego do tegoż szpitala powinni być dawać po wozu drew. Budowanie tego szpitala iesliby kiedy poprawki potrzebowało, tedy z tegoż dworu naszego Bytenskiego naprawować powinni być, a iesliby za czasem przyszłym to budowanie zgniło albo strzeż Boże zgorzało, tedy na to miejsce także budowanie y na tym miejscu z tegoż dworu naszego Bytenia przez nas samych albo suksessorów naszych pobudowane bydz ma. Co wszystko iako się wyżej opisało za żywotów naszych my sami w każdy rok powinni będziemy ziszczyć y oddawać, a iesliby po żywocie naszym potomkowie y successorowie nasi, kto po żywocie naszym tę majątność naszą Bytenską dzierżeć będzie, a według tego postanowienia y listu naszego w którym kolwiek roku lub wszystkiej tej ordynatyi ogółem, abo części z niej której do tego szpitalu nie oddał y dawać niechciał, tedy każdy

takowy dzierżący po nas tej majątności naszej Bytenskiej za przypozwaniem onego, a to od imści oycy metropolita albo od oycy ihumena Bytenskiego do któregożkolwiek sądu y prawa na rok zawity niestatutowy by nakrotszy ma y powinien będzie za to zapłacić zaręki dwiescie kop groszy litewskich, której tej zaręki połowica ma należeć aktorowi tej sprawy, a druga połowica na ten szpital nasz Bytenski na wychowanie y odzież tymże ubogim w tym szpitalu mieszkającym, a ociec ihumen Bytenski terazniejszy y napotem będący ma tego doglądać, aby do tego szpitala nie przyjmowano ludzi obcych, cudzych poddanych, ieno tutejszych naszych Bytenskich y to ludzi chorych, ułomnych, którzyby sobie sami wyżywienia wyrobić y mieć nie mogli. Na co dla lepszej wiary ręcesmy swoje podpisali y pieczęci kazali poprzyklądać; także za prozbą naszą ichność panowie przyjaciele niżej pomienieni ręce swoje podpisali. Pisan w Byteniu, roku tysiąc szescsetnego dwódziesiątego szóstego, miesiąca Decembra siedemnastego dnia. U tego zapisu podpisy aktorów y pieczętarzów przy wycisnionych pięciu na masie czerwonej pieczęciach takowe: Mikołay Tryzna kuchmistrz W. X. Littgo, podkomorzy Słonimski własną ręką. Maryna Monwidowna Dorohostayska Tryznina Kuchmistrzowa W. X. Littgo ręką swą. Marcian Tryzna, proboszcz, Gieran. Kanonik Wilenski S. R. M. S. Krzysztoff Jesman Synkowski ziemski Słonimski pisarz ręką swą. Potubinski Michał sędzia ziemski Słonimski ręką swą. Na marynesie tego dokumentu zapisu suscepta w ruskim ięzyku takowa: Roku tysiecza szescset dwadcat semaho, miesiąca Maja semaho dnia, welmożny ieho miłost pan Mikołay Tryzna, kuchmistr welikoho kniazstwa Litowskoho y małżonka ieho miłosti ieymost pani Maryna Montwidowna Dorohostayskaja sey list swoy dobrowolny oczewisto spolne przyznat raczyli w roczki. Krzysztoff Jundyl podstarosta Słonimski. Waleryan Bruchanski sudia hrodski Słonimski. An-

drey Ofanasowicz woyski y pisar. Po podaniu do nktykacyi jest takowy zapis funduszowy do xiang ziem. Wilen. spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Виленскаго земскаго суда за 1797 годъ, № 4240, т. № 070-901.

№ 170 — 1827 г. Апрель 28 дня

Фундушъ Порплищской церкви, Ошмянскаго уѣзда.

Akt ekstraktu funduszu na cerkiew Porpliską służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego dziewiątego, miesiąca Julij piątego dnia.

Na urzędzie I. k. mści grodzkim Minskim przede mną Kazimierzem Mikołaiem Święciekim, podstaroscim sądowym w. Minskiego, od jasnie wielmożnego imści pana Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego w. Minskiego starosty installowanym. comparendo personaliter w Bogu w. ociec Andrzej Fiedorowicz, paroch Porpliski, opowiadał, prezentował y ad acta podał ekstrakt funduszu na cerkiew Porpliską przez w Bogu zeszyłych I. w. w. ichmściow panow Franciszka z Zebrzydowa y Annę z Zienowiczow Zebrzydowskich, kasztelanow Lubelskich, Nowomieskich, Korszynskich, Szereszowskich etc. starostow małżonkow czynionego, ex archivo archidiecaesano metropolitano Polocensi wydany in rem et partem tegoż pomienionego w Bogu wielbnego oycy Fiedorowicza, porocha Porpliskiego y następcow imści służący y należący, którego ekstraktu tenor sequitur talis.

Franciszek z Zebrzydowa Zebrzydowski, kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szereszowski, Anna Zofia z Bratoszyna Zienowiczowna Zebrzydowska, Kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korzynska, Szereszowska małżon-

kowie, oznaymniemy tym naszym komu by o tym wiedzieć należało w potomne czasy listem, iż co my mając w inaiętności naszej Porpliszczach do głównej naszej drugiej inaiętności nazwaney Głębokiego, w powiecie Oszmianskim leżącey, należące, cerkiew ruską, a nie mając tam obecnego swieszczennika dla odprawowania nabożenstwa, przez co wielkicy maiestatowi Boskiemu, a naybarzicy ziemianom, boiarom y poddanym łamecznym niewygodą, zaczym my uprosiwszy u I. W. w Bogu przeoswieconego imści oycy metropolity ruskiego, wielbnego oycy Hrehorego Krassowskiego, na ustawiczną rezydencyą y odprawowanie nabożenstwa, któremu tę pomienioną cerkiew ze wszystkimi apparatami, przy tym mieszkania y na wychowanie gruntu gołego włok pułtory, a osobliwie włok trzy z podanemi czterema we wsi Porpliszczach mieszkającemi, to jest Stefana Wołosatego, Kondrata Litwina, Stefana Cilluta, Staska Hrehorowicza z żonami, z dziećmi y ze wszelką ich należnością w powinnościach płaceniu czynszow y poborach iako nam czynili z tym wszystkim wyłączywszy tych włok pułpiący z pomienionemi poddanemi, w pewnych miejscach y miedzach będących, z przydatkami do tych włok, z sianożęciami, wstępem do puszczy na opał drew y na budowanie, a odłączywszy od pomienioncy inaiętności Porpliszcz temu swieszczennikowi y successorom iego na wieczne czasy do cerkwi Porpliskiej podawszy zapisujemy. Do tego wnaszamy tu na grunty Porpliskie pod ziemianami boiarami y poddanemi łamecznymi w wierze świętey katholickiey y ruskiey wychowanemi będące dziesięcinę, którą to jest z każdej włoki po osminie żyta w icsieni z swoją miarą ieżdżąc wybierać ma, także sadzawkę y studniu przed tym naszą dworną onemu podaiemy, przy ktorey wolno będzie na potrzebę swoją piwo y gorzałkę ustawicznie pędzić. Co to wszystko na pomienioną cerkiew swieszczennikowi naszemu wielbnemu oycowi Hrehoremu Kras-

sowskiemu, poki iego linia zeydzie, a potym y ich następcow wiecznemi czasy zapisuiemy bez wszelkicy ni odkogo przesz-kody, iako od oycow duchownych tudziesz y od swieckich osob; y to też dokładamy, iż osobliwie ze dworu naszego Porpliskiego na oltarz swiecy y wino mają być zawsze dawane, a który by kolwiek z naszych poddanych, a wielebnego oyca parafian był sprzeczan y albol naruszający lub słowem, lub uczynkiem, tedy za daniem znać do dworu, a za skargą w. oyca my y nasze dozorce y suksessorowie takich nieposłusznych bez wszelkicy odwłoki za obelgę aby był skarany, za co ten y każdy swieszczennik każdego roku co miesiąc w jedną sobotę iako za żywota tak y po żywocie naszym za nas Pana Boga prosić, służbę Bożą odprawić y wszelką nabożenstwo należące powinni będą, w czym zabiegając, aby od nas, a po nas suksessorowi nasi ni w czym nie czynili, a kto by w czym kolwiek ten nasz list y w nim wołą naszą naruszył, tedy takowego na sąd straszny Boży pozywamy. Na co ten list z pieczęcią y z podpisem rąk naszych daliśmy, który wolno będzie do xiąg metropolitanskich y urzędowych aktykować. Pisan w majątności naszej Głębokim, roku Panskiego tysiąc szescset dwudziestego siódmego. miesiąca Apryla dwudziestego trzeciego dnia w dzień S. Jerzego święta rzymskiego. Locus sigilli. Franciszek z Zebrzydowa Kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szereszowski ręką swą. Anna Zienowiczówna Zebrzydowska, Kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korszynska, Szereszowska ręką swą.

U tego ekstraktu konnotacya temi wyrażasie słowy. Ta kopia że iest zgodna cum suo originali, którą in archivo archidiecaesano metropolitano conservatur, in fidem przy zwykłej pieczęci podpisem ręki moiej stwierdzam. W Struniu, die secunda Augusti tysiąc siedmset piędziesiąt trzeciego. U tey konnotacyi przy pieczęci podpis ręki I. W. w Bogu nayprzewieleb-

nieyszego imsci xiedza arcybiskupa Połockiego, a pod pieczęcią podpis ręki imsci pana pisarza in eum tenorem. Floryan Hrebniński metropolita całej Rusi, arcybiskup połocki imp. Michał L. Sledkiewicz pisarz apostolski spraw nadwornych metropolitanskich y arcybiskupskich Połockich aktuaryusz. Który to takowy ekstrakt funduszu za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg grodzkich spraw wieczystych w. Minskiego przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1758—1764 годы, № 11801, л. 274—274.

№ 171—1827 г. Ноября 28 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ пользу Забужной церкви въ г. Дрогичинѣ, отъ супруговъ Жолновскихъ и Себестіана Гошика.

Judicium bannitum advocatiale civile Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta ante festum Praesentationis Beatae Mariae Virginis proxima anno Domini 1627.

Ecclesiae Rutenicae Zabuscensi donatio.

Coram iudicio et actis praesentibus advocatilibus civilibus Drohicensibus personaliter comparentes famati Andreas Zolkowski scabinus et consors ipsius honesta Catherina Gosczanka et Sebestianus Gosczyk, praesertim ipsa consors Andreae, cum assistentia ipsius personaliter ad infrascripta omnia in toto libere consentiens, mente et corpore sani existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi ad ecclesiam ritus graeci Zabuscensem aream suam cum horto inter metas Joannis Pisakowic ex una et Petri Ilkowicz, per stadia sex, prout in se habetur, currentem in bonis civilibus Drohicensibus sitam et existentem, prout soli tenuerunt, possidebant illisque utifrucebantur, cum

omni iure suo ad praedicta bona serviente et concernente, dederunt, donaverunt, inscripserunt irrevocabiliterque resignaverunt pura, mera, sincera et irrevocabili donatione, ex nunc in praedictam arcam et hortum intromissionem cum possessione per praekonem iuratum et officium competens admittendo inscribendoque se cum suis posteris, eandem ecclesiam ab omnibus impedimentis personarum quarumlibet in praemissis bonis ad praesens ecclesiae resignatis, per praescriptiones iuris civilis Magdeburgensis tueri, solamque per se et submissas personas non iniuriari sub damnis simpliciter taxandis et edicendis et peremptam inscriptionem coram officio civili advocatiali vel consulari Drohicensi, nullis diffugiis, dilationibus, apellationibus, earum prosecutionibus evasionibusque praemissa evadendo, suis personalibus recognitionibus in praemissis mediantibus. — Et hic idem personaliter comparentes famati viri scabini Albertus Kanigowski et Joannes Pienkowic una cum praecone iurato provido Lawrentio Zeliowski, ibidem personaliter astante, palam recognoverunt se die hodierna ecclesiam ritus Zabusensem et poponem eidem ecclesiae adiacentem in bona, praedicto modo ipsi donata, realiter intromississe et pacificam possessionem contulisse, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. 10538, л. 609 об. и 618.

№ 172—1628 г. Февраля 20 дня.

Два документа, касающіеся вопроса объ уплатѣ священникамъ Мельницкихъ церквей и церкви Лосицкой установленных сеймомъ 1627 г. податей.

Termini castrenses Mielnicenses quarcellarum seu causarum officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria se-

cunda ante festum sancti Mathiae Apostoli proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo.

Inter eundem (exactorem) et popones Mielnicenses simile (decretum).

In causa coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi ex citatione literali vertente inter instigatorem officii praesentis eiusque delatorem generosum Albertum Kamionski, exactorem terrae Mielnicensis actorem et honorabiles popones Mielnicenses citatos ratione per eos contributionis publicae anni millesimi sexcentissimi vigesimi septimi conventioni generali Warszawiensis laudatae de bonis ipsorum ecclesiis rutenicis pertinentibus non persolutionis, quo facto poenam bannitionis et de regno Poloniae proscriptionis juste succubitionis, citatione eadem de praemissis latiore, officium capitaneali castrense Mielnicense praesens in contumaciam citatae partis decrevit, ut iidem citati contributionem, pro qua res est, hinc ad sequentem quarcellarum castrensium Mielnicensem proxime et immediate in eodem castro Mielnicensi celebrandis terminis luita paena quatuordecem marcarum pol., idque sub paena bannitionis solvant et eidem exactori extradant, quae in defectu per citatos decreto huic satisfactionis super eisdem et bonis eorum omnibus decernitur, terminusque peremptorius per officium praesens partibus praefatis utrisque praefigitur et assignatur decreti praesentis vigore.

Inter eundem et popones Łoszczicenses simile decretum.

In causa coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi ex citatione literali vertente inter instigatorem officii praesentis eiusque delatorem generosum Albertum Kamionski, exactorem terrae Mielnicensis actorem et honorabiles popones Łoszczicenses citatos ratione per eos contributionis publicae anni millesimi sexcentissimi vigesimi septimi in comitiis generalibus Warszawiensibus laudatae de bonis ipsorum, ecclesiis rutenicis in oppi-

do Łosicensi sitis non persolutionis, quo facto poenam banitionis et de regno Poloniae proscriptionis juste succubutionis, citatione eadem de praemissis latiore, officium capitaneale castrense Mielnicense praesens in contumaciam partis citatae decrevit, ut iidem citati contributionem, pro qua res est, hinc ad sequentem quarellarum castrensiarum Mielnicensium proxime et immediate in eodem castro Mielnicensi celebrandis terminis luita poena quatuordecem marcarum polon., idque sub poena banitionis solvant, et eidem exactori extradandt, quae in defectu per citatos decreto huic satisfactionis super eisdem et bonis eorum omnibus decernitur terminusque peremptus per officium praesens partibus praefatis utrisque praefigitur et assignatur, decreti praesentis vigore.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда 1624—1628 г., № 10937, л. 502, 508 об. — 509.

№ 178—1628 г. Марта 10 дня.

Уступочная запись на Громончинский участокъ земли, на Забужьи, въ г. Дрогичинѣ, въ пользу священника св. Никольской церкви Стефана Кучинскаго отъ супруговъ Кевлюкъ.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohiciensi feria sexta post Cinerum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo.

Prezbitero Kuczynski cessio.

Coram officio actisque praesentibus advocatilibus civilibus Drohiciensibus personaliter comparens famatus Nicolaus Kiewluk nomine suo et honestae Marusiae Panasowna consortis suae, pro qua pacem cavet, fideiubet (quod infrascripto non contradicet) in forma iuris plenissima mente et corpore sanus existens, palam,

publice libereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, presbitero ritus graeci ecclesiae Sancti Nicolai hic in Drohicin sitae eiusque legitimis posteris de omni et integro iure suo seu inscriptione obligatoria, sibi per olim famatum Eustachium Chartowicz super summam duodecem sexagenarum polonicalium facta et in horto dicto Hromonczynski in fundis civilibus Zabuscensibus assecuratam, cum omnibus eiusdem inscriptionis tuitione, ligamento ac vadio parataque intromissione cessit, dimisit omneque et integrum ius suum se ad praemissa cernens, in praefatum poponem transfert et transfundit.—Et hic idem coram officio praesenti personaliter stans honesta Uxina mater praefati recognoscentis palam recognovit, quia ipsa inscriptionem demissoriam, super hortum Hromonczynsky, per olim Chartok maritum secundarum nuptiarum praefato Kiewluk factam, in omnibus eiusdem inscriptionis nexibus, ligamentis, punctis approbat, confirmat eamque corroborat, inscribitque se eundem filium suum in possessione eiusdem horti non praepedire, imo ab omnibus oneribus prioribus et posterioribus personarum quarumlibet propinquarum et remotarum tueri, defendere, evincere, eliberare solaque per se neque submissas personas iniuriari, sub vadio duodecem florenorum polonicalium et peremptorio coram officio consulari vel iudicio advocatiali civili Drohicensi, quibus se hac in parte subiicit et suos successores onerat, responsione, nullo diffugio, dilatione, apellatione evasioneque praemissa evadendo, suis personalibus recognitionibus ad id accedentibus.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 633.

№ 174—1825 г. Іюня 14 дня.

Фундушъ Порплищской церкви, Минской губ.

Akt ekstraktu funduszu na cerkiew Porpliską służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Julij piątego dnia.

Na urzędzie I. k. mści grodzkim Minskim, przede mną Kazimierzem Mikołajem Święcieckim, podstaroscim sadowym w. Minskiego od iasnie wielmożnego imści pana Jozefa Michala z Rogala Iwanowskiego, sadowego w. Minskiego starosty installowanym, comparendo personaliter w Bogu wielebny ociec Andrzej Fedorowicz, paroch Porpliski, opowiadał, prezentował y ad acta podał ekstrakt funduszu na cerkiew Porpliską przez w Bogu zeszyłych I. W. W. I. P. P. Franciszka z Zebrzydowa y Anne z Zienowiczow Zebrzydowskich kasztelanow Lubelskich, Nowomieskich, Korszynskich, Szeroszowskich starostow małżonkow czynionego, ex archivo archidiecaesano metropolitano Polocensi wydany, in rem et partem tegoż pomienionego w Bogu wielebnego oycza Fiedorowicza, parocha Porpliskiego y następcow imści służący y należący, którego ekstraktu tenor sequitur talis:

Franciszek z Zebrzydowa Zebrzydowski, kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szeroszowski, Anna Zofia z Bratoczyna Zienowiczowna Zebrzydowska, kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korszynska, Szeroszowska po podaniu na wiekopomne czasy y lata funduszu y ufundowaniu cerkiew Porpliską y ograniczeniu w gruntach, sianożęciach, poddanych, tak też włosci, a poddanych naszych należących wszytkich bojar, ziemian, ciałych do dworu Porpliskiego w powiecie Oszmianskim leżącą tą majątnosc, do której cerkwi iest Poswiecony od iasnie wielmożnego imci xiędza metropolity szlachetnie zrodzony na imie Hrehory Krasowski za prezbitera, aby za nas żyjących

fundatorow y po zeysciu z tego swiata y potomkow naszych za duszę naszą Pana Boga we mszach swiętych y w modłach swych kapłanskich codziennie prosił, a że przepomnieliśmy w funduszu samym te punkta włożycz, osobliwy daiemy list, ażeby nie była w terazniejszych y w przyszłych czasach y latach między duchowienstwem ritus Romani y rytus Graeci uniti pod posluszenstwem oycza swiętego temu pomienionemu oycu Hrehoremu Krasowskiemu, prezbiterowi Porpliskiemu y successorom onego od xięzy plebanow w krestach, slubach y pogrzebach przeszkody czynic w tey naszej majątnosci Porpliskiey, ale we wszytkich potrzebach duchownych y iakich kolwiek należytościach powinni znać dawać, a do tego pomieniony ociec prezbiter Porpliski y successorowie po nim według rzymskiego nabożenstwa prosić imści xiędza którego poblizu plebana abo zakonnika ze mszą swiętą, aby poświęcił kommonikanty dla chorych y potrzebujących zdrowych, żeby miał pilne o tym staranie, przydali włokę gruntu Brudowa; pozwalamy mieć tymże parafianom cerkwi Bożey Porpliskim, w iednosci swiętey zostaiącym, bractwo dla ozdoby w cerkwi swiętey dwa razy w rok na Boże Narodzenie przez dwa tygodnie y na Wielką noc przez dwa tygodnie miod sycić pod sytę y piwo robic, bez żadney przeszkody dworney y arędarskiey, pod winą złotych piędziesiąt na dwor, złotych piędziesiąt na cerkiew, iezeliby arędarz iaką chciał czynic przeszkodę, a uchoway Boże kto z domostwa naszego abo ta majątnosc wieczysta dostała się abo w zastaw, w arędę komu abo xiężom, a miała być w czym ta nasza wola y fundacya naruszona, takowego na straszny sąd Boży zapozywamy, aby oblicza Bożego nie oglądał. Do którego listu kazaliśmy pieczęć dla lepszey wiary przyłożyć y rękoma naszymi podpisujemy się. W Głębokim, tysiąc szescset dwudziestego osmego roku, miesiąca Julij czternastego dnia. Locus sigilli. Franciszek Zebrzydowski, Kasztelan Lubelski, starosta

Nowomieski, Korszynski, Szereszowski starosta ręką swą. Anna Zienowiczowna Zebrzydowska, kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korszynska, Szereszowska ręką swą. U tego ekstraktu konnotacya tymi wyraża się słowy. Ta kopia ze jest zgodna cum suo originali, które in archivo archidieceasano metropolitano conservatur, in fide przy zwykłej pieczęci podpisem ręki meej stwierdzam. W Struniu, dnia wtorego Augusta tysiąc siedmsetnego piędziesiątego trzeciego. U tej konnotacyi przy pieczęci podpis ręki iasnie W. w Bogu nayprzewielebniejszego imsci xiędza arcybiskupa Połockiego tymi wyraża się słowy: Floryan Hrebniński metropolita całej Rusi, arcybiskup Połocki mp. Pod pieczęcią zas podpis ręki I. P. pisarza in eum tenorem: Michał L. Sledkiewicz, pisarz apostolski spraw nadwornych metropolit. y arcybiskup. Połockich aktuaryusz. Który to takowy ekstrakt funduszu za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, jest do xiąg grodzkich spraw wieczystych w. Minskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1758—1764 годы, № 11801 л. 272—273.

№ 175—1828 г. Октября 5 дня.

Запись въ пользу Гудевичской церкви, Волков. пов.

Akt kopij ruskiej wieczysto dobrowolnego zapisu od I. P. P. Sobolewskich y Siezieniewskich na rzecz cerkwi Gudziewickiej I. X. Giedroyciowi daney.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt piętego, miesiąca Marca szesnastego dnia.

Przed aktami ziem. pttu Wołkow. stannowszy osobiscie Imc pan Jan Owsiany, czesz. pttu Wołkow. kopia ruską wieczysto dobrowolnego zapisu od I. P. P. Iwana Fiedorowicza y Zdanny Mitkiewiczow-

ny Sobolewskich, Andrzeia Mitkiewicza, Bohdanny Mitkiewiczowny Siezieniewskich, ziemianow pttu Wołkow. na rzecz cerkwi Gudziewickiej I. X. Iwanowi Giedroyciowi danego przy kopij polskiej ad acta podał, którego wyrazy niżej pisanemi wyrażają się słowy:

Ja Iwan Fiedorowicz Sobolewski, a ia Zdanna Iwanowna Mitkiewiczowna Iwanowaia Sobolewskaia, a ja Andrey Matfieiewicz Siezieniewski, a ja Bohdana Iwanowna Mitkiewiczowna Andrejowa Siezieniewskaia ziemianie hospodarskie powetu Wołkow., czynim jawno y soznawaiem sym naszym listom wieczystym dobrowolnym zapisom, komu by o tym wiedaty należało, nyneyszym y na potym buduszczoho weku ludem, a pamietniuczy na to, iż usych prodkow y rodyczow naszych tela sud pohrebenny y leżat pry cerkwy y u cerkwy Gudewyczach, u powete Wołkowyskom leżaczoy, nad których tyłami zawždysa za łaskoiu Bożiu chwała se odprawuiet na kuźduiu nedelu y koźdoio swiato, choteczy też my to y po sobie zostawity na potomnyie czasy, aby sie chwała Pana Boha Wszechmohuszczoho mnożyła y po zeystiu nas samych z seho swita aby też Pana Boha chwalono y dusz naszych ne prepomynano, sami po swoiey dobroy woły, ani z czyiho przymuszenia, zapysuiem y na wieczność daruiem zastenok gruntu oromoho na sui cerkow zwyż pomenenuju Gudewskuju od imena naszoho nam mne Sobolewskomu y mne Siezieniewskomu po małżonkach naszych y po neboszczyku panu oycu małżonok naszych, po panu Iwanu Mitkiewiczu spadłoho, ktoroho to pana oycy zwyż reczennoho tyło w tojże cerkwy leżył. Uroczyszczom tot zastenok u welykich zastenkach od imenia naszoho nazwanoho Mitkowszczyzny, u powete Wołkow. leżaczoho y zaraz w moc y w derżanie y w spokoynoie używanije do cerkownych dobr prywernuwszy, czeres ienerala y storonu szlachtu podały y zaweli, a sami sie z toho zastenku wiecznymi czasy

zrekli y zrekaiem na cerkow zwyż reczon-
niū wlewaiem, mianowite bokami y kon-
cami tot zastenok odnym bokom do grun-
tu sēla Alechowicz, przyslychaiuczoho do
gruntu pana Paula Eysymata, a koncom
odnym do gruntu sēla Kowalow prysudu
Krasnickoho, a druchim koncom do grun-
tu ziemian hospodarskich powetu Horo-
denskoho panow Eysymatow do rōżnych
niw. Maiet, wolen y mocen uże budet
sweszczonnyk tepereczny toie cerkwy Gu-
dewskoy otec Iwan Giedroyt y potom koż-
dy nastupniuczy y derżaczy toy cerkwy
y dobr cerkownych, toho zastenska zwyż
reczonoho, od nas na cerkow zapysanoho
y darowanoho y do tych dobr cerkow-
nych prywernenoho, iako własnosty swoiey
używały, pachaty y z toho zastenku wsze-
lakich pożytkow według woli y upodoba-
nia swoieho prymnażaty maiet y maiut y
wolny budet wiecznymi czasy, a my wżo
samy, żony, dety y potomky naszymy zaraz
skoro po dacie seho naszoho listu dobro-
wolnoho zapisu wieczystoho darownoho do
toho zastenku żadnoho naymneyszoho pry-
stupu mety ne maiem y ne budem me-
ty wiecznymi czasy, ale ieszcze y owszem
to sym naszym listom dobrowolnym zapi-
som waruiem, iesliby kto kolwek u tot
zastenok z bliskich krewnych y powinow-
watyh naszymy ustupował, z mocy y der-
żanija, lubo z ludy obcych kto kolwiek
tot zastenok odymował y w pożytkach pe-
reszkodu czynił, tohdy za to maiem y po-
wynny budem zaruki zapłatyty sorok kop
groszy litowskich; ku temu wsie szkody,
nakłady na hołoiie słowo reczenie tak te-
pereszneho oycy Iwana Giedroyta, swiesz-
czennika Gudewskoho, iako y po nym bu-
duczym sweszczennym przy tey cerkwi
Gudewskich wiecznymi czasy, o ktoruiū
zaruku daiem moc y sym listom naszym
pozwalaiem wieczystym darownym zapi-
sem sebe o to kożdoho z nas pozwały, za-
kazaty do wszelakoho prawa, uradu y su-
du grockoho y zemskoho, także y Hołow-
noho Trybunalskoho, w który choteczy po-
wet y termin rokom korotkim, by y nay-

korotszym za nedel dwie, za tyden, za den
y za dwa, a my za tymi pozwy albo zaka-
zom, by nie prawnie nam podanymi, u
kożdoho prawa y sudu staty maiem y po-
winni budem, a sławszy, pozwu y zakazu
ne bureczy, do listu naszoho nie mowiaczy,
usprawedliwitysie maiem, a urad y sud
kożdy, pered kotory pozwany lubo zakaza-
ny budem, na nas samych y na wsiakich
maiętnostiach naszych suū zaruku wska-
zawszy, mocniū odprawu krom rat statu-
towych udełaty maiet y wolen budet, a
my toho uradu o zły wskaz, a storony o
zły perewod prawa nyhde ani do kodoro-
ho prawa y sudu, uradu inszoho nyhde
pozywały ne maiem y moeczy ne budem,
pod zapłaceniem zaruki y nahorożeniem
szkod, iako sie wyżey pomianiō, a zapła-
tywszy zaruku y nahorodywszy szkody,
pretsie sey list nasz wieczysty darowny za-
pis przy zupełnoy mocy u kożdoho pra-
wa y tot zastenok pry cerkwi Gudewskoy
wiecznymi czasy zostawaty maiet. I na
tosmy dali sey nasz list dobrowolny zapis
wieczysty darowny z pieczatny y z podpi-
sami ruk naszymy, do ktoroho za ustnoiū
y oczewistoiū prozboiū naszoū peczety
prytysnuwszy y ruki swoie podpisaty ra-
czyli ziemianie hospodarskije powetu Ho-
rodenskoho, pan Filip Eysymat y pan Mi-
kołay Semaszko, a pan Matys Tydyk. Pi-
san w Mitkowszczyźnie, roku tysecza szesc-
sot dwatcat osmoho, miesiacza Oktobra pia-
toho dnia. Ktora to kopia ruska wieczysto
dobrowolnego zapisu za podaniem oney
przez wyż wyrażonego Im. p. Jana Ow-
sianego, cheszn. pttu Wołkow. do akt, iest
do xiag wieczystych ziem. pttu Wołkow.
przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Волковыскаго земскаго суда за
1783 годъ, № 10849, л. 213—214.

№ 176—1829 г. Декабря 29 дня.

Фундушъ св. Николаевской церкви въ им.
Николаевъ, Новогруд, уѣзда.

Akt funduszu na cerkiew Mikolaiowską wydanego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiąca Junij dwadziestego pierwszego dnia.

Na rokach święto Troieckich ziemskich W-a Nowogrodzkiego porządkiem prawa narodowego, w zwyczajnym sądownictwie, w mieście I. K. mści Nowogrodu odprawowanych, przed nami Felicyanem Danieykiem, Franciszkiem Jabłonskim sędziami, Adamem Woynilowiczem miejscem pisarza zastępującym, urzędnikami ziem. w. Nowogr., stanowiący obecnie patron W. Imię pan Felicyan Wolski, wojskowiec Nowogr., fundusz na cerkiew Mikolaiowską nazwaną przez I. W. Imię pana Mikolaja Kiszkę, wojewodę Mscisławskiego uczyniony, w Bogu wielbionym Imię xiędzu Andrzeiowi Aphanasowiczu Lacewiczowi y następcom po nim następującym wydany do akt podał, którego treść takowa:

Mikolaj z Ciechanowa Kiszka, wdca Mscisławski, starosta Wilkomirski czynię wiadomo, iż com na chwałę panu Bogu w Troicy Świętej Jedynemu, na cześć Przenajświętszej Bogarodzicy wszystkich świętych y błogosławionego świętego Mikolaja patrona swego, zbudował cerkiew w mieście Nowogr. ode mnie założonym w majątności mojej Mikolajewie y opatrzyłem ją srebrem, aparatami, księgami, także innymi wszystkimi potrzebami do niej przynależącymi, a chcąc, aby w niej chwała Boża wiecznie odprawowała się, z dobrej woli mojej nadałem swieszczennikowi tamiecznemu terazniejszemu oycowi Andrzeiowi Aphanasowiczu Lacewiczowi y po nim następującym dom ze wszystkim budowaniem, z opałem z lasów moich, z dwiema włokami gruntu na pasznię jego dwor-

na y z trzecią włoką ludzmi osiadłą ze czterema gospodarzami, z nimi samemi, żonami, dziećmi, majątnościami, służbami y powinnościami ich, także z gruntami, łąkami, łąkami, z dawną onym przynależącymi, z wolnemi pastwiskami y wypustami pospołu z drugimi poddanymi moimi, których tych wszystkich włók swieszczennik tamieczny wolen y mocen będzie zasiewając pasznią wszelką na potrzebę swoją własną dworną wedle upodobania swego pachać y używać; przy tym od poddanych moich z włosci Mikolaiowskiej y Czapunskiej z każdej włoki każdego roku po sobie idącego po korcu żyta jednym y po drugim korcu ięczmienia albo gryki miary Wilenskiej, a z karczmy Mikolaiowskiej gotowego grosza po pięćdziesiąt złotych polich temuż swieszczennikowi Mikolaiowskiemu naznaczam, co wszystko przez urzędniki me Mikolaiowskie rok po roku wybierano y do rąk swieszczennika tamiecznego oddawano bydz ma. We młynie też moim Mikolaiowskim na potrzebę jego własną domową na wszystkie przyszłe czasy wolne mleć pozwalam. A teraz tą cerkiew Mikolaiowską ze wszystkim srebrem, aparatami y dostatkami do niej przynależącymi, wszystko porządnie na osobliwy registr mój spisawszy y przez urzędnika mego Mikolaiowskiego urodzonego Stanisława Happanowicza zordynowawszy, do rąk przorzeczonego Andrzeia Aphanasowicza Lacewicza, swieszczennika terazniejszego Mikolaiowskiego podałem y postąpiłem. Którą to cerkiew swieszczennik terazniejszy tamieczny y na potym będący, w opatrności swej mając, dzięki y insze usługi cerkiewnie wedle potrzeby chować y za mnie samego y domowstwo moje wszystko Pana Boga prosić zawsze powinien będzie. A iż przorzeczonemu swieszczennikowi podały się te włoki zbożem zasiane, tedy też y na potym każdemu po nim następującemu jako cerkiew z temi wszystkimi aparatami y ochędostwem, tak y te włoki z zasiewkiem takim że z tych dobr cerkiewnych ode-

mnie nadanych podane y ustąpione bydz
maia. Ktorego to postanowienia moiego
yżem samym funduszem dla niewiadomo-
ści porządku y zwyczajow pisania onych
w religij grockiey szerey y dostateczniej
nie opisał, tedy dla upewnienia tego wszy-
stkiego daie ten moy list z moia pieczęcią
y z podpisem ręki mey własney. Pisan
Iwii, roku panskiego tysiąc szeszesć dwa-
dziestego dziewiątego, miesiąca Decembra
dwadziestego dziewiątego dnia. U takowe-
go funduszu przy wycisnioney na massie
herbowney pieczęci podpisy rąk tak same-
go aktora, iako też pisarza I. wielmożnego
marszałka in sequentem tenorem. Mikołay
z Ciechanowca Kiszka, wojewoda Mscisław-
ski, starosta Wilkomirski ręką swą. Locus
sigilli. Roku tysiącza szeszesć czterdziesto-
ho dziewiątoho, miesiąca noiembra de-
wiałtoho dnia sey list pan Stanisław Orda
imieniem swieszczennika Mikołaiewskiego
Alexieja Tatarczyca do akt u sudu podał.
Michał Chreptowicz pisar. Andrzej Stani-
sław Sapieha, kasztelan Trocki, marszałek
Trybunalski. Ktory to takowy fundusz za
podaniem onego przez wyż wyrażoną oso-
bę do akt, iest do xiąg ziemskich w twa
Nowogrodzkiego przyięty y wpisany. Feli-
cyan Danieyko sendzia ziemski Wdżtta
Nowogr. Franciszek Jabłonski sendzia
ziem. W. Nowogr. Adam Woyniłowicz
sędzia ziem. W. Nowogr. mieysce pisarza
zastępujący.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за
1781 годъ, № 12818 л. 572—573.

№ 177—1880 г. Февраля 18 дня.

Донесение вознаго о врученіи королевскаго
позва магистрату г. Бѣльска и уніатскому
населенію его о явкѣ въ королевскій зад-
ворный судъ для разбора дѣланхъ съ свящ.
Михайловской Бѣльской церкви и право-
славнымъ населеніемъ города.

Actum in castro Mielnicensi feria quar-
ta post dominicam Ramispalmarum Quad-
ragesimalem proxima anno Domini mil-
lesimo sexcentesimo trigesimo septimo.

Ex parte protopopae relatio.

Ministerialis generalis regni providus
Joannes Piotronko authenticus et iuratus,
coram officio praesenti capitaneali castren-
si Mielnicensi personaliter comparens in
vim suae fidelis relationis publicae reco-
gnovit, quia ipse citationem literalem
mandati pro judiciis post curialibus sac-
rae regiae majestatis servientem, cuius
tenor talis.

Vladislaus Quartus, Dei gratia rex
Poloniae, magnus dux Lithvaniae, Russiae
Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae,
Smolensciae, Severiae Czernichoviaeque,
nec non Sveccorum, Gottorum Vandalor-
umque haereditarius rex. Vobis famatis
proconsuli et consulibus, viceadvocato et
scabinis totique communitati oppidi nostri
Bielscensis, nec non praecipue Sawko
Hliwka, Hryc Opca filioque eius Jozepho,
Herman Chomikowicz, Anchim Popowicz
et filio eius Laurentio, Iwanowa Kosa filio
eius Kostiuł, Panas et Laurentio Proko-
powicom, Sidor Chwiedorowicz, Siemion
Michnowicz, Omelian Mienicz, Sebestiano,
Alexandro Mienicz, Laurentio Selanowicz,
Condrad Wysocki, Olexa Wysocka et filio
ejus Paulo, Hermano Tomikowicz, filio
ejus Laurentio, Jarmocz Poluczewicz, Hric
et Sidor Będnarzom, Parchwin Kiszyc,
Stephano Sala, Condrat Paliczewic, Kon-
drat Torokan, Michno Miedzykiszka,
Chwiedko Tarasow, Hryc Jasczyk, Michno

et Andreae Poddubkowicom, Maxim Andreiowic, Theophilo Troianowic, Kuzma rzeznik, Abramo Kusnierz, Anton Okula, Anchim, Paulo et Philon Drocewicom, Hawrilo Piliszowic, Kobak, Wolos Solnik, Iwan Ospa, Bartholomeo Bieda, Sak Kisiel, Kirylo, Laurentio Ryka et filiis eius Joanni et Klimu, Mic Sawluko, filio eius Sawka, Nazar Sawluka, Michaeli Rudko, Supron Czaczko, Filion Chromowic, Artysz Iwaszkowic, Taras Waskowicz, Ihnat Kolęda, Paulo Litfin, Filon Bortko, Choma et Lewon Zaszczynski, Martino Czarnik, Tymosz Kutel, ex omnibus bonis vestris et personis mandamus, ut coram iudicio nostro Varsaviensi, vel ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus a positione praesentis citationis in quantor septimanis proximis, seu dum causa praesens ex registro causarum fisci legitime ad iudicandum inciderit, ad instantiam instigatoris nostri et reipublicae personaliter et peremptorie compareatis, qui vos, uti partem adhaerentem instigatoris iudicii canstrensis capitanealis Branscensis tam et illius delatoris venerabilis Theodori Jakubovic, protopopae et parochi ecclesiae parochialis Apparitionis sancti Michaelis Bielscensis ritus graeci, vindicando jura maiestatis nostrae et jurisdictionem nostram ex occasione temere convulsam, stabiliendo pro munere officii sui, licet ideo, quod nobis ex vi legum publicarum praestare tenemini loco defensionis et tuicionis jurisdictionis nostrae regiae, ausi estis anno proxime elapso in terminis iudicialibus coram iudicio castrensi capitaneali Branscensi in causa quadam tumultus et aliarum insolentiarum ex occasione religionis ritus graeci inter vos et concives vestros dissidentes exortarum, per instigatorem ejusdem iudicii castrensis capitanealis Branscensis et venerabilem Theodorum Jakubowicz protopopam et parochum ecclesiae apparitionis sancti Michaelis in civitate nostra Bielscensi sitae eius delatorem ibidem vobis ad paenas legum instituta, per certas vestras personas in

eodem processu expressas in foro incompetenti et materia foro illi non subiecta ad nos et iudicium nostrum, uti forum proprium sese non revocando, comparere ibidemque per erroneas defensas seu potius in curiam et negligentiam vestram decreta quaedam iniuridica ac postmodum in ulteriori paenam infamiae cum illius publicatione in praejudicium juris et enervationem jurisdictionis nostrae regiae, quae nobis ex praescripto legum publicarum super incolas omnium civitatum regiarum competit super vobis obtinere passi estis, nec ab huiusmodi aggravilibus decretis ad nos et iudicium nostrum, ut par erit apellationos interposuistis alias prout id ex processu illo uberius videre licet. Quapropter citamini ad audiendum et attendandum per sententiam nostram decreta et processum praefatum ac ipsam paenam infamiae cum illius publicatione tolli et cassari atque ab ea vos relevari super actoribus causae paenam avocationis cum id genus aliis decerni causamque principalem ad nos ed iudicium nostrum restitui ac in super vos respectu huiusmodi in curia uti jurisdictioni nostrae convolutionis secundarios autores paenis arbitrariis puniri et alia pro causae et juris exigentia contra vos statui, sitis visuri et iudicialiter terminum attentaturi. Datum Varsaviae, feria secunda post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo. Instigator pro feria tertia post dominicam Judica Quadragesimalem praeterita in oppido Bielsk domo proconsulis Bielscensis posuit et de positione eidem proconsuli ut juris est publicavit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги "Мольницкаго городского суда № 10938, т. 540, 41.

№ 178—1681 г. Февраля 26 дня.

Грамота кор. Сигизмунда III на владѣніе землею въ селѣ Рогавчѣ, данная священнику Семятичской церкви о. Александру Оладовскому.

Actum in castro regio Drohiciensi feria quarta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo-trigesimo primo.

Oblata privilegii poponis Siemiatyzen-sis a S. R. M. dati.

Officium praesens capitaneale castrense Drohiciense literas infrascriptas . . sacrae regiae magestatis, sigillo regni Maioris Cancellariae obsignatas et manu propria sacrae regiae magestatis subscriptas, ad oblationem venerabilis Alexandri Oladowsky, poponis ecclesiae ruthenicae Siemiatyensis, suscepit et ad acta praesentia castrensia Drohiciensia inscribere mandavit, quarum series verborum talis est.

Zygmunt Trzeci z łaski Bożej krol, Polsky, wielkie xiążę Litewskie, Ruszkie, Pruskie, Mazowieczkie, Zmudzkie, Inflanckie y Swedzki, Gotsky, Wandalsky dziedziczny krol. Wielebnemu Janowi Morochowskiemu, Władicze Włodzimierskiemu, Brzeskiemu, wier. nam miłemu, Łaskę naszą krolewską. Wielebny, wier. nam miły. Oznaimuiemy wieleb. Waszey, iż za prozbą wielmożnego Leona Sapiehy, wojewody Wilenskiego, hetmana wielkiego W. X. Litewskie-o za ucciwym Alexandrem Oladowskim, swieszczennikiem czerkwie Siemiatyckiey do nasz wniesioną, onemu grunty na odprawowanie służby Bożej y sakramentow cerkiewnych we wsi Rogawcze naszej nadane, iako w rewizjach y przywilejach kro. ich msci przodkow naszych opisane są, po śmierci ucciwego Oxiencieia Twarowskiego do dispozicziey naszej przypadłe, prawem dożywotnem dac umyslilismy, iakosz ninieyszem listem naszym daimy, które to grunty ze wszystkiemi ich przyległosciami

tak iako w rewiziey dawney y przywilejach kro. jeh mci Zygmunta Augusta y Stephana są nadane, będzie trzymał y używał do ostatniego żywota swego kresu. A on za nasz Pana Boga prosic y sakramenta świętę w cerkwi Siemiatyckiey odprawować asz do żywota swego będzie powinien, wolen zostając z tych włok y grontow od wszistkiech innych powinności pełnienia. Na czo mu dla lepszey wiary list ten z podpiszem ręki naszej y pieczęcią koronną daimy. Dan w Warszawie, dnia XXVI mca Lutego roku Panskiego MDCXXXI, panowania naszego polskiego XXXIII, szwedzkiego XXXVII roku. Paulus Koludzky. Sigismundus Rex. Post quam quidem ingrossationem literarum coram praesenti officio castrensi Drohiciensi personaliter comparens ministerialis generalis regni honestus Joannes Mierzwinsky, autenticus et iuratus, una cum nobilibus Alberto Sawiczky et Josepho Oklakowsky publice recognovit, quia ipse die actus bodiorni una cum suprascriptis nobilibus condescendendo ad bona Rogawka fundumque, a sacra regia magestate, ut supra scriptum est, benigniter collatum, ibidem suprascriptum Oladowsky, poponem Siemiatyensem, vigore literarum privilegij in bona suprascripta intromiserunt, investiverunt, nemine contradicente. Super quod dictus ministerialis fidelem relationem fecit, nobilibus praedictis id ipsum attestantibus.

Цей актовій книги Дрогичинського городського суду за 1630—1631 року, № 923а, л. 888—9.

№ 179—1681 г. Сентября 18 дня.

Фундушъ Вавулицной церкви, Пинского повѣта.

Акт funduszu oycu Ławrentemu Hrynkowskiemu służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiaca Februarij siódmego, dnia.

Na rokach Ss. Trzykrólskich ziemskich powiatu Pńskiego, przed nami Adamem Skirmuntem prezesem, Michałem Płaskowickim, Michałem Szyrmo mieysco pisarza zasiadającym, sędziami, urzędnikami ziemskimi powiatu Pńskiego comparens personaliter I. P. Tomasz Horehlad patron fundusz oycu Ławrentemu Hrynkowskiemu y suksessorom iego służący ad acta per oblatam podał, którego thenor sequitur talis.

Marcyan Tryzna, biskup Malenski, coadjutor biskupstwa Wilenskiego, Gieranonski, Trocki, Smolenski, Ołycki proboszcz, referendarz y pisarz W. Xtwa Littgo. Oznaymuie tym listem moim komuby kolwiek teraz y napotym będącym wiedzieć należało, iż ia życząc y usilnie starając się o to, żeby się chwała Boża iako naywięcey wszędzie rozszerzała y aby zbawienie dusz ludzkich drogą męką Zbawiciela naszego odkupione iako naypilniey się pomnażało, osobliwie w tych majątnosciach, które są od ludzi pobożnych na kościoły Boże nadane godna rzecz iest, abych my się o to tym bardziey starali, przeto ia, mając na ten czas w dzierżeniu swoim probostwo Trockie y majątność Bezdieską, na też probostwo fundowaną, w powiecie Pńskim leżącą y postrzegając tego, aby poddani moi mieszkaący w pułtory mili od Bezdzieża we wsi Wawuliczach nazwaney bez chrztu S-o, spowiedzi y Naysw. Sakramentu z tego swiata nie schodzili, ale aby porządkiem kościoła S-go Katolickiego żyjąc, cerkiew podług wyznania swego y przy niey obecnego kapłana w tej wsi mieć mogli, pozwoliłem im cerkiew zbudować y ustawicznego kapłana, aby onym duchownie usługował y pilne staranie około dusz ich miał, przy tej cerkwi Wawulickiey fundować umysliłem, iakoż za zbudowaniem przez pomienionych poddanych moich we wsi Wawuliczach cerkwie y naznaczeniem do niey iuż kapłana dla odprawowania chwały Bożej na wychowania terazniejszego kapłana do tej cerkwie podanego oycy Ławrentego Hryn-

kowskiego y suksessorow iego swieszczenikow tamecznych włok trzy w pewnym ograniczeniu leżące, mianowicie trzy sznury za cerkwią w óstrowie, na którym y plac na budowanie domu z seliszczom y z ogrodami, drugie trzy sznury pod Wołosannii y w Wielkim Lesie, trzecie trzy sznury w Załużu y naddatki za Mestyzynem y Dąbrownem z ich przynależnościami, iako się w sobie zdawna przedtym mieli y teraz mają, do tej cerkwie Wawulickiey założenia Nayswiętszey Panny Maryey Nawiedzenia wiecznemi czasy nadaię y funduie, takową iednak kondycją, aby on sam y napotym będący swieszczennicy w uniey świętey z kościołem rzymskim zawsze byli y posłuszeństwo, wielebnego iegom. oycy episkopa Pńskiego terazniejszego y następcow iego w uniey z kościołem świętym rzymskim będących zawsze podlegał, słowo Boże, krzty, małženstwa, nayswiętsze sakramenta z pilnością y nie leniwie poddanym moim według powołania swojego odprawował y temu dosyć czynił, za mię y za suksessory moje pana Boga prosił y wszelakich pożytkow z pomienionych włok przez mię fundowanych y parachiey tameczney przychodzących, krom przeszkody swieszczennikow Bezdziejskich, zażywał. Co wszystko swoim y następcow moich Ichm. XX. proboszczow Trockich imieniem utwierdzaiać y na wieczne czasy zmacniaiać, daię ten moy list y fundusz terazniejszemu y napotym będącym swieszczennikom Wawulickim z podpisem ręki mey własney y z pieczęcią moią. Dan w Bezdzieżu, dnia osmnastego, msca 7-bra roku tysiąc szesćset trzydziestego pierwszego. U tego funduszu przy pieczęci podpis fundatora temi słowy: Maryan Tryzna, coadjutor biskupstwa Wilenskiego, proboszcz Trocki, oraz poslednieysze approbaty z boku y na zalamaney stronie są takowe. Fundusz ten, Ichm. XX. suksessorow moich approbowany we wszystkim stwierdzam. W Bezdzieżu dnia dwudziestego drugiego aprylis, tysiąc szesćset osmdziesiąt dziewiętego.

Eustachi Kotowicz, biskup Smolenski, proboszcz Trocki mp. Roku, tysiąc szesćset czterdziestego dziewiątego, dnia dwudziestego trzeciego octobra zezwalamy na to, aby podług tey fundacyi grunty w spokojnym dzierżeniu cerkwie Wawulickiey zostawały. Dan w Bezdzieżu die et anno qui supra. Georgius Tyszkiewicz, Eps Samogitiae prapostitus Pins. Roku tysiąc szesćset pięćdziesiąt szóstego, dnia dwudziestego piątego Iulij w Biezdzieżu. Ten fundusz do potwierdzenia był przede mną pokładany, który we wszystkich punktach y clausulach umacniam y stwierdzam y do niego się ręką mą podpisuią. Dan w Bezdzieżu, roku, miesiąca y dnia wyżej pomienionych. Jan Dowgiało Zamysz nominat, Filip Wilar proboszcz Trocki referendarz y pisarz W. Xttwa Littgo. A o millesimo sexcentesimo octuagesimo tertio decimo nono Ianuaryi. Ten fundusz in toto aprobuie. Konstanty Kaz. Brzostowski sekretarz W. W-o Xttwa Littgo, kanonik Wilenski. proboszcz Trocki mp. Roku tysiąc szesćset siedymdziesiąt siódmego, octobra dnia dwudziestego osmego w Wawuliczach przez swieszczennika Wawulickiego na rewizyiey był pokładan I. Karol Charetanowicz R. S. P. Commissarz mp. Michał Kazimierz Dowgiało, commissarz mp. Który to takowy fundusz - przez wyż wyrażonego I. P. Tomasza Horehlada patrona ad acta podany iest do xiąg ziemskich ptu Piskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пискаго воеводскаго суда за 1779—1781 годы, № 13232, стр. 1545—1548.

№ 180—1833 г. Марта 14 дня.

Грамота кор. Владислава IV въ пользу православнаго населенія, съ подтвержденіемъ его религіозныхъ и общественныхъ правъ и привилегій, съ утвержденіемъ избранныхъ и поставленныхъ Константинопольскимъ патриархомъ лицъ: Митрополита Петра Могилы, и епископовъ Луцкаго и Острожскаго, Мстиславскаго и Перемышльскаго.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostoli et Evangelistae proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens famulus Sawka Hliwezyc, oppidanus Bielscensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas sacrae regiae majestatis infrascriptas diploma ex actis castrensibus Luceoriensibus autentice sub sigillo capitaneali emanatas ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis, quarum tenor talis.

Выпис с книг кгородскихъ замку Луцкаго. Лета Божого нарoжена тисеча шестсотъ тридцатъ третего, мѣца Мая шестого дня. На вряде кгородскомъ в замку сего кр. мл. Луцкомъ, передо мною Андреемъ Хоецкимъ, наместникомъ подстароства Луцкаго, ставши очевиство, велебный в Бозе отецъ Давидъ Андреевичъ, діаконъ и законникъ рекгулы стоу Базилия. для вписаня до книгъ нынешнихъ кгородскихъ Луцкихъ подалъ перъ облятамъ екстрактъ с книгъ кгородскихъ Львовскихъ з уписанемъ в немъ дипломы народови рускому релии кгрецкое не в унии будучимъ служащее автентиче выданный, просечы, абы. принять и до кн. уписанъ былъ. А. такъ я врядъ тотъ екстрактъ для вписанья до книгъ приймаючи читалемъ и такъ се в собѣ писмомъ полскимъ писанный маєт:

Actum in castro inferiori Leopoliensi feria secunda post dominicam Rogationum

proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Leopoliensia personaliter veniens Illustrissimus et Reverendissimus dominus, dominus Petrus Mohila palatinus Moldaviae, cenobii magnae Laurae Kijoviensis orientalis ecclesiae archimandrita obtulit eidem officio literas universales seu diploma sacrae regiae majestatis et magnifici Nicolai comitis ab Ostrorog subdapiferi regni, Drohovisensis, Kostianensis etc. capitanei, conventus generalis Cracoviensis coronationis Serenissimi Vladislai Quarti Regis Poloniae proxime praeteriti marsalci, subscriptum et sigillis minoris cancellariae regni Poloniae et majoris cancellariae magni ducatus Lithvaniae obsignatum, infrascriptum, datum, petens illud, a se per officium praesens suscipi et actis praesentibus ingrossari. Cujus affectationi officium praesens annuendo, praefatum diploma sacrae regiae majestatis ad actiandum in acta officii praesentis suscepit et iisdem inseri mandavit de tenore verborum tali:

Władysław Czwarty, z łaski Bożej król Polski, wielkie xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanckie, Gotski, Wandalski dziedziczny, król, obrany wielki car Moskiewski. Wszem wobec y kożdemu zosobna, osobliwie obywatelom Korony y Wielkiego Xięstwa Litewskiego, duchownym y świeckim narodu Ruskiego religiey Greckiey nie będącym w unii, teraz y na potomne czasy komu będzie o tym wiedzieć należało czyniemy wiadomo, gdy na przeszley szczęśliwey electiey naszej zaczynając my szczęśliwego panowania naszego auspitia od polecenia urazow rzeczypospolitey y pomiarowania stanow koronnych, za prośbą y zgodą tychże, wzielismy na się exorbitancją narodu Ruskiego o uspokoieniu religiey greckiey y one z comisarzami do nas publico nomine utriusque gentis status et ordinis wysadzonemi przez pewne szrodki uspokoiłi, iak o tym puncta s pod-

pisem ręki naszej do act Warszawskich podane, a potym od nas in pactis conventis poprzysiężone dostatecznie swiadeżą, zostało to samo, że to wszystko, co w punctach iest wyrażono tam in parte, quam in toto, na seymie szczęśliwey koronacyey naszej przywiesc do skutku nieodwłocznie mielismy, czemu wszystkiemu gdy uczynic dosic na ten czas nie mogliemy, a poslowie ziemscy z Korony y Wielkiego X-twa Litewskiego z wielu wojewodztw y powiatow od braciey swych nie będących w uniey podanych articułow trzymając się do conclusiey seymu przystąpić nie chcieli, aż by to wszystko, co w punctach iest naznaczone otrzymali, tedy my assecurniemy, że wszystką rzeczpospolitą hoc diplomate nostro y obowiązujemy referując się do tychże pact od nas poprzysiężonych, że na przyszłym da Bóg na pierwszym seimie do niczego nie przystępując zaraz nazaiutrz po skonczeniu vot senatorskich to wszystko cokolwiek iest w punctach opisano naypierwey im wypełnić y skutecznie te puncta nie im nie dirigując exequowac mamy y będziemy powinni. A teras wolne odprawowania nabożenstwa po wszystkich miastach y miasteczkach y manasterach w Koronie y w W. X. Litewskim, którzy w uniey nie są według dawnych praw y constituciey, tudzież bractwa wszystkie, szkoły, seminaria, drukarnie y szpitale ich, których oni są in possessione stwierdzamy, przywileje wszystkie ktore kolwiek mają dane sobie od swiętobliwych predecesorow naszych y s. pamięci najasnieyszego kr. Imci pana oycy naszego aprobuujemy. A co się dotyczy wielebnego oycy Piotra Mohiły, archimandryty Pieczarskiego, od nieunitow na metropolia Kiowską obranego, sacrae od patryarchi Constantinopolskiego mającego, także urodzonego Alexandra Pużyny na władętwo Łuckie y Ostrożskie, oycy Jozepha Bobrykowicza na władętwo Mscisławskie obranych y tego, który na Przemyskie od obywatelow nie unitow obrany będzie,—tym wszystkim dopuszcza-

my, iż oni swoich iurisdity et officiis tute fungi mają nad wszystkimi niebędącymi w uniey, w czym wolna zostaje relacja do nich każdemu niechcącemu bydz w uniey, y żadney w tym przeszkody od unitow miec nie mają. A iż ociec archimandryta Pieczarski na metropolia swoię żadnego benefitum na ten czas niema, tedy non obstante incompatibilitate przy Sophiey archimandryą Pieczarską z monasterem Mikolskim Pustynnym do żywota swego ma trzymac. A Przemyślskiemu y Mscisławskiemu władynom jurgielty według punctow po dwa tysiące złotych od nas annuatim dawane będą. Co się zaś dotyczy urodzonego Alexandra Puzyny na Łuckie y Ostrowskie władcytwa nominata, ten według prywatnego scriptu naszego zostawać będzie. Na ostatek cokolwiek od nas według punctow Warszawskich do skudku przywiedziono nie iest, że to wszystko na przyszłym da P. Bog seymie skutecznie exequować mamy. To im wszystko hoc diplomate nostro, które constitutia jest seymową autoritate totius conventus approbowane, waruiemy. Y na to dalismy te diploma nasze s podpisem ręki naszej y deputatow tak z senatu iako y z koła poselskiego, do którego y pieczęci tak Koronna iako y wielkiego x-twa Litewskiego są przydane. Dan w Krakowie, przy conclusiey seymu szczęśliwey coronaciey naszej dnia czternastego miesiąca Marca, roku Panskiego tysiąc szescseth trzydziestego trzeciego, krolestw naszych Polskiego y Szwedzkiego pierwszego roku. Vladislaus Rex. m. p. Mikołay Ostrog podstoli koronny, marszałek koła poselskiego m. p.

Post ingressationem vero earundem literarum exemplar originale eidem offerenti illico ab officio praesenti est restitutum. Ex actis castrensibus Leopoliensibus extractum. У того екстракту печат кгородская Львовская притисненая и надписъ руки тыми словы: Martinus Boszkowski vicecapitaneus Leopoliensis, Который же то екстракт за поданем и

прозбою выш реченое особы, а за принятием мому урядовым увес слово до слова до книг кгородских Луцких ест уписан, с которых и сес выпис под печать кгородскою Луцкою ест выдан. Писан в Луцку. Корикгова Шолкгейно.

Изъ автографу книги Мельницкаго городского суда за 1626—1633 г., № 10936, л. 160ъ об. 1608.

№ 181—1633 г. Мая 13 дня.

Подтверждение древняго фундуша Гнойненской церкви каштеляномъ Подляскимъ Станиславомъ Немирой и его супругою Евою урожд. Гнѣвошъ.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta in crastino festi Purificationis Beatissimae Virginis Mariae anno Domini 1649 *) de Olexovo Gniewoszowa invicem coniuges in propagationem cultus divini suprascripto presbitero ecclesiae Gnoynensis ac eius succedaneis aeviternis temporibus datas et collatas, manu propria suprascriptorum Illustr. et Magnificor. Niemierow. coniugum subscriptas visis sanas, salvas nullaue in parte vitiatas, inducere et inscribere in acta officii sui suscepit et easdem literas inscribere actis suis curavit, quarum tenor talis.

Stanisław na Niemierowie Niemiera, Kasztellan Podlaski y Ewa z Olexowa Gniewoszowna Niemierzyna, Kasztelanka Podlaska. Wiadomo czyniemy tym naszym listem teraz y na potym będącym wieku ludziom, iż my mając wzgląd na swieszczenika wielebnego oycy Дмитра Вierzbieckie-o, który czyniąc przystoynie staranie o chwale Bożej cerkwie Gnoienskiej, koszt niemały y prace podiął, oprawiając cerkiew, będąc na każdy czas чулым w

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ потхости выкрошались, каковыя мѣста обозначены здѣсь точками.

nabożeństwie według religii Ruskiej, któremu chcąc dodać y większej ochoty ku odprawowaniu porządne-o nabożeństwa y starania o porządku w cerkwie Gnoienskiej, dobra wszystkie zdawna fundowane, to jest włók dwie we wszystkich trzech polach, iako sie w sobie mają, z jeziorem rzeczonym Topilcem y sianożęci rzeczone Zawotnianie s Kalinnikiem, które sie zaczyna od Bugu naprzeciwko miasta Niemierowa z jeziorem asz do grund y granice sianożęci Bubelskich, z chrostami, wodami y wszelakiemi użytkami, pożytkami. Ogrody, które iest do cerkwie Gnoienskiej od przodków naszych y od nas nadane, to iest jeden ogród Ławsia Podlepem ogrodzony, iako się w sobie ma; drugi ogród za cerkwią aż do wsi po dom Mikołaja młynarza y iako zdawna po cmentarz ogrodzony y insze ogrody. Dom ze wszelakiem budowaniem y siedliskiem, które naprzeciwko domu w szerokosci y długości iako zdawna w sobie ma y sziaga, z folwarkiem, stodołami, chlewami, ogrodami od miedze Troca puszkarza, asz do miedze gruntu Chwiedi Żukowej wszerz, a wzdłuż aż do droszki, która podle mogilek idzie. Pułwłoki gruntu rzeczony Kornilowski we wszystkich trzech polach, z łąkami, z przydatkami, ogrodami, morgami, sadami y wszelakiemi pożytkami cerkwie Gnoienskiej onym iako pożytek swoy których wszystkich do : podatkow, poborow y podymnych, robot y niaakich powinności czynić y płacić nie ma czasy wiecznemi. We młynach naszych Gnoienskich wolne zawsze mliwo ma mieć swieszczenik od zboża wszelakiego y słodow miary dawac nie powinien. W browarze naszym Gnoienskim wolne piwa robienie na potrzebe iego niema być bronione bez żadnego datku. Wolne łowienie ryb w Bugu rzecze y po zatokach, zażywanie lasow, borow na opał domowy swieszczenikowi Gnoienskiemu nie ma być bronione. Które to dobra wszystkie tym listem naszym daie-

my czasy wiecznemi cerkwie Gnoienskiemu oycu Dmitrowi Wierzbickiemu y succesorom iego. A iesliby który z potomkow naszych albo dzierżawcow tej maięności Gnoienskiej iako kolwiek krzywdę swieszczenikowi w dzierżeniu tych dobr cerkiewnych czynić miał, tedy jasnie w Bogu Przewielebny Je-o mość ociec władyka Włodzimierski y Brzeski, który na ten czas będzie, ma o te krzywdy dobr cerkwie Gnoienskiej y o krzywdy swieszczenika Gnoienskie-o prawem czynić w sądzie duchownym y świeckim, o co gdy będzie pozwany każdy takowy, tedy u każdego sądu y prawa powinien będzie zapłacić tysiąc grzywien o naruszenie w czem kolwiek tych dobr, a to do rąk pomienione-o Je-o Mci oycy Władyki ma być oddano, a po zapłaceniu takowej summy y na potomne czasy pod taką równą paeną swieszczenik Gnoienski y następcę iego w spokojnym dzierżeniu wszystkich dobr cerkiewnych, w tym liście mianowanych, czasy wiecznymi zachowani bydz mają. Na co dla lepszej wiary y pewności do te-o listu nasze-o rękami się swemi podpisawszy zapieczętowaliśmy. Działo się w Niemierowie, anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio, msca May 13 dnia. Stanisław Niemiera na Niemierowie, kasztelan Podlaski ręką swą. Jęwa Niemierzyna z Olexowa, kasztelanka Podlaska ręką swą. Appensio sigillorum duorum. Quarum post ingrossationem idem porrigens rursus ad se originale recepit de receptoque officium praesens castrense Mielnicense quietavit.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1646—1652 годы, № 10942 л. 379 об, 386.

№ 182 — 1688 г. Іюня 18 дня.

Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго повѣта, во владѣніе урочищемъ «Поповщина», близъ дер. Грушовой.

Akt pomiaru gruntu z funduszu na folwark plebanski w Hruszowey należącego do plebanij Horodeckiej regulat.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt osmego, miesiąca Junij czwartego dnia.

Przed urzędem I. K. mści y aktami ziemskimi wojewodztwa Brzeskiego przedemną Ignacym Hruszewskim, regentem aktualnym ziemskim tegoż wojewodztwa comparendo personaliter wielmożny I. X. Jan Kulesza, kanonik Brzeski, pleban Horodecki pomiare gruntow z funduszu na folwark plebanski w Hruszowey należących przez I. P. Pawła Busławskiego miernika I. K. mści starostwa Kobyńskiego uczynioną ad acta podał, cujus tenor sequitur talis.

Roku Panskiego tysiąc szescset trzydziestego trzeciego, dnia szesnastego czerwca. Za rozkazaniem I. W. I. P. Jarosza Wollowicza, generalnego ziemi Żmuydzkiej starosty, ciwona Gondynskiego, Szawelskiego, Upitskiego, Kobyńskiego dzierżawce pana, a pana mego miłosciwego, przy bytnosci imsci pana Pawła Jezierskiego, rewizora iego krolewskiej mosci starostwa Kobyńskiego czyniłem pomiare y probę gruntow przy wsi Hruszowey nazwane uroczyszczem Popowszczyzna, albo Podlesie, jako poddani bydz mianowali za naddatek albo za morgi, z których nie do skarbu krola imsci nie placili, ten grunt leży iednym bokiem od Popow y młynarzow Hruszewskich, a drugim bokiem od rezow sadzibnych wsi Hruszowey y sciany ich nazwaney Tryzubem, koncem iednym poczynają się od rezow tegoż siola pola szredniego, a kończą się po grunty tegoż siola Hruszowey po naddatki, ten tak iako się w sobie ma w swym ograniczeniu, nie defalkuiąc na podłość, czyni morgow

sto y dwadziescia, kładąc na włokę po morgow trzydziesci y trzy, uczyniła by włok trzy y morgow dwadziescia ieden, lecz morguiąc grunt oromy na pasznią zgodny, ktorego tylko czyni po różnych miejscach między chrostami y błotami y sianożęciami błotnymi to iest y z sadzibami niektorych poddanych p. Cieszkowskiego, ktorzy czasu (hoc loco obliteratio) po rewizji I. P. Sosnowskiego na tym się gruncie opuściwszy swoje stare siedliska we wsi Hruszowey tu się posiadlili, uczyniłoby to morgow czterdziesci y osm, prętow piętnascie, kładąc grunt oromy we włokę y morgow trzydziesci y trzy, uczyni włok pułtory przez morga iednego; w tymże obrębie wymorgowało się sianożęci między gruntami oromemi y między chrostami y łożami morgow trzydziesci y ieden, uczyni włoka iedna bez dwu morgow; złączywszy grunt oromy z sianożęcią, summa uczyni gruntu użytego włok pułtrzeci bez dwu morgow, tu nie dostaie do trzech włok gruntu użytego morgow dziewiętnascie y prętow piętnascie, z tych przyczyn, że łożami y bagnymi błotami siła miejsca w tym obrębie na co uważenia wielkiego potrzeba. Po ktorej pomierze Imsc pan Paweł Jezierski, rewizor starostwa Kobyńskiego sam osobą raczył bydz, co imsc zważając, aby kościół Horodecki krzywdy nie miał, trzymając się y poglądając na list krola imsci, aby włok trzy gruntem dobrym wymierzone były, za rozkazaniem jasnie W. I. P. starosty Żmuydzkiego y Kobyńskiego, pana mego miłosciwego, tegoż zascianka w iednym ograniczeniu nazwanego Studzionka, ktorego młynarze Hruszewscy trzymali przy swoich gruntach, a morgow dziesięć lub tak wiele y niemasz lecz iż popławow sianożętnych nayduią się, a tego gruntu młynarze od swoich powinnych z siola Hruszowa zażywali, do skarbu z tego nie placili, co I. P. rewizor przywrocil na plebaniją Horodecką za morgow dziewiętnascie y prętow piętnascie, ktorych według prawa nie dostawa-

ło na dworną pasznią plebanij Horodeckiej względem błot nie użytych. Która to relacya pomiary moiej dałem na piśmie I. X. plebanowi Horodeckiemu w Podziemieniu dnia y roku zwyż mianowanego. U tey pomiary gruntow przy położoney pieczęci podpis miernika takowy: Paweł Busłowski miernik krola Imsci starostwa Kobryńskiego ręką swą. Która to takowa pomiara przez wyż wyrażoną osobę ad acta podana jest do xiąg ziemskich wojewodztwa Brzeskiego ze wszelką w niey wyrażoną rzeczą słowo do słowa przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1778—1779 годы, № 7392, л. 293—296.

№ 183—1838 г. Люня 18 дня.

Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго пов., во владѣнія деревнею Подземье и др.

Aktykacya listu podawczego na kościół Horodecki od Pawła Lewalta Jezierskiego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siodmego, miesiąca Junij trzydziestego dnia.

Przed urzędem I. k. msci y aktami ziemskimi w. Brzeskiego przedemną Ignacym Hruszewskim, regentem aktualnym ziemskim tegoż wojewodztwa comparendo personaliter W. I. X. Jan Kulesza, kanonik [Brzeski, pleban Horodecki list podawczy od W. I. P. Pawła Lewalta Jezierskiego kościółowi Horodeckiemu służący ad acta popa, requiruiąc, aby pomieniony list ze wszelką w nim wyrażoną rzeczą był do xiąg ziem. w. Brzeskiego przyięty y wpisany, który od słowa do słowa w też xięgi wpisując tak się w sobie ma.

Paweł Lewalt Jezierski, rewizor starostwa Kobryńskiego, oznaymuie tym moim uwiecznym listem, iż pod datą roku te-

raznicyszego tysiąc szescset trzydziestego trzeciego, miesiąca Maia czwartego dnia oddany mi jest list otworzysty przez I. X. Marcina Wierzbinskiego, proboszcza Kobryńskiego od I. W. P. I. P. Jarosza Wołłowicza, generalnego ziemi Zimnydzkiej starosty, ciwuna Gondynskiego, Szawelskiego, Upitskiego y Kobryńskiego W. dzierzawce pana mego miłościwego, w którym mię zażywać raczy, abym na inieyscu onego samego ziachwysz do miasta Horodca, sprawuiąc się podług funduszu krola Imsci y konsensem krolewica imsci polskiego y dziedzicznego Szwedzkiego Jana Kazimierza, któremu na ten czas Kobryn prawem dożywotniem należał, wies Podziemienie w kluczu Horodeckim leżącą, przydawszy do niey włok trzy pustych wsi Podziemieniu przyległych na plebaniją Horodecką odmierzysz przez miernika krola imsci Kobryńskiego y kopcami porządnie osypawszy, tak iako by poddani krolewscy od plebanskich, a plebanscy od krolewskich pokoy mieli podał to na kościół Horodecki xiędzu Marcinowi Wierzbinskiemu y poddanym Podziemienieckim posłuszenstwo wszelakie onym samym y sukcesorom iego po nim następującym przykazał oddawać. Do tego plac na kościół Horodecki w miescie Horodcu wypatrzywszy naysposobniejszy na pobudowanie domu xiędźowi y mieszkaniu kantora, szkoły y rektora iey tudzież ogród przy nim naznaczył y odmierzysz zawiodł, czemu to wszystkiemu dosyc czyniąc ziachwysz dnia szesznastego mca Czerwca w tymże tysiąc szescset trzydziestym trzecim roku do miasta Horodca z miernikiem przysięgłym stta Kobryńskiego panem Pawłem Busłowskim wprzod w miescie na kościół plac wypatrzywszy, na którym mieszka mieszczanin Hryszko y Chwiers, który plac w poprzek czyni sznur ieden y prętow szesc, a wzdłuż czyni od rynku poczowszy, a po gumno dworne sznurów cztery y prętow siedm, co wszystko czyni morgow dwa, prętow piętnascie y pręcikow dwa I. X. Marcinowi Wierz-

binskiemu podalem y zawiodlem, warując to iednak, aby pod budowanie dworu Horodeckiego y pod gumno iego żadnego tam blisko budowania na tych placach stawiać y budować nie ma, ale ogród y rolę mieć wolną, a to dla ognia przyehodniowego, a tamtym dzierżącym z tych placow ustąpie y budowanie zwozić naydaley roku za dosyć uczynieniem y odłożeniem im pieniędzy podług praw y kupie ich samych, iako ich kosztują przykazałem. A potym ziechawszy do wsi Podziemienia wies Podziemienie o włokach piętnastu będąca iako się w sobie y swoim ograniczeniu w scianach, włokach, naddatkach, zasciankach y morgach ma y przed tym miała y z poddanymi w niey mieszkającymi xiędzu Marcinowi Wierzbinskiemu w moc, w dzierżenie y w spokojne używanie podalem y posłuszenstwo wszelakie tym poddanym Podziemieskim, iako iuż plebanowi własnemu Horodeckiemu oddanym, czynsze czynić, pożytki wszelakie, dziakła żytnie y owsiane z podawaniem gęsi, kur y iaiec y rzeczy innych, z robotą dzienną w rewizyi opisaną oddawać przykazałem, z których poddanych dochody xiądz Marcin do siebie wybieraiać, ciesłę dobrego niać y zapłacić, a pan podstarości Horodecki poddanych krolewskich dla pomocy roboty dodawać winien będzie, a przytym y włok trzy na pasznią dworną z gruntem orowym oraz sianozęciami, błotami, chrostami, lasami y z drzewem bartnym, lasami, bagnami y cokolwiek ku pożytkowi należec będzie dworna na potrzebę plebanską odciowszy od wsi Hruszowey naddatek nazwany Zaleski, ktorego naddatku w rewizyi opisanego nie było y teraz nie masz, ale poddani Hruszewscy trzymiać go od czasu niemałego, utaiwszy pożytek skarbowi należący zażywali gratis y siedliska swe własne w siele Hruszowey będące niektóre opuściwszy na ten naddatek, iako oni zowią Zaleski, niekiedy od popow Hruszewskich przez nichże odiyety rozmnożywszy y rozrodziwszy się na nim

syny swe y zięcie posiadlili, który naddatek Zaleski wyrażaie przy wsi Hruszowey porczya się na wschod słońca od rezow drugiego pola Hruszewskich na południe, bokiem od cerkwi y gruntow popowskich, na zachod koncem od naddatkow przyehodnich siola Hruszowa, na północ bokiem od boku rezow sadzibnych tegoż siola Hruszowey naddatek Zaleskie we wszystkich czterech scianach będący w kwadracie w każdym koncu ma po dwa kopce usypane, a we szrodku wzdłuż idąc ieden kopiec, z ktorego się im naddatku rumować y budowanie znosić one, którym na swe siedliska stare we wsi Hruszowey, a drugim na swe naddatki użyczywszy im frysztu na cały rok na to od daty tego uwięzczonego listu mego, pod utraceniem tego budowania ich pozostałego na tym gruncie przykazałem, który naddatek Zaleski trzymiać go pleban Horodecki terazniejszy y na potym będący, drogę wolną z tej wsi Hruszowey idącą poddanym krolewskim bronić nie ma y owszem swoją iuż własną grodzą oba boki drogi tak iako poddani krolewscy przedtym trzymiać ten grunt grodzywali, sam iuż pleban swemi poddanymi dla swego pożytku y dla przegonu poddanych krolewskich wolnego grodzie wnien będzie, tak też innych drożysk starożytnych, a im potrzebnych, gdzie by się pokazały bronić nie ma. Ktorego tego poiaźdu y uwiązania mego ten list moy na czasy potomne dla dania wiary lepszey za potrzebowaniem y prozbą I. X. Marcinowi Wierzbinskiemu proboszczowi Kobrynskiemu, a terazniejszemu plebanowi Horodeckiemu dałem. Działo się w Horodcu, roku tysiąc sześćset trzydziestego trzeciego, miesiąca Czerwca szesnastego dnia.

Który to list dla approbacyi do I. W. I. P. starosty generalnego Zmuydzkiego y Kobrynskiego pana mego miłostiwego odsyłam. U tego listu uwiązczego podpis rewizora starostwa Kobrynskiego przy wycisnoney zwykłej pieczęci takowy: Paweł Lewalt Jezierski ręką swą własną. Który

to takowy list uwięzczy przez wyż wyrażoną osobę ad acta, podany iest do .xiąg ziemskich W. B. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1777 годъ, № 7391, л. 711—713.

№ 184—1833 г. Іюля 26 дня.

Инвентарь им. Чашники съ данными о церквахъ въ м. Чашникахъ, с. Начн. Латыголичахъ и Волосовичахъ.

Akt inwentarza na majątnosc Czasniki służącego.

Roku tysiąc siedmset siedymdziesiąt trzeciego, msca Marca osimnastego dnia.

Coram actis ziemstwa w. Nowgr. comparendo personaliter W. I. Pan Tomasz Patrykowski, łowczy Haliski, inwentarz majątnosci Czasnik prezentował y ad acta podał, który ku zapisaniu w xięgi ze wszelką w onym wyraznością przyięty sequentibus exprimitur verbis.

Inwentarz majątnosci Czasnickiey od nas Jana Stanisława marszałka W. X. Littgo, Słonimskiego starosty y Kazimierza Leona pisarza W. X. Littgo, Grodzieńskiego etc. starosty Sapiehow, wojewodzców Wilenskich, W. Imści panu Adamowi Kazanowskiemu z Kazanowa, stolnikowi Koronnemu, Borysowskiemu y Kumnienkiemu staroscie wiecznością przedaney, przy liscie zapisie naszym wieczystym imści na tę majątność służącym w roku teraznieyszym tysiąc szescset trzydziestym trzecim, msca Julij dwadziestego szóstego dnia dany, w którym się opisało budowanie dworne y folwarkowe y bydło w folwarku będące, także spisani są ziemianie, boiarowie, mieszczanie y wszyscy poddani do tey majątnosci Czasnik należący. Budowanie dworu Czasnickiego. Z miasteczka Czasnik wchodząc do dworu wrota dwoiste na biegunach z zaworą, przy nich fortka też na biegunie, te wrota

dranicami kryte, wszedłszy do dworu po lewey ręce dom, do którego wchodząc ganeczek nowoprzybudowany, z tego ganku do sieni drzwi na zawiasach żelaznych z zaszczipką, wszedłszy do sieni po prawey ręce izba stołowa, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczipką, w niey piec biały z prostych kaflī, przy nim kominek, okien szklanych cztery, ławy wkoło, stołów większych dwa, stolik trzeci mały, zedel wielki ieden, stolcow małych dwa; z tey izby komora, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z zaszczipką, w komorze okno szklane iedno, ławy w niey dwie, tamże w komorze szafa ze czworgiem drzwiczek, z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie; z teyże sieni, przeciwko tey izby izdepka mnieysza, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczipką, piec biały z prostych kaflī z kominkiem, okien szklanych dwie, a trzecie bez błony, stoł ieden, zedel ieden, ławy wkoło; z tey izdepki komora, do niey drzwi na biegunie z zaszczipką; z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie z zaszczipką; przy teyże izdepce nowo przybudowana izdebka, przed nią ganeczek, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczipką, w niey piec biały z prostych kaflī, okien dwie szklanych, ławy dwie; z tey izdebki komora, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczipką; z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie. Ten dom wszytek dranicami pokryty, okienice u tego domu trzy na zawiasach żelaznych z zaszczipkami, a insze okienice na biegunach, z których u pięciu haczki, a w inszych niemasz. Od tego domu idąc po lewey ręce kłec stara, drzwi do niey na biegunie, dranicami kryta; od tey kłeci idąc daley druga kłec dla zsypowania zboża, drzwi do niey na biegunie z klamką, ta kłec dranicami kryta. Obok tey kłeci trzecia kłec, drzwi do niey na biegunie z klamką, dranicami kryta. Czwarta kłec tamże podle stojąca,

drzwi do niej na biegunie z proboiami, dranicami nakryta. Przy tej kleci obok swiren na piwnicy, pod którym podkiet, drzwi do niego na biegunie z proboiami, na tym podkleciu swiren, do tego swirna wschod; wchodząc do ganku drzewiczki kratowe z kłami, drzwi do tego swirna na biegunie z zamkiem wewnętrznym y z zaszczipką, ganek wkoło tarcicami opierzony, pokryty dranicami. Pod tym podkietem piwnica, do szyi wchodząc krata drzewiana na zawiasach z zaszczipką, do piwnicy samey wchodząc drzwi na biegunach z zaszczipką, piwnica sama dębowego drzewa. Od tego swirna idąc też po lewey ręce domek kuchenny, wchodząc do sieni drzwi na biegunach, do sieni wszedłszy po lewey ręce izba biała, drzwi do niej na zawiasach żelaznych z kłami y z zaszczipką, piec biały z prostych kłami, okien smolanych trzy, stoł ieden, zedł ieden, ławy wkoło; z tej izby komora, drzwi do niej na biegunach z zaszczipką, okno iedne smolane, ławy wkoło. Z tej izby wyszedłszy do sieni po lewey ręce kuchnia, drzwi do niej na zawiasach żelaznych, stoł w niej ieden, ław dwie; z tejże sieni piekarnia, drzwi do niej na biegunach, w niej piec do pieczenia chleba, ławy wkoło, stoł ieden. Ten dom dranicami kryty. Od tego domu idąc wtył do rzeki Uły wrota na biegunach z zaworą, podle tych wrot stajnia dla bydła karmnego, drzwi do niej na biegunach, dranicami pokryta, obok tej stajnie druga stajnia dla chowania wozow, wrota na biegunach do niej; podle tej stajnie trzecia stajnia wielka, drzwi do niej dwoiste z zaworą, w tej stajni przeoryny, żłoby y drabiny, nad wrotami stajniemi ganeczek, do tego ganku wschod, ten ganek y wschod dranicami opierzone, ta stajnia dranicami pokryta. W posrzod podworza sala łaskami opierzona, we strzodku ławy wkoło, dranicami kryta. Ten dwor ostrogami ostrożony. Za tym dworem nad Ułą rzeką browar, do niego drzwi na biegunach z zaszczipką, przy tym browarze łaznia,

drzwi do niej na biegunach, w niej poły trzy, ten browar y łaznia dranicami pokryte.

Budowanie folwarku Smolenskigo.

Idąc do folwarku przez groblą, w której staw na Łukomce rzecy y młyn zbudowany o dwu kolech z wszystkim narzędziem, dranicami kryty, a przy młynie dom młynarski, w którym na ten czas mieszka młynarz Jarmoł Jewtan ze dwiema synami; zszedłszy z groble w lewym boku dwie chałupie, w których mieszkają piwowar y łotysz, który stada dogląda. Na pagurku folwarkowym, naprzod obory, do nich wrota na biegunach, po lewey ręce chlewow dla bydła osm, a wtył tych chlewow chlew wielki, słomo kryte; w prawym boku piekarnie dwie, a trzecia na warzywo z sieniami dwiema, drzwi do nich na biegunach, te piekarnie dranicami kryte; przy oborze zaraz swiren na podklecie z syrnikiem na wierzchu, na który idąc u wschodku drzwi kratowe na zawiasach, około syrnika ganek ze wszech stron tarcicami opierzony, drzwi do niego na zawiasach y z wrzeciądzem na skoblach, gontami kryty, na wierzchu syrnika gołębnik, w podkleciu także drzwi na zawiasach z wrzeciądzem, nad szyją przysiołek dranicami kryty. Od tego swirna po prawey ręce dom folwarkowy dranicami kryty z gankiem tarcicami y balasami opierzony, drzwi do niego kratowe na zawiasach z zaszczipką na skoblach, a do sieni drzwi na zawiasach z wrzeciądzem; w lewy bok izba biała, drzwi do niej na zawiasach, w niej okien cztery, a dwie tylko błony szklane pobite, okieniec dwie na zawiasach, w izbie ław trzy, szafa z czworgiem drzewiczek na zawiasach, piec polewany zielony z kominkiem, z tej izby komora, drzwi do niej na zawiasach z wrzeciądzem, okien dwie bez błon z okienicami, z których iedno tylko na zawiasach, ław trzy y komin; z tej komory komorka potrzebna z drzwiami na zawiasach, na przeciwko tej izby druga izba biała, drzwi do niej na zawiasach z kłami

ka y z wrzeciędzem na skoblach, okien trzy, a blona tylko jedna y ta bez kwatery, z okiennicami na zawiasach, z zaszczipkami, ławy wkoło, piec polewany zielony z kominikiem; z niey komora z drzwiami na zawiasach z klamką, z wrzeciędzem, okien dwie, iedne z bloną potluczoną a drugie bez blony, okienice na zawiasach z zaszczipkami, ławy trzy, kominiek, z tey komory potrzebna komorka z drzwiami na zawiasach z zaszczipką, z teyże sieni w boku izdebka, drzwi do niey na zawiasach z wrzeciędzem, okno iedne bez blony, piec polewany zielony z kominikiem, przy tym domie kuchenka dla robienia jeść. Między folwarkiem, a gumnem sadzawki dwie, trzecia za oborą; wychodząc z tego folwarku do gumna wrota na biegunach, w postrzod gumna swiren z pomostem, drzwi do niego na biegunach z wrzeciędzem, zasiekow w nim pięć dla sypania zboża, dranicami kryty, przy nim drugi swiren mniejszy z pomostem, drzwi do niego na biegunach z wrzeciędzem, tokownia wielka z osieczą, słomą kryta, z wrotami na biegunach, naprzeciw punie dwie, iedna chrosciana nie kryta, druga z drzewa robiona z wrotami na biegunach, słomą kryta, przeplotow w tym gumnie szesdziesiąt trzy. Ogrody przy tym folwarku dwa, ieden za domem, a drugi na sad zaięty. Ten folwark Smolanczy z gumnem, według pomiary teraźniejszey, leży w drugiej zmianie siola Smolaniec nowo założonego na włokach trzech, na pasznią urzędniczą wyłączonych; Do tego folwarku sianożenci, nad rzeką Ułą pod Smolancami, łaka Huzkowa na wozow osimdziesiąt, druga tamże pod Smolancami Malkowski łuh na wozow dziewiędziesiąt, trzecia koło Horodyszczu, za Szymkowskim siedzeniem pastewnik na wozow trzydziestcia, czwarta łaka u Prudziszczu Wolkowska na wozow szesć, piąty łuh wielki po Lewonową sianożenie, pod Horodyszczem na wozow czterdziestcia, za Horodyszczem Pianowski łuh na wozow dziesięć, siódmy pod Rohanowiczami łuh

Siwickiego y na przewozie na wozow sto, osmy od puni do morgu Siemiona Kuszelanowicza Wiszkowski łuh na wozow szesdziesiąt. Stado bydła y zboże przy tym folwarku Smolancach podane. Kłacz stadnych pięć, kłacz trzeciaczek trzy, zrzebie tegoroczno iedne; obora: krow hollenderskich dwie, krow bydła tutecznego siedymnascie, byków bubaiov trzy, ieden stary, a dwa młode, byczkow łaszczakow szesć, cieląt takrocznych osmioro, owiec czterdziestcia szesć, baranow cztery, koz starych y młodych dziewięć, swiń starych y młodych dziewiętnascie, prosiąt tegorocznych pięć, kurow kałakuckich dwadziestcia, gęsi trzydziestcia szesć, kaczek dwanascie, kurow prostych dziesięć, kapłunow szesć, gęsi y kury ze wszystkiey włosci Starosiekow za rok przeszły tysiąc szesćset trzydziesty pierwszy, których nie wybierano, z kaźdey włoki po gęsi iedney y po dwoie kurow na imsci pana wojewodę Wilenskiego wybrane być mają. Zboże w gumnie podane y w polu zasiane. Żyta na rok przyszły tysiąc szesćset trzydziesty trzeci w polu na pasznią urzędniczą w Smolancach posiano beczek czternascie miary Wilenskiej, żyta w snopie kop osimdziesiąt, iarki kop siedym, pszenicy kop cztery, ienczmienia kop siedym, owsa kop trzynascie, siana wozow sto y piędziesiąt. Jarzyny ogrodne: kapusty kwasney białey pułbeczki, kapusty kwasney hrubszey kadzi dwie, kapusty kwasney nie krążaney kać iedna, burakow kadzi dwie, bocwinie kacz iedna, kapusty słonej kacz iedna. Naczynie. Beczek piwnych trzynascie, beczulek mniejszych cztery, baryl trzy, cebrow trzy, wiader dwie. Towaru lesnego na brzegu nad rzeką Ułą y w miasteczku Ule y w puszczy Czasnickiej na różnych miejscach za wiadomością Ułasa Onizkiewicza y Fiedora Szyrka boiarow wyrobionego zostało mianowicie: tarcie dębowych kop dwanascie y tarcie szesć, wancosu kop dwie y sztuk dziewięć, pyple kop dwadziestcia dziewięć y sztuk piędziesiąt siedym, klepki kop

pięć, który towar wolno będzie imsci panu wojewodzie Połockiemu y ieymsci pani matzące iegomsci gdzie wola ichm. będzie kosztem swoim z puszczy wywieść, zprawać y komu ichmosć zachcą zprzedać bez żadney przeszkody. Miasto Czasniki. Place osiadłe, wolne, puste, prowent, kopy, grosze. Od dworu idąc w rynek przy ulicy Jewanskiey lewa strona. Abram żyd arędarz, ten placi arędy z karczem, młyną, za mostowe, strugowe y z pui, plac wolny ieden, kop siedymset. Paweł Polubies plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Supocki puł placu osiadłego, kop dwie. Maxim Lachowicz pultora placu osiadłego, kop szesć. Amelian Sazyka placow osiadłych dwa, kop osim. Lewon Maciejewski plac wolny ieden na posłudze dworney, Iwan Ihnatowicz plac osiadły ieden, kop cztery. Iwan Sierebro, plac osiadły ieden, kop cztery. Jacuta Pawłowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Doroszko Filipowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. W teyże stronie nad ruczajem Zabłociem Fiedor Filipowicz plac osiadły ieden, kop cztery. Otroszko Małaszkiwicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Fiedor Supocki miernik, plac wolny ieden na posłudze miernickiey. Samuel Otroszkwicz, plac wolny ieden, *diak cerkiewny*. Od dworu idąc w rynek prawa strona. Abram żyd arędarz, plac osiadły ieden, kop cztery. Pawłowa Tolstyczyna, plac osiadły ieden, kop cztery. Fiedor Kasztelanowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Alexiey Jaskiewicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Fiedor Hwozdziłnik, plac osiadły ieden, kop cztery. Hryszk Zielepuha, plac osiadły ieden, kop cztery. Do Łukomskiey ulice od Zabłocia ruczaja idąc w ułeczce prawa strona. Maciey Gondzinik, plac osiadły ieden, kop cztery. Andrzej Zielepuha, plac osiadły ieden, kop cztery, nowe przyioł, pocznie płacic w roku tysiąc szesceset trzydziestym czwartym. Łukian Szelepienko, pułplaca osiadłego, kop dwie. Klin Jermolowicz, pułplaca osiadłego. Ulice Łukomskiey w pole idąc

lewa strona. Fiedor Hrebionko, plac osiadły ieden, kop cztery. Apauas Iwanowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Szweyba, plac osiadły ieden, kop cztery. Jan Kowal, plac osiadły ieden, kop cztery. Iwan Litwin, plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Hlazun, plac osiadły ieden, kop cztery, nowe przyioł, pocznie płacic w roku tysiąc szesceset trzydziestym czwartym. Teyże ulice Łukomskiey prawa strona. Karczma nowe zrobiona, pułtora placu wolnego. Chomko Woyciechowicz, puł placu osiadłego, kop dwie. Arciem Szczerba, puł placu osiadłego, kop dwie. Danilo Domaturowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Wasko Filipowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Maciusza Leszkowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Hryszko Szweyba, plac osiadły ieden, kop cztery. W rynku od Sierebra lewa strona u cerkwie. Iwan Tolstopiat, plac osiadły ieden, kop cztery. Maciusza Bubion, plac osiadły ieden, kop cztery. Łukasz Hrebionko, plac osiadły ieden, kop cztery. Przed ulicą Łukomską na klinie Łukomskim Janowa Dzienisowa, plac osiadły ieden, kop cztery. W tyle rynku zaufku idącego z ulice Łukomskiey lewa strona. Jan Litwin Kwacz, puł placu osiadłego, kop dwie, Sciepan Dzia(k), puł placu wolnego, ubogi dziak wolny, Arciem Possielnikow, plac osiadły ieden, kop cztery. Jan Kubiata, plac osiadły ieden, kop cztery. Ułeczki Ciapinskiey z rynku lewa strona, Siemion Kubiaka, pułplacu osiadłego, kop dwie, Iwan Chominiec, pułplacu osiadłego, kop dwie. Hermahen Matusowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Marcin Strzelec, plac osiadły ieden, kop cztery. Owdoszkowa wdowa, plac osiadły ieden, kop cztery. Sciepan Truchonowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Słobodka za Ułą rzeką do Kopciwicz idąc lewa strona. Ihnat Krawczonek, plac osiadły ieden, kop cztery. Jakim Masiłowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Dawid Szwed, plac osiadły ieden, kop cztery. Sciepan Litwin, pułplacu osiadłego,

kop dwie, nowo przyiół, slobody lat trzy, pocznie placie anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto. Fiedor Sierhieiewicz, pułplacu osiadłego, kop dwie. Teyże Slobodki prawa strona. Apanas Szerba, plac osiadły ieden, kop cztery. Siła Sazyka, plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Supocki, plac osiadły ieden, kop cztery. Piotr Zabiela, plac osiadły ieden, kop cztery. Andrzej Hira, plac osiadły ieden, kop cztery, nowo przyiół, slobody lat trzy, pocznie placie anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto. Plac pusty ieden, Slobodka tamże za rzeczką Ułą nowo w roku terazniejszym tysiąc szesceset trzydziestym wtorym założona z wolnością na lat sześć, po których wysciu, w roku przyszłym tysiąc szesceset trzydziestym osмым, kto tam osiadzie, ma takóž powinność pełnić, jako y drudzy mieszczanie Czasnicey pełnią. Placow pustych szesdziesiąt. Ogrodow za mostem osim, te mają być rozdane do placow nowowyrzeczanych, tych ogrodow morg ieden, prętow dwadziescia, pręcikow pięć. Summa placow osiadłych dziewiędziesiąt trzy y puł, wolnych dziesięć, pustych szesdziesiąt trzy. Prowentu kop trzysta siedymdziesiąt cztery, groszy dwanasce. W tym miasteczku Czasnickim w rynku *cerkiew* z przytworem, do ktorego drzewicki kratowe na zawiasach, a do cerkwie drzwi na zawiasach z wrzeciędzem na skoblach y z kłótką; aparaty w cerkwi do służby Bożej należące według potrzeby od ichmów nadane. Dzwonica przy cerkwi, dzwonow trzy. Tamże w rynku kletek kramnych szesznasce. W tym miescie starym Czasnikach każdy plac z pomiary pewney iako w sadzibie, tak w ogrodach, sianożenciach, rezach oromych, na różnych miejscach leżących, zniósłszy w jedno miejsce ma w sobie morgow dwa, prętow dwadziescia, a że do trzeciego morgu nie dostaje prętow dziesięciu, względem tego, porównyując, aby było po trzy morgi pełna, przypuszczono im w koncu włók mieskich w zmianie tey, która od sciany Smolanskiey, po dziesięć prętow do

każdego placu, a ieden tylko plac Fiedora Supockiego miornika, także w sadzibie, w ogrodach, sianożenciach, wygonie, rezach oromych na różnych miejscach ma w sobie morgow szesc, z których nie nie powinien płacić, tylko miernicką posługę odprawować. Wygonu przy miescie iest w obrembie na dwóch miejscach morgow dwadziescia y prętow dwa, ten porachowany iest w też trzy morgi do każdego placu. Łuka za rzeką Ułą pod dworem miernikowym morgow cztery, prętow pięć, ta przydana temuż miastu Czasnickiemu na robienie strugow, a iest porachowana w też placowe morgi. W tyle Otroszka Małaszkieвича, Fiedora Supockiego miernika y Samuela Otroszkiewicza niwa morgow cztery, prętow czternasce, pręcikow osim, czeczwierein trzy, te trzyma Siemon Jurewicz *swieszczennik* Czasnicki, z dworem przezen przy wygonie zbudowanym na morgach czterech, prętach piętnastu y pręcikach siedmiu y puł, rachuiąc z ogrodą y ogrodem przy tym dworze leżącym za prawem listownym od ichmów na to sobie danym we dwuchset kopach, przy dwu włókach zascianku przy siele Oniskiewiczach leżących, na czym ma y dożywocie sobie od ichmów zapisane. Zascianek za rzeką Ułą Horodiszczce, ten ma być na morgi pomierzony do placow Slobodki tamże nowozałożoney, którego zascianku iest włók dwie, morgow osim, teraz trzyma Harasim Sazyka, płaci z niego kop szesc. Tamże zascianek Szymkowski przy sianożenciach dwornych nad rzeką Ułą, ktorego morgow cztery, prętow dwadziescia trzy, pręcikow pięć y puł, tenże Harasim Sazyka trzyma, płaci z niego groszy czterdziescia osim, ten do Slobodki porzezać trzeba. Zascianek Rekowski Dołba niwa, leżąca tamże za rzeką Ułą, ktorego iest morgow dziesięć, prętow piętnasce, tenże Harasim Sazyka trzyma, płaci z niego groszy czterdziescia osim y ten do Slobodki porzerzany być ma. Pastwiscze z Horowatką niwą od granice Kopciawskiey y od morgow sianożetnych mieskich,

którego jest włoka iedna, ten też porze-
rzany ma być do placow Słobodki nowo-
założoney na morgi, skoro osiedlą, a teraz
to przydano jest Słobodce dawney, tamże
za rzeką Ułą będącej do używania, poki
tę słobodę nowo założoną osiedło. Place
osiadłe, wolne, puste, rowentu kopy gro-
sze. Ihnat Żyłka, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Jakub Poulski, plac
wolny ieden, Piotr Taniuszko Poulskiego
plac wolny ieden. Teyże ułeczki prawa
strona, Spiryd Arciemowicz, plac osiadły
ieden, rowentu kop cztery. Sciepan Phil-
powicz, plac osiadły ieden, rowentu kop
cztery. Ostaszko Jaskowi, plac osiadły ie-
den, rowentu kop cztery. Zaułku z Łukom-
skiej ulice do rzeki Uły lewa strona. An-
drzey Rabin, plac osiadły ieden, rowentu
kop cztery. Hryszko Łyczek, plac osiadły
ieden. Onyszko Podrez, plac osiadły ieden,
rowentu kop cztery. Hapon Wyrwicz, plac
osiadły ieden, rowentu kop cztery. Jakub
Uhlik, plac ieden, rowentu kop cztery.
Charko Stryżeniewicz, plac osiadły ieden,
rowentu kop cztery. Tegoż zaułku prawa
strona. Philip Maciejonek, plac osiadły ie-
den, rowentu kop cztery. Od wygonu nad
rzeką Ułą za ruczajem, Iwaszko Hrebio-
nek, plac osiadły ieden, rowentu kop czty-
ry. Hryszko Sawinicz, plac osiadły ieden,
rowentu kop cztery. Kuryło Piwowar,
pułplacu osiadłego, rowentu kop dwie.
Jasko Hawryłowicz, puolplacu osiadłego,
rowentu kop dwie. Dziemid Bonda,
rybak, puolplacu osiadłego, rowentu kop
dwie. Jermor Szama, puolplacu osiadłe-
go, rowentu kop dwie. Ulice Ciapin-
skiej drugiej od dworu lewa strona. Jasko
Litwin Rudy, plac osiadły ieden, rowentu
kop cztery. *Popowskie cerkiewne* placow
wolnych dwa, cerkiewne; teyże ulice Cia-
piskiej prawa strona: Siemion Kasztela-
nowicz, plac osiadły ieden, rowentu kop
cztery, Hapon Trzeciakowicz, plac osiadły
ieden, rowentu kop cztery, Iwan Domo-
tur, plac osiadły ieden, rowentu kop czty-
ry, groszy dwanascie, te groszy dwanascie
placi z gumna na wygonie stojącego. Hry-

szko Tolkacz, plac osiadły ieden, rowentu
kop cztery, plac pusty ieden. Chrol Hre-
bionka, plac osiadły ieden, rowentu kop
cztery. Andrzey Naliwayko, plac osiadły
ieden, rowentu kop cztery. W zaułku z
Ciapiskiej ulice: Lewon Iwanowicz, plac
osiadły ieden, rowentu kop cztery. An-
drzey Seleniczek, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Nad rzeką Ułą: Andrzey
Kasztelanowicz, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Siemion Alexiejowicz
plac osiadły ieden, rowentu kop cztery.
Mina Haponowicz plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Maciusza Bielay, plac
osiadły ieden, rowentu kop cztery. Kon-
drat Tatarzyn, puolplacu osiadłego, rowentu
kop dwie, Owdzey Tatarzyn, puol . placu,
rowentu kop dwie. Ulice Jewanskiej od
żyda lewa strona: Jurka Otrochimowicz,
plac osiadły ieden, rowentu kop cztery.
Fiedor Omielianowicz, plac osiadły ieden,
rowentu kop cztery. Iwaszko Sciepano-
wicz, plac osiadły ieden, rowentu kop
cztery. Otrochim Chrolowicz, plac osiadły
ieden, rowentu kop cztery. Maciuszyna
Czerwiakowa, puol placu osiadłego, pro-
wentu kop dwie. Mikita Brozenin, plac
osiadły ieden, rowentu kop cztery. Okuła
Mikicicz, puol placu osiadłego, rowentu
kop dwie. Stasiowa wdowa, plac osiadły
ieden, rowentu kop cztery. Harasim Sa-
zyka, placow osiadłych dwa, rowentu
kop osim. Macwiey Maruszkin, plac osiad-
ły ieden, rowentu kop cztery. Teyże
ulice Jewanskiej prawa strona: Jasko
Brożynin, plac osiadły ieden, rowentu
kop cztery. Hrydzko Nosikowicz, plac
osiadły ieden, rowentu kop cztery. Pasz-
ko Makarowicz, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Otroszkowa : wdowa
puł placu osiadłego, rowentu kop dwie.
Otroszko Amelianowicz, puol placu osiadłe-
go, rowentu kop dwie. Iwan Kolontay,
puł placu osiadłego, rowentu kop dwie.
Włoki miasta Czasnickiego, włoki osadne,
wolne, rowent kopy grosze. Pierwsza
włoka Omelian Sazyka, trzeciny dwie, pro-
wentu kop cztery. Iwan Ihnatowicz, trze-

cina jedna, prowentu kop dwie. Druga Jacuta Pawłowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Doroszko Philipowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Fiedor Filipowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Trzecia włoka Otroszko Małaszkie-
wicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Fiedor Kasztelanowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Hryszko Zielepuha, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Czwarta Maciej Gondzink, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Fiedor Hrebionka, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Piąta Charko Stryzeniewicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Andrzej Kasztelanowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Siemion Alexieiewicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Szosta Iasko Litwin, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Hapon Trzeciakowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Hryszko Tołkacz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Siódma Andrzej Rubin, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Hapon Wyrwicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Jarmoł Szama, puł trzeciny, prowentu kopa jedna. Lewon Iwanowicz, puł trzeciny, kopa jedna. Osma Hermahen Matusowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Sciepan Truchonowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Dziewiąta Hara-
sim Sażyka, włoka jedna, prowentu kop sześć. Dziesiąta Iwan Tołstopiat, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Maciusza Bion, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Łukasz Hrebionka, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Jedynasta Arciem Posielnikow, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Pilip Maciejonek, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Jan Kubiata, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Dwunasta Onisko Podrez, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Maciusza Leskowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Wasko Maciejonek, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Trzynasta Siemion Kasztelanowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Andrzej Jackowicz Soleniczo, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Czternasta

Samuel Otroszkowicz *dział* włoka wolna jedna *cerkiewny*. Pietnasta, szesnasta ociec Siemion Jurjewicz, *pop*, *włok* dwie *wolnych cerkiewne*. Siedymnasta, Iwan Domotur włoka jedna, prowentu kop sześć. Osimnasta Jurko Otrochimowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Fiedor Omelianowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Iwaszko Stephanowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Dziewiętnasta Alexiey Jaskowicz, pułwłoki, prowentu kop trzy. Ostaszko Jaskowicz, pułwłoki, prowentu kop trzy. Dwudziesta, Iwan Sierebro, pułwłoki, prowentu kop trzy. Mikita Brożenin, pułwłoki, prowentu kop trzy. Dwadziesta pierwsza, Paweł Połubies, pułwłoki, prowentu kop trzy. Okuła Mikicionek, pułwłoki prowentu kop trzy. Dwudziesta wtóra, Abram żyd do arędy włoka jedna. Dwudziesta trzecia, Jasko Brozynin, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Hrydzko Nosikowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Otrochim Chrolowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta czwarta, Chomko Woyciechowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa jedna. Arciem Szczerba, pułtrzeciny, prowentu kopa jedna. Hryszko Szweyba, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Danilo Domaturowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta piąta, Siemion Kubiaka, pułtrzeciny, prowentu kopa jedna. Jan Litwin Kwacz, pułtrzeciny, prowentu kopa jedna. Ihnat Żyła, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Sciepan Filipowicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta szosta, Siemion Alexieiewicz, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Chrol Hrebionka, trzecina jedna, prowentu kop dwie. Mina Haponowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa jedna. Kondrat y Owddiey Tatarowie pułtrzeciny, prowentu kopa jedna. Zascianek tamże za rzeką Ułą, od granice Kopciewskiej, który trzymał Fiedor Supocki miernik, którego jest włoka jedna, morgow dwadzieścia cztery, pręt jeden, rozdany miastu w morgi do placow. Zascianek za młynkiem Staro Czasznicki, którego jest włoka jedna, morgow dwa-

dziesięć trzy, przętów dwanaście y puł, ten też rozdany miastu w morgi do placów. Zascianek nad rzeką Ułą, idące z miasta do folwarku Smolanskiego, nazwany Dru-gie Stare Czasniki przy włokach miey-skich, ten też rozdany w morgi do placów mieyskich. Sianożęci swe mieszczanie Czasniccy mają obapół rzeki Uły do każ-dego placu po pułmorga, które się im kładły w rachunek w morgi do placów mieyskich. W mieście nad rzeką Ułą puł kupieckich, do których towary składają w lidzbie trzydzieścia dziewięć, z których placą mieszczanie od swoich po groszy dwadzieście, a kupcy obcy własnie swoje punie mający po groszy dwadzieścia czty-ry, od dwornych zaś puł jak się zmówią. Z tych wszystkich puł żyd arędarz placą bierze do siebie według listu arędownego sobie na to danego, a punie te są mia-nowicie. Punie dworne mieyskie, kupiec-kie: Owzdziey tatarzyn punia mieyska ied-na z Hołowczyna, Marcin Oboz punia ku-piecka iedna, Abram Salomonowicz żyd punia mieskich dwie, Iwan Domohor pu-nia mieska iedna, z Hołowczyna Marcin Oboz punia kupiecka iedna, z Hołowczy-na Olesiey Jarczak punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Harasim Dzimieniewicz punia kupiecka iedna, Philip Macielonek punia mieska iedna, Ostaszko Janowicz punia mieska iedna, z Połocka Ostafiey Naplocha punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Michał Kopytka punia kupiecka iedna, Dworna punia iedna, z Tołoczyna Karp Kułat punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Dzienis Nikiporowicz punia ku-piecka iedna, Omelian Sażyka punia mies-ka iedna, Harasim Sażyka punia mieska iedna, Dworna na łubu iedna. Za rzeką Ułą na Słobodzie: Ihnat Krawczonek pu-nia mieska iedna, Siła Sażyka punia mieska iedna, z Hołowczyna Sciepan Plesko puł kupieckich trzy. Stas Szwaczka punia mieska iedna, z Hołowczyna Michał Saz-ko punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Sciepan Owtuchowicz punia kupiecka ied-na, z Czerej Wasil Chramiec, punia ku-

piecka iedna, z Hołowczyna Jasko Nowik punia kupiecka iedna, z Czereje Doroszek Kosobudzki punia kupiecka iedna, z Or-szy Hawryło Kożemiaka punia kupiecka iedna, z Czereje Piotr Fiedorowicz punia kupiecka iedna, z Zameczku Matys Włoch punia kupiecka iedna. W trzecim posa-dzie: z Czereje Wasil Chramiec punia ku-piecka iedna, z Tołoczyna Marcin Bolt punia kupiecka iedna. Siemion Kasztela-nowicz punia mieska iedna, z Czereje Ostaszko Stosza punia kupiecka iedna, Si-ła Sażyka punia mieska iedna, Sciepan Truchonowicz, punia mieska iedna. Sum-ma: puł dwornych dwie, mieyskich czter-nascie, kupieckich dwadzieścia trzy. Od każdego strugu każdym poysciem do Ry-gi idącego przed tym placono po czerw-nemu złotemu, a teraz folgując kupców postanowiono, aby żyd arędarz nie brał więcey, iedno po talaru bitemu od struga. Nad to mieszczanie Czasniccy sami z dob-rey woli y chęci swojey postompili na potrzeby *cerkiewne* dawac od każdego stru-gu, wychodząc do Rygi, po groszy dwa-nascie. Dwudziesta siódma włoka Siemion Szweyba, trzecina iedna prowentu kop dwie. Iwan Litwin, trzecina iedna, pro-wentu kop dwie, Siemion Hłazon, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta osma, Otroszko Omelianowicz, trzecina ied-na, prowentu kop dwie, Iwan Kołontay pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Iwan Chominicz pułtrzecini, prowent kopa ied-na, Paszko Makarowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta dziewiąta, Siemion Supocki, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Maxim Lachowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Maciusza Bie-lay, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Iwan Ihnatowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Trzydziesta, Jasko Hawryło-wicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Iwaszko Hrebionko, trzecina iedna, pro-wentu kop dwie, Hryhor Sawinicz, trzeci-na iedna, prowentu kop dwie, Kuryło Pi-war, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Summa włok trzydzieścia, osadnych włok

dwadziestcia szesc, wolnych cztery, kop sto piędziesiąt szesc. Summa gruntu pod miastem w siedzibach z morgami do placow sianozętnemi, oromemi y ogrodami, wygonami także zasciankow, nie rachuiąc włok trzydziestcia wyszey opisanych, wszystkiego włok: zascianek przy włokach mieskich włoka jedna przy Bykowszczyźnie tę trzyma Jan Kowal bez platu, ieno dworną robotę odprawować powinien. Summa Summarum z miasta z arędą żydowską z placow, z włok y z zasciankow kop tysiąc dwiescie trzydziestcia siedym y groszy czterdziestcia osim. Włość Czasnicka. Siolo Worki, włoki osiadłe, puste, kopy. Włoka piersza, Andrzej Harbacz, osiadła jedna. Druga Iwan Iwanko osiadła jedna. Trzecia, Siemion pastuch osiadła jedna. Czwarta Wasko Borodawka osiadła jedna. Piąta Siemion Bobacz osiadła jedna. Szosta Jermoł Romanowicz, osiadła jedna. Siodma włoka pusta jedna. Osma, Malaszko Cimoszkowicz osiadła jedna. Summa włok osim, siedym osiadłych, pusta jedna. Przy tym siele zascianek Janowo niwie nad rzeką Proziemlą włok dwie, ten przydany temuż siolu względem gruntow błotnych, płacą po osim kop z włoki. Summa prowentu z tey wsi kop piędziesiąt szesc. Siolo Smolancy włoki osadne: pierwsza włoka Jasko Jakow y Wasko Mieziny, osiadła jedna. Druga, Mikita Apanowicz, osiadła jedna w drugim miejscu. Trzecia Orechwo Jaskowicz, osiadła jedna. Czwarta Hryszko y Jarmoł Bakany, osiadła jedna w trzecim miejscu nad rzeką Łukomką. Piąta Siemion Sachar z synami swemi y szosta osadne włoki dwie, siodma y pułosmey Jasko Cimoszkowicz, włoka osadna jedna a puł. Na drugiey stronie rzeki Łukomki. Osma Wasko Czara osadna jedna. Summa osim włok y puł. Summa prowentu z tey wsi kop sto dwie, miodu pudow osim y puł. Sianozęci swe mają we włokach bez platu. Jezior przy tym siele trzy: Czarne, Kowciewka, Chibna. Iż to siolo porozni w nieporządku siedzi, a przyległe jest do

tych gruntow, które na dwor używano, przeto za zgubieniem pasznie dworney na włoki, we włoki iako grunt dworny. tak y ich grunty złączywszy, pomierzany jest, wyjowszy dwie włoce Orechwe Jaskowicza y Hryszka y Jarmoła Bakanow, którzy w zascianku zostaną, na którym to miejscu dworney pasznie wymierzono włok dwadziestcia na siolo, z których dwudziestu włok trzy na pasznię urzędniczą przy dworcu Smolancach y inszych zmianach wyłączono, a ta siedymnascie włok ma być rozdane między poddane, kto osieć zechce z slobodą na lat trzy, jakoż z tych włok siedymnastu przyioł dwie włoce Jarmoł Jęwtan z synami swemi, które trzymając powinien młyn swoim naczyniem poprawować y nowy robić, tylko mu chłopow dodawać trzeba; a w tym miejscu, gdzie Sachar siedzi, wymierzono włok dziesięć. Summa w tey wsi według pomiaru nowey osiadłych włok osimy puł, wolnych dwie, folwarkowych trzy, pustych osimnascie y puł. Po napisaniu tego inwentarza przyieli w Smolancach Fiedor Supocki miernik na posłudze miernickiey, a Lewon Maciejewski na posłudze dworney włok trzy w ludzbie dziewięć, dziesięć, iedynascie od Czasnik. Siolo Rohanowicze, włoki osiadłe, ziemianskie, boiarskie, puste. Pierwsza włoka pusta jedna, druga pusta jedna, trzecia pusta jedna, czwarta Macwiey Przywoleń osiadła jedna, piąta Marcin Zabiela osiadła jedna, szosta Alexander Pietrelewicz boiarską jedna, siodma Hryszko Korowa osiadła jedna, osma Sciepuł Szypulonek osiadła jedna, dziewiąta Silka Cielkowicz osiadła jedna, dziesiąta Jermoł Rożko osiadła jedna, iedynasta Andrzej Wieremiejowicz osiadła jedna, dwunasta Siemion Piekarcz ziemianska jedna, trzynasta Sienko Piencilowicz ziemianska jedna, tych dwoch poddanych Jakub Poulski trzyma za listem ieymsci. Czternasta Owdokim Hniezdziłowicz osiadła jedna, piętnasta Pilip Nielidzin osiadła jedna, szesnasta pusta, siedymnasta Jakub Poul-

ski ziemianska iedna, osimnasta pusta, dziewiętnasta pusta, dwudziesta pusta. Summa dwadziescia, osiadłych dziewięć, ziemianskich trzy, pustych siedym, boiarska iedna. Summa prowentu z tej wsi kop sto piętnascie, miodu pudow dziewięć. Zascianek tego siola za Horodyszczem morgow ieden y puł, przydano na włok trzy w lidzbie na dziewięć, dziesięć, iedynascie. Wielki łuh nad rzeką Uswicą na włok siedym pustych. Łucik zascianek przydany wszytkiemu siolu. Zascianek w Ciechowcu z sianożęcią przy drodze Rohanowskiej po zatokę y po ruczay Sielicki od morgow mieskich, ten przyięty za włokę iedno, Roman Rudzinski Moskalonek, Naum Rudziewicz y Dziemid Dawidowicz z slobodą, na lat trzy od dnia dwudziestego pierwszego marca, roku tysiąc szesćset trzydziestego wtorego, a po wyisciu trzech lat ma być ten zascianek pomierzony y iako się wiele gruntu nadydzie, z tak wielu czynsz płacic będą powinni. Przy tym że siele zascianek za rzeką Olszyncem po Zerenicę rzeczke, nad rzeką Uswicą włoka iedna, trzyma Hryszko Karabanowicz. Sianożenci to siolo ma nad rzeką Ułą w łuziach na każdą włokę po pułmorga bez płatu. Tamże w koncu włok Krzywe Niwki morgow dwa przydano na pięć włok, w lidzbie na dziewięć, dziesięć, iedynascie, dwanascie y trzynascie. Przy tych siolach y co niżej są opisane puszcza Starzyna wzdłuż na mil dwie, a wszerz na milę iedną, a indziej y więcej, na towary lesne rozmaite, a po wyrobieniu towarow na osadzenie wsi zgodna. Boru u Smolanago pieca iadąc z Wyszkowicz do Truchonowicz wdluż na milę, a w przek na trzec mile, indziej szyrzey, a inszym mieyscem węzey, gdzie jest drzewo na strugi y na budowanie zgodne. Za przewozem Kopciewskim gruntu pana Jana Rakowskiego z solwarkiem Zahoszczy-nem, na którym ma na służbie iedney poddanych trzech Iwana Łazuna, Siemiona Szycka y Chodora Szycikowicza, gdzie siedzi y zięć iego Stefan Słowakowicz,

ten pan Rakowski trzyma na posłudze ziemianskiej za listem sławney pamięci xiężney Anny Radziwiłłowny Kiszczyney, na to onemu danym, gdzie mu y summy kop sto zapisała roku tysiąc pięćset siedymdziesiąt trzeciego, dnia siedymnastego augusta, włok dwanascie. Tamże podle przy Chołopim ruczaiu gruntu włoka iedna, morgow iedynascie, prętow siedym y puł, przydano panu Żochowi do solwarku iego niżej pomienionego. Podle *Popow-szczyny* z daniny ieymsci po Chołopi ruczay dzierży tenże pan Żoch włok dwie, morgow sześć. Tamże obok zaraz nad rzeką Ułą dworzec Zapole Alexiejowszczyzna bez żadney powinności, za wysługę w summie kop czterdziestu, za listem ieymsci paniey wojewodziny Polockiej do żywota swego dzierży pan Andrzej Żoch, od Zerstwianki do Białego kamienia z pomiary włok szesci. Summa w tych zasciankach oprócz puszcze y boru osadnych włok dwie, ziemianskich włok dwadziescia iedna, morgow siedymnascie, prętow siedym y puł. Summa prowentu z tych zasciankow kop dwadziescia cztery, miodu pudow dwa. Sloboda Komowie włoki osadne, boiarskie, puste. Pierwsza włoka Janko Miecko, osadna iedna, druga Chodor Kopyt osadna iedna, trzecia Arciem Szczerba iedna, czwarta Jasko Kopyt iedna, piąta Iwan Arciemowicz boiarska iedna, szosta Andrzej Kornilowicz osadna iedna, siódma Alexiej Szyszka osadna iedna, osna Ostapko Wołowicz osadna iedna, dziewiąta Michałko Szama iedna, dziesiąta Marcin Parchwienowicz osadna iedna, iedynasta Janko Szeray osadna iedna. Summa włok iedynascie, osadnych siedym, boiarska iedna, pustych trzy. Summa prowentu z tej wsi kop trzydziescie dwie. Ta sloboda założona w roku tysiąc szesćset dwadziestym trzecim, dnia dwudziestego szóstego septembra na lat piętnascie, do wyscia iednak slobody mają dawać po kop cztery, a potym zarowną z drugim. Siolo Wyszkowicze, włoki osadne, boiarskie, puste, wolne. Pierwsza włoka

pusta iedna, druga Wasiusza Bieciy woyt iedna wolna, trzecia osadna iedna, czwarta Hryszko Łahunowicz osadna iedna, piąta pusta, szosta Choma Bieczay osadna iedna, siódma pusta, osma pusta, dziewiąta Choma Bieciay osadna iedna, dziesiąta, iedynasta, dwunasta, trzynasta pusta, czternasta Iwan Kowal osadna iedna, piętnasta, szesnasta pusta, siedymnasta Sierbiey Naryczonek osadna iedna, osimnasta Iwan Byczkowicz pułwłoki osadney, pułwłok pusty, dziewiętnasta Chodor Łobacz pułwłok osadny, pułwłok pusty, dwudziesta włoka pusta, dwudziesta pierwsza Wasil Bieciay osadna iedna, dwudziesta wtora Jakow Żehało osadna iedna, dwudziesta trzecia Sieuko Łahunowicz osadna iedna, dwudziesta czwarta Roman Philipowicz osadna iedna, dwudziesta piąta Wasil Padalica pułwłok osiadły, Alexiey Łahunowicz pułwłok osiadły, dwudziesta szosta Wasko Sieledzionek osadna iedna, dwudziesta siódma Jurko Bieciaionek osadna iedna, dwudziesta osma, dwadziesta dziewiąta, trzydziesta Piotrek Zankiewicz boiarskich włok trzy. Summa trzydziestcie: osadnych czternascie, boiarskich trzy, pustych dwanascie, wolna iedna. Summa prowentu kop sto osimdziesiąt dziewięć, miodu pudow czternascie. Naddatki na swe włoki dla błota ma to sióło w zasciankach gruntu pasznego y sianozęci w boku sióło za rzeką Uswicą nad Zerecicą na Cusiha-jowym y Zankowym siedzeniu na każde włokę po morgu, Podborze w koncu włok trzeciej zmiany na pięć włok w lidzbie pięć, siedymnascie y Zankiewiczowi boiarzynowi na włok trzy w Druwicy na włok cztery w lidzbie trzynascie, piętnascie, osimnascie, dwadziescia cztery. Za borem w Lipowce na włok trzy Zankiewiczowi pod Wiedrenią Uzorskie od rzeki Zerenicy do Bieleyki rzeczki na włok cztery w lidzbie dwadziescia ieden, dwadziescia dwa, dwadziescia pięć, dwadziescia szesć. Tamże pod Uzorskiem na włok dwie, w lidzbie dziewiętnascie, dwadziescia. W Hliniszczu na włok trzy w lidzbie dwanascie.

czternascie, siedymnascie. Te wszystkie naddatki pomierzać trzeba. Sianożenci swe we włokach mają bez płatu. Jezior przy tym siele trzy: Zieryna puł, Swietoie, Drywica. Barci rozdano między chłopcy po kleynach ich. Z Wiedreni pusiwszy w prawą drogę za jezioro Konieczną jadąc prosto borem przez rzekę Zerenicę do Wiszkowicz sióło, w lewym boku nad Zerenicą na wrocyszczu pod Uchlem za borem trzymają Isak Borodawka włokę iedną, Alexiey y Iwan Chonki włokę iedną, a trzecia włoka pusta z budowaniem. U smolanego pieca w boru na zascianku Truchon Zerenko w roku tysiąc szescset trzydziestym, a Sciepan Honczar w roku tysiąc szescset trzydziestym pierwszym osiedli na slobodzie na trzy lata włok dwie. Pod Truchonowiczami w mili od Wiszkowicz w Marynym łuhu Ahey Hurynowicz włoka iedna. Paweł y Iwan Woronki włoka iedna, Cimoszko Klesa włoki puł, Iwaszko Moskal włoki puł. Tamże od Marynego łuhu w Bierzowcu y Puniszczu boiarzyn Bohdan Dubieniec włok trzy. Jadąc z sióło Oniskiewicz do Rohanowicz obapoł rzeki Zerenicy przy włokach Wiszkowskich trzyma Jakub Poulski za listem ieymsci włok szesć, do tegoż gruntu iemuż przydano sianozęci nad Ułą rzeką pod Rohonowiczami przy morgach mieskich morg ieden. Tamże przy tym gruncie w prawym boku do Rohanowicz iadąc w klinie siedzi Iwan Car z włoki iedney powinność pełniąc. Summa w tych zasciankach osadnych włok osim, ziemianskich włok szesć $\frac{1}{10}$, boiarskich włok trzy, pusta iedna. Summa prowentu z tych zasciankow kop sto siedymnascie, miodu pudow osim. Sióło Wiedrenia, włoki osiadłe, puste, wolne. Pierwsza włoka Stanisław Brył osiadła iedna, druga Iwaszko Brył osiadła iedna, trzecia Zdan Bołtruszewicz pułwłoki osiadły, Stanisław Brył pułwłok wolny. Czwarta, piąta, szosta, siódma, osma, dziewiąta, dziesiąta, iedynasta pusta, dwunasta Andrzej Jakubionek pułwłok

osadny, pułwłok pusty z budowaniem, trzynasta włoka pusta z budowaniem, czternasta Mlechno Kowal osadna iedna, piętnasta Mikita Sudnik osadna iedna, szesnasta Arciem Komko osadna iedna, siedymnasta, osimnasta, Marcin Bałtruszewicz osadnych dwie. Summa osimnastcie: osadnych osim pustych dziewięć y puł, wolney puł. Summa prowentu kop dziewiędziesiąt szesć, miodu pudow osim. W koncu włok siedzibney swej zmiany to siolo ma na zmianę błotną od Charakowa po rubież pana Jana Stabrowskiego włokę iedną nadlatku, to iest na każdą włokę po morgu iednym y po prętow dwadziescia, a osobną na pięć włok w lidzbie ieden, dwa, trzy, cztery y dziewięć naddany zascianek od Kładziszczu w drugim koncu siedzibney ich zmiany z ogrodami ich starem po morgu iednym y puł, na trzecią zaś zmianę od boru, iż tylko dłużyny ma po dwadziescia sznurow, naddano im tamże w Podmoszu y pod borem Jakubienkowe siedzenie po sznurow dziesięć, na dopełnienie włok. Sianożęci swe mają we włokach bez płatu. Pod Horodyszczem sianożenci swe mają podzielone bez płatu względem włok błotnych. Jezior przy tym siele trzy: Zieleniak, Wiedrenia, Konieczno. Barci poddanym rozdano po kleinach ich. Siolo Oniskiewiczze. Włoki osiadłe, boiarskie, puste. Pierwsza y druga Łukasz Szol włok dwie osiadłych, trzecia, czwarta, piąta, szosta puste, siódma puł włok pusty. Zienow Naydzionowicz cwierć włoki nowo przyioł, pocznie płacić w roku tysiąc szesćset trzydziestym czwartym y Roman Chiluczonek także. Roman Chiluczonek cwierć włoki, osma Paweł Marcinowicz osadna iedna, dziewiąta Andrzej Janukowicz pułwłok osiadły, Iwan Sudnikowicz pułwłok osiadły, dziesiąta Wasko Szyroki, osadna iedna, iedynasta Cimoszko Bury osadna iedna, dwunasta Sawka Bury puł włok osadny, Ostapko Podrozowicz pułwłok osiadły, trzynasta, czternasta, piętnasta Piotr Bury boiarskich trzy, szesnasta Hrydzko Zur osadna iedna, siedymnasta

Zienow Burzec osadna iedna, osimnasta Krzysztophowa Misnikowa osadna iedna, dziewiętnasta Iwan Kirkiżonek osadna iedna, dwudziesta Siemion Sudnik osadna iedna, dwadziesta pierwsza Sciepan Prokopowicz, osadna iedna, dwudziesta wtora Supron Żur osadna iedna, dwudziesta trzecia Hrydzko Żur, osadna iedna, dwudziesta czwarta, Krzysztoł Stanisławowicz osadna iedna. Te cztery włoki fundowane są od ichm. *na cerkiew* Czasnicką wiecznymi czasy, dwadziesta piąta Sawka Romanowicz pułwłok osiadły, Hryszko Zerenko pułwłok osiadły, dwudziesta szosta Iwaszko Janukowicz, osadna iedna, dwudziesta siódma Jurko Żehalo, osadna iedna, dwudziesta osma Iwan Szuma osiadła iedna, dwudziesta dziewiąta Siemion Szustunowicz, osadna iedna, Borys Szustunowicz pułwłok osadny, pułwłok pusty. Summa włok trzydziestcia: osadnych dwadziescia, boiarskich pięć, pustych pięć. Summa prowentu kop dwiescia dwadziescia siedym, miodu pudow szesnastcie. Zascianek w Zabieleyce z błoniem sianożętnym, który przed tym trzymał Fiedor Szyrka włok trzy, ten rozdany temuż siolu w nadlatki względem błot we włokach będących y względem tego, że we dwu zmianach długości po trzy sznury niedostaie. Zascianek Podbore w koncu włok siedzibne zmiany morgow osimnastcie y ten rozdany temuż siolu względem włok błotnych. Zascianek Kołosza y Incimisowo sianożętny y paszenny, ktorego iest włoka iedna, ten rozdany iest temuż siolu na każdą włokę po morgu iednemu bez płatu. Przy tymże siele zascianek Wodopiewski morgow cztery y prętow dziesięć, tego zascianku dwie części, Łukasz Szol na włokę w lidzbie ieden y dwa trzyma y na tym się pobudował, a trzecia część tegoż zascianku na włokę w lidzbie trzecią należy, a to dla tego, że na tych trzech włokach siedliska błotem zasły, względem czego ten zascianek na siedliska na te trzy włoki nadany. Zascianek podle Wodopiewszczyzny za ruczajem

nad jeziorem na początku zascianku Kołoszynskiego sianozęci y oromego gruntu morgow trzy, prętow dwanastie, ten nadany względem błot Łukaszowi Szolkowi na dwie włoce w lidzbie jeden y dwa. Zascianek w koncu ulicy tego siola przy bokowej scianie Suiarowo humniszcze, na którym siedzi Zieniow Burzec, tego zascianku morgow dwadziescia dwa, wytrąciwszy y błota, z których dwa morgi rachowały się onemu w naddatki względem błot we włoce będących, a ze dwie trzeciny włoki ma płacic jako y drudzy z osadnych płacą. Zascianek Oniskiewiczow siedliska y z częścią Wodopolewsczyzny przy scianie bokowej włok dwie, ten trzyma dożywotnym prawem y w summie kop dwuset *swieszczenik* Czasnicki ociec Siemion Jurjewicz za prawem sobie od ichm. danym, przy domie w miasteczku Czasnickim przezeń pobudowanym y przy niwie gruntu pod miastem leżącym, jako się y wyżej między zasciankiem pod miastem opisało. Zascianek jadąc z siola Oniskiewicz do Rohanowicz w prawey stronie, w Hornicy, włok dwie, dzierży na boiarskiej powinności Fiedor Szyrka, a do tych włok przydano sianozęnc Rożkowe bołonie za Zabieleyką. Tamże po prawey stronie do Rohanowicz jadąc między Szyrkim, a slobodą Ostaszowem w Budziszczu, na boiarskiej powinności Hryszko Oniskiewicz trzyma włok trzy. Zascianek obapoł drogi od Ostaszowa do Charakowa jadąc, którego włok pułtory, trzyma Maxim Oniskiewicz na posłudze boiarskiej. Zascianek Borsuki trzyma Stanisław Bałtruszewicz, ma płacic z włoki iedney do pomiaru. Summa w tych zasciankach we dwuchset kopach zawiedzionych włok dwie, osadnych włoka jedna y puł boiarskich włok szesc y puł, procz naddatkow. Summa prowentu z zasciankow kop szesdziesiąt pięć miodu pud jeden y trzeciny dwie. Siolo Charakowo, włoki osiadłe, boiarskie, puste. Sądzibę swą ma nad rzeką Wiedronią na morgach między koncami włok swych nazwiskiem

Kurhany pod Beroczno na dłuż sznurow trzydziescia, a w tym obrembie y jezioro jest zarosłe ni nacz nie zgodne, czego jest morgow dziewięć, czyni sądziły ich procz jeziora włok cztery morg jeden, a siedzi to siolo włoki w polu osobno tym porządkiem mając, włoka pierwsza y druga Sienko Harasimowicz dwie boiarskich, trzecia, czwarta, piąta, szosta, siódma, osma Scieszko Harasimowicz z synem swoim Andrzejem Harasimowiczem, boiarskich włok szesc. Płacić ma tylko z pienciu, a szostą mu nadana, dziewiąta, dziesiąta. Supron Ostaszkowicz osiadłych dwie, iedynasta, dwunasta puste, trzynasta, czterynasta Ilija Ostaszkowicz osiadłych dwie. Summa włok czternaście: osiadłych cztery, boiarskich osim, pustych dwie. Summa prowentu kop dziewiędziesiąt siedym, miodu pudow cztery. Ta włok czternaście w zmianach dwuch za Ciemięcem ruczajem ku granicy imsci pana Jana Stabrowskiego, koncami idą, a w zmianach drugich dwuch nazwiskiem Nowinki y Polanka za rzeczką Wiedrenią wychodzi im zupełna miara po sznurow trzydziescia wzdłuż, a poprzek po sznuru, ale grunt błotny, za czym morgi, na których siedzą mają wolne bez płatu. Sianozęnci swoje mają we włokach bez płatu. Jezior przytym siele dwa Strieczno y Hłyhoczo. Za rzeczką Ciemiencem w koncu włok Charakowskich nad jeziorem Striecznem zascianek, w którym morgow iedynastie, ten dzierży Jakow Mikołajewicz na boiarskiej powinności y tam mieszka. W koncu włok sądziłnych tegoż siola Charakowa zascianek nie rozrobiony, ten w przydatek względem błot temuż siolu dany, pomierzać trzeba. W boku prawym przy zmianach tej wsi Nowinkach y Polance zascianek Łopacin po scianę siola Oniskiewicz leży puszcza do rozrobienia zgodna, tego zascianku wymierzono włok trzy, które rozebrano, mianowicie Chodor Iluszycz włokę iedną, Stanisław Brylonek włoki puł w roku przeszłym tysiąc szesćset trzydziestym pierwszym na święty

Piotr przyiół z slobodą na lat trzy, a po-
tym ma płacić iako y iuszy. Ilusza, Onisz-
kiewicz włoka, iedna y puł nowoprzyiół
w roku teraznieyszym tysiąc szescset trzy-
dziestym wtorym dnia trzeciego Aprila
z slobodą na lat trzy, a po wysciu slobod-
y boiarską powinność odprawować ma
iako y drudzy boiarowie. Summa w tych
zasciankach, nie rachując naddatkow osad-
nych włok iedna y puł, boiarskich włok
iedna ²⁰/₃₀. Summa prowentu z tych zas-
cianskow kop trzydziestcie iedna y groszy
cztery, miodu pudow ieden y puł. Sióło
Rusaki od Charakowa idąc do Dolhego
ieziora w lewey stronie nad rzeką Wie-
drenia wymierzą włok dziesięć, teraz
wszystkie leżą w puscie, w których sia-
nożęci iest dostatek y w rok z nich nay-
mując dają kop dwadziestcie, pod czas wię-
cey, iako kto stargnie. Za włokami tego
sióło obok zascianek Zadoryną wymierzo-
nego włok dziesięć pod puszcą do wyro-
bienia godną, z tych przyiół Micko Jaku-
szewicz włoki puł, z ktorey płaci kop
cztery, także nowo przyiół Andrzej Hara-
simowicz boiarzyn włoka iedną w roku
teraznieyszym tysiąc szescset trzydziestym
wtorym, marca dwudziestego piątego dnia,
sloboda lat cztery. Na uroczyszczu Dolhe
przy granicy imsci pana Jana Stabrow-
skiego Swieckiey przy ieziorze Dolhim,
którego ieziora połowice należy do Czas-
nik, gruntu pasznego y na lada zgodney
puszcze wdluz sznurów piętnastcie, a po-
przek sznurów siedm, co uczyni odcio-
szy błota niegodnego w tym obrębie mor-
gow pięć, włoka iedna, te trzyma Piótrek
Sciepanowicz, płacąc z niey zarówno z
drugiem; po prawey zas stronie od Chara-
kowa, iadąc nad tąż rzeką Wiedrenią w
koncu włok Charokowskich od granice
pana Stabrowskiego Wierzchowskiey zascia-
nek Kaszniszczę, którego wymierzona włok
dwie, z tych włokę iedną Jakusz Mikolaie-
wicz boiarzyn na posłudze boiarskiey,
a drugą włokę Sciepan Kowal na osadzie
trzymaia. Za tym zasciankiem wymierzona
gruntu na boiary włok dwadziestcie, z

których trzymaia Wasko Oniskiewicz
włok trzy, Marcin Sierebrowicz włokę
iedną y puł, Janusz Sierebrowicz włokę
iedną y puł, w puscie leży włok szesc.
W koncu tych włok zascianek przy grani-
cy pana Stabrowskiego Wierzchowskiey
włok dwie, te trzyma Wasiuk Maciewicz
iedne na służbie ciahley, a drugą na osa-
dzie. Za tym Waskiem Prokopowszczynny
włok trzy, te trzyma z tym wyszey pomie-
nionym poddanym Waskim Maciewiczem
pani Janowa Pilecka we stu kopach za
prawem sobie od ichm. danym. Summa
w Rusakach y zasciankach gruntu: osiad-
łych włok dwie y puł, boiarskich włok
osim, we stu kopach zawiedzionych włok
pięć, pustych włok dwadziestcia cztery y
puł. Summa prowentu z Rusakow y zas-
cianskow kop sto cztery, miodu pudow
dwa. Sloboda Tarantowa założona w roku
tysiąc szescset dwudziestym siódmym,
osimnastego dnia Julij, za listem ieymsci
z wolnością na lat dwadziestcia siedzi po-
rozu w Staszynie dymow piętnastcie. Ar-
ciuta Kuzmierz dym, Miron Pięcilo dym,
Wasko Dołhowicz dym, Iwan Alexiejo-
wicz dym, Iwan Dolhi dym, Andrzej Zo-
raw dym, Jakim Litwin dym, Marko Ja-
roszkowicz dym, Ileyka Jakubowicz dym,
Filip Szeszczeren dym, Iwan Szerezok
dym, Karp Hayduczonok dym, Iwan Mos-
kal dym, Maciey Bryl dym, Sowosciey
Misnik dym. Summa dymow piętnastcie.
Sióło Ostaszow, włoki osiadłe, puste. Pier-
wsza włoka pusta iedna, druga Piotrek
Padalica osiadła iedna, trzecia Omelian
y Karniey Hulkowicz osiadła iedna,
czwarta Omelian Pięciuchow syn iedna,
piąta Piotr Hrudzina pułwłok, Michiey
Pawłowicz pułwłok, pusty pułwłok, szosta
Isak Biziuk, osiadła iedna, siódma Wasko
Kozak, osiadła iedna, osma Klimata Ore-
chwinicz, osiadła iedna, dziewiąta Cimosz-
ko Simonowicz pułwłok, Pawluk Hanczar
czwierc, dziesiąta Naum Rudowicz osiad-
ła iedna, iedynasta pułwłok pusty, Hrydz-
ko Waskowicz pułwłok osiadły, dwuna-
sta Wasko Szaduka starzec osiadła iedna,

trzynasta Andrzej Byczonek pułwłok, pusty pułwłok, czternasta Fiedor Zużółka Korniczek osiadła iedna, Wasko Kozyn piętnasta iedna, szesnasta, siedemnasta, osimnasta puste, dziewiętnasta Hryszko Lepciuk osiadła iedna, dwudziesta Hryszko Smolik osiadła iedna, dwudziesta pierwsza Jarmak Isaiewicz osiadła iedna, dwudziesta włoka Alexiey Isaiewicz osiadła iedna, dwudziesta trzecia Anania Dzidzik osiadła iedna, dwudziesta czwarta pusta, dwudziesta piąta pusta, dwudziesta szosta pusta. Summa dwadzieścia szesc włok: osiadłych szesnascie y czterci trzy, pustych dziewięć y czwerc iedna. Summa prowentu kop dwiescie iedna, miodu pudow szesnascie, czterci trzy. W zascianku u Prudoch siedzi Sciepan Lepciuszonek bez pomiary w koncu włok siedzibnych, teraz płaci z włoki puł. W boku sciany sadzibney zascianek Zielepuzyne Prudziszczce y Kołodnowo włok trzy, to w naddatki temu siolu względem błot, Summa z zascianku kop szesć, miodu pułpuda. Siolo Sielee, włoki osadne, boiarskie, ziemianskie, puste, Pierwsza Klin Fiedorowicz pułwłok osiadły, pułwłok pusty, druga Jaroszko Alexiejowicz osiadła iedna, trzecia Onisko Chodzkowicz pułwłok, Arciom y Hryszko Chodzkowicz pułwłok, czwarta Otroszko Maciejewicz pułwłok, Chodor Macwiejewicz pułwłok, piąta Niescier Sciepanowicz pułwłok, Jaroszko Tarasowicz pułwłok, szoste Dziemid Jaroszkowicz pułwłok, Onisko Chodzkowicz czwiere iedna, Łukian Chodzkowicz czwiere iedna, siódma Hrydzko Andronowicz pułwłok, Hleb Omelianowicz pułwłok, osma Pięciuch Omelianowicz pułwłok, Anton Hrydzkowicz pułwłok, dziewiąta Jakim Ostapkowicz pułwłok, Łukian Romanowicz pułwłok. Te trzy włoki trzyma przy folwarku swoim we stu złotych y do żywota swego pan Andrzej Zoch. Dziesiąta Iwan Chodzkowicz osiadła iedna, dwunasta Łazuka Sciepanowicz pułwłok, Anania Jaroszkowicz pułwłok, tę dwanastą włokę oba nowo

przyieli, poczną płacić w roku tysiąc szesćset trzydziestym czwartym, trzynasta, czternasta, piętnasta puste, szesnasta, siedemnasta, osimnasta, dziewiętnasta, dwudziesta, dwudziesta pierwsza—obliteratio. Summa włok dwadzieścia iedna: osadnych osim y puł, boiarskich sześć, ziemianskich trzy, pustych trzy y puł. Summa prowentu kop siedym, miodu pudow osim y puł. Przy sadzibie siola tego obok dwa rezy włoczne z sadzibnemi rowno w iedney tylko tey zmianie morgow dwadzieścia przydano do włok piętnastu temu siolu okrom boiarskich włok szesciu, a to względem błot bez -platu. Obok tych rezow w koncu drugiej zmiany tego, siola siedlisko Ciechorowskie nad rzeczką Ułą zascianek, trzyma za listem ieymsei Jaroszko Alexiejowicz na osadzie włoki puł. Sianożenci mają we włokach swych bez platu. Barci w puszczy rozdano między poddane po kleynach ich. Zascianek w Pułkach pod puszcza w koncu włok sadzibnych mało co rozrobiony przydano temuż siolu względem błot na każdą włokę po morgow cztery y puł. Tego zascianku włok trzy, morgow cztery y puł. Za włokami Sieleckimi pustosz gdzie siedział Hryszko Zielepuha, na którym iest y budowanie włok szesc. Tamże nad rzeką Ułą, gdzie mieszkał Onisko Podrez wpuscie włok trzy. Tamże podle od granice iego msci pana Jana Stabrowskiego Boczeykowskiej Siemion Podrez trzyma na boiarskiej powinności włok szesć, z pięciu tylko płaci, a szostą mu przydaną bez platu. Summa w tych zasciankach oprócz naddatkov osadney włoki puł, boiarskich szesć, pustych włok dziewięć. Summa prowentu z tych zasciankow kop czterdzieścia iedna, miodu puł puda. Włosci Czasnickiej, druga strona ku słobodom, iadąc na Ciapin. Siolo Siabry, włoki osadne, boiarskie. Pierwsza włoka Sciepan Szyszun osadna iedna, druga Nikiper y Wasko Isakowicz osadna iedna, trzecia Wasko Rybak osadna iedna, czwarta Maxim Maciejowski pusta iedna, piąta Sidor Scie-

panowiec osadna iedna, szosta Fiedor Szeszunowiec osadna iedna. Summa prowentu z tey wsi kop szesdziesiąt siedym, miodu pudow pięć. Summa wlok osadnych pięć, pusta iedna. Siolo Wołosowicze, wloki osiadłe, puste. Włoka pierwsza Piotrek Bakutowicz pułwlok, Iwan Kuzminicz pułwlok, druga Wasil Miciecz pułwlok, Iwan Mikiciecz pułwlok, trzecia Awram Sidorowicz osadna iedna, czwarta Makiey Łukianowicz osadna iedna, piąta Michał osadna iedna, szosta Cichon Borodziejewicz pułwlok, Siemion Lednikowicz pułwlok, siódma Nikipor Awramowicz osadna iedna, osma Kozma Apanasowicz osadna iedna, dziewiąta Wasko Bunakowicz osadna iedna, dziesiąta Sowosciey Awramowicz osadna iedna, iedynasta Siemion y Danilo Bunakowiczy osadna iedna, dwunasta Marko Apanasowicz osadna iedna, trzynasta Anton y Radzko Sciepanowiczy osadna iedna, czternasta Maciey y Siemion Pielużycz osadna iedna, piętnasta pusta, szesnasta pułwlok pusty. Sidorowa wdowa pułwlok osadny, siedymnasta Hauryło Iwanowicz osadna iedna, osimnasta Niescier Prokopowicz osadna iedna, dziewiętnasta Wasil Macwiejewicz czterć iedna, Jacuk Macwiejewicz czterć. pusty pułwlok, dwudziesta Siemion Donicz osadna iedna. dwudziesta pierwsza, dwudziesta wtora, dwudziesta trzecia, dwudziesta czwarta, dwudziesta piąta puste. Summa wlok dwadziescia pięć, osiadłych osimnascie, pustych siedym. Summa prowentu z tey wsi kop dwiescie szesnascie, miodu pudow osimnascie. Miasteczko Wołosowicze, słoboda, place osadne, gumienne, wolne, puste. W rynku przy ulicy Borysowskiej pierwsza połac po lewie. Łukasz Łuckiewicz plac osadny ieden, Hryszko Dzirczonek plac osiadły ieden, z budowaniem pusty ieden, Stanisław Misnik pułplacu osadnego, Chodor Dzirczonek pułplacu osadnego. Druga połac rynku od ulice Swiadskiej. Z budowaniem plac pusty ieden, Ostapko Jewłamowicz młynarz plac wolny ieden, Omelian Niedzwiedzio-

nek plac osadny ieden, plac pusty ieden. Trzecia połac rynku. Iwan Hołub plac osadny ieden, *Osip Kozirczye pop, cerkiewne*, placy dwa wolne, Iwan Rymiszonek plac osadny ieden. Czwarta połac rynku. Jasko Pirożnik osadny plac ieden, żyd arędarz plac wolny ieden, Iwan Dudarz pułplaca osadnego, Siemion Sieczkowicz pułplaca osadnego; pusty plac ieden. Strzod rynku *cerkiew* założenia S. Michała z aparatami cerkiewnemi od ichm. nadanemi, przy tey cerkwi dzwonica ze trzema dzwonami. Komor kramnych dziesięć. Ulica Borysowska. Z rynku idąc lewa strona. Pawluk Hołub przy ułeczce plac osadny ieden y puł, Siemion Burcowicz placow osadnych dwa, Paweł Chulmonowicz *dział* plac wolny ieden, Chilimon Pielużycz plac osadny ieden, Siemion Ciapiciecz woyt, plac wolny ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, Jakim Dziarka *popowski* plac wolny ieden, pusty plac ieden, Iwan Sudnik puł placu osiadłego, przez ułeczkę z budowaniem plac pusty ieden, drugi pusty, trzeci pusty. Teyże ulicy prawa strona 2-do Harasim Walkowicz plac osadny ieden, 1-mo plac pusty ieden, Łukasz Burczonek plac osadny ieden, Omelian Wasilewicz plac osadny ieden, Sciepan Ciapiniec plac osadny ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, Ilia Wydzierko plac osadny ieden, Jasko Odis pastuch plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty. Przez ułeczkę z budowaniem plac pusty ieden, z budowaniem plac pusty ieden, plac pusty ieden. Ułeczka z ulicy Siadskiej przez Borysowską do drogi Łatyhołskiej, lewa strona. Kondrat Kowalonek plac osadny ieden, plac pusty ieden, Piotr Hołub plac osadny ieden. Teyże ułeczki prawa strona. Sciepan Ciapiciecz plac osadny ieden, Jarmosz Ciapiniec plac gumieny ieden. Ulice Swiadskiej z rynku lewa strona. Andrzej Zarnosiek plac osadny ieden, Chodor Wołyniec plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, plac pusty ieden, z budowa-

niem placow pustych dwa. Teyże ulice prawa strona. Z budowaniem placow pustych dwa, Wasil Żarnosiek plac osadny ieden, Chodor Wołyniec plac osadny ieden, puł placu pustego, z budowaniem pułtora placu pustego, placow pustych trzy. We włoki puszczo pustych placow dwa. Ulice Borowey z rynku lewa strona. Stanisław Misnik plac gumienny ieden, Iwan Hołub plac gumienny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, Hryszko Platonowicz plac gumienny ieden, Iwan Dudarz plac gumienny ieden, Harasin Walkowicz plac gumienny ieden, Jasko Pirożnik plac gumienny ieden. Przez zaułek ulice Czasnickiey do borowych włok. Paweł Kochan plac gumienny ieden, Wasiko Prokopowicz plac osadny ieden, Ochromiey Kozyta plac gumienny ieden, placow pustych dwa. Przez zaułek, który idzie do włok borowych. Omelian Szulżycz plac gumienny ieden, błotem się wydał plac pusty, Ostapko Korczycz plac gumienny ieden, placow pustych trzy. Teyże ulice Borowey prawa strona. Błotem się wydał plac pusty ieden, Hryszko Platonowicz plac gumienny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, placow pustych dwa. Przy zaułku z ulice Czasnickiey do włok borowych. Paweł Kohanko plac gumienny ieden, Chilimon Sieszkowicz plac gumienny ieden, plac pusty ieden, Sciepan Rymzonek plac gumienny ieden, Mikula Rymzonek plac gumienny ieden, przez zaułek Paweł Rabiec plac gumienny ieden, Siemion Białobrodzko plac gumienny ieden, Ostapko Korczyc plac gumienny ieden, Mordas Kowal plac gumienny ieden, placow pustych dwa. Ulice Czasnickiey z rynku lewa strona. Hryszko Platonowicz plac osadny ieden, Wasil Pielusycz puł placu, Iwan Bakulowicz placu puł, Siemion Kowal plac osadny ieden, Awram Dolhi plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty ieden. Przez zaułek z ulice borowey przez Czasnicką ulicę do stawu Paweł Kochan plac osadny ieden, Chilimon Suszkowicz plac osadny ieden, Iwan

Domasz plac osadny ieden, Sciepan Rymzonek plac osadny ieden, Siemion Białobrodzko plac osadny ieden. Przez zaułek drugi z ulice Borowey do stawu placow pustych dwa, Astapko Korcz plac osadny ieden, Macwiey Mordas kowal plac osadny ieden, placow pustych cztery. Teyże ulice Czasnickiey z rynku prawa strona. Iwan Biehalonek plac osadny ieden, Iwan Rabyysz plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty, Sciepan Swieluk plac osadny ieden, Omelian Szulżycz plac osadny ieden, plac pusty ieden, Choma Szopot plac osadny ieden. Przez ułeczke. Chwiedor Mordas plac osadny ieden, Mikula Rymzonek plac osadny ieden, Paweł Rabczyk plac osadny ieden, Pauluk Kochan plac osadny ieden, Ochromiey Kozyta plac osadny ieden, Przez ułeczke Jarmak Ihnaciszewicz plac osadny ieden, Hryhor Pieluzycz placow osadnych dwa, Siemion Burzonek plac osadny ieden, gumiennych dwa, Hryhow Pieluzycz plac gumienny ieden. W tyle ulice Czasnickiey nad stawem zaułek. plac pusty ieden, *popowski cerkiewny* plac wolny ieden, Omelian Szylżycz plac osadny ieden, Kuryło Jaskow plac osadny ieden, Wasil Krawczonek plac osadny ieden, placow pustych dwa. W tyle połaci rynkowej nad stawem *popowskich cerkiewnych* placow dwa, Iwan Dudarz puł placu, pustego placu puł. Za temi placami w tyle połaci rynkowej staw y młyn o dwu kołach ze wszystkim narzędziem na rzeczce Bukowicy, ten żyd przy arędzie trzyma. Za tym stawem na zascianku przy drodze Łatyholskiey gumienne place: Chilim Pieluzycz plac gumienny ieden, Paweł Pieluzycz *dział* plac wolny ieden, plac pusty ieden, Łukasz Łuckowicz plac gumienny ieden, Paweł Hołub plac gumienny ieden, Siemion Burzonek plac gumienny ieden, plac pusty ieden, Piotr Hołub plac gumienny ieden, placow pustych dwa, Chodor Dzirczonek puł placu gumienego, puł placu pustego. Summa placow osadnych piędziesiąt trzy, gumiennych dwadzieście, pustych szesdziesiąt pięć. Summa

placow wszystkich sto pięćdziesiąt osim y puł. Summa prowentu z placow kop dwadzieścia siedm y groszy szesc.

Włoki slobody Wołosowickiey.

Od wynimku z za prudowey sciany włoka pierwsza Siemion Ciapinec woyt wolna iedna, druga Pawluk Rabczyk osadna iedna, trzecia, czwarta, piąta puste, szosta Jermak Inaciszczu osadna iedna, siódma Hryhor Pieluzycz osadna iedna, osma Łukasz Burczonek osadna iedna, dziewiąta Fiedor Mordasioneck pułwłok osiadły, pułwłok pusty, dziesiąta, iedynasta pusta, dwunasta Harasim Wolkowicz osadna iedna, trzynasta, czternasta puste, piętnasta Iwan Dudarz osadna iedna, szesnasta pusta, siedemnasta Siemion Bieloborodko osadna iedna, (Iwan Hołubiec osadney pułwłoki) osmnasta Macwiey Morda osadney puł, dziewiętnasta, dwadziesta, dwadziesta pierwsza, dwadziesta wtora, dwadziesta trzecia, dwadziesta czwarta puste, dwadziesta piąta pułwłok pusty, Iwan Rymzonek puł osadney, dwadziesta szosta Chodor Wołyniec osadna iedna, dwadziesta siódma, dwadziesta osma, dwadziesta dziewiąta, trzydziesta puste, trzydziesta pierwsza Sciepan Ciapiniec osadna iedna, trzydziesta wtora Paweł Kochan iedna osadna, trzydziesta trzecia, trzydziesta czwarta puste, trzydziesta piąta aredarska wolna iedna, trzydziesta szosta Ostapko Jewłanowicz młynarz wolna iedna, trzydziesta siódma, trzydziesta osma y puł puste, trzydziesta dziewiąta Chodor Dzierzonek osadney puł włoki, czterdziesta Hryszko Platonowicz osadna iedna, czterdziesta pierwsza Siemion Ciapiniec osadna iedna, sznur liszni w tej zmianie trzyma *pop* łameczny, czterdziesta druga y trzecia oyciec Osip *Kozureżycz pop* wolne dwie *cerkiewne*, czterdziesta czwarta Jakim Dzirka *popowski* wolna iedna *cerkiewny*, czterdziesta piąta tenże *pop* Osip Kozureżycz wolna iedna *cerkiewny* Jermak Ciapincowicz osadney pułwłoki, czterdziesta szosta Iwan Sudzik osadney puł włoki, czterdziesta siódma pusta, czter-

dziesta osma Piotr Hołub osadna iedna, czterdziesta dziewiąta, pięćdziesiąta, pięćdziesiąta pierwsza puste, pięćdziesiąt wtora Mikoła Rymzonek osadna iedna, pięćdziesiąt trzecia, pięćdziesiąt czwarta puste, pięćdziesiąt piąta Ochromiey Kozuta osadna iedna, pięćdziesiąt szosta Jasko Pirożnik osadna iedna, pięćdziesiąt siódma Chilimon Suszkowicz osadney puł, pustey włoki puł Fiedor Mordasioneck osadney pułwłoki, pięćdziesiąt osma osadney pułwłoki, pięćdziesiąt dziewiąta Omelian Łysy osadna iedna, sześćdziesiąta *dział* wolna iedna, *cerkiewny*, Kolianko sześćdziesiąt wtora, sześćdziesiąt trzecia, sześćdziesiąt czwarta, sześćdziesiąt piąta puste, sześćdziesiąt szosta Sciepan Rymzonek osadna iedna, sześćdziesiąt siódma Ostapko Kozuta osadna iedna, sześćdziesiąt osma Omelian Szulczyycz osadna iedna, sześćdziesiąt dziewiąta Siemion Burczonek osadna iedna, siedemdziesiąta Łukasz Łuckiewicz osadna iedna, siedemdziesiąt pierwsza Paweł Hołub osadna iedna, Wasil Pieluzycz osadny pułwłok, siedemdziesiąt wtora Paweł Kochan osadny pułwłok ieden, siedemdziesiąt trzecia Omelian Niedzwiedzionek osadna iedna, siedemdziesiąt czwarta Chilimon Pieluzycz osadna iedna, siedemdziesiąt piąta pusta. Summa włok: osadnych trzydzieścia iedna, wolnych osim, pustych trzydzieścia szesc. Summa prowentu z tych slobodskich włok kop sto dwadzieścia cztery. Summa summarum prowentu z tego miasteczka z placow y z włok kop sto pięćdziesiąt iedna y groszy szesc.

Zascianek Klin między Wołosowskim siółem starym, a slobodą morgow pięć, przydany do włok *popowi* y Siemionu Ciapincu woytowi. Zascianek w Krasney Łuce morgow dwadzieścia, rozdany do włok tymże slobozanom. Na Kozim boru włoka iedna puszczy do rozrobku zgodna. Sianożenci we włokach swych mają bez platu. Sloboda Wierswiecie nad rzeczką Bukowiczą nową w roku terazniejszym tysiąc szesćset trzydziestym wtorym, msca Marca dwadziestego pierwszego dnia założona z

wolnością na lat dwadzieścia: Łochwin Czyyczyc dym, Iwan Kulik dym, Maxim Wołkoiczionek dym, Alexiey Misnik dym, Hawryło Potapowicz dym, Omelian Obiedok dym, Siemion Kapuszenin dym, Rodziwon Maynicz dym, Mikula Szepelwicz dym, Mikołay Woytelewicz dym, Jurko Grygołowicz dym, Sidor Grygołowicz dym, Kaspur Goygało woyt dym, Alexiey Babieżewicz dym, Stanisław Misnik dym, Łazuka Kuzmicz dym. Summa dymów szesnastu. Słoboda Zaboienie, włoki osadne. Ta Słoboda założona w roku tysiąc szesćset dwadziestym trzecim, Septembra trzynastego dnia na lat dwadzieścia. Pierwsza włoka Krzysztof Hryszkowicz osmina, Stefan Prokopowicz osmina, Sowoscicy Pawłowicz czwiera, Sciepan Zygmontowicz pułwłok; druga Andrzej Wieremiejowicz pułwłok, Paweł Łotyholec pułwłok; trzecia Maxim Szolomko pułwłok, Daniło Hawryłowicz pułwłok, czwarta Sciepan Prokopowicz czwiera, Sowoscicy Pawłowicz czwiera, Hryszko Pawłowicz pułwłok; piąta Woyciech Zygmontowicz pułwłok, Paweł Łotyholec pułwłok, szosta Sciepan Zygmontowicz pułwłok, Sciepan Szolomko pułwłok. Summa włok osadnych szesć. Słoboda Nacza, miasteczko. Rynek w którym stoi *cerkiew* założenia s.s. Kuzmy Dziemiana, apparaty w niej nakładem ichm. Klatek kramnych trzynastu. Place osiadłe, gumienne, wolne, puste. Lewa strona rynku od ulice Czasnickiey. Daniło Łysy plac osadny ieden, gumieny ieden, Parchwien Kuzmicz puł placu osadnego, puł placu gumienego, Walenciey Szymanowicz puł placu osadnego, puł placu gumienego, Kuzma Jurowicz Rikus puł placu osadnego, puł placu gumienego, Mikołay Choroszkowicz puł placu osadnego, puł placu gumienego, Owsiey Makiewicz plac osadny ieden, gumienych dwa. Drugi połac rynku od ulice Draskiey. Onikiey Kowal puł placu osiadłego, gumieny plac ieden, Potap Kramnik puł placu osadnego, puł gumienego, żyd arędarz plac wolny ieden, Iwan Wirło puł placu osadnego,

plac gumieny ieden, Karp Morawski boiarzyn placu wolnego puł, Jasko Wirłowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Iwko Wołosowicz puł placu osadnego, gumieny ieden, Sankowa wdowa puł placu osadnego. Trzecia strona rynku od ulice Borowey. Andrzej Owtuchowicz plac osadny ieden, *popowskich cerkiewnych* placow wolnych trzy, Andrzej Wiażewicz boiarzyn placow wolnych dwa, Ofroszko Chomicz plac osadny ieden. Czwarta strona rynku od ulice Swierdlinskiey. Hryszko Łomonos plac osiadły ieden, gumienego puł, Kuzma Hruzdowicz plac osadny ieden, gumienego puł, Hryszko Łomonos puł placu osadnego, gumieny ieden, Wasil Smyk puł placu osadnego, Jermak Kolesnikowicz plac osadny ieden. Ulice Draskiey idąc z rynku lewa strona. Jasiuk pastuch plac osiadły ieden, placow pustych dwa. Ulice Polowey z rynku idąc lewa strona. Jakow Łysy plac osiadły ieden, gumieny ieden, Sawa Tołstonogi osadny plac ieden, gumieny ieden, Mikita Łukianowicz puł osadnego, puł gumienego, Hryszko Ilicz młynarz wolny plac ieden. Karp Nastasiewicz osadny plac ieden, gumieny ieden, Jermak Kolesnikowicz osadny ieden, gumieny ieden, Chwiedor Sawin osadny ieden, gumieny ieden, Iwan Filipowicz osadny ieden, gumieny ieden, Arciem Ławrowicz osadny ieden, gumieny ieden, Andrzej Borysowicz osadny ieden, gumieny ieden, Hryszko Wierebiey osadny ieden, gumieny ieden. Przesłompiwszy ułeczke Januk Łyndziewicz osadny ieden, gumieny ieden, Owchim Wołkowicz osadny ieden, gumieny ieden, Bohdan Tatarzyn osadny ieden, gumieny ieden, Owchim Hałuszko puł osadnego, puł gumienego, Dzienis Dorohomieszaniec puł osadnego, puł gumienego, Szymon Nacelewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, wolnych dwa, plac pusty ieden. Teyże ulice Polowey z rynku prawa strona. Pawluk Wołkowicz puł placu osadnego, puł gumienego, Alexiey Wołkowicz puł osiadłego, puł gumienego, Hryszkowa Rokicina plac

osadny ieden, Karp Miciukowicz puł osiadłego, puł gumienego, Mikita Wolkowicz puł osadnego, puł gumienego, Owdiey Sinijelewicz osadny ieden, gumieny ieden, Sawa Byczanin osadny ieden, gumieny ieden, Alexiey Piotrowicz osadny ieden, gumieny ieden, Mikołay Stasiewicz osadny ieden, gumieny ieden, Sciepan Bohdanowicz osadny ieden, gumieny ieden. Przystąpiwszy uleczkę. Hryszko Tumarowicz osadny ieden, gumieny ieden, Symon Nacelewicz boiarzyn wolnych dwa, Benedykt Dowgiało woył osadnych dwa, z budowaniem placow pustych dwa. Ulica Borowa, lewa strona. Sapron Kuzmiez osadny ieden, pusty ieden, Naum Iwanowicz osadny ieden, gumieny ieden, Ławryn Litwin *cerkiewny* plac wolny ieden, Michałko Alexiejewicz puł placu osadnego, puł pustego, Moysiey Moskal puł osadnego, puł gumienego, Lewon Sierbiejewicz pultora placu osadnego, puł gumienego, pusty ieden, Hryszko Szpirydowicz osadny ieden, gumieny ieden, z budowaniem placow pustych dwa, Hryszko Jurkiewicz wieszczy osadny ieden, gumieny ieden. Przystąpiwszy uleczkę z budowaniem plac pusty ieden, zięć Wieszczezo plac osadny ieden, gumieny ieden, z budowaniem placow pustych dwa, Chwiedor Mickiewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, placow pustych dwa. Teyże ulicy Borowey prawa strona. Iwan Bałtyński puł osadnego, puł gumienego, Fiedor Chrolowicz puł osadnego, puł gumienego, Jasko Rohoziec puł osadnego, puł gumienego, Pawluk Borowy osadny plac ieden, gumieny ieden, 2-do Andrzej Łysy osadny ieden, gumieny ieden, 1-mo Konon Wołosowicz osadnego puł, gumienego puł. Jasko Litwin osadny ieden, gumieny ieden, plac pusty ieden, Kondrat Czarnuszyc placu puł osadnego, puł gumienego, Januk Ławruszkowicz osadny ieden, gumieny ieden, tenże z doli pasze placow pustych dwa, nierozrobione w puscie placow osim, Kuzma Mieliczjanin *cerkiewny* placow wolnych dwa, placow

pustych cztery, w koncu tey ulicy rzerzanych po obu stronach placow po iedynascie, to jest siedzibnych iedynascie, a gumienych iedynascie. Siedzibne tedy place paszą pospolu z włokami, a gumienne rozebrane na gumna. Z rynku do Borowey ulicy idzie ulica Borysowska, tam oba-
poł iey wyrzerzane place po obu stronach na siedzibę y gumna w tyle ulicy Borowey y polaci trzeciej rynkowej, przez Swierdlinską ulicę y w tyle ulicy Mostowey do ulicy Łohowey y rzeki, po lewey stronie od sciany włoczney nierozrobionego boru placow szesnascie, a po prawey szesnascio. W tyle rynku y Mostowey ulicy przez ulicę Łohową do rzeki Naczy idąc lewa strona: Siemion Hruzdowicz plac osadny ieden, Karp Krawicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Kuzma Smykowicz plac osadny ieden. N. Zascianek mały morga puł, to oddano temu siolu. Sianozenci swe mają w błotach na błoniu bez płatu. Summa prowentu z tey wsi kop dwadziescia cztery, miodu pudow szesc, bo tylko płacą z włoki po kop cztery y po pudu miodu. Siolo Łatolicze w szachownicach grunty swe mają. Włoki osadne, puste. Pierwsza włoka Michałko Lednikowicz szesnastek pięć, Omelian Kosko szesnastka iedna, druga Sciepan Lednikowicz osadna iedna, trzecia Choma Lednikowicz szesnastek pięć, Andrzej Lednikowicz szesnastka iedna, czwarta Potap Lednikowicz osadna iedna, piąta Kuprey Lednikowicz osadney pułwłoki, pustey pułwłok, szosta Chodor Kuryanowicz trzeciny dwie, Niescier Kuryanowicz, trzecina iedna, siódma tenże Niescier Kuryanowicz trzecina iedna, pustych trzecin dwie, osma Taras Rożnowicz pułwłok ieden, Ostapko Rożnowicz pułwłok, dziewiąta Andrzej Rożnowicz pułwłok, Owchim Zankowicz pułwłok, dziesiąta Iwan Kozura szesnastka iedna pusta dwunastek pięć osadnych, dwunastek pięć pustych, iedynasta pusta, dwunasta pusta. Summa dwanascie: osadnych włok osim czwierec iedna, pustych trzy, czwierec

trzy. W tej wsi *cerkiewka* zbudowana pospołu z inszemi „poddanemi sąsiedzkimi na gruncie ichm., obrazy są w niej, aparatów niemasz, wieżdzia tam *swieszczennik* Wołosowski y drugi imsci pana Adama Sakowicza podkomorzego Oszmianskiego pod czas swiāt y dochodami w poły się dzieli. Sianożęci swe mają do włok przydane nad rzeką Jasą bez płatu. Boru y mchu odległego sobie w połowney z kwieczczany na rubieżu mają trzecią część obrembu. Summa prowentu kop dziewiędziesiąt dziewięć, miodu pudow osim. Przy slobodach wyżej opisanych Wołosowskiey y Zaboieńskiey y siele Starych Wołosowiczach puszcza od Ponikli ruczaja przez rzekę Boynę do rzeki Jasy jest wzdłuż na mil dwie, a wszerz jako kędy. Ostempy w niej, mianowicie jeden Wierchowio Bobrowo, drugi Osow, trzeci Święty od Swiadskiey puszczy, piąty Wierswielski y szósty tamże, siódmy w Stayskim ruczaju, osmy Ozierycki. Sióło Zorłaiia z przyjazdu od Czasnik lewa strona Włoki osadne, puste. Pierwsza włoka Chodor Chilimonowicz osadna iedna, druga tenże Chodor pułosadney, Chocien Sankiewicz pułosadney, trzecia Alesko Stanisławowicz osadney puł, pustey pułwłoki, czwarta Chodor Nahibczyk osadna iedna, piąta Choromuczyna wdowa trzecina iedna, Samson Dzienisowicz trzecin dwie, szósta Kuprey Dzienisowicz osadney puł, z budowaniem pustey pułwłoki, siódma Omelian Budzinic osadna iedna, ośma Szcasy Litwin osadney puł, Kuryan Pielużycz osadney pułwłoki, dziewiąta tenże Pielużycz osadney pułwłoki, Stefan Dudarz osadney pułwłoki, dziesiąta Iwan Gisa osadna iedna, iedynasta Wasil Gisa osadney pułwłoki, Klimiata Antonowicz czwierz osadney, pustey czwierz, dwunasta Marcin Jałowiec osadney pułwłoki, pusty pułwłok, trzynasta Niescier Koleczye osadna iedna, czternasta Piotr Miciukowicz osadny pułwłok, Borys Jałowiec osadney pułwłoki, piętnasta Doroszko Sciepanowicz osadna iedna, szesnasta Iwaszko

Sciepanowicz osadna iedna, siedymnasta Andrzej Bryl osadny pułwłok, pusty pułwłok, osimnasta Jachim Kobiec osadney pułwłok, Kondrat Rzeszotko osadney pułwłok, dziewiętnasta Jakow Żerebczonek osadna iedna, dwudziesta pusta iedna, Druga pierzeia tej ulicy po prawey stronie—dwudziesta pierwsza włoka y dwudziesta wtora puste, dwudziesta trzecia Iwan Miadzielec pułwłok osadny, Stanisław Miadzielec pułwłok osadny, dwudziesta czwarta Radzko Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta piąta Danił Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta szósta tenże Danił Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta siódma pusty wułwłok, Sieluk Dobrycz osadny pułwłok, dwudziesta osma Marko Szyszot osadny pułwłok, pusty pułwłok, dwadziesta dziewiąta pusta czwierz iedna, Potap Staienin osadnych czwierz trzy, trzydziesta Zienow Michajłowicz osadny pułwłok, Harasim Michałkowicz osadny pułwłok, trzydziesta pierwsza Jakow Sciepanowicz osadny pułwłok, Mikuła Kozura osadny pułwłok, trzydziesta wtora Stanisław Dombrowski boiarzyn sloboda na lat trzy boiarska iedna, trzydziesta trzecia pusta iedna, trzydziesta czwarta pułwłok pusty, Filon Woiewodczicz osadni pułwłok, trzydziesta piąta Klimiata Poihrazewicz osadna iedna, trzydziesta szósta Jan Hołodok pusta iedna, trzydziesta siódma, trzydziesta osma, trzydziesta dziewiąta, czterdziesta puste. Summa włok czterdzieśc. Osadnych dwadzieścia sześć, boiarska iedna, pustych trzynastie. Summa prowentu z tego sióło kop sto cztery, miodu pudow dwadzieście sześć. W ostempie Wiciach część z imś panem Sakowiczem podkomorzym Oszmianskim w zwierzu y iedni bez drugich osoczniczy chodzie do puszcze y łowow odprawować nie mogą. Włoki tego miasta Naczy. Włoki osadne, wolne, boiarskie, puste. Pierwsza włoka Andrzej Naumowicz osadna iedna, druga Maciej Łyndziewicz osadna iedna, trzecia Woyciech Litwin osadna iedna, czwarta Hryszko Horbaniewicz osa-

dna jedna, piąta Afir czwierć jedna, Karpice, Nastasiecz czworości trzy, szosta Stanisław Lach boiarski pułwłok, Benedyk Dowgiałło woyt pułwłok wolny, siódma żyd arędarz na płat osadna jedna, osma Benedyk Dowgiałło woyt wolna jedna, dziewiąta Hryszko Szolkon osadna jedna, dziesiąta Moysiey Bakunow zieme pułwłok osadni, Benedyk Dowgiałło woyt pułwłok wolny, iedynasta tenże Dowgiałło woyt wolna jedna, dwunasta nowosad na płat pułwłok, Onisko Kamińczanin pułwłok, trzynasta Januk Łyndziewicz osadna jedna, czternasta Parchwien Kuzmierz osadna jedna, piętnasta Fiedor Pułtorak osadna jedna, szesnasta pułwłok pusty, Kuzma Borowy pułwłok osadni, siedemnasta Seiepan Bohdanowicz boiarska jedna, osimnasta Arciom Ławrowicz pułwłok osadni, tenże przyiał pułwłok-słoboda na lat dwie, dziewiętnasta Iwan Baltynski pułwłok osadni, pułwłok pusty, dwudziesta Benedyk Dowgiałło woyt wolna jedna, dwudziesta pierwsza Symon Nacelewicz boiarz boiarska jedna, dwudziesta wtóra Andrzej Borysowicz trzecina jedna, Hryszko Wierbieyczyk trzeciny dwie, dwudziesta trzecia *cerkiewne* te wszystkie cztery zakreszone, dwudziesta czwarta, dwudziesta piąta Truchon Bordyciecz osadna jedna, dwudziesta szosta Kuzma Mieliczycz pułwłok osadni, Ławryn Mieliczycz pułwłok osadni, cztery wolne, dwudziesta siódma Jakow Łysy pułwłok, Mikołay Stasiewicz pułwłok, dwudziesta osma Dmistr Kaleczycz osadna jedna, dwudziesta dziewiąta Fiedor Sawin pułwłok, Siemion Pohodziec pułwłok, trzydziesta Łukianowa wdowa pułwłok, Jasko Wirłowicz pułwłok, trzydziesta pierwsza Konon Wołosowicz pułwłok, trzecina jedna, Fiedor Pleszczemec dwie trzeciny, trzydziesta wtóra p. Symon Toczycki ziemianin wolna jedna, trzydziesta trzecia Borys Sazonowicz osadna jedna, trzydziesta czwarta Hryszko Kolesnik osadna jedna, trzydziesta piąta Andrzej Łysego syn pułwłok, Siemion Baran pułwłok, trzydziesta szosta

Jakow Wołkowicz pułwłok, Fiedor Opanasowicz pułwłok, trzydziesta siódma Danilo Łysy osadna jedna, trzydziesta osma Opanas Charkowicz osadni pułwłok, pusty pułwłok, trzydziesta dziewiąta Hryszko Zaceniec osadna jedna, czterdziesta Iwan Wołosowicz osadna jedna, czterdziesta pierwsza, czterdziesta wtóra, czterdziesta trzecia, czterdziesta czwarta, czterdziesta piąta, czterdziesta szosta, czterdziesta siódma, czterdziesta osma puste. Place osadne, gumienne, wolne, puste. Ulice Swierdlinskiej z rynku od ulicy Mostowej prawa tylko strona. Iwan Szepielewicz plac osadni ieden, gumieny ieden, Andrzej Łodra plac osadni ieden, gumieny ieden, Szaytan plac osadni ieden, gumieny ieden, Onisko Kamińczanin plac osadni ieden, gumieny ieden. Ulice Mostowej z rynku od Swierdlinskiej ulicy lewa strona Plac pusty ieden, drugi, trzeci y czwarty puste borem stoją nie przyięte, Hryszko Kolesnik placow osadnych dwa, gumieny iedyn, Truchon Bordyciecz *cerkiewny* placow wolnych dwa, p. Symon Toczycki ziemianin placow wolnych cztery. Przez ułeczke Michałko Choroszkowicz osadni plac ieden, gumieny ieden. Teyże ulice Mostowej prawa strona. Nieprzyiętych borem zarosłych pustych placow trzy, Siemion Pohodziec plac osadni ieden, gumieny ieden, Hryszko Horbaniewicz plac osadni ieden, gumieny ieden, Januk Choroszkowicz plac osadni ieden, gumieny ieden, Hryszko Zaceniec plac osadni ieden, gumieny ieden. Przez ulicę Platon Czarnuszyc plac osadni ieden, gumienych dwa. Ulice Łohowej nad rzeką Naczą z ulicy Mostowej ku Swierdlicy lewa strona. Borys Sazonowicz plac osadni ieden, gumieny ieden, Ostroszko Jaenbowicz pułplacu osadnego, Karpik Krawiec gumieny plac ieden, pułplacu pustego, Ilia Bydżanin osadni plac ieden, gumieny ieden, Stanisław Urbanowicz osadni plac ieden, gumieny ieden. Za ułeczka Fiedor Pułtorak osadni plac ieden, gumieny ieden, Jasko Litwin osadni plac ieden, Fiedor

Opanasowicz osadny plac ieden, gumieny ieden, Macwiey Szmielacz osadny plac ieden. Teyże ulice prawa strona. Sawa Zankiewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Macwiey Łyndziewicz pułtora placu osadnego, puł gumienego, Andrzej Naumowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Opanas Charkowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Borys Sazonowicz plac osadny ieden gumieny ieden. Za ułeczka Ihnat Zacinieć plac osadny ieden, gumieny ieden, Jakow Wołkowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Kacierzyna Sidorowa plac osadny ieden, Hryszko Horban plac osadny ieden. Ulice Łohowey nad rzeką Naczy w drugi koniec ku młynowi lewa strona. Benedykt Dowgialło woyt placow wolnych cztery, Michno Szaban plac osadny ieden, gumieny ieden, Jwaszko Wołyniec plac osadny ieden. Przystompiwszy ułeczka do wody Hryszko Szolkin plac osadny ieden, gumieny ieden, Moysiey Miadzieła pułplacu osadnego, pułplacu gumienego, Daniło z Sołonocho pułtora placu osadnego, pułtora gumienego, Krzysztof Sosnowski boiarzyn placow wolnych dwa, Kondrat Sykiewicz trzecina placu osadnego, trzecina gumienego, Jacuk Miadzielec dwie trzeciny placu osadnego, dwie gumienego, Hryszko Huszcza plac osadny ieden, gumienych trzy, Sawoscey Miadzielec plac osadny ieden, gumieny ieden, Iwan Miadzielec plac osadny ieden, gumiany ieden, Jacuk Miadzielec plac osadny ieden, gumieny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, Sowoscey Miadzielec plac osadny ieden. Teyże ulice prawa strona. Benedykt Dowgialło woyt placow wolnych dwa, Iwasko Wołyniec plac osadny ieden, przystompiwszy ułeczka Woyciech Litwin plac osadny ieden, gumieny ieden. Boru Horodyszcz na kładowiszcz zajęto placow pustych trzy, Dmytr Kałeczyc placow osadnych dwa, gumieny ieden, Hryszko Choroszkowicz plac osadny ieden, gumienych dwa, borem zarosłe pustych placow dwa, p. Jan Kozemianin placow wolnych dwa, na mły-

narza do młyna placow wolnych dwa. Za tą ulicą w końcu place gumienne od włochny sciany do rzeki końcami leżą. Ulice Wodney z rynku od ulice Czasnickiey lewa strona. Januk Gancarz plac osadny ieden, gumieny ieden, Zachar Joskowicz plac osadny ieden, Łukasz Niescierowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Maciey Zarnokłow osadny plac ieden. Tey ulice prawa strona. Boru nie przyiętego placow pustych cztery, izba plac pusty ieden, izba plac pusty ieden, izba plac pusty ieden. Ulice Czasnickiey lubo Krociewskiey z rynku od ulice Wodney lewa strona. Szymon Hruzdowicz placow osadnych dwa, gumieny ieden, pustych placow dwa. Za tą ulicą Czasnicką w lewey stronie przy scienie włochny y zaulek do ulice Łohowey y rzeki z doli paszą placow pustych siedym. Summa placow osadnych sto siedym y puł, gumienych dziewięćsiąt sześć, wolnych trzydziścia dwa y puł, pustych sto trzy. Młyn na rzeczce Naczy ze wszytkimi potrzebami, ten trzyma żyd przy arzędzie. Summa prowentu z slobody miasteczka Naczy z placow kop szesdziesiąt dwie, dwanasce. Włoki osadne, wolne, boiarskie puste, czterdziścia dziewięćsiąt włoka, pułwłok pusty, Iwko Wołosowicz pułwłok osadny, pięćdziesiąt na dzida *cerkiciona* wolna ieden, pięćdziesiąt pierwsza Ławryn Iwko pułwłoki osadny, Andrzej Wiażewicz pułwłoki boiarskiey, pięćdziesiąt wtóra tenże Wiażewicz pułwłoki boiarskiey, Kuzma Turowicz Bikus pułwłoki osadny, pięćdziesiąt trzecia Januk Hanczar pułwłoki osadny, Jakow Piotrowicz pułwłoki osadny, pięćdziesiąt czwarta Karp Morawski boiarzyn pułwłoki boiarski, Łukasz Zarnokłow pułwłok osadny, pięćdziesiąt piąta pułwłok boiarski, Wasil Smyk pułwłok osadny, pięćdziesiąt szóstą pułwłok boiarski, Jasiuk Pastuch pułwłok osadny, pięćdziesiąt siódma Owsiey Makiewicz osadna ieden, pięćdziesiąt osma Owdziey Chmielewiec pułwłok osadny, Owchim Oluszko pułwłok osadny, pięćdziesiąt dziewięć Iwan Miadzielec osadna

jedna, szesdziesiąta Daniłowicz trzecina
dwie, Kondrat Dziędziłowicz trzecina jed-
na, szesdziesiąta pierwsza Sawa Tolstonogi
pułwłok osadny, Chwiedor Sawicz pułwłok
osadny, szesdziesiąta wtóra Michno Szaban
pułwłok osadny, Kondrat Czarnuszyc puł-
włok osadny, szesdziesiąta trzecia Sawka
Byczanin pułwłok osadny, Hryszko Wier-
biey pułwłok osadny, szesdziesiąt
czwarta Iwan Filipowicz osadna jedna,
szesdziesiąt piąta Sawa Zankowicz osadney
puł, Potap Zankowicz osadney puł, szes-
dziesiąt szosta Marko Judrycz osad-
ney puł, Platon Czarnuszyc osadney
puł, szesdziesiąt siódma Mikołay Choros-
kowicz osadney puł, nowosad osadney puł,
szesdziesiąt osma Patap Zankowicz osadney
puł, Onikiey Kowal osadney puł, szesdzie-
siąt dziewiąta Szymon Hruzdowicz osadney
puł, Walenciey Szymanowicz osadney puł,
siedymdziesiąta Alexiey Szmielawicz osad-
na jedna, siedymdziesiąt pierwsza Pawluk
Borowiec osadney puł, Naum Huszczyn
osadney puł, siedymdziesiąt wtóra Hryszko
Huszcza osadna jedna, siedymdziesiąt trze-
cia Otroszko Chomin puł włok osadny,
Andrzej Zudra pułwłok osadny, siedym-
dziesiąt czwarta Hryszko Choroszko osadna
jedna, siedymdziesiąt piąta Illa Buczani-
n osadna jedna, siedymdziesiąt szosta Januk
y Michaluk Choroszki osadna jedna, sie-
dymdziesiąt siódma Platon Czarnuszyc
osadna jedna, Supron Kuzmierz pułwłok
osadny, siedymdziesiąt osma Kuzma Hruz-
dowiec pułwłok osadny, siedymdziesiąt
dziewiąta tenże Hruzdowiec osadna jedna,
osimdziesiąta Hryszko Łomonos osadna
jedna, osimdziesiąt pierwsza Hryszko Hor-
ban pułwłok osadny, Iwan Domaszkiewicz
osadny pułwłok, osimdziesiąt wtóra tenże
Domaszkiewicz osadna jedna, osimdziesiąt
trzecia Jacuk Miadzielec pułwłok osadny,
Sowosciey Miadzielec pułwłok osadny,
osimdziesiąt czwarta Fiedor Pleszczeniec
pułwłok osadny, Januk Ławruszkowicz
pułwłok osadny, osimdziesiąt piąta arędar-
ska żydowska wolna jedna, osimdziesiąt
szosta Hryszko Spirydon osadny pułwłok,

Hryszko Wierbiey osadny pułwłok, osim-
dziesiąt siódma pusta jedna, osimdziesiąt
osma Kolesnik Czarny pułwłok osadny,
Owchim Wołkowicz pułwłok osadny, osim-
dziesiąt dziewiąta Symon Nacolewicz bo-
iarzyn pułwłok boiarski, Hryszko młynarz
pułwłok wolny, dziewiędziesiąta Hryszko
Wieszezy pułwłok osadny, Hryszko Chi-
morod pułwłok osadny, dziewiędziesiąt
pierwsza Andrzej Owłuch trzecina jedna,
Chwiedor Czokotaryk trzecina jedna, Le-
won Alexiejowicz trzecina jedna, dziewię-
dziesiąt wtóra pusta, dziewiędziesiąt trzecia
pusta, dziewiędziesiąt czwarta Hryszko
Choroszko osadna jedna. Summa włok
dziewiędziesiąt cztery: osadnych szesdzie-
siąt cztery, wolnych iedynascie y puł,
boiarskich pięć, pustych trzynascie y
puł. Summa prowentu z tych włok kop
dwiescie piędziesiąt szesć. Zascianek mię-
dzy miastem a Swierdlicą rzeczką, bor,
zascianek między Bereznicą y Soką rzec-
ką y między Borunską drogą, gdzie jest
drzewo bartne, z tego daia cztery bezmie-
ny miodu, a trzymaia Dowgialo . woyt,
Daniło Hruzdowiec, Hryszko Harbani-
wicz, Platon Czarnuszyc. Zascianek między
Naczą rzeką y między rzeczką Łapiencem
trzyma pan Kobylinski, zascianek Baku-
nowski trzyma na posłudze ziemianskiey
Szymon Toczycki, tamże zascianek trzyma
p. Krysztof Sosnowski na posłudze zie-
mianskiey, zascianek w Czapurnym nad
rzeką Naczą trzyma pan Benedykt Dow-
gialo na ziemianskiey posłudze . słobody
maiać lat dwadziescia. Summa w tey sło-
bodie włok osadnych szesdziesiąt cztery,
włok ziemianskich oprócz zasciankow
szesć y puł, boiarskich włok pięć, *cerkiew-
nych* włok pięć, pustych włok trzynascie
y puł, a zasciankow niemierzonych szesć,
które pomierzać trzeba. Summa summa-
rum prowentu z tey słobody miasteczka
Naczy tak z placow osadnych y gumienych
iako y z włok czyni kop trzysta osimnas-
cie y groszy dwanascie, miodu bezmienow
cztery. Powinność ziemian, boiar, miesz-
czan y poddanych tak w starych wsiach

mieszkających, iako y w slobodach z dawnych czas y nowozasiadłych majątności Czasnickiej. Ziemiame pod czas wojny y pospolitego ruszenia na dobrych koniach y z porządnym rynsztunkiem także y na wszelaką usługę inszą przy ichm być y tak długo trwać jako wola y rozkazanie imsci będzie powinni. Boiarowie z każdej włoki ile ich który pod sobą ma po kop siedmiu płacić y z listy w daleką drogę raz w rok, a blisko iako wiele razy ukaże potrzeba iezdzić powinni; boiarować zaś ci, którzy za równa z poddanemi iako z osadnych włok placą, a mianowicie w siele Oniskiewiczach Paweł Marcinowicz, Cimoszko Bury, Sawka Bury, Zieniow Burzec, a w siele Wiskowiczach Sierhiey Neryczonek mieszkający ci w daleką drogę posyłani być nie mają, jeno poblizu y to koleją, aby się któremu z nich częstemi posyłkami krzywda nie działa. Mieszczanie miasta Czasnickiego z każdego placu po kop cztery, a z włoki po kop sześć płacić, do tego plewidło w ogrodach dwornych odprawować y iarzyny z ogrodow sprzątnąć y z listem niedaleko za mil kilka iść powinni, a od podwod y posyłek w daleką drogę wolni być mają. Poddani Stasosielscy, mianowicie z siół Smolaniec, Rohanowicz, Wiskowicz, Wiedreni, Oniskowicz, Chałkowa, Ostaszowa, Sielca, Siabrow, Wołosowicz, Łatyholicz, y w zasciankach na włokach mieszkający płacić z każdej włoki po kop dwanaście y miodu po iednemu pudu dawać; do tego urokiem sianozeni dworne skosić sprzątnąć y do dworu pod czas ten, kiedy tego potrzeba będzie y rozkazanie zaydzie, zwiesć; pasznią też urzędnicą do folwarku Smolańskiego wyłączona gwałtem zasiać zarobić, sprzątnąć, do gumną zwozić y wymłocić, gnoie z obory wywozić także drzewo na budowanie dworne y drwa na opał ile potrzeba wozić, stroż koleją, po trzy stroże na każdy tydzień odprawować (wyiowszy tylko iedno siół Łatyholicze, które przez odległość miejsca od straży uwolniono), do niewodu dla łowienia ryb

chodzić powinni z slobod, miasteczek mianowicie z Naczy y Wołosowicz mieszczanie z każdego placu, na którym domami mieszkają po groszy dwadzieścia cztery lit., a z placow gumienych po groszy dwanaście litewskich, z włoki też z osobna po kop cztery płacić powinni. Do tego karczmy porządnie wieznie w tych miasteczkach po iedney na miejscu na to ukazany wywiozszy drzewo zrobić y iako potrzeba wystawić mają iako naysprzedzy z slobod sielskich mianowicie z Żortaic y Zaboienie z włoki każdej powinni płacić po kop cztery y pud miodu; z slobody Komowia tylko po cztery kopy płacić mają. Z siół Workow z każdej włoki po kop osmiu. Do młynow w łowy y na wszelaki gwałt, który się ieno gwałtem nazwać może iako boiarowie, mieszczanie Czasnicki y slobodczy tak y wszyscy poddani starosielscy y slobodzscy dawno y nowozastępli iść powinni skoro rozkazanie zaydzie, dołą z włok pustych czwarty snop według zwyczaju wszyscy boiarowie, mieszczanie y poddani kto ieno pustoszy zasiewać będzie w tąż z pustych placow dawać, wymłocić y do Czasnik tak zboże samo w ziarnie, iako słomę y plewy na karm dla bydła zwiesć powinni. Summa summarum placow mieyskich y włok majątności Czasnickiej, mianowicie placow wszystkich sześćset szesdziesiąt cztery, z których osiadłych dwiescio piędziesiąt cztery, wolnych dwadzieścia osim, *cerkiewnych* dziewiętnaście, boiarskich sześć y puł, gumienych sto piędziesiąt pięć y puł, pustych dwiescie trzydzieścia iedna, włok wszystkich mieskich y sielskich procz puszcze y zasciankow niemierzonych y procz siół Tarantowa y siół Wierswiecia slobod ieszcze niemierzonych dymow trzydzieścia iednu iest włok wszystkich sześćset dwadzieścia pięć $\frac{1}{30}$, z których osadnych włok dwiescie dziewiędziesiąt dziewięć, trzeciu dwie, ziemianskich włok czterdzieścia pięć $\frac{1}{10}$, boiarskich piędziesiąt sześć $\frac{1}{30}$, wolnych dziesięć y puł, *cerkiewnych* siedymnaście, pod miastem

Czasnickim w placach, morgach y zasciankach włok piętnastie $\frac{27}{10}$, pustych włok sto siedymdziesiąt osim y puł, na pasznią dworną włok trzy. Summa summarum prowentu z majątności Czasnickiey gotowego grosza kop trzy tysiące osimset piędziesiąt siedym y groszy czterdziestcia, miodu pudow sto szesdziesiąt cztery $\frac{3}{10}$. Do tego dola sianożenci, puszcza, łowy y ieżiora. Który to inwentarz majątności Czasnickiey przy zapisie wieczystym y przy poddaniu w wieczną posessyą tey majątności my, ia Jan Stanisław marszałek W. X. Littgo Słonimski starosta y ia Kazimierz Leon pisarz W. X. Littgo Grodziński starosta Sapiehowie, wojewodzicowie Wilenscy W. Panu imsci panu Adamowi Kazanowskiemu z Kazanowa, stolnikowi koronnemu Borysowskiemu y Rumnienskiemu staroscie z pieczęciami naszymi y z podpisami rąk naszych własnych daliśmy roku, msca y dnia na początku opisanego.

U takowego inwentarza przy wy-cisnionych na czerwoney masie dwuch pieczęci dla dawności nadwątłonych podpis aktora in sequentia verba: Kazimierz Leo Sapieha pisarz W. X. Littgo. Który to takowy inwentarz (z kanotowaniem porządkowym kart zaczawszy od lidzby pierwszej aż do piędziesiątey trzeciej) po podaniu onego przez W. I. pana Patrykowskiego łowczego Halickiego do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wojewodztwa Nowogrodzkiego przyięty y wpisany. W. W. Ignacy Tubanowski regent ziemski w. Nowogrodzkiego.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1773 годъ, № 12812, л. 93—114.

№ 185—1888 г. Августа 28 дня.

Жалоба священника Боковенской церкви о. Гіацинта объ оскорбленіи словомъ и дѣя-тельствомъ со стороны Матвѣя Ходковскаго.

Actum in castro Mielnicensi in terminis quaerellarum causarumque officii castrensis Mielnicensis celebratis feria secunda post festum sancti Bartholomei Apostoli proxima anno Domini 1633.

Presbiter Bokoviensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens honorabilis Hiacinthus, presbiter Bocoviensis ecclesiae ritus graeci generosi Pauli Warszycki, coram eodem officio praesenti quaestus et protestatus est in et contra generosum Mathiam Chodkowski, filium olim Martini, idque de eo, quia ipse feria tertia in vigilia festi sancti Laurentii martyris proxime praeterita, in via libera sub villa Borzyłowska, ulla data occasione, dum idem protestans ad villam eandem Borzyłowka gratia peragendae devotionis baptizandi iter ceperat, impetuose irruendo, verbis inhonestis, bonam famam et existimationem ipsius ledendo affecit ad armaque sese proripuit. De quo contra ipsum iterum atque iterum est protestatus.

Изъ актовой книги Мольнянскаго городскаго суда за 1620—3 г. № 10936, л. 1591, 1593.

№ 186—1888 г. Сентября 18 дня.

Протестъ православнаго Богоявленскаго братства въ г. Бѣльскѣ по дѣлу объ отнятіи Богоявленской братской церкви уніатами.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Exaltationis Sanctae Crucis

proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Oppidani Bielscenses - protestantur. Ex copia.

Do urzędu y xiąg grockich Mielnickich starosci oblicznie przyszedszy sławetny Sawka Hlewczyc, burmistrz starej rady y Jan Prokopowic Manachowicz raiczą staręj rady, swoim y utciwlich Hrehora Packiewicza, Stephankowicza, Hermana Timoszewic Homikowicza starostow y dozorców, także ynszych wszystkich braci bractwa nie w uniey religiey starożytney greckiey cerkwie Świętego Bohoiawlenia w Bielsku uprzywileiowanej za przywileiem krola iego msci y świętobliwych przodkow jego krolewskiej mci pana naszego miłosciwego, za consensem y uchwałą wszystkiey rzeczy pospolitey prawami umocznionych y obwarowanych imieniem z wielkiem żalem oświadczali y protestowali się na wielebnego oycza Jozepha Mokosięja Rakowieckiego, Włodzimierskiego y Brzeskiego cerkwi w uniey będących władikę, sprawy niżey opisaney directora y principa y na wielebnych sławetnich Timofieia Simonowicza namiestnika iego, na Fiedora Jakubowicza protopopa, Iwana popa Troieckiego, Iwana Harasimowicza popa Branskiego, także Jana Piorka burmistrza, Filona Paczewic raiczą y Iwana Sierheiwicza Walkowicza ławnika miasta Bielskiego, iako spolnech comprincipalow y pomocnikow o to, ysz iego mosc ociec władyka, lekcze poważywszy przywileie krola iego mci y prawa od wszystkiey rzeczy pospolitey dla pokoju uchwalone, a dosyc czyniąc przedsięwzięciu swemu, podczas bytnosci swey w Bielsku, obawionemu w protestaciey pierwszej od tich że braci cierkiwnich uczynionej wyrazonemu we czwartek przestę, w dzień święta Narodzenia Panui Mariey pomienionego Simonowicza ku wykonaniu wolei swoiey do Bielska przysłał, który posłani, namowiwszy się s protopopem y s

popami, także i z burmistrzem, raiczą y ławnikiem wyżey mianowanemi, nie obawiając się win przeciwko łakowem w prawie pospolitem opisanich, wszystkich tak słacheckiego iako y pospolitego stanu ludzi religij katolickiey y unitow, sobie z imion y z przezwisk łopiey wiadomich (y ci protestuąci gdy się dowiedzą, wolne sobie ich mianowanie y inszey protestaciey czynienie zostawiają) tego dnia wyżey pomienionego do kosciola zgromadzonych zbuntowali, ktorzi w iedną gromadą wielką skupiwszy się y na uczynek niżey mianowani s żrzelbą y z innym orężem do boiu należącym z wielkiem tumultem na czerkiew przerzeczoną Bohoiawlenia w Bielsku w posesiey ich nieunitow przez dworzanina jego krolewskiej mci podaney będącą, gwałtownie nasli, a nasedzi cerkiew pomienioną, zamknioną zastawszy, kłotki polukszy, a zamki wnetrzne witrchami otworziwszy, do cerkwie przerzeconey mocno gwałtem włamali się i tę cerkiew z aparatami y xięgami wzięwszy, swoimi zamkami zamkneli z posesiey ich gwałtownie wybili y diaka przy tey cerkwi mieszkającego z domu iego wygnawszy, ten domek y s cerkwią do posesiey swey wzięli. O czo chcąc tam, kędy prawo pokaże czynić, prosili, aby ta protestatia do xiąg przyjęta była. A tusz zaraz postanowiwszy się oczewisto do urzędu wozny generał koronny opatrzny Jan Pietronko jawnie y dobrowolnie zeznał, isz tegosz dnia wyżey mianowanego od wyżey pomienionych dozorców braciey szlachetnemi Jędrzeiom Szorcem y Marcinem Terlikowskiem in evidentius testimonium sibi adhibitis posłani był, gdzie ieszcze wszystką grumadę w tei cerkwi zastali y przy niech tę cerkiew pomienieni protopop s popami swemi kłódkami zamkneli, omniaque sic et non aliter gesta esse recognoverunt, de eis que omnibus eam suam expressam relationem praefatus ministerialis fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1620—1628 годъ, № 10986, л. 1601—2

№ 187—1688 г. Сентября 24 дня. | № 188—1684 г. Марта 7 дня.

Жалоба Бѣльскихъ мѣщанъ, завѣдывавшихъ богодѣльной при соборной Богоявленской церкви, въ г. Бѣльскѣ, на протѣпопа Феодора Якубовича и другихъ лицъ, о побояхъ, причиненныхъ учителю и разогнаніи школьникова мѣстной школы.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostoli et evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Do urzędu y xiąg niniejszych obecnie przyszedszy sławetny Sawka Hliwezyc przed tymże urzędem inieniem swoim y sławetnych Hrehora Packiewicza y Hermana Chociakowicza mieszczan, Bielskich starostow y dozorcow na ten czas szpitala przy cerkwi świętego Bohoiawlenia sobornej Bielskiej będącego, żatobliwie świadczył y protestował się naprzeciwko wielbnych Chwiedora Jakubowicza prołopopę Bielskiego, Iwana Harasimowic popa Branskiego zięcia jego o to, iż oni czasu niedawnego to jest we srodę święta świętego Matheusza Apostoła y Evangelisty blisko przeszłego popiwszy się do domu albo szkoły przy cerkwi wysz pomienionej zbudowanej nasli, tam nawprzod bakalarza przy tej szkole będącego słowami nieufściwemi zelżywszy pobili y dzieci w tej szkole uczące się rozegnali y tego bakalarza z tego domu, który jest libertowany do szpitala cerkwi pomienionej należącego wygnali. O co chcąc z niemi tam, gdzie prawo ukaże, czynić, prosili, aby ta protestacja do xiąg przyjęta była. Co otrzymali.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1626—1636 г. № 10936. л. 1606 на об. 1610.

Заявленіе священника Бѣльской Воскресенской церкви Силуяна Кузмича объ инцидентѣ, происшедшемъ въ соборной Бѣльской Богоявленской церкви 25 іюня 1633 г. во время пребыванія тамъ епископа Брестнаго и Владимирскаго Іосифа Мокосѣя Баковецкаго.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo quarto.

Ex parte oppidanorum Bielscensium oblata attestationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Iwan Prokopowicz oppidanus Bielscensis eidem officio praesenti attestationem infrascriptam ad acticandum in acta praesentia porrexit, cujus tenor talis.

Ja Sełuan Kozmicz swieszczennik Woskresienski Bielski zeznawam, iż pod bytność wielbного оуца Josepha Mokosieia Bakowieckiego, episkopa Włodzimierskiego, czasu niedawno przeszłego w Bielsku dnia dwudziestego piątego Junia roku terazniejszego tysiąc szescseth trzydziestego trzeciego według starego calendarza w cerkwi sobornej Bohoiawlenskiej przy litorhiey świętey, którą to litorhią świętą ja według porządku na mię przypadłego odprawowałem, przy którym to odprawowaniu świętey litorhiey ociec episkop był w cerkwi, y gdy się odprawowała, tedy było zgromadzenie ludzi niemale, słuchając nabożenstwa, w którym to odprawowaniu świętey litorhiey żadney przeszkody od ludzi w cerkiew zebranych się nie mieli ani żadnego narągania tak tesz y świętym sakramentom nagany nie czynili. A gdy było po odprawowaniu wszystkiego nabożenstwa, ociec episkop według zwyczaju nastąpiwszy na ambon upominał władzą swą pasterską, aby ludzie wiary greckiey

żadnego rozroznienia w wierze nie czynili, ale y owszem posluszenstwo należącemu pasterzowi aby oddawali, a w tym Herman Chomikowicz podał suplicatie wielebnemu oycu episkopu, prosząc, aby według praw jem danych zachował, tedy po przeczytaniu oney supplicacy ociec episkop barzo się rozgniewał y rozgniewawszy się odszedł z cerkwi. Tedy to pod sumieniem zeznam, ale żadney przeszkody w odprawowaniu litorbiey świętey nie było, na co tę moię, attestatją daie s podpisem ręki moiey. Силуан Козмич прєзвитєрь цєркви свєтого Воскрєсєнья власною рукою.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1633—1641 г., № 10038. л. 45—47.

№ 180—1635 г. Іюня 18 дня.

Заявленіє священника Савичской церкви, о. Івана Вєржибцкаго о томъ, что дворянинъ Мартинъ Христофоровичъ Бернацикъ напалъ на него въ г. Лосицѣ, избилъ и отнялъ сорокъ флориновъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post Octavas festi Sacratissimi Corporis Christi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo quinto.

Poponi de villa Sawicze protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Iwan Wierzbiecki presbiter ritus graeci de villa Sawicze coram eodem officio praesenti solenniter quaestus et protestatus est contra nobilem Martinum filium nobilis Christophori Biernacki idque de eo, quia ipse tempore certo videlicet sabbatho post festa solennia Pentecosten proxime praeterito, intercedendo eidem protestanti viam publicam liberam in oppido Losice, in platea Biel-

ska, eundem protestandem sine ulla occasione vulneribus enormibus affecit et vix semivivus(m) reliquit, pecuniae paratae florenos quadraginta recepit. Et in verificationem praemissae protestationis suae idem protestans vulnera sua tum temporis sibi illata, videlicet primum in ventre sectum cruentum, magnum, nocivum, ut asseruit ad intestinas percisum, aliud penes eodem fixum cruentum, tertium in latere dextro sectum curentum medio sanatum. Pro quorum illatione suprascriptum nobilem Martinum Biernacki inculpavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1633—1641 г. № 10038. л. 299—300

№ 190—1635 г. Августа 18 дня.

Жалоба священника Мшанской церкви о. Николая Федоровича объ оскорбленіи словами о побояхъ, причиненныхъ дворяниномъ Симономъ Леонардовичомъ Чавловскимъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post festum sancti Laurentii martyris proxima anno Domini 1635.

Protestatio poponis de Mszana villa.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Nicolaus Chwiedorowicz presbiter ritus graeci de villa Mszane coram eodem officio praesenti solenniter quaestus et protestatus est contra nobilem Simonem Czawłowski filium nobilis Leonardi idque de eo, quia ipse die hesternae inquitando ad villa Mszane eundem protestantem in domo honesti Stec Jarmoszyk, absque ulla legitima causa, personam spiritualem, dum idem protestans de restitutione compede ex equo ipsius per custodes silvarum parentis ipsum primum verbis inhonestis bonam famam laedendo, deinde vulneribus

gnominiosis affecit. De quo contra ipsum iterum atque iterum est protestatus, offerendo se cum ipso jure acturum.

Ізъ актовой книги Моляницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10338, л. 337.

№ 191—1636 г. Февраля 2 дня.

Фундушова запись Анны Ставецкой, по первому браку Бѣлевичевой, а по второму Городенской, въ пользу Сурдегскаго монастыря.

Акт Документу на церковь Сурдецкѣ служащего

Рoku tysiąc siedmset dziewiędziesiątego, mscia Septembra wtorego dnia.

Przed aktami Ziem. Pttu Wilkomir. stawiając osobiscie Im Xiądz Sylwester Bułay. Namiestnik monasterów Wilenskich, autentyk prawa zapisu funduszowego darownego od jej P. Anny Staweckiej bywszej Samuelowej Bielewiczowej, a terazn. Horodenskiej na cerковь Сурдецкѣ w p-cie Wilkomirs. leżącą z Susceptą przyznania opowiadał, prezentował y do akt podał, jakoż ja Regent ony przyjowszy w xięgi ziem. ptt-u Wilkomirs. wpisałem. którego wyraz takowy.

Ja Anna Stawicka, bywsza Samuelowa Bielewiczowa, a теперешняя Kazimierowaja Horodenskaja, ziemianka hospodars. ptt-u Wilkomirs, wiadomo czyniu i jawno soznawaiu tym moim listem dobrowolnym wieczystym fundacyinym darownym zapisem każdomu, komu by kolwiek o tom wiadati należało, tak muzskoho jako y bieloholowskoho rożaju, teperesznieho y na potom buduczoho wieku ludiem, iż szto w roku przeszłom tysieczy szessot dwadcat semom, na roki Trykrolskie do Onikszt zapozwali byli mienie ziemianie hospodarskie rożnych powielow w-bo kniazstwa litt-ho: Ich most pan Jan Janowicz sudia ziem. Zo-

moytski, Jeho most pan Krysztos woyski Kowiens., Jeho Miłost pan Mikołay choruży, Orszanski podwoiewodi Wilens. Mleczkowie, o pewnyie maietnosti mienowite o imienie Surdegi, Michaliszki, Żyżmory. Wiedosowiczy, o rzeczy ruchomyie y o kamienicu w mieście Wilenskom buduczuiu, hdie Ich miłost Panowie Mleczkowie, nie prypuszczajuczy toie sprawy do rozsudku prawnoho, z wynalazku Ich miłostiey P.p. przyatel naszych zobopolnych, pomiarkowanie zo mnoju takie uczynili, że ja, Anna Stawicka, bywszaja Bielewiczowaja, a teperesznieja Kazimierowaja Horodenskaja, zostawszy przy dożywocie swoim na imieniu Surdegach z wolnym używaniem y wynaydowaniem wszelakich pożytkow w tom imieniu Surdegach, a wiecznosti toho imienia zreklā, a osobliwie na imieniu Michaliszkach też dożywotnie mieszkanie sobie zostawiwszy, z summy mnie od P. Andreja Mleczka zapisanoie, to iest troch tysieczy złotych polskich Ich miłostiam panom Mleczkom zreklā, kotoryie tyie obiedwie maietnosti jako Surdegi tak Michaliszki, po smierci moiey, ich miłostiam Pp-m Mleczkom wiecznost należati maiet, oprócz rzeczy ruchomych, złotych, sierebra, cyny, miedzi, koniey jezdnych, klacz stadnych, bydła rohatoho y nie rohatoho, spratu domowoho, owo zhoła szto kolwiek reczoju ruchomoju nazwano byti mozet, to wsie przy mnie Annie Stawickoy Bielewiczowoy z pomienienymi maietnostiami Żyżmorami Wierdasowiczami y kamieniceju w mieście Wilens., na ulicy Sawiczoy buduczoy, zostawati maiet, a osobliwie ich miłost panowie Mleczkowie mnie Annie Stawickoy bywszoy Bielewiczowoy, a tepereszniey Kazimierowoy Horodenskoj tym że listem wieczystym uhodliwym zapisom swoim pustili do possessyi y dierzania wiecznymi czasy podali y na cerkow Сурдецкоju założenia Soszestwa Swiatoho Ducha Relij Hreczeskoje staro-żytnoje wiery ot imienia Surdeckoho sieło nazwanoje Woyzdzieli so-wsim jako się w sobie maiet wołok osie-

łych szest y morhow dwadcat, a zastienok nazwany Skieryski dla podłosti gruntow nadany prez nieboszczyka p-a Andreja Mlecza za listom jeho, danym w plie Wilkoms., leżaczoie, zapisat y legował pozwolili, jako szyrey y dostatoczney na tom listie wieczystom zapisie mieży maoju, a ich miłostiami Pp. Mleczkami udzielanoho opisano y dolożono jest. Preto ja Hanna Stawecka Kazimierowa Horodenskaja nie buduczy ni od koho prymuszona ani namowlana, ale z dobroie pobożnoie woli swoiey czynieczy y pohledajuczy na to, aby i po żywotie moiem Chwała Boża w Domu Bożym y w toj cerkwi Surdeckoy nie ustawała, po smierci moiey za duszu moiu otprawowana była, nie mniey i na to pohledajuczy, aby pobożnaja fundacya toie cerkwi prez hodnoie pamietni nieboszczyca paniu Hannu Staweckuju, Skarbnuju wielikoho kniazstwa Litowskoho fundowanaja nie ustawała, do toho wsieho prychilajuczy się, napierod takim poradkom choezu mieł. Monastyr sam, jako sam w sobie zdawna mieł y malet, z budowaniem jeho monastyrskom y humiennom y in-szym, z ochorody owoszczowymi, poczawszy od sażawki odin ochorod aż do fortki monastyrskoie, a od fortki toie monastyrskoie sad owoszczowy pospołu z ochorodom aż do stodoly pry siele Siemieniskach stojaczoie, a treti ochorod także czerez dorohu, protiwo toho sadu sieliszczuie staroie popowskoie, jako zdawna do toie cerkwi należali, a przytom ich my y w tom wolny szafunok dajut y pozwalajut ich miłost Pp-wie Mleczkowie, żebym tuju cerkwu Surdeckuju tak naylepszym podaniem opatrit y prawom sobostryti mohła, tedym jeszcze na monastyrskuju paszni ich przydałom grunt im, bez ktoroho by im trudno było od dwornoho gruntu y paszni w kożdom poli zmiany w pewno ohraniczeniu naydujuczoho bez wymierenia. Mienowicie tedy pierszaja zmiana gruntu na paszni im danoho, leżył odnym bokom do stieny siela Miłaszunskoho, a koncom odnym do reki Woszoki, a dru-

him koncom czerez dorohu wielikuju z Subocza do Wilna iduczuju lesom do stieny y gruntow Peliskich, a bokom druhim leżył obmiesz gruntow y paszni dwornoi. Druhaja sierednieja zmiana paszni ich tak idiet: poczawszy od humna monastyrskoho po zahumieniu siela Siemieniskoho, a koncem do ruczaiu sienozati pry hostineu Subockom w koncu toho siela Siemieniskoho do rzeczki Surdegi, a toju rzeczkoju Surdegoju dielit się grunt i sienozat z pastownikom ich od sienozati dwornoi aż do mlyna y hrobli. Tretieja zmiana w tretim polu odnym bokom leżył do stieny poddanych dwornych pasow, a koncem zaś prez les toho gruntu ich aż do dorohi Wilenskoie z Subocza do Wilna iduczoie, a druhim koncem do lesu y wodotieczy do rzeczki Surdegi gruntow siela Siemieniskow, a bokom druhim leżył obmiesz gruntow paszni ich dwornie prosto aż do toież dorohi Wilens. hostinea do Wilna iduczoho, tak i sieło Woyzdzieli, w ktorom wołok osielych szest y morchow dwadcat, a zastienok Skieryski dla podłosti hruntu czerez nieboszczyka małzonka moiego tomu siełu nadany i szto toie sieło zdawna w przydatkach swoich mieło i malet so wsim na wsie, niczoho a niczoho na siebie samuju, potomkow bliskich y powinnych swoich nie zostawujuczy, ani wyimujuczy, tak z poddanymi y wszelakimi ich pożytkami, powinnościami, jako y gruntami pasznymi y pohnojami, z hajami, lasami, borami, zaroslami, sienozatmi, y wolnym wstupom do lesu dwornoho na opał y poprawu budowania toho monastyra, tak tież y na potrebu cerkownuju, hdie kolwiek na dwornuju potrebu zażywat budut, owo zhoła so wsim na wsim, iako sie wyszey pomienilo, na cerkwu Surdeckuju założenia Swiatego Ducha na wiecznyie i nigdy nie otzownyie czasy zapisuju, daju, daruju i tuju cerkwu Surdeckuju, kosztom y nakładom moim zmurowanuju założenia Soszestwa Swiatego Ducha pod władzu y dozor monastera cerkwi swiatego Ducha bractwa

cerkowno Wilenskoho, tak duchowno jako y swiecko prawosławia Hreczeskoho pod posłuszeństwem Swiatoie Apostolskoie Konstantinopolskoie stolicy najwyższych pastyrow naszych nam należnych Patriarchow y po nich następujących i preoswieszczonych metropolitow Kijewskich, Halickich y wsieja Rosseyi w blahocestii znajdujących, a nie w Unij budujących, poddaju i to sobie waruju dla lepszego dozoru y obrony dobr cerkownych i proszu ich miłost Wielm. jeha miłosti pana Jana Oginskoho, Kasztelana Mistisławskoho, a drugoho Jeha miłost pana Alexandra Oginskoho, stty Rohaczewskoho, choruzoho jeha korolewskoie miłosti nadwornoho wielikoho kniazstwa Litowskoho, a tretieho jeha miłost pana Samuela Oginskoho, tiwuna wojewodztwa Trockoho, jako posrodcow toie religij starożytnoie i po nich potomkow ich Miłostiey w tożże religij prawosławia Hreczeskoho a nie jakoi inszoy budujących i moc w tom zupełniu ich miłostiam, wszakże niczoho bez brati toho monastyra cerkwi Swiatoho Ducha prawosławia Hreczeskoie Wilenskoie czyniti nie majut, daju, aby toho postierehali, aby tot monastyr y cerkow wiekuistie w swoim obronieniu wodłuh toho funduszu moiego była zachowana. Wolni y mocni budut naidujący się zakonnicy w blahocestii buduezy tym monasterom y cerkwoju jako własnostiu swoieju szafowat y wszelakich pożytkow na siebie brat y spokojnie używat, a ja sama i nichto z bliskich krewnych i powinnych moich tepier i napotom żadnoie najmniejszoie piereszkozy w dierżaniu y używaniu toho siela so wsimi jeha prynależnostiami czyniti nie maju y nie majut wiecznymi czasy, z warunkiem takowym, iż jesliby ja sama albo chtoż kolwiek z bliskich krewnych y powinnych mich w czom kolwiek y w najmniejszoy reczy w dierżaniu toho siela z jeha prynależnostiami otcow zakonnikow czerncow toho monastyra Surdeckoho cerkwi swiatoho Ducha czynila, albo chtoż kolwiek czynil, tohdy tak ja sama, jako y każdy

piereszkođu abo wstap jakij czynieczny zaruki osmsot kop hroszey litowskich zapłati powinna budu y każdy takowy powinien budiet, o ktoruju zaruku daju wolnost y pozwalaju siebie samuju y každoho piereszkođu czyniecznego pozwati do wszelakoho prawa tak ziemsk. y grodzk. jako holownoho trybunalnoho, rokom zawitym, a i tuju zaruku zapłatiwszy pred sie tot list dobrowolny wieczysty fundacyiny zapis moy u každoho prawa pry zupełnoy mocy zachowan byti malet wiecznymi czasami. Prytom jeszcze dla zadierżania poradku inoczeskoho w obszcze-żytelnych monasterach znajdujących się mocno waruju y mieti choctu, iż bratia toho monastera fundacyi moieie inocy na tot czas buduezoie i po nich następujące Ihumena podanego miowati budut takim sposobom: majut w tom monastyrze moiem miezy soboj czestnoho i pobożnoho brata i sożytiela y sztonaysposobnieyszoho nato wybrati jelektom i pisati za niem do pomienienoho bractwa wilenskoho cerkwi swiatoho Ducha, ktoroie gdy jeha sposobnoho na Ihumienstwo i rad obaczyt, podati im malet, a iesliby podany Ihumien na tom Ihumienstwie lubo wiery prawosławney i posłuszeństwa patriarszoho odstąpił, w posłuszeństwie cerkwi wostocznoie zmiennikom staksie abo w pobożnosti osłabiel, lubo tież dożywotie na Ihumienstwie sobie przywłaszczat ważył się i wodłuh poradku monastyra Wilenskoho, ktoromu on sowierzenie podlehalet, nie zahowalsię, tohdy majut oni wsi bratia zhodnie do toho bractwa Wilensk. napisat, a on mocną rugowan byty malet za listom Archimandryta albo starszoho monastyra Wilenskoho. Na tych miest jesliby, lubo w monastyrze Surdeckom sposobnoho bractwo Wilenskoie nie upatrowało lubo i z jnnych pryczyn wieliko-ważnych z monastyra Wilenskoho, do monastyra Surdeckoho inszoho Ihumena podało y posłało, tohdy takowemu wo wsiem cale posłusznymi majut byti w mocy toho monastyra fundowanego, a każdy Ihumien powinien toho postierehati, aby

№ 192—1688 г. Марта 14 дня.

Комиссарское рѣшеніе по дѣлу отдачи православнымъ жителямъ города Дрогичина Спасской церкви

Actum in castro Mielnicensi die dominico Ramispalmarum Quadragesimale anno Domini Millesimo sexcentesimo trigésimo sexto.

Oppidanorum Drohicensium decretum commissariorum.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes famati Nicolaus Kiewłowicz et Joannes Czudowski, oppidani Drohicenses, obtulerunt et reproduxerunt officio praesenti decretum infrascriptum dominorum commissariorum infranominatorum, sigillis peculiaribus obsignatum manibusque propriis eorundem subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cujus tenor talis.

Actum in civitate Drohicinensi feria sexta post dominicam Passionis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigésimo sexto. My commissarze je-o k. mci do uspokojenia dissidentes in religione ritus graeci ziachawszy tu do Drohiczyna Ruskiey strony miasta je-o k. mci jurisdictionem nostram commissorialem przez woznego generała coronnego slachetnego Szymona Wierzwickiego fundowawszy, stojąc się do informaciey y instrukciey je-o k. mci, pilnąsmy inquisitią tak o unitach iako y o disunitach czynili. Kędy nie widząc żadnego unita na oko, ani się dowiedzieć mogąc, nieunitow zaś in frequen-tissimo numero et multitudine całe miasteczko, ktore Ruskim zowią, wszystkich unanimiter na oko widząc przy iednostaynym wyznaniu swym stojąc disunitkiem, cerkiew onym s. Spasa ze wszystkimi aparatami, gruntami y przynależnosciami do niey należącemi przysadzamy, którą w realną possessiā ex nunc podaiemy, a to

dla takowychże przyczyn s. prełożenstwa swoiego niebył rugowany. Do toho też nie chotieczy ustawati w pobożnosti moiey, a chotieczy cerkwi Bożoy dla zbawienia dusznoho czynit y to, szto kolwiek przy ostatniey woli moiey na testamencie opisana y oznaczona na cerkow budiet, aby oddana było, y natom dała tot list dobrowolny wieczysty fundacyiny zapis moy bractwu tak duchownemu jako y swieckiemu cerkwi Wilenskoj Soszestwa Swiatoho Ducha z podpisom ruki y pieczatju moieju y pod pieczatini y spodpisami ruk jch miłostiey panow przyatiel ot mienie ustnie i oczewisto uproszonych jmieni niżej napisanych y wyrażonych. Pisan w Surdegach leta Bożoho narożenia tysiecza szessot trydcat szostoho, miesieca Fewrała wtoroho dnia wodłuh starożytnoho Duchom swiatym w Nikij postanowlenoho kalendara. U tego dokumetu podpis tak samey aktorki jako Ichms panow pieczętarzow temi wyraża się słowy: Anna Stawecka Horodenska ręką swą własną. Jan Leon Chorąży upitski ręką swą. Jerzy Jan Zienowicz sędzia ziemski Wilenski ręką swą. Proszony pieczętarz Krzysztof Pietrykowski. Proszony ustnie pieczętarz Mikołaj Szwon. Item suscepta po rusku pisana wte słowa: Hodu tysiecza szessot trydcat szostoho, miesieca Fewrała szesnadcatoho dnia osoba w tom listie mienowanaja oczewistie piered nami sudom tot list przyznała, Sumorok sudia, Biełozor podsudok. Ktory to dokumet za podaniem do akt przez wyz wyrażoną osobę—mianowicie xiedza Sylwestra Bułaja, namiestnika monasterow wilenskich, iest do xiąg ziemski Ptt-u Wilkomirs. spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Вилкомирскаго земскаго суда за 1790—1791 годы, № 14219, л. л. 77—81, актъ 50

pod władzą władzy Łuckie-o teraz y na potym będąco-o nieunita. W czym aby praepedicy ni od kogo nie mieli, vadium na takowego publicae pacis et concordiae violatorem w constitutiei specificowano imponimus. Stanisław Gabriel z Rythwian Zborowski Horodelski starosta comissarz i k. m. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekretarz y comissarz i. k. m. Hrehori Czetwiertynski dworzanin y comissarz i. k. m. m. p. Andrzej Zahorowski comissarz i. k. m.

Изъ актовой книги Мольницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 406.

№ 198 — 1636 г. Марта 14 дня.

Комисарское рѣшеніе дѣла объ отдачѣ православнымъ жителямъ г. Дрогичина Св.-Троицкой церкви и униатамъ Никольской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Ramispalmarum Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Oppidanorum Drohicensium religionis graecae oblata decreti commissariorum.

Ad officium actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens nobilis Lucas Wolenski, existens, a nonnullis oppidanis Drohiciensibus religionis graecae rogatus et postulatus, nomine eorundem oppidanorum Drohiciensium obtulit et produxit eidem officio praesenti decretum seu literas infrascriptas commissariorum sacrae regiae majestatis praefatis oppidanis Drohiciensibus religionis graecae in Drohiczin, per eosdem commissarios datas, manibusque propriis praefatorum commissariorum subscriptas et sigillis ipsorum communitas, petens easdem, a se per oblata suscipi. Quarum literarum tenor sequitur talis.

Actum in civitate Drohicensi feria sexta post dominicam Passionis proxima, an-

no Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. Przed nami commissarzami j. k. mci przy odprawowaniu commissy naszej w miescie je-o k. mci Ruskim Drohiczynie, z samego miasta z Zabugiem Drohiczyna parafianie z swieszczennikiem swym s. Troyce deklarowało się nam y oczewiscie stanęli, że nie chcą bydz w unii y owszem przez ten czas z musu y boiazni tantisper verbaliter unitami się zowiąc, realiter nie-unicką zeznawali confessią. My tedy stosując się wprzod ad multitudinem ludzi parafianow do tey cerkwie należących, będących nie w unii, a potym y do fundacy mieszczan samych, ktorzy przy disunii bydz się ozywaią, onym tę pomienioną cerkiew Świętey Troyce pod iurisdictionią władzy Łuckie-o nie unita teraz y na potem będącego podawamy y w realną onym oddaemy possessią. A isz przy deklaraty parafian do s. Troyce należących parafianie s. Mikuly z swieszczennikiem swem odstąpiwszy unii diversam że chcą sectari confessionem świadczylosię, przeto my o fundatorach y o collatorach do tey cerkwie należących pilny uczyniwszy opyt, dosłisimy te-o, że pewna do tey cerkwi collaty swieszczenika iako fundatorowie należy szlachta, zaczem tantisper tę pomienioną cerkiew in suo esse zostawiwszy, nil. derogando juri patronatus tych, ktorzy disunitami bydz się mienia, do zgody y decisy wszystkich collatorow pomienionych cerkiew s. Mikuly zawieszamy. A w ostatku in spem unionis plac S. Preczystey cerkwie soborney unitom wiecznemi czasi iako y tamto disunitom przysadzamy. W czym aby praepedicy ni od kogo nie mieli, vadium na takowe-o publicae pacis et concordiae violatorem zakładamy. Stan. Gabriel z Rythwian Zborowski Hrod. starosta, director Comm. J. k. m. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekret. y comissarz k. j. mci, Hrehori Czetwiertenski. Andrzej Zahorowski dworz. y comissarz j. k. m. m. p.

Изъ актовой книги Мольницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 406 об.

№ 194—1888 г. Марта 17 дня.

Комиссарское рѣшеніе дѣла о религіозныхъ
столкновеніяхъ православныхъ жителей г.
Бѣльска съ униатами.

Actum in castro Mielnicensi feria se-
cunda post dominicam Misericordiae pro-
xima, anno Domini millesimo sexcentesimo
trigesimo sexto.

Ex parte oppidanorum Bielsensium
oblata decreti comisariorum.

Officium praesens capitaneale castren-
se Mielnicense ad oblationem famati Pau-
li Alexandrowicz Wysocki oppidani Biel-
scensis decretum infrascriptum commissa-
riorum sacrae regiae majestatis ratione
dissidentium in religione ritus graeci
latum, manibus eorundem commissario-
rum subscriptum et sigillis peculiaribus
obsignatum suscepit et illum in acta offi-
cii sui inscribere fecit, cuius tenor talis.

Actum in civitate Bielscensi feria se-
cunda post dominicam Quadragesimalem
Ramispalmarum proxima, anno Domini
millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.
My commissarze Je-o k. mci do uspokoi-
enia dissidentes in religione ritus graeci
ziechawszy tu do Bielska miasta je-o k.
mci, jurisdictionem nostram commissorialem
przez woznego generała koronnego sla-
chetnego Szymona Wierzwickiego fundo-
wawszy, do przesłuchania stron obu, iakie
by swoje propositie y defensi wnosili
przystąpiliśmy. Gdzie nie unicy żalosnie
skargi swoje na wielkie, które cierpieli od
różnych osob, tak duchownych iako y świec-
kich, ratione religionis wnosili oppressie,
nie tylko sami na zdrowiu y honorze
swoim znaczne odnosili uszczerbki, ale
co większa y w religii byli tak uciążeni,
że nie iedno od używania nabożeństwa
swego exclusi ze wszystkich cerkwi, któ-
re się tu naydują, byli, ale y sakramentów
zażywać, dzieci krzcić, umarłych chować,
czego jure gentium non denegatur cui
quam, nie byli securi. Unicy zaś contract

pewny między disunitami a je-o mcią
oycem władyką Włodzimierskiem, median-
tibus amicis spisany, producowali, który
iż ex litispendentia y processow disunitum
od oycy władyki w grodzie Branskim, a
potem w trybunale Piotrkowskim insti-
tuowanych, originem swoje miał y contro-
versie prawne za sobą zaciągał, przeto my
inhiacendo constitueyey anni millesimi
sexcentesimi trigesimi quinti, która wszel-
kie takowe prawne zascia abolet et anni-
hilat, iako lomenta dawnych dissensiy,
amputando one, umarzamy y stronom obie-
ma vigore praedictae constitutionis pacifi-
ce zachować się in posterum ani więcej
te lites serere, ani iech fovere, iako lege
publica umartwione nakazawszy y lego,
aby in posterum mieszczenie je-o k. mci
ni od kogo extra forum competens ani
na trybunały ewocowani nie byli, waro-
wawszy, ad prosecutionem realem com-
missiey naszej przystępujemy. A naprzod
do uwagi ludzi w unicy y w nie unicy
będących condescendując, iż oprócz kilku
unitow nam oczewiscie postanowionych
więcej nie widzieliśmy, nie unitow zaś
wielki tłum ludzi y registr domow wszy-
stkich niechających bydz w unicy był
nam ukazany y podany. My przeto ad
contenta commissionis przychylając się, a
numerum w unicy y w nie unicy będą-
cych ludzi fideliter uważawszy, ponieważ
świeścennikowie s-o Woskreszenia y s-o
Mikuly z parafiany swemi declarowali się,
że w unicy bydz nie chcą, y owszem
pod posłuszeństwem unita władyki nigdy
chyba coacte nie byli. A przy tem iż na
cerkiew s-o Bohoiawienia wprzód cessią
od oycy Pocięia metropolity Kiiowskiego
y władyki Włodymierskiego na bractwo
nadaną od kier Hieremiasza patryarchy
Constantinopolskie-o, na które y confirma-
cyja je-o k. mci na szczęśliwey coronacyey
współ z universalem do oddania oney
panu Hulewiczowi pisarzowi ziemskiemu
Łuckiemu nam ukazano iest. Tedy my
naprzod weyrzawszy na parafiany wszystkie
ogółem tak s-o Woskreszenia, iako y

se-o Mikulę, iż przy swiescennikach swech w nie uniey bydz chcą, ani iey odstępują, a przy tem osobliwy wzgląd na confirmacyą przywileju danego nie unitom przez świętey pamięci oycy Pocięia na bractwo od patryarchy podane do cerkwi s-o Bohoiawlenia, a naostatek y na universal y podanie teyże cerkwi z specialnego rejestru j. k. mei na szczęśliwey coronacyey podpisanem, te pomienione trzy cerkwie, to iest Woskreszeńską, s. Mikulę y s. Bohoiawlenia nie unitom ze wszystkiemi apparatami, gruntami y przynależnościami przysadzamy, a to pod jurisditią władzy Łuckiego ieraz y na potym będącego. Unitom zaś, ktorech lubo tantillum widziemy numerum, żeby iech iedna cerkiew capere mogła, iednak in spem unionis et recipiscentiae tech, którzy odstąpili, cerkiew s. Przeczystey y cerkiew Świętey Trójce ze wszystkiemi apparatami, gruntami y przynależnościami do tech dwóch cerkiew zdawna należącemi przysadziwszy y w realną obięma stronom podawamy possessiā. Z tą iednak declaracyā, że ludziom w nie uniey będącem, lubo by byli w parafiey unitom przysadzoney, przychylając się do punktow na szczęśliwey je-o k. mei electey postanowionech, dajemy wolność do cerkwi nie unitom przysadzoneych chodzić y tam swe odprawować nabożęstwa, co obięma stronom służyć ma. A przy tem do urzędow mieyskich wedle zwyż pomienionych punktow wolny obywatelom miasta tego w nie uniey będącem zostawuiemy acces. Co aby obiedwie stronie firmiter et sine praepeditione trzymali, vadium na takiego pacis publicae violatorem w constitucyey specificowane, to iest dziesięć tysięcy grzywien polskich wkładamy. A dla spolney zgody, przystoynego stron obu poszanowania, nie tylko między religią greckā, ale y duchowieństwem kościoła s. rzymskiego katolickiego, wszelakā stronom obięma przeciwko sobie, osobliwie przeciw kapłanom katolickiem reverentiam et honorem nakazuemy. Stanisław Gabryel Zborowski

starosta Horodelski. Jan Staniszewski
klucznik Łucki sekretarz je-o k. mei.
Hrehory Czetwertyński m. pp. Andrzej
Zahorowski dworzannik y commissarz
Je-o k. mei.

Наъ актовѣй книгѣ Мѣстничкаго городскаго суда за
1633—1641 г. № 10938, л. 409 об. 412.

№ 195—1636 г. Марта 17 дня.

Заявление православнаго священника соборной Бѣльской св. Николаевской церкви
о недоразумѣніяхъ при приѣмѣ ея отъ
уніатовъ.

(Того же числа).

Ex parte oppidanorum Bieiscensium
protestatio.

Do urzędu y xiąg ninieyszych grodzkich Mielnickich przyszedszy duchowny ociec Piotr Tokarzewski, presbiter cerkwi s-o Mikolaja, imieniem ie-o mci oycy Paizego Moscickiego, subdelegata je-o mci oycy Afanazego Puziny, episcopa Łuckiego, Ostrowskiego, archimandrity Żydaczynskiego, disunita y imieniem bractwa y parafianow do tey cerkwie soborney Bohoiawlenskiey należących, protestował się naprzeciwko oycu Theodorowi Jakowowicz, protopopa Bielskiego, o to, iż on niedbając nie na constitucyę względem religiey greckiey, na seymie blisko przeszłym uczynionej, tak też na decret ich. mciow panow commissarzow, którym oni cerkwie powne w mieście je-o k. mai Bielskiem ze wszystkiemi przynależnościami, apparatami disunitom przysadzili, czyniąc się przeciwnym decretowi commissarskiemu rzeczy zupełnie nie chciał oddać, a mianowicie: petrachel burkatowy biały, stychar swieszczenniczenski płocienny, Biesiedy Apostolskie, Prawila świętech ociec, xiąga świętego Hrehorya Mnicha, Trzebnik druku Stratiłowskiego, Jarmoloy mały notowany, xiąga na poświęcenie cer-

kwi, Czasosłow na puldestu druku Wileńskiego; przy tem też dom spustoszony należny do cerkwi teyże, o co przeciwko onemu iterum atque iterum protestował się, zdrowe prawo o to zostawiać je-o mci oycn episcopu Łuckiemu. A ku potwierdzeniu tey protestacyey stawil generała Pietronka, który oblicznie przed urzędem zeznał, iż dnia sobotniego po Wielkiej nocy święta rzymskiego blisko przeszłego był w cerkwi sobornej Bielskiej, gdy mieszczanie Bielscy według decretu zwyż mianowanego cerkiew soborną ze wszystkimi przynależnościami, do tey cerkwi należącemi, według decretu commissarskiego odbierali, przy którym odbieraniu rzeczy zwyż mianowanech w protestacyey nie oddano, y gdy chodził do tego protopopy upominając się, aby iem to czego nie dostaie wydał, powiedział tak, że ia tech rzeczy niemam przy sobie, mają tam wszystko przy sobie, a ia do tego nie należę nic, także też o spustoszenie domu ten że wozny zeznał, iż w domu tem należącem do cerkwi sobornej nie a nic nie zastał, tylko piec, drzwi, a okna. Na co swę wierne zeznanie pomieniony wozny opatrzny Jan Petronko przed urzędem ninieyszem uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 1039-й, л. 414 об.

№ 196 -1638 г. Марта 17 дня.

Дополнительныя записи по предыдущему дѣлу объ обидахъ Православныхъ.

(Того же числа).

Ex parte ejusdem relatio.

Ministerialis genaralis regni providus Joannes Pietronico authenticus et iuratus coram officio praesentis capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse, cum nobilibus Nestorio Ban-

kowski et Joanne Hryniewicki in evidenti testimonium sibi adhibitis, tempore certo videlicet die vigesima octava mensis Martii proxime praeterita condescendendo ad oppidum Bielsk, ibidem praesens erat, dum nobilis Petrus Woronowicz, iuxta litteras dominorum commissariorum sacrae regiae majestatis, in praesentia ejusdem ministerialis et nobilium, reverendum Nicolaum Krosnowski, praepositum Bielscensem, secretarium sacrae regiae majestatis, quatenus ipse iustitiam debitam et competentem de reverendo Simone vicario ecclesiae Bielscensis et cantore ac Miodowniczek subdito suo, qui se appellat Sadowski, inhaerendo literis eorum commissariorum sacrae regiae majestatis ratione abscisionis funium et malleorum campanarum binarum faceret, affectabat, ad cuius requisitionem ipse praepositus dedit responsum his verbis: zem czynil sprawiedliwosc o te urznone powrozy y serca u dzwonow. Pan Woronowicz pytal je-o mci xiedz proboszcza, z kogo czynil sprawiedliwosc y przed kiem? Je-o mc xiedz proboszcz nie chcial powiedziec, atoli tylko powiedzial, ze poslamem do protopopa swego uniackiego, aby w wielki piatek nie dzwonil, a do tamtey cerkwi nie slalem. Pan Woronowicz naostatek upominat sie tech serc dzwonnych. Je-o me xiedz proboszcz dwie serca dzwonne przedemna woznem y stroną slachtą panu Woronowiczowi roskazal wrocić, ktore oczewiscie wrocono. Za czym pan Woronowicz te serca przyjawszy, protestowawszy się woznem y slachtą oswiadczył. De quo suam relationem idem ministerialis coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 1038, л. 113 об. 114.

№ 197 — 1638 г. Марта 17 дня.

Жалоба православнаго священника Никольской церкви г. Бѣльска съ прихожанами на обиды со стороны р.-католическаго ксендза и его прихожанъ.

(Того же числа).

Ex parte honorabilis praesbiteri Bielsensis protestatio.

Do urzędu y ksiąg niniejszych grodzkich Mielnickich przyszedszy duchowny ociec Piotr Tokarzewski, prezbiter cerkwi s-o Mikołaja Bielski, imieniem swem y imieniem parafian swych wszystkiech do teyże cerkwi należących żalosnie y obciążliwie protestował się naprzeciwko xędza Szymona vicarnego y na kantora kościoła farskiego Bielskiego na Miodowniczka, który się nazywa bydz Sadowskiem y innych pomocnikow, ktorech oni lepiej wiedzą, o to, iż po przysądzeniu tey cerkwie nam disunitom przez ich mełow p. commissarzow je-o k. mci tę zwysz pomienioną osobę, czy z naprawy czyiey, czyli też z umysłu swego, naruszając pokoy pospolity, znieważając prawa y constitucye pogotowiu commissia, gdy ciało nieboszczyka Iwana Prokopowicza mieszczanina Bielskiego chować chcieli, najpierwiey w roku teraznieyszem tysiąc sześćset trzydziestem szóstym miesiąca Marca dwudziestego pierwszego dnia od dzwonow powrozow pourzynali, a potem teyże godziny serca z dzwonow techże dwoch u teyże cerkwi Świętego Mikołaja pourzynali y z sobą pobrali. O który takowy exces popełniony sobie samem, a nabarziey je-o mci oycu episcopowi Łuckiemu disunitowi, iako pasterzowi swemu należnemu, a zatem y o zaręką dziesięciu tysięcy grzywn polskich wolne prawo zachowując, protestowali się. Et in verificationem protestationis suae stawili przed temże urzędem y xiegami grodzkimi Mielnickimi stawil woznego generała koronnego opatrzного Jana Pietronika, kto-

ry oblicznie przed urzędem stanawszy zeznał, iż dnia dwudziestego pierwszego Marca blisko przeszłego, z obwiedzenia przerzeczonego duchownego oycy Piotra Tokarzewskiego y parafianow jego oglądał wespół z szlachętnemi Marcinem Pietrzykowskim y Janem Hryniewieckim liny u dzwonow y serca przy cerkwi zwysz mianowaney pourzynane, co nie inaczej ale tak, iako widział, do xiąg teraznieyszych odniost y swe wierne zeznanie uczynił.

Наъ актовой книги Мозывскаго городского суда за 1636—1641 г. № 1038. л. 413.

№ 198 — 1638 г. Марта 31 дня.

Вызовъ въ судъ православныхъ жителей г. Дрогичина по обвиненію ихъ въ распростра-
неніи якобы ложнаго вѣроученія.

Actum in castro regio Drohiciensi in terminis judicialibus simul querelarum ac iudicis officii causarum feria secunda post dominicam Conductus Paschae proxima anno Domini 1636.

Oppidani Drohicienses publicati et infames

Infrascripta pars actorea contra infamatos citatos ad iudicium praesens per ministerialem regni generalem honestum Mathiam Obniski quatuor vicibus ultra juris forinam vocatos et non comparentes terminum hodiernum exequutorialem ultimum admittendum iudicio praesenti judicialiter astitit, juxta suam citationem tenoris talis.

Martinus de Obory Lesnowolski, capitaneus Drohiciensis in Wierchuca, Mincewo etc. haeres. Vobis famatis Simoni Dubinski, Jacobo et Matheio Odoiewicz, Nicolao Koscianczuk, Gregorio Koscianczuk, Valentino Zahomiennik, Iwano Atys, Gregorio Atysik, Andreae Taptun, Demiano Jakusik, Nicolao Kiewto, Raphaeli Olecho, Damiano Wołosowicz, Paulo Ja-

kusik, Procopio, Panasik, Damiano Wolczek, Lucae Zamybarse, Iwano Kozaczyk mandamus vigore regio et nostra, qua in hac parte fungimur, capitaneali auctoritate, ut in terminis judicialibus capitanealibus castrensibus Drohiciensibus simul et quarrelarum pro feria secunda post datam praesentis citationis incidente in castro Drohicensi celebrandis, personaliter et perempte compareatis ad instantiam venerabilis Joannis Harasimowicz ritus graeci decani Drohicensis, parochi Branseensis tum et collatorum parochianorum nobilium Stanislai Putkowski et Joannis Chrolowski qui vos una cum instigatore iudiciorum castrensiu Drohicensiu, in quantum sit necessarius citant in vim termini tacti ideo, quod vos existentes personae ignobiles ex aliis locis vagabundi, advenae, non attenta securitate publica nec tenti paenas in violatores ac contemptores immunitatis ecclesiarum ac fidei sectatorum, quibus omnis securitas publica atque altissima pax constitutionibus regni ubique locorum et praecipue in centro Podlachiae inviolatis consuetudinibus et sacrosanctis privilegiis provisa est, ausi estis non ita pridem transacto tempore, nempe feria sexta post dominicam Judica quadragesimalem, contra omnem licitam licentiam facta inter se insidiosa tanta comutatione quae . . . unquam pari celeritate percurrit et est argumentum infinitae varietatis summorum periculo in oppido hoc antiquissimo temporibus pacatam et florentem vitam ducentium hominum, existentes conspiratae personae falsas ac novas opiniones percinaciter sequendo cuiusdam confraternitatis fidei vocatae *Nalevaycorum* ex Vilna sibi desumptae opera et facto eiusdem peregrinae professionis confraternitatis Vilnensis totam civitatem hanc Drohiciensem tumultu nefario adimplevistis, taliter nam etenim suprascripto die licentiose ad ecclesiam ritus graeci fidei uniticae, sanctae romanae ecclesiae annexae, per suos antecessores titulo sancti Nicolai fundatae et erectae per scre-

nissimosque divos reges Poloniae approbatae, tum et ad alias ecclesias ritus graeci in oppido hoc existentes aggressi, ubi antiquissimis temporibus pietas contagione pax sine fidei corruptionibus nec non religio sine ulla dissidentia extiterat et in laudem Dei Omnipotentis, Sanctae Individuae Trinitatis summo opere florebat, privilegia foundationum, libertatum, immunitatum ecclesiasticarum ritui graeco servientia, in depositorio ecclesiastico existentia surripuistis, plebem ritus graeci privato convocata ad tumultum illicitum comitata, pulsum campanae cum mala saucietate pleno ventre plebei favoris per diem et per totam noctem modo quodam triumphu inusitato et inaudito peregistis et tot tantisque malis undique ad contaminatam civitatem se contulistis et quoniam crescentibus delusis exercebantur, reges tam divina et humana jura vetant, non permittunt ignotas sordes inferri optimo ita antiquo moribus principio autem obstando, ne effrenata violentia vestra in dies imo in horas maiorem crudelitatem sequuntur, citamini, ut conscii *) . . . totum sceleris ordinem aperiatis . . . ingenii progressu non tantum desideratam tranquillitatem pacem publicam et immunitatem ecclesiarum per tumultum et illicitum progressum violastis libertatibus collatorum derogastis, exindeque poenas legum excessui illicito et perverso condignos demeruistis, pro quibus super vobis et personis vestris decernendis et per ministerialem publicandis, vel prout iudicium decernet, citamini, ad praemissas sitis judicialiter responsuri et terminum attentaturi. Datum in castro Drohicensi, feria secunda post dominicam Palmarum Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio. Cuius, quidem citationis praemissae copiam sigillatam ministerialis regni generalis honestus Mathias Obniski authenticus re-

*) Мѣста, обозначенныя точками, не прочитаны

cognovit se ad valvas ecclesiae ritus graeci Zabuscensis affuisse et de affluente eiusdem citatis publicasse, in vim autem astutionis termini praesentis in contumaciam citatos iudicium praesens capitaneale castrense Drohicense super eisdem citatis et bonis ipsorum omnibus poenas legum videlicet infamiae excessui ipsorum condignas decrevit, ipsosque infames et de regno Poloniae dominiisque eidem annexis proscriptos decreto suo pronuntiavit. Ad quas poenas legum publicandas ministerialem regni generalem honestum Mathiam Obniski iudicio suo astantem addidit et deputavit. Qui quidem ministerialis ius deputationis suae reddens recognovit se praefatas poenas legum super nominatis citatis decretas ex mandato iudicii praesentis tam hic in castro, quam et foro publico Drohiciensi in praesentia multorum nobilium pro terminis praesentibus congregatorum publicasse et ad notitiam omnium hominum, ut est iuris, deduxisse.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго городского суда № 9408, л. 322, 363 об.—364.

№ 188—1888 г. Апрѣля 8 дня.

Наказъ короля Владислава IV комиссарамъ, назначеннымъ для разбора церквей православныхъ и униатскихъ въ коронѣ и вел. княж. Литовскомъ.

Actum in castro regio Drohicenci sabbato post festum Nativitatis Sancti Joannis Baptistae proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohicensia personaliter veniens generosus Andreas Kukawski, plenipotens reverendi Joannis Harasimowicz, decani Branscensis ritus graeci, obtulit et produxit officio praesenti literas infrascriptas sacrae Regiae Maiestatis, primum ex actis castrensibus Wlodymi-

riensibus emanatas, post modum per venerabilem Joannem Harasimowicz, decanum Drohicensem et prezbiterum Branscensem in acta castrensia Branscensia porrectas et ex eisdem actis castrensibus Branscensibus autentice, ut iuris est, emanatas, petens eas, a se per oblatam acti-candas in acta praesentia castrensia Drohicensia suscipi, cuius affectationi officium praesens annuendo, praefatas literas suscepit et in acta officii sui ingrossari demandavit, quarum literarum, prout in se continentur, series sequitur talis.

Actum in curia regia Branscensi feria sexta post dominicam Exaudi proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Branscensia personaliter veniens venerabilis Joannes Harasimowicz ritus graeci decanus Drohicensis et presbiter Branscensis, eidem officio obtulit descriptum literarum Sacrae Regiae Maiestatis ex actis castrensibus Wlodymiriensibus autentice emanatum, sigillo capitaneali Wlodymiriensis munitum, actum et subscriptionem rutenico caractere scriptum habentem et per eundem officium transformatum in polonicum, petens easdem literas ad inserendum in acta praesentia suscipi, quarum series verborum huiusmodi sequitur.

Wypis z ksiąg grodzkich zamku Włodzimierskiego. Roku tysiącznego szesćsetnego trzydziestego szóstego, miesiąca Kwietnia dwudziestego piątego. Na urządzie grodzkim w zamku je-o K. M. Włodzimierskiem, przede mną Piotrem Sosnowskim, burgrabiem zamku Włodzimierskiego y zięgami ninieyszemi grodzkiemi starosciami, stanawszy oczewiscie urodzony Andrzej Grodzicki list od je-o Krolewskiej Mosci Pana naszego Miłościwego do urodzonych ichmci panów Kommissarzów koronnych na uznanie między unitami y nieunitami strony cerkwy naznaczonych pod datą w Wilnie msca y roku teras idących, wyżey na akcie miano-

wanych, osmego dnia pisany y dany, dla wpisania do xiąg niniejszych grodzkich Włodzimierskich podał, tak się w sobie mający.

Władysław IV, z łaski Bożej Krol Polski, Wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflant-skie, Smolenskie, Siewierskie y Czerni-howskie, a Swedzki, Godzki, Wandalski dziedziczny Krol. Urodzonym Commissa-rzom na uznanie między unitami y nie-unitami strony cerkwiow od nas nazna-czonym łaskę naszą krolewską. Urodzeni, wiernie nam mili! Mamy z roznych mieysc dostateczną wiadomosc y od wielu zacz-nych osob listy, że wiernosc wasza nie stosując się do Instructij naszej y Rzptej, do tego nie obwiesciwszy wprzod ani pub-licowawszy przyjazdu swego do miast naszych krolewskich, za ktorom obwies-czeniem tak unici iako y nieunici ziachać y ozwać by się mogli, w iakiey ktorzy z nich wierze byli do tych czasow y te cerkwie, ktorych unitowie w spokojnym używaniu y w odprawowaniu nabożenstwa byli, na instantią samych nieunitow, kto-rych do odprzysiężenia uniey szkodliwem przykładem przypuszczacie, onym de facto oddawacie, a nayprzednieysze, iako się stało w Krasnym Stawie, gdzie zmagła ziachawszy cerkwie S. Troycy nazwaną, w Rubieszowie drugą, gdzie jedność po te czasy była, w Bielsku 2 szkoły y z spi-talem, także cerkwie Bohoiawlenia uniac-ka nieunitom oddaliscie. Przedziwniey-szem nam przeto, że tak w poważney sprawie chwałą y dusz tak wielką lidzbę zbawienie zachodzącey prędko bez publi-cathey poprzedzającej y gruntowney in-quisithey obie strony postępuiecie, zaczym, iest periculum, aby tym samym unia nie zaginęła y praeiudicium w uniey będący tak duchowni iako y swietcy cum dispen-dio animarum y praw swoich nie mieli, żądamy wiernosci wasze y onych napomi-namy, żebyście na pomienione mieysca przyjazd swoy znowu obwiescili y obud-wom stronom słuszny termin naznaczyw-

szy przed się wezwali, a wyrozumiaw-szy doskonale, że tych cerkiew unitowie byli in reali possessione y w nich nabożeń-stwo continue odprawowali, aby te cer-kwie przednie skwapliwie nieunitom po-dane, te przy unitach wedle intentey na-szey zostawać, znowu unitom powrocili, a podleysze cerkwie disunitom podali, a żeś-cie w Kamieniu w Wielkiem x-twie Li-tew. także cerkwie na unity fundowane disunitom podali, to iest przeciwko wsze-lakiey słusznosci y sprawiedliwosci, więc że z Korony Commisarze do Wielkiego x-twa Litew. nie należą, przeto chcemy, aby y te cerkwie koniecznie unitom byli pow-rocone, a na polym żebyście wiernosci wasze w Wielkiem Xięstwie Lit-m, gdzie są insi komissarze naznaczeni, nie wazyli się iurisdithey swojej rozsposcierać; na inne zaś mieysca w Koronie, gdy wierno-sci wasze zezdzać będą, wprzod przy bycie swoje wczesnie ogłosili y w tak poważney sprawie, która . . . zachodzi, s ca-łością obojga stron y spraw in continua . . . postępowali, czym y intenty Rzepltej powinności swojej bez ubliżenia spraw każdego, dosyć uczynicie. Zyczymy zatym wiern. wasz. dobrego od pana Bo-ga zdrowia. Dan w Wilnie dnia osmego mca Kwietnia roku Panskiego tysiąc szesćsetnego trzydziestego szóstego, pano-wania krolestw naszych Polskiego czwar-tego, Szwedzkiego piątego roku. U tego listu pieczęć mnieysza kancelaryi Wiel. X. Litew. przycisniona, a podpis rąk temi słowy: Vladislaus Rex. Andrzej Bujański, a zaś na tyle tego listu suscepta temi sło-wy: Roku tysiąc szesćset trzydziestego szóstego, miesiąca Aprilis piętnastego dnia, ten list Je-o K. M. Wiolebny Je-o Mc. Alexy Dubowicz, zakonnik cerkwie Świę-tego Bazylego przy Troycy Świętey w Wilnie w uniey będący do akt podał. (Wła-dysław Monwił na Dorostaiach, starosta Żmudzki, marszałek Trybunałski ręką swą. Jan Kołęda pisarz. A tak ia Burgrabia ten list Je-o K. M. za podaniem y prozbą wzwyż mianowanego podajączego przy-

wszy, s początku wszytek aż do końca tak iako sie w sobie ma, do xiąg ninieyszych grodzkich Włodzimierskich sam original iego temusz podaiączemu wydać roskazawszy, wpisać kazalem y iest wpisane, s których y ten wypis pod pieczęcią grodzką Włodzimierską iest wydane. Wpisano w zamku Włodzimierskiem. Correxat z xiegami Mierowski. Paweł Drobak pisarz grodzki Włodzimierski manu propria. Ex actis castrensibus Branscensibus capitanealibus descriptum. Correxat Szabłowski. Pantaleon Łyczka vicecapitaneus Branscensis m. p.

Изъ точной книги Дрогоичинскаго городского суда за 1636—7 г. № 9372. л. 91—94.

№ 200—1636 г. Апрѣля 8 дня.

Жалоба архимандрита Пансія Мостицкаго, намѣстника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго на жителей г. Бѣльска р. католиковъ объ обидѣ словами и дѣйствіями.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Misericordiae proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Oppidanus Bielscensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Sidor Markowic, oppidanus Bielscensis nomine honorabilis Paisy Moscicki, subdelegati reverendi Atanasij Pusina, episcopi Luceoriensis et Ostrogscensis, archimandritae Zidicensis ac totius confraternitatis Bielscensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti protestationem infrascriptam, polonico idiomate, eo qui sequitur modo.

Ja Paisy Moscicki, namiestnik jasnie przewielebnego w Bodze je-o mci oycy Athanazego Puzini, z Bożej łaski episco-

pa Łuckiego y Ostrozskiego, archimandrity Zydieczeskiego, do wiadomości w. m. urzędowej donoszę imieniem swym y imieniem je-o mci oycy episcopa Łuckiego, tey protopopiey Bielskiej należnego pasterza, tak też imieniem wszystkiego bractwa czerkiewnego od je-o krolewskiej mci uprzywilejowanego przy cerqui s. Bohorawienia fundowanego, żalosnie protestuję się na mieszczan y ławników Bielskich Jana Roszkowskiego namiestnika na ten czas langwoitowskiego balwierza, Jana Brodkę balwierza, Gerzego Santlebetha balwierza o to, iż oni (lekce poważając zwierzchność je-o krolewskiej mci, naruszając pokoy pospoliti, gwałcąc prawa, przywileja, puncta na szczęśliwej electyei je-o krolewskiej mci postanowione, constitucyą seimu coronatynego approbowanego, to iest względem religiey greckiey y inne dawnieysze constitucye sub vadio na transgressorum dziesiściu tysiąci grzywien polskich postanowione, a naybarzciej znieważając niemnieyszą potencyą je-o krolewskiej mci y rzeci pospolitey i też ich mciow panow comisarzow od je-o krolewskiej mci y rzeczy pospolitey na uspokojenie ludzi religiey greckiey disunitow y unitow zesłanych) po przysądzeniu y dekrete ich mciow panow comisarzow je-o krolewskiej mci cerkiew świętego Bohorawienia mieszczanom Bielskiem disunitom ze wszystkimi aparatami, gruntami y ze wszystkimi do niej przinależnościami, te zwysz pomienione ławnicy, namowiwszy się s popem Hwiedorem Jakowowiczem, bywszem protopopo unyackiem Bielskiem y popem Branskim zięciem y inszeni adherentami je-o, opiewszy się, też samech aktorow y principalow tey roboty w teraznieyszem roku tysiąc szesćset trzidziestem szostem, miesiąca Kwietnia siedmego dnia, w miescie Bielskiem, gdy domek do cerqui soborney brackiey uprzywilejowanej zdawna do niej należący, a dekretem ich mciow panow comisarzow je-o krolewskiej mci przysądzeni, paraphyiamie bractwo tey cerkwie rozbierali, a na

cmętarz teyże sobornej cerquie dla zbudowania celi zakonnikom przewozowali, nie mając do tego żadnego praetextu y prawa, swowolnie przysedzły do tego domku ludziom różne przyczyni do zwady dając, słowami uscypliwemi znieważając, a na ostatek y do obuszkow swoich bić poriwając się, rozkazując, aby tego domku nie przewozili y areszti niewiedzieć od kogo, ale raczey sami od siebie, chociaz nad zamiar do tego nienależni nyc będąc. jakiey chcieli niezwyczajney władzy swey zażyć byli umislili, jakosz zwysz pomienioni Brodka konia tego, ktorem drzewo wożono uderziwszy y tego samego mieszczanina na Imię Iwana Potapowicza, czo budowanie wozył, uderzył. Jednak zabiegając, aby się w dobrach cerkiewnych iakie praeciudicium nie działo ni od kogo, prosiłem tech ławnikow, aby przy decrecie ich mciow panow comisarzow je-o krolewskiej mci i pod założoną constitucyną zaręką dziesięciu tysięcy polskich zachowawszy, bezprawno nie czynili y rosterkow nie wcinając spokojnie się zachowali. Wszakże o znieważenie praw, swobod, wolności, constituciey i tecz commissiey na tech wzwysz pomienionych ławnikow y adherentow ich, to jest bywszego protopopy Bielskiego y popa Branskiego o zarękę dziesięciu tysięcy protestui, salva je-o mci oycu episcopowi Łuckiemu y wsziskiemu cerkwie świętego Bohoiawlenia hracztwu zachowuie in foro competenti.

Изъ актовой книги Мольницкаго городского суда за 1633—1641 г., № 10938, л. 415—16.

№ 201—1636 г. Апрель 8 дня.

Комиссарское определение при отдачѣ въ г. Клещеляхъ, въ пользованіе православныхъ церквей Никольской и Георгіевской.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Misericordiae proxima a. D. 1633.

Ex parte oppidanorum Clescheleviensium oblata decreti comisariorum.

Officium praesens capitaneale castrense Mielnicense ad oblationem famatorum Joannis Babicz et Nicolai Fursimowicz oppidanorum Clescheleviensium decretum infrascriptum commissariorum sacrae regiae maiestatis ratione dissidentium in religione ritus graeci latum, manibus eorundem commissariorum subscriptum et sigillis peculiaribus obsignatum suscepit et illud in acta officii sui inscribere fecit, cuius tenor talis.

Actum in oppido Clescele feria quinta post dominicam Ramispalmarum proxima. anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. My comisarze je-o krolewskiej mci do uspokojenia dissidentium in religione ritus greci naznaczeni, zaczęta do rzetelnego skutku przes miasta y miasteczka je-o krolewskiej mci prowadząc commissya, y tu do Kleszcza miasteczka je-o krolewskiej mci cursu functy naszej przypędiliśmy, gdzie za jenostainą przy dyskursy gromadę swiescennikiem zostawamy, przeto pomienionym ludziom niechającym bydz w uniey czerkiew świętego Mikuli w miescie y czerkiew świętego Gerzego pustą w ulici (ea cum conditione, aby one naprawiwszy popem osadzili) wiecznemi czasy z aparatami, grontami y wszystkie mi przynależitosciami przisadzamy, y w realną podawamy posesyą, a to pod posłuszenstwo oycy władyki Łuckiego nie unita teras y na potem będącego, a przy tem do urzędow mieyskich wedle punctow na szczęśliwey electiey je-o krolewskiej mci pana naszego mciwego postanowionych wolni obywatelom miasteczka tego w unii nie będącim zostawuiemy acces. W czym żeby od nikogo żadnego nie ponosili przezagabania, zakład w constituciey specificowani reassumuiąc na takowego prawa pospolitego gwałtownika zakładamy. Stanisław Gabryel Zborowski starosta Horodelski. Jan Staniszewski klucznik Łucki secretarz je-o krolewskiej mci. Hrehory Czetwertynski comissarz je-o krolewskiej

met manu propria. Andrzej Zahorowski
dworzanin y comissarz je-o krolewskiey
msci.

Изъ автографу книги Мельническаго градскаго суда за
1633—1641 г. № 10037, л. 117—118.

№ 202—1636 г. Апрель 28 дня

Судебное рѣшеніе по дѣлу о раздорахъ
между Бѣльскими православными мѣщана-
ми и магистратомъ изъ за храма Св. Ар-
хангела Михаила.

Sub terminis judicialibus post Rogatio-
num. A. D. 1636.

Schismatici Bielscenses infames.

Super citationem literalem castrensem
Branscensem pro hodiernis terminis judi-
cialibus castrensibus capitanealibus Brans-
censibus extraditam tenoris talis:

Procopius de Obory Lesniowolski in
Zalesie etc. haeres, capitaneus Branscen-
sis vigore regio et nostra, qua hac in
parte ex vi legum fungimur capitaneali
autoritate, vobis famatis proconsuli et con-
sulibus, viceadvocato et scabinis et toti
communitati oppidi sacrae regiae maie-
statis Bielscensis, nec non praecipue Saw-
ka Hliwka, Hric Obca filioque eius Jo-
seph, Herman Chomikowic, Anchim Po-
powic et filio eius Laurenti, Iwanowa Ko-
sa, filio eius Kostiuk, Panas et Laurenti
Prokopowicom, Sidor Chwiedorowic, Sie-
mon Michnowic, Omelian Minic, Sebesti-
ano Alexandro Minic, Laurentio Soliano-
wic, Condrat Wysocki, Olexa Wysocka et
filio eius Paulo, Hermano Tutenis, filio
eius Laurentio, Jarmoc Palucewic, Hryc
et Sidor będnarzow, Parphin Kiscyc, Ste-
phano Szala, Condrat Palucowicz, Michno
et Andreae Poddubkowicom, Maxim An-
drejowic, Theophilo Trojanowic, Kuzma
rzeznik, Habram kusnierz, Antoni Okula,
Anchim, Paulo et Philon Drocewicom,

Hawrylo Piliszewic, Kobak Wołosz solnik,
Iwano Ospa, Bartholomeo Bieda, Sak
Kisiel, filio eius Kyrlo, Laurentio Ryka,
et filiis eius Joanni et Klim, Mic Sawluka,
filio eius Sawka, Nazar Sawluka, Michaeli
Rudka, Suprun Czaczko filio Chromowic,
Artis Iwaskowic, Tarasz Waskowic, Hih-
nat Koleda, Paulo Litwin, Philon Bolsko,
Choma et Lewon Lescynski, Marcin Czer-
nik, Tymos Kutel autoribus criminis infra-
scripti ex omnibus bonis vestris et perso-
nis mandamus, ut coram iudicio nostro
capitaneali in terminis judicialibus capita-
nealibus Branscensibus in curia: regia
Branscensi feria secunda post dominicam
Rogationum proxima celebrandis persona-
liter et peremptorie compareatis ad instan-
tiam instigatoris iudicii nostri et eius de-
latoris reverendi Theodosi Jakubowic, pro-
topopae et parochi ecclesiae parochialis
Apparitionis sancti Michaelis Bielscensis
ritus graeci, qui assistantiam sibi praeben-
te admodum reverendo Josepho Mokosi
Bakowiecki episcopo Wlodimiriensi in vim
termini tacti, uti in crimine recenti, citat
ideo, quatenus vos magistratus quidem ci-
vilis concives vestros praefatos Sawka
Hliwka, Hryc Obca et alios omnes in ea
citatione superius descriptos, cui una vo-
biscum pro uno et eodem termino citan-
tur, coram iudicio nostro statuatis ad su-
mendas ex ipsis paenas demeritas judicia-
les, quia existentes personae ignobiles, in
summum contemptum iurium regni de
securitate publica immunitatibusque eccle-
siae sanctae sancitarum, quibus singularis
securitas altissimaque pax in institutis,
consuetudinibus et privilegiis sacrosanctis
religionis sacramento provisa est, tam per-
sonis, quam bonis ecclesiasticis, facta in-
ter se mutua et diu praemeditata conspi-
ratione, privatis scriptis confoederante ani-
mo maligno ausi sunt tempore in prote-
statione descripto cum summo periculo
hominum degentium et proborum congre-
gata et convocata colluvio licentiosa et
aggressa plebe et ingressione vestra cor-
rupta tumultum more bellicivo hostiliter-

que in discrimen vitae primum personarum spiritualium, deinde hominum in unione sancta cum ecclesia catholica romana existentium, catholicorum, ipsi faventium machinari et insidias struere, prout quidem in primis nobilem Anselmum Szablowski hominem pacificum violenter irruendo, apprehensis crinibus et vestibis eius in maximo clamore in mortem traherunt et vestes in eo laceraverunt, qui seorsive vobiscum agit, colaphis caesarunt et nisi auxilio quorundam proborum hominum e manibus ereptus esset, mulctare conati sunt; ulterioremque insaniam persequendo, per quatuor dies circiter et noctes insidiosae per eandem civitatem Bielscensem accincti variis armis tumultuose grassati sunt et ad tumultus violentiasque faciendas insatiabili furore heluones varios sua opera studiose ingurgitatos concitarunt devotionemque omnem catholicam in hebdomade sancta insania sua distraxerunt in ludibrium converterunt et tandem in catervas divisi et per plateas in agmina diffusi insidiis undique paratis ipsi principales nocturno tempore ad ecclesiam Apparitionis sancti Michaelis Archangeli protopopalem, in qua sancta religio sine ulla dissensione florebat, ibidem claustra ecclesiae sanctae vi distruserunt, invaserunt sacrilegisque manibus apparatus ecclesiae vasaque aurea et argentea in laudem Dei Omnipotentis comparata profanaverunt et subtraxerunt, privilegia foundationis et libertatum eidem servientia, in positorio ecclesiastico existentia correceperunt, tum vero incredibili exultatione de illicito nefarioque sacrilegiatu suo gestientes clamores ingentes excitaverunt ad proximas aedes protopopae, eundem convolarunt, violenter invaserunt, eundem trucidare omnino quaesierunt, qui dum a tanto periculo declinasset, eosdem aedes funditus disiecerunt, dissiparunt, parietesque ipsas non a tectis, sed de intestinis domus vellello everterunt, substantiam eius cunctam et supellectilem propriam prae-

dati sunt, eoque progressu suo pacem publicam, securitatem et immunitates ecclesiasticas violaverunt, sacrilegi facti sunt et animadversionem severiorem juridicam incurrerunt. Et quoniam delicta et tumultus in dies magis crescunt et ulterius pericula crudelitatis protendunt, quae per impunitatem facilius oriri possunt, citantur ad videndum et attendendum ipsos coram iudicio nostro statui, et ut fabricatores tantorum scelerum consociosque, qui ad violandam desideratam tranquillitatem et pacem publicam immunitatemque ecclesiae, plebem tumultumque concitaverunt, paenis legum excessui nescia et maligno condignis puniri, in defectu vero statutionis ad videndum, ut omnes et magistratus et praemissos omnes licentiosos pronuntiari et per ministerialem publicari ulteriusque contra vos juxta juris et causae exigentiam procedi, contumacia vestra non obstante. Datum in curia regia Branscensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Cuius quidem citationis praeinsertae copiam sigillatam ministerialis regni generalis providus Sierhei Kondratowic, a duabus integris ante terminum praesentem septimanis in oppido Bielscensi apud proconsulem posuisse et de positione omnibus citatis palam officiose publicasse judicialiter recognovit.

Pars memorata actorea superius nominatam citatam partem ad iudicium praesens per ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki ultra juris formam vicibus quatuor clamata et non comparentem in termino primo in paena contumaciae ex registri ordine admittente iudicio praesenti judicialiter et officiose condemnavit juxta suam citationem praeinsertam.

Quam quidem condemnationem paenae contumaciae veniens personaliter hora damnandorum et arrestorum famatus Matias Zakowic concivis Bielscensis no-

mine citatorum per ministerialem providum Adamum Rzepecki arestavit. Cui arestam officium castrense Branscense suscepit.

In termino autem vigore aresti officiose impositi legitime deveniendo, partibus ipsis utrisque actoreas per se personaliter, citatae vero per famulos Samuellem Kloskowski proconsulem et Matiam Zakowic ex communitate personaliter comparentibus ac mutuis controversiis inter se decertantibus, iudicium praesens castrense capitaneale Branscense controversiis earundem partium inter se personaliter factis exauditis et intellectis, eo attento, quoniam citati per impositionem aresti super condemnationem sui in paena contumaciae terminum peremptorium sibi ultro fecerunt, ideo eisdem causam prosecui mandavit.

In prosecutione vero causae pars citata per proconsulem suum non in vim alicuius controversiae, sed solummodo pro informatione iudicii praesentis finem actorem et actionem pro competentibus non agnoscendo dixit et allegavit forum in causa hac mentali et minus competenti coram iudicio praesenti non habere his ex rationibus, *prima*: quia privilegia omnia tam antiqua, quam recentiora ut aliis civitatibus juri Maideburgensi subiectis, ita et civitati Bielscensi eodem jure gaudenti non alibi cuilibet civi, nisi coram iudicio competenti sui magistratus salva apellatione post curiam Sacrae regiae maiestatis forum assignaverunt, praecipue vero constitutio coronationis serenissimi moderni regis sub titulo- *«O sądach sądowych i Trybunałskich»* sancita ultra descriptas ibidem causas, a iurisdictionibus aliis quibusvis omnibus in quibuscumque causis immunes reservavit et exemptos esse voluit. *Secunda*: quia controversia inter actores et inculpatores concives de dissessione in religione intercedit, quae nec sibi magistratui, nec iudicio praesenti ad decidendum, sed juxta diploma sacrae regiae

maiestatis unicuique libera exercitia cuiusvis eisdem omnino negare non potest, etiamsi et voluisset juxta affectationem actoris id ad affectum deducere non posse cum maxima et ferme non omnis pars oppidi Bielscensis peste eiusmodi schismaticorum infecta est inter se uti opibus abundantiores conspiracy fecerunt et superioritatem magistratus sui ea in parte contempserunt; quoniam vero et ex propositione liquet nullam violentiam, solummodo dissensionem fidei aliquam inter eos, quae per commissarios s. r. m. decidebatur exortam esse, petit et se magistratum et eos a foro praesenti et incompetenti tractu liberari, seu actionem praesentem ad decisionem commissionis inter eos vigore constitutionis peractae rejci, seu etiam cum iurisdictioni suae ea in causa subesse nolunt, ipse proconsul nomine suo et totius magistratus ab eis, uti inobedientibus et juri communi contrariis recedit ea in dissensione fidei suffragari non vult, sed ut ipsimet inculpati ratione obiectorum respondeant, se autem ab onere actionis praesentis cum suo magistratu liberum et absolutum fieri postulavit, caeteris defensis hic et in omni iudicio salvis praecustoditis. Et pars actorea ad exceptionem partis citatae satis prolixatam et per totum instrumentum confusam, relutando ipsius maneat opiniones non intrando in controversiam et disputationem de lege et privilegiis cum sit causa facti violatae securitatis publicae et immunitatum ecclesiasticarum, quae ex remedio juris publici capitaneis, uti securitatis custodibus ad disinducendum competit, petit ipsorum frustraneas et iniuridicas exceptiones in partem rejci, ipsos ad procedendum compelli et, cum de inculpatis scire nolunt, eisdem renuntiant et ipsimet eos licentiosos homines conspiratores, auctoritati non obediens declarant super ipsis paenam infamiae, uti turbatoribus pacis publicae decerni affectavit, caeteris juris remediis et probationibus salvis praecustoditis.

Et iudicium praesens castrense capitaneale Branscense controversiis praefatarum partium inter se judicialiter factis exauditis et debite intellectis isdemque eo accurate perpenso, quoniam actio criminaliter intentata est et statutio licentiosorum urgetur in recenti crimine, ideo pro eo in causa coram iudicio suo adinvento, citatis primum procedere, deinde eisdem adiudicatis exceptionibus utenti ne impunitate maiorum criminum detur occasio, competenti actione arbitrata respondere, postmodum nihil iurisdictioni inferenti directe respondere mandavit. A quibus decretis omnibus seorsive prolatis pars citata seorsivas appellationes interposuit, quas iudicium hoc idem non admisit, de quibus non delatis contra iudicium praesens et partem actoream de proseguendis ex parte citata est protestatum. Ad extremum in directa responsione iudicium hoc idem castrense capitaneale Branscense, quoniam idem proconsul judicialiter deduxit plurimos schismaticorum conspiracyem apertam contra magistratum catholicum fecisse ob tumultus eorum superioritatem magistratus sui civilis iam contemptum per se nullatenus reprimere posse et nomine communis ad pacem desideratam anhelantis a licentiosis hominibus judicialiter recedit ipsisque nullatenus suffragari velle se declaravit, proinde hoc idem iudicium magistratum civilem et communitatem pacificam nullas paenas demeruisse censuit, et super rebellibus et tumultuariis, qui iudicio praesenti ad officiosam admonitionem proconsulis sui parere et relatione eiusdem proconsulis constat temere recusaverunt, paenas legum criminales, uti super invasoribus domorum spiritualium, pacis et securitatis publicae immunitatum ecclesiae violatoribus et sacrilegis decernere arbitratum est, et in eisdem ipsos condemnare permisit ac appellationem et ab eiusmodi decreto per citatam partem ad Tribunal regni interpositam, qui ex declaratione citatae partis latum est decretum

non admisit, de qua non admissa contra iudicium et partem actoream de proseguenda est protestatum. Iudicium vero se id non temere, sed jure mediante fecisse cum parte actorea reprotestatum est. Qui quidem inculpati in citatione exarati existentes ter et ultra juris formam vicibus quatuor ad iudicium nostrum instantiamque memorati actoris per ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki clamati, nec per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem juri paruerunt, imo sua contumacia rebelles et inobedientes juri communi extiterunt. Proinde memoratus actor eosdem inculpatores post proconsulis abrenuntiationem in lucro paenarum legum ex regestri ordine judicialiter condemnavit. In vim autem lueri praetacti modo praemisso in contumaciam inculporum obtenti, iudicium praesens castrense capitaneale Branscense visa et considerata eorum contumacia et temeritate juri communi et affectationi partis actoreae ac contentis citationis inherendo, super praedictis inculpatis et bonis eorum omnibus uti rebellibus et tumultuariis, pacis et securitatis publicae et immunitatum ecclesiasticarum violatoribus sacrilegisque paenas legum scilicet infamiae decernit, ipsosque omnes exunc infames et de regno Poloniae proscriptos pronuntiat et ad publicandum ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki addit et deputat. Qui quidem ministerialis praefatus ius suae deputationis referens, eosdem infames et de regno Poloniae dominiisque eidem annexis pronuntiatos esse hic in facie iudicii praesentis ac foro publico civitatis huius in praesentia multorum hominum pro iudiciis praesentibus congregatorum alta voce praeconica publicasse et proclamasse recognovit.

Из декретов книги Бранского городского суда за 1636 г. № 8250

№ 203 — 1686 г. Мая 24 дня.

Жалоба архимандрита Паисія Мостицкаго, намѣстника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго и др. лицъ на р.-католиковъ, жителей г. Бѣльска о насильственномъ захватѣ ими въ день Пятидесятницы, православныхъ церквей Богоявленія Господня, св. Николая и Воскресенской и нанесенныхъ при этомъ побояхъ и оскорбленіяхъ.

Actum in castro Mielucensi sabbatho post dominicam festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Opidanorum Bielseensium protestatio.
Ex copia.

Do urzędu y xiąg grodzkich staroscich Mielnickich przyszedszy oblicznie wielebny Paisj Mosciecki, zakonnik reguły świętego Bazylego, namiestnik cerkwi Bielskich świętego Bohoiawlenia, świętego Mikolaia y Zmartwychwstania Panskiego w miescie je-o krolewskiej msci Bielsku będących, od wielebnego w Chrystusie oycy Athanazego Puzyny, episcopa Łuckiego nieunita podany namiesnik, także sławetny Anchim Popowicz y Hryc Opca mieszczanie Bielscy miasta je-o krolewskiej mci Bielska, swoim y wszystkiego pospolstwa nieunitow Bielskich imionami naprzeciwko slachetnemu Jeronimowi Bębnowskiemu podstarosciemu Bielskiemu jako principałowi uczynku niżej mianowanego, także przeciwko wielebnym Fedorowi Preczyskiemu, Iwanowi Harasimowiczowi popom unitom Bielskiemu y Bran-kiemu, jako społprincipałom, także y sławetnym Stanisławowi Kuleszy, Janowi Samoylikowi, Woyciechowi Pieczewskiemu, Marcinowi Szwarcowi, Janowi Was-kowiczowi, Krzysztophowi Miecznikowi, Gasprowi Samoylikowi, Pawłowi Cimbaliscie, Mikolaiovi Szewcowi, Stanisławowi Krynskiemu, Iwanowi Sierheyczukowi zięciowi popa Przeczyskiego, Kasprowi Bładowskiemu—mieszczanom y obywatelom

Bielskiem, iako pomocnikom solen- niter et officiose swiadczyli się y prote- stowali o to, iż przerzeczeni principałowie s pomocnikami swemi, nie obawiając się srogosci wiu prawem pospolitem przeciw- ko gwałtownikow cerkwi Bożych y prawa pospolitego srodze obostrzonech, przyspo- sobiwszy sobie na pomoc pana Jana So- kola rothmistrza jego krolewskiej mci piecholnego, który miał sto albo dwiescie piechoty z s knotami zapalonemi na cer- kiew świętego Bohoiawlenia w miescie Bielsku będącą, decretem commisarzow krola je-o mci według prawa pospolitego y punctow electiei przysądzoną y podaną nieunitom, siłą y gwałtownie naszli y tam nie respectuiąc na prawo pospolite y na uniwersal krola je-o mci świeżo wydany, aby żadnego bezprawia mieszczanom ni wczem y krzywd nie czynił, pan podsta- rosci w roku teraznieyszem tysiąc szes- ceth trzydziestem szostem feria secunda festorum solennium sacrae Pentecosten proximae praeteritae, niewiedziec iakiem duchem, ze wszystkimi wzwyż miano- wanemi osobami na cerkiew świętego Bohoiawlenia naszedł, i naprzod one stur- mem z harmatną piechotą z s knotami zapalonemi, z kobyłami ostąpił y u drzwi zamki zwierzehne odbił, a odbiwszy gdy nie mógł wewnętrznego zamku odemknąć, do cerkwi przez wierzch, rozrzucawszy po- wałę, pomocników swych powpuszczał. którzy za jego rozkazaniem drzwi zewnątrz siłą otworzyli y tamże przepomniawszy boiazni Bożej, nie respectuiąc na mies- ce święte, krzyki, hałasy, tumulty y in- sze nieprzystoyności pro libitu suo czyni- li y ludzi nie w uny będących protunc na cmentarzu będących bili, krwawili, despectowali, y ile mogli wiolency y gwałtow czynili. A potem od tey cerkwi odszedszy y tę robotę porobiwszy do cerkwi drugiey świętego Mikolaia y Zmartwych- stania Panskiego s tąż grumadą udali się y one prywatną swą wolą nie oglądając się na prawo pospolite y decret commi- sarski popieczętowali y ludziom w uniey

nie będącym onesz czerkwie siłą y gwałtownie poodeymowali y protestanta samego oycza Paisia Moscickiego do więzienia swego za wartę wzięli y więzili, za brodę targali y insze wszystkie pro libitu suo insolentie, tumulty, gwałty y besprawia poczynili y prawo pospolite, decreta comisarskie zgwałcili y w winy prawne przeciw takowych opisane popadli. A na verificatyą tey protestacy swey przed urzędem ninieyszem wzwisz mianowaniem grodzkiem Mielnickiem stawili protestantes woznego generała koronnego opatrzego Jana Piotronka z Studziwod, który personaliter stoiać zeznał, iż był na ten czas przy tem wszystkim y widział to gwałtowne na czerkwie pomienione przez osoby wysz mianowane nacies, odbywanie y odbieranie ich, także tumulty, gwałty i wiolenty tam poczynione, y gdy oycza Paisia Moscickiego znieważono, w cerkwi za brodę targano, a potym za wartę do więzienia wzięto, Hrycza palamara kyem okrutnie przes nos y prze łeb uderzono y okrwawiono na cmyntarzu, Mina szewcza szablą raniono skodliwie bardzo w rękę lewą, podle palca wielkiego, na tym że cmyntarzu świętego Bohoiawlenia, drugą rękę prawą kyem mu zgruchotano, Klimowi Waskowemu synowi tamże w głowę zadano razow kilka sinych krwią nabiegłych, Iwanową Prokopowiczową w cerkwi szamey Bohoiawleńskiej swieczą laną zbito nielutosciwie, Grzesiowej kowalowej ran kilka bitych krwią nabiegłych zadano y plecy wszystkie sine zbito, Waskową grabarkę kyem w głowę dwa razy uderzono. To on wozny na ten czas widząc s powinności urzędu swego z słachtą tam będącą przy niem pany Markiem y Janem Bańkowskimi y drugimi oswiadczył. O które wszystkie wiolenty, gwałty, odiecie cerkwi gwałtowne y insze excessi przerzeceni protestantowie przeciwko pomienionym princypałom y ich pomocnikom swiadczyli się powtore y protestowali, ofiarując się z nimi in foro competenti o przerzeczzone wszystkie rze-

cy prawnie czynić, y prosili, aby ich ta protestacya y woznego relacya do xiąg była przyięta y zapisana. Co otrzymali.

— Изъ актовой книги Мельническаго городского суда № 10938. л. 439—440.

№ 204—1636 г. Октября 18 дня.

Заявление возного объ убійствѣ Николая Страховича у двора священника Межи-рѣцкой церкви.

Actum in castro Regio Drohicensis sabbato post festum Sanctorum Trium Regum proximo, anno Domini 1637.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensis personaliter veniens famatus Nicolaus Iruszewicz, oppidanus Miedzirzecensis. eidem officio praesenti obtulit et reproduxit proclamationem infrascriptam autenticam, sigillo communis, manibusque officialium illius oppidi subscriptam, petens eandem suscipi et actis connotari permitti, cuius tenor sequitur eiusmodi.

Minuta s protocalu miesczkiego Miedzirzecznego anno Domini 1636, die 13 Octobris. Według pierwszego opowiedania Iszaka Przypieczkowicza, swieszczenika cerkwi świętego Mikolaia w Miedzirzecu. Stanąwszy oczéwiscie do urzędu naszego będąc żaloscią zięta niebosczyka Mikolaia meza swego Strachowieca sławetna Proszca y z diatkami swemi szynem Mironem y z czorką swią Oloną y z oycem swem Izaakiem Przypieczkowiczem swiaceniku zwysz mianowaniem według pierwszej protestacyey, ysz był czas pogrzebu ciała według porządku naszego, według porządku prawa naszego zażywszy generała koronnego sławetnego Jana Iwaskiewicza z Adinowa przy bitności słachetnie urodzonych na ten będących na imie pana Pawła Podkraiewskiego y pana Wojciecha Tarkowskiego z powiatu Mielnic-

kiego uczyniła powołanie, to jest iako zwyczaj przy pogrzebie na czterech rogach w rynku mieście Miedzirzeczcu, a nad prawo y na smetarzu przed czerkwą świętego Mikołaja y obwoływał słachetny Jan Iwaskowicz general Mielniczky, widząc ciało zabite y zamordowane, to jest rany na niem, głowa pobita asz się głowa popadała, twarz y oczy wszystko poszyniało, reka lewa słuciona asz się kości w niej popadali, na prawey ręce nad łokciem rasz szyny krwawey zbroconi, plecy kyiem pobite zkaradnie poszyniało, a nato bez zadney litosci pobito y podespectowane przed podworziem oycy Michaela swiescenika Ysmanskiego (?) a od rąk słachetnego Jana Szawłowskiego Wirwika y potem od Tymosza Lapaka y z bratem jego Minał, potrzecie Iwanem Chwilipikiem y s pomocnikami iech, ysz nabiegszy na dom do oycy swiescenika czasu odpustu, uczyniwszy gwałt zabili y zamordowali, co jest powołano y zapisano do rozprawy. Roku, dnia jako wizey. Jan Morze woyt Miedzirzeczky. Jozeph Humieczky burmistrz Miedzirzeczky s kolegą swoją manu popria. Jan Kozarowsky pisarz mieszczy Miedzirzeczky.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго городского суда за 1636—7 г. № 9572, л. 373—6.

№ 205—1636 г. Ноября 28 дня.

Жалоба Коссовскаго плебана на дворянина Иосифа Тарновскаго о нападении съ толпой пьяныхъ крестьянъ на Коссовскую церковь и избіеніи школьниковъ.

Actum in castro Regio Drohiciensi feria secunda post festum Praesentationis Gloriosissimae Virginis Mariae proxima, anno Domini 1636.

R. Parochi Kosoviensis protestatio. Ex copia.

Coram actis castrensibus Drohiciensibus personaliter comparens venerabilis

Joannes Trezienski, parochus Kosoviensis providendo immunitati suae, inter alia motiva, ne in posterum a perillustri officio suo spirituali ob neglectas iniurias hasque gravissimas, ecclesiae vituperium et paenas condignas referat, protestatus est in et contra nobilem Josephum Tarkowski idque ex his quaerellis et iniuriis, quod praefatus nobilis ductu perverso motus, non verendo paenas legum ob fractam immunitatem ecclesiae, zawoławszy chłopow z karczmy, protunc modo obligatorio a se possidentae, rutenos in numero plus vel minus viginti, quorum nomina et cognomina ipse melius novit, pod czas Ruskiego święta dicti upominkow, gorzałką et alio potu bene sopitos, wezwawszy y rozkazawszy sam z niemi simul nobilis, protestante recedente a sacrificio, ardentibus ad lucem altari candelis, wpadł do kościoła Kosowskiego armata manu s pistoletami, spodziewając się reprehendere scholares in ecclesia, quibus non visis za kluce apud fores clausos zakristiae, revertante parochi et defendente uchwyczył, in qua luda verbis . . . et scomaticis affecit nobilis parochum; w tym usłyszał, że dicti scholares metu percussi na kościelny połap uciekali z choru, po spiewaniu litaney sam wpadł nobilis z chłopami na połap kościelny wpadli, ktorem nobilis rozkazał, aby ich imali. W tym protestans widząc tumultum, maximo cum dolore metu et lachrimis in praesentia plurimorum nobilium protestando in invasionem do plebaney odszedł. Nie mitygował się iednak tym nobilis widząc plebana dolore, metu et morbo affectum et debilitatum, ultra praecessito sam nobilis będąc na chorze, sterem russinom co smielszym na połap kościelny kazał wpasć, ktorzy usłuchawszy wpadli. Scholares, widząc periculum, in pinnaculum templi usli, gdzie ych chłopci kosłurami dosiegali nie bez urazy, nie mogąc ich strączyć, iednego z nich, biorąc go drudzi in fidem, zwiedli, scholaris confidendo fidei persvasionem descendit, obaczył scholaris post

descensum machinationes adversas, noluit ultra progredi ante altare manus confidens Deo et immunitati ecclesiae flexae, vi scholaris a nobili arreptus a rusticis ductus ad parochiam causa administrandae alicuius praetensae justitiae. W tym scholaris retulit se ad scholam, chcąc zbioręk swoy dać in causa sua, żeby zdrowo został, który że sie nobili niepodo- bał, iego samego ex schola sita quinque vel sex a cemeterio passuum, nulla via et modo impediendo, in praesentia plurimorum nobilium puerorum, cum maximo terrore illorum vi et oppresione extraxit że się tempore extractionis scholaris uchwylił podwoia, chłop ex mandato nobilis rane w głowę scholari zadał, którą in actis Nurensibus vulneratus obduxit. In eo actu nobilis sam pistoletem go bił y chłopi . . . kymi tręcali. Et his iniuriis et vulneribus affectum scholarem nobilis praefatus cum subditis suis ad locum mansionis suae wziął y przywiódł. Tandem obaczywszy nieopatrzność swoje y zły uczynek, scholarem dimisit, alterum vero scholarem chłopci na polapie sub pinnaculo templi strzegli, ex quo loco plus vel minus circiter quatuor horis nie stapowali. De quibus omnibus praefatus parochus iterum atque iterum protestatur.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго городского суда за 1636—7 г., № 9372, л. 289, 291—2.

№ 206—1687 г. Апрель 8 дня.

Заявлені жителей г. Бѣльска на протопопа Михайла Янубовича за нарушеніе общественнаго покоя въ Бѣльскѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Judica Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo septimo.

Ex parte oppidanorum Bielscensium relatio.

Ministerialis generalis regni providus Joannes Piotronko authenticus et iuratus coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter stans, in vim suae fidelis relationis ubivis locorum faciendae (facta imprimis protestatione contra officium castrense Branscense de eo, quod relationem infrascriptam ad acta officii sui suscipere noluit) publice libereque recognovit, quia citationem literalem mandati sacrae regiae maiestatis. sigillo regni minoris cancellariae obsignatam, pro judiciis sacrae regiae maiestatis post curialibus, cum praefixione termini a positione citationis in quatuor septimanis seu dum causa infrascripta ex registro causarum fisci legitime ad judicandum incidit servientem, ex parte instigatoris sacrae regiae maiestatis et reipublicae actoris super venerabilem Theodorum Jakubowic protopopam et parochum ecclesiae Apparitionis sancti Michaelis Bielscensis ritus graeci, tum et instigatorem iudicii castrensis Branscensis uti principales causae infrascriptae motores, vindicando jura regiae maiestatis et jurisdictionem per citatos temere convulsam stabiliendo, pro munere officii ejusdem instigatoris citatos ideo, quia ipsi in depravationem jurium regionum ac in enervationem et convulsionem jurisdictionis sacrae regiae maiestatis, qui ex praescripto legum publicarum super omnes regias civitates et incolas earum eidem sacrae regiae maiestati competit, ausi sunt anno proxime praeterito, in causa quadam mentali tumultus, quasi ex occasione religionis in oppido Bielscensi exorta, oppidanorum Bielscensium protunc in magistratu existentium ac in eodem processu et mandato expressum jure magdeburgensi gaudentium ac jurisdictioni Regiae subjectos ad iudicium capitaneale castrense Branscense, uti ad forum incompetens, obmisso illorum proprio et competenti in materia foro, illi non subjecta tenere evocari ibidemque decretis quibusdam ac insuper paena infamiae ex instantia citatorum ob erroneas praefato-

rum civium Bielscensium defensas nec ab eis ad sacram regiam maiestatem provocationem ipsos innodare et pro infamibus publicare, prout ipsis ubivis in termino actu eiusdem decreti fusius deducetur. Citantur igitur ad videnda et audienda decreta praefata ac ipsummet paenam infamiae cum illius publicatione per decretum sacrae regiae maiestatis cassari et cives Bielscenses ab eadem relevari, hocque totum negotium causae principalis ad sacram regiam maiestatem uti iudicium competens restitui, citatosque ne in posterum talia attentare praesumant, paena evocationis et aliis ex arbitrio regiae maiestatis irrogandis puniri, causamque suprascriptam ad integrum restitui. Mandato eodem sacrae regiae maiestatis de praemissis feria tertia post dominicam Judica quadregesimalem proxime praeterita, in oppido Bielsk domo praefati protopopae Bielscensis posuit et de positione eidem protopopae ut juris est publicavit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда № 1039-4, л. 538, 539 об.

№ 207—1888 г. Мая 14 дня.

Дарственная запись на два участка земли въ г. Дрогичинъ въ пользу причта Преображенской церкви въ г. Дрогичинъ.

Actum in Drohiciu coram officio Advocatiali civili Drohiciensi feria sexta post dominicam Rogationum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo octavo.

Prezbiteri Zabuscensi donatio.

Coram officio et actis praesentibus advocatialibus Drohicensibus personaliter comparentes famati Andreas Zolkowski et honesta Catherina Griglowna invicem

coniuges, ipsa quidem Catherina cum praesentaneo consensu et asistentia eiusdem mariti sui et Sebastianus Greglowie cives Drohicensis, sani mente et corpore existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi venerabili Petro Paczkowski prezbitero ecclesiae Transfigurationis Domini ritus graeci ecclesiaeque praefatae et ejus successoribus legitimis bona sua haereditaria, videlicet duos hortos dictos *Szapizinskie* seu *Goscinskie* et *Sitczynskie* seu *Pniewskie* inter metas plateae Zydzinskie ex una et Jama Wąszowskie ex altera parte iacentes, incipientes ab horto Ostapkowski usque ad fluviolum protendentes, prout eidem horti se in suis metis et limitibus extendunt et protenduntur, in fundis civilibus Drohiciensibus Zabuscensibus sitos et existentes, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, dedernut, donaverunt et voce irrevocabili inscripserunt, ex nunc eidem praezbitero seu eius ecclesiae intromissionem realem cum actuali ac pacifica possessione per officium competens in eisdem hortos, per se recognoscentes donatos libere acceptando, admittendo inscribendoque se cum suis successoribus, de omnibus bonis suis eosdem donatarios in praemissis bonis donatis ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solique non iniuriari sub damnis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis, pro quibus quidem damnis peremptoria coram officio consulari seu advocatiali civili Drohiciensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, evasionibus, arrestis fatalis praemisssa evadendo, hac sua recognitione ad id accedente.

Et hieidem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Alexander Nieroda et Andreas Plewka, scabini jurati una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zielazowski palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni condescendendo ad bona seu hortos suprascriptos per praefatos recognoscentes praezbi-

tero et eius ecclesiae Zabuscensi perpetue donatos et inscriptos, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1641 г. № 10534, л. 227 об.—228.

№ 208—1639 г. Марта 19 дня

Продажная запись на участокъ земли въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви.

Judicium bannitum advocatiale Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Invocavit Quadregesimalem proxima, anno Domini 1639 in praesentia generosi Lamberti Groth advocati nec non famatorum Petri Stynsonowicz viceadvocati, Andreae Plewka, Andreae Zolkowski, Andreae Zaborowski, Alexandri Mordzik scabinorum civitatis Drohicensis.

Poponi Sancti Nicolai et Skiianownie coniugibus donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis advocatilibus civilibus Drohiciensibus famatus Alexander Puckowski Weremieykowicz, civis Drohiciensis, sanus mente et corpore existens, palam libereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, poponi ritus graeci Sancti Nicolai et Appolloniae Skiianowna, coniugibus et eorum successoribus medium mansum haereditarium paternum dictum Szyieczynski, super ipsum erga alios fratres divisione concernentem in omni triplici campo, inter metas Andreae Sersen ex una et Jacobi Weremieykowicz Putkowski fratris recognoscentis ex altera partibus, prout in se habetur, cum omnibus utilitatibus, fructibus, proventibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, hic in fundis civilibus Drohicensibus sitos existentes,

seu prout solus antea tenuit, habuit et possidebat, pro summa trecentorum florenorum polonicalium vendidit, inscripsit et irrevocabiliter resignat perpetuis temporibus, ex nunc illis intromissionem cum possessione officiose acceptandam libere admittendo inscribendoque se, eosdem donatorios suos in dictum medium mansum de omnibus bonis suis cum suis successoribus ab omnibus personis propinquis et remotis, inscriptionibus prioribus et posterioribus tueri, evincere et intercedere, idque sub vadio similis summae aliorum trecentorum florenorum polonicalium et peremptorio coram officio advocatiali Drohicensi responsione, nullis dilationibus, appellationibus, motionibus et earum prosecutionibus ad praemissa mediantibus.

Et hieidem personaliter comparentes famati viri Andreas Plewka et Andreas Zochowski una cum praecone civili honesto Stanislao Zaleski publice recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad bona seu medium mansum, ibidem supranominatum honorabilem Stephanum Kuczynski poponem et Appolloniam Skiianowna coniuges ipsis per superscriptum Alexandrem Puckowski Weremieykowicz pro summa trecentorum florenorum polonicalium venditum intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 318 322 об.—333.

№ 209—1639 г. Мая 5 дня.

Дарственная запись Матвея Альбертовича Морачевского на участокъ земли въ г. Дрогичинъ въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви о. Стефана Кучинскаго и его сунруги.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohicensi feria quinta post

dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini 1639.

Poponi Rutonensi Kucinski per Moracewski donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus advocatilibus civilibus Drohicensibus nobilis Matheus Moracewski, filius olim Alberti Moracewski camerarii terrae Drohicensis, certam possessionem in Drohicin habens, sanus mente et corpore existens, palam libereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, poponi ritus graeci Sancti Nicolai et Appolloniae Skiianowna coniugibus et eorum successoribus hortum suum proprium dictum Krupiczki sex sulcorum per duo stadia tendentem, cum area ad eundem hortum pertinente, inter metas tenutae ad praesens Skiianowska ex una et Młozewicz ex altera partibus, hic in fundis civilibus Drohicensibus situm, prout in se habetur, cum omnibus utilitatibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando sen excipiendo, accepta redonatione sufficienti, dedit, donavit, inscripsit et irrevocabiliter resignavit perpetuis temporibus, ex nunc illis intromissionem officiosam acceptandam libere admittendo inscribendoque se eosdem ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, evincere, intercedere per omnes proscriptiones juris Magideburgensis et peremptoria coram officio advocatiali Drohicensi responsione, nullis dilationibus, apellationibus, motionibus, evasionibus ad praemissa mediantibus.

Et hucidem comparentes famati viri Andreas Zolkowski et Andreas Plewka scabini iurati, una cum praecone civili honesto Stanisławo Zaleski, palam recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad hortum suprascriptum ibidem supranominatos Stephanum Kuczynski poponem et Appolloniam Skiianowna coniuges ipsis per supranominatum Moracewski modo donatorio inscriptum in-

tromiserunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дроичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 11535, л. 833, 834.

№ 210—1639 г. Мая 6 дня.

Мировая сдѣлка между двор. Мартиномъ Гинчей и свящ. Боковенской ц. о. Гіацин-томъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo nono.

Hynca et honorabilis poponus Bokoviensis quietantur.

Comparentes personaliter coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus nobilis Martinus Hynca, olim Joannis filius ex una et honorabilis Hiacinetus poponus Bokoviensis partibus ab altera, sani mentibus et corporibus existentes, foro competenti omisso, iurisdictioneque propria posthabita, huic vero foro et iurisdictioni capitaneali castrensi Mielnicensi in se posteros, ac bona sua omnia quo ad actum hunc, benevole assumpta, publico libereque recognoverunt, quia ipsi sese mutuo et invicem de omnibus protestationibus, obductionibus vulnerum et processibus ac causis quibusvis ob sufficientem satisfactionem quietant, emittunt et liberos faciunt, protestationes omnes, obductiones vulnerum ac causas ipsas cassant perpetuis temporibus actu et nota ipsorum personali recognitionis ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1636—1642 г. № 10835, л. 710, 732.

№ 211—1839 г. Сентября 18 дня.

Инвентарь села Вяжичь принадлежащего причту Высоцкой церкви, Пинского повѣта.

Akt wypisu ziemskiego Piskiego z inwentarza jeym. p. Solomereckiey wsi Wieżyc swieszczenikom Wysockim.

Лета от нароженя сына Божого тысяча шестсотъ шестдесят четвертого, мѣца июня сегого дня.

На рочкахъ кгородскихъ в замку гедарскомъ Пинскомъ мѣца июня прыпалых и порадкомъ правнымъ судовымъ отправованных, перед нами Якубомъ Кгинвидомъ Панькевичомъ столником и подстаростимъ, Стефаномъ Викторыномъ Туромъ судьбою, а Петромъ Водзкгиромъ Поклонскимъ скарбникомъ и писаромъ врадниками судовыми кгородскими повѣту Пинского, от велможного его мѣсти пна Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметского старосты установленным, постановившысе очевисто в Бозе велебный отецъ Иоанъ Данилевичъ Мощинский, священникъ Высоцкий, мѣстности его мѣсти пна Арнолфа Кгедройтя, войского Пинского, ку актыкованью до книгъ кгородскихъ Пинскихъ подалъ выписъ с книгъ земскихъ Пинскихъ в речы нижей в немъ выраженой писанный, просечы, абы прынят и до книгъ уписанъ былъ, которого мы врадъ прынявши до книгъ уписатъ есмо велели и уписуючы в книги слово в слово такъ се в себе мае.

Выписъ с книгъ судовыхъ земскихъ повѣту Пинского. Лета от нароженя сына Божого тысяча шестсотъ пятьдесятъ третьего, мѣца июня шеснадцатого дня. На рокахъ судовыхъ земскихъ о святой Тройцы рымскомъ святе прыпалых и в Пинську судовымъ отправованных, перед нами Владыславомъ Протасовичомъ судьбою, Филономъ Кгодебскимъ подсудькомъ, а Кааинеромъ Войною писаромъ, врадниками судовыми земскими повѣту Пинского, постановившысе очевисто панъ Левъ Неслу-

ховъский оповедал и ку актыкованью до книгъ земскихъ повѣту Пинского подалъ инвентарь велможное княжны еѣ мѣсти пни Реппы Гостьское Соломерецкое, каштеляновое Смоленское села Вежыцы, священникомъ Высоцкимъ на речъ в немъ описаную данный и служащий и просилъ, абы тотъ инвентаръ еѣ мѣсти пни Смоленское прынят и до книгъ земскихъ повѣту Пинского уписанъ былъ, который слово до слова такъ се в себе мае.

Село Вежица церковное. Войтъ Стефанъ Павловичъ служба одна, платитъ грошей осьмьдесятъ, куръ двое, яецъ десять, Трохимъ Жежукевичъ служба одна, платитъ грошей осьмьдесятъ, куръ двое, яецъ десять, Опанасъ и Стефанъ Харкевичъ служба одна, платятъ грошей осьмьдесятъ, куръ двое, яецъ десять, Микита и Селиванъ Харкевичы служба одна, платятъ грошей осьмьдесятъ, куръ двое, яецъ десять, Васко и Кондратъ Яцкевичы служба одна, платятъ грошей осьмьдесятъ, куръ двое, яецъ десять, Андрей и Павелъ Ленцевичы служба одна, платятъ грошей осьмьдесятъ, куръ двое, яецъ десять. Тыежъ подданные даютъ от каждой сохи, яле ихъ ест, у каждого по грошей шеснадцатъ, пѣнязей два, чого чынитъ копъ чотыры, грошей двадцатъ два, меду мають тые жъ подданные видеръ две, котловъ два, за который чынитъ пинязми золотыхъ семънадцатъ, грошей семънадцатъ. Робота с тыхъ подданныхъ якъ иншыя села робятъ, по неделъ осми в рокъ, щымъ кажутъ, тогъ чынышъ и вловъщызну отецъ Даниелъ мае розделяти такимъ способомъ: соби копъ чотыры, отцу Пречыскому копъ чотыры, отцу дякону копъ две, нанамарови грошей пятьдесятъ, а остатокъ, що естъ того будетъ то мае быти отцу Даниелю, такъ же и корчма зъ всего села с пожорновъщизною, за которую якъ будетъ много плачено тую дарую всю отцу Данилу самому одному и по немъ церкви Божой служащимъ, такъ же и медъ отцу Данилу педро одно и котелъ оден, отцу Пречыскому пулведра, отцу дякону такъ же

№ 212—1838 г. Октября 6 дня.

Фундушъ Высоцкой Успенской церкви,
Пинского повѣта.

Akt listu ieym. p. Sołomereckiey u
syna swiaszczenikom Wysockim dany.

Мета отъ нароженя Сына Божого
тысеча шестсотъ шестдесятъ четвертого,
мца июня сего дня.

На речкахъ кгородскихъ в замку его
кор. млсти Пинском, мца июня при-
нятыхъ и порядкомъ правнымъ судовне
отправованныхъ, перед нами Якубомъ Кгин-
видом Панкевичом столником и подста-
ростим, Стефаном Викторыном Туром
судьею а Петром Водзъкгирдом Поклон-
скимъ, скарбником и писаром урядника-
ми судовыми кгородскими повету Пинь-
ского, од велможного его млсти пна Яна
Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметско-
го старосты установленными, постановив-
шисе очевисто в Бозе велебный отецъ
Иоан Данилевичъ Мощынский, священ-
никъ Высоцкий, наетности его милости
пна Арнолфа Кгедройтя, войского Пин-
ского, для вшелякое potrzeby и згубы
ку актыкованю до книгъ кгородскихъ Пинь-
скихъ подал листъ добровольный, вечыстый
записъ, велможное в Богу а сего света
зошлое ее млсти пна Раины на Гоцу
Госцькое Миколавое, Лвовое, Соломерец-
кое Каштеляное Смоленское и пна
сына ее млсти, его млсти пна Яна Вла-
дыслава Соломерецкого, маршала пове-
ту Пинского, въ речы нижей в немъ
выраженой писанный, в Бозе велебному
отцу Даниелю Федоровичу Мощынскому,
протопопе и другимъ особомъ духовнымъ
в месте Высоцку мешкающимъ данный,
просечы, абы принятъ и до книгъ уписанъ
был. Мы врадъ того листу огледавши, до
книгъ уписатъ есмо велели, которого впи-
суючы в книги слово в слово такъ се в
собо нает:

Я Раина на Гоцу Госска Миколаева,
Лвовая Соломерецкая, Каштеляная

пулведра, панамарови котелъ одинъ. Под-
данныхъ такъ хочу мѣти, отцу Даниелю
служобъ тры, отцу Пречыскому служобъ
двѣ, отцу дяконови служба одна, еднакъ
же, абы межи подданными своя воля не
была, вшелякий рядъ и звирхностъ надъ
всеми подданными якъ старшому отцу
Даниелю поручаю, такъже и подводъ зо
всѣхъ службъ если где потреба укажетъ
отцу Даниелю повинни отираговати, такъ-
же и отцу Пречыскому и дяконови, ко-
ли того потреба укажетъ, за ведомостю
отца Даниила подводу служатъ повинни
будутъ. Писанъ у Высоцку, року тысеча
шестсотъ трыдцатъ девятого, мца сентебра
семнадцатого дня. У того инвентару пе-
чатъ притисненая одна, а подписъ рукъ
тыми словы. Раина Госцька Соломерец-
ка, каштелянова Смоленская, рукою влас-
ною. Henryk z Wysokiego Kaszowski
Kasztelan Wendencki. Engracia Solome-
recka Kaszowska kasztelanowa Wenden-
ska.

Который же тотъ инвентаръ за подань-
емъ и прозбою особы, верху помененое
до книгъ земскихъ повету Пинского естъ
уписанъ, с которыхъ и сесъ выписъ подъ на-
шими печатми и с подписомъ руки мене
писара велебному отцу Даниелю Мо-
щынскому протопопе Высоцкому естъ вы-
данъ. Писанъ у Пинску. У того выпису пры
печатехъ подписы рукъ тыми словы: Ка-
зимер Война писаръ земский Пинский.
Корыкговалъ Стоянович. Который тотъ
выписъ за поданемъ и прозбою особы
звышъ писаное до книгъ кгородскихъ
Пинскихъ естъ уписанъ.

Изъ актовой книги Пинского городского суда за
1884 годъ, № 13016 л. 15—17.

Смоленская, а я сын ее млсти Ян Владыслав Соломерецкий, маршалок повету Пиньского, чиним явно и сознаваем сим нашим листомъ добровольнымъ вечистымъ записомъ кождому, кому бы о томъ ведатъ належало, тепер и на потомъ будущимъ людямъ, ижъ мы, наследующы побожного пожитя продковъ нашихъ, которые звыкли для розмноженья хвалы Божое, абы оная никгда не уставала, подлугъ можности своее наданя фундацы на хвалу Божую особомъ духовнымъ маестности свое надаютъ и оныхъ яко богомолцовъ своихъ достатками опатровати, за чымъ бы усталичне повинности своей досыт чынечы за господара короля его млсти и преложоныхъ старшихъ своихъ, такъже за фундаторовъ и добродеевъ своихъ Пна Бога просили, идучы теды за волю продковъ нашихъ, а видечы речъ быти велце потребную, абы тежъ в лепшый пожитокъ и порадокъ набоженство на потомные часы прыйти могло и особы духовные охотнейшими ку набоженству найдоватъ се могли, прото, ижъ што славное памети его милости кнез Соломерецкий отецъ пна малжонка моего мене Соломерецкое, а дедъ мене Яна Владыслава Соломерецкого, маршалка повету Пиньского, з побожности свое ку церкви Божой, през насъ в месте нашемъ Высоцкомъ фундованую, заложения Успения Пресвятое Богородицы на хвалу Божую надалъ священникомъ пры той церкви будущимъ, меновите отцу протопопе Высоцкому землѣ волокъ тры, другому священникови тоежъ церкви волокъ двѣ, отцу дяконови волокъ две, а понамарови пры той же церкви мешкающему волоку одну, которые волоки межы кгрунтами местскими Высоцкими помененымъ особомъ вымероны и в посесыю ихъ поданы сутъ, з прыселениями домовъ в месте Высоцкомъ, з огородами, садами, озерами, реками, речками, з ловы рыбными, езами, гатами, з деревомъ бортнымъ и не бортнымъ, з обрубными островами, з сеножатми поплавыми и болотными, з

волнымъ молотомъ самому отцу протопопе и по немъ наступующымъ вшелякого збожа в млынахъ нашихъ, безъ даня мерки и чеканья черги. Пры томъ село Вежыцы в повете Пиньскомъ лежащее, до замку нашего Высоцкого передъ тымъ належачее, с подданными в томъ селе будущими, з ихъ кгрунтами и повинностями, з службами и ихъ вшелякими подачками грошовыми и медовыми, до которого наданя мы звышъ поменены особы я Райна на Гошчу Соломерецкая, Кашталянова, Смоленская и я Янъ Владыславъ Соломерецкий, маршалокъ повету Пиньского, прыхыляючысе до воли продковъ нашихъ, тое наданье его млсти князя Ивана Соломерецкого на тую церковь Высоцкую умоцняемъ, въ которой церкви Высоцкой священники вышъ менены и сукцессоры ихъ набоженство одправоватъ, кгрунтомъ пры месте Высоцкомъ в волокахъ будущихъ и морками и прыселеньемъ дворнымъ, а пры томъ и села Вежинъ, в повете Пинскомъ лежащего, с подданными и ихъ вшелякими повинностями и подачками, з кгрунтами вшелякими, сухими и мокрыми, з сеножатми, попасами, з борами, лесами, з деревомъ бортнымъ, зо бчолами и безъ пчол и чого з давныхъ часовъ они особы духовные пры той церкви мешкаючы вживали и што до тое церкви належитъ, теды того всего и теперешние священники Высоцкие и на потомъ будущие протопопа, священникъ, дьяконъ и пономаръ, не в унии будущие, того всего безжалное от насъ самыхъ и потомковъ нашихъ перешкоды заживаютъ маюти и волни будутъ и вже нечого на себе с тыхъ пожитковъ, подданныхъ и ихъ повинностей не зоставуючы ани выймуючы, себе самихъ, потомковъ, близкихъ, кривныхъ, и повинныхъ нашихъ от тыхъ кгрунтовъ вышъ мененыхъ пры месте Высоцку будущихъ и села Вежинъ, в повете Пинскомъ лежащего, отдаемъ и зрекаемъ, а на тую церковь Высоцкую Успения Пресвятое Богородицы помененымъ священникомъ

при той церкви тепер и на потом будущим, а меновите на сес час отцу Данилу Федоровичу протопопе, отцу Василию Пархомовичу священнику, отцу Евстахию Матфеевичу диякону и пономарю их, имъ самым, а по них сукцессором их при той церкви будущим тую фундацію подтверждаемо и записуемо вечными часы, еднакъ понамар тоє церкви Высоцкое, згодне обраный на том ураде будущый, под владою отца протопопа быти маєт, которые теперешние священники и их сукцессоры тоє вышъ мененоє церкви под послушенством светейшого патриарха Константинопольского и преосвященнаго его млости отца метрополита Киевского, не в унии будучого, под розсудкомъ и владою его млости, такъ теж набоженство порадное, подлугъ уставъ церковных през священниковъ тамошних Высоцких отправованое, церковь, книга и аператы тамошней церкви Высоцкое и вшелякое надане зреестрованое, якобы в той церкви някое знищенье не найдовалосе, в дозоре и опатрности братства Пиньского упрывилевого заложения Богоявления Гдняго, не в унии будучого, быти маєт, для чого, абы за нас самых, предковъ и потомковъ наших живых и змерлых молитвы в той церкви не уставали, але на потомные часы отправованы были; если бы тежъ который священникъ албо сукцессор тоє церкви Высоцкое под послушенством светейшого патриарха Константинопольского и старших своих не в унии будучых, а во владзе и дозоре Братства Пиньского, яко се вышъ поменило, быт не хотел, а до иных пастыровъ яким колвекъ способомъ выдираючи подавал, таковой кождый в них, буд протопопа, священникъ албо дияконъ любо и понамар, од тоє церкви Высоцкое и добр до нее належачых през розсудокъ духовных не в унии будучых отдален быти маєт, якожъ мы сами звыш помененные особы вже от даты сего листу нашего в тую церковь у добра до нее

належащие от нас подтверженные вступовати, от тоє церкви отбрати, пожытковъ з них жадных себе привлащати не маем и мочы не будем вечными часы, под заплаченьем заруки тым священником, гдебыхмо сес запис нашъ, албо фундацію продка нашего нарушыт хотели, тисечу копъ грошей литовских и нагороженьем шкод словне менованных; а если бы хто с потомковъ, близких кровных и повинных наших в тую церковь, албо добра от нас подтверженные яким колвекъ способомъ вступовал, трудность и перешкодъ чынял, з влады и держания их отыймоват хотел и оных до права позывал, тогды кождый таковой за тым же позвом у вшелякого суду и права вышъ мененую заруку священником при церкви вышъ мененой будущим заплатити и всѣ шкоды и наклады без жадного доводу словне менованные, не сходячы з ураду, нагородит повинен будет, а по заплаченью от нас и потомковъ наших тоє заруки и нагороженью шкод пред се сес нашъ добровольный лист запис у кожьдого суду и права во всѣхъ паракграфах при зуполной моцы держан и хован быти маєт вечными часы. А на певност тогѣ всего яко се вышъ поменило я Райна на Гошу Соломерецкая, каштеляновая Смоленская и я Ян Владыслав Соломерецкий, маршалокъ повету Пиньского даємо сес наш лист добровольный за печати и с подписами рукъ наших власных, до которого сего нашего листу просили есмо о приложенье печатей и о подписы рукъ их млстей панов приятел наших, то ест его млости пна Людвика Здитовецкого, его млости пна Флорыана Шостаковского и пна Юри Кгута Загорского, землян гедарских повету Пиньского, которые их милост за устною и очевистою прозбою нашою печати приложыт и руки свое подписат рачыли. Писан у Пиньску, року тисеча шестсот трыдцат девятого, мца октября шестого дня. У того листу запису при печатех подписы рукъ тыми

слова: Regina Hseka Solomerecka, Kasztelanowa Smolenska, ręką swą. Jan Solomerecki. Proszony pieczętarz ustnie od ich mści osob w liście mianowanych Zdzitowiecki Ludwik, Florian Szostakowski pieczętarz proszony, Jerzy Gutt Zagorski, ustnie proszony pieczętarz. A сусцепъга ураду земского Пинского на том листе написаная тыми слова. Року тисеча шестсотъ трыдцат девятого, мѣа октебра трынадцатого дня. На роках Михаловскихъ велможная еѣ милст пни Смоленская и еѣ милост пан маршалокъ Пинский тот лист очевисто сознали. Piotr Naruszewicz sędzia ziemski Pinski. Jan Kirdey Hryczyna podsędek Pinski. Protasowicz писар. Который тот лист добровольный вечыстый запис и сусцепъга на нем враду земского Пинского написаная за поданемъ и прозбою особы звыш менованое до книгъ городскихъ повету Пинского ест уписан.

Изъ актовой книги Пинского городского суда за 1664 г. № 13016 стр. 11—15.

№ 213 — 1689 г. Октября 13 дня.

Вводъ причта Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинского уѣзда, во владѣніе всѣми угодьями по древнимъ фундаментамъ отъ князей Соломерецкихъ и селомъ Вѣжици.

Акт интрониссии до gruntow церкви Wysockiey у wsi Weżyc за записемъ confirmacyinym funduszu.

Рoku тисѣа siedmset siedmdziesiąt dziewiątego, mscia Apryla czternastego dnia.

Na urzędzie I. k. mści przed aktami grodzkiemi powiatu Pńskiego у mną Ierzym Grzegorzem Stanisławem Nozdryną Płotnickim, regentem ziemskim у grodzkim tegoż powiatu przysięgłym, comparens personaliter I. X. Piotr Oleszkiewicz, pisarz dworu I. W. I. X. biskupa Pin-

skiego у Turowskiego, ten ekstrakt ziemski Pinski intromissyi w rzeczy w niey wyrażoney do cerkwi Wysockiey służący у należący, ruthenico jdiomate pisany, dla starosci у zbutwialosci onego, oraz z przyczyny nieznaydowania się in archivo tegoż ziemstwa xiąg dawnych pod rokiem w nim opisanym, ad acta per oblatam podał, prosząc muie regęta, aby był do xiąg grodzkich Pńskich spraw wieczystych przyięty у wpisany, jakoż ja regęta takowy ekstrakt intromissyi przyiowski у xięgi de verbo ad verbum wpisać pozwolitem, którego thenor sequitur talis:

Wypis z knyh sudowych ziemskich powetu Pńskoho.

Leta od narożenia Syna Bożoho tysecza szescsot trydcat dziewiatoho, misiaca oktebra czoternadcatoho dnia. Na rokach sudowych ziemskich o swetom Mychale rymskom swiate prypałych у w Pńsku sudowne odprawowanych, pered namy Petrom Naruszewiczom sudieju, Janom Kirdeicm Hryczynoiu podsudkom, a Władysławom Protaszowiczom pysarom, wradnykamy sudowymy ziemskimy powetu Pńskoho, stawszy oczewysto Andrey Saczkowsky ienerał powetu Pńskoho у pry nem storona szlachta imeny w kwyte pomenenye, kwytswoy intromissyiны z печатны swoimy przyłożonymy у z podpysom ruky ienerała ku zapysaniu do knyh ziemskich powetu Pńskoho przyznał w tyie słowa:

Ja Andrey Saczkowski ienerał ieho korolewskoie myłosty powetu Pńskoho, a my storona Szlachta ja Jan у ia Ławryn Iwan Dykowycykie, ziemiane hospodarskyie powetu Pńskoho pry nem buduczaja, ziemiane powetu Pńskoho, soznawaiem sym naszym intromissyiным kwytom, iż roku tepereszneho tysecza szescsot trydcat dziewiatoho, misiaca oktobra tryndcatoho dnia, za przydaniem od ich myłosty panow sudowych ziemskich powetu Pńskoho, tut w meste Pńskom byłem w sprawie welmožnoie ieiie myłosty pany Rainy z Hoszcza Hostskoie Mykołaiewoie

Lwoweie knehyny Solemereckoie, kasztelanoweie Smolenskoie y syna icie myłosty, a ieho myłosty pana Jana Władysława Solomereckoho, marszałka powetu Pinskoho, kotoryie ich myłost osoby wysz menenye wedłuh lystu dobrowolnoho funduszu y zapysu swoieho weczystoho, wodłuh nadanja starożytnych prodkow swoich w meste swoim Wysocku w powete Pinskom leżaczom, ne odyimuiuczy z ruk sweszczennykow cerkwy w tom meste buduczoie założenia Uspenyia Preswetoy Bohorodycy, tak gruntow zdawna na tuiu cerkow nadanych, to iest u sweszczennyka Danyela Fedorowycza protopopy Wysockoho łamoszneho y sweszczennyka Wasylia Charłamtyewycza y dyakona Eustafyia Matfiejewycza y panamara pry toy cerkwy buduczoho, tuiu fundacyiu od prodkow ich myłosty na tuiu cerkow Wysockuii nadaniu, lystom swoim utwerdyły y zmocnyły, do kotoioie cerkwy prysełenia w tom meste ohorody, sady, nawozy, grunty oromyie y ne oromyie, senożaty popławnyie y bołotnyie, derewa bortnyie y wszelakych pożytkow z derżania ich ne beruczy, pry dawnom derżaniu ich zachowawszy, wedłuh lystu zapysu swoieho to wse otcu protopope, sweszczennyku y dyakonui Wysockomu prez mene ienerała y storonu szlachty podały y postupyły, a pry tom seło Weżycy w powete Pinskom leżaczoie, pered tym do zamku Wysockoho prysłuchaiuczoie, z poddanymy, ich żonamy, detmy y maietnostiamy, służbamy, podatkamy broszowymy y medowymy y z ich gruntamy y zo wsimy pożytkamy do toho seła należaczymy weczne zrekszyse y nyiakoho sobe y potomkom swoim do tych gruntow y seła Weżycy prystupu y władzy ne zostawuiuczy, wodłuh lystu dobrowolnoho weczystoho zapysu funduszu prodku swoieho prez mene ienerała y szlachty podały, o czom szyrey w tom zapyse ich myłosty iest opysano. Jakoż ia ienerał z toiu storonoju szlachtoiu w to wse, iakose wyszey pomenyło, za dobrowolnym pozwoleniem

od ich myłosty osob wysz menowanych, tak w tyie hrunty jako y seło Weżycy, w poddanyie y wsi pożytki do toie cerkwy prychodiaczyie, wodłuh lystu ich myłosty sweszczennykom cerkwy Wysockoie danoho, pomenenym sweszczennykom teperesznyim y sukcesorom ich do derżania y weczystoho używania podał, czoho nam ienerału y storone szlachte nychto ne boronył. I na to daiemo ses nasz uwiaczzy intromissyiny kwyt ku zapysaniu do knyh zemskich Pinskich, pod peczatmy naszymy y z podpysom ruki mene ienerała. Pysan roku, misiaca y dnia wysz pysanoho. Andrey Saczkowski ienerał rukoiu. Y toie soznanie ienerałowu y storony szlachty y kwyt ich intromissyiny do knyh zemskich powetu Pinskoho iest zapysano, z kotorych y ses wypys pod naszymy peczatmy y z podpisom ruki mene pysara sweszczennykom Wysockim iest wydan. Pysan u Pinsku. U tego ekstraktu ziemskiego powiatu Pinskiego intromissy, przy pieczęciach dwóch ziemskich sędziowskiey y podsędkowskiey na kustodyi wycisnionych, podpis ręki w. pisarza ruskim pisem iako też na ostatniey stronicy pod wyż wyrażonemi pieczęciami korrekta I. P. regenta his exprimuntur verbis (L.S.) (L. S.) Władysław Protassowycz pysar. Korygował Stojanowycz. Ktory to takowy ekstrakt ziemski Pinski intromissy za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę per oblatam do akt iest do xiąg grodzkich powiatu Pinskiego spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1779 годъ, № 13084, л. 139—140.

№ 214—1841 г. Апрель 8 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ отъ Лаврентія Николаевича Ярмаховича въ пользу Дрогичинскаго православнаго Преображенскаго монастыря.

Judicium bannitum advocatale celebratum in Drohicin feria sexta post fe-

stum sancti Francisci confessoris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragésimo primo, in praesentia generosi Lamberti Groth advocati nec non famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, Andreae Olesnicki, Thomae Szasikowicz, Jacobi Zaborowski, Simonis Gorzychowski, Andreae Plewka, Andreae Szersen scabinorum Drohicensium.

Monasterii Drohicensis donatio.

Comparens coram officio et actis praesentibus advocatilibus civilibus Drohicensibus honestus Laurentius Jarmachowicz, filius olim honesti Nicolai Jarmachowicz, civis Drohicensis Zabuscensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse totam et intergam sortem suam haereditariam paternam in horto dicto Busławczynski, se erga alios fratres suos et sorores spectantem, videlicet quinque sulcis per tria stadia tendentem in latum et longum, prout se in suis metis et limitibus protenditur, ecclesiae monasterii Transfigurationis Domini eiusque confraternitati ibidem fundatae, iuter metas Joannis Jermuchowicz fratris sui ex una et eiusdem monasterii ex altera parte sitam, cum sepibus eidem horti adiacentibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando, perpetue et in aevum dedit, donat et voce irrevocabili perpetuo inscripsit. Ex nunc eidem ecclesiae seu monasterio ac eius confraternitati intromissionem realem cum pacifica possessione in eundem hortum acceptandam admittendo inscribendoque se cum suis successoribus eosdem donatorios in praemissis bonis, per se donatis, ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solusque non iniuriari sub damnis juris Magydeburgensis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et perempta coram officio advocatiali seu consulari civili Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus,

appellationibus, evasionibus, arestis, praescriptionibus fatalis praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zelazowski, palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni praefatos donatorios in praemissa bona eisdem per suprascriptum recognoscentem modo perpetuae donationis inscripta, in fundis civilibus Drohicensibus Zabuscensibus sita, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534. л. 441, 449—450

№ 215—1641 г. Апрель 15 дня.

Жалоба діакона Дрогичинской Преображенской церкви о. Кипріана на дворянина Іоанна Колачновскаго о насиліи и грабежѣ во время объѣзда прихода съ престомъ.

Actum in castro Regio Drohicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini 1641.

Diaconis religionis graecae protestatio.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohicensia personaliter veniens religiosus Cyprianus actu diaconus rytus et religionis orthodoxae graecae, coram eodem officio et actis solenniter et lugubriter quaestus et protestatus est in et contra generosum Joannem Kolackowsky, factorem Bartkoviensem, tum nobilem Joannem Krynsky servitorem eiusdem generosi Kolackowsky ideo, quia ipsi et praesertim generosus Kolackowsky, non contentus eo, quod antea eidem protestanti et servitoribus ecclesiae rutheonicae Drohicensis tituli Transfigurationis

Christi Domini equum coloris sarro-
waty valoris centum florenorum polonica-
lium cum curru et colopendiis aliisque
multis rebus in eodem curru existentibus
recepit, nunc iterum feria sexta post do-
minicam Conductus Paschae proxime
praeterita, dum idem protestans in villis
Rudniky, Wasilewo et aliis parochiae suae
propriae apud subditos earundem villarum
pauperisavit et elemozinabat, effigiemque
crucis Christi ad osculum hominum ru-
thenorum iuxta consuetudinem et veterum
usum portabat, idem Krynsky jussu, sci-
tu ac mandato memorati generosi Kołacz-
kowsky, domini sui, in eundem protestan-
tem, hominem pacificum, iam ad mansio-
nem suam cum elemozina ex petitione re-
vertentem, in via libera, in villa Korczewo
impetuose irruit, protestantem verbis tur-
pibus, obscenis, statum ipsius spiritualem
laedentibus affecit; postmodum currum
cum elementis certis vitae, pisorum unum
cum medio coretum, tritici sancos tres,
silliginis hyemalis coretos tres, farinae co-
retos duos cum medio, hordei coretos
duos, avenae coretos tres, ciceris core-
tum unum, siemienia konopnego szanek,
jagel garcy trzy, ovorum sexagenas sex,
peliceum ugrinum pecuniae paratae flo-
renum unum violenter recepit et nobilem
Joannem Gotowicky famulum et zacristia-
num eiusdem ecclesiae ruthenicae Zabus-
censis convulneravit et multa absurda per-
petravit. Ad extremum, Crucem, in qua
imago passionis Christi depicta erat, a
protestante extorsam in terram provectam
pedibus conculcavit et confregit in nihi-
lumque redigit, de quo contra ipsos ite-
rum protestatur. In cuius protestationis
verificationem idem protestans common-
stravit officio praesenti effigiem crucis
cum imagine passionis Christi in eadem
depicta per suprascriptum Krynsky con-
fractum, quam officium praesens vidit et
suscepit. Et hic idem suprascriptus nobi-
lis Joannes Gotowicki eidem officio prae-
senti capitaneali castrensi Drohicensi mon-
stravit vulnera, quae officium praesens

vidit et suscepit, videlicet in fronte et fa-
cie partis dextrae quinque devulsa cute,
pro quorum illatione Nobilem Joannem
Krynsky inculpavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за
1638—1648 г. № 9571, л. 314—15.

№ 218—1641 г. Юля 18 дня.

Объявление вознаго объ осмотрѣ луга, ско-
шеннаго рабочими Дрогичинскаго Преобра-
женскаго монастыря.

Actum in Drohicin coram officio ad-
vocatiali civili Drohicensi feria tertia post
festum sanctae Margarethae virginis pro-
xima anno Domini 1641.

Ex parte Monasterii relatio.

Coram officio praesenti advocatiali
Drohicensi personaliter comparentes fa-
mati Andreas Plewka et Jacobus Zabo-
rowski, scabini iurati, palam recognove-
runt, quia ipsi die actus hodierni conde-
scendendo ad fundum seu prata ex oppo-
sito mansi Monasterialis Drohicensis Za-
buscensis iacentem, ibidem ex obductione
venerabilis famati Demian Wołosowicz vi-
derunt et conspexerunt in fundo seu pra-
to civili eiusdem proprio fenum ad cur-
rus quinque confalcastratum per servito-
res venerabilis Pachomii Packowski ihu-
meni monasterii Drohicensis receptum et
in horem monasterialem inductum et
receptum esse, de quo eandem suam re-
lationem de praemissis fecerunt.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за
1636—1644 г. № 10584 л. 436—7.

№ 217—1841 г. Ноября 7 дня.

Довѣренность игумена Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря о. Пахомія Пацковскаго на веденіе всѣхъ гражданскихъ дѣлъ, выданная Стефану Пудковскому и Лукѣ Воленскому.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali celebrato in Drohicin feria sexta ante festum sancti Martini Pontificis proxima anno Domini 1641.

Monasterialis plenipotentia.

Comparens personaliter coram officio praesenti advocatiali Drohicensi honorabilis Pachomius Packowski Ibumen et praez-biter monasterii Drohicensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse in suos veros et legitimos plenipotentes nobiles et famatos Stephanum Pudkowski et Lucam Wolienski ad omnes et singulas causas suas seu monasteriales in omni iudicio et officio advocatiali et consulari civili Drohicensi, tam ex actoratu et reatu suis habitas et habendas elegit et constituit, dans et cencedens eisdem plenipotentibus suis omnimodam potestatem easdam causas defendendi, promovendi, decreta quaevis suscipiendi, quicquid vero per praefatos plenipotentes suos gestum fuerit, pro rato et grato suscepat, hac sua recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1638—1644 г. № 10534 л. 469, 470.

№ 218—1841 г. Ноября 7 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ пользу Дрогичинской Николаевской церкви отъ жителей г. Дрогичина Илковичей и Федоровича.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali celebrato in Drohicin feria sexta ante festum sancti Martini Pontificis proxima anno Domini 1641.

Ecclesiae S. Nicolai donatio.

Comparentes personaliter coram officio et actis praesentibus advocatialibus civilibus Drohicensibus famati Andreas Ilkowicz et frater eius germanus Troc, cives Drohicensis Zabuscenses et Timosz Fiedorowicz seu Pinda, sani mentibus et corporibus existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi, ducti amore cultus Divini erga ecclesiam Sancti Nicolai in Drohicin sitam et fundatam, eidem ecclesiae et confraternitati ipsius totas et integras sortes suas mobiles et immobiles in area et domo dicta Woronikowskie, in platea Rutenica civitatis Drohicensis sitas et existentes, se videlicet Trocikowie post olim honestam Anastasiam Trocikowna sororem germanam steriliter decessam, praefatus vero Pinda post olim Laurentium Woronik et eandem Trocikowna jure naturalis successionis spectantes et concernentes, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, perpetue et in aevum dedit, donavit et irrevocabiliter inscripsit. Ex nunc praefatae ecclesiae eiusque prezbiteris ad praesens et in posterum existentibus intromissionem realem cum parata possessione acceptandam in eadem bona admittendo inscribendoque se praefatam ecclesiam in praefatis bonis tueri, defendere sub damnis juris Magydeburgensis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et peremptoria coram officio aut iudicio consulari seu advocatiali civili Drohicensi

responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, arrestis praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zeliawski, palam recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad aream et domum Woronikowskie, ibidem praefatam ecclesiam et praezbiterum eius ac fraternitatem in praemissa bona modo suprascripto perpetuae donationis inscripta, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 469, 473.

№ 218—1642 г. Февраля 11 дня.

Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Анны Сніяновой своей дочери Аполлоніи, бывшей възамужествѣ за священникомъ Дрогичинской церкви о. Стефаномъ Кучинскимъ.

Actum in Drohicin coram officio Advocatiali civili Drohicensi feria tertia ante festum sancti Valentini martyris proxima, anno Domini 1642, in praesentia famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, Laurentii Dubinski consulis, Andreae Plewka, Jacobi Zaborowski scabinorum Drohicensium.

Praezbiterisae Drohicensi donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus Advocatilibus Civilibus Drohicensibus honesta Anna, relicta consors olim Joannis Skian, oppidani Drohicensis, cum consensu famati Laurentii Dubinski consulis hic idem stantis et ad infrascripta libere consentientis, sa-

na mente et corpore existens, publice recognovit, quia ipsa honestae Apoloniae Skianowna, filiae suae, uxori vero honorabilis Stephani Kuczynski, praezbiteri sancti Nicolai ritus graeci et ipsius successoribus omnia et singula bona sua mobilia et immobilia in areis, hortis, aedificiis paternis et maternis et acquisitis (excepto tantum pro se campo), cum omnibus attinentiis et pertinentiis, nihil pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, in fundis civilibus Drohicensibus sita, perpetue et in aevum dedit, donavit et irrevocabiliter inscripsit, ex nunc illi intromissionem cum parata possessione acceptanda admittendo inscribendoque se eandem donatricem ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solaque non iniuriari sub damnis iuris Magydeburgensis simpliciter absque corporali iuramento taxandis et peremptoria coram officio advocatiali civili Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibusque praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zeliawski, palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni in praemissa bona per recognoscentem praefatae filiae suae donata et perpetuo inscripta vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 495.

№ 220—1842 г. Сентября 7 дня.

Два документа къ исторіи Сѣрочинской церкви А) объявленіе вознаго о врученіи повѣстки по дѣлу священника Сѣрочинской церкви съ супругами Менжинскими и В) фундушъ сей церкви.

А)

Actum in castro regio Drohicensi sabbato in vigilia festi Nativitatis B. M. V. anno D. 1642.

Poponis de Syroczyń relatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Drohicensibus personaliter comparens ministerialis generalis regni providus Lucas Mrozyk authenticus et iuratus publice recognovit, quia ipse copiam citationis literalis sub integro titulo sacrae regiae maiestatis scriptae, sigillo terrestri Lublinensi obsignatam pro judiciis Tribunalicijs regni Lublinensibus servientem et terminum a positione praesentis citationis in duabus septimanis praefixum habentem ex parte et ad instantiam reverendi Stephani, poponis ecclesiae ruthenicae de Syroczyń actoris contra nobilem Samuelem Menzensky et Helisabetham Zaleska coniuges maritatos quidem cum mariti ipsius tutoris conjugalis assistentia citatos, pro poenis in constitutionibus regnis descriptis per ipsos succubitis ratione per ipsos in contrarium earundem constitutionum actori de civitate Janovien-si per villam Menzenyno domum suam Seroczyn proficiscenti equi coloris *myszatey* in vim cuiusdam inusitati thelonei receptionis et exinde poenae succubitionis citatione ipsa de praemissis latiore—seria quinta post festum Sancti Bartolomei Apostoli proxime praeterita in bonis Menzenyno domo citatorum posuit et de positione ipsismet citatis, ut est iuris, publicavit. De quo suam fidelem relationem fecit.

В)

Oblata fundationis ecclesiae Ruthenicae Sierocinensis.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Drohicensia personaliter veniens honorabilis Stephanus Wierzbowicz, presbiter ecclesiae ritus graeci Sierocinensis reproduxit eidem officio praesenti literas fundationis eidem ecclesiae servientes, manu propria magnifici Nicolai Kiszka, capitanei Drohicensis subscriptas et sigillo obsignatas, petens easdem per officium praesens suscipi et in acta ingrossari permitti, quod ab officio obtinuit, cuius fundationis et verba et tenor eiusmodi sequitur.

Mikołaj Kiszka na Ciechanowcu, starosta Drohiczy. Wszystkiem poddanym moim we wsi Seroczynie mieszkaiacem wiary ruskiej wiadomo czynie y rozkazuie tym moim przywyleiem, iżem dał popowi Ruskiemu we wszy Seroczynie przy cerkwy Nalezienia Krzyża Świętego mieszkaiacemu, na imie Jaczkowi Wierzbowicowi y iego potomkom albo successorom, ktorzy po nim przy tey cerkwy mieszkac będą, we wszy Seroczynie dziesięczynie, która zdawna była dawana przed tem do cerkwy Łozowskiej, tho iest z koźdey włoki po kopie zboża oziminy, a to z tey przyczyny, iżescie nie dawali terazniejszych czasow, any do cerkwy Łazowskiej, any do tey moiey cerkwy Nalezienia Krzyża S., która iest przez tego pomienionego Jaczka Wierzbowicza za pozwoleniem y przywyleiem moim zbudowana, w ktorey wy sacramentow świętych według wiary waszey używacie y Słowa Bożego słuchacie, gdyż lepiej cerkiew swoje błyską podpomagać, aniżeli dalsze, a do tego inszych panow y wam będzie bliżej w cerkwy swey bywac y wiary swoiey potwierdzenie miecz Panu Bogu służąc. Ktore wszystkie rzeczy y rozkazanie moie abyscie koniecz-

nie wypełnily y iemu tho co się na tem przywileiu zawiera wiecznemi czasy oddawali pod wyną moią na każdego wkładając, gdzie by sie wazyli inaczey czynić, a tego nie wypełniacz dziesiącią grzywien polskich pieniędzy. A dla lepszego swiadectwa tedy do tego przywyleiu pieczęć swą przyczysnąc rozkazalem y ręką swą własną podpisał. Datt die ultima May w Ciechanowcu, anno Salutis humanae millesimo quingentesimo nonagesimo sexto. Mikołay Kiszka starosta Drogiczky ręką swą.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1641—1643 г. № 9574, л. 573—4 А)

№ 221 1642 г. Ноября 7 дня.

Отсрочка въ уплатѣ пени священникомъ Николаевской церкви гор. Дрогичина.

Judicium bannitum advocatiale civile Drohicense celebratum in Drohicyn feria sexta ante festum Sancti Martini Pontificis proxima, anno Domini 1642.

Praezbitero Drohicensi dilatio.

In causa per nobilem Stephanum Pudkowski, in civitate Drohicensi possessionem certam habentem actorem, honorabili Stephano Kuczynski praezbitero Sancti Nicolai ritus graeci et Apoloniae Skiiannowna invice coniugibus maritatis, cum mariti ipsius assistentia, secundo post obtentam poenam contumaciae vigore iuris retractus seu propinquitatis citatis ad tollendam et recipiendam summam pecuniariam, si quam ipsi iuste liquidata summa juramento praetenderint habere in medio manso cum actore indiviso per famatum Alexandrum Pudkowski, consulem Drohicensem fratrem actoris, alienato inscriptam in fundis civilibus Drohicensibus sito, alias propositione et citatione actoris de praemissis latiore instituta, iudicium

praesens bannitum advocatiale civile Drohicense ex controversia partium actorae per se personaliter, citatae vero praezbitero per se personaliter comparentium, ad affectationem partis citatae eidem dilationem ad producendam evasionem ea in causa obtentam hinc per quindennam dedit et concessit partibus terminum utrisque citatae videlicet ad satisfaciendum dilationi suae, actoreae vero ad ulterius coram se iuridice procedendum conservando peremptorium, salva tamen contradictione actori contra eandem evasionem obtentam reservata.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. л. 527, 530—31.

№ 222—1643 г. февраля 16 дня.

Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Стефана Жерчинскаго и его жены въ пользу священника Николаевской Дрогичинской церкви о. Стефана Кучинскаго.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohicensi feria secunda post festum sancti Valentini martyris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio.

Praezbiteri ritus graeci S. Nicolai donatio.

Coram officio et actis praesentibus advocatialibus civilibus Drohicensibus comparentes personaliter famati Stephanus Zerzynski et Lucia Boratynska coniuges cives Drohicenses, ipsa quidem Lucia cum consensu et assistentia eiusdem mariti sui, sani mente et corpore existentes, publice recognoverunt, quia honestae Apoloniae Skiiannowna, consorti honorabilis Stephani Kuczynski, praezbiteri Sancti Nicolai ritus graeci et ipsius successoribus bona sua videlicet braseatorium cum area in eadem constructum dicta Jaro-

szowskie ac fundo et arboribus fructiferis in praefato braseatorio pertinentibus, circa viam de civitate ad molendinum tendentem ex una et successorum olim Alberti Kostkowiez ac monialium conventus Drohicensis sub nomine Plebanali hic in fundis civilibus Drohicensibus sitis, a famatis Laurentio Dubinski et Anna Jakusiowna coniugibus modo donatorio, acquistis, tum et cum sepibus salicibus circum circa eundem braseatorium existentibus omnibusque attinentiis et pertinentiis, nil pro se suisque successoribus reservando, perpetue et in aevum dedit, donavit, inscripsit et irrevocabiler resignat pura, mera sincera et irrevocabili donatione, intromissionem ipsi ex nunc in eadem bona seu braseatorium per officium competens admittendo inscribendoque se cum suis successoribus eandem donatariam et eius posteros ratione praemissorum ab omnibus personis propinquis et remotis sexus et status cuiusvis existentibus per et ultra praescriptiones juris Maydeburgensis tueri, defendere, intercedere solique non iniuriari sub damnis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et perempta coram officio consulari sive advocatiali civili Drohicensi responsione nullis dilugiis, dilationibus, apellationibus motionibus et eorum prosecutionibus evasionibusque praemissorum evadendo.

Et hic idem personaliter parentes famati viri Simon Gorzychowski et Jacobus Zaborowski, scabini iurati officii praesentis una cum praecone civili honesto Stanislao Zaleski publice recognoverunt se die actus hodierni ad bona suprascripta braseatoriumque condiscendisse ibidemque suprascriptam Skianowna in eadem bona ipsi per memoratos recognoscentes modo praemisso resignata, vigore eiusdem resignationis intromisisse, possessionem pacificam contulisse, nemine contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10584, л. 537, 539—40.

№ 223—1648 г. Марта 23 дня.

Замѣнная запись на земельные участки между Даниломъ Баумомъ и священникомъ Стефаномъ Кучинскимъ.

Actum in Drohiciu coram officio advocatiali civili Drohicensi feria secunda post dominicam Judica Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadagesimo tertio.

Daniel et poponis commutatio.

Compares personaliter coram officio et actis praesentibus advocatialibus civilibus Drohicensibus famatus Daniel Baum et Barbara Mezenska coniuges ex una, et honorabilis Stephanus Kuczynski et Appollonia Skianowna coniuges ex altera partibus, maritatae cum assistentia maritorum, sani mentibus et corporibus existentes, palam libereque recognoverunt, quia ipsi sibi mutuo bona certa, videlicet Baum et consors ipsius honorabili Kuczynski et consorti ipsius hortum suum proprium sub monte plebanali situm, modo donatorio acquisitum, prout in se habetur et extenditur, cum omnibus utilitatibus dat, donat, commutavit perpetuo. Similiter quoque et honorabilis Kuczynski cum consorte sua suprascripto Baum et consorti ipsius bona pro bonis, videlicet hortum Serowczynski inter metas eiusdem Baum ex una et Pietrasowskie ex altera partibus longum a aedificiis Baum ad fluvium Bug, hic in fundis civilibus Drohicensibus situm cum omnibus utilitatibus, fructibus itidem dat, donat, commutavit perpetuis temporibus, ex nunc sibi ab utrinque in eisdem bonis commutatis intromissionem realem officiose acceptandam libere admittendo inscribendoque se cum suis successoribus ab omnibus personis tueri, evincere et intercedere, idque per omnes praescriptiones juris Magideburgensis, sub damnis simpliciter taxandis et edicendis et peremptoria coram officio

consulari sive advocatiali civili Drohicensi responsione, nullis dilationibus, motionibus et earum prosecutionibus praemissis evadendo.

Изъ актовъ книги Дрогоичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534. л. 544, 545—6.

№ 224—1643 г. Мая 25 дня.

Фундушъ Лѣсковичской церкви, Пинского уѣзда.

Запис пана Ивана Зябки на церковь Лесковицкую.

Лета от нароженя сына Божего тысяча шестсот сорокъ третего, мѣсяца июня шестого дня.

На рокахъ судовыхъ земскихъ о святой Троицы римскомъ святе прыпалыхъ и у Пинску судовне отправованыхъ, передъ нами Яномъ Кирдеемъ Грычыною судьей, Владыславомъ Протасовичомъ подсудкомъ, а Якубомъ Окгородинскимъ писаремъ, врадниками судовыми земскими повету Пинского, постановившысе очевидно у суду земляни гдрский повету Пинского панъ Иванъ Зябка, положившы листъ добровольный вечыстый фундаційный записъ отцу Никонору Токаревскому священникови Лесковицкому, на речъ в томъ листѣ фундушъ описаную, данный и належачый, которого во всемъ ствердившы устнымъ сознанемъ своимъ, просилъ, абы прынятъ и до книгъ земскихъ повету Пинского уписанъ былъ. Мы врадъ тотъ листъ прынявши и чытаного выслухавшы до книгъ уписатъ есмо велели и вписуючы слово од слова такъ се в собе маєт.

Я Иванъ Гаврыловичъ Зябка, землеини гдрский повету Пинского, чыню ведомо и визнаваю самъ на себе тымъ листомъ добровольнымъ вечыстымъ занисомъ, кому бы того ведати належало, теперъ и на потомные часы, ижъ што еще в року тысяча шестсотъ двадцатъ шестомъ в маєтности моей Лесковичахъ, в повете Пинскомъ,

церковь заложеня Пречыстое светое также Илѣ светого и Михайла архангела светого копѣтомъ моимъ побудовавшы, на выховане свесченика кгрунту орого полволоки, а сеножати особно моркговъ два надалемъ, которого фундушъ на церковь мою менованую Лесковицкую кгрунту от мене наданого до сего часу не моглемъ до того прийти писмомъ варовати, теды упатруючы я, абы отмена яка, яко звыкло бывати, по животѣ моемъ не была, тымъ записомъ моимъ варую и вечно записую тую давно през мене отданую на церковь Лесковицкую полволоки кгрунту и сеножати записую и меновите тые кгрунты в семъ записѣ моемъ выражаю, то естъ напродъ на Подляховичю третинниковъ на чотыры, обѣ между зъ Зубькомъ, съ Кизиковцами и Счелковцами, подданными ея милости пни Новгородское, другое поле у Яселевичъ отъ стѣны до гостинца Пинского, обѣ между кгрунтовъ пна Моисея Колба, коморника Пинского, третинниковъ на полтора, третее поле у Соснова Грода Светковъщына, третинниковъ на два, отъ стѣжки Щокоцкое до выгона, о поле Щурково и обѣ между Якимчыка опираетсе, четвертое поле за Ляховымъ бродомъ третинниковъ на два, а на моркгъ тамже сеножати, обѣ между зъ Рабкомъ и съ Петрукомъ подданными ея млсти пни Новгородское, пятое поле тамже в другомъ мѣсцѣ в Ставицахъ, недалеко Ляхова Брода, зъ сеножатию третинниковъ на два, обѣ между съ Петрукомъ и Ждановичомъ подданными ея млсти пни Новгородское и пна Белого, полшнура поля на вочыщу на Надаткахъ, третинниковъ на три, концами однимъ по дорогу Дружыловскую, а другимъ отъ поля Якубовичъ, а боками отъ Обража, которыхъ кгрунтовъ священникоу церкви Лесковицкое вечно держати и ужывати спокойно маєтъ также и торговое празниковъ вышъ менованыхъ свещеникъ тамошній Лесковицкій вечно заживати на вино и ладанъ то оборочати повиненъ, а я вже Иванъ Зябка, малжон-

ка моя, ани сынове мое и никто ин-
шый от даты того листу моего з держе-
ня и уживани тое полволоки кгрунту и
сеножатыхъ в браню торгового от цер-
кви Лесковицкое отыймовати и пере-
шкоды чынити не маю и не мают и веч-
не николи не поруше тое надане мое
пры церкви Лесковицкой заставати ма-
ет. А если бы хто колвек тот кгрунт от
мене на церков Божую записаный оде-
мовати важыл и перешкоду якую кол-
век в уживанью кгрунтов и сеножаты
и браню торгового чынил, теды волно
будет держачому тое церкви свещенику
правне доходит, также я я Зябка каждо-
го в тую данину мою вступуючого, хто-
бы то от церкви Божое Лесковицкое
одыймовал, на суд Божый страшливый
позываю. И на то я Зябка далемъ сес-
мой листъ запис вечыстый фундуш све-
щеникови Лесковицкому теперешнему
отцу Токаревскому и каждому по нем
наступуючому свещенику, под печатю и
и с подписом руки моее, также под пе-
чатми и с подписами рук их млсти па-
нов прытелей моих, землян гдрскихъ по-
вету Пинского, от мене очевисто прошо-
ных на подписахъ ниже менованых.
Писан в Лесковичах, року тысяча шест-
сот чотырдесят третего, мца мая двад-
цат пятого дня. У того листу пры печат-
ях подпис рук тыми словы. Иван Зяб-
ка рукою власною. Jako proszony pieczę-
tarz od pana Iwana Ziabki Alexander
Orda ręką swą. Jako pieczętarz proszony
od iegoomości pana Ziabki Moysiey Kołb
komornik Pinski ręką. Proszony pieczętarz
Jan Tur Zubacki ręką własną. Который
тот листъ фундаыйный запис за проз-
бою пна Ивана Зябки до книг земскихъ
повету Пинского ест уписан.

Изъ актовой книги Пинского земскаго суда за
1643—1644 г. № 13206, л. 88 обр. 89.

№ 225—1643 г. Юля 18 дня.

Жалоба священника Михайловской церкви
села Городна о. Ісаяна Готовицкаго на
братьевъ Буяльскихъ объ оскорбленіи и
побояхъ нанесенныхъ ему и его слугѣ.

Actum in castro regio Drohiciensi fe-
ria secunda ipso festo S. Margeretae Vir-
ginis anno Domini 1643.

Honorabilis praezbiteri Grodecensis ri-
tus graeci protestatio.

Ad officium et acta praesentia castren-
sia Drohicensia personaliter veniens ho-
norabilis Joannes Gothowicki, praezbiter
ecclesiae sancti Michaelis ritus graeci vil-
lae Grodecensis, cum dolore nimio quae-
stus et protestatus est gravique cum quae-
rella deposuit contra nobiles Stanislaum
et Janusium Buialskie, fratres germanos,
filios olim Vincentii Buialski in eo, quia
ipsi in contemptum status ipsius, non ob-
servata pace publica, in vilipendium le-
gum, eundem protestantem et famulum
ipsius, nil mali a quopiam eveniri speran-
tem, die dominico actus praeterito, potu
obruiti, domum suam villae Grodek de
oppido Sokolow nudinis certis negotiis
suis peractis proficiscentem, praecoccupata
eadem via in campis bonorum Sokolow,
primum verbis inhonestis, turpibus, ho-
norem tangentibus disbonoravit, flagella-
verunt et vulnera intulerunt, prout verifi-
cando praemissa idem protestans ostendit
officio praesenti vulnera in scapula dextra,
duo vulnera cruenta cum tumefactione
nimia, et lividina, pro quorum illatione
suprascriptum nobilem Stanislaum Buial-
ski inculpavit. Tandem honestus Nicolaus
Mackowicz famulus ipsius itidem officio
praesenti ostendit vulnera circa dominum
suum illata, unum in capite tumefactum
cum lividine, alium in digito medio ma-
nus dextrae detrusum. . . . item
digitum medium manus sinistrae tume-

factum. Pro quorum illatione eundem nobilem Stanislaum Buiański inculpavit.

Из поточної книги Дрогобицького городского суда за 1641—3 г. 9574, л. 1030.

№ 228—1643 г. Іюля 29 дня.

Инвентарь им. Мильчъ, Ошмянскаго уѣзда, и принадлежавшихъ къ нему сель съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Akt ekstraktu Trybunalskiego inwentarza na majątność Milcz służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt szóstego, miesiąca Februarii siedmnastego dnia.

Przed aktami grodu pttu Oszmianskiego w Postawach lokacyą mającemi, stanowiący osobisto wozny I. kr. mści Wdztwa Wilen. Wawrzyniec Palczewski opowiadał, prezentował y do akt podał ekstrakt inwentarza w Trle głównym W. X. Litt. przyznanego na majątność Milcz służącego, z ksiąg Tblu głł. W. X. Litt. wydanego z obliteracyami na kilku kartach pokleionemi y dopisanymi, przy osobney dołonczoney kopij tymże charakterem co y ekstrakt pisaney, na pomienioną majątność Milcz służący y należący, który podając do akt prosił, aby pomieniony ekstrakt ze wszelką w nim inserowaną rzeczą był do ksiąg głównych spraw wieczystych pttu Oshm. przyjęty y wpisany, iakoż my ony przyiwszy od słowa do słowa w księgi wpisując tak się w sobie ma.

Wypis z knih hołownych Trybunalnych u Wilni odprawowanych.

Leta od narożenia Syna Bożoho tysiącza szestsot sorok tretieho, miesieca Іюlia dwadcat dziewiatoho dnia.

Pered nami sudiami hołownymi na Trybunał u Wielikom kniastwie Litowskom z woiewodstw zeml y powietow na rok tepereszni tysieczna szestsot sorok tretі obranymi, postanowiwszyse oczewisto u sudu

ieho miłost pan Stefan Chronstowski, instygator Welikoho kniastwa Litowskoho, pokładał y przyznał inwentar swoy dobrowolny wodluh prawa sprawlenny, dany y należaczy wielmozhnomu ieho miłosti panu Janu Rudominie, Kasztelanu Nowhorodzkomu, na rzecz mienowitie w niem pomienieniu, prosieczy, aby tot inwentar do knih Hołownych Trybunalnych był wpisany, kotory upisuiuczy u knihi słowo do słowa tak sie w sobie maiet.

Inwentarz majątnosci Mileza w roku tysiąc szescset czterdziestym trzecim spisany, ze wszystkimi poddanymi, żonami ich y dziecmi męskiego rodzaju iako w miasteczku Milczy tak y w siolach do dworu Milczanskiego należącymi.

Dwor Milezanski.

Wrota do dworu wiezne, z tarcie sosnowych robione, z krzyżowaniem na wierzchu, gwoździami żelaznymi przebijane, w wierzei w wierzchu pięty szyną żelazną przybito, przy nich fortka na zawiasach z klamką y z kołkiem żelaznym u wrot zasowka żelazna; wszedszy w dwor po lewey ręce kuchnia, drzwi do niey na biegunach, komin z gliny lepiony, stół z tarcie sosnowey, ławy dwie, komora bokuwa, izba biała, drzwi na biegunach, okien szklannych trzy potłuczonych, piec kałli białych, kominek przez połap wywiedziony; z tey izby komora, drzwi na biegunach, ława iedna; ta kuchnia dranicami nowo kryta. Dom wielki, drzwi do sieni na zawiasach, wszedszy po lewey ręce izba biała, drzwi stolarskiey roboty na zawiasach z zaszczipką y klamką, okienic cztery na zawiasach z zaszczipkami, piec zielony polewany, stoły dwa, zedlik ieden, z tey izby komora bokowa, drzwi stolarskiey roboty na zawiasach z zaszczipką y klamką, w tey komorze piec zielony polewany, z kominkiem przez połap wywiedziony, okiennic dwie, iedna na zawiasach, druga bez zawias, zedel ieden, zedlikow małych trzy; z tey komory alkierz, do niego ganeczek tarciami pierzony, drzwi stolarskiey roboty, z dwiema zaszczipka-

mi, u tego alkierza okiennic trzy na zawiasach z zaszczipkami, z tego alkierza na ganek drzwi stolarskiej roboty na zawiasach z zaszczipkami, ganeczek z balasami; z teyże komory komorka potrzebna, drzwi na zawiasach z zaszczipką, ta izba y komora cegłą wymoszczone; druga izba na przeciwko drzwi na zawiasach z zaszczipką y klamką, ław trzy, piec zielony polewany z kominkiem przez połap wywiedzionym, okienic cztery, dwie na zawiasach, a dwie bez zawias, z tey izby komora, drzwi na zawiasach z klamką y z zaszczipką, okno szklanne potłuczone, okienica bez zawias; z tey izby alkierz, u niego ganeczek z balasami, drzwi na zawiasach z zaszczipką, ta izba y alkierz tarcicami wymoszczone; izdebka bokowa, do niey drzwi na zawiasach, piec zielony polewany, ław dwie, zedlik jeden, okienica bez zawiasow, ten dom wszystek gontami kryty. Staynia, do niey wrota na biegunach z dranic robione, w tey stayni izba biała, drzwi bez zawiasow, piec zielony potłuczony, kominek przez połap wywiedziony; z tey izby komorka bokowa, drzwi bez zawiasow, ta staynia dranicami kryta, już się oszarpała; podle stayni wrota do gumna z tarcic sosnowych robione na wierzchu z krzyżowaniem, domek stary opadły, piwnica z kamieni murowana, drzwi bez zawias, słomą kryta, druga piwnica z drzewa robiona, do niey drzwidwoie, jedne na biegunach z zaszczipką, drugie na zawiasach z zaszczipką, słomą kryta; wozownia, wrota do niey z tarcic sosnowych robione z zaszczipką na biegunach, słomą kryta; swiren, powałusz, na spodzie troie schowanie, u wszystkich drzwi na zawiasach z wrzeciędzami y z zamkami zawieszistymi, w jednym kubłow do sypania mąki cztery, w drugim kubłow dziesięć, w trzecim zasiek na zboże, na wierzchu tego powałusza schowanie troie, drzwi na ganku na zawiasach z wrzeciędzem, z zamkiem zawieszistym, drugie drzwi na zawiasach we szrodku z zaszczipką, ten powałusz dranicami kryty, dwor y sad tynem dębo-

wym y ostrokołem ogrodzony także y ogrod plotem y ostrokołem ogrodzony.

Folwark przy dworze Milczanskim. Wrota wiezne z łotką dranicami kryte; wszedszy po lewey ręce słodownia, wrota do niey na biegunach y drzwi do izby, dranicami kryta, browar, wrota na biegunach, łaznia, drzwi na biegunach, izdebka biała z komorą drzwi na biegunach dwoie, piec białych kałli, okien smolanych trzy, dranicami kryte, kleci dwie, drzwi z zaszczipkami, oboie na biegunach, dranicami te kleci kryte, sernik tarcicami opierzony, tarcicami kryty, stajenka słomą kryta, dom gospodarski z gankiem, w tym domu drzwi czworo na zawiasach, a na biegunach czworo, piecow białych dwa, a piekarniowy jeden, okien szklanych dwie potłuczonych. Obora. Chlewow wszystkich pięć, wrota w nich z dranic, wrota z dworca do gumna z dranic, staynia w gumnie, odryn drewianych trzy, a z płota grodzonych odryn trzy, gumno do młócenia zboża z dwiema osieciami, to wszystko słomą kryto, wrota z pola do gumna dranicami kryte, ozerodow przepłotow czterdziesti dwa, to wszystko gumno y dworzec plotem prasłowym ogrodzono.

Miasteczko Milczanskie włok dwadzieścia dwie.

W rynku *cerkiew*, do ktorey *swieszczennik* trzyma gruntu *eromego* włok dwie, tenże w miasteczku trzyma placu trzy, *dział* abo *sługa* *cerkiewny* trzyma włoki puł, tenże *placow* dwa y puł.

Dom wiezny *karczma*, z ktorey *wespol* z młynem na *Willi*, mytem y z *karczmą* w *Kamieniu* *arędy* *placą* na rok złotych pięćset.

Ulica Połocka. Jan *Cuchalczyez* *woyt* z żoną, ma synow trzech: *Andrzej*, *Iwaszko*, *Siemion*, *wołow* cztery, *koni* dwa, trzyma gruntu włoki *trzec* y *czwierć*, *placow* dwa. *Hryszka Tkacza* *plac* y *włoki* puł, który był *zaszedł* z *maiejności* *Oszmianskiej* do *Mileczy*, tego sobie *wymuie*. *Stani-*

ślaw Czuchalczyz z żoną, syny dwa: Hryszko y Maciusza, wołow dwa, koni dwa; trzyma włoki puł y trzec, plac ieden. Chwiedor Orsnouz, syn ieden Pilip, trzyma włoki trzec, plac ieden. Jakow Oleszyz z żoną, syn ieden Chwiedor, wołow ieden, koni dwa, trzyma gruntu włoki puł y czwierz, plac ieden. Iwan Olexieiewicz z żoną, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, plac ieden. Alchim Olexieiewicz z żoną, syn ieden. Ostafey, kon ieden, trzyma włoki puł, plac ieden. Jwan, wołow dwa, koni trzy, włoka iedna, plac dwa. Chwiedor Isaiewicz z żoną, syny dwa; Iwan y Stefan, woł ieden, kon ieden, trzyma gruntu włoki puł, plac dwa. Hryszko Isaiewicz z żoną, syn ieden, Marko, koni dwa, włoki puł y czwierz, plac ieden. Jan, Michał y Jakub Szylmieniczowie, boiarze abo ziemianie, mają wołow dwa, koni dwa, trzymają włoki puł, plac ieden. Iwan Chodorowicz z żoną, syn Michał z żoną, u tego Michała syny trzy: Jakow, Pawluk y Stefan, koni dwa, włoki trzec, plac ieden. Andrzej Oleszyz z żoną, syn Stefan, woły dwa, włoki puł, plac ieden y puł. Piotr Wołoczukowicz, syn Jakub, kon ieden, włoki czwierz, plac ieden. Woyciech Czaykowski ziemianin z żoną, synow trzech: Tomasz, Jerzy y Andrzej, włoki czwierz, plac ieden y puł. Alexiey Rożycz krawiec, syn Jakow, włoki puł, plac ieden. Łukian Garcarz z żoną, włoki czwierz, plac ieden y puł. Kurian Sleszczycz z żoną, zięć Jan Amewicz, wołow cztery, koni dwa, włoki puł, placow trzy. Marcin Kowal z żoną, syn Iwaszko, włoki trzec, plac ieden, gdzie mieszkał Głowacki, pustosz, włoki trzec, plac ieden. Uboga wdowa plac ieden. Woyciech Litwin z żoną, kon ieden, włoki czwierz, plac ieden. Oponas Kamiński z żoną, synow dwa: Iwan y Wasil, włoki czwierz, plac ieden. Marcin ubogi, plac ieden. Ila Łoszaninowicz z żoną, syn ieden. Matwiey, kon ieden, trzyma włoki czwierz, plac ieden. Mikula Skomoroch z żoną, synow cztery: Olexiey, Zachar, Jakub, Siemion, włoki czwierz, plac dwa.

Staśko Litwinowicz, z żoną, koł ieden, włoki puł, plac ieden. Olexiey młynarz wolny przychoży, włoki puł, plac ieden.

Druga pierzeia na tej ulicy Wilenskiej. Stefan Berleż z żoną, syn Chwiedor, woły dwa, kon ieden, włoki puł, plac ieden. Iwan Łoszaninowicz, syn iego Jasko z żoną, ma syna Chwiedora, kon ieden, trzyma włoki czwierz, plac ieden. Bogdan Łosianin z żoną, syn Iwan, włoki czwierz, plac ieden. Michał Krawiec ziemianin z żoną, synow pięć: Filip, Krysztof, Chwiedor Andrzej, Chwiedor, kon ieden, włoki dwie trzeci, plac ieden. Maxim, Olexiey, Omellan Jankiewiczowie, bracia rodzeni bez żon, mają wołow dwa, kon ieden, włoki trzec, plac ieden. Maxim Krollewicz z żoną, syn Stefan, kon ieden, włoki trzec, plac ieden. Andrzej Piacianowicz z żoną, włoki czwierz, plac ieden. Mikula Łosianowicz z żoną, woł ieden, włoki czwierz, plac ieden. Mikula Kożemiaczyz, syn Ciszko z żoną, wołow dwa, kon ieden, trzyma włoki puł, plac ieden. Jasko Matysowicz rybak z żoną, wołow dwa, włoki puł, plac ieden. Olexiey Krollewicz z żoną, koł ieden, włoki czwierz, plac ieden. Staśko Hryhorkowicz, synow cztery, Jasko Iwan, Omellan, Stefan, koł ieden, włoki cwiere, plac ieden. Wasko Otrochimowicz z żoną, syn Roman, koł ieden, włoki cwiere, plac ieden.

Rynek. Oles Krostosławski młodzieniec, kon ieden, włoki cwiere, plac dwa. Jakim Zuyko z żoną, synow dwa; Iwan y Jakow, wołow dwa, włoki cwiere, plac dwa. Jakub Słoszczycz z żoną, synow trzy: Wasil, Chwiedor, Olexiey, wołow cztery, koni trzy, włoki puł y cwiere, plac dwa. Wasil, Jakub, Iwaszko wołow dwa, włoki puł, plac dwa. Stefan Moysiejonek poszed precz, żona iego z pasierbem Lewonem, trzymają włoki puł, plac ieden. Jakub Rożycz z żoną, synow pięć: Kondrat, Filip, Stefan, Chwiedor, Iwan, koni dwa, włoki puł y trzec, plac ieden puł. Olexiey Berleż z żoną, synow dwa: Wasil y Ja-

kow, koni dwa, trzyma włoki trzy
cwierci y puł, plac ieden y puł.

Zaulek z Rynku. Iwan Berlez z
żoną, synow czterech: Pawluk, Haw-
ryło, Hryhor, y Wasil, wołow cztery,
koni trzy, włoki puł y czwiera, pla-
cy trzy. Iwan Miechwiedowicz z żoną,
synow dwa: Misko y Hryszko, wołow
dwa, koni dwa, włoki puł, plac ie-
den. Zacharia Olexieiewicz z żoną, sy-
now Iwan y Matwiey, woły dwa, koni trzy,
włoki czwiera, plac ieden, plac pusty y
włoki czwiera, na którym był Pawluk Po-
lujan, poszed precz. Powinnosc tych miesz-
czan z każdego placu po groszy szesc li-
tewskich, osobno z zasciankow y morgow
sianożętnych według dawnego zwyczaju, a
z włok osiadłych po kop pułtory.

Sióło Milcz włok trzydziesci szesc.
Pierwsza pusta włoka iedna, drugi Dawid
Maximowicz z żoną, kon ieden, włoki
puł, Omellan Ostaszkiewicz, syn Piotr, woł,
włoki czwiera, Zacharia Hryszkiewicz z
żoną, kon ieden, włoki cwiera, Chwiedor
Maximowicz z żoną, syn Andrzej z żoną,
u niego synow dwa, Onania y Andrzej,
wołow dwa, koni dwa, włoka iedna, Paw-
luk Misienowicz z żoną, syn Wasko, woły
cztery, koni dwa, włoka iedna, Iwan Paw-
łowicz z żoną, synow dwa, Wasil y Ci-
chan, kon ieden, włoki czwiera, tenże na
czynszu włoki czwiera, Arciuch Iwano-
wicz z żoną, kon, włoki czwiera, pu-
sta włoki czwiera, Chwiedor Szczeszuko-
wicz z żoną, syn Andrzej, kon ieden, wło-
ki czwiera, Michał Szczeszukowicz z żoną,
syn Andrzej, woły dwa, kon ieden, wło-
ki puł, pusta włoki czwiera, Borys Wizi-
kowicz z żoną, wnukow dwa, Jachim y
Wasil Borysowczy, wołow dwa, kon ieden,
włoki puł, Stefan Borysow zięć z żoną,
synow iego czterech, Wasil, Michał, Si-
dor, Chwiedor, wołow cztery, koni
dwa, włoki puł, pusta włoki czwiera,
Stanisław Doylid z żoną, kon ieden,
włoki czwiera, Jakim Ostaskiewicz z
żoną, synow trzy, Wasil, Pawluk y
Iwan, woły dwa, koni dwa, włoki

puł, Iwan Zienkowicz z żoną, synow
dwa, Wasil y Dmitr, włoki czwiera, tenże
na czynszu włoki cwiera, Jakow Moysie-
iowicz z żoną, synow ma trzech, Chwie-
dor, Nikipor y Wasil, kon ieden, włoki
puł, Szczepan Mozikowicz na czynszu
włoki czwiera y puł, wpuscie włoki czwiera
y szescina, Awryło Polowkowicz na czyn-
szu włoka y szescina, Awryło Polowko-
wicz z żoną, synow trzy, Iwan, Mikula y
Sierhiey, woł ieden, kon ieden, włoki
puł, Iwan Kuzmicz z żoną, synow dwa,
Pawluk y Dmitr, włoki szescina, Kuzma
Polowkowicz z żoną, synow dwa, Siemion
y Sawa, kon ieden, włoki trzec, Andrzej
Rewiaczko, syn Oponas, woły dwa, kon
ieden, włoki puł, pusta włoki czwiera,
Michałko Czerenkowicz na czynszu, włoki
czwiera, Mikita Siedych na czynszu wło-
ki trzec, tenże na służbie z żoną, syn
Iwan Iwanow, Syn Sidor, woł ieden, kon
ieden, włoki trzec, Jakim Siedych z żo-
ną, synow trzy Chwiedor, Iwan y Cichan,
wołow dwa, koni dwa, włoki trzec, Ste-
fan Czerenkowicz z żoną, włoki czwiera,
Michałko Czerenkowicz z żoną, synow
trzech, Chwiedor, Arciuch y Jakow, woł,
ieden, kon ieden, włoki czwiera, Iwan
Czerenkowicz z żoną, syn Jakow, woły
dwa, kon ieden, włoki czwiera, Szczepan
Czerenkowicz z żoną, synow dwa, Maxim
y Róman, kon ieden, włoki czwiera,
Omellan Karpowicz z żoną, syn Hrehory,
kon ieden, włoki trzec, Chwiedor Hay-
duk z żoną, synow dwa, Matwiey y Omel-
lan, kon ieden, włoki trzec, Jakow Sie-
mionowicz z żoną, synow dwa, Piotr y
Jurko, kon ieden, włoki trzec, Jakim Sie-
mionowicz z żoną, synow cztery, Hryhor,
Andrzej, Iwan y Michał, woły dwa, koni
dwa, włoki trzec, Wasil Siemionowicz z
żoną, synow trzy, Matwiey, Roman y Paw-
luk, woły dwa, koni dwa, włoki trzec,
Michałko Siemionowicz z żoną, kon ieden,
włoki trzec, Szczepan Siemionowicz z żo-
ną, synow trzy, Siemion, Chwiedor y Piotr,
woły dwa, koni dwa, włoki puł, Awryła
Siemionowicz z żoną, synow cztery, Kuz-

ma, Nikipor, Opanas y Pilip, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Siemion Bakunowicz z żoną, synów trzy, Hryhor, Wasil y Jakow, wołow dwa, koni jeden, włoki puł, Hryszko Pawłowicz z żoną, włoki trzec, Iwan Iodeczy z żoną, synów dwa żonaty, Arciuch y Chwiedor, u Arciuch, synów dwa, Chwiedor y Andrzej, u Chwiedora syny dwa, Pawluk y Iwan, wołow dwa, koni trzy, włoki puł, Wasil Iodeczy z żoną, synów trzy, Iwan, Arciuch y Illa, woł jeden, koni jeden, włoki puł, Omellan Iwaszkiewicz ubogi, włoki szescna, Jakim Siemionowicz na czynszu, włoki czwiere, Wasil Siemionowicz na czynszu włoki czwiere, Hryszko Maklakowicz z żoną, synów dwa, Ostapko y Alchim, Ostapko żonaty, synów trzy, Cimoszko, Lewon y Pilip, wołow dwa, koni dwa, włoki puł, Iwaszko Saczynic z żoną, syn Wasil, koni jeden, włoki czwiere, Piotr Saczynic z żoną, syn jeden Iwan, włoki czwiere pustosz, na ktorey mieszkał Piotr Zubaczonok, synów dwa miał Hryhor y Maxim, poszedł precz, trzymał włoki czwiere, Woyciech Damuszewicz z żoną, woły dwa, koni jeden, włoki czwiere, Choma Karpowicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, koni jeden, włoki puł, Ihnat Chomicz z żoną, synów dwa, Iwan y Daniło, koni jeden, włoki czwiere, Wasil Siemionowicz z żoną, włoki czwiere, Iermak przychoży z żoną, syn Stefan, koni jeden, włoki czwiere, Kondrat Michałkowicz na czynszu włoki czwiere, Alchim Jurkowicz z żoną, synów dwa, Jurko y Chwiedor, koni jeden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, pusta włoki puł, Stefan y Hawryło Siemichowicz na czynszu włoki puł, Nikipor Arciuchowicz, koni jeden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, Jakim Siedych na czynszu włoki puł, Konon Michałkowicz z żoną, synów dwa, Mikula y Andrzej, u Mikuly synów dwa, Konon, Jezaria, koni jeden, włoki trzec, Kondrat Michałkowicz z żoną, włoki trzec, Jakow zięć Kondratow z żoną, koni jeden, włoki trzec, Iwan Zubacewicz z żoną, synów trzy,

Andrzej, Omellan y Dawid, Andrzej żonaty, syn jego Siemion, koni jeden, włoki puł, Chwiedor Zubacewicz z żoną, syn Nikipor, woł jeden, koni jeden, włoki puł, Dmitr Torokanowicz z żoną, syn Arasiin, koni jeden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, item pusta włoki trzec, Jakim Wyrwa synów dwa Szczepan y Iwan, koni jeden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Olexiey Borszycz z żoną, syn Hrehor żonaty, u niego syn Pawluk, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki puł, Onania Moysiciewicz z żoną, synów dwa, Iwan y Lewon, włoki trzec, Alchim Burszewicz z żoną, synów trzech: Hryhor, Pawluk y Michał, woł jeden, koni dwa, włoki trzec, Pilip Stankowicz z żoną, syn Choma, ten *do cerkwi* Mileczanskiey należy, trzyma włoki trzec, Jakim Stankowicz z żoną, syn jego Iwan, u tego Iwana synów cztery: Kuzma, Siemion, Dmitr y Mikula, woły cztery, koni dwa, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Alchim Burszewicz na czynszu włoki trzec, Jakim Stankowicz na czynszu włoki trzeci dwie, na dwor zarabiają pustych przy tym siele włoki trzy y trzec. Powinność tego siola: z włoki powinni roboty dwa dni odprawować, trzeci dzień z dymu pieniędzmi z włoki po kop dwie, groszy czterdzieście dwa, żyta z włoki beczkę jedną, owsa beczka jedna, miodu bezmieny cztery, konopi pienki pud jeden, jaiec dwadzieścia, a z włoki czynszowych powinni płacić po kop trzy litewskich, podwodę dwa raz w rok albo pieniędzmi kopę jedną.

Stollo Czyszcze, w tym siele folwark, wrota wiezne iedne z dranic robione nie kryte, po prawey ręce wszedzsy izba biała y piekarnia we szrodku sien, drzwi dwoie na biegunach, to budowanie dranicami kryte; po lewey ręce swirnow starych trzy z drzwiami na biegunach, z zaszczepekami, we szrodku zasięki, dranicami kryte; chlowow dwa z wrotami z dranic robionemi, słomą kryte, guuno, odrzyn dwie słomą kryte, a drugie dwie niekry-

te, gumno gdzie zboże młocą, słomą kryte, po koncach osieci dwie, ozierodow przepłotow dwadziescia, ten solfark wszystek prasłowym płotem ogrodzony y gumno poddani z siola Czyszeza zarabiac powinni. Siolo Czyszeze włok dwadziescia trzy y puł. Dzienis Kuzmicz na czynszu włoki czwiere, Marcin Romysz na czynszu włoki czwiere, Maciey Romysz na czynszu włoki czwiere, Wasil Klukan na czynszu włoki czwiere, Wasil Klukan z żoną, synow dwa, Maxim, Stefan, woły dwa, koni dwoie, włoki czwiere, Jermak Pultoraczycz z żoną, bratanek Wasil, woły dwa, koni dwa, włoki czwiere, Matwiey Pultoraczycz z żoną, syn Zacharia, woły dwa, koni dwa, włoki czwiere, Arasim Pultoraczycz z żoną, synow cztery, Stefan, Maxim, Wasil, Hryhor, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Jermoł Pultoraczycz na czynszu włoki czwiere, Cimoszko Carewicz na czynszu włoki szescina, Maxim Dziemidowicz z żoną, syn Kondrat, woł ieden, kon ieden, włoki trzec, Dzienis Kuzmicz z żoną, synow trzech, Maxim, Jakow, Jwaszko, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Siemion Medzwiadok z żoną, syn Mikula, woły dwa, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki trzec y puł, Iwaszko Mokłotowicz na czynszu włoki trzec, Matwiey Pultoraczycz na czynszu włoki czwiere, Wasil Chomicz na czynszu włoki czwiere, Januk Łopata na czynszu włoki czwiere, Wasil Klukon na czynszu włoki czwiere, Moysiey Awrowicz na czynszu włoki czwiere, tenże Moysiey Awrowicz z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere, Iwan Aydrowicz z żoną, syn Andrzej, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, Pawluk Łopaczycz z żoną, syn Chwiedor, woł ieden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, Januk Łopaczycz z żoną, synow dwa, Andrzej y Siemion, u Andrzeia syn Jakow, kon ieden, włoki trzec, Staska Wara z żoną, syn Korniey, włoki szescina, Janko Gildiszzonek z żoną, synow dwa, Jarmoł y Chwiedor, woły dwa, kon ieden, włoki

trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Wasil Jakimowicz na czynszu włoki trzec, tenże Jakimowicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere, Olexiey Maximowicz z żoną, kon ieden, włoki czwiere, Chwiedor Krywoszyonek y żoną, synow dwa, Michał y Hryhor, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Marcin Romysz włoki trzec, Michałko Komienecz z żoną, synow dwa, Hryhor y Wasko włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Jarmak Łodko na czynszu włoki trzec, Hryhor Lach na czynszu włoki czwiere, Jakow Lachowicz na czynszu włoki czwiere, Wasil Abrachim na czynszu włoki czwiere, Kuzma Gwozdkowicz na czynszu włoki czwiere, Michał Romanowicz na czynszu włoki czwiere, Maxim Dziemidowicz na czynszu włoki puł, Maciey Romaszewicz z żoną, synow dwa, Siemion y Kuzma, kon ieden, włoki czwiere, Iwan Sardynko na czynszu włoki czwiere, Iwan Sardynko z żoną, synow trzy, Hryszko, Michałko y Wasil, kon ieden, włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Wasil Chomicz z żoną, syn Wasil, bratanek Hryszko, włoki trzec, tenże na czynszu włoki szescina, Iwan drugi brat Sardynko z żoną, synow dwa, Jakow y Andrzej woł ieden, kon ieden, włoki szescina, Kuzma Nahumowicz z żoną, Wasil brat iego z żoną, syn Wasilow Auryło, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, Michał Romanowicz z żoną, brat iego Prokop, woły dwa, koni dwa, włoki czwiere, Jermak Łodka z żoną, syn Andrzej żonaty, u Andrzeia syn Choma, zięć Jermakow Sidor, synow iego dwa, Lewon y Roman, woły cztery koni trzy, włoki puł, Wasil Antonowicz z żoną, syn Hryhor żonaty, Hryhorow syn Prokop y Daniło, woły dwa, koni dwa, włoki czwiere i puł, Wasil Abram z żoną, synow pięć, Iwan, Hryszko, Piotr y Kuzma y Kondrat, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere y puł, Wasil Antonowicz na czynszu włoki czwiere, Lewon Duniec z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki

czwierać y szescina, Siemion Mozol z żoną, wnuków cztery, Stefan, Piotr, Iwan y Jurka, woły dwa, koni dwa, włoki czwierać, tenże na czynszu włoki czwierać, Pawluk Antonowicz z żoną, synów trzy, Piotr, Stefan y Iwan, woły dwa, koni jeden, włoki czwierać, tenże na czynszu włoki czwierać, Hryhor Lach z żoną, synów trzy, Iwan, Wasil y Stefan, Iwan żonaty, u niego synów czterech, Oponas, Jurko y Matwiey, Wasil żonaty, u niego synów dwa, Chwiedor y Jakow, woły trzy, koni trzy, włoki puł, Jakow Hryhorowicz z żoną, synów cztery, Jakim, Andrzej, Chwiedor y Matwiey, woły dwa, koni dwa, włoki czwierać, Iwaszko Mokłokowicz z żoną, synów dwa, Michał y Wasil, Michał żonaty, u niego syn Iwan, woły dwa, koni jeden, włoki puł, Olexiey Oponowicz z żoną, synów trzy, Wasil, Prokop y Iwan, koni jeden, włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Stefan Sabinko z żoną, synów dwa, Iwan y Chwiedor, woły dwa, koni dwa, włoki szescina, tenże na czynszu włoki czwierać, Hryszko Romysz z żoną, syn Choma, woły dwa, włoki czwierać, Michałko Romanowicz na czynszu włoki czwierać, Hryhor Lach na czynszu włoki puł, Jakow Lachowicz na czynszu włoki czwierać, Stefan Sabinko na czynszu włoki czwierać, Chwiedor Krywoszyonek na czynszu włoki czwierać, Wasil Abraham na czynszu włoki szescina, Pawluk Antonowicz na czynszu włoki szescina, w puszczie włoki czwierać y szescina, Jermak Łutka na czynszu włoki czwierać, Dzieńis Kuzmicz na czynszu włoki cwiereć.

Powinność tego siola: z włoki powinni dwa dni w tydzień odprawować, trzeci dzień z dymu pieniędzmi z włoki po kop dwie groszy czterdziestu dwu, żyta z włoki beczka jedna, owsa beczka jedna, miodu bezmieny cztery, konopi pienki pud jeden, jaiec dwadzieścia, a z włok czynszowych powinni płacić po kop trzy litewskich, podwodę dwa razy w rok albo pieniędzmi kopę groszy litewskich; z osobna zascianku gruntu oromego z morgu

powinni płacić po groszy szesc litewskich.

Siolo Solonoie włok dwadzieścia y trzecin dwie. Stefan Siemienowicz na czynszu włoki czwierać, Stefan Hunowicz na czynszu włoki czwierać, Moysiey Romanowicz na czynszu włoki cwiereć, Lewon Owsiakowicz na czynszu włoki czwierać, Iwan Kurianowicz na czynszu włoki puł, Oponas Rychlik z żoną, syn Cichon, koni dwa, włoki puł, Pilip Szyhewicz z żoną, synów trzy, Jakow, Pawluk y Matwiey, woł jeden, koni jeden, włoki puł, Awryło Arciuchowicz z żoną, woł jeden, koni jeden, włoki szescina, Iwan Żyhewicz z żoną, synów dwa, Michał y Daniło, woł jeden, włoki trzecina, Iwan Kanonowicz z żoną, synów dwa, Hryhor y Waszko, Hryhor żonaty, syn iego Wasil, woły cztery, koni trzy, pułwłoki, Siemion Malewicz z żoną, syn Iwan, woł jeden, włoki czwierać, Maley Jurowicz z żoną, synów dwa, Chwiedor y Stefan, woły dwa, koni jeden, włoki czwierać, Samson Romanowicz z żoną; syn Maxim, koni jeden, włoki puł, Siemion Arciuhowicz z żoną, braci iego trzech, Alchim, Wasil y Sierhiey, woły dwa, koni jeden, włoki puł, Moysiey Romanowicz z żoną, syny trzy, Szczepan, Ihnat y Jakow, włoki trzec, Iwan Wirwicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, włoki trzec, Sidor Piwowar z żoną, koni jeden, włoki trzec, Maciuch; Maxim y Siemion Ostroszycz, Maciuch żonaty, syn iego Moysiey, Maxim żonaty, syn iego Siemion, woły dwa, koni jeden, włoki puł, Siemion Otroszycz z żoną, synów trzy: Pawluk, Kondrat y Ostapko, wołów cztery, koni cztery, włoki puł, Alchim Ławnikowicz z żoną, synów dwa, Iwan y Maxim, Iwan żonaty, u niego syn Choma, woły dwa, koni jeden, włoki puł, wdowa Daniłowa Ławnikowiczowa woły dwa, włoki puł, Hryhor Rychlik z żoną, syn Łukian żonaty, Łukianow syn Maxim, wołów cztery, koni cztery, włoki puł, Szczepan Tarasowicz z żoną, synów trzy, Onania, Dzieńis y Hryszko, Onania żonaty,

syn iego Chalimon, kon ieden, włoki puł, Olizar Seryczycz z żoną, syn Siemion, woły dwa, włoki trzec, Chwiedor Szulczycz z żoną, synow dwa, Siemion y Jakow, woły dwa, kon ieden, włoki trzec, Iwan Szulczycz z żoną, synow dwa, Hryhor y Maxim, Hryhor żonaty, syn iego Pilip, wołow cztery, koni cztery, włoki trzec, Oponas Szulczycz z żoną, synow cztery, Siemion, Szczepan, Chwiedor y Iwan włoki puł y szescina, Kondrat, Oponas, Szczepan Siemienowiczy Szulczyczy, Oponas żonaty, u niego synow trzy, Iwan, Hryhor, Michał, Szczepan żonaty, u niego synow dwa, Hryhor y Ihnat, woły trzy, koni trzy, włoka iedna, Siemion Rychlikowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Jakow, Iwan żonaty, u niego synow dwa, Jakow y Arciem, woły cztery, koni trzy, włoka iedna, Maley Turbowicz na czynszu włoki czwierec, Usciu Piotrowicz z żoną, syn Auryło, woł ieden, włoki trzec, Siemion Troszycz na czynszu włoki puł, Maley Turbowicz na czynszu włoki szescina, Dzieńis y Wasil Kurianowiczy na czynszu włoka iedna, Dzieńis y Wasil Kurianowiczy z żonami, u Dzieńisa synow pięc, Hryhor, Nikipor, Iwan, Hryszko y Wasil, u Wasilla Kurianowicza syn Cholimion, woły cztery, koni cztery, włoka iedna, Maciuch Otroszycz na czynszu włoki puł, Hryhor Rychlik na czynszu włoki puł, Kuzma Loniewicz z żoną, synow trzy: Iwan, Wasil y Chwiedor, woły dwa, koń ieden, włoki trzecin dwie, tenże na czynszu włoki trzec, Chwiedor Szulczycz na czynszu włoki czwierec, Iwan Spodziwayło na czynszu włoki czwierec, pasierb iego Iwan na czynszu włoki czwierec, Hryhor Chwiedzkowicz z żoną, woł ieden, koń ieden, włoki puł, Iwan Spodziwayło z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki czwierec, Iwan Chwiedzkowicz z żoną, synow dwa: Łukasz y Jakim, woły dwa, włoki czwierec, Maxim Owczynnik z żoną, synow trzy: Chwiedor, Piotr y Hryhor, woły cztery, koni dwa, włoki puł, Szczepan Maximowicz z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki

puł, tenże na czynszu włoki puł. Powinność tego siola iako y w siele Milczu.

Sioło Kamień. Cerkiew z gruntami y sianozęciami y z fundacyą z dawnych czasow do niey należącemi, karczma z ogrodem do niey.

Sioło Szczeszycz włok szesć, czwierec y szescina. Iwan Pup z żoną, zięć iego Trochim Burak, u niego synow cztery: Andrzej, Symon, Maxim y Marcin, woły cztery, koni cztery, włoka iedna. Pawluk Hryniowicz z żoną, brat iego Kuzma, u Pawluka syn Nuprey, woł ieden, włoki puł. Jakow Szczeszycz z żoną, synow trzy: Wasil, Iwan y Nikiper woły trzy, koni trzy, włoki puł. Kondrat Ochremowicz z żoną, woły dwa, koń ieden, włoki czwierec. Arasim Labinicz z żoną, synow dwa: Sawa y Kondrat. Michał brat Arasima z żoną, synow dwa: Hryhor y Chelimon, tychże bracia Choma y Siemion, woły dwa, koń ieden, włoki puł. Andrzej Ochremowicz woyt, syn Stefan, woły cztery, koni trzy, włoki puł. Wasil Ochremowicz z żoną, synow cztery: Chwiedor, Daniło, Trochim, Chwiesko, wołow cztery, koni dwa, włoki czwierec. Korniey Szczerbaczewicz z żoną, syn Hryszko, woł ieden, koń ieden, włoki puł y czwierec. Onania Szczerbaczewicz z żoną, synow trzy: Iwan, Hryhor y Chwiedor, koń ieden, włoki szescina. Iwan Zohlich z żoną, synow cztery: Cimoszko, Sierhiey, Szczepan y Pawluk, woły dwa, koń ieden, włoki szescina. Wasil Szczerbaczewicz z żoną, synow cztery: Jakow, Sawa, Ostapko y Andrzej, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Chwiedor Bordyka z żoną, synow trzy: Lewon, Iwan y Pawluk, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Lewon Mosanowicz z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Charyton Mosanowicz z żoną, syn Iwan, koń ieden, włoki szescina. Lewon Zochlich z żoną, syn Jarosz, Jurko Prockiewicz z żoną, koń ieden, włoki czwierec. Wasil Sirotka z żoną, syn Hryszko, ten żonaty, syn iego Cimoszko, koń ieden, włoki czwierec. Iwan Miedziedz z żoną,

syn Siemion, wołow dwa, koń jeden, włoki czteré. Chwiedor Szezerbaczowicz włoki czteré.

Siolo Bakunki włok szesć, Hryhor Bakun, syn Oponas żonaty, synów cztery, Wasil, Chwiedor, Michał y Nikipor, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Moysiey Biezewicz z żoną, synów trzy, Piotr, Sawosciey y Stefan, Piotr żonaty, u niego syn Jendrzey, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Iwan Hryhorowicz Bakun z żoną, synów dwa, Szczepan Illa, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Kondrat Szoludkiewicz z żoną, Wasil Szoludkiewicz z żoną, koni dwa, włoki puł, Jakow Bokowczycz z żoną, synów dwa, Siemion y Supron, Siemion żonaty, syn iego Hryszko, woły cztery, koni dwa, włoki trzec y czteré, Siemion Biezewicz z żoną, włoki czteré, Stasko Bakunowicz z żoną, syn Olexiey, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Jasko Bakunowicz z żoną, syn Arciuch, ten żonaty, synów dwa, Andrzej y Sawa, koń jeden, włoki czteré, Chwiedzko Bakunowicz z żoną, synów dwa, imiona ich Stefanowie obadwa, włoki czteré, Siemion Bakunowicz z żoną, bracia iego trzy, Iwan, Szczepan y Kondrat, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Marko Bakunowicz z żoną, synów cztery, Wasko, Iwan, Kondrat y Ihnat, koń jeden, włoki puł, Chwiedor Jerkowicz z żoną, synów dwa, Jermak y Kuzma, woł jeden, koń jeden, włoki czteré, Chwiedzko Jerkowicz z żoną, synów trzy, Andrzej, Oroszko y Olexiey, woł jeden, koń jeden, włoki czteré, Iwan Jerkowicz z żoną, synów dwa, Olexiey y Jakim, włoki czteré, pusta włoki czteré.

Siolo Sawiezy włok dwadziescia y puł y czteré. Chwiedor Szyszła z żoną, syn Cimoszko, Andrzej brat Chwiedorow, woły cztery, koni cztery, włoki puł, Parfien Ilikewicz z żoną, woł jedn, koń jeden, włoki puł, Sidor Woznowicz z żoną, koń jeden, włoki czteré, Andrzej Samuyło z żoną, synów dwa, Parfien y Kondrat, woł jeden, włoki czteré, Wasil Woznowicz z żoną, synów trzy, Matwiey,

Filip y Achrem, woły dwa, koń jeden, włoki czteré, Kupryan Czaplicz z żoną, brat iego Choma żonaty, synów trzy, Danilo, Lewon, Onania, koni dwa, włoki czteré, Wasil Michalewicz z żoną, braci iego dwa, Piotr y Makar, koń jeden, włoki czteré, Chwiedor Szyszła, na czynszu włoki puł, Jakow Hryniewicz na czynszu włoki puł.

Siolo Polany. Nowiki włok dwie,— Zienko Klimowicz z żoną, synów szesć, Marek, Chwiedor; Chwiedot, Mikita, Karp y Awryło, Marek żonaty, synów dwa, Szczepan y Omelan, Chwiedor żonaty; synów pięć, Stofan, Olexiey, Mikula, Sawosciey y Simon, Chodot żonaty, syn Pawluk, Mikita żonaty, syn Michał, Karpow syn Wasil wołow siedm, koni pięć, Ostapko Klimowicz z żoną, synów dwa, Iwan y Roman, woły dwa, koń jeden, a wszyscy włoka jedna, Stefan Owłasowicz, synów cztery, Marcin, Iwan, Lewon y Hryszka, woły dwa, koń jeden, Jakow Owłasowicz z żoną, synów dwa, Iwan y Janko, woły dwa, koń jeden, Chwiedor Owłasowicz z żoną, syn Hawryło, woły dwa, koni dwa, u Awryły syn Danilo, wdowa Wasilla Owłasowicza, synów dwa, Mikita y Marcin, a wszyscy włoki trzec y czteré, wpuscie włoki czteré.

Siolo Kuczkowicy włoka jedna. Sidor Maximowicz z żoną, woły cztery, koni trzy, włoki puł, Simon Kuczkowicz z żoną, synów cztery, Piotr, Pawluk, Prokop y Sawa, koń jeden, włoki czteré, Chwiedor Kuczkowicz z żoną, synów pięć, Danilo, Iwan, Hryhor, Nuprey y Jakow, włoki czteré.

Siolo Zabołocie Soczywki w wojewodztwie Minskim. Iwan Soczywko z żoną, syn Siemion, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki czteré, Mikita Soczywko z żoną, synów pięć, Simon, Arasim, Omellan, Filip y Awryło, woł jeden, koń jeden, włoki puł, tenże na czynszu włoki czteré, Siemion Zunowicz z żoną, synów cztery, Wasil, Jermak, Hryszko y Prokop, koni dwa,

włoki czterć, Iwan· Zunowicz z żoną, syn Alehim, woły dwa, koni dwa, włoki czterć, Sazon Czusitra z żoną, syn Naum żonaty, synow iego pięć, Hryhor, Hryszko, Chwiedor, Iwan y Jasko, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki czterć.

Powinność tych siół wszystkich do Kamienia należących: powinni płacić z włoki pieniędzmi po kop szesć, żyta beczka jedna, owsa beczka jedna, miodu bezmienow pięć, gęś jedna, do Wilna abo pieniędzmi płacić, oraz trzy dni kosić, trzy dni żąć, trzy dni osobliwie czasu zniwów z łąk sianożętnych grabić powinni y płacić według dawnego zwyczaju.

Który ten inwentarz według obietca od iasnie wielmożnego imsci pana Janusza Kiszki, wojewody Połockiego, przez mie Stefana Chrzastowskiego, instygatora W. X. Litt. sekretarza I. kr. msci w roku terazniejszym tysiąc szesćset czterdziestym trzecim, msca Lipca dwudziestego wtorego dnia spisania poddanych y mieszczan nie mierzonych gruntów iasnie wielmożnemu Imsci panu Janowi Rudominie Dusiaciemu, Kasztelanowi Nowogrodzkiemu podałem przy ustąpieniu majątności Mł-cza, wolno będzie im na potym pomiarę czynić y grunty weryfikować, iako panu dziedzicznemu. U toho inwentaru pieczat przytłumiona odna y podpis rukitymi słowy: Stefan Chrzastowski instygator W. X. Litewskiego. Który że tot inwentar za przyznaniem osoby wyż pomienionej do knich hołownych Trybunalnych jest upisan, z których y ses wypis pod pieczęcią ziemskou wojewodztwa Wilenskoho wielmożnomu ieho miłosti panu Janu Rudominie, Kasztelanu Nowhorodzkomu jest wydan. Pisan u Wilni. U tego ekstraktu przy wycisnioney pieczęci Trybunalskiey na massie czyli wosku podpisy rak tak iasnie wielmożnego marszałka iako też pisarza po rusku y deputatow własnymi rękoma podpisanych iako też na zakleionej obliteracyi copiatim wyrażonych tymi słowy: Krysztof Chodkiewicz wojewoda

Wilenski, marszałek Trybunalski, Marcyan Wołowicz pisar, Jan Szymkowicz Szklen-ski deputat Ludzki, Marcin Sawgowicz sędzia grodzki y deputat Wilkomirski, Marcin Wołodkiewicz sędzia y deputat wojewodztwa Witebskiego, Maciej Krzysztof Pilichowski deputat wojewodztwa Mscisławskiego, Władysław Kostort deputat xięstwa Zmudzkiego, Krysztof Szuksta podkomorzy Kowienski, Piotr Galinski stolnik y deputat powiatu Orszanskiego, Samuel Rymsha deputat Nowogrodzki, Alexander Lenkiewicz deputat Mozyrski, Adam Szablowski deputat Rzeczycki, tudzież korrekta na kilku kartach y lekta na ostatniej stronicy wyrażają się po rusku pisane w te słowa, Skorygował. Jest u kniach.

Który to takowy ekstrak inwentarza z ksiąg Trybunalskich wydany za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę ad acta jest do ksiąg grodowych spraw wieczystych powiatu Oszmianskiego przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Ошмянскаго городского суда за 1786—1790 г. № 6278, л 46—57.

№ 227 — 1834 г. Ноября 4 дня.

Королевскій позовъ въ судъ настоятельницѣ Дрогичинскаго женскаго Бенедиктинскаго монастыря Софіи. Кищанкѣ по дѣлу о нарушеніи владѣній священника Сѣмятичской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Jubilate proximo anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto

Ex parte poponis Siemiatycensis relatio.

Ministerialis generalis regni nobilis Joannes Mierzwin(s)ki, autenticus. et iuratus, coram officio et actis praesentibus capitalibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens in vim suae fidelis

relationis ubivis locorum faciendae, publice libereque recognovit, quia ipse citationis literalis seu mandati Sacrae Regiae Maiestatis copiam, sigillo regni obsignatam, pro judiciis post curialibus Sacrae Regiae Maiestatis servientis ex parte infrascripti actoris contra citatum inferius nominatum, cuius citationis, mandati Sacrae Regiae Maiestatis tenor est verborum talis.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Rusiae, Prussiae, Mazowiae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czerniechoviaequae, nec non Svecorum, Gottorum Vandalorumque Haereditarius Rex. Vobis Instigatori regni et Religiosae Zophiae Kiszsezanka, abbathisae totique conventui monialium Drohicensium ordinis Sancti Benedicti, de causa infrascripta bonisque vestris generaliter omnibus mandamus, ut coram nobis iudicioque nostro possessor (postcuriali?) Varsaviae aut ubi tum cum in via nostra feliciter instituti fuerimus, a positione praesentis citationis nostrae recte in duabus septimanis personaliter ac perempte compareatis ad instantiam, Honorabilis Alexandri Holadowski, poponis Siemiaticensis ecclesiae ritus graeci uniti, qui vos citat ad reponendum decretum nostrum in contumaciam nulliter et illegitime pro moderno actore stantibus illius certis legalitatibus quin potius nullitatibus obtentum, idque in causa originali per vos moderno actori-ratione certi privilegii, ac si ad malam informationem super mansos et agros in campis villae Silki vel Rogawka, ad capitaneatum Drohiciensem ac si pertinentes sitos impetrationis ac iudicium nostrum instituta, ibidemque per varios anfractus iuris agitate processu, causa latius praemissa enarrantur, citamini itaque ad videndum et audiendum etc. vos ad repositionem decreti per vos nulliter et illegitime obtenti, decreto nostro cogi et compelli, illudque ex rationibus partim in termino insertam cassari causam in integrum resti-

tui, idque quod iuris et aequitatis relatio dictaverit ea in causa statui et sententiarum, — sitis judicialiter responsuri et terminum attentaturi. Datum Varsaviae, feria quarta post festum Sanctorum Omnium proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio, — feria sexta post festum Omnium Sanctorum in anno millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio proxime praeterito, in oppido Drohicin claustroque eorundem citatorum ibidem sito posuit et de positione familiae ibidem praeventae, ut iuris est, publicavit. Super quod suam fidelem relationem coram officio praesenti fecit.

Наз. актовой книги Мельницкого городского суда за 1641—5 г., № 10940, л. 684—5.

№ 228—1648 г. Декабря 1 дня.

Королевская грамота на пониженное владѣніе двумя волоками земли въ староствѣ Пинскомъ священнику о. Александру Волчновичу.

Akt przywileju konfirmacyinego od Władysława Czwartego y Jana Kazimierza krolow polskich na dwie włoki gruntu w ekonomij Pinskiy Mitrofanowi Abramowiczowi Wołoczkwiczowi dożywociem konferowanego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt siódmego, miesiąca Nowembra dziesiątego dnia.

Na rokach święto Michalskich ziemskich powiatu Pńskiego przed nami Michałem Seyfardem horodniczym y sędzią, Pawłem Ordą strażnikiem, Wincentym Terleckim assesorem gubernij Minskiej podsędkami, a Pawłem Kaczanowskim stolnikiem Witebskim, pisarzem, urzędnikami ziemskimi powiatu Pńskiego, stawiając osobiscie patron W. J. pan Adam Jacymcz, regent sądow podkomorskich pttu Pingo, przywilej od nayiasnieyszych

monarchow polskich Stefana Batorego Mitrofanowi Abramowiczowi Wołczkowieczowi na dwie włoki gruntu w ekonomij Piskiej dożywociem dane, nastempnie dla sukeessorow tegoż przez Władysława Czwartego y Jana Kazimierza potwierdzenia tegoż w sposob przenosu z ksiąg grodzkich do akt ziemskich podał, którego nastempne wyrazy: Jan Kazimierz, z Bożej łaski król Polski wielki książę Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Inflandzki, Smolenski, Czernichowski, a Szwedzki Gotow, Wandalow dziedziczny król. Oznaymujemy tym listem naszym komu by o tym wiedzieć należało: pokładany był przed nami przywilej na pergaminie pisany, ręką świętej pamięci Władysława Czwartego pana brata naszego podpisany y pieczęcią kancellaryi większej W-o Xstwa Litt-o zapieczętowany, cały, zupełny y w niczym nienaruszony, oycu Alexandrowi Wołczkowieczowi swieszczennikowi na dwie włoki w starostwie Piskim od świętej pamięci króla Imsci Stefana Mitrofanowi Abramowiczowi niegdy przodkowi tegoż oycy Wołczkowiecza dane służący y doniesiona nam iest prozba imieniem oycy Mikołaja Wołczkowiecza, swieszczennika Wyhonowskiego z powiatu Piskiego, abyśmy takowy przywilej po rusku pisany mocą y powagą naszą królewską stwierdziwszy, onego y synow iego Łukasza y Piotra Wołczkowieczow przydzierzaniu y używaniu tychże wlok y przy wszystkich wolnościach od króla Imsci Stefana nadanych y osobliwym przywilejem wyżey namienionym świętej pamięci króla Imsci pana brata naszego stwierdzonych zachowali, który to przywilej słowo w słowo wpisując tak się w sobie ma:

Władysław Czwarty, z Bożej łaski król Polski, Wielkie książę Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Inflandzki, Smolenski, Czernichowski, a Szwedzki, Gotow, Wandalow dziedziczny król. Oznaymujemy tym listem naszym komu to wiedzieć należy: pokładany był przed nami przywilej ręką świętobliwej pamięci króla

Imsci Stefana podpisany na włok dwie Mitrofanowi Abramowiczowi dany y doniesiona iest do nas prozba, abyśmy ten przywilej mocą y powagą naszą królewską stwierdzili, który po tytule tak się w sobie ma:

Czynym znamenito sym naszym listom, iż z woły y przeyrzenia Bożoho poddany nasz bywszy żyd Piskiy Moysey, a teper z chrystu Mitrofan Abramowicz Wołczkowiecz, uznawszy prawdę pisma Bożoho, przystupywszy do wery chrystyanskoie zakonu hreczeskoho w mieście Piskom czerez władku tamosznego Piskoho y Turowskoho Kiryła Terleckoho u weru chrystyanskuiu ochrzczone iest, a iż od żydow prymowku y nebezpieczeńść ponosyt, jakoby zostawszy chrystyaninem zmienszył ważność stanu swoieho, że wżo nawezka y hołowszczyzna jako prostomu czelowiku jemu należały meła, jno gdyż to nowy chrystyanin Mitrofan Abramowicz Wołczkowiecz do spółku wery chrystyanskoie przystał, aby przy łasce wiecznoy Bożoy tu też między chrystyany ucztywost, a od żydow bezpieczeństwu używał, pro to z łaski naszoie hospodarskoie ieho do poważenia szlacheckoho prypuszczaiem, iż hde by se przyhoda jakaja nad nym stała, nawezku y hołowszczyznu tak jako szlachcie w statucie iest opysano wo wsem rownuju iemu postanawlaiem y w oboronu ieho naszu hospodarskuju berem, a nadto na pożywienie ieho dały jesmo jemu y sym listom, naszym dajem tomu Mitrofanu dwie wołoce zemli pustoie do żywota ieho w starostwie Piskom tam, hde ieho myłost kniaz Janusz Korybotowicz Zbarazki, wojewoda Brasławski, starosta Piski y Kremenecki jemu zawesty y podatki każet, z kotorych on czynszow, nykotorych podaczok dawaty ani służby do zamku naszoio Piskoho czynity ne majet, odno czasu potreby toho zamku naszoio, jako inszaja szlachta, boronyty budet powynen, a jestlyby też on dla pożywienia swoieho handlem se bawyl yno iż toż z storony zapomożenia nowo, iemu do wery chrysty-

anskoie przystupywszy potrzeba prymusyla, toho używały iemu dozwolaiem, przed se pry takowoy że ieho ważnocy stanu jako wyżey opysano zostawujem, o na twerdost toho dały jesmo jemu ses nasz lyst z podpysom ruki naszoie hospodarskoie y z peczatiu naszoiu Pisan u Horodne, leta Bożoho narożenia tysecza piatsot osmdesiat wtoroho, nusiaca Junia dwadecat treteho dnia. Stefanus. Rex, Wencław Abrypa pysar. Do ktorey my prozby iako słuszney łaskawie się skłoniwszy, mianowany przywilej tu inserowany we wszystkim mocą y powagą naszą krolewską stwierdzamy y znacniamy, według którego przy spokojnym używaniu tak wolności nadanych, jako y wlok dwóch ze wszystkimi jey pożytkami czesnego Alexandra Wołczkowieza do żywota iego zachowujemy, na co dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć W-o Xstwa Litt-o przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Wilnie, dnia pierwszego, miesiąca Decembra roku Panskiego tysiąc szesćset czterdziestego trzeciego, panowania naszego Polskiego iedyndastego, a Szwedzkiego dwónastego roku. Władysław Rex. Stanisław Narusiewicz referendarz y pisarz mp.

My tedy Jan Kazimierz król, do prozby jmieniem zwyż rzeczonego oycy Mikołaja Wołczkowieza swieszczennika Wyhonowskiego do nas wniesioney, łaskawie się skłoniwszy, przywilej tu wpisany we wszystkim mocą y powagą naszą krolewską zmocniwszy, przy dwóch wlokach y przy wszystkich wolnościach Mitrofanowi Wołczkowiezowi, przodkowi iego od królów Ichmsciow wzwyż mianowanych miłosierwie nadanych y od nas per praesentes stwierdzonych, onego samego y synów iego zwyż mianowanych Łukasza y Piotra Wołczkowiezow inviolabiliter zachowujemy y aby od wszystkich których należy zachowani byli waruiemy. Na co dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć W-o Xstwa Litt-o przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dwódziestego drugiego, miesiąca Kwietnia roku Panskiego

tysiąc szesćset szesdziesiąt piątego, panowania naszego Polskiego y Szwedzkiego osmdnastego roku. U tego przywileju confirmacyinego, na pargaminie pisanego, na sznurze jedwabnym, przy pieczęci wielkiej W-o Xstwa Litt-o zawieszoney podpis króla Imsci, jako też podpis pisarza Litt-o z adnotacją, niemniej też suscepta grodzka Pinska sądowa w te słowa: Jan Kazimierz król (L. S.) Confirmacia przywileju świętey pamięci Władysława króla Imsci na dwie włoki swieszczennikowi Wyhonowskiemu Mikołajowi Wołczkowiezowi z powiatu Panskiego, Andrzej Kotowicz pisarz W-o Xstwa Litt-o, starosta Grodzienski, horodniczy Welonski. Roku tysecza szesćset szesdziesiąt szóstoho, miesiąca Henwara dwanadcatoho dnia. Welebnyi otec Wołczkowiez Mikołaj przywilej ieho krolewskoy miłosoty ku aktykowaniu do knih grodzkich Panskich podał. Stefan Tur podstarosy Pinski, Alexander Buszkowski sędzia Grodzki y podczaszy Pinski, Hrehory Kazymier Szyrma pisarz grodzki Pinski, wpisany do xiąg grodzkich Panskich. Ktory to przywilej za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt jest do ksiąg ziemskich Pin. wpisany.

Изъ актовъ книги Пинскаго земскаго суда за 1797—1799 годъ, № 19240 стр. 480—484.

№ 229—1648 г. Декабря 2 дня.

Листъ инзя Александра Людовика Радзивилла съ разрѣшеніемъ Лаховскому пресвитеру свободнаго перемола 20 бочекъ хлѣба на мельницѣ м. Лахвы.

Akt listu od I. O. xcia Alexandra Ludwika Radziwiła na dwadziescie beczek wolnego mliwa prezbitrom Łachowskim wydanego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, miesiąca Nowembra siódnego dnia v. s.

Przed aktami Jey Imperatorskiej mosci wielicestwa Katarzyny Alexieionny

Drugiej, monarchini samowładnacey całą Rosją etc. grodzkiemi pttu Słuczor. stawiając osobiscie I. X. Piotr Płyszewski, prezbiter cerkwi Łachowskiej, kopią listu od I. O. O. xżat Radziwiłłow prezbiterom Łachowskim nadanego y onymże na rzecz we szredzinie wyrażoną służącego przy liście samym autentycznym do akt podał, która tak się wyraża:

Alexander Ludwik Radziwiłł xiąże na Ołyce, Nieswiżu, hrabia na Szydłowcu, Mirze, Krożach, marszałek W. X. Litt. Upitski. exstarosta Szawelski etc. Oznajmujemy tym listem naszym, iż chcąc my nadania funduszu s. pamięci przodków naszych utwierdzić y umocnić, ażeby y na dalsze czasy chwała Boża w cerkwi założenia Narodzenia Nayswiętszy Panny w Łachwie, majątności naszej, odprawowana była, za suppliką oycy Kondrata Tymofiejewicza y Jana Markiewicza przy teyże cerkwi Łachowskiej swieszczennikowi, postapilismy onym w młynie naszym zboża beczek dwadzidscia, to iest beczek z osobna po dziesięć na każdy rok po sobie idącey mleli, iakoż y ninieyszym listem naszym żydowi arędarzowi y na potem będącym rozkazujemy y mieć chcemy, ażeby wyż rzeczeni prezbiterowie y po nich będące nie mieli żadney przeszkody, nie więcej iednak iako się pomieniło, a w tych dwudziestu beczkach ma się inkludować wszelkie zboże, a iesliby więcej nad wyrażenie, ciż iako inni powinni miarkę dawać. I na tośmy dali ten list przy pieczęci, z podpisem ręki naszej. Pisan w Łachwie dnia wtorego Decembra tysiąc szescset czterdziestego trzeciego.

U tey kopii podpis aktora oraz oznaczenie pieczęci tak się wyraża: Alexander Ludwik Radziwiłł (L. S.) Ktora to takowa kopia za podaniem do akt wespoł z autentykiem przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg grodzkich pttu Słuczor. przyięta y wpisana.

№ 280—1844 г. Марта 28 дня.

фундушъ православной церкви въ им. Шкопахъ.

Actum in castro Mielnicensi Sabbatho Magno post dominicam Ramispalmarum Quadragesimalem proximo anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto.

Fundatio ecclesiae Rutenicae in Szkopy.

Coram officio capitaneali (cui protunc generosi Sebastianus Tarkowski vicecapitaneus et Felix Beydo notarius castrenses Mielnicenses residebant) ac sub delegato infrascripto et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens Magnus Miecislavus a Szkopy Mleczo in Siliwonki et Boża wola — etc. haeres, capitaneus Mielnicensis, ulicus Sacrae Regiae Maiestatis (cum in locum officii ipsius capitaneatus, quo ad recognoscendam et suscipiendam infrascriptam fundationem spectat, generosus Laurentius Radlenski subdelegatus praesidebat, hoc munusque subdelegationis in se libere assumpsisse fassus est), sanus mente et corpore existens, a foro, terris, discriptus, iuribus iurisdictionibusque suis quibusvis propriis et competentibus recedendo, praesenti vero foro et iurisdictioni ipsius, quo ad actum praesentem spectat in se, posteros ac bona sua omnia benevole assumpta, publice libereque recognovit, quia ipse ad perpetuam rei memoriam, laudem et gloriam Dei Omnipotentis Sanctissimaeque et Individuae Trinitatis, in augmentum cultus Divini et refocillionem Sacris Sacramentis animarum cristianarum piae intentioni suae satisfacere et gloriam Divinam prosecui, propagare multiplicareque studens ac saluti animae suae et antecessorum suorum consulere pro debitisque suis Redemptorem suum et Judicem futuri saeculi placare intendens, in his quoque, quae a Deo conces-

sa habet, Eundem glorificare volens, ecclesiae orthodoxae ritus graeci noviter per se fundatae et erectae praesbiteroque circa eandem ecclesiam commoranti, obsequia Divina exercenti, in sancta unione existenti, bonorum suorum haereditariorum functi terrae agri videlicet mansos tres, primum pro hiemali in bonis Szkopy. penes granitiem Borychowska ex una, et agri dicti Protasowskie-o partibus ab altera, in longitudinem a granitie Wyrozębska ad silyam Szkopowski se protendentem; alterum mansum pro aestivali conseminatione in bonis Borychowo, inter agrum Grekowskie ex una et nobilis Joannis Borychowski, camerarii terrestris Drohiciensis partibus ab altera, in longitudinem a granitie Szkopowska ad granitiem Zarunelska se protendentem, tertium vero mansum vacantem, vulgo *na ugor* itidem inter metas easdem Grekowska ex una et praefati Borychowski camerarii terrestris Drohiciensis partibus ab altera iacentem, ab eadem granitie Szkopowska ad praefatam granitiem Zarunelska se extendentem. Tum et additamentum in haereditate eiusdem villae Borychowo per duo stadia longitudinis, latitudinis vero sulcorum quatuordecem. Item aream cum aedificiis et horto in bonis Szkopy ex opposito cemiterii ecclesiae praefatae ad praesens fundatae iacentem, in longitudinem duorum stadiorum, in latium autem quadraginta sulcorum dedit, donavit, fundavit, inscripsit et resignavit, prout praesentibus dat, donat, inscribit fundat et resignat perpetuo et in aevum, hac sua praesenti personali et spontanea recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1642—1650 г. № 10686, л. 292 об.—293—4.

№ 281—1644 г. Мая 28 дня.

Фундушь Рухоцкой церкви, Пинского уѣзда.

Запис пна Александра Орды записаня кгрунту на церковь Рухоцкую.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот сорокъ четвертого, мсца мая трыдцат первого дня.

На рокахъ судовых земских о святой Троицы рыскомъ святе прыпалыхъ и у Пинску судовные отправованных, перед нами Яномъ Кирдеемъ Грычыною судею Владиславомъ Протасевичомъ подсудкомъ а Якубомъ Окгородзинскимъ писаромъ, врадниками судовыми земскими повету Пинского, постановившысе очевисто его млст пан Александер Орда, земени гдарский повету Пинского, положившы лист добровольный вечыстый запис свой отцу Федоровичу Турчыновичови священникови Рухоцкому на реч в томъ листе описаную данный и служащий, которого во всемъ устнымъ и очевистым признаньемъ своимъ ствердившы, просилъ, абы тот лист его млсти принят и до книг земскихъ повету Пинского уписан былъ. Мы врад того листу огледавшы и чытаного выслужавшы, до книг уписать есмо велели и слово од слова так се в себе маєт.

Я Александер Орда, земени гдарский повету Пинского, сознаваю и чыню явно сим моимъ листом добровольным вечыстым записом, иж мы, маючи церковь под послушенствомъ насветийшого патрыярхи нашего Константиноцолского маенности нашей Рухчу, на которую первой сего записомъ нашимъ з роженнымъ моим его млстю паномъ Лвомъ Ордою певный кгрунтъ з сеножатми и принадлежностями на выховане священника Рухоцкого телер в той церкви хвалу Божию отправуючого отца Федора Турчыновича, а по жыvote его и инымъ при той церкви Рухоцкой будучомъ записавшы и ограничывшы тому священ-

никови и по немъ: наступующимъ до держани подали и поступили, чего и на сес час тот священникъ нашъ держачимъ есть, а тепер знову з доброе воли мое з части мое имени Лючах и Рухчах видечы бытъ речъ слушную и потребную для хвалы Божое одпущения греховъ и збавения души моее, до тамтого первой записаного кгрунту тепер одлучившы од тое мастности моее подданого моего Рухоцкого одного на име Кузму Сачевича Богдановича и з жоною и сынами его: Иваномъ, Хомою и Федоромъ, з кгрунтами ороыми, тепер под нимъ будучими, которого межы кгрунтами подданных моихъ держать, меновите под приселеномъ названым Колядынским, о межу од приселения пляцу церковного, где тепер священникъ Люхоцкий мешкает, моркгъ одян и прutowъ осмъ, на урочыщах в Рози, на килку месцахъ моркгъ, у першыхъ сыросекахъ прutowъ двадцат, в задних сыросекахъ моркгъ, у пасецы литовской прutowъ двадцат, у Пенякахъ середнихъ моркгъ и прutowъ пят а сеножатми до того кгрунту належачими, з волнымъ рубанемъ дровъ и заживаня, с поддаными моими попасовъ и пожытковъ до того кгрунту належачыхъ, з работою, которое в каждый тыден: с того кгрунту священникови по тры дни, с тым, щым роскажет, а жонка по дню в каждый тежъ тыден и подводы за панщизну без жадное и иншое повинности отправоват маєт на помененую церковь Рухоцкую, вечно дарую и записую, зараз през ене-рала и стороною шляхту в мод, в держане и спокойное вечыстое: уживане помененому теперешнему священникови до живота его, а помененым наступующим священникомъ, которые мають бытъ за поданем отцовъ игуменов Купетицких на вечные часы подаю, а сам се вжо того подданого моего з кгрунтами, службою и повинностю его вечно зрекаю и вжо в того подданого моего я самъ, малжонка, потомковое мое, если бы мне их Пач Богъ даг рачыдъ, поготовю бра-

тя, близкие кровные и повинные мое жадного права и приступу до того подданого з кгрунтомъ и внамнейшую част вступоват и од тое церкви з держани од священниковъ Рухоцкихъ одеймоват не маю и не мають вечными часы. И на то я Александр Орда даю сес мой лист под печатю и с подписомъ руки моее, такъ же с печатми и с подписами рук их милости пановъ приятел од мене очевисто упрошонов, на подписах имени нижей выражоных. Писан у Пинску, року тисеча шестсотъ сорокъ четвертого, меча мая двадцать осмого дня. У того листу при печатех подписы рук тыми словы: Alexander Orda ręką własną. Lew Orda ręką swą. Andrzej Niepranowicz komornik powiatu Ruskiego ręką. Который лист за признанемъ и прозбою его милости пана Александра Орды до книг земскихъ повету Пинского ест уписан.

Изъ поточной книги Пинского земского суда за 1643—1644 г., № 13206, л. 986—987.

№ 232—1644 г. Мая 31 дня.

Вводъ священника Рухоцкой церкви во владѣніе семьею подданныхъ.

Посесыя священника Рухоцкого подданного и кгрунту.

Лета от нароженя сына Божого тисеча шестсотъ сорокъ четвертого, меча мая трыдцат первого дня.

На роках судовыхъ земскихъ о святой Тройцы рымскомъ святе прыпалыхъ и у Пинску судовно отправованных, перед нами Яномъ Кирдеемъ Грычыною судею, Владыславомъ Протасовичомъ подсудкомъ, а Якубомъ Окгородзянскимъ шсаром, врадниками судовыми земскими повету Пинского, ставшы очевисто Александр Ольпинский, енераль повету Пинского, квит свой интромисыйный с печатми своею и стороны шляхты и с подписомъ руки своею ку записаню до

книгъ земскихъ повету Пинского признал в тые слова.

И Александр Олпинский, енераль его кор. млсти повету Пинского, создаваю то спм моим интромисыйнымъ квитомъ, нж в року теперешнемъ тисеча шестсотъ чотырдесятъ четвертомъ, мсца мая трыдцатъ первого дня, маючы и пры себе стороною трох шляхтичов, пна Яна Шыдловського, пна Станислава Яблонского, а пна Миколая Янковского, с которыми за ужытемъ будущи мие у суду земского пры признаню листу запису од его млсти пана Александра Орды на записане вечностю подданого Рухоцкого Кузмы Сацевича Богдановича з жоною, з дѣтми, з кгрунтами, пожытками и прыналежностями их на церковь Рухоцкую, в мастиности его млсти будущую, именовите в записе его млсти менованую, подлуг которого того менованого запису своего его млст пан Орда священнику Рухоцкому отцу Федорови Турчыновичу, тепер пры церкви Рухоцкой будущому, в моц, в державе и в спокойное ужыване до жывота его, а на помененую Рухоцкую церковь на вечност през мене енерала и шляхту подалъ, водлугъ которого подання добровольного его млсти пна Александра Орды помененый отецъ Федор того подданого Кузму зо всѣмъ водлугъ запису его милости до жывота своего, а ииенемъ отца Лярыона Денисовича игумена монастыра Купятицкого на вечност до по́сесыи свое взявшы, держачымъ зосталъ и то мною енералом и шляхтою освѣдчылъ, а я то все, штом в той справе видѣлъ и слышал, на сесъ квит мой списавшы, даю ку записаню до книгъ земскихъ Пинскихъ. Писан у Пинску, в ызбе судовой, року мсца и дня звышъ писаного, Александр Олпинский енерал рукою. И тоє сознанье енералово и квитъ его интромисыйный до книгъ земскихъ повету Пинского ест уписанъ.

Изъ актовой книги Пинского земского суда за 1643—1644 г. № 19206 а. 987.

№ 233 1644 г. Юля 11 дня.

Грамота кор. Владислава IV, предоставляющая священнику Св.-Никольской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Стефану Кучковскому пожизненно завѣдывать этой церковью и заботиться о ея внѣшнемъ и внутреннемъ благоустройствѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta in crastino festi Omnium Sanctorum anno Domini 1645.

Poponis Drohicensis oblata privilegii.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Stephanus Kuczkowski, poponus Drohiciensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, ipsi per Sacram Regiam Maiestatem benigniter datum, manu propria eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis subscriptum et sigillo minoris cancellariae Regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Wladisław IV, z łaski Bożej król Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Inflankie, Smolenskie, Czernichowskie y Szweczki, Gocki, dziedziczny król Vandaliski. Oznaymujemy tem listem naszymъ wszemъ wobecъ y kaszdemu zosobna, komu to wiedziecъ należy, iż my, z łaski y dobroczynności naszej krolewskiej Wielbnego Stephana Kuczynskiego, swieczennika Drohickiego, przy spokoynemъ używaniu cerkwie Swietego Mikołaja w tymъ tamъ miescie naszymъ Drohiczynie będącey takъ, jako przedtymъ używał, zachować y zostawicъ umislilismy, jakoszъ ni-nieyszemъ listemъ naszymъ zachowujemy y zostawniemy do ostatniego wieku swe-o życia, pozwalającъ mu przerzeczoną cerkiewъ ze wszystkiemi grontami, lasami, borami, gajami, rolami, ogrodami, pasza-

mi, sadzawkami, poddanemi i ich czynszami i innemi należnościami y przynależnościami, jako antecessorowie jego trzymali y używali, aby i on sam trzymał y używał, obiecując imieniem naszym i najasniejszych successorow naszych wyżej wspomienionego Wielebnego swieszczenika Drohickiego od spokojnego używania cerkwie rzeczoney nie oddalac, ale owszym przy calem prawie je-o zachowac, co najasnieysi successorowie nasi uczynią, tak iednak, aby temusz wielebnemu swieszczennikowi te cerkiew Świętego Mikolaia, która znaczego ratunku potrzebuie, według upodobania swego restaurowac y na chwale Bożą postawic wolno było. Co do wiadomosci kaszdego, mianowicie urodzonego Marka Wodzin-skiego, starosty Drohickiego teraznieyszego i innech na potym będących przywo-dząc, rokazujemy, by tego wielebnego swieszczenika przy wolnosczy naszej zachował, prawa iednak nasze krolewskie, Rzeczy pospolitey y decretu commissar-skiego wcale zachowując. Na co dla lep-szey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć koronną przycisnąc rokazalismy. Dan w Warszawie, dnia 11 miesiąca Czerwca roku Panskiego MDCXLIV, pa-nowania naszego Polskiego XII a Szwec-kiego XIII roku. Conservatia przy cer-kwiey świętego Mikolaia wielebnego swieszczenika w Drohiczynie. Joannes Franciscus Lubowicki regni secretarius manu propria. Vladislaus Rex. Post cuius quidem privilegii ingrossationem eun-dem offerens prænominatus rursus ad se recepit et officium praesens de restitutio-ne ipsius quietavit.

Изъ актовой книги Мезьницкаго городского суда за 1642—1650 г. № 10886, л. 587, 588.

№ 284—1644 г. Сентября 20 дня.

Грамота короля Владислава IV съ вызовомъ на сеймъ для суда уніатскаго священника Троицной Бѣльскаго церкви Ивана Малишевскаго и др. лицъ по обвиненію о насилахъ и преслѣдованіяхъ православныхъ на религіозной почвѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post festum Sancti Michaelis Archangeli proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto.

Patrum Manasterii Bielseensis relatio.

Ministerialis generalis . . . *) et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis, ubivis locorum faciendae, publice libereque recognovit, quia ipse mandati sacrae regiae maiestatis, sigillo regni obsignati, pro comitiis proxime venturis servientis copiam autenticam, cuius tenor talis:

Wladislaw IV, z Bożey łaski Krol Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmuckie, Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie, a Swecki, Gocki, Wandalski dziedziczny krol.

Tobie wielebnemu Iwanowi Maliszewskiemu, popowi Troieckiemu Bielskiemu, także Jozefowi Bakowieckiemu, władice Włodzimierskiemu y Lucianowi, protopopie Bielskiemu, unitom, jako starszym y przyncipalnym sprawy tey motoram, z osoby, z dobr waszech wszystkiech, także sprawy nizey opisaney rokazujemy, abyscie przed nami y senatorami naszymi, którzy przy boku naszym na seymie teraznieyszym zasiadać będą, szostego dnia od zaczęcia się onego, pierwszy iednak

*) Въ книгѣ этой верхніе края листовъ отъ сырости огнили и выкрошились; выкрошившіяся и выдѣланы нѣтъ обозначены точками.

exkludowawszy, staneli na instalią y prawne poparcie instigatora naszego koronnego iiego delatorow pobożnego Nicodema Fiedorowica y iiego pastora, z którego przytomnością czyni, wielebnego oycę Athanazego z Kozielska Puzyny, władky Łuckiego y Ostrozkiego y namiestnika iiego Meletiusza Marcinowicza yhumie-na Bielskiego powodow, którzy was na seymie blisko przeszłem contumatiey pozywają o to, iż ty Maliszewski, przepomniawszy boiazni Bożej, nie respectując na stan swoy duchowny, a zaprawiwszy sie z instinkciey y naprawy albo subordinatuey principalnych adherentow swoich, zdawna na turbowanie y przesladowanie duchownych y swieckich ludzi starożytnuey religiey greckiey, sprzeciwiając się prawu pospolitemu, constitutionom seymowem y win w nich opisanech by namniey sie nie obawiając, ale naruszając pokoy pospolity mianowicie między religią grecką pactami y constituciami stwierdzony, smiał y ważył się dnia poniedziałkowego, który święto Młodziankow według kalendarza Rzymskiego roku blisko przeszłego tysiąc szescset czterdziestego czwartego obchodzono, ciała zmarłych arestować, za sluby woly grabić powodow sprawy tey arestujesz, grab. bardzo krzysz srebrny duchowne y inne y besprawia wyuzdaną swą złością disunitom czynisz. Gdy ten pomieniony Fiedorowic według zwyczaju chrzescianskiego bywszy u chorego z Sakramentem Panskim zwracał się nazad, ty Maliszewski przysposobiwszy sobie ludzi iakichsi swawolnych, których tobie imiona lepiej są wiadome (z któremi powodowa strona, iako skoro będzie o imionach y przezwysskach ich wiedziała, zdrowe sobie zachowuje prawo), zastąpiwszy mu na drodze, naprzodes go słowy szkodzocemi dobrej sławie y stanowi iego sromotnie zelżył, a tym nie contentując się zbit, za włosy wzięwszy targał, po ziemi włoczył, kolana-

mi do ziemi tłukł, ryzy epatrachel alias ornat, stule, habit zakonniczy z niego zdart, a co większa kielich srebrny z łyżeczką srebrną y wozduszkami bławalnymi, które byli na kielichu, gwałtownie odiał, pozostałe cząstki naswiętszego sakramentu, których nie pożył chory, szarpając besbosznie, na ziemi s kielicha przełał y podeptał y wszystkie te rzeczy przesłup y szarpanie nabyte z sobą pobral y poniosł y do tego czasu ie chowasz. Pozywają was tedy pomieniony władika y protopopie, iako principalnych subordinatorow, a ciebie iako facti comprincipale, Maliszewski, do widzenia y przysłuchania się i z sobą podług prawa w tey mierze opisanego za takowe gwałtowne excessi przes cie przeciwko prawom, które kasdemu pokoy obwarowali y assecurowali pospolity, popełnione, podług umowy tech praw y constitutuey postopiono będzie, na którym terminie aby sie stanowił zawicie y na to wszystko, co przeciwko tobie tak z pozwu tego, iako y s protestatuey w tey mierze uczynionej na tym że terminie szyroce proponowano y obiasniono będzie usprawiedliwił, pozywają, cie powodowie. Dan w Warszawie, w poniedziałek po swiecie, Naswiętszey Panny poczęcia, roku Panskiego tysiąc szescset czterdziestego czwartego—feria quinta in Vigilia festi sancti Mathaei Apostoli et Evangelistae proxima

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда
1646—1652 г. № 10942 л. 83—5.

№ 235- -1644 г. Ноября 4 дня.

Фундушовая запись княгини Рании Соломерецкой въ пользу Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинскаго Повѣта, на сенокать подъ названіемъ «Микольская гряда».

Akt listu ieym. p. Solomereckiey Swiaszczennikom Wysockim nadania sianozęci.

Лета от нароженья сына Божого тысяча шестсот шестдесят червертого, мѣсяца июня сего дня.

На речках кгородских в замку гедарском Пиньском мѣсяца июня прыпалых и порядкомъ правным судовъне отпированных, перед нами Якубомъ Квинвидом и Панькевичомъ, стольникомъ и подстаростим, Стефаномъ Викторыномъ Туромъ судьею, а Петромъ Водзькиромъ Поклоньскимъ скарбникомъ и писаромъ, урядниками судовыми кгородскими повѣту Пиньского, одъ велможного его млсти пна Яна Кароля Млоцького, Пиньского, Гелметского старосты установленными, постановившысе очевисто в Боге велебный отецъ Иоанъ Данилевичъ Мопцынский, священникъ Высоцкий, маестности его млсти пна Ариолфа Ксандройтя, войскового Пиньского, подалъ къ актыкованью до книгъ кгородскихъ Пиньскихъ листъ велможное в Богу з сего света зопшлое ея млсти пни Рании Госецкое Соломерецкое каштеляновое, Смоленское, на речнижей в немъ выражоную, в Боге велебному отцу Даниелю Федоровичу протопопе и другимъ особомъ духовнымъ в месте Высоцку мешкающимъ данный, просечы, абы прынятъ и до книгъ уписанъ былъ, которого мы врадъ прынявшы до книгъ уписатъ есмо велели и уписуючы в книги слово в слово такъсе в себе маетъ.

Я Рения Гоская Соломерецкая, каштеляновая Смоленская, вѣдомо чыню симъ своимъ листомъ каждому, кому бы о томъ вѣдати належало теңер и на потомъ

будучого веку людямъ, ижъ я, идучы за волею Божьею и хотячы собѣ тымъ разыскати ласку Божию (о которой не похотѣю), абы презъ особы духовныя хвала Божая в церкви Божей никгды не уставала, тоемъ собѣ обрала и улюбила и для того оныхъ якъ слугъ Божиихъ потребами разными опатровати належитъ водлугъ словъ Хрстовыхъ: Достойно естъ дѣлатель мзды своея, пре то я, за прозбою отца Данила Федоровича протопопы Высоцкого, даю ему отцу Даниилу протопопу Высоцкому грядѣ Микольскую лѣса заразъ за Поповымъ боромъ на пританье сыножати, вѣчными часы и потомкомъ его и по нихъ служащимъ церкви Божей, которая то гряда з одного конца замковая сенокать и Чычыновъ Федорова сыножатъ граничатъ, а з другого конца Кондратова Словикова сыножатъ прозвищемъ Калита граничитъ, а з сторонъ з одной стороны поле, а з другой стороны река граничитъ тую грядѣ. Мае отъ Даниилъ в той грядѣ Микольской сенокатьне тыхъ сенокатей заживати и потомки его и по нихъ служащими церкви Божей, в чомъ я сама и потомки мое и никто с подданныхъ моихъ ему в томъ и по немъ будущимъ перешкоды жадной чынити и забороняти и не могутъ и мочи не будутъ. И на тое даю сесъ мой листъ с печатю моею и с подписомъ руки моея власной. Писанъ в Высоцку, року тысяча шестсот чотырыдесятъ четвертого, мѣсяца Ноемвриа четвертого дня. У того листу пры печатѣ подписъ руки тыми словы: Рания Госецкая Соломерецкая, каштелянова Смоленская рукою власною. Который тотъ листъ за поданемъ и прозбою верху менованое особы до книгъ кгородскихъ Пиньскихъ естъ уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1664 годъ № 1306 л 17.

№ 236—1844 г. Ноябра 25 дня.

Жалоба священника Журобицкой церкви о. Захарія Донудовскаго о нанесеніи ему побоевъ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post festum Praesentationis Beatae Mariae Virginis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto.

Poponis Żurobicensis protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens honorabilis Zacharias Dokudowski, presbiter ritus graeci ecclesiae Żurobicensis et nobilis Luba Tokarzewska, invicem coniuges, coram eodem officio praesenti solenniter quæsti et protestati sunt in et contra nobilem Albertum Orabkowski nec non laboriosos Selivonem Samsciuk, Iwanum Kudryło, Antonum Ładyszka, Nauc Posel, Iwan Kusnierz subditos de villa Żurobice tenutæ ad praesens generosorum Mathiae Niedzwiecki et Reginae Pielszowna coniugum, atque Janeczewski factorem eorundem coniugum, idque de eo, quia ipsi in primis sabbatho ante actum praesentem proximo honestum Vasilium Dokudowski, fratrem germanum eiusdem presbiteris in villa Żurobice ante domum protestantis a domino suo generoso Oborski cum certis actionibus et munimentis literisque ad cancellariam castrensem Mielnicensem missum et . . . *) convulneraverunt, dumque protestans cernens eundem fratrem suum et vix vivum humi iacentem, eosdem verbis honestis, ne ipsum interficerent, movebat, ex tunc idem Orabkowski cum praefatis subditis ad eundem presbiterum conversus, eidem vulnera infrascripta ad ecclesiam aufugientem in cemiterio, in ipso ingressu ecclesiae intulerunt, hostia ecclesiae consecaverunt, nisiue fuga in ecclesiam sa-

luti suae consulisset, ibidem ipsum interfecissent. Hisque non contentus, in crastino diei praefatae videlicet die dominico pridie festi Praesentationis Beatae Mariae Virginis itidem proxime praeterito, invadendo ad domum laboriosi Matosz Kisło subditi eiusdem villae, ibidem honestum Alexandrum Dokudowski, in nuptiis pacifice sedentem, uti quendam latronem captivaverunt et vinculatum ad curiam Żurobicensem baculis concutiendo reduxerunt. Dumque praefata protestans Thokarzewska eundem filium suum iuvare voluit, ipsam prole gravatam baculis concusserunt, quem adductum idem generosus Niedwiedzki ex vestibus et vestimentis denudare, denudatumque et humi prostratum flagis magno convulnerare iussit, vixque vivum reliquit, eundem nobilem Alexandrum filium protestantis in catenis ferreis sub custodia in hucusque in vinculis maxime convulneratum vix vivum in curia Żurobicensi detinent, de quo contra ipsos iterum atque iterum sunt protestati. Prout in maiorem verificationem eiusdem protestationis idem protestans honorabilis Zacharias Dokudowski presbiter Żurobicensis vulnera sua tunc temporis sibi illata, officio praesenti monstravit, videlicet primum penes oculum dextrum, aliud super sinistrem oculum livida cum tumefactione, tum et fasciculum crinium e capite evulsorum. Deinde coniunx illius praefata nobilis Luba Tokarzewska vulnera sua tunc temporis sibi illata officio praesenti monstravit, videlicet primum in fistula penes pugnum, aliud in brachio manu dextrae, utraque livida, tertium in crure pedis dextri pertrusum ad cruorem, quartum in tibia eiusdem pedis lividum. Pro quorum illatione suprascriptum nobilem Albertum Orabkowski uterque illorum inculpaverunt. Hic idemque in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans ministerialis generalis regni nobilis Albertus Malinowski authenticus et iuratus publice recognovit se cum

*) Въ подлинникѣ пропуска.

nobilibus Christophero Mężenski et Jacobo Tołwinski die hesterna et feria tertia proxime praeterita ex requisitione protestantium condescendendo ad bona villae Zurobiec, ibidem praefatum Alexandrum Dokudowski in cathenis ferreis vinculatum praevenit eundemque generosum Niedzwiecki et praefatos famulos et subditos ipsius ut eundem Dokudowski liberaret affectavit, ad quorum requisitionem idem Niedzwiecki cum eisdem famulis suis eundem Dokudowski liberare noluit, imo eundem ministerialem baculis verberare et in carceres iniecere voluit, nisi que fuga sibi consulisset, malevolum animum suum explevisset, idemque ministerialis eundem poponidem valde convulneratum vix vivum et cisiones in foribus ecclesiae tres vidit et debite conspexit, dumque diffidationes praefatus Niedzwiecki et Orabkowski praefatis protestantibus Dokudowski eodem ministeriali praesenti fecerunt, de quo contra ipsos suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1641—5 г. № 10940, з 602, 603.

№ 237—1645 г. Марта 13 дня.

Заявление Луцкаго православнаго епископа Афанасія Пузыны съ изложеніемъ притѣсненій и обидъ, которыя православное население г. Бѣльска терпитъ со стороны уніатовъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

Ex parte R. Puzina episcopi Luceorien-sis. Ex copia.

Do urzędu y xiąg ninieyszych starosciech grockiech Mielnickiech postano-

wiwszysię oczewiscie wielbny ociec Iza-iasz Efremowic, zakonnik reguly świętego Bazyłego religiey Greckiey, imieniem przewielebnego w Bogu Je-o Mci Oycy Atanazego s Kozielska Puzyny, Episkopa Luckiego y Ostrogińskiego, nieunita, który wzięwszy w niedawnych czasach pewną wiadomość o wielkiem bezprawiu y o excessach niżej wyrażonych w mieście Je-o Krolewskiej mci Bielskim przez popow unickiech cerkwie Bożej y duchownym iego dziejących się, quam in solenissima forma iuris, protestował się na przeciwko Przewielebnemu jego mci xiedzu Jozefowi Mokosiejowi Bakowieckiemu, Episkopowi Włodzimierskiemu unitowi y je-o adherentom y akthorom huius modi, mianowicie Lukianowi, iakosie sam zowie, Bohowolskiemu protopopie Bielskiemu, Iwanowi Maliszewskiemu popowi Troieckiemu, Iwanowi Poraiu popowi Berezowskiemu y innem z comprincipalow ich, ktorych imiona y nazwiska chcąc mieć na tey protestatij za wyrażone, a onym barzo za dobrze wiadome y znaiome, także też y naprzeciwno urzędowi mieskie-mu Bialskiemu, a mianowicie Kasprowi Bładowskiemu, Iwanowi Sierhieykowiczowi burmistrzowi, Stanisławowi Lucze, Jendrzejowi Malarzowi, Kasprowi Rozkowskiemu raycom i pisarzowy ich lentwoytowskiemu, Mikolajowi Poddubce y Pawłu Wysockiemu y naprzeciwno tym Hermanowi Lytewce y sinowi iego Wawrzencowi, Lewoniewi Lesczynskiemu, Iwanowi Okulskowi, Maximowi Pohorelskiemu, Kondratowi Wysockiemu Felonowiczowi y innem coadherentom y pomocnikom ich o to y takowym sposobem, iż oni nie dbając na prawo pospolite y libertates antiquitus religiey Greckiey, narodowi Ruskiemu w uni nie będącemu służące, także na constitucie seymowe, Pacta conventa na szczęśliwey elekciey je-o Krolewskiej mci Pana naszego Milosciwego cum consensu obojga narodow postanowione y świętobliwie poprzysiężone, diplomate y constitutiami approbowane, a

potem decretami comisarskiemi vigore constitutionis tak nie unitow iako y unitow we wszystkich differentiach y pre-
tensjach zachodzących stwierdzono y us-
pokoiono, który to pokoy y liberum exer-
citiū religionis wzwyż mianowany unici
iawnie wzruszając, za instinktyą y infor-
matią władki y starszych swoich, mia-
nowicie przez niejakiego Simona Timo-
szewicza ecclesiarche swego y protopope
Bielskiego na on czas urosiwszy sobie
jakis process w roznych subselliach s
kilką mieszczan Bielskich w processie
mianowanych y conductamine contract ia-
kis niesłychany y cerkwie Bożey szkodli-
wy mimo wiadomości je-o mci Oyca Epi-
skopa Luckiego, Pasterza swego, także
duchownych iego y mimo wiadomość
mieszczan Bielskich pospolstwa wszystkie-
go, przeciwko wyrażonemu prawu y wol-
nościom narodowi Ruskemu służącym.
smieli y wazyłisie podstępnie zawierac,
który to ten contract iako niesłuszny y
nieprawny ich moc panowie Comissarze
baczac byc prawu pospolitemu przeciwny,
decretem swym annihilowawszy y wiecz-
nie skasowawszy, cerkwie trzy w mieście
Bielskim świętego Bohoiawlenia y świę-
tego Mikołaja y świętego Woskresienia
je-o mci oycu Episkopowi Luckiemu y
successorom je-o w unij nie będącym
przysadzili y nemine impugnante in rea-
lem et actualem possessionem duchow-
nym y świeckiem podali y intromittowali,
a nie tylko w Bielsku, ale y we wszyst-
kiem wojewostwie Podlaskim, stosując się
do prawa y informatyey je-o krolewskiey
mci cerkwie tak unitom, iako y nie uni-
tom wydzielone y decretami stwierdzone
y naznaczone są. A po oddaniu przez ko-
misarzow pomienionych cerkwy w krot-
kich czasach unici armata manu zaciąg-
nawszy pana Sokoła rotmistrza ze dwu
sty piechoty y inszych ludzi na to wielką
liczbę do tumultu przysposobili, gdzie w
Bielsku zas te cerkwie per vim, u drzwi
cerkiewnych zamki y kłotki poodbiaw-
szy, violento modo poodeymowali, ludzi

duchownych y świeckich nie unitow zbili,
zranili y zdespectowali, mieysca święte
sprofanowali y zekrwawili, iako o tym w
roznych grodach y urzędach protestatyami
y relacjami generalskiemi recenter na on
czas zaniesionemi szerzey obżalowano y
dłożono iest. A co większa, iusz wpra-
wiwszy sie ci panowie unitowie w tako-
wą wyuzdaną swawole y złość, nie nie
respectuiąc na stan swoy duchow(n)y,
którym sie szczycą, per Deum immorta-
lem, aż strach wspomniec, w roku przes-
łym zakonnikowi iednemu oycu Nikode-
mowi Fedorowiczowi tam że w Bielsku
od chorego wracającemu się Iwan Mali-
szewski pop Troiecki, za instinkcyą star-
szych swoich, na dobrowolney drodze za-
stąpiwszy z wielką hultajstwa swawolnych
ludzi obce rzuciwszy sie, tamze kielich
srebrny wydarszy, Sacramentu nayswięt-
szego pozostałe cząsteczki w błoto wyrzu-
cił, samego z apparamentow prezbiter-
skich obnażył, y okrutnie za włosy po
ziemi targając zbył y zmordował y wszyst-
kie tę apparata, tak kielich iako krzyż
srebrny, naczynia poświęcone y ryzy po-
szarpawszy do siebie w dom in vim prae-
dae et spoliy zabrał y po dzis czas u
siebie trzymając nie powraca. Zaczyn
przychilając sie do pierszych wszystkich
processow, po roznych grodach y urzędach
eo nomine porzątkiem prawnym poczy-
nionych, iako y teraz ta wiadomość je-o
mci oycu Episkopa Luckiego doszła, iż w
roku niniejszym tysiąc szescset czterdzie-
stym piątym dnia trzynastego Marca zwysz
rzeczony Łukian Bohowolski, protopop
Bielski, unit w zaciętej swej złości nie
ustawiając, za tym wzwyż pomnionym
podstępnym contractem z niektolemi oso-
bami mieszczany tamiecznemi in conducto
w niewiadomości je-o mci oycu Episcopa
Luckiego y wszystkiego pospolstwa disu-
nitow uczynionym, za decretami y przewo-
dem iakoby prawnym cerkiew iedną świę-
tego Mikołaja, którą z osobliwey łaski je-o
krolewskiey mci przez panow Comisa-
rzow podaną mieli y w niey libera exer-

citia suae religionis odprawowali, gdzie pomieniony protopop przysposobiwszy sobie popow unickich y urząd miescki, imionami y nazwiskami wzwyż opisane mi y jegoz comprincipalow y adherentow dobrze wiadomych y znaiomych s tumultem niemalem do przerzeczoney cerkwie swiętego Mikołaja violenter naszedł y tam zamki u drzwi cerkiewnych odbiwszy per vim odiał y nie nie pamiętając na boiazn Bożą y na wocatyą swą duchowną y paeny w constitutiach seymowych na takowych założone, zakonnika od je-o mci oycy Episkopa Luckiego dla odprawowania nabożenstwa zesłanego przy tej cerkwie na ymie oycy Gedeona Paszkiewicza praezbitera zdespektowali, zbili y zranili, mieysce swięte zekrwawili, lud pospolity tameczny pod posłuszenstwem je-o mci oycy Episkopa Luckiego w uny niebędący przesz gwałt do uny swoiey pociągiwowali y na unią przysięgac przymuszali, banicyami, biciem, morderstwem, wiezieniem, relegowaniem od miasta, pieczętowaniem y odebraniem domow y maiętnosci ich własney przyniewalali, także też wyrzucając z domow z żonami, z dziećmi y z szczeladzią, nie mając miłosierdzia y nad choremi ludźmi takowe okrucienstwo czynili dotąd, aż za suplikami tych utrapionych ludzi nastąpiła osobliwsza łaska przez sublewacyą y uniersał jego krolewskiey mci iako poddanych swoiech. A oni tych ubogich ludzi do ostatney zguby y do zniszczenia przywiesc usiłowali. O co wszystko, inhaerendo anterioribus protestationibus praecavendo indemnitati causae istius, venerabilis supra nominatus Izaiasz Efremowicz, nomine admodum Reverendissimi domini Patris Episkopi Luceoriensis iterum atque iterum protestatus est, salvis omnibus iuris beneficiis manentibus, zostawiwszy z je-o mcią xieżem Władiką Włodzimierskiem y z protopopą Brzeskiem także y stemi iego duchownymi y z każdym takowym, do kogo ieno kolwiek forum drogę pokaże prawnie postąpić, prosił, aby ta protestacja

była do akt przyięta. Quod est actum.

Изъ актовой книги Мельницкого городского суда за 1641—1645 г. № 10943, л. 675, 680 об.—681.

№ 238 — 1645 г. Марта 17 дня.

Жалоба священника Никольской церкви въ г. Бѣльскѣ о. Гедeона Пашковича о нападении на эту церковь и обидѣ со стороны Бѣльскихъ униатовъ подъ предводительствомъ бурмистра.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima a. D. 1645.

Paszkowic protestatio. Ex copia.

Oblicznie przyszedłszy do urzędu y xiąg teraznieyszych staroscicch grockich Mielnickich ociec Gedeon Paszkowicz disunit, zesłany od oycy episkopa Luckiego Pusiny, nieunita, na odprawowanie nabożenska greckiego, pozostały w cerkwi swiętego Mikołaja od panow komisarzow z pozwoleniem Je-o krolewskiey Mci podany disunitom mieszanom Bielskiem, z wielkiem żalem imieniem swym protestował sie y wyżej mienionego Je-o Mci oycy Episkopa Luckiego disunita, naprzeciwko slachetnego Kaspra Bładowskiego burmistrza Bielskiego, y pomocnikow urzędow jego o to, isz on nie mając prawa żadnego y przystępu tak do mnie swieszczennika, jako y do cerkwie od panow comisarzow podane, naszedłszy w dzień trzynasty Marca z duchowienstem niemalem unitami, mając przy sobie ludu obcego ultaystwa zebrane-o tumult wielki, violenter, mocą, gwałtym wielkiem na cmentarz cerkwie pozostałey trzeciey od panow komisarzow, podaney disunitom swiętego Mikołaja drzwi siekierami łupali, zamki obuchami podbijali y do cerkwie, nie mając prawa

żadnego y przystępu, gwałtem wleśli; a nie mając na tym dosyć, mnie świeżenika za prawym należnym Je-o Królewskiej Mei y za patentem pana y Pasterza oycy Episkopa Łuckiego Atanazego Puzy-ny nie unita, przy cierkwie tej mieszkającego, nie dbając na boiasn Bożą ani na srogość prawa, za włosy po cmentarzu włożyli, policzki ciężkie zadawali, kymi, obuchami bili protestanta y innech wiele mieszczan na cmentarzu y sam cmentarz zekrwawili, y co sie im naysrozsze- go zdalo, to nademną duchownym zakonni-kiem ubogiem za powodim panow urzęd- nikowholtaystwo przysposobione czynilo, cele uboga strzegli, spłodrowali, xiegi wszystko ile bylo pobrali y wniwecz ob- rocili, co ia ubogi zakonnik tak o odbicie gwałtownie cerkwi, jako tes y zelżyni, des-pek moy woznym y inną slachtą oswiat- czyłem, a s panym urzędem o wszystko ezasu swego prawnie czynić chcę. Et in maiorem verificationem eiusdem protesta- tionis suae idem protestans ministerialem generalem regni nobilem Simonem Morze autenticum et iuratum, una cum nobilibus Alexandro Bankowski et Kiryło Hryma- nowic in evidentius testimonium sibi ad- hibitis coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus statuit, qui statuti in vim suae fidelis re- lationis publice recognoverunt se feria se- cunda post dominicam Reminiscere Qua- dragesimalem proxime praeterita praesen- tes fuisse in oppido Bielsko cemiterioque praedicto et ibidem praefatum cemiterium obsangviolatum et fores ecclesiae praefa- tae et domus, in qua protestans habitat violenter apertas vidisse et debite conspe- xisse. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1611—1645 г. № 10940, л. 649 об. 650—651.

№ 239—1645 г. Марта 17 дня

Позовъ въ королевскій судъ униатскаго свя- щенника Троицкой церкви. въ г. Бѣльскѣ, о. Ивана Малишевскаго объ обидахъ причиня- емыхъ православному населенію и духовен- ству.

Actum in castro Mielnicensi feria sex- ta post dominicam Reminiscere Quadra- gesimalem proxima a. D. 1645.

Presbiteri Bielscensis relatio.

Ministerialis generalis regni nobilis Simon Morze, autenticus et iuratus, una cum nobilibus Kiryło Hrymanowicz et Alexandro Bankowski in evidentius testi- monium sibi adhibitis, coram officio et actis praesentibus capitanealibus castren- sibus Mielnicensibus personaliter compa-rens, in vim suae fidelis relationis ubivis locorum, faciendae, publice et libereque recognoverunt, quia ipsi citationis seu mandati Sacrae Regiae Maiestatis in- frascriptae copiam, sigillo regni obsig- natam pro comitijs generalibus regni Var- saviensibus, Varsaviae ad praesens cele- bratis servientem, ex parte infrascripti actoris contra citatum inferius nominatum, cuius mandati ea sunt verba:

Władysław Czwarty, z Bożej łaski król Polski, Wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmuckie, Inflanskie, Smolenskie, Czerniechowskie etc. Szwecki, Gocki, Wandalski Dziedziczy król. Tobie ucciwemu Iwanowi Mali- szewskiemu, popowi Troieckiemu Biel- skiemu unitowi z osoby y dobr swoych wszystkich y sprawy nizey opisaney ros- kazniemy, abys przed nami y senatorami naszymi, ktorzy przy boku naszym na seymie teraznieyszym generalnym zasia- dac będą, od położenia tego pozwu man- datu naszego za niedziel dwie s przytom- noscią wielobnego Jozepha Bakowieckio- go, Władyki Włodzimierskiego, także Łu- cyana protopopy Bielskiego, jako star- szych y przelozonych swych stanął na in-

stantią y prawne poparcie Nikodema Fedorowicza, zakonnika reguły Greekiej, prezbitera cerkwie Świętego Mikołaja Bielskiej, tak imieniem swym, jako też ymieniem wielbnego Melecjusza Marcynowicza Ihumena Lepasowskiego y Bielskiego, Namiestnika Wielebnego Oycy Episkopa Luckiego nie unita, od niego na to miesce zeslanego, czyniącego actora, który cie pozywa o to, isz ty, przepomnia(w)szy boiazni Bożej, nie respectuiąc na stan swoy duchowny y zaprawiwszy się znac z instinktney starszych swoich zdawna na turbowanie przesladowanie duchownych y swieckich ludzi starożytney religii Greekiej, sprzeciwiając się prawu pospolitemu y win w nim założonych nie obawiając się, ale naruszając pokoy pospolity osobliwie miedzi religią grecką, pactami, constitutiami stwierdzony, śmiał y wazyłes się dnia poniedziałkowego, w który święto Młodziankow wedłuk kalendarza Rzymskiego roku przeszłego obchodzono, ciała zmarłych aresztowac, za sluby woły grabie, duchownym na drogach zastępowac, jakoz de facto aresztujesz, grabisz y zastępuiesz, nad to czaszy niedawnemi bardzo krzysz srebrny duchownemu jednemu odiales y niewiedziec kędys podział y inne wielkie nieznosne krzywdy, utrapienia y besprawia wyuzdaną swą złością nieunitom czynisz. Gdy tes pomieniony actor wedle zwyczaju chrzescianskiego bywszy u chorego Sakramentem Naswietszym zwracał się nazad, ty przysposobiwszy sobie ludzi nieiakiech swowolnych, ktorych tobie imiona lepiej są wiadome, z ktoremi actor, jako skoro będzie o imionach y przezwiskach wiedział, zdrowe sobie zachowuie prawo, zastąpiwszy mu na drodze, naprzodes go słowami bezecnemi niepodciwemi zelzył, zbił, za włosy wzięwszy targał, po ziemi włoczył, kolanami do ziemie tłokł, ryzy, epetrachel alias ornat, stule y habit zakonniczy z niego zdar, a potym kielych srebrny z łyteczką srebrną y z wozdzuszkami bławatnemi, ktore byli na kilichu, gwałtow-

nie odiał, pozostałe części Sakramentu Naswiętszego, których nie pożył chory, w tey szarpaninie na ziemię s kielicha prze-
lał y wszystkie te rzeczy przez łup y szarpaninę nabyte z sobą pobrał y ponosił y do tego czasu przy sobie ie chowasz,—
pozywa cie tedy do widzenia y przysłu-
chania się yż s tobą podług prawa w tey
mierze opisanego postopiono będzie, na
którym terminie abys się stanowił zawi-
cie y na to wszystko, co przeciwko tobie
s pozwu tego, iako z protestatyey propo-
nowac będzie usprawiedliwił, pozywa cie
pomieniona strona powodowa. Dan w
Warszawie, w poniedziałek nazajutr po
niedzieli Wstępney Invocavit nazwaney,
roku Panskiego tysiąc szesc set czter-
dziestego piątego—*seria secunda post do-
minicam Reminiscere Quadragesimalem
proxime praeterita in oppido Bielsko, do-
mo citati, solimet in manus tradidit ei-
demque debito modo, ut iuris est, publi-
cavit. Super quod suam fidelem relatio-
nem idem ministerialis cum praefatis no-
bilibus coram officio praesenti fecit.*

Изъ актовъ книги Мельницкаго городского суда за 1641—1645 г. № 10940, л. 649—650

№ 240—1845 г. Июня 22 дня.

Заявление возного по дѣлу о захватѣ въ
им. пана Лещинскаго «хлопца», съ данными
о Славатицной церкви.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho
intra Octavas festi Sacratissimi Corporis
Christi anno Domini 1645.

Ex parte Dębowski protestatio. Ex copia.
Do urzędu y act ninieyszych grockiech
Je-o Krolewskiey mei Mielnicki oczewis-
cie przyszedszy opatrzny Stephan Pieskie-
wicz general wojewostwa Brzeskiego
imieniem urodzonego Je-o Mei pana De-
bowskiego oswiadczył sie y protestował
przeciwko panu Janowi Mackiewiczowi,

ktory na ten czas factorem był na szkutach wielmożnego Jego mci pana Gabryela Stepkowskiego, kastellana Brasławskiego s tey miary, iż on biegnąc nazad statkami Je-o Mci pana swego, gdy przysedł w majątnosć wielmożnego Je-o mci pana Władysława z Leszna Lesczynskiego, wojewodzica Rolskiego, a mając czelac barzo swowolną, ktory chłopca pomienionego Je-o mci pana Dębowskiego, nazwiskiem Piotrowicza, slachcica dobrego, ktory miał siła na ręku swoich u pana swego, zabrali z sobą na szkuty, a jako sternik ięgosz własny zeznał, iż tego chłopca widział oczema swemi na szkucie tey właśnie, gdzie sam pan Mackiewicz miał budę swoją, a na tem y przysięgę cielesną w *cerkwi Slawatyckiej*, przy ktorey siła ludzi y obywatelów miasta tego było, wykonał, którą to rotą w xiegach mieskiech Slawatyckiech y podpisem tegoż ręki generała jest zapisana. A tak przes wzięcie tego chłopca Je-o Msc pan Dębowski ma wielką y nie małą szkodę, ktorey tu taxi nie kładzie, ale gdzie czas y miejsce temu będzie, dowodnie to pokazać chce, iako wielką ponosi przes zabranie tego chłopca szkodę, o którą y o chłopca protestował się przed urzędem ninieyszem grockiem Mielnickiem przez opatrnego Stephana Pieskiewicza generała, zachowując iednak salvam meliorationem et amplificationem tey protestacy. Na ten czas pomieniony protestans prosił, aby ta iego protestatia do xiąg była przyięta y zapisana, co otrzymał.

Изъ актовой книги Мельникова городского суда за 1641—1645 г. № 10940. л. 715—16.

№ 241—1645 г. Юля 21 дня.

Королевский декретъ по дѣлу священника Сѣмятичской церкви Александра Голодовскаго съ монахами Дрогичинскаго Бенедиктинскаго монастыря относительно деревни Ситки или Роговки.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda post festum S. Francisci Confessoris proxima, anno Domini 1645.

Honorabilis poponis Siemiaticensis oblata decreti S. R. M.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens nobilis Jacobus Rzewuski, Burgravius castrensis Drohicensis obtulit eidem officio praesenti decretum infrascriptum Sacrae Regiae Maiestatis . . . cancellariae Regni obsignatum, manuque Illustris domini Georgii Ossolinski de Thecin, cancellarii supremi Regni subscriptum ad inducendum in acta praesentia castrensia Drohicensia de tenore tali.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, Czernichoviaeque nec non Sveecorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex. Significamus praesentibus literis nostris quorum interest universis et singulis citatos fuisse ad nos et iudicium nostrum instigatorem regni et religionis Zophiam Kiscanka, abbatissam totumque conventum monialium Drohiciensium ordinis Sancti Benedicti de causa infrascripta bonisque generaliter omnibus ad instantiam honorabilis Alexandri Holodowski, poponis Siemiaticensis ecclesiae ritus graeci uniti, ad praesens actoris, ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum in contumaciam nulliter et illegitime super moderno actore, stantibus illius certis legalitatibus et nullitatibus obtentum, idque in causa originali per modernos citatos ad praesens moderno actori ratione certi privilegii super certos man-

sos seu agros in campis villae Sitki seu Rogawka ad capitaneatum Drohicensem spectantis cit ac si in praeiudicium decreti conventus, cui ante hoc privilegium a serenissimo olim parente nostro impartitum, ab eodem similiter serenissimo parente nostro obtentum, coram nobis et iudicio nostro instituta et per varios iuris anfractus agitata, in qua quidem causa post serias partium controversias in termino seriae sextae in crastino festi Sancti Matthiae Apostoli anno Domini 1639 Vilnae suspensa ulteriori alter . ,

. . . . causae cognitione et finali determinatione citato jura originalia foundationis duorum mansorum ad ecclesiam Beatae Mariae Virginis exhibere et producere decreveramus, terminumque ad eundem officium dum pars partem adiudicare deberet perpetuum Varsaviae praefixeramus. In termino vero ex eadem citatione seu adcitatione ad paratam causam ad instantiam dicti honorabilis poponis contra praefatam abbatissam et totum conventum edita incidendam, dum dictus ex vi adcitationis huiusmodi actor in termino praefixo ex certis suis rationibus et legalitatibus non compareret, neque jura originalia foundationis duorum mansorum controversor exhiberet et reproduceret, actoribus in negotio principali tum tempus vero citat terminum attentan decretum nostrum, quo praefatum poponem in lucro causae condemnavimus et ipsum privilegium, superius allegatum, nulliter et illegitime obtinuisse adinvenimus, eodemque cassato conventum eundem circa privilegium ipsius super praefatos mansos datum conservavimus obtinuerunt, processu causae latius praemissa enarrantes, ad quod nimirum decretum reponendum, restituendum, cassandum, annihilandum causamque integram restituendum et ea, quae juris sunt decernendum et sententiandum citati sunt, prout latius citatio praemissa obloquitur.

In termino itaque hodierno, ex eadem citatione proveniente et hucusque continua-

to, partibus supranominatis actorea quodam personaliter comparente terminumque eundem attentandum, citata vero voce ministerialis terrestres regni generalis nobilis Martiani Ritel ter et ultra solitum quater ad nos et iudicium nostrum acclamata, nec per se nec per suum quemvis legitimum plenipotentem comparente, Nos cum Consiliariis et jurisperitis nostris, audita ministerialis praefati relatione de acclamatione citatorum modernorum facta, in contumaciam ipsius, ad legitimam vero actoris moderni instantiam, decretum in contumandam moderni actoris, uti nulliter et illegitime obtentum, cassandum et annihilandum esse duximus, prout cassamus et annihilamus, ipsum vpro modernum cassandi actorem circa privilegia a Serenissimis olim praedecessoribus nostris tum revisiones ac decreta ea in causa in foro spirituali coram Illustrissimo Legato obtenta conservamus, emolumenta et usufructus ex eisdem bonis per conventum perceptos, damnaque in super et litis expensas, simplici assertione moderni actoris liquidam ipsi adiudicamus, ad eorumque refusionem citatos teneri et omnino adstrictos esse decernimus. Pro quorum restitutione, usufructus, damnorum et litis expensarum vindicatione remittimus partes praefatas ad iudicium castrense Drohicense in termino, dum pars partem adcitaverit perempto, decreti praesentis nostri vigore. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni nostri est appensum. Datum Varsaviae, feria sexta pridie festi Sanctae Mariae Magdalенаe, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragésimo quinto, regnorum nostrorum Poloniae et Sveciae decimo tertio anno. Relatio Illustrissimi domini Georgii de Thecin Ossolinski, supremi regni cancellarii, Lubomlensis Ricinensis etc. capitanei. Philippus Hunius Secr. et Not. Georgius Ossolinskij Cancellarius Regni Supremus. m. p.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1644—8 г. № 9376, л. 487—9.

№ 242—1845 г. Октября 18 дня.

Королевскій позовъ въ судъ Сѣмичнаго уніатскаго священника Александра Голодовскаго по дѣлу его съ женскимъ бенедиктинскимъ монастыремъ относительно селенія Ситки или Рогавка.

Actum in castro regio Drohicensi feria sexta post festum Sancti Lucae Evangelistae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

R. Abbatissae Drohicensis relatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensis Drohicensis personaliter stans ministerialis regni generalis providus Roman Hawrylik de Sytki, authenticus et juratus, palam publiceque recognovit, quia ipse citationem seu literas mandati Sacrae Regiae Maiestatis pro judiciis eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis post curiam servientes, sub titulo integro S. R. Mūs scriptas et sigillo maioris cancellariae regni communitas, ex parte instigatoris regni eiusque delatoris religiosae Zophiae Kiszczanka Abbatissae totiusque conventus monialium Drohicensium ordinis Sancti Benedicti actorum contra honorabilem Alexandrum Holodowski, poponem Siemiatycensem citatum citatione tenoris talis:

Vladislaus Quartus, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czernihoviaeque, nec non Svecorm, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex. Tibi honorabili Alexandro Holodowski, poponi Siemiatycensi ecclesiae ritus graeci unito, de persona, causa infrascripta bonisque tuis generaliter omnibus mandamus, quatenus coram nobis seu iudicio nostro Varsaviae, aut ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, recte a positione praesentis citationis in quatuor septimanis aut tunc, dum et quando causa praesens

ex registro publico ad iudicandum vocata legitime inciderit, ad instantiam instigatoris regni eiusque delatoris religiosae Zophiae Kiszczanka, abbatissae totiusque conventus monialium Drohicensis ordinis Sancti Benedicti publice peremptorieque compareas, qui te et praecipue praefata delatrix nomine totius supramemorati conventus citat ad reponendum et restituendum certum decretum Nostrum, per te super eadem actorea parte stantibus ipsius legalitatibus et impedimentis in contumaciam obtentum, idque in causa originali per modernum actoream partem tibi ratione certi privilegii super certos mansos seu agros in campis villae Sytki seu Rogawka ad capitaneatum Drohicensem spectantis sitos, in praeiudicium praefatorum actorum, quibus ante hoc privilegium, a Serenissimo olim parente nostro impositum est, coram iudicio nostro mota et vertente,—citaris itaque ad videndum et audiendum hociusmodi decretum per te super actoribus in contumaciam ipsorum obtentum reponi, debere statui illudque tolli cassari, causam in integrum restitui, privilegium memoratum, tibi a Nobis uti ad importunam tuam instantiam sinistramque cancellariae Nostrae informationem collatum reperibile et cassabile adinveniri, aliaque pro causae huius qualitate et exigentia contra te statui, — sis praemissis pariturus et ad ea, quae tibi in termino advenienti latius proponentur judicialiter et officiose responsurus. Datum Varsaviae, feria secunda in crastino festi sanctae Hedvigis electae, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto—die actus hodierni in oppido Siemiatyce domoque residentiae citati posuit et de positione eidem citato ut iuris est pronuntiavit terminumque apti coram iudicio sacrae regiae maiestatis ex eadem citatione incidentem assignavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1844—8 г. № 9576, л. 461—2.

№ 243—1846 г. Марта 27 дн.

Передаточная записъ отъ подстаросты Григорія Чарноцкаго священнику Никольской Дрогичинской церкви о. Стефану Кучинскому на получение суммы 100 пльш. грошей по обязательству отъ Мартина Мляцкаго и Марины Симановны.

Actum in Drohicin coram Iudicio Advocatiali Civili Drohicensi feria tertia Magna anno Domini millesimo sexcentesimo quadragésimo sexto.

Praebiteri S. Ni. Ce...

Coram officio praesenti Advocatiali Civili Drohicensi personaliter comparens generosus Gregorius Czarnocki, vicepalatinus et burgravius castrensis Drohicensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kaczynski, praebitero Sancti Nicolai ecclesiae ritus graeci et honestae Apoloniae Skianowna coniugibus et eorum successoribus de inscriptione super summam cetum florenorum polonicum, sibi recognoscenti per famatum Martinum Mlacki et Marinam Symanowna, cives Drohicensis, actis advocatilibus hisve Drohicin modo simplicis debiti ad solvendum inscriptam, cum omni iure suo . . . et omnibus eiusdem inscriptionis contentis cedit, demisit omneque et integrum ius suum super . . . summam serviens . . . transfert hac sua personali recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 1.

№ 244—1846 г. Мая 29 дня.

Королевскій декретъ по тяжбному дѣлу между священникомъ униатской Семятичской церкви Александромъ Голодовскимъ и монахинями Дрогичинскаго бенедиктинскаго монастыря, при чемъ постановляется, чтобы храмъ ихъ, бывшій на мѣстѣ древняго православнаго храма, въ теченіе трехлѣтія былъ перенесенъ на другое мѣсто.

Actum in castro regio Drohicensi feria quarta post festum Nativitatis Sancti Joannis Baptistae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragésimo sexto.

Oblata decreti sacrae regiae maiestatis monialium Drohicensium.

Officium praesens capitaneale castrense Drohiciense decretum infrascriptum sacrae regiae maiestatis inter religiosam Zophiam Kiszanka, Abbatisam totumque conventum monialium Drohiciensium actores et poponem Siemiaticensem citatum ratione certorum mansorum, in eodem decreto nominatorum latum, ex maiori cancellaria Regni Varsaviae, ut juris est, emanatum, ad oblationem nobilis Lucae Wolinski nomine eiusdem conventus monialium Drohiciensium porrectum, postulante eodem, suscepit et in acta officii sui inscribere mandavit, cuius tenor de verbo ad verbum sequitur talis.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Litvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czernichoviaeque, nec non Sveccorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex.

Significamus praesentibus literis nostris quorum interest universis et singulis: Citatum fuisse ad nos et iudicium Assessorum nostrorum literis citationis nostrae honorabilem Alexandrum Hołowski, poponem Siemiaticensem ecclesiae ritus

graeci unitum de persona causa infrascripta bonisque ipsius generaliter omnibus ad instantiam Instigatoris Regni eiusque delatricis religiosae Zophiae Kisczanka, Abbatisae conventus monialium Drohiciensium ordinis Sancti Benedicti, ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum, per ipsum anno proxime praeterito millesimo sexcentesimo quadragésimo quinto super eadem actoreae parte, stantibus ipsius legalitatibus et impedimentis in contumaciam obtentum. Idque in causa originaliter per modernam actoream partem ipsi ratione certi privilegii super certos mansos seu agros in campis villae Sytki seu Rogawka ad capitaneatum Drohiciensem spectantis sitos, in praedudicium praefatorum actorum, quibus antea hoc privilegium, a Serenissimo olim parente nostro impertitum est, coram iudicio nostro mota et ventilata ad videndum nimirum et audiendum hoc idem decretum per ipsum super actoribus in contumaciam obtentum reponi debere statui, illudque tolli cassari, causam integram restitui, privilegium memoratum ipsi a nobis, uti ad importunam ipsius instantiam sinistramque cancellariae nostrae informationem collatum reponibile et cassabile esse adinveniri aliaque pro causae huius qualitate et exigentia contra ipsum statui et sententiari. Quo in termino ex eadem citatione legitime incidenti cum partes praefatae actoreae quidem reponendi, videlicet deodicata Zophia Kisczanka Abbatisa conventus Drohiciensis, suo et eiusdem conventus sui totius nomine personaliter, citata vero nempe venerabili poponi Siemiaticensi itidem personaliter et cum nobili Andrea Wyszenski coram iudicio nostro comparentes et secum de reposibilitate decreti in contumaciam actoreae partis anno proxime praeterito obtenti disceptarent, nimirum actorea legalitates suas et causas repositionis iudicatas inferret illudque decretum contumaciae reponibile adinveniri et cassari, se vero circa antea decretum nostrum in contumaciam citati feria quinta post dominicam

Lactaro Quadragésimalem anno millesimo sexcentesimo quadragésimo per se obtentum. Quo sublato et cassatis praetensis iuribus et privilegio citati uti nulliter obtento, eandem partem actoream circa privilegium, a Serenissimo olim parente nostro obtentum atque circa possessionem mansorum in eodem privilegio expressorum conservaveramus, damna vero et litis expensas simplici assertione liquidando eidem actoreae parti adiudicaveramus, ex quo elapsis fatalis in rem iudicatam transierit conservari expeteret. Citatus vero suprafatus refutando rationes et legalitates, per actoream partem illatas, se circa decretum nostrum in contumaciam super eadem actorea parte obtentum, non obstante praecallegato decreto nostro anteriori super se nulliter stantibus suis certis legalitatibus ad importunam actoreae partis instantiam anno millesimo sexcentesimo quadragésimo in contumaciam praelato in toto conservari efflagitaret. Iudicium assessorum nostrorum exceptis partium controversiis, decretum suprafatum in contumaciam actoreae partis pro parte poponis, anno proxime praeterito millesimo sexcentesimo quadragésimo quinto praelatum, ob iustas et sufficientes eiusdem partis actoreae legalitates reponibile adinvenerat illudque cassaverat. Ratione vero alterius decreti nostri anno millesimo sexcentesimo quadragésimo pro parte Deodicatae Abbatisae eiusque conventus in contumaciam citati obtenti, licet quidem ob meram negligentiam eiusdem citati poponis de iuris rigore et ex immemorabili consuetudine causae nostrae non esset reponibile nec suspendi deberet, nihilominus tamen eo, quod actio ratione bonorum regalium ad pias causas gratiose fundatorum vertitur, ideo suspensa tantisper cognitione validitatis dicti decreti contumacialis anno millesimo sexcentesimo quadragésimo decreverat, quatenus citatus iuxta decretum anno eodem millesimo sex-

centesimo quadragésimo ex seriis partium controversiis latum, iura sua et privilegia originalia deduceret. Cum itaque idem citatus privilegium suum supra memoratum et varia sua jura ad controversos mansos praetensa deduceret, eademque constitutione anni millesimi sexcentésimi trigesimi primi roborare et confirmare vellet, Deodicata vero Abbatisa Drohicensis et conventu suo refutando iura et allegationes citati, in oppositum sua quoque iura et privilegia ad eosdem mansos prius habita deduceret, eademque juridicis rationibus suis declarare et ratificare niteretur, iudicium illud idem assessorum nostrorum post partium controversias et allegationes ob concurrentiam privilegiorum ab utrinque productorum, causam praefatam cum toto ipsius effectui ad nos et iudicia relationum nostrarum propriarum remiserat, alias citatione praecursorum decretis nostris anterioribus remissa praefata et toto causae tractu de praemissis lationibus. In termino itaque hodierno ex eadem remissa legitime proveniente et hucusque continuato partibus supranominatis actorea per nobilem Thomam Bystrycki, citata vero per nobilem Martinum Swiezyński plenipotentes suos coram Nobis et iudicio relationum nostrorum propriarum comparentibus, eumque terminum attentantibus atque contrarias suas coram iudicio assessorum nostrorum illatas ab utrinque repetentibus, Nos cum Consiliariis lateri nostri assidentibus auditis et bene perpensis partium earundem controversiis, allegationibus et defensis, visisque et diligenter consideratis utriusque partis juribus et privilegiis, remissa per iudicium assessorum nostrorum ad nos et iudicia relationum nostrorum propriarum facta necessaria adinventis, eandem una cum suspensa cognitionis validitatis decreti per partem actoream in contumaciam super citato anno millesimo sexcentésimo quadragésimo obtenti expediendo, Deodicatam Abbatisam Drohicensem una cum suo conventu circa idem

decretum nostrum anni supra specificati millesimi sexcentésimi quadragésimi in contumaciam super citato honorabili popone Siemiaticensi obtentum conservandum esse duximus, prout quidem cum ea declaratione nostra, ut templum rutenicum pro unitis in oppido Drohicensi in eo loco, ubi antiquum templum rutenicum extructum fuit aut alio commodiore loco intra triennium extruat et exaedificet et circa hoc idem templum poponem rutenicum unitum foveat conservamus praesentis decreti nostri vigore. Pro cuius ulteriori reali et effectuali executione remittimus partes praefatas ratione damnorum actoreae parti decreto nostro suprascripto contumaciali adiudicatorum ad forum competentis, sub cuius iurisdictione bona citati consistunt in termino, dum pars partem post decursum quatuor septimanarum a data praesentis decreti nostri computandum ad id legitimo adcitaverit peremptorio. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appensum. Datum Varsaviae, feria secunda in crastino festi Sacratissimi Corporis Christi, anno Domini millesimo sexcentésimo quadragésimo sexto, regnorum nostrorum Poloniae XIV, Sueciae vero XV anno. Relatio Illustrissimi domini Georgii a Tęczyn Ossolinski supremi regni cancellarii, Lubomlensis, Adzel. Ryczyn.etc. capitanei. Georgius Ossolinski Cancellarius regni Supremus. Philippus Hustinus.

Изъ автографу книги Дрогоичинскаго городского суда за 1646—7 г. № 9577, л. 189, 197—200.

№ 245—1646 г. Сентября 5 дня.

Жалоба православнаго священника Гнойненской церкви о. Димитрія Вержбицкаго на Адама Мошенскаго объ оскорбленіи и грабежѣ.

Actum feria quarta ante festum Nativitatis B. Mariae Virginis proxima anno Domini 1646.

Ex parte Wierzbicki praezbiteri Gnoienscensis protestatio.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohiciensia personaliter veniens honorabilis Demetrius Wierzbicki, praezbiter ecclesiae Ruthenicae Gnoienscensis, solenniter coram eodem officio praesenti protestatus et lugubriter quaestus est in et contra nobilem Adamum Moszensky, factorem bonorum Ostromenczyn Magnifici Stanislai de Dombrowica Firley, uti excessus infrascripti principalem, nec non Dobrzynski atque Trocki eiusdem principalis complices ideo, quia ipsi non verendo poenas contra intercessores viarum publicarum depredatoresque hominum, legibus regni severe sancitas, imo eisdem nihil habitis, tempore certo, videlicet die sabbathino in crastino sancti Bartholomei Apostoli proxime praeterito, dum idem protestans persona spiritualis devotiones suas ipso festo Assumptionis in coelum Beatae Mariae Virginis juxta ritus graecorum in ecclesia Chlopkoviensi expediret ibidemque more christiano modeste devoteque se gereret, expeditusque ac peractis devotionibus tum et orationibus vespertinis obsolutis laudibusque Beatissimae Virginis Mariae decantatis domum suam versus bonorum villae Gnoyno, uti homo pacificus, nilque contrarij a quopiam sibi eveniri sperans tenderet, ipsi nullo respectu in personam spiritualem habito, eundem protestantem in campis bonorum Ostromenczyn tenuerunt ibidemque ipsi vario armorum genere tractarunt, tum et consortem eius nobilem Zophiam Oladowska sumopere concusserunt, a qua concussione acta praesentia connotanda vulnera adire non potest. Nec his contenti res certas, videlicet equum coloris *plesniwoy* valoris triginta florenorum, cingulum muliebre argenteum valoris quadraginta florenorum, aureum annulum cum lapide diamentico valoris triginta florenorum, *bawelnice* in vim spoli recepterunt aliosque multos ex-

cessus perpetraverunt, et exinde poenis legum succubuerunt. De quo contra ipsos iterum atque iterum protestatur. Prout verificando praemissa idem protestans ostendit officio praesenti vulnera super frontem sectum cruentum ad medium sanari inceptum, item in manu dextra quatuor cisiones cruentas *zastropialle*, item in digitis indice et auriculari manus eiusdem duo livida lenia, item in collo partis dextrae concussum cruentatum, pro quorum illatione suprascriptum Mosiensky inculpavit.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1646—7 г. №9577, л. 410—11.

№ 248—1646 г. Сентября 10 дня.

Заявленіе вознаго объ арестъ нѣкоторыхъ слугъ въ им. Остромечинѣ по обвиненію ихъ въ оскорбленіи пресвитера Гнойненской церкви Дмитрія Вержицкаго.

Actum feria secunda post festum Nativitatis B. Mariae Virginis proxima anno Domini 1646.

Ex parte praezbiteri Gnoienscensis arrestum.

Ad officium capitaneale castrense Drohiciense personaliter veniens ministerialis regni generalis honestus Simon Piescak de Kozierady autenticus et iuratus, publice recognovit, quia ipse, habitis secum duobus nobilibus Andrea et Alberto Terlikowskie, sabbatho proxime praeterito ex parte honorabilis Demetry Wierzbicki, praezbiteri ecclesiae Ruthenicae Gnoienscensis, condescendendo ad bona Ostromenczyn curiamque ibidem sita apud magnificum Stanislaum de Dombrowica Firley nobilem Adamum Moszensky factorem bonorum eorundem Ostromenczyn nec non Dobrzynsky atque Trocki servitores eiusdem magnifici Firley

in curia Ostromenczyn perventos officiose ut iuris est arestavit, quod arestum per notarium proventum eiusdem curiae est susceptum.

Изъ актовой книги Дроговичинскаго городского суда за 1646—7 г. № 9577, л. 417, 436 об.

№ 247—1646 г. Октября 20 дня.

Фундушъ церквей Воскресенской и Рождества Богородицы въ м. Мельникъ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post dominicam Sexagesimae proxima, anno Domini 1648.

Oblata privilegii poponum Mielnicensium.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes Niciforus Wierzba Resurrectionis Christi et Stephanus Jaroszewycz Nativitatis Beatae Mariae Virginis ecclesiarum ritus graeciae in oppido Mielnik existentium presbiteri, eidem officio praesenti privilegium infrascriptum in volumine pargamenco scriptum, ecclesius praememoratis per sacram regiam maiestatem benigniter cum appositione sigilli minoris cancellariae Regni manuque propria eiusdem sacrae regiae maiestatis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur et est talis.

Владыславъ Чварты, зъ Божей ласки крѡлъ Польскій, Великіе Кsiążе Литевскіе, Рускіе, Прускіе, Мазовіецкіе, Змудзкіе, Инфланскіе, Смоленскіе, Черніховскіе, y Швецкі, Готтскі, Вандальскіи дзедзичны крѡлъ. Ознаймujemy wszem vobecъ y каждому z osobna tym listem naszym, кому то вѣдѣть належы. До tego zawsze wszystkie старанія y мысли наше крѡлевскіе звычайными усиліемъ stosować celu, aby nie tylko państwa наше w добрымъ podługъ prawъ y wolności zostawały porzątku, y

poddani nasi pożądanego zażywali pokoju, ale też nieprzyjaciółom swoim strasni, postronnym zaś sąsiadom y wszystkiemu światu z większym corasz granic oyczyzny swey rozszerzeniem y nigdy nie obmierzajączey sławy przymnożeniem w podzywieniu były, a uważając, że gdy chwala Boża y wiara prawdziwa Rzymska katolicka kwitnie y większe swe codziennie bierze pomnożenie, stąd wszelakie płyną błogosławienstwa y nad siły y rozumienie ludzkie z niesmiertelno w potomne wieky, następną zwycięstwa, dla tego i los sie pada . . . *) nie tylko . . . wychylamy . . . ale też przy prawie y spokojnym używaniu dobrъ y pożytkowъ naszych nienaruszenie zachowujemy. Mając tedy od panowъ radъ naszych pewną sprawę, że do cerkwi двух—jednoy Zmartwychwstania Paskiego a drugiey Narodzenia Naswieższej Pany Maryey w miasteczku naszym Mielniku w uniey bendących, z włокъ trzydziestu rolъ mieszczan tamecznych po kopiey iedney żyта ozimego, a drugiey kopiey jarżyny. z кождey włокы на кожды rok, tak y ze wsiowъ Borszuka, Szceplic, Horoszkowey Woli y Klepaczewa do cerkwi Zmartwychwstania Paskiego, ze wsiowъ zaś drugichъ Hołowczyc, Mierzwia, Mosczoni y Radzyłowky do cerkwi Narodzenia Naswieższej Pany Mariey dziesięcina zdawna należała, ktorey pos(sess)orowie swie(szczennicy) w uniey bendący tamecznychъ cerkiewъ w spokojnymъ używaniu pomienionej dziesięczyny terazъ y на потымъ bendącychъ swieszczениковъ униатовъ zachować umyslismy, iakosz tem listemъ naszymъ zachowujemy, obiecującъ to naszymъ y najasnieyszychъ następcomъ naszychъ imieniemъ, yszъ преречzone cerkwi w pomienionымъ miasteczku Mielniku y ichъ w uniey bendącychъ swieszczениковъ przy spokojnymъ używaniu dziesięcyny wzwyżъ mianowanej

*) Верхній край листовъ въ этой книгѣ отъ сырости сгнили и выкрошились. Такия мѣста обозначены точками.

zachowany. Co do wiadomości wszystkich a osobliwie dzierżawców, mieszczan y poddanych dobr przerzeczonych przywódcę roskazujemy, aby bez wszelakę zwłokę y trudności pomienione dziesięciny corocznie przerzeczonym cerkwiom wydawali, a to dla lasky naszej, na co się podpisawszy y pieczęć koronną przycisnąć roskazaliśmy. Dan Warszawie, XX miesiąca Października, roku Paskiego MDCXLVI, panowania królestw naszych Polskiego y Szwedz-o XV roku. Conservatio przy dziesięcynie zdawna powinney y teraz wydawanej swieszczennikom miasteczka Mielnika w uniey będącym tak z miasta iako y ze wsiow do niego należących. Albs. Kadzydłowskiy Secr Reg. Mtat. mp. Vladislaus Rex.

Изъ актовой книги Мельническаго городского суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 204

№ 248—1646 г. Ноября 27 дня.

Определение по дѣлу о спорномъ участкѣ земли въ пользу Мотольской церкви, Пинск. повѣта.

Oblata dokumentu na sianożenc Krasne włoke cerkwi Motolskiej służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiąca Februarij dziesiątego dnia.

Na urzeczdzio I. K. Msci przed aktami grodz. pttu Pin. comparens personaliter I. X. Antoni Taranowicz pleban Motolski ob rationem sądu ziem. Pin. na namowie zostającego, dokument stary, w niektórych miejscach podziurawiony, z wycisnioną pieczęcią, od i. o. xcia imsci Albrychta Stanisława Radziwiłła Mikołajowi Baranowiczowi, swieszczennikowi Motolskiemu, dany y służący, ad acta per oblata podał, który de verbo ad verbum w xiengi wpisując de thenore suo tak se w sobie ma.

Albrycht Stanisław Radziwiłł xiąże na Ołyce y Nieswiżu, kanclerz W-o X-o Litt.

Pinski, Tucholski, Gniewski, Kowieski Dawgonski, Pizelayski, Wielonski, Lipniski, Gieranoyski etc. starosta. Oznaymujemy tym listem dekretem naszym. Odprawowała się sprawa oycy Mikołaja Baranowicza swieszczennika Motolskiego z mieszczany tegoż miasteczka i. k. msci Motola, do starostwa Pin. należącego, o sianożenc na uroczyszczu Uszusznym leżąca, która z pomiary między mieszczany Motolskimi y włosci Pinskiej do tegoż starostwa Paskiego należącey od Motola miasteczka y oycy swieszczennika do włosci Pinskiej odeszła, jednak aby pomieniony ociec swieszczennik na tey sianożenci y dobrach, które do cerkwie należą nie szkodował, w odmiane na to miejsce sianożenc od miasta Motolskiego na uroczyszczu u Krasney włoki leżącą (z której ponieważ nigdy do zamku żadnego płatu nie płacono od mieszczan Motolskich) wiecznemi czasy pomienionemu swieszczennikowi przysadzamy w moc y w dzierżenie spokojne onemu samemu y successorom iego na cerkiew puszcamy, o którą sianożenc aby żaden tak z mieszczan Motolskich jako y z postronnych wsi pomienionego oycy swieszczennika Motolskiego nie turbował y w żadney w dzierżeniu przeszkody nie czynił winy sto kop na zamek Pinski zakładamy. Pisan w zamku Pinskim, w roku tysiąc szescset czterdziestego szustego, miesiąca Nowembra dnia dwudziestego siudnego.

U tego dokumentu czyli listu dekretu przy wycisnionej pieczęci podpis ręki takowy: Albrycht Stanisław Radziwiłł kanclerz mp. Drugi podpis przy koncu tego dokumentu w te słowa: Ierzy Kazimierz Jangiel własną ręką.

Ktory to list dekret za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt, jest do xiąg grodz. Pin. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1781 г. № 13086 л. 8.

№ 249 1647 г. Марта 19 дня.

Продажная запись Христофора Мельхiorовича Крупецкаго на подданнаго въ дер. Зеленовъ съ женою, дѣтьми и со всѣмъ имуществомъ, священнику Гноинской церкви о. Димитрію Вержбицкому, въ суммѣ 100 флоринов. польск. (около 45 руб. на наши деньги),

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima, anno Domini 1647.

Prezbitero Gnoynensi venditio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus generosus Christopherus Krupecki, olim Melchioris filius de Wabanowo etc. districtus Brestensis incola, sanus mente et corpore existens, foro competenti omisso iurisdictioneque propria posthabita, praesenti vero capitaneali castrensi Mielnicensi iurisdictioni ratione infrascriptorum totaliter se cum bonis omnibus et successoribus suis subijciendo et incorporando, palam, publice libereque recognovit, quia honorabili Demetrio Wierzbicki, prezbitero Gnoynensi et illius legitimis successoribus subditum suum haereditarium laboriosum Chwiedor Michniewicz de villa Wielano ad bona ville Gnoyno pendentem eiusdem reverendi presbiteri Gnoynensis, cum uxore, pueris, pecoribus, pecudibus totaque substantia et suppellectili domestica profugum et ibidem per annos tredecim in fundo prezbiteriali Gnoynensi residentem, per se recognoscentem Krupecki, inscriptione merc lithvanico confecta, cum prezbitero Gnoynensi modo perpetuo autem conscripta, ad praesens tempore non ita pridem praeterito ex bonis eiusdem reverendi Wierzbicki etiam cum uxore, pueris et tota substantia et suppellectili domestica ad bona Ostromečzyn profugum, pro summa centum florenorum polonicalium modo

perpetuo irrevocabiliterque inscripsit et resignat, prout praesentibus vendit, inscribit irrevocabiliterque resignat, intromissionemque cum possessione per ministerialem generalem regni et nobiles duos admittendo. Inscribitque se et submittit recognoscens cum successoribus ex omnibus bonis suis summisque pecuniariis abilibet habitis eundem emptorem suum et illius posteritatem in dictis bonis venditis et occasione eorundem ab omnibus oneribus, iniuriis, damnis et impedimentis omnium personarum propinquarum et remotarum, sexus, status et conditionis cuiusvis existentium ac ius et interesse aliquod ac dicta bona seu illorum aliquam partem se habere protendentium toties, quoties opus et necesse fuerit, tueri, evincere, intercedere, eliberare pacificeque ac bona eadem semper munda et libera facere, solusque non iniuriari sub vadio similis summae aliorum centum florenorum polonicalium pro eodem vadio super primam citationem tractumque coram officio castrensi Brestensi (cui hac in parte, ut supra, foro suo quovis proprio renuntiando, cum bonis omnibus et successoribus suis libere subijcit et incorporat), responsione et satisfactione, nullis diffugiis, dilationibus, motionibus, appellationibus, prosecutionibus, protestationibus item evasionibus, arrestis, objectionibus, praescriptionibus, fataliis ac ignorantibus aliisque quibusvis juris remediis premissa evadendo. Hac sua praesenti personali et spontanea recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда за 1642—1650 г. № 10686, л. 777 об. 781.

№ 250—1847 г. Юня 7 дня.

Дарственная запись Дрогичинскаго обывателя Матвея Одоевского Забужскому Преображенскому монастырю на участокъ земли подъ именемъ «Съровчинскій».

Judicium bannitum Advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Exaudi proxima anno, Domini 1647 in praesentia generosi Lamberti Groth aulici sacrae regiae maiestatis, advocati Drohicensis et famatorum Petri Stynsonowicz viceadvocati, Christopheri Parzeyko, Christopheri Mikulski, Hiacincti Mumik, Andreae Serzen scabinorum civitatis Drohicensis.

Manasterio Zabuscensi donatio per Odoiewicz.

Officium praesens advocatiale civile Drohicense rescriptum infrascriptum ex actis castrensibus Drohicensibus autentice, ut iuris est, emanatum per honorabilem Cipryanum Vasovski, ad transducendum porrectum postulante eodem suscepit et actis inscribere permisit, cuius tenor talis est.

Actum in castro regio Drohicensi feria sexta post dominica Jubilate proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo.

Coram officio capitaneali actisque praesentibus castrensibus Drohicensibus personaliter veniens famatus Matias Odoiewski, oppidanus civitatis Drohicensis post fluvium Bug certam possessionem habens, licet aeger corpore, sanus tamen mente existens, palam publiceque recognovit, quia ecclesiae ruthenicae partis Zabuscensis Transfigurationis Domini bonorum suorum haereditariorum immobilium, videlicet medium mansum in omnibus tribus campis dictum Serowczynskie, in fundis civilibus Drohicensibus partis huius iacentem, per se recognoscentem et olim famatam Marinam Jarmochowna, consortem suam, modo peremptoriae donationis a famatis olim Andrea, Joanne, Laurentio filiis olim Nicolai Syrowczyk acquisitum,

inter metas famati Jacobi Odoiewski fratris germani recognoscentis ex una et nobilis Joannis Wilczopolski ex altera parte existentem, tum praedium cum horreis utrisque inter metas famati Thomae Stynsonowicz ex una et Nicolai Lipka oppidanorum Drohicensium ex altera parte, cum omnibus attinentiis et utilitatibus, nullis exceptis, dedit, donavit, pura, mera et irrevocabili donatione inscripsit perpetuo, intromissionem ex nunc per scabinos ac praeconem quemvis in bona praefata videlicet medium mansum, praedium et horrea libere admittendo, pacemque ab omnibus personis propinquis et remotis sexus et status cuiusvis existentibus, praecipue a filiis et filiabus suis sub damnis terrestribus simplicibus cavendo et perempta coram officio advocatiali sive proconsulari civili Drohicensi super primam citationem tractuque responsione nullis diffugiis, dilationibus, motionibus appellationibus, protestationibus evasionibusque praemissa evadendo. Ex actis capitanealibus castrensibus Drohicensibus rescriptum. Correctum Dobrzynski.

Et hic idem coram officio praesenti advocatiali personaliter comparentes famati viri Andreas Sersen et Mathias Kaczynski scabini iurati publice recognoverunt, quia ipsi cum praecone civili honesto Laurentio Zelazowski feria tertia post dominicam Cantate proxime praeterita, condescendendo ad bona suprascripta, ibidem ecclesiae ruthenicae Sanctissimae Trinitatis partis ruthenicae civitatis Drohicensis, per suprascriptum Matiam Odoiewski actis castrensibus Drohicensibus modo donatorio inscripta, iuxta eiusdem inscriptionem intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine tum coram actis castrensibus et civilibus Drohicensibus quum in fundo impugnante nec contradicente. *)

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 49, 52.

*) Эта же запись имеется въ книгѣ Дрогичинскаго городскаго суда за 1646—1648 г. № 9246, на оборотѣ 637 л., только безъ вводнаго акта.

№ 251—1647 г. Августа 10 дня.

Письмо Дрогичинского старосты Збигнѣва Оссолинскаго съ свидѣтельствомъ о фундушѣ Хотичской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda in vigilia Omnium Sanctorum anno Domini 1672.

Praebiter ecclesiae Choticensis literas obtulit.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Nicolaus Olifiewicz, praebiter ritus graeci Choticensis ecclesiae obtulit et reproduxit eidem officio praesenti scriptum infrascriptum, manu magnifici Zbignei Ossolinsky, capitanei Drohicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Panie Szorcu! Był u mnie swieszczennik Chotycki y ukazał mi fundusz confirmowany y actykowany do xiąg Mielnickich od sławney pamięci nieboszyka Pana Kiszki. Uznawszy ja, że jest prawdziwy, rozkazuje wam pod łaską moją, abyscie pomsty od Pana Boga nie zaciągali, a co jest cerkiewnego, kazali po wszystkich wsiach wydać dziesięcinę, inaczej nie czyniąc. Zatym was Panu Bogu oddaie. Dan w Krzemieniu die 10 Augusti, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo. Zbigniew Ossolinski starosta Drogiński.

Panu Stanisławowi Sorcowi słudze memu oddać należy.

Quarum literarum seu scriptus superscriptas originale post ingrossationem idem porrigens rursus originale ad se recepit, de quorum receptione officium praesens castrense Mielnicense quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда 1672—3 г. № 10947 а 280 281.

№ 252—1648 г. Февраля 19 дня.

Запись жителя м. Мельника Георгія Мицкевича, по которой онъ уступаетъ на постройку Воскресенской церкви въ Мельникѣ вновь построенный имъ шпихлеръ и другой строительный матеріаль.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post dominicam Sexagesimae proxima anno Domini 1648.

Oblata quietationis poponi Mielnicensi

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes Nikiforus Wierzba Resurrectionis Christi praebiter *) nominatorum propriis subscrip. resignat ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur et est talis.

Ja Jerzy Mickiewicz, ziemianin Jego Krolewski mosci wojewodstwa Brzeskiego, zeznuwam tym moim listem dobrowolnym zapisem, komu o tym będzie wiedzieć należało niniejszym y na potym będącego wieku ludziom, iż ja mając dobra swe pewne, w miescie krola Jego Mosci Mielniku spichlerz przez me nowo zbudowany, ze wszystkiem, iako sie w sobie ma, stojący na siedlisku od szlachetney Mariney Huctianki, małżonki slachetnego Chmurowskiego nabytym wiecznem w pewnych miedzach y graniczach, nad Bugiem, podle szpichlerza je-o Mosci pana Kochlewskiego, sędziego ziemskiego Brzeskiego, ktore siedlisko ja Jerzy Mickiewicz na siebie czasi wiecznemi wolne y swobodne zostawił, budinek tylko samy wszystek spichlerz y coby kolwiek w tym spichlerzu tarcyc y drzewa iakiego kolwiek mogło się znaleźć, s tem budynkiem co przy spichlerzu, wszystko od mała do

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ выкрошены. Такія мѣста обозначены точками.

№ 258—1848 г. Марта 1 дня.

Духовное завѣщаніе дворянина Григорія Фурса съ данными для которіи Купятичскаго монастыря.

Актыкованіе testamentu pana Hrehorego Fursa.

Лета от нароженъя Сына Божого тисеча шестсотъ сорок осмого, мца мая двадцать второго дня.

На въраде кгородском гдарскомъ Пинскомъ передо мною Адамом Брестским, столникомъ и подстаростем Пинским, от ясне освещеного княжати его млсти Албрыхта Станислава Радивиля, княжати на Олыце и Несвижу. канцлера, вел. княз. Лит., старосты Пинского, Крневского и Тухолского установленным, постановившысе очевидно ея млст пани Зофея Зоранка Грыгоревая Фурсовая, землянка гдарска повету Пинского, пода-ла ку актыкованью до книгъ кгородских Пинских testament зопшого небожтыка его млсти пна Грыгоря Фурса, малжонка своего и просила, абы прынять и уписанъ был, которого я врад огледави чытаного выслухавшы, до книгъ уписат еси велелъ, а уписуючы до книг слово в слово такъ се в себе маєт.

W Imie Oycy, y Syna, y Duchy Świętego stansie ku wieczney pamięci amen. Ja Hrehory Hurynowicz Furs, siedzie ziemski powiatu Pńskiego y ziemianin iego kr. mosci, pamiętaiąc na to, że żywot nasz doczesny na tym obludnym świecie y smierci iest poddany, a upatrując, yż kto za żywota y pamięci dobrej domowstwa swego porządnie nie rosprawi, w takowym domu rostyrki, niezgody zostawiają, czemu ja zabiegając, chociam na ciele od Pana Boga chorobę nawiedzony, ale iednak z dobrym rozumem y pamięcią y dostatecznym uważeniem ten testament ostatniey woli moiey sprawuję. Naprzod iesli mie Pan Bog z woli y przeyrzenia swego świętego s tego oblud-

wiela, wielebnemu oycu Nikiforowi Wierzbie, praczbiterowi cerkwie s. Woskrzesienia Mielnickiemu na zbudowanie cerkwie Świętego Woskrzesienski wolno będzie, gdyżem ja na zbudowanie tego spichlerza: wickszą summe, a niżeli od oycy Woskrzesienskiego odebrałem. Za to ma swieszczonnik Woskrzesienski sam y successorowie iego w tem że domu Bożym przy odprawowaniu Chwały Bożej Pana Boga p(r)osić za mnie y małżonke moie u oltarza Panskiego, za co już sume wierzchu mianowane złotych polskich trzysta osmdziesiąt wszystko zupełną odebrawszy do rąk moych zadosyć uczynienie za wszystek ten budynek zapisem moym terazniey-zym wielebnego oycy Nikifora Wierzbe y potomki iego kwituie y wolnym czynie czasi wiecznemi, pozwalając ex nunc dostateczney intromissy ja Jerzy Mickiewicz z małżoną moją w ten spichlerz wielebnemu oycu Nikiforowi Wierzbie praczbiterowi Woskrzesienskiemu Mielnickiemu y potomkom iego własnym. A ja sam, małżonka moja y żaden z bliskich krewnych y powinnych moich, także naprawnych osob w tem spichlerzu wszystkim y budinku przy spichlerzu będącym żadney przeszkody do zniesienia y zwiezienia od sądu, iakiey w tem skody przed który pozwan będę, zapłacić powinien zostawam y we wszystkim temu zapisowi dosyć czynić podcymnie sie. Dla lepszey wiary y pewności ten list zapis moy zapiecotowawszy, ręką swą podpisawszy, prosilem o przyłożenie pieczęci y o podpis rąk ich msc panow przyjaciół moych, niżej mianowanych. Działo sie we dworze Skowerdcach w wojewodstwie Brzeskiem. Roku tysiąc szeszet czterdziestego szostego, miesiąca February piątego dnia. Jerzy Mickiewicz ręką swą. Zofia Zardecka Mickiewiczowa ręką swą. Kazimierz Stanisław Mickiewicz ręką swą. Pieczętarz proszoni Melchior Lawdowsky.

Наз актовой книги Мошьянскаго городского суда за 1846—1852 г. № 10942, л. 264—5

nego świata do chwały swej Świętej powoła, tedy wprzód duszą moją Panu Bogu wszechmogącemu, w Trojcy Świętej Jedynemu w miłosierne ręce Jego święte poruczam, a ciało moje iako ziemia ziemi oddana być ma, która małżonka moja miła pani Żofia Zoranka obyczajem chrześcijańskim w manastyrze Kupiatyckim, w powiecie Piskim będącym, nie wając wielkiego kosztu, ale według przyżożenia pocziwie pogrześć ma, także rozumem po wielebnyim iegomosci oycu starszym manastyra Kupiatyckiego mieysca świętego y o wszystkich w Bodze wielebnych oycow zakonnych tam mieszkających, że iako za żywota za nas oboygą z małżoną moją Pana Boga prosili, tak y teraz po żywocie moim iako sorokousty y pogrzeb y wszelakie nabożenstwo za dusze moje odprawować będą y Pana Boga prosić. bośmy na ten monaster za żywota naszego z małżoną moją dla tego dali złotych trzysty, na oblig złotych dwiescie, które to małżonka moja z majątnosci mych pozostałych oddać ma, na które sumę y pismo mamy od ichmosciow iako od starszych tak y od wszystkich ichmosciow oycow w Bodze wielebnych zakonnych w manastyrze Kupiatyckim mieszkających, że iako za żywota za nas oboygą Pana Boga prosić mają, tak y po śmierci naszej poki się chwala Boża w cerkwi manastyra Kupiatyckiego odprawować będzie za dusze naszą Pana Boga prosić będą, co ja stale trzymam o ychmosciach oycach zakonnych y o sukcesorach ichmosciow, a małżoną moją miłą panią Żofię Zorankę Panu Bogu samemu w opiekę poleciwszy pod takim sposobem, po śmierci mojej z dziećkami ze mno splodzonymi synem Jendrzem s corkami Haleną, Fruziną, Maryną, Alexandrą w leciech ieszcze niedorostłych zostawuie, ktorey to małżonka mojej miłej dzieatki moje iako lat nie doroste opiekuna inszego onym nie zostawuiąc, tylko samemu Panu Bogu, a miłej małżonka mojej dzieatki moje w opiekę poru-

czam, gdyż ona iako matka onych pieczą y staranie będzie miała, postrzgaiać, aby onym cwiczenie y ucciwe wychowanie było, iako na stan ich szlachecki przynależy, o to ie wielce upraszam y w opiekę ich oney zostawuie; a iesliby Pan Bog w niedorostłych leciech dzieatek moich śmierć przepuscił na małżonkę moją, tedy małżonka mojej kogo będzie chciała lub s krewnych swych, lub s przyjaciół szlachty osiadłej opiekunow po żywocie swym wolno zostawic, przytym też małżonka mojej zapisałem na ymionach moich Krasieiewie, Kraynowiczach oyczystych, w powiecie Piskim leżących, cztery tysiąca złotych zastawnym sposobem y listy zapisy przyznane na rokach ziemskich, za czym iako na tych majątnosciach com pomienil summe, tak y na inszych, to iest na Krasieiewie, Chołożynie y Kraynowiczach, Suszycku, Korzeniu, Prechodzie y Porzeczu majątnosciach moich wieczystych y kupnych spolnie z małżoną moją tey praw nienaruszając, które iej należy, ale na wszystkich dożywotne spokojne mieszkanie zostawuie y wszystkie rzeczy ruchome, jakim za żywota swego zeznał y listem dobrowolnym zapisał, y teraz tym testamentem ostatney woli mojej wiecznie stwierdzam we wszystkim y przy mocy zostawuie. A żeśmy te majątnosc zastawili Krasieiew, Chołożyn, Kraynowicze, Krasieiew y Kraynowicze u iegomosci pana Selwestra Oranskiego u pięciu tysięcy złotych polskich, a Chołożyn u iegomosci pana Adama Bukraby y pani małżonki iegomosci w pułtoru tysięcy złotych polskich, na którą to majątnosc u pana Bukraby będącą zeznałem prawo wieczyste panu Mikołaiowi Kazimierzowi Olszewskiemu, pasierbowi memu, które to skoro po ożenieniu ma nam prawo wieczyste odeznac, a sam pomieniony pan pasierb moy, okupiwszy na terminie u pana Bukraby we trzech tysiącach złotych polskich takowym że zastawnym prawem trzymać spokojnie ma aż do oddania na terminie trzech tysięcy złotych, które to majątnosci moje,

jakom pomienit, małżaka moja miła zostaw-
szy po mnie ma y wolna będzie okupo-
wać, w aręde puszczać y te dlugi, cosmy
sie na prawo zadłużyli, iako iey Pan Bog
da y wszystkie ynsze iakowe kolwiek szu-
szone zapisy małżaka moja miła pani Zo-
fia Zorzanka ze wszystkich majątnosci mo-
ich znosić y płacić ma y powinna będzie
y ten dług, którym był winiem iegomosci
panu Stecewiczowi y pani małżace iego-
mosci na zapis od nas spolnie dany złotych
tysiąc, kotorem summę iegomosci spelną
zapłaciłem, ale oblig y insze sprawy przy
iegomosci zostały, te małżaka moja ma
odyskac y o to sie starać, aby od ich-
mosci oboygą te prawo listem prawnym
kasowane było. A pamiętając na uczci-
we zachowanie moje z małżaką moją y wszela-
kie od niey uszanowanie, mając teyże mał-
żacę meą miłą panię Zofię Zorzance
na dworze y placu moim w miescie Pin-
skim będącym podle gospody iegomosci
pana Hrehorego Wołodkowicza, wedle mo-
stu Troieckiego, summę pieniędzy półtora
tysiąca złotych polskich daruję y wiecz-
nie zapisuję, a działki moje, iakom wyżej
czyniąc ostatnią wolą moją w tym testa-
mencie moim pomienit, oddaie ich w
opiekę małżacę meą miłą, a małżaka
moja gdy za pomocą Bożą oswoodzi te
majątnosci moje wieczyste, tedy wprzod
nie nie naruszając prawa małżaki mey
według listow zapisow iey przyznanych
małżaka moja iako opiekunka bez krzyw-
dy, nie nie tracąc synowi memu, corkom
posag według uwagi swej z własnych
majątnosci moich wieczystych ma dac, co
ia rozumiem po miłej małżacę meą że
nie tylko wieczystą majątnością działek
moich z nią spłodzonych krzywdzić iako
matka opiekunka nie będzie, ale to rozu-
miem po niey, że y te summę, która iey
ode mnie zapisana od działek nie będzie
odwodziła y tey że miłej małżacę meą
panię Zofię Zorzance spokojnie y do-
żywotne mieszkanie na wszystkich mająt-
nościach moich zapisuję y tym testamen-
tem ostatniey woli meą leguję. To też

tym testamentem moim oznaymuie, yż
iegomosc pan Kuncewicz, podkomorzy
Pinski s panią małżaką swoją mający w
tey ze majątnosci Korzeniu y Prochodzie
połowicy ze mną y małżaką moją ze dwor-
u Korzenia y gruntow, inszych wybiwszy
s pokoynego dzierżenia, ynsze różne krzy-
wdy czyni, o co z ichmosciami prawnie
od lat kilka czynili, a za różnemi zwłoka-
mi ichmosci aż w roku przeszłym tysiąc
szescset czterdziestym siódmym w Minsku
dekret otrzymaliśmy, gdzie odsyła sąd
główny do iegomosci pana marszałka po-
wiatu Pńskiego na rozdziałek y na uzna-
nie szkod, a tak iesliby s tego swiata tey
sprawy nie skonczywszy zszedł, na którą
sprawę spolnie z małżaką moją w nakła-
dzie szkodujemy dwa tysiąca złotych szesc-
set polskich, tedy poruczam to małżacę
moję, iako należącey do tego prawa, aby
s pozostałymi działkami memi dochodzi-
ła, nie odwlekając, a iesliby ichmosc w
czym więcej krzywdzili pozostałych sierot
y zwlekali te sprawę, tedy pozywam go
za sobą na straszny sąd Panski, aby się
tam rozprawił. Koncząc tedy te ostatnią
wolę moją naprzod miłą małżakę moją z
miłymi działkami memi w obronę y opie-
kę Panu Bogu poruczywszy, proszę, aby
pilne staranie o duszę moję miała, także
y wszystkich ichmosciow panow przyia-
ciół, krewnych y bliskich moich żegnając
w czym kolwiek obraził, o prebaczenie
prosząc, Panu Bogu poruczam. Y na to
czyniąc y sprawując tey ostatniey wole
moję uprosiłem ichmosciow panow przy-
iaciół moich ustnie y oczewiscie o przy-
łożenie pieczęci y o podpis rąk na podpi-
sie niżej ymionami wyrażonych, którzy
na prozbę moją uczyniwszy pieczęci przy-
cisnawszy ręce podpisać raczyli. Pisan w
Prochodzie, dnia pierwszego msca Marca
roku tysiąc szescset czterdziestego osme-
go. У того testamentу пры печатех под-
писы рук тымі словы: Hrehory Furs рѣ-
каю свѣ. Бѣдѣцъ пры справованіи того те-
stamentу, а устнѣмъ y очевисто прошонъ
od iegomosci pana Hrehorego Fursa pie-

czętarz Mikołaj Kazimierz Olszewski mp. Ustnie proszony pieczętarz od iegomsci pana Hrehorego Fursa y iako będący przy czynieniu tego testamentu Jan Paweł Olszewski mp. Ustnie proszony pieczętarz od iegomsci pana Hrehorego Fursa iako będący przy czynieniu tego testamentu Samuel Zmieiewski. Будучы при справованью того тестаменту устне прошоный печатар Анѣдрей Василица снерал рукою. Который тестаментъ за поданъ-омъ и прозьбою еє млсти пани Зофеи Зораньки Грыгоровое Фурсовое до книгъ кгородьскихъ Пиньскихъ есть уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1648 г. № 13002, л. 195—198.

№ 254—1648 г. Апрѣля 7 дня.

Присужденіе къ смерти Анны Паскеликовой за воровство священныхъ вещей изъ православной Никольскѣй церкви въ г. Дрогичинѣ.

Actum in Drohiciu coram Iudicio Advocatiali et Consulari Civili Drohicensi composito feria tertia post festum Sancti Francisci Confessoris proxima, anno Domini 1648, in praesentia generosi Lambertii Groth Advocati, tum et Petri Stynsun Viceadvocati, nec non famatorum Petri Winski ac Nicolai Kiewto proconsulorum partis utriusque, Mathiae Wolinski, Gregorii Markowski, Alberti Ostrozanski, Thomae Stynsun, Thomae Szaskowicz, Hiacinti Mumik, Martini Nosal, Stanisłai Terlikowski, Thomae Pinda, Laurentii Zahumienny, Supruni Sawczuk, Gregorii Warowny, Andreae Chatysik, Christoperi Parzeyczyk, Andreae Sersen scabinorum et consulum, nec non Stanisłai Konczer plebiscitae et aliorum ex communitate civitatis partis utriusque etc.

Super Paskielikowa decretum ultimarium.

Proposuit judicialiter coram praesenti

judicio Advocatiali civili Drohicensi instigator iudicii praesentis eiusque delator famatus Martinus Czernaciuk, oppidanus Drohicensis et frater senior confraternitatis ecclesiae Rutenicae S. Nicolai Pontificis contra honestam Annam Paskielikowa, consortem olim honesti Bartholomei de Leżaysk, foeminam vagabundam cum rebus in eadem ecclesia Rutenica furto oblato apprehensam, ideo, quod ipse immemor existens poenarum, legibus tam divinis quam humanis contra furtivos raptores rerum ecclesiasticarum severe sancitarum minime metuendo, tempore certo videlicet de feria secunda in feriam tertiam festi Sancti Mathaei Apostoli et Evangelistae proxime praeterita, tempore nocturno, tacite aperta praefata ecclesia Rutenica, in eadem res certas, videlicet vestitum praesbiteralem vulgariter rezy, kryz srebrny, kilich, albe, swiecy - cztery wielkich, swiec malych ręcznych dwadziescia, ornat czarny, czalun, tuwalnia czerwonym szyciem, tuwalnia seroka czarnem szyciem, druga także po siatcze szyła szeroka, trzecia także szeroka, rąbek z czerwonymi brzegami kramny, przescieradło szerokie, płat bielony, krzyżyk z puszeki z krzyżem z flaszka, pieniędzy złotych dziesięć z skrzynki wytrząsa, jedwabnica biała per confraternitatem eiusdem ecclesiae suo sumptu comparatam, tum et alia ornamenta a variis personis in honorem Dei Omnipotentis et Beatae Mariae Virginis ac splendorem ecclesiae eiusdem data, modo furtivo recepit et exinde poenas iuris demeritas ipsa succubuit, petens super ipsa easdem decerni. Iudicium praesens Advocatiale et compositum Consulare civile Drohicense, exaudita propositione partis instigantis, eandem inculpalam cum rebus suprafatis captam officiose examinavit et pro ulteriori examine ad torturas cum officio a se deputato in locum seorsivum eandem Paskielikowa remisit, cuius confessata per animadvorsorem ligata praesenti officio quaesita existens, officiose requisita et in haec verba per praefatam

inculpata relata: Isz mam tuwalnią czerwonym szyciem y fartuch biały po siatce, wosku grudka y chustek para czarnem szyciem y białem pudwiko od Katharzyny żony Jarosza Bubki. Krys Chłusz z Jaroszową chodził do czerkwi y te rzeczy brał, y Jaros Bubka nosił z Krysiową y miał biedz Jarosz z temi rzeczami na czolnie na jarmark na Pokrowe do żydów wiesć, y gdy ią tripartite palono, naostattek zeznała, isz nikt inszy temu nie winien, tylko wzwyż mianowani Krys Chłusz y u niego było wytrychow dwa, ieden mały a drugi wielki y Jaros Bubka do Krysia Chłusa przychodził y rozmawiali z sobą cicho. Judicium autem suprafatis controversiis partium utrarumque, tam instigantis, quam inculpatae, coram se judicialiter factis, exauditis, per se personaliter comparentes, quoniam praefata inculcata personaliter stans agnovit furtum tam per se, quam Jarosium Bubka et uxorem eius Catharinam Cieslanka atque laboriosum Christopherum Chłusz paratum ideo propositionem partis instigantis ad convincendum, quam inculpatae ad evadendum adinvenit et decrevit. Quatenus praefata pars instigans eandem inculpata convincat corporali juramento melletertia, pro ut res praefatae, ratione quorum actio praesens vertitur, per ipsam sunt ablata, Deo ita ipsam adjuvante. Ad quam dictandam juramenti rotham praeconem civitatis eiusdem providum Stanislaum Zaleski hocidem judicium addit et deputavit, et quoniam hocidem juramentum rothitandum sibi a praefato praecone civili in rotham superius descriptam in facie iudicii praesentis attentante pars inculcata praestitit, ideo judicium hoc idem super eadem inculcata parte in iure communi (uti contra sacrilegos) descriptum decrevit et eandem morti adiudicavit juxta demerita ipsius, decreti sui praesentis vigore.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 118—14.

№ 255—1649 г. Апрѣля 16 дня.

Судебное рѣшеніе по дѣлу между Христофоромъ Чапскимъ прозыв. пастухомъ и священникомъ Никольской Дрогоичинской церкви о поросятъ.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo nono, in praesentia generosi Laurenti Groth advocati Drohicensis et aulici sacrae regiae maiestatis, et famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, nec non Christopheri Mikulski, Christopheri Parzeiko, Theodori Młozewski, Joannis Taborowski scabinorum, nec non famatorum Stanisłai Koncer proconsulis, Petri Winski, Mathiae Wolienski et Supruni Sawluczyk consulum partis ustrinsque Drohiciensis.

Inter Pastusik et prezbiterum S. Nicolai decretum.

In causa judicialiter instituta per honestum Christopherum Czapski, dictum Pastusik actorem, venerabili Stephano Kuczkowski prezbitero ecclesiae Sancti Nicolai ritus graeci et Apoloniae Skianowna invicem coniugibus, Apoloniae videlicet cum mariti ipsius assistentia civitatis pro paenis arbitrariis in iure Magdeburgensi sancitis, ratione per ipsos in simul et semel cum familia sua porci actoris proprii coloris *białozółtawy* ab aliquot septimanis a honesto Laurentio dicto Struk pro certa pecunia empti et apud citatos per se cogniti et officiose requisiti per scabinos ad extradendum actori affectanti, circa quam functionem eorundem scabinorum per eosdem citatos consortis actoris convulnationem succubitionis, citatione actoris de praemissis latiore, parte praefata utraque—actorea per se personaliter, citatorum vero una Apolonia suo et mariti sui nomine per se persona-

liter comparante et controvertente Judicium praesens bannitum advocatiale civile Drohicense controversiis suo coram Judicio factis exauditis decrevit, quatenus actorea pars statuatur in instantia durantibus judiciis (sub paenis officialibus ad praesens redargutis) evictorem, a quo contravenitur, acquisivit sive emit, et quomodo statuit, ideo decrevit, quatenus idem honestus Laurentius Struk evictor corporali iuramento ad rotisationem scabinorum probet solusmet, prout ab ipso est mere emptus, idque in futuris judiciis bannitis advocatilibus (salva via agendi cum citatis tam ratione porci, quam convulserationis consortis actoris) terminum ibidem partibus utrisque ad praemissa exequendum et ad ulterius contra se procedendum, de iure terminum conservavit peremptum. *)

Назъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646-1658 г. № 10585, л. 129—130.

№ 256—1649 г. Мая 18 дня.

Фундушь Мстисжской церкви.

Акт копий funduszu на церковь Мсцискą przez Sapielow stt-w Krzepickich в року 1649 uczynionego.

Рoku тysiац siedmset osmdziesiat szostego, miesiaca Oktobra szesnastego dnia.

Przed aktami ziemskimi wojewodztwa Minskiego stanowszy osobisto Imsc pan Pawel Orłowski, wozny Ikmsci wtt-a Minskiego, kopia funduszu на церковь Мсцискą przez iasnie wielmożnych Sapielow, starostow Krzepickich uczynionego do akt podał, ktorey wyraznosc takowa.

Kopia funduszu церкви Мсцискей в року тysiац szescset czterdziestym dziwiatym, miesiaca Maia dnia szesnastego

przez iasnie wielmożnych Sapielow starostow Krzepickich uczynionego.

Ja Kazimierz na Kodniu Sapiela, Krzepicki, Kłobucki, Żyzmorski, Młeczadzki starosta y ia Helena z Żukowa Danilewiczowna Kazimierzowa Sapielżyna, małżakowie, czyniemy wiadomo, iż my będąc wzruszeni miłością ku chwale Boga (w)Troycy Świętej Jedynego, Nayswiętszey Pannie Maryi matce Zbawiciela naszego, umyśliwszy kazaliśmy zbudować cerkiew nabożenstwa greckiego в майєтносци naszej dziedziczney, в miescie Мсциży, в wojewodztwie Minskim leżących dobrach założenia Nayswiętszey Panny Conceptionis, która ma zostawać в niej, przy której cerkwi з поżytkiem pewnym до cerkwi tylko należącym, не нарушаіац поżyтку майєтносци służаcego, те іармарки postanawiamy:—pierwszy на dzień świętego Illi proroka, które święte miesiaca Julij dnia dwudziestego przypada, drugi на Hleba Borysa, trzeci на Narodzenie Nayswiętszey Panny, które те trzy іармарки в дни y święta wyż pomienione mają się odprawować в każdym roku według старого калєдарза, а wiedząc, iż та церковь без opatrznosci być не може, tedy nadaliśmy wiecznemi czasy до тей церкwi kapłanowi, który rezydować będzie przy niej,—dwa place з domem в miescie Мсциским, а przytym cztery włoki puste, które ма onemu слуга наш уродzony pan Alexander Miechowski wymierzyć y в posesyа podać, а он те włoki objowszy y one przerobiwszy, onych iako swych własnych spokojnie заżywać y wszelaki поżyтек з tych włok przychодзacy на siebie obracać wolen y mocen będzie wiecznemi czasy, żadnych najmnieyszych повинности до skarbu naszego ani podaczek mieskich з tych czterech włок od нас nadanych nieплачаc y не даваяc, tylko з nich dziaki przy церкwi mieć y onych chować повинен, а зехчели теж кмiecia iakiego dla potrzeby своiey własney на tym gruncie lub kilku осадzić y то onemu wolно będzie przy inszych wolnościach kapлан-

*) На 143—4 л. этой же книги имеется запись Чанского—Пастушка и жены свниц. Апол: Кучинской о изъимномъ прекращении всѣхъ судебныхъ дѣлъ, начатыхъ другъ противъ друга.

skich uczynić, tylko aby swojej powinności we wszystkim postrzegał, iżby przykład dobry z siebie ludziom dając, dusze ludzkie pozyskować Bogu mógł, także za dusze zmarłych rodziców naszych, tudzież y za zdrowie nasze, a po długim pożyciu za dusze obojga też nas iako fundatorów tej cerkwi aby Pana Boga prosił, pilnym, czułym y we wszystkim dbałym ma być, a iesliby kiedy z iakich kolwiek miar ta majątność nasza lub przez wieczystą sprzedaż, lub zastawnym albo arędownym sposobem od nas odeszła y w inszą posesyją dostała, tedy przecie te cztery włoki na cerkiew tameyszą od nas fundowane od sprzedaży y od zastawy tudzież od arędy excypowane być mają, to warując, aby każdy sukcesor nasz, który by te dobra nasze posiadał, na tę fundację naszą nie następował y oney nie łamał z boiazni Boga Wszechmogącego y straszliwego na się wyroku na onym ostatnim sądzie. Na co dla lepszego warunku y wiekuiстей pamięci dajemy ten nasz list fundusz z pieczęcią y podpisem rąk naszych, tudzież z pieczęciami y z podpisy rąk przyiaciół naszych, ustnie y oczewisto od nas uproszonych, niżej imiony na podpisie mianowanych. Pisan w Kodniu, szesnastego dnia miesiąca Maia roku tysiąc szesceset czterdziestego dziewiątego. Kazimierz Sapieha starosta Krzepicki, Helena zurowa Sapieżyna S. K. Ustnie proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych Jan Dmitr Skrzynno. Oczewisto proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych do tego funduszu ręką moją podpisałem Adam Maginowicz. Ustnie proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych Alexander Michowski.

Takowa kopia za podaniem do akt jest do xiąg ziemskich wieczystych wojewodztwa Minskiego zapisana. Ant. Swiătorzecki. R. Z. M.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1786 г. № 12040, л. 564—5.

№ 257—1849 г. Мая 24 дня.

Заявление священника Хлопковской церкви о. Павла Сосновскаго о нападеніи на его домъ арендатора им. Остромечина и Хлопкова Луки Галензовскаго.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sanctissimae et Individuae Trinitatis, anno Domini 1649.

Ex parte poponis Chlopkoviensis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens eo attento, quoniam venerabilis Paulus Sosnowski, facta coram officio praesenti protestatione contra generosum Lucam Galezowski, bonorum arendatorum possessorem villarum Ostromeczyn et Chlopkow, eandem intra triduum et ultra legale tempus ad acticandum officio praesenti non porrexit, proinde officium praesens facta contra ipsum protestatione, hoc tantum, quod in protocollo circa facta eiusmodi protestatione est susceptum, in acta officii sui inscribere fecit:

Dabitur copia protestationis ex parte venerabilis Pauli Sosnowski, poponis ecclesiae ritus graecae Chlopkoviensis owski bonorum arendatorum possessor, villarum Ostromeczyn et Chlopkow, ratione per famulos ipsius de nomine et cognomine notos, domus eius protestantis manu armata invasionis multorumque damnorum perpetrationis, prout ipsius copia fusius patebitur. Et hici-dem personaliter stans ministerialis generalis regni Martinus Krumelik, authenticus et iuratus, coram officio praesenti in vim suae relationis recognovit se cum nobilibus Bartholomeo Kokot et Petro Krupik Terlikowskiemi, feria secunda post festa solennia Sacrae Pentecosten, condescendendo ad domum poponis in villa Chlopkow sitam, fores hipocaustae et camerae extrusas, dolium cum cerevisia con-

sectum esse vidisse et debite conspexisse, de eoque suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 474.

№ 258—1648 г. Мая 28 дня.

Заявление священника Гнойненской церкви о. Димитрія Вержбицкаго о судьбѣ лошади, оставленной у него на ночлегъ зем. Каролемъ Немирою.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta in crastino festi Sacratissimae Corporis Christi Domini proxima. anno 1649.

Praezbiter Gnoynensis manifestatur.

Ad officium praesens capitaneale castrense Mielnicense . . . personaliter veniens venerabilis Demetrius Wierzbicki praezbiter ecclesiae ritus graeci Gnoynensis, manifestatus est fecitque diligentiam in eo, quia ipse gotow był oddać konia je-o mosci panu Karolowi Niemierze, ktorego pomieniony pan . . . Niemiera zostawił przy oycu Gnoińskim do przenoszenia, a że jego mosc pan Niemiera słusznego czasu po niego nie przysłał, casu niedawno ten koń zdech. Oco on prae-cavendo indemnitati suae, iterum atque iterum manifestatur. Et in maiorem verificationem manifestationis suae praefatus praezbiter eidem officio praesenti ministerialem generalem regni providum Simonem Piasecki, autenticum et iuratum, coram officio praesenti statuit, qui statutus in vim suae relationis publice recognovit se cum nobilibus Joanne Nowosielski et Petro Bankowski feria sexta post festa solennia Sacrae Pentecosten condescendendo ad bona villae Buble equum coloris . . . antowatey demortuum vidisse et debite conspexisse. Super quod

suam fidelem relationem cum nobilibus coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 447—Я.

№ 259—1649 г. Юня 28 дня.

Королевскій вызовъ въ сеймовый судъ членовъ Мельницкаго магистрата по дѣлу о десятинѣ въ пользу священника Мельницкой церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta in vigilia festi Nativitatis sancti Joannis Baptistae anno Domini 1649.

Ex parte plebani Mielnicensis relatio.

Ministerialis generalis regni providus Gregorius Chrzanowicz, autenticus et iuratus, coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis (publice) libereque recognovit, quia ipse citationem literalem mandati Sacrae Regiae Maiestatis sigillo Regni obsignatam, judiciis post curialibus sacrae Regiae Maiestatis servientem, ex parte instigatoris actoris contra citatos inferius nominatos, cuius citationis tenor verborum sequitur talis:

Joannes Casimirus, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae Prussiae, Mazoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, nec non Sweccorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex. Vobis famatis Proconsuli, Consulibus, Viceadvocato, Scabinis totique communitati oppidi nostri Mielnicensi de causa infra-scripta bonisque vestris generaliter omnibus mandamus, ut coram nobis iudicioque nostro Warsaviae aut ubi tunc cum curia feliciter constituti fuerimus, a positione praesenti citationis nostrae in duabus septimanis personaliter legitime peremptorieque compareatis ad instantiam reve-

rendi Joannis Baptistae de Rubeis, parochi Mielnicensis, qui vos, recedendo ab appellatione et processu in castro Mielnicensi ratione infrascripta instituta et apellationem ad iudicium Tribunalitium Regni interposita ibidemque hucusque, uti foro incompetenti indecisa pendente erat ideo, quia vos in contrarium iurium ecclesiae parochialis Mielnicensis, per Serenissimos Reges Poloniae, antecessores nostros benigne collatos et donatos, legibus publicis, praecipue constitutione anni millesimi sexcentissimi trigessimus quinti de extradendis decimis manipularibus omnis grani et seminis ex agris civilibus et hortis in agros conversis pro annis quinque videlicet anno millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto, sexto, septimo, octavo et moderno nono non ex integro reddidistis neque extradistis et hucusque reddere et extradere non vultis, quin immo eandem decimam ecclesiae parochiali Mielnicensi antiquitus debitam, poponibus ritus graeci, nullum ius ad eandem habentibus, illegitime et indebite datis, faciendo ea omnia in summum praeiudicium et damnum actoris moderni, quod sibi contra vos, non tangendo ipsam rem principalem, ad sex millia florenorum polonicalium, vel pro iudicium nostrum decernet, taxat et aestimat. Proinde citamini ad videndum et audiendum vos nulliter et illegitime praedictam decimam retinuisse et extradere noluisse adinveniri vos ad extraditionem totalem juxta mentem constitutionis memoratae pro annis praeteritis, vel valorem eiusdem et in futurum decreto nostro cogi et compelli. Et nihilominus vos decreto nostro cogi et adigi, idque quod juris et necessitatis ratio in causa praesenti postulaverit, per vos et iudicium nostrum statui, decerni et sententari. Sitis igitur personaliter, legitime peremptoque parituri et judicialiter attentaturi. Datum Varsaviae feria tertia infra octavas Sacratissimi Corporis Christi anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo no-

no—in oppido Mielnik, domo proconsuli eiusdem oppidi Mielnicensis posuit, et de positione ipsimet proconsuli cum consulibus, viceadvocato, scabinis totique communitati oppidi Mielnicensis, ut iuris est, publicavit et ad notitiam deduxit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1646—1652 г. № 10942. л. 452—3.

№ 260—1649 г. Юня 28 дня.

Заявление вознаго при разслѣдованіи вопроса объ оброчныхъ статьяхъ священника Мельницкаго Ісання Баптиста изъ Рубен.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta in vigilia festi Nativitatis sancti Joannis Baptistae anno Domini 1649.

Ex parte eiusdem (plebani Mielnicensis) arestum.

Ministerialis generalis Regni Gregorius Chrzanowicz, autenticus et iuratus, una cum nobilibus Alberto Woytkowski et Stanislaw Pruszanowski coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensis Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis, ubivis locorum faciendae, publice recognovit, quia ipse cum dictis nobilibus in evidenti testimonium sibi adhibitis, die actus hodierni ad oppidum Mielnicensem, domum famati Stephani Wierzba proconsuli Mielnicensis condescendendo, ibidem ad requisitionem nobilis Joannis Chometowski ratione admodum reverendi Joannis Baptistae de Rubeis, plebani Mielnicensis factam, apud eundem proconsulem super decimas ex mansis triginta oppidi Mielnicensis nullo iure poponibus per oppidanos Mielnicenses extradi solitas, arestaverrunt, et hociidem arestum viceadvocato, scabinis denunciavit. Super quod suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1646—1652 г. № 10942. л. 463 об.

№ 281—1849 г. Августа 8 дня.

Распоряженіе Мельницкаго старосты объ арестѣ десятины, которую получало православное духовенство г. Мельниина.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sancti Petri in Vinculis proxima, anno Domini 1649.

Plebani Mielnicensis arestum.

Ministerialis generalis regni providus Gregorius Chrzanowicz, authenticus et iuratus una cum nobilibus Simeone Slinski et Andrea Wyszynski coram officio et actis praesentibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis ubivis locorum faciendae, publice recognovit, quia ipse cum dictis nobilibus in evidentioriem testimonii sibi adhibitis, de actu hodierni ad oppidum Mielnik domumque famati Stephani Wierzba proconsulis Mielnicensis condescendendo, ibidem ad requisitionem generosi Joannis Chomentowski ratione admodum reverendi Joannis Baptistae de Rubeis, Janoviensis et Brestensis praepositi, sacrae regiae maiestatis secretarii, plebani Mielnicensis factum, apud eundem proconsulem super decimas ex mansis triginta oppidi Mielnik nullo iure, poponibus per oppidanos Mielnicenses extraditi solitas, arestum imponebat, ut satisfaciatur sub taxa quingentarum marcarum admonebat, verum praefatus proconsul intempestive apud se arestum imponi post extraditas decimas tum et se nescire, quisnam poponibus decimam extradat, respondit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовъ книгъ Мельницкаго градскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, 933 об.

№ 282—1850 г. Января 12 дня.

Грамота короля Іоанна Казимира о правахъ и вольностяхъ православной церкви въ Литовскомъ княжествѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho ante festum sanctorum Fabiani et Sebastiani Martyrum proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo.

Monasterii Drohicensis oblata privilegii Sacrae Regiae Maiestatis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens rescriptum infrascriptum ex actis castrensibus capitanealibus Varsaviensibus autentice depromptum ad personalem oblationem religiosi Ezechielis staurofor Filipowicz Yhumeni monasterii Zabuscensis Drohiciensis erectionis Transfigurationis Christi Domini postulante eodem suscepit et actis suis castrensibus capitanealibus Mielnicensibus inscribere de tenore verborum tali.

Actum in curia regia Varsaviensi Sabbatho post festum Sanctae Agnetis Virginis proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Varsaviensia personaliter veniens admodum reverendus in Christo pater Iosephus Kono(no)wicz Horbaczki, Episcopus Vitepsensis, Mscislaviensis, Orszanensis, Mohiloviensis, Ihumenus monasterii Sancti Michaelis Deaurati Kiioviensis, eidem officio praesenti literas privilegii Sacrae Regiae Maiestatis infrascriptas pargameneas, manu eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis subscriptas, et sigillis binis uno Regni Poloniae, altero Magni Ducatus Litvaniae appensis signatas, ad ingrossandum in acta praesentia obtulit de tali serie verborum.

Jan Kazimierz, z łaski Bożej krol Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Infant-

skie, Smolenskie, Czerniechowskie y tesh Szwedzki, Godzki, Wandalski dziedziczny krol. Oznaymujemy tym listem przywilegem naszym teraz y na potomne czasy, isz ziednoczenie narodow cnych Polskiego y Litewskie-o Ruskiego, w tey Rzpley, ktoro Pan Bog chciał mie antemurale wszystkiego chrzescianstwa, iest naywicksze firmamentum y dla tegosz Divi nostri praedecessores naitasnieysi Krolowie Polscy przestrzygali tego, aby do tych cnych narodow zawsze zostawała zgoda y milose nierozzerwana, a siły zpolne iech przeciwko nieprzyiacielowi Krzyża Świętego zachowane y obracane byli, dla tego y swietey pamieci Naitasnieyszy Władysław Czwarty, krol iego mose pan brat nasz, na szesliwey elekty swoiey, bacząc bydz narod cny religy Ruskiey wzledem uney rozdwoionej, światobliwie usiłował zgodzie y ziednoczyć go z sobą, aby rzecz pospolita żadne-o nie miała przez to zatrudnienia, toż y my szesliwie nastąpiwszy na panstwo przez wolne głosy wolney elekty od Pana Boga nam powierzone przedsiębiorąc, staralismy sie o to, abysmy wewnętrzne zamieszanie y krwie rozlanie, ktore Pan Bog dopuscił tempore interregni zagasiwszy, pokoy święty pozyskac mogli y Rzecz pospolito uspokoić mogli, iakosz pobłogosławił Pan Bog położney intenty naszej y za łasko iego święto, to domowe incendium, powagą naszą krolewsko (iest zgaszone y) woysko nasze Zaporoskie do wiornego poddanstwa przywroczone, ktoremu w deklaraty łaski naszej krolewskiej pod Zborowem daney, przychęcając do usług naszych y Rzpley, a narod Ruski wszytek duchowne-o y swieckie-o, slacheckie-o y pospolitego stanu przy prawach y wolnościach dawnych zachowując, obiecalismy na teraznieyszyn seymie wzledem uney zniesienia tak, iakoby z wielebnym (w) Bogu oycem metropolitu Kiiwskim y duchowienstwem namowiono było postać y narod Ruski wszytek uspokoić w ich reliey Greckiey ucontentować. Te-

dy to krolewsko obietnice nasze przy seymowey aprobaty y tey deklaraty pod Zborowem daney skutkiem wypelniając, waciące na ten czas wladictwa Łuckie, Chelmskie, Witepskie złączając z Mscisławskim, z cerkwiemi do nich zdawna należącemi y archimandrio Zydyczyusko, także monaster Lescz ze wszytkiemi dobrami, pomienionemu oycu Silwestrowi Kossowowi y osobom na to obranym y od niego poświęconym oddalismy y hoc diplomate nostro oddaiemy, a z monastera Kupiatyckiego w possessy nieunitow będącego wszelkie przewody przeciwne punktom swietey pamieci krola jegomosci Władysława znosimy, a wladycetwie Przemyskim (teraznieyszemu dyżunitowi ex nunc ma być) oddaną przed smiercio xiedza Krupieckiego Świętego Spasa monaster, Świętego Unofrego ze wsio Nauszczuwko *) monaster Ławna **) ze wsio Łaurownym y monaster Smolnica, a postłata xiedza Krupeckiego insz to wladycetwo z majątnościami y wszelakimi pożytkami do wladycetwa przy nieunicie ma perpetuis temporibus zostawac. A że do wladycetwa Witebskiego y Mscisławskie-o dobr na wychowanie słusznych nie masz, tedy z dobr Połockie-o archiepiscopstwa połowice, ktora ma bydz przez comissarza naszego wydzielona, teraznieyszemu oycu wladyce naznaczyliśmy y de facto oddaiemy. Exercitium liberum wszytkiemu narodowi Ruskiemu nie będącym w uniey w Koronie y Wielkim Xięstwie Litewskim, tak iako zdawna mieli, pozwalamy y noszenie krzyża wielebnemu oycu metropolicie w swoich dycecezyach iako insigne metropolitanskie. Cerkwie też wszytkie w punktach swietey pamieci krola jegomosci Władysława wyrażone przywracamy, to iest v Smolensku według przywilegiu krola imci Borysa y Hleba pod murami Smolenskiemi, a w samym zamku gdzie przed tym cerkiew świętego Awramia bywała, plac do zbudowania cer-

*) Nawłoczko **) Lawra

kwie, przy niej duchownych chowac; także w dobrach slacheckich, które lennym prawem maio w wojewodztwie Smolenskim, wolno cerkiew budowac y duchownych swoich przy nich chowac. W *Mohilewie* cerkiew Świętego Spasa, monaster z przynależnościami, także pod *Grodnem* monaster; w *Wilnie* Zmartwychstania Paskiego y cerkiew drugo swietego Jana, a trzecio na przedmiesciu swietego Ierzego, w *Trokach* Panny Naswietszey, w *Grodnie* Zmartwychstania Paskiego, w *Minsku* Swietey Troycy, w *Połocku* Narodzenia Paskiego ze wszystkimi dobrami do niej należącemi, we *Mscisławiu* Swietey Troycy z dobrami do niej należącemi, w *Kobryniu* Narodzenia Naswietszey Panny, w *Witepsku* Zwiastowania w niżnym zamku y cerkiew w polu stojąco Świętego Ducha, w *Nowogrodku* Swietego Jana, w *Lidzie* Swietego Spasa, w *Tłumieniu* (Ihumeniu?) Swietey Przeczystey, w *Bobrojsku* Swietego Spasa, w *Drohiczyńie* także Swietego Spasa, w *Koronie* zaś *Lubelsko* cerkiew od stanu slacheckiego zmurowano, która im była wzięta przywracamy do odprawowania nabozenstwa wszystkiemu narodowi ludzkiemu Ruskemu niebędący w uniey, w *Krasnym Stawie* Swietey Troycy ze wszystkimi dobrami do niej zdawna należącemi, w *Belzie* Świętego Mikoli, w *Hrubieszewie* Świętego Krzyża, w *Trojanowie* (?) *) Świętego Parascowey, w *Krzemiencu* Świętego Mikoli, w *Horodku* Swietego Iliey, w *Mosciech* Zwiastowania Naswietszey Panny, w *Busku* Swietego Mikoli, w *Horodle* Zmartwychwstania, w *Kowlu* Swietego Mikoli, w *Ratnie* Swietey Troycy, na oddanie których cerkwie (skutecznie) commissarzow, których sami sobie obioro dac pozwolilismy y teraz ***) naznaczyliśmy. A gdzie cerkwi pogorzeli y popustoszone są, tak w *Pinsku*, w *Mozyru* y po innych mieyscach, na tychże placach dawnych budowac y mowac wolnosc dajemy. Także dobra od

cerkwi Swietego Paraskowy we *Włodzimirzu* odebrane przywracamy. Sądy duchowne iech według przywileia swietey pamieci krola imci Augusta, roku tysiąc piecset iedynastym danego, maio bydz wcale zachowane. Także Bractwa wszystkie gdziekolwiek są y gdzie zabronione, iako w Smolensku za murami u Hleba y Borysa y Bielskie nie pozwalamy, szkoły Kiowskie y gdziekolwiek są także drukarnie iech wcale zachowujemy y censure ciąg przy oycu metropolicie y episcopach w dycezyjach iech zostawujemy, a kaduk na drukarzu Lwowskim Służce *) nieśluszenie otrzymany znosimy. Dobra też cerkiewne aby żadnem sposobem nie byli alienowane a ritu graeco, iako dawne prawa są o tym, warujemy. *Perehinsk* od Władystwa Lwowskiego nullo iure alienowany dekretem naszym na pierwszym terminie według praw y przywileiow tego władystwa restituere obiecujemy, a wszystkich mieszczan Lwowskich narodu Ruskiego przy wolnosciach y prawach iech według przywileiu swietey pamieci krola Augusta y innych krolow imciow cale y nie naruszenie zachowujemy. Jesli iakie so praepiudicia y tran(s)actie mimo ten przywilej tak w odprawo(waniu) tego (na)bozenstwa, iako w ich samych swobodach, te wszystkie znosimy. A gdziekolwiek w Koronie y w Wielkim Xięstwie Litewskim z dawnych praw y przywileiow do urzedow należy narod Ruski, aby zarowno przymowani byli y żadney oppressy nie mieli. Dawne prawa iech konserwujemy, a przeciwnie gdzie bykolwiek były postęпки y transactie cassujemy. Osobliwie też mieszczan Knowskich, Czernichowskich, Winnickich, Mozerskich, Rzezyckich, Starodubowskich, Pinskih y innych, gdziekolwiek woyna zaszła, przy dawnych prawach y wolnosciach iech zachowujemy. Commissio y inquisitio wzgledem przeszlego zamiszania według amnistii obiecanej pod Zborowem znosimy.

*) Stojanowie **) Zarez

*) Słozn

Praczbiterowie też popi rusci niebędące w uniey aby przy wolnościach stanu duchownego zostawali y żadnemi powinnościami, podwodami, podatkami, statiami ani stantiami żołnierskimi y robociznami nigdzie nie byli onerowani, ale według praw y przywileiow incorporationum w swoim poszanowaniu zostawali y do niko go z świeckich, tylko do starszych swoich należeli duchownych tym przywilejem naszym utwierdzamy. Na ostatek cokolwiek jeszcze do gruntownego uspokojenia należy, a na tym seymie dla nawalności spraw Rzptey skutku nie wzięło, to wszystko do przyszłego seymu zachowawszy, naród wszytek Ruski przy wszelkich prawach y wolnościach zachowujemy. A teraz to diploma, vigore aprobaty declaraty naszej, woysku Zaporowskiemu danej, z podpisem ręki naszej y pieczęcio tak koronno iako y Wielkiego Xięstwa Litewskiego wydać rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, na seymie, w dzień concluzy seymu roku Panskiego MDCL miesiąca Stycznia dnia dwunastego, panowania naszego Polskiego pierwszego, Szwedzkiego wtorego roku. Matias Cielecki Secretarius Sacrae Regiae Maiestatis. Jan Kazimierz Krol. Locus sigillorum eisdem literis appensorum. Post cuius quidem diplomatis seu literarum privilei superscripti Sacrae Regiae Maiestatis ad oblationem praedicti Episcopi ritus graeci Vitepsensis in acta praesentia susceptionem et ingrossationem ad affectationem offerentis eidem originale est extraditum, de quo sibi extradito idem offerens officium praesens quietavit, quietatque per praesentes. Correx[it] Sobolewski. Locus sigilli castri Varsaviensis. Joannes Krasinski D. R. capitaneus Varsaviensis m. pa.

Изъ вѣстовой книги Мельницкаго городского суда за 1676-7 г. № 10950, л. 675, 12, 13—16.

Примечаніе. Этотъ документъ напечатанъ также въ «Историкоюридическихъ матеріалахъ» т. XIII, стр. 357.

№ 268—1550 г. Августа 26 дня.

Фундушъ Городищской Пречистенской церкви князя Василя Полубенскаго.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta ipso die festi Sancti Valentini Martiris, anno Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo.

Oblata foundationis ecclesiae Horodyscensis ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Maximilianus Grzymacki, praesbiter ritus graeci ecclesiae Horodiscensis et decanus Mielnicensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti fundationem ecclesiae ritus graeci Horodiscensis, praecavendo indemnitati cuivis ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Wasily Andrejewicz Polubenski, marszałek gospodarski, starosta Mscisławski y Radomski. Obiawiam tym moim listom wszystkim pospolicie dzisiejszym y na potom będacym, komu będzie potrzeba tego wiedzieć, com ja we wsi moiej Horodysczu przy zamku Horodyckim zbudował cerkiew ku czcy y ku chwale Bogu, w Troycy Świętej Jedynemu, założenie było świętej Troycy, w ktorej chcąc mieć sobor, aby zawżdy w niey służba Boża bywała za zdrowie krolewskie y też moje y potomkow y też za dusze przodków moich Pana Boga prosić, te cerkiew nadałem z imienia Horodyscza iako dziesięcinami y pieniędzmi y wstawił w niey trzy popy a czwartego diakona, w ktory że na każdy dzień służba Boża bywała, to też z Bożego dopuszczenia ta cerkiew wespół y z zamkiem moim Horodyskim zgorzała, gdzie ja y teraz mając wolą, jeżeli Bóg Stworzyciel żywota mego przedłuży, takowosz cerkiew bez omieszkania zbudować y wszytek rząd y sprawę w niey mieć po pierszemu y ustanowić, a czego Panie

Boże niedopuszczay, iesli bym ja tey cerkwie mo zbudowawszy umarł, tedy syn moy potem y potomkowie moi powinni będą zbudować y w tym rządzie y sprawie y postanowieniu mieć, iak niżej w tym liście opisano. Co się doticze pieniędzy, dziesięciny dworskiej, pasnie y ze wsiow, aczkolwiek ja to na te cerkiew Bożą zupełną wydawał asz do tych czasow, będzie dawano do żywota mego, niżeli obowiązuący się, aby potomkowie moi tego nie naruszyli albo żeby bez potomstwa to imię moje w cudze ręce nie weszło, a ten, komu by się dostało wypełniać y tego wszystkiego, iak nadano, oddawać, abo tey cerkwie zbudować nie chciał, dla tego tym listem moim to oznajmuje y tym listem moim siebie y potomkow moich y tych wszystkich, kto kiedy to imię trzymać będzie obowiązanie, aby nadanie moje wszystko spełna na cerkiew Bożą Świętęj Przeczystej, która z dawnych czasow we wsi Horodyskiej zbudowana iest, oddawana było. A nadań na te cerkiew Bożą Horodyską popom trzem y diakonu, każdemu z nich po włoce ziemi we wsi Horodysczu, którzy to popy Horodyskie teraz dzierzą. Jescze przydaie tym że popom terazniejszym y na potym będącym potomkom ich kąt ziemi na cerkiew Świętęj Przeczystej, który leży między ziemi moiej dworskiej, a między włoki Waska Paszynicza, boiarzyna mego Horodyskiego, który nie ma od tey cerkwie oddalen być wiecznie. A z gumna mego Horodyskiego czterdzięci kop żyta, to im ma być dawano miasto dziesięciny. A ku temu z pieniędzy moich czynsowych ja y potomki moi winni będziemy na każdy rok na wino y na insze cerkiewne potrzeby tym popom y diakonu siedm kop groszy Litowskich y to pełnić mają wiecznemi czasy. A poddani moje imienia mego na tesz cerkwie Bożą mają w każdy rok dawać y wypełniać, to iest, ze wsi Polubicz y ze wsi Dubice, y z Kontow, y ze wsi Jabłonia, y z Kontow Jabłonskich, y z Kolana, z Horodysza, y z Zanowa,

Hruda, y z Radcza, choc by w tych wsiach moich wysz pomienionych y nie greckiego, ale rzymskiego zakonu ludzie byli, tedy przecie winni wszyscy tak y boiarza w każdy rok z każdej włoki po kopie żyta będą dawać tym trzem popom y czwartemu diakonowi, a oni mają na równe części tym się dzielić. A za to te popy y potomkowie ich mają w tey cerkwi na każdy dzień winni będą służbę Bożą służyć za zdrowie Krolewskie Jego Miłości y moie y tesz potomkow y za duszy przodkow moich Boga prosić, a w sobotę y w niedziele po odpustach y naroczystych świętach służbę Bożą soborem służyć, w każdy piątek panachide mieć za duszy przodkow moich, a po moim żywocie za moie Pana Boga prosić. A to wszystko ja sam y potomkowie moje, y czego Panie Boże uchoway, iesli by to imię moje w czyje cudze insze ręce przyść miało, tedy y ten powinien będzie ku popom tey cerkwi Bożej terazniejszym y na potym będącym według tego listu mego zachowywać się. A kto by nie chciał tey woli moiej y temu listu memu y wszystkim artykułom w niem opisanem dość czynić y ich wypełniać, ten rozsądzis się ze mną przed Miłościwym Bogiem na strasznym sądzie, a przecie zwierchnością Krola Je-o Mei ta cerkiew Boża y ten moy list, a nadanie ma w obronie Je Mei Krolewskiej być, y od każdego nasilenia. Kto by się temu chciał zprzeciwiać y cerkiew Bożą, a sług cerkiewnych w tym uskadzać, mocą Je. M. Krol. obroniona ma być, co Krolewska Jego Mc. na on czas będąc uczynić raczy, naprzod dla cerkwi Bożej y dla dusznego zbawienia swego, a potym dla pokornych służb moich. Y na tom w tey cerkwi Bożej y tu tesz popom tamiecznym dał ten moy fundusz z moją pieczęcią. Pisan w Możaykowie, pod laty Bożago Narodzenia tysiąc pięćset pięćdziesiątego roku, mca Augusta dwadziestego szóstego dnia, indikta osme-go. U tego funduszu pieczęć zawieszona a podpis ręki temi słowy: Wasil Polubiński

reka własną. Cuius originale idem afferens, post ingrossationem in acta, rursus ad se recepit et de recepto officium praesens ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мольницкаго городского суда за 1693—8 г. № 10961, л. 246.

№ 284—1651 г. Января 8 дня.

Актъ осмотра тѣла убитаго священника Докудовской церкви о. Стефана Вержбовскаго.

Praezbiteri Dokudoviensis ecclesiae ritus graeci praesentatio corporis.

Advectum est ad officium praesens et acta capitanealia castrensia Mielnicensia corpus exigue olim honorabilis Stephani Wierzbowski, praezbiteri ecclesiae ritus graeci oppidi Dokudow, Illustris et Magnifici Ludovici Alexandri Radziwil, marschalci Magni Ducatus Lithvaniae, per honestos Stanislaum et Mathiam Buiarzyki, haydones Illustris et Magnificae Zophiae de Teczyn Danilowiczowey, thesaurariae Regni interemptum, et per famulos Samuelem Wierzbowski fratrem ipsius germanum, Christopherum Gmurek proconsulem, Paulum Leuczyezki consulem praefati oppidi Dokudow praesentatum, in quo cadavere officium praesens vidit et suscepit vulnus in capite supra frontem cestu, vulgo *obuchem* pertrusum, ad cruorem usque ad apertionem cerebri, a qua convulseratione noscitur esse mortuus. In qua interemptione suprascriptos honestos Buiariki et famulos proconsulem, viceadvocatum et consules oppidi Miedzerzec inculpaverunt. Petieruntque ab officio praesenti addi ministerialem ad proclamandos praefatos homicidas. Quorum postulationi officium praesens annuendo, eisdem ministerialem generalem regni providum Laurentium Kuzmich addidit et deputavit. Qui quidem ministerialis suprascriptus ius deputationis suae reddens, coram officio praesenti personaliter stans publice

recognovit se praefatos honestos Stanislaum, et Mathiam Buiarzyki de villa Ostrowki, ad tractum Miedzerzeczensi pertinentes tam in castro Mielnicensi, quam et foro publico civitatis eiusdem in frequentia multorum hominum pro veros et indubitatos homicidas olim honorabilis Stephani Wierzbowski praesbiteri ecclesiae ritus graeci oppidi Dokudoviensis.

Изъ актовой книги Мольницкаго городского суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 731.

№ 285—1651 г. Марта 20 дня.

Фундушъ Лельчицкой церкви, Пинскаго уѣзда.

Akt funduszu Lelezyckiey cerkwi sluzącego.

Roku tysiąc siedymset szesdziesiąt pierwszego, mca Marca osimnastego dnia.

Na urzeczdzie L. K. Msci grodz. Pin. przede mną Piotrem Thadeuszem Frackiewiczem, podstolim y podstaroscim sądownym pttu Pin., comparendo personaliter imc xiądz Jan Zahorowski, paroch Lelezycki, ten fundusz ad acta podał in eum tenorem pisany.

Ierzy Tyszkiewicz, z Bożey y stolicy apostolskiey łaski biskup Wileński, woytom, starcom, menżom, włosciom y wszystkim msci naszej Uborskiey poddanym daliśmy wiedziec, iż doszła nas wiadomość, iako wy pomienieni mężowie y poddani, zażywając nobozęstwa y sakramentow w cerkwi Lelezyckiey od krztu y szlubow, czesnemu Bohdanowi Oniskiewiczowi swieszczenikowi waszemu Lelezyckiemu mało co albo nic nie daiecie, przeto porównyując pomienionego swieszczenika waszego z ynnymi swieszczennikami w msci naszej Uborskiey y poblizu będącemi abyście o pomienionych krsztach y szlubow tak, iako y drugim swieszczenikom dawali y kontentowali, chcemy mieć

po was y rozkazuie przykazuiac to panu staroscie naszemu teraznieyszemu Ubor-skiemu y iego nastempcom. aby pilno tego dozierał po was, iakoby pomieniony swieszczenik Lelczycki wasz msza y usługi kolo zbawienia waszego takowā, iako y drudzy swieszczenicy maia, miał za platę y nagrodę. Y na to daliśmy mu ten nasz list z podpisem ręki własney y pieczęcią naszą. Pisan w Wilnie, dnia dwudziestego Marca R-u panskiego tysiąc szesceset piędziesiąt pierwszego. U tego funduszu podpis ręki J. W. Ismei xda biskupa Wilen. takowy, przy pieczęci na opłatku wycisioney: Georgius Tyszkiewicz episcopus Vil. mp.

Oraz przypisek alias konfirmacja imsci pna administratora takowa: Anno tysiąc szesceset szeszdziestąt trzeciego, dwudziestego wtorego Maj, perlectis his literis per illustrissim. ac reveren. Dn. Georgi. Tyszkiewicz episcop. Viln. defuncti a per illustrissimo ac reveren Dno Georgio Białozor Dej gratiae et sedis apostolicae episcopo Viln. Dno meo colendissimo habens administrat. Uborsensem has literas confirmari ac ulteriorem per illustrissimi gratiam Kazimierus Białozor mareschaleus Upitentis capitaneus Novomontensis administrator Uborsensis.

Który to fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażono osobę do akt jest do xiąg grodz. Pin. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинского городского суда за 1761—1762 г. № 13071, л. 234.

№ 266 — 1652 г. Января 23 дня,

Квитанція на имя священника Козерадской церкви Луни Ерофеевича въ уплатъ подати за одну уволоку земли.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post festum Sancti Bartholomei Apostoli proxima, anno Domini 1652.

Poponi Kozieradensi oblata quietationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Lucas Jarosiewicz, presbiter ecclesiae Kozieradensis, ritus graeci, eidem officio praesenti obtulit et reproduxit quietationem infrascriptam, manu propria generosi Felicis Beydo, notarii terrestres et exactoris Mielnicensis subscriptam, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, quarum tenor talis.

Anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo, die vigesima tertia Januarij. Wielebny ociec Łukasz Jarosiewicz, swieszczenik ezerkwie Kozieradzkiey, zapłacił poborow szesc czwarty raty z wloki ezerkiewney iedney in summa złotych trzy et liber. Szczęsny Beydo pisarz ziemski y poborca Mielnicki.

Изъ актовой книги Мельницкого городского суда за 1652—57 г. № 10143, л. 130.

№ 267 — 1652 г. Июля 8 дня.

Грамота короля Яна Казимира съ распоряженіемъ распечатать православныя церкви въ г. Дрогичинѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Visitationis Beatissimae Virginis Mariae proximo, anno Domini 1652.

Ex parte eorundem (Monasterii Drochicensis) oblata Literarum Sacrae Regiae Maiestatis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Hilarius Lewik, eidem officio praesenti nomine honorabilis Pachomij Packowski, ihumeni monasterii

Drochiciensis ecclesiae ritus graeci Sancti Basilii, obtulit et reproduxit mandatum infrascriptum, manu propria Sacrae Regiae Maiestatis subscriptum et sigillo Regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Jan Kazimierz, z łaski Bozey Król, Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie y Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny król. Urodzonemu Zbigniewowi Ossolińskiemu, staroscie naszemu Drochickiemu, wiernie Nam miłemu łaskę naszą królewską. Urodzony, wiernie nam miły! Przełożono iest żalosnie imieniem wielbnego Pachomiusza Packowskiego y wszystkiego duchowienstwa braci zakonney monastera Drohickiego, iż slachetny Florian Kossowski, podstarosci wier(nosci) T(wojey) łameczny, swiezo niedawnymi czasy, bez dania żadney przyczyny, iakoby z rozkazania wier(nosci) Twojey cerkwie w miescie naszym Drohiczynie pozapieczętował, iakoż y popieczętował, wyciągaiane na nich od kozdey cerkwie nienależytych y niesłusznych podatkow na osobe W. T., co iż się dzieie przeciwko prawu, fundation y przywileiom, od antecessorow naszych y od nas samych tym cerkwiom nadanych, do ktorych wier(nosc) T(woia) ani kto inszy żadnego prawa y zwierzchnosci, iako nad duchownymi osobami praetendowac nie może, dla czego ten postępek niepomału nas obchodzić musi. Rozkazuiemy tedy Wier. T., chcąc miec to koniecznie, aby Wier. T. te pomienione cerkwie za oddaniem sobie te-o mandatu naszego zaraz odpieczętować kazał, iakoby nasta sprawa więcej z skargo nie dochodziła y tego na potym postrzegał, żeby żadne bezprawie onym przy cerkwiach sie nie działo, inaczey nie czyniąc dla łaski naszej y z powinności swojey. Dan w Warszawie dnia III msca Lipca roku MDCLII, panowania naszego Polskiego y Szwedzkiego V. Jan Kazimierz

Król. Gregorius Białobrzęski secr. R-iać Młis m. pa.

Лъ актовъ книги Мольницкаго городского суда за 1652—7 г. № 10918, л. 90—91.

№ 268—1652 г. Юля 8 дня.

Жалоба Іеронима Халецкаго на православныхъ Дрогичинскихъ священниковъ, съ обвиненіемъ ихъ въ смутахъ на религіозной почвѣ.

Actum in castro regio Drohicensi feria quarta in crastino festi Visitationis B. M. V. a-o D. 1652.

G. Chaleckj protestatur ex copia.

Ad officium et acta praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens generosus Hieronimus Casimirus de Chalcz Chalecki, bonorum Bartkowo, Korczewo, Sarnowo, Szeglacin, Liaszkowicze, Starczewicze, Przekop aliorumque eo pertinentium haeres . . . zelo et amore boni publici suae suorumque ac totius pallatinatus Podlachiae prospiciendo securitati ac fortunarum praeveniendo indemnitati, maturo providens animo imminetia pericula iamque sensim ex insidiosis et clandestinis perfidae gentis Ruthenicae hic in Podlachia commorantis et inhabitantis errumpendo latebris, verendo ne haec perduelis, fidefraga ac improba gens variis praegnans fraudulentis perniciosum terrae belluae horrendaeque multicipitis Hydrae enixa foetum pestiferum suum in chara pignora, post discessum incolarum palatinatus Podlachiae pro expeditione generali bellica evomat virus, solenniter et in forma iuris quam plenissima protestatus est in et contra veneratos et religiosos Pachonium Humien uti sublevatorem ritus graeci ac totius civitatis, nec non Kuprianum, Pimum, Josiphum cognominatum Garbaty popones, totum videlicet clerum et religiosos tam in ipso oppido

Drohiczin, quam et post fluvium Bug dogmata fidei Ruthenicæ ritus Græci disuniti profitentes, uti primarios ac antesignatos turbarum querelarum, tumultuum rebellionisque excitatores, promotores et fautores tum et omnes eiusdem oppidi utriusque incolæ ritus græci disuniti sui cleri pedisequos et sectatores tanquam fomitem et omnium pessimorum consiliorum in totam Podlachiam redundantium et promanantium, idque in eo, quod ipsi et quidem popones uti ab ipso initio ex quo furibundi Martis et insanientis Bellonæ ardor earam vexare cepit patriam, inveterato erga fidem catholicam et religionem orthodoxam exulcerati odio ac innato quodam erga gentem Polonam exacerbati rancore suis Dei hæreditatem machinationibus ac venenoso professionis suæ schismate extirpando contaminare et poluere intendentes . . . aliquot annis nuper præteritis susceptis cladibus in hac calamitate et orbitatæ patriæ, quam iustus iudex Deus in expiationem delictorum sui divinam maiestatem offendentium summendæ flagellum vindictam permiserat, toties sepissime fraudis criminisque perduellionis notati, pro quibus licet si poenas criminales, uti fidefragi et perduelles promeruerant, verum tamen magis lenitate, quam iuris rigore ob spem futuræ meliorationis et correcturæ illos videbatur. Ast ipsi eorum inmemores poenarumque publicarum, eo in passu sancitarum, obliti, non contenti nec saciati anteactis fraudulentis, in quibus toties adversi multoties cum literis perduellis Chmielnicky cellatis plebem ac rebellionem commoventibus præcavendo, nunc deinceps sub specie devotionis et cultus Divini prætextu plebem ac ecclesias ritu græco consecratas vulgo *cerkwie* non sacris inserunt dogmatibus non divinum adorare docent, sed venenosis erga fidem catholicam induciunt et imbuunt furiis, ad rebellionem excitant tumultus in plebe. arma sumenda contra rempublicam aras-

que Deo sacratas ac dominos proprios syadunt, ad omnia denique (contra omnem decentiam et vocationem spiritualem) pronam in malum plebem ducunt, trahunt et promovent, pro rebelli periuro foedifrago ac perduelli Chmielnicko cosacorum duce Deum præcari iubent. Quinimo in abusum cultus Divini, quo suos nefarios facilius possint exequi conatus, ecclesias suas vulgo *cerkwie* cultui et venerationi Divinæ sacratas, in speluncas convertunt latronum ibi impia conventicula, ibi pessima consilia, ibi fraudulentas machinationes, ibi fastuosos triumphos, ibi in perniciem reipublicæ varii generis armorum pulverum, pixidum, globorum plurimorum depositarium celebrant, tractant, peragunt et constituunt, celebrareque, tractare, peragere et constituere permittunt, sed neque hic nequitiarum ipsorum terminus, non limites nefandorum facinorum, non inveterati odii terminatur finis, et iterum accepto infausto dispersi ac dissipati, non tamen ad internecionem prout ipsi jactabantur ignaraque narrabant plebi, deleti reipublicæ exercitus nuncio, ausi sunt campanas triumphabundi pulsare, procesiones et devotiones insuetas instituere et peragere cum plebe palam et publice ac si victores triumphare acclamationes et benedictiones inauditas movere, pro salutem et incolumitatem perduellis Chmielnicky totiusque cosacorum exercitus potum sumere et victoriam palam profiteri, prout de facto profitebantur. Memorata vero plebs et communitas sui cleri ac poponum sacrilega sectantes consilia præmissa execranda facinora conniventia et persvasione poponum suorum exequi parata iam nefandos excessus licentiosanque audaciam explevissent et pestiferum suum evomissent virus, nisi Divina pro sua militans hæreditate providentia impios illorum ellusisset conatus, dum ante aliquot annos nonnulli zelosi patriæ cives gliscentem in viscera regni hostem . . . parieti Podlachiae minantem excidium arcuerunt impetumque illius aliquot in lo-

cis, uti pote ad Niemierow, Krinki, Staw, Biala, Łomazy, Kobylany, Gnoino, fregerant. Tum demum parumper resipiscere visa est illorum audacia, quando alii consignorum oppidorum et villarum incolae temeritatis suae poenas luerant, quando suam licentiosam sanguinem expiaverant audaciam, quando rebellionis suae (quod ex scrutiniis et decreto Tribunalitio regni Lublinensi clare constat) debita et emerita sumpserant supplicia, verum neque haec diuturna perseveravit resipiscentia. Enim vero postquam equestris ordo palatinatus Podlachiae, pulso fugatoque e finibus suis hoste domos suas victor sese receperat ad novas easque maiores occulte recurrunt machinationes, alliciti impuna rebellium cosacorum per universas Russiae oras ferro et igni grassantium insolentia, ubi tot templa divis tutelaribus dicata devastata, tot venerabilissimi sacramenti a sacrilega manu et pede suscepti et patrati contemptus, tot altaria polluta, monasteria expilata et dirruta, tot apparatus ecclesiastici in praedam et spoliū dirrepti, tot sacerdotes variis tormentis cruciati, tot virgines Deo dicatae profanatae, tot sepulchra et monumenta mortuorum exuta, omni humanitate spe illiciti lucri depraedata et disiecta, tot domini cum carrissimis pignoribus illarum regionum incolae a propriis subditis immaniter et tyrannice trucidati et truncati, tot denique optima civitates, tot numerosa oppida, tot innumera pagi in cineres et favillas redacti et solo adaequati, tot insuper plurima et numerum excedentia damna perpetrata, tot provinciae ad summam deductae egestatem et pene funditus depopulatae, talia aggredienda et ipsi praesumebant et intendebant cum sua cummunione popones in vigilantia praesidium et procerum palatinatus huiusce Podlachiae ad tantam licentiam illis praecclusis et viam dum exploratis illorum impiis consiliis et conventiculis ecclesias illorum alias cerkwie ad talia sub praetextu devotionis peragenda commodissimas occluserant et obser-

vaverant praeccluserant et memoranda longa posteritati serenissimi regis domini nostri clementissimi sub Bereszteczo victoria per quam dum iam pacata videbatur esse respublica inter virentia et florida almae pacis oliveta, ipsi quoque tantisper a suis impiis . . . conatibus et sceleratis imposuere silentium machinationibus ad hoc usque tempus immo pressas silentio fraudulentias fovente, quo infustum dispersi ac dissipati exercitus acceperunt nuntium et eo ipso momento quo literae universales sacrae regiae maiestatis hanc cladem denuntiantes ad castrum praesens Drohicie perrectae et promulgatae sunt, tanquam e somno expergiscentes infelici demulati rumore in tanta orbitata patriae letabundi insuetos ac si deleso et sublato hoste exercebant triumphos sub praetextu devotionis, uti praemissum est, nullo incidente festo, imo die feriali circa ipsum meridiem tempus pro sola periuri Chmielniccy victoria et insuetas exercebant solennitates cum vetera regressi consilia novos lamulus movent, conventicula clandestina peragant, ad haec advenientes de villis contiguas pro foraliis die forensi subditos suae nefariae fidei sequentes licentiae suae faciunt consocios, impia illis communicantes consilia, quo ducti protestantis subditi de villis ipsius haereditariis superrecensitis debitam et solitam protestanti non praestant obedientiam, quos si aliquam vellent spirare fraudulentiam impiaque eorum intenderent se . . . consilia, ipsemet protestans, uti dominus sanguine illorum luendis afficere et corrigere supplicis, quod ut et alii in suis eorundem uti fidei ita et scelerum pessimorumque consiliorum sectatoribus subditis suis diligentissime animadvertant, praecavendo cuivis indemnitati tum et prospiciendo securitati totius palatinatus Podlachiae, iterum atque iterum protestatur et manifestatur sollemniter.

№ 288—1652 г. Іюля 8 дня.

Грамота короля Яна Казимира по дѣлу о притѣсненіяхъ православныхъ въ г. Дрогичинѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Visitationis Beatissimae Virginis Mariae proximo, anno Domini 1652.

Ex parte monasterii Drohicensis oblata literarum Sacrae Regiae Maiestatis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens honorabilis Hilarius Lewik eidem officio praesenti obtulit et reproduxit nomine honorabilis Pachomij Packowski, ihumeni monasterii Drohicensis conventus sancti ecclesiae ritus graeci literas infrascriptas radij Sacrae Regiae Majestatis, sigillo minoris cancellariae regni obsignatas, manu propria generosi Gregorii Bialobrzesci subscriptas, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis, quarum tenor talis.

Jan Kazimierz, z łaski Bożej krol Polski, Wielkie Xiaże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanckie, Smolenskie, Czernihowskie y Szwedzki, Gotski, Vandalski dziedziczny krol. Urodzonemu Woyciechowi Mleczkowi, staroscie naszemu Mielnickiemu, a w niebytnosci jego urzędowi grodzkiemu tamiecznemu Mielnickiemu, wiernie nam miłemu łaskę naszą krolewską.

Urodzony, wiernie nam miły! Dano nam sprawe imieniem wielebnego Pachomiusza Packowskiego, ihumienia monastera Drohickiego y zakonnych braci swej reguły Święte-o Bazylego, także duchownych cerkwey tamiecznych, że szlachetny Florian Kossowski, podstarosci Drohicki, niewinnie na zdrowie ich usadziwszysię, iawne odpowiedzi nie tylko przez różne osoby przegrażając czyni, ale też teraz świeżo w przestym czasie cerkwie, w miescie naszym Drohiczynie będąco, gwał-

townie pozapieczłował y insze krzywdy z bezprawiem chce czynić, tak że nie tylko w zdrowiu swym, ale y dobrach bezpieczeni bydz nie mogą, co się z niemalo zniewago prawa pospolitego y pokoju obwarowane-o dzieie. Przeto my chcąc, aby pomienione strony o krzywdy, ieżeli są iakie albo między nimi zachodzą, nie gwałtem, nie bronią ani polegą iako, ale szrodkiem prawa pospolitego wzajem rozprawowali się, zakład nasz dwudziesty tysięcy złotych polskich między nimi założyć umysliliśmy, iakosz ninieyszym listem naszym zakładamy. O czym żeby strony obiedwie niewiadomoscio iako nie wymawialisie rozkazujemy wiernosci waszey, abys wiern. wasza ten list nasz w xięgi swe Grodzkie tamieczne Mielnickie wpisawszy, przez woznego, wedle zwyczaju stronom obiema odwieść y do wiadomosci ich przywieść rozkazał, upominając stron obudwu, iż ieżeli która z nich ten list nasz sama albo naprawne na tho osoby (prawem pospolitym nie kontentuiąc się) gwałtem wzruszye chciała tego zakładu nasze-o, połowicę do skarbu naszego, a połowicę stronie obrażoney bez odpustu zapłacić będzie powinna. Uczynisz to wier. T. dla łaski naszej y z powinności swojej. Dan w Warszawie dnia III-o miesiąca Lipca roku Panskie-o MDCLII, panowania naszego Polskiego IV, a Szwedzkiego V. Na własne jego k. mości rozkazanie Gregorius Bialobrzesci m. p-a.

Цяъ актоной книги Мельницкаго городскаго суда за 1652—7 г. № 10949, л 90—91.

№ 270—1653 г. февраля 22 дня.

Жалоба священника Гнойненской церкви Дмитрия Вержбы на солтыса дер. Горошки Сегеня Кузаку, бывшего причиною убийства зятя о. Вержбы, королевского солтыса той же деревни Андрея Кузак.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho in vigilia festi Sancti Mathiae Apostoli, anno Domini 1653.

Wierzba prezbyteri Gnoynensis protestatio.
Ex Copia.

Do urzędu y akt niniejszych grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy wielebny ociec Dmtr Wierzba, prezbyter cerkwi Gnoienskiej, imieniem uczciwej Anastaziej Wierzbianki, corki swej, a pozostałej małżonki po uczciwym Andrzeju Kuzace, soltysie je-o Krolewsky Mosci ze wsi Horoszkow, także imieniem uczciwego Stephana Kuzaki syna tegosz niebosczyka Andrzeia Kuzaki, przychilając się do protestatley przez pomienionego Andrzeia Kuzakę ieszcze za żywota swego we wsi Horoszkach przed urzędem mieiskim Mielnickim uczynioniey, żałobliwie uskarżał się y protestował na uczciwego Siehenia Kuzakę, soltysa ze wsi teyże Horoszkow o to, iż on mając iakis rankor y prywatny gniew przeciw niebosczykowi Andrzeiowi Kuzace, bratu swemu rodzonemu, zapomniawszy boiazni Bożey y miłości braterskiej, nie obawiając się win w prawie pospolitym przeciw naprawcow na zdrowie ludzkie srogo opisanych, czasu niedawnego a prawie przed świętem Narodzenia Panskiego blisko przesłym, urodzonego pana Stephana Racznowskiego, porucznika jego mosci pana Jana Mysliżewskiego, rotmistrza jego Krolewskiej Mosci na ten czas w Mielniku chleb wybierającego, na zabicie iego naprawił y na nieostroznego, pokojem pospolitym obwarowanego, w stodole swej własney we wsi Horoszkach spiącego, synowi swemu

na imie Walkowi nawiesc kazał. Który to porucznik, od pomienionego Siehenia Kuzaki naprawiony, przez syna iego Walka Sieheniuka z rozkazania oicowskiego z haidukami do stodoly nawiedzony będąc, onego spiącego wywlec y obuchami srodze na smierec bic kazał, od którego srogięgo zbiecia w krotkiem czasie rad nierad skonac musiał, o czem protestatia, obduclia głowy przez oica iego Karpa Kuzake osobliwie uczyniona szerzey swiatczy. A isz niebosczyk z dopuszczenia y naprawy pomienionego Siehenia brata swego z tego swiata zszedł y tenże Siehen własnie y sam spolnym meżoboicem został, tedy insząc się niewinney krwi osierociałey córki swej, małżonka y oycę pozostałey niebosczykowskiej sieroty te protestatją powtore y poltrzećie zanosy, chcąc y obiecując pomienioną corkę swą o głowę meża swego, a oica siroty niebosczykowskiej z pomienionym Sieheniem Kuzaką prawie czynic.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1652—7 г. № 10943, л. 359, 361.

№ 271—1653 г. Апрель 3 дня.

Объявление возного объ обсвидѣтельствованіи раненаго Іеронима Попина изъ села Наройки.

Actum in castro Regio Drohicensi feria sexta post dominicam Judica Quadregesimalem proxima, anno Domini 1653.

Popik de villa Naroiki vulneratus.

Officium capitaneale castrense Drohicense praesens apud honestum Hieronimum Popik, filium honorabilis Grehorii poponis de villa Naroiki generosi Casimiri Biernaczki ex personali commonstratione vidit et suscepit vulnera duo in capite pertrusa, cruenta, tertium in naso similiter pertrusum, cruens cum tumefactione,

quartum in fistula manus dextrae defructum eute, pro quorum illatione nobiles Jacobum filium olim Andreae Lopuszki Myniszaczyk et Antonium filium olim . . . *) Lopuski Dobczak inculpavit, cum ea protestatione, quod intercedendo eidem viam liberam de silva Naroyensi praefati generosi Casimiri Biernaczkii domum versum suam Naroyki tendendum vulnera praefata intulerunt atque protunc ab eodem bombardam longiorem vulgo rusnicę receperunt.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1652—4 № 9583, л. 723, 724 об.

№ 272—1653 г. Іюня 5 дня.

Заявленіе монаховъ Дрогичинскаго монастыря о пожарѣ, произшедшемъ въ Монастырь въ день Пятидесятницы, 1 іюня, въ полдень и истребившемъ храмъ Преображенія Господня и монастырь.

Actum in castro Regio Drohicensi feria sexta post festa solennia Sacri Pentecosten proxima, anno Domini 1653.

Conflagrata monasterii.

Ad officium praesens capitaneale actaque castrensia Drohicensia personaliter venientes religiosi patres Joannes Zyla et Piminus Wierzba monachi monasterii Drohicensis ritus graeci suo et totius conventus eiusdem monasterii nomine coram eodem officio praesenti solennem lugubremque manifestationem fecerunt in eo, quod ipsis ex promissione Dei, vel nescitur que infausto facto ecclesia Transfigurationis Domini, vulgariter Swietego Spasa cum monasterio et omnibus ornamentis splendoribusque ecclesiasticis die dominico sacri Pentecosten proxime praeterito, meridie, circa horas prandii conflagrata in sa-

*) Въ подлинникѣ пробыль для имени.

villamque reducta est. Qui quidem religiosi patres bona in una tantum campo mansulum eiusdem partis fluvii Bug, alterius vero partis medietatem mansi non a fundatoribus, verum a benefactoribus suis possident, de quo iterum atque iterum eam suam calamitosam manifestationem fecerunt. Inhaerendoque constitutioni regni praemissa omnia sic et non aliter facta ad Sacrum Evangelium iuxta praescriptum iuris iuramento corporali probaverunt.

Изъ вѣточной книги Дрогичинскаго городского суда за 1652—1654 г. № 9583, л. 861, 865.

№ 273—1653 г. Ноября 27 дня.

Фундушъ Дрегловицкой униатской церкви во имя Непорочнаго Зачатія Пресвятой Дѣвы Маріи.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda intra octavam festi Sacratissimi Corporis Christi Domini proxima, anno ejusdem millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio.

Ecclesiae ritus graeci Drehtloviensis oblata foundationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Valerianus Poray, praesbiter ecclesiae Mielnicensis ritus graeci et protopop decanatus Drohicensis obtulit et reproduxit eidem praesenti fundationem infrascriptam ecclesiae Drehtloviensi servientem, manu propria olim Illustris et Magnificae Zophiae de Tenczyn Danilowicza, thesaurariae regni subscriptam et sigillo usitato obsignatam, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Zophia hrabianka z Tenczyna Danilowiczowa, podskarbina koronna, Drubobie.

ka, Rathynska, Błonska staroscina. Oznajmuie tym piśmem moim kożdemu, komu by o tym wiedzieć y na potomne czasy należało, iż ia widząc w szerokiej włości mey szczupłość domow Bożych, a szerokość parafiey, dla czego iako też y dla niedbalstwa swieszczennikow tamęszych wiele ludzi takowych się znayduie, iż ledwo o Bogu wiedzo, wiary nieznaią, a nawet siła się znayduie y takich, że pacierza nie umieiā, a to dla odległości miejsca że wsi kilkanascie maiąc pod sobo jeden duchowny y to odlegle od cerkwie za mil kilka wysługi duchowney duszom chrzescianskiem tak iako powinien oddac nie może, przeto umysliłam dla rozmnożenia chwały Bożej, chcąc aby się rozszerzała y ludzie w maietnosciach mych w tak grubey prostocie nie żyli, w Drechlowie, wsi dziedzicznej, cerkiew założenia Niepokalanego Poczęcia Naswieszey Panny Maryey Matki Bożej ufundowac. Jakoz y zaraz na pobudowanie iey plac podałam y przy nieyże do pomieszkania swieszczennikowi gruntu włok dwie pola, a trzecią włokę z poddanemi na imie Waskiem Hiniukiem, Kłmem Dublem y Kacykiem w tej wsi wiecznemi czasy do niey nadaie, do ktorey y parafianow ze wsi teyże Drechlowa y ze wsioł Łózek, Kwasowki, Pereszczowki, Przychodzisk y Zahaiek co nablisszo siebie, a od dawney cerkwie, do ktorey przed tym należały barzo odległe odcinaiać, do tej nowo ufundowancy wiecznemi czasy przyłączam y naznaczam, obliguiąc duchownych przy tej cerkwi zostaiących, aby parafianoin wyżej naznaczonym w wyciąganiu od nich quastow za wysługi duchowne nie byli obciążliwemi, z tym jednak dokładem, aby ta cerkiew w uniey swietey ziednoczoney z kościołem Rzymskiem wiecznie trwała. A iesliby, straż Boże, oderwac by się miała od poszuszenstwa y zwierzchnosci Oyca swietego y uniey ziednoczenia z kościołem Rzymskiem, tedy tak fundusz iako y nadanie do niego tym samym kassuie, annihiluie y wniwecz

obracam, do czego y successorow moich obowiazuie y sumnieniem obliguię, aby tego przestrzegali y ten przywilej ode mnie nadany na te cerkiew wiecznie trzymali. A dla lepszey wiary y wiekszey wagi to prawo podpisem ręki mey własney ztwierdziwszy y pieczęć przycisnąc rokazawszy, do xięg mieyskich Miedzyrzeckich dla wieczney pewności przyiąć y wpisac rokazalem. Działo się w Lublinie dnia dwudziestego siódmego Nowembra, roku tysiącznego szescsetnego piędziesiątego trzeciego. Zophia hrabianka z Tenczyna Daniłowiczowa, podskarbina koronna ręką swą. Locus sigilli. Quas quidem litteras fundationis idem offerens post ingrossationem rursus ad se recepit, de quarum receptione officium praesens ac cancelarium castrensem Mielnicensem quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1672—3г. № 10947 л. 556, 557—8.

№ 274—1858 г. Декабря 31 дня.

Фундушъ Мошуконской церкви, Новогрудскаго повета

Akt kopij funduszu cerkwi Moszukowskiej y Holynskiej służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt piątego, msca Maia dwudziestego osmego dnia.

Przed aktami ziemskimi w. Nowogr. y inną Ignacym Tuhanowskim regentem aktualnym przysięgłym przy aktach będącym ziem. w. Nowogr. stanowszy obecnie W. I. Pan Kazimierz Czyż, skar. Wilen. kopią polską przy samym originale po rusku pisany ad acta podał w to słowa pisany.

Wypis z knich ziemskich zemli Nawahrackiey. Leta od narożenia Syna Bożego tysiaczo szescset piętdziesiąt czacwiortaho, miesiaca junia osmoho dnia. Na rokach

sudowych, zemskich SS. Troycy st. rymskim przypałych w Nawahradku sudownie odprawowanych, pered nami Andreiem Obrynskim sudeiu, Janom Kiersnowskim podsudkiem a Jurjem Protasiewiczem pisarem. uradnikami sudowymi zemskimi zemli Nowohrockioy, postanowiwszy się oczewisto u sudu ziemianie hospodarskie zemli Nawahrockiey, ieho miłost pan Adam Dominik Czyż, skarbn. Wilen. y pni małka ieho miłosti J. Pni Teresa Maskiewiczowna opowiadali, pokładali y przyznali list swoy dobrowolny fundacyiny zapis, wodle prawa sprawleny. y własnuju rukoju samoho ieho miłost p-a Czyża na pargaminie pisany, dany y należaczy ieho miłost oycu Łukaszu Homoliczemu, swieszczenniku ich miłosti Moszuskowemu y Hołynskemu y nastupcom ieho w unij swiatoy z kasciołem rymskim buduczym, na rzecz w nim niżej pomienionuju, kotory tot fundusz przyznaiuczy, a czyniaczy w tom dosyt konstytucyi roku tysiacz szescsoł tryceat piatoho o funduszu opisanoy, wyrekli tyie słowa.

Sub fide, honore. et conscientia Deum testor. Ze taką fundaszą czyniemy z dobr naszych własnych, żadnych pieniędzy za nic nie wziowszy, sine ullo conductamine; ale ex puro zelo et propria nostra liberalitate, nie czyniac nie in fraudem wyżej mianowanej konstytucyi y prawa pospolitego, y prosili, aby tot fundusz l. m. do knich zemskich przyniat y upisan był, kotory wpisuiuczu do knich słowo u słowo tak sie w sobie maiet.

We Imia P-a Boha Wsemohuszczebo, w Troycy S. Jedyneho, Oytea, Syna y Duchu S. amin. Ja Adam Dominik Janowicz Siemienowicza Czyż, skar. Wilen. y ia Teresa Maskiewiczowna Czyżowa, skar. Wilen., małwie, ziemianie l. K. msci W. Nowogr. czynim wiadomo y zeznawajem sym naszym listem dobrowolnym wieczystym fundacyinym zapisem, iż maiuczy my z łaski y błogosławienstwa, Naywyższaho imienie naszoie, nazwanioie Moszu-

kowiczy, w W-ie Nwgr. leżaczyie, od l. m. P-a Juria Gutta Zahorskaho y małki ieho pni Katarzyny Bysnowskoy spolnie z nieboszczykom moiem wiecznostaiu nabytoie, do ktoroho gruntu wołok czotyry u p-a Jakuba Zdanowicza y małki ieho przykupił iesmy, a iż dostawszysię w Poleskii kraje, odlehtëymi od koscioła buduczymi, swieszczennika toż wiaduszczało lud pospolity do bohoboynosty y naboženstwa u tom kraju nie było, uziawszy P-a Boha na pomocz, umyslilismo u toy chudobie naszoy na czest y chwałę P-nu Bohu w Troycy S. Jedyname na pomnożenie chwały Jeho SS. cerkau według przemożenia naszaho ufundował, ktoruju na zastenku nazwanym Bobkowskim, mieży sielami naszymi Bobkami y Hołynkaiu nad rekoju Naczaia na bore wysokoy pobudowali y aparatami onuju opatryliesmo, kotory zastenek iduczy z siela Hołynki do siela Bobkou, a perayszouszy Smuhowinu y pominuwszy sznury Bobkouskyie, przyszedszy do samoho zastenku, do taie steny, ktoraiia hraniczyt sznury Bobkouskie, a zascinek cerkauny puszczauczy po lewey rutce, zastinek z cerkwaiu toju stenoiu prostym trybom aż w reku nazwanui Naczu, taia stena uperła u kancy siela Bobkow, hde y sianożaty swiaszczennikowy pry ieho solwarku nad tejaju rekaiu pokul stena należył, w kotorym zastenku tylko grunt oromy należał swiaszczenniku, a tylko podle cerkwi dla stanowiska ludom pod czas jarmarku plac kwadratowy wdłuż y w precz na sznur odyu wyluczaiem y wymuiem, ktoroho placu swiaszczennik y nastupcy ieho przywłaszczet sobie nie maiet y nie maiut wiecznymi czasy, a pod tym zastenkom protiwo samoi cerkwi sianożaty morgow trzy kopcami osypanye nad rekaiu Naczaia swiaszczennikom y successorom ieho naznaczaiem, a ostatek tych sianożaty około taho zastenku pod toy fundusz nie podlehaint y do nich swiaszczennik y sukcesorowie ieho należał nie maiut. Druhaia sztuka gruntu w kancy siela Hołynki, idu-

czy od cerkwi, a wchodzący do tego siela, wołoka nazwanego Podleskaia, na której poddanie poponskie mieszkał, mienowicie Siemion Piotrowicz Medelanowicz kuszner z żoną Audotai detni, drugi Pauluk Bondarowicz z żoną Okseneju, z synem Iwanem, z ziemi Hryszkiem Pieszkom, z żoną jego Audotai, z ich domami, bydłem, majątkiem, z posuszeństwem, działem żytnym i owianym i wsiakim powinnastem taia sz(t)uka bruntu bokom od sciany siela Bobkow, a drugim od poddanego mojego Iwana Karaczuna krauca, koncom do reki Naczy, a drugim koncom do sciany gruntu dwornego, doużni sorok try sznury, a preczyny sznur odyn i prutów cztery. Trzecia sztuka gruntu na przeciw dworu naszego Moszukowicz pod lesem nazwanym Brudyszcz, bokom od tego lesu, a drugim bokom od gruntu poddanych naszych tego siela Hołynki, koncom odyn po drodze, która idzie do siela Hołynki do tego lesu, a drugim koncom do steny, która graniczy brunt naszym z gruntami I. m. p-na Zygmunta Osinskago, to sztuce doużnie trytce i odyn sznur, a preczyny sznurów dwa i prutów osm. Czwarta sztuka uroczyszcz na Wysokoy hary, bokom od bruntu takoz I. m. p-a Osinskago, drugim od bruntu naszego dwornego, koncom w reku nazwanym Tuczu, a drugim koncom do steny, która graniczy brunt nasz z bruntom takoz p-a Osinskago,—doużni sznurów piędziesiąt odyn, a preczyny sznurów dwa. Piąta sztuka na uroczyszczu nazwanym Czyści, całkom wołoka, leży bokom od smohi nazwanego Pachouskije wodoleczu, a drugim bokom od pola naszego, koncom odyn od hostynca z Maszuko Wielkich do Kruhowicz iduczego, a drugim koncom w moch wperła, doużni sznurów osmnać, a preczyny sznurów pięć. Który to wyż mianowanie grunty z poddanymi na nich budczymi, z pobnoiami, z ohorodami, sianożatymi mrożnymi i bolotnemi, z lesami i zarosłami w tom ochranieniu

budczymi, z zasiewkiem usiakiem żytnym i iarynnym swiaszczennikowi mojemu na ten czas budczemu Łukaszowi Homolickanowi i następcom jego swiaszczennikom w tej cerkwi na wieczny i nieodzowny czas podajem i ustępujem i zaraz w moc, w dzierżanie i spokojnoie wieczystoie używanie czerez ienerala Nowohrockaho Jura Jakutowicza i storonu szlachty podajemo. Wolen jest i budżet pomieniony swiaszczennik aż do żywota swaiego, a po nim następcy jego swiaszczenniki spokojnie dzierżać i używać, pożytków wsiakich wodłuh upodobania swaiego przywłaszczać i prymnożać, poddanych sudić i onych jako własnych swoich zażywać, swiaszczenniku i jego następcom miłwo w młynie naszym dwornym bez miarki wolnoie na potrzebu ich samych, łowienie ryb i zabijanie łazow w rekach protiwo gruntow cerkow(n)ych wiecznie pozwalajemo. A taia cerkwa i swiaszczenniki iele w unij swiatoy z kastelem rymskim katolickim wiecznie mają być. Swiaszczennik tepereszni i jego następcy zawsze obecnie przy tej cerkwi mieszkać mają, a iesliby który z nich na wyższe dobrodzieystwo cerkownoie postąpił, a przy tej cerkwi mieszkać nie chciał, tedy zarazem cerkwa ze wsiami apparatami na osobliwym reiestre rukami naszymi podpisanym wyrażonemi i ten folwark czeraz nasz pobudowany, z poddanemi, ze zbożem i bydłem i ze wsiem tym, z czym obnił, kolatorowi ustąpić powinien budżet. A mają i powinni budżet chować dzieka i chłopca do spewania i posłuh cerkownych, w nedeli i swiata dorocznie zautren służbu Bożiu i wieczerniu odprawować mają, osobliwie za duszy prodkow rodzicow i dobrodziejou naszych p-a Jana Czyża, panny Hanny Tracewskiej, za dusze pani Hanny Jahimowiczowny pierwszay małżonki maicy, za duszu X. Łukasza Czyża rodzonego maiego za duszy p-a Bazylaho Jahimowicza i pni Tacyany Maskiewiczowny, za dusze Stanisława i Hieronima, także za dusze S. p.

nieboszczyka p-a Samuela Maskiewicza podwoiewodzoho Nwgr. rodzicza maieho mnie Czyżowaie ustawicznie u subotu zautren służbu Bożuiu zadusznuiu albo malebien, a po śmierci naszoj y detok naszych za duszy naszyie, dobrodzieiow, przyaciół y nieprzyaciół naszych wiecznymi czasy nikoli nie ustawaiuczy tepereszni swiaszczennik, a po nim nastupcy ieho odprawował maiut y powinni budut, w czym sumnienie ich obowiązuemo y na straszny sud Boży w nie dosyt uczynieniu semu pozywaiem. Wetże iesliby swiaszczennik kondyciom w siem w funduszu opisanym dosyt czynic, nie chotył y nie czynił y o chwale Bozoj nie starał, aparata nadanyie utraczał y nie według stanu swoieho duhownoho w pożytku sprawował się, lubo syzmy y dizunij nasładował y onoy był przyhilny, to wolno nam takomu swiaszczenniku cerkau z siemi prynależnostami odebrat, a inszaho przykladnieyszaho na toie miejsce wprowadit. Kolatorstwo toiey cerkwi nam samym, potomkom y successorom naszym religij katolickoy rymckoy lubo y w hreckoy unij S. S. buduczym zostawuiem, y to waruiem, iesliby strzeż Boże w potomnyie czasy taie maietnosc nasza Moszukowiczy do ruk protiwnoie religij dostać się miała, to pod tot czas I. M. otec metropolita Ruski, Halicki, Kijowski, w unij S. buduczy, kolatorem byty maiet. Wszakże iesliby na potomnyie imienie Moszukowiczy nastupcom naszym religij katolickoy albo w greckiey unij buduczym dostało się, to znowu kollatorstwo przy nich zostawać się maiet. A hdebysmy sami, potomki albo successorowie nasi, prepomniawszy teho listu dobrowolnaho fundacyinaho wieczystaho zapisu naszaho w kotorym kolwiek punkcie y paragrafie naruszyli, lubo też pereszkode w toj fundacyi czynili, tohdy iako my sami, także y po nas nastupuiuczyie successorowie, zaruki tysiec złotych zapłacić maiem y powinni budem, także wsi szkody holosłowne mianowanyie nadhorodyty maiem y maiut. O szto wse da-

iemo wolnost y tym naszym fundacyinym zapisem pozwalaiem seba do wszelakoho sudu zemskaho, horodzkaho albo holownoho trybunalnaho rokom zawitym, odnak statutowym, w termin należny pozwały, a y po zapłaceniu by y po kolkokrotnym toie zaruki y szkod pret sie ses nasz list wieczysty fundacyiny zapis u každaho sudu y prawa na wiecznyie potomnyie czasy przy swoiey mocy zostawał y we wsim zachowan byty maiet. Na szto iesmo dali ses nasz list dobrowolny fundacyiny wieczysty zapis z pieczatmi y z podpisem ruk naszych także y z pieczatmi y podpisami ruk I. M. pp-w przyaciół naszych od nas oczewisto uproszonych imieny na podpisach pomienionych. Pisan w Moszukowiczach, roku tysiacza szescsoł pieldziestiat trzeciaho, miesiaca Dekamwra trytcataho pierwszaho dnia. U taho listu fundacyinaho zapisu pieczat zawiesistych piat, a podpis ruk temi słowy. Ten fundusz ręką moią własną pisany podpisuię Adam Dominik Czyż skarbn. Wilen. ręką swą. Teresa Muszkiewiczowna Czyżowa Skar. Wilen. ręką swą. Andrzej Obrynski sędzia ziem. Nwgr. Jan Kiersnowski podsędek Nwgr. Jurey Protasowicz pisarz ziem. Nwgr. Proszony pieczętarz do tego funduszu Paweł Karol Czyż I. K. msci dworzanin. Kotory że to fundusz za przyznaniem osob w wierchu mianowanych do knich zem. Nwgr. iest upisan, z kotorych y ses wypis pod naszymi uradowymi pieczatmi I. M. otcu Łukaszu Homolickamu y nastupcom ieho iest, wydan. Pisan w Nawahradku. U takowey kopij miejsce oznaczaiące dwie pieczęci oraz podpisy rąk pisarza, korekta y na zatyłku suscepta z podpisem ręki sędziego, podsędka y pisarza w tym sposobie: L.S.L.S. Jurey Protasowicz pisarz. Zkorygował Worowicz. Roku tysiacz szescsoł szescdziesiąt szostaho, miesiaca Junia trytcataho dnia tot ekstrakt przez miłość pana Adama Dominika Czyża, skar. Wilen. na rokach do knich podan. Jan Kiersnowski sudzia. Jan Korsak sta Dewenicki podsudok Jurey Pro-

tasowicz pisarz. Która kopia przy samym oryginale za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt jest do xiąg ziem-ch W-a Nwgr. przyięta y zapisana.

Изъ актовъ книги Новогрудскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 12822. л. 519-520.

№ 275—1654 г. Марта 9 дня.

Грамота короля Яна Казимира, утверждающая определение Митр. ун.цернвей Антонія Селявы и прочихъ епископовъ отъ 25 июня 1652 г. относительно юрисдикции Минскаго Архимандрита Варлаама Козинскаго.

Akt przywileju od krola Imsci Jana Kazimierza I. X. Kosinskiemu, archimand. Mscislaw. na archimandryę Mins., monastyrzy Woznesen. y st. Ducha, tudzież cerkwie Haienską, Łohoyską, seminarium y branie mostowego na rzece Slepni danego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt szóstgo, miesiąca Februari dwudziestego pierwszego dnia.

Coram actis urzędu ziem. wtta Min-skiego comparens personaliter w Bogu nayprzewielebniejszy Imsc xiądz Gideon Haiewski, superior I. X. X. Bazyljanow konwentu stto Duskiego Min. przywiley na rzecz intus opisaną służący podał ad acta, ktorego wpisuiącego się do xiąg de verbo ad verbum tenor sequitur talis.

Jan Kazimierz, z Bożey łaski król Polski, wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Łmoydzkie, Mazowieckie, Infant-skie, Smolenskie, Czernihowskie, a Szwed-ski, Godski, Wandałski dziedziczny król. Oznamujemy tym listem naszym komu to wiedzieć należy. Pokładany był przed nami list wielebnego Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego, z podpisem ręki onego y z pieczęcią, także z podpisami wielebnych episkopow w iedności s. będących, pod datą roku Panskiego tysiąc zesćset pięćdziesiąt wtórego, miesiąca Ju-

ni dwudziestego piątego dnia na archi-mandryę Minską z cerkwiami y dobrami do nich należącymi wielebnemu Barla-amowi Kozinskiemu, archimandrycie Mscislawskiemu dany, wniesiona przy tym była do nas od panow rad y urzęd-nikow naszych dwornych, przy boku na-szym będących, prozba, abyśmy pomieniony wielebnego metropolity Kiiowskiego list stwierdzili y archimandryę Minską z mo-nastyrem Wozniesińskim y Świętego Du-cha z dobrami do nich należącymi, od czasu niemalego wakującą, wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu konferowali. Ja-koż z przywileju y listu w Bodze wieleb-nego oycy Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego pobożność y prace temu za-konowi Świętego Bazylego od czasu nie-malego oddawane bacząc, onemu archi-mandryę Minską z cerkwią w Niebowstą-pienia Panskiego y zestawia Ducha Świę-tego z monastyrem y cerkwiami Świętego Mikolaja Haienską, Łohoyską ze wszystki-mi przynależnościami dać y konferować umysliliśmy y ninieyszym listem naszym do żywota iego dajemy y konferujemy zarazem list y przywiley wielebnego Anto-niego Sielawy, metropolity Kiiowskiego na zwyż specyfikowaną Minską archimandryę zwyż rzeczonemu wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu, archimandrycie Mscislawskie-mu służący, jakoby w ten nasz list słowo w słowo inserowany był, mocą y powagą naszą krolewską stwierdzamy y approbu-iemy. Ma pomieniony wielebny Barlaam Kozinski archimandryta wzwyż pomienio-ne monasterze obadwa z cerkwiami, fol-warkami, mieszczan. wsiami, z poddanymi y ich powinnościami, oronemi polami, sia-nożęciami, borami, lasami, dąbrowami, drzewem bartnym, rzekami, stawami, mly-nami, branie mostowego ua rzece Slepni y innymi wszystkimi in genere et specie przynależnościami y przyległościami, iako kolwiek nazwanymi pożytkami, zdawna do tych monasterow należącymi, nie ni na-kogo nie wyimując ani zostawując, na się obciowszy, spokojnie trzymać, używać y

wszelakie pożytki wynajdować aż do żywota swego. Zakonników według możności dla odprawowania nabożeństwa chować, porządku wszelakiego do ozdoby cerkwi y rozszerzenia w odprawowaniu chwały Bożej postrzegać, któremu y dobra seminaryskie, których na ten czas possessorem jest y na które koszt niemały ważył dożywotnie dajemy, tak jednak, aby z tych dobr pięciu seminarystów przy cerkwi S. Ducha w Minsku chował. Ku temu co by kolwiek dobr y innych pożytkow od monastyrow, seminarium także poddanych odeszło, prawnie w sądzie należnym u niesłusznych okkupatorów dochodzić ma, posłuszeństwo wielebnemu w Bogu oycu metropolicie terazniejszemu y sukcesorom jego w jedności St. będącym oddając, a za nas y nayiasn. sukcesorow naszych Pana Boga prosząc. Na co dla lepszej wiary ręką się naszą podpisawszy pieczęć W. X. Litt. przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dziewiątego msca Marca, roku pans. tysiąc szesćset pięćdziesiąt czwartego, panowania naszego Polskiego y Szwedzkiego szóstego roku. U tego przywileju przy wycisnionej W. X. Litt. pieczęci podpisy tak nayiasniejszego regnanta iako też pisarski y konnotacya, tudzież in margine suscepta y zwierzchu na złożeniu konkordancya takowe. Jan Kazimierz król.

Konfirmacya na archimandryą Min. wielebn. Barlaamowi Kozinskiemu archimandrycie Mscisławskiemu. Alexander Narusewic pisarz W. X. Litt. Roku tysiąc szesćset pięćdziesiąt czwartego, msca Junij dwunastego dnia na rokach Troieckich ten przywilej K. Imsci pan Manczak do akt podał. Jan Wołodkowicz studia, Mikołaj Dominik Buthak podsudok, Krykhorj Wołodkowicz pysar. Correx. Finkof. Ktory to takowy przywilej za podaniem onego do akt przez wyż wyrażoną osobę jest do xiąg ziem. spraw wieczystych w. Min. przyjęty y wpisany.

№ 278—1854 г. Июля 15 дня.

Жалоба священника Семиятиской церкви Георгия Аладовского на Щитовского, Клопотовского и др. о нанесении оскорбления.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sanctae Margarethae Virginis et martyris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto.

Venerabilis Aladowski poponis ecclesiae Siemiatycensis ritus graeci protestatio.

Ad officium actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Georgius Aladowski, presbiter ecclesiae oppidi Siemiatycensis ritus graeci, coram eodem officio praesenti et actis solenniter quaestus, graviter quaerulatus et summo cum dolore protestatus et manifestatus est in et contra generosum Albertum Sczytowski, vicepraefectum oppidi Siemiatycensis Illustris et Magnifici Leonis Casimiri Sapieha, vicecancellarij Magni Ducatus Lithvaniae, Orszanensis etc. capitanei, uti principalem tum nobilem Thomam Kłopotowski, Krinski aliosque famulos, ipsis de nomine et cognomine melius notos, uti infrascriptorum cooperatores, idque ideo, quod ipsi in contemptum constitutionum Regni, nec metuendo paenas ratione infrascriptorum in statutis Regni descriptas, cum caeteris suis coadiutoribus, tempore certo, videlicet feria secunda ipso festo Sanctorum Petri et Pauli Apostolorum proxime praeterito, dum idem protestans, uti persona spiritualis existens, pro primitiis cuiusdam venerabilis patris Słochowski in eadem ecclesia Siemiatycensi protunc per eundem patrem Słochowski primarium sacrosanctae sacrificium expedientem invitatus et ad peragenda obsequia rogatus, post quod sacrificium expeditum cum aliis venerabilibus sacerdotibus ad hospitium pro convivio, ubi et iam praedictus generosus Albertus Sczytowski itidem in simul cum

protestante per praedictum venerabilem Slochowski invitatus extiterat, ibidem nulla data occasione litis, uti persona spiritualis, tacite et quiete sese gressus, eundem protestantem primo verbis ignominiosis et turpiloquis, famam et honorem ipsius sacerdotalem laedentibus affecit, tandem praememoratis famulis suis obversis securibus a mensa, uti latronem quendam raptum, post fores abducere et obversis securibus concutere demandavit, quod omnia mandatorii ipsius exequentes, eundem protestantem obversis securibus inter scapulas et diversa corporis membra concusserunt, pecuniae paratae florenos sex polonicales tum et strophium valoris trium florenorum pol., nec non arma spiritualia alias *granat* valoris novem floren. pol. modo violento receperunt et inter se dispartiti sunt, quo facto pacem et securitatem publicam in comitiis, praesertim in praesentia spiritualium observari solitas violavit, offerendo cum ipso ubi de iure venerit iterum atque iterum contra ipsum protestando praemissa omnia iure vindicaturum velle.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1652—7 г. № 10943, л. 524 об. 526.

№ 277—1655 г. Марта 1 дня.

Заявление алтариста Дрогичинскаго костела Себестіана Свидерскаго, отъ имени своего и отъ имени настоятеля означеннаго костела, о сношеніяхъ православныхъ русскихъ жителей г. Дрогичина съ козанами и объ устройствѣ на масленицу ими уличнаго шествія въ видахъ осмѣянія католичества съ его обрядами и священнодѣйствіями.

Actum in curia Regia Drohicensi feria secunda post dominicam Oculi Quadragesimalem proxima anno Domini 1655.

Reverendus Swiderski altarista Drohiciensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens reverendus Sebastianus Swiderski, altarista ecclesiae parochialis Drohiciensis, suo et perillustris ac admodum reverendi domini Pauli Potrykowski, archidiaconi Pulтовиensis, parochi Drohiciensis nomine coram eodem officio praesenti zelo ex amore Divinae Maiestatis punctus et orthodoxae fidei catholicae indemnitati maturo providens animo, solenniter et lugubriter quaestus et protestastus est in et contra famatos ac honestos Stephanum Odoiewski, Alexandrum Sameczuk de Lossice, Laurentium Zahumienik, Leonem Michałowski, Zehadliczek et Oryszakm Zehadliczka filium cum matre, Gregorium Cudowski, Sebastianum Dąbrowa, Simonem Dąbrowik patrem cum filio, Adamum Walkowicz, Chwiedorium Żydzik, Antonium Haraczyk, Marcum Chwalik tanquam principales et primarios infrascriptorum excessuum et blasphemiarum promotores et fautores aliosque concives in genere omnes post fluvium Bug partis ruthenicae Zabuscensis ritus graeci schismatis disuniti pedissequos et sectatores, idque in eo, quia ipsi omnes et praecipue principales, statim ab ipso initio ex quo furibundi Martis et insanientis Kozacorum perduellionis ardor universam vexare coepit Poloniam, inveterato erga fidem catholicam et religionem orthodoxam amantes, odio ac inuato quodam erga gentem polonam excerebrati rancore suis Dei haereditatem machinationis ac venenoso suae schismate fidem Romanam contaminare et polluere intendentes, inprimis timore Dei posthabito, immemores legum publicarum poenasque eo in passu sancitas minime formidando, non contenti nec satiati anteactis fraudulentis et contumeliis contra fidem Christi multoties peractis, in quibus toties notati sunt, nunc deinde inveterata rebellionis renovantes odia, feria tertia post dominicam Invocavit Quadragesi-

malem proxime praeterita, quo tempore totus per universas terrae oras christianorum orbis Redemptoris sui reassumit memoriam et in expiationem delictorum supplicibus divinam Majestatem orationibus precatur, ipsa vero fidefraga perduellis et perfida Ruthenica gens ritu suo Bacchi celebrat dies, ausi sunt animoque nefario praesumpserunt vestibus sacerdotalibus sese adornare, indusia foeminarum adiustar albarum cultui et venerationi divinae consecratarum induere; in eisque per plateas civitatis suae Ruthenicae Zabuscensis, quasi strenae obtinendae gratia in contemptum fidei orthodoxae catholicae incedere et domos complicum suorum visitare, prout de facto incedebant domosque visitabant; postmodum maiori dementia capti, constructa sibi lignea cruce, acceptoque loco campanae pistorio seu cuprino rase, quasi hoc signo adventum suum nunciaturi, adhibitis in consortium sui nefarii propositi aliis multis asseclis (quorum nomina ipsis principalibus melius sunt nota) tumultuatim more guerrico crucem eandem sequebantur ibidemque officia sacerdotum solis orthodoxae fidei professoribus antesignanis a Deo ter Optimo Maximo concessa in ludibrium et contemptum divinae majestatis et Ejus succedaneorum obire coeperunt, mox etenim quo suos nefarios conatus facilius exequi possint, calices ex raphano, hostias et communicant ex rappa et morela seu sisere ex aliisque oleribus praeparari curant, quod horrendum dictu, auditu terribile soliusque Dei vindictae magis quam legum severitati reservatur, hostias easdem more christianorum flexis genibus suis asseclis satellitibus tam horrendi facti comparticipibus communicant et dispartuntur loco venerandae ablutionis cerevisiam calicibus per se praeparatis infusam *za zdrowie Boga Ladzkiego* irreverenti et execrabili clamore vociferantes sumunt et hauriunt ad extremum his nefandis excessibus licentiosaque eiusmodi dementia sua nondum satis oppressam fidem catho-

licam et professores dogmatum Christi minime contemptos esse opinantes, alia nova officia sibi tribuunt, etenim sub specie sacerdotum et praetextu quasi excipiendae a suis complicibus confessionis eorum gazas invisere querere aegrotos, ut confiteantur admonere, confessiones ab ipsis excipere ausi sunt animoque malitioso praesumpserunt, prout de facto querebant infirmos ex quibusdam ad nutum suum quasi infirmis adinventis eos ad expiationem delictorum admoverant; confessionesque non tam reverenter, quam imprudenter exercuerunt, aliosque innumerales nefarios excessus et blasphemias in contemptum fidei catholicae et ecclesiae Romanae pervelle et libitu suo perpetraverunt, quo facto securitatem legum publicarum et poenas in constitutionibus regni descriptas, tanto facinororum condignas jure merito in se traxerunt et praemoriti sunt. De quo contra ipsos ratione praemissorum omnium idem protestans iterum atque iterum protestatur, offerendo se cum ipsis in foro fori, prout de jure competierit, jure actuum et vindicaturum.

Изъ поточной книги Дрогоичинскаго городского суда за 1655 г. № 9584, т. 278 2-0.

№ 278—1656 г. Июня 27 дня

Удостоверение арендатора им. Мостовъ Кучевского о томъ, что слѣдуемая по древнему фундушу и обычаю десятина въ пользу Мшанской церкви будетъ и впредь взыскиваема съ крестьянъ.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Cantare proxime anno Domini 1656.

Precbiter Mszanensis literas obtulit.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens honorabilis Nicolaus Surasky, prezbiter ecclesiae ritus graeci villae Mszansensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti scriptum infrascriptum, manu propria generosi Stephani Kuczewsky, honorum Mostow possessoris scriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur talis.

Ja Stephan Kuczewsky, possessor, Mostowsky, obiecuie wielebnemu oicu Mikolaiowi, prezbiterowi cerkwi Mszanskiej, isz pomienieni poddani moy z Prosnowa podług dawnego zwyczaju y funduszu starego powinne będą dziesięciny po pulkopy żyta dac, to iest z włoki koźdey osiadłej. Item z Piecnik z włoki starey kopa, itidem z Nieznan takies starey włoki kopa żyta, znou z Wolky Woskowej z włoki koźdey po kopie osiadłej tak, iako dawno dawali, według starego funduszu od lat sta oddac da Pan Bog czasu należącego, to iest post consumationem frugum powinni, anno praesenti millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, nie tykając się iarzyńy, która wolna od decimny ostaie. Na ktory to quit moy dla pewności wiary ręką się moią własną podpisać. Datum w Mostowie, vigesima septima Julii, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto. Idem qui supra manu propria. Cuius scripti modo praemisso ingrossati originale post ingrossationem idem prezbiter offerens rursus ad se recepit et de recepto officium praesens castrense Mielnicense ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1662—7 г. № 10943, л. 1167—1168.

№ 279—1855 г. Июля 16 дня.

Заявление со стороны Дрогичинскихъ р.-католиковъ по поводу процессии, устроенной православными жителями Забужья съ цѣлю осмѣянія р.-католичества.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum Drohicini feria sexta post festum sanctae Margarethae Virginis proxima, anno Domini 1655, per generosum Miecislauum Groth advocatum et famatos Petrum Stunsun viceadvocatum, Andreanum Błędowski, Georgium Wasilewski, Andreanum Wieremieiki. Stephanum Sienkaczyk scabinos civitatis Drohiciensis juratos.

Cives Zabuscenses contumaces.

Instigator iudicii praesentis et ipsius delatores Perillustis et Admodum Reverendus dominus Paulus Potrikowski Archidiaconus Pultoviensis, Parochus Drohiciensis et Reverendus Sebastianus Swiderski, Altarista Drohicensis, actores, famatos ac honestos Stephanum Odoiewski, Alexandrum Samczuk de Łosice, Laurentium Zabumieunik, Leonem Michałowski Zehadliczek et Oryszka Zehadlicka filium cum matre, Gregorium Czudowski, Sebastianum Dubrowa, Simonem Dubrowik patrem cum filio, Adamum Walkowicz, Chwiedorium Żydzik, Anthonium Horaczyk, Marcum Chwalik, tanquam principales et primarios infrascriptorum excessuum et blasphemiarum promotores et fautores aliosque omnes in genere concives post fluvium Bug partis ruthenicae Zabuscensis, ritus graeci schismatis disunitos sectatores, de personis ac bonis eorum omnibus citatos insimul et semel omnes pro uno eodemque termino coniunctim et indivisim, inhaerendo protestationi contra eos coram actis castrensibus Drohicensibus factae pro poenis legum, videlicet infamiae per ipsos demeritas ideo, quia ipsi omnes praecipue principales cum aliis suis complicibus; quo-

rum nomina et cognomina sunt melius nota et eadem pro expressis habere volunt, non contenti anteactis contumeliis et blasphemis contra fidem Catholicam multoties peractis, nunc tempore certo in protestatione descripto, inveterata rebellionis renovanda odia ausi sunt animoque nefario praesumpserunt vestibus sacerdotalibus sese adornare, indusia foeminarum adinstar albarum cultui et venerationi divinae consecratarum induere in eisque per plateas civitatis suae ruthenicae Zabusensis primo quasi serenae obtinendae gratiae in contemptum fidei orthodoxae catholicae incedere et domos complicum suorum visitare, postmodum maiori dementia capti, constructa lignea cruce acceptoque loco campanae pistorio, seu cuprino vase, quasi hoc signo adventum suum nuntiaturi, cum multis aliis asseclis tumultuatim more guerico crucem eandem sequebili ibidemque officia sacerdotum solis professionibus fidei catholicae et antesignanis a Deo concessis in ludibrium et contemptum Divinae Maiestatis eiusque succedaneorum obire ceperunt, mox et enim calices ex raphano, hostias et communicantes ex rappa et morela seu sisere ex aliisque oleribus praeparari curaverunt hostias easdem more christianorum flexis genibus suis satellitibus et asseclis tanti facti comparticipibus communicaverunt et dispartiri fecerunt loco veneranda ablutione cerevisiam calicibus per ipsos praeparatis, *za zdrowie Boga Ludzkiego* irreverenti clamore vociferando sumpserunt. Ad extremum sub specie sacerdotum, ex praetextu quasi excipiendae a complicibus suis confessionis eorum gasas invisere, querere aegrotos, ut confiteantur admovere, confessiones ab ipsis excipere ausi sunt animoque malicioso praesumpserunt, prout de facto quibusdam ad nutum suum adinventis, quasi infirmis confessiones non tam reverenter, quam impudenter communicationemque exercuerunt, aliosque excessus et blasphemias multas contra fidem catholicam comiserunt, per quod poenas

legum videlicet infamiae succubuerunt, citatione actorum de praemissis latiore. Ad iudicium praesens bannitum peremptorium advocatiale iuratum providum Paulum Kowalczyk citat ad iuri parendum clamatos et non comparentes in termino primo in poena contumaciae iudicialiter condemnaverunt. Et hic idem coram iudicio praesenti praefatus publice recognovit se citationem literalem autenticam in domo unius citatorum Stephani Odoiewski posuisse et eidem ac caeteris positionem publicasse.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1656 г. № 10535, л. 526—7.

№ 280 1656 г. Юня 28 дня.

Жалоба наместника Минскаго монастыря Св. ап. Петра и Павла о. Иларіона Мартиновича на владѣльца им. Точиска о грабежѣ лошади, когда онъ во время Московскаго нашествія переезжалъ изъ одного мѣста въ другое.

Actum in castro Regio Drohicensi feria secunda post festum Nativitatis Joannis Baptistae proxima anno Domini 1656.

Marcinowicz monasterii Minscensis protestatio.

Do urzędu y akt ninieyszych starosciech grodzkich Drohiczyńskich oblicznie przysedzsy wielebny ociec Hilaryon Marcinowicz, namiesnik manastyra Minskiego, w Wielkim Xięstwie Lithewskiem leżacego, a założonego na imię swiętych Bożych wybranych Piotra y Pawła Apostołow, a pod takowy czas tułaiącym się y uchodzącym ze zdrowiem przez zburzenie y wygnanie potęgi Moskiewskiey, w roku przeszłym przed tym to urzędem żałobliwie, a prawie z płaczem protestował się y uskarżał na slachetnych Andrzeia syna przeszłego Grzegorza Toczyskiego, iako princypała y Marcina Toczyskiego, brata

iego rodzonego, iako pomocznika o tho, iż pomieniony principał, gdy protestuiący się powracał ku Drohiczinowi ze wsi Thoczysk, nazwanych Czortki, a tam jadący przez wies Thocziski iuż ku wieczorowi konmi y saniami dwoigi z rzeczami swęmi y apparatami niektórymi czerkiewnemi do służby Bożej należącemi, tedy pomieniany principał, czasu niedawnego roku terazniejszego, w dzień Naswietszei Panny Mariei Gromniczney, widząc podróżnego y spracowanego commiseratią chrześcijańską iakoby nad nim uczyniwszy, do domu swego własnego wsi Thoczysk dla przenocowania spokojnego y odpocznienia wezwał y we wszytkiem spokojnem byc y na żadnej zgubie ponosić ubespieczyl, a w szerczu inaczci sobie umyslił, pomieniony tedy pryncipał czeladnikowi swemu protestuiącemu się konia własnego, który kosztował złotych polskiech pułtorasta, masci gniadei, a grzywy czarnej z stajnie swei własnej wywieść rozkazał y u brata swego pana Marcina Toczyskiego w teiże wsi przechował, o którym gdy się pewnej rzeczy dowiedział, że ten kon przez pryncipala był wzięty y za pozwoleniem brata iego przechowany, obudwu wespół z ludźmi godnymi sąsiady ich pogranicznymi o wroczenie konia swego upraszałem, aby mie go przywiódł, także y brata iego, żadnej commiseraty pod takowy czas uczynic nie chcieli y do tego panew miedzianą y kolaszy porządnej z kolarzami przy niem zostawionej y laski treinowej wrocić nie chciał, powiadaiąc albo mowiąc temi słowy: jedz sobie iesli chcesz, teraz niemasz prawa, będziesz nas o tho napotym pozywał. Przeto przeciwko onym powtore y potrzecie protestował się y uskarżał, chcąc sobie z niemi o taką krzywdę y szkodę prawnie postępować.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго городского суда за 1655—6 г. № 9585, 486 487—8.

№ 281—1658 г. Января 8 дня.

Королевская грамота, подтверждающая запись ротмистра и pokojowego дворянина Яна Лужецкого на десятину съ подданныхъ Поляневскихъ и Жерчицкихъ.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post festum sancti Andreae Apostoli proxima, anno Domini 1658.

Ex parte Krasnodebski, plebani Mieleyczycensis oblata literarum sacrae regiae maiestatis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens literas infrascriptas Sacrae Regiae Maiestatis confirmationis literarum Magnifici Stanislai Caroli Łuzecki, aulici et rothmagistri Sacrae Regiae Maiestatis super decimam de villis infra specificatis ecclesiae Mieleyczycensi servientem conscriptas, manu propria eiusdem Sacrae Regiae Mtis subscriptas et sigillo regni communitas, ad personalem oblationem per illustris. et admodum reverendi. Pauli Krasnodebski, plebani Mieleyczycensis ac decani Camenecensis suscepit easdemque visis sanis, salvis nullaue in parte vitatis, in acta officii sui castrensis capitanealia Mielnicensia inscribere permisit, quarum series verborum sequitur in haec verba.

Jan Kazimierz, z Bożej łaski Krol Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflantkie, Smolenskie, Czerniechowskie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny Krol. Oznajmujemy ninieyszem listem naszym, komu to wiedziec należy, iż nam był produkowany list papierowy urodzonego Karola Stanisława Łuzeckiego, rothmistrza y pokojowego dworzanina naszego, s podpisem ręki iego własnem y przycisnieniem pieczęci . . . *) do słowa . . . sposob.

(*) Мѣста, обозначеныя точками, въ подлинникѣ отъ сырости истиѣли и выкрошились.

Roku tysiąc szescseth piędziesiąt os-
mego, dnia dwudziestego szostego miesi-
ca Stycznia. Ja Stanisław Karol Łużecki,
Rothmistrz y pokoiowy dworzaniu Jego
Krolewskiej mci, obiawszy za przywileiem
Jego Krolewskiej mci dzierzawę, po nie-
boscze Jey Mci paniey Anni Karnkow-
skiej Łużeckiey, kasztelance Wyszogrodz-
kiey, ciotce moiey, Pakaniewo, Ostrowek
y Żyrzyce, wziętem wiadomosc, że dzier-
zawcy y antecessorowie moie y poddani
Jego Krolewskiej Mci w Pakaniewie y
Zerczycach mieszkający z dawnech lat
pro administrandis sacramentis do koscio-
ła Mieleczyckiego należeli, plebanow
Mieleczyckich za pasterzow sobie mieli,
a żadnech dziesięcin według prawa Boże-
go koscioelnego należących nie oddawali.
Przeto ia upatrując, że dignus operarius
mercede sua, na requizytia Jego Mci xię-
dza Pawła Krasnodebskiego, plebana Mie-
leczyckiego, dziekana Kamienieckiego,
zeznawam tem moim dobrowolnem listem
stosując się do prawa pospolitego, w Con-
stitutiach o dziesięcinach de bonis rega-
libus opisanego, kosciołom parafialnem na-
leżących, według prawa Bożego, decimam
manipularem omnis grani et seminis, to
jest dziesięcinę wytyczną snopową zboża
wszelakiego zytneego y iarzinneego z gron-
tow dwornych od kogosz kolwiek zasia-
nech y s paszni Pokaniewskiej, Ostro-
wieckiey y Zerczyckiey dziesiątą kopę
pozwalam wybierać, a od poddanech w
Pokaniewie y w Zerczycach mieszkają-
cech, *lubo Rusinow*, lubo katolikow, z
kazdey włoki kopa żyta, a drugą kopę ja-
rzyny na kazdy rok oddawac postana-
wiam y approbacyą od
Jego Krolewskiej mci bra-
niam się y obiecuję. A teraz dla lepszey
wiary ręką swą podpisuję się y pieczęć
przykładam. Dan w Pakaniewie, dnia,
miesiąca y roku wyżej pomienionego.
Przy tem y od młynarzow na pułwłocz-
kach siedzących, do tey dzierzawy moiey
należących, też wyżej mianowaną dzie-
sięcinę pozwalam wybierać. Karol Stani-

slaw Łużecki rothmistrz y pokoiowy dwo-
rzanin Jego Krolewskiej Mosci. Mieysce
pieczęci. Ktozey to prozbie łaskawe miey-
sce u nas dawszy, aby ten list tu inero-
wany we wszystkiech jego punctach, czę-
ściach, clauzulach y condycyach był stwier-
dzony, umocniony y approbowany (ile się
s prawen koronnem zgadza) za słuszną
rzecz rozumielismy bycz, iakosz on stwier-
dzamy, zmacniamy y approbuiemy, miec
to chcąc, aby miał u wszystkich tę wagę
umocnienia y stwierdzenia Naszego. Na
co się dla lepszey wiary podpisawszy rę-
ką własną, pieczęć koronną przycisnąć ka-
zalismy. Dan w Warszawie dnia VII mie-
sąca Sierpnia, roku Pauskiego MDCL VIII,
panowania krolestw naszych Polskiego X, a
Szwedzkiego XI roku. Jan Kazimierz
Krol. Locus Sigilli Regni. Confirmacya
listu urodzonego Stanisława Karola Łu-
żeckiego, dworzanina pokoiowego y Roth-
mistrza Jego Krolewskiej mosci. Jan Ign.
Bankowski, podkomorzy Halicki, sekreta-
rius sacrae Regiae Maiestatis. Quarum li-
terarum post ingrossationem originale
memoratus perillustris admodum reveren-
dus plebanus Mieleczyensis rursus ad
se recepit de receptoque officium prae-
sens quietavit.

Изъ актовой книги Мельническаго городского суда за
1658—1660 г. № 10944. л. 352—3.

№ 282—1658 г. Января 7 дня.

Жалоба священника Сѣмиатичской церкви о.
Димитрія Вержибичнаго на пана Ротовскаго
о военномъ наѣздѣ и грабежѣ у него круп-
наго скота.

Actum in castro Mielnicensi feria se-
cunda in crastino festi sanctorum Trium
Regum proxima, anno Domini 1658.

Prezbiteri Siemiaticensis protestatio.

Do urzędu y xiąg niniejszych staros-

ciech grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy wielbny ociec Demetri Wierzbicki, presbiter Siemiatycki, Jasnie wielmożnego Jego Mci pana Pawła Sapiehy, wojewody Wilńskiego, Hetmana Wielkiego Xięstwa Litewskiego, przed temże urzędem żalobliwie oświadczył y protestował się naprzeciwko urodzonemu panu Rotowskiemu, towarzyszowi chorągwi Jego Mci pana Niewiarowskiego, Rothmistrza Jego Krolewskiej Mci o to, iżz pomieniony Pan Rotowski, nie obawiając się win, w Artikulach woyskowych surowie opisanych ani boiazni Boskiej przed oczyma mając, owszem to sobie lekce wazac, czasu niedawnego, to jest we czwartek po Nowem Lecie w roku terazniejszy 1658, nastawszy czeladz swą z czeladzią inszey kompaniey spod teyże chorągwi do wsi Gnoyna, mieszkania protestującego się, w pierwszy sen, gdzie wazyli się w chlewie wołów cztery wyprowadzic, iakosz za poslakowa (Chry)slusa Pana nazaiutrz przypadającą w gos(podzie) czoney chorągwi towarzystwa nalazł y ode domu swego wsi Gnoyna przygnał, s tech ze woł łysy, ktorego czeladz Je-o Msci Pana Rotowskiego nie z obory wzięła była, ledwie dla zbicia y krępowania iakiegoś przez czeladz Rotowskiego tenże woł w sobotę po Nowem Lecie w czym protestans szkodę nie małą popadł, o co ne przeciwko pomienionemu panu Rotowskiemu y czeladzi onego protestuic się, ofiaruiac się z nim w prawie należyty m prawnie postąpić. A dla lepszey wiary pomieniony ociec Siemiatycki przed urzędem terazniejszym stawil woznego przysięgłego na imie Gerzego Nosowskiego, który iawnie y dobrowolnie zeznał, iżz dnia dzisieyszego, będąc zaciogniony przez wielbnego oycę Siemiatyckiego do Gnoyna, tam że z słachetnem Piotrem Terlikowskim y Janem Ostrowskim, za obwieszczeniem protestanta, wola plowego łysego wydzieli y oglądali zdechłego, na co

swoie zeznanie do xiąg zapisać prosili, co otrzymali.

Примечаніе. Верхніе край листовъ въ этой книгѣ отгнѣлостъ выпрошлясь.

Цѣль актовой книги Молинскаго гродскаго суда въ 1657—1660 г. № 10914. л. 17.

№ 288 — 1658 г. Іюля 10 дня.

Жалоба священника Гнойненской Семятичской ц. о. Димитрія Вержбы на pana Непрашевича и его челядниковъ о военномъ наѣздѣ и грабежѣ мелкаго домашняго снста. пищм и движимаго имущества.

Actum in castro Mielneensi feria quinta ante festum Sanctae Margarethae Virginis et Martyris proxima anno Domini 1658.

Wierzba presbiteri Gnoynensis protestatio

Do urzędu y xiąg ninieyszych starosciech grodzkich Mielnickich oczywiscie przysedszy wielbny Demetri Wierzba, praezbiter cierkwi Gnoienskiej y Siemiatyckiej Jasnie wielmożnego Je-o mci p. Woiewody Wilńskiego, Hetmana Wielkie-o W, X. L-o, przed tymże urzędem żalobliwie uskarzał y protestował się naprzeciwko urodzonemu Je-o msci panu Janowi Niekraszewiczowi, towarzyszowi z pułku y chorągwi Je-o Mcy pana Sczyhalskiego, Rothmistrza Je-o Krolewskiej mcy, pod reimentem Jasnie Oswiecone-o Xcia Je-o Mcy Radziwila, Podczasze-o W-o X-a L-o y Pułkownika Je-o K. M. zostaiącemu o to, iżz przerzeczony Je-o Mosć Pan Niekrasewicz, będąc zesłany z inną kompanią od chorągwie swey, na ten czas w Ostromęczynie zostaiącey, do wsi Gnoyna, dla odebrenia trzech poborow według laudum powiatu Mielnickie-o Ich Mciom należące, gdzie inniemaiac, iż by protestans nie będąc posłuszny uchwale powiatowey w oddaniu pomienionego po-

boru zaniedbał, o cym w dom protestanta z umysłu w piątek po Nawiedzeniu Nawietszey P. Maryey w roku teraznieyszym blisko przesłym ziachali, gdzie obaczywszy quity doskonale, iż w oddaniu trzech poborow dosyc uczynił protestans, interim czeladnik tegoż Je-o Mci p. Niekraszewicza począł kury po podworzu łapać y w juki sadzac, co postrzekszy protestans prosił Je-o Mcy pana Niekraszewicza, aby czeladnik Je-o Mci przegrażać mówiąc iakoż uczynił, albowiem w sobotę nazajutrz, gdy do wielmożne-o Je-o Mcy pana starosty Mielnickio-o w pilney sprawie wocowany odiachał, przerzeczony czeladnik czyli sam swoim umysłem, czyli z rozkazania pana swego na dom protestanta do wsi Gnoyna koni trzydziesci y więcey czeladzi rozney naprowadziwszy, tak swinie, wieprze, prosięta, kury, gęsi, sery, masła, chleby, mąki y insze victualia, poodbiławszy komory y skrzynie poodłupawszy, szuknie, płotna, obruszy y inszych rzeczy nie mało, które czasu terminu na osobliwym reiestrze declarowane będą, zabrali, małżonkę protestującego się przy odbiciu kłodek slachetnie urodzoną Constancją Cierniewską zranili y słowy nieuczczewęmi zelżyli, którym swym takowym postępkiem przerzeczony Je-o Mosć pan Niekraszewicz wespół z czeladnikiem swym winy w Artyculach woyskowych na swowolne y domy duchownych rabując opisane popadli. O co przeciwko im y powtore protestuie się, ofiarując się z nimi w prawie należyтым o zrabowanie domu swe-o y zranienie małżonki swey prawem postąpić.

Примечаніе. Верхню края листовъ этой книги отгнилости выкрошились.

Изъ актовой книги Мельническаго городского суда за 1657—1660 г. № 10944, л. 200 об. и 202 об.

№ 284—1658 г. Юля 28 дня.

Жалоба священника Гнойненской церкви о Дмитрія Вербы на пана Каменецкаго о военномъ наѣздѣ на церковныя поля и грабѣжѣ хлѣба въ снопахъ.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia in crastino festi Sanctae Mariae Magdalenae, anno Domini 1658.

Wierzba

Do urzędu y xiąg ninieyszych starosciech grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy wielebny ociec Demetry Wierzba, piezbiter cerkwi Gnoienskiey, przed tymże urzędem załobliwie uskarżał y protestował sie na urodzonego pana Kamińskiego rotmistrzowi J. K. Mci Bierockiemu, porucznikowi Orzyłowskiemu, chorążemu Goliomki, Trzeciak, Makarski, Tukulowi companij teyże chorągwi y inney, pomienionemu Je-o m. panu Rothmistrzowi z imion y przezvisk znaioney, także czeladzi ich o to, yz oni nie obawiając się win w prawie pospolitym opisanych, ani artykułow woyskowych surowie przeciwku występny mianowanych, co oni sobie lekce poważając, czasu niedawnego, to jest w sobote święta świętey Małgorzaty, w roku ninieyszym bliską przesłą, stanawszy z chorągwią we wsi Borsukach, do starostwa Mielnickie-o należący, tam że zaraz tegosz dnia y nocy, z soboty na niedziele, z wozamy y konno na grunty cerkiewne protestującego się we wsi Gnoynie naliachawszy z sierzpami, zboża różne tak gotowe żęte brali, iako tesz y sami wyżynali. Czym nie kontentując się, ale nie tylko tego dnia, lecz y przez cały tydzień tak noco, iako y w dzien, naliczdając z wozami, zabrali żyta na kop szesdziesiąt; w domu zaś protestanta, także we wsi Gnoynie będące-o, gęsi, kury, swinie, prosięta, masła, syry y fanty różne, które na osobliwym reiestrze przez protestanta mianowane y

spisane będą, zabrali y cale w dom protestanta także roznemi czasy naiezdziac brali według upodobania swego, słowy protestanta y małżonke muiey ucciwemi lżyli y sromocili, o co y powtore protestans przeciwko nim protestuje się, chcąc o te wszystkie szkody z nimi w prawie należyty m prawnie postąpić. A na potwierdzenie tey protestatuey swey stawil woznego koronnego na imie Thomasza . . .

Примечание. Окончание документа отъ гиллосты выкрошлась.

Изъ актовой книги Мольницкаго городскаго суда за 1657—1660 г. № 10944, л. 207, 212 об.

№ 285—1658 г. Іюня 8 дня.

Королевское подтверждение грамоты униат. митр. Діонисія Балабана объ основаніи при Тронцкой церкви въ г. Дрогичинѣ женскаго базилианскаго монастыря.

Actum in castro regio Drohiciensi feria tertia in crastino festi Sancti Stanislai in Maio anno Domini 1662.

Conventus ritus graeci oblata.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohiciensia personaliter veniens honorabilis Warlaam Lewik, praesbiter conventus ritus graeci Drohiciensis. obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas infrascriptas consensus, manu propria Sacrae Regiae Maiestatis subscriptas et sigillo maioris cancellariae regni obsignatas, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Drohiciensia, quorum tenor talis.

Jan Kazimierz, z Bożey łaski Krol Polski, Wielkie Xaze Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Infantskie, Smolenskie, Czernihowskie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny Król, Oznaymujemy tym listem naszym wszem wobec y każdemu zosobna, komu

to wiedzieć należy, iż produkowany był przed nami list papierowy, popolsku pisany ręką, z pieczęcią własną przewielebnego Dionizego Bałabana, Metropolity Kirowskiego, Halickiego y wszystkiey Rusi, Exarchy Konstantinopolskiego, Administratora Episkopiey Łuckiey y Ostrogskeiy, Archimandryty Pieczarskiego podpisany, autentyczny, cały, zupełny, nienaruszony, żadnemu podeyrzeniu nie podlegający y supplikowano nam, abyśmy ten list powagą naszą krolewską approbowali, stwierdzili y umocnili, ktorego to listu tenor od słowa do słowa tak się w sobie замыка.

Dionizy Bałaban, z łaski Bożey Prawosławny Archiepiskop, Metropolita Kiowski, Halicki y wszystkiey Rusi, Exarcha S. Tronu Konstantinopolskiego, Administrator Episkopiey Łuckiey y Ostrogskeiy, Archimandryta Pieczarski. Wiadomo czyniemy komu to wiedzieć będzie należalo, teraz y na potym będącym oboyma stanu ludzom duchownego y swieckiego, iż my dowiedziawszy się tak od w Bogu Wielebnego Oyca Pachomija Packowskiego, Ihumena Drogickiego. w wojewodztwie Podlaskim, iako y od zakonnego Kapłana Warlaama Lewika tegosz monastera Brata y pana Matheusza Odoiewskiego y innych Nam w Duchu Świętym posłusznych synow, że cerkiew Świętey Troycy tam w Drogiczynie na przedmiesciu za dawnych lat będąc wystawiona, a przez Commissarzow świętey pamięci najasnieyszego Krola Je-o Mci Zygmunta Augusta w roku tysiąc pięćset szesćdziesiątym trzecim gruntami z tegosz miasta pomiary włokami dwiema, morgow osm, ogrodami, dzieścina, na dwuch wsiach Chrołowiczach y Siniewiczach, iako o tym szerzey Commisia obmawia nadana y ograniczona, gdy zaś pod czas wojennego w oyczyźnie naszej zamieszania przez różnych nieprzyjaciol w desolatią przyszła, którą to cerkiew pobożny zakonnik Warlaam Lewik staraniem y kosztem swoim restaurować, przy ktorey by Panny Zakonne Reguly Święte-

go Bazylego na zawsze zostawały, submitował się y od Nas consensu na to S. miejsce upraszał, któremu za zaleceniem Ihumena Drohickiego, namowiwszy się z Jasnem w Bogu Przewielebnymi Antonim Winickim Przemyskiem y Samborskiem, także Arseniem Żelborskim y Lwowskim Episkopami rzecz słuszną y ludziom miłą uważywszy y do dalszych spraw pobożnych zachęcając, wydać z Cancellarię naszej pozwoliliśmy y rozkazali. Pod tą jednak conditią, że nie ma sobie władzy żadney nad pomienionym manasterem y pannami zakonnymi usurpować, ale ten monaster, iesli za pomocą Bożą stanie y zakonnice w nim się umnożą, ma mieć dependentiā od Nas iako loci ordinario y po nas będących. Za odległością na ten czas zlecamy Wielebnemu Ihumenowi Drohickiemu wszelaki między pomienionemi zakonnicami tak do życia obseceżytelnego, iako cnót y pob(o)żności według reguły ich y Kanonow Oycow Świętych, aby pomnażał porządek, zachowując tesz to dla lepszego porządku, aby tak pomieniony Ihumen iako y kto by inny do żadnych, które by kolwiek mogły się wynaleść legacye, elemosyny, prazniczne dochody, krom samych zakonnic, nie wtrącał się, by onym żadney nie czynił przeszkody pod niebłogosławieństwem naszym. Y na to przy podpisie ręki naszej pieczęć przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, na seymie, dnia dziewiątego, mca Czerwca roku Panskiego tysiąc szesćset piendziesiąt dziewiątego. Dyonizy Bałaban, Metropolita Kiowski, Halicki y wszytkiej Rusi, Exarcha Constantinopolski, Administrator Episkopiey Łuckiej y Ostrogskiej, Archimandryta Pieczarski.

My tedy do pomienionej suppliki iako słuszney łaskawie się przychyliwszy, zwysz przerzeczony list we wszytkich jego punktach, klausulach, y artykułach approbując stwierdzić y umocnić umysłiliśmy, iakosz niniejszym listem naszym approbujemy, stwierdzamy y umacniamy in quantum de jure, Na co dla lepszey wiary, przy pod-

pisie ręki naszej pieczęć koronna iest przycisniona. Dan w Warszawie, dnia IX mca Września, roku Panskiego MDCLXI, panowania królestw naszych Polskiego XIII, a Szweckiego XIV roku. Confirmacia consensu metropolity Kiowskiego na wolne odprawowanie nabożenstwa pannom zakonnym w Drohiczynie. Stephanus Hankiewicz Secretarius Regiae Maiestatis. Jan Kazimierz Król. Locus sigilli Regni. Cuius approbationis consensus originale post ingrossationem idem offerens rursus ad se recepit de receptoque officium praesens quietavit.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго городского суда за 1659—1662 г. № 9587, л. 1326, 1329—1330, об.

№ 288—1858 г. Августа 5 дня.

Листъ короннаго надворнаго маршалка Лукаша Опалинскаго, освобождающій священника Дрегловской православной церкви отъ платежа поборовъ съ церковныхъ земель.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda intra Octavam festi Sacratissimi Corporis Christi Domini proxima, anno Eiusdem millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio.

Prezbiteri Drechloviensis oblata attestationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis pater Joannes Nowikowicz, prezbiter ecclesiae Drechloviensis ritus graeci obtulit, et reproduxit eidem officio praesenti attestationem infrascriptam, manu propria. Illustris et Magnifici Lucae de Bnin Opalinski, Marschalci curiae regiae subscriptam et sigillo eiusdem Illustris et Magnifici Opalinski obsignatam ad inducendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Łukasz z Bnina Opalinski, Marszałek Nadworny Koronny. Wiadomo czynie komu to wiedzieć należy, mianowicie arendarzom y namiesnikom moim, isz mając wzgląd na wielebnego Jana Nowikowicza Praezbitera Cerkwi Drelowskiey, onego uwalniam od placenia poborow z tych włok, ktore do cerkwi iey należą. Na co dla lepszey onemu assecuratiey te moje daie attestatą, z podpisem ręki y przycisnieniem pieczęci moiey. W Miedzyrzeczu d. 5 Augusti 165 nono. Łukasz Opalinski Marszałek nadworny m. ppa. Locus sigilli. Cuius originale post ingrossationem idem offerens rursus ad se recepit et de recepto officium praesens castrense Mielnicense ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1672—8 г. № 10947, л. 556, 563

№ 287—1660 г. Сентября 25 дня.

Контанціонная записъ двор. § Bernarda Менжинскаго въ полученіи лошади купленной имъ въ Сѣмятичахъ у православнаго священника о Іоанна Вержбы.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Sancti Mathei Apostoli proximo anno Domini millesimo sexcentesimo sexagesimo.

Praezbiteri ritus graeci ecclesiae Siemiaticensis quietatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Bernardus Mezynski, filius olim Nicolai in Mezenino, sortis suae haeres, sanus mente et corpore existens, palam, publice libereque recognovit, quia ipse de manibus venerabilis Joannis Wierzba, presbiteri ritus graeci Siemiaticensis equum pili albi alias gorczyczkowatey cum signis binis, videlicet sub *graywa* et in femore partis sini-

strae literam N habentem, nec non aurem sinistram scissam, per nobilem Mathiam Tolaticki protunc sub vexillo generosi Joannis Sapiha, notarii exercitus regni Poloniae simul cum recognoscente servitium militare expedientem, absque scitus eiusdem moderni recognoscentis supradicto equo recepto, a vexillo dissessionis et memorato venerabili praebitero ecclesiae ritus graeci Siemiaticensis venditionis cognitum et in oppido Siemiaticze domo supradicti praebiteri praeventum recepit et hic in castro Mielnicensi in praesentia officii castrensis Mielnicensis recuperavit, de quo recepto et recuperato sepe dictum praebiterum ecclesiae Siemiaticensis ritus graeci quietat et liberum facit perpetuo, salvam ipsi in bonis memorati Mathiae Talaticki domui perpressi et recuperationem pecuniarum pro eodem equo extraditarum repetitionem reservando. Hac sua praesenti personali et spontanea recognitione mediante.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1667—1668 г. № 10888, л. 470—1.

№ 288—1660 г. Ноября 28 дня.

Жалоба священника Сѣмятичской церкви, о. Іоанна Вержбы, на крестьянъ дер. Мощоной о нападеніи на него, и оскорбленіяхъ словомъ и дѣйствіемъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda in vigilia festi Sancti Andreae Apostoli, anno Domini 1660.

Praebiteri ecclesiae ritus graeci Siemiaticensis protestatio.

Do urzędu y xiąg niniejszych starosciech grodzkiech Mielnickich oblicznie przyszedszy wielebny ojciec Jan Wierzba, prezbiter cerkwie Siematyckiey, przed tymże urzędem grodzkim Mielnickim solenniter skarżył y oświadczał się naprze-

ciwko robotnym Harasimowi Miskowicz, Waskowi y Tymoszowi Bonikom, Maximowi Korpac y Stanisławowi Cybyszewicz, poddanym J. K. Mei ze wsi Mosczoney, do starostwa Mielnickiego należącey, o to, iż oni dnia wczorayszego, zapomniawszy boiazni Bożej, nie obawiając się praw przeciwko zastępcom na drogach y na zdrowie osob duchownych następujących surowie opisanach, lecz to sobie lekce poważwszy, gdy protestant do wsi Boratynca Ruskiego, do paraphiey swojej Siemiatyckiey należącey dla ochrzczenia dziecięcia chorego z oleykim świętym iachał, przerzeczeni poddani, widząc protestanta, iż się ku niem przybliża, wszyscy do kupy zebrawszy się, naprzod gdy protestant sam upraszał, aby mu z drogi ustąpili, zaraz słowy nieucciwemi opprimować poczęli. Protestant, chcąc onych pominąć, z sankami wywrocili y dokola oskoczywszy—*biy, zabi*y wołać poczęli, iakosz rany niżej mianowane zadali y gdyby sami w swym złym uczynku nie postrzegli się, pewnie by go tam że kiyimi zabili, iakosz ieden z nich na imię Tymosz Bonik, na kolana padszy, tymi słowy pod przysięgą rzekł: iż cię popie niezadługo zabielem y krew twoją z ciebie wyssiemy; krzysz pozłocisty, gdy protestanta wywrocili, złamali, oley święty z flaszką ztlukli y petrachil tamże protestanta szarpać zawzięli, przez który taki swoy swowolny postępek przeciwko prawu wystąpili y winy na zastępcow drog dobrowolnych osobom duchownym y onych poranienie także na zdrowie przechwalać się surowie opisane popadli. O co przeciwko nim y powtore protestuie się, chcąc z nimi w prawie należytem o taki gwałt y zranienie prawnie postąpić. A na verificatią tey protestatney swey pokazał rany przez pomienionych obwinionych na dobrowolney drodze, to jest na palcu niżnym ręki lewey przezbita do krwi, drugą y trzecią na wierzchu dłoni ręki prawey także przezbita do krwi, czwarta na pischeli teyże, podle łokcia sinia, w których ranach prze-

rzeczonych poddanych ze wsi Mosczoney obwinia.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1657—1660 г. № 10944, л. 969.

№ 289—1861 г. Марта 9 дня.

Подтверждение фундуша Шерешовскаго старосты князя Альбрехта Радивилла въ пользу церкви Пречистой въ м. Лахвѣ.

Aktykacia nadania od xiażał Radziwiłłow cerkwi Łachowskiey służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, miesiąca Nowembra siódnego dnia V. S.

Przed aktami Jey Imperatorskiey mosci Wielicestwa Katarzyny Alexieiewny Drugiey, Monarchini Samowładnacey Całą Rossią etc. grodzkiemi ptu Słuczor, stawając osobiscie I. X. Piotr Płyszewski, prezbiter cerkwi Łachowskiey, list approbacyiny y ekstraktowy przez I. O. Xcia imsci Michała Kazimierza Radziwiłła, koniuszego W. X. Lit-o teyże cerkwi na rzecz we szredzinie wyrażoną nadany y służący do akt podał, który tak się wyraża:

Michał Kazimierz Radziwiłł, xiaże na Olyce, Nieswiżu, Birzach, Dubinkach, Słucku, Kopylu y Klecku y S. Panstwa Rzymskiego hrabia na Mirze, Szydłowcu, Krożach y Białey, koniuszy W. X. Litt. Przemyski, Hłuchowski, Krzyczewski, Kamieniecki etc. starosta. Oznaymuie tym listem approbacyinym y ekstraktowym moim, że oycowie prezbiterowie Łachowscy upraszali mię, ażebym fundusz ich że jest troche nadpsowany, ażeby mógł bydz z kancellaryi moiey per extractum wydany y przezemnie approbowany. Do ktorey suppliki skłoniwszy się, rozkazałem de verbo ad verbum przepisać tak fundusz iako też y approbatę na osobliwey supplice ktorego tenor sequitur taki.

Albrycht Władysław Radziwiłł, książę na Olyce, Nieswiżu, hrabia na Szydłowcu, krzyżczy W. X. Litt., Szereszowski starosta, Namiesnikowi mojemu Łachowskiemu Wiethszanemu y po nim będącemu. Widząc nadanie dawne s. pamięci nieboszczyka pana oycy a dobrodzieia mego na cerkiew Świętej Przeczystey w miasteczku moim Łachwie będącej, zaczęm aby w odprawowaniu służby Bożej porządkiem greckim nabożeństwo nie ustawało, według tamtego dawnego nadania potwierdzam terazniejszemu popowi Tymochwielowi Piotrowiczowi y po nim będącemu dwie włoki w Łachwie w jednym miejscu ze wszystkim, iako się w sobie mają, które zdawna do cerkwi tej przynależały, także plac z budowaniem, na którym teraz mieszka. Do tego miodu miednic pięć na każdy rok dochodzić ma tego pomienionego popa, ze dworu mego Łachiewskiego, z których pięciu miednic trzy miednice temu Tymochwielowi popowi, a dwie drugiemu popowi Markowi należeć mają. Do tego kanony, które nadane są od nieboszczyka pana oycy mego według listu nieboszczykowskiego pozwalam tym popom, o czym ty wiedząc, masz się we wszystkim według tego listu mego sprawować, oddając tę powinność popom pomienionym, czego oni zażywając, mają powinności swej popowskiej, aby według obrzędów y postanowienia duchowienstwa greckiego nabożeństwo odprawowane było, dając z siebie dobry przykład ludziom.

Datt w Koreliczach, die quarta Novembris tysiąc szesćset dwudziestego trzeciego. U którego funduszu podpis taki: Albrycht Władysław Radziwiłł krzyżczy W. X. Litt. Pieczęć u niego miała z literami na wosku czerwonym.

Ciż prezentowali na supplice ręką własną, niesmiertelney pamięci książęcia imsci Karola Stanisława Radziwiłła, kancelerza W. W. X. Litt. oycy y dobrodzieia mego konnotacją takim tenorem. Według dawnego funduszu ma dochodzić miod, byle też y porządek cerkiewny według

dawnych szedł zwyczajów cerkwi uniackich, czego dozierać ma pan stolnik Moryski y pan podstoli Kijowski. W Białej, die nona Martij, anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo. U której podpis temi słowy, ręką swą.

Ktore to fundusze y approbacie fidelissime de verbo ad verbum przepisawszy, taki valor mieć mają, jakoby in originali były prezentowane, ja zaś tę wolę książąt ichmsecw antecessorow moich we wszystkich punktach y paragraffach approbuje y pp. administratorom moim Łachewskim punktualność w oddaniu pięciu miednic, to jest dwudziestu kotłow miodu y dozor, ażeby juxta Ritum unitum ichm oo. presbiterowie sprawowali się zalecam. Co dla lepszej wiary ręką moją stwierdziwszy, pieczęć pokojową przycisnąć rozkazałem. Datt w zamku Łachiewskim, die vigesimo quarto Martij, anno millesimo septingentesimo trigesimo.

U tego listu approbacyinego y ekstrakowego podpis samego aktora oraz pieczęć pokojową tegoż tak się wyraża: Michał Kazimierz książę Radziwiłł, koniuszy W. X. Litt. (L. S.) Który to takowy list za podaniem do akt przez wyż wyrażoną osobę jest do xiąg grodzkich Słuczczeskich przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Саучорітскаго городского суда за 1793—1794 г. № 13596, л. 273.

№ 290—1659 г. Января 29 дня.

Заявление инокъ Дрогичинскаго Спасскаго монастыря объ уничтоженіи всѣхъ монастырскихъ документовъ во время непріятельскихъ набѣговъ 1657 года.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Conversionis Sancti Pauli proxima, anno Domini 1659.

Religiosorum patrum monasterii Drohiciensis manifestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens religiosus pater Bonifacius Hoczewicz, monasterii civitatis Drohiciensis partis Zabuscensis ecclesiae ritus graeci, coram eodem officio nomine religiosi patris Pachonii Packowski, Ihumeni senioris monasterii Drohiciensis ecclesiae ritus graeci Transfigurationis Domini, solennem fecit manifestationem, idque in eo, quod tempore incursionis hostium patriae Svecorum, Ungarorum, Cosacorum aliorumque licentiosorum anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo oras palatinatus Podlachiae ferro et igne devastantium et depopulantium, munimenta varia inscriptionum, donationum legationumque benefactorum, tum decreta ac processus diversos ex actis authenticis deprompta, nec non quietationes contributionum ab exactoribus districtus Drohiciensis, ad extremum privilegia erectionis et foundationis ecclesiae praefatae ritus graeci ac monasterii per serenissimos reges Poloniae memorato religioso eorundem hostium patriae conversa Idcirco memorati religiosus pater Bonifacius, ne . . . manifestatus est, praecavendo indemnitati suprafati religiosi Ihumeni monasterii Drohiciensis ac aliorum in tempore succedaneorum, ne aliqua damna et detrimentum iurium suorum ob suprafatam desolationem . . . iterum atque iterum manifestatus est.

Примечание: Въ этой книгѣ края верхняхъ листовъ отъ гнѣзности выкрошались.

Наъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1657—1660 г. № 10944 л 392—393.

№ 281—1681 г. Октября 5 дня.

Заявление игумена православнаго Дрогичинскаго монастыря іеромонаха Пахомія Пацновскаго, съ отреченіемъ отъ настоятельства въ монастырь въ пользу Евфімія Сикорскаго.

Actum in castro regio Drohicensi feria quarta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima, anno Domini 1669.

Literarum oblata.

Officium capitaneale castrense Drohiciense praesens literas infrascriptas, manu infrascriptorum subscriptas, ad personalem oblationem venerabilis Echimy Sikorski suscepit et actis suis inscribere permisit, quarum literarum tenor talis.

Wiadomo czynię tą wyrażną woli moiej kartą komu będzie wiedzieć należało, mianowicie stanu duchownego w prawosławney wierze zostajączym, yż ia obaczywszy się sam, że jestem na schyłku wieku mego y słabosci sił moych, przez rozne mordectwa nieprzyjaciół cerkwie naszej prawosławney y przez ustawiczne (iako to mieysce święte potrzebuie) pracy, że iusz daley nie mogę znieść ciężaru tego, aby się Chwała Boża także y gospodarstwo manasterskie swoim porządkiem iako przed tym szło. modliłem się do Pana Boga mego z kochaniem iego po sercu mężem *«zachoway mię Panie dotąd, aż puki będzie młody uprawiony w drodze swojej»*, y lubom to iako grzeszny te słowa wyrzek, z miłości tedy Pan Sam wysłuchał mię, iako y statecznego męża swego, gdys tamten będąc moim star gdy obaczył Salomona syna swego, powracającego się z poradki, pokłonił się na łosku swoim muwiąc: *«Błogosławiony Bog Izraelski, który dał dnia dzyszeysiego na stolicy moiej, na co się patrzą oczy moie»*, y ia (lubo nie starym) ale w lepszym Nowem Testamentem ostaiąc, toż, w moiej

starości tractuję, aby się za żywota mego na mego postrzyżenia duchownego syna doyrzałe zrzeniocy moie, a nie na innego jakiego kandidata posły, y aby tak iako Salamon pomścił się krzywdy oycowskiej, moy syn własny duchowny nie dał nikomu w pothanbienie starości moiey, przeto tedy wysłuchał mię Sam Pan moy z Nieba na dola moie, że w tem że razie y pasterskie błogosławienstwa na mię wchodzą, y wszystkich starszych naszych, którzy z powinności swey z regimentu swego (iako zwyczaj corok w manasterze wisitować) do naszego manastera dwóch osob przysłali, wielebnego iegomości oycy Jozepha Berezanskiego y wielebnego oycy Eufimia Sikorskiego kapitulnych, ostając na ten czas w zamysłach moych, alic mi y syn moy ten, gdzie zmierzala intentia moja postrzyżenie naszege manastera wysz mianowany Sikorski przed oczyma memi praesens stanął, za co ia z Dawidem pokłoniwszy się do ziemi, oddałem dzięki Naywysszemu, że według intency moiey dał mi, alic y ci obaczywszy słabosc zdrowia mego, że iusz daley czieżaru gospodarskiego ponieść nie mogę, toż mi radzą, także y brastwo wpisne, niektore pobożniejsze osoby toż twierdzą, aby za żywota mego porządek wszystkiego manastera stanął, na ostatek y drugie ras radzę się Pana y Rządzy Niebieskiego, alic w tenże sens prorocki radzy: *«Nagotowales się pochodnią Pomazancowi twemu»*, a widze, że iusz y wola Boska y rada ludzka na tem wszystkim stanęła, aby miejsce święte za nierzędem słabosci moiey nie słabiało, prosiłem do tego ciężaru swego . . . położenie wielebnego oycy Euphymia Sikorskiego na ten czas zesłanego do nas, aby poniechawszy boku Pasterskiego (przy którym ostawał lat kilkanascie), strzegł Boga oycowskiego y całosci manastera, aby gdzie włosy położył, tam że y głowę, co iak pobożny zakonnik i zelant cerkwie Bożej, do tego też miłośnik oycowskiej starości, poradziwszy się z imszą bracią, a idąc za wolą Boską iako po-

sluszny brat z tego się *«wszystkiego»* nie wymawiał, chcąc jednak, aby to twardo, skuteczną y nieodmienną było, prosił mię, abym mu tę prawdę moją pismem moiey ręki stwierdził, a ze ydzie o całosc cerkwie świętej, tegom się iako y on nie wymawiał y owszem, aby tak rzadził, iako ia sam, gdym w sile swoiey ostawał, tak w porządkach cierkiwnych iako y gospodarskich, tak między bracią, iako celadzią manasterską, tak polami iako y ogrodami od mała do wielka wszystkim manasterem rządził, dokładając jednak tego, aby za błogośławienstwem moim y tego żądani tak po braciey duchowney iako y po bractwie świeckiem, aby y po śmierci moiey porządkiem według przywileju krola iego mosci per electionem ten że na miejsce moje obrany był, na ktorego iarzmo pracy błogosławiać wkładam y cale twardo dać y błogosławie y żeby to iusz nieodmienno było, ale twardo affektowałem braciey postrzyżancow swoich także y bractwa starszych osob, aby przy moiey ręce y pieczęci rękoma swemi y pieczęciami ztwardzili. Działo się w manasterze naszym Drohickiem roku millesimo sexcentesimo primo, miesiąca Octobra dnia 18. Loca sigillorum quatuor. Smireuny Jeromonach Pachomiej Packowski y humen manastera Drohickoho. Pokorny Jeromonach Bonifanty Hieciewicz. Jozeph Berezanski na ten czas wysytator Prowincialski. Warlaham Lewik zakonnik Reguly Świętego Basilego manu propria. Heliseus Hromyka zakonnik manastera Drohickiego. Thephilaga Hrumakowicz Regularis rukoju własnoiu. Jan Ruskiewicz starszy brat. Stephan Odoiewski manu propria. Leonty Michalowski pisarz wszystkiego bractwa manu propria.

Quarum quidem literarum originale idem offerens post ingrossationem ad se recepit et de recepto officium notariatus quietavit.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго городского суда за 1668—1670 г. № 9594, л. 375, 380—81.

№ 292—1662 г. Марта 14 дня.

Миролюбивая квитанционная сдѣла пресвитера Сѣмятичской церкви Іоанна Вержбы съ свящ. Гнойненской церкви о. Дмитриемъ Вержбою относительно им. Черневичъ.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Oculi Quadragesimali proxima, anno Domini 1662.

Prezbiteri Gnoynensisecclesiae ritus graeci quietatio.

Przed urzędem y xiegami niniejszymi starosciemi grodzkiemi Mielnickiemi oczewiscie stanowszy slachetny y wielebny ociec Jan Wierzba, prezbiter cerkwi Siemiatyckiey y slachetna pani Polonia Talatyczka małzonka tegosz prezbitera cerkwi Siemiatyckiey, wespół małżonkowie, zdrowi będąc na ciele y na umysle, odstąpiwszy od wszelakiego prawa, ziemie, powiatu, wojewodztw y juridiety iakichkolwiek sobie należących, a temu teraznieyszemu prawu y iurisdictioni starosci grodzkiey Mielnickiey, ile ku zeznaniu niżej mianowanego kwitu albo raczey zrzeczenia należy, dobrowolnie siebie samych y z dobrami wszytkiemi wcielając, iawnie y dobrowolnie, zwłaszcza małżonek sam przez siebie, małżonka zaś pomieniona pani Telatyczka z przytomnością małżonka swego, jako opiekuna małżenskigo zeznali, iż oni slachetnego y wielebnego oica Demetryia Wierzbe, prezbitera cerkwi Gnoienskiey, rodzica swego z zapisu na summe złotych polskich szescset sposobem y zwyczajem obligowym według prawa Litewskiego zporządzoneym na dobrach dziedzicznych y nabytych wsi Czerniewie, w wojewodztwie Brzesckim Wielkiego Xięztwa Litewskiego leżących zapisaną zeznawającemu oicu Janowi Wierzbie assecurowaną, na ktorey summe szesciset złotych zeznawający ociec Jan Wierzba pomienionej małżonce swej slachetney Poloniei Telatyczkiey drugim ob-

ligiem albo raczey zapisem Litewskim summe także złotych szescseth polskich zapisał y assecurował był. Tedy z pomienionej summy złotych polskich szesciu set, iako też z powierzonego zapisu quilibet y wiecznemi czasy ten zapis albo raczey oblig, sposobem litewskiego prawa sporządzony, tak ten, który przerzeczony ociec Demetry Wierzba, prezbiter cerkwi Gnoienskiey pomienionemu oicu Janowi Wierzbie, synowi swemu dał, jako też y ten, ktorogo ociec Jan Wierzba, prezbiter cerkwi Siemiatyckiey przerzeczonyj slachetney paniei Poloniei Telatyczkiey sposobem wiannym na summe złotych szescseth zsprawiony y rękami roznych przyiaciół podpisany assecurował, cassuią y umarzaia wiecznemi czasy y jeżeli by się te zapisy albo raczey obligi na summe złotych szescset sposobem wyżej mianowanym na dobrach i imieniu rzeczonym Czerniewie, w wojewodztwie Brzesckim leżących, przez oica Demetryia Wierzbe oicowi Janowi Wierzbie synowi swemu iako też y drugi na iakowosz summe złotych szescset przez oica Jana Wierzbe, prezbitera cerkwi Siemiatyckiey, slachetney Poloniei Telatyczkiey małżonce swej na pomienionym imieniu Czerniewie zapisaną daną, u kogokolwiek z osob zeznawających, bliskich y dalekich krewnych y nie krewnych pokazał, lubo też iakim sposobem u sądn iakiegokolwiek lubo w xiegach urzędu ktorogo tak swieckiego iako y duchownego widzieć się dał y wynurzył, tedy żadney mocy y wagi mieć nie ma, ale całe pomie(nie)ni zeznawające tych obu zapisow na imie(nie) Czerniewo y summe wyżej mianowanym sposobem dane zrzekając się, żadnego sobie y successorom swoim nie zostawiając przystępu do tych dobr Czerniewa, względem sum wyżej mianowanych, zeznaniem teraznieyszym dobrowolnym do tego przystąpiwszy.

Наъ актовой книги Мольвицкаго городского суда за 1657—1663 г. № 10638 л. 707—708.

№ 298—1882 г.

Перепись населенія Мельницкаго повѣта по приходамъ и вѣроисповѣданіямъ для взиманія подати «subsidium reipublicae».

Actum in castro Mielnicensi feria sexta in crastino festi sanctorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini millesimo excentesimo sexagesimo secundo.

Parafia kościoła Łosickiego.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Stanislaus Remiszewski, protunc commendarius ecclesiae Łosicensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis inferius specificatis parochiae ecclesiae Łosicensis subiectis, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Registr wsioŭ parafiey Łosickiey w roku Panskim 1662, miesiąca czerwca dnia, przez xieźdza Stanisława Remiszewskiego commendarza kościoła Łosickiego farnego spisany.

Wies Biernaty dicta Plosiodra.

Pan Kazimierz Biernacki z żoną Franciszką, brat iego Martian, matka ich Zuzanna wdowa, dziewczka Zophia Terbkowska, chłopiec Jan, osob sesc, dom paniey Guzowskiey, w nim komornica Anuska jedna, pan Woyciech Biernacki Prytko z żoną Katarzyną, syn Franciszek, corka Krystina, parobek Jędrzey, dziewczka Zophia, chłopiec Marcin, pastuch, osob siedm, pani Biernacka Maryna Janowa sama, małżonek w woysku, pan Walentj Biernacki z żoną Mariną y corka Zophia, u tegoż Macieiowa Biernacka komornica, osob cztery, pan Kasper Biernacki z żoną Regina, corek dwie Jagnieszka y Maryna, osob cztery, pan Władisław Biernacki podśedkowicz sam, chłop iego Chwiedko z żoną Katarzyną, corek trzy Maryna, Wowda, Chwieda osob sesc. Circa

quam porrectionem registri connotationis personarum supra specificatarum venientes nobiles Kaspar et Martianus Biernaccy super veram et fidelem connotationem personarum in villa supradicta commanentium medio corporali juramento in facie officij praesentis flexis genibus comprobaverunt et attestati sunt.

Wies Chłopska Wolka.

Chłop paniey Gliscinskiey katolik Bartosz Kusnierczak młodzieniec Kazimierz, brat iego z żoną Maryną y matka ich osob cztery, chłop pana Rzewuskiego Abram z żoną Krystyną, synow dwa Jarosz y Iwan y komornica Socia osob pięć, chłop Iwan z żoną Anną y matka Justina osob trzy, chłop Tomko pana Rzewuskiego z żoną Katarzyną y dziewczyna służy Krystyna, osob trzy, chłop Chwiedko pana Parolow z żoną Barbarą, dziewczka Maryna, parobek Łukasz, osob cztery, chłop Paweł z żoną Maryną tegoż pana Parola, corek dwie Anna y Zophia, synow dwa Wasko y Więclaw, osob szesc, chłop Siemion z żoną Katarzyną pana Rzewuskiego synow dwa Chwiedor y Olisiey, komornica Hapa, osob pięć. Circa quam porrectionem connotationis personarum supraspecificatarum in continenti personaliter stans laboriosus Paulus subditus generosi Parol super veram et fidelem connotationem iuramento corporali in facie officij praesentis attestatus est.

Wies Bernaty Srednie.

Pan Wawrzyniec Biernacki Mixiak z żoną Maryną, siostra Krystyna, dziewczyna Zophia, parobek Iwan, osob pięć, pan Jakub Biernacki Mixiak z żoną, syn Maciey z żoną Maryną, parobek Jakub, dziewczka Jewa, osob szesc, w chałupie u pana Safranka Biernackiego komornica Maryna Skolimowska, druga Anna Jakubowska wdowa, pan Maleher Biernacki z żoną Dorotheą, syn Bartosz, corka Barbara, komornica Jadwiga, osob pięć, pan Wawrzyniec Biernacki młodzieniec, brat iego Bartosz, siostra Zophia, osob trzy, pan Jan Ołędzki z żoną Anną, matka żony iego Barbara, wdowa siostra żony iego Zo-

phia, parobek Woyciech, osob pięć, pan Simon Biernacki Kozlak z żoną Ewą, chłopiec Jakub syn iego, osob trzy, pan Biernat Biernacki z żoną Zophią, córka Jadwiga pan. Jakub Biernacki Pawluk z żoną Katarzyną, u pana Biernata mieszka, y komornie dwie Chwiedia y Maryna wdowy obiedwie, osob siedm, pani Jerzyna wdowa corek dwie, Anna y Katarzyna, synow dwa Mikołaj y Jędrzey z żoną Maryanną, pasierb Jakub, dziewczka Jadwiga, druga Jawa y komornica, osob sesc, pan Woyciech Biernacki wdowiec Safranek ma synow dwa, Adama y Pawła, parobek Krzysztofh, dziewczka Dorota osob pięć, Simon Kislak chłop pana Nowiszewskiego z żoną Uscinią, syn Jozeph, osob trzy, pani Marcinowa Biernacka wdowa Kozłowa nazwiskiem, u niey zięć Jozeph Wyrzykowski z żoną Dorotheą, osob trzy, Grzegorz Nowosz komornik w chałupie p. Jerzyney z synem Janem, oba z żonami, osob cztery, pan Jan Skorupka z żoną Anną, dziewczka Maryna, Mateusz Jackowski, córka Marianna, osob pięć, Grzegorz chołop pana Woyciecha Biernackiego z żoną Jadwigą, pan Woyciech Biernacki Pawluk z żoną Zophią, syny Kazimierz, Piotr, Jan, dziewczka Maryna Szankowska, chłopiec Jozeph pastuch, osob siedm. Circa quam porrectionem registri supra ingrossati personaliter stantes nobiles Joannes Macienko et Jakobus Biernacey super veram et fidelem connotationem personarum in eadem villa commanentium juramento corporali in facie officij praesentis attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante."

Wies Stare Biernaty.

Pan Woyciech Nowiszewski z małżonką swą Constantiia, syn Jan, parobek Lewko Rusin, chłopiec Michał pastuch, dziewczek dwie Maryna y Katarzyna, osob osm. Poddani iego: Jan Szyska z żoną Maryną, syn iego Maciey, córka Krystyna, osob cztery, drugi Naum Kalinowski z żoną Nastasią y z matką zęniną, osob trzy, pan Michał Kalicki z żoną osob dwie, pan Piotr Suffein-

ski z żoną Anną, chłopiec Denis, dziewczyna Anna, pan Jędrzey Sufczynski z małżonką swą Marianną, siostra Katarzyna, Woyciech Raczynski parobek, mamka Maryna, osob pięć, poddany iego Jędrzey z żoną osob dwie, w drugiej chałupie komornica Jędrzeiowa wdowa sama jedna, Hryc chłop pana pysarza Drohickiego z żoną Pałaską, syny Maciey y Misko, osob cztery, Łukasz chłop drugi togoż pana pisarza z żoną Dorotheą, syn Paweł, drugi Piotr wyrostek, osob cztery, chłop pana Woyciecha Biernackiego Piotr Kusnierczak z żoną Zophią, syn Paweł, drugi chłop tegoż Jędrzey Kosilo z żoną Malgorzatą y komornica. Circa quam porrectionem *) - supra ingrossatarum personaliter stans laboriosus Hryc subditis generosi notary Drohicien-sis et fideliter conscri corporali in facie officij praesentis attestatus est

Wies Biernaty Rudnik.

Pan Woyciech Pioro z małżonką swą Dorotą, która w Błogoscy przy gospodarstwie swoim zostaje w parochiey Prasin-skiej w diecaesiey Krakowskiej, czeladz iego Zophia Radzikowska gospodyni, Marina dziewczka, druga także Maryna dziewczyna, Daniel parobek, chłopiec Woytek, pastuch Władzko, osob siedm. Poddani: Michał z żoną Maryną, parobek iego Josko, osob trzy, Dorosz z żoną y komornicą, osob trzy y Michał komorą mieszka z żoną Elzbieta, dziewczka Krystyna Wychołkowska osob trzy, pan Jędrzey Biernacki sam, pani Woyciechowa Biernacka wdowa, syn Kazimierz, dziewczka Anna, parobek Michał osob cztery, pan Paweł Plisczynski komornik Drogicki z żoną Anną y parobek Jozeph, osob trzy, pan Jan Biernacki z żoną y dziewczką, osob trzy, pan Balcer Biernacki z żoną y dziewczką osob trzy, chłopiec Maczko, piastunka mała Zo-

*) Верхніє край листовъ въ этой книгѣ отъ сырости истѣбли и выкрошились. Такіе мѣста обозначены точками.

na osob trzy, pan Grzegorz Wyrzykowski z żoną y synek szobiesty osob trzy, pani Lenartowa Wycholkowska wdowa, tamże Woyciech Nowosielski z żoną osob trzy, pani Janowa Szankowska wdowa y corka Maryna osob dwie, pan Piotr Wyrzykowski z żoną y corka Jadwiga, syn Jan y Wycholkowska Jadwiga, tamże osob pięć, pan Paweł Popławski z żoną samo wtor, pan Stephan Szanikowski z żoną, dziewczka Katarzyna, parobek osob cztery, pan Walenti Sawicki sam ieden. Quod quidem connotationis regestrum supra ingrossatum in continenti personaliter comparentes nobiles Joannes Woyno et Andreas Popławski medio corporali iuramento in facie officij praesentis super veram et fidelem conscriptionem personarum in eadem villa Popławy commanentium comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Miasto Łosice katolików.

Jego mość pan podstarości Łosicki pan Terlikowski z małżanką swą, która w Terlikowie przy gospodarstwie swym została w parafii Sarnackiej, syn Simon w dziesięciu lat niedoświadczony, pacholek Jakubowski, Dorothea Terlikowska wdowa gospodyni, pan Stephan Boryszowicz lentwoyt Łosicki z żoną Zuzanną dziewczka Maryna, parobek Mikita Rusin, pan Jan Wołowski z żoną, syn Jędrzej Dorothea dziewczka Katarzyna osob sześć, arendarz doroczny majątności Łosickiej, młyn, winnicy, targowego etc. żyd Dawid z żoną Sarą, Hatka żydziuk, Fruma dziewczyna żydowska, dziewczka Katarzyna chrześcijańska, przy tymże młynarz Jasko z siostrą Nastacją, rus oboje, osob osm, Adam Kramarz mieszczanin z żoną, corka Zophia, chłopiec Woytek, osob cztery. Paweł Krawiecz z żoną Katarzyną, dziewczka Anna piastunka mała, osob cztery, Wawrzyniec Kowal z żoną, brat jego Stanisław ino-dzieniec, chłopiec Hryc Rusin, Symanova wdowa, Hryc Szyrka rusin, osob sześć, Bartosz Janusik z żoną y corka Elżbieta

osob trzy, Stanisław Janusik y Jan z żonami obu osob cztery, Stanisławowa Krypaska wdowa, corki iey Zophia y Marina, Kordulska baba komornica uboga osob cztery, Stephan w Ratuszu z żoną Maryną, corka Maryna osob trzy, Grzegorz Tkacz z żoną Dorotheą y dziewczka Dorota osob trzy, Stanisław Remiszewski z żoną osob dwie, Roslan Chryniuk z żoną, corek dwie Katarzyna y Maryna, dziewczka Barbara, chłopiec Tomko, osob sześć, Wawrzyniec Tkacz z żoną osob dwie, Matysz Chojński z żoną, syn Walenti osob trzy, Maryna Woznianka u zduna Iwana w komornym, Woyciech Cecko mieszczanin z żoną, osob dwie, Piotr Adamczuk z żoną y czeladnikiem rusinem zdun, osob trzy, Iwan Litwin zdun z żoną y czeladnik, brat jego Marcin u Iwana zduna robi rzemiosło, tam go patrzeć, osob trzy, Roslan Woytkowski z żoną corka Anna, syn Kryskozak osob cztery. Quod quidem regestrum connotationis verae personarum suprascriptarum in continenti personaliter comparens famatus Stanislaus Janusik inhaerendo constitutioni Regni . . . novellae medio corporali iuramento in facie officij praesentis attestatus est Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Dwor.

We dworze pana Jakuba Konarzewskiego czeladz; pani Jadwiga Krzeckowska służy, dziewczek dwie Zophia y Katarzyna, Wawrzyniec Sobieczewski, parobek Krysko drugi parobek, pastuch Jędrzej, osob sześć, komornici w chałupach rus Jachim z żoną, syn Jakub, corka Paraska osob cztery, Misko Litwin z żoną osob dwie, Misko Masley z żoną y corką osob trzy, Kuryan z żoną osob dwie. Xiądz Stanisław Remiszewski commendarz na ten czas Łosicki mp.

Mias(to Łosica.)

Ad officium et acta praesentia . . .
Mielnicensia personaliter venientes famati Stephanus Dzindz. . . consul

sia osob pięć, pan Kazimierz Koliński z żoną Zophią, brat iey Maciey Biernacki, parobek Paweł, dziewczka Zaleska osob pięć, poddani iego Marcin Baron z żoną y matką Jęniną y z swoją rodzoną y z siostrą y komornicą Ewą osob szesć, Jasko z żoną osob dwie, Grzegorz z żoną osob dwie, pan Wiktorzyn Borkowski z żoną, czeladz parobek Jan, dziewczka Elżbieta y pastuch, osob pięć, poddani tegoż Marcin Moskal z żoną y dziewczyna corka osob trzy, Tomek z żoną y corka dziewczyna y syn wyrostek osob cztery, w domu pana Ludwika Biernackiego bo sam służy, panna Helena siostra, dziewczka Zośka, parobek Adam Popławski y chłopiec osob cztery, pan Franciszek Parol z żoną y syn Jan, parobek Sobiczewski, dziewczka Jadwiga y piastunka, Jędrzey Terlikowski chłopiec, osob siedm, chłop Jan z żoną y komornica osob trzy, pan Thomasz Biernacki z żoną, corka Katarzyna, druga służy, corka Krystyna, dziewczka naiemna, syn Woyciech, pan Piotr Lipinski z żoną y corka Anna, tamże w komornym Wierowska wdowa osob cztery. Circa quam porrect thazar filius Alberti Biernacki iuramento corporali prout veraciter et fideliter est in facie officii praesentis attestati sunt.

Wieś Popławy.

Pan Simon Popławski z małżąką Anną, dziewczka Katarzyna, parobek Paweł Celinski, chłopiec Tymosz, poddani tegoż Jan Krzywowski z żoną, Jan zięć z żoną Zophią, syn Woyciech osob pięć, Iwan z żoną Katarzyną, komornica Maruszka z corką y druga komornica Anuska osob 4, pan Mateusz Popławski z żoną Katarzyną, corka Barbara osob trzy, pan Kazimierz Popławski y Baltazar młodzieney, Elżbieta siostra osob trzy, pani Jagnieszka Popławska sama iedna, pan Woyciech Szankowski z żoną Maryną, syn Marcin, corka Jadwiga osob cztery, chłop pana Andrzeja Popławskiego Marcin z żoną

Katarzyną y siostra żony iego osob trzy, pan Andrzej Popławski Curyło z żoną Zophią, dziewczka Anna, parobek Iwan osob cztery, pani Anna Woynowa sama iedna, pani Zophia Rozwodowska wdowa, syn Jarosz, corka Maryna, osob trzy, pani Jagnieszka Popławska wdowa, corka Jadwiga, parobek Jędrzey, Jadwiga żółwica panna y komornica y dziewczyna Zophia osob szesć, pani Woyciechowa Popławska wdowa; corka iey Krystyna, syn Paweł, osob trzy, pan Stanisław Szeligowski z żoną Katarzyną, tamże Jasko Szrodzik z żoną y pastuchow dwa przy szrodniku dorocznym osob szesć, pan Jędrzey Popławski z żoną Jadwigą, syn Kazimierz, chłopiec Iwan, corka Elżbieta y Zophia Ostrowska osob szesć, chłop komornik Marcin z żoną y z synem w chałupie u pana Jędrzeja osob trzy, pan Walenty Popławski wdowiec, siostra Maryna, swagier Woyciech y wdowa Macieiowa komornica osob cztery, pan Mikołay Rozwodowski z żoną y syn Daniel osob trzy, pan Jędrzey Bolesta z żoną Zophią, corka Maryanna, dziewczka Anna Terlikowka, parobek Jan Terlikowski wdowa tamże osob szesć pan Błażey Popławski z żoną, ociec Walenty, synowiec Jędrzey, Maryna dziewczka osob pięć, pan Stanisław Tamanowski z żoną y corka Maryna osob trzy, pan Jan Terlikowski z żoną y komornicą Anna osob trzy, pani Popławska Mateusowa wdowa z pasierzbem Wawrzyncem sama wtora, pan Stanisław Zgliczewski z żoną Zophią, syn Marcin w szkole, pacholek Grzegorz, dziewczka Zophia osob pięć, pan Adam Popławski czechony Wrobl z żoną samo wtora, pan Jan Łukawski z żoną Anną, komornik pana Woyciecha Wyrzykowskiego samo wtora, pan Mikołay Wyrzykowski z żoną y dziewczka osob trzy, pan Augustin Głochowski z żoną Katarzyną y z synem Stanisławem osob trzy, pan Stanisław Wyrzykowski z żoną Katarzyną, komornica osob trzy, pan Jan Woyno z żoną y dziewczka Chwieda osob trzy, pan Thomasz Woyno z żoną y dziewczka Mary-

na osob trzy, pan Grzegorz Wyrzykowski z żoną y synek szobiesty osob trzy, pani Lenartowa Wychołkowska wdowa, tamże Woyciech Nowosielski z żoną. osob trzy, pani Janowa Szankowska wdowa y corka Maryna osob dwie, pan Piotr Wyrzykowski z żoną y corka Jadwiga, syn Jan y Wychołkowska Jadwiga, tamże osob pięć, pan Paweł Popławski z żoną samo wtor, pan Stephan Szanikowski z żoną, dziewczka Katarzyna, parobek osob cztery, pan Walenti Sawicki sam ieden. Quod quidem connotationis regestrum supra ingrossatum in continenti personaliter comparentes nobiles Joannes Woyno et Andreas Popławski medio corporali iuramento in facie officii praesentis super veram et fidelem conscriptionem personarum in eadem villa Popławy commanentium comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Miasto Łosice katolików.

Jego mość pan podstarości Łosicki pan Terlikowski z małżanką swą, która w Terlikowie przy gospodarstwie swym zostaje w parafii Sarnackiej, syn Simon w dziesięciu lat niedoitych, pacholek Jakubowski, Dorotha Terlikowska wdowa gospodyni, pan Stephan Boryszowicz lentwoyt Łosicki z żoną Zuzanną dziewczka Maryna, parobek Mikita Rusin, pan Jan Wołowski z żoną, syn Jędrzey Dorotha dziewczka Katarzyna osob szesć, arendarz doroczny majątności Łosickiej, młyn, winnicy, targowego etc. żyd Dawid z żoną Jara, Hatka żydziuk, Fruma dziewczyna żydowska, dziewczka Katarzyna chrześcijańska, przy tymże młynarz Jasko z siostrą Nastachą, rus oboje, osob osm, Adam Kramarz mieszczanin z żoną, corka Zophia, chłopiec Woytek, osob cztery. Paweł Krawiecz z żoną Katarzyną, dziewczka Anna piastunka mała, osob cztery, Wawrzyniec Kowal z żoną, brat jego Stanisław ino-dzieniec, chłopiec Hryc Rusin, Symanova wdowa, Hryc Szyrka rusin, osob szesć, Bartosz Janusik z żoną y corka : Elżbieta

osob trzy. Stanisław Janusik y Jan z żonami obu osob cztery, Stanisławowa Krypaska wdowa, corki iey Zophia y Marina, Kordulka baba komornica uboga osob cztery, Stephan w Ratuszu z żoną Maryną, corka Maryna osob trzy, Grzegorz Tkacz z żoną Dorotheą y dziewczka Dorota osob trzy, Stanisław Remiszewski z żoną osob dwie, Roslan Chryniuk z żoną, corek dwie Katarzyna y Maryna, dziewczka Barbara, chłopiec Tomko, osob szesć, Wawrzyniec Tkacz z żoną osob dwie, Matysz Choinski z żoną, syn Walenti osob trzy, Maryna Woznianka u zduna Iwana w komornym, Woyciech Cecko mieszczanin z żoną, osob dwie, Piotr Adamczuk z żoną y czeladnikiem rusinem zdun, osob trzy, Iwan Litwin zdun z żoną y czeladnik, brat jego Marcin u Iwana zduna robi rzemiosło, tam go patrzeć, osob trzy, Roslan Woytkowski z żoną corka Anna, syn Kryskozak osob cztery. Quod quidem regestrum connotationis verae personarum suprascriptarum in continenti personaliter comparens famatus Stanislaus Janusik inhaerendo constitutioni Regni . . . novellae medio corporali iuramento in facie officii praesentis attestatus est Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Dwor.

We dworze pana Jakuba Konarzewskiego czeladz: pani Jadwiga Krzeckowska służy, dziewczek dwie Zophia y Katarzyna, Wawrzyniec Sobiczewski, parobek Krysko drugi parobek pastuch Jędrzey, osob szesć, komornici w chałupach rus Jachim z żoną, syn Jakub, corka Paraska osob cztery, Misko Litwin z żoną osob dwie, Misko Masley z żoną y corką osob trzy, Kuryan z żoną osob dwie. Xiądz Stanisław Remiszewski commendarz na ten czas Łosicki mp.

Mias(to Łosica.)

Ad officium et acta praesentia . . .
Mielnicensia personaliter venientes famati Stephanus Dzindz. . . consul

et Iwan Oliskowicz scabinus de oppido Łosice obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum rithus graeci in oppido Łosice commanentium, manu propria religiosorum patrum Valeriani Poray praesbiteri Mielnicensis et Joannis Nikitorowicz praezbiteri ecclesiae rithus graeci Łosicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Melnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Regiestr spisany osob w miasteczku Łosicach przez rewidowanie y popissanie prezbitera cerkwie świętey Przeczyskiej Łosickiey z dwiema rayczami. Naprzod Tymosz Pałosik z małżką, syn ieden, tamże matka żony iego z synami dwiema y z corką wszystkich osob w domu siedm, Sak Knisik z małżką y z synami dwiema osob cztery, Daniel Zieryk z małżką osob dwie, Hryc Dzindzik z małżką, dziewczka służebna, parobek y pastuch osob pięć, Chwiedko Ihnatik z małżką, dziewczka służebna y parobek osob cztery, (u Jana Janusika katholika) komornica, parobek, dziewczka służebna, osob trzy, Dolhoniska wdowa z synem w komornem mieszka osob dwie, Paszynka z małżką, syn ieden y corka iedna osob cztery, Iwan Chil z małżką osob dwie, u Grzegorza Gębika u ktorego służy religiey ruskiey parobek, tamże Iwan Kudela y Jarosziska komornica, sam z małżką wpisany w regestr xięży osob trzy, Iwan Łębko zięć z małżką, parobek y dziewczka służebna w domie osob cztery, Swiderski z małżką, parobek, dziewczka, pastuch y dziewczyna w domu osob szesć, Chilimon z siostrą y druga dziewczyna y komornica osob cztery, Jakub Skasko z małżką, tamże Hrycz Daczuk z małżką osob cztery, Iwan Krupka z żoną y z siostrą, komornik Kren, tamże Sklepczyna z corką osob szesć, Stephan Dzindzik z synem y z dwiema corkami osob cztery, Zakaryasz Koczynik z małżką, z dwiema synami y corką, dziewczka komornica osob siedm,

Naum Szewiz z małżką w domu osob dwie, Jędrzeiowa Lebeyeczuczka wdowa z synem y z parobkiem z małżką, parobek, dziewczka służebna, komornica Boryszka y swagier Hrycz Szawczuk z siostrą swą osob siedm, Siemion Saczuk z małżką osob dwie, Andrzej Brzeszczuk z małżką y komornik Sak Kobczyk z żoną osob cztery, Paweł Kaczabuk z małżką, z bratem y z siostrą osob cztery, Jędrzeiowa Kaczubiczka wdowa z synem osob dwie, Omielian Kuczuk z małżką, corka y parobek osob cztery, Hrycz Czarwuszik z małżką, tamże Stephan Murzyn z synem y drugi Piotr Czapnik w domu osob pięć, Chilionicka wdowa, tamże komornik Bartosz y i drugi czapnik z siostrą osob cztery, Lechowa wdowa z synami dwiema, tamże Kuczorka z żoną osob pięć, Ichnat Olusyk z trzema synami y z corką iedną, w domu wszystkich osob pięć, Samuylowa wdowa z corką osob dwie, Kuczerzyna wdowa z corką y z synem osob trzy, Samoyło Łebkowicz komornik u Rosłana z małżką osob dwie, pan burmistrz Lewko z małżką, parobkow dwa y służebnych dwie osob szesć, Stephan Koszelewicz z małżką, komornica nazwana Nestorowa z synem y z corką, tamże brat samey Stephanowej na imie Wawrzyniec osob szesć, Dawid Szek z małżką y z synami dwiema pasierzbami y trzecia dziewczyna osob pięć, Łukasz Olezczuk z małżką, z synem y corką y brat iego Jakub osob pięć, u tegoż Łukasza komornik na imie Wasko Bierniczek z małżką osob dwie, pisarz miescki z małżką y z siostrą, tamże dziewczyna Jaroczanka osob cztery, wozny sługa imsci z żoną y z corką osob trzy, Bartosz Piesik z żoną, Iwan Skrzyz z zięciem y z corką osob pięć, Jan Sklarz z małżką y z synem, corką osob cztery, Chwiedko Omielianik z małżką y z chłopcem co służy osob trzy, Antoni Zaiuk z małżką y z matką osob trzy, Matysz Drzechera z małżką osob dwie, Paweł Swischewicz z małżką osob

dwie, Andrzej Jarzyszik z małżonką osob
dwie, Iwan Jaryczek z żoną y z bratem
y z siostrą z małżonką osob
szesc, Iwan Zdun z małżonką
szwagier z żoną y z siostrą osob szesc,
Jędrzey kowal z małżonką, z czeladzi dwo-
ie osob cztery, Iwan Kołodziej z synem
osob dwie, Hawryło Miszuk z synem y
komornica osob cztery, Lewko Prodyniecz
z małżonką y z corką, tamże zięć z żoną
osob pięć, w temże domu lozni jeden
Husa, drugi Iwan Brzyczek osob dwie,
Chwiedko Łomizież z żoną y z corką osob trzy,
Chwiedko Kusnierz z małżonką, tamże
Tuptor z żoną y z corką osob pięć, Faley
Tykanik z małżonką y z synami dwiema,
tamże Danilak z żoną osob szesc, Hrycz
Marczak w spitalnym domie z małżonką
y z siostrą osob trzy, w temże domu Iwan
Rogowiecz z małżonką y Hałasaluk z mał-
żonką osob cztery, Supronowa wdowa z
komornicą osob dwie, Sączaczka wdowa
z corką osob dwie, Wasko komornik z
małżonką y z komornicą osob trzy, Iwan
Nikoforowicz praebiter czerkwi Łosic-
kiey mp. Z rozkazania pana y pasterza
mego jasnie przewielebnego iegomsci xię-
dza Jana Michała Pocieia, episkopa Wło-
dzimierskiego y Brzeskiego, prototrone-
go metropoliey Kiiowskiey y wszytkiey
Rusi etc. etc. zwerifikowałem ten registr
z miasteczka Łosic starostwa iegomosci
pana Mlecza Mielnickiego y Łosickiego
starosty, co dla lepszey wiary ręką się
moją podpisuję. Pr. Walerian Poray praes-
biter Mielnicki. Et in continenti supra-
scripti offerentes registrum hocce conno-
tationis verae personarum religionis grae-
cae inhaerendo legibus et constitutioni-
bus regni medio corporali juramento in
facie officij praesentis prout est fideliter
conscriptum nec quicquam celatum com-
probaverunt et attestati sunt, Deo et San-
cta Jesu Christi Passione ita ipsis adiu-
vante.

Villae ad capitaneatum Łosicensem
spectantes.

Wies Lebki.

Ad officium et acta praesentia capita-
nealia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens religiosus Ioannes Praesbiter ec-
clesiae Rithus graeci Prostinensis obtulit
et reproduxit eidem officio praesenti re-
gestrum conuolationis personarum in vil-
lis infraspecificatis ad capitaneatum Łosi-
censem pertinentibus commanentium, ma-
nu propria sui offerentis et venerabilis
patris Valeriani Poray praesbiteri eccle-
siae rithus graeci Mielnicensis et famati
Stephani Boryszowicz notarii proventualis
oppidi Łosice subscriptum ad inducendum
et inscribendum in acta praesentia capi-
tanealia castrensia Mielnicensia de tenore
verborum ut sequitur eiusmodi:

Regiestr osady y gospodarzow z żo-
nami z dzieczmi y z czeladzią y loznych
osob spisany we wsiach do starostwa Ło-
sickiego należących [in anno Domini 1662
in iunio.

Łebki.

Chrycowa wdowa y niewiestka wdo-
wa, przy niey corek dwie osob cztery,
Chwiedko Raczuk z żoną y matką osob
trzy, Bartosz Chroluk z żoną, dziewczka słu-
żebna osob trzy, Jan Moskał z żoną y sy-
now dwa osob cztery, Misko Nieczuk y cor-
ka osob dwie, Jan Niedośiek, żona y syn
osob trzy, Iwan Bartoszik, żona, syn y
dziewka osob cztery, Timosz Josczyk, żo-
na y matka osob trzy, Kuzma Josczyk
y żona osob dwie, Jakim Josczyk, żona,
corka i komornica osob cztery, Chwedko
Denisik z bratem y zięć z żoną osob cze-
ry, Olisiey Panasik z żoną osob dwie,
Piotr Gałysz z żoną osob dwie, Misko Lu-
cyk y zięć z żoną y niewiestka osob cze-
ry, Michał Barthoszik z żoną osob dwie,
Prokop Denisik z żoną y syn osob trzy,
Andrzej Joltuszik z żoną y curek dwie
osob cztery, Iwan Jolchymik z żoną, sy-
now dwa y zięć z żoną osob szesc, Ome-
lian Chroluk, żona, syn y parobek osob

cztery, Wawrzyniec z żoną synów dwa y synowa, y corka wdowa osob szesc, Prokop z matką osob dwie, Poszelek, żona y corka osob trzy, Lech Sienczuk z żoną osob dwie, Chomina wdowa y z corką osob dwie.

Wies Szy

Iwan Talandziuk z żoną y dziewczka służebna osob trzy, Ichnat Niestorikow z żoną, matką y corką osob cztery, Andruch Klimiuk z żoną, parobek y dziewczka osob cztery, Bartosz Iwanow z żoną y Kalucki z żoną osob cztery, Osiey Słapiuk z żoną y braci dwóch y matka osob pięć, Marcin Talandziuk z żoną y chłopiecz y dziewczka osob cztery, Denis Słapiuk z żoną osob dwie, Andrzej Chyćciuk z żoną, syn y matka osob cztery.

Wies Prochenki.

Omelianow Gelmakow brat y niewiasta osob dwie, Paweł Jakubik z żoną y synów dwa y corka osob pięć, Protas Pasczyk y syn z żoną y dziewczka służyła osob cztery, Chroł Pasczyk z żoną y synów trzy, y corka osob szesc, Dmiter Walasiuk z żoną osob dwie, Łukasz Korozowiecz z żoną y syn, osob trzy, Zien Kosteszik z żoną y syn, corka y parobek osob pięć, Chryc Sidorik z żoną y Ilkowa żona osob trzy, Chwiedko Taratata, żona y dziewczka osob trzy, Łukasz Kuryanik y żona, parobek, dziewczka y matka osob pięć, Paskowa wdowa y corka osob dwie, Swiryd Kosteszik z żoną osob dwie, Ostap Kaliszik z bratem Wawrzyncem y z żoną y komornica z corką osob pięć, Onaszko Kaliszik z żoną y synem, a brat iego Dorosz Kaliszik z żoną y syn osob szesc, Pilip Timoszyk z żoną osob dwie, Samuyło z Sydłowki z żoną osob dwie, Kowalowa wdowa z synem y corką osob trzy, Słoszarz Jakub z żoną osob dwie, Olisiey Czubik z żoną y parobek y corka osob cztery, Iwan Worobik z żoną, Iwan Prochera z żoną y syn iego z żoną osob szesc, Dorosz Daczuk z żoną y syn iedem

osob trzy, Chrycz Sawczyk z żoną y matka y parobek osob cztery, Siemion Kaliszuk z żoną, brat iego y dziewczka osob cztery, Chwiedko Timoszyk z żoną y syn iego z żoną osob cztery, Frącko Jakubik z żoną, synów dwa y dziewczka. . . . dziewczka służyła osob trzy.

Wies Korczowka.

Zan Karluk z żoną osob dwie, Matochwiew Maleszyk z żoną, parobek dwa, y dziewczek dwie osob szesc, Łukasz Burezyk y brat iego z żoną, a drugi młodzian, parobek, dziewczka, siostra y pastuch osob osm, Jasko Pietraszyk z żoną y parobek służyła osob trzy, Chroł Burezyk z żoną osob dwie, Jacko Kołodziuk z żoną osob dwie, Olizarowa żona, druga Roykowa żona osob dwie, Ostap Karluk z synem y corek dwie, osob cztery, Jolchim Daczuk z żoną y komornica osob trzy, Lewko Roik z żoną, Zachar Sawczyk z żoną osob cztery, Woytek Blizniuk z żoną y corka y syn z żoną osob pięć, Marcin Blizniuk z żoną y syn osob trzy, Iwanowa wdowa, Oniszko Koladka z żoną y syn y swiesć osob cztery, Łukaszowa Josczykowa y Michałowa Siemenkowa komornice obie, Jarosz Kuzmik z synem y swiesć osob trzy, Zachar Blizniuk z synem komorniki osob dwie, Kuryan Przystupa z żoną y corka osob trzy, Filian Siczyk z żoną osob dwie, Andrzej Lewoczuk z żoną y z corką osob trzy, Prokop Koladka z żoną y matka y parobek osob cztery, Demid Sarczuk z żoną y matką, brat y siostra osob pięć, Łukasz Przystupa z żoną y syn osob trzy, Chryc Dziabik y siostr dwie y dziewczka osob cztery, Szczesny Szut z żoną y corką osob trzy, Mikitowa żona komornika.

Wies Olszianka.

Iwan Timoszyk z synem komornicy oba, Stefan Timoszyk z żoną komornik osob dwie, Siemion Chlebiak z żoną y brat osob trzy, Samson Kosczyk z żoną y parobek osob trzy, Chryc Łukaszyk z żoną osob

dwie, Chawryło Olizaruk z żoną y brat osob trzy, Kyrjuk z żoną y siostra dziewczka osob trzy, Marcin Doroszek z żoną y corka y pasierzbica osob cztery, Klim Joscuk z żoną y z żoną y syn osob pięć, Jakim Borodulik z żoną y parobek osob trzy, Ilko Saczuk z siostra y z stryiem osob trzy. Iwan swieszczennik Prochenki mp. Froska Sannin. Pana y pasterza mego iegomsci xiedza Jana Michala Pocięja episkopa Włodzimierskiego y Brzeskiego prototroniego metropoliey Kiiowskiej y wszytkiej Rusi etc. etc. ten rejestr werificowałem z parafiey Prochenkiej, do ktorego ręką się moją podpisuję Pr. Waleryan Poray praesbiter Mielnicki . . . mp. Stephanus Boryszewicz pisarz provent. Łosicki mp.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Kuzma Josczyk de Łebki, Martinus Palandziak de Srydlowka, Chroł Pasczyk de Prochenki, Ostap Karluk de Korczowka, Martinus Broszuk de villa Olszanka, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis verae personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento flexis genibus in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvente.

Parafia Chadinowska.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Stanislaus Krasnodebski, commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis infra ingrossatis parochiae ecclesiae Chadinoviensis subiectis, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta prae-

sentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur tali:

Regestrum villarum ad ecclesiam Hadinoviensem spectantium, tum etiam nominum et cognominum per me patrem Valentinum Krasnodebski, commendarium protunc ecclesiae Hadinoviensis descriptum.

Villa Hadinow.

Alexander Jozwik, uxor Catherina, filius Jacobus, inquilina Hedvigis, Petrus Denisik hortulanus, uxor Dorothea, filia Anna, inquilina Felicianna, Valentinus, uxor Zophia, mater uxoris Zophia, frater uxoris Joannes, pastor Stanislaus, nepos ex sorore Catherina, Jakubowa vidua, filius Petrus, famula Catherina Margaretha Skolimowska cum filia Dorothea Laurentius Marina, Gregorius Szymanik, uxor Anna. Circa quam porrectionem personaliter comparens laboriosus Alexander Jozwik, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis personarum medio corporali juramento in facie officii praesentis, prout est fideliter conscriptum, nec quidquam celatum, comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ipsis ita adiuvente.

Villa Dawidy.

Prima domus Iwan Maleczuk, żona Barbara, dziewczka Anna, Piotr Pytka 2-da domus Łukasz Zuczyk, żona Barbara, syn Choma, corka Maryna, druga corka Maruszka, dziewczka Maryna, 3-tia domus Marko Zuczyk, żona Marina, syn Omelian, corka Maryna, 4-ta domus Kirilo Saczyk, żona Zophia, dziewczka Oryszka, 5-ta domus, Chilko Saczuk wdowiecz, syn jeden Iwan z żoną Jacą, drugi syn Jasko, trzeci syn Polikarp, czwarty syn Jowa, corka Maryna, 6-ta domus Waszko Pawluczek, matka iego Anna, brat Ilko, drugi brat Eustachi, siostra jedna Marina, druga Maruszka—7-ma domus Wasko Jaroszyk, żona Darka, dziewczka Kaska, 8-va domus Wasko Mie-

leszczuk, żona Anna, córka Maryana y druga Maruszka, 9-na domus Siemion Kona-sik, żona Oryszka, matka Anna, Stephan brat iego, siostra Anna, 10-ma domus Marko Przystupa, żona Maryna, synow dwuch ieden Trochim, drugi Jakub, co-rek dwie Maryna y Barbara, 11 domus Marina wdowa Chomina, synow dwuch Lewko y Wasko, córka Anna, 12 domus Prokop Trocik, syn Paweł, corek dwie Zoska y Ewa, Polaska komornica, 13, do-mus Marcin Droczyk, żona Oryszka, syn z żoną Maryną, córka Kulina, parobek De-nis, komornica Hapa, 14 domus Pawłowa wdowa imieniem Agnieszka, synow trzech ieden Waszko z żoną Anną, drugi mło-dzieniec imieniem Prokop, trzeci Pilip, 15, Misko Naumik, żona Chwiedia, syn Siemion, corek dwie Wierka, druga Na-stacha, 16 domus Iwan Troczyk, żona Nastacha, syn Prokop, 17 domus Panas Troczyk, żona Oximka, dziewczka Owda, Hawryło z żoną, komornik, 18 domus Si-mon Sienczuk, żona Maryna, 19 domus Sawa Lesnik, żona Marusza, syn Waśko z żoną Maryną. Personaliter Valentinus Stanislaus Krasno Quod quidem regestrum supra ingrossatum co-ram praesentibus capitanea-libus Mielnicensibus, comparens laboriosus Simon Sienczuk, inhaerendo legibus et con-stitutionibus regni, prout est fideliter con-scriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passio-nis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsi adiuvante.

Villa Szawły.

Nobilis Martinus Szawłowski, uxor Marianna, parens Zophia, nobilis Simon Szawłowski olim Leonardi filius, uxor Marianna, nutrix Zophia, famula Anna, nobilis Felix Szawłowski, uxor Marianna, filius Michael, famulus Parafin, inquilina Marianna Surachowa, nobilis Stanislaus Szawłowski cognomine Ciołek, uxor Ca-

therina, nobilis Joannes Szawłowski cog-nomine Wrobl, concubina Dorothea, inqui-lina Ursula Szawłowska, nobilis Jacobus Kamiński, concubina Marianna, pastor Joannes, nobilis Remigianus Szawłowski, uxor Elizabeth, filius Maximus, nobilis Albertus Skolimowski, uxor Zophia; fa-milia Laurentius Lipinski, Margaretha Szawłowska, nutrix Zophia, puella Catherina, textor Joannes protunc telam parans, Elizabeth Szawłowska relicta olim Valen-tini Szawłowski, filii: Joannes et Samuel, filiae: Anna, Zophia, Hedvigis, Catherina, Barbara, Catherina Szawłowska, relicta olim Stanisłai Kowalik, filius Albertus, filiae Anna et Hedvigis, nobilis Sylvester Szawłowski, frater Casimirus, sorores: Anna vidua et Marianna, nobilis Joannes Szawłowski Kowalik, uxor Zuzanna, inqui-lina Marina, nobilis Adamus Pniewski, uxor Anna, filia Marianna, nobilis Stani-slaus Szawłowski Szuswalek, uxor Catherina, nobilis Agnes Lipinska relicta olim Thomae Lipinski, gener ipsius Paulus Sosenski cum uxore sua Hedvigi, filius Stanislaus, filiae Marianna et Zophia, in-quilina Anna Szawłowska Ciryakowa, no-bilis Stanislaus Rzewuski, uxor Dorothea filiae: Margaretha, Marianna et Catherina.

Subditi domini subjudicis Mielnicensis.

Thomas Rucki, uxor Catherina, famu-lus Andreas, inquilina Anna, Stanislaus Niedzielak, uxor Marianna, Thomas Kre-sok, uxor Hedvigis, filius Stanislaus, filia Anna, in . . . Chybowski, Gregorius Niedzielak, uxor Anna filius Ma . . . lia Eva, Gregorius Jadwidzak, uxor Hed-vigis, Gregorius . . . Catherina, pa-rens Joannes, soror Hedvigis, inquilina Agnes . . . Martinus Sadluk, uxor Marina, inquilinae eiusdem nobilis Anna Szawłowska relicta olim Stanisłai Bogusik filius Bartholomaeus, filia Cristina 2-dum orphanos olim Joannis Bolesta, Anna 2-dum Marina, inquilinae eiusdem domini nobilis Hedvigis et Marina Chybowska.

Subditi domini notarii Mielnicensis.

Mathias Sadluk, uxor Chwiedia, filius Nicolaus, Albertus Sadluk, uxor Catharina, inquilina Marina. Aliorum subditi. Paulus Szast, uxor Cristina, filia Anna, inquilinae: Elizabeth et Marina domini Kamiński et nobilis Agnes Szawłowska Frączowna, Jacobus Mazur, uxor Zophia, filia Zophia, inquilina Zophia. Reverendi patris parochi Sadoviensis. Andreas Burozak, uxor Hedvigis, Laurentius Protaszk ministerialis regni generalis, uxor Catharina, 2-dus inquilinus Simon cum uxore et cum matre domini Skolimowski. En in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Felix et Joannes Sawłowsky regestrum suprascriptum connotationis personarum in villa Szawły commanentium, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Villa Pietruszy.

Praedium domini subiudicis Mielnicensis. Generosus Laurentius Radlinski subiudex Mielnicensis, uxor Margaretha, filius Joannes, nepotes ex fratre: Jacobus, Catherina et Zophia; familia Jakubowski. Anna Wyczółkowska, Anna Chybowska, pastor Valerianus Tchorzewski, nobilis Mathaeus Pietruszewski, uxor Zuzanna, filiae Marianna Bilinska. Elizabeth, Catharina, famula Marcianna, subditus eiusdem Paulus Jartysak, sorores Agnes, Hedvigis, pastor Stanislaus, nobilis Martinus Moscicki, uxor Ursula. familia Joannes Zarzecki, famula Marina, pastor Mathias, nobilis Gabriel Pietruszewski, uxor Hedvigis, famułkowski, famula Anna, pastor Joannes, subditus eiFilipek, uxor Marianna mater cum filia, nobilis Mat . . . kowski, uxor Constantia,

soror uxoris Dorothea, famulaPietraszewska, inquilinus eiusdem Jacobus Swistun, uxor Anna, soror Elizabeth, nobilis Adamus Pietruszewski, uxor Marcianna, filia Constantia, 2-da Marcianna, famulus Laurentius Lepkowski, Agnes Pietraszewska, nobilis Anna Nagorska relicta olim Stanislai Nagorski, inquilinus Lucas Gluchowski, uxor Cristina, filius Gregorius, filiae: Marianna, Catharina, nobilis Zuzanna Suchodolska relicta olim Mathaei Pietruszewski, nepos ex filia, Nicolaus Podolski, nepos ex sorore Catharina Kamińska, pastor Mathias, occator Lipinski, famula Anna Rzewuska. Subditi eiusdem: Iwan cum uxore et filio, 2-dus Laurentius cum inquilina Trocowa, cum filia, inquilina eiusdem Stephanowa vidua cum filio Michaela, nobilis Zophia Ubyszowa relicta olim Felicis Ubysz, famulus Mathaeas Wyczółkowski, inquilina Barbara Biernacka, subditus domini subiudicis Mielnicensis Lucas cum uxore Zophia et filia Marianna, inquilinae eiusdem Hedvigis et Zophia.

Circa quam porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Adamus et Mathaeus Pietruszewscy regestrum supraingrossatum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam in hac villa celatum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Villa Radlnia.

Generosus dominus Melchior Radlinski, notarius castrensis Mielnicensis, factor domi eius nobilis Nicolaus Radzikowski, familia nobilis Elizabeth Radzikowska famulus Nicolaus, puer Bartholomeus Skolimowski, pastor Mathaeus, nobilis Albertus Bolesta, uxor Anna, famulatus Ługowski, uxor Zophia, inquilina Anna, nobilis

Petrus Radlinski Kot, uxor Elizabeth . .
 . . . us Radlinski, uxor Anna, filius
 Tomas, inquilina Elizabeth . . .
 Marianna Radlinska relicta olim Clementis
 Radlinski, famula Theodora. Subditi do-
 mini notarii. Martinus, uxor Hedvigis, filii
 Kuzma et Ilko, Antonius, uxor Marianna,
 ancilla Paraska, Joannes Główniak, uxor
 Zophia, filius Paulus, Naum, uxor Chwie-
 dia, filius Joannes, filiae Anastasia, Ma-
 rian, Chwiedia, Iwan, uxor Marina, puella
 Catharina. Subditus nobilis Alberti Bole-
 sta Panas, uxor Anna, inquilina Marina
 cum filia Hedvigi, pastor aliquot nobilium
 Valentinus, inquilinus nobilis Jacobi Bo-
 lesta Ilko, uxor eius Eva, inquilina Ma-
 ruszka. Ibidem manet filius nobilis Jacobi
 Albertus scholam frequentans.

Villa Wyczółki.

Nobilis Anna Wyczółkowska relicta
 olim Pauli Zagrobik, filius Bartholomaeus,
 filia Maryna, nobilis Jacobus Wyczółkow-
 ski Zagrobik, uxor Marianna, frater Ma-
 thaeus, nobilis Felix Wyrzykowski, uxor
 Catherina, filia Anna, famula Marina Ter-
 likowska, nobilis Joannes Wyczółkowski
 Żołnierczyk, uxor Marina. In eadem domo
 manet nobilis Catharina Ostrowska, filius
 Jacobus, filia Anna, nobilis Mathias Szan-
 kowski Skura, uxor Marina, famula Zo-
 phia, nobilis Martinus Wyczółkowski Mi-
 chaluk, uxor Hedvigis, filius Stanislaus,
 nobilis Bartholomaeus Wyczółkowski Gry-
 czennik, uxor Elizabeth, filius Martinus,
 filia Catherina, nobilis Paulus Szankowski,
 uxor Marina, filia Catherina, inquilina
 Anna Narzynska, relicta olim Joannis
 Narzynski cum filia Ursula, nobilis An-
 dreas Sendyk, uxor Helizabeth, filius Si-
 mon, nobilis Jacobus Wyczółkowski Mar-
 czuk, uxor Apolonia, soror ipsius Zophia,
 nobilis Adamus Wyczółkowski Bielszczak,
 uxor Dorothea, filius Albertus, nobilis Si-
 mon Wyczółkowski Podawczyk, uxor
 Agnes, mater Eva, nobilis Elizabeth Wy-
 czółkowska, relicta olim Pauli, filii Alber-
 tus, Paulus, Joannes, famula Dorothea,

nobilis Bartholomaeus Wyczółkowski Mas-
 lak, uxor Elizabeth, famula Marina, nobi-
 lis Petrus Wyczółkowski Guzek, uxor
 Anna, nobilis Nicolaus Wyczółkowski Mru-
 czyk, uxor Anna, nobilis Mathias Wyczół-
 kowski Zapłomiak, uxor Hedvigis, soror
 Marianna, nobilis Zophia Nowosielska, fi-
 lius Bartholomaeus, nobilis Zophia Szaw-
 kowska, relicta olim Danielis, filiae Hed-
 vigis, Anna, nobilis Christopherus Wy-
 czółkowski Zapłomiak, uxor Cristina, ma-
 ter Anna cum filia Zophia, nobilis Jaco-
 bus Kolanski, uxor Hedvigis, famula Ma-
 rina, molitor Josephus, uxor Zophia, soror
 Marina, puer Bartholomaeus, inquilina
 . . . , Łapinska, pastor totius vil-
 lae Nicolaus.

Circa quam . . . coram eodem
 officio et actis praesentibus capitanealibus
 castrensibus Mielnicensibus personaliter
 stans nobilis Felix Wyrzykowski regestrum
 supra ing . . . est fideliter conscrip-
 tum nec quidquam celatum, modo corpo-
 rali juramento ad imaginem Crucifixi na-
 facie officii comprobavit, Deo et sancti
 Jesu Christi passione ita ipsi adiuvante.

Villa Bolesty.

Nobilis Martinus Wyczółkowski, uxor
 Hedvigis, soror uxoris Helizabeth, nobilis
 Albertus Szawłowski, uxor Anna, nobilis
 Bartholomaeus Bolesta, uxor Anna, soror
 uxoris Anna, familia Stanislaus et Alber-
 tus Pogonowscy, Jacobus Narzynski, famu-
 lae Marina et Barbara, nobilis Zophia
 Przedwieszka relicta olim Gregorii, filii:
 Joannes et Augustinus, filia Marianna,
 nobilis Andreas Gnilka, uxor Agnes, fra-
 ter eius Stanislaus, soror patruelis Agnes
 nobilis Mathias Sedko, uxor Marianna, fi-
 lia Helena, nobilis Gregorius Bolesta Sed-
 ko, uxor Elizabeth, filii Simon, Martinus,
 Agnes, nobilis Christopherus Bolesta
 Kpiaczyk, uxor Marianna, parens uxoris
 nobilis Albertus Wysokinski, famula Anna,
 nobilis Marianna Kurzynska, relicta olim
 Andreae Kurzynski, nobilis Lucas Bolesta,
 uxor Hedvigis, filii: Mathias et Albertus,

famulus Wyczolkowski, nobilis Felicianna, relictā olim Mathiae Bolesta Gnilka, nobilis Agnes, relictā olim Alberti Wyczolkowski, filia Marina, nobilis Domanska, filia Catarina, nobilis Joannes Bolesta burgrabi Mielnicki, pastor aliquot nobilium Casimirus, subditus domini subiudicis Mielnicensis, Joannes Gut cum uxore.

Villa Szankowo.

Generosus Joannes Tarkowski, famulus Simon Kopczewski cum uxore Constantia et puella Anna, famula Pawłowa vidua et pastor nobilis Joannes Szawłowski, uxor Zophia, frater uxoris Albertus Szankowski, nobilis Paulus Szankowski Adamik, uxor Dorothea, filius Stanislaus, filiae Anna et Zophia, nobilis Stanislaus Szankowski Skaza, uxor Barbara, nobilis Albertus Domanski, uxor Marianna, filia Dorothea, inquilina Zophia Szankowska Polisikowna, nobilis Elizabeth Pogonowska, filia Marianna, nobilis Albertus Biernacki, uxor Elizabeth, soror Catarina Krynska, ancilla Agnes, puer Krynski, nobilis Daniel Szankowski, uxor Marianna, filius Jacobus, filiae Marianna et Dorothea, ancilla Zophia, nobilis Math . . . uxor Zophia, filius Mathaeus, nobilis Bartholomaeus S. . . . filius Baltazar, nobilis Catharina Szankowska Polisikowa, filius . . . Hedvigis, Marianna, Zophia, nobilis Albertus Radlinski, uxor Ma . . . Adamus, 2-dus frater patruelis Laurentius, familia Gregorius, Chwiedzia, pastor Martianus Szankowski, inquilini, Catarina, nobilis Jozephus Rozwadowska, uxor Dorothea, filius Stanislaus, nobilis Martinus Rozwadowski Rzewuski, uxor Hedvigis, nobilis Albertus Gałeczki, uxor Anna, filius Laurentius, filiae: Dorothea, Marianna, Zophia; nobilis Anna Szankowska relictā olim Thomae; nobilis Stanislaus Gałeczki, uxor Zophia, filia Elizabeth; nobilis Zophia Rzewuska filius Gregorius. Subditi domini Tarkowski. Woyciech Słomaik, uxor Anna, filius Bartholomaeus, inquilina Anna, famula Anna, Simon, uxor

Zophia, soror uxoris Marianna, Martinus Duda, uxor Hedvigis, filia Anna, Joannes Litvin, uxor Appolonia, Petrus, uxor Apolonia, filiae Marianna et Catherina, inquilinae eiusdem domini Tymoszowa, 2-da Oryszka.

Aula domini Kuczewski, tenutarii Mostow.

Generosus Stephanus Kuczewski, uxor Zophia Sosnowska, filius Joannes, filiae: Anna, Elizabeth, Victoria; familia Franciscus Stołczynski, Joannes Miłkowski, auriga Paulus, Anna Kraskuska, Anna Pietruszewska, Helena Szczepanowna.

Praedium magnifici Capitanei Mielnicensis in Prohenki.

Factor Sawicki, puer et pastor.

Villa Krawce.

Bartholomaeus Nurzynski, uxor Dorothea, filii: Paulus, Andreas, Joannes, Mathaeus, filia Catharina, ancilla Hapa, Jacobus Dębski, uxor Agnes, filii Mathias cum uxore Barbara, filia Anna, filii Albertus, Stanislaus, Gregorius, Joannes, famula Margaretha, Simon Steligowski, uxor Hedvigis, filius Thomas, filia Marina, gener Bartholomaei Nurzynski Simon, uxor Anna, mater Agnes, soror Dorothea.

Registr spisanego dworu im. pana Czosnowskiego w Kopcach.

Jegom. pan Władisław Czosnowski, ieymose pani Zophia Czosnowska, ieymose panna Helena Drewnowska. Familia pan Stanisław Dębowski, pan Piotr Wilczynski . . . Jarczewski, Thomas Lipski, Maryanna Korybska, Malgorzata Terlikowska, Marianna Szankowska, Jadwiga dziewczyna. Personaliter Valentinus Stanislaus Krasnobębski commendarius Hadinoviensis.

Parafia Niemoyska Nowosiel.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes nobiles Andreas Pioro et Albertus Nowosielski obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum

infrascriptum connotationis personarum in villa Nowosielecz commanentium, manu propria admodum reverendi domini patris Joannis Ulatowski, decani Łosicensis, plebani Niemoyscensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Wies Nowosielecz.

Jegomsć pan Stephan Nowosielski komornik ziemski Mielnicki, ieymose pani Maryanna Nowosielska żona, słudzy y czeladz domowa: Woyciech Kulikowski, Piotr Łonczaczek, Simon bronowłok, Stanisław Zaleski pastuch, Twarowska mamka, Katarzyna Pulikowska służebnica. Poddani iegomosci—Stanisław Grawacki, żona iego baba stara y niewidząca, Oxinia służebnica, Piotr Babaczyk, Helżbieta żona iego, Andrzej Iwanczuk, Anna żona iego, Iwan dziad stary o zebrany chlebie, slachetny pan Andrzej Pioro, Jadwiga żona iego, syn Simon y Jakub, Anna corka, Zusan-na druga corka, Maryna komornica y Piotr, syn trzeci pana Andrzeia Piotra, slachetny pan Marcin Borkowski, Krystyna żona iego, Alexander syn, a Anna corka, Troc parobek, Anna Lipinska komornica, pani Krystina Piorowa wdowa, pan Nowosielski, Zophia żona iego Jan Raczynski parobek, slachetny pan Stanisław Nowosielski, Katarzyna żona, Maryna matka iego, Stefan parobek, Małgorzata służebnica, pan Woyciech Nowosielski, Dorotha żona, Wawrzyniec parobek, Helżbieta służebnica, pani Woyciechowa Nowosielska wdowa, pan Sebastian Nowosielski Jakub, Anna corka, Ewa służebnica, pan Marchel Kobylenski, Zophia żona, Anna Kobylenska, Wawrzyniec Chybowski komornik, pani Katarzyna Skwierczynska, Grzegorz syn iey, Zophia corka, Woyciech Kalicki, Małgorzata żona, Stanisław Chybowski, Helena żona, Woyciech Nowosielski Łonczak, Anna żona, Maryna corka, Dorotha Lipinska, Jan Nowosielski w komornym mieszka, Jadwiga

Trasichowa, Elżbieta corka, Anna Chybowska w komornym. Ci wszysey bez sprzeżaiu, ziemie kopią y non constat czy na włocze siedzą, z których iedni pole, drudzi tylko ogrody trzymają, iedni w domach swych, drudzi w komornym mieszkaia, pastuszy co bydło pasą u pp. Nowosielskich pierwszemu Jan, drugiemu Kondrat, quod quidem regestrum suprascriptum etc. juramento corporali attestati sunt.

Wies Zakrze.

Jegomose pan Jan Sawicki skarbnik Podlaski, iegomose pan Stanisław Sawicki syn, słudzy y czeladz domowe. Maryanna Kudelska gospodini, Zophia służebnica, Jan Moculski, Ioachym Skwierczynski, słudzy Jan Nowosiecki woznica, Martin chłopiec do posługi, Jadwiga stara pani, Katarzyna służebnica kuchenna, Piotr do bydła pasterz. Poddani: Jan, Jakubik, Maryna żona iego, Jadwiga corka, Kazimierz parobek, Maciey Kot, Anna żona, Grzegorz syn, Jan Upko lesnik, Zophia żona, corek dwie Anna y Maryna, Jakub Spaczuk, Helżbieta żona, Simon Sieszak, Anna żona, Piotr syn Małgorzata corka y Katarzyna, Maryna komornica, Matheusz Książczak, Ewa żona, Katarzyna matka iego, Simon Spaczuk, Maryna żona, Jan syn, Łukasz parobek, Barbara służebnica, Jan Jakubik, Barbara żona, Maciey syn, Polona służebnica, Krzystoph Kondracik, Maryna żona, Iędrzey syn, Anna matka, Anna służebnica, Jakub parobek, Jakub pasterz do bydła, Mikołay Łyszowczik, Kulina żona, Jan Wolczuk, Dorotha żona, Woyciech Sikorski, Maryna żona, Jakub parobek, Maryna służebnica, Paweł Timoszek, Merencianna żona, Krystyna komornica, Iwanowa wdowa Dorotha wdowa jałmużną się bawi, synow dwa, Mrockowa komornica, Jan Jakoszka, żona Jadwiga, syn Grzegorz.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter com-

parentes laboriosi Simon Spaczek et Joannes Jakubik, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis personarum in villa Zakrze commanentium, prout est fideliter conscriptum, nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi Passione ita ipsis adiuvante.

Wies Zawadki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Iwan. Szawula et Wieremko Daczak de Zorawlowka obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum in villis Zawadki, Mielnik et Zorawlowka commanentium, possessioni generosi Stanisłai Pienkowski subiectorum, tum et in aula eiusdem generosi Pienkowski existentium, manu propria admodum reverendi domini patris Joannis Ulatowski, plebani Niemoyscensis, decani Łosicensis ac generosi Stanisłai Pienkowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Regestr spiszenia osob oboiey plei do pogłownego według uchwały seymowej w roku 1662 należących z dobr y majątnosci iegomosci pana Stanisława Pienkowskiego. Naprzod poddani ze wsi Zawadki: Kuryan Kopczyk, żona, dziewczka, Supruniak, żona y dziewczka, Ilko Koszuczyk, żona, syn Maciey, Charytonik Grez Kalisik, żona, synow, dwa, Maciey Kalisik, żona, Walko Szymanik siostra iego, Tymosz Mieczuk, żona, Piotr Lechnik, żona, dziewczka. Poddani ze wsi Mielnik: Pannas Kupik z żoną, Grzebienczuk brat y dziewczka, Andrzej Sielieczuk, żona, syn, parobek, dziewczka, Kondrat Tereszuk y siostra, Jacko Dziebik, żona, synow dwoch, Fiedor Kinczuk, żona, parobek, dziewczka y pastuch. Dwor iegomsci pana Pienkowskiego. Naprzod iegomse pan Stanisław Pien-

kowski, małżonka iegomsci, panny siostry dwic, czeladz plebeia, Dąbrowski, chłopiec, woznica, gospodini, dziewczka, pastuch osob wszystkich we dworze dziesięć Ilko Sayniuk, żona, . . . dziewczka, pastuch, Iwan Szawula y żona, Matusz B dziewczka, Wiercinko Daczuk y żona, Iwan Pieszuk, żona, matka, parobkow dwoch, Siemko Koncuczyk, żona, synow dwoch, parobkow dwoch, Dmitr Kasianczyk y żona, Marcin Roiak, żona y parobkow dwoch, Fiedor Sayniuk, braci dwoch, dziewczka, Hryc Sayniuk, żona, brat y parobek, Taras Sieczuk, żona, Iwan Beczuk, żona, dziewczka, Kondrat Kanieczuk y brat iego, Philip Beczuk, żona, dziewczka, Fiedor Wasilik, żona, synow dwoch, dziewczka. Ioannes Ulatowski plebanus Niemoyscensis, decanus Łosicensis m. p. Stanisław Pienkowski. m. p.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus suprascripti offerentes personaliter comparentes inhaerendo legibus et constitutioni regni novellae regestrum supragrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam in villis suprascriptis celatum, medio corporali juramento ad imaginem crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Ostromęczyn, Chłopkow, Kisielow.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Harasim Gieleta de Ostromęczyn et Stanislaus Magdziuk de Kisielow subditi obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villis Ostromęczyn, Chłopkow et Kisielow, possessioni illustris et magnifici Jacobi Krasowski, castellani Podlachiae subiectis commanentium, manu propria eiusdem domini et admodum reverendi domini partis Joannis Załęski, praepositi Łosicensis, commendarii pro-

tunc ecclesiae Gorensis et religiosi Paul Sosnowski, praesbiteri ecclessia, Ostromeń-
censis subscriptum ad inducendum et in-
scribendum in acta praesentia capitanealia
castrensia Mielnicensia de tenore verbo-
rum tali:

Regiestr chłopow Ostromęczkich y
Kisielowskich, ktorzy według opisu pra-
wa pospolitego do zapłaczenia pogłownego
należą spisany die vigesima nona Junij
anno 1662. Naprzod we wsi Ostromęczy-
nie Tymosz Szopa gospodarz, pasierb,
chłopiec, gospodini osob cztery, Komecz
gospodarz, syn y żona osob trzy, tamże
komornic dwie, Kondrat, żona y dziewczka
osob trzy, Hruska żona y syn osob trzy,
Wasko Zadomik y żona komorą mieszka-
ją osob dwie, Chwiedia komornica, Gło-
wacki z żoną osob trzy, Luba komornica,
Iwan owczarz gospodarz, żona, synow
dwoch y corka osob trzy, Michał Pawlu-
czyk, żona, synow dwuch y corka osob
pięc, Wasko Pawluczyk gospodarz, żona,
parobek y dziewczka osob cztery, Metenka
gospodarz, żona y corek dwie osob cztery,
Gierelka wdowa sama iedna Chwiedka
Gołąb z żoną
Omelian Chomik, żona y parobek osob
trzy, żona y Zienicha ko-
mornica, Łuczka gospodarz, żona, syn y
dziewka samoczwart, Jarosz gospodarz z
żoną samowtor, Misko Stolarczyk gospo-
darz, żona, dziewczka samotrzec, Samuyło
Antonik gospodarz, żona, braciey dwuch,
matka, siostra, Iwan Gałan żona y matka
komorą mieszkają, nie nie sieją, samotrzec,
Konon z bratem, matka y dziewczka samo-
czwart, Klim Ontonik gospodarz, żona y
dziewka samotrzecz, Walko Chomik gos-
podarz, żona, parobkow dwa, chłopiec y
dziewka samosost, Liminicha ogrodnica y
syn samowtor, Parafin gospodarz, żona,
syn, corka samoczwart, Plebanik sierota z
żoną samowtor, Krzysz gospodarz, żona,
matka, samotrzecz, Kornisz gospodarz, żo-
na, syn, dziewczka samoczwart, Tereczyha
wdowa z corką komorą mieszkają samo-
wtor, Bartosz Zdan z żoną y dziewczką sa-

motrzec, Stefan Mielnik gospodarz y żo-
ną, zięć z żoną y corką samopięt, Bondar
stary sam z żoną y dziewczką samotrzec.
We wsi Chłopkowie Nazaruk z żoną lozuy
samowtor, Wasko Żuk, żona, siostra, sa-
motrzec, Bakalo gospodarz, żona, zięć z
żoną y corka samopięt, Tymosz Durlka z
żoną y dziewczka samotrzec, Bobelo gospo-
darz, żona, parobek, dziewczka samoczwart,
Iwan Gielita gospodarz, żona, syn, dziew-
ka samoczwart, Chwedor gospodarz, żona
y siostra samey samotrzec, Dmiter Żuk
z żoną samowtor, Harasim Gieleta z żo-
ną samowtor, Naumik Srożec ogrodnik,
żona, brat samotrzec, Halonka ogrodnik z
żoną samowtor, Bieduk Siemion gospo-
darz, matka, brat samotrzec, Miskowa z
synami dwiema samotrzec, Chwiezicha
wdowa ogrodnica z corką samowtor, Da-
niło, żona, syn dziewczka samoczwart, u
swieszczennika Ostromeckiego dziewczka
parobek, pastuch samotrzec.

Wies Kisielow.

Fegiel, żona, brat, matka samoczwart,
tegoż siostra komorą piątą, Karpiuk gos-
podarz, żona, parobek samotrzec, Pluta z
żoną y parobek samotrzec, Hofub z żoną
samowtor, Strocza wdowa y dziewczek dwie,
samotrzec, Hawryło Strzelka gospodarz z
z żoną y dziewczka samotrzec Hryc Ciesla
z żoną samowtor, Misko Wołoszyk gospo-
darz, żona, synow dwa, czorka samopięt,
u tegosz gospodarza komornica szosta,
Mic z żoną samowtor, Muzyło gospodarz,
żona, dziewczka samotrzec, Janczyha komor-
nica y Maczkowa druga, Tymosz z żoną
komorą mieszkają samowtor, Magdziuk
gospodarz z żoną, syn z żoną, młodzienow
dwoch, dziewczek trzy, osob w domu dzie-
więć, Malec gospodarz, matka, siostra
samotrzec, Philip gospodarz synow trzy,
dziewek trzy, osob siedm, Jakub Kraszow-
ski Kastell. Podlaski mp.

. Xiądz Jan Zaleski
proboszcz
Paweł Sosnowski prezbiter czerkwie Ost-

romoskiej ręką swą. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus suprascripti offerentes personaliter comparentes regestrum suprascriptum connotationis personarum medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi, prout est veraciter conscriptum, nec quidquam celatum, comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Parafia cerkwi Chotyckiej do Łosie należyta.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Manuel Olifrowicz, praezbiter ecclesiae rithus graeci Choticensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis inferius ingrossatum, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum, tum generosi Pauli Kochowski, notarii Woznicensis itidem subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, ut sequitur, tali:

Wieś Choticze.

Naprzód dwor. Pan Paweł Kochowski z panią swoją, czeladzi dwoje, Frąc y mamka samoczwart, Jakub Żukowski sługa Woyciech myśliwiecz, Wasil kozak, Nestor myśliweczyk, piekarz Iwan z corkami dwiema, y z synami dwiema samopiet, Jakuszowa z synem samowtor, Stecowa Kowalowa sama iedna, Usia Hrycowa samowtor, Kuryanowa Koticha z corką samowtor, Smalowa Iwanowa z corką samowtor, Jachimowa z Secheniową samowtor, Tymosz Onisczuk z żoną samowtor, Michał Kasutik z siostrą samowtor. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus laboriosi Samuel Mazar et Tymos Olisczuk personaliter comparentes inhaerendo constitutioni regni regestrum suprascriptum, prout est fideliter conscrip-

tum, nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante,

Wieś Swinarow.

Wasko Gumieczuk, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Hryc Łachum z żoną samowtor, Kornilo Łysik, żona, brat, parobek; dziewczka samopiet, Kondrat Malolij, żona, synow trzy, synowa y czorka osob siedm, Makar Troczuk z żoną y parobek osob trzy, Olisiei Lisczuk, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Onton Liszik piwowar, żona, syn, corka, parobek, dziewczka samoszost, Stelan Marcinik, żona, synow dwa y czorka osob pięć. Dom pana Konstantego slachecki w Swinarowie. Pan Remian Konstanti, rodziciolka, żona, dziewczka, parobkow dwa, trzeci chłopiec osob siedm, tamże Jakub Kołodziej w komornym mieszka z żoną y z corką samotrzec, Daniło Muraczyk z żoną samowtor, Mikołay Starczuk z żoną samowtor, Fedor Ondroszyk z żoną y dziewczką samotrzec, Iwan Mateczuk z żoną, syn, corka samoczwart, Olisiei Zacharczuk, rodziciolka, corek dwie samoczwart, Jakim Malofik z żoną samowtor, Wołosz Paszyrzyk, syn y corka, parobek samoczwart, Paweł Rozłaniuk, rodziciolka, bratow trzy osob pięć . . .

. . . Wasko Hulik, żona y rodziciolka samotrzec, Jasko Paszinik, żona y dziewczka samotrzec, Piotr Kasporzik, żona, bratow dwa y bratowa osob pięć, Mikołay Onaczko kucharz, Harasim piwniczny, Tymosz piwowar osob dziewięć. Poddani: Masleyk Siemion, brat, parobek, dziewczka samoczwart, Iwan Parafinik, rodziciolka, bratow dwa y dziewczka samopiet, Philip Jaczkowicz, żona, syn, czorka samoczwart, Hryc Porada z żoną samowtor, Iwan Surma, synow dwa, synowa synowiecz, corek dwie, parobek osob siedm, Panas Misiuk y żona, brat y dziewczka osob pięć, Hryc Polayko, żona, synow dwa, corek dwie osob pięć, Jarosz Pituch z żoną sa-

mowtor, Makar Szawuł z żoną samowtor, Samuel Mazur, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Jędrzey Kudela, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Kunach Kudela, żona, parobek samotrzec, Stec Polayko, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Tymosz Soltyszka, żona brat samotrzec, Oniszko Holik, żona, dziewczka, syn samoczwart, Waszko Frączuk, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Mikołay Ostapik, żona, dziewczka samotrzec, Więczko Oliszcuk, żona, syn, czorka samoczwart, Tymosz Oliszcuk, żona, syn, dziewczka samoczwart, Piotr parobek y dziewczka samotrzec, Kalisz Kuchta sam ieden, Chwedor Sawuł, żona, synow dwóch y corka samopiet, Tymosz Szupilo, żona y syn samotrzec, Mikołay Bilczuk z dziewczką samowtor, Chwedor Matczuk, żona, synow dwa y dziewczka samopiet brat, dziewczka, parobek samopiet, Iwan Jachimik, siostra, brat samotrzec, Jakim Dziubik, rodzicielka, siostr trzy y parobek samoszost, Stefan Kralka z żoną samowtor, Gregier z żoną samowtor, Melian Swirydziuk, żona, parobek samotrzec, Zeszun Mochnik, żona, zięć z żoną, parobek, dziewczka samoszost, Kuryanowa Straskowa y corek dwie, syn, samoczwart.

Ogrodniki komorniki: Matiy Matczuk z żoną samowtor, Iwanowa Dukowa z matką y siostrą samotrzec, Weremi Troczuk sam ieden, Maximicha z synem samowtor, Prokopicha z corkami dwiema samotrzec, Szupilo Seko z corką samowtor, Ichnat Bilczuk z żoną y dziewczką samotrzec, Iwan Patrzik z żoną y z corką samotrzec, Marina Koziratka sama iedna, Waszkowa Budyczka Muraczyk, rodzicielka y bratow dwa osob cztery, Kurian Muraczyk, rodzicielka, brat samotrzec, Iwan Muraczyk z żoną y corką samotrzec, Iwan Wasiuczyk sam ieden, Stefan Kobec, żona, corka, syn, samoczwart, Dalimon Sieczuk y żona samowtor, Ustin Czolżik, żona, syn, parobek, dziewczka Samopiet, Borys Palikop, żona y syn samotrzec, Siemion Lisik z żoną samowtor, Hawryło kowal z żoną y corką sa-

motrzec. Ogrodniki, komorniki, ubostwo: Iwan Kuczera żona y czorka samotrzec, Siemion Kozolupik z siostrą samowtor, Iwan Josko z żoną samowtor, Trochim Marcinik z żoną samowtor, Maxim Marczuk z żoną samowtor, Mikołay Troczuk z żoną samowtor, Iwan Sayko z żoną samowtor, Paszinik Iwan, żona, syn samotrzec, Iwan Kasporzik z corką samowtor, Parafin Troczuk z żoną samowtor, Iwan Galaszik z żoną samowtor, Jędrzey Starczuk, żona, brat samotrzec, Jakimowa Wocia, synow dwa y corka osob cztery, Iwanowa Barbara, Hasia Zulanka osob dwie, Stepanicha Czabanowa sama iedna. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Hryc Kunasiek et Omelian Lasczuk, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum connotationis supra ingrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Wozniki folwark.

Naprzod gospodinia woznicka, dziewczka do posług, owcarz Jędrzey, żona iego y corka, syn, drugi Jakub owcarz, trzeci pastuch Siemion y chłopiec Marcin osob dziewięć, Wołosz młynarz woznicki, żona y parobkow dwa osob cztery.

Wies Czuchleby.

Jacko Paluszik, żona, corka, parobek osob cztery, Jędrzey Martyn, żona y dziewczka samotrzec, Piotrowa z matką samowtor, Stepan Hryczuk z żoną samowtor, Olisiey Turyk, żona, corka, parobek, dziewczka osob pięć, Hryc Ichnatuk, żona, rodzicielka, bratow dwa osob pięć, Paweł Wołasik z żoną samowtor, Siemionowa. samowtor, Demian Hrycuk z żoną y parobkiem samotrzec,

Wasko Ondrzyk z żoną y dziewczką samotrzec, Simko Zartyszik żona y synow dwa osob cztery, Maxim Jackowik, żona, parobek dziewczka, osob cztery, Iwan Szelpuk z żoną samotrzec, Martyn Krawczuk z żoną y parobkiem samotrzec, Weremiy Krawczuk, żona, syn, parobek osob cztery, Makar Syczuk, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Olisicy Hiczka, żona, syn, parobek, dziewczka, osob pięć, Doroszowa Melacha, synow dwa y corek dwie osob pięć, Martin Paluszik z żoną samowtor, Jendrzey Paluszik z żoną samowtor, Martyn Papczyk, syn, corka osob trzy, Maxim Meszkowski, żona, synow cztery y synowa osob siedm, Kołczyńska Pawłowa z corką y parobkiem samotrzec, Chwedor Jędrzyk, żona y dziewczka osob trzy, Chwedor Brusczyk, synow dwa y dziewczka osob cztery, Piotr Bilunik z żoną y synem samotrzec, Kondrat Reszotczyk z żoną samowtor, Siemion Gula z żoną y dziewczką samotrzec, Iwan Omelianczuk, rodzicielka, parobek, siostra osob cztery, Ichnat Steczuk, żona y syn osob trzy, Jendrzey Kowal y żona y syn osob trzy, Iwan Cholewa z żoną samowtor, Piotr Kornilik, żona, synow dwa osob cztery, Kornilo Gumienczyk, żona, dziewczka parobek osob cztery, Makar Doboszik żona, syn, corka osob cztery, Olisicy Doboszik, żona, corka osob trzy, Iwanowa Owezarzowa z siostrą samowtor, Juchnikowa Nazarka z siostrą samowtor. Ogrodniki, komornice, ubostwo. Hryc Wołosz z żoną corką samotrzec, Onac żołnierz z żoną samowtor, Mazurka Juchwienia sama jedna, Panaszowa Maruszka z corką samowtor, Kondrat Zdun z żoną samowtor, Oxiuticha Teodora sama jedna, Natik Pawiel sam jeden, Piotr Sołoniczuk z siostrą samowtor, Teodora żona pastuchowa sama jedna, Hawryłowa Maryna z synem samowtor. Katerina Demianowa, Kołbaszicha Marina, syn, corek dwie osob pięć, Kornilo Woszczęczuk z żoną y corką samotrzec, Jaskowa młynarzowa z synem samowtor, Nastacha Szelpaczicha sama jedna.

Wies Dziecioly.

Terech Kucik, żona, dziewczka samotrzec, Timosz Kucik, żona, corek dwie, osob cztery, Ulawonicha Waska y synow dwa osob trzy, żona, czorka, zięć z corką osob siedm, Chwedor Kokunik z żoną samowtor, Jaryk Iwan, żona, rodzicielka osob trzy, Małaszik Demianik, żona, syn, corka osob cztery, Wasko Bębmarz, żona y syn osob trzy, Iwan Kokun żona, dziewczka, samotrzec, Fedor Sacuk, żona, corka y syn osob cztery, Mikołay Sacuk, żona, dziewczka. Ogrodniki, komornice: Macko Rytel, żona z corką samotrzec, Wawrin Greziuk, żona samowtor, Kurian Koleła z żoną samowtor, Matłowa wdowa Chmieliowska, Jakub Tkacz, żona, syn, rodzicielka osob pięć.

Wies Ławy.

Parafin Karpos, żona, synow dwóch, synowa, osob pięć, Jarosz Oleszczuk, żona y dziewczka osob trzy, Iwan Oleszczuk, rodzicielka, żona, brat osob cztery, Łukasz Paszko z żoną samowtor, Chwedor Korał, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Mikołay Skusik, żona, rodzicielka, parobek, dziewczka osob pięć, Mikołay Matczuk z żoną samowtor, Kurian Korał, żona, synow dwa, osob cztery, Paszko Paszkielik, syn, corek dwie osob cztery, Orzeł Iwan, żona, syn, corka osob cztery, Matiy Wołosz z żoną samowtor, Paweł Karpik, żona, rodzicielka osob trzy, Hryc Jakubik z żoną samowtor, Oleksza Makaryk, żona, rodzicielka y brat osob cztery, Hlib Kasaralik, żona, synow cztery y dziewczka osob siedm, Kopyryian Korczuwczyk, żona, rodzicielka, brat y dziewczka osob pięć, Paweł Turyk, żona, rodzicielka, parobek osob cztery, Wawryn Turyk, bratow dwa y siostra osob cztery. Poddani imści pana Milewskiego podstolego Drohickiego. Jędrzey Kotyk z żoną z siostrą samotrzec, Okszuta Pasczyk, żona, parobek osob trzy, Klim, żona y rodzicielka osob trzy. Ogrodniki: Olexicha Kazaralikowa, syn y corka osob

trzy, Iwanowa Karpichowa z corką samowtor, Owdziłowa Kobeowa, Stec Welgusz. Wołoszowa Demianowa.

Wieś Chlewki.

Stephan Kornilik, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Piotr Kornilik, żona, rodzicielka, parobek, dziewczka osob pięć, Pasko Karpik, żona, brat, syn, bratowa y corka osob szesć, Fedor Dzindzik, żona, brat, dziewczka osob cztery, Plin Baran, żona, parobek osob trzy, Michał Koziel, żona, bratow dwa, żona bratnia, siostra, rodzicielka osob szesć, Stepan Ustinik, żona, zięć, corka, parobek osob pięć, Iwan Dzindzik, żona, synow dwa, corek dwie osob szesć, Troc Deniszik, żona, synow dwa osob cztery, Iwan Maczuk, żona, rodzicielka, bratow dwa osob pięć, Waszko Krusczyk, syn, corka y druga corka osob cztery, Zaniuk Michał, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Moysey Onusezyk, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Iwan Miedz-wik rodzicielka, syn, synowa y drugi syn, dziewczka osob szesć, Manuel Olifrowicz prezbiter Choticki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Ohsiey Juczyk de villa Czuchleby, Timosz Kocik de Dziecioly, Kurian Koralik, Hliba Kasaralika de villa Ławy, inhaerendo legibus . . . connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum, necque quicquid celatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Wieś Zienie imsci pana Milowskiego. Pan Raczynski podstarosci, pastuch y dziewczka, Iwan Krawiecz, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Hryc Stok z żoną samowtor, Hryc Wiecka, żona, corka, osob trzy, Fedor Maximik, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Kurian Pasczuk, żona dziewczka, osob trzy, Matiy, żona, matka bratow dwa, parobek, dziewczka osob siedm Maxim Haynik, żona, brat, parobek, dziew-

ka osob pięć, Mielian Kiy, żona, dziewczka osob trzy, Los Fiedoryk, żona y dziewczka osob trzy, Hryc Wroblewski, żona, matka, parobkow dwa osob pięć, Makar Wroblewski żona, synow dwa, corka, parobek osob szesć, Wawryn Gurenczak żona, corka, parobkow dwa osob pięć, Dawid Chomik, żona, synow dwa osob cztery. Ogródniki: Marusza Litwinianka z corką samowtor, Jacea Chomina y druga Uxima wszystkich osob cztery. Manuel Olifrowicz prezbiter Chotycki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosus Makar Wroblewski, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum, prout est fideliter conscriptum nec quicquam celatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsam adiuvente.

Wieś Huslew.

Napiżod dwor Huslewski, dziewczek dwie, trzeci pastuch, aręndarz żyd, żona, zięć / żoną y dziewczką osob pięć, Chwedor Kus-cik, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Dmiter Sakowicz, żona, rodzic, parobkow trzy y dziewczka osob siedm. Piotr Lewa-czyk, żona, syn, synowa y corka osob pięć, Danilowa Podziaczycha y synow dwa osob trzy, Martin Wawryniuk z żoną y rodzicielką samotrzeć, Jędrzey Dynko z żoną samowtor, Faly Muzyka z żoną samowtor, Boriszok Petrzyk z żoną samowtor, Kondrat Borysik z żoną samowtor, Fedor Szczekunik, żona, parobek y dziewczka osob cztery, Hryc Szczekunik, żona, rodzicielka y dziewczka osob cztery, Iwan Hubezyk, żona, rodzicielka, parobek, dziewczką osob pięć, Onton Tartinik z żoną samowtor, Hryc Oliszczuk z żoną samowtor, Dmiter Hubezyk z żoną samowtor, Fedor, żona, syn, parobkow dwa y dziewczka osob szesć, Iwan Wolechoczzyk, żona, rodzicielka osob trzy, Paszko Tartinik, żona, synow dwa y dziewczka osob pięć, Wasko Szparunik z żoną samowtor, Siemion Oknieczycz . . .

. . . y rodzicielka i Stefanicha Jednooczyna, syn y żona, Makarowa Lewaczukowa z corką samowtor, Brukacz Ondriy z żoną, Kurian Krawiec z żoną, parobkiem y z corką, Hryc Kowal z żoną y siostrą, synem y corką, Jusi y Daniluk y z synem, Wasko Matysuk z żoną, parobkow dwa y corka, Wawryn Łaszczuk z żoną y parobkiem, u Matiya Bołbika synow trzech, corka, parobek y dziewczka, Stephan Kuszik z żoną, corką y synem, Andrzej Swiec z żoną, corką y synem, Iwan Lewaczuk z żoną y synem, Stefan Kruczyk z żoną, parobkiem y dziewczką, Leon Hrinczuk z żoną, synem y corką, Trochimowa Swidrikow z siostrą samowtor, Siemion Wercil z żoną, Isakij Holowczyczki z żoną, rodzicielką y siostrą, Sidor Kiszczik, rodzicielka, brat y siostra, Wawrinik z żoną, Iliasz Hawrilik, żona, brat, rodzicielka y siostra, Simonik Micko, żona, rodzicielka y brat, Paweł Gumieny żona, syn y corka, Iwan Kabaczyk, żona y siostra, Olisiei Wiunuk y żona, Kalich Romaczuk, żona y dziewczka, Wasko Kopik, żona, parobek y dziewczka, Jakub Boiarzyn, żona, parobek, dziewczka, Jasko Kopik, parobek y dziewczka osob trzy, Wawrzynowa Golicha z parobkiem y dziewczką, Simon Gola, żona, rodzicielka y dziewczka, Iwan Makarczuk z żoną, Siemion Dulka z żoną, parobek y corek dwie, Jakub Stolarz z żoną y rodzicielką, Onton Pekarec, żona, corka y syn, Matiy Pekarczyk z żoną, Mikita Koczubik, z żoną Kopyrian Łobik, żona, rodzicielka y corka, Dmiter Kopik z żoną y parobek, Jacko Zawadzki z żoną, Chwedor Kalniczyk z żoną. Ogrodniki, komornice ubostwo, Iwanowa Saykowa z corką, Onusczanka Stecowa Kopicha, syn y corka, osob cztery, Olezczukowa Iwanowa Marcinowa, Koszutikowa Iwanowa z corką, Siemion Bastwa z żoną, Kurian Colkienik Jacko Łukianik z żoną, Błazey owczarz z żoną, parobek y dziewczek dwie, Hubczykowa Iwanowa.

Wieś Wolka.

Iwan Kuptik, żona y syn y corka, Timosz Kuptik, żona y syn, Potap Ilnacik, żona y corek, dwie, Chariton Gonraczuk, żona, syn, dziewczka y drugi syn, Andrzej Sosik z żoną y corek trzy, Timosz Słoduszka, żona, rodzicielka, parobek y dziewczka, Kopyrian Kuzmik, żona y parobek, Stepan Guzik z żoną, Jasko Dmitruk, żona, parobek, dziewczka, Matiy Klimiuk z żoną, rodzicielka y parobek, Pilip Iwanik z żoną y corek dwie, Moysey Guzik z rodzicielką, Trochim Kondracik z żoną y rodzicielką, Stepan Tomczyk z żoną, syn, corka, parobek y dziewczka, Klim Romaninuk, żona, rodzicielka, parobek y dziewczka, Stecowa Nedilczyna z corką, Wakulik, Danilo, Matiy . . . y dziewczka, Jarosz . . . z żoną, brat, bratowa z siostrą, Dmiter Czuik, żona y corka, Iwan Pawluczuk, żona, rodzicielka, Mikołay Salmucha z żoną, parobek, dziewczka y pastuch, Ogrodniki, komornice ubostwo, Iwan Dziuk z żoną, Stec Weniuk z żoną, Marina Jekda Macko Rak z żoną, Olona Zolnierka, Hapa Samczyna, pastuch Wasko.

Wieś Ondroszki.

Strona Katolicka. Pan Paweł Baliczki z żoną, syn y corka, wnuczek y synowa pani Woyciechowa Baliczka z wnuczką, pan Paweł Baliczki Stupa z żoną y corek dwie, pan Wawrzyniec Pruszinowski, żona, syn y corka, Zielinski Mikołay z żoną w komornym mieszka u Baliczkiego Stupy.

Strona Ruska, co należy do pana Milewskiego do Bachar: Kunach Bozyk z żoną, syn y corek dwie, Martinowa Bozikowa, syn y corek dwie, Stanisław Masar, żona y dziewczka, Jędrzey Seluch, żona y syn, Mikołay Kopyrianik z żoną y dziewczka. W teyże wsi imsci pana starosty poddani: Lewko Seluk, żona, rodzicielka y syn, Michał ogrodnik z żoną, pana Milewskiego—Panas Szeluk żona, rodzicielka, pastuch Dmiter wszytkiej wsi. Z rozkaza-

nia pana y pasterza mego iasnie przewie-
lebnego iezomsci xdza Jana Michala Po-
ciecia, episkopa Włodzimierskiego y Brzes-
kiego, prototronego metropoliey Kiow-
skiej y wszytkiey Rusi etc. ten register
zwerdlicowałem z majątnosci iezomsci
pana starosty Mielnickiego, do którego
się ręką moją podpisuję P. Walerian Po-
ray praezbiter Mielnicki, Manuel Olifiro-
wicz praezbiter Choticki. Circa quam
porrectionem in continenti coram eodem
officio et actis praesentibus capitanealibus
castrensis Mielnicensis personaliter
comparens laboriosus Nicolaus Konriciuk
inhaerendo logibus et constitutionibus reg-
ni regestrum suprainsertum connotatio-
nis personarum, prout est fideliter con-
scriptum nec quidquam celatum, medio
corporali iuramento ad imaginem Cruci-
fixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Chri-
sti passione ita ipsum adiuvante.

Mszana.

Ad officium et acta praesentia capita-
nealia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens venerabilis Onisiey Fiedorowicz,
praezbiter ecclesiae ritus graeci villae
Mszanensis, obtulit et reproduxit eidem of-
ficio praesenti regestrum connotationis per-
sonarum in villis Mszana, Krzywosniety
Didkowskie, Siliwonki, possessioni magni-
fici capitanei Drohicensis et generosi
Cosnowski subiectis, tum in villa Kopce,
Harafosty generosi Vladislai Cosnowski
atque in villa Nieznane . . .
possessioni generosi Stephani Kuczyński
subiecti post praestitum prius juramen-
tum fidelitatis conscriptionis ad inducen-
dum et inscribendum in acta praesentia
capitanealia castrensia Mielnicensia de
tenore tali:

Reiestr spiszenia pogłowsczyzny we
wsi Mszaney. Naprzod ociec . . .
. . . żona, matka, siostra, dziak, paro-
bek, chłopiec y pastuch osmioro, Iwan
Perczuk, żona, tescza, parobek y pa-
stuch, Hawryło Balczuk żona, mat-
ka, siostra, parobek y chłopiec, Sie-

mion Parczuk, żona, matka y corka, Olexa
Kuryanik z żoną, Fiedko Kasztan, żona,
parobek, Maxym Jarmoszyk, żona syn y
swiecz, Mikołay, żona, syn, Martyn Zdun,
żona, corka y chłopiec, Fiedor Smietich
żona, syn y corka. Onton Przysłupa, żona,
corka y chłopiec; Makar Predaluk, żona,
matka y syn; Kuzma Kolotoczuk, żona y
corka, Matus Czayka, parobek y siostra,
bracy trzech z żonami wszyscy, Jasko
Przysłupa, żona, matka, parobek. Poddani
pana Cosnowskiego: Siemion Kalanczuk,
żona, matka y brat z siostrą, Mikołay Pi-
lipik, żona, synow trzy y corka, Siemion
Serheik, matka, parobek, dziewczka, pastuch
Serhey, Jędrzey, żona y synow dwa, Simon
Pilipik, żona, syn y corka, Hryc Pilipik,
żona, brat, Sozont Zdunczyk, żona y syn,
Patiy Zdunczyk, matka y brat Kornornicy:
Stefan Jarmoszyk z żoną, Soca Mozyczycz-
ka z siostrą Iwan pastuch, bratowa y
dziewcka, Maryna Dmitrzycka corek ma-
trzy, Polaska Kowalkowa, syn y corka,
Maryna Matyszanka, Olona Ihnatianka y
chłopiec, Zaca baba stara, Oloma Łay-
kowna z corką, Chwieda Przynałoyka, Ma-
ryna Kurianikowa.

Wieś Krzywosniety.

Fiedor Czeczal z żoną, syn, parobek,
dziewcka y swagier, Zachariasz Wakulik,
żona y parobek, Paweł Hrysczuk, żona y
dziewcka, Iwan Mazun z żoną, parobek y
dziewcka, Wasil Łosczyk, żona, matka, pa-
robek y chłopiec, Fiedor Bohdarik, żona
y synow dwa, Iwan Onusezyk z matką y
brat, Protas Marciniuk, żona y dziewczka, Ja-
kub Marciniuk, żona, parobek y dziewczka,
Stanisław Boiczuk, syn, żona, parobek,
Iwan Boiczuk z żoną, Fiedor Wierbiczyk
z żoną, matka, parobek, Ihnat Staszyk z
matką y dziewczka, Michał Zayczuk z żoną,
Naum Dralik, matka, brat, dziewczka, Da-
niło Lewonik z żoną y dziewczka, Stefan
Kowal matka, siostra . . .
Iwan Czayka, żona y synow dwa, Olexa
Krewik z żoną, Marcin Zwada z żoną,
synow dwa y niewiestka, Paweł Mikitik

z żoną, Harasim Zaniuk, żona, parobek y tescza, Wasil Kowal z żoną, y synow dwa, Demian, Denisik, żona parobek, dziewczka, Sawa Maczkowicz żona, y syn, Hryc Woyt, żona, synow dwa, corka y dziewczka, Kurian Czyżik z żoną, Simon Bohdanik, żona, synow dwa, Alexander Danilik, żona y dziewczka, Stefan Buhroy, żona, parobek, Jędrzey Markucik, żona, syn, matka, dziewczka, Marko Markac, syn, żona, matka y drugi syn, dziewczka, Danilo Przystupa z żoną, Siemion Ichnatik, Karp Czyczuk z żoną y dziewczka, Wasil Makaryk, żona, corek dwie, Jachim Rak, żona, parobek; Dmiter Panasik, żona, parobek, dziewczka, Hleb Haczenia, żona, synow trzy y dziewczka, Hryc Przystupa żona, parobek, Paweł Kruk z żoną y ociec, Mikita, Bohdan, żona, synow dwa, corek dwie. Komornicy: Stephan Dziaduszik z żoną, Samoc Kolhan y corka, Hanna Matyszicha y syn Iwan Szastun z żoną, Hanna Haracianka, Olona Harasimowa y z dziewczką, Paraska, Hrysczycha z z dziewczką, Hanna Hrysczycha, Parasea Samocicha, Fiederezyk Siemion z matką, Jowa Kuldoszycha z dziewczką, Jara Siemienicha, Jaguieszka Mołodczanka, Fieda Zioliczycha.

Wieś Didkowskie.

Dwor imsci panawoiewody Podlaskiego.

Piotr Catecki podstarosci. Grzegorz Konieszy, gospodyni, syn, dziewczka, pastuchow dwa osob siedm. Poddani: Lewon Reketa z żoną y dziewczka, Fiedor Panasik, żona y syn, Jozeph Ułaszyk, żona, synow dwa, synowa, corek dwie y parobek, Hawryło Sadunik, żona, synow dwa, corka, Konach Horoszyk, żona, ociec, zięć y corka, parobek, pastuch, Hryc Sczerbaczek z żoną y corka, Michał Hołowaczyk z żoną y synem, Katarina Janczycha, parobek y dziewczka, Thomasz Gieziuk z żoną, zięć y corka, Michał Ławczyk, żona, parobek, dziewczka, Dawid Dideczuk, siostr dwie, Makar Bielka, żona, parobek, Stephan Kunczyk z żoną y corką, Iwan Dziaduszik, żona parobek, dziewczka, Iwan Łunecz,

żona, synow dwa, dziewczek dwie y pastuch Hryc Holewa z żoną y z corką Fiedor Cizik, żona y dziewczka; Mikolay Łasezyk, żona, syn y corka, Wasil Zuczyk, żona y syn, Kurian Orgalek, żona y matka. Komornicy z tężże wsi: Fiedor Szat y corek dwie, Marina Paszkowa, syn y corka, Anna Taraszowa z corką, Fiedor Łoweiczuk, Wierk Hołowaczyk, Chroł Trubik, żona, matka y siostra.

Wieś Siliwonki.

Naprzod Siemion Kuryanik, żona, syn y corka, Zaran Mikicik, żona y dziewczka, Mikita Josczyk, żona, matka, brat, corek dwie, Martyn Kuiczyk y żona, Ondruch Pauluczyk, żona, y syn, Paweł Adamik, żona parobek y dziewczka, Iwan Koldun żona, syn y corka, Jozeph Adamik, żona y syn, Grzegorz Adamik żona, corka, syn, Mikita Łukaszik, żona, parobek y dziewczka. Iwan Przystupa, żona y corka. Komornici: Sidor Skwaryk, Stefan Kikut, żona y corek dwie, Dorota Stasiowa y corka, Gres Woycik, żona y corek dwie, P. Kochowski n. Woznicki mp. Onisym Fiedorowicz swieszczennik Mszanski. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Maxim Jarmoszik de Mszane, Paulus Hrysczyk de Krzywosniety, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum supra ingrossatum, prout est fideliter connotatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wieś Kopce imsci pana Cosnowskiego.

Mikita z żoną, synow dwa, corka y parobek. Chariton Zamiuk z siostrą, Mاتی Szupilik z żoną, Siemion Sokulik, żona, syn y corka, Michał Łupik, żona, matka, parobek, dziewczka, Paweł Szapilo, żona, synow trzy, Łukasz Stupaczyk z żoną, Timosz Gumienny, żona, parobek, Karp Wawdziszik z żoną, Wasil Ligczik, braci

dwa y siostra, Paweł Panka, żona, synów dwa, córka, dwiewka, parobek, Les Pauczuk, żona, parobek, dziewczka, Serhey Pauczuk, żona, syn y dziewczka, Konach Pyz z żoną y corek dwie, Hryc Pysczuk z żoną, synów cztery y synowa, corek dwie, Onton Boryszik, żona, brat, chłopiec, dziewczka, Dmitr Jarmoczik, żona y córka, Paweł Miskowicz, żona y dziewczka, Ostasz Mischuk, żona, synów dwa, synowa, chłopiec y dziewczka, Chwiedko Stupaczyk, żona, pastuch, dziewczka, chłopiec, komornica jedna

Wies Harafosty.

Naprzód Panas Skwara, synów dwa y synowa, Iwan Hreczan, żona, córka y dziewczka, Paweł Struczyk, żona y matka, Iwan Hrusczyk z żoną, Mielian Boryszik, żona, syn, synowa, córka, parobek, chłopiec pastuch, Olexa Zbieraczyk, żona, corek dwie y dziewczka. Komornicy: Siemion Skwarzyk, Paraska Kaldasanka, Maryna Kobczycha.

Wies Juniewiczze.

Naprzód Jędrzey Czarnowasik, żona y syn, Mikołay Sczurczyk, żona y matka, Konach Marczyk, żona, parobek, dziewczka, Hryc Sewczuk, żona, matka, brat y córka, Jacko Orokało, żona, syn, chłopiec, dziewczka, Suprun Zyczyk, żona, syn y dziewczka, Makar Oknisczyk, żona, syn y chłopiec, Oniszko Perczuk, żona, corek dwie y brat, Stefan Woytik, corek dwie y syn, Siemion Bozuska, żona, Paluszyk Mielan, żona y córka, Timosz Worgul, żona y córka, Wakula Wasinczyk, żona, syn y córka, Mikołay Miciuk, żona, synów trzy y dziewczka, Panas Hreczan, żona, parobek, dziewczek dwie, Maxim Wołczyk, żona y syn, Onton Matuszik, żona, syn, córka. Komornici: Piotr Herka z żoną, Dawid Solokosz y syn, Kuzma Byczyk z żoną, Matysz, Kruk, żona y córka, Maryna Radczycha y dziewczka. Władisław Cosnowski mp. Onisim Fiedorowicz swieszczennik Mszanski. Circa

eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castronsibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Mikita de Kopce et Harafosty et Gregorius Sawczuk de Juniewiczze, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum supra scriptum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Prosnowo iegomsci pana Kuczewskiego.

Paweł Łuba, parobek, Jędrzey Gęsik, żona, corek dwie, Piotr Gęsik, żona, parobek, dziewczka. Siemion Olyszka y chłopiec, Dmitr Prokopik z matką, Mikołay Joreczyk, żona, parobek, dziewczek dwie, Mielan Borodulik żona y parobek, Kurian Bolbeiczuk, żona, synów dwa, Wasko Sernik, żona y dziewczka, Wasil Łobik, żona, bratów dwa y dziewczka, Piotr Boryszik, żona, syn y córka, Małosz Manczuk, żona y siostra, Siemion Sokolik, żona, matka, braci dwa y dziewczka, Makar Tchorzyk z żoną, Suprun Jaroczik z żoną, Jascko Boryszik, żona, syn, Zachariasz Torczyk, żona, synów dwa y synowa, Denis Jarocik, żona, zięć z żoną y corek dwie, Lewko Lewociuk, żona y dziewczka, Wasil Kozluk, matka, brat, siostra y dziewczka, Fiedor Kuczyk, żona y siostra, Hawryło Horolczyk

Prokop Kozlik z żoną, Martin, żona y syn. Komornici: Marina Ledczanka, Danilo Naro-iuk z żoną, Hapa Horolczycha y z córka. Simon Kaczyk, żona, syn y dziewczka.

Wies Nieznane.

Radko piekarz, żona, matka, braci dwa, parobek, dziewczka, pastuch, Panas Pasczuk, żona, brat, dziewczka, Jarosz Jacenko, żona y syn, Iwan Jacenko z żoną, Jaczko Przystupa, żona, syn, dziewczka, Tymosz Kosciuczyk, matka, braci dwa, Jarosz Danilik, żona, synów dwa y córka, Kuzma Przystupa, żona, synów dwa y dziewczka, Jakim Szarniuk, żona y syn,

Demid Klepka, syn, corka, parobek, pastuch, Mielan Kleszuk żona y syn.

Wies Piecniki.

Paweł Miniawski z żoną, Danilo Borysik y parobek, Paweł Haponik.

Wies Waskowa Wolka.

Martin Kowal, żona, syn, parobek, dziewczka, Hryc Holadczyk, żona, corka y chłopiec, Jasko Holadczyk żona, corek dwie y syn, Hawryło Nikonik, syn, zięć z żoną y dziewczka, Paweł Maculowski, żona, corka y syn. Komornicy: Paweł Czeszik z żoną, Waszko Holobczyk z żoną.

Wies Myleyki.

Wotosz Leszuk, żona, syn, corek dwie y parobek, Jędrzey Rak, matka, corek dwie y pastuch, Mikolay Opieczyk, żona y chłopiec, Panas Rak, żona, syn, zięć z żoną, Iwan z żoną, matka, braci dwa, corek dwie, Stephan Kuczewski possessor Mostowski mp. Onisy Fiedorowicz swieszcznik Mszanski. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Borys Rudzki de Prosnowo, Jarosius Malec de Nieznane, Piechniki, Mileyki et Waskowa Wolka, inhaerendo legibus et constitutioni regni super veram revisionem et fidelem connotationem personarum in villis supra dictis existentium, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comproba-verunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Szpaki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Zaleski, praepositus Łosicensis, commendarius protine Gorccensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum conscriptionis capitum in villis Spaki, Kornica et Rudka sacrae regiae maiestatis, ad capitaneatum Łosicensem spe-

ctantibus commanentium, manu propria admodum reverendi patris praepositi Łosicensis, commendarii Gorccensis et magnifici capitanei Mielnicensis Łosicki subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Rejestr spisania osob we wsi Spakach do starostwa Łosickiego należącey. Polwark: Szlachetny Grzegorz Miskiewicz, Anna gospodini solwarkowa, Hryc wiinnik Jac, żona iego, Dimitr owezarz, Iwan parobek, Szawka parobek Piotr pastuch. Poddani: Thomek Niemezyk krawiec, żona Wowda, Grzegorz syn, Mien Szarczuk, Anna żona, Maryna dziewczka, Wawryn Kolenczenia, Anna żona, Kornilo Cielko, Maryna żona, Simon Dasezyk komornik, Marcin Kadlubik, Katarzyna Jaltuszanka komornica y Lucia corka, Woyciech syn, Jan Łasuczenia, Hasia żona, Stanisław Niemezyk, Anna żona, Piotr brat, Woyciech Bałamucik, Maryna matka, Simanova wdowa, Grzegorz Chraśczyk, Marina żona, Maryna komornica, Siemion Bierunik, Barbara matka iego, Dorotha Dominiecha wdowa, Kazimierz zięć, Jagnieszka żona, Woytko Chraśczyk, Chwieda żona iego, Simon brat, Zophia siostra, Chwieda dziewczyna, Jaszko Wielba, Zophia żona, Anna komornica, Bartosz Kiszczik, Katarzyna żona, Zophia żona, Piotr Buratynski, Maryna żona, Katarzyna Kudicha wdowa, Anna corka iey, Polaska corka, Simon Zorczyk, Uscima żona, Marcin brat, Anna dziewczyna, Appa komornica, Chwiedko parobek, Barbara Sporycha wdowa, Marcin syn, Piotr Cherubin Nastacha żona iego, Zophia Jwankowa komornica, Sonia corka iey, Kuzma Łuczyk, Zienia żona, Myszko Borzyk, Anna żona, Awryło brat, Uxima żona, Jaszko Sporka, Maryna żona, Maryna siostra Woyciech Woycik, Paraszka żona, Grzegorz brat, Mikolay Dominik, Maryna żona, Andrzej syn, Korniz pastuch, Anna żona, Chwiedor Warecki, Palaszka żona, Siemion syn, Alexander syn, Iwan syn, Ma-

ryna corka, Marcin Zarobski wdowiec, Alexander Szyszka, Chwieda corka, Jaszko Swierbielko, Maryna żona, Łukas Sida, Maryna żona, Iwan syn, Stephanowa wdowa, Iwan syn, Wakulich wdowa . . . żona, Maryna matka żony iego, Teresza Kalinowski, Chwieda żona iego, Awryło brat, Awryło parobek, Siemion Jaroczenia, Niestor syn, Andrzej syn, Chwiedor syn, Anna corka, Oreszka corka, Deresko Jaroczenia, Maryna Matka, Maciej syn, Dimitr syn, Waszko syn, Hapa corka, Maryna corka, Iwan Chwiedorenia, Polaszka żona iego, Katarzyna . dziewczka, Paca corka, Maryna matka, Iwan Swiec, Nastacha żona, Paca siostra, Paraphin swagier, Andrzej komornik, Chwiedko Protaszyk, Pasia żona, Chwieda corka, Maxim Pieczonczyk, Kondrat Swiedulenia, Nastacha żona, Pauluk Kruczyk, Appa żona, Maryna corka, Prosa corka, Konach Mucha, Katarzyna żona, Nastacha corka, Zien Nazonik, Anna żona iego, Maryna komornica, Iwan Panaszuk, Appa matka, Michał syn, Anna corka, Maryna corka, Dmiter Woycik, Maryna żona, Zophia matka, ale barzo chora, Maryna corka, Ryc chłopiec, Jaczko Sledaszka, Appa żona, Iwan Haczenia, Jowa żona, Oxiuta syn, Wienko syn, Katarzyna corka, Oreszka komornica, Polaszka Sewczowa wdowa, Mathias Oleszko, Antoni syn, Zienia żona iego, Ihnat syn, Maryna corka, Chwiedko Swiec, Jowa żona, Omielian parobek, Dmiter, Marka, Alszka żona, Awryło Kruczyk, Maryna żona, Barbara matka, Zien Jachimiuk, Katarzyna żona, Polaska dziewczka, Marcin Putel, Maryna żona, Sewerin Steczonia, Jaca żona, Andrzej Pyszyk, Jaca żona, Maryna komornica, Marcin Mucha, Maryna corka, Piotr zięć, Nastacha żona, Woytko Kuka, Maryna żona, Anna corka, Maryna corka, Hryc Pezyryk, Marina żona, Natauka corka, Krystyna corka, Misko Krysiuk, Appa żona, Maryna Hryhorowa wdowa, Siemion syn, Chwiedor syn, Iwanowa wdowa komornica, Hryc Kusnierz, Maryna żona

Alexi syn, Prokop Machwieyko, Jaca żona, Polaszka corka, Jachim Kondracik, Katarzyna żona, Klim siostrzeniec, Borys Trocik, Uxima żona, Chwiedor chłopiec, Pawel Tuptalik, Maryna żona iego, Piotr Steczyk, Jagnieszka żona, Awryło brat, Jaca żona, Karp Zapislik, Paraska żona, Chwiedka Bykowski . . . żona, Jaczko Szuta, Jaca żona, Tymosz syn, Iwan syn, Maryna siostrzenica, Chwiedko Luczyk, Anna żona, Chwiedor Troczyk, Maryna żona, Pasia matka, Lewko swagier, Ilasia Hczanka, Troc Omielianik, Maryna żona, Waszko Bartoszyk, Katarzyna żona iego, Zien Mierzaczki, Jaca żona, Krystyna corka.

Wies Koruica.

Pan Maciej Bobrowski urzędnik, pani Jadwiga Bobrowska, slach. Piotr Biehowski czeladnik, Ewa mamka, Poddani: Chrol owczarz, Chwieda żona, Hryc pastuch, Jasko pastuch, Jakub Czeczunik, Uxima siostra, Simon Jaroszyk, Marina matka, Simon parobek, Jurek parobek, Marina dziewczka, Marcin chłopiec, Lecz Szymanik, Marina żona, Uliana matka, Stanisław brat, Uxima dziewczka, Iwan parobek, Antoni parobek, Grzegorz Rozczynka, Marina żona, Appon Moskalik, Chwieda żona iego, Grzechia wdowa, Uxima corka, Weremiej Baraniuk, Raina żona, Zophia matka, Simon, Iwan y Kalieli bracia, Chwietko Baraniuk, Zophia żona, Iwan parobek, Anna macocha, Jarosz Baniuk, Oreszka żona, Polaszka matka, Paca corka, Dmiter parobek, Oreszka wdowa, Łukas syn, Mikołaj Chorąży, Prosa żona, Uxima synowa, Wasko Sakowicz, Oreszka żona, Trochim brat, Simon Słoduszka, Hasia żona, Matiej syn, Wawryn syn, Melania komornica, Awryło syn, Wakuła Nauczyk, Katarzyna żona, Zienia dziewczka, Nastasia Liszenska, Oreszka młynarka; Ihnat zięć iey, Appa żona iego, Andrzej brat, Jakub syn, Jaszko syn, Wasko Weremczik, Anna żona, Paweł syn, Maryna Ladyscyna komornica, Appa corka, Jowa corka, Artich owczarz, Dorota żona, Leez syn, Jakub syn, Jaczko.

Chromczyk, Jadwiga żona, Ihnat Chwietko, Marcin bracia, Melania dziewczka, Andrzej Skworka, Nastacha żona, Prokop syn, Anna żona, Anna Maratinowa, Marina corka, Anna komornica, Chwiedko Sienczyk, Marina żona, Waszko brat, Andrzej Walendzik, Polaska żona, Dorotha matka, Jan brat, Jan parobek, Paweł Potomik, Zophia żona, Grzegorz parobek, Paweł Walendzik, Jadwiga żona, Wawryn brat, Zophia Michał brat parobek, Katarzyna dziewczyna, Marcin Bohdanik, Jan brat, Maryna siostra, Maruszka siostra, Paweł Bohdanik, Maryna żona, Marcin komornik, Marina Jaka Sowisowa, Uxima corka iey, Jan Walendzik, Dorotha żona, Maryna matka, Janko Walendzik, Jaka żona iego, Chrye Kuczuk, Milacha matka, Jakub brat, Andrzej Kozolub, Borys syn, Uliana corka, Maryna wdowa, Awryło syn, Marina komornica, Bartosz Nienartowicz, Oreszka żona, Andrzej komornik, Miszko Sztochnienko, Katarzyna żona, Klim chłopiec, Matiey Skwarczyk, Uxima żona, Matrona komornica, Sak syn, Awryło Markowicz, Jaka siostra iego, Maciey Staszczyk, Melania żona, Marcin syn, Anna corka, Marcin Stephanik, Waszko Szaszczyk, Hasia żona, Michał Raczynski, Marina matka iego, Jan brat, Chwiedko brat, Nastacha wdowa, Omelianowa wdowa, Maxim syn iey, Harasim Sporka, Jowa żona, Jakub Romanik, Nastacha matka, Appa Gmicka, Hasia corka, Jasko Kozolubik, Marina żona, Andrzej parobek, Waszko Poszelek, Uliana żona, Andrzej Kozik, Anna żona, Chwiedko Krawiec, Marina żona, Chwieda dziewczka, Awryło Sezygłowicz, Hasia żona, Uliana komornica, Hasia komornica, Panas Kulik, Ewa żona, Waszko syn, Jadwiga komornica, Waszko Kowal, Chwieda żona, Joakim Kowalik, Hasia żona iego, Ilko parobek, Maczko Kowal, Proscia żona, Mikołay syn, Katarzyna corka, Katarzyna Wawrzyncowa komornica, Benedikt Jachimik, Hasia żona, Saczycha wdowa, Chwieda corka, Anna corka, Mikita syn, Ty-

mosz Abrahamowicz, Monia żona, Paraska corka, Jaczko Kozik, Marina żona, Michał syn, Marina komornica, Sak Abrahamowicz, Maryna żona, Maryna komornica, Maryna komornica, Iwan Zaniewicz, Zophia corka, Uxima corka, Hrye Zaniewicz, Chwieda żona, Raina matka, Marcin Sporka, Katarzyna żona, Jaczko Kalika, Maryna żona, Wakula syn y dziewczka, Rzedka, Suprun Banieczki, Marina żona, Łukasz syn, Suprun ociec Zenia, Mikołay Kuczabik, Uxima żona, Jasko Kuczabik, Anna żona, Michał Kuczewski, Katarzyna żona, Simon syn, Marina corka, Jaszko parobek, Polaska dziewczka, Jaszko Niezanka, Anna żona, Sebastian syn, Michał syn, Grzegorz Niezanka, Zophia żona, Grzegorz parobek, Simon Kalużny, Polaska żona, Marina siostra, Marina komornica, Marina corka iey, Tomek Chłusik, Paraska żona iego, Anna Kulaszka wdowa, Jarosz zięć iey, Anna żona syn komornik, Maciey Saulik, Anna żona, Jaszko Saulik, Helena żona, Jasko Rozey, Jadwiga żona, Anna Rolicha wdowa komornica, Iwan chłopiec, Anna żona, Wowda corka, Jasko krawiec, Jagnieszka żona, Jagnieszka Kaluzna wdowa, Wawryn syn, Maryna, Paweł Nosowicz, Maryna żona corka, Chwiedor zięć, Nastacha corka, Katarzyna corka, Miszko Biernacki komornik, Tomek syn iego, Małgorzata komornica, Andrzej syn, Iwan Rozczyuka, Chwieda siostra, Jakub brat, Hasia wdowa komornica, Omielian Saulik, Zophia żona, Maryna corka, Jaszko Han, Chwieda żona, Jawa dziewczka, Jasko Kuczewski, Maryna żona, Polynka komornica, Stanisław Łozinka, Raina żona, Miszko Klimik, Nastacha żona, Jaczko brat, Samuel Kondracik, Krystyna żona, Maryna komornica, Olesiey Awrylik, Wowda żona, Anna siostra, Jasko Ozimek, Polonka żona, Mikołajowa wdowa, Maciey Mikołaj, Dorota żona, Jaszko syn, Parafin Kuczewski, Nastacha żona, Marcin Kuczewski, Chwieda żona, Maryna corka, Chwiedor parobek, Jaszko Dmitryk, Katarzyna siostra, Anna

corka, Jakub Przyczyn, Nestacha żona, Polaska corka, Anna corka, Maryna corka, Kondrat Małyszka, Katarzyna żona, Chwieda siostra, Jaskowa Zakalinska, Jaszko syn, Anna corka, Marcin Zakalinski, Dorotha żona, Simon syn, Raina Czaplinska Chomina, Katarzyna corka iey, Tomek Golwiew, Marcin syn, Marina żona Marcina, Stephan syn, Tymosz parobek, Miszko Stephanik, Anna żona, Katarzyna komornica, Paweł syn, Chwieda komornica, Iwan Nowikowski, Chwieda żona, Alexander syn, Marcin Kulik, Zophia żona, Krystyna komornica, Jaszko Balas, Anna żona, Grzegorz syn, Wasko Moznik, Zophia żona, Chwieda siostra, Waszko Kalbaska, Maryna żona, Woytko Moznik, Olesia żona, Maryna Borkowska, Iwan syn iey, Maryna komornica, Anna komornica, Choma Popowicz, Katarzyna matka, Michał syn, Parafin Buczynek, Oreszka siostra, Maryna siostra, Jaca komornica, Saszko Blasczyk, Wasko brat iego, Hryc Siechowicz, Anna bratowa, Marcin Smak, Maryna żona, Zophia corka, Andrzej syn Iwan . . . Uliana żona, Piotr syn, . . . komornica, Iwan syn, Chwiedor Benko, Maryna żona, Michał parobek, Jaca dziewczka, Iwan Benko, Proska żona, Oreska matka, Chwiedor brat, Piotr parobek, Alexi kowal, Alska żona, Maciej syn, Zophia żona synowa, Piotr parobek, Hasia komornica, Chwiedor Benko, Pasza żona, Jasko parobek, Marina siestrzenica, Maryna Wielgowska komornica, Hryc Wielgowski, Jowa żona iego, Nikifor Januszyk, Tymosz Januszyk, Tomek Januszyk, Andrzej Szimeczyk, Ewa żona, Iwan Wienczuk, Anna żona.

Wies Rudka.

Folwark. Maciej Domanski gospodarz w folwarku, Michalko Spakowicz parobek, Jaszko Szokar drugi parobek, Katarzyna gospodini, Barbara dziewczka, Appa dziewczka. Poddani: Jan Kowal, Jadwiga żona, Piotr parobek, Maryna dziewczka,

Jaszko pastuch, Simon Rudkowski, Paraska żona, Mouka dziewczka, Anna Jaroczka komornica, Anna corka iey Jarockiey, Jan Dzielak młodzieniec, Paweł Dzielak brat iego, Jagnieszka siostra ich, Jasko Szutyryk służy w Popławach u pana Kazimierza Popławskiego, Oreszka żona iego Szutorika, Raina corka, Andrzej Krysiuk, Maryna żona iego, Grzegorz Kudyn, Anna żona iego, Wawrzyniec syn, Woyciech Emerik Mleczo starosta Mielnicki, Łosicki starosta mp. Xiadz Jan Zaleski probosz Łosicki commendarz na ten czas Gorecki mp. Circa quam porrectionem registri supra ingrossati coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensis Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Severin Steczyk et Chwiedko Bykowski do Szpaki, Gregorius Niczanka, Joannes Balizik de Kornica, Joannes Kowal, Gregorius Kudyn de Rudka, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum supra insertum, prout est fideliter connotatum nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Parafia Gorecka.

Wies Gorki et Grusniewo.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Zaleski, praepositus Łosicensis, commendarius protunc Gorecensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villis inferius specificatis commanentum parochiae suae Gorecensis vigore constitutionis anno praesentis sancitae, tum post praestitum juramentum coram perillustri et admodum reverendo domino officiali per Podlachiam in villa Czeberaki parochiae Gorecensi subiecta fideliter cum revisione omnium et singularum personarum utriusque sexus in praesentia personarum in-

fra nominatarum factum, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Regiester parafiey Goreckiey spisany na wybieranie pogłownego przez xiedza Jana Załęskiego na ten czas commendarza Goreckiego d. 27 iunij 1662.

Grusniewo.

Jegomosc pan Jan Niomiera stolnik Podlaski, ieymse pani Alexandra Niemierzyna stolnikowa, jegomosc pan Jerzy Niemiera syn, im. panna Niemierzanka Joanna Czeladz: slach. Nicolay Wasinski sluga, slachetny Jan Galecki sluga, slachetny Pawel Gluchowski chłopiec, slachetna Jadwiga Michalowska panna służebna, slach. Ewa Krynska dziewczyna, slach. Jagnieszka Zarebianka dziewczyna, Chwieda Chwiedorowna mamka Dorotha kucharka, Iwan Litwinek chłopiec. Łukasz pastuch. Poddani: Andrzej Ochrymik, Nastacha żona iego, Appa corka, Pałaska corka, Kasian drugi poddany, Maryna żona.

Gorki.

Jan Kowal stary wdowiec, Simon syn, Helena żona tego syna, Adam parobek rzedny, Uliana dziewczka rzedna, Thomek ogrodnik, Barbara żona, Grzegorz syn, Woyciech syn, Math. syn, Jadwiga corka, Małgorzata corka, Tomas Nasilowski komornik, Katarzyna żona iego. Xiadz Jan Zaleski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Thomas Ogronnik, inhaerendo constitutioni regni regestrum supra insertum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvaute.

Ostromęczyn.

Pan Jan Wasowski urzędnik, slachetny Andrzej Moziczki czeladnik, slach. Dorotha Lipczyna gospodini, Jakub chłopiec syn, slach. Dorotha Chybowska, Sienko gumieny, Oreszka żona iego, Iwan parobek, Makar pastuch, Zaionc Paluch pastuch. Xiadz Jan Zaleski probosc Łosicki, commendarz na ten czas Gorecki.

Falaticze.

Jegomosc pan Jan Orzeszko wdowiec, pan Archiles syn, im. panna Jaczynta Orzeszkowna, im. panna Feliciaanna Orzeszkowna, slach. Grzegorz Padkowski czeladnik, drugi slach. Grzegorz czeladnik, Pawluczek woznica, Stapko pastuch, slach. Jadwiga Terlikowska gospodini, Jagnieszka Sieleczka kucharka, Anna Rudawska dziewczyna, slach. Krystyna Wyczolowska dziewczyna. Poddani: Konach Kowalczuk, Wowda żona iego, Ichuat syn, Makar syn, Maryna corka, Sobek młynarczyk, Maryna żona, Siemion parobek, Waszko Ohryczyk, Nastacha Waszkowa stara, Hrycowa wdowa, Jakub Faleiuk, Faleiowa matka Maryna, corka tey Faleiowej Jowa, druga corka Jakubowa wdowa, Iwan Skrobun, Jewa żona tego Skrobuna, Stephan syn, Sobek syn, Nastacha dziewczka rzedna, Marcin Naydziehoryk, Oreszka żona iego, Danilo syn, Jaca corka, Maryna dziewczka rzedna, Jaszko Kowal, Maryna żona, Philip parobek, Panas chłopiec, Wowda dziewczyna, Stephan Łaszczuk, Maryna żona, Jarosz, Appa żona, Condrat Ostasiuk, Maryna żona, Chwiedor brat, Jaca dziewczka rzedna, Steczko Sidoryk, Zophia żona, Maryna corka, Sak Chwiedoczuk, Alska żona iego, Konach syn, Wowda corka, Philip Saczuk, Chwieda żona, Jaszko chłopiec, Wawrys młynarz, Anna żona iego, Antoni syn, Anna corka, Jachim parobek, Proska komornica, Słowicia corka iey, Chwieda komornica, Maryna Skrzypkowa komornica, Paraska komornica, Jewa komornica, Zo-

phia Czernicza, Anna corka iey, Maximo-wa komornica, Maryna Woyciechowa ko-mornica. Przy tym szpizowaniu byli Jan Kowalczuk, Sak Chwiedaczuk. Xiadz Jan Załęski probosc Łosicki, commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem registri suprascripti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Iwan Kowalczyk et Sak Chwiedoruk supra scriptum regestrum, prout est fideliter connotatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Palatycze.

Jegomosć pan Mikołay Orzeszko stolnik Mielnicki, iey mosć pani Marianna Orzeszkowa stolnikowa Mielnicka, Theophil Orzeszko syn, pan Jan Orzeszko syn, panna Zophia Orzeszkowna corka, panna Anna Orzeszkowna corka, panna Joanna Sieleczka służebna, ślach. Stanisław Kosowski sługa, Samsonek mastalerz, Jasko parobek, Omielian parobek, Stanisław cie-sła, Zophia żona, Jan chłopiec tego cie-sła syn. Poddani: Waszko Jarmoszik, Katarzyna żona, Polaska siostra, Tymosz brat, Uliana dziewczka. Iwan Szawczuk, Marina żona, Waszko brat, Maryna dziewczka, Marko Zieniuk, Nastacha żona, Chwiedko syn, Katarzyna żona tego syna, Baldey, syn, Philip syn, Miszko Kososieczczyk, Anna żona, Michał syn, Anna żona tego syna, Barbara dziewczka rzedna, Zienia komornica, Maryna corka iey komornicy, Choma Weszeło, Polaska żona iego, Katarzyna wdowa, Wowda corka, Siemion Przychodzien, Paraszka żona, Zienia dziewczka, Darka komornica, Chwiedor Tarty-szyk, Anna żona iego, Nastacha dziewczka rzedna, Siemienicha wdowa, Jowa corka, Wowda corka, Radko Prokopik, Iwan brat iego, Uxima siostra, Appa siostra, Chryc Litwin, Uliana żona iego, Denis wozny, Katarzyna żona iego, Damian brat, Zien Przystupezyk, Paraszka żona, Wasz-

ko brat, Iwan brat, Chwieda dziewczka, Miszko Jakubik, Anna żona iego, Anna corka, Andrzej Jakubik, Maryna żona iego, Marina corka, Wroszka corka, Hryc syn, Maryna Makarowa komornica, Wowda komornica. Przy spisowaniu byli iego-mosc pan Mikołay stolnik Mielnicki, Daniel Niestereczyk wozny y Miszko Kosciuczyk. Xiadz Jan Załęski probosc Łosicki, commendarz na ten czas Gorecki. Et in continenti circa eandem porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Daniel Niestereczyk et Nicolaus Kosciaczek, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum connotationis personarum villae huius Palatycze, prout est fideliter conscriptum nec quidque celatum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente, cum obloquencia eiusdem praepositi Łosicensis, commendarii protunc Gorecensis.

Czeberaki.

Jegomosć . . . oblationem suprascripti praepositi Łosicensis commendarii Gorecensis scribatur oblata ut supra.

Jegomosć pan Stephau Orzeszko sędzia Mielnicki, ieymosć pani Marianna Orzeszkowna sędzina Mielnicka, panna Wierzchowska służebna, ślachetny Jan Ty-siewicz, ślach. Jan Tchorzewski, ślach. Jakub Wyrzykowski, ślach. Hieronim Podgorski, ślach. Paweł Lubaszewski chłopiec, ślach. Jan Purowicz skrzypek, ślach. Jan Lisowicz skrzypek, Waszel Maskalus, Piotr krawiecz, Magdalena żona iego, Anna dziewczka rzedna, Dorotha Tarasowa stara gospodini, Jadwiga kucharka, Krzysztoph tkacz, Łukasicha pracka, Łukasz pastuch, Marcin chłopiec broniówłok, Wasieczek chłopiecz broniówłok, Roman chłopiec co posługuie tkacowi, Siemion co iagnięta pasie, Marcin Tiborowski młynarz, Nastacha żona iego, Miszko parobek, An-

na dziewczyna, Iwanko Trykało, Katarzyna żona, Hryc parobek, Appa dziewczka, Iwan chłopiecz, Olesiey Sienczuk, Jadwiga żona iego, Chariatyn chłopiec, Chwieda corka dziewczyna, Hads Horosczuk, Jowa żona, Iwan syn, Choma syn, Appa corka, Jowa dziewczka rzedna, Chomina wdowa, Iwan syn iey, Andrzej syn, Chwietko syn, Szawka syn, Stefan Lisowiecz, Uxi-ma żona iego, Maryna komornica, Zenia komornica, Jaszko Wasiuczyk, Maryna żona iego, Maxim ze Mszaney, Kulina żona iego, Mikita syn, Anna dziewczka, Kon-drat Lisowicz, Katarzyna żona iego, Ma-ryna dziewczka, Jaszko Podkowa, Jowa żona iego, Chwieda dziewczka, Andrzej Kli-muk, Pałaska żona, Waszko syn, Maryna corka, Chwiedko Lesnik komornik, Pa-laska żona, Marcin z Niemceik, Ustima żona, Anna matka tey Ustiny, Mielacha dziewczka rzedna, Kornilo Lesuch, Chroł krawiec, Nastacha żona, Darka dziewczka, Chroł Tarasczuk, Maryna żona, Maryna corka, Grzegorz swiec komornik, Oreszka żona iego, Iwan Spakowski komornik, Anna żona iego, Paszko Pacht, Chwieda żona iego, Awryło parobek, Oxiuta Skrzy-wrzniet ogrodnik, Marina żona iego, Seze-pan Zyla ogrodnik, Marina żona iego. Xiadz Jan Zaleski probosc Łosicki com-mend. na ten czas Gorecki. Et in conti-nenti coram eodem officio et actis prae-sentibus capitanealibus castrensibus Miel-nicensibus personaliter comparentes labo-riosi Sawko et Maxim subditi de villa Czeberaki, inhaerendo constitutioni novellae ratione Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis iuxta rotham in consti-tutione descriptam iuramentum corporale praestiti sunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wyrzyki.

Ad officium et acta praesentia capita-nealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joan-

nes Zaleski (*ut supra scribatur*) obtulit (*ut supra scribatur*).

Pan Woyciech Wyrzykowski Dobro-dzieczyk, Damian parobek, Jagnieszka dziewczka, Makar chłopiec bronowłok, An-drzej Spakowski poddany pana Woycie-cha Wyrzykowskiego, Anna żona iego, Sonia wdowa komornica, Chwieda corka iey, pan Stanisław Wyrzykowski, slach. Paweł Terlikowski parobek, slach. Anna Wyrzykowska gospodini, Anna dziewczka rzedna, slachetny Piotr Wyrzykowski, Jad-wiga żona iego, slach. Dorotha Wyrzy-kowska wdowa, slach Woyciech Trębicki, Elżbieta Trębicka żona tegoż, Maciey Dzielak, Zophia wdowa matka iego, Do-rotha wdowa, corka iey Jagnieszka wdo-wa, corka slach. Barbara Wyrzykowska, Saczuk, Zophia małżonka iego, Zuzanna siostra, Krystyna siostra, Jachim parobek, slach. Maciey Buyno, Katarzyna żona ie-go, Marek syn, Jan syn, Kazimierz syn, Maryna corka, slach. Maciey Wyrzykow-ski, Jadwiga żona iego, Maryna Panaszo-wa komornica, slachetny Woyciech Wy-rzykowski Długosz, Maryna żona, Maryna matka, Stanisław Duczyk, Anna żona ie-go, Maryna komornica, slach. Elżbieta Tysiewiczowa, slach. Woyciech Wyrzy-kowski Piotrowicz, Maryna corka iego, slach. Jan Wyrzykowski Piotrowicz, slach. Jan Wyrzykowski Nalewaykowiez, Kata-rzyna żona, Jagnieszka matka, Maciey parobek, Zachariasz pastuch, slach. Stani-sław Markowicz, Jan Nowosielski, Kata-rzyna żona, Dorotha siostra iey, slach. Wencesław Wyrzykowski Dutkowiez, Do-rotha żona, Jan synowiecz, Anna dziewczka służebna, Stanisław Swiderski, Anna Wy-rzykowska żona, Elżbieta corka, Krystyna corka, slach. Paweł Wyrzykowski, An-drzej Wyrzykowski, Sezesna Wyrzykow-ska siostra, slach. Krzystoph Wyrzykowski, slach. Paweł Wyrzykowski, slach. Adam Wyrzykowski, Anna Wyrzykowska żona, slach. Jan Wyrzykowski, Katarzyna żona, Marcin syn, Grzegorz syn, Walenty syn, Elżbieta, corka slachetny Woyciech Wyrzy-

kowski Gizluk, Zophia żona
Wyrzykowska, Jan Wyrzykowski, Waw-
rzynezuk, Elżbieta żona, Anna córka, Mary-
na Wyrzykowska Drażykowa, Maryna córka,
Anna córka, Zophia komornica, słach. Ja-
kub Wyrzykowski Walentowicz, Marianna
małżonka jego, Jan syn, Dorotha córka,
słach. Stanisław Wyrzykowski, Jagnieszka
córka, Marianna, córka Marcin Wyrzykow-
ski Dragowicz, Ewa żona, Woyciech syn,
słach. Andrzej Obrapalski, Katarzyna ma-
łżonka, Katarzyna córka, Anna córka, Zo-
phia córka, Mikołaj parobek, slachetny
Woyciech Wyrzykowski Kalinka, Barbara
żona jego, Dorotha Wyrzykowska, Anna
komornica, słach. Simon Wierzchowski,
Jadwiga żona, Paweł parobek, Chwieda
żona tego parobka, Uliana dziewczka, Zu-
zanna mianka, Stanisław pastuch, słach.
Anna Bartoszowa Wyrzykowska, Jadwiga
córka, słach. Elżbieta Wyrzykowska Koy-
sina, Marcin syn, Jagnieszka córka, pan
Alexander Łochowski, pani Teressa ma-
łżonka, Anna dziewczka rzedna, Jasko chło-
piec, Szymon poddany, Ewa żona jego,
Maryna Darka komornica, slachetny Jan
Wyrzykowski, Elena żona jego, Leszko
parobek, Połaszka dziewczka rzedna, słach.
Adam Wyrzykowski, Maryna żona, Kazi-
mierz syn, Katarzyna córka, Anna córka,
Simon wnuk Lipinski, słach. Maciej Tu-
rebołski, Elżbieta żona jego, Zophia córka,
Marianna córka, Raina córka, Iwan paro-
bek, słach. Mikołaj Wyrzykowski, Raina
małżonka, Jan parobek, Katarzyna dziew-
ka, Maxim komornik, Zophia żona jego,
słach. Woyciech Buyno, Dorotha siostra,
Zophia Wyczolkowska, Jakub parobek,
Maryna Ostrowska komornica, słach. Jan
Trębiczki, Marcin Trębiczki, słach. Stani-
sław Wyrzykowski Sączuk, Katarzyna Wy-
rzykowska, panna Marianna Wyrzykowska.
Przy spiszowaniu byli ci słach. Mikołaj
Wyrzykowski, slachetny Maciej Buyno,
slachetny Woyciech Wyrzykowski, słach.
Adam Wyrzykowski. Xiądz Jan Zaleski
probose Łosicki commendarz na ten czas
Gorecki. Et in continenti coram eodem

officio et actis praesentibus capitanealibus
castrensibus Mielnicensibus personaliter
comparentes nobiles Mathias Buyno et
Albertus Wyrzykowski Sakowicz regestrum
supra ingrossatum, prout est fideliter con-
scriptum, medio corporali juramento ad
imaginem Crucifixi Passionis Jesu Christi
iuxta rotham in constitutione descriptam
in facie officii praesentis comprobaverunt,
Deo et sancta Jesu Christi passione ita
ipsos adjuvante.

Noszowo.

Ad officium et acta praesentia etc. ad
oblationem eiusdem praepositi Losicensis
... *scribatur ut supra nihil mutato*, in villa
Noszowo commanentium personarum, cu-
ius series verborum talis:

Pan Woyciech Głuchowski urzędnik,
słach. Andrzej Gogolski celadnik, Iwan
Baiarczuk chłopiec gospodarz,
Marina żona, Grzegorz syn, pastuch, Ma-
ryna pastuch Maciej Malecz-
ki, Iwanko mastalerz, Uliana siostra. Pod-
dani: Marcin Litwezyk, Jaca żona, Jacz-
ko syn, Maryna córka, Troc Kaplanik ko-
mornik, Maryna żona, Marcin Płaszek,
Jadwiga żona, Simon parobek, Anna dziew-
ka, Jagnieszka siostra tego gospodarza.
Chwieda wdowa Łaczkowa, Uxima córka,
Appa córka, Iwan Hordeinuk, Ewa żona
jego, Halimon Sowonik, Anna żona, Appa
matka, Krystyna siostra, Misko Buxik,
Wroszka żona, Maryna matka, Olesiej
Ihnatyk, Zophia żona, Anna siostra, Jacz-
ko chłopiec, Siemion Huk, Polynka żona,
Jaszko Kuczek zięć, Katarzyna żona,
Dorotha Josczyńska komornica, Prokop
Wołoszik, Chwieda żona, Hasza komornica,
Pietruk chłopiec, Iwan Łobacz, Omielian
syn, Ułasz syn, Jowa dziewczyna, Waszko
Nicopoczyk, Siemion brat, Uliana siostra,
Choma komornik, Appa żona, Anna dziew-
czyna, Katarzyna praczka dworska, Omi-
lian Mickoszik, Nastacha żona, Jachym
brat, Wawryn zięć, Uxima żona tego zię-
cia, Chariton Perziulik, Ustina żona, Na-

tawka matka, Piotr swagier, Nastacha siostra, Troc parobek, Jan Chodunik, Maryna żona, Maryna dziewczka, Panas parobek, Karp chłopiec, Iwan Maleszewski, Proska żona, Omielian syn, Iwan syn, Maryna żona Omielianowa, Pasza dziewczka, Tereszko Wołoszik, Paweł syn, Tymosz syn, Uxima corka, Appa corka, Hryc Chruszczyk, Natawka żona, Raina komornica, Iwan Makarczuk, Chwieda żona jego, Simon parobek, Katarzyna dziewczka, Nastacha dziewczyna, Hryc Szalczyko, Maryna żona jego, Chordey brat, Ustima corka, Iwan Bielak, Oreszka żona, Panas syn, Samuel syn, Samuel chłopiec rzedny, Maryna żona Panaszowa, Oniszko ogrodowy, Anna żona, Waszko syn, Maryna komornica, Ewa komornica, Maryna dziewczyna, Łowin Daczuk, Marina żona, Wasia corka, Stanisław Januczyk, Sonia żona, Harasim parobek, Stephan parobek, Maryna wdowa Borysicha, Paweł chłopiec, Wowda dziewczyna. Przetył spiszowaniu byli Marcin Ptaszek, Omielian Mickosik. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Martinus Ptaszek, Omielian Mikosik, inhaerendo constitutioni regni personarum prout est medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi passionis Christi in facie officii praesentis comprobaverunt . . . et sancta Jesu Christi passione ita ipsos . adiuvante.

Bukowice.

Ad officium et acta praesentia ad oblationem eiusdem praepositi Łosicensis etc. *scribatur ut supra nisi mutato* . . in villa Łosice etc. personarum commanentium de tenore ut sequitur tali:

Bukowicze folwark, Stachowa Raina Nowosielska gospodini folwarkowa, Marcin pastuch, Poddani: Kurko Sieniewik, Anna żona, Maryna matka, Hryc Naumik, Helena żona, Iwan Ciezyk, Ewa żona, Oresz-

ka dziewczka rzedna, Maxim Kizic, Jaca żona, Luba matka, Kuzina Plaskac, Anna żona, Paweł chłopiec rzedny, Jasko Sawczuk, Chwieda żona, Waszko Popik, Hasza żona jego, Makar syn, Iwan syn, Sak syn, Appa dziewczka rzedna, Mikita Sieniewik, Taca żona jego, Jadwiga matka, Halimon Strzynatka, Maryna matka, Anna komornica, Wawryn Mociuk, Chwieda żona, Hryc syn, Kondrat Moroszyk, Maryna żona, Iwan Romaniuk, Anna żona, Barbara dziewczka rzedna, Mikołaj kowal, Maryna żona jego, Iwan Setniczek, Nastacha matka, Siemion Romaniuk, Oreszka żona, Jaczko brat, Hryc Antonik, Anna żona, Katarzyna corka, Jasko Antonik, Oreszka żona, Maryna dziewczka, Tyszyńska wdowa, Katarzyna corka, Radko Przychodzien, Maryna żona jego, Szymon Nowak, Appa żona jego, Hryc Kowal, Roman brat, Nastacha dziewczyna, Thnat Hlawrylik, Maryna żona, Marina matka Hlawrylikowa, Anna matka zenina, Katarzyna dziewczka, Grzegorz parobek, Jaszko Hlawrylik, Appa żona jego, Kierko Popowicz, Anna żona, Siemion syn, Michał syn, Hryc Kierczuk, Maryna żona tego Kierczuka, Zien Pastuszczyk, Maryna żona, Piotr Opryseczyk, Anna żona, Proska matka, Jan Sowoniuk, Oreszka żona jego, Stephan brat, Dorotha żona, Jarosz brat, Dorotha matka, Iwan chłopiec, Waszko Zienczuk, Anna żona, Maryna matka, Namoyło Zienczuk, Uxima żona, Lewon parobek, Iwan Szawczuk, Nastacha żona, Roman Kowal, Appa żona, Mikołaj Osmolski, Maryna żona, Iwan syn, Jaczko syn, drugi Jaczko syn, Wowda starszego Jaczka żona, Appa dziewczka, Chwiedko Kowalczuk, Jadwiga żona, Olesiey Kowalczuk, Helena żona, Oniszko Gołgowski, Oreszka matka, Maryna dziewczyna, Hryc Zienczuk, Ulianna żona, Jachinka dziewczka, Piotr Nowak, Nastacha żona, Iwan Radezuk, Wowda żona, Makar chłopiec, Chwieda dziewczyna, Helena dziewczyna, Marcin Chworys, Maryna żona, Chwiedko syn, Iwan syn, Jaszko Szymanuk, Maryna żona, Chwiedko chłopiec,

Iwan Daczuk, Wowda żona, Osip zięć, Jace corka, Parafiu Sutuhk, Katarzyna matka, Trolim Dziemdyk, Wowda matka, Kierko chłopiecz. Przy tym spiszowaniu byli Wawryn dziesiątnik, Mikołaj Osmolski dziesiątnik, Jaszko Antonik, Wasko Chomik. Xiądz Jan Załęski probosc Łosieki commendarz na ten czas Goreczki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Nicolaus Osiadski, Laurentius Chomik, inhaerendo constitutioni novellae regestrum suprascriptum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali juramento in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Lesne.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia etc. scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosieński commendarii ut supra mutato, personarum in villa Lesne commanentium, cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Lesne, Jarmosz Obaczuk, Chwieda żona iego, Anna siostra, Andrzej Stelmazek, Anna żona iego, Michał syn, Zofia żona synowa, Paraszka dziewczka, Makar Szusezyk, Domka żona, Marcin Dziewiątko, Wowda żona, Katarzyna, Wowda dziewczka, Roman Jesiuk, Proscia żona, Hawryło chłopiec, Hawryło Chomik, Wowda matka, Anna corka, Maryna corka, Wawryn Adamiuk, Wowda żona iego. Przy spiszowaniu byli Makar Susezyk, Michał Stelmazko. Xiądz Jan Załęski commendarz na ten czas Gorecki. Et in continenti circa porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Makar Susezyk et Michael Stelmazuk inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprascriptum connotationis personarum, prout est

fideliter conscriptum, medio corporali juramento in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Koszelowka.

Ad officium... scribatur cum oblatione eiusdem nisi mutato, connotationis personarum in villa Koszelewska existentium etc. ut supra ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Koszelowka Jan Krotkowski, Barbara żona iego, Michał syn, Mikołaj Szusezyk, Małgorzata żona, Maryna corka, Wawryn parobek, Andrzej Kuczko, Maryna matka, Stanisław brat, Anna siostra, Andrzej Walczyk, Katarzyna żona, Walenty brat, Jadwiga siostra, Maciej chłopiecz, Andrzej Walczyk wdowiec, Grzegorz syn, Maryna żona iego, Woyciech Grzesienka, Marina żona, Mikołaj parobek, Jagnieszka dziewczka, Chwiedor chłopiecz, Szczepan Chudnik, Katarzyna żona, Simon syn, Maryna dziewczka, Iwan Bładinieć, Dorotha żona, Jagnieszka matka żony, Marcin Januszyk, Anna żona iego, Stanisław Tyńczyk, Hasza żona, Marcin syn, Nastacha Pogorzeczyczna wdowa, Dorotha corka, Jakub Januszyk, Maryna żona, Krystyna corka, Wawryn Zyska, Dorotha żona, Miszko Szymczyk wdowiec, Chwieda corka, Wawryn Chwiedczyk, Maryna żona, Piotr chłopiec, Wawryn Kinsa, Maryna żona, Walenty Kowal, Anna żona, Grzegorz syn, Iwan syn, Maryna corka, Jakub parobek, Nastacha kucharka. Przy spiszowaniu byli Walenty Szusezyk. Xiądz Jan Załęski, probosc Łosieki, commendarz na ten czas Goreczki, Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Valentinus Kowal et Nicolaus Szusezyk, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae juramento corporali in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam compro-

baverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante,

Wola Noszowska.

Ad officium etc. cum oblatione eiusdem praepositi nisi mutato, in villa Wola Noszowska commanentium ab hunc locum cuius tenor verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Wola Noszowska. Pan Jan Gulewski, pani Teresa Gulewska, Zophia mamka, Iwanek pastuch. Poddani: Mathias przychodzien, Hasza żona, Marcin syn, Maryna komornica, Jan Wiesniak, Magdalena żona, Miszko parobek, Marcin Słoboda, Dorotha żona, Wowda corka, Grzegorz syn, Parafin Sezerbaczyk, Szawko Radezyk, Wowda żona, Taca corka, Maryna corka, Miszko parobek, Karp Smalko; Sonia żona, Piotr chłopiec syn, Symon Kosczyk, Anna żona, Helena corka, Iwan Smalko, Arasim syn, Oreszka corka, Marina corka, Miszko Smalko, Hasia żona, Taca corka, Bartosz Chrosciel, Hasia żona, Dorotha Bartoszcicha, wdowa. Marcin syn, Barbara corka, Weremko Sowonik, Zophia żona iego, Anna Gowluczykowa wdowa, Jan Chybowski, Wowda żona iego, Iwan Suszcik, Barbara żona, Jarosz syn, Uxima corka, Lewko Brodik, Anna żona, Siemion brat, Maryna siostra. Przy spiszowaniu byli Lewko Radezyk, Marcin Wiesna. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki, commendarz na ten czas Gorecki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Lewko Radezyk et Martinus Wiosna, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis, iuxta rotham in constitutione descriptam comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Zalesie.

Ad officium et acta etc. cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis scribatur nisi mutato personarum in villa Zalesie commanentium locum, cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Zalesie, Maciej Boiarzyn, Katarzyna żona iego, Woyciech parobek, Stanisław chłopiec, Jagieszka corka, Łukasz Wistel, Dorotha żona, Anna matka, Grzegorz Słossarz, Krystyna żona iego, Marcin syn, Grzegorz parobek, Thomek syn. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter compars honestus Mathias Boiarzyn, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae, medio corporali iuramento in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Dubice.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis nisi mutato personarum plebeiarum in villa Dubicze commanentium etc. cuius tenor verborum sequitur talis:

Dubicze: Walenti krawiec, Zophia żona, Karp brat, Adam syn, Andrzej syn, Stanisław syn, Jan Janczuk, Zophia żona, Barbara matka, Anna corka, Jan chłopiec rzedny, Wawrzyniec Szereszko, Maryna żona, Piotr syn, Wawryn Szereszko, Jadwiga żona, Jan syn, Nastacha corka, Piotr Katycza, Jadwiga żona, Jakub parobek, Marina dziewczka, Woyciech Zysiuk, Jadwiga żona, Tymosz parobek, Maryna dziewczyna, Maciej Jaszczenia, Katarzyna matka iego, Maryna siostra, Iwan ciesla, Elżbieta żona, Andrzej syn, Kazimierz ciesla, Anna żona, Anna siostra, Zophia matka. Przy spiszowaniu byli Woyciech Zysiuk, Piotr Katycza.

Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Albertus Zysiak et Petrus Kutycza, inhaerendo constitutioni regni super veram revisionem et connotationem in praedicta villa personarum commanentium juramentum corporale ad imaginem Crucifixi exequuti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Kobylany.

Ad officium et acta ect. scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis nisi mutato, personarum connotationem in villa Kobylany commanentium etc. cuius tenor talis:

Wies Kobylany: Jegomosc pan Kazimierz Orzeszko, ieymosc pani Agatha Orzeszkowa podsędkowa Mielnicka, iegomość pan Wojciech Orzeszko. Czeladz, Slachetny Stanisław Iwanowski, slach. Laskowski, slach. Jassinski, Stanisław krawiecz, Mattias woznica, slachetna Kochanska stara pani, slach. panna Sokulska służebna, slach. panna Pocianka służebna. Jagnieszka kucharka, Ewa dziewczka rzedna, Katarzyna dziewczka, Jaszko pastuch, Appa żona tego pastucha, Jadwiga corka tegoż. Poddani: Andrzej Weremczuk, Maryna żona, Iwan syn, Nastacha dziewczka, Maciej Pinczuk, Anna dziewczka rzedna, Nastacha dziewczyna, Stephan parobek, Kondrat Kierad, Appa żona, Chwiedor syn, Maryna dziewczka, Trochim Sczygłowicz, Oreszka żona, Taras syn, Appa corka, Sawka Marciniuk, Chwiedor Marciniuk, Stephan Marciniuk, Iwan Marciniuk, Nastacha Marciniucha, Appa żona Sawki, Marciniucha, Milacha komornica, Chwieda komornica, Maryna dziewczyna, Chwiedor Chawra, Matrona żona, Appa corka, Wowda corka, Maryna corka, Awryło syn, Lesnik Chwiedko,

Palaska lesnikowa. Milacha dziewczyna, Prokop Zaradzik, Hasia żona, Appa corka, Uxina corka, Jan woyt, Jarosz brat, Melacha matka woyta, Iwan parobek, Natawka dziewczka rzedna, Parafin chłopiecz, Andrzej Chwiedorczyk, Appa żona, Stephan parobek, Katarzyna dziewczka, Siemionowa wdowa, Appa corka, Omielian parobek, Chwieda dziewczyna, Wasko Sczygiel, Maryna żona, Iwan syn, Kuzma syn, Tymosz syn, Zachar syn, Maryna dziewczka rzedna, Stephan Przybytko, Nastacha żona, Andrzej syn, Wowda corka, Tymosz Chwedaczuk, Polaszka żona iego, Manoyło brat, Zienia matka, Nastacha corka, Waszko Maszyk, Katarzyna matka, Oreszka corka, Andrzej parobek, Wasilicha wdowa komornica, Chwiedko syn komornik. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Goreczki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Joannes advocatus et Laurentius Sczygiel, inhaerendo constitutioni novellae ratione suprascriptarum sanctitae iuramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Parafia Ruskowska.

Wies Ruskow.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens reverendus pater Severinus Kupinski, parochus ecclesiae Ruskoviensis obtulit et reproduxit eodem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum nobilium et plebeiarum in villa Ruskow commanentium, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Juxta constitutionem in comitibus extraordinariis Varsaviae anno Domini 1662 factam, omnium personarum tam nobilium cuiuscunque praecminentiae status utriusque sexus, quam etiam emetonum parochiae Ruskoviensis fideliter connotatio eiusmodi:

Villa Ruskow. Domus generosi Alberti Raczeko vidui, in hac domo manent: generosa Eugenia Beydowa pisarzowa Mielnicka vidua, generosa virgo Elena Raczkowna, eiusdem generosi Gies filius, famulus eiusdem Jozephus Ługowski, eiusdem dominae famulae ad servitia generosae viduae Beydowa famula et pastor pecudum.

Subditi in hac villa eiusdem:

Domus primus Daniel Koledziuk cum uxore, filii duo, 2-da domus Chwedor Iwaszcuk cum uxore, tertia Jakim Siemienczyk cum uxore, quarta domus Andreas Wołowik cum uxore, filiae duae, quinta domus Paulus Jastrzemski cum uxore, frater cum matre, sexta Daniel Hawryluk cum uxore, septima et octava Joannes Harasimik cum uxore, filii duo et filia, Joannes Zmoydzik cum uxore et famula.

Subditi generosae Euphemiae Beydowa in Zaborze.

Choma cum uxore, filius et filiae duo, Philip pauper caecus, filios habet duos et filiam unam, Catherina inquilina vidua, Anna Onackowa vidua.

Subditi in eadem villa generosi Christopheri Malinowski.

Primus Timosz cum uxore et filius, filiae eiusdem tres, Joannes Omelianik cum uxore et famula, Fiedor Ropik cum uxore, filius et filia eiusdem, Macikowa Harasimeczka vidua, filii tres eiusdem, Jędrzeiowa vidua Harasimiczka et filius eiusdem, Iwan Chiolik cum uxore et filia eiusdem, Simon Arciszik cum uxore, Iwan frater, filii tres eiusdem, Paulus Trabarosik cum uxore et filia eiusdem, Dorosz Kęcula cum uxore, filiae duae, Dmiter cum uxore, filiae duae, Simon

cum uxore, famuli duo et famula eiusdem. Et in continenti Joannes Arasimik, inhaerendo constitutioni novellae ratione suprascriptorum etc.

Villa Puczyce et Czuchowo.

Ad officium et acta etc. cum oblatione suprascripti parochi Ruskoviensis, scribatur nisi mutato in villa Puczyce et Czuchowo commanentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Prima domus ieymose pani Felicianna Janczewska, Jan Gierowski urzędnik, dziewczek trzy y pastuch. Subditi eiusdem: Oxiuta wdowiecz sam ieden, druga corka, Dmiter wdowiecz y dziewczka, Mancel Michaluk z matką, syn y dziewczyna, Iwan młodzieniec Oniszko, żona y brat Waskowa wdowa z corką, Misliborski, żona y corek dwie.

Aula generosi Anna Siestrzewitowska:

Dom slachetney pani Anny Siestrzewitowskiej: panna Maryanna corka ieymsci, chłopiec y dziewczek dwie. Subditi eiusdem Dominae: Waszko z żoną, Iwan z żoną, Iwan Sienczuk, żona, Omielan y gospodyni, Moysey y Gabryel. Panasikowie bracia, Iwan Panasik z żoną Janowa wdowa, Iwan z żoną ustawny u pana Biernackiego.

Aula generosi Nicolai Siestrzewitowski, pani Agata Siestrzewitowska małżonka. Parobek y chłopiec y dziewczka, matka y dziewczyna, Subditi eiusdem Domini: Prima domus Maciey, żona, dziewczka y dziewczyna, Olessiey, żona y dziewczyna, Paweł, żona y dziewczyna, Kondrat, żona y parobek, komornica wdowa y chłopiec, Jarosz, żona y matka, Mikita, Stasziuk młodzieniec.

Aula seu praedium in quo residet pro hospite seu patrefamilias religiosus laycus, titulo nobilitatis gaudet ordinis praedicatorum, nobilis Gabriel Skiwski, eiusdem religiosi famulus ad servitia laboriosus Iwan, Dorothea materfamilias cum famula ad servitia. Subditi eiusdem religiosi: Maxim cum uxore, Tomas fa-

mulus cum uxore, Chwiedko cum uxore, filius Joannes et filia, Hrye cum uxore, . . . Rubay, Klim cum uxore, filii duo, famulus Andreas, famulae duae, Naum cum uxore, famulus et famula. Komornici eiusdem religiosi: Thomas cum uxore et famula, Timosz cum filia, Gregorius cum uxore, Chwiedko sutor cum uxore, famulus Mathias cum uxore, molitor cum uxore. Severinus Kopinski parochus Ruskowiensis m. p. Et in continenti circa porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Klim Kalczuk, Iwan Kukla, Oxiuta Raczko et Paulus Manus super veram et debitam connotationem registri supra inserti, inhaerendo constitutioni novellae iuramentum corporale ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis exequuti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Parafia Sarnacka.

Villa Sarnaki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Stanislaus Rosochacki, plebanus ecclesiae Sarnacensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villa Sarnaki commanentium tam nobilium, quam plebeiarum, manu propria eiusdem reverendi plebani Sarnacensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, cuius tenor . . . intra constitutionem in comitiis . . . ordinum Varsaviae anno Domini 1662 factam omnium et singulorum utriusque sexus in . . . parochia Sarnacensi existentium tam nobilium quam et emctenorum.

Connotatio. Villae Sarnaki:

Nobilis Fabianus Lapko maritatus, filia eiusden Caterina annorum 15, se-

cunda filia annorum 13, Gregorius Du . . . subditus generosi domini Groth, uxor eius Anna, Maximka propriis manibus victum elaborat, Rus: vidua Zophia Boratynska, filia eiusdem Anna, filius eiusdem nomine Petrus, nobilis Albertus . . . uxor eiusdem Marina Rozwadowska, nobilis Nicolaus Czayka Chybowski, uxor eiusdem nobilis Marina Serkowna. In eadem domo residet advena famatus Joannes Adameczyk adolescens, laboriosus Martinus Sporyszik advena, uxor eiusdem Zophia Sztula, filius eorundem laboriosorum Valentinus annorum 15, filia etiam Agnes annorum 13, nobilis adolescens Joannes Poroszak, frater eiusdem nomine Andreas et Laurentius, soror eorundem Anna, uxor nobilis Joannis Gierzynski nomine Hedvigis Wilanowska, filia eius Anna. In eadem domo manebunt victum manibus elaborantes nobilis Anna Grabarzowna Wienciatowska, eiusdem personae filia Marina. In praedio illustrissimae ac generosae dominae Helenae Wodinska, castellanidis Podlachiae laboriosa familia residet laboriosus Joannes Szczesniak, famula Zophia Patrasowna, vetula laboriosa Anna rykunia, laboriosus nomine Dawid, pastor pecudum. Ibidem residet subditus laboriosus figulus Albertus nomine, uxor eius Anna, filius eorundem Joannes, filia Zophia. Na Zalesiu residet nobilis vidua nomine Marina Łazowska, 2-da etiam ibidem nobilis Poltonia Sarnacka, 3-tia vidua Jasiukowna — haec omnes victum propriis manibus elaborant. Nobilis Christopherus Sarnacki, eiusdem uxor Anna Terlikowska, filius nomine Joannes, laboriosus viduus Laurentius molitor, filia eiusdem nomine Agnes, nobilis Andreas Sernicki victum elaborat manibus propriis, eiusdem uxor Catherina Nadobnikowna, filius eorundem nomine Andreas. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Joannes Casimirus Biernacki et Joannes Kiordey Chybowski, inhaerendo constitutioni regni

novellae regestrum suprascriptum connotationis verae personarum juramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Willa Chybowo.

Ad officium et acta praesentia... *Scribatur cum oblatione eiusdem parochi nisi mutato in villa Chybowo commanentium ad hunc locum: cuius tenor sequitur eiusmodi estque talis:*

Villa Chybowo. Nobilis Martinus Siwko Chykowski, uxor eiusdem nobilis de Sarnaki Kosarowska, quam negavit coram . . . neque ipsam dishonoravit contra quam solarium protestor eiusdem nobilis parens superstes, vidua Zophia Siwkowa, apud eundem Siwko residet laboriosus Simon Cierka cum coniuge. Komornicy: Nobilis Thomas Gorka cum uxore nobili Catherina Kozielkowna, filius Jacobus, nobilis Joannes Woiewodzki cum uxore nobili Catherina Kierdeiowna, famulus Gregorius Szewc civitatis Łosicensis quondam incola cum uxore nobili Maryna Sobikowna victum manibus elaborat, nobilis Jacobus Kierdey cum uxore nobili Marina Braniczka, famula eorundem Anna Pieszukowna ementonis filia; in domo eadem residet nobilis dominus Joannes Biernaczki, uxor eiusdem nobilis Eva Szaniawska, filia virgo Marina 15 sulcos laborat et seminat, nobilis Laurentius Krinski pastor pecudum, nobilis Albertus Kierdey cum uxore, nobilis Elizabeth Chybowska, nobilis Paulus Rzewuski cum uxore nobili Anna Szczesnickie nullam agriculturam operatur, nobilis Andreas Seroszynski cum uxore nobili Agneta Kusnierzowna, nobilis Marina, coniunx nobilis Jacobi Łoyko nomine Szczesna Sarnacka,—hae victum manibus elaborant, filius eiusdem Stanislaus, 2-dus filius Joannes, nobilis Albertus Panok cum uxore Elizabeth Borkulakowna, ma-

nibus elaborant, filia eorundem Zophia, nobilis Paulus Koziółek cum uxore Hedvige. Wyrzykowancka—pauperes ambo, victum manibus elaborant, filia eorum Maryna, nobilis Mathias Głuchowski cum uxore nobili Catherina Wyrzykowska, filius eorum nomine Basilius, nobilis vidua Marina Borkulakowa, filius eiusdem Joannes, filia nomine Anna, 2-da filia Zophia. Albertus filius, nobilis Albertus Borkulak cum uxore nobili Anna Szankowska, soror eiusdem virgo Helena, nobilis Albertus Borkulak cum uxore nobili Marina Mosciczka, victum elaborant manibus, nobilis Albertus Łoiko cum uxore nobili Zophia Lipincka, filius eorum Albertus, hi victum manibus elaborant. In hac domo manent sorores Barbara filia nobilis Stanisłai Łoiko, 2-da soror Hedvigis etiam adulta, 3-tia nomine Helena, quarta nomine Dorothea, nobilis Paulus Białowasik cum uxore Hedvigi Sarnaczka, famulus nobilis Joannes Kukawczyk, nobilis Mathias Floreczuk cum uxore nobili Margareta Kuklinska, frater eiusdem adolescens nomine Joannes, soror eiusdem Marianna, ibidem manet vidua Maryna Kukawczanka, quae victum manibus elaborant, nobilis vidua Hedvigis Krawczukowa sola victum elaborat, nobilis . . . laus Olszewski cum uxore nobili Anna Popławska sine agricultura, coniunx nobilis Gregorii Łoiko nomine Hedvigis Gębiczka victum manibus elaborat. In eadem domo residet vidua Catherina Olszewska, filia eiusdem viduae nomine Zuzanna victum manibus elaborantes, nobilis Jacobus Zubko cum nobili uxore Szczesna Zaranckowna, filius eorum Stanislaus, filia etiam Catherina, nobilis viduus Nicolaus Sieba dictus Krawiecz, filius eiusdem Martinus Sieba cum uxore nobili Catherina Rozwadowska, nobilis Joannes Wyczółkowski cum uxore nobili Hedvige Chybowska operatur araturam duobus bobus, filius eorum Jacobus, nobilis vidua Marina Kusnierka, filia eiusdem Zophia, 2-da filla Ewa, nobilis Paulus Żybek cum uxore no-

bili Anna Rzewuska, frater eiusdem Laurentius Zybek adultus, soror eiusdem virgo Zophia adulta, nobilis Christopherus Bela cum uxore Anna Zembrowska sulcos tres operatur; in eadem domo residet nobilis Albertus Rzewuski cum uxore nobili Helena Rolanka, virgines sorores manent, victum manibus elaborantes, Lipinianski Dorothea et Zophia, ambae adultae, vidua nobilis Dorothea Pankowa, filia eiusdem Zophia victum manibus elaborant, nobilis Sebastianus Panek cum uxore Marina Wyczolkowska, eiusdem consanguinea nobilis nomine Anna, nobilis Marcus Gocha cum nobili uxore Anna Wyrzykowska, filia eorum Marina, vidua nobilis Zophia Gochowa sine agricultura victum manibus elaborat propriis. Ad hanc ergo connotationem omnium et singularum utriusque sexus in hanc villam Chybowo existentium pro maiori dando testimonio accepi mecum duos nobiles Joannem Casimirum Biernacki et nobilem Jacobum Kierdey. Pater Stanislaus Roschacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Villa Rozwadowo.

Ad officium et acta etc. scribatur cum simili oblata ut supra nisi mutato in villa Rozwadowo commanentium ad hunc locum cuius tenor verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Rozwadowo. Vidua nobilis nomine Marina Florianowa Przesmyczka et filia eiusdem vidua nobilis Cristina Adamczukowa sola, nobilis Albertus Krynski cum uxore nobili Catherina Biernacka, filia eiusdem Agnes, nobilis Paulus Wilk Rozwadowski cum uxore nobili Zophia Chybowska, nobilis Valerianus Snopkowski cum uxore Marianna Mogilnicka, nobilis Valerianus Milkowski cum uxore nobili Zophia Wroblewska . . . decem, nobilis Thomas Rzewuski cum nobili uxore Margaretha Rozwadowska, filia eorum Zuzanna, nobilis vidua Catherina Łapina, filia eiusdem Helena annorum duodecem,

2-da filia Lucia annorum tredecem, nobilis vidua Hedvigis Sarnacka, filius eiusdem Stanislaus, filia virgo Elizabeth adulta, haec sine agricultura ulla hortum fodit manibus, nobilis Mathias Milkowski cum uxore nobili, Hedvigis Chybowska, nobilis Martinus Chykowski cum uxore nobili Catherina Żelawska, soror eiusdem virgo Eva, nobilis Marina Dreianka Terlikowska, victum propriis elaborant manibus; nobilis Thomas Rozwadowski cum uxore nobili Marina Rozwadowska, laboriosus subditus domini Wychowski cum uxore rutena Wowda, filius eiusdem Stanislaus iam adultus, nobilis etiam Małyżanek sic nominatus Rozwadowski victum manibus elaborat, nobilis Valentinus Rozwadowski cum uxore Elizabeth Saligowska, eiusdem consanguinea iam adulta victum elaborat manibus, nobilis Stanislaus Bopka cum uxore Maryna Rozwadowska, filia eorum Catherina adulta, altera Helena victum manibus elaborant propriis, nobilis Nicolaus Koza viduus nihil habet, nobilis Albertus Dobek cum uxore nobili Elizabeth Golizantowna, soror eiusdem nomine Anna iam adulta, altera nomine Zophia, 3-tia consanguinea nomine Margaretha manet, quae manibus victum elaborat, nobilis virgo Marianna Rozwadowska, filia Piatyborcowey iam adulta, filius eiusdem Piatyborcowey nomine Stanislaus propriis manibus hi victum elaborant, nobilis vidua Catherina Milkowska sine ulla sola manibus propriis victum elaborat, laboriosus subditus de Białystok Jacobus generosi Głazneczki cum uxore Ohapa.

Aula generosi Michaelis Głaznecki. Famulus eiusdem domini nobilis Stanislaus Czerniewski cum uxore, laboriosus alienigena . . . laboriosus Daniel parobek puer qui pascit pecudes annorum 12, laboriosa famula Helena. Ad hanc connotationem huius villae Rozwadowo omnium et singulorum tam nobilium quam emetorum existentium utriusque sexus pro meliori dando testimonio accepi mecum duos nobiles ex hac villa—nobilem Valeria-

num Milkowski et nobilem Thomam Rzewski. Stanislaus Rosochacki parochus m. ppria.

Villa Płoskowo.

Praedium Illustris et admodum Reverendi Domini Georgii Niewiarowski referendarii M. D. L., in cuius praesentia familiam et cmetones in villa existentes conscrip eiusdem parochi Sarnacensis *ut supra nisi mutato* in villa Płoskowo commanentium *ad hocce locum*: cuius tenor sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Płoskow. Praedium Illustris et admodum reverendi domini Georgii Niewiarowski referendarii magni ducatus Lithvaniae, in cuius praesentia familiam et cmetones in villa existentes conscrip. In praedio residet nobilis aetate proventus Romanowski cum puero Soszonek ad servitia, 2-dus pastor pecudum laboriosus Lucas Howieniuk . . . famula laboriosa Hedvigis Bolkunowna.

In villa cmetones hi: Laboriosus Mathias Howien cum uxore, Marina Wela-cowna, ipsius uxoris illic etiam manet parens vidua Walcowa, in secunda domo laboriosa vidua Walcowa, filius eiusdem Gregorius Walaszyk, laboriosus Martinus Gowien cum uxore Catherina, 2-dus laboriosus Masczuk parobek et laboriosa famula Marina, vidua laboriosa Bolkuniczka—haec sine ullis agris victum quaerens elaborat mambus. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielniciesibus personaliter comparens laboriosus Martinus Chowien, inhaerendo constitutioni novellae ratione supra scriptorum medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Villa Hlebezin.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis ut supra nisi mutato* in villa Hlebezin commanentium *ad hunc locum*: cuius tenor verborum talis:

Villa Hlebezin. Aula generosae Helenae Teressiae Ciccierska maritatae. Familia residens in aula: laboriosus famulus Joannes kncharz, tertius laboriosus Joannes Woyt, 2-dus famulus laboriosus Petrus auriga, quartus nobilis puer ad servitia eiusdem dominae nomine Adamus, nobilis virgo, famulus eiusdem dominae pro servitiis ultima, laboriosa coctrix Zophia.

Subditi in hac villa Illustris ac Generosae Helenae Wodynska, castellanidis Podlachiae. Primus laboriosus Gregorius Chwiedczuk cum uxore Marina Osipowna, frater eiusdem iam adultus, Simon Chwiedczuk, laboriosa ad servitia famula nomine Barbara; domus 2-da eiusdem dominae: laboriosus Simon Chalimonik cum uxore Hedvidi Macieiowna, eiusdem hospitis senex parens vidua Chalimowna; in domo eadem advena residet laboriosus Samoc victum laborans manibus.

Subditi generosae Ciecierskiey: laboriosus Nicolaus Gmilnik adolescens, 2-dus frater eiusdem nomine Choma Gmionuk etiam adultus, laboriosus Joannes Ostapczuk cum uxore Dorothea, eiusdem parens vidua nomine Chwiedia, filia eiusdem viduae; eiusdem dominae Ciecierskiey laboriosus Parafinik cum uxore medium mansum tenet, habens duo juga bovm, laboriosus Simon Chomik cum uxore Anastasia, filia eiusdem Marina iam adulta, laboriosus Michael Kucharczyk cum uxore.

Subditi generosi Groth: laboriosus Joannes Pieszeiek cum uxore Ohapa, 2-dus laboriosus Albertus Jarczyk cum uxore nomine Jolcha.

Ad hanc connotationem huius villae Hlebezyn omnium et singulorum utrius-

que sexus existentium pro maiori fide danda accepi mecum duos nobiles Joannem Casimirum Biernacki et nobilem Jacobum Kierdey et de eadem villa Simon Chomik laboriosus Lesnik praesens erat. P-r Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Simon Chomik et Lesnik, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione supra scriptorum sancitae juramentum corporale ad imaginem Crucifixi iuxta rotham in constitutione descriptam in facie officii praesentis exequuti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Villa Grzybowo.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato in villa Grzybowo commanentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Grzybowo. Generosus Valentinus Mężenski viduus, filius eiusdem Albertus, adultus, filia eiusdem Elizabeth et 2-da filia Regina, ad servitia famula Agnes Mężenska, laboriosus etiam Mathaeus pastor pecudum, 2-dus laboriosus Michael parobek, Gmiler parobek. Eiusdem subditi in hac villa. Laboriosus senex Maxim nomine cum vetula uxore Oryszka sine agris, filius eorum Joannes Maximik cum uxore Ohapa, 2-dus filius Elias iam adultus, laboriosus Gregorius Maximik cum uxore Anastasia.

Generosi Sigismundi Grek aula in eadem villa.

Generosus Sigismundus Grek viduus, eiusdem domini soror germana nobilis vidua Zuzanna Zaleska, familia eiusdem nobilis famula Dorothea Toiwinska, cocatrix laboriosa Marina, pastor pecudum laboriosus Martinus Kucharczyk, 2-dus puer Mila, ita Haiczuk.

Subditi eiusdem domini. Laboriosus Simon Siernik cum uxore Catherina, filia eiusdem Marina adulta, laboriosus Joannes Siemieniuk cum uxore Anastasia, filia eiusdem Ohapa adulta, 2-da filia Theodora; in eadem domo manet laboriosus Joannes Haiczuk victum elaborans manibus cum uxore Anna, laboriosus Hiacinthus Wilczuk cum uxore Zophia, eiusdem parens vidua Monika, filia eiusdem viduae Marina--infirmas ambae, laboriosus Nicolaus Kucharczyk cum uxore Ohapa, laboriosus Timosz Szam cum uxore Hedwige, laboriosus Lewko Haiczuk cum uxore Jolcha, filia eiusdem Anastasia, altera Parasca, laboriosus Demian Margala subditus generosae Ciecierska cum uxore Ohapa, filia eiusdem Marina hic scriptus *in Przegalinach*. In villa eiusdem subditi manent Illustrissimae et generosae Helene Wodynska, castell. Podlachiae, laboriosus Joannes Szczesniak cum uxore Anna, filia eiusdem Anastasia, laboriosus Joannes Kowal cum uxore Agnete, frater eiusdem uxoris Nicolaus, laboriosus Simon Szczesniuk adolescens, parens eiusdem senex vidua nomine Helena, filia eiusdem, filius eiusdem Suprun, laboriosa vidua Margaretha Miskowa Szczesniukowa, filia eiusdem Anna. Ad hanc connotationem villae huius Grzybowo omnium et singulorum utriusque sexus accepi mecum pro maiori testimonio laboriosum Joannem Siemieniuk. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria. Circa quam porrectionem registri suprainserti in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Siemieniuk super veram et fidelem connotationem personarum in villa Grzybowo commanentium juramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Villa Terlikowo.

Ad officium et acta praesentia capita-

nealia castrensia Mielnicensia personaliter etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato in villa Terlikowo commanentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Terlikowo. Zophia marita Kuczyna Terlikowska, quae victum manibus elaborat, filia eiusdem Anna, nobilis Dorothea Sokalska vidua sine ulla agricultura, nobilis Joannes Buhay cum uxore nobili Marianna Gluchowska, filius eorum nomine Stanislaus, 2-dus filius Petrus, filia Dorothea, nobilis Andreas Augustynowicz sine ulla agricultura semper peregrinatur, uxor eius nobilis Anna Terlikowska, filia eorum Zuzanna iam adulta, nobilis Laurentius Iczkowiez cum uxore nobili Catherina Terlikowska, filius eorum Jacobus, nobilis Anna Wroblowa vidua, filia eius Caterina, ad servitia nobilis famulus Valentinus Terlikowski, nobilis Thomas Gordziewicz cum uxore nobili Agnete Terlikowska, nobilis Joannes Szawłowski, uxor eius Marina Terlikowska sine ulla agricultura, nobilis Catherina Valentinii Terlikowski uxor sine agricultura, nobilis uxor Marina Terlikowska Adami Kokocik victum manibus elaborant, filius eiusdem Valentinus iam adultus, nobilis Albertus Podgayny cum uxore Anna Terlikowska victum ambo manibus elaborant, nobilis Paulus Nadobnik cum uxore nobili Appolonia victum quaerunt manibus elaborando, filia eorum Zophia, nobilis Joannes Nadobnik cum uxore nobili Cristina Buynowna, laboriosus Caupo nomine Damianus cum laboriosa uxore Theodora, soror eiusdem Cauponis iam adulta et 2-da nomine Prisca, nobilis Thomas Podgayny cum uxore nobili Elizabeth Galinska, filius eorum Stanislaus, filia Dorothea, laboriosa famula ad servitia nomine Anna, famulus ad servitia nobilis Petrus Terlikowski Jagodka, nobilis Albertus Glowieniczuk sed stipem mendicat, qui excipietur ab hac contributione capitali, ibidem manet vidua soror eius etiam

pauper, et filia Zophia—hi omnes excipientur ab hac contributione, nobilis Nicolaus Nadobnik cum uxore nobili Anna Terlikowska, nobilis vidua Marina Tichowna victum elaborat manibus propriis, nobilis Joannes Ostrowski cum uxore nobili Marina Terlikowska, nobiles sorores virgines victum manibus elaborantes pauperes, Hedvigis et Marina, nobilis Christopherus Czublik cum uxore nobili Marina Terlikowska, filia eorum Anna annorum decem, nobilis Joannes Kusza gibbosus pauper, stipem mendicans—hic excipietur ab hac contributione capitali, nobilis Valentinus Augustynowicz cum uxore nobili Dorothea Dziadkowska, filia eorum Anna, nobilis Hedvigis vidua Jckowna, filius eius Bartholomaeus, nobilis Joannes Ozep cum uxore nobili Marina Terlikowska; in eadem domo manet nobilis Venceslaus Rżazewski cum uxore Eva nobili Terlikowska, qui manibus victum elaborant, eiusdem nobilium provecta aetate vidua Barbara parens, nobilis Lucas Kosiey cum uxore nobili Barbara Terlikowska, filia eorum Dorothea annorum decem, nobilis vidua Anastasia Gredkowna victum manibus quacsit, nobilis vidua Anastasia Bolescina, filia eiusdem Anna, famula ad servitia Oxima rutena, famulus ad servitia nobilis Adam Kokociek, famulus seu consanguineus nobilis Koszinski, famulus Simon pastor pecudum, laboriosus Simon Kusmerz cum uxore victum manibus quaerunt elaborantes, nobilis vidua Barthoszowa, filius eiusdem Jacobus annorum 15, filia eiusdem Catherina annorum decem, nobilis Nicolaus Czubeł cum uxore nobili Agnete Baliczka, nobilis Mathias Szczesny cum uxore nobili Agnete Terlikowska; in eadem domo manet nobilis Catherina Pliszka uxor mendici Sławinski nomine Lucia, filia eiusdem Catherina, nobilis Petrus Krupa uxoratus de Szawły accepit uxorem, nobilis Nicolaus Włoch cum uxore nobili Catherina Chybowska, filia eorum nomine Christina, nobilis Nicolaus Ostrowski maritatus, filius eiusdem

nomine Albertus, filia eiusdem Catherina, nobilis Stanislaus Wyczolkowski cum uxore nobili Catherina Terlikowska; in domo eadem manet soror eius Marina sed mendicans, nobilis Gregorius Piecik cum uxore nobili Marina Chybowska, nobilis Martinus Terlikowski cum coniuge nobili Dorothea Gulinska, eiusdem seniculus parens nomine Andreas, famula ad servitia nobilis Marina Terlikowska, famulus laboriosus Stanislaus, *rutenus* laboriosus Laurentius, pastor pecudum, annorum 13, laboriosa victum manibus elaborans *rutena* de Huslewo, nobilis proventus aetate Joannes Dreta sed mendicans. Ibidem in braxatorio manet laboriosus Stanislaus Ciemnik cum laboriosa uxore Zophia. Ad hanc connotationem huius villae Terlikowo omnium et singulorum utriusque sexus existentium pro maiori danda fide iuxta instructionem accepi mecum duos nobiles-nobilem Thomam Podgayny et nobilem Andream Augustinowicz. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis mpp.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato personarum plebeiarum in villa Bienduka commanentium etc. ad hunc locum:* cuius tenor verborum sequitur talis:

Villa Bienduka.

Laboriosus Albertus Skutnik cum uxore, generosi ac magnifici domini marschalci regni Opalinski subditus, apud eiusdem familia ad servitia generosae Helenae Ciecierska subditi: laboriosus Theodorus Wieremiciuk cum uxore Catherina, sorores eiusdem duae adultae et Paulus laboriosus, consanguineus, laboriosa vidua Catherina Andrzejowa, laboriosus Stepaniuk adolescens cum parente sene, laboriosus Laurentius Adamik cum uxore; in eadem domo manet subditus generosi Grek laboriosus Trochim, frater Adamik Laurentii cum uxore, laboriosus Hryniuk cum parente sene et sorore germana iam adulta, laboriosus Joannes Siepliczyk cum uxore,

filius eorum adultus. Ad hanc connotationem huius villae Bienduga accepi mecum de aula Hlebczyn Simonem Chomik et laboriosum Lesnik. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Simon Chomik, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem personarum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Koszki et Buszki.

Ad officium etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato personarum plebeiarum in villa Koszki et Buszka commanentium etc. ad hunc locum:* cuius tenor verborum sequitur eiusmodi.

Villa Koszki. Subditi illustrissimae ac generosae Helenae Wodynska castellandis Podlachiae. 1-ma domus laboriosus Albertus Dykeiuk cum uxore Anastasia, frater eiusdem Daniel Dykeiuk cum uxore Marina, filia eius Lucia, filius Bartholomaeus, 2-da domus laboriosus Albertus Strzelczuk cum uxore Theodora, puer ad pecudes nomine Theodor, domus tertia laboriosa vidua Janowa Strzelczukowa, filius eius Martinus adultus et 2-dus filius Petrus, filia Zophia, domus quarta laboriosus Stanislaus Jorczyk, qui post connotationem mortuus est, uxor eius Marina, filius Mathias, 2-dus Bartholomaeus, filia Catherina, 2-da Anastasia.

Villa Buszka. Laboriosus Paulus Rak cum uxore Marina, filius Joannes adultus, 2-da domus laboriosus Bartholomaeus Samo cum uxore Marina, famulus laboriosus parobek Radiwon, famula laboriosa Marina, 3-tia domus laboriosus Lepko Klimik cum uxore Marina, filius eorum Theodor, laboriosus Hryc parobek, 4-ta

domus laboriosa vidua Anna, filius eius adultus Hryc Nestoruk, 2-dus filius Timothaeus, filia Marianna Nestoranka, famulus Nicolaus parobek, 5-ta domus laboriosus Gregorius Pieczonezyk cum uxore nomine Wasia *rutena*, filia Marina, sexta domus laboriosus Chwiedko Pieczonka cum uxore Marina, filius Joachim, filia Catherina, 7-ma domus laboriosus Mathias Hayduczyk cum uxore Zophia, filia Marina, 8-va domus laboriosus Petrus Hayduczyk cum uxore Dorothea, filia Helena. Ci wszyscy chłopci nie mają pol, tylko ogrody sieią. Ad hanc connotationem subditorum in his duabus villis existentium utriusque sexus omnium et singulorum accepi mecum pro maiori fide de aula Illustrissimae laboriosum Joannem Szarapata Lesnik. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Szarapata Lesnik inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri suprainserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Rzewuski.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis ut supra nisi mutato personarum plebeiarum in villa Rzewuski commanentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Villa Rzewuski. Subditi. Primus laboriosus Marcus Chwiedczuk subditus Illustrissimae ac generosae dominae Helenae Wodynska castellanidis Podlachiae, uxor eius Catherina Smolakowa, filius Martinus, filia Marina, 2-dus subditus eiusdem dominae laboriosus Chwiedko, uxor eius Marina, 3-tius subditus laboriosus Christophorus Gula, uxor eius Marina, mater

eiusdem nomine Maszka *rutena*, quartus subditus laboriosus Sawka Korohoda, uxor eius Magdalena, soror eiusdem. Wowda Dusan osus Cyprianus Dawidiuk, uxor eius Anna, subditus generosi Groth... Ilias, uxor eius Marina, filius Macarius, famula laboriosa Wowda, subditus eiusdem generosi Groth Iiko Suprunik, uxor eius Anna, filius eiusdem Simon cum uxore Catherina, frater eius Iwan adultus, subditus generosae Helenae Teressiae Ciecierska Joannes Dupnacz, uxor eius Stepotka *rutena*. Ad hanc connotationem omnium et singulorum subditorum existentium accepi mecum laboriosum Gregorium Dupnacz subditum generosi Groth. Ego Stanislaus Rosochacki, plebanus Sarnacensis m. ppria.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Gregorius Dupnacz, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri suprainserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Lipno et Klimczyce.

Ad officium etc. scribatur cum oblatione ut supra eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato personarum in villis Lipno et Klimczyce Illustrissimae et magnificae Wodynska castell. Podlachiae existentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Villa Lipno. Subditi. 1-mus laboriosus Laurentius Bednarz cum uxore Marina, frater eiusdem Joannes adultus, consanguineae duae, prima nomine Anna, 2-da Marina, 2-dus laboriosus Thomas Prokopik cum uxore Eva, soror eiusdem Anna, 3-tius laboriosus Albertus Raczynszuk cum uxore Zophia, in domo eadem manent frater Joannes cum uxore Marina, 2-dus frater Christophorus cum uxore

Catherina, frater eiusdem Michael, quartus laboriosus Andreas Pieczonka cum uxore Parasca, quintus laboriosus Lucas Wolkobik cum uxore Cristina, filia eorum Catherina, sextus laboriosa vidua senex Prisca *rutena*, filius eiusdem laboriosus Mathias Lesniuk adultus, 7-mus laboriosus Simon Desczuk cum uxore Zophia, octavus laboriosus Michael Czuryło adolescens, eiusdem frater Thomas, soror eorum Malacha *rutena*, nonus laboriosa vidua Dorothea, eiusdem filia Catherina, hae manibus victum elaborant, ambae sine ullis agriculturis, decimus laboriosa vidua Anna, filius eiusdem adolescens Maxim Boryszik, frater eiusdem Theodor, 2-dus Laurentius, 11 laboriosus Nicolaus Zywończyk cum uxore Theodora, 12 laboriosus Joannes Woznica cum uxore Anna sine agricultura, 13 laboriosi pastoris existentis in aula uxor nomine Anna, filia eius Catherina, 15 laboriosa vidua Apollonia Zywończykowa, filius Michael, filia eius Ma . . . laboriosa vidua Olexina—haec victum elaborat manibus, 16 laboriosus Christophorus Desczuk cum uxore Marina, horum laboriosus Mathias parobek, famula etiam laboriosa Marina, 17 laboriosus Hawryło Pieszak cum uxore Wowda, frater eiusdem Gregorius, 18 laboriosus Laurentius Szysika cum uxore Catherina, parens eiusdem viduae nomine Theodora, eiusdem viduae filia Theodora iam adulta, filius eiusdem Alexius, 19 laboriosus Petrus Casianik cum uxore Theodora, filius eorum Lucas, 20 laboriosus Gregorius Pyiczuk adolescens, in domo eadem manet uxor fratris eius nomine Marina, in domo eadem manet Gregorius Gałasz cum uxore Marina, 21 laboriosus Stanislaus Welniuk cum uxore Marina sine agricultura, 22 laboriosus Andreas Pyiczuk cum uxore Marina, consanguineus eius Gregorius adolescens, 2-dus Hauryło, laboriosa ad servitia famula Uliana, 23 laboriosa vidua Mielacha Samsoniczka, eiusdem quirinus Owierko iam adultus, 2-dus Nicolaus, eiusdem

consanguinea Marina adulta, consanguineus Andreas, 24 laboriosus Stephanus Woyt cum uxore Marina, consanguinea eiusdem Anna, 25 laboriosa vidua Karpowa, filius eiusdem navigavit Gedanam, filia Apollonia adulta, 2-da filia Theodora, 26 laboriosus Onolism Szarapata cum uxore Chocimka, filia eorum Zophia, 27 laboriosus Laurentius Żywotczyk cum uxore Ohapa, 28 laboriosa vidua Marina *moskiewka*, filia eius Ustimka victum manibus elaborant ambae, 29 laboriosus Chwiedko Struk, subditus dominae Steczka cum uxore Oryszka, filius eorum Johannes adultus, nobilis vidua Catherina Steczka seminat mansum, filia eius nobilis virgo Anna adulta, filius eiusdem viduae Nicolaus, consanguinea eiusdem nomine Agnes.

Ad hanc connotationem huius totius villae Lipno laboriosorum omnium et singulorum utriusque sexus existentium accepi mecum de aula illustrissimae superintendentem laboriosum Stephanum woyt iuxta praescriptum.

Parafia kosciola Rososkiego.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter venientes famati Semion Paszczyk proconsul et Chwiedor Mikłaszewicz, cives oppidi Rososze magnifici Nicolai in Dombrovica Firley obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum per admodum reverendum patrem Stanislaum Tokarski vicepraepositum Rososensem conscriptum et manu propria eiusdem reverendi vicepraepositi Rososensis nec non generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti tum proconsulis suprascripti Rososensis oppidi subscriptum, ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Miasteczko Rososz.

Popisz miasteczka Rososza ratione subsidij przez mnie xiedza Stanisława Tokar-

skiego podproboszczego Rososkiego przy bytności iegomsci pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika wielmożnego iegomosci pana Mikołaja na Dombrowicy Fierleia, staroscica Lubelskiego także y przy bytności Siemiona Paszczyka burmistrza Rososkiego y Fiedora Miklaszewicza raicy miasta tegosz.

Piotr. Sochowicz, Zofia żona tegosz, Siemion Chwiruk, Darka żona tegosz, Iwan czeladnik tegosz, Sawka Pik, Polaska, żona tegosz, Wasko Szafraniuk, Wowdia żona tegosz, Uksimka Kudynianka wdowa, Iwan syn teiże, Maryna corka teyże, Nastia corka teiże, Małofiey syn teiże, Polaska Leskowa wdowa, Samoilo syn teyże, Jowka corka teyże, Siemion Czyż, Hapa żona tegosz, Sak. Kalinczyk, Chwiedia żona tegosz, Oryszka komornica, Karp Naumowicz, Nastazyia żona tegosz, Katarzyna czeladnica, Ihnat Polubiec, Maryna żona tegosz, Jan Lenarcik, Paweł syn tegosz, Maryna corka tegosz, Grzegorz syn tegosz, Hrycicha wdowa, Karp syn teiże, Melian Hlinczyk, Paraska żona tegosz, Matiey syn tegosz, Lucia żona syna tegosz Macieia, Luba corka tegosz, Wawrysz Bałaiuk, Anna żona tegosz, Siemion Trociuk, Hapa matka tegosz, Chwiedko brat tegosz, Wasko Wołodczuk, Maryna żona tegosz, Jan brat tegosz, Paweł brat tegosz, Jachim Piczyk, Jagnieszka żona tegosz, Uximka matka tegosz, Jasko Krumiel, Maryna żona tegosz, Sawka Wawyszewicz, Anna żona tegosz, Luba teusza tegosz, Philip Kosinski, Wasko syn tegosz, Pawłowa Tiakrianka wdowa, Chwiedko syn teiże, Maryna corka teyże. Łukasz Sterlikowicz, Anna Skibniewska babka tegosz, Anna siostra tegosz, . . na siostra . . . Jasko Krumiel czeladnik tegosz, [Paweł Naraiski w tymże domu, Zofia żona tegosz Naraiskiego,] Wawrzyniec Dziwuski, Katarzyna żona tegosz, Paweł Thomaszewicz, Ewa żona tegosz, Konach Bałai, Halszka żona tegosz, Anna corka tegosz, Lucia komornica żydowki Bieniaszowy, Wowdia czeladnica Slominei ży-

dowki, Juchimka czeladnica Srolowa, Wowda czeladnica Nosankowa, Wawrzyniec Lipinski młynarz, Maryna żona tegosz, Chwiedko czeladnik tegosz, Piotr czeladnik tegosz, Uliana czeladnica, Jendrzei Szawło młynarz, Maryna matka tegosz, Nastasia żona tegosz, Kazimierz młynarczyk, Timosz parobek tegosz, Juchimka czeladnica, Martin Buka, Maryna żona tegosz, Helena komornica, Anna corka teyże komornicy, Anna siostra Marcina Buky, to jest wdowa Spukowa, Jarosz Węgrzyn, Wowdia żona tegosz, Paraska corka tegosz, Hryc Kusznierezyk, Chwiedia żona tegosz, Melacha komornica tegosz, Chwiedko Puszk, Jakim pasierb tegosz, Mikołai Swiderski, Anna żona tegosz, Maryna czeladnica, Jendrzei Paino, Wowda żona tegosz, Jachim syn tegosz, Iwan syn tegosz, Sawka Kuznik, Chwiedor brat tegosz, Iwan Kalinik, Maryna żona tegosz, Philip syn tegosz, Nastasya corka tegosz, Hrycowa Babczykowa wdowa, Iwan syn teyże wdowy, Maryna corka teyże wdowy, Iwan Puszczyk, Chwiedia żona tegosz, Jakim brat tegosz, Lesko Kowal, Michał syn tegosz, Olesko komornik tegosz Kowala, Krystina żona tegosz, Piotr syn tegosz, Iwan Zabka, Zofia, żona tegosz, Misko Myszczyk sklarz, Anna żona tegosz, Danilo syn tegosz, Maryna żona Danilowa, Maryna corka sklarzowa, Piotr Borsuk, Paraska żona tegosz, Maryna corka tegosz, [Philip Hutik, Nastasia żona tegosz, Mikołai syn tegosz Hutika, Wawrzyniec syn tegosz, Darka corka tegosz, Uximka Hutika Chwedka wdowa, Iwan syn teyże, Parafin syn teyże, Sawka syn teyże, Palaska Dudaczykowa wdowa, Maxim Kozaczyk, Melacha żona tegosz, Hryc syn tegosz, Flawryło Trimudik, Melacha żona tegosz, Martyn syn tegosz, Kazimierz Prochniewski, Dorotha żona tegosz, Maruszka babka tegosz, Troc Neukad, Melacha żona tegosz, Maryna corka tegosz, Oryszka corka tegosz, Miron Lewczyk, Jouha żona tegosz, Philip Korszunik, Anna żona tegosz, Uximka matka tegosz,

24

Jasko brat tegosz, Chwiedia żona Jaskowa, Iwan Karpowicz, Maryna żona tegosz, Chwiedor Oleszczyk, Katarzyna żona tegosz, Maryna siostra tegosz, Maryna Iwanowa Neuhadowa wdowa, Paraska córka teyże wdowy, Stefan Naumik, Katarzyna żona tegosz, Siliwon Choroszczuk, Dosia żona tegosz, Anna teszcza tegosz, Siemion Paszczyk, Nastazyja żona tegosz, Choma brat tegosz, Wowdia siostra tegosz, Osip siestrzeniec tegosz, Polaska siestrzanka tegosz, Kopryan brat tegosz, Wasko komornik w tymże domu, Anna żona tegosz komornika, Prokop syn tegosz, Jendrzey Siniuczyk, Proska żona tegosz, Jendrzei Kusawa, Maryna żona tegosz, Martyn Perchuc, Paraska żona tegosz, Iwan syn tegosz, Hapa córka tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Niezypor Panczuk, Katarzyna żona tegosz, Karp Gulai, Maryna żona tegosz, Łukasz syn tegosz, Polynka żona Łukaszowa, Stek Oliszczyk, Chwier syn tegosz, Maryna żona Chwierowa, Matulka pastuchowa, Paweł Wicz, Anna żona tegosz, Wowdia córka tegosz, Iwan Łuszyk, Iwan syn tegosz, Uliana żona Iwanowa, Jendrzei syn Iwanow, Jurko Somonik, Maryna żona tegosz, Chilko syn tegosz, Uximka żona Chilkowa, Iwan syn Jurkow, Job Borowik, Maryna żona tegosz, Jendrzei Oleszczyk, Anna żona tegosz, Iwan syn Borowikow, Jecow, Luba Chilczycha wdowa, Jasko syn teyże wdowy, Karp syn teyże, Proska córka teyże, Onisko Wnuczyk, Olona żona tegosz, Wasko brat Oniskow, Juchimka siostra tegosz, Uximka Kłaposzykowa wdowa, Jendrzei Dubik, Chwiedia żona tegosz, Sawko Kurhan, Chwiedia żona tegosz, Wasko Ciuma, Hryc syn tegosz, Hryc Seroka, Wasia żona tegosz, Potap syn tegosz, Oryszka córka tegosz, Krystyna córka tegosz, Jendrzei Bancaryk, Maryna żona tegosz, Piotr syn tegosz, Paweł syn tegosz, Maryna córka tegosz, Iwan Kazawa, Maryna żona tegosz, Misko czeladnik tegosz, Chwiedia białogłowa u tegosz Mińska, Macko Lewczyk, Anna żona tegosz,

Melian syn tegosz, Anna córka tegosz, Polanka córka tegosz, Hawryło Mintiuczyk, Chwiedia żona tegosz, Tunosz Makaryk, Maryna żona tegosz, Matiey Kondoryk, Hapa żona tegosz, Anna córka tegosz, Jasko Tereszczuk, Maryna żona tegosz, Misko zięć tegosz, Katarzyna żona tegosz, Miska, Olesiey Czuchowczyk, Wowdia żona tegosz, Iwan Czuchowczyk, Anna żona tegosz, Dac Kaczaniuk, Anna żona tegosz, Iwan Krupicz, Hapa żona tegosz, Marusza matka tegosz, Łukasz brat tegosz, Juchimka siostra tegosz, Suprun Steciuk, Kulina żona tegosz, Dmitr zięć tegosz, Maruszka żona Dmitrowa, Chwiedia córka Supronowa, Zienko słuska Suprunow, Iwan Steciuczyk, Anna żona tegosz, Wasko brat tegosz, Paraska czeladnica, Wasko Kotik, Anna żona tegosz, Wowdia Karpowa wdowa, Wasko syn teyże wdowy, Jarosz syn teyże wdowy, Maryna córka teyże wdowy, Hapa Klimczycka wdowa, Olisicy syn teyże wdowy, Nastia córka teyże wdowy, Chwiedko Szymaniuk, Chwiedia żona tegosz, Iwan Kondoryk, Tacia żona tegosz, lubier, Paraska żona tegosz, Chwiedko syn tegosz, Paweł syn tegosz, Danilo syn tegosz, Samoilo Procieyczyk, Maryna żona tegosz, Panas Kurel, Chwiedia żona tegosz, Anton syn tegosz, Anna żona Antonowa, Siemion syn tegosz, Stecia żona Siemionowa, Paraska córka Kurela, Andrzej syn tegosz, Kurela, Samoilo Reko-cik, Uliana żona tegosz, Melian syn, Samoilo Weremczyk, Polazka żona tegosz, Ihnat Gresiuk, Docia matka tegosz, Hapa żona tegosz, Chwiedko brat tegosz, Troc Czaska, Matiey syn tegosz, Paraska córka tegosz, Jendrzei syn tegosz, Antonowa wdowa Hryniuczykowa, Matiey syn teyże wdowy, Chwiedko syn teyże wdowy, Chwiedko czeladnik, Anna komornica, Mic Hinczyk, Wowdia żona tegosz, Hapa córka tegosz, Ihnat syn tegosz, Krystyna córka, Kopryan Łucik, Marusza żona, Chwiedko syn tegosz, Anna córka, Nastia córka, Onisko Hryniuczyk, Nastia żo-

na, Jendrzei syn tegosz, Tacia żona tegosz, Hryc syn tegosz, Demko syn tegosz, Artich syn tegosz, (Philip Wodonsik, Nastia żona tego, Hryc brat tegosz, Proska żona Hryciowa.) Paraska Pradiuska wdowa, Juchimka córka teyże wdowy, Maruszka córka teyże wdowy, Wasko Kuzawa, Marusza żona, Stefan syn tegosz, Sak syn tegosz, Nastia córka tegosz, Zienia córka tegosz, Nastia Bondarka wdowa, Stefan syn teyże wdowy, Iwan Kiczuk, Maryna żona, Wowdia córka, Natawka córka teyże, Iwan Głowa. Anna żona, Iwan syn tegosz, Ihnat Chwon, Wowdia żona, Zacharyasz syn, Chilimon syn, Anna córka, Oryszka córka, Siemion Skrobak, Marusza żona, Jasko syn tegosz, Iwan syn tegosz, Wierka teszca tegosz, Panas Knyszyk, Maryna żona, Jakim syn tegosz, Karpowa komornica, Iwan Buczuk, Oryszka żona, (Matiey Karpowicz, Wowdia żona, Jakim syn tegosz, Hryc syn tegosz, Wowdia żona Hryciowa, Chwiedor brat tegosz, Hrycia.) Misko Karpowicz, Maryna żona, Wasko Sidoryk, Chwiedia żona, Iwan zięć tegosz, Marusza żona Iwanowa, Taras syn tegosz, Iwaska, Tymosz Philipik, Uximka żona, Sidor czeladnik, Onisko Skrobaczuk, Proska żona, Juchimka córka, Werenko Skrobaczuk, Anna żona, Jachim parobek, Artych Litwinik, Hapa żona, Hawryło Masłanka, Wowda żona, Wowdia służebnica, Andrzej siestrzeniec tegosz, Chwiedko Biluszczyk, Małacha żona, Ustin Biluszczyk, Uximka żona, Wawrysz syn tegosz, Nieczypor syn tegosz, Siemion Woszczyk, Proska żona, Maruszka Piłatowa wdowa, Małacha córka teyże wdowy, Tymosz Kupeczyk, Chwiedia matka tegosz, Kornilo Zuczyk, Maryna żona, Iwan Zuczyk, Anna żona, Matiey Kurelik, Maruszka żona, Harasim syn tegosz, (Misko Kisło, Sawka Kisło, Katarzyna żona Sawczyna, Darka córka, Wasko zięć Kisłow, Anna żona Waskowa.) Jakub Jurczyk, Zofia żona, Jakub syn tegosz, Krzysztof czeladnik, Maryna czeladnica, Iwan Lipiniec, Hapa żona, Maryna córka,

(Sierhey Caruk, Jadwiga żona, Siemion Caruk,) Jan Jurczyk, Katarzyna żona, Anna córka, Stanisław syn, Maruszka Hreczynicka, Jakim syn, Juchimka córka, Maryna córka, Stefan Kupeczyk, Katarzyna żona, Krystina matka tegosz, Maryna córka Krystyny, Chwiedor Mikłaszewicz, Siemion syn tegosz, Stefan syn tegosz, Uliana córka, Jakim Staciuk, Zofia żona tegosz, żona Anastazyja dziada slepego, Zofia Łobacka. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki, Jakub Piotrowski namiesnik będący na ten czas, Simon Paskowicz burmistrz miasta Rososa. *Quod quidem regestrum in continenti famati Semion Paszczyk proconsul et Fedor Mikłaszewicz consul de oppido Rososze inherendo constitutioni novellae ratione suprascriptorum sancitae in facie officii praesentis iuramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.*

Horodyszcze.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter venientes famati Nicolaus Chwedonik et Nicolaus Chwedorowicz, oppidani Horodysenses obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in oppido ac praedio Rososensi tum praedio villae Jablonia commanentium, per admodum reverendum Stanislaum Tokarski vicepraepositum ecclesiae Rososensis conscriptum et manu propria eiusdem vicepraepositi ac generosi Laurentii Chroscicki subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de serie verborum tati:

Folwark Horodyszcze.

Popis w tymże folwarku osob różnych przez mio xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Jegomosc pan Kazimierz Chuchowski łowczy Bielski towarzysz chorągwie

Usarskiej koronnej starego zaciagu jego krolewskiej mości, ieymosc pani Theolila małżaka iegomosci. Czeladz słuźna: Maciej Grądzki, Andrzej Zwolenski, Mikołaj Zaniński, Mikołaj Dobrzycki, Samuel Makowski, Hieremian Miklaszewicz, Wawrzyniec Chruscicki, Mikołaj Kisielewski, Samuel Czaplicki, Walenty Stocki hajduk, Mathiasz hajduk, Andrzej woznica, Grzegorz foris, Floryan kucharz, Jadwiga żona kucharzowa. Białogłowy zostające przy ieymosci: Magdalena Świętosławska, Anna Goiska panna słuźebna, Constantia Bliżyńska, Zofia Zarzecka, Anna baba przy dziecięciu. Czeladz piekarniana: Dorothea Steleka gospodyni, Anna czeladnica, Regina praczka. Kazimierz Goluchowski mp.

Folwark Jablonski.

Popis czeladzi tegosz folwarku. Jan Pławicki namiesnik, Andrzej Szymanski, Osip Suchowierski gumieny, Anna Klemłowska gospodyni, Anna Doptanka czeladnica, Grzegorz Stadniuk, Ostap Sławinka pastuch, Zen Koczorezyk owczarz, Marusza żona tegosz, Siemion syn tegosz, Jan Chrzanowski tkacz, Lucia żona tegosz, Maryna corka tegosz, Krystyna corka, Katarzyna corka, Jadwiga corka, Piotr syn tegosz, Andrzej czeladnik tegosz tkacza, Stanisław Machnicki, Zofia żona na wsi Katarzyna Owczarka katoliczka, Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki.

Miasteczko Horodyszcze.

Popis miasteczka Horodyszcza przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, dzierzawcy na ten czas iegomosci pana Kazimierza Goluchowskiego łowczego Bielskiego przy bytnosci namiesnika iegomosci pana Wawrzynca Chrusuckiego, Stanisława Zareckiego burmistrza na ten czas będącego, Mikołaja Chwedonika raicy Samuelowa Chorkowska, Olesiej brat teyże, Siemion Ho-

lik parobek, Wowdia czeladnica, Regina Ostrowska komornica, Iwan Michalowiez, Maryna żona tegosz, Chrystyna słuźebnica, Jacko Zukowski, Nastasia żona, Hryc syn, Iwan Zukowski, Krystyna żona jego, Anton Zukowski, Hapa żona, Polaska piastunka, Jarmosz parobek tychże, Paraska słuźebnica, Chwedor Kusznierezyk, Zienia matka tegosz, Wasko brat tegosz, Pawel Cholewa komornik, Wowdia żona tegosz, Milian Kos komornik, Hapa żona tegosz, Iwan syn Milianow, Misko Wołoczuk komornik, Nestor Władyczka, Marko Iowczyk, Polaska żona, Hryc Smolenski zięć Markow, Proska żona tegosz, Roman Podleski, Uxinka żona, Nastia teszcza tegosz, Chwedor Prystupa, Katarzyna żona tegosz, Jan syn tegosz, Krystyna corka tegosz, Maruszka komornica, Osip Kiszczuk, Anna żona tegosz, Pawłowa kucharzowa, Onisko zięć teyże, Katarzyna żona, Grzegorz syn teyże, Danilo Władyczka, Maryna żona tegosz, Grzegorz Thorzewski, Katarzyna żona tegosz, Reina matka tegosz, Maryna corka tegosz, Timosz parobek, Maruszka czeladnica, Lewko Chmuryk, Polaska żona tegosz, Jendrzey Kurylik, Wowdia żona tegosz, Martin syn tegosz, Anna Golezykowa wdowa, Anton Siedlarczyk, Maruszka żona, Iwan brat, tegosz, Juchimka żona wdowa, Hryc syn Iwanow, Jacko Zaleski, Anna żona, Panas syn, Roman siostrzeniec, Stasko pasierzb tegosz, Andrzej Soroczyk, Hapa żona, Kulina komornica, Taca siostra Soroczykowej, Maryanna Tokarska, Jendrzei Wiczorezyk parobek, Maryna słuźebnica, Maryna siostra Tokarskiego, Anna Prokopiha komornica, Maryna corka teyże komornicy, Chwiedko Nestoryk, Maryna żona tegosz, Anna siostra żony tegosz, Mikołaj Szwiec, Maryna żona, Łukasz Woitowiczki, Proska żona, Wasko syn tegosz, Anna Januszowa żona, Zofia siostra samego, Anna słuźebnica teyże, Iwan Tenkodym komornik, Jagnieszka żona tegosz, Ilko Szwiec, Uchimka żona, Hawryło brat tegosz, Hawryło Demeczuk, Maryna żona.

Siemion Juczyk, Wowdia żona tegosz, Wasko zięć tegosz, Polaska żona Waskowa, Olexa Szewczyk, Anna żona, Olesiej służka tegosz, Jasko Wołowski komornik, Roman Wołoski, Stanisław winnik komornik, Krystina komornica tegosz, Iwan Pasiuk, Melacha żona, Hapa corka, Woyciech Greziuczyk, Maryna żona, Maryna siostrzanka, Wasko brat tegosz, Kuryan Kliaczenia, Siemion syn tegosz, Juchinka żona Siemionowa, Hawryło służka, Iwan Ileyczyk, Tatiana żona, Bartosz służebnik, Roman Ileyczyk, Uliana żona, Łukasz syn tegosz, Choma parobek, Hordiey Oszomek, Tatiana żona, Hryc syn tegosz, Maryna corka, Helena corka, Tacia matka, Tatianny, Konach Sawtylka, Maryna żona, Stanisław Zarecki, Katarzyna żona, Barbara komornica, Polap Łyczyn, Oryszka żona, Kalenikowicz, Maruza żona, Paraska służebna, Jacko Makarczuk, Oryszka żona tegosz, Iwan brat, Paraska żona Iwanowa, Philip Mrysik, Maryna żona, Dmitr Wołosianczyk, Maruszka żona, Siemion Wołosianczyk, Uliana żona, Osip Mrysik, Kondrat syn, Kulina żona, Kondratowa, Iwan syn, Osip syn tegosz, Hapa corka, Grzegorz krawiec, Maruszka żona, Szymko służka, Lewko Mrysik, Wowdia żona, Siemion brat tegosz, Tymosz Piekocik, Maruszka żona, Maryna corka, Uroszka Łukaszowa wdowa, Chwiedia siostra teyże wdowy, Misko Wawryszyk, Olena żona, Hryc Wawryszyk, Maryna żona, Iwan Zaniuk, Tacia żona, Kulina siostra, Maryna komornica tegosz, Iwan Benbenko, Nastasia żona, Maxim szwiec, Maryna żona, Klim syn, Tatiana corka, Olena komornica tegosz, Proska corka komornicy, Maxim Mawżonik, Tacia żona, Wasko syn, Ihnat Romanowicz, Hawryło syn, Tomko parobek, Anna służebna, Iwan Marczuk, Tacia żona, Chwiedko brat tegosz, Uximka siostra, Paraska siostra, Melian Pituiko, Jendrzey bratanek, Hapa bratanka, Uximka bratanka, Sawko Sałobruszczyk, Nastazya żona, Iwan syn, Anna corka, Dmitr Szczygłowicz, Stasia żo-

na, Szymon Kowal, Maryna żona, Troc brat tegosz, Paraska siostra, Tymosz Łaszczuk, Wowrysz syn, Uliana żona, Iszczycha Chwiedia wdowa, Uliana Lipska komornica, Tacia corka Uliany, Paweł Zbaniuk, Hapa żona, Jendrzei syn, Kondrat parobek, Misko Galczuk, Hapa żona, Klim syn, Paweł syn, Misko parobek, Nastia czeladnica, Maxim bratanicz, Andrzej Philoneczuk, Maryna żona, Hryc brat, Marko parobek, Orynka dziewczka, Melacha Perchuczcha, Tacia corka, Saczycha wdowa, Piotr Mrysik, Uximka żona, Proska siostra, Demian Szczygłowicz, Maryna corka, Kulina corka, Iwan Sadłowski, Krystina żona, Sidor Steczyk, Juchyma żona, Melian pasynek, Hryc syn tegosz, Chwiedia corka, Jowka czeladnica, Juchimka Chwiedczcha wdowa, Iwan Szewczyk, Tacia żona, Łukasz syn teyże wdowy, Paraska komornica, Melian Klimkowicz, Ewa żona, Piotr brat, Iwan brat, Paraska czeladnica, Iwan syn tegosz, Siemion Tereszczuk, Uliana żona, Maryna corka, Wowdia wdowa, Stefan syn, Kondrat Bosik, Marusza żona, Stefan syn, Krystyna żona Stefanowa, Niezypor syn, Iwan służebnik, Lewko Tryluk, Zienia żona, Nastia matka, Trochim Haczuruk, Wirka żona, Iwan syn, Maryna corka, Jarmosz Rososiecz, Maryna żona, Wawrzyniec Gorski, Maruszka żona, Thomasz syn, Jagieka komornica, Panas Łazczuk, Stasia żona, Paweł parobek, Orynka corka, Chwiedko syn, Mikołai Chwiedynik, Nastia żona, Chwiedior Chwiedynik, Paraska corka, Juchim Wowczyk, Hapa żona, Chwiedko komornik, u tychże Paweł komornik, u tychże Chwiedora Ostroczyna, Anna Kocmiejka, Anna wnuczka, Proska wnuczka, Iwan Łazczuk, Tacia żona, Dmitr brat, Iwan Libotko dziad, niedołężny niemoże zarobie, Maryna corka tegosz, Roman syn tegosz, Roman Dubrowiec, Choma syn, Trochim syn tegosz, Iwan Pypka, Melacha żona, Paraska corka, Siemion Kozluk, Regina matka, Tymosz brat, Iwan brat, Siemion Rzeznik, Hapa

żona, Chwiedko pasierzb, Iwan Piekotik, Katarzyna żona, Chwiedko Sawczuk, Maruszka żona, Melian syn tegosz, Lewko Brodezyk, Paraska żona, Melian Pryhoryło, Paraska żona, Iwan parobek, Nastia czeladnica, Jakim syn tegosz, Chilion Bozik, Wowdia żona, Paraska corka, Iwan komornik tegosz, Uliana żona, Denis Sawczuk, Juchima żona, Hryc syn, Jacko Kozlik komornik, Chwiedia żona, Iwan Sawczuk, Chwiedia żona, Andrzej syn, Onisko Chomęczuk, Tacia żona, Andrzej Kalita, Iwan syn, Anna żona, Misko Kalita, Nastia siostra, Krystina komornica, Danilo syn komorniczy, Maryna corka komornicy, Troc Douhynik, Maruszka żona, Maryna corka, Chwiedko Zutonik, Uliana żona, Tacia corka, Paraska corka, Maryna corka, Wasko syn, Stec brataniec, Iwan parobek, Kuryan Szarkowski, Katarzyna żona, Zacharyasz parobek, Marcin Wolik, Anna żona, Hryc syn, Katarzyna służebnica, Niezypor Szokałowicz, Jowka żona, Stefan syn, Misko syn, Hapa służebnica, Iwan Hawrylik, Paraska matka, Uliana żona, Kochan Szczygłowicz, Jouha żona, Andrzej syn, Kalina żona Andrzejowa, Pawel Wakulik, Wowda żona, Polinka corka, Tomko Gawrysik, Tacia żona, Paraska corka, Łukasz parobek, Andrzej Rachunko, Regina żona, Jan syn, Wasia corka, Wasko Hacıurezyk, Hapa żona, Osię Szawrowicz młynarz łysy, Maruszka żona, Iwan parobek, Anna czeladnica, Nastia komornica tegosz, Kasper Rudnicki, Szymon syn, Jakub parobek, Zofia czeladnica, Iwan Kosi, Jouha żona, Kondrat syn, Maryna żona Kondratowa, Matiey Lichoszwaj, Paraska żona, Maryna corka, Onisko Sowinski, Proska żona, Klim piwowar, Zuzanna żona, Jowczycha wdowa, Jakim Szczygłowicz, Uximka żona, Nastia Lewczycha, Iwan syn Lewczychy, Hapa corka, Andrzej Krzeniuk, Kulina żona, Matiey służka, Łucia Pawłowa wdowa, Trochim syn teyże, Choma komornik, Nastia żona, Wasko syn, Lewko Hryciuk, Maryna żona, Mikita komornik,

Lewko Kryczewski, Tacia żona, Hryc syn tegosz, Danilo Walinicz, Olona żona, Halszka wdowa, Chwiedko syn, Anna corka, Chwiedko Klineczuk, Oryszka żona, Jasko Łabonuk, Maryna żona, Grzegorz syn tegosz, Ihnat Konowczyk, Maruszka żona, Ilko syn, Uliana wdowa, Onisko Kiszczuk, Hapa żona, Masko służka, Nam Sawicki, Uximka żona, Iwan syn, Kulina corka, Juchimka corka, Wasko Klocka, Zofia żona, Maryna Porochoneczycha wdowa. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki in p. Wawrzyniec Chrusciński. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt juramento corporali, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Gęs

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Leon Dewalko et Theodor Senkiewicz obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Gęsi commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski, vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Popis wsi Gęsi przez mnie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, przy bytności pana Jakuba Piotrowskiego namiesznika, także przy bytności Lewka Dowalka wojta teyże wsi y Serhcia Rudzkiego. Jasko Miciewicz, Anna żona, Siemion syn, Iwan syn drugi, Tacia Iwanowa wdowa, Andrzej Teniuchowicz zięć, Olona żona, Maryna corka, Jacko Hulik komornik, Maryna żona tegosz, Sie-

mion Łyszczuk, Melacha żona, Kulina siostra tegosz, Ihnat Swiridowicz, Anna żona, Anna Philipowa wdowa, Chrystina corka teyże, Łukasz Swiridowicz, Zofia żona, Kulina Kruszynska wdowa, Musiey Dobryło parobek, Roman Waciewicz, Nastia żona, Krat syn tegosz, Oleszko Waciewicz, Kulina żona, Orynka siostra, Chwiedia siostra, Juchim siostrzeniec, Stec Swekołka, Hapa żona, Maxim Swiridowicz, Polaska żona, Chwiedko Skorczyk, Chwiedia żona, Jarmosz parobek, Danilo syn, Stefan Skorczyk, Wasia żona, Dmitruk brat, Maryna żona Dmitrukowa, Stec brat, Tacia komornica tegosz, Urońska Artichowa wdowa, Kopyryan syn, Uximka corka, Jakim Artychowey zięć, Maryna żona, Hawryło parobek, Wawrysz Artychowicz, Katarzyna żona, Wocia corka, Hryc Artychowicz wdowiec, Sawka syn, Nasta żona Sawczyna, Krat syn Hrycow, Stefan syn tegosz, Makar Sidoruszezyk, Polaska żona, Dawid Szypulicz, Maryna żona, Iwan Korzniuk, Tacia żona, Matiey syn, Hryc syn tegosz, Wowdia corka, Iwan Burczyk, Maryna żona, Sak parobek, Supron Swiekoleczyk, Orynka żona, Trochim Burzec, Maryna żona, Iwan Kolesniuk komornik, Maryna żona, Harasim syn tegosz, Wasko Burzec, Polaska żona, Paweł zięć tegosz, Paraska żona, Chwiedko syn Waskow, Stec Burzec, Orynka żona, Piotr syn, Kulina corka, Sawka Burzec, Jacko syn, Olona corka, Jarmosz Burzec, Maryna żona, Mikita syn, Uxima żona Mikicina, Maruszka corka, Iwan syn, Osip Burzec, Oryszka matka, Stecia żona Osipowa, Melian brat Osipow, Siemion służka, Kondrat Szypulicz, Tacia żona, Musiey bratanicz, Iwan Szypulicz, Orynka żona, Melacha matka tegosz, Krat brat tegosz, Andrzej Szypulicz, Hryc syn tegosz, Nastia żona, Maxim syn, Ostap parobek, Łukian syn, Maryna żona, Chwiedko parobek, Iwan Szypulicz, Zofia żona, Piotr brat, Wowdia żona Piotrowa, Hryc brat tychże, Iwan Szypulicz, Anna żona, Danilo Kosik, Katarzyna żona, Chwiedko

Swiridowicz komornik, Katarzyna siostra, Ulian Struk, Zienia żona, Nestor Temnik, Melacha żona, Hryc syn, Maryna siostra, Iwan Temnik, Polaska żona, Jakim brat, Juchinka corka, Dawyd stryż *Szczennikow*, Domna żona, Osip parobek, Chwiedia czeladnica, Jakim Szwiec, Orynka żona, Iwan syn, Wasko syn drugi, Paraska corka, Maryna żona dziada ulomnego, Maryszka corka tegosz dziada, Misko Łuciewicz, Uliana żona, Hawryło Trociuk, Hapa żona, Anton brat tegosz, Ustima żona, Iwan Misiewicz, Paraska żona, Piotr syn tegosz, Jasko parobek, Chwiedko Kulay, Hapa żona, Serhei Radzki, Stecia żona, Katarzyna matka, Lewko syn, Uximka corka, Iwan pastuch, Katarzyna corka, Iwan syn, Paweł Kwaczuk, Katarzyna czeladnica, Hryc Osiecielski, Anna żona, Denis winnik, Tacia żona, Maxim krawiec, Maryna żona, Ułasz syn, Melian komornik, Maryna żona tegosz, Maruszka corka, Hawryło komornik tegosz, Hapa żona, Hryc Sipkowicz, Kulina corka, Regina corka, Ostap Zdun, Anna żona, Chwiedko syn, Iwan Szewczewicz, Orynka żona, Jacko syn, Misko Sipkowicz żona, Siemion brat tegosz, Ewa czeladnica, Macko Byczyk, Anna żona, Stecia komornica, Hapa komornica, Kornilo Krysiuk, Orynka żona, Chwiedko Prytsupa, Stecia żona, Chwiedko syn, Maryna żona, Tacia bratanka, Iwan Szaszyc, Wowda żona, Lewko syn, Maryna niewiestka, Ihnat parobek, Polaska czeladnica, Melian Zyrewicz, Stecia matka, Maryna żona Melianowa, Hawryło brat Melianow, Makar Zyrewicz, Chwiedia żona, Misko brat, Wowda żona Miskowa, Siemion brat Makarow, Kopyryan Illiuk, Olona żona, Chwiedko Radkowiec, Chwiedia żona, Iwan syn, Jarmosz Radkowiec, Maruszka żona, Klim Hłaniewicz, Uximka żona, Radko brat, Matiey Hładcuk Olona żona, Ihnat służka, Iwan Zierewicz, Anna żona, Mikita syn, Oryszka corka, Hawryło syn, Osip Zierewicz, Anna żona, Jacko służka, Krzysztop Ki-

taiczuk, Paweł Zirowicz, Wocia żona, Prokop brat, Iwan syn, Melian Proskura, Paraska żona, Danił Łuciewicz, Paraska żona, Iwan syn, Harasim syn, Jasko trzeci syn, Demian Kotik, Anna żona, Maxim syn, Andrzej syn, Maruszka córka, Melian Kotik, Katarzyna żona, Iwan służka, Ostap Skrebielik, Iwan syn, Uliana żona, Marusza córka, Anton Skrebelicz. Proska siostra, Anna Skrebelikowa wdowa, Hryc Matieyczuk, Hapa żona, Wasko Baiko, Anna żona, Karp Bawalko, Hapa żona. Roman Szypulicz, Maryna żona, Siemion syn, Wocia żona, Maxim syn Romanow, Roman Bubela, Maryna żona, Wasko syn, Maryna żona Waskowa, Sab Dragan, Zienia żona, Choma Korowecz, Uximka żona, Hryc syn, Uximka córka, Tymosz Korowecz. Olona żona, Siemion Skorczyk, Hapa żona, Jowko syn, Katarzyna córka, Kuzma zięć, Maryna żona Kuzmina, Iwan Skorzykow zięć, Polaska żona, Ihnat Lipust, Hrystyna żona, Katarzyna córka, Mitruk Słomianka, Nastia żona, Iwan Ondreiczuk, Proska żona, Jouka córka, Mikita Doroszyk, Tacia żona, Chwiedko Kosik, Paraska żona, Paweł Hacıuk, Tacia żona, Zienia czeladnica, Proska Rozbicka, Anna córka, Siech teśla, Doska żona, Hapa córka, Sierhey zięć, Tacia żona, Lewko Nowak, Wasia żona, Chwiedko zięć, Maryna żona, Micko Łusik, Maryna żona, Iwan krawiec, Katarzyna żona, Chwedko Wilka, Mitruk Kosik, Uliana żona, Hapa komornica, Jołtuch Woitowicz, Chwiedia żona, . . . syn, Danił Woitowicz, Maryna żona, Chwiedko syn, Iwan parobek, Oryszka czeladnica, Martin Łukianowicz, Wowdia żona, Chwedia córka, Kalich woytow zięć, Jadwiga żona, Chwedko Łukianowicz, Wocia żona, Iwan syn, Kuryło Supronow, Sonia żona, Uximka siostra, Hryc Litasin, Maryna żona, Stanisław krawiec, Hapa żona, Kuzma syn, Regina żona, Jasko Kalbaszczuk, Wowdia żona, Docia córka, Konach Doroszyk, Kaska matka, Chwiedia żona Kochanowa, Wasko

parobek, Iwan Kulik, Anna żona, Miron syn, Maryna córka, Nastia córka, Panas Skibycz, Wowdia żona, Iwan parobek, Stec Czeberak, Hrysa żona, Hryc Hacıuk, Anna żona, Troc parobek, Juchima czeladnica, Sawka Teniehowicz, Maryna wdowa, Lewko woyt, Zoha żona, Jacko parobek; Maryna czeladnica, Paweł syn woytow, Jacko Dawalko, Anna żona, Hapa siostra, Hryc parobek, Abracham służka, Dawid Doroszewicz, Melacha żona.

Dwor w tej wsi.

W tej wsi popis. Sługi ięgomosci pana Mikolaia Fierleia staroscica Lubelskiego: pan Jan Trifoni, Katarzyna Zwolanska małżaka, Stanisław Naruszkowski czeladnik, Katarzyna Łukaszowa kucharka, Krystyna Naruszkowska dziewczyna, Maruszka baba przy dziecięciu, Hawryło pastuch.

Folwark Rudzieniecki.

Popis w tymże folwarku: Pan Jakub Piotrowski, Maryna Moscicka małżaka, Paweł syn, Alexander syn, Barbara córka, Maryna Moscicka czeladnica, Katarzyna Szydłkowna kucharka, Stanisław Swidrzycki pisarz, Symon Przytycki pisarzyk, Krzysztof Zwierzycki pastuch, Wawrzyniec Łyszczuk ptasznik, Stanisław pastuch, Osip Suprunowic owczarz, Maryna żona, Krzysztof Grzesiukorzyk, Nastazya żona, Halszka córka tegosz, Macko chłopiec, Thomasz Burski tkacz, Walenty Grzesiukowicz, Sak Krasowicz młynarz, Paraska żona tegosz, Bartosz Kukłowski winnik, Katarzyna żona tegosz, Iwanek chłopiec tegosz, Marko parobek żydowski, Nastia czeladnica żydowska, Piotr Porębicki myśliwiec, Regina żona, Chrystina dziewczka.

Dom w tymże folwarku pana Uszynskiego. Pan Ludwik Uzynski, Tekla żona tegosz, Maryna córka, Maryna Kozakowna kucharka, Mitruk Sidoruszczyk parobek, Stefan chłopiec, Xiędz Stanisław

Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Jabłonia.

A officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Iwan Romanowicz et Mic Bokalo de Jabłonia obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Jabłonia commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Laurentii Chroszicki vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Jabłonia przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Polyan Matysik, Jonka żona, Melacha matka, Wakula brat legosz, Uximka żona, Chwedko bratanek, Maxim bratanek, Danilo Trociuczyk, Krystina żona, Nastia matka, Iwan Czarylik, Olona żona, Maryna corka, Krat Ryzanik, Panas brat, Leonty brat, Regina żona, Leonty syn, Denis Szyluk, Kulina żona, Swiryd Ryzanik, Nastia żona, Wasil brat, Tatiana żona, Jacko parobek, Jendrzei bratanicz, Wowdia czeladnica, Kornilo Litwiniuk, Oryszka żona, Niczypor brat, Maruszka żona, Kuzma Czeberak, Maruszka żona, Jendrzei syn, Klim Onoszczyk komornik, Wowda żona, Marko Rewiaczka, Nastia żona, Choma syn, Stec brat, Melacha żona, Martyn parobek, Łucia czeladnica, Martyn Rewiaczka, Maruszka żona, Anna corka, Iwan Menko, Juchima żona, Kuz-

ma Chonczyk, Wocia żona, Uliana maczocha, Uximka siostra, Łukasz Maczeszczuk, Melacha żona, Stac Mateszczuk, Wowdia żona, Marko Macieszczuk, Maruszka żona, Juchim Bokalo, Monia żona, Ulas Bokalo, Darka żona, Stefan Bokalo, Jouha żona, Jan służka, Dac z Bulitowiec, Juchimka żona, Wasko brat Daciow, Anna żona, Kornilo z Bulitowiec, Nastia żona, Mic Bokalo, Piotr syn, Melacha żona, Misko syn, Iwan syn, Hapa corka, Teresko Gren, Misko syn, Tacia żona, Iwan Gren, Jacko syn, Anna siostra, Siemion brat, Paweł Zuczyk, Nastia żona, Melian szwiec komornik, Paraska żona, Martin... czuk komornik, Luba żona, Choma Sudzik, Proska żona, Piotr syn, Karp Sosnowiec, Tacia żona, Chwiedko syn, Melian parobek, Siemion Demczuk, Juchimka żona, Zofia matka, Iwan Kolyszka, Misiey syn, Proska żona, Siemion Kolyszka, Wowdia żona, Misko Kolyszczuk komornik, Anna żona, Nestor Kociubka, Wocia żona, Uroszka corka, Abraham Iliaszuk, Nastia żona, Piotr Kolyszczuk, Hawryło syn, Chwedia żona Hawryłowa, Iwan syn, Philip Perkowicz, Nastia żona, Paweł syn, Olisicy Starą, Wowda żona, Juchim zięć, Juchima żona, Klim z Bulitowiec, Wasia żona, Say zięć, Maryna żona Salowa, Karp służka, Nastia czeladnica, Perchuc Czechowicz, Tacia żona, Hawryło szwagier, Sidor syn, Darka corka, Sidor parobek, Chwiedko Olesieczuk. Nastia żona, Chwedia matka, Ihnat parobek, Siemion Kolyszka, Zienia żona, Danilo syn, Maryna żona, Chwiedko parobek, Paraska komornica, Sawka syn, Maryna corka, Jasko Szwiec, Maryna żona, Paweł Kaciubka, Katarzyna żona, Ulas parobek, Iwan syn, Niczypor Kuziomka, Maryna żona, Jouha matka, Ochrym Kuziomka, Wowdia żona, Lewko Perkowicz, Olona matka, Siluch syn, Hapa żona, Olisicy parobek, Martin Perkowicz, Maryna żona, Joltuch syn, Agnes żona Joltuchowa, Martyn syn, Osip Chrayciuk, Chwedia żona, Tacia matka, Jakim syn, Piotr

komornik, Jolha żona, Paweł Komareniec, Uxina żona, Wocia matka, Miron zięć Pawłow, Darka żona, Juchim Spus, Hasia żona, Philip zięć, Juchimka żona, Chwiedko Winniczek, Maruszka żona, Stanisław owczarz, Zolia żona, Hapon Łobanko, Luba żona, Harasim Polesiuk, Uximka żona, Maryna czeladnica żydowska, Daniel Demeczuk, Ustima żona, Sidor parobek, Ułas Weremczuk, Anna żona, Stefan brat, Andrzej Uleczyk, Juchima żona, Paweł syn, Wowdia corka, Chwedor siestrzeniec, Radko piwowar, Wasia żona, Radko Kolenczuk, Hapa żona, Wirka matka, Melian Szczynezuk, Paraska żona, Kornilo Szcinczuk, Wowdia żona, Maryna matka, Jacko syn, Tychon syn, Stec Polubiec, Darka żona, Iwan Polubiec, Katarzyna żona, Chwiedia corka, Misko Jerula, Wirka żona, Iwan syn, Augustin Jasinski, Wowdia żona, Hasza matka, Anna siostra, Olona siostra, Miron Truchonowicz, Maryna matka, Tereszko parobek, Zienia, czeladnica, Lewko Truchonowicz, Dmitruk brat, Chwir komornik, Kulina żona, Ihnat komornik, Chwiedia żona, Wakula Korowczyk, Żych Łukasz, Chwiedia żona, Hulka corka, Hryc Czyplik, Uximka żona, Monia siostra, Siemion szwagier, Iwan Cyplik, Chwiedia żona, Michał szwagier, Darka żona Michałowa, Kornilo Paluszko, Juchimka żona, Maryna matka, Iwan parobek, Nastia czeladnica, Siemion Torkut, Wocia żona, Regina matka, Joltuch brat, Mikita Iliaszuk, Uliana żona, Maxim Dopit, Hapa żona, Hrych Hapiuk, Anna żona, Łukian syn, Naum Glanczuk, Maryna żona, Lewko Glanczuk, Hapa żona, Paraska corka, Ustinia siostra, Kondrat Dikosz, Lubka żona, Prokop parobek, Wasko Prokopik, Hapa żona, Paweł Melenczuk, Palaska żona, Piotr syn, Piotr Puczyk, Hapa żona, Lewko brat, Paraska żona, Maxim brat, Juchimka siostra, Dmitr Lesniy, Maryna żona, Chwedko Brekało, Hapa żona, Timosz syn, Ihnat syn, Nastia corka, Kalich Terula, Pilip syn, Anna żona Philipowa, Kirik brat, Hapa żona,

Jarmosz Mikitka, Maryna żona; Hordiey Kosik, Palaska żona, Chwedor syn, Wasko Rewucki, Olona żona, Maryna corka, Siemion Koniuch Chwedia żona, Wasil syn, Harasim syn, Stefan syn, Seluech Naucik, Maryna matka, Darka corka, Wasko Kacienik, Maruszka żona, Wasia siostra, Matiey brat, Jacko Balai, Anna żona, Misko syn, Kostink syn, Paraska corka, Harasim Kaliszczyk, Monia żona, Stefan służka, Jacko Chlur, Docia żona, Radko zięć, Kulina żona, Łukasz Dobosz, Nastia żona, Mikita Zaniewicz, Wasko syn, Sonia corka, Misko parobek, Hapa czeladnica, Marcin Czeczotczyk, Wowdia żona, Iwan Czeczotczyk, Maryna żona, Chwedko Wowczyk komornik, Ustima żona tegosz, Konach komornik, Uxina żona, Melian komornik, Olona żona, Demko Janczuk, Katarzyna żona, Siemion Janczuk, Proska żona, Krzystof chłopiec, Maryna czeladnica, Iwan Uleczyk, Tacia żona, Paweł brat, Wowdia żona, Paweł brat drugi, Maryna żona Pawłowa, Hawryło chłopiec, Kopryan Rymarczyk, Hapa, matka, Iwan Hulik, Stocia żona, Siech chłopiec, Iwan Hulik, Anna żona, Samoc syn, Paraska żona, Samoc Łoban, Maruszka żona, Hawryło syn, Hryc Milianowicz, Katarzyna żona, Stefan brat, Siemion kowal, Kulina żona, Orynka corka, Chwedko Sasiuk, Maruszka żona, Timosz Kulat, Maryna żona, Nicypor Witrynski, Ułana żona, Marko Ciczula, Piotr syn. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscicki namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali approbaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Kudry.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicen-

sia personaliter veniens laboriosus Juchim Rzewnski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Kudry commanentium, manu propria reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis w tej wsi przez mię xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, przy bytności Harasima woita y Juchima Rzewuskiego. Onisko Kopryszek, Tacia żona, Demka parobek, Chwedzia czeladnica, Ułas Holik, Kuzma syn tegosz, Uliana żona, Iwan brat tegosz, Łochwin brat tegosz, Anton Kopryszek, Siech syn, Nastia żona, Andrzej brat, Uximka żona Andrzeiowa, Chwedor parobek, Daniel Tetioka, Olexa syn, Nastia komornica, Wawrzyniec Rogoznicki, Nastia żona, Chwedko syn, Iwan Łaloda, Chwedzia żona, Maryna siostra, Sak siestrzeniec, Wowdia komornica, Iwan syn baby teyże, Roman Suc, Paraska żona, Chwedko syn, Maruszka żona Chwedkowa, Nicypor syn Romanow, Wasia corka, Hryc Karpowicz, Wowdia żona, Kuzma brat Hryciow, Maruszka żona Kuzmina, Marcin syn, Luba żona, Konach Andrzejczyk, Hapa żona, Timosz syn, Chilko syn, Hryc syn, Juchimka komornica, Ihnat Andrzejczyk, Klim syn, Marusza żona Klimowa, Iwan parobek, Maryna komornica, Piotr Andrzejczyk, Nastia żona, Chwedko brat, Marko parobek, Hryc Szostaczyk, Monia żona, Hapa matka, Trochim brat, Chwedzia żona, Chwedko brat, Paraska siostra Stecia komornica, Demko Korpyszyk, Chwedzia żona, Iwan parobek, Nastia komornica, Nason Korpyszyk, Łucja żona, Uliana corka, Wirka komornica, Stefan Szaidiuk, Uliana żona, Ostap brat, Juchimka siostra, Karp Nosul, Orynka żona, Paraska corka, Ihnat zięć Rzewuskiego, Wowdia żona, Roman parobek, Chwedzia czeladnica, Hasia komornica, Ma-

tiey Andreyczyk komornik Hapa corka, Iwan Łusia, Chweda żona, Truchon brat, Paraska siostra, Łuc Holik komornik, Uximka żona, Maryna corka, Hordiey Holik, Anna żona, Taras Skarczuk, Uximka żona, Stefan syn, Maruszka czeladnica. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Romaszki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Samuel Oniszczyk et Petrus Perka obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Romaszekow przez mię xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, wielmożnego ięgomsci pana Mikołaja Fierlecia na Dombrowicy, staroscica Lubelskiego w parochiey moiey, przy bytności pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika tamiecznego także, przy bytności dwóch mężow z gromady Piotra Pyrki y Samoila Oniszczyka. Symon Oszczyk, Malgorzata żona tegosz, Jacko Oszczyk, Jagnieszka żona tegosz, Karp Lewczyk, Katarzyna żona, Hryc Prystupa, Zofia żona tegosz, Marcin syn tegosz, Tomko Budnik, Marcin syn tegosz, Jadwiga corka tegosz, Maryna corka tegosz, Jadwiga siostra tegosz, Łuc Rutka, Regina żona tegosz, Jendrzei syn tegosz, Jan syn tegosz, Jozeph syn tegosz, Jakim syn te-

gosz, Jan Maturka, Maryna żona tegosz, Macko syn tegosz, Jadwiga corka tegosz, Stefan syn tegosz, Jadam Surnik, Maryna żona tegosz, Simon syn tegosz, Franciszek syn tegosz, Jakub Walużyk, Maryna żona tegosz, Stanisław Stuczka, Katarzyna żona, Jakub Mazuryk, Maryna żona, Katarzyna matka tegosz, Jadwiga siostra tegosz, Piotr Rutik, Uximka żona tegosz, Nastia dziewczka sama w domu, Macko Olzowski, Katarzyna żona tegosz, Regina matka tegosz, Jan brat tegosz, Barbara siostra tegosz, Marcin brat stryieczny tegosz, Jan pastuch w domu tegosz, Grzegorz Ruta, Anna żona tegosz, Grzegorz syn tegosz, Jan syn tegosz, Uximka Romanicha wdowa, Chwedia corka teyże, Maryna corka teyże, Wasko Kuryanczuk woit, Jadwiga żona tegosz, Marcin syn, Jan syn, Maryna corka, druga corka, Łukasz Kapelusz, Chwedia żona, Tacia corka tegosz, Lewko komornik, Samuilo siostrzeniec tegosz, Panas Szwiec, Jacko syn tegosz, Wowdia żona Jackowa, Katarzyna czeladnica, Iwan Poczuiko, Olona żona, Iwaszko syn, Jacko syn, Maruszka corka, Chwedia corka, Samoilo Oniszczuk, Marusza żona tegosz, Chwedia czeladnica, Jan Saracki, Orynka żona, Timosz syn, Iwan syn, Jacko syn, Maruszka corka, Tymoszycha molodyca, Oleszko Ilczyk, Anna żona, Timosz parobek, Zofia czeladnica, Wasko Olisieik, Uliana żona, Iwan Szynek, Anna żona, Chwiedko syn, Makar syn, Anna corka, Daniło syn tegosz, Misko Wanczuk, Maryna corka, Hawryła syn, Marko Lisik, Monica żona, Michał syn tegosz, Chwedia matka, Paraska siostra tegosz, Omehan parobek, Andrzej Przystupa, Hapa żona, Demian syn, Panas syn, Andrzej pastuch, Stec Hunka, Hapa żona, Maryna matka tegosz, Łukasz chłopiec służebny, Siemion Sikilinda, Katarzyna żona, Jasko Sikilindik, Maryna żona, Nestor Zborowski, Paraska żona, Hryc zięć tegosz, Orynka żona Hryciowa, Chwiedko Manowiec, Krystyna żona, Andrzej syn, Olena żona Andrzeiowa, Iwan

syn, Philip syn, Hryc syn, Piotr Pyrka, Anna żona, Wowdia corka, Maruszka corka, Hryc parobek, Osip Lisik, Anna żona, Stefan brat tegosz, Proska czeladnica, Jacko Lisik, Zienia żona, Wowdia teszcza tegosz, Sidor parobek, Ilko Sidoryk, Chwedia żona, Chwedia corka, Makar parobek, Danilo Ilczyk, Maryna żona, Choma parobek, Uliana służna dziewczyna, Siemion Kupeczyk, Chwedia żona, Olona Maluticha wdowa, Maxim Sacik, Nastia żona, Parachwin syn, Jakim syn, Philip Hlebczyk, Wocia matka tegosz, Iwan brat tegosz, Orynka siostra, Olisiey Joszczyk, Juchimka żona, Anna matka, Wowdia siostra, Anna Kowalowa wdowa, Wasko syn teyże, Hapa corka, Proska corka, Chwiedko Kozaczyk, Darka żona, Parachwin chłopiec służny, Maryna Oniszczanka wdowa, Stec Szłomka, Zofia żona, Stanisław syn, Woiciech syn, Jan Marciniuk, Anna żona, Piotr brat, Polynka siostra, Barbara siostra, Szczesny parobek, Andrzej Romaniuk, Paraska matka, Maryna siostra. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafatti offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Polubicze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Choma Radzki et Dac Climik de Polubicze obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki (Polubicze?) commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraepositi subscriptum

ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum, qui sequitur:

Popis wsi Polubicz przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Wawrzynca Chruscickiego namiesnika y przy bytnosci Chwiedka Zygalowicza woita y Grzegorza Welika raycy. Nason Maximik, Polaska zona, Chwier Hluko, Monia zona, Jowka corka, Uliana corka, Jacko syn tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Juchimka zona Wawrzyncowa, Hric Lipski, Maryna zona, Naum syn tegosz, Martin syn tegosz, Marcin Farcinski, Tatiana zona tegosz, Polynka matka, Chwiedia corka, Siemion syn, Wasil parobek, Maryna corka tegosz, Marko Diakonik, Monia zona, Anna matka tegosz, Maryna corka, Demko syn tegosz, Chwiedko parobek, Maryna czeladnica, Chwiedko Diakonik, Maryna zona, Oliszko Łupeiczek, Polaska zona, Melacha corka, Jacko syn, Chwiedia corka, Zien Brodik, Uximka zona, Wasko syn, Anna corka, Walko Brodik, Oryszka zona, Hapa corka, Misko Synoka, Ołaszka zona, Anna matka, Uliana komornica, Chwedko Hluszczyk, Wowdia zona, Patiey syn tegosz, Zienia zona Patkowa, Anna czeladnica, Siemion Hluszczyk, Wowdia zona, Maryna corka, Roman syn tegosz, Jadam Smorczewski, Maryna zona, Woiciech syn tegosz, Jacko Szewczyk, Polaska zona, Maryna corka, Wasko syn tegosz, Wasko Rozniewicz, Stefan syn tegosz, Hapa zona tegosz, Mikołaj syn, Anna zona, Mikolajowa, Grzegorz Welik, Maryna zona, Regina, Jasko parobek, Polaska czeladnica. Parachwin Garcarzyk, Katarzyna zona, Maryna corka, Danilo syn tegosz, Roman Osiek, Hapa zona, Chwedko syn, Philip Woszczyk, Wowdia zona, Siemion syn, Maryna corka, Uximka corka tegosz, Sonia Woszczykowa wdowa, Maxim syn, Katarzyna corka, Iwan syn tegosz, Wasko Powroznik, Maryna zona, Orynka corka, Wasil pastuszek, Iwan Rudezyk, Anna zona, Si-

dor Rudezyk, Uliana zona, Ostap Kuczewicz, Maryna zona, Siemion syn, Hryc syn tegosz, Hawryło syn tegosz, Kornilo Chlebczyk, Maryna zona, Lewko syn, Hryc Mamoncik, Chinia zona, Jouha matka, Denis syn, Iwan syn, Sidor chłopiec, Oryszka czeladnica, Monia wdowa, Luba corka teyzo, Maryna Kulaianka wdowa, Juchimka corka, Demko Kozaczyk, Nasta zona, Anna matka, Iwaszko Kurylik, Uximka zona, Philip parobek, Hryc Maniuk komornik, Agnes zona, Hryc Podobka, Polaska zona, Chwiedko syn, Orynka matka żony tegosz, Wasko syn teyze, Iwan Kurylik, Hapa zona, Pawluk syn, Siluech syn tegosz, Krystina corka, Timosz Dudaczek, Sonia zona, Karniey Solonieczek, Maryna zona, Uliana czeladnica, Maryna corka, Krystina Siemionowa wdowa, Maruszka corka, Uximka corka, Melacha corka, Pawluk Garcarzyk, Anna zona, Jasko pastuch, Dorotha zona pastuchowa, Kuryło Szalatowski, Chwiedia zona, Iwan parobek, Piotr parobek, Troc Perchuc, Sonia zona, Siemion syn, Maruszka zona, Marcin brat tegosz, Hryc Bacieczyk, Kulina zona, Mikita syn, Polaska corka, Uliana siostra Hryciowej, Wasko parobek, Konach Manuryk, Anna zona, Klim syn tegosz, Hapa Klimowa zona, Chwedko parobek, Chwedko pastuszek, Chwedko Siechowicz, Anton syn, Paraska zona Antonowa, Seluech brat, Maryna zona Seluechowa, Matiey parobek, Nastia czeladnica, Stec Chałupka, Wowdia zona, Olsiey ziec, Paraska zona Olsieiowa, Sidor Mazuryk, Hapa zona, Paraska corka, Chwedko Kuziaczyk, Paraska zona, Melacha czeladnica, Josko arendarz zyd, Regina zona, Matica corka, Polaska czeladnica, Hryc Łotiuszyk, Taras syn tegosz, Olena zona, Chilimon syn Hryciow, Maryna siostra, Wasko Zdolski, Barbara zona, Hedwigis corka, Kazimierz syn, Maxim parobek, Bartosz Zdolski, Barbara zona, Hapon pastuszek, Woiciech Zdolski, Katarzyna zona, Katarzyna czeladnica, Jan Zdolski, Wasia zona, Bartosz syn, Mary-

na komornica tegosz, Hasza siostra Zdoł-
skiego wdowa, Uximka corka teyże, Ory-
szka Chwedkowa żona, Timosz Sudeiczuk,
Uliana żona, Kuryan syn tegosz, Misko
Litwin komornik, Uliana żona, Sidor pa-
stuch, Mikołaj syn tegosz, Dac Zygalik,
Chwiedia żona, Hawryło syn, Oryszka żo-
na, Ihnat syn Daciow, Uximka corka Da-
cowa, Hawryło Klesiuk, Darka żona,
Uximka corka, Chwedor Popowicz, Dar-
ka żona, Maryna corka, Siemion czelad-
nik, Hawryło Kraiewski, Uliana żona, syn
Pawluk, Kuryan Wawrynczuk, Maruszka
żona, Maryna żona Andrzejowa, Andrzej
zięc Kuryanow, Nastia corka Kuryanowa,
Osip Wawrynówik, Chwiedia żona, Nastia
czeladnica, Prokop Szalhunik, Maruszka
żona, Juchimka sierota, Zosim Rodzki,
Wowiedia żona, Roman zięc, Oryszka żona
Romanowa, Uximka corka Zosimowa, Ti-
mosz parobek, Juchim Przystupka, Kry-
styna żona, Ilko szwagier, Tacia czeladni-
ca, Iwan Misieyk, Hasia, żona, . . .
siostra Iwanowa, Hryc zięc Iwanow, Ha-
pa żona, Ihnatowa wdowa, Anna corka
teyże, Siemion syn, Chwiedko Szygalowicz
woit, Dorotha żona, Klim Hrycewicz zięc,
Anna Klimowa żona, Dokimka corka
Chwiedkowa, Demko parobek, Franciszek
Mazuryk, Maryna żona, Iwan zięc tegosz,
Maryna żona Iwanowa, Darka Ochrymicha
wdowa, Melian syn teyże, Ihnat syn tey-
że, Olona corka, Chwiedko Biekunik, Ha-
pa żona, Wowieda matka Chwiedkowa, Ih-
nat parobek, Jacko pastuszek, Kornilo
Dmitrewicz, Nastia żona, Marusza matka
Kornilowa, Sawka brat Kornilow, Nastia
żona Sawczyna, Danilo brat Kornilow,
Wawrysz parobek, Tacia czeladnica,
Chwiedko pastuszek, Wasko Dobrodzieik,
Chwedia żona, Osip syn, Jarmosz Peko-
tik, Proska żona, Polaska corka, Maryna
corka, Piotr Pekotik, Oryszka żona, Hryc
syn, Piotr Dobrodzieik, Oryszka żona,
Hryc syn, Dawid syn, Masko Jakubik,
Jadwiga żona, Anna corka, Anton Kulik,
Sonia żona, Borys parobek, Maryna cze-
ladnica, Wasko Kulik, Wasia żona, Iwan

brat, Anna żona, Maryna siostra, Piotr
parobek, Hryc pastuszek, Anna Reszeta-
ska wdowa, Kondrat syn teyże, Timosz
Brzozowski, Paraska żona, Lewko syn,
Olisiey zięc tegosz, Uximka żona, Nastia
corka, Dokimka corka, Ilko Sawicki, Po-
laska żona, Chwiedko parobek, Piotr pa-
rodek, Maryna czeladnica, Jakim pastu-
szek, Osip Zolotnik, Anna żona, Maxim
syn, Misko syn, Uximka corka, Ilko Ko-
maszyk, Wowieda żona, Lewko brat, Ma-
ryna siostra, Andrzej parobek, Tomko
Buy, Uximka żona, Maryna komornica w
temże domu, Hordiey Komaczyk, Marusz-
ka żona, Oryszka corka, Karp Szarabczuk,
Uximka żona, Stepan parobek, Maryna
czeladnica, Stec Szarabczuk, Anna żona,
Andrzej syn, Miron syn tegosz, Jakim
Korzeniewski, Juchimka żona, Maryna
corka, Hryc syn, Iwan szwagier, Warem-
ko Prystupa, Polaska żona, Sonia Wel-
czanka komornica, Dacia siostra teyże, Ti-
mosz Nikonik, Tacia żona, Anna matka,
Sidor brat Timoszew, Uliana żona, Pawel
pastuszek, Iwan Kosiuk, Oryszka żona,
Orynka matka, Danilo parobek, Jacko ko-
mornik, Marusza żona, Siluech Meleszczuk,
Hapa żona, Stec Nieczysz, Pawel Szubik,
Hapa żona, Sawka syn, Iwan syn, Philip
Szubik, Tacia żona, Iwan parobek, Para-
ska czeladnica, Chwiedko Szydinik, Mary-
na żona, . . . Senkowicz, Sonia żona,
Misko syn, Iwan Senkowicz, Zienia żona,
Lubka corka, Roman syn, Weremko Ka-
lisyk, Monia żona, Maryna corka, Mary-
na corka teyże druga, Iwan Kondrasik,
Maryna żona, Maryna czeladnica, Chwied-
ko Masłowski, Nasta żona, Kondrat An-
drosik, Tatiana żona, Mikołaj syn, Nastia
żona Mikołajowa, Stefan syn, Orynka żona
Stefanowa, Choma Raica, Proska żona,
Chilimon zięc, Oleua żona tegosz, Sidor
syn Chilimonow, Jacko Koryszyk, Nastia
żona, Makar Buzko, Hapa żona, Sawka
Seroka, Maryna żona, Olexa Seroczyk,
Wroszka żona, Stefan Sawczyk pastuszek,
Jarmosz Androsik, Uliana żona, Andrzej
Oryniec, Chrystina żona, Uximka siostra,

Maryna siostra, Siemion Kuziomczyk, Anna żona, Kulina matka, Artich Kaciuczyk, Uximka żona, Anna matka, Jacko brat Artichow, Chrystina corka, Zofia sierota u tegosz, Ihnat Leniuk, Połaska żona, Nastia wdowa, Wasko syn, Chwiedia corka, Wasko Kaliszik, Maryna żona, Dac Kubysik, Wowdia żona, Jarmosz syn, Maryna corka, Wasko Philip, Klim syn, Zienia żona Klimowa, Mikołai syn Waskow, Hapon Szydynik, Docia żona, Kondrat syn, Klim Olycik, Katarzyna żona, Olexa ociec Klimow, Mikita Czeciotuk, Nastia matka, Iwan brat tegosz, Olexa Pusieczuk, Uliana żona, Choma syn, Proska corka, Janusz Dudka, Kulina żona, Hryc syn tegosz, Uliana żona tegosz, Choma syn, Proska corka, Iwan Dysiuk, Sidor brat tegosz, Kulina siostra, Wasko Szydipik, Daniło syn, Maruszka żona Daniłowa, Jucko brat Daniłow, Olexa Kosteniewicz, Łukasz syn tegosz, Dokimka żona Łukaszowa, Uliana corka, Hapa druga, Kondrat parobek tegosz, Kalich syn. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscicki namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Radec.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Chwedko Meczkwicz et Olexa obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Radec commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefeci subscriptum, ad inducendum et

inscribendum in acta praesentia castrensia Mieleicensia de tenore verborum, qui sequitur:

Popis wsi Radeca przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci Chwiedka Niczykowicza woitya y Olexy Jarmonika Radzkiego. Chwiedko Oniskowicz, Połaska żona, Andrzej syn, Oryszka żona Andrzeiowa, Stefan parobek, Hryc syn tegosz, Osip Klimeiczuk, Połaska żona, Maruszka siostra, Josko Iwanczuk, Uliana żona, Daniło syn tegosz, Paraska corka, Jakub Iwaniszyn, Stecia żona, Nazar syn, Hrysza corka, Trochim Tarasiuk, Połaska matka, Soma siostra, Sonia czeladnica, Siemion Tarasiuk, Olona żona, Paszko Bilczanin, Hapa żona, Iwan syn tegosz, Osiey syn tegosz, Wasia czeladnica, Anton Philipi syn, Sonia żona, Hrysza corka, Paraska corka, Chwedko Paprocki, Donna żona, Maryna corka, Maxim Tarasiuk, Połaska żona, Josko Welikow, Chwedka żona, Iwan syn, Lewko syn, Katarzyna corka, Ostap Mitrukow, Hapa żona, Roman Paprocki, Chrystyna żona, Choma Mołodkowicz, Paraska żona, Melian syn, Moma corka, Karp Rogowski, Soma matka, Maruszka siostra, Maxim Smolcik, Zienia żona, Hapa corka, Maruszka corka, Nastia komornica, Hryc Kusiuk, Maryna żona, Iwan Czeberakowicz zięć, Połaska żona Iwanowa, Wasko Krawczyk, Chwedka żona, Maryna teszeza, Roman parobek, Nazar slosarz, Maryna żona, Wowdia corka, Nazar parobek, Pawluk kowal, Tacia żona, Maruszka matka, Wawrzyniec parobek, Panas chłopiec służka, Lewko kowal, Stecia żona, Nestor chłopiec, Hawryło Kucik, Melacha żona, Iwan Łucik, Łucia żona, Sawka syn, Chwedko Kurianik, Anna żona, Niczypor Suyka, Maruszka żona, Olexa Jarmonik, Nastia żona, Maciey Kowalski, Zofia żona, Katarzyna corka, Chwedko Rekietik, Maryna żona, Połaska komornica, Hapa komornica, Warusza gospodyni, Maxim Jarmonik, Katarzyna żona, Stefan Jarmonik, Misiey Bunik, Wowdia

żona, Philip syn, Wowdia corka, Hryc Kuryanik, Paraska żona, Paraska siostra, Lewko Jarmunik, Ustimka żona, Siemion syn, Chwedia siostra Hrycia Kuryanika, Iwan Szezodryk, Warusza żona, Tacia corka tegosz, Philip Smoleiko, Oryszka żona, Jarmoszowa wdowa, Wowdia corka . . . szlachcic, Anna żona tegosz, Maryna czeladnica, Łucia wdowa gospodyni tegosz, Nastia corka teyże wdowy, Juchim Zawadzki, Proska żona, Wawrzyniec Szwiec, Wowdia żona, Jacko będnarz, Wocia żona, Kulina corka, Iwan Makarewicz, Melacha żona, Mikita Neczkowicz, Uliana żona, Paweł syn, Onisko syn tegosz, Osip Neczkowicz, Ustimka żona, Iwan syn, Martin Neczkowicz, Regina żona, Chwedko syn tegosz, Grzegorz syn tegosz, Demian syn, Anton Podleski, Tacia żona, Maxim Podleski, Orynka żona, Taras Poludnik, Sonia żona, Mikołaj syn, Iwan syn tegosz, Oryszka corka, Misko służka, Mikita Poludnik, Nastia siostra, Paraska siostra, Chwedia Poludnik, Maruszką żona, Denis syn, Choma syn tegosz, Stec Osmolewicz, Paraska żona, Katarzyna corka, Melian służka, Jacko Jakimik, Hapa matka, Chwedia czeladnica, Paweł Smoluk, Juchimka żona, Darka czeladnica, Sak Kupaczyk, Maryna żona, Hryc Bukowski, Hapa matka, Serhey brat tegosz, Stec Moliewicz, Tacia żona, Mikita syn tegosz, Proska corka, Stec Poludnik, Polaska żona, Chwedia siostra, Stefan brat, Matiey Poludnik, Maruszką żona Olexa Poludnik, Wowdia żona, Maciey parobek, Maryna czeladnica, Chwedia Chilimonicha wdowa, Prokop syn teyże, Jacko syn teyże, Misko zienc teyże, Maruszką żona, Anton Staronik, Hapa żona, Jacko Lisowiec, Wowdia żona, Samoilo syn, Melacha żona Samoilowa, Jarmosz, Naucik, Uliana żona, Wasko Naucik, Chwedia żona, Samoilo brat, Jartich parobek, Nastia czeladnica, Timosz Breniuk, Paraska żona, Chwedko parobek, Wakula Breniuk, Maryna żona, Paraska matka, Sawka brat tegosz, Mikita Demiaszyk, Chwedko Kozak, Warusza

żona, Jarmosz parobek, Iwan parobek, Anna czeladnica, Lewko pastuch, Kulina żona, Olisiey syn, Maryna corka, Kuryto Stecikow, Juchimka żona, Roman syn Steciow, Maryna żona, Stec Miecikowicz, Hapa żona, Wowdia corka, Stanisław pastuch dworski, Chrystina żona, Prokop syn, Chryc zięć, Maryna żona, Iwan Wieczorka, Tacia żona, Piotr Wieczorka, Hapa żona, Mikita Michaliszyn, Maryna żona, Olisiey Wakulik, Anna żona, Anton syn, Maruszką żona Antonowa, Iwan syn, Choma parobek, Melian Prokochnik, Agnes żona, Stec Prokochnik, Tacia żona, Prokop Łopacz, Jakim syn, Paweł syn, Maruszką corka, Paraska Naumicha wdowa, Matiey syn, Kalich syn drugi, Nastia corka, Katarzyna Własowa wdowa, Paweł Szadorski, Proska corka, Lewko Kochanik, Paraska żona, Chwedia matka, Uximka corka, Ilko parobek, Wasko Hordiiuk, Maryna żona, Hryc Wasienko, Chwedia żona . . . parobek, Maryna corka . . . Hordiiuk, Maryna żona, Chwedko brat, Anna czeladnica, Zacharyasz . . . cik, Hapa żona, Roman syn, Olexa Miecikowicz, Maryna żona, Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Dawydy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Hryc Poleszuk et Olisiey Powroznik de Dawydy obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki (Dawydy?) commanentium, manu propria admo-

ilum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore tali:

Popis wsi Dawydow przez nie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytności pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika y przy bytności Hryca Połezuka, Olisieia Powroznika, Misko Denisiuk, Luba zona, Chwedor syn, Wasko parobek, Iwan Denisiuk, Uximka matka tegosz, Hordhey Denisiuk, Katarzyna zona, Demid Łobeiczuk woit, Paraska zona, Denis brat, Moma zona bratnia, Kuryło brat, Hanna matka Kuryłowa, Chwedko pastuszek, Hryc Mateyczuk, Darka zona, Huryń parobek, Misko Szwiec, Uliana zona, Jacko brat tegosz, Juchim komornik, Chwedzia zona, Maryna corka, Kalich Kociubka, Proska zona, Juchima komornica, Oryszka corka, Osiey Szypulicz, Maryna zona, Misko Łobeyczuk, Paraska zona, Jacko Doroszuk parobek, Timosz Meleszuk, Maryna zona, Prokop Hordyuk, Chwedzia zona, Niczypor brat, Regina zona Niczyporowa, Hapon parobek, Wasko Perdzanik, Oryńka zona, Kuryło syn, Maxyn służka, Swiryd Lucik, Wowdia zona, Paweł syn, Philip Lucik, Oryszka zona, Wasko Kostrowiec, Tacia zona, Maryna corka, Sawka parobek, Philip Salakucko, Katarzyna zona, Hryc Połezuk, Juchimka zona, Maxim syn, Maxim Osipczyk, Maryna zona, Chilimon Łobeiczuk, Uliana zona, Zacharko parobek, Iwan Polubiec, Regina zona, Kuzma Skakunik, Maruszka, zona, Olisiey parobek, Stecia czeladnica, Lewko Michalczuk, Juchimka zona, Joltuch zięć tegosz, Uximka zona, Chwedko Czeczotezyk, Tacia zona, Łukasz parobek, Timosz Rososiec, Maryna zona, Zan Polubiec, Polaska zona, Chwedko parobek, Uroszka zona parobkowa, Klim Ondreiczuk, Maryna zona, Uliana matka, Zacharko parobek, Maryna Symonicba wdowa, Kulina corka, Kuryło

Chieczema, Anna zona, Chwedko parobek, Olisiey syn, Hryc syn, Katarzyna czeladnica, Hryc Chieczonia, Połazka zona, Radko syn, Anna czeladnica, Melian Michalczuk, Maruszka zona, Kuryan Czapeczuk, Chrystina zona, Kondrat Smalko, Anna zona, Stanisław Rososiec, Maryna zona, Chwedko Bochonczyk komornik, Hapa zona, Nastia corka, Weremko Litwin, Monia zona, Olisiey powroznik, Juchimka zona, Stefan syn, Iwan parobek, Sunia czeladnica, Jarmosz Ilczyk, Katarzyna zona, Kondrat parobek, Melacha czeladnica, Osip Bochonczyk, Uximka zona, Maryna matka, Stefan parobek, Sunia czeladnica, Sawka Bochonczyk, Wowdia zona, Siemion Przystupa, Hasza zona, Naum syn, Samoilo syn, Stefan parobek, Makar Szypulicz, Hapa zona, Chwedko parobek, Uliana czeladnica, Chwedko Hryhoricz, Maryna zona, Jacko parobek, Uximka czeladnica, Jarmosz Wasieczuk, Uximka zona, Hryc służka, Prokop Chwalczuk, Anna zona, Wasko syn, Wowdia zona synowa, Panas syn, Matiey zięć Chwalczukow, Chwedzia zona, Martin Jowczyk, Wowdia zona, Jacko syn, Marko służka, Potap Jowczyk, Maryna zona, Kornilo Jowczyk, Uximka zona, Maryna matka, Chilimon brat, Andrzej parobek, Wasko Sidoryk, Ewa zona, Niczypor Łukaszcuk, Oryszka zona, Regina matka, Onisko brat, Panas Chodoryk, Olona matka, Łohwin syn, Tacia zona, Choma brat, Niczypor brat, Połazka czeladnica, Iwan Tarasiuk, Nastia zona, Prokop syn, Hawryło syn, Niczypor Tarasiuk, Nastia zona, Kalich parobek, Stecia zona parobkowa, Iwan Czeberak komornik, Tacia zona, Osip Radik, Juchimka zona. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki. Jakub Piotrowski namiesnik. Et in continenti circa porrectionem suprascripti registri personaliter comparentes supra offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wios Dubicze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Dmiler Misieczik et Mic Chwiedunik obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum connotationis verae personarum in villa Dubicze, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum nobilis Laurentii Chroscieki vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Popis wsi Dubicz przez mie siedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Hapa Romanowa wdowa, Iwan Hacıuk parobek, Wasko Żynoredka, Juchimka żona, Jurko Ochrymik, Hapa żona, Paraska corka, Andrzej Szymezyk, Wowdia matka, Nastia siostra, Hapa siostra druga, Olexa Szymezyk, Piotr Szoltanik, Philip syn tegosz, Ostap parobek, Maruszka dziewczka, sierota, Sawka Hacıuciwicz, Anna żona, Lewko syn, Maciey syn, Hapa corka, Chwedko Sacıuk, Hapa żona, Piotr parobek, Hapa czeladnica, Hawryło Nowak, Uximka żona, Borys syn, Timosz Łobacz, Jouha żona, Chwedor Radezuk, Danito Kaliszuk, Paweł Kaliszuk, Osip Kaliszuk, Wowdia siostra, Andrzej Krupa komornik, Chweda corka, Jacko Romanowicz, Melacha żona, Demko syn, Wasko syn, Hawryło syn, Paraska corka, Choma Rybik, Juchimka żona, Maryna corka, Wasko Oleszkowicz, Katarzyna żona, Iwan parobek, Tacia dziewczyna sierota u tegosz, Melian Weremczyk, Uximka żona, Hapa corka, Lewko syn, Stefan syn, Mic Chwedinik, Uliana żona, Wasil syn, Uximka corka, Paraska corka, Martin Saczyk, Orynka żona, Ihnat parobek, Chwedia kormornica u tegosz, Suprun Chrulik, Maryna żona, Martin syn, Hapa żona, Katarzyna służebnica, Timosz Osipik, Paraska corka, Iwan brat, Hanna siostra, Wasko Lesznicy, Wowdia żona,

Philip Romanowicz, Proska żona, Onisko ociec, Stefan brat, Maryna siostra, Tacia siostra, Paweł Komarenice, Hapa żona, Sachar służka, Anna komornica u tegosz, Iwan Misieczyk, Chwedia żona, Iwan zięć tegosz, Chwedia żona synowa, Tacia corka, Nicypor Pawluczyk, Marusza żona, Paraska corka, Juchimka corka, Karp pastuch, Juchimka corka, Timosz Cwyboryk, Nastia żona, Panas syn, Misko Cwyboryk woyt, Juchimka żona, Nicypor syn, Wowdia komornica, Chryk syn teyże, Anton Prystupa, Juchimka żona, Anna matka, Paraska komornica, Iwan Żuromski, Polazka żona, Martin Nowak . . . ka żona, Uliana corka, Koruło syn, . . . osz Subarezyk . . . żona, Ihnat służka, Hawryło brat, Anna żona, Polazka corka, Andrzej Subarezyk, Polazka żona, Maruszka corka, Hryc Prystupa, Uliana żona, Maxim syn, Hapa żona, Roman syn Hryciow, Dmitruk syn, Melian Popko, Hasza żona, Maryna corka, Nastia Tymoszuwa wdowa, Paweł syn, Paraska corka, Chwedko Klimowicz, Maryna żona, Mikołai syn, Uliana żona, Lewko służka, Siemion Gaida, Juchimka żona, Nastia siostra, Martyn Gaida, Tacia żona, Demko chłopiec, Wasko Gaida, Uximka żona, Misko chłopiec, Hawryło syn, Dmitr Misieczyk radzki, Anna żona, Kondrat syn, Chwedko Misieczyk, Melacha żona, Maryna corka, Chilimon Warylewski, Melacha matka, Uximka siostra, Iwan Noszczuk, Tacia żona, Uliana sierota, Ihnat sierota, Iwan parobek, Chrystina corka, Lewko Michnik, Stecia żona, Olexa syn, Juchimka corka, Misko Diadik, Anna żona, Wawrysz syn, Roman syn, Anna corka, Taras Krawiec, Paraska żona, Wasia komornica, Siemion Misieczyk, Anna żona, Paweł chłopiec, Marusza Andrusicha wdowa, Michał syn, Wasil syn, Maryna corka, Anna Prokopowa wdowa, Luba corka, Piotr Greciyka, Marusza żona, Paraska corka, Sawka syn, Chwedko Greciyka, Andrzej syn, Anna corka, Juchimka corka, Jacko Szwaiuk, Maryna żona, Siemion syn, Pa-

raska corka, Maryna corka, Iwan syn, Hryc Olexik Tacia corka, Wasil słuźka, Iwan Osieyk, Melacha żona, Uximka czeladnica, Chwedko Grecyiczek, Hapa żona, Marusza Naucieha wdowa, Philip syn, Wowdia komornica, Iwan Chilimonik, Katarzyna żona, Siemion syn, Stec syn, Misko Samsytik, Jasko ociec, Olona żona Miskowa, Jakim sierota, Olisiek Prystupa, Pilip zięć, Uliana żona, Siemion szwagier, Anna czeladnica, Demko sierota u tegosz, Stec Haponik, Anna żona, Konach brat, Maryna siostra, Melian Piwowaryk, Wowdia żona, Ilko Grecyika, Maryna matka, Iwan Grecyika, Maryna siostra, Chwedko ociec tych, Wasia wdowa, Uliana corka, Choma Wodonosik, Nastia żona, Łukasz syn, Danilo Wodonosik, Hapa żona, Kopyryan brat, Luba czeladnica.

Zapowietrzeni: Maciek Zieniewicz, Marusza corka, Melacha Chałupczykowa wdowa, Mikita syn, Uliana żona, Juchim brat, Polazka siostra, Nestor Zyszyk, Anna żona, Łukasz Panczyk, Uliana żona, Melacha siostra, Iwan parobek, Iwan Saneila, Proska żona, Timosz szwagier, Polazka teszeza, Iwan Barc, Maryna żona, Olisiek syn, Katarzyna żona, Misko Radzai, Jurko parobek, Łazko Chałupczyk, Uliana corka, Kornilo syn. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki, Wawrzyniec Chruscicki namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt juramento corporali, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Dwor Dubicki.

Popis dworu iegomosci pana Stanisława Orchowskiego w Dubicy na ten czas mieszkającego przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego die quarta Julyi anno millesimo sexcentesimo

sexagesimo secundo. Jegomse pan Stanisław Orchowski, ieymosc pani Katarzyna małżuka, Maryna kucharka, Hapa baba od dziecięcia, Kornilo woznica. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki.

Wies Kolano.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Albertus Czesalo et Martinus Sawicki de Kolano obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Kolano commanentium, man propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Baltazari Szydłowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castren-Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Kolano przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Baltazara Szydłowskiego, także przy bytnosci Woyciecha Czesaly woita na ten czas y przy bytnosci Iwana Chanka, Jacko Oraszyk, Wirka żona, Hapa siostra, Wasko Bondaryk, Oryszka żona, Nicypor brat, Tomko Chmelowiec, Helzbieta żona, Macko bratanicz, Chwedko Bebkow, Tacia żona, Iwan Hako zięć Bebkow, Anna żona, Regina corka Bebkowa, Stefan syn Bebkow, Iwan Putko, Uximka żona, Lubka corka, Siemion syn, Wasko Naumik, Wocia matka, Maryna siostra, Anna siostra, Katarzyna siostra wdowa, Kostuk Martinik, Onisko brat, Hapa siostra, Chwedko Przesmycki, Melacha żona, Chwedka corka, Wawrysz Woitiuk, Wocia corka, Ewa niewiestka tegosz, Juchim syn teyże wdowy, Nastia corka teyże, Zenko parobek, Siemion parobek drugi, Maryna woytowa stara wdowa, Mic syn teyże, Maruszka czeladnica, Woyciech . . . k, Iwan syn teyże, Chwedka corka . . . nko, Tacia żona, Wawrysz zięć, Anna żona, Maryna komornica

tegosz, Sawko Zianowiec, Anna żona, Hordiey syn, Ilko Nowak, Uximka żona, Troc syn tegosz, Chwedia żona, Martin szwagier, Radko Nowak, Maryna żona, Harsin, Kuryanczuk, Mikita służka, Anna żona Iwan Kuryanczuk, Maryna matka, Kondrat Kuryanczuk, Proska żona, Łukasz, parobek, Wowdia czeladnica, Wasko Panasiuk, Maruszka żona, Wawrysz syn, Chilimon syn, Weremko syn, Wowdia czeladnica Joltuch Panasiuk, Orynka żona, Szymko Przystupa, Olona żona, Lewko syn, Monia żona Lewkowa, Klim parobek, Uximka czeladnica, Roman Łyszka, Wowdia żona, Sak syn tegosz, Timosz Szymkowiec, Kulina żona, Misko Kaciuczyk, Stefan syn tegosz, Hapa żona, Trochim syn Miskow, Iwan brat Trochimow, Martin Saracki, Tacia żona, Polaska corka, Philip syn tegosz, Abraham syn tegosz, Iwan Jaroszuk, Uximka matka, Stefan brat, Jasko Michalczuk, Anna żona, Nastia Michalicha wdowa, Martyn syn teyże, Anna wnuczka lat niema dziesięciu, Jadwiga corka, Jan Zasiedka, Piotr Czornaczuk, Tacia żona, Maryna siostra, Iwan Zucu, Regina żona, Stanisław szwagier, Martin parobek, Chwedia komornica, Philip Jarmoszek, Wowdia żona, Danilo syn, Woiciech Czesalo, Chima żona, Ulan syn, Chwedia żona Ulianowa, Jacko syn, Andrzej syn, Maruszka corka, Chwiedko Czesalo, Maryna żona, Hac Kaliniec, Nastia żona, Kondrat, Chwedia teszcza, Ulka żona Kondratowa, Osip Zdun, Nastia żona, Ostap syn, Dawid syn, Maruszka corka, Abraham Kaliszyk, Polaska żona, Piotr syn, Martin Kaliszyk, Marusza matka, Maryna żona, Hryc parobek, Maruszka komornica, Sawka Steciuk, Marusza żona, Hapa czeladnica, Iwan Bołczuk, Warusza żona, Orynka komornica, Chwedko Chawrak, Marusza żona, Kalich syn, Regina żona Kalichowa, Josko syn Chwedkow, Jarmosz Lutik, Hapa żona, Anna corka, Hryc parobek, Andrzej Uchnianica komornik, Jasko Kładunik, Nastia żona, Piotr brat, Paraska siostra, Miron syn,

Maryna corka, Iwan komornik u tegosz, Oryszka żona, Sonia komornica Kondratowa, Warusza komornica Przesmyckiego, Anna corka teyże. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki, Baltazar Szydłowski. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes supralati offerentes, inherendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Paszeki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Max . . . ancuk et Stec Ciecierski de . . . obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum comotationis personarum in villa Paszenki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski, vicepraepositi Rososensis, subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis teyże wsi przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego pod niebytnosc namiesnika lecz przy bytnosci dwoch z gromady przy bytnosci Maxima Kochanczuka y Stecia Ciecierskiego. Trochim Gieryczuk. Marusza żona, Parachwin syn, Philip Kuczuk komornik, Hapa żona tegosz, Chilimon Woitczyk komornik, Nastia żona, Maxim Kochanczyk, Nastia żona, Panas brat, Paraska żona, Andrzej brat, Nastia matka tychże, Troc Toczko, Paraska żona, Panas Toczko, Zienia żona, Roman syn, Stec Ciecierski, Maryna żona, Chwiedko, Ciecierski, Anna żona, Zien brat tegosz, Chwir brat tegosz, Naum Borusik, Anna żona, Sai Kulczynski, Marusza żona, Nicypor Sayka Orynka żona, Artym syn, Uroszka żona, Dawid syn, Wowdia żona,

Simon zięć Saykow, Proska żona, Naum Gereyko, Darka żona, Hapa matka, Pawel brat, Misko Gereyko, Natalka żona, Połazka żona, Wasko Choroszczuk, Nastia żona, Uximka matka, Tacia siostra, Juchim Choroszczuk, Zienia żona, Misko Prokopisz, Natalka żona, Sierhey parobek, Jacko Buszyk, Maryna żona, Matiey Połaznik, Marusza żona, Iwan syn, Zachar syn, Stefan Robulik woit, Uximka żona, Połazka matka, Suprun parobek, Anna Siemionowa wdowa, Weremko syn, Kulina corka, Potap Michalik, Joltuch syn, Połaska żona, Iwan Michnio, Wowdia żona, Mikita zięć tegosz, Stecia żona tegosz Mikity, Hrystyna corka Iwanowa, Andrzej Joskowicz, Uliana żona, Kuzma syn, Anna żona, Hryc Koziel, Anna żona, Demko szwagier, Jarmosz Piezarz, Olexa syn, Chwiedia żona, Daniel syn, Hapa czeladnica, Iwan Opolec, Połazka żona, Połazka siostra, Hryc Chomutik, Chwedia żona, Marusza wdowa, w tymże domu Darka Uliaszowa wdowa, Zau Opolec, Tacia żona, Suprun syn, Kornilo Trubay, Chwedia żona, Chwedor Trubay, Chwedia żona, Lee Szusza, Paraska żona, Piotr Suszyk, Wowdia matka, Artim Trubay, Hapa żona, Stefan Gawrunik, Demko syn, Anna niewiastka, Wowdia corka, Iwan Doskoczyk, Luba żona, Andrzej syn, Kulina corka, Radko Gawrunik, Wowdia żona, Sak brat, Timosz brat, Juchim Garwunik, Anna żona, Iwan Hutko, Zacharyasz syn, Hapa żona Zacharyaszowa, Andrzej syn, Hapa żona Andrzejowa, Misko syn, Matiey Gren, Darka żona, Pawel Zyruk chory barzo, Proska żona, Paraska matka wdowa, Karp brat Pawłow, Chima żona Karpowa, Iwan Daciuk komornik, Pawel Radiuk, Połaska żona, Mełacha corka, Matiey Swiec, Uliana żona, Demko Doskoczyk, Maryna żona, Chwedia Demkowa teszeza, Samoc syn, Wasko Zyruk, Chwedia żona, Hapa corka, Martin Gawrunik, Stecia żona Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscicki. Et in continenti circa porrectionem supra

inserti registri personaliter comparentes suprafati offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem. Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Folwark Jasionka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Andreas Galik de Jasionka obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis in praedio ac in villa Jasionka personarum commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Theophili Stanisłai Brodzinski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Popis w tymże folwarku stanol przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Jegomosc pan Theophil Stanisław Brodzinski dzierzawca na ten czas będący, ieymosc pani Helena małżaka jegomosci. Stefan Gorecki czeladnik, Stanisław Soninski chłopiec, Woyciech haiduk, Chwiedko Harasim woznica, Hryc Ostapiuk pastuch dworski, Iwan Piechowicz pastuch drugi. Białegłowy: Zofia Szornułowna dziewczyna, Paraska Klimicha baba piekarniana, Chwedia Piechowa dziewczka piekarniana. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria, Theophil Stanisław Brodzinski.

Wies Jasionka.

Popis teyże wsi przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Stanisława Goreckiego namiesnika także pry bytnosci Andrzeja Goduly woity. Iwan Łaszeiko, Ustina żona, Dorotha corka, Stasia corka,

Misko Romaniuk, Wirka żona, Iwan syn, Stec Romaniuk, Uximka żona, Hapa córka, Anna komornica, Łukasz Jakimowicz, Hapa żona, Paraska żony siostra, Maxim Martiniuk, Maruszka żona, Misko Welikiey, Orynka żona, Philip syn, Tacia żona Philipowa . . . Klimisiańska, Marusza siostra teyże . . . Gluch, Orynka żona, Tacia komornica, Zofia Haidukowa żona, Chwedko . . . mak, Chwedzia matka tegosz, Juchinka córka, Łukasz Paszczuk Maruszka matka, Orynka siostra, Piotr Chycik, Uliana żona, Chwedko syn, Iwan Prystupik, Wowiedia matka, Pawel brat, Marusza Hadalowa wiotowa. Xiadz Stanisław Tokarski pódproboszczey Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Zaniowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Joltuch Gotowczyk de villa Zaniowka obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Zaniowka commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Popis w teyże wsi Zaniowce do folwar-ku Jasińskiego należący przy bytnosci tegosz namiesnika y przy bytnosci Joltucha Hotowczyka. Joltuch Hotowczyk, Anna żona, Dac syn tegosz, Jakim Misieik, Tacia żona, Dac powinny tegosz, Jasko Pareiko, Chwiedia żona, Woiciech Hodynczak, Anna żona, Jendrzey syn tegosz, Maciey syn tegosz, Matiey Kałan-

czuk, Zienia żona, Paraska córka, Dac Hotowczyk, Nastia żona, Iwan Ondroszyk, Kornilo Ondruszyk, Kulina siostra tychże, Wasko Haciewicz, Katarzyna matka, Anna siostra, Milian Krawiec, Hapa żona, Iwan Pilipiuk, Maryna żona, Anna matka Zanina, Jasko syn tegosz, Radko Dawidczuk, Wirka żona, Artim syn tegosz, Siemion syn tegosz, Maruszka żona Artimowa, Roman Dawideczuk, Melacha żona Romanowa, Osip Dawideczuk, Iwan syn Romanow, Niczypor Wołynczuk, Darka żona, Siech Łeiezyk, Tacia żona, Dmitr Hotowczyk, Maruszka żona, Jowka córka, Maryna Wołynczykowa wdowa, Tichon Wołynczuk, Chrystina matka, Hapa żona, Onisko brat tegosz, Hryc Hapik, Maryna żona, Katarzyna córka, Misko Haynik, Anna żona, Sawko syn tegosz, Wawrysz syn, Andrzey syn, Tichon syn tegosz, Hryc zięć, Miska Haynika Maryna żona, Uliana Pochlebčzykowa wdowa Wozniczkykowa wdowa. Xiadz Stanisław Tokarski pódproboszczey Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Czeberaki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Paulus Timosik et Troc Juchimik de Czeberaki obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Czeberaki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Popis wsi Czeberakow należący do powiatu Mielnickiego przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Łuc Hormanik, Siemion syn tegosz, Melacha żona Siemionowa, Tacia corka Łucowa, Chwedor Paszkowicz, Anna żona tegosz, Marusza Jateczycha wdowa, Stefan syn teyże, Anna matka teyże wdowy, Siemion brat teyże, Łukasz Hormanik, Maryna żona tegosz, Juchima corka tegosz, Hryc Neckowic, Marusza żona tegosz, Hryc Masiuk, Połynka żona, Martyn Sawczuk, Hapa żona, Anna corka, Paweł Sawczuk, Chwedzia żona, Anna czeladnica, Andrzej Sawczuk, Tacia żona, Paweł Timoszyk, Paraska żona, Jakim syn, Andrzej Judik, Maruszka żona, Jarosz Judik, Maryna żona, Jakim Kozaczyk, Chwedzia żona, Osip Andreiczuk, Uroszka żona, Hryc Sanezykow, Juchima żona, Paszko Panczenia, Chwedzia żona, Iwan syn, Melian syn, Chwedko syn, Szymon parobek, Chrystina czeladnica, Lewko Androczykow, Andrzej Philipik, Hryc syn tegosz, Andrzej syn, Sawka syn tegosz, Uliana żona Hryciowa, Jarmosz Philipik, Marusza żona, Iwan Popadiuk, Wowdia matka, Maryna żona, Philip Panczenia, Chwedzia żona, Hawryło Kozaczyk, Paraska żona, Iwan syn, Melian Kozaczyk, Sonia żona, Uliana siostra tegosz, Andrzej Chaczewicz, Orynka żona, Monia matka, Karp brat, Maruszka siostra, Andrzej Juchniuk, Chwedzia żona, Nastia czeladnica, Troc Juchnik, Paraska żona, Olexa syn, Maryna czeladnica, Juchim Melanczuk, Chwedzia żona, Grzegosz Ogoneczuk, Nastia żona, Pilip Niedbaito, Chwedzia żona, Lewko Szostaczyk, Maruszka żona, Anna corka, Stec Szostaczyk, Proska żona, Iwan syn, Uliana Sidorycha wdowa, Stecia Perchuczycha Wowdia, corka, Anna corka, Iwan Łyganczuk, Hapa żona, Marko brat, Paweł brat, Chwedzia siostra, Ostap Kalinczyk, Olona matka, Kulina corka, Domacha corka, Osip Iwanczuk, Juchima żona, Philip brat, Maxim syn Philipow, Katarzyna corka, Hapa corka,

Osip syn Osipow, Hapa czeladnica, Hryc Protasiuk parobek, Protas Nakoneczny, Chwedko syn, Regina niewiestka. Xiędz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi iuramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Poddani iegomosci xiedza proboszcza Rososkiego.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Jarmosz Hlebko de oppido Rososze obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra scriptum verae connotationis subditorum admodum reverendi domini praepositi Rososensis in oppido Rososze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis poddanych iegomosci xiedza proboszcza Rososkiego w Rososzu przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego spisany przy bytnosci dwuch z rady Stanisława Sobieszyka y Hrycia Buina. Woyt Jarmosz Hlebowicz, Uliana żona tegosz, Szczesny syn tegosz, Zofia żona syna iego, Kazimierz Tulinski, Helźbieta żona tegosz, Jakub Haponik, Kulina żona tegosz, Woyciech Romaszko, Helźbieta żona tegosz, Stanisław syn tegosz, Jan Osowski, Katarzyna żona tegosz, Zofia Tredowina, Katarzyna Jozwianka, Woyciech Buxa, Anna krewna w domu tegosz, Jan Szeplik, Katarzyna żona tegosz, Piotr syn tegosz, Grzegorz Jozwik, Maryna żona tegosz, Jadam syn tegosz, Jan Cedrowski, Regina żona tegosz, Marcin syn tegosz, Katarzyna służebnica tegosz, Oryszka Borodeczanka, Souia corka, Jan Cylyeczyk, Uximka żona tegosz, Ma-

tey Moskaluk, Dorotha żona, Jarmosz Kozłowicz, Zienia żona tegosz, Josko czeladnik tego, Maryna komornica tegosz, Jendrzeiowa Sobieszukowa wdowa, Mikołai syn teyże, Maxim Czuchowiec, Maryna żona tegosz, Mikołai Popik, Helzbieta żona tegosz, Woiciech Jurezyk, Katarzyna matka tegosz, Maryna siostra tegosz, Jan brat tegosz, Stefan Buinik, Chwiedia matka tegosz, Paweł brat tegosz, Osip Konażyk komornik, Jendrzey Z k, Maryna żona tegosz, Jan syn tegosz, Maryna corka tegosz, Jan syn tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Kuzma Kopyryanik, Katarzyna żona tegosz, Marcin syn tegosz, Iwan Nowak, Chwiedia żona tegosz, Maryna corka tegosz, Hryc Małczan, Maryna żona tegosz, Iwan syn tegosz, Hryc Buino, Maryna żona tegosz, Jakub syn tegosz, Maryna żona tegosz, Jan Wabczyk, Hedwigis żona tegosz, Szczepan syn tegosz, Zofia żona syna iego, Samoilo czeladnik tegosz, Zuzanna czeladnica, Jakub Sobieszuk, Helzbieta żona tegosz, Bartosz syn tegosz, Anna corka tegosz, Stanisław Sobieszuk, Zofia żona tegosz, Maryna corka tegosz, Maryna służebnica, Timosz czeladnik, Jagienka komornica, Jadan Walczyk, Anna żona tegosz, Maryna corka tegosz, Paweł Chiersiuk, Jendrzey brat tegosz, Klim Lewczyk, Chwiedia żona tegosz, Marko Jowczyk, Uximka żona tegosz, Mikołai syn syn tegosz, Hryc Hacıuk, Hapa żona tegosz, Iwan Korszunik, Anna żona tegosz, Jasko Pusternik, Katarzyna żona tegosz, Mikołai syn, Kazimierz syn, Iwan syn, Iwan Rabko, Anastazyia żona tegosz, Anna corka, Marko Kusznieryk, Anna żona tegosz, Oryszka teszeza tegosz, Jacko syn tegosz, Siemion Neuhad, Proska żona tegosz, Kornilo Horłaczyk gospodarz folwarkowy, tego pisal xiadz dziekan, Tacia żona tegosz, Chwiedko syn, Maryna corka, Martin Ihnatik, Wowdia żona tegosz, Maxim Ustryszec, Anna żona tegosz, Mikołai syn, Lewko syn, Chwedor Ihnatik, Maryna żona tegosz, Chwedko Misienciuk, Chwiedia żo-

na tegosz, Jasko Karpik, Polaska żona tegosz, Maryna Chodkowa wdowa, Panas Puszk, Melachia żona tegosz, Wasko Snitczuk, Misko Chodko, Wowdia żona tegosz. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Popis żydow w miasteczku Rososzy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus semen Paszczyk proconsul Rososensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra scriptum verae conuotationis personarum judaicarum in oppido Rososze commanentium, manu propria nobilis Alberti Woitkowski, tum Semen Paszczyk proconsulis Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Regestr y popis żydow w Rososzy miasteczku. Salamon Abramowicz, Sara żona, Benus Joskowicz, Rochanna żona, Leiba Woroszylik, Ester żona iego, Zawel Slomowicz, Gitla żona, Isrol Woroszylik, Fradla żona. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Borzilowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus dominus Joannes Chotkowski, plebanus Borzilovien-sis, obtulit et reproduxit eidem officio

praesenti conscriptionem capitum in villa Borzilowka existentium ad inducendum et inseribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kościoła Borzilowskiego należący wiernie spisany roku tysiąc szescset szesdziesiąt wtorego, dnia siedmnastego Junij przezmnie xiedza Jana Chodkowskiego plebana Borzilowskiego według constitutyey seimowey et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensia Mielnicensia podany. Dwor iegomosci pana Haika: Pan Jan Kierzkowicz urzędnik, Oryszka rykonia, Hryc Parafin, Grzes chłopcy. Poddani tegosz iegomosci: Samoc, Katarzyna żona iego, Misko, Mikita synowie tegosz, Wowdzia dziewczka, Jakim, Hapa żona tegosz, Tereszko komornik, Hapa corka tegosz, Juchimka dziewczka, Krzysztof krawiec, Katarzyna żona, Jan zięć, Maryna żona tegosz, Dmiter, Tacia żona tegosz krawczycha, Agnieszka komornica wdowa, Demian chłopiec, Paweł, Maryna żona tegosz, Krystina komornica wdowa, Szymon Murzyniczek, Paraska żona tegosz, Jan Murzyniczek brat tegosz, Samoc parobek, Jakonczycha komornica wdowa, Jędrzej Jakonczyk chłopiec, Jakub Ciecko, Polazka żona, Michał zięć, Maruszka żona, Kondrat Pilipczuk, Oryszka matka wdowa, Hapa siostra, Timosz chłopiec, Chwiedko Lizunczyk, Jędrzey brat tegosz, Anna dziewczka, Zofia wdowa, Jacek chłopiec, Anna dziewczyna, Wawrzyniec Pietruczyk, Anastazyja żona tegosz, Jan syn, Chwiedia dziewczka Dwor iegomosci pana Wirozebskiego. Pan Adam Wyrozembski, pani Katarzyna Poniatowska małzonka, panna Katarzyna corka. Czeladz: Jędrzey parobek, Iwan chłopiec, Stefan pastuszek. Dwor iegomosci pana Kalickiego. Pan Matheus Kalicki, pani Teresa Napierska małżaka tegosz. Czeladz—Adam parobek z żoną, Szczepan parobek, Kulina dziewczka. Anna dziewczyna. Dwor iegomosci pana Iwanowskiego. Pan Wojciech Iwanowski, pani An-

na Turska małżaka, Wawrzyniec Iwanowski syn, Krystina Iwanowska corka. Czeladz—Lewko parobek, Jakub Osmolski chłopiec, Zofia Chibowska. Goscinni attestathey popisowey nie mający: Pan Ian Morawski, pan Hieronim Niezabitowski. Poddani tegosz, Fedor, Maryna żona tegosz, Timosz, Maryna żona tegosz, Oxiuta Maruszka żona tegosz, Paraska komornica, Chwiedia służebnica Poddani iegomosci pana Jana Poniatowskiego: Kostliuk, Maruszka żona tegosz, Ustimka dziewczka tegosz, Juchim, Maryna żona tegosz, Fedko brat tegosz, Stephan syn tegosz, Macko drugi, Christina dziewczka. Dwor iegomosci pana Jozepha Turskiego w woisku W. X. Lit zostającego: Krzemiencki Jakub wyrostek, Siemion parobek. Poddani tegosz: Mathey Szewczuk Baska żona tegosz, Lubba Mumszeluczka, Uliana corka, Jan Litwin, Polazka żona tegosz, Anna dziewczka, Parafinicha Kruczanka komornica, Olexa Łahodik, Zofia żona tegosz, Kondrat syn, Moruszka dziwka, Matysicha komornica Juchimka corka, Olesiey Nowiczek, Mielacha żona tegosz, Katarzyna dziewczka, Katarzyna komornica, Jacko Nowik, Anna żona tegosz, Zachar syn, Wowdzia dziewczka, Maryna komornica, Uliana, Maruszka corki teyże, Hryc Rurant, Maruszka żona tegosz, Maruszka dziewczka, Kondrat Tomczyk, Anastasia żona tegosz, Sak, Matheus synowie, Zienia dziewczka. Dwor iegomosci pana Popławskiego: Pan Jan Popławski, pani Ewa Kozminska małżaka, pani Katarzyna corka. Czeladz: Iwan parobek, Maryna dziewczka, Stanisław chłopiec u bakalarza przy kosciele moim zostającego. Pod czas popisu iegomosci xiedza dziekana subter fugientes są de nomine: Wawrzyniec, Dorotha Wawrzyncowa nieosiadli. Dwor iegomosci pana Gałęckiego. Pan Stanisław Gałęcki, Agnieszka, Zofia siostry. Poddany iegomosci pana Jana Poniatowskiego: Paweł Hawrycik, Maryna żona tegosz, Maryna komornica tegosz, Bartosz Roilik, Maryna żona tegosz, Wojciech Roilik brat tegosz, Oryszka komor-

nica. Dwor iegomosci pana Chodkowskiego. Pan Maciej Chodkowski, panna Konstantia corka. Czeladz: Demid parobek, Jendrzey parobek, Anna dziewczka. Chwedzia baba, Raina dziewczka, Parafin pastuch. Dwor iegomosci pana Poniatowskiego. Pan Jan Poniatowski, pani Barbara Lipnicka małżaka tegosz, Jan Korabiewski wnuk tychże student. Czeladz: Jendrzey parobek, Piotr pastuch, Stefan pastuch, Katarzyna niewiasta, Zienka dziewczka, Anna dziewczyna, Chwedko szwice. Dwor ieymosci pani Hohyiowej: Pani Maryna Hohyiowa wdowa. Czeladz Maryna dziewczka, Iwan pastuch, Maryna komornica, Jakub komornik. Circa quam porrectionem registri in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Adamus Wyrozembski et Stanislaus Gałeczki inhaerendo constitutioni regni super fidelem conscriptionem registri iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Droblin.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chodkowski plebanus Borzitolviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti conscriptionem capitum in villa Droblino existentium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Dwor iegomosci pana Hincy y ieymsci pani, Hinczyney. Pan Mikołay Hincea, pani, Nasilowska Janowa Hinczyna wdowa, panna Ewa Hinczanka. Czeladz: Jan parobek, Siemion ogrodnik, Maruszka żona tegosz. Poddani z Koszelowki wsi: Jacko Augustin, Hapa żona tegosz, Kuzma zięć, Uliana żona tegosz, Samoc parobek, Anastasia dziewczka, Josko Panczuk Zofia żona tegosz, Chwedzia Xiorycha, Supron Senduszek, Kaska żona tegosz, pani

Hinczynei wdowy. Dwor imsci pana Jakuba Bilinskiego: Pan Jakub Bilinski, pani Felicianna Radzikowska małżaka tegosz, Paweł parobek. Drugiego pana Bilinskiego: pan Jendrzei Bilinski, pani Zofia Poplawska małżaka tegosz, pani Krystina corka, tamże blisko pan Piotr Chrzczonowski, pani Zofia Hinczanka małżaka, pan Paweł Hincea, Jendrzei parobek, w domu pana Bilinskiego dziewczka popisana jest Maryna dziewczka. Dwor imsci pana Turskiego. Pan Erasmus Władysław Turski. Czeladz: Jakub Kotlinski wyrostek, Stefan pastuszek, Katarzyna gospodyni. Poddani Wasko Szostak, Sonia żona tegosz, Wasko syn, Misko drugi syn, Chwedzia corka, Jendrzey Korwacki, Hasia żona tegosz, Kulina dziewczka, Błażko, Katarzyna żona tegosz, Katarzyna corka tegosz, Kondrat, Jadwiga żona tegosz. Dwor imsci pana Turskiego: Pan Woiciech Turski, pani Jadwiga Laskowska małżaka. Czeladz: parobek Demian, pastuszek Piotr, Omelian pastuszek, Hanuska mamka, Hanuska dziewczka, Borys krawiec. Poddani w Droblinie, Piotr Litwin, Anna żona tegosz, Sonia komornica tegosz, Karp, Zofia żona tegosz, Ustimka dziewczyna, Juchinka komornica, Adam Chroscik, Katarzyna żona tegosz, Jakub szwagier tegosz, Hapa komornica, Krzysztof wozny Marcin Szczesniuk, Anastasia żona tegosz, Miskowa Barbara wdowa, Jakub, syn, Anastasia żona tegosz, Maryna corka wdowy, Stefan, Katarzyna żona tegosz, Jan tychże syn, Ilko Wołosik, Barbara żona tegosz, Michał syn tychże, Uliana dziewczyna, Maryna Naucieha wdowa, Ihnat syn, Anastasia corka. Tegosz imsci poddani w Koszelowie wsi. Dniter Wołosik, Krystina żona tegosz, Maryna dziewczka, Jarosz chłopiec, Maryna corka, Jan Szamryło, Maryna żona tegosz, Hapa dziewczka, Maryna dziewczka, Stefan Wołosik, Wowdia żona tegosz, Jendrzei zięć, Hapa corka, Maryna corka, Ihnat Wołosik wdowiec, Hapa corka, Paraska druga, Juchim parobek. Dwor ieymsci pani Woynowej: Pani Zofia Poniatowska

Woinowa wdowa, Hryc parobek, Zofia dziewczka. Dwor imsci pana Adama Woiny. Pan Jan Krakowka, Hryc gospodarz Alexandra, Paraska dziewczka. Dwor iegomosci pana Smolenskigo. Pan Stanisław Smolenski, pani Anna Hinczanka małżaka, pani Zofia Smolenska, Maryna Izdebska dziewczyna. Czeladz: Borys chłopiec, Stefan pastuszek, Darka baba, poddany Jędrzei komornik, Dorotha żona tegosz Dwor imsci pana Rzymowskiego: Pan Jędrzei Rzymowski, pani Constantia Hinczanka małżaka, panna Agnieszka Koziarzewska, Stanisław Koziarzewski. Czeladz: Grzesko parobek: Maryna żona tegosz, Maryna kucharka, Maryna mamka, Michał pastuszek, Juchim pastuch. Dwor iegomosci pana Czapskiego: Pan Stanisław Czapski, pani Katarzyna Trzemeska małżaka, pan Piotr Czapski syn, panna Anna Czapska, panna Katarzyna Czapska corki. Czeladz: parobek Wotek, Katarzyna Terlikowska, Osip bronowłok, Hawryło pastuszek. Poddani: Hryc, Hapa żona tegosz, Iwan syn iego, Chwedia corka, Demian Mazurzyk, Polazka żona tegosz, Dorotha komornica wdowa. Circa quam porrectionem registri in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Stanislaus Smolanski et Jacobus Bilenski, inhaerendo constitutioni regni, super fidelem registri juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Kielbaski w wielkim xięstwie Litewskim leżąca.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chodkowski plebanus Borzitolvensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villa Kielbaski per eundem offerentem ma-

nu-propria subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kościoła Borzitolwskiego należący wiernie spisany roku tysiąc szescseth szescdziesiąt wtorego, dnia 17 Junij przez mie xiędza Jana Chodkowskiego plebana Borzitolwskiego według constitutyey seimowej et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensia Mielnicensia podany. Dwor iegomosci pana: Henkiella Jegomosc pan Marcin Michał Henkiel, pani Katarzyna Milewska małżaka, pan Michał Henkiel syn, pan Stanisław Henkiel syn, panna Helżbieta Henkiellowna corka, panna Anna Milewska. Czeladz: pan Jan Klepacki, panna Anna Domanska służebna, Stefan, Mikołaj parobkowie, Jędrzei kuchcik. Siemion pastuch, Petruk pastuszek, Zofia baba, Wowdia dziewczka. Poddani: Piotr Weniuk, Anna żona tegosz, Iwan Osipik, Polazka żona tegosz, Dawid Osipik, Anastasia żona tegosz, Agnieszka dziewczka, Jurek Litwin, Jolha żona tegosz, Anastasia dziewczka, Piotr Botwinko, Paraska żona tegosz, Siemion Kowalik, żona tegosz, Ostap Fedorezyk, Maryna żona tegosz, Maryna Korolanka dziewczka, Tymosz parobek, matka stara Ostapkowa, Hryc Abramik, Maryna żona tegosz, Paraska corka, Olexa komornik, Hawryło Horoszkowie, Anna żona tegosz, Iwan syn, Katarzyna dziewczka katoliczka u żyda arendarza, Thomko Michalik, Maryna żona tegosz, Zofia dziewczka, Piotr Sucholski, Agnieszka żona tegosz, Matheus chłopiec. Komornice: Maryna Litewka, Hapa Timoszanka, Jadwiga. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Hryc Abramik et Dawyd Osipik de eadem villa Kielbaski, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesen-

tis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Wygnanki w wielkim xiestwie Litewskim leżąca jasnie oświeconego xiążenia iegomosci pana Kasztellana Wilenskiego w dzierzawie na ten czas iegomosci pana Pawła Kazimierza Michałkowskiego skarbnika Orszanskiego.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chetkowski plebanus Borzilovien-sis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villa Wygnanki per eundem offerentem manu propria subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kościoła Borzilowskiego należący wiernie spisany roku tysiąc szescseth szeszedziesiąt wtorego, dnia siedmnastego Junij przezemnie xiedza Jana Chodkowskiego plebana Borzilowskiego, według constitutyey seimowej et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensia Mielnicensia podany. Dwor iegomosci. Jegomosc pan Paweł Kazimierz Michałowski, panna Katarzyna Michałowska, panna Dorotha Michałowska corki. Panna Gorska. Czeladz: pan Fiedor Szubski, Pan Paweł Bituba, Bartosz Sielecki, Danilo chłopiec, Maryanna, Zienia rykonia. Poddani: Hryc Hayduczyk, Wowdia żona tegosz, Ustimka matka, Panas, Uliana komornicy, Jarosz Daciuk, Roman syn, Jarosz, Hawryło Nosowiec, Danilo syn, Maryna żona, Demian parobek, Katarzyna dziewczka, Wawryn Koroniowski, Wowdia żona tegosz, Maryna dziewczka, Jan Słupski, Katarzyna żona tegosz, Martin, Maruszka komornicy, Maryna dziewczka, Symon Sidoreczyk, Anna żona tegosz, Pafilo chłopiec, Jarmoch, Wowdia żona tegosz, Połazka matka, Martin parobek, Iwan Ihnatik, Uliana żona tegosz, Wowdia, Tatiana corki, Maryna dziewczka, Stefan Sielmach, Hapa żona tegosz, Fedor

syn, Krystyna dziewczka, Choma Ihnatik, Wowdia żona tegosz, Stefan parobek, dziewczka Chomy, Misko syn, Klin Pilipik Wowdia żona tegosz, Maryna matka, Olexa brat, Jakub parobek, Chwiedia dziewczka, Wierka dziewczka, Mosiey Ihnatik, Maryna żona tegosz, Kondrat parobek, Wowdia dziewczka, Sawka Jacik, Maryna żona tegosz, Uximka żony matka, Stefan parobek, Thimosz szwagier, Wowdia dziewczka, Piotr Sacik, Hapa żona tegosz, Demian parobek, Taciana corka, Andruch Martinik, Barbara żona tegosz, Jan parobek, Darka komornica, Jarosz Andrekow siestrzeniec, Piotr Przychocki, Hapa żona tegosz, Zofia komornica, Jwan Zadrożny, Połazka żona tegosz, Supron parobek, Iwan Jolha małżakowie, Jacko Masiey-czyk, Anastasia żona tegosz, Stefan Hawrylik, Luba żona tegosz, Michał parobek, Chwiedia dziewczka, Roman pastuszek. Komornicy: Potap Pieszy, Maryna żona, komornica wdowa, Anna dziewczka komornica, Kalich, Maryna żona tegosz, N. B. Bez atestathey zostające smolarze viatores s Prużany: Andrzej Kisielowicz, Alexander chłopiec. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus {Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Choma Ihnatik et Hryc Hayduczyk de eadem villa Wygnanki, inhaerendo constitutioni regni super veram conotationem et conscriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Witulin.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Omelian Futuszewicz praesbiter ecclesiae Ritus graeci Vitulien-sis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum conscriptionis personarum in villa eadem Witulin ac Osowka

commanentium, manu propria eiusdem venerabilis porrigentis ac magnifici succamerarii Brestensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Registr spisania wsi Osowki wielmożnego iego mości pana Krzysztoła z Piekar Piekarskiego, podkomorzego województwa Brzeskiego, pana moiego miłościwego na oddanie pogłowszczyzny w roku terażniejszym tysiąc szescset szeszedziesiątym wtorym, mensis Junii dnia siedmnastego przezemnie Omeliana Futuszewicza świezczennika Witulinskiego. Umnie samego czeladzi czworo, Jwan Zanczyk, u tegosz czeladzi czworo, Mikiteha wdowa, tey chłopiec ioden, Hryc Szulak, u tegosz czeladzi dwoie, Hapa Jwanczanka, Maksim Pykoaz, u tego czeladzi dwoie, Samsarycha wdowa, Trubicka wdowa, tey czeladzi troie, Supron Kaliszyk, u tego czeladzi dwoie, Siemon Karolko, tegosz czeladzi troie Nykipier, tegosz parobek ieden, Artych krawiec, tegosz jedno, Tymosz Masjuk, tego czeladzi dwoie, Jacko Karolko tego czeladzi dwoie, Marko Hlebik, tego czeladzi dwoie, Iwan Hlebik, tego czeladzi dwoie, Milaiucha wdowa, Hryc Kiszczyk tego czeladzi dwoie, Daniło Tereszczuk, tego czeladzi troie, Olexiey Jarmoszyk, tego czeladzi dwoie, Omelian Borysik, tego czeladzi dwoie, Philip Mogolik, tego czeladzi dwoie, Andrzej Demianik tego czeladzi dwoie, Paweł Jarmoszyk, tego czeladzi dwoie, Karp Czmiel, tego czeladzi dwoie, Jarosz Łobik, tego czeladzi troie. Anton Lecik, tego czeladzi dwoie, Siemon Jaroszyk tego, czeladzi czworo, Iwan Jaroszyk, Panas Wakulik, tego czeladzi troie, Jacko Wakulik, tego czeladzi troie, Fedor Wirczyk, tego czeladzi troie, Filon Wiarik, tego czeladzi dwoie, Marcin Gresik, tego czeladzi dwoie, Tymosz Racik, tego czeladzi czwora, Fedor drugi Wirczyk, tego czeladzi czworo, Ostapko Susczyk, tego czeladzi troie, Juczycka wdowa, tey czeladzi troie, Maxim Wakulik, tego czeladzi

troie, Panasiy Melnik tego czeladzi dwoie, Narożnica dwowa, czeladzi troie, Czudriczka wdowa, Fedor Korczyk, tego czeladzi dwoie, Panasij dziad, tegosz żona jedna, Nauc Straszczuk, tegosz czeladzi dwoie, Nikon Iwanczyk, tego czeladzi piencioro, Andrzej Czenko tego czeladzi dwoie, Misko Czenko, tegosz żona jedna, Olexiey Saworik, tego żona jedna, Tymosz Kozerez, tego żona jedna, T . . . d, tego czeladzi iedne, Andrzej : . . . tego żona jedna, Misko Chalun, tego czeladzi dwoie, Jasiuk Dziwinski tego czeladzi czwora, Iwan Czerpik, tego czeladzi piencioro, Konaszycha wdowa, tey czeladzi troie, Iwan Manosz, tego czeladzi dwoie, Ulas Kortik, tego czeladzi troie, Iwan Panczyk, tegosz żona jedna, Kondrat Panczyk, tego czeladzi dwoie, Wasko Panczyk, tegosz żona jedna, Siemon Wołowiczek, tego czeladzi szescioro, Karp . . . szuk, tego czeladzi czworo, Dorosz Korczyk, tego czeladzi troie, Naucycha wdowa, tey czeladzi dwoie, Olexiey Woit, tego czeladzi troie, Josko Lesniczy tego żona jedna, Hryc Czepielik, tego czeladzi troie, Choma Kaliszyk tego, czeladzi piencioro, Iwan Pykacz tego czeladzi troie, Iwan Mycik, tego czeladzi dwoie, Hryc Patylik, u tego komornic dwie. Et in continenti circa quam porrectionem registri coram officio et actis praesentibus capitancalibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Olisiey de Witulin et Hryc de Osowka advocati, Inhaerendo constitutioni regni super fidelem conscriptionem registri iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Osowka.

Troc Sorokoszyk, tegosz żona jedna, Prokop Repeszyk, tego czeladzi troie, Wasko Przystupa, tego żona jedna, Kierko, Puscik, tego żona jedna, Iwan Czurylik, tego czeladzi troie, Perczycha wdowa, tey czeladnica jedna, Hryc Dubiec, tego cze-

ladzi dwoie, Chilimon Komarzyk, tego żona jedna, Lewko Kaliszyk, tego czeladzi dwoie, Lewko Szulak, tego czeladzi dwoie, Hryc Kowalik tego czeladzi pięcioro, Janko Kowal, tego czeladzi troje, Maxim Pylik, tego czeladzi dwoie, Pawel Pylik, tego czeladzi dwoie, Iwan Pylik, tego żona jedna, Wasko Piech, tego żona jedna, Borys Czyczyk, tego czeladzi troje, Omelian Bartnik, tego czeladzi dwoie, Iwan Pucik, tego żona jedna, Klim Demidik, tego czeladzi dwoie, Maksim Moskal, tego czeladnia jedna, Borys Danilik, tego czeladzi troje, Iwaszko Lecik, tego parobek jeden, Klim Szmerekietik, tego żona jedna, Omelian Szmerekietik, tego czeladzi dwoie, Andrzej Ihnatik, tego czeladzi dwoie, Juchim Ihnatik, tego czeladzi dwoie, Mikiła Ihnatik, tego żona jedna, Iwan Korbowczyk, tego czeladzi dwoie, Juchimowa wdowa, ta ma parobka jednego, Luszycha wdowa ta ma chłopca jednego, Lewko Karpik, tego czeladzi dwoie, Werszylicha wdowa, tej czeladnia jedna, Czeladz, status nobilis: Jan. . . . jeden, Hanna Kobylinska szlachcianka, tejże corka, Czeladz, status plebei: Mathey gumieny jeden, tegosz żona Maryna, pastuchow dwa, dziewczek piekarnianych dwie, Krzysztof z Piekla Piekarski podkomorzy Brzeski mp. Emelian Putasewicz swieszczennik Witulinski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram officio, *ut supra*.

Wies Kozierady.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Joannes Harasimowicz praezbiter ecclesiae Ritus graeci Kozieradiensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum conscriptionis capitum in villis Kozierady, Komarno, Zakaliny, Peredilo, Wiechowicze successorum olim magnifici Adami a Warszyce Warszycki succamerarij Mielnicensis cum subscriptione manu eiusdem offerentis ac generosi Matthiae Jarochowski administratoris villarum prae-

dictarum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Regestr popisania osob we wsi Kozieradach y innych wioskach należących przez mie Joana Harasimowicza praezbitera na ten czas cerkwi Kozieradzkiej wierne po wykonaniu w grodzie Mielnickim przysięgi spisany w te słowa. Naprzód posada w Kozieradach: Wasko Zalaiko osob cztery, Lewko Kumik osob cztery, Jadam Nieypor osob trzy, Piotr Strei osob trzy, Iwan Junkow osob dwie, Ilko Subtelik osob cztery, Hryc Charyton osob cztery, Dawid Kotezyk osob dwie, Martin Polewczyk osob cztery. Strona zastawna: Hapon Zeleiko osob trzy, Izak Haluk osob trzy, Misko Hockiewicz osob cztery, Wasko Omelianik osob dwie, Szczepanik Dymitr osob cztery, Hawryło Joltuch osob trzy, Kondrat Zalaiko osob trzy, Jarmosz Hawrylik osob cztery, Chwedko Klimienia osob trzy, Iwaszko Charyton osob trzy.

Wies Zakalinki.

Jasko Ostasiuk osob trzy, Symon Pawłow osob sześć, Symon Boiar osob trzy, Jasko Komaryk osob trzy, Jasko Klimentia osob cztery, Symon Łukasz osob cztery, Moisa Sufleta osob cztery, Wawryn Pogorzelce osob cztery, Macko Popik osob cztery, Stas Marcinik osob trzy, Semen Joltuszyk osob trzy, Wowdia Komarycha osob cztery, Hryc Curilo osob cztery, Wawryn Artiszyk osob trzy.

Wios Peredyły.

Pawel Kilenik osob siedm, Iwan Szczerbacz osob pięć, Misko Pieszyk jeden, Semen Kallenik osob trzy, Chwedko Peszyk osob trzy, Paszczyk osob siedm.

Wies (Wie)chowicze.

Prokop Kuzowa osob cztery, Stefan Rabko osob dwie.

Wies Komarno.

Prokop Michalczyk osob dwie, Kurian Szlachta osob cztery, Iwan Łypucha osob dwie, Iawan Łypucha osob trzy, Stefan Rabko osob trzy, Jadan Kirczyk osob trzy, Peciuk Iwan osob dwie, Wasko Bileczyk osob trzy, Sowun Proiawa osob cztery, Lewko Łożocki osob pięć, Chwedor Seminczyk osob szesc, Łukasz Wawrynczyk osob cztery, Dmitro Wawrynczyk osob dwie, Kruczuk Hryc osob trzy, Iwan Mielaszyk osob dwie, Martin Kotanski osob dwie, Panas . . . rey osob cztery, Hryc Sereda osob dwie, Demian Kolunski osob cztery. Maciey Jaroehowski administrator dobr Kozieradzkich nowo osadzonych po spustoszeniu. Joan Harasimowicz praezbiter Kozieradzki. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Jarmosz Hawrylik de Kozierady, Chwiedko Peszyk de Peredito, Wasko Bielczyk de Komarno, Moisa Sufleta de Zakaliny subditi, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villis praefatis personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobaverunt. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Miasto Miedzyrzecz

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerzeczensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in oppido Miedzyrzecz commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali: Maciey Jelnicki slusarz z żoną, corka, siostra, gospodyni, Andrzej Ostrowski pi-

wowar, synow dwa, corka, Paweł Pilikowicz szwiecz z żoną, synow dwa, Woicieh Wasik z żoną, corek dwie, Stanisław Czechniuk z żoną, syn jeden, Iwanowa Moscicka, syn jeden, Wawrzyniec Oliszczyk z żoną, parobek, dziewczka y sierota, Wacław Sieruc z żoną, parobek, dziewczka y sierota, Walko Dekarczyk z synem, Paweł Rozbicki kowal z żoną y corka, Demko Pilipik z żoną, syn, dziewczka, Giergiel Bosakowski z żoną y chłopiec służyły, Klim Czernicki z żoną, synow dwa, corek dwie, Jozeph Jelnicki slosarz z żoną, parobek, dziewczka, chłopiec, Jan kotlarz z żoną, parobek, dziewczka, Augustin Krykowiec . . . trzy, parobek, Janusz Potaki z żoną, parobek, dziewczka, Michał . . kowaniuk z żoną, corka, parobek, dziewczka sierota, Maciey Paskucki z żoną, corka, parobek, dziewczka, Maciey Mag . . k z żoną, corka, Maciey Misiowski z żoną y parobek, Stanisław Przychocki z żoną, y parobek, Maciey Łukowiecki z żoną, Iwan Kuszniierz z żoną, Woiciehowa wdowa y syn, Jakimowa wdowa y syn, Misko Dawidowicz z żoną y syn, Grzegorz Cwikielka z żoną y parobek, Klimowa Kozłowa, Jan Jasinski y dziewczka, Maxim Jakimiuk z żoną y dziewczka, Chwedor Kucera z żoną y parobek, Tymosz Sikinka z żoną, Stanisław Garbaczuk z żoną, syn y corka, Szczepan Kutarzyn z żoną, synow dwa y corka, Paszkowa Kuczerycha y syn y chłopiec służyły, Kondrat Czernicki z żoną y chłopiec służyły, Iwan Łopko z żoną, synow dwa, Marko Nemik z żoną, braci dwoch, chłopiec służyły, Mikołai Pieczonka z żoną, corek dwie, Jarosz Łopko z żoną, synow dwa, corka jedna, Osiey Oliszewicz z żoną, Michał Kaluzny z żoną, Naum Kot z żoną, Mikołai Smyk z żoną y corka, Ilko Małaszcuk z żoną, Woyciech Rybołowik z żoną, synow dwa, Demian Czaczakusz z żoną, syn y corka, Iwan Parchimik z żoną, syn y corka, Denis Marczuk z żoną, syn y corka, Supronicha wdowa z corką, Marcin Siliwoneczyk z żoną, Woicieh Turski z żoną, syn y

corka, Iwan Raiuk z żoną, Ihnat Marczuk, z żoną, syn y corka, Pilip Kałabun z żoną, syn y corka, Iwan Kotik z żoną, Serwin Kuzmik z żoną y corka, Tkac Skraba z żoną, syn y parobek, Protas Kołodka z żoną, Thomasz Mizer z żoną, Ihnat Małachwieiko z żoną, Jarosz Szachowiec z żoną y syn, Łuc Dziubik z żoną y corka, Paweł Gorski z żoną, chłopiec służył, Marcin Moisik z żoną, corek dwie, Wołos Kutrysz z żoną, Piotr Denisik z żoną y corka, Lewko Dreblowicz z żoną, Jakub Polaiuk z żoną y corka, Panas Tymosik z żoną, Marcin Mieniaciuk z żoną, matką ma u siebie, Andrzej Karp z żoną, synow dwa, Hryc Nieroda z żoną, parobek y dziewczka, Łochwin Marcuk z żoną y syn, Sawko Artysik z żoną, syn y dziewczka, Maciej Pieszczuk z żoną, Hleb Pieszczuk z żoną y syn, Krotko Ihnat z żoną, parobek y dziewczka, Chwiedko Kałabun z żoną, Iwan Burko z żoną, syn y corka, Olech Czaczahusz z żoną y syn, Osip Koidan z żoną, Maxim Kaidan, Iwan Jułasz z żoną, synow dwa, Zan Pszonka z żoną ko Mikołaj synow dwa, y corka, Maciej miecznik Sikinka z żoną y sierota u tegosz, Alexander Dolinski z żoną y dziewczka, Szoczowa wdowa, synow dwa, Osip Koziel z żoną y corka, chłopiec służył, Demian Rozniek z żoną, syn y corka, Parafin Zdun z żoną, chłopiec służył, Andrzej Harasimiuk z żoną, Maciej Mieczkowski y dziewczka, Jan Gruszeński z żoną y sierota, Jan Szkorka z żoną, Nikifor Skraba z żoną, Thomasz Wyrzykowski parobek y dziewczka, Jacenty Tapski z żoną, syn, corka y parobek, Jan Hirto z żoną, syn y corka, Paweł Broszka z żoną y corka, Maciej Chominski slosarz z żoną, dziewczka y chłopiec, Macieiowa puszkarka, synow dwa y corka, Jan Chmielowski z żoną, parobek, dziewczka, chłopiec służył y sierot dwoie, Stanisław Puszkarczyk z żoną, Michał sklarz z żoną y syn, Jan Małaczynski z żoną y corka, Piotr Szkutnik z żoną, parobek, dziewczka y sierota, Wawrzyniec Ry-

bołowik z żoną, syn y corek trzy, Silian Pilipik, chłopiec służył, Demian Łazuski z żoną, synow trzech y corka, sierota jedna, Mikita Karczewski z żoną y syn, Josko Dołżenski z żoną y sierota, Nestior Tulilowiecz z żoną y sierota, Demian Cebało z żoną y corka, Stefan Niskiewicz z żoną, corek dwie, Stachowa wdowa, syn y corka, Mieniakowa wdowa syn, Jacko Warzywoda z siostrą, Hawryło Kotowicz z żoną y chłopiec służył, Iwan Czyczyk z żoną, Iwan Makarzuk z żoną, Chwedor Strzałowski z żoną, parobek y dziewczka, Wołos Denisik z żoną, Demian Szukała z żoną, synow pięć y corek dwie, Andrzej Pierdunik z żoną y corka, Wakuła Kotowicz z żoną, parobek y sierota, Siemion Proniuk z żoną, parobek y dziewczka, Danilo Szoik z żoną, z matką iego, Chwedor Herka z żoną, Charatym Pryczuk z żoną, Wązynska wdowa, Ihnatko szwiec z żoną, Bartosz Migut z żoną, corek dwie, parobek, dziewczka, matka stara iego.

Nowe Miasto.

Adam Kubik z żoną, syn, parobek y dziewczka, Andrzej Turski z żoną, Tomasz Gortala z żoną y corka, Wasko Łosicki z żoną, Intisz Sidorczyk z żoną, chłopiec służył, Jakim Skraba z żoną, chłopiec służył, Jakub Kuczyk z żoną, syn, corka, parobek, dziewczka, chłopiec służył, Chwedor Holodko z żoną y sierota, Hryc Bokowiec z żoną y sierota, Iwan Kozielowiec z żoną, Grzegorz Ciesla z żoną y corka, Melian Proniuk z żoną, Iwan Siemienik z żoną, Waskowa staruszka, syn y corka, Tomko Wieliczko z żoną, chłopiec służył y sierota, Hapon Borszuk z żoną, chłopiec służył y sierota, Maciej Skraba z żoną, chłopiec służył, Woiciech Wszol z żoną, syn, Jozef Misiowski z żoną, syn y corka y sierota, Paweł Roniuk z żoną, Janowa Wysokinska y corka, Jakub Sukiennik z żoną, chłopiec służył, Komornicy: Błazkownow siostr trzy, Jwanowa Powieluska, Marcinowa wdowa, Łusianianka,

Szczepan Waskowicz z żoną, Chwietkova Kuczerycha, Mielacha Paczynianka, Oryszka Czerniczka y corka, Łucia wdowa y corka, Chmarzycka wdowa, Hryc Chlusik z żoną, Woiciechowa Zerkowa z synem, Jakimowa Kropilikowa, Tymoszowa Kozierowa z synem, Agnieszka Rybowska z synem, Samociowa wdowa, Olechowa Kuźelowa z synem y corką, Hawryłowa wdowa z synem y corko, Ostap Malachwyeko, Panas pastuch z żoną, siostra jedna, Osip Czernicki z żoną, Łuc Maniowiec z żoną, Kuzma Drehlowiec z żoną, Grzegorz Hubik, Michałowa Paskucka z synami dwoma, Mieniakowa wdowa, Protas Hurynow z żoną, Siliwanczycha wdowa z corką, Hryc Kuźel z żoną, Ratiowa wdowa, Maksimowa wdowa, Anna Merzycka, Poluchowa wdowa z synem, Moruska wdowa, Łucowa Marcukowa z synem, Chwietko Kot z żoną, Szuszyńska wdowa, Maciey Chciiko z żoną, siostra jedna, Skwarzyna wdowa, Demian Kuszniierz z żoną, Kosteczanka wdowa siostrę ma jedną, Pilipicha wdowa, Janowa Cwikielczycha z corką, Siemion Dziubik z żoną y z synem, Makobocka wdowa, Stec Kozielec z synem, Walenty Giska, Michał Siczek z synem, Kopryanowa wdowa, Andrzejowa wdowa z corką, Wasko Sidorczyk z żoną y z synem, Panas Paniutik z żoną, Miskowa Laskucha z synem, Maryna Mołoszka, Woiciech Kuszniierz z żoną y z synem, Woiciechowa wdowa, Onachowa wdowa, Czerulicha wdowa, Zofia Tkaczowna, Mylnik z żoną parobek służyły, Bartosz Szwiec z żoną y z corką, Szymon Nowomiescki z żoną, Nastucha wdowa z corką, Stec Slonczewski, Misko Rzeczycki z żoną, Lewko Hacik z żoną, Andrzej Klimik, Klim Truszewicz z żoną, Chwiedko Denisik, Siemion Struczyk z żoną, Markowa Kieciukowa z siostrą, Chwedorowa wdowa, Daniel Zarski z żoną, z synem y corką, Łuniewska wdowa, Bieniasz Bieligłowski z żoną, Maryna Siegieranka, Wasko Pepik z żoną, Woiciech Lesocki z żoną, Jasko Jurkow z żoną, Marko Łys-

szyk z żoną, z synem, Iwan z żoną, Iwan Oleszczuk z matką, Padaszowa wdowa z corką, Stanisław Winniarz z żoną, Paszko Słodownik z żoną, Paweł Błaskow, Sopko Plaxa z żoną, Woiciech Przystupa z żoną, Wasko Winniarz z żoną, Jarosz Onaczko z żoną, Anna Kontaczykowa, Adam Brzożowski z żoną, Anna Pawłowa wdowa z corką, Anna Sobkowna wdowa. Komornicy plebanscy: Woiciech Wszelik z żoną, Osip Byczyk z żoną, Marcin Megus z żoną, Krzysko Tkacz z żoną, chłopiec służyły y dziewczka.

Folwark Zadworny.

Marina gospodyni Brilinska, Wawrzyniec Rogoznicki. Komornicy u pana Chmielinskiego: Piotr z żoną, Bartoszew dwa y żon dwie, Andrzej z żoną, Iwan z matką y dziewczka. Komornicy xiędza proboszcza szpitalnego Miedzerzeckiego: Woiciech Olexiuk komornik z żoną y z matką z dziewczką, komornik z żoną, komornica ze dwiema dziewczkami, komornik z żoną, Grzegorz z żoną y z synem, Wawrzyniec z żoną y z synem, Jozeph Siemianik z żoną, Puchalicha wdowa z corką, Maciey Ozimik z żoną, Jan Misiewski z żoną, Alexander Kaspinski z żoną.

Folwark Żerocinski.

Jegomosc pan Jan Stępkowski z ieymoscia panią małżoną y corką, czeladz gospodyni, pastuch, dziewczka.

W miescie Miedzerzechn.

Jegomosc pan Wawrzyniec Sterczyński z panią małżonką, Maciey parobek, drugi Paweł Jozwik, dziewczka Maryna Michalanka, pastuch Macko Rogoznicki.

W tymże miescie.

Jegomosc pan Gabryel Topczewski y z rodzoną panną siostrą, panna słuźebna y komornica.

Folwark w Szachach.

Jegomosc pan Andrzej Zarzecki z iey-
moscia panią małżąką, corek dwie, dziew-
ka y parobek albo czeladnik służyły. Jego-
mose pan Pienkowski Stanisław, Lubo mu
sacramenta y iego poddanym in Miedzere-
censi ecclesia administrantur, niedal sie po-
pisowac w swech Zawadkach. P-r Andre-
as Casimirus Bielinski commendarius
Miedzyrecensis in. ppa. Jan Włodek m.
ppa. Circa quam porrectionem in conti-
nenti coram officio et actis praesentibus
capitanealibus castrensibus Mielnicensibus
personaliter comparentes famati
Łopko et Hemik de oppido eo-
dem, inhaerendo constitutioni regni super
veram connotationem et conscriptionem in
oppido praedicto personarum existentium
juramento corporali in facie officii prae-
sentis comprobaverunt, Deo et sancta
Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Wies Łuniewo.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens admodum reverendus pater An-
dreas Casimirus Bielinski commendarius
Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem
officio praesenti regestrum infrascriptum
verae connotationis personarum in villa
Łuniewo commanentium, manu propria
eiusdem offerentis, tum generosi Joannis
Włodek vicepraefecti subscriptum ad indu-
cendum et inscribendum in acta prae-
sentia castrensia capitanealia Mielnicensia de
tenore verborum tali.

Andrzej Koszut z żoną, synów dwóch
Piotr Łuba, Stanisławowa Koscina wdo-
wa, synów dwóch, Wawrzyniec Kaczorow-
ski z żoną y syn, Mikołaj Olbrychtow z
żoną, synów trzy y dziewczka, Jakub Kozło-
wicz z żoną, komornica Maryna wdowa,
Maryna Wowdianka wdowa, Piotrowa Pu-
luna wdowa z synem, Jan Piotrowicz z
żoną, synów dwóch, Stanisław Gawrysik z

żoną, z synem, Woiciech Zakowicz z żoną
synów dwóch, corek dwie, Piotr Seraphi-
nik z żoną synów dwóch y dziewczka, An-
drzej Olbrychtow z żoną, Maciej Olbrych-
tow z żoną y dziewczka, Paweł Krolík z
matką y z bratem, Marcin Skolimowski z
żoną, syn, parobek, dziewczka, Marcin Czar-
naczek z matką, z żoną, braciey dwóch,
dziewka, Jerzy Grochowski z żoną, paro-
bek, dziewczka, Piotr Łuba Siwik z żoną,
Jan Florianik z żoną, parobek, dziewczka,
Piotr Synowczyk z żoną, komornik z żoną,
Thomasz Bartoszewicz wdowiec, siostra y
corka, Thomasz Koszka z żoną, dziewczka,
Grzegorz Koszut z żoną, parobek, dziewczka,
Jan Koszka z żoną, synów trzech, dziew-
ka, Pawłowa wdowa z corką, Adam Gro-
chowski z żoną, corka, parobek, Thoma-
szowa wdowa, z corką. Circa quam porre-
ctionem in continenti coram officio et ac-
tis praesentibus capitanealibus castrensibus
Mielnicensibus personaliter comparens la-
boriosus Koszut de eadem villa, inhaeren-
do constitutioni regni super veram con-
notationem et conscriptionem in villa
praefata personarum existentium jura-
mento corporali in facie officii praesentis
comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi
passione ita ipsum adiuvente.

Wies Kożuszki.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens admodum reverendus pater An-
dreas Casimirus Bielinski commendarius
Miedzirecensis obtulit et reproduxit eidem
officio praesenti regestrum infrascriptum
verae connotationis personarum in villa
Kożuszki commanentium manu propria
eiusdem offerentis, tum generosi Joannis
Włodek vicepraefecti subscriptum ad in-
ducendum et inscribendum in acta prae-
sentia castrensia Mielnicensia de tenore
tali.

Symon Kozminezyk z żoną, Bartosz
Jozwik z żoną, Marcin Piłuch z corką,

Thomasz Zacharyaszuk z żoną, y corką, Maciej Zacharyaszuk z żoną y syn y sierota, Szczepan Walczuczek z żoną, synów dwa, Stanisław Brodawczyk z żoną, y syn, Janowa Wachnikowa wdowa y sierota, Jan Berek z żoną y syn, Woiciech Posciszyk z żoną y corką, Macieiowa wdowa z corką, Jan Kozłowiec z żoną, syn y corką, Woiciechowa wdowa, Piotrowa Pulusikowa wdowa syn y corką, Maryna Woddia wdowa, Gabryel Kozłowiec z żoną, Stanisław Kozłowiec z żoną y syn, Andrzeiowa Olecka wdowa, Kasper Pniowski z żoną, Paweł Antonik z żoną, parobek y dziewczka, Walenty Łuniewski z żoną, syn parobek y dziewczka, Halszka Biskupowna wdowa, Woiciech Łuniewski z żoną, synów dwóch, pastuchów dwóch, Michał Korczowiec poddany pana Łuniewskiego z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Brodawczyk de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et incriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Misie.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Misie commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodck vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Mackowa Kuzbina wdowa, syn y corek dwie, Pawłowa Kuzbina wdowa, syn

y corka, Marcin Plusik z żoną y dziewczka, Maciej Brodawka z matką y z żoną y dziewczką, Zacharyaszowa wdowa, corek dwie, Krzystof Jagustin z żoną, parobek y dziewczka, Augustin Piotr z matką, z żoną, siostra jego y dziewczka, Jan Jagustin z żoną y syn, Wachowa Baginska z corką, Jakub Stankowicz z żoną y dziewczka, Stanisław Męczynski z żoną, synów dwóch y dziewczka, Mikołaj Matyszowicz z żoną, syn y corek dwie, Szczepanowa Przychocka wdowa, synów trzy, komornie dwie y z corkami dwoma, Marcin Krzymoski z żoną y corką, Maciej Czubek z żoną, Jak Piekarcz z żoną, brat jego, Woiciechowa Stankowiczowa, syn y corką, Krzysztof Domanski z żoną y dziewczka, Andrzej Szostek z żoną, oica ma starego, Łukasz Szwiec z żoną, corka y syn, Grzegorz Tarczewski z żoną y syn, Maciej Bączyk z żoną, Szczepan Kłoszuk z żoną, syn y corką, Symon Chwietko z żoną y corką, Jakubowa Krynska wdowa, syn y corką, Jakub Dudka z żoną y syn, Woiciech Golec z żoną, Woiciech Jagustin z żoną, syn z żoną, Macko Stankowicz z żoną y corką, Andrzej Krawiec z żoną y syn, Symon Julianik z żoną, synów trzech, Jakub Choiecki z żoną, Thomek Mazur z corką, Misko Stankowicz z żoną, syn y corką, Dorotha Szaniawska wdowa, Wawrzyniec Golec z żoną, syn; Jan Baginski z żoną, corka, parobek y dziewczka, Piotr Matysik z żoną, syn y corką, Piotrowa Plewczyna wdowa, synów dwóch, Maciej Brzozowicki z żoną y corką, Alexander Pickarz z żoną y dziewczka, Grzegorz Przychocki z żoną, syn y corką, u tegosz komornica, Jakub Synowczuk z żoną, y z synem, Fracek Choiecki z siostrą, Krzysztof Sawicki z żoną, Jakub Jagustin z żoną y corką, Maciej Stankowicz z żoną, Paweł Wilczenski z żoną, syn y corką, Jan Osłowski z matką y z siostrą, Woiciech Skolimowski. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Matthias

Buczyk de villa Misie, inhaerendo constitutioni regni, super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Jelnica.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Jelnica commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi vicepraefecti Joannis Włodek subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Frackowicz syna ma z żoną, Woiciech Mazurowicz z żoną, Wawrzyniec Grabowski z żoną y sierota, Mikołai Machniowicz z żoną y corką, Paweł Plewka z żoną y syn, Woiciech Jasiuk z żoną, Andrzej Machniowicz z siostra, Augustin Jasiuk z żoną, Stanisław Mieinik z żoną, Andrzej Szymanowicz z żoną, synow dwóch y corka, Gabryel Mazurowicz z żoną, brat iego, Grzegorz Plewka z żoną y syn, Paweł Mazurowicz z żoną dziewczka y matka ma, tenże ktory iey zaprzął, Marcin Mazurowicz z żoną, Krzysztoph Bartosowicz z żoną, z bratem, Pawłowa Bartosowiczowa wdowa z synem, Bartosz Hrycek z żoną y corką, Paweł Rykała z matką y z żoną, Maciej Pietraszewicz z żoną, Andrzej Będnarz z żoną y syn, Jan Wąlkowicz z żoną y corka, Mikołaiowa Mazurowiczowa wdowa y corka, Woiciech Mazurowicz z matką y z bratem, Woiciech Krolik z żoną, Bartosz Fronczkowicz z żoną, Krzysztof Kurowski, komornica, Symon Machniewicz z żoną, Bartosz Siwczyk z żoną y synem, Maciej Jelnicki z żoną, syn, parobek, sierota, ko-

miornik z żoną, Woiciech Jelnicki z żoną, Żezuska wdowa, Piotr Żdanowski z żoną, Jakub Gorzalik, z żoną, Jakub Kurowski sam. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparons laboriosus Laurentius Grabowski de villa Jelnica, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et inscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Przechody.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Przechody commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Maciej Pasmuzik z żoną, Jakub Robaczek z żoną, Wawrzyniec Robaczek z żoną, Woiciech Gosicki z żoną, synow trzech, Stanisław Rozak z żoną, Jan Wołynczuk z żoną, synow dwóch, Agnieszka Marcianowa wdowa, Jan Januszczyk z żoną, Thomasz Jankowicz z żoną y sierota, Jozeph Kosmalik z żoną, Tomasz Czyczyk z żoną y dziewczka, Walco Bączek z żoną y syn, Symon Kowalik z żoną, Jan Traciuk z żoną y corką, Maryna Tracukowa wdowa, syn y corka, Raina Siedlanowska wdowa, synow trzech y corek cztery, Woiciech Jadamowicz z żoną, synow dwóch, Woiciech Jadamowicz młodszy z żoną, syn y corka, Ragina Wierchowska synow dwa z żonami y corka, Adam Jendruchniewicz,

syn y z żoną, Paweł Jendruchniewicz, synow dwóch y corka, Jakub Pasmużyk z żoną, syn y z żoną, Apolonia Sledziukowa wdowa, syn y corka, Wawrzyniec Sledziuk z żoną, Jakub Gasiuk z żoną, Agnieszka Jendruchowiczowa wdowa, Anna Ambrożykowa wdowa, syn y corka, Katarzyna Dziombina wdowa z corką, Maciey Adamczyk z żoną y synem, Symon Tomalak z żoną y dziewczką, Symon Wołynczyk z żoną, Bartosz Adamowicz z dziewczką, Piotr Adamowicz z żoną y sierotą, Maciey Adamowicz z żoną y corką. Walco Grzegorzowicz z żoną y sierotą, Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Jankowicz de villa Przychody, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Grabowiec.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Grabowiec existentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi, qui sequitur talis:

Woiciech Manko z żoną, syn y corka, Grzegorz Jadanczuk z żoną, Woiciech Kłyczek z żoną y parobek, Maciey Bożedaiko z żoną y syn, Jan Tyńczuk z żoną, syn y corka, Grzegorz Ziętek z żoną y syn, Jakub Ziętek z żoną, Grzegorz Karzedziak z żoną, Grzegorz Czyczyk z żoną,

parobek y dziewczka, Andrzej Piotrusik z żoną y synow dwóch, Paweł Jałowik z corką, Paweł Jadameczuk z żoną, komornica, Woiciech Brodawka z żoną, Jakubowa Kinezukowa wdowa, corek dwie y zięć, Stanisław Grzesik synow czterech, Jakub Talareczuk z żoną y sierota, Maciey Kunica, synow dwóch y corka, Stanisław Kłyczek z żoną, syn, corka y parobek, Jakub Piotruszyk z żoną, syn y dziewczka, Tomek Piotruszyk z żoną, Grzegorz Piotruszyk z żoną, syn y corka, Paweł Bożedaiko z żoną, synow dwóch, jeden z nich z żoną, Maciey Piotruszyk z żoną, Piotr Kowalik z żoną, syn y corka, Maciey Siech z żoną y corką, ma brata y dziewczkę, Symon Łosiow y z oicem, z żoną, parobek y dziewczka, Bartosz Kurosz z żoną y komornica, Woiciechowa Młynarzowa wdowa, syn y corek dwie, woit Marcin Jartich z żoną, gospodarz z żoną y chłopiec służył, we dworze Grabowieckim. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Martinus Jartuch de villa Grabowiec, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Poscisze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Poscisze manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Jurkowiec wdowiec, Bartosz Chwiedaczek z żoną, Woiciech Jurkowiec wdowiec, synów dwóch z żonami y sierota, Jan Osowicz z żoną y syn, Anna Krzymowska wdowa, synów trzech y córka, Woiciech Jelnicki z żoną, szwagra ma głupiego, Stanisław Zdornowski wdowiec, syn z żoną, parobek y dziewczka, Paweł Mazur z żoną, braci y ma dwóch, Jan Korczewski z żoną, synów trzech, corek dwie y sierota, Jozephus Korczewski z żoną y syn, Sobiech Jendrzeiowicz z żoną, synów dwóch, corek dwie, Symon Szostek z żoną, Paweł Jelnicki z żoną y syn, Jan Siliwonski z żoną y córka, Jerzy Gołaski z żoną, Woiciech Gołaski z żoną, Marcin Koziczek z żoną, Grzegorz Przychocki wdowiec, syn y z żoną, Bartosz Czaczko z żoną, Grzegorz Gołaski z żoną y córka, Woiciech Przychocki z żoną, Wawrzyniec Karwowski z żoną, syn y córka, Dorothea Wolkowa wdowa z żoną, komornica z żoną, Maciej Biedusiak z żoną, brata ma swego y komornice, Woiciech Zbucki z żoną, Tchoomasz młynarz z żoną, z matką y bratem, Adam Karcz z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Georgius Gołaski de villa Poscisze, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Strzałki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis perso-

narum in villa Strzałki, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Wlodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Fracek Złotniczek z żoną, Elżbieta Siestrzenska wdowa, syn z żoną, Woiciech Janczyk z żoną, Jan Karwowski z żoną, Maciej Karwowski z żoną, Grzegorz Jarmoszyk z żoną, oica ma przy sobie, Symon Smarzyk z żoną, syn y z żoną, Thomasz Krynski z żoną y sierota, Jakim Dudka z żoną, Troc Panaszuk z żoną, Chwiedko Drehlowiec z żoną, Iwan Klimik z żoną, Szczepan Woleczek z żoną, Hawryło Joltuszyk z żoną, Piotr Przychocki z żoną y syn, Ragina Przychocka wdowa y syn, Grzegorz Kowalik z żoną, Symon Tkacz z żoną, Onuszek Charczuk z żoną, oica ma przysobie, Iwan Charczuk z żoną, y parobek, Krawcowa wdowa z synem, Paweł Smarz z żoną, syn y córka, Olech Nierodzik z żoną, Prokop Nierodzik z żoną, Andrzej Karwowski z żoną, parobek y dziewczka, Stanisław Karwowski z żoną, Woiciech Zaręba z żoną, Jacko Woleczkowicz z żoną, Mikołaj Woleczek z żoną, Jan Siestrzenski z żoną, Stanisław Joneczyk z żoną, Lenart Siestrzenski z żoną, Marcin Złotnik z żoną, Szczepan Nierodzik z żoną y syn, Jacko Drehlowiec z żoną y syn, Fracek Rozmyslak z żoną, Symon Kowal z żoną, Paweł Czplinski y z bratem, Miskowa komornica wdowa y syn, Woitek Krawczyk persona vagabunda, Woitek Złotniszek z żoną, Jakim Panasiuk z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Petrus Przychodzki de villa Strzałki, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Wygnanka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wygnanka manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Krzynski z żoną, Woiciech Zaranek z żoną y corką, Woiciech Woszyk z żoną y z bratem, Woiciech Bierak z żoną, Grzegorz Sobociuk, Jakub Będnarzyk z żoną y stryją, Paweł Woszyk z żoną y syn, Symon Sobociuk z żoną, Stanisław Sobociuk z żoną, Tomek Woszyk z żoną, Pitr Woch z żoną y syn, Stanisław Znoiczak z żoną y syn, komornik z żoną, Paweł Misiowski z żoną y z bratem, Marein Cichowlazik z żoną, Wawrzyniec Znoiek z żoną, Mikołai Będnarz z żoną, Miško Roluk z żoną, Misko Oniszko z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Sobociuk de villa Wygnanka, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata commanentium personarum juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Folwark Halasy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis

personarum in praedio Halasy commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Pan gospodarz, pani gospodyni, syn, pastuch, dziewczka, pan Woyciech Parub z żoną, syn z żoną, Chwiedior, Iwan parobkowie, Regina, Wowdia dziewczki, gumienik, masztalezrow dwoch, pastuch u stada, Katarzyna Jelnicka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Chwedior de eodem praedio, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eodem suprascripto praedio personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Folwark Żabiecki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio Zabce commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Gospodarz z żoną, syn gospodarski, parobek, pastuchow dwoch, z żoną ieden, dziewczka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Iwan de eodem praedio, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eodem

suprascripto praedio personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Łuby.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzereccensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Łuby commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensis de tenore verborum, qui sequitur talis:

Maciej Gawryeleczuk z żoną, Stanisław Waiczuk z żoną y corką, Maciej Pawłowicz z żoną, Wawrzyniec Jakubik z siostrą, Matys Baiczuk z żoną, Woiciech Mikolaiczuk z żoną y siostrą, Maciej Siwko z żoną, syn, parobek y dziewczka, Jakub Jozwik z żoną, Maciej Jozwik, Paweł Siwko z żoną, parobek y dziewczka, Jakub Nakoneczny z żoną y syn, Wawrzyniec Mikolaiczuk z żoną, parobek y dziewczka, Stanisław Pawłowicz z żoną y corką, Jan Pawłowicz z żoną, komornica, Stanisław Makowski z żoną, Symon Zbaraski z siostrą, Alexandrowa, Jaskowa, Swiersznowska, Zaralina wdowy. Circa quam perrektionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Paulus Siwko de villa Łuby inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Tłusciec.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter

veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzereccensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Tłusciec commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum eiusmodi:

Stanisław Parul z żoną, syn y dziewczka, Stanisław Mazur z żoną, Protas Szwiec z żoną, Iwan Mokicy z żoną y z oicem, matka, Więclaw Szczepaniuk, syn y corka, y komornica, Woiciech Grabowski z żoną y dziewczka, Jakub Karczewski z żoną, Paweł Karczewski z siostrą, Adam Wszelik z oycem, syn, corka, parobek, komornica, Maciejowa wdowa z matką y corką, Pawłowa Katarzyna wdowa, syn y corka, Andrzej Kutara z żoną, syn y corka, Misko Dorosik z matką y z bratem, Iwan Hemieluk z żoną, parobek, komornica y z synem, Sidor Łaziuk z żoną, syn y dziewczka, Maciej Kasuski z żoną, Jakub Karczewski z żoną, brata ma y siostre, Tymosz Derdziak z żoną, Paweł Wszelik z żoną y syn, Andrzej Dziurdzik z żoną, parobek y dziewczka, Jan Mazurek z żoną, syn y corka, Jakub Mazurek z żoną, synow dwóch y corka, Marcin Wędrzynik z dwiema bracią, matką y siostrą, Marcin Wszelik z żoną z bratem y siostrą, Stanisławowa Jukubikowa z corką, Woiciech Grabowski z żoną, matką z corko y parobek, Stanisław Danilok z żoną y syn, komornica, Marcin Kortun z żoną, synow dwa, Woiciech Wszelik z żoną, braciey dwóch y siostra, Jakim Naroik z żoną, syn y corek dwie, Jan Mazurek z żoną, Paweł Mazurek z żoną, syn y synowca ma, Woiciech Kargolik z żoną y komornica, Jacek Chwiedorik y dziewczka, komornik z żoną, Chilimon Naumiuk z żoną y syn, Olexa Łaziuk z żoną y corka, Misko Makaruk z żoną, syn y dziewczka, Miskowa wdowa, syn y corka, Olexa Wengrzy-

nik z żoną, Mikita Dreblowiec z żoną, Stanisław Toboluk z żoną, Paweł Mazurek, syn z żoną, parobek y dziewczka, Wojciech Tymoszyk z żoną, Jan Suda z żoną y dziewczka, Jan Rzeszółko z żoną, brata ma u siebie y parobek, Stanisław Rzeszodko z żoną, syn, corek dwie y komornik, Hapon komornik z żoną y Tacia komornica, Dawid komornik, Iwan z żoną y syn, Mikołaj z żoną y corką, pan Czelażdzinski sam. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Rzeszodko de villa Thusciec, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Rogoznicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio Rogoznickie commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi, qui sequitur talis:

Gospodarz Symon Siwczuk, stara pani wdowa, imie iej Barbara z corką, pastuch. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus pastor de eodem praedio etc. *Ut supra.*

Wies Rogoznica.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater An-

dreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Rogoznica commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Maciej Litwinik z żoną y sierota, Jan Litwinik z żoną y syn, Wawrzyniec Josczyk z żoną, parobek y dziewczka, Siemion Szulanik z matką, synow dwoch y corka, Helena Siemionowa komornica, Jan Łysowiec z żoną y z matką, parobek, dziewczka y sierota, Zofia Soicka wdowa, synow dwoch Woitek Szczesniuk z żoną, Iwan Szulkaniak z żoną y corką, Jasko Mosnik z żoną y syn, Stasicha wdowa, syn y corka y komornica, Parulicha wdowa y corka, Paweł Przystupa z żoną, Woitek Dzidczyk z żoną, Paweł Josczyk z żoną y brata ma y sierote, Prokop Osieik z żoną, Hryc Przystupa z żoną y syn, komornica, y z corką, Jabran Łobkowicz z żoną y z bratem, Iwan Przystupa z żoną, Chwiedko Skiba z żoną y syn, Szczyglicka wdowa y syn, Jakub Markowski z żoną, Stanisław Markowski z żoną, Jan Czerwotka z żoną y corką, Stefan Wołosik z żoną y dziewczka, Jakub Siwczyk z żoną, Jasko Krasuski z siostrą y komornica, Grzes Ryscik z żoną, syn y corka, Iwan Wołosiuk z żoną y sierota, Jadamicha wdowa, Makarzycha wdowa, Grzesiek Siwczyk z żoną, Woitek Borysik z żoną, zięcia ma z żoną, komornik z żoną, Buratkowa wdowa y z corką, Stanisław Siwczyk, żona gumiennikowa, syn, corka, parobek y komornica z corką, Hapon młynarz z żoną y syn, Siemion młynarz z żoną z oicem y z matką. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Hryc Prystupa et Albertus Borysik de villa Rogoznica etc. *Ut supra.*

Wies Wysokie plebanskio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wysokie commatentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Kalich Prośniuk z żoną y parobek, Bartosz Nahoreczyk z żoną, synów dwóch y corka, Walcko Spiewaczuk z matką y z bratem y z siostrą, Stanisław Machniuk z żoną y komornica, Gaspar Machniuk z żoną, Grzegorz Porąbczyk z żoną y corka, Łukasz Goiczuk z żoną, synów trzech y corka, Marcin Chmielowski z żoną, brata ma y siostr cztery, Macko Szymaniuk z żoną y dziewczka, komornik y z żoną y z corką, Prokop Kozluk z żoną, Jan Pasternak z żoną, synów trzech y dziewczka, Iwan Dobreiko z żoną, synów dwóch, Jan Małyczyk z żoną, syn y corka, Chwietko Proniuk z żoną, Tymosz Zubik, braciey ma dwóch y siostrze, Stach Marczuk z matką y z bratem, Iwan Trusik z żoną y komornico, Stas Sobota, synów dwóch, Wasko Iwanczuk z żoną, Tymoch Bryczyk z żoną y corką, ma corke drugą z mężem, Macieiowa Tadrowa, Kaska wdowa ze dwiema corkami. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Iwan Trusik de villa Wysokie inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *etc. Ut supra.*

Wies Rzeczyca.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Rzeczyca commatentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Gaspar Mentusik z żoną, synów dwóch, trzeci z żoną, Banach Mazurek wdowiec z corką, Maciey Bendnarzyk z żoną, parobek y dziewczka, Grzegorz Mazurek z żoną y syn, Wach Okrasa z żoną y syn, Symon Bularka z żoną, parobek y dziewczka, Harasim Borysik z żoną, Grzegorz Będnarzyk z żoną, synów dwóch y corka, Jan Saigacz z żoną, Miskowa wdowa y komornica, Ihnat Zielonka z żoną, synów dwóch, Woitek Przystupa z żoną, Paweł Slosiarz z żoną, Jakub Kostuszek z żoną y dziewczka, Krzysztof Szychterz z żoną y syn, Chwiewko Michałko z żoną y syn, Chwietko Oleszczuk wdowiec z corką, Szczepan Wszelik z żoną y matke ma swoje, Jakub Wszol z żoną y z dziewczko, komornik z żoną y siostra żony, Stanisław Wszelik z żoną, syn y corka y parobek, Marcin Wołynczyk z żoną, syn y corka, Wawrzyniec Wszelik z żoną, Jakub Bierek z żoną, parobek, dziewczka y siostra, Bartosz Sikut z żoną syn y dziewczką. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Michael Chwiedko de villa Rzeczyca, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *Etc. Ut supra.*

Wies Wolka Krzymoska.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius

Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wolka Krzymoska commanentium manu propria admodum reverendi patris tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jan Ryczuk z żoną, syn y corek dwie, Woiciech Paszczuk z żoną, synów dwa, Piotr Melancyk z żoną y syn, Jan Janczurzyk z żoną, syn, parobek y dziewczka, Krzystoph Nowosz z żoną y dziewczka, Tymoch Chmielanczuk z żoną, synów dwóch y corek dwie, Andrzej Giergołek z żoną, syn y dziewczka, Bartek Wachowicz z żoną, Woiciech Januszyk z żoną, parobek y dziewczka, Stasko Rogoznicki z żoną, syn y corka y dziewczka, Janelo Szczepanik z żoną, Grzegorz Mascybrocki z żoną, syn y corka, Woiciech Jurczak z żoną, syn y corka, Jakub Szczepanik z żoną, Jan Ostapczuk z żoną y syn, Krzystof Tkacz z żoną, Maciey Nowosz z żoną y syn, Szczepan Szupeczak z żoną, Bartek Juncurzak z żoną, Anna wdowa, syn y corka, Piotr Wąchanik z żoną y dziewczka, Woiciech Popławski z żoną, Jakub Wąchanik z żoną, Marcin Krasuski z żoną, Krzystoph Januszyk z żoną y dziewczka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Bartholomeus Gęciura de villa Wolka Krzymoska inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villa praefata personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis capitanealis castrensis Mielnicensis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Krzymoszyce.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia p rsonaliter

veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae conscriptionis personarum in villa Krzymoszyce et aula tam nobilium, quam plebeiarum commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, de tenore verborum, qui sequitur talis:

Mikołai Kozos z żoną y corką, Sobek Szczepanik z żoną y dziewczką y komornica, Symon Jakubik z żoną y dziewczką, Stanisław Wisniewski z żoną, Jakub Szczepanik z żoną y corką, Maryna Komoszyna wdowa, syn y corka, Stefan Wąsowicz z żoną, y dziewczką, Stanisław Krupa z żoną y corką, Krzysztof Tkacz z żoną, syn y dziewczka, Andrzej Sokulski z żoną y parobek. Elżbieta Muszyna wdowa, syn corka, Maciey Pękla z żoną y syn, Jakub Krolik z żoną y synów dwóch.

Dwor Krzymoszycki.

Naprzod iegomosc pan Mikołai Dadzibog y z imością panią Jadwigo Dadzibogowo. Czeladz --pan Stanisław Zakrzewicz, pan Jan Olszewski, pan Mikołai Kopanski, pan Jerzy Przygocki, Wawrzyniec woznica, Jędrzej forys, Symon Galecki, Woitek Mysliwczyk, Jan parobek, Wawrzyniec pastuch, Macko pastuch, Szczesny kucharz, Andrzej krawiec, persona vagabunda, Marcin Wyczółkowski. Panny: panna Zofia Skawinska, panna Katarzyna Sarnacka, panna Katarzyna Grochowska, panna Krystina Wierzbicka, panna Magdalena Skawinska, Krystina Janzrowska, Maryna Łysiokiecka, Maryna Przegalinska, Maryna Żerocinska, Kulina Tulinowska, Maryanna Bialecka, Elżbieta kucharzowa. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus

personaliter comparens laboriosus Mathias Pekala de eadem villa ac aula eiusdem villae, inhaerendo constitutioni regni. *Etc. Ut supra.*

Wies Ostrow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerrecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Ostrow commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Woiciech Ostrowski z żoną y dziewczką, Maciej Krzymowski z żoną y dziewczką, Piotr Krzymoski z żoną y parobek. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Albertus Ostrowski de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *Etc.-Ut supra.*

Zamek Miedzerzecki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerrecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in arce oppidi Miedzerrecensis tum et praediis eo spectantibus commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefacti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jegomosc pan Jan Włodek podstarosci Miedzyrzecki, ieymosc pani Jadwiga Włod-

kowa podstaroscina, panna Anna Izzycka, panna Anna Tulilowska, Uliana Chlebowna. Czeladz: pan Jan Wołowski, Michał Prusak, Denis woznica, Les knchcik, iegomosc pan Thomasz Jastrzębski pisarz prowentowy Miedzyrzecki, pan Mikołai Jastrzębski syn iegomosci, Jan Żmucki, Mikołai Puszkarczyk, Stanisław woznica. W solwarczku iegomosci pana pisarza prowentowego w miescie zostaiącego, gospodarz Baranowski z żoną, Katarzyna Wysokinska siostra iegomosci pana pisarza. W solwarku za miastem: gospodarz z żoną, Sidor parobek, Bartosz parobek, Andrzej parobek, corka gospodarska, ieymosc pani Eufruzyna Jastrzębska pisarzo-wa, ieymosc panna Krystyna Jastrzębska, Dorotha kucharka, Dorotha Jelnic-ka dziewczka, iegomosc pan Thomasz Bolykowski, Maciej Kozłowski, Pawel chłopiec, Zofia Żmucka komornica. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerrecensis mp.

Zydzi z miasta Miedzerzecza.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes famati Hiacyntus Tapski proconsul et Mathias Mieczkowski notarius oppidi Miedzyrzecz obtulerunt et reproduxerunt officio praesenti regestrum infrascriptum personarum Judaeicarum in oppido Miedzyrzecz commanentium per offerentes consules et scabinos tum generosum Joannem Włodek vicepraefectum eiusdem oppidi Miedzyrzecz connotatos et fideliter conscriptos ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr spisany zydow w miescie Miedzierzeczu mieszkaiących. Naprzod Faybysz z żoną, Jakub Hoskiolik samowtor, Samson Aronowicz samowtor, Abraam Szeiowie samowtor, Jersko Ukrainiec samowtor, Sloma Ukrainiec samotrzec, Boruch Zerocinski samowtor, Lewko Froimik samowtor, Che-

wel Markowicz samowtor, Hayczyk Joszuk samowtor, Judka Moskowicz samowtor, Jakub Rzeznik samowtor, Lewko Krawiec samowtor, Jakub Czerulik samowtor, Mosko Iekowicz samoczwart, Isier Leibkow samowtor, Jersko Isierik samotrzec, Hersko Jerszkow samowtor, Smoito Joszuk samowtor, Jochiem Osierzyk samowtor, Jerszko Mydlikow samowtor, Jokiem Krawiec samowtor, Lewko Czapnik samowtor, Izrael Rkieciuk samowtor, Dawyd Boruchow samowtor, Moszko Mydlikow samowtor, Golda Berkowa sama iedna, Josio Dawydkow samowtor, Josio Iekowicz samopiat, Heber Iekowicz samoczwart, Chaim Kalmanowicz samowtor, Słoma Garbarzuk samoszost, Dowyd Josiow zięc samoczwart, Jerszko Zerocinski samotrzec, Wolw Krasowski samowtor, Jozeph Pereszezowski samowtor, Pinkasowa Łozicka samowtor, Abraam Drehlowski samowtor, Meier Bereszowski samotrzec, Faiko Ostrowiecki samoczwart, Isier Soszczenski samowtor, Jersko Łukowiecki samowtor, Panpach Rogoznicki samowtor, Abraam Dolzenski samowtor, Leybko Krzewicki samowtor, Zelman Fluszczewsky samowtor. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes suprascripti offerentes inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum Judeorum in eodem oppido Miedzerecensi commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis... *Etc. Ut supra.*

Wies Stolpno.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki, praezbiter Miedzerzecensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Stolpno comanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek subscriptum, ad inducen-

dum et inseribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Paweł Bibryk z żoną y syn, Waszko Dolzenica z żoną, Klim Melianik z żoną, Roman Dzunik z żoną y dziewczka, Iwan Baran z żoną y corką, Wieremko Slabiuk z żoną y syn, Hryc ciesla z żoną y syn, Demian Piekarczyk z żoną, Prokop Bobryk z żoną, Radko Dubielik z żoną, Kalich Artysik z żoną, Szymon Moczek z żoną, Harasim Tarasik z żoną, Łazko z żoną, Elias Mieczkowski z żoną, Hryc Miynarz z żoną, Marcin Slabosz z żoną y corką, Sobek Sobociak z żoną, Jan Sobociak z żoną, Adam Dyl z żoną. Komorniky Waszko Kupik z żoną, Maruszka Korsunianka wdowa, Frąckowa wdowa, Szezyrunicha wdowa, Jacko Kosior z żoną, Ochwiey z żoną, Macko z żoną, Jacko Traba z żoną, Trochim Zahaikowiec z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Prokop Bobryk et Martinus Slabosz de eadem villa suprascripta, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis iuramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Szachi.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki, praezbiter Miedzerzecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Szachi commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Lewko Jurczyk z żoną, syn z żoną y parobek, Mikołaiowa wdowa y parobek, Hryc Wolyniec z żoną, syn y parobek, Patey Haczyk z żoną y parobek, Hryc Kowal z żoną, syn y dziewczka, Wasko Wasilik z żoną y parobek, Łuc Trocik z żoną, Prokopowa Marczukowa z synem, Sawka Paluszyk z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Wasko Wasilik de eadem villa. *Etc. Ut supra.*

Wies Sietne.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki praebiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Sietne commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Stefanowa Jurzykowa z corką, Piotr Zawidko z żoną, Jacko Zienczuk z żoną, Andrzej Waszyk z żoną y syn, Stefan Zawidko z synem, Klim Jonik z żoną y dziewczką, Jakim Zienczuk z żoną, Iwaszko Pereszczowiec z żoną y syn, Trochim Chwedonik z żoną, Siemion Hermanik z żoną y corką, Mikołai Panasik z żoną y parobek, Paweł Joltuszyk, Maxim Panasik, Anton Jozwik z żoną, Taras Radezyk z żoną y syn, Sebastian Joszrzyk z żoną, Huryn Baibak z żoną, Paweł Zawidko z żoną y corką, Kyrilo Beyczuk, brat z żoną, Roman Kupik z żoną y corką. Komornice: Jakubowa wdowa z synem, Paweł Melianik z synem, Hołodicha wdowa z synem. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Paulus

Joltuszyk de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem. *Etc. Ut supra.*

Wies Puhacze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens (religiosus) pater Paulus Wierzbicki praebiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Puhacze commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Hryc Zuczyk, Wirka wdowa, Wakułina wdowa, Hryciowa wdowa, Martin Iwantielik, Choma Jacielik z żoną, Iwanicha wdowa. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Jacielik inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem. *Etc. Ut supra.*

Wies Utrowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki praebiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Utrowka commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Woiciech Mazur z żoną, Nakaza Gumiennik z żoną, y syn Trochim Steciuk z żoną, Kuzma Turyk z żoną, Mi-

kołai Kuzmik z żoną, Paweł Koza-
czuk z żoną, Iwan Kuzmik z żoną, Ostap
Lachowiec z żoną y corką, Joltuch Kor-
tunik z żoną, Iwan Kortunik z żoną, Ostap
Drełowiec z żoną. Circa quam porrectionem
in continenti coram eodem officio
et actis praesentibus capitanealibus ca-
strensibus Mielnicensibus personaliter com-
parens laboriosus Joltuch Kortunik de
eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Zabce.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personali-
ter veniens religiosus pater Paulus Wierz-
bicki praezbiter Miedzerocensis obtulit et
reproduxit eidem officio praesenti rege-
strum infrascriptum verae connotationis
personarum in villa Zabce commanentium,
manu propria eiusdem offerentis sub-
scriptum ad inducendum et inscribendum
in acta praesentia castrensia Mielnicensia
de tenore verborum, qui sequitur talis:

Choma z żoną, Kuzma Koroleczuk z
żoną y corką, Trochim Bołbierzuk z żoną,
Osipik z żoną, Jacko Łukaszuk z żoną,
Niestier Bołbieszuk z żoną, Bemian Bo-
łuna z żoną y siostrą, Prokop Krawiec z
żoną, Marcin Bołbieszuk z żoną y zięc z
żoną tegosz, Woitek Skoreczak z żoną, syn
y corka, Łohwin Osipik z żoną, syn y cor-
ka, Chwedko Koroleczuk z żoną, Maxim
Dawydik z żoną, Chwedko Hordeik z żo-
ną, Martin Hordeik z żoną y syn, komor-
nica Demianicha wdowa. Paweł Wierzbic-
ki praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Wło-
dek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa
quam porrectionem in continenti coram
officio et actis praesentibus capitanealibus
castrensibus Mielnicensibus personaliter
comparens laboriosus Maxim Dawydzuk
de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Tulitow.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia etc. ut supra mutato in villa Tulitow
commanentium de tenore tali:

Osiey Sawczuk z żoną, Iwan Stupak z
żoną, Radko Masluch z żoną, syn y cor-
ka, Samoilo Didkowiec z żoną, Stec Did-
kowiec z żoną, syn y corka, Serbiey Ma-
sluch z żoną, Marcin Tkacz z żoną y cor-
ką, Wasko Kornilik z żoną, Iwanowa wdo-
wa z synem, Adam Sawczuk z żoną y
syn, Troc Masłuszuk z żoną, Stefan Żu-
czyk z bratem y siostrą, Hryc Kotaszyk z
żoną, Łazar Rymczyk z siostrą, Demian
Parchimik z żoną, Misko Muszka z żoną,
Marko z żoną y brat, Taras Weliczko z
żoną, syn y corka, Parafin Denysik z żo-
ną y syn, Macko Korzeniowski z żoną,
Wasko Awryluk z żoną, Jacko Raciuk z
żoną y syn, Troc Tobolak z żoną y corką,
Onisko Sienczuk z żoną y corką, Marcin
Sidorczuk z żoną, Sac Kuryanczuk z żo-
ną y corką, Melian Didkowiec z synem,
Iwan Kuryanczuk z żoną, Łukasz Kostiu-
czyk z żoną, Jolchim Sienczuk z żoną. Ko-
morniki—Jasko z żoną, Klim Didkowiec
z żoną, Stefanicha wdowa, Jakim Sietnia-
nica z żoną, Harasik Melianczyk z żoną,
Paweł Wierzbicki praezbiter Miedzyrzycki
mp. Jan Włodek podstarosci Miedzyrzecki.
Circa quam porrectionem in continenti
coram eodem officio et actis praesentibus
personaliter comparens laboriosus Onisko
Sienczuk de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Bereza.

Ad officium etc. ut supra scribatur
mutato in villa Bereza commanentium de
tenore tali:

Hawryło Bakun, żona y syn, Anton
Bakun z żoną, Jakimicha wdowa z synem,
Iwaszko Jakimik z żoną, Prokop Łyzczuk
z żoną, Hrycicha Kowalicha z synem,
Matiey Strocik z żoną y syn, Prokopowa
wdowa z synem, Iwan Nikomik z żoną,
zięc iego z żoną, Chwiedko Nikonik z sy-
nem, Matofiey Timoszyk z żoną y synem,
Kuzna Szymonik z żoną y synem, Mikita
Zakulik z żoną y bratem, Lewko Sietnia-
nica z żoną, Maxim Hert z żoną y syn,
Wasko Nakaziuk z żoną, Nazar Teciuk z

żoną, Stefan Lesnik z żoną y corką, Hryc Herman z żoną, Trochim Mackowski z żoną, syn y corka, Chwedko Zakulik z żoną, Misko Bakunik, z żoną, Siluech Moszczyk z siostrą, Kuryan Jowik z żoną, Protas Siemionik z siostrą, Jacko Wawdyszczuk z żoną y siostrą, Tomko Prystupa z siostrą, Hryc Drolowicz z żoną y syn, Iwan Chedko, Pawluk Łuzczanica z żoną y syn, Daniło Siemianik z żoną, Ihnat Jozczyk z żoną, Ilko Jarmoszyk z żoną, Martin Huczyk z żoną, Klim Teciuk z żoną, Josko z żoną, Pawel Wierzbicki praebiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Martinus Huczyk de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Soski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus (Greg)orius Koscienski praebiter Sostiensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Soski commanentium manu propria offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subsriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Trochim Truchonek z żoną, Siemion Prystupa z żoną, Choma Polak z żoną y syn, Iwan Polak z żoną, Siemien Protasik z żoną, Philip Zaniuk matka y brat, Siemien Szabat z żoną y syn, Chawryło Siemienik z żoną y corką, Wasko Radczyk z żoną y syn, Siemien Radczyk z żoną, Siemien Swistun z żoną, Tymosz Joltuszyk z żoną, Maciej Sydonik z żoną y syn, Maxim Łobauk z żoną, Wasko Giecko z żoną y syn, Trochim Gumienik z żoną y corką, Iwan Prystupa z żoną, Łucz Prystupa z żoną y corką, Ziec Szczerbik z żoną y zięć, Martyn Drolowicz y syn,

Hryc Weremczuk z żoną, Stefan Truchonik z żoną, Ihnat Truchonik z żoną y syn, Osip Truchonik z żoną, Janiuk Kuzma z żoną y brat, Misko Szesciuk z żoną y syn, Pilip Mudko z żoną y syn, Makar Szymonik z żoną, Kuzma Drolowicz z żoną y siostrą, Kuzma Demianczuk y matka, Samoilo Nowak z żoną, Klim Ilczyk z żoną, Nazar Kuszniierz z żoną, Romanicha wdowa y syn, Szymon Habusik y curka, Paszko Wasielik z żoną y syn, Bołbik Chron z żoną, Harasim Deczuk z żoną y siostra, Szymon Mudczyk z żoną, Iwan Paskudyk z żoną, Jacko Mudko z żoną y syn, Wawrysz Szymanik z żoną, Tymosz Makowczyk z żoną, Hryc Mikitik z żoną, Osip Panas z żoną, Martin Ilczyk z żoną, Kowal z żoną, Maxim Antonik z żoną, Pawel Prystupa z żoną, Naum Mielusik z żoną y corką, Marcin Kuszniierz z żoną, Hawryło Polak z żoną y syn, Łukasz Prystupa z żoną, Parchim Palaczyk z żoną, Tymosz Polak z żoną y oćiec. Komornicy Tacia wdowa, Kuzmicha wdowa, Konak Szycik z żoną, Misko Nayczyk z żoną. Grzegorz Koszczenski pr. Soski. Jan Włodek podstar. Miedzerzecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter parentes laboriosi . . . Prystupa et Naum Mielusik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni. *Etc. Ut supra.*

Wies Wolka.

Ad officium... *Etc. ut supra scribatur mutato in villa Wolka commanentium etc. de tenore tali:*

Joltuch Andreiczuk z żoną, Daniło Tymosz z żoną, Tymosz Hrycik z żoną y syn, Martin Wiktoryk z żoną y corką, Misko Wyktoryk z żoną y corką, Siemien Bielko z żoną y syn, Prokop Bielko z żoną y syn, Michaiko Pliszcuk z żoną, Chwałko Pliszcuk z żoną, Wasko Soszczyk z żoną, Anton Sykotyk z żoną y brat, Manko Tereszczuk z żoną, Jasko Kieziuk z żoną, Jasko Szoseyk z żoną y corką, Jolhim

Haciuk z żoną, Jolhim Pereszowiecz z żoną, Sak Andrzejczyk z żoną, Demian Andrzejczyk z matką, Lewko Polbik z żoną y syn, Chwedko Tarasiuk z żoną, Kunach Bołba z żoną y brat, Łucz Bolbik z żoną, Olexa Racki z żoną y syn, Siluech Szuczyk z żoną, Korniej Chryczyk z żoną y syn. Komornicy: Chwiedko z żoną, Maryna wdowa, Hryc z żoną. Grzegorz Koscienski, Praezbiter Soseki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Konach Bołba et Olexa Racki de eadem villa etc ut supra usque ad finem.

Wies Worszy.

Ad officium capitaneale etc. ut supra scribatur mutato: in villa Worsza commanentium etc. de tenore tali:

Iwan Szalosiuk z żoną y syn, Makar Dwornik z żoną y brat, Wasil Artysik z żoną y syn, Chwedko Sienczyk z żoną y syn, Prohonzycha wdowa, Weruk Prystupa z żoną, Pilipeczuk Andrzei z żoną, Klimczuk Prokop, Michałko Dmitruk z żoną, Jarmoszycha wdowa y syn, Swedko Kuzmik z żoną y parobek, Kuzma Juszczyk z żoną y syn, Olic Josyk z żoną y syn, Tymosz Zyszczyk z żoną y . . . dwóch, Dyczuk Panas z żoną y syn, Łukasz z żoną, Maximicha wdowa y syn, Wołowik Sachar z żoną, Jowtuch Kuzmiek z żoną, Tymosz Sałoszuk z żoną y parobek, Siemion Jartysik z żoną, Kalisz Lewczuk z żoną, Tymosz Goscik z żoną, Wasko Goscik z żoną, Stephan Samocik z żoną y syn, Iwan Zelisko z żoną y syn, Jendrzey Kosowczyk z żoną y parobek, Konrat Meleczyk z żoną y syn, Hawryło Melanczyk z żoną y syn, Klim Iwaneczuk z żoną, Marcycha wdowa y syn, Mikołai Mazarczyk z żoną, Hrycyk Dawidzik z żoną y syn, y brat, wdowa Osipowa, syn y corka, Chwalicha wdowa, syn y corka, Trochim Pietruczyk z żoną y

siostra, Klimocha wdowa, syn y corka, Iwan Czaplinczyk z żoną, Demian komornik z żoną, Nestor komornik z żoną, Borysik z żoną, Tymosz Waszczyk z żoną y syn, Chwedczycha wdowa, syn y corka. Grzegorz Koscienski praebiter Soszczenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Tymosz Zyszczyk et Iwan Zelisko inhaerendo constitutioni regni. Etc ut supra, usque ad finem.

Wies Krzewica.

Ad officium capitaneale agtaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Joannes Waszynski praebiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti registerum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Krzewica commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Stefanowa Wilowa samowtor, Tymoszycha Kuzmikowa sama, Oniskowa wdowa sama, Iwan Jendrzeiczuk samowtor, Jendrzei Ciesla samowtor, Pilip Kurzyk samowtor, Ziech Kurzyk samowtor, Panko Kotczyk samowtor, Makar Zehalik samowtor, Makar Jaroszczyk samotrzec, Iwanicha wdowa samowtor, Danilo Skowyda samotrzec, Hawryło Skowydik samowtor, Radko Oniszczyk Chwedko Łukowicki samowtor, Iwan Parafinczyk samowtor, Eliaszycha wdowa samowtor, Ryc Radczuk samotrzec, Osip Denisik samowtor, Siemienicha wdowa samowtor, Zien Kozlik samotrzec, Troc Zielonka samotrzec, Melian Poltik samowtor, Troc Radczuk samowtor, Chwiedor Kuzniuk samotrzec, Hleb Kotyk samowtor, Iwan Mokijczyk samowtor, Stepan Leszczynik samowtor, Jacko Szwiec, samowtor, Misko Le-

szczynik samowtor, Ignat Perezuk samowtor, Olexa Kondratik samowtor, Chwiedor Szwiec samowtor, Piech Łukaszyk samowtor, Troe Stepanczuk samowtor, Trochimicha samowtor, Jarosz Olisieik samowtor, Jarosz Szewczyk, samowtor, Martin Kurzik samowtor, Walko Radezyk samowtor, Hryc Kidibunik samotezec, Iwan Parafinik samowtor, Stepanicha wdowa samowtor Jacko Benedik samowtor, Weit, Wasul samowtor, Piotr Skowydik samotrzec, Jędrzey Kowal samowtor, Michał Kowalczyk samowtor, Miskowa komornica sama. Jan Waszynski praezbitor Miedzerzeen, manu propria. Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et artis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter venientes laboriosi Jacko Benedic et Iwan Parafinik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa praefata iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Łukowisko.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Joannes Waszynski praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Łukowisko commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Trochim Lesniczy samowtor, Kuzma Koidiuk Olizar samowtor, Stepanicha wdowa samowtor, Marcin Grochowski samowtor, Siesterowa wdowa sama, Naum Czula samowtor, Chwedynczycha wdowa samowtor, Chwedko Stanczuk samowtor,

Iwanicha Drabianka samowtor, Iwan Struczyk samotrzec, Piech Woszezyk samowtor, Pihp Lewezyk samowtor, Rye Kwasiwiec samowtor, Woicicha Michnikowa samowtor, Janusz Denisik samowtor, Parafinczyk Kuzma samotrzec Supron Kuiuk samowtor, Iwan Kuiuk samotrzec, Chwiedczycha wdowa sama, Swirid Czyryk samowtor, Dmitro Czopak samowtor, Jakub Suezyk samowtor, Panas Pozumik samotrzec, Misko Jozczyk camowtor, Marcin Paszczuk samowtor, Marcin Łukaszyk samowtor, Ulas Trociuk samowtor, Sak Prystupa samotrzec, Hawryło Sworka samowtor, Iwan Strzakłowiec samowtor, Jakub Adamik samowtor, Szymanczyk samowtor, Walko Soiczek samotrzec, Marko Soik samowtor, Radko Konczyk samowtor, Prokop Puszezyk samowtor, Stefanicha wdowa sama, Iwan Sikoryk samowtor, Wasko Kwasowiec samotrzec, Ochrem Szpilka samowtor, Machowa sama, Charytonicha wdowa sama, Maxim Szram samowtor, Chwedko Tymoszezyk samowtor, Taras Tryczyk samowtor, Stephanowa komornica samowtor, Martin Stepanik samowtor, Supron Kowalik sam, Hleb Michniezyk samowtor, Marcin samowtor, Floreczycha wdowa sama, Stepanicha wdowa samowtor, Rye Kowalczyk samowtor. Jan Waszynski praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Martinus Stepanik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Zasiadki.

Ad officium etc. ut supra scribatur mutato in villa Zasiadki commanentium de tenore verborum qui sequitur talis:

Tymosz Kondratik samowtor, Piotrowa wdowa sama, Kurylo Szewko samowtor, Wasko Doroszezyk samowtor, Hleb Kudzik

samowtor, Iwan Kudik samowtor, M . . .
 . . . Szyman Szerszuk samowtor, Stas
 Szymanik samowtor, Ihnat Demidyk sa-
 mowtor, Paweł Szewko samowtor, Hryc
 Kotik samowtor, Demidicha wdowa sama,
 Wasil Kotik samowtor Melian Woronik
 samowtor, Iwan Woronik samowtor, Kuzina
 Woronik samowtor, Iwan Rozum samo-
 wtor, Wasko Łucik samowtor, Sawczycha
 wdowa samowtor, Sak Chromy samowtor,
 Chwalei Chromy samowtor, Philis Jow-
 czuk samowtor, Matiey Krzywosniecki sa-
 mowtor, Chwiedko Krzywosniedczyk samo-
 wtor, Jacko Krzywosniecki samowtor, Ma-
 lachwiew Struczyk samowtor, Jan Chod-
 kowski samowtor, Sidor Kondratik samo-
 wtor, Wasko Jonczuk samowtor, Szyman
 Wasieczuk samowtor, Protas Rolik samo-
 wtor, Makar Prystupa samowtor, Ihnat
 Kotik samowtor, Woiciech Krasuszczyk
 samowtor, Woitek Stasiuk samowtor, Iwan
 Hryczuk samowtor, Kalisz Parchimik samo-
 wtor, Misko Bielezak samowtor, Matiey Bo-
 rowik samowtor. Jan Waszynski praezbiter
 Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci
 Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et
 actis praesentibus personaliter comparens
 laboriosus Kalisz Parchimik de eadem
 villa, inhaerendo *Etc. ut supra usque ad
 finem.*

Wies Manie.

Ad officium *etc. ut supra scribatur
 mutato* in villa Manie commanentium *etc.*
 de tenore verborum qui sequitur talis:

Siemion Swinezyk samowtor, Iwan Ze-
 zula samotrzec, Harasim Haczyk samowtor,
 Matiey Haczyk samowtor, Wasko Sraluk
 samowtor, Iwanicha wdowa samotrzec,
 Chwiedor Kurianik samowtor, Iwan Pol-
 tik samowtor, Osiey Jarmoszyk sam, Denis
 Meszenia samowtor, Fies Paszczyk samo-
 wtor, Kondrat Kuszniierz samowtor, Wołos
 Prystupa samowtor, Boris Pupik samowtor,
 Melian Pupik samowtor, Niezypor Czop
 samowtor, Misko Pinczuk samowtor, Ha-

rasim Hawrylik samotrzec, Jaroszycha
 wdowa samowtor, Iwan Bartnik samowtor
 Stephan samowtor, Rye Koptiey
 samowtor, Sup tor, Marko
 Misienia samowtor, Iwan Swinczyk samo-
 wtor, Juchimicha wdowa samowtor, Ha-
 rasim Kozlik samowtor, Wasil Kozlik sa-
 mowtor, Melian samotrzec, Denisicha wdo-
 wa samowtor, Jacko Chwaleczuk samowtor,
 Sawka Kozlik samowtor, Fiedor Tarasik
 samowtor, Jacko Popik samowtor, Samoc
 Dawydzik samowtor, Sawka Wokaluk sa-
 mowtor. Iwan Michnik samowtor, Kuczy-
 cha wdowa samowtor, Stephan Michnik
 samowtor, Jacko Szwiec samowtor, Iwan
 Teczuk samowtor, Paszko Kozlik samowtor,
 Kucicha wdowa samotrzec, Wasko Prze-
 chodziski samowtor, Oniszczycha wdowa
 samowtor, Borysicha wdowa sama. Jan
 Waszynski praezbiter Miedzerzycki mp.
 Jan Włodek podstarosci Miedzyrzycki mp.
 Circa quam porrectionem in continenti
 coram eodem officio et actis praesentibus
 personaliter comparentes laboriosi Paszko
 Kozlik et Wasko Przechodiski de eadem
 villa, inhaerendo *etc. ut supra usque ad
 finem.*

Wies Koszeliki.

Ad officium *etc. ut supra scribatur
 mutato* in villa Koszeliki commanentium
etc. de tenore verborum qui sequitur talis:

Iwan Masłoszyk samowtor, Iwan Cze-
 szyk samowtor, Jartych Czeszyk samowtor,
 Wakula Sawczuk samotrzec, Jakim Saw-
 czuk samowtor, Marko Jaroszyk samowtor,
 Nason Socholski samowtor, Krzys Lew-
 czuk samowtor, Chroł Kupik samowtor,
 Wasko Hryczuk sam, Dawid Barkosik sa-
 mowtor, Hrychowienia samowtor, Makar
 Kowzienia samotrzec, Martin Miłoczuk sa-
 mowtor, Lewko Kupik samowtor, Andrzej
 Kupik samowtor, Marcinicha sama, Stepa-
 nicha samowtor, Chomicha sama, Jaro-
 szowa sama, Fiedczycha sama, Onisko sam,
 Jan Waszynski praezbiter Miedzerzycki mp.
 Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp.

Circa quam porrectionem in continenti coram officio actisqno praesentibus comparens laboriosus Lewko Kupik de eadem villa, inhaerendo etc. ut supra usque ad finem.

Wies Sawki.

Ad officium etc. ut supra scribatur mutato in villa Sawki commanentium etc. de tenore verborum qui sequitur talis:

Misko Wakulik samowtor, Misko Masluszuk Paweł sam, Melian Serhei Chroł samowtor, Jendrzey Młynarz samowtor, Woiciech Płocharczyk samowtor, Trochim Bydkowicz sam, Iwan Łukowicki samowtor, Jan Mazur samowtor, Łukasz Pietruk samowtor, Paweł Szwiec samotrzec, Jan Chromy sam, Łazko Steciuk samowtor, Siemion Dudkowiec samowtor, Kazimierz samotrzec, Łukasz Hapczuk samowtor, Zahaikowiec Misko samowtor, Jan Waszynski praezbiter Miedzerzycki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Łazko Steciuk inhaerendo consitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wies Dołha.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Theophilus Strachowicz praezbiter Dołhensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Dołha commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Regestr popisu parafiey wsi Dołhei corkwi świętey Barbary w Miedzerzyckim kluczu. Iwan Bednarz, żona y syn, Jarmoch Koladik z żoną, Prokop Bernacki z żoną, Mikita Prołasik z żoną y parobek, Dawydowa Czycycka z synem, Melian Toszczyk z żoną, Troc Zdunik z synem, Mikita Zdunik z żoną, Paweł Zdunik z żoną y parobek, Martin z żoną, Nikon Szawluk z żoną, Hawryło Szawluk z żoną y syn, Łukasz Kyiko z żoną, Jartim Osipik z żoną y brat, Iwan Czeniawski z żoną y syn, Hawryło Kuszniierz z żoną Chomicha Steciukowa wdowa, Dorosz Steciuk z żoną, Łazko Decik z żoną, Demid Padyszyk z żoną, Hryncakowa z corką, Czoterczycha wdowa, Łukian Baiuk z żoną, Kurtenianek siostr dwie, Iwan Morusik z żoną, Jochim Szwiec z żoną, Huczkowa wdowa z corką, Karp Gaciuk z żoną, Romanowa wdowa z corką, Martyn Skrzypek z żoną. Muszyki młynarze: Konach Muszyk, żona y syn, Anton Muszyk z żoną. Surmacze zagrodniki: Kuzmina wdowa z synem, Filip Jakimik z żoną, Piotr Decik z żoną, Trochim Krzewidezyk z żoną. Theophil Strachowicz praezbiter Dołżenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter parentes laboriosi Hawryło Szawluk et Łukian Baiuk de eadem villa inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem registri iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Wies Żyrocin nazwana Uzkie.

Ad officium etc. ut supra mutato in villa Zerocin dicta Uzkie commanentium etc. de tenore verborum qui sequitur talis:

Mikita Sawczuk z żoną, Kostiuk Dubowiec z żoną, Panas Tarasik z żoną, Hryc Kowal z żoną, Wasko Skrabik z żoną, Jakim Rzeszotko z żoną, Wakula Kuz-

mik z żoną, Iwan Marczuk z żoną y syn, Hryc Ciesla z żoną, Panas Truszyk z żoną, Ostap Kostuczyk z żoną, Iwan Kostuczyk z żoną, Klim Turyk z żoną, Iwan Polikaryk, z żoną, Taras Lesniczy z żoną, Troc Burwiniec z żoną, Iwan Minicz z żoną, Ochrem Kozłowiec z żoną; Iwan Bokun z żoną, Ilko Panasiuk z żoną, Panas Kuszniierz z żoną, Iwan Charytonik z żoną, Panas Turyk z żoną, Maxim Kuzera z żoną y syn, Josko Truszyk z żoną y syn, Charko Dawydik, Onosko z żoną, Chwedko Hotel z żoną y syn, Chwedko Szymonik z żoną, Mikołajowa wdowa nik z żoną, Niczypor Skrabik z żoną, Hryc Dudka z żoną, Kurowski Jan z żoną, Hryc Kuzmik z żoną. Komorniki: Sacycha wdowa, Oxiuta Klimik z żoną, Wasko Charitonik z żoną, Ochrem Wakulik z żoną, Chwedko Bednarz z żoną, Melianowa wdowa y syn, Uxima wdowa z synem. Theophil Strachowie praebiter Dołżenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Ladik de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa praefata commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Drelow.

Ad officium et acta praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Joannes Nowikowicz praesbyter ecclesiae ritus graeci Dreloviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Drelow commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum et conscriptum tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti Miedzirzecensis itidem manu propria sub-

scriptum et venerabilis Valeriani Poray praesbyteris Mielnicensis subscriptum ad induendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur tali:

Wies Drelow. Suprun gospodarz, żona, Matys gospodarz, żona, zięc z żoną, corka, komornik Iwan Komarczuk, żona, syn y corka, Jan Prokop gospodarz, żona, syn, dziewczka, Soc Mastusz gospodarz, żona, corka, Wasko Roman, żona, corek dwie, Klim Dubel, żona, synow trzy, Wolos Sikorik, żona, Jacko Kozak z żoną, syn z żoną, dziewczka. Serhey Kopyt gospodarz, żona, gospodarz chory. Woy . . . gospodarz dworski, żona Marina, dziewczka wolna, Jozeph Smolka gospodarz, żona, synow dwa, synowa, Juchim Geros, żona, syn. komornikow dwa, Luc Opalko, syn, synowa, parobkow dwa y dziewczka, komornikow dwa, Pilip Mastosz, żona, komornik Kozłowiziw samotrzec, Pokidezycha komornica samowtor, Jarosz Zarko luzny, Klim Mastoszik gospodarz, żona, syn, synowa, Jachim Melanczuk somopiet, komornik, Iwan Zarko gospodarz, żona, corka, Sak Byczyk gospodarz, żona, Darka sierota, Lez Byczyk gospodarz z żoną, Swiec Wasil gospodarz, żona, chłopiec, Situch Zaszik gospodarz, żona, synow dwa, corka, Kolzunowa komornica samotrzec, Ihnat Kozun gospodarz z żoną, Dziekciarzowa komornica samoczwart, Wołosz Hucik gospodarz, żona, dziewczka Oryszka, Jow pastuch, żona, syn, Cziz komornik z żoną samopiet, Pastuszanka Paraszka samowtor, Wolos Geros gospodarz y żona, Kurowska komornica samopiet, Lewko Komarczuk sierota, Wawrysz Kozkowski gospodarz, żona komornik samowtor gospodarz, żona y brat, siostra, Gulisicha Slaszanka komornica samowtor, Ihnat Sieczyk gospodarz, żona y chłopiec, Choma Sieczik gospodarz, żona y matka, Jakim Trik gospodarz, żona y syn, Harsim Mastoszik gospodarz, żona, parobek, dziewczka, Simon Junik gospodarz, żona, matka, corka, Ilko Dołżanica gospodarz,

żona, Demko Sikorik gospodarz, żona, Wasko Hert komornik samotrzec, Borisik sierota, Timosz Romanik gospodarz, żona, syn, corek dwie, Busza Roman gospodarz, żona, Stephan Masłosz samowtor y baba co chleba prosi uboga, Jakim Magierka gospodarz, żona, syn we dworze pasie, Domianka komornica samowtor, Jowa Szmarko gospodarz, żona, siostra Taca, Wasilko Gerszik komornik samotrzec, Mehan Herik gospodarz chory, żona, synow dwa, Pozaricha komornica chora, wdowa ieymosec pani Drelowska gosp., pan Krep-ski brat, syn ieden, parobkow dwa, dzie-wek dwie. Jan Nowikowicz praesbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Valerian Poray praes-biter Mielnicki mp. Circa quam ingrossa-tionem registri supra in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capi-tanealibus castrensibus Mielnicensibus per-sonaliter comparens laboriosus Harasim Masłoszik, inhaerendo constitutioni novel-lae regestrum supra ingrossatum iuramen-to corporali ad imaginem Crucifixi, prout est veraciter conscriptum nec quiquam ce-latum. in facie officii praesentis comproba-vit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Przechodzisko.

Ad officium et acta praesentia capita-nealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Joannes Nowikowicz praesbyter ecclesiae rithus graeci Drelo-viensis obtulit et reproduxit eidem offi-cio praesenti regestrum infrascriptum con-notationis personarum plebeiarum in villa Przechodzisko commanentium manu pro-pria sui offerentis et generosi Joannis Wło-dek vicepraefecti Miedzerecensis et reli-giosi Valeriani Poray subscriptum ad in-ducendum et inscribendum in acta prae-sentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, eiusmodi:

Wies Przechodzisko. Iwan gospodarz, żona, syn, corka, Ihnat Zakalik gospodarz,

żona, synow dwa y corka, Chwiedko Je-dynak gospodarz, żona, syn, parobek, dziewczka, Sak komornik samotrzec, Hryc Hermanik gospodarz, żona, dziewczka, Ni-kon Nestorik gospodarz, synow trzy, sy-nowa y corka, Kunach Nestorek gospo-darz, żona, Tereszko komornik z żoną, Wasko Lucik gospodarz, żona, syn y sie-rota, Danilicha wdowa syn y corka, Pro-kop Herman gospodarz, żona, syn, corka, Taras Siemianik gospodarz, żona, dziew-ka, Sawka gospodarz, synow dwa, corka, parobek, Pawel Pilipik gospodarz, żona, syn, Iwan Stecik gospodarz, żona, dziew-ka, wdowa Pasca sama gospodini, Iwan Malek z żoną y z corką, komornik, Su-prun Hucik gospodarz, żona y brat, Ma-cinka komornik z żoną, Hryc Hermanik gospodarz, żona, matka, syn, corka, dziew-ka, Maryna z synem komornica, Stec An-tonic gospodarz, syn z żoną, parobek, dziewczka, Chwiedko Sranik gospodarz, żona, matka y corka, Wasko Danilik gospodarz, żona, parobek, dziewczka, Stefan Nestoryk gospodarz, żona, corka, Suprun Harman gospodarz, żona, zięć, corek dwie Łuc Zinik gospodarz, żona, synow dwa Iwan Harman gospodarz z żoną, synow dwa żon tych synowowych dwie y dziewczyna, Prokop Rubin z żoną, Zan z corką samo-wtor, Marina baba niedoleżna, Misko Szi-koł gospodarz, żona, Perchuc Zinik komor-nik z żoną Taras Nestoryk gospodarz żona, synow dwa, corka, Supron Danilik gospo-darz, żona, Jan Nowikowicz praesbyter Dre-lowski mp. Jan Włodek podstarosci Mie-dzerzecki mp. Valerian Poray praesbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Iwan Malec inhaerendo constitu-tioni novellae regestrum supra ingrossatum prout est fideliter conscriptum nec quic-quam celatum medio iuramento ad ima-ginem Crucifixi comprobavit, Deo et san-cta Jesu Christi passione ita ipsum ad-juvante.

Wies Zahayki.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori de super nisi mutato in villa Zahayki commanentium ad hunc locum: cuius tenor sequitur eiusmodi:

Wies Zahayki. Makar gospodarz, synow dwa, żonek dwie, parobek, dziewczka, komornik z żoną, Hryc Smolarz gospodarz, żona, syn, Wasko gospodarz z żoną, Olech Szirnik gospodarz parobek, Chilimon Gozdzik komornik samotrzec, Sidor Saczuk gospodarz, żona, matka y sierota, Gluska Stephan, Gayda gospodarz z żoną, komornica Andraszicha z chłopcem samowtor, Maxim Harasimik gospodarz, syn żonaty, żona, syn, parobek dziewczka, Nestor Lucik gospodarz, żona, parobek, Artych Kałabunik gospodarz, żona, syn, corek dwie, parobek, Łokwin Łyszczuk gospodarz, żona, syn, Jacko Rodzaczuk gospodarz z żoną, brat, matka, komornik, Kuzma z synem, Wasko Protaszik gospodarz, żona, matka, Michałkowa Gesicha gospod. sama y z synem, Jakim Kałabun gospodarz z żoną, Stephan Kałabun gospodarz z żoną, Demid Pretwa gospodarz, żona, corka, Saczko Suznianica gospodarz z żoną, Iko Muysik gospodarz, synow dwa, Trochim Łusianica gospodarz, żona, dziewczka, Timosicha komornica, Mackowa wdowa sama, syn, corek dwie, Marina komornica wdowa, Stech Michalczyk gospodarz, Jasko z żoną, Michalezik komornik, Chilimon gospodarz, Hołowczyk z żoną, syn żonaty z żoną y corka, Panas sierota, Kondrat Panasik gospodarz, żona, brat, matka, parobek, dziewczka, Hryc Kaliszik gospodarz z żoną, Jwan sierota, dziewczyna, Troc Cebało gospodarz, żona, synow dwa, synowa, parobek, Pilip Kałabunik gospodarz żona, syn z żoną, zięć z żoną, parobek, Andrzej Saczuk gospodarz, żona y corka. Jan Nowikowicz praesbyter Drelowski mp, Jan Włodek podstarosci Miedzyrzecki mp. Waleryan Poray praesbyter Mielnicki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio at actis praesentibus

capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Laurentius Sawtunica et Joannes Michalczuk in hacrendo constitutioni regni novellae regestrum suprascriptum, prout est fideliter connotatum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officij praesentis flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Pereszczowka.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castresia Mielnicensia personaliter veniens etc. scribatur cum oblatione eiusdem praesbyteris ut supra nisi mutato in villa Pereszczowka commanentium ad hunc locum: cuius series verborum est talis:

Wies Pereszczowka. Simon Zanik gospodarz y żona, Petro Zanik gospodarz z żoną, Chwiedko Liesnik gospodarz, syn, corka, Jacko Hayko gospodarz, żona, synow dwa z żonami oba, wdowa Klimicha gospodyn i syn, Pałazka sierota. Dmitr Konazik gospodarz, żona, siostra, Pawel Sawczuk gospodarz, syn z żoną, zięć y corka, Andruch Słeczuk gospodarz, żona, matka, pasierzbicza Wawruchowa, Lewko Ruczka gospodarz, syn z żoną, parobek, dziewczka, Zinia baba komornica, Dmitr Sienczuk gospodarz, żona, corek dwie, Wawrycz Dubelik gospodarz, żona, brat, siostra, Sawka Ostaszik gospodarz, żona, synow dwa, corek trzy, Pech Walczuk gospodarz, żona, synow dwa, synowych dwie, Kondrat gospodarz, zięć z żoną, Danilo sierota, Maticy Nachimik gospodarz, Serhey zięć z żoną y dziewczka, Chwiedko Konachimik gospodarz z żoną, Iwan komornik Sikot z żoną y chłopcem, Jezko Bednarzik gospodarz z żoną, Konicha samotrzec komornica, Siemion Bednarz gospodarz, żona, syn, corka, Iwan Niekrasik gospodarz, żona, synow trzy, synowa, corka, Wasko Bednarz gospodarz z żoną, syn z żoną y drugi syn, Jaczko Misczuk gospodarz, żona, synow trzy, Chwiedko Kika komornik y synow

dwa, Hawryło Słoczyk gospodarz, żona, matka, synowiec komornica Sietnianica samotrzec, baba uboga, sierota, Makar Kowal gospodarz, żona, syn z żoną y drugi syn, Szewczycha komornica samotwor, Anaszka y Proška sieroty, Iwan Baybak z żoną, syn y corka y chłopiec, Timosz Baybaczuk gospodarz z żoną. Jan Nowikowicz praebzbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzierzecki mp. Walerian Poray praebzbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Sawka Ostaszik et Chwiedko Leznik, inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum supra ingrossatum prout est fideliter conscriptum nec quidque celatum, iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta.. Etc.

Wies Kwasowka.

Ad officium et acta.. etc. scribatur cum oblatione eiusdem superiori Joannis Nowikowicz nisi mutato, in villa Kwasowka commanentium, ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Wies Kwasowka. Prokop Koliszik gospodarz, żona y matka y braci dwa, Lada komornik samoczwart, Juchim Artelik, żona, synow dwa, Stefan Arcelik, żona y brat, Chwiedko Siemieniuczyk, żona, corka, Simon Hreczanik, żona, corka, Wakula komornik z żoną, Jakub Buksa syn, synowa, Chwiedko Chodyczyk, żona, syn, corek dwie, Łukasz Kopyszik, żona, brat z żoną, Stas Tkacz, żona, Stefan Capka, żona, matka, Andrzej Ilizik, żona, Kulina komornica, Kuba Jakub, żona, synow dwa, corka, Stas Kubik, żona, Nestor Leznik, żona, brat, Iwan Hawrylik żona, Reydicha komornica, Ostafiy Greczanik, żona, synow dwa, Misko Hawrylik, żona, parobek, Jędrzey Simanik z żoną, synow cztery, synowych dwie, Rayna Tapiatanka komornica, Marcinowa wdowa, syn, corka, Wa-

szil Ostaszik, żona, syn, corek dwie, Jędrzey Tkaczik, żona, corek dwie, Hurinicha z synem komornica, Tomasz Diduch chory, syn z żoną, siostra, parobek, dziewczka, Olesicha komornica z synem y corka, Hryc Drozd, żona, syn, Steca Dubelanka sierota, Iwan Nieroda, żona, syn, corek dwie, parobek, Marusza Suczanka z synem sieroty, Naum Hawrylik, żona, braci dwa, dziewczyna, Hordey Nesteryk, żona, brat, matka, drugi brat kaleka niedołężny, Panas Chodiczik, żona, syn z żoną y drugi syn, Ihnat Hreczanik, żona, Josko Buxa, żona, syn, corka. Jan Nowikowicz praebzbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzierzecki. Pr. Waleryan Poray praebzbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Buxa inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprainsertum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuwante.

Wies Łozki.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem venerabilis Joannis Nowikowicz, nisi mutato in villa Łozki commanentium, ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi, estque is:

Wies Łozki. Ihnat Łozik, synow dwa, synowa, corka, chłopiec y chłop łozny, Dmitr Iwanczuk, żona, Iwan Szikot, żona y komornica, Maryna wdowa, syn z żoną y drugich synow dwa nie żonaty, Małosz Meleszko, matka y siostra, Zahar Szikot matka, siostra, braci trzech, Hryc Zabka, brat, dziewczka, Stec Szikot komornik samotrzec, Paweł Bilik, żona, corka, parobkow dwa, Siłuch Szikot, żona, syn, corka, Iwan Barwiniec, żona syn, corek dwie, Andrzej Junik, żona, corka, synow żonaty dwaj, synowych dwie, Stech Cholod

komornik samotrzec, Chiedko Szwee, żona, syn, Iwan Kolineczyk, żona, siostr dwie, Timosz Skubko, żona, corka, Domka Łohwinicha komornica samowtor, Zahajko Hryczuczyk gospodarz dziad w komornym y Chwieda, Chwiedko Hryczutka, żona, synow dwa y pastuch, Filip Łuceszeik, brat, siostra, Olona wdowa komornica samotrzec, Iwanicha wdowa, syn, corka, Samuilo Czobotayk, żona, corka, Hryc Siniczka, żona, Jakim Brik, żona, syn, corka, Jozeph Timoszik, żona, synow dwa, parobek, Troc Brik, żona, syn, corka, Katarzyna Timoszikowa komornica samowtor, Wasko Rabczuk, żona, matka, siostra, Hanuska Debelicha komornica samowtor, Panas Matoszka, żona, syn, Ilko Przystupa, żona, Sawka Nemoyczik, żona, Hrycicha wdowa samojedna, Roman Harasimik, żona, matka, chłopiec, Jacko Zeliznewicza komornik samowtor, Lech Dawida, żona, parobek, Panas Łosik, matka, syn, Hryc Byczik komornik samowtor, Andrzeiowa gospodini, syn, corka, Simon Zlezik, żona, braci dwa, Sawka Junik, żona, synow dwa, corka, Chwiedko Syc, żona, syn, Klim Syc, żona, parobek, Jawicha komornica samowtor, Hac Brik, syn żonaty, żona, corka, Demid Junik komornik samowtor, Panas Harasimik, żona, Kowal w komornym, żona y syn, Ihnat Zazołka, żona, Marusza komornica, Demko Welczko, żona, s lewayczik komornik z żoną, Jaczko Junik, żona, brat z żoną, Maryna Połaszanka komornica z synem, Szerhey Szikot, żona, synow trzy, corka, Hanuska wdowa komornica samotrzec, Naum Zinczuk, żona, Miszko Iwanczuk, żona, brat, chłopiec, dziewczka, Hawryło Pronik, żona, syn, Chwiedko Dawydczyk, żona, baba komornica, Mielan Wakuła, żona y siostra, Iwan Zilonic, żona, Mielan Rewczyk, żona, Iwan Kuzezyk, żona, syn, corka, Iwan Bukuła, żona, Grzeszko Bednarz komornik samowtor, Taras Geleta z żoną, Jachim Maximik, żona, synow dwa, Filip Czamczuk, matka, Hanuska komornica, Iwan Klisz, żona, syn, corka, Łuc Briczik,

żona, synow dwa, Demko Siniczuk z żoną, Klim Kalineczyk, żona, synow, dwa, Martinicha komornica, Jacko Saezuk, żona, Tereszko komornik samowtor. Folwark Łozeki. Dworski pastuch, gospodini, owczarz u żydowki arędarki, Stefan słownik y Uxima kucharka, zięć z żoną y siostra, Jan Nowikowicz praezbyter Drełowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Pr. Walerian Poray praezbyter Mielnicki. Et in continenti circa eadem porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Juchim Maximik inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum supraingrossatum, prout est in hac villa Łozki fideliter conscriptum nec quidquam celatum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi flexis genibus in facie officii praesentis comprobavit. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Ostrowki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Paulus Michalowicz plebanus Ostrovecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum in villa Ostrowski comanentium, tum et in praedio eiusdem villae Ostrowki existentium manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Popis farski kościoła Ostrowieckiego gospodarzow z żonami, z potomstwem z czeladzią, komornikami, z komornicami szpisaný z pilnością przez mnie xiedza Pawła Michalowicza plebana Ostrowieckiego roku tysiącznego szescsetnego szescdziesiątego wtorego, dwudziestego szóstego,

dnia Czerwca. (Gospodarze z żonami, z potomstwem. Paweł Sakulik, Anna Kociolkówna z Turowa żona, dzieci Wawrzyniec, Dorotha, Maryna, Stanisław, Zophia, Ilczykówna wdowa alias Gaicha, dzieci Anna, Jan, Jakub Dziewulski, żona Barbara, córka Anna z pierwszym mężem, Maciej Dziewulski, żona Dorotha Kiewielanka, Woyciech, Bochdan, Dorotha Szowoniowa, dzieci Dorotha, Stanisław, Agnieszka, synowieze nobilis od brata jego dorosłe Jagnieszka y Katarzyna, syn Andrzej Bochdanik, Anna Lisowna, Stanisław Wawrzuczyk wdowiec, dzieci Woyciech, Maciej, córki Małgorzata, Ewa Skoczka, Jagnieszka Buiakowa wdowa, synowie Woyciech, Paweł, Stanisław, Katarzyna Cieslanka z Miedzirzeca, Simon Buiak, żona Jadwiga, Michał Buiak, żona Zophia z Krzemoszyc, Szymon Makarczuk wdowiec, synowie Jakub, Mikołaj, córka Marina, Jan Bocianik, żona Anna Piechnikowa, Maciej Maxiukeczyk, żona Ewa, Woytek Maxiukeczyk żona Agnieszka Jedryszczykówna, córka Marina, Wawrzyniec Korzenczuk, żona Zophia Kiewielanka, Stanisław Zuczyk, Anna Wawrzuczykówna, synowie Łukasz, Szymon, Marcin, Jacko, Wiktorczyk wdowiec córka, . . . Bazyli, Paweł Wienczuk, żona Marina Tereszczanka z Wołki, Jan Skorul wdowiec, syn Paweł, córka Jadwiga, Samuel Siemienik Rath wdowiec, syn Paweł y Jan, córki Katarzyna, Lucia, Katarzyna Domianczykówna wdowa, syn Bartłomiej, Chwiedko Damianczuk, żona Katarzyna, Kasper Jozwik, żona Jadwiga, bracia Walenty Jozwik, żona Jadwiga, Franciszek Jozwik, żona Jadwiga, Woytek Sakulik, żona Marina Jadzianka, córki Jadwiga, Katarzyna, syn Marcin, Stanisław Szarunik, żona Anna, Macko Szarunik żona Zophia, Anna Piechnikowa wdowa, synowie Jakub, Paweł, Bartłomiej, Piotr, Grzegorz Mikucik, żona Jadwiga Maximowa, córka Katarzyna, syn Tomasz, Jakub Glusczyk, żona Zophia, syn Wawrzyniec y Balcer, Jakub Mikucik, żona Dorotha Jazwikowa, Agnieszka, Dorotha córki, syn Łukasz y

Mathensz, Agnieszka Joczukowa wdowa, syn Stanisław, córki Marina, Zophia, Jan Wawrzuczyk młodziemiec, Tomasz Titulik, żona Marina Saruniówna, synowie Simon, Błażey, Woyciech, Stas Mazuryk, żona Marina, Franciszek Mazurczyk, żona Katarzyna, Marina siostra, brat Mathysz, Piotr Kaczaczuk, żona Szczesna Wieczkówna, syn Grzegorz, brat Piotrow Jan, Maciej Klućczyk, żona Jadwiga Beydzianka, syn Szczepan, Bartosz Beczuk, żona Elżbieta Woroszówna, dziewczka służebna Marina, Piotr Kloczko, żona Barbara Olexina, Piotr Woszczarzyk, żona Katarzyna, córka Jadwiga, Jakub Kuczyk, żona Oryńka, Prośka, syn Kazimierz, Stas Kloczko, żona Jadwiga, Barbara, matka Agnieszka, Paweł Kloczko, żona Marina, Jan Kloczko, żona Marina, Woytek Skorulik, żona Agnieszka Kiewielanka, brat Zenin Paweł Kiewielik, Piechnik Macko, żona Dorotha, córka Margorzata, parobek, Wach Woytek Kowalczuk, żona Katarzyna Beydzikowa, parobek Woytek Kleczuk, Stas Zbulitowiec, żona Anna Jedryszczykówna, Woyciech Rodak, żona Marina Bochdanianka, syn Grzegorz, córka Zophia, Agnieszka Grabowczykówna wdowa, syn Szczepan, Szymon, żona Regina, Grzegorz Grabowczyk, żona Anna Frychowna, córka Regina, Anna, syn Jozeph, Stanisław Bochdanik, żona Jadwiga Krolikówna, syn Franciszek, parobek Stanisław, Jakub Adamczuk, żona Jadwiga Żakówna, córka Anna, komornica Jadwiga Hawryłycha, córka Katarzyna, siostrzanka Zophia, Mikita Kiniczuk, żona Anastasia Rucka, syn Sebescian, Theodor, córka Apollonia y syn Stanisław trzeci, Stas Beydzik, żona Anna, siostra żony Marina Kaliczanka, Jakub Beydzik, żona Anna, brat żony Stanisław, Andrzej Rynczuk, żona Zophia, syn Paweł y Jozeph, Tomok Kiewielik, żona Marina, bracia Stanisław, Franciszek, Jakub Kiewielik, żona Agnieszka, Maciej Jedryszczyk, żona Elżbieta Mazurowna, syn Franciszek y Marcin, Maciej Buiaczuk, żona Katarzyna Kiewielówna, syn Stanisław, Waw-

rzyniec Jedryszezyk wdowiecz; syn Bartosz corka Jadwiga, (Stas Dziwulski, żona Uxima Chwiedakowna, syn Jan, corka Zophia, pasierzlica Elzbieta) Daniel Ciszuk, żona Dorotha Brownowna y komornik, Wawrzyniec Dudka, żona Agnieszka, synowie Wawrzyniec, Woyciech, Stanisław, Szepan, corka Elzbieta, Iwan Nestorzyk, żona Marina, syn Hryc, Paweł Korkoszyk, żona Sakulikowa Regina, corka Anna, syn Andrzej, Stanisław, Grzegorz Beydziczak Adameczuk żona Regina Kowalowna, syn Marcin, Tomasz, Piotr, corka Agnieszka, Anna, Philip Bagno żona, Katarzyna, Mikołaj Wardaczuk, żona Marina, Woyciech Leczuk, żona Weronika, syn Thomek, Bartosz Sliwczuk, żona Feyda *Ruska*, Jakub Jaroczyk, żona Jadwiga, Marcin Jaroczyk, żona Anna Chwiczanka, syn Andrzej, corka Dorotha, Marcin Kiewielik, żona Jadwiga Dąbrowska, corka Regina, Stanisław Korzenczuk, żona Jadwiga Kiewielonka, Jan Nestorzyk, żona Agnieszka Bahnianka, corki Uxima, Apollonia, Klim Nestorzyk, żona Agnieszka, komornik Kazimierz Gleszezyk, żona Zophia Łakowey Woli, Demian Bołbik, żona Marina, Piotr Korzennik, żona Anna Kluzykowna, syn Walenty, corka Marina, Kassian Siemieniuk, żona Hapa *ruska*, corki Barbara, Katarzyna, Siemion Sliwczuk, żona Uxima *ruska*, Anastasia Warykowna wdowa, syn Wawrzyniec, Misko Nestorzyk, żona Uxima *ruska*, syn Sciepan, corki Cristina, Katarzyna, Jakub Piechnik, żona Dorotha Zbuytkowna, corka Dorotha, Barbara Sczerbikowa wdowa, syn Piotr y Woyciech, Woyciech Sczerbik, żona Anna Kuczykowa, corki Malgorzata, Barbara, syn Grzegorz, Jan Żoch, żona Agnieszka Pogonowska, corki Marina, Katarzyna, Wawrzyniec Buiaczyk, żona Jadwiga, Paweł Wawrzuczyk, żona Jadwiga, syn Thomek, Matysz Piechnik, żona Regina Grabowczanka, Rydz Siebiesczuk, żona Hapa *ruska*, corka Katarzyna, syn Jarosz, Jakub Korzennik, żona Marina Boruchowna, corka Agnieszka, Stas Adameczuk,

żona Regina, corka Elzbieta, Katarzyna, syn Woyciech. Komornicy y komornice: Zdun wdowiecz, corka Cristina, Jan Drelowiec Kowal, żona Marina, corka Zophia, Anastasia Lisowna, Anna Nierodzina, syn Wawrzyniec y Jan, Zophia Miecznikowa, corka Jadwiga, Zophia Kowalina, corka Agnieszka, syn Jozeph, Regina Znoicha, Jan Czecko, corki Marina, Elzbieta, Anna Bocianicha, syn Szymon, Jadwiga Kobierniczka. Parobcy służący: Thomek, Marcin, Jozeph Makarczuk, Wasko, Maciey Kwassowicz u arendarza, żona, Marina Sczewcowa. Folwark Ostrowiecki, osoby w nim: administrator pan Jan Wysokinski z p. małżonką swoją Regina Grochowską z pierwszym małżonkiem z p. Benediktem Wyrzykowskim, ma corkę Marinę, syna Mikołaja jeszcze nie mają lat. Krzystoph Ostrowski czeladnik, Anna Blonska służbiśta, gospodini folwarkowa, pastuchow dwa. Poddani do kościoła Ostrowieckiego: Maciey Lisszot, żona Dorotha Zanocka, Paweł Lis, żona Regina Lipiowna, corka Katarzyna, syn Stanisław, Maciey Kiewielik, żona Cristina *ruska*, Maciey Lis żona Jadwida Sczerbikowa, synowie Jan, Piotr, Matysz, Andrzej, Komornice kościelne: Regina Andryszkowa, syn Jan, Anna Kwassowcowa, corki Jadwiga y Anna, Barabara Weremczycha żebrze, syn Jakub, corka Anna, Jadwiga Dubina także żebrze, corka Agnieszka, Katarzyna, Kulina, corka, Regina Fieda komornica, corka Anna, syn Iwan. Xiądz Paweł Michałowicz pleban Ostrowiecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Paulus Sakulik, Jacobus Dziwulski inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum connotationis personarum supraingrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Parafia Dziadkowska.

Wies Dziadkowieze.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis ecclesiae obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum nobilium et plebeiarum in villa Dziadkowieze commanentium, manu sui propria subscriptum et conscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de serie verborum, utsequitur eiusmodi:

Anno Domini 1662, d. 23 Junij, Regestrum capitanealis contributionis parochiae Dziadkoviensis ad districtum Mielnicensem pertinentis, conscriptum per me Mathiam Krasnodębski parochum Dziadkoviensem.

Dziadkowieze, ktore trzyma Imse pan Konstanty Szuyski miecznik Brzeski. Dwor Dziadkowski: sam iegomosc pan miecznik z czeladzią dworską na ten czas w trakcie Brzeskim zostawał, we dworze zastaleni pana Jana Zawadzkiego urzędnika, Jakuba ciesłę, Woyciecha kucharza z żoną, Mizsko parobka z żoną, pastucha y Symona winnika. Czelaź, ktora przysła z Terebunia tegoż pana miecznika: Iwan parobek, Chwiedor y Matwiey, chłopcy osob iednascie. Poddani Dziadkowcy: Kassian z żoną samowtor, Onisko z żoną, synem, corką, samoczwart, u tegosz komornica sama iedna, Bartosz z żoną, dziewczek dwie, komornica samopiat, Jakubowa wdowa z pasierbem samowtor, Piotr z żoną, matką, dziewczką samoczwart, Andrzej z matką, siostr dwie samoczwart, Marcin z żoną, matką, parobek, komornica samopiat, Paweł, żona, dziewczka komornica osob cztery, Bernat, żona, dziewczka osob trzy, {Woyciech Kizyk jenerał, żona, corka osob trzy, pastuch spolny.} Plebanes subditi: Woyciech Kumelski z żoną samowtor, Walko z żoną y komornica sa-

motrzec, Chwiedko chłopiec z komornym mieszka. Praesentibus admodum reverendo domino Christophoro Szuyski residente et administratore domino Zawadzki, Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis m. p.

Wies Kąty.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Kąty commanentium ad hunc locum: cuius tenor sequitur estque talis.

Dom pusty paniey Gliszczynskiey, pani Małgorzata wdowa olim Alexandri Twardowski consors na części chorazinskiey zostawa. Poddani iej do tey części należący: Grzegorz Zdun z żoną y corką, Jakubowa Krasowska z synem, corek dwie, Frączek Miększik z żoną, Karpicha komornica, Jan Kącki na części komornikowskiey zostawa z żoną, dziewczka, parobek. poddani iego Banach z żoną, Jakub z żoną, poddanka wdowa Krystoszykowa, Gabriel z żoną, matką, bratem. Sequuntur subditi plebanes: Michał wdowiecz, ma synow dwa, corek dwie, Andrzej z żoną y corką, Hawryło z żoną y komornik. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis.

Wies Malewicz.

Ad officium et acta etc. scribatur ad oblationem eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Malewicz commanentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Malewicz. Nobiles: Nobilis vidua Malewska olim Joannis, ma synow trzech, niewiestkę, corkę, Jakub Malewski w komornym mieszka, żona y corek dwie, Janowa Osmelska wdowa, pauper Bartosz Malewski z żoną, siostr dwie, Paweł Malewski służy, a żona doma, Paweł Olszewski z żoną y komornicą, poddani pana Mężynskiego, Jan z żoną z matką parobkiem, Paweł z niewiastą, synow trzy, Łukasz z żoną, matką, szwagrem, u te-

gosz parobek y dziewczyna, Miszko z żoną, w tychże Malewiczach młynarz z żoną. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Lucas inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprainsertum prout est fideliter conscriptum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Korzeniowka.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Korzeniowka commanentium ad hunc locum cuius tenor verborum talis.

Korzeniewcy nobilis Adamowa vidua ol. Adami Korzeniewski, Stanisław Korzeniewski z żoną, matką, u tegoż mieszka w komornym, Sebestyan Korzeniewski z siostrami dwiema, item Sebestyan Korzeniewski z siostrami dwiema, Piotrowa wdowa infirmans z synem, corką, Jan Porzezinski z żoną, corką, Jozeph Tolwinski z żoną, parobkiem y komornicą, Gabriel Korzeniowski z żoną, parobek y komornica, w tey wsi poddani iegomsci pana Thomasza Niedzwieckiego Paweł z żoną, bratem, dziewczyną, Jakub z żoną, komornik, Bartosz z żoną, Augustin z żoną, Augustin Marcinik z żoną, u tegoż komornica, Grzegorz z żoną, synem, w tey wsi pastuch spolny. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis.

Wies Lipiny.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis ut supra nisi mutato in villa Lipiny commanentium ad hunc locum: cuius tenor talis:

[Nobiles Lipinscy pan Paweł Lipinski, z małżonką,] dziewczyna, pastuch, poddani tegoż

Demian z żoną, poddanka wdowa samoczwart item komornica pauper et infirmans, nobilis Mathaeus Lipinski z żoną, matką, Jaroszowa wdowa, Lipinska z synem Lipinski z żoną, Bartosz Lipinski, Valendziuk z żoną, synem, corek trzy, Michał Lipinski z siostrą, bratem, Woyciech Lipinski z żoną, siostrą, matką, Stephan Lipinski z żoną, synem corką, Stanisławowa wdowa z corką, Malinowski Szymon na włoce z matką y dziewczką, Szymon Malinowski z żoną, Franciscus Falkowski z żoną y corką, Oxiuta z żoną, matką Catharina Malinowska virgo innupta. Praesenti Paulo Lipinski, Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp.

Wies Tolwin.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Tolwin commanentium ad hunc locum cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Tolwinscy nobiles: Grzegorz Tolwinski z żoną, synem, Kosper Mężaski, żona, siostra, matka, Macusz Bosiak Tolwinski, żona, syn, matka, Szymon Czep, żona, syn, siostrzanka, Walenty Krasowski gospodarz, Kazimierz Krasowski żona, chłopiec, Matuszowa wdowa y corek trzy, Woyciech Tolwinski żona, swagier y dziewczyna, pastuch, parobek tegoż, Piotr Tolwinski z bratem y dziewczką, Jan Tolwinski, żona y dziewczyna, Wawrzyniec Tolwinski, żona, syn, Matuszowa u tegoż komornica, [Stanisław Bąk Tolwinski, żona, corka, Stanisław Tolwinski, Michałowa wdowa z synem, Jan poddany pana Samuela z żoną, Jakubowa wdowa, Mikołaj Buyno, małżonka, synow dwa, corek dwie, Franciscus Tolwinski, Andrzejowa wdowa, Kalixty Łopaski z żoną, pasierbem, Jozeph Tolwinski z żoną, synem w Moczulskiego chatupie komornica z corką, Samuel z bratem, siostrą, siostrzanką, parobkiem, Szymon Buyno z żoną, Piotr Tolwinski z żoną y dziewczką, Macioy Tolwinski z żoną y komornica Klepacka wdowa z bratem

bratankiem, [Woyciech Tolwinski Bąk z żoną, synem, corką,] Maciey Moczulski, Janowa wdowa z *dziewierzem*, synów dwa, corka, zięć y *zółwica*, Łukasz Tolwinski z żoną, synów dwa, Stanisław Szuka z małżonką, corką, parobek y dziewczka, Bartosz Tolwinski z żoną, synów dwa, Jakub Tolwinski z żoną, matką, Jacynthy Tolwinski, Janowa wdowa Tolwinski z corkami dwiema, Mikołay Tolwinski, żona, syn, corka, [Woyciech Tolwinski Kielbaska z żoną,] Pawłowa wdowa z synem, Szezęsny Tolwinski, corka y wnuczka, Marcin Tolwinski z żoną, z synem, Grzegorzowa wdowa, Golina z synem. Mathias Krasnodebski parochus Dziadkowiensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Simon Czep et Joannes Tolwinski Zaiączek inhaerendo constitutioni regni novellae registrum supraingrossatum, prout est fideliter conscriptum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Jasionowka.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkowiensis nisi mutato in villa Jasionowka commanentium ad hunc locum: cuius tenor sequitur eiusmodi:

Jasionowka, którą trzyma ieymosc pani Łukaszowa Zaszczynska. We dworze naprzod sama, synów dwóch, corka, parobek, dziewczek dwie, pastuchów dwa. Poddani Franciscus generalis authenticus et iuratus z żoną, Ochim z żoną, komornica z żoną y druga komornica. W Wolce teyże ieymosci paniey Zaszczynskiej poddani: Siemion y komornica, Woytkowa wdowa, synów dwa y corka, Piotr z żoną y corką, Adam, żona, dziewczka, Thomek z żoną y synem, de quo dubitatur, utrum habeat decem annos, Maciek z żoną y dziewczką, w teyże Wolce poddany pana Pawła Lipinskiego samo-

wtor, w Jasionowce w drugim dworze mieszka pan Łukasz Zaszczynski z małżonką, dziewczką y parobkiem, w tymże budynku zostawa parobek (na części pana Jakuba Zaszczynskiego) od pana Czyżewskiego. Mathias Krasnodebski parochus Dziadkowiensis m. p.

Wies Hornowo.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkowiensis ut supra nisi mutato, in villa Hornowo existentium, ad hunc locum: cuius tenor verborum est talis:

Hornowo. Iegomosc pan Krzystoph Suchodolski ten w Minczewie zostawa, a w domu iego chłop Piotruk z żoną y matką, [Cudō za parobka u tegoż służy, a żona Cudowa z dwiema corkami mieszka w komornym na Walkach,] tegoż poddany Jozeph z żoną, iegomosc pan Adam Zaszczynski z małżonką, czeladnik, mamka, dziewczyna, parobek, dziewczka, tegoż aręndarz samotrzec, iegomosc pan Thomasz Suchodolski wdowiec, parobek, dziewczka, pastuch, poddani tegosz Adam z żoną y parobek, u tegoż komornica, Michał z żoną, Paweł z żoną, tegosz poddany z s Choroszczewa, Jan z żoną y corką, Matysz wdowiec z synem, żoną, parobek y dziewczka, ieymosc pani Janowa Suchodolska wdowa sama, syn Stanisław, corka, chłopiec y dziewczka. Poddani w Hornowie: Walko z żoną, z synem w Horoszczewie, Łukasz z żoną, synów dwa, corek dwie, Chwiedkowa wdowa, synów dwa, w Łubieykach Parafianowa wdowa ogrodnica, ma syna, corek dwie, w tymże Hornowie nobilis Wygonowska cum filio et filia, samatus nobilis Laurentius Tolwinski cum uxore et filia. Dwor iegomosci pana Erasmeego Suchodolskiego [Naprzod iegomosc pan Erasmy Suchodolski, sama ieymosc pani Suchodolska, syn pan Michał,] czeladnik iego Brzezinski, czeladz domowa: Alexander parobek, Piotr pastuch y drugi pastuszek, dziewczek dwie. Tegosz poddani w Hornowie Krzystoph z

żoną, z synem, synową, u tegosz Matusz komornik z żoną, Paweł Olexiuk z żoną, matką y siostrą, Macioy z matką y parobkiem, Nestor z żoną, Iwan ogrodnik z żoną, corką. Tegosz poddani na Wąlkach: Łochwin, żona, parobek, dziewczka, Derkunik, żona, brat, bratowa tegosz na Lubieykach, Andrzej z żoną, synem, corką, Marcin wdowiec, syn, komornica, iegomosc pan Wacław Suchodolski swym dworem zostawa, naprzod sam, czeladnik, Niewiarowski parobek, Maryna poddanka za gospodynią z corką y dziewczyna, tegoz poddani: Juchym z żoną y dziewczka, Paweł Marzyk z żoną, corką, Wanko z żoną, na Lubieykach, tegoz poddany Hleb z żoną, sieroty pozostale po Iwanie poddanym z Horoszczewa, chłopcow dwa, w Hornowskim młynie Andrzej młynarz, żona y corka. Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Adam subditus generosi Thomae Suchodolski et Lucas subditus generosae Suchodolskiey consortis olim generosi Joannis Suchodolski, Jacobus Kilich subditus generosi Era . . . inhaerendo constitutioni regni novellae, regestrum suprainsertum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii eiusdem comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Choroszczewo, Lubieyki, Wąłki.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villis Choroszczewo, Lubieyki, Wąłki commanentium etc. ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

W Choroszczewie mieszka pana Basilego Kobylenskiego małżonka z dziewczką samowtor, a sam służy u iegomsci, pana Łagony w Dołobowie, w Hornowie poddany

pana Stanisława Biszewskiego, Szotost z żoną, matką, bratem. Lubieyki. W Lubieykach mieszka iegomosc pan Thomasz Niedzwiecki, u niego Malcowski czeladnik z żoną. Wąłki. W Wąłkach mieszka iegomosc pan Jerzy Hornowski z panią, syn, corka, woznica, pastuchow trzech, dziewczka, dziewczyna, poddani tegoz na Wąłkach Woytek, żona y siostra, Jan Tatarzyn, żona, synow dwa, dziewczka, Paweł z żoną, Woytek Dudczyk, żona, dziewczka; Jaroma, żona, synow dwa Waskowa wdowa, syn, corka, Jakub, żona, synow trzy, corka u tegoz komornica, poddani tegoz na Choroszczewie—Tymósz, żona, dziewczka, Nestor ogrodnik z żoną, Prokop z żoną, Stasiuk z żoną; w tychże Wąłkach nobilis Andreas Lesczynski z gospodynią y pastuszek, tegoz poddany na Choroszczewie Zdun, z żoną, w tychże Wąłkach pani Krzystophowa Hornowska wdowa, ma parobka z żoną y dziewczka y pastucha chowa spolnego, teyże poddani: Kalisik z żoną, Jan Litwinik z żoną, u tegoz komornica z chłopcem, w tych że Wąłkach pan Franciszek Hornowski z kucharką, poddany Jan Mazureczyk z żoną, synem y corką. Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Joannes Litwin de Wąłki et Jaro . . inhaerendo constitutioni novellae regestrum supraingrossatum prout est fideliter conscriptum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor imsci p. Kossowskiego y poddani.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis persona-

rum tam nobilium in aula generosi Kosowski commanentium, quam subditorum possessioni eius subiectorum, manu propria sui offerentis et generosi Floriani Kosowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Po napiszaniu y oddaniu rejestru pogłownego ad acta powrócił jegomosc pan Florian Kosowski z tractu Brzeskiego do Hornowa powiatu Mielnickiego należącego, przy którym była gromada chłopow dla rewisicy y popisu, których ia zrewidowawszy y policzywszy naprzód dwor popisalem: sam jegomosc pan Kosowski, pani małżonka jegomsci, synow dwoch, panien corek czterey, czeladnik y parobek, kucharka, pastuchow dwa; tegoż poddani na Walkach: Michał z żoną, syn z żoną, corka y parobek, na Choroszczewie: Jan Huczyk z żoną y chłopiec, Jakub Huczyk z żoną, Jaruszko, z żoną, w Hornowie: Paracowa wdowa y synow dwa, Drzezbik z żoną, komornica iego urządził się na służbę u Wygonowskiej, tamże w Hornowie dor, żona y komornica, Jaroszycha wdowa z synem y z corką, a drugi umarł, Bartosz z żoną. In quorum fidei praesentes subscrips. Matthais Krasnodebski parochus Dziadkoviensis. Florian Kosowski m. p. a. Circa quam porrectionem in continente coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Michael de Walki, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri supra ingrossati iuramentum corporale ad imaginem Crucifixi flexis genibus exequutus est, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Żurobicz.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Nicolaus Jasinski praezbiter Żurobicensis obtulit et reprodu-

xit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Żurobiche commanentium plebeiarum possessioni generosi Casimiri Karski consocij vexilli hastilis sacrae regiae maiestatis, manu propria sui offerentis tum generosi Karski etc. subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

U Hapona Kisluka czworą, u Drobiezki Olieszka dwoie, u Konika Hiasza dwoie, u Iwana Ligozika dwoie, u Charytona Tradińskiego dwoie, u Omeliana Trochimika soltysa osmiorą, u Ligożyka Klimka troie, u Stefana Chitka troie, u Ontona, Łodyszki dwoie, u Zduna Sidora troie, u Iwana Miskowicza Zduna drugiego dwoie, u Wołosa Ligożyka czworą, u Mikołaja Putkowskiego troie, u Siemiona Hlibiaka dwoie, u Matochwiea Czabaiuka troie, u Iwana Buiaczuka dwoie, u woita Zubickiego, u Hapona pięćcio ro swoicy czeladzi, u Michałka Strybczyka troie, u Łukaszyka Lieszka dwoie, u Hieckala Pawła dwoie, u Michała Kramarczuka pięćcio rą, u Hrycia Kramarczuka dwoie, u Stasia Pokidki dwoie, dwoie, u Siemiena Buckiego troie, u Gwiora Hawrylika troie, u Marcina Piczki dwoie, Szustik Walko jeden, u Maksima Baki czworą, u Jaroszika Dawyda dwoie, u Jendrzeja Żyda dwoie, u Mikołaja Pierszkowicza dwoie, u Bobra Iwana szesciorą, u Ontipika Sztefana pięćcio rą, u Michałka Priedka pięćcio rą, Pilipika Jakuba czworą, u Chwedynszczyka Szymana dwoie, wdowy którzy nie mają nic: Kozyycha Połazka jedna sama, Stefanicha Maryna y z corką, Pałucka Wowdia sama jedna, Waskowa Sidorykowa sama jedna, Oksiutycha wdowa Hlibiokowa y z synem, Pawlicha Czabaiukowa sama, Stepanicha Piwowarka sama, Romanucha Maruszka sama, Monia Pawlicha y z corką, Pawłowa Miskowiczowa, Połazka sama jedna, Hanuska Prokopicha sama, Chwiedczycha Hanuska, Kazimierz Karski towarzysz usarski cho-

ragwie Jego kr. msci. Mikolaj Jasinski
praezbiter Zurobicki. *Iuramentum infra.*

Folwark Zurobicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Paulus Opacki famulus generosi Casimiri Karski obtulit et reprodixit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio villae Zurobiczae commanentium, manu propria admodum reverendi patris Joannis Jezewski parochi Doloboviensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Sam iegomosc pan Karski towarzysz chorągwie iego krolewskiej mosci usarskiej w woisku W. X. L. iako na ten czas zostajacy, czeladnik Debowski, Niedzwiedzki, Bykalski, gospodyni pani Moczulska, dziewczka sluzebna, woznica Woitek, parobek Michal, Siemion bronowlok, chlopiec pastuch, chlopiec do poslugi. Joannes Jezewski parochus Doloboviensis manu propria, parochus Dziadkoviensis. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Siemien Ruczyk et Supron Moitik de eadem villa ac praedio inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem regestri in facie officij praesentis iuramento corporali ad imaginem Crucifixi flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Pakaniew.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis regni providus Siemien Mackowicz de villa Pakaniew obtulit et reprodixit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae con-

notationis personarum in villa Pakaniew commanentium, manu propria generosi Pauli Boim secretarii sacrae regie maiestatis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Prez mie xiedza Pocieia swieszczeniika Zyrczyckiego spisany wedlug instruktarza wsich muzow y ich czeladzi we wsi Pakaniewie y Zerczycach w dzierzeniu iegomosci pana Karola Luzeckiego starosty Szmeltynskiego bedacych, przy muzach na gromadzie obranych Simonie Mackiewiczu, Stephanie Buiaku y Chwiedorze Tyskiewiczu: we wsi Pakaniewie— Chwes mlynarz z zona, dziewczka y syn, Kunach z zona, Krolko z zona, u zyda dziewczka, Winnik piwowar z zona, Naum z zona y synem y parobkami dwuma, Sidor z matka y z zona, Szczerba z zona y niewiasta, Uliana wdowa, Ostap z zona, matka y dziewczka, wozny z zona, paropkiem, chlopcem, ziecieniem y nianko, Matochwiey z zona, kowal z zona, dwuma parobkami, dwuma dziewczkami y ziecieniem, Chryc z synem, Wasko z zona, Struczyk z matka y bratem, woit z zona, Andrzej Pericz z zona, matka y dziewczka, Roman z zona. Pawel Boim sekretarz iego kr. msci dzierzawca na ten czas Pakaniewski mp. Circa quam porrectionem in continenti capitani. *Et. Ut infra vide.*

Wies Zyrczyce zabite siolo.

Ad officium etc, ut supra mutato in villa Zyrczyce commanentium de tenore tali:

Wasko Romanik z zona, synem y dziewczko, Andrzej z zona, Michal z zona y synem, Piwowarczyk z zona, dziewczka y parobkiem, Karpiszyk z bratem, matka y dziewczka, Prokop z zona y dziewczka, Tyskiewicz z zona, szwagrem y dziewczka, Klimko z zona y dziewczko y parobkiem. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus

personaliter comparantes laboriosus Was-ko Romanik de villa Żerczyce tum ministerialis generalis regni providus Siemion Mackowicz de villa Pakaniew, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem registri in villa suprascripta iuramento corporali in facie officij praesentis ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor Pakaniewski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Thomas Kuryłowicz obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Pakaniewiensi commanentium manu propria generosi Pauli Boim secretarii sacrae regiae maiestatis tenutarii Pakaniewiensi subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Dwor Pakaniewski w dzierzeniu na ten czas iegomosci pana Stanisława Łużeckiego starosty Szmeltynskiego przez nie xiędza Pawła Krasnodebskiego dziekana Kamienieckiego plebana Mieleiczyckiego za przysięgą w sądzie duchownym wykonaną . . . do grodu Mielnickiego podany: iegomosc pan Paweł Boim z xięstwa Litewskiego, sekretarz iego kr. msci arendarz Pakaniewski, ieymosc pani Łucia Boimowa małżaka iegomosci, czeladzi pięcioro utriusque sexus plebeiae conditionis, pan Thomasz Chłondzinski pasierz iegomosci, czeladzi przy nim dwoie ale zapłaconą od tych w xięstwie Litewskim przy inszey maiętnosci, ci zas we dworze zostaią iako urzędnik szlachcie pan Woiciech Krasnodebski y Anna rykunia plebeiae conditionis, Bartosz Mazurek pastuch. Dwor Żerczycki pusty nikogo niemasz krom stroża we wsi, który insz przy inszych chłopach zapłacił. Na co sie podpisuie ręką swą. Paweł Krasnodebski dziekan Kamieniec-

ki pleban Mieleiczycki mp. Paweł Boim sekretarz iego kr. mosci arendarz Pakaniewski mp.

Wies Jakubowice,

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes nobiles Christophorus et Laurentius Jakubowscy obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum conscriptionis personarum nobilium tum plebeiarum in villa Jakubowicze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Simonis Casimiri Kulesza commendarij Bockoviensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Villa Jakubowicze spectans ad districtum Mielnicensem. Nobiles: Pan Thomasz Jakubowski, żona, corka, osob trzy, ma pułwłoki, pani Chwiedorowiczowa wdowa, corek dwie, synow dwa, dziewczka status plebei naiemna, ma pułtory włoki, osob szesc, pani Sebestianowa Jakubowska sama iedna, włoke ma, ale napuł sieie z drugiem, pan Krzysztof Jakubowski, żona, synow trzy, dziewczka, osob szesc na włoce, pani Janowa Humienkowa, corka, syn y dziewczka status nobilis na włoce, tamże komorą mieszka Chwiedorowski krawiec wdowiec z czeladnikiem osob szesc, [pani Janowa Kłaszewicz Jakubowska wdowa, synow dwa y corka, osob piec, pan Paweł Jakubowski, żona y siostra, osob trzy,] pani Maciciowa Wilska wdowa, synow czterech, osob piec na włoce bez dwu zagonow, pan Krzysztof Jakubowski z żoną, osob dwie, [pani Janowa Jakubowska Marcinkiewiczowa wdowa,] czeladz status plebey, dziewczka, pastuch y parobek, osob cztery. Czelaż iegomosci pana Jana Markowskiego status plebey w solwarku zostaiąca: gospodyni, parobek, pastuch, kucharka osob cztery, pan Wawrzyniec Jakubowski Czeczotka z żoną osob dwie, w tymże domu mieszkaią: bratowa

y. Jacko. Jakubowski inłodziemiec, osob dwie komorę, Alexander Jakubowski Sobieszek, żona y matka osob trzy, pan Jendrzey Jakubowski wdowiec, dziewczka status nobilis, chłopiec krowny, siostra y parobek status plebei, osob pięć, pan Grzegorz Jakubowski, żona y dziewczka status plebei osob trzy, pani Bartoszowa Topczewska wdowa, synow trzech, osob cztery, pan Woiciech Traskowski, żona y komornica, osob trzy, pan Szymon Bolesta, żona y siostra, osob trzy, pan Mikołaj Sobieszek Jakubowski z żoną, osob dwie, (pan Matusz Jakubowski Skorynka z żoną, osob dwie, pani Pawłowa Łagownicka wdowa z corką, osob dwie, pan Maciej Jakubowski z żoną, zięć z żoną, osob cztery, pan Szymon Kadubowski młodziemiec, siostr dwie, osob trzy. (Status plebei). Sobiech poddany pana Marcina Wiszowatego z żoną, osob dwie, Bartosz poddani pani Chwiedorowiczowej z żoną, osob dwie, Iwanowa wdowa z corką komorę mieszka u paniey Winskiey, osob dwie, komornica pana Stanisława Jakubowskiego Paszkowa z corką, osob dwie, Jarmoz młynarz, żona, syn y corka, osob cztery, Matofiej poddany iegomsci pana Markowskiego z żoną, tamże komornica mieszka y druga dziewczyna, czworo ich wszystkich, Jędrzey Mazurezyk poddany tegosz pana z żoną, osob dwie, Philip ogrodnik z żoną, osob dwie, Olesz Michał poddany pana Jendrzeia Jakubowskiego z żoną, osob dwie, Woiciech Grolik z żoną osob dwie. Pater Simon Casimirus Kulesza commendarius Bockoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes nobiles Christophorus et Laurentius Jakubowsky de eadem villa inhaerendo etc. *Ut. supra usque ad finem.*

Villa Skolimowo.

Ad officium etc. *ut supra scribatur mutato in villa Skolimowo commanentium etc. de tenore tali:*

Dwor iegomosci pana Alexandra Jakubowskiego: sam iegomosc z małżonką, dziewczyna status nobilis do posług. Czeladz status plebey: parobek, bronowłok, pastuch, dziewczka osob siem, tegosz pana poddani: Andrzej Nestorczyk, żona, parobek, dziewczka y dziewczyna, osob pięć, Prokop, żona, dziewczka, tamże mieszka komornik Hrehory z żoną, osob pięć, Andrzej Popek, żona y dziewczka osob trzy, młynarka wdowa Artwolka spolna z uczestnikami, synow ma trzech, osob cztery, pan Zygmunt Biały, żona syn y corka osob cztery, pan Wawrzyniec Milanowski z żoną, osob dwie, pani Walendowa Jakubowska wdowa sama jedna, przy niey synowica sierota mieszka, osob dwie, pani Pawłowa Jakubowska wdowa sama jedna, pani Janowa Złotniczka sama jedna wdowa, ma parobka z żoną y dziewczka, na włoce osob cztery, (pani Janowa Jakubowska, Lachowczyna wdowa sama jedna.) Pater Simon Casimirus Kulesza commendarius Bockoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Laurentius Malinowski de eadem villa inhaerendo etc. *ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Buratyniec, szlachta. ✓

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes nobiles Bartholomeus Buratynski et Stanislaus Puchalski obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum tam nobilium quam plebeiarum in villa Buratyniec commanentium, manu propria admodum reverendi patris Andreae Kielkowicz praepositi Siemiatycensis decani Drochiciensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Regestr wsi Buratynca szlachty: pierwszy dom Bartosz Buratynski, żona Do-

rota, syn Augustin, zięć Szymon Miłkowski, żona jego Elżbieta, wdowa Małgorzata Moczulska; drugi dom Jan Dubasik Buratynski, żona Jadwiga, siostra Jadwiga; trzeci dom wdowa Dorota Buratynska z synami dwiema to jest Pawłem, Woiciechem; czwarty dom Paweł Buratynski, żona Dorota, syn Stephan, piąty dom Maciej Gansuk Buratynski, żona Dorota z synem Woiciechem, tego żona Anna, siostrzanka Anna, dom szosty Andrzej Łazowski, żona Dorotha, siódmy dom Piotr Michalik Buratynski wdowiec, corek dwie, jednej imię Łucia, drugiej Maryna, synowica Dorotha, osmy dom Jakub Kłopotowski, żona Maryna, synów dwa, jeden Jacko, drugi Paweł, dziewiąty dom, Alexander Buratynski, żona Katarzyna, jedenasty dom Jan Mazur, poddany pana Bartosza Buratynskiego, syn jego Ilko, żona Krystina, corek dwie, jednej imię Łucia, drugiej Appolonia, parobek Ilko, dziewczka Maryna, dwunasty dom Katarzyna pasierzbica Jadwiga, parobek jeden, Rostaw Buratynca, trzynasty dom Stanisław Puchalski, żona Teresa, czternasty dom Marcin Buratynski, żona Dorotha, matka Jadwiga, piętnasty dom Chwiedko Plebei z żoną Appolonią, szesnasty dom Jan Judasik Buratynski, żona Dorota, corka Maryna, siedemnasty dom Krzysztof y Maciej Buratynscy bracia, osmnasty dom Maryna Niewierowska wdowa, dziewiętnasty dom Tomaszowa Dorota wdowa, dwudziesty dom wdowa Proska *ruska* plebeia, corka Dorotha, dwudziesty pierwszy dom Grzegorz Koza Buratynski z synem Jakubem y z żoną Małgorzatą, dwudziesty wtory dom Zygmunt Plebius z żoną Dorotą, dwudziesty trzeci dom Symon Grabowski, żona Maryna, corka Paraska, syn Matusz, dwudziesty czwarty dom Zofia Korzeniewska wdowa, dwudziesty piąty dom Krystina wdowa plebeia z cirkami dwiema, Maryną y Jouhą, dwudziesty szosty dom Magdalena Krasowska wdowa. Ten registr zpisalem wiernie ia xiądz Andrzej Kiełkowiez proboszcz Siemiatycki

dziekan Drogicki mp.) Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes suprascripti offerentes inhaerendo etc. ut supra usque ad finem.

Wies Baciki Blizsze Sapieżynskie.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Wasko Pudeczyk obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki Blizsze commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatyensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Filon Potrzesz, żona Polonia . . . tek, syn Mikołaj, corka Natalia . . . ga . . . żona Paraska, syn Jan, Hryc Lewkowicz, żona Akasia, syn Hryc, corka Aksia, komornica Maryna, Wasko Dudeczyk, żona Chwiedora, matka jego Anna, Theodora dziewczka, Ihnat Zewczuk, żona Anastazy, brat Wasko, żona Maryna, brat Karp, siostra Appolonia, ociec Leonti, matka Maryna, Stephan Miskowicz, żona Oksima, brat Grzegorz, siostra Tatiana, druga Akasia, matka jego Katarzyna, Hryc Matfiejuk, żona Akasia, zięć Omelian, żona Theodora, (parobek Piotrasz z Zerezye,) komornica z Bacik. Jan Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens Wasko Pudeczyk de eadem villa Baciki inhaerendo... etc. ut supra usque ad finem.

Wies Baciki Dalsze do Siemiatycz należące.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Wasko Pudeczyk obtulit et reproduxit eidem officio praesenti re-

gestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki Dalsze commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatyensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Piotr Szwed woyt, małżaka iego Maryna, dziewczka Agalia, pastuch Nestor, Mikołaj Hładysz, żona Ewa, corka Stephanicha, parobek Piotr, (dziewka Katarzyna z Moszczonki), komornica Maryna z Turney, Iwan wozny, żona Ewdokia, syn Gabryel, Siemion Pszeniczuk, żona Maryna, brat samey Kuzma, siostrzanka Krystina, Stephan Klimaszuk, żona Agaphia, siostra samey Maryna, corka Ułana, Oleszkowa wdowa, syn Parafin, Jan drugi, corka Maryna, druga Polonia, Philimon Lesnik, żona Maryna, synow dwóch, Sawka y Michał, Grzegorz Mackowicz, żona Zophia, syn Dionisius, żona Katarzyna; Theodor drugi, Timoteusz trzeci, czwarty Bazyl, parobek Demian, Naumowa wdowa Katarzyna, syn Andrzej wielmożnego iegomości pana podkancelerzego wielkiego xięstwa Litewskiego, Jan Wierzbicki, praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens suprafatus offerens inhaerendo constitutioni regni... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczanka. Do Siemiatycz należy.

Ad officium capitaneale actaquo praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Olisiey Hankowicz et Lewon Mieniewicz obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczonka commanentium manu propria religiosi Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatyensis ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr spisania pogłownego wsi Moszczonki w dzierzawie zostającej jasnie wielmożnego iegomości pana podkancelerzego przez oica wielbnego swieszczenika Siemiatyckiego przez woita na ten czas będącego Osipa y przy osobach dwóch na imie Hrycia Worobiewiczowa y Andrzeia Miniewicza. Wies Moszczonka. Onisko gospodarz, żona, chłopiec, Prokop Huska, teszcza, Demko gospodarz y iego żona, Hankowicz, brat iego y siostra, Hankowicz y żona, Wasko Molechowicz z żoną y syn z żoną, syn, corka służebna dziewczka Demko y żona, Misko Fedorowicz, syn, żona iego, corka, Fedor z żoną, Hryc, żona, syn y corka, Siemion Chromy, siostra, Olisiey Kankowicz, żona, parobek, Oneljan Kurko, żona, parobek, Fedor Petrema żona, maczocha, brat, Tymosz Karpowicz, żona, parobek, dziewczka, Danilicha, zięć z żoną, corka, parobek, Fedko Oleszczuk, żona, synow dwa, Misko Sozeziuk, brat, żona, dziewczek dwie, Supron Pipicz, żona, chłopiec, Andrzej Oleszczuk, żona, zięć z żoną, brat, żona iego, Juchim Słepy, żona, Fedko Osipowicz z żoną, Nestor Pepicz z żoną, Siłor żona, dziewczka, Bartosz wicz, żona, matka, braciey dwu, siostra, Hawryło Karpowicz, matka, brat, siostr dwie, Kondrat Maximik, matka y siostra, Paraska komornica, Orynka komornica, Iwan Hodlug, żona, brat iego, Iwan Kondratowicz, bratowa, synow dwóch starszych młodszych trzy y corka, Tymosz Matfiewicz żona, syn, corka, Fiedor Siukacz z żoną, Hryc Worobiev, matka, żona, synow dwa, parobek, Iwan Maczuk, żona synow trzy, corka, Samuilo Roszkowicz z żoną, Andrzei Miniewicz, żona, parobkow dwa, Danilo Suprunik z żoną, Wasko Suprunik, żona, parobek, Osip Rozkowicz, żona, parobek, Lewon Miniewicz z żoną. Pr. Joannes Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparentes suprafati offerentes inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Dwor Bacikowski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Theodorus Hawrylik de eadem aula obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula commanentium, manu propria admodum reverendi patris Andreae Kielkowiez praepositi Siemiatycensis, decani Drohicensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regesr dworu ieymosci paniey Irzykowiczowey w Bacikach. Naprzod sama ieymosc pani Dorota Irzykowiczowa, synow dwa, to iest Kazimierz ieden, a drugi Andrzej, corka iedna, panna Anna, Zophia Nowicka wdowa, czeladnik Stanislaw Olzowski, drugi Jan plebeius chlopiec, sluzebna Jadwiga Zukowna plebeia, druga Krystina plebeia, woznica Wawrzyniec pleb. Tereszko parobek plebeius, gospodyn folwarkowa plebeia. Ten regestr pisalem ia xiadz kowiez proboszcz Siemiatycki dziekan Drogicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Teodor Hawrylik inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona imsci pani mieczney.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczona commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Regestr spisania poglownego ze wsi Moszczonei poddanych ieymosci paniey

miecznei Irzykowiczowei. Hanna Podlaska, synow dwa, corka iedna, Michal Holub, zona, syn, Wasko Holub z zona, Szymon Krawczuk, zona, bratow dwa, parobek, dziewczka, chlopiec, Szymon Konach, zona, corek dwie, Stephan Sycz, zona, synow cztery y dziewczka, Hryc Sycz, zona, matka, brat, parobkow dwa, chlopcow dwa, siostra, Lesko Kuczynski, bratow dwa, siostra, Iwan Bys, zona, synow dwa, corka, Wasko Szymaniuk, matka, brat, siostra, Iwan Szymaniuk z zona, Konaszycha wdowa z synem. Pr. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Iwan Bys inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Baciki ieymosci pani miecznei.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Theodor Hawrylik de Baciki obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatycensis subscriptum ad inducendum castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Regesr wsi Bacik ieymosci paniey Irzykowiczowei miecznei. Pawel Wołos, zona, dziewczka, corka, parobek. Wioska Baciki Piszczatka. Maxim Szymonik, brat, zona, corka, Theodor Awrylik, zona, brat, dziewczka, Matochwiey Sawczyk, zona z matka, Pawel z zona, Misko Koska z zona y syn, Grzesiuk z zona, parobek, Zanczuk z zona, parobek, dziewczka, Turczyk z zona, brat z zona, matka z synem, Stangreciuk z zona, brat, Iwan Zyszczyk, matka, brat, Anciuta z zona, chlopiec, komornica, Blaszkaz zona, Stephan z zona, Burkacz z zona y dziewczka, Onton z zona y corek dwie, Bielczuk z zona, Wasieczyk z zona, matka, brat, Miskowa z synem, Lanczuk z zona.

Ten regestr spisawszy poddanych Baci-kowskich majątosci ieymosci pani Irzy-kowiczowey podpisauesie. Jan Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens suprafatus ollerens inhaerendo constitutioni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona Porzecze.

Ad officium capitaneale actaque prae-sentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Hipatius Chwiedoro-wicz praezbiter ecclesie ritus graeci Zerczy-censis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczona Porzecze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Joannis Pleszka plebani Niemierovicensis subscrip-tum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr spisania pogłownego z Po-rzycza Moszczoney w roku 1662 miesiąca Junij w parafey Zerczyckiey. Osip Tewiczko y żona, y parobek Kuzma, Wasko Suprunik, żona y syn, Daniło Suprunik z żoną, Lewon Miniewicz z żoną, syn y corka, Iwaszko Miniewicz z synem, Wasko Dy-chowiczko z żoną, wicz z żoną, brat nik, Jarosz y dziewczka Ma-ruszką, Samoilo, żona, Fedor parobek, Iwan Maczuk, żona, syn, Naum y Jarosz, Maksim, Uksimka corka, Hryc Worobiey, żona y matka, syn Marcin, Wasko paro-bek . . . Tymosz Mafiewicz, żona, Paweł syn, Stefan, corka Stefanka, Lesko Maf-iiewicz opuchły leży, Jacko Diwak y Hryc brat iego, Fedor Sukacz y z żoną, Iwan Możarowicz syn Hawryło y Suprun, bra-towa Tacia, Wasko, Misko, Hryc, corka Fe-dia, Supron Skabara, sestra Uliana, komor-nica Orynka, Markowa corka, Kaska, Wow-dia, syn Lewko, komornicy Pr. xiądz Jan Pliszka Plebanko Niemierowski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram

eodem officio personaliter comparens labo-riosus Hryc Worobiey de eadem villa in-haerendo constitutioni regni novellae... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona.

Ad officium *etc. ut supra scribatur etc.* de tenore tali.

Kondrat Marcinik, matka Maruszką, sestra Tacia, Paraska komornica, Hawryło Karpowicz, matka Maryna, sestra Juchim-ka, brat Paweł, sestra Wowdia, Olesiey Miskowicz, żona y matka, brat Andrei, Kuzma brat, Prokop brat, Hapka siostra, Bartosz Maleca, żona, Sidor Pawlisowicz, żona y diwka, Nestior Pypicz, żona, diwka, Fedor Bondar, żona, Juhim Kręczko, żona, brat Snytik, żona, komornik, Andrei Olesz-kowicz, żona, zięć, Fedor, żona iego, Su-pron Pypicz, żona, syn Kondrat, Misko Szczesiuk, Demko brat y bratowa wdowa, Kaska Stepanka, Fedko Oleszkowicz, żo-na, Stefan, syn Iwan male, Danilicha wdowa, Paweł zięć y żona Pałazka, diwka Melacha, Tymosz Karpowicz y żona, paro-bek Klimko, diwka Hanuska, Fedor Pe-trenia, żona y Socia maczocha, chłopiec Omelian, Omelian Kurko y żona Warusza, Roman parobek, Olesiey Chankowicz y żo-na Marusza, corka Połaszka, Jarosz paro-bek Siemion sam, był brat Trochim y żona Uximka, Iwan Chodun z żoną Maryną, brat, Naum, Hryc Oxiewicz z żoną, Panas Kys, Hryc syn, corka Maryna, Stepaniuk y z żoną, Misko Fedorowicz, syn Fedor z żoną Lubką, sestra Wowdia, Demko z żo-ną Paraską, Wasko Melech z żoną Tacią, Karp syn, żona Melacha, syn Piotr, Fesia żona, Juchinka diwka, Wasko Hanko-wicz z żoną Kulina, Stefan Hanczuk, Uli-ana siostra, brat Wasil, Prokop Huska z żoną Tacią, Orynka teszcza, Demko Gierko z żoną Nastaską, Onisko Hawryłowicz z żoną Hanną, Omelian czeladnik. (Pr. xiądz Jan Pliszka pleban Niemierowski mp.) Circa quam porrectionem in continenti co-ram eodem officio et actis praesentibu-

personaliter comparens laboriosus Hryc Konach de eadem villa, inhaerendo...
Etc. ut supra usque ad finem.

Wies Trostenica.

Ad officium... *etc ut supra scribatur mutato in villa Trostenica commanentium de tenore tali.*

Regestr spisany przezomnie Patyia swieszczenika Zerczyckiego Fedorowicza przy woitu y przy wszystkiew gromadzie. Wies Trostenica, Zienia Szymaniuczka, syn Wasko, drugi Szymon, corka Paraska, Iwan Szymaniuk z żoną Solocho, syn Hryc, Hanusia Borysicha, doczka Kaska, Lubka wdowa w komornym, Lesko Hola, żona iego Maryna. Pr. xiądz Jan Pliszka pleban Niemierowski mp. Circa quam porrectionem in continenti personaliter comparens laboriosus Hryc Konach de eadem villa inhaerendo constitutioni regni novellae... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Sumicz Wolka.

Ad officium *etc. ut supra mutato in villa Sumicz Wolka commanentium manu propria generosi Andreae Suchodolski tum admodum reverendi patris Joannis Pliska plebani Niemieroviensis subscriptum etc. de tenore tali.*

Regestr Sumicz Wolki to jest z kondi-tyei iegomosci pana Andrzeja Suchodolskiego y z uczesnikami iego. Naprzod pan Andrzej Suchodolski y czeladnik iego na imie Stefan Czarkowski, gospodyni Lipinska, dziewczka Hanusia, pastuch y chłopiec. Tegosz pana Suchodolskiego poddani Mat-ley, żona iego Hanna, komornica Stefana, a druga Wowdia komornica, Fedor Winnik z żoną, Hrycowa wdowa, Czyrycha wdowa, Martin Samanewicz z żoną... z corką... się pan Grzegorz... uma y żona Hanna, dziewczyna Katarzyna. Andrzej Suchodolski mp. Xiądz Jan Pliska pleban Niemierowski mp. Circa quam

porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Martinus Samanewicz de eadem villa inhaerendo constitutioni regni...
Etc. Ut. supra usque adfinem,

Miasto Niemierow.

Ad officium capitaneale actaque prae-sentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Pliska parochus Niemieroviensis ob-tulit et reproduxit eidem officio praesen-ti regestrum infrascriptum verae connota-tionis personarum fidei catholicae in oppi-do Niemieroviensi commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de te-nore verborum qui sequitur talis.

Regestr paraliey Niemierowskiey spi-sany y samego miasteczka Niemierowa. Wasko Tokarczyk z żoną, Iwan parobek, Anna dziewczka, Woyciech komornik, Ma-ryna komornica, Jakub pastuch, Andrzej Oleynik z Maryną żoną, siostra tegosz, dziewczka Jadwiga, Marcin parobek, Barba-ra Brzeznicka wdowa, Anna corka teyże wdowa, Agnieszka corka teyże, Stanisław Kuszniierz Malgorzata żona, Woyciech Fro-niuk z żoną Katarzyną, Prochnicka Jad-wiga, Grzegorzanka wdowa, Mathys Po-slug z żoną Magdalena, Magosnianka dziewczka, Andrzej Grubalski, Pawel Zdun z żoną Maryną, corką Anastazyą, u tegosz Zduna parobek *rusin* Jan Janusik z Do-rothą żoną, Malgorzata dziewczka, Marcin slusarz z żoną, Kowalowa komornica, sio-stra iego Siehenicha y corek iey dwie. Te osoby po napisaniu tego regestru wpi-sał swieszczenik Gnoienski: Woyciech Mi-chalczuk z żoną, Jan Michalczuk, brat z żoną, matka tychże, Michał, Dorota, Sy-mon chłopiec, Olexiey Jarmoczyk z żoną, wdowa komornica Obszynikowa z corką. Pr. Joannes Pliska parochus Niemiero-viens. Circa quam porrectionem in conti-nenti coram eodem officio personaliter

comparens famatus Joannes Janusik inhaerendo constitutioni... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

W miescie Niemierowie popisanie osob ruskich zostaiących.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Demetry Wierzba praezbiter Gnoinensis obtulit et reproduxit eidem officio regesrum infrascriptum verae connotationis personarum rythus graeci in oppido Niemierow commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Naprzod Iwan Kuzmicz z żoną y córką, Hrehory Haponowicz z żoną, matka trzecia, żony iego brat czwarty, Andrzeia Grubalskiego żona, drugi syn iey, trzecia komornica, Siemien z żoną, komornikow dwa, Piotr Hohulka z żoną, trzecia siostra żony iego, Prokop z żoną, trzeci brat iego, Iwanowa wdowa, Andrzey Artiszyk z żoną, trzeci parobek, czwarta dziewka, Mikolai kowal z żoną, Iwan Drobut, Zsnicha z curkami samotrzecia, żona Kupryanowa, Fedor Stelmach z żoną, trzeci syn, czwarty komornik, Pawel Slodownik z żoną, trzecia curka Sienczyszyna curka. Pr. Demetry Wierzba praezbiter Gnoinensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes famati Andreas Artiszyk et Fedor Stelmach inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Gnoino.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Demetrius Wierzba praezbiter Gnoinensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Gnoino commanentium ma-

nu propria eiusdem offerentis tum generosi Matthiae Jaroehowski administratoris subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Regestr popisania osob w Gnoinie przez oica Demetrego Wierzbe swieszczennika Gnoienskigo w roku 1662 spisane y podane do act woiewodztwa Mielnickiego. Naprzod u . . . eszyka . . . żona y dziewka, Semen Hoholka sam y żona, Daniło sam, żona y brat. Troc Dunski sam y matka, Potap Suscik sam z żoną, Iwan Jaro-szuk sam z żoną y siostra, Jacko Hawrełowicz sam z żoną y córką, Chilimon sam z żoną y matką, Tymosz Kuryłowicz sam z żoną, Iwaszko Kuryłowicz sam z żoną y syn, Iwaszko Kloneczyk sam, matka y brat, Daniło sam z żoną, Romucyha wdowa sama y córką, komornik Sak sam z żoną. W domu swieszczenika Gnoienskigo tako wiele osob. Naprzod sam swieszczennik, druga żona, parobkow dwa, chłopiec trzeci, dziewczek dwie, brat swieszczennikow Maxim, druga żona, trzeci parobek, czwarta dziewka, piąty pastuszek, Walko poddany swieszczennikow sam, druga żona, drugi poddany swieszczennikow Michał, druga żona. Demetry Wierzba swieszczennik Gnoienski. Maciey Jaroehowski namiesnik Gnoienski. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Troc Dunski de eadem villa inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Sutno.

Ad officium etc. ut supra scribatur etc. de tenore tali.

Miron, druga żona, Fes Rybak, druga żona, Mikita, druga żona, komornik y z żoną, Wiczos Wasko, drugi syn, trzecia córką, Samoc, druga żona. Demetry Wierzbiicki praezbiter Gnoienski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Miron de eadem villa suprascripta inhaerendo

constitutioni regni super veram conscriptionem registri iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Waikow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praebiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Waikowo commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum. admodum reverendi archidia. Luceoriensis praepositi Mielnicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore tali:

Regestr ze wsi Waikowa, która należy do plebaniey Mielnickiey. Ostapek Swinczyk samotrzec, Siemion Wereszczyk samoczwart, Wawryn Mazuryk samowtor, Pawluczysza wdowa sama, Ilko Lewezuk z żoną, Misko Artechowicz z żoną, Timosz Artichowicz samotrzec, Iwanicha wdowa sama, Potapianka wdowa sama, Chwedlor Kowalewicz samowtor, Klim Daczewicz samoczwart, Makar Chrinolowicz samowtor, Troc Mormolik samoczwart, Timosz Chobchunowicz samoczwart, Iwan Mormolik samoczwart, Omelian Tarabai samowtor, Niczypor Starko sam. Waleryan Porai praebiter Mielnicki. Jan Paulin Ushynski archidiakon Łucki proboszcz mp.] Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Timoszus Artichowicz de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni *Etc. ut supra scribatur usque ad finem.*

Parafia Mielnicka.

Dwor Mielnicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter

veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit, eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Mielnicensi manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr spisania parafiey Mielnickiey. Dwor iego mosci pana starosty Mielnickiego. Jogo mosc pan Woiciech Emerik Mleczo, Mielnicki y Łosicki etc. starosta, ieymosc pani staroscina, ieymosc panna Katarzyna Roztworowska, pani Anna Jeszewska, panna Eufuzyna Placinska, panna Teresa Suska, panna Maryanna Czerniakowska, panna Elżbieta Rozbicka, Anna praczka, Maryna praczka. Sludzy: nobilis pan Paweł Kurowicki, pan Maciey Zakrzewski, pan Bazyli Suchodolski, pan Adam Kamiński, pan Paweł Zaszczynski pan Sebiestian . . . pan Paweł pan Jan Bocianski pokojowy, nobilis Woiciech Wyrzykowski chłopiec pokojowy, Adam Zubrzycki myśliwiec Andrzej, Kaczorowski chłopiec stołowy, Jan Prusinowski kozak, pan Sobestian Kierzkowicz pisarek, Adam Markuszewski kozak. Czeladz drobnieysza: Hans krawiec, Hans Michał kowal, Szymon Hołowezycki kucharz, Wawrzyniec Gada woznica, Kondrat Kalicki forys, Jacek woznica, Sitwin ogrodnik, Nestor Drewiński klucznik, Michał kucheik, Szymon Kierzkowicz pacholik, Jasko Sieklucki myśliwezyk, Maszczuk myśliwezyk, Thomasz Kornicki haiduk, Woiciech Kropiwnicki pachotek, Klimunt Korczewski haiduk. Folwarkowa czeladz: pan Alexander Pawłowicz pisarz, pani Anastazya Pawłowiczowa, Jan Pawłowicz, Hapa dziewczka, Terech parobek, Trochim parobek, Maciey piwowar, Konstantia piwowarka, Katarzyna dziewczka, Samson pastuch. Xiadz Walenty Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Kancellaria.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra-scriptum verae connotationis personarum in cancellaria commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Pan Theodor Wierzba regent kancelaryei Mielnickiey grodzkiey, pan Alexander Henkiel podpisek, parobek Timosz Osnowicz, Iwan Tokarowiec chlopiec, Justina kucharka. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Miasto Mielnik.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra-scriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in eodem oppido commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Jakub Ostrowski, żona Maryna, matka Elżbieta, Walenty Ostrowski, żona Katarzyna, syn Jakub, komornik Jan Ostrowski, Jan Zubkowicz krawiec, żona Maryna, brat Marcin, trzeci brat Grzegorz, parobek Jacko, dziewczka Eufruzyna, Jan Szkutnik, żona Joucha, brat żenin Stephan, drugi Jarosz, syn Iwan, dziewczka Chwedzia, Alexander Hackiewicz pisarz mieyscki, żona Nastazya, corka Jagnieszka, Janowa Gryglowa wdowa, corka Jagnieszka, komornica Maryna errabunda,

Olbrycht Hornacki, dziewczka Nastazya Wawrzyniec Czerkas, żona Jagnieszka, corka Maryanna. W szpitalu lozni—Thomasz Czerkasik, Paweł syn Jendrzeiow, siostra jego Zofia, Nastacha Osieianka, Chwesia. Testes de Mielnik: Jakub Ostrowski, Walenty Ostrowski. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Oppidani ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra-scriptum verae connotationis personarum rytus graeci in oppido Mielnik commanentium manu propria sui offerentis tum magnifici capitanei Mielnicensis atque Alexandri Pawłowicz [notarij] provincialis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Demian młynarz samopiat, Iwan Korman samowtor, Woronicha sama, Nikifor Miskowicz samotrzec, Iwan Maly samowtor, Seluesicha z małko samowtor, Seluech Rebko samowtor, Hawryło Kierkowicz sam, Panas Kierkowicz z bratem samowtor, Samanicha wdowa sama, Piotr Rankowicz samo owtor, Misko Malew . . . samotrzec, Iwan Syryca samowtor, Hanna Kratuszczanka sama, Omelian Maleszyk samowtor, Choma Stelmach samowtor, Sulibicha samopiat, Iwan Dziun samowtor, Chalimon Krupicz samowtor, Andrzej Katabunowicz samowtor, Iwan Kiszka sam, Buhreika wdowa, Philip Demidowicz z żoną, Theodor Kiewło samotrzec, Misko Rybko samotrzec, Jasko Ducia samowtor, Tymosz Ochrymik sam, Marcin Sarahai sam, Prokop Matysowicz samowtor, Misko Kosilo samowtor, Hryc kowal z małko samowtor, wozny samowtor, Stephan Noga samowtor, Jarmolina sama, Samoilo Siemienowicz samowtor,

Stephan Wierzba samopiat, Stephan Trocewicz samoczwart, Siemien Weliczko samotrzec, Mikolaj Szelun samowtor, Kuryło Kociubinski samowtor, Janusz Kuckowicz samowtor, Michalko Łukaszewicz samowtor, Jusko Wiszenka samowtor, Hryc Puszkar samopiat, Jan Borysowicz samopiat, Jarosz Dmitrowicz samowtor, Andrzej Siemienowicz samowtor, Matys Piecien samowtor, Jarosz Trocewicz samowtor, Marcin Kaczynski samowtor, Woiciech Kul samowtor, Marcin Lewicki samotrzec, Osip Olisieiewicz samowtor, Sokół sam, Jarosz Szkutnik sam, Troc Miskowicz samoczwart, Mikitowicz samopiat, Iwan Mantur samotrzec, Matfiowa wdowa samoczwart, Prut samowtor, Chahmon samoczwart Perebilo samoczwart, Artich Kulik samowtor, Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp.

Dwor Osłowski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in aula Osłowiensi commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, de tenore verborum, qui sequitur talis:

Pan Mikolai Wysokinski, Zofia Korzeniewska gospodyn. Pr. Valerianus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m.p.

Wies Osłowo.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum

infrascriptum verae connotationis personarum in villa Osłowo commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Poddani należące do dworu woitostwa Mielnickiego. Andrzej Kozorys z żoną, w tymże domu Stephan z żoną, komornik na ogrodzie dworskim, Jacko Korman z żoną, na ogrodzie dworskim, Trochim Korpacz z żoną na ogrodzie dworskim. Ci wszyscy na ogrodzie dworskim mieszkają Waleryan Porai praezbiter Mielnicki manu propria. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti et actis personaliter comparens laboriosus Andreas Kozorys de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Klepaczewo.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae commanentium in villa Klepaczewo manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali. Pan Jakub Ligieza, żona Raina, parobek Lech, pastuch Iwan, dziewczka Maruszka. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Subditi ritus graeci.

Ad officium capitaneale castrense Mielnicense actaque personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum

verae connotationis personarum ritus graeci in villa Klepaczewo commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jachim Rybok dworski samoczwart, u Filona Sołtysa troie, Hryc Sołtys samowtor, Troc Sołtys samoczwart, Olisieio-wa wdowa samotrzec, Iwan Ciesła samotrzec, Siemien Daciuk samoczwart, Jacko Daciuk samowtor, Marusza wdowa samotrzec, w teyże chałupie Jarmosz Miskiewicz samowtor, Zienobicia wdowa sama, Demian Kupczyk samowtor, Iwan Pacikowicz samotrzec, Andrzej Krolik samopiat, Muyseki samowtor, Hryc Miskiewicz samopiat, Maximicha sama, Szymczycki samopiat, Hawryliha wdowa sama, Chomianka dziewczka sama, Iwanicha wdowa samopiat, Siemienowa Patryszka sama, Potapowa Patryszka sama, Uximka Patryszanka sama, Matysicha wdowa samowtor, Traczycha sama, Iwan Rosolik samowtor. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionom in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Jacko Daciuk de eadem villa suprascripta inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Sierpielice.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Sierpielice commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Franciszek Ligieza, parobek Marcin, dziewczka Oximka, Marcin pastuch, Michał

Szwiec, żona Nastacha, Petruk, żona Hapa in eadem villa manet pan Januszewski z żoną. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Subditi ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum rytus graeci commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Stephan Jankowicz samotrzec, Marcin Jankowicz samotrzec, Piotr Waluk samotrzec Siemien Placiez samoczwart, Trszożanka sama, Siemien Zaleski samowtor, Gres Kamienski samoczwart, Szymko Bahniuk samowtor, Iwan Tymoszyk samotrzec, Jasko Petryk samotrzec, Paweł Siuchinik samotrzec, Paweł Czelei samoczwart, Troc Krutil samopiat, Andrzej Klimuk samotrzec, Stephan Makarewicz samowtor, Sieben Mazurek samoczwart, Michał Szwiec samowtor, Potap Czeley samotrzec, Siemien Swikło samowtor, Andrzej Wendra samowtor, Misko Mulik samoczwart, Iwan Tereszuk samotrzec, Hanna Chwedkowicz samowtor, Katarzyna Budczanka sama, Hrycowa Żukowa samowtor, Jackowa Żukowa samowtor, Stas Jekuszek sam. Waleryan Porai praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Simon Zaleski advocatus et Jasko Petrik de de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni Regni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

✓ Wies Borsuki.

Ad officium etc. ut supra scribatur etc. de tenore tali:

Sak Bartuik samoczwart, Kondrat Soltys samowtor, Mikołai Soltys samowtor, Miskowa Chomikowa wdowa samoczwart, Juchim Piawczyk samopiat, Andrey Koza-czyk samowtor, Wasko Baranik samotrzec, Jasiekowa wdowa samotrzec, Wasko Onu-szki samopiat, Iwan Pyrka samotrzec, Philipowa wdowa samowtor, Prokopianka dziewczka sama, Wasko Michnik samowtor, Stephanowni dziewczki dwie, Ikon Soltys samowtor, Andrzej Kotik samowtor, Szepelukowa wdowa sama, Jarmosz Prystupa samoczwart, Hryc Wowdiik samoszost, Demid Helkis samotrzec, Chwedor Sacik samoczwart, Chwedor Korman samoczwart, Zien krawiec samopiat, Iwan Micik samosiodm, Omelianowa wdowa sama, Pawel Koszko samoczwart, Demian Dudka samopiat, Iwan Szawariniek samotrzec, Iwan Juzik samotrzec, Wasko Czeszko samoczwart, Hryc Piczun samowtor, Chwedczycha wdowa samotrzec, Juchim Czeszko samopiat, Misko Dimczyk samotrzec, Misko Syczewicz sam, Chwedko Gollowski samotrzec, Nikon Łykus samoczwart, Kuzma Serafinik samoczwart, Stefan Woit samoczwart. Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparantes laboriosi Stephanus Michnik advocatus et Wasko Czeszko de curio de eadem inhaerendo etc. *ut supra usque ad finem scribatur.* Da wdowa samowtor, Iwan Firsiuk samopiat, Osip Kutfer samotrzec, Iwan Łykus sam, Hryc Łykus samowtor. *Ut supra Valerianus ut sequitur.*

✓ Wies Horoszkii.

Ad officium etc. *ut supra scribatur etc.* de tenore tali.

Hac Waskowiec samopiat, Tymosz Wołosik samotrzec, Siemienowa wdowa samopiat, Jasko Orehwicz samotrzec, Chalimon Waskowiec sam, Klim Andreiow samoszost, Chwedko Trynkibir samowtor, Walko Szoltys samopiat, Sehen Soltys samosiodm,

Makarowa wdowa samotrzec, Karpowa wdowa samotrzec, Trocowa wdowa samoczwart, Stephan Radkowiec samoczwart, Ostapkowa wdowa samoczwart, Prokop Bohdanik samotrzec, Matey Moisiik samopiat, Stephanowa wdowa sama, Pawel Kalitka samowtor, Tymosz Łochwinik y z szwagrami samoosin, Andzei Soroka samoczwart, Tymosz Daczewicz samopiat, Iwan Rudkowiec samopiat, Andrzej Cypel samowtor, Iwan Sehen samowtor, Grzesz Sokolik p. Chobowskiego samowtor, Wołosianki wdowy dwie, Natalia wdowa sama. Walerian Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparantes laboriosi Andreas Syroka advocatus et Jasko Orehwicz decurio de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni regni super veram comprobationem et conscriptionem personarum... *Etc. ut supra usque ad finem scribatur.*

✓ Folwark Holowezycki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reprodixit etc. *ut supra scribatur de tenore tali:*

Urzędnik Piotr Borsucki, Katarzyna Hackiewiczowa, Hawryło woznica z żoną Jadwigą, Jendrzei pastuch, Panas pastuch, Jan Krasowski karczmarz z żoną Regina, kucharka Maryna. *Zerczyce, Radziłowska, Moszczona. Borsuki że nicmaia w sobie żadnego katolika, tylko rus wszystko samiegomość pan starosta Mielnicki assekrował.* Jan Paulin Uzynski archidiacon Łucki p. m. mp. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

✓ Wies Holowezyce.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

leniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit etc. ut supra de tonore tali.

Jakub kowal samoczwart, Pawłowa Dziędulowa samoczwart, Woiciech Łycz samotrzec, Stas Bokacz samotrzec, Błażey Czerka samowtor, Jaskowa Czerczyna sama, Szymanicha wdowa samotrzec, Bartosz Nedilka samotrzec, Chwedor Pronck samoczwart, Łukian Nestoryk samowtor, Niezypor Piskun samoczwart, Kondrat Kobylka samowtor, Hryc Rabko samowtor, Marcinowa Pronikowa samoczwart, woitkowa Łowcowa samowtor, Mikita Sonik samotrzec, Łukian Paluszyk samoczwart, Iwan Suszczyk samoszost, Kaliszycha wdowa samotrzec, Łukianicha wdowa samotrzec, Matys Bebko samowtor, Prokop, Moizyn samowtor, Wasko Sycz samowtor, Hryc Sawczyk samowtor, Siemienowa Gruszczycha samowtor, Wowdia Somianka sama, Philip Piskunik samotrzec, Lewko Paluszczyk samowtor, Timosz Będnarz samotrzec, Tomaszowa Kowalicha samotrzec, Chwedor Soltys samowtor, Stecicha wdowa samoszost, Miskowa Pawłowa samowtor, Kondraticha wdowa samoczwart, Hawryło Soltys samowtor, Kopryan Soltys samotrzec, Kunica wdowa sama. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparentes laboriosi Mikita Sonik advocatus et Iwan Joszczyk decurio de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni. Etc. ut supra usque ad finem scribatur.

Wies Radziłowka.

Ad officium etc. ut supra scribatur de tenore tali.

Jacko Bilkowicz samotrzec, Iwan Balcko samowtor, Zofia wdowa sama, Timosz Somanko samopiat, Iwan Warilinezyn samowtor, Hryh Kadiuczek samowtor, Sac Balko samoczwart, Andrzej y Iwan Koprijaniki samodziwiat, Siemien Kopryjanik samotrzec, Chwedko Jowicz samocz-

wart, Jackowa Sokolowa samotrzec, Demid Soltys samopiat, Misko Kosada samopiat, Makar Ciesla samowtor, Pawluk Kuckowicz samotrzec, Parfen Kuckowicz samoczwart, Andreiowa wdowa samoczwart, Andrei Suprunowicz samowtor, Hryc Suprunowicz samopiat, Chwedko Artiszyk samoszost, Misko Zdun samopiat, Omelian Szepelik samotrzec. Walerian Poray praezbiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Sac Balko advocatus et Andreas Kopryjanik decurio de eadem villa suprascripta. Etc. ut supra usque ad finem scribatur.

Wies Moszczona.

Ad officium etc. ut supra. etc. de tenore tali.

Kuzmicha wdowa samowtor, Wawryn Szawluk samotrzec, Łukian Szawluk samotrzec, Lewon Prokopik samotrzec, Dawyd Menkowicz samoszost, Stas Czybys samopiat, Martin Bilko samotrzec, Ihnat Podkowa samoczwart, Stephan Denisik samoczwart, Harasim Miskowicz samopiat, Trochim Szuba samotrzec, Demid Hrib samowtor, Hryc Kucik samoszost, Misko wdowa samowtor, Stephan Waskowicz samowtor, Wasko Borzikowicz samoczwart, Łukian Lewonowicz sam, Paweł Bohdanowicz samoczwart, Jarosz Soltys samopiat, Paweł Soltys samotrzec, Maxim Korpacz samotrzec, Timoszowa wdowa samotrzec, Wasko Koszelko samotrzec, Sidor Chwedunowicz samotrzec, Dac Chwedunowicz samopiat, Jarmosz Sycz samotrzec, Hawryło Kosada samopiat, Timosz Buba z ciesciem samopiat, Stephan Chwedunowicz samoczwart, Hryc Dyrda samowtor, Kornilo Leufunowicz samowtor, Prokopicha sama. Walerian Poray praezbiter Mielnicensis m. p. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Gregorius Lachowicz advocatus

de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Młynarze Moszczęskie.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali.

Andrzej Kudelicz samoczwart, Hryc Obelkowicz samotrzec, Demian Syryczyk samotrzec, Paweł Makowiec samoczwart, Iwan Osipowicz samopiat, Marcinowa Stankowicz samotrzec, Roman Stankowicz samowtor, Matysowa wdowa samotrzec, Osip Kudelicz samopiat, Iwan Łobczyk samowtor, Tymosz Chwedunowicz samotrzec, Iwan Łayczyk samoczwart, Pawłowa Usowicz samowtor, Demianowa Kudelicz sama, Chwedko Morhalik samowtor, Misko Morhalik samowtor, Ilko Homot samoczwart, Iwan Matysik samoczwart, Anton Matysik samoczwart, Jarosz Kuzmierz samopiat, Philon Pawłowicz samopiat, Chwedor Pawłowicz samoczwart, Anton Oxiutycz samopiat, Semen Oxiutycz samoczwart, Hryc Oxiutycz Oxiutycz samoszost, Andrzej Oxiutycz samowtor, Moisa Oxiutycz samopiat, Michałicha wdowa sama, Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Stephanus Chwiedunowicz de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni Regni. *Etc. ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Żerezyce.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali:

Kuzma młynarz samoszost, Prokop Kuchta samotrzec, Jakim Kruhlik samotrzec, Chwedorowa Woronkowiczowa z Paszkiem samowtor, Hryc Koszczyc samowtor, Petruk Kaliszewicz samotrzec, Maxim Kaliszewicz samotrzec, Sak Nędbalo samosiódni, Szymon Woronko sa-

mowtor, Kuzma Malesza samowtor, Tymosz Herod samowtor, Krat Liwnewicz samowtor, Kądrat Koszolo samowtor, Charota Bondarczanka sama, Nicypor Węglarz samoszost, Iwan Trepaczuk samotrzec, Tymosz Wolszka samopiat, Iwan Żuk samotrzec, Jakim Koszma samopiat, Iwan Popowicz samoczwart, Kucko piwowar samowtor, Wasko Łaszczyk samopiat, Wasil Kotko z siostrą samowtor, Paweł Chirmasiuk samotrzec, Chomicha wdowa samotrzec, Radko Chrimanowicz samoczwart, Kuzmicha Kotkowicz sama, Kuzmicha wdowa samowtor, Omelian Borysik samopiat, Maryna Krypianka z siostrą samowtor, Omelian woit samoszost, Iwanicha Boiarka samowtor, Jakim Diak samowtor, Michał Ihnatiuk samotrzec, Karp Boiarczuk samowtor, Krys Soltys samowtor, Tymosz Kowal samoszost, Hrycowa Koczankowa samowtor, Ihnat Kufel samotrzec, Łukian Stelmach samowtor, Iwan Lidicz samotrzec, Wawodicha wdowa samotrzec, Bartosz Lidicz samotrzec, Iliasz Lidicz z bratem Parfinem samotrzec, Hapa Kuzlanka sama, Hryc Olichwirowicz samotrzec, Iwan Naucik samotrzec. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki m. p. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Omelian Boiarczuk advocatus et Jachim Kruhlicz decurio de eadem villa inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

✓ Wies Zalesie.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali:

Chwedorowa Remisowa wdowa samowtor, Hryc Kiktiuk Jacko Jachimowicz samoczwart, Miniowa wdowa samoczwart, Oxiula Piszko samotrzec, Wasko Koiket samoosm. Hryc Zubko samopiat, Andrzej Chomikowicz samoczwart, Iwaszko Kuska samowtor, Walko Szwiec samoosm, Makar Protasowicz samoczwart, Jachim Piawczenia samowtor, Andrzej

Kurek samowtor, Roman Makarewicz samoszost, Sonia wdowa samowtor, Iwan Kurek osob ma dwie u siebie, Chwedlor Kurko sam ieden mieszka, Sidor Kupraszewicz samowtor mieszka, Kuzma Kuszniierz sam ieden mieszka, Panaska Radkuwna z sestro samowtor mieszkaia, Hapa Protasowa wdowa sama iedna mieszka, Hapa Maleszanka sama iedna mieszka, Lewon Kuszniirik sam ieden mieszka, Jacko Kurupta sam ieden mieszka. Woiciech Emerik Mleczo starosta Mielnicki, Łosieki ect. Waleryan Poray praezbiter. Mielnicki mp. Alexander Pawłowicz podstarosci prowentowy mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Wasko Kikot de eadem villa suprascripta inherendo constitutioni Regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa Zalesie commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis capitanealis castrensis Mielnicensis flexis genibus ad imaginem Crucifixi comprobavit Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Klimczyce.

Aula Illustrissimae ac generosae viduae Helena Wodynska castellanidae Podlachiae:

Ipsa Illustrissima ac generosa Helena Wodynska castellanida Podlachiae, filius eiusdem generosus Joannes Wodynski, consanguinea eiusdem generosi virgo Helena Constantia Łubinska. Familia eiusdem: Nobilis Georgius Jarniczki, famulus puer ad servitia Illustrissimae nobilis Franciscus Czarnecki, alter famulus nobilis Bartholomaeus Markowski, laboriosus Mathias Łogoszowy, famulus generosi Jarnicki Nicolaus Kawasz, Albertus laboriosus tkacz, coadiutor eiusdem textoris etiam nomine Albertus, laboriosus cocus, 2-dus Joannes laboriosus cocus, eorundem coadiutor laboriosus Martinus kuchcik, laboriosus Nicolaus pistor, 2-dus laboriosus

Thomas coadiutor, laboriosus Martinus gumienny, laboriosus Nicolaus pastor pecudum, 2-dus pastor Laurentius, laboriosus kowal, laboriosus Stephanus advena modernus appellatus cognomine Smolarz, laboriosus Simon. Sartoris familia sexus feminei: samula provecta aetate nobilis vidua Cristina Mezenska ad servitia Illustrissimae, nobilis virgo Anna Hornowska, 2-da samula virgo Regina Kociszewska virginis monialis ordinis sancti Benedicti virgo Catherina szwaczka, laboriosa vidua Anna pracza, 2-da virgo etiam nomine Anna pracza, laboriosa vidua Anna przałka, laboriosa virgo Marina rykunia, laboriosa virgo ad servitia. Sequuntur subditi. Laboriosus Stanislaus przewoznik cum uxore Marina, in domo eadem manet laboriosus Sebastianus Jartiniak cum uxore Catherina, 2-dus laboriosus Joannes Kulchawy cum uxore Anna, soror eiusdem Catherina adulta, 3-tia laboriosa vidua Theodora woitowa, in domo eadem manet Bartholomaeus sadowniczy cum uxore Marina, filius eiusdem viduae laboriosus Albertus Puchalski cum uxore Lucia, 4-tus laboriosus Joannes Zybura owczarnik cum uxore Anna sine agricultura, in domo eadem manet vidua Anna victum manibus elaborando, 5-tus laboriosus Joannes Szaropata lesnik cum uxore Marina, in domo eadem manet laboriosus Martinus Tyszek cum uxore Wowda, 6-tus laboriosus Georgius skrzypek cum uxore Zophia, parens ipsius uxoris Anna vidua Kowalowa, filia eiusdem Helena adulta, 7-mus laboriosus Gregorius Onaczuk cum uxore Anna, parens eiusdem senex vidua nomine Hedvigis, 8-va laboriosa vidua Marina Paszkowa, filia eius Marina victum elaborant, nonus laboriosus Simon szkutnik Łaszuk cum uxore Catherina, decimus laboriosus Mathias Wanucik cum uxore Marina sine agricultura.

Molitores. Laboriosa vidua senex Simonicha, filius eiusdem maior molitor, laboriosus Stanislaus, frater eiusdem An-

Andreas Simonik, 2-dus frater Paulus Simonik, 3-tius Bartholomaeus Simonik—hi solum horeos elaborant, 2-dus molitor laboriosus Andreas Barthoszyk cum uxore nobili Zophia Buratynska de Sarnaki, frater eiusdem molitoris nomine Martinus, 2-dus nomine Laurentius, 3-tius nomine Joannes. Ad hanc connotationem huius villae Klimczyce omnium et singulorum utriusque sexus existentium cmetonum pro subsidio de aula Illustrissimae in absentia illius accepi mecum laboriosum Joannem Szaropata lesnik et sic concludendo ego Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Stephanus advocatus de villa Lipno et Joannes Szarapata lesnik de villa Klimczyce inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri supra inserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Litewniki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Mathias Ambrozik et Iwan Paczenka subditi illustrissimi et reverendissimi in Christo patris Nicolai in Prażmow Prażmowski Episcopi Luccoriensis supremi regni Poloniae cancellarii obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infra scriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Litewniki commanentium, per religiosum Paulum Sosnowski ecclesiae rithus graeci Ostromecensis presbiterum conscriptum et subscriptum manu eiusdem presbiteris tum generosi Mathiae Troianowski vicepraefectri, itidem subscriptum ad inducen-

dum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Regestr ze wsi Litewnik. Janiczko Torsia gospodarz, żona y dziewczka osob trzy, Mathias gospodarz, żona, syn z żoną y drugi syn osob pięć. woyt gospodarz, żona y syn osob trzy, Fersanik gospodarz, żona, syn y corka № 4, Timosziha wdowa, zięć z żoną y syn № 4, Martin Szelwa gospodarz żona, parobek y dziewczka № 4, Zych Iwan, żona syn y corka № 4, Hrybko z żoną y corką № 3, Ihnat Niemacha; żona, matka y brat № 4, Radko Kowal, żona y parobek № 3, Sidor Kowal, żona y syn № 3, Philip, brat y siostra № 3, Fiedor kowal, żona y corka № 3, Iwan Puczenka, zięć z żoną, syn y dziewczka № 5, Stephan, żona, zięć z żoną № 4, Iwan z żoną № 2, Martin Szstało z żoną № 2, Marcin Kuroczka, siostr dwie № 3, Iwan Kuroczka z żoną № 2, Iwan Baczko z żoną № 2, Sak z żoną № 2, Hriskorianik komornik y żona № 2, Iwaszko komornik, żona y syn № 3, Petruczycha komornica y z corką № 2, Dmitrowa wdowa komornica sama jedna, Oxiufa komor. z żoną № 2, Wiercia Ichanka komornica sama jedna, Prokop Trocik komornik z siostrą № 2, Polaszicha komornica, Petraczycha komornica wdowa y syn № 2, Matyicha komornica, Romanicha komornica, Łukilian komornik z żoną № 2, Iwaszenka komornica Dmitr komornik z żoną, Kuka Wasko komornik z żoną, Puczka komornik, Kondrat Semunik komornik y corka № 2, Smoliyko Roman komornik z żoną, Schymicha komornica, Dorosz komornik, żona, syn z żoną № 4, Pokotylicha komornica sama jedna. Paweł Sosnowski praezbiter cerkwi Ostromeckiey, Maciey Troianowski podstarosci Litewniczki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes suprascripti offerentes inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et

fidelem connotationem registri supra inserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Walim.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Hryc Wasink subditus illustrissimi et reverendissimi in Christo patris Nicolai in Prażmow Prażmowski, episcopi Luceoriensis, supremi regni Poloniae cancellarii obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Walim existentium, per sacrificum prezbiterum ecclesiae ritus graeci Kornicensis conscriptum et subscriptum, ad inducendum et ingrossandum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de serie verborum tali:

Reiestr ze wsi Walim. 1-mus Omelian y żona, Anton z żoną, Kuzma z żoną, Daniło z żoną, Waseczuk z żoną y syn, Jarczyk z żoną, Simon Olesinik. Riman Borzik. Stephan Mankowski prezbiter Kornicki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens suprascriptus offerens super veram et fidelem connotationem registri supra ingrossati iuramentum corporale ad imaginem Crucifixi in facie officij eiusdem exequutus est Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Litewnicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis etc. ut supra scribitur de tenore tali:

Factor tego dworu pan Maciej Trojanowski, pani Anna żona iego, dziewczka Nastazya. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Villa Litewniki.

Ad officium capitaneale actaque castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valerianus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in eadem villa commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Jakub Szwedyk, żona Maryanna, syn Maciej, corek dwie Maryanna y Maryna. Pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Villa Horodniki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Horodniki commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Wies Horodniki. Maciej Cieczuk, drugi brat Woiciech, trzeci Walenty, czwarty Jan, matka Pasia, siostra ich Maryna, Antoni Kulesz, żona iego Pryska, Marcin Kulesz, żona Zofia, corka Maryna, Marcin Sapryczyk, żona Chwedia, Maryna Bolkunianka komornica. Valentinus Krasnodeb-

ski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Villa Bonino.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Bonino commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Piotr Jastrab, żona Uliana, Paweł zięć iego z żoną Anną, parobek Jędrzey y dziewczka, Jan Koweska z żoną Maryną, Grzegorz Smak z żoną Maryną, brat iego Mikołaj, matka tychże Maryna, Gzregorz Podauliczek, żona Oxinia, brat Maciey z żoną Maryną, parobek Ulas, Maryna wdowa, Tomkowa Wawrynikowa, Marcin Huczko, żona Maryna, corka Nastasia, Maciey Szaleik z żoną, Maciey Kozieik z matką, parobek, Netychor Soloneczuk, siostry Zofia, druga Katarzyna, Jakub Naydyk z żoną Maryną, Jan Szalcik z żoną, Stanisław z żoną Jadwigą. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparentes laboriosi Mathias Cieczuk de villa Horodniki et Gregorius Podduliczek de villa eadem suprascripta Bonino inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in supradictis villis commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis ad imaginem Crucifixis flexis genibus comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

✓ Dwor Mierzwicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Mierzvicensi magnifici pallatini podlachiae commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta capitanealia praesentia castrensia Mielnicensia, de tenore tali:

Urzędnik tego dworu pan Paweł Nurzynski, gumienny Wasilewski, gospodyni Happa, parobki: Gmiter, Tymosz, Wasko, Piotr, winnik Jan, corka iego Katarzyna, Woiciechowa myśliwcowa. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

✓ Wies Mierzwice.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa eadem Mierzwice commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Olexa Swiatucha samotrzec, Samoilo-wa wdowa sama, Jacko Lesnik samopiat, Hryc woznik samoczwart, Osip Szoltys samotrzec, Troc Woitik samotrzec, Omelian Szoltys z bratem samodziesiat, Miecianka samowtor, Troc Kunaszyk samopiat, Firsicha wdowa samoczwart, Pawlicha wdowa z siostrą samopiat, Jakubowa samowtor, Ostap Pawlik samopiat, Dmitr Pawlik samopiat, Olsiey Samocik samoczwart, Iwan Dudiak samopiat, Tymosz Suprunik

samoczwart, Hryc Woitik samopiąt, Oxiuta Maximik samoczwart, Wasko Szkutnik samoszost, Roman młynarz samopiąt, Jaskowa kucharzowa samowtor, Chwedko Sienczyk samowtor, Iwan Sienczyk samotrzec, Semin Sienczyk samotrzec, Moisa Piskun samoszost, Andrzej Szwiec samotrzec, Iwan Horbacz samowtor, Denis kowal samoczwart. Pr. Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Ostap Paulik et Iwan Sienczuk de eadem villa Mierzvice inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Dwor Kozieradzki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens perillustis et admodum reverendus Joannes Paulinus Uszynski archidiaconus Luceoriensis praepositus Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Kozieradiensi commanentium manu sui offerentis subscriptum tum generosi Mathiae Jaroehowski administratoris bonorum Kozieradiensium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur talis:

Dwor Kozieradzki. Urzennik y dozorec Kozioradzkich maiętnosci pan Maciey Jaroehowski, żona pani Zophia Jeżewska, corka Katarzyna, Joanna y Anna, czeladnik Prusinowski. Jan Paulin Uszynski archidiacon Łucki proboszcz Mielnicki mp. Maciey Jaroehowski urzennik y dozorec maiętnosci Kozioradzkich mp.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1661—1664 годы, № 10945, л. 450 об.—454—561.

I.

УКАЗАТЕЛЬ ЛИЧНЫХ ИМЕНЪ.

А.

Агриппа Венцзавъ, писарь короля 337.
Александровичъ, Юрій, князь 26.
Александръ, вел. кн. лит. 10, 11, 17.
Александръ, митрополитъ 1, 2.
Алексей, снѣд. Никольской церкви въ с. Порудоминѣ, 30.
Алдовскій, Георгій, пресвитеръ Свѣтлицкой ц. 390.
Андреевичъ, Давидъ, дѣлконъ, базил., 249.
Антоневичъ, Фодоръ, снѣд. Остринской Спаской ц. 52.
Артемовичъ, Богданъ, возный Новогр. ц. 206.
Арсеній (Арсеной) владыка Туровскій и Пинскій 13, 14, 15.

Б.

Балезицкій—Мокосѣй Іосифъ, епископъ унѣтскій Владимирскій 281—283, 299, 342, 346, 349.
Балубанъ, Діонисій, мѣрт. Киев., Галицк. и всея Руси, экзархъ Константинопольскій, администраторъ епископствъ Луцкой и Острожской, архимандритъ Почерскій 399, 460.
Баньковскій Александръ шляхт. Мелън. ц. 349.
— Янъ Игнатій, подкоморій Галицкій, секретарь в. к. м. 396.
Бантиста Іоаннъ изъ Рубоа, настоятель Яновскій и Брестскій, секретарь в. к. м., псаломъ Мельницкій, 371, 372.
Барановичъ Николай, священникъ Мотыльскій 359.
Баумъ Данилъ мѣщ. Дрогич. Ж. с. Варвара урожд. Межовская 322.
Бейде Феликсъ, писарь земск. Мельницк. с. 338, 378.
Бембиновскій Ерошмъ, подстароста Бѣльскій 308.

Бенедиктъ, Андрей, архимандритъ Кобринскій, Виленскій, Новоградскій и Брестскій оффиціаль 36.
Бинялевскій Янъ, подстароста Брестскій 5.
Бержанскій Іосифъ, мовачъ, вѣстаторъ провинціаль-ный 405.
Берняцкій Валентинъ, двор. Мелън. 197.
— Казимиръ братъ его Казимиръ двор. 407.
— Казимиръ поплъ Наройской церкви, сытъ в. Геронимъ Поппкъ 383, 384.
— Теодоръ, парохъ Поблиньской церкви 60.
— Христофоръ, дворянинъ, сытъ его Мартинъ 284.
Биланскій Яковъ, двор. 478.
Блохъ, Доминикъ, завѣд. Дрогич. маг. 67, 69.
Бладовскій, Каспоръ, бурмистръ Бѣльскій 346, 349.
Бобриневъ Іосифъ, прав. влд. Мстиславскій 230.
Бобринъ Стоцко, лавникъ Дрогич. 43, 44.
Богосветиновичъ, Богунъ маршалокъ и писарь кор. 7.
Богозольскій Луканъ, протополъ унѣт. Бѣльскій 342, 346, 347, 349.
Бонинъ Павелъ, секретарь в. к. м. 516, 517.
Бонатынъ, Лебѣа, чащникъ (ріпсегла) 11.
Бонистыгъ-Носарецкій, Михаилъ, маршалокъ, 11.
Бона, вел. княгиня Литовская и королева Польская 36.
Боратинскій, Бартоломей, лавникъ Дрогичинскій 67, 68.
Боримировскій, Іосифъ Адамъ, предс. зем. Лядск. с. 53.
Борисовичъ, Стефанъ писарь, доходовъ г. Лосицы 412, 414.
Борноу и Глѣбъ, князья 373.
Бориховскій Іаковъ, в. ж. Марія 27.
— Іоаннъ вожорникъ Дрогич. зам. с. 389.
Брестскій Адамъ, стольникъ и подстароста Пинскій 363.
Бржезницкій Альбертъ, войтъ Дрогич. маг. 57.

Брештовский, Константинъ Казимиръ, секретарь в. к. л.,
капоникъ Вилонский, пробошъ Троицкй 249.
Бруханский Валеріанъ, судья грод. Саоним. с. 239.
Брухановскій Стефанъ, подоудокъ зем. Слонимскій 16, 25.
Бубаловичъ Ависентій, парохъ Нобольскій 51.
Бутрабій Иванъ, намѣстникъ Слуцкй 58.
Будилевичъ Василій, пробошъ, коадьюторъ Позоведкой
церкви 28.
— Николай, кс. пресв. Щобринской ц. 24.
Бурабъ Адамъ, зем. 364.
Булай Сильвестръ, свщ. намѣстникъ Вилонскихъ мона-
стырей 285, 288.
Бужакъ Доминикъ, двор. 16, 25.
— Константинъ зем. 25.
— Николай Доминикъ, подоудокъ 390.
Бурба Андрей, двор. 220, 221.
Бурдаловичъ Лаврентій, лави. Дрогич. маг. 48.
Бусловскій Павелъ, мѣрникъ в. в. м. 254.
Бутинловскій Янъ, митрон. слуга 28.
Бутновскій Александръ, подстароста и судья грод. Пинскй
14, 68, 337.
Буховскій Мартинъ Александръ, подоудокъ зем. Брест. 62.
Буриневскій Геннадій, протопопъ Кобринскій 28.
Буальскій Викентій, зем. Дрогич. п., его сыновья Стани-
славъ и Янушъ 324, 325.
Быстрицкй Ома, двор. 356.
Бѣловичъ Самуэль зем. Вилон. п., ж. о. Анна ур. Ста-
ведкая 283.
Бѣлинскій Андрей Казимиръ, настоятель Межирѣцк. кост.
482, 485, 495.
Блабренскій Григорій, секретарь в. к. м. 379, 382.
Блосеръ Казимиръ, маршалокъ Унитскй 378.

В.

Валеріанъ, писарь в. к. м. 42.
Валицкй Антоній, писарь зем. Минск. п. 58.
Вантъ Мартинъ, коморникъ зем. Дрогич. с. 44, 45.
Ваньковичъ Матеушъ, судья зем. Минск. с. 48, 208.
Варлаамъ (Варлаамъ), Епископъ Туровскй и Пинскй
14, 15.
Варшавскй, ятъ Варшавъ Адамъ, подкоморій Мельниц-
кй 481.
Василій, священникъ Нобольской Никольской ц. 51.
Васіанъ, архимандритъ Кобринскаго Слонскаго мона-
стыря 36, 37.
Васоскй Кипріанъ, двор. 361.
Васильовичъ Тополь, писарь 22.
Вачевскій Янъ, секретарь в. к. м. войтъ Поматскй 193.
Вашинскй Іоаннъ, священникъ Междурѣчскй 500, 501,
502, 503.
Вашъ Мартинъ, коморникъ Дрогич. зем. с. 38.
Вендрохевскій Янъ, ксандръ, плебанъ Дрисляцкй 20.
Венцлавъ, ксандръ, плебанъ Брацлавскй 17—19.
Вермба (Вержбицкй) Димитрій, провиторъ Гноиненской
ц., сынъ его свщ. Іоаннъ, дочь—Анастасія замуж.
за солтысомъ Андреемъ Кузачей 251, 357, 360, 370,
383, 397, 398, 406, 524.

Вержбицкй Иванъ, провиторъ Савичской церкви 284.
Вермба (Вержбицкй) Іоаннъ, свщ. Святничской ц. в. ж.
Полонія Толятницкая 401, 406, 519, 520.
— Никифоръ, священникъ Воскресенской церкви, въ
г. Мольникъ 358, 362, 363.
— Пимень, монахъ Дрогич. мон. 384.
— Стефанъ, проконсулъ Мельницкй 371, 372.
— Трохимъ, свщ. Гноиненской ц., ж. о. Теодора По-
дницкая 193.
— Яцко, священникъ Серочинской церкви Обрѣтенія
Св. Креста 320.
— Теодоръ, регентъ Мольницкой грод. 526.
Вержбицкй Мартинъ, пробошъ Кобринскй 254, 255.
Вержбицкй Павелъ, провиторъ Междурѣчскй 496, 497, 498.
Вержбовскій Стефанъ, провиторъ Докудовскй 377.
Верига Ермола (Еронимъ) свщ. Черезирскй 227.
— Петръ Васильевичъ, зем. 227.
Вершницкй Симонъ, возный моравный 282, 290.
Веселовскій Кристофъ Петровичъ, маршалокъ надворный
к. в. м., тивунъ вилонскй, эконоомъ гродисонскй
218, 219.
Вижъ Яковъ, лави. Дрог. маг. 38.
Вильканецъ, регентъ земск. Лидскй 53.
Виларъ Филиппъ, пробошъ Троицкй, референдарій и писарь
в. к. л. 249.
Виницкй Антоній, епископъ Перемышльскй и Самбор-
скй 400.
Вировскій Павелъ, владѣлецъ им. Вирова; его дочери: 1)
Авдотья замуж. за Гришкою Данил. Козинскимъ
и 2) Марья замуж. за Яковомъ Бориховскимъ.
— Серафимъ 47.
Вирозанбскй Станиславъ, комори. Мельницкй 32, 33.
Витковскй, Іоаннъ, плебанъ Мельницкй 191.
Витосъ, князь 14, 15, 17.
Вишинецкй, кн. Николай Семеновичъ, староста Лудкй о.
ж. Анна ур. Нарушовичъ 7, 9.
Владиславъ IV, в. к. лит. и кор. польскй 245, 250, 296,
335, 336, 341, 342, 349, 351, 353, 354, 359, 373.
Влодень, Іоаннъ, подстароста Междурѣчскй 485, 491, 493,
494, 496, 499, 507.
Водзинскй Маркъ Староста Дрогичинскй 342.
Водзинская Елена, каптелянка Подлятская, сынъ, ея
Іоаннъ 443, 532.
Воеводскй Вартоломей возный Мельницкй 32.
Война. Андрей крапчій в. к. л. 202.
— Вартоломей, подстар. Дрогич. 69.
— Казимиръ, писарь Пинск. зем. с. 310, 311.
— Лаврентъ, подскарбій дворный, писарь в. к. л., ста-
роста Пинскй 10.
Войшиловичъ Адамъ, судья зем. Новгр. в. 245.
Войтковскй, Альбертъ влхтичъ Мельн. п. 371.
Войшиаръ, Григорій судья Минск. зем. ж. о. Марьяна,
дѣти ихъ Кристофъ и Юрій 220.
Возгирдъ-Поклонскй Петръ, скарбникъ и писарь Пин-
скй 344.
Волинскй, Лука, двор. 289, 354.
Воля, Матѣй, коморникъ Новогр. 22.

Волосенко, Ярошъ гоним. староста Жинудской земл. типъ Гондынский староста Шавольский, Унитский. Кобринский, 253, 254.

Володковичъ, Григорій писарь, 365, 390.

— Мартинъ Казимиръ, Городничій в подстароста Минский 220, 227.

— Марціанъ, судья и депутатъ вѣтоб. воон. 334

— Тадеушъ судья зем. Мин. 48.

— Янъ, судья, 390.

Волжанъ, Григорій маршалокъ староста Слонимскій 60.

— Евстафій (Остафій) писарь Валонскій канцлеръ в. к. з. староста Берестейскій и Кобринскій подскарбій земск. 23, 29, 64.

— Евстафій, бискупъ Валонскій 227.

— Криштофъ Казимиръ, писарь земск. Слонимскій 16, 25.

— Марціанъ, писарь трибунала 334.

Волосъ, снѣш. Прохевской ц. 194, 317.

Волчиновичъ, Александръ, священникъ, 336, 337.

— Николай, священникъ Выгоновской ц. Пинск. и сыновья его Петръ и Лукашъ 336, 337.

— Митрофанъ Абрамовичъ изъ евреевъ 335, 336, 337.

Вольскій, Николай, каштелянъ Сандомирскій, староста Сандомирскій, Лясковскій, Вишневскій и Домевскій, ляхминистръ королевскій 36.

— Фелицианъ, войсковичъ Новогрудскій 244

Вороновичъ Петръ, двор. 292

Воротыскіе, бояре 63.

Выгоновскій Симонъ подписокъ Дрогич. 33.

Вычавковскій—Загробикъ Якубъ двор. Мольн. п., ж. в. Марьяна 417.

Вырозомоній Адамъ двор. 477.

Вышинскій Андрей двор. 372.

Вѣщицкій Кароль, подстолий и подстароста грод. Врост. 24.

Г.

Габала Глѣбъ 30.

Габала Матвій 30.

Гавриликъ Романъ, возный Дрогичинскаго пов. 353.

Гавоскій, Годуинъ, настоятель Минск.-Духов. бѣзл. мон. 23, 369.

Галенцій Варфоломей, vicoadvocatъ Дрогич. 35.

— Варволомей войтъ Дрогич. маг. 35, 47.

— Станиславъ конорникъ Дрогич. с. 32, 31, 35, 38, 39.

Гамяскій, Петръ, стольникъ и депутатъ Оршацкаго повѣта 334.

Галенскій Матвій судья 38.

Галенковскій Матвій судья зем. Дрогичинскій 30, 32, 33, 34, 39, 40, 44, 45, 46.

Гарабурда Михаилъ, зем. 16, 25.

Гарасимовичъ, Іоаннъ деканъ Дрогичинскій, пресвитеръ Бранскій 282, 283, 294, 295, 303, 481.

Гемичевъ, Стефанъ, секретарь в. к. н. 400.

Гемичевъ Іоаннъ пресвитеръ Жинкой ц. 189.

Гемчикъ—Духовичъ Венедиктъ зем. Новогр судья 22.

Гемчикъ, Василій, райца Брестск. 197.

Гемшольцъ (Кашталъ) Ольбрихтъ, маршалокъ в. к. л. 12, 21.

Гедройтъ Арнульфъ, войскій Пинскій 310, 344

— (Гедройтъ) Иванъ, священникъ Гудовицкой ц. 218, 219, 220, 243.

Гемикъ, Мартинъ Михаилъ, двор. 478.

Гецевичъ Бонифацій, монахъ Дрогич. мон. 404, 405.

Гемидъ Якубъ 344

Гемча, Николай двор. 477.

Геминтъ священ. Боковенской ц. 319.

Гемидъ, Стефанъ, писарь триб. в. к. з. 10.

Гемичъ Самба, бурмистръ старой рады г. Вѣльска 282.

Гемичъ Иванъ, мѣщ. г. Дрогичина 38.

Гемикій, князь Іосифъ, 200.

Гемскій, князь Михаилъ маршалокъ 12.

Гембевичъ Юрій, писарь Смоленскій 15.

Гемуръ, Христофоръ, проконсулъ Докудовскій 377.

Гемель—Ильковичъ Иванъ, двор. 32, 34.

Гембскій, Флоръ, подсудокъ Пинск. зем. с. 310.

Гемиховскій Симонъ, лавникъ Дрогичинскій 316.

Гемодовскій, Александръ, снѣш. Свѣтлицкой ц. Дрогич. п. 335, 351, 353, 354.

Гемелицкій Лукашъ, снѣш. Момуховскій и Геминскій 386, 387, 388.

Гемоничъ, Тимофей, священникъ Лешинскій 26.

Гемегладъ, Ома, двор. 248, 249.

Гембикъ, Іосифъ, снѣш. Дрогичинскій 379.

Гемодовскій Казимиръ, зем. Вильком. пов., ж. в. ур. Ставоцкая по 1-у мужу Бѣловичъ 285, 286.

Гемодовскій, Симонъ, писарь зем. Вилькова. 198.

Гемиховскій, Симонъ возн. Дрогич. 322.

Гемонскій Іоаннъ, снѣш. Михайловской ц. ж. в. Городкѣ, Дрогич. п. 321, 325.

Геминскій Флоріанъ, архіеп. Полоцкій митроп. ум. цер. 238, 242.

Геминскій, Максимиліанъ, пресвитеръ Городицкой ц., деканъ Мольницкій 375.

Геминскій—Немира, староста Мольницкій 12.

Геморій (Іліа Феодоръ) (протопопъ) снѣш. Лозовской ц. ж. в. Татьяна 30, 32, 33, 38, 39.

Геморьевичъ Богданъ, державца Гориславскій 24.

Геминевичъ, Кирило, шляхт. Мольн. п. 349.

Геминскій, Лаврентій, снѣш. 248.

Гемича—Кирдей. Мнѣ судья зем. Пинскій 314, 323, 339.

Гемонскій, Андрей, двор. 295.

Гемонъ Григорій Исаевичъ, ключникъ Виленскій 23, 24.

— Елисей монахъ Дрогич. п. 405.

Гемъ Лаврентій, войтъ Дрогичинскій 367.

— Ламбортъ войтъ Дрогич. маг. 316, 361, 346.

— Мечиславъ, войтъ Дрогичинскій 393.

Гемановичъ Теофиля монахъ Дрогич. мон. 405.

Гемевскій, Игнатій, регентъ земскій Брест. п. 253, 254.

Гемевъ, писарь земскій Луцкій 290.

Геминскій, Іосифъ, бурмистръ Междуречскій 305.

Геминъ, Филиппъ, секретарь в. к. н. 352.

Гемтъ—Загорскій Юрій, зем. Новгр. п., ж. в. Екатерина Бѣсовская 346.

Д.

Давидъ, протопопъ Пречистонскій въ г. Мольникъ в. см-новья: Парфенъ, Мишко, в. племянники: Иванъ и Лукашъ Марковичи 61.

Данило Фезицанъ, писарь и судья Новогр. зем. с. 206, 245.

Даниловичъ, изъ Тончина, Софін, жена подскарбія вил. кн. лит. старост. Дрогобицкая, Ратынская и Блонская 377, 384, 385.

Даносевичъ Григорій, протопопъ 45.

Дмитрій, священникъ Аниской Михайловской церкви 40, 44.
— священникъ Жидкой ц. 190.

Дмишевичъ Волошъ (Voloшъ) священникъ въ Лавовъ 41, 45.

Досиглае Бенедиктъ, войтъ Ничской волости 277, 278, 279.

Досиглае-Завиша Янъ поминать 249.

Досойна Станиславъ Андреевичъ, староста Друйскаго и Пинскаго 52, 62.

Донудаскій, Захарія, свящ. Жиробицкой ц. Мельн. п. ж. в. Люба, урожд. Токаревская, ихъ сынъ Александръ 345, 346.

Долматовичъ Богданъ, намѣстникъ Рудницкаго, Терешинскаго и Новодворскаго 30.

Дольскій, князь Михайлъ, каштелянъ Берестейскій 198.

— Прокопъ, судья зем. Волков. с. 198.

— Янъ Кароль подчашій в. к. л., староста Пинскій 53, 56.

Домановичъ Семенъ, судья зем. Пинскій 16.

Дроздовичъ, Калликъ Vicadvocatus Дрогич. маг. 67, 69.

Дробать, писарь Владимир, гр. с. 297.

Дробышевичъ Богданко съ Полоцка 41.

Друцкій-Любецкій, князь, Иванъ хоружій 10.

Дубинскій Лаврентій бурмистръ Дрогич. маг. 319.

Дубовичъ Алексій базил. Троиц. Бѣльск. мон. 296.

Душинъ-Раецкій, Францискъ, зем. Новогр. судья 22.

Дукновскій, Янъ, мѣрчій хор. 54.

Душевскій, Александръ, двор. 220, 221.

— Мартинъ, двор. 220, 221.

Дыбовскій, писарь, Якубъ 28.

Дышовицкій Лавринъ Иванъ зем. Пинск. п. 314.

— Янъ, шляхтичъ Пинск. пов. 314.

Е.

Евгеній IV, папа 2.

Езерскій, Левахъ Паволъ, ревизоръ Кобринскаго старо-сты 253, 254, 255.

Екатерина II Алексѣевна, Императрица Всероссийская 55, 57, 337 402

Ерофей, свящ. Спасской ц. въ г. Брестъ 28.

Ефремовичъ Исаия, прав. монахъ въ г. Бѣльскъ, 346, 348.

Ж.

Жакъ, Монардъ лавникъ Дрогич. м. 67.

Жардецкій, Вацлавъ, подстароста Волковыскій 198.

Желазовскій Лаврентій гражд. Дрогичинскій 316, 361.

Жеромскій, Петръ, двор. 225.

Жижомскій, Криштофъ, подсудокъ Минскаго воев. 220.

Жила Іоаннъ, монахъ Дрогич. мон. 384.

Жолковскій Андрей, лавникъ Дрогичинскій, ж. в. Елато-рина ур. Гашанская 236, 239

Жолухъ, Григорій 24, 25.

Жоховскій, Кипріанъ, митр. Кіевскій, Гваццкій и всея Рос-си, архіепископъ Полоцкій 23 24.

Жохъ, Андрей, двор. 265.

Жуковский, Федоръ зем., ж. в. Регина ур. Райковичъ 209, 212.

З.

Заберазинскій, Ясць Ялоичъ, староста Берестейскій, во-вода Подлятскій 22.

Забіла, Якубъ, жидъ въ Брестъ 196.

Заборовскій, Яковъ, лавникъ Дрогичинск. маг. 317, 319, 322.

Заваденій, Петръ Теодоровичъ, пресвитеръ Кодепской св. Михайловской церкви 5

Загоревскій, Андрей комиссаръ в. к. м. 299.

Загорскій — Гуть, Юрій, зем. Пляск. пов. 313, 314.

Загоревскій, Янъ, парохъ Лельчидскій 377.

Загуменинъ, Лаврентій, двор. 391.

Зелъ, Иванъ Романовичъ, мѣщ. Виленскій 231.

Земъ, Леонардъ, лавн. Дрог. маг. 67.

Земскій, Іоаннъ, пробошъ Лосицкій, настоятель Годечкій, 420, 421, 430, 433, 437, 439, 440, 441.

Земскій, Мартинъ, двор., в. ж. Ева ур. Косицкая 56, 57.

— Павелъ двор. 28.

Землевичъ, Иванъ, судья земск. Пинск. 15.

Зарионъ, изъ Горбова Андрей, писарь зем. Брест. с. 62

Захвеевичъ, Григорій, купецъ вилонскій 229.

Збарашскій, князь, Янушъ Корбутувичъ, воевода Браслав-скій, староста Пинскій 336

Збаровскій, Гаврилъ, староста Городельскій 298.

— изъ Рытвицъ, Станиславъ Гаврилъ, староста Го-родельскій 289, 291.

Здмитовичъ, Людвикъ, двор. Пин. п. 313, 314.

Земридовскій, Францискъ каштелянъ Любольшій староста, Новомѣскій, Коршанскій, Шорешевскій, ж. в. Анна ур. Зеновичъ изъ Братошина 237, 239, 241, 242.

Зеленовскій, Войтехъ, бояринъ Волковыскій 3.

Земборскій, Арсеній, епископъ Львовскій 400.

Зембоцкій, Миколай Станиславовичъ, бояринъ Кобринскій 36, 37.

Зонковичъ Александръ, подчашій Слонимскій 16, 25.

Зонсвичъ, Георгій, Ясць, судья зем. Вилонскій 288.

— Юрій, намѣстникъ Браславскій 18.

Зихорскій, Бартоломей, войтъ Дрогич. маг. 66, 67.

Зубрицкій Марко, пушкаръ Берестейскій 6.

Забла Иванъ Гаврилловичъ зем. Пинск. пов. 323, 324

И.

Иваницкій Иванъ, панъ «змуроватъ» порч. Соргін и Вахла въ г. Брестъ.

Ивановичъ Григорій, бурмистръ Брестскій 5.

— Иванъ, свящ. Острижскій, Спасской ц. 52.

Ивановский, из Рогая, Иосифъ Михайлъ, староста судов. Минск. 237, 241.

- Станиславъ, подстароста Мольники. 61.
- парохъ Голубынской ц. преси. Богородицы 40, 41.
- свящ. Погоесской ц. 14, 15
- свящ. Спасский въ Дрогичинѣ; в. ж. Марія 44.
- свящ. Троицкой ц. г. Быхова 242.

Ивановичъ Янъ, возный Мольн. в. 305.

Игнатій, свящ. Коссовской ц. 30

- свящ. Ильинской ц. въ г. Дрогичинѣ 44.

Игнатовичъ Діонисій, священникъ Дружизовицкой Никольской церкви 53.

Издобский Станиславъ, зем. Дрогичинский. 64, 65.

Ильничъ Юрій Ивановичъ маршалокъ 22.

Ильчионъ, свящ. Ильинский въ Дрогичинѣ 44.

Ильковичъ Андрей и Троицъ родн. братья жѣщ. Дрогичинские 318.

Ипатій, митрополитъ 3.

Исидоръ, Петръ Станиславовичъ, возный Волков пов. 198.

I.

Іаннифъ (Iasintus) пресвитеръ Бокоренской ц. 281.

Іеронимъ свящ. Пречистенской церкви въ г. Мольникѣ 197.

Іоаннъ Казимиръ кор. польской 370.

- пресвитеръ Лобковской ц. 412.

Іосифъ, митрополитъ 23.

K.

Кавчинский, Енохъ, подкоморій Минский 220.

Кадилловскій, Альбертъ секр. к. в. м. 359.

Катаковский, Адамъ, стольникъ коронный, староста Борисовский и Каменский 256, 281.

Кашубъ, Александръ, подстароста Мольницкий 192

Кашуцкій Петръ, подстароста Подляскій 428

Каменскій, Альбертъ, сборщикъ податей Мельницкой земли 239, 240

- Бенедиктъ писарь земск. Лидскій. 51, 53.
- Іоаннъ двор., коморникъ Дрогич. зем. с. 44, 45.

Камъ, Іоаннъ войтъ Дрогичинскій 43, 44, 47.

Капатовскій Георгій, двор. 191.

Каръ, свящ. Дрогичинскій, в. ж. Анна, ихъ сынъ Іуанъ 67, 68.

Каръ, Николай, подкоморій Волковыск. п. 200.

Карскій, Казимиръ двор. товарищъ хоругви в. к. м. Гусарской. 515.

Качановскій Павелъ, стольникъ Витебскій писарь Пинск. п. 345

Качинскій Матвій, лавникъ Дрогич. маг. 361.

- Стефанъ свящ. Св. Николаевской Дрогичинской ц. ж. в. Аполлонія Скинояна 354.

Кашовскій, Гейрихъ, каштелянъ венденскій, ж. в. Енграція гр. Соломеронская 311.

Кожовичъ Андрей, кс., настоятель Семятичск. кост. доканъ Дрогичинскій 518, 519, 521.

Корковскій Янъ, подсудокъ Новогр. а. в. 386, 388.

Коретортъ Владиславъ, депутатъ княж. Жмудскаго 331.

Киріамъ, дѣлкомъ Пресобрѣженской Дрогичинской ц. 316.

- свящ. Св. Михайловской ц. въ г. Кодѣ 5, 6.

- свящ. Дрогичинскій 379.

Кирдей-Гричина, Св. Гричина-Кирдей.

Кисина, 362

Анна, ур. кн. Радзивицъ 293.

- изъ Цѣхлювца Николай, воеп. Мстиславскій, староста Вилькомирскій, подчашій в. ж. лит.; староста Дрогичинскій 64, 65, 244, 245, 320.

- Янушъ, воевода Полоцкій, инстигаторъ в. к. л. 334.

Кислякъ Софья, настоятельница Дрогичинскаго борнарднискато монастыря 376, 381, 383, 384, 385.

Клопотавскій Петръ, писарь зем. Мольниц. 192.

- Ома двор. 390.

Кодній Войтехъ зем. 2.

Кожовскій, Янъ, подстароста Красинскій 218, 219.

Кобринскій, князь Іванъ Семеновичъ его ж. Софія по смерти перв. мужа кн. Івана вышла замужъ за Наца и къ вѣрѣ римской приступила, 36, 37.

- князь Симеонъ, его ж., его сынъ Романъ 4.

Ковицкій Мартинъ Казимиръ плебанъ Загорскій ревизоръ 228.

Козаровскій, Янъ, писарь Междурѣчскій 305.

Козинскій Варлаамъ, архимандритъ Мстиславскій 389, 390.

Козинскій, Гришко Даниловичъ, его жена Авдотья Павловна Вировская 27.

Козурочъ Осипъ, священникъ Волосовичской ц. 271, 273.

Козыничъ, Садунъ, священникъ Воскресенской ц. г. Вѣлска 283, 284.

Колачковскій Іоаннъ, Бартковскій факторъ 316.

Колъ, Мамсей, коморникъ Пинскій 323, 324.

Коленда Янъ, писарь 293.

Колядиз, Якубъ, возный Минск. пов. 194.

Конарменскій, Якубъ двор. 410.

Кондратовичъ, Казимиръ Владиславъ, мечникъ Мозырскій, экономъ им. кн. Радзивилла 223, 224.

Кониновичъ—Гурбацкій Іосифъ, овиескомъ Витебскій, Мстиславскій, Оршанскій, Могилевскій, игуменъ Монастыря св. Михайловскаго Клевскаго, на Золотыхъ Воротахъ 372

- Маріонъ мѣщ. Вилевскій, ж. в. Марина Дмитровна 228.

Копинскій, Северянъ, свящ. Русковской церкви 441, 443.

Коранъ—Павловскій, Тадеушъ, двор. 51.

Коржавъ, Елисей бояринъ князя Кобринскаго 4.

Коржацкій Янъ, писарь 54.

Корковичъ, Михайло, землеманъ Овруцкій 26.

Коретавичъ, Савинъ, пресвитеръ Жолкинской Спаской церкви 56.

Корванъ Ігнатій, писарь кор. 27

- Рафаэль, архіепископъ, митрополитъ Кіевскій, Галицкій и всея Руси 51.

- Янъ, староста Довоинскій подсудокъ Новогр. 388.

Корыбскій, Антоній, комиссаръ Брос. парамъ 27.

Косецкій, Стефанъ староста Морозовицкій 36.

Косинскій Адамъ, маршалокъ 27.

- Іоаннъ, писарь Дрогич. маг. 63.

Наско, Николай коморн. Дрогич. зем. с. 40.
 Носаковский Иоронимъ Станиславовичъ, двор. Новогр. и ж.,
 а. Софія ур. Унѣховскія 206, 214, 216, 217.
 Носовский, Флоріанъ, подстароста Дрогичинский 379, 382,
 515.
 Носовъ Сильвестръ, епископъ 373.
 Ностенский Григорій, свящ. Состонской ц. 499, 500.
 Носталиевский, Янъ, писарь земск. Браслава. 201, 203.
 Нотвичъ А. охолостикъ Виленскій 228.
 — Евстафій бискупъ Смоленскій, пробандъ Троцкій 249.
 Нехлевскій, судья Брест. зем. с. 362.
 Нехлевскій, Павелъ, возный Возницкій 422.
 Красинскій Іоаннъ, староста Варшавскій 375.
 Краснопольскій Валентинъ Станиславъ, настоятель Тидлино-
 вичскаго костела 414, 418, 525—528, 534, 535.
 — Іоаннъ, земск. судья Дрогич. 27.
 — Матвій, ксендзъ парохъ Дядковичск. кост. 511, 513,
 514, 515, 517.
 — Павелъ, псаломъ Мельницкій, доканъ Каменонскій
 395, 396.
 Краковский Григорій свящ. Порцхилишской ц. 237, 238, 241.
 — Яковъ, каштелянъ Подляшск. 420.
 Крашевскій Якубъ, урядникъ Острлвскій 52.
 Кравецъ Беняшъ, подвоевода Новоградскій 204.
 Кринопустъ, Іоаннъ, мѣщ. Лавовскій 39.
 Кришчакъ зем. Илецкіо 211, 213, 217.
 Кришчакскій Михаилъ судья Новогр. зем. с. 206.
 Кросновскій, Николай, настоятель Болыскій, секретарь к с.
 м. 292.
 Крушельскій, Мартинъ возный Мельн. п. 369.
 Крупецкій Христофоръ Мельхiorовичъ, зем. Брест. п. 360.
 Кублицкій, Янъ, писарь каптур. гроден. Полоцк. 24.
 Кудзмовичъ, Ігнатій, регентъ зем. Минск. в. 42.
 Кузвля Андрей солтысъ в. к. м., в. ж. Анастасія ур. Верж-
 банка, сынъ ихъ Сегаъ, внукъ Валюкъ 383.
 Кузьмичъ Лавровскій возный Мельн. пов. 377.
 Кулеба Симонъ, ксендзъ Воковичскаго кост. 517, 518.
 — Янъ, каноникъ Брестскій, псаломъ Городецкій
 253, 254.
 Курецъ, Феликсъ, возный Дрогич. зем. с. 30.
 Курчалевскій Станиславъ, двор. 194.
 Курловичъ Тома, двор. 517.
 Куровскій Стефанъ двор. 393.
 Кучинскій, (Кучковскій) Стефанъ священникъ Николаев.
 Дрогич. ц. ж. е. Антонія Іоанновна Свѣяновна
 240, 308, 309, 311, 321, 322, 341, 367.

Л.

Лавовскій, Юрій, подстароста Дорогичинскій 64.
 Ламборскій Петръ, писарь Брестск. 5.
 Лампцкій Адамъ, зем. 43.
 — Станиславъ коморникъ зем. Дрогич. с. 37, 40.
 Лавикъ, Варлаамъ, пресвитеръ Дрогич. мон. 399, 405.
 Лавицкій Матвій, намѣстникъ Забѣльскій 47.
 Лавоховичъ, Мартинъ, пошъ изъ г. Воля 47.
 Лавиновичъ, Александръ, депутатъ Мозырскій 334.

Лавоха Елизавета ур. Заранокъ 7.
 Лавицкій Павелъ, радца Докудовскій 377.
 Лавицъ Янъ харужій Унитскій 288.
 Лавицскій изъ Лѣпина Андрей, поскода Брестскій, Куяв-
 скій 198.
 — Владиславъ, воевода Роальскій 191.
 Лавицкій Якубъ, багачъ. Пуст. м. 16, 25.
 Лавицъ Іеронимъ, мѣщ. Лавицскій 39.
 Лавъ Лавронцій, возный Дрогич. зем. с. 35.
 Лавиновичъ Матвій 26.
 Лавиновичъ Григорій Пресвитеръ Виленской Воскресен-
 ской цер. 29, 30.
 Лавата Симонъ, регентъ гродскій Смоленскій 7.
 Лавуцкій, Каспаръ, двор. 65, 66.
 — Лавронцій, двор. 65.
 — Симонъ, двор. 65, 66.
 Лавицкій, Станиславъ Кароль, ротмистръ и двор. в. к. м.
 староста Шмольтинскій его тетна, Анна ур. Карн-
 ковская каштелянка Вышеградская 395, 396, 517.
 Лавъ, свящ. Пречистенскій, его сыновья Карпъ и Мар-
 тинъ 35.
 Лавицскій Станиславъ, двор. 39, 65.
 Лавицъ Мартинъ, свящ. Пречистенской ц. въ Дрогичинѣ
 64, 65, 67, 68, 69.
 Лавицъ Понталеонъ, вицекапитанъ Брянскій 397.
 Лавицскій, Іоаннъ Францискъ, корол. секретарь 342.
 — Петръ, возный Дрог. зем. с. 38.
 Лавицскій, Мельхiorъ, зем. 363.
 Лавицскій, Федоръ, коморникъ Новогр. зем. с. 207, 211.
 Лавицъ Андрей Афанасовичъ, свящ. Николаевской ц. 241.
 Лавицъ, Іудей изъ Бреста 11.
 Лавицковскій Прокопій, староста Брянскій 294.
 — изъ Обора, Мартинъ староста Дрогичинскій 293.

М.

Макарий, Епископъ Цѣвскій и Туровскій 51.
 — Митр. Клевскій, Галицкій и всей Руси 41.
 Маковецкій Янъ, каноникъ Варшавскій 56.
 Манскій, Епископъ Самогитскій (ок. 1506 г.) 12.
 Малеваный Василій, бурмистръ Кодонскій 6.
 Малиновскій, Альбертъ, возный Мельницкій 345.
 Малиновскій, Іванъ, священникъ Троцкой ц. въ г. Бѣль-
 скѣ 342, 343, 346, 347, 349.
 Манаховичъ Янъ Прокоповичъ, радца старой рады 282.
 Манжоникъ Феликсъ, псаломъ въ Русковѣ 50.
 Марковичъ, Янъ, свящ. Лаховской ц. 338.
 Маркъ свящ. Лаховской ц. 403.
 Мартиновичъ Иларіонъ, намѣстникъ Минскаго Петро-Павл.
 мон. 394.
 — Макаръ, ревизор. корол. 56.
 — Мелетій, игуменъ, Бѣльскій намѣстникъ прав.
 еписк. Луцкаго 343, 350.
 Мартинъ, пошъ Ногосскій 15.
 — (Мартинъ) свящ. Пречистенской ц. въ г. Дрогичинѣ
 в. ж. Вовда (Овдотья) 56, 57.
 Марцелиевичъ, Станиславъ, судья земск. Лидск. с. 51.

Мисальскій, Григорій, подстароста Кобринскій 62.
 Мисковичъ, Самуилъ, подвовода Новогородскій 388.
 Мисовальскій Богданъ, подсудокъ Волков. зем. с. 198.
 — Юрій, подстароста Волковскій 202.
 — Яковъ воевода Новогородскій 10.
 Матеѣа Іоанновичъ, пресвитеръ Ржонскій, его жита Агнети 31.
 Матфеичъ Стефанъ двор. 33.
 Матфеевичъ, Евстафій, діаконъ Высоцкой ц. 316.
 Мадковичъ (Марковичъ, Мартинювичъ) Шимко тіунъ Виловскій, державца Ушпольскій Пѣнискій и Радомскій 52.
 Мажирѣцкій Николай Васильевичъ, свящ. церкви Святихъ Русскихъ, ж. в. Анна Купрііловна 234.
 Мелешко, Кондрать, судья град. зем. с. 218.
 — Янъ, стольникъ Городонскій 11, 12, 13.
 Мешинскій, Бернардъ Николаевичъ, двор. 401.
 — Христофоръ, шляхт. Мельн. п. 349.
 Мертинскій Іованъ, возный Мельницк. пов. 334.
 Мероніи Лукашъ, зем. 205.
 — Шимонъ Григорьевичъ, зем. Брасл. п., ж. в. Настасія Борисовна ур. Жабо, діти ихъ: Николай, Александръ, Федоръ Ганна и Софія 103, 204, 205.
 Миколовичъ Николай, подскарбій, 21.
 — Юрій, намістникъ Мерецкій и Мозырскій 19.
 Миколовскій, Сергій Карповичъ, протопопъ Волковскій 2.
 Минулинскій Григорій, свящ. Дрогич. 39, 40.
 Милошевскій Лукашъ, ксендзъ плебанъ Дрисвятскій 20, 21.
 Миронъ, свящ. Ваславской Семеновской ц., в. ж. Ганна 55.
 Мирославичи Семенъ Ивановичъ.
 Маркъ }
 Іванъ } Олекновичи 49.
 Мирскій Александръ Шимовичъ земанецъ Брасл., п. 203, 204, 205, 206.
 — Себестыль, судья земск. Браславскій 20.
 Митковичъ, Маркъ, пресвитеръ Ваславской ц. 55, 57, 58.
 Михайлъ свящ. Троицкой церкви в г. Брестѣ 28.
 — свящ. Междурѣчскій 305.
 Михалевичъ Николай, воевода Троицкій 12.
 Михалковичъ, Станиславъ, возный Мельниц. пов. 197.
 Михалковскій (Михаловичъ) Павелъ Казимиръ, скарбникъ Оршанскій 479.
 Михаловичъ, Павелъ, ксендзъ Островецкаго костела 505, 510.
 Михаловскій Деонтій, писарь всего братства 405.
 Мицкевичъ, Георгій, зем. Брест. воев., ж. в. Софія ур. Жардешка 362.
 — Казимиръ Станиславъ, зем. 363.
 Млачко Криштофъ, войтъ Конясскій 285, 286.
 — Войтехъ Емерикъ, староста Мельницкій 382, 433.
 — на Шкопахъ Мечиславъ, староста Мельницкій 338.
 — Николай, хоружій Оршанскій, подвовода Виленскій 228, 229, 230, 231, 232, 233, 285, 286.
 Млоковскій, Теодоръ, лавникъ Дрогич. маг. 362.
 Млоцкій, Янъ Кароль, староста Пинскій и Гольмостскій 14, 310, 311, 344.
 Мложевскій Павелъ двор. 33.

Могіла Петръ, староста Молдавскій, архимандритъ Кіево-Печерской лавры 250.
 Модевичъ Францискъ, хоружій и подстароста Лидскаго пов. 52.
 Момайновичи земліне 58.
 Мокостъ—Ваконскій см. Ваконскій Мокостъ.
 Монидъ на Дорогостаяхъ Криптофъ, наивыш. маршал. кн. Лит., староста Волковскій и Мстисловскій, державца Шерешовскій и Велюнскій 198, 196.
 Монидъ, воевода Виленскій, державца Браславскій 17—19.
 Морачевскій Матей Альбртовичъ, писарь Дрогич. маг. 226, 300.
 Морисъ Петръ viceadvocatus Дрогичинскій 226.
 — Сичонъ, возный Мельницкій 349.
 — Янъ, войтъ Междурѣчскій 305.
 Морозикъ, Лука, возный Дрогич. суда 322.
 Мороховскій, Янъ, владыка Ілацкирскій и Брестскій 247.
 Мостицкій Іанскій, архимандритъ, намістникъ еп. Луцкаго 291, 297, 303, 304.
 Мошанскій, Адамъ двор. 357.
 Мошинскій Даниль Федоровичъ, протопопъ Высоцкой п. 310, 311, 312, 313.
 — Іоаннъ Даниловичъ, свящ. Высоцкой ц. 310, 311, 344.
 Мышынскій, Янъ, ротмистръ в. к. ж. 383.
 Мысковскій Іванъ, свящ. 43.

Н.

Нарбутъ Ігнатій предсѣд. земск. Лидск. с. 51.
 Нарумевичъ, Александръ писарь в. к. ж. 390.
 — Николай, секретарь кор., державца Марковский и Мядельскій 60.
 — Петръ земск. Пинск. судья 314.
 — Станиславъ референдарій и писарь 337.
 Нецкевичъ, Михаилъ в. ж. зем. 1.
 Невальскій Янъ Владиславъ, двор. намістникъ Довечеровскій 222.
 Недзѣцкій Матей ж. в. Рогина ур. Пеляны 345.
 Немира Кароль двор. 70.
 — Станиславъ Капстолянъ Подляскій, ж. в. Ева ур. Гибвошъ 351, 352.
 Немировичъ Янъ Якубовичъ, воевода Клевскій, маршалокъ господарскій, державца Васильшскій 26.
 Несторъ, свящ. Вировскій 27, 28.
 — Священникъ сначала при никольской ц. села Кресляна, а затѣмъ при Лихотрѣвской ц. в. Рогова 42, 43.
 Несторъ свящ. Креслянской Никольской церкви 35, 41.
 Нешковскій, Стефанъ писарь Грод. зем. с. 218.
 Нинифоровичъ Іоаннъ, свящ. Лосицкой ц. 411, 412.
 Николай войтъ Дрогичинскій (antiquus advocatus ex parte fluvii Bug) 43.
 Новиновичъ, Іоаннъ свящ. Дреловичской ц. 400, 401, 504, 505, 506, 507.
 Новотосъ Іоаннъ, возный зем. Дрогич. 32.
 Ноздринъ—Плотницкій Георгій Григорьевичъ ротмистръ земскій в грод. Пинск. пов. 314.

Неритцкій Стома. Остафій зем. Новогр. пов. 206, 207, 209, 212, 213, 214, 216, 217.

Несовский Георгій возный Мольн. п. 397

Нѣмира Янъ, стольникъ Подлясскій, ж. в. Александра, дѣти ихъ: Георгій, Іоанна 434.

Нѣчиновскій, Іоаннъ, двор. (nobilis) 37.

О.

Обинискій Матвій военный Дрогич. п. 294, 296.

Обриновскій, Андрей, судья зем. Новогр. 388.

Обриновскій Доминикъ Криштофъ подкоморій Новогородскій 206, 218.

Овочинскій, князь Александръ, староста Пинскій 10.

Овсиный, Янъ, чапаникъ Волков. пов. 242, 243.

Огинскій Александръ, староста Рогачовскій, хоружій надвор. в. к. л. 287.

— князь Григорій, ж. в. Вѣра ур. Януковская 205.

— Самуилъ тивунъ воев. Троицкаго 28.

— Янъ, староста Кормяловскій, каштолинъ Метиславскій 232, 287.

Огородискій Якубъ писарь зем. Пинск. с. 323, 339.

Одеховскіе, двор. Янъ, Самуилъ и Екатерина 222.

Одоевскій Матѣей, гражд. Дрогичинскій 361, 399

— Стефанъ двор. 391, 405.

Одоевскій, Іосифъ, двор. 247.

Омисловичъ Иванъ, возный Лосицкій 411.

Омифоровичъ, Николай, пресвитеръ Хотичской ц., Мельн. п. 362

— Мануилъ, пресвитеръ Хотичской ц. 422, 423, 427.

Омельковичи, князья Слуцкіе 190.

Олекновичъ Юрій 21.

Оленицкій Андрей, лавникъ Дрогичин. 316.

Олешковичъ Петръ, писарь бискупа Пинскаго 314.

— Теодоръ, свящ. Довочеровскій, протопопъ Дрогичинскій 222.

Ольшанскій, бискупъ Виленскій 219, 220.

Ольшанскій Николай Казимиръ, зем. Пин. п., пасынокъ Фурса 364, 366.

Ольховскій, Александръ, священникъ Сѣвятинской ц. 247.

Омелковичъ, Григорій радца Брестскій 197.

Опалинскій, Лука, изъ Бына, маршалокъ двора с. к. ж. 400, 401.

Опанасовичъ, Логвинъ, диаконъ Остринской Сласской ц. 62.

Орабковскій Альбертъ, двор. 345.

Орда, Александръ, зем. Пинск. п., сынъ его Лонтъ 324, 339, 340.

— Павелъ стражникъ Пинск. п. 385.

— Станиславъ, 245.

Ормине, Стефанъ, судья зем. Мельн. с., ж. в. Марьяна 435.

Орловскій, Павелъ, возный Пинскаго. п. 368.

Осмерка Людвикъ, генералъ-майоръ войскъ в. к. л. 198.

Осиповичъ Петръ, лавникъ Дрогичинскій 225.

Осоединскій, изъ Точина, Георгій, канцлеръ в. кн. лит. 351, 352.

— Збѣгнѣвъ староста Дрогичинскій 362, 379.

Осташовичъ Григорій Станиславовичъ, воевода Троицкій 19, 22

— Николай Юрьовичъ, в. ж. Ганна ур. княжна Любская, вѣтчимъ Янъ Стоцковичъ 42, 43,

Острейно, Николай, коморникъ Новогородскій 218.

Островскій, Мартинъ намѣстникъ Мѣлейчикскій 28, 29.

— Францискъ чапаникъ Новогород. Стверскій 10.

— Янъ двор. 397.

Острожнскій, князь Константинъ Ивановичъ, гетманъ наемный, староста луцкій, Браславскій и Вилицкій маршалокъ Волынской земли, воевода Троицкій 7—10, 19, 22, 30.

Остророгъ Николай подстолий коронной маршалокъ польскаго кола 250, 251.

П.

Павелъ Лявронтьевичъ, пресвитеръ изъ сел. Осины, его братья Іоаннъ и Станиславъ 31.

Павловичъ, Іосифъ, пресвитеръ Половецкой ц. 23.

Пальчевскій, Давидъ, в зный вид. воев. 325.

Паниковичъ, Якубъ Гинлидъ, стольникъ и подстароста Пинск. зем. с. 310, 311, 344.

Панфиловичъ, Якубъ, пресвитеръ Крошинскій 223, 224.

Паржейно, Христофоръ лавникъ Дрогич. маг. 361, 367.

Пархомовичъ, Василій, свящ. Высоцкой ц. 313.

Патриковскій, Томашъ, ловчій Галицкій 256, 281.

Пациновскій, Пахомій, игуменъ Дрогичинскаго мон. 307, 317, 318, 378, 379, 382, 399, 404, 405.

Пецъ, свящ. при Петровской церкви въ г. Кобринѣ 4, 49.

Пачковскій Петръ, пресвитеръ Преображенской цер. въ г. Дрогичинѣ 307.

Пашковичъ Гедонъ, правосл. свящ. мон. въ г. Бѣльскѣ 348.

Пехарскій, изъ Пехаръ, Криштофъ, подкоморій Брест-воев. 480, 481.

Пери, Янъ бурмистръ г. Бѣльска 282.

Перфимовичъ Иванъ, священникъ Михайловской ц. въ м. Половцѣ 29.

Песлякъ, Симонъ, возный Дрог. п. 357.

Петковичъ, Станиславъ, староста Брестскій 12.

Петрашовичъ, Андрей, зем. Новогр. п. 207, 208, 209, 217.

— Янъ Марковичъ, зем., его родной братъ Андрей 208, 209, 217.

Петриковскій, Криштофъ, зем. 288.

Петровичъ, Григорій, бурмистръ Брестскій 197.

Петровскій Павелъ, двор. 65.

Петровичъ Гинофой, свящ. Лаховской ц. 403.

— Юзанъ, настоятель Бытоскаго базилика. мон. 235.

Петролю, Янъ, возный Мольниц. п. 292, 304, 306.

Пилиховскій, Матвій Криштофъ, депутатъ Метиславскаго пов. 334.

Пимичъ, свящ. Дрогичинскій 379.

Пинда Гинишъ Федоровичъ, мѣщ. Дрогичинскій 319.

Пинскій, Юрій Семеновичъ 63.

Пласковичскій Богданъ, зем. 209.

— Криштофъ Богдановичъ, зем. Новогр. п. ж. в. Галишка Зблоская 206, 217.

— Михайлъ, судья Пинск. зем. с. 248.

Павловичъ, Петръ, священникъ Лауновской ц. Рѣчнц. ц. 387.
 Платина (Piatka) Іованъ, кс. псаломъ Номировскій (piabanko) 522, 523.
 Побиратовскій, Варволомей, подсудокъ Дрог. зем. 32, 33.
 — Матвій, Дрог. 65.
 — Яковъ, подсудокъ зем. Дрог. с. 3с, 3с 40, 44, 46.
 Повстанскій, Казимиръ, двор. 221.
 Подберескій Янъ Самсонъ, судья Враслав. в. с. 203.
 Подиревскій Павелъ шлях. Мольн. пов. 804.
 Подолоцъ Станиславъ, писарь град. Слонимск. 16.
 Подразъ Петръ, малѣстникъ Дрогич. 44.
 Полонскій Петръ Возгирдъ, скарбиникъ и писарь Пинскій 310, 311.
 Полосовичъ Іванко, бояринъ князя Пинскаго Ярослав 14, 15.
 Полубинскій, князь Василій Андреевичъ, маршалокъ господарскій, староста Мстиславскій и Радомскій 47, 375, 376.
 — Крыштофъ, судья земск. Слонимск. 16, 25.
 — Людвикъ, зем. 16, 25.
 Полубинскій, Константинъ, староста Слонимскій 222.
 — Михайлъ, судья зем. Слон. с. 236.
 Полубинскій, Симонъ, двор. 409.
 Поповичъ Андрей, гражданинъ Дрогичинскій 114.
 Порай, Валеріанъ, пресвитеръ Мольницкой церкви, протопопъ Дрогич. деканата 384, 411, 412, 414, 427, 507, 521, 525, 527, 528—532.
 Иванъ, смяцъ Березовской ц. 346.
 Поступальскій Іосифъ, регентъ земскій Пинск. пов. 13.
 Поташовичъ Вакула, свщ. Погосской ц. 68.
 Поташъ, попъ Погосскій 15.
 Потржевскій, Павелъ, архидіаконъ Пултовскій, варохъ Дрогичинскій 393.
 Потій Левъ, писарь земскій Брестск. в. 11, 18.
 — Федоръ, судья земскій Брест. в. 11.
 Пецій Янъ Михайлъ, епископъ Владимирскій и Брестскій, прототронъ Киевской митрополіи 290, 412, 414, 427.
 Премисловскій, Николай Епископъ Луцкій 533, 534.
 Припичковичъ Ісаакъ смяцъ Николаевской церкви въ г. Междурѣччѣ 304.
 Проклепавичъ—Гудимовскій Іованъ, пресвитеръ Роговской церкви 42.
 Протиславичъ, Василій Олехновичъ, бояринъ Пинскаго князя Ярославича 14, 115.
 — Владиславъ судья, зем. Пинск. с. 310, 314, 315, 323 339.
 — Юрій, писарь Новогр. в. с. 386, 388, 389.
 Премисловскій, Фезиціанъ, судья зем. Минс. с. 48.
 Прушановскій, Станиславъ, шляхтичъ Мельницк. пов. 371.
 Пузыня Александръ, Правосл. влад. Луцкій и Острожскій 250, 251.
 — изъ Козельска Афанасій, епископъ Луцкій и Острожскій архим. Жвдичинскій 291, 297, 303, 343, 346, 348, 349.
 Путковскій Станиславъ, двор. 214.
 Путитъ Александръ, радникъ Брасл. зем. с. 206.
 Пынь, Ячко, Мельницкій город. посолъ 61.

Рославъ, Григорій, суррогаторъ Млинскій, пресвитеръ Вогонльскій, генеральный комиссаръ 221.
 Рѣшисовичъ, Стефанъ, возный Мольницкій 350, 351.
 Ривоцкія, Симонъ, возный Мольн. ц. 370.
 — изъ Польнъ Ставиславъ 32.
 Ритинскій Прокопъ, свщ. Дрогич. 39, 40.

Р.

Равъ Флоріанъ 62, 63.
 Рагавъ Александръ, писарь Брасл. зем. с. 206.
 — Іванъ, в. ж. Наставля ур. Вязовичъ 9.
 Радиминскій Георгій, маршалокъ триб. в. к. л. 10.
 Радималъ, князь Александръ Людвикъ, изъ Олмкъ, Несвижъ графъ на Шидловцѣ, Мирѣ, Крожахъ, маршалокъ в. к. лит. 337, 338, 377.
 — Альбрехтъ Владиславъ, князь на Олмкъ, Несвижъ, графъ на Шидловцѣ крайчій в. к. л., староста Шеретовскій 403.
 — князь Альбрехтъ Станиславъ, канцлеръ в. к. л., староста Пинскій, Тухольскій, Гитѣвскій, Ковенскій, Даугонскій, Перелайскій, Вилейскій, Липинскій, Гродненскій и пр. 359, 363.
 — кс. тошій, канцлеръ в. к. л. 223, 224.
 — Кароль Станиславъ, князь, канцлеръ в. к. л. 403.
 — Михайло Миколаевичъ, канцлеръ в. к. л., повода Вилейскій, державца Дрисвацкій 12, 19, 21, 22. ж. в. Софій 36, 47.
 — Михайло Казимиръ, князь на Олмкъ, Несвижъ, Биржахъ, Дубинникахъ, Слуцкѣ, Копилѣ и Клецкѣ, графъ смяцъ Римской имперіи 402, 403.
 — Юрій Николаевичъ 17, 21.
 — князь Янушъ, подчашій в. к. л., староста Ворасовскій, ж. в. Софій, ур. Олельковичъ—Слуцкая 28, 190.
 — Янъ, князь на Олмкъ, Несвижъ, графъ на Шидловцѣ Клецкѣ, Мирѣ и Крожахъ, староста Лидскій 52.
 — подчашій в. к. л. 396.
 Радиминскій Лаврентій, подсудокъ Мельницкій, ж. в. Маргарита, сынъ Іованъ 338, 416.
 — Мельхюръ, писарь Мольн. зем. с. 416.
 Раковскій Лизъ, двор. 265.
 Рачковскій Стефанъ, поручникъ 383.
 Рачковскій Симонъ, коморникъ Дрогич. зем. с. 63.
 — Яковъ староста Дрогичинскій 351.
 Ремисловскій Станиславъ, ксендзъ паст. Лосникаго костела 407, 410.
 Рителъ, Мартіанъ, возный Мельницк. пов. 352.
 Ровинскій, Янъ, судья земск. Новогр. с. 206.
 Роговскій Александръ 220.
 Роговичъ Богданъ Федоровичъ 48, 50.
 — Григорій Остафьевичъ 48, 49, 50.
 Родичъ—Марцановскій, Іосифъ, кс., псаломъ Крошинской ц. 223.
 Ровинацкія, Станиславъ, настоятель Сарнацкой церкви, 443, 445, 446, 447, 449, 538.
 Ротевскій, Товарищъ хоругви Неваровскаго ротмистра в. к. в. 397.

Рошновскій, Мартинъ, подстароста Львовскій 251.
 Рудановскій Казимиръ, пресвитеръ Гродненскій 206.
 Рудомина Янъ, Каштелянъ Новогродскій 325.
 — Дусадкій, Антоній Людовикъ, подкоморій Вроцлавск.
 повѣта, староста Субоцкій 36, 37.
 — Дусадкій Янъ, каштелянъ Новогродскій 334.
 Русинъ, Янъ, старшій братъ Дрог. н. 406.
 Рутковичъ, Тадеушъ, комиссаръ зем. Орш. пов. 27.
 Рушицъ Николай, староста Тавтускій 10.
 Рыло, Гаврилъ, судья грод. Враслав. с. 205.
 Рымашевскій, Казимиръ, двор. скарб. лит. 41.
 Рышакъ, Самуилъ, депутатъ Новогродскій 334.
 Рышковскій, Янъ, всендѣ архидіаконъ Виленскаго костела,
 плебанъ Враславскій 17.
 Рѣдцкій, Адамъ, возный Бѣльскій 300, 301, 302.

С.

Савковичъ, Мартинъ, судья гродскій, депутатъ Вилькомир-
 скій 334.
 Савицкій Альбертъ, двор. 192, 247.
 — Павелъ, зем. 48.
 — Станиславъ Петровичъ, зем. 2.
 Савоничъ, Адамъ, подкоморій Ошмянскій 276, 277.
 Савъ, свещ. Пречистенской ц. въ г. Дрогичин. 65, 66.
 Самолевичъ, Вавило, свещ. Кольчицкой ц. 60, 61.
 Самчукъ, Александръ, 391.
 Савига, староста Лидскій 228.
 — Андрей Станиславъ, каштелянъ Троцкій, маршалокъ
 трибунальскій 245.
 — Дмитрий Федоровичъ, двор., кор. ревизоръ 62, 64, 65.
 — Иванъ Семеновичъ, воевода Подляшскій, державца
 Враславскій 6, 19.
 — Иванъ Богдановичъ, писарь земск. Троцкій, на-
 мѣстникъ Витебскій 17, 21.
 — Іоаннъ, писарь войска польскаго 401.
 — Казимиръ Владиславъ, на Коди, староста Кребит-
 скій, Клобуцкій, Жижморскій и Молчадскій, ж. в.
 Елена ур. Даниловичъ изъ Жукова 5, 268, 369.
 — Казимиръ Левъ, писарь в. к. л. староста Гродненскій
 256, 281.
 — Левъ, воевода Виленскій, гетманъ в. к. л., канцлеръ
 в. к. л. 19, 222, 247.
 — Левъ Казимиръ, подканцлеръ в. к. л. староста Ор-
 шанскій 390.
 — Павелъ Ивановичъ, маршалокъ в. к. л., его сынъ
 Александръ 5, 397.
 — Фридрихъ Ивановичъ, воевода Подляшскій 6.
 — Янъ Станиславъ, маршалокъ в. к. л., староста Сло-
 нимскій 256, 281.
 Савицкая Богдана Богдановна, маршалковна Минская
 (называется также «Феодосіей») 40, 41.
 Сарнацкій Николай, двор. 37.
 Сачко Іоаннъ, зем. судья Дрогич. 27, 65.
 Сачковскій, Андрей, возный Пинск. пов. 314, 315.
 Свенторшецкій, Антоній, писарь зем. Мин. с. 24, 42, 48, 50.
 221.

Свенторшецкій, Михаилъ, подполковникъ, подстароста гродскій
 и полковникъ Минскаго воев. 7.
 Сендерскій, Себестьянъ, алтаристъ Дрог. ц. 47, 391, 393.
 Сеннарскій, Антоній, коморникъ Дрогич. зем. с. 63.
 Сетиминскій, Мартинъ, двор. 356.
 Сетитицкій, Казимиръ Николай, подстароста суд. Минскій.
 237, 241.
 Сейфардъ, Михаилъ, городничій и судья Пинск. п. 335.
 Селанъ Антоній, митр. Кіевскій 389.
 — Янъ, зем. Клецкій 215, 216, 217.
 Семенъ, свещ. Силеской Жолкинской ц. 53.
 Семирадскій Елонфорій, предсѣд. Новогрод. зем. с. 22.
 Сергѣичикъ, Иванъ, бурмистръ Бѣльскій 346.
 Серосинъ Андрей и Иванъ Стоглевичъ, Дрогич. граждане
 225.
 Сигизмундъ I, 16, 17, 21, 22.
 — II, 41, 52, 64, 399.
 — III, 17, 26, 247.
 Симорскій, Евфимъ, членъ капитулы 404.
 Симоновичъ, Тимофей, намѣстникъ епископа Владимир-
 скаго 262.
 Сивинскій, Альбертъ, коморникъ Мельницкій 32, 33, 34, 35.
 — Аполлиарій, поборца Мельницкой земли 194.
 Сиромучъ, Адамъ, предсѣдатель зем. Пинск. суда 218.
 Сіланъ Іоаннъ, мѣщ. Дрогич., ж. в. Анна, дочь ихъ Апо-
 лонія вымуженъ за свещ. Дрогич. Николаевской
 ц. 319.
 Слединовичъ Михаилъ, писарь полоц. униат. арх. 238, 242.
 Слезъ, печатникъ Львовскій 374.
 Сливинскій Симеонъ, дворянинъ 372.
 Слончевскій Николай, ж. в. Богдана Анфоровичъ 220.
 Слюховскій, свещ. Стѣнитичской ц. 390.
 Слѣповронъ Абрагамъ и Матѣй, родные братья, сыновья
 Августинъ; двор. 38.
 Смирновъ Павелъ, в. ж. Оксинъ 67, 69.
 Смолескій, Станиславъ, двор. 478.
 Смоневскій, Михаилъ, зем. Дрогич. пов. 41.
 — Павелъ, зем. Дрогич. пов. 41, 43.
 Смарскій, Александръ, писарь Волков. гр. с. 202.
 Собачичъ, Субачичъ, Андрей Ильичъ, мѣщ. Виленскій
 230, 231.
 Соболевскій, Стефанъ и Андрей 230.
 Соболевскій Иванъ Федоровичъ, зем. Волков. п., ж. в. Жда-
 на Ивановна Миткевичъ 242.
 Соколя, Янъ, ротмистръ в. с. м. 303.
 Соломерецкій—Ранна, изъ Гоша Гощскаго, ж. кнѣж. Смо-
 ленскаго 310, 311, 312, 313, 314, 344.
 Соломерецкій, князь Иванъ Васильевичъ, державца Ани-
 скій 40, 41.
 — князь Николай Левъ, каштелянъ Смоленскій, ж. в.
 Ранна съ Гоша Гощскаго, сынъ ихъ Янъ Влади-
 славъ С., маршалокъ Пинскаго повѣта, 311, 312,
 314.
 — Янъ Владиславъ, маршалокъ Пинск. пов. 311,
 312, 313, 314.
 Солотинъ, Юрій, подсудокъ грод. зем. с. 218.
 Сорска, Г. регентъ зем. Мин. 24, 50.

Сосновский Павел, священник Хлопковской ц. 369.
 — Павел, свщ. Остромочинской ц. 421, 533.
 — Петръ, канцелярь замка Владимирского 295.
 Сохранивъ Иванъ, священникъ Дружковской Никольской ц. 54.
 Станишевский Янъ, ключникъ Лудскій, секретарь в. к. м. 289, 291, 298.
 Степановичъ, Окула, („который былъ на Кіеве урядникомъ отъ князя Юри Александровича“) 28.
 Стефановскій Гавріилъ; канцелярь Враславскій 360.
 Стефанъ, священникъ прла. церкви въ Сорочинѣ, Люблин. п. 320.
 — Баторій. кор. почв. 195, 335, 337.
 Стоцковичъ Василій, его братъ Ершакъ 48, 50.
 — Янъ, маршалокъ господарскій, в. ж. Богдана Богдановна Сапѣжанка, старостина Минская (называется также „Феодосія“) 24, 40, 41, 42.
 Страховичъ Теофілъ, священникъ Долговской ц. 503, 504.
 Стрыга, Павелъ Станиславовичъ, возный Волковыск. пов. 189.
 Сурамскій Николай, пресвитеръ Минянецкой ц. 393.
 Суходольскій Андрей, двор. Мольн. п. 523.
 — Янъ, ксандръ, каноникъ Виленискій 29.
 Схана, іудей изъ г. Вресты 11.
 Сыновскій Криштофъ Есьманъ, писарь Слоним. зем. с. 236.
 Сыровчикъ Николай, Дрогич. гражд. ж. о. Марина Ярихонна, ихъ сыновья Андрей, Іоаннъ Лаврентій 361.
 Сѣменовскіе Андрей Митковичъ, Богдана Митковичъ, Ждана Митковичъ 242.
 Сѣвержъ Янъ Семановичъ, регентъ грод. Жмуд. кн. 198.
 Сѣвѣшко Барбара двор. 221.
 — Николай, зем. Волков. п. 243.
 — Павелъ Сапроновичъ двор. 220.

Т.

Тамбовскій, Александръ, писарь Минск. грод. с. 221.
 Тарановичъ Антоній, кс. плебанъ Кобринской Петропавловской ц. 3.
 — Антоній, ксандръ, плебанъ Мотольскій 359.
 Тарновскій Войтехъ, шляхт. Мольница. пов. 309.
 — Себастьянъ, подстароста Мольницкій 338.
 Татарчикъ, Алексій, свщ. Николаевской ц. 245.
 Теленцкій Матвій, секретарь кор. 375.
 Телтицкій Матвій дворничъ 401.
 Телтицкая Полокия, жена свщ. Вержбѣ Іоанна 406.
 Терлецкій Викентій, ассесоръ губ. Минской 335.
 — Кирилъ, епископъ Пинскій и Туровскій 336.
 Терминовскій, подстароста Лосицкій 410.
 — Андрей, двор. 357.
 — Петръ, двор. 396.
 Тиборовскій, Іоаннъ, лавникъ Дрогич. маг. 367.
 Тимофеевичъ Кондратъ, свщ. Ляховской церкви 338.
 Тимошевичъ, Симонъ, епископъ и протопопъ Бѣльскій 347.
 Тишновичъ (Тишкевичъ) Довъ, его отецъ—Татъ, его мать—Анна, в. ж. Феода 25, 26.

Толкискій, Якубъ, шляхт. Мольн. п. 346.
 Толочинскій, князь Василій Юргевичъ 24.
 Тонаровскій, Никандръ, свщ. Лосковинкой ц. 323, 324.
 — Петръ, пресвитеръ св. Николаевской ц. въ г. Бѣльскѣ 231, 293.
 Тонарскій Станиславъ Казимиръ, подстолий и подстароста Пинскій 53, 56.
 — Станиславъ, ксандръ Подпробощъ Рососкій, 455, 457, 460—468, 466, 475.
 Точилевскій, Петръ Самсонъ, ксандръ пробощъ Враславскій 17.
 Точковскій, Григорій, двор. с. в. Андрей и Мартинъ 394, 395.
 Точинскій, Іоаннъ, возный Дрогич. зем. с. 30, 34, 35, 37.
 Тримбичскій Матей, двор. Мольн. 197.
 Тримасевскій, Платидъ, регентъ Врестск. земск. суда 28.
 Тризна, Мартіанъ, бискупъ Маленскій, коадьюторъ бискупства Виленискаго 238, 248.
 — Николай, кухмистеръ в. к. л., ж. о. Марія Монядовна ур. Дорогостайская 235, 236.
 — Теодоръ, писарь в. к. л. 19.
 Тринговичъ, Хвѣтко, прлсаяжн. Дрогичин. магистр. 35.
 Тримовскій Матвій, подстароста Литвиницкій 533.
 Тугановскій Антоній, ротмистровачъ Новогродск. 206.
 — Игнатій, регентъ зем. Новогр. 281, 385.
 Турскій, Фридрихъ, урядникъ им. Бѣлавинскаго 198.
 Турчиновичъ Феодоръ, свщ. Рухонкой ц. Пин. п. 339.
 Туръ, Данилъ, подсудокъ земск. Враслав. 20, 203.
 — Павелъ ревизоръ кор. 56.
 — Стефанъ Вятковичъ, судья грод. Пинск. с. 310, 311, 344.
 Туръ—Зубацкій Янъ, 324.
 Тыдинъ, Матисъ, зем. Волк. п. 243.
 Тынинъ, Андрей, двор. Волков. пов. 198.
 — Павелъ, двор. Волков. пов. 198.
 Тышковичъ, писарь 47.
 — Василій, маршалокъ, староста Минскій в. ж. Анастасія Андреевна, 58, 60.
 — Георгій, Епископъ Самогитскій, настоятель Пинскій 249.
 — Георгій, епископъ Виленискій 377, 378.
 Тышковичъ—Скуминъ Янушъ, воевода Мстиславскій, староста Враславскій, Юрборскій и Нововольскій 203.

У.

Улятовскій, Іоаннъ, деканъ Лосицкій, плебанъ Немойскій 419, 420.
 Уматовскій Георгій Станиславовичъ, стольникъ Венденскій, подстароста Берестойскій 4.
 — Янъ Казимиръ, судья зем. Врест. 62.
 Умиковскій Станиславъ, судья зем. Смоленскій 16, 25.
 — Францискъ, предсѣд. зем. с. Минск. с. 48.
 Ухановскій, Якубъ, ксандръ, каноникъ Краковскій и Холмскій, пробощъ Бѣльскій, референдарій короля 36, 37.
 Ушинскій Іоаннъ Павловичъ, архидіаконъ Луцкій, настоятель Мельницкій 525, 536.

Ф.

- Фаваский, Пётръ, державна Остринскій 52.
 Фалиловичъ Нифантъ, свящ. (іерей), настоятель (попъ) ц. св. Муч. Сергія и Вакха, въ г. Брестъ, его жена Марія Любова, ихъ сыновья Сергіи и Маркі 4—5.
 Фальчевскій Георгій, бискупъ Луцкій и Брестскій 24.
 — Станиславъ, староста Пинскій, Кобринскій, Клецкій и Городецскій, державна Селецкій 54.
 Федоровичъ, Андрей, парохъ Поромшескій 237, 241.
 — Елисей, пресвитеръ Мшанецкой ц. 427
 — Гуринъ, райца Брестскій 197.
 — Данилъ, протопопъ Высодкій 315, 344.
 — Игнатій, пресвятеръ Жарчичкой ц. 322.
 — Никодимъ, монахъ прав. Бѣльск. свящ. Николаевской ц., истигаторъ королевскій 343, 347. 350.
 — Николаи, свящ. Мшанской церкви 284.
 Федора (Хведоръ) плебанъ русскій изъ Лазова, в. ж. Танюлька иначе Татьяна изъ Жабина 32.
 — Пречистовскій ун. свящ. въ г. Бѣльскъ 303.
 Феодосій, митр. Кіевскій 5.
 — свящ. Михайловской ц. въ г. Брестъ, писарь брестскаго капища 28, 29.
 — Игуменъ и протопопъ Берестейскій 28.
 Филиповичъ Езекиль, игуменъ Забужаго Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря 373.
 Фирлей, Николай, старостичъ Люблинскій 451, 452, 453.
 — изъ Домбровицы, Станиславъ 357.
 Франковичъ, Пётръ Фаддѣй, подстолий и подстароста Пинскаго пов. 221, 377.
 Фурсъ Григорій Гуриновичъ, зем. Пинск. п., ж. в. Софія ур. Заранекъ, ихъ діти: Андрей, Галена, Фрузіна, Марина, Александра; его пасынокъ Ольшескій Николай Казимиръ 363, 364, 365.
 Футаевичъ Омелянъ, свящ. Витулинской ц. 480, 481.

Х.

- Халецкій, Іеронимъ Казимиръ 379.
 Харламовичъ, Василій, свящ. Высодкой ц. 315.
 Хвалчевскій см. Фальчевскій.
 Хель Іоаннъ присяжн. Дрогичинскій 35.
 Хмельницкій 380, 381.
 Хмуровскій, ж. в. Марина ур. Гуктына 362.
 Ходкевичъ, Кристофъ, воевода Виленскій, маршалокъ трибунальскій 334.
 Ходковичъ Александръ, бояринъ князя Кобринскаго 4.
 — Ташко бояринъ князя Кобринскаго 4.
 Ходосевичъ Гринъ 36.
 Хосцкій, Андрей, намѣстникъ подстароства Луцкаго 249.
 Хомятовскій, Іоаннъ, дворянинъ 371, 372
 Хомяскій, Пётръ, подстароста Виленскій 228, 231, 232, 233, 234.
 Хотковскій Іоаннъ, плебанъ Ворзюловскій 475, 476, 477, 478, 479.
 Хотчанъ, Фелишанъ, плебанъ Сухопольскій 46. 47.

- Храптовичъ, Михайлъ, писарь 245.
 Хржановичъ, Григорій, возный Мозыидкаго пов. 371, 372.
 Хролевскій, Іоаннъ, двор. 294.
 Хронтовскій, Стефанъ, истигаторъ в. к. лнт. 326.

Ц.

- Цетиаръ, Іоаннъ, ищданинъ и райца Берестейскій 5.
 Цѣхановичъ, Станиславъ, хорунж. Пинскаго повѣта, ж. в. Христина 222.

Ч.

- Чаплевскій Киприанъ Семеновичъ, сынъ свящ. 1, 2.
 — Семенъ Прохоровичъ, свящ. Волковысской ц. Его сынъ Киприанъ Семеновичъ, свящ. той-же церкви 1, 2.
 Чаповскій Симонъ Леонардовичъ, двор. 284.
 Чилискій Павелъ, двор. 32, 33.
 Чарнецкій Григорій, подстароста Дрогич. п. с. 354.
 Чартермскій, Казимиръ, бискупъ Куявскій и Полоцкій 23
 Чатвертинскій Григорій комиссаръ королевскій 289, 291, 298.
 Чижъ, Адамъ Доминикъ Яновичъ Семеновичъ скарбникъ Виленскій, ж. в. 1-я Ганна ур. Яхимоличъ, 2-я Тереза ур. Маскевичъ 386, 388.
 — Казимиръ, скарбникъ Виленскій 386.
 — Янъ, ж. в. Ганна ур. Трацеская, сыновья ихъ: Кс. Лукашъ Чижъ и Адамъ-Доминикъ Чижъ 387, 388.
 Чудовскій, Іеронимъ, пресвитеръ Спасской ц. въ Русской части г. Дрогичина 224.
 — Іоаннъ, Дрогич. гражданинъ, поповичъ 226, 227.

Ш.

- Шаблевскій Адамъ, депутатъ Рѣчицкій 334.
 — Вурвикъ Анзельмъ, двор. 300, 305.
 Шалевскій Мартинъ двор. 415.
 Шарыя, Дмитрій, намѣстникъ св.-Духовскаго Виленскаго монастыря 228, 229, 230, 231, 232, 233,
 Шасиковичъ, Тома, лавникъ Дрогичинскій 316
 Шапъ, Николай, зем. 288
 Шеметилевичъ, Михайло, свящ. Погоской ц., Мин. п. 14, 68.
 Шиманскій Себастьянъ, Чопникъ Житомирскій 48.
 Ширня, Григорій Казимиръ писарь грод. Пинск. 337.
 — Михайлъ, сѣдъя Пинск. зем. с. 248.
 Шкленскій, Янъ Шимковичъ, депутатъ Лидскій 334.
 Шмурло, Адамъ, возный Мольн. п. 191.
 Шоломницкій, Василій, зем. 13
 Шостаконскій Флоріанъ, двор. Пин. пов. 313, 314
 — Янъ, зем. Браслав. пов. 203, 205.
 Шуйскій, Константинъ, мечникъ Брестскій 511.
 Шумота, Кристофъ, подкоморій Ковенскій 334.

Щ.

- Щигельскій, ротмистръ к. в. м. 396.
 Щитовскій, Альбертъ, вице-префектъ сѣмт. м. 390.

Э.

Эймонъ, Филиппъ, зем. Волков. п. 243.

Ю.

Юдиль Андрой, маршалокъ Волков. пов. 199, 201.

— Криштофъ, подстароста Вилевскій 236.

Юрвичъ Семенъ, Служеникъ Чашницкой ц. 260, 268.

Юрвичъ Семенъ, князь Слуцкий 55, 57.

Юхновичъ, Іоаниъ, гражд. Дрогич. 63, 66.

Я.

Яриловичъ Лаврентій Николаевичъ, мѣщ. Дрогич. Забужск.
его братъ Іоаниъ 316.

Яриховицъ Марина 361.

Ярославичъ, князь Федоръ Ивановичъ 12, 14, 15.

Ярошевичъ, Лука, пресвитеръ Козерадской ц. 378.

Яроховскій Матвій, камѣстникъ Гнойновскій 524.

Ярошевичъ, Стефанъ, свящ. Рождество Богородицкой ц. въ
г. Мотыники 358.

Ясмоній, Василій, возный Оршанск. пов. 26.

— Николай, свящ. Журобницкой ц. 515.

Яцковичъ Силуанъ, presbiter ecc. plebanus synagogae Lazo-
wlepnia gñus Rutenicus 46.

Яцминичъ, Адамъ, регент. подком. с. Пинск. пов. 335.

Яблонскій, Францискъ, судья зем. Новогр. в. 245.

Якимовичъ, Фелицанъ, пресвитеръ Остринской ц. 52, 53.

Яковлевичъ, Теодоръ, протопопъ Бѣльскій 291.

Яновъ, іорей Поговской ц. 14, 15.

— поповъ Поговскій 15.

Янутовичъ, Юръ возный Новогр. пов. 387.

Якубовичъ (Яковлевичъ) Теодоръ, протопопъ униат. Бѣль-
ской церкви св. арх. Михаила 246, 282, 284, 297,
299, 306.

Янишовскій Богданъ, зем. 8.

Яновичъ, Янъ, судья зем. Жомойт. 285.

— Станиславъ, староста Жомойтскій, воєвода Кіевскій
19, 22.

Янъ, священникъ Воскресенской ц. въ г. Брестъ 28.

— Казиміръ, вел. кн. лит. и кор. польск. 254, 335, 336,
372, 375, 379, 382, 389, 395, 397, 399, 400.

II.

УКАЗАТЕЛЬ

ГЕОГРАФИЧЕСКИХЪ НАЗВАНІЙ.

А.

Адиново сел. 304
Айна, церковь арланг. Мухамла 41, 42.
Александръ, сел. Волков. п. 248.
Андреевщина, земля 19.
Аристовщина, уроч. 22.

Б.

Бабы борозка, уроч. 9
Бакунки, сел. Ош. п. 333.
Баловина, рѣка, впадаетъ въ р. Лань 215, 216.
Бартоло, им. Мельн. п. 379.
Бартоши, сел. Новогр. п. 216, 217.
Барцове поле уроч. Волков. п. 200.
Басовъ, въ им. церковь св. Симеона 55, 57, 58.
Батини им. и село Мельн. п. 521.
— ближайшіе и Сауѣжнскіе Б. дальшіе сел. Мельн. пов. 519.
Бахары им. Мельн. п. 426.
Бездетье, им. Цили. п. 248, 249.
Белъ, гор. 374.
Белена, бойня 380.
Берега, сел. и уроч. Мельн. п. 62, 498
Березина, рѣка 8, 9.
— село Волков. п. 18.
— уроч. болото, уроч. Волков. п. 63, 201.
Березница рѣка 279.
Березно, уроч. 61.
Березовецъ уроч. 266.

Березовое болото 54.
— село 62.
Берестечко, 381
Бернаты сел. Дрогич. п. 407.
— средня сел. Мельн. п. 407.
— старая сел. Мельн. п. 408.
— Рудвикъ сел. Мельн. п. 407.
Биржи мѣст. 402.
Боби, сел. Новогр. п. 386, 387.
Бобровя, рѣка, 49.
Бобровскій, замокъ и гор. 60, 61, 374
Богородичинъ островъ близъ Слуцка 190.
Богущевичи, мѣстечко и им. на р. Ушѣ фольварки, его:
Ганута Раваниты 7—10.
Бойна, рѣка 276.
Болванъ, сел. Новогр. пов. 216, 217.
Болоты сел. Мельн. п. 417.
Бонино, сел. Мельн. п. 535.
Боратынецъ русскій, сел. Мельниц. стар. 402.
Борзиловка, сел. Мельн. п. 281, 475.
Борихово, им. Мельн. п. 339.
Борин, уроч. 63.
Боровна, уроч. 62.
Борова, уроч. 62.
Борсуни, сел. Мельн. п. 263, 358, 528, 529.
Бортовщина 21.
Блювинна, двор. 20.
Бранскъ гор. 300.
Браславъ, гор. 17—19, 206.
— церковь Богородицы 18—19.
Братошино, им. 237.

Брестъ-Литовскій, (Воростъ) гор. въ номъ у. Жидовская, Ковальская, Нѣмецкая, Пикарьская, Мухавонскій мостъ, Брест. 194, 195, 196 4, 5, 12, 13, 29.

Бродеша, уроч. 64.

Брудища, уроч. Новогр. п. 347.

Брудова, уроч. Ошнина п. 241.

Бубля, сел. Мельн. п. 370.

Бугъ, рѣка 43, 44, 50, 223, 252, 322, 361, 380, 384, 391, 398.

Будища сел. п. уроч. 268.

Буды, им. 3.

Буковича рѣка 273.

Буковичи, село Мельн. п. 438.

Буратынецъ сел. Мельн. п. 518.

Буси, гор. 374.

Буславчинское уроч. 316.

Бушва, сел. Мельн. пов. 449.

Буши, им. 65.

Бышовичи, дер. Новогр. пов., Крынской вол. 22.

Быстрыцы, сел. 36.

Бытъмъ им. п. мѣст. Слоним. п. п. В. монастырь 235, 236.

Бѣзаница, уроч. 61.

Бѣлавичи им. съ церк. Волков. п. 198, 199, 200, 202.

Бѣлое сел. Дрог. п. 381, 402.

Бѣлостокъ, гор. 445.

Бѣльскъ городъ 246, 282—283; 290—292; 296—307; 346—349; 374.

Бѣдуга сел. Мельн. п. 449.

В.

Валуличи, сел. Пинск. пов. 248, 249.

Ваза, им. 37.

Вайново, сел. Мельн. п. 525.

Валинъ сел. Мельн. п. 534.

Варшава, гор. 19, 66, 191, 246, 247, 333, 337, 342, 349, 350, 352, 353, 354, 356, 359, 370, 375, 379, 382, 390, 396, 400.

Варшавское поле, 63.

Василеве, им. Дрогич. п. 317.

Васькова Вольна сел. Мельн. п. 430.

Ведра, Ведра озеро, рѣка п. сел. 266, 267, 268, 269, 280.

Величка, дер. Пин. у. 310, 312, 314, 315.

Величье, сел. Мельн. п. 360.

Вердасовичи им. 285.

Веревѣ, Слобода Чашниц. в. 273, 280.

Верховье боброво, вступъ въ пушу 276.

Верхуца, им. Мельн. пов. 393.

Верхъ, уроч. 62.

Ветхія Старини, им. 49.

Ветчинское сел. Мин. г. 190.

Вилиа, рѣка 426.

Вильна, гор. 19, 21, 22, 30, 37, 42, 52, 64, 227, 228, 293, 295, 296, 323, 334, 337, 374, 378.

Вилиница 374.

Вирова (Wutowo), въ номъ храмъ 27.

Витебскъ 374.

Витулино, сел. Мельн. п. 470.

Вишневичи сел. Чаш. вол. 258, 265, 266, 267.

Вишневка, уроч. 62.

Вишневскъ, уроч. 69.

Владимиръ, гор. 374.

Водоповскій застѣнокъ 267.

Воево, озеро 18.

Воевице озеро, Воевица, рѣка 14.

Возники фольа. Мельн. п. 423.

Войдзели сел. Вильком. п. 285, 286.

Вояжи сел. Мельн. п. 514, 515.

Вояковщина, уроч. 26.

Вояковскъ, гор. 1, 2, 198, 202.

Волосяны, сел. Пин. п. 248.

Волосяны мѣст. Чаш. в., въ номъ рынокъ, на рынокъ церковь Св. Михаила, ставъ, мельница, улицы Борисовская, Сявдская, Лотыгольская, Ворона Чашницкая, 271—3, 376, 280.

Волениковское село Волк. у. 200, 210.

Волечы, сел. Пин. в. 15.

Волча, уроч. 63.

Вольна, сел. Мельн. п. 426, 490.

— Восковля сел. Мельн. п. 393.

— Крамошская сел. Мельн. п. 493, 494.

— Сумичи, сел. Мельн. п. 523.

Ворин, село, Чашниц. в. 264, 280.

Ворталь, дер. Брест. воев. 11, 12.

Ворша сел. Мельн. п. 500.

Воняча—вода, уроч. Волков. п. 200.

Вешня, рѣка 286.

Вьюнице, уроч. 60.

Выганина, сел. Мельн. п. 479, 490.

Выправное, уроч. 63.

Выржики, сел. Мельн. п. 436.

Вымокла, село 62.

Высоко-любимовское сел. Мельн. п. 493.

Высоцкъ, мѣст. Пин. п. 310, 311, 315, 344.

Вычолы сел. Мельн. п. 417.

Вѣхвенчик, сел. Мельн. п. 481.

Г.

Гадимово, сел. съ церк. Мельн. п. 414.

Гайна, сел. п. рѣка 59, 60, 389.

Галом фольа. Мельн. п. 490.

Гановичи, им. 69.

Ганута, имѣно, село, поле, фольваркъ им. Богусевичъ, рѣка 8, 9.

Генушова, им. Новогр. п. 205.

Гарифесты сел. Мельн. п. 429.

Глебичи, сел. Мельн. п. 446.

Глинница, уроч. 54, 266.

Глубокое им. Ошнина. п. 237, 238, 241.

— болотце 47.

Глуша, озеро 23.

Глубочное, озеро 268.

Гнейно, сел. Мельн. п. 198, 360, 251, 252, 357, 381, 397
398, 524.

Головини, дер. 34.

Головичи 263.

Головичи фоль. в сел. Мельн. п. 358, 529.

Голубь, ильнѣе церкви св. Николая 40, 43.

Голыни, сел. съ церк. Новогр. п. 386, 387.

Горюль 24.

Горы сел. съ церк. Мельн. п. 433, 434.

Горница, сел. 268.

Горново, сел. Мельн. п. 518, 516.

Гороватка уроч. 260.

Городенский повѣтъ 243

Городицкая волость 62.

Городецъ, им. и ильнѣе Брест п. 63, 214, 255.

Городище сел. зам. и им. Мельн. п. 63, 260, 266, 267,
278, уроч. боръ 373, 376, 454, 455.

Городля, гор. 374.

Городня см. Гродна.

Городецъ сел. съ церк. св. Михаила Дрогич. п. 824, 825,
374.

Горошки, сел. Мельн. п. 529

Горошковъ сел. Дрог. п. 383

Горошова Вель сел. Мельн. п. 358.

Грабовецъ сел. Мельн. п. 488.

Грандъ, уроч. 44.

Гранчовская гора, ур. 68.

Гребеневъ лѣсъ, уроч. Волков. п. 201.

Греково, им. Дрогич. п. 339.

Грибово, сел. Мельн. п. 447.

Грибовъ островъ, уроч. 9.

Грибановская волость 42

Гриневичъ, уроч. 61.

Грицевичи, им. и сел. Новогр. земли 206, 207, 208, 209,
211, 212, 215, 216, 217.

Гредичи, дер. 12.

Гредня, 374.

Грубешово, гор. 374.

Груда, дер. 376.

Грудки, сел. Новогр. п. 212, 215.

Грушево, сел. Мельн. п. 434.

Грушево, им. и сел. съ церк. Брест. п. 63, 253, 255.

Губы, сел. Новогр. п. 221.

Гудевичи сел. съ церк. Волков. п. 242.

Гуры, поле Волков. п. 200.

Гуляево, сел. Мельн. п. 425.

Гусь, сел. Мельн. п. 457.

Д.

Давыдуши, уроч. 60.

Давыды, сел. Мельн. п. 414, 467, 468.

Давыдовъ, рѣка 221.

Дворецъ, сел. 66.

Дворище, уроч. 62, 63.

Доревичица, село Брест. п. 47.

Деречинъ 201.

Демтѣль, сел. Мельн. п. 424.

Дидиновское, сел. Мельн. п. 427, 428.

Добрино, уроч. 6.

Добрынка, им. 59, 60.

Дончаровичи, им. и сел. съ церк. 222.

Дончаровичи, сел. 53.

Донцово, городъ Мельн. п. 377.

Донцов, сел. Мельн. п. озеро 269, 503.

Доманевичи, сел. Мил. г. 190.

Достоево, село 53

Драница, уроч. Волков. п. 201.

Дроз(х)ово, им. 385

Дрели, сел. Мельн. п. 504.

Дробино, сел. Мельн. п. 477.

Дрогичинъ, гор. 27, 30—35, 37—40, 44—45; 48, 56, 57,
63—67; 225—226, 235, 238—240, 247, 288, 289, 294,
307—309; 315—321, 335, 341, 351, 354—356; 366—367,
374, 379—380; 391, 395; 399, 401.

Друмлиновичи, село Цив. п. въ им. церкви св. Николая, 53, 54.

Дрында, озеро 266.

Дрисвиги, озеро, и им., и городъ 18—21.

Дубини 402.

Дубичи, им. и сел. Мельн. п. 376, 440, 469, 470.

Дубовецъ, болото уроч. Волк. п. 201.

Дуброва, уроч. Волков. п. 51, 63, 200.

Дубровки, Малое и Великое, уроч. Новогр. п. 215

Дылевичи, уроч. Волков. п. 199.

Дядковичи, сел. съ церк. Мельн. п. 511.

Е.

Елиши село, Волков. п. 202.

Ельница, сел. Мельн. п. 487.

Ж.

Жабини 32.

Жабна, Жабче, сел. и фоль. Мельн. п. 490, 498.

Жадоринъ, востанокъ 265.

Жаново, дер. 376

Жарта, село Чашн. вол. 276, 280.

Жеретица, рѣка 266.

Жерине, озеро 266.

Жермень, уроч. 60.

Жеретини, уроч. Волков. п. 201.

Жеретини сел. 265.

Жерцы, им. и сел. съ церк. Мельн. п. 396, 513, 522, 529, 531

Жидичинская, архимандрія 873.

Жидъ, озеро, Мил. г. 190

Жиньмори им. 285.

Жиретинъ, тожѣ Узкое сел. и фоль. Мельн. п. 484, 503.

Жолыни, село Цив. п. церкви Спасская 18, 55, 56.

Жоравская, сел. Мельн. п. 420.

Журибичи, фоль. и сел. съ церк., Мельн. п. 315, 316
515, 516.

З.

Забонья, слоб. Чашн. п. 274, 276, 280.

Заболѣть, ручей 259.

— Сочивки, сел. Мил. п. 333.

Забора, сел. Мельн. п. 442.
 Забѣлейна, уроч. 267, 268.
 Завадки, сел. Мельн. п. 420.
 Завоста, уроч. 60.
 Загаенъ, сел. Дрога. прих. 363.
 Загайни, сел. Мельн. п. 506.
 Загоръ, им. 49, 54.
 Задворный, фольваркъ Мельн. п. 484.
 Задеръ, им. 49.
 Завляна, им. в сел. Новогр. п. 215, 216, 217.
 Закалинки, Закалина, сел. Мельн. п. 481, 482.
 Закрыжа, сел. Мельн. п. 419.
 Залѣсница, сел. 54.
 Залѣсница, сел. 54.
 Залѣсье, сел. Мельн. п. 62, 290, 440, 531, 532.
 Замечель, сел. 263.
 Замочна, сел. Мельниц. п. 473.
 Заполье, Алоксѣвицкая, им. 265.
 Запорожье, 373.
 Запрудъ, сел. 60.
 Зарудалье, сел. Волков. п. 200.
 Зартъ, сел. Новогр. п. 213.
 Засадки, сел. Мельн. п. 501.
 Захарчицкая, земли 49.
 Зачернье, им. 48.
 Зборово, сел. 373, 374.
 Зеленикъ, озеро 267.
 Зеленицкое Пруднище, заст. Чашы. вол. 270.
 Зельна, рѣка 1, 200, 201, 202.
 Зельники, сел. Волков. п. 200.
 Зельники, рѣка 1.
 Зелье, сел. Мельн. п. 425.
 Зерница, рѣка 265.
 Зытѣвая гора въ Порудоминѣ 30.
 Зобаница, граница 29.
 Зрѣловщина, сел. 60.
 Зурядово, уроч. Волков. п. 201.
 Зябли, село 40.

И.

Ивѣ, сел. 245.
 Игуменъ, им. 7—10, 374.
 Избицы, село 43.
 Ииво, уроч. 62.
 Ивоское, болото 62.
 Ииво, озеро 20.
 Ивошское, застѣнокъ 267.
 Иво, сел. Нов. п. 216.
 Иво, сел. съ церк. Волков. п. 1, 2.

К.

Казаново, 281.
 Калита, уроч. сѣножат 344.
 Каменикъ, гор. 296.

Канемъ, сел. Опав. п. 328, 332.
 Каневски, сел. Мельн. п. 385, 507.
 Князды, озеро, дворец. 20.
 Калбаски, сел. Мельн. п. 478.
 Кизиницы, сел. Пин. п. 323.
 Кисель, сел. Мельн. пов. 420, 421.
 Кисель, гор. 16, 26, 250, 374.
 Кис, село 54.
 Кисарки, им. 69.
 Кисачево, сел. Мельн. п. 358, 527, 528.
 Кисель, гор. 217, 402.
 Кисель, жѣсточно 298.
 Кисичи, сел. Мельн. п. 450, 532, 533.
 Кисиники, уроч. 9.
 Кисель, застѣнокъ 273.
 Кисиницкое селѣще, сел. Новогр. п. 214.
 Кисель, гор. 8, 4, 36, 37, 62, 374.
 Кисель, сел. Мельн. п. 381, 411.
 Кисель, сел. Волков. п. 242.
 Кисель, гор. 374.
 Кисель, 229.
 Кисель, озеро 264.
 Кисель, гор. 5, 6, 369.
 Кисель, сел. Мельн. п. 485.
 Кисель, сел. Мельн. п. 378, 481, 536.
 Кисель, боръ, застѣнокъ Чашы. вол. 273.
 Кисель, застѣнокъ Чашы. п. 270.
 Кисель, волость 223.
 Кисель, уроч. 9.
 Кисель, застѣнокъ 26.
 Кисель, дворницъ въ Погостѣ 15.
 Кисель, застѣнокъ 267.
 Кисель, село 60, 61.
 Кисель, сел. Мельн. п. 376, 470.
 Кисель, сел. Волков. п. 200.
 Кисель, сел. Пин. п. 340.
 Кисель, сел. Мельн. п. 481, 482.
 Кисель, слобода 265.
 Кисель, уроч. 61.
 Кисель, озеро 266, 267.
 Кисель, 49.
 Кисель, дер. 376.
 Кисель, гора 67.
 Кисель, им. Волков. п. 200.
 Кисель, перевозъ 265.
 Кисель, сел. Мельн. пов. 427, 428.
 Кисель, рѣка 9.
 Кисель, уроч. 62, 63.
 Кисель 55, 402.
 Кисель 403.
 Кисель, сел. Мельн. п. 512.
 Кисель, им. Пинск. п. 364, 365.
 Кисель, сел. Мельн. п. 431.
 Кисель, польская 373, 374.
 Кисель, им. Дрогич. п. 317, 379.
 Кисель, им. Врест. п. 86.
 Кисель, сел. Мельн. п. 413.

Коссово, въ немъ церковь св. Маріи 80.
 Костровицы, им. 47.
 Кочановъ островъ, уроч. 9.
 Кошелева, сел. Мельн. п. 439.
 Кошелинъ, сел. Мельн. п. 502.
 Кошки, сел. Мельн. п. 449.
 Краацы, сел. Мельн. п. 418.
 Крайновичи, им. Пинск. п. 364.
 Краковъ, гор. 17, 47, 251.
 Красное, им. Пинск. п. 364.
 Красная волоча, уроч. Пинск. стар. 359.
 — Лука, уроч. 273.
 Красницкая волость 218, 219.
 Крисовская, сел. 23.
 Красный ставъ, сел. Мельн. п. 296, 374.
 Кривица, сел. Мельн. п. 500.
 Кривенецъ, гор. 362, 374.
 Кресла, кр. село 41.
 Креслино, сел. 35, 42.
 Кривое, уроч. 61.
 Кривошичи, им. и сел. Мельн. п. 494.
 Кричи, сел. Дрог. п. 381.
 Кринская волость, Новогр. пов. 22.
 Крожи, сел. 402.
 Кропино, уроч. 63.
 Крошино, им. и мѣст. Новогр. п. 223, 224.
 Крошинокая волость 223.
 Круглица, уроч. 63.
 Круговичи, сел. Новогр. п. 387.
 Круподий, св. Спаса мон. 373.
 Крушина, рѣка 202.
 Крушинный гѣсъ, уроч. Волков. п. 202.
 Кршиа, рѣка 12.
 Крыковоты, сел. Мельн. п. 427.
 Крывуля, уроч. 63.
 Кудры, сел. Мельн. п. 461.
 Кузевичи, 59, 60.
 Кузьмичи, сел. Мин. г. 190.
 Кулаки, уроч. 10.
 Кулавице, сел. Новогр. п. 221.
 Купитичский, монастырь, Пин. п. 340, 364, 373.
 Курганъ, уроч. Новогр. п. 213, 268.
 Кургановскій, ручей 26.
 Куровское, поле въ им. Торешкахи 31.
 Куты, сел. Мельн. п. 511.
 Кучковичи, сел. Ош. п. 333.

Л.

Лавра, монастырь 373.
 Лавы, сел. Мельн. п. 424.
 Лазово, им. и сел. Мельн. п. 30—34, 38, 39, 44, 45, 46, 320.
 Лань, рѣка 208, 211—217.
 Ланецъ, рѣка 279.
 Латыговичи, сел. Чашин. в. 275, 280.
 Лахва, сел. съ церк. Рѣчиц. п. 338, 402, 403.
 Лаховичи, сел. Мин. г. 190.

Лешковъ, городъ разрѣшенный къ постройкѣ княземъ
 Александромъ 12.
 Лежайскъ, им. 366.
 Лельчицы, сел. Пинск. пов. 377, 378.
 Лещъ, монастырь 373.
 Лида, гор. 51, 53.
 Лидское староство 52.
 Липны, сел. Мельн. п. 512.
 Липовка, сел. 266.
 Липно, сел. Мельн. п. 450, 451.
 Личаный островъ 18.
 Литвиники, фольв. и сел. Мельн. п. 533, 534.
 Литовское великое княжество 373.
 Лобки, сел. Мельн. п. 412.
 Логоша, рѣка 59, 60.
 Логойскъ, им. и мѣст. 58, 59, 369.
 Ломекъ, сел. Дрогзов. прих. 396.
 Ложки, сел. Мельн. п. 507.
 Лож(и)ница, мѣсточко, церковь св. арханг. Михаила, при
 озерѣ, на Новосельской улицѣ. 26, 27.
 Ломезы, сел. Дрогич. п. 12, 381.
 Лопатинъ, застѣнокъ 288.
 Лесицы, мѣст. Мельн. п. 410, 411, 412, 430.
 Лубы, сел. Мельн. п. 491.
 Луцанье, Лукавецъ, им. 48, 50.
 Луцковское, сел. Мельн. п. 501.
 Луцковская земля 49.
 Луцковка, рѣка, 257, 264.
 Луцкое, сел. Мелит. п. 485.
 Луцковское, уроч. 67.
 Луциъ, замокъ 249—251.
 Лѣсковичи, сел. Пинск. пов. съ церк. 323, 324.
 Лѣтоное, сел. Мельн. п. 439.
 Лѣсовица, дворницѣ 51.
 Лѣшно, им. 198.
 Любавичи, им. Оршан. п. 204.
 Любавини, сел. Мельн. п. 514.
 Любавицъ, гор. 374, 385.
 Любавицкое, староство 8.
 Лютицъ, застѣнокъ 265.
 Лютеранцы, рѣка 48.
 Лючи, им. Пин. п. 340.
 Лядо, боръ Волков. п. 200, 201.
 Ляховцы, уроч. 9.
 Ляховицкая, уроч. 63.
 Ляховъ, бродъ 328.
 Лыковичи, им. Дрогич. п. 379.

М.

Максимово, уроч. 59.
 Малевичи, сел. Мельн. п. 511.
 Мальковский—дугъ уроч. 258.
 Маначла, уроч. Новогр. п. 215.
 Манія, сел. Мельн. п. 502.
 Моденщина, уроч. 63.
 Мадухово, сел. 58.

Можирѣе, мѣст. Мольн. п. и „Новое мѣсто“ дм. 305,
377, 401, 482, 483, 484, 490, 503
Молотинка, уроч. 87.
Мольникъ, гор. и им. Мольн. п. 69, 191, 194, 197, 358,
362, 383, 525.
Моньженино, селеніе Мольн. п. 320.
Моржанич им. и сол. Мольн. п. 535, 536.
Моранне, сол. Новогр. п. 217.
Моршье, сол. Мольн. п. 358.
Моры, им. Брасл. п. 204, 205.
Николаевское, уроч. 81.
Никольская града, уроч. 344.
Нитовка рѣка 199.
Нитова, сол. Волков. п. 199.
Нилашуръ, сол. 286.
Нилейка, сол. Мольн. п. 430.
Нилевидъ, сол. Волков. п. 199.
Нильче, мѣст. им. и фольк., въ немъ улицы: Полоцкая,
Вилонская, рынокъ, переулокъ отъ рынка 325—
328, 334.
Нитскъ, гор. 23, 24, 221, 389, 394.
Нитцево, им. Дрогич. пов. 37, 293.
Ниты 402.
Нисъ, сол. Мольн. п. 486.
Нитковщина застѣн. Волков. п. 242, 243.
Нихалишка им. 285.
Нихлы сол. Волков. п. 200.
Нилинцъ, уроч. 63.
Ногилъ, гор. 374.
Ногилъ, уроч. 63.
Номейново им. Ляд. п. 376.
Нозырей повѣтъ 16.
Нозырь 374.
Нокобода, сол. 31.
Нокастыръ сол. Мия. п. 190.
Норды, сол. 35.
Норе Творково (morge Tworkowo) им. сол. 37.
Норщаль, сол. 55.
Ностичъ, уроч. 63.
Носты, мѣст. Мольн. п. 374, 393, 418.
Нотомъ, мѣст. съ церк. и костел. Пайск. стар. 53 54, 359
Нотуновичи, Нотуки—Великіе им. и сол. съ церк. Новогр.
п. 386, 387.
Нощона, дер. Мольн. стар. 402, 520—522, 529, 580, 568.
Нощоны—Норѣе сол. Мольн. п. 522.
Нотимъ гор. Мин. в. 368 372.
Нотиславъ 374.
Нотиславское владѣтельство 250.
Ноты сол. Мольн. п. 284, 393, 427.

Н.

Навличка, сол. 373.
Нагоничъ, сол. 49
Надеша, им. Новогр. п. 217.
Навѣтъ, озеро, подъ гор. Браславля подъ дворомъ плебана
Браславского 18.

Наройки, сол. Дрог. п. съ церк. 383.
Нача, рѣка и мѣсточко Чашн. п., въ немъ рынокъ, церк.
Кузьмы и Домьяна, улицы Чашницкая, Другая,
Половая, Борисовская, Мостовая, Сводлиская, Ло-
говая, Водная, Кричовская 274—280, 380, 387.
Незнамы (оо) сол. Мольн. п. 398, 427, 429.
Немковъ, мѣст. сол. Дрог. п. 252, 381, 523, 524.
Несимъ, гор. 402.
Нестеровы Лозы, им. Брест. в. 36.
Нивки, сол. 59.
Никлавецъ, сол. съ церк. Новогр. п. 243.
Николаевская волость 244.
Ничипоровичи, уроч. Анкипоровичи 22, 23.
Небелъ, село церковь св. Николая 51.
Неагородскъ соборная церковь муч. Бориса и Глѣба 22,
209, 220, 374, 386—388.
Неагородская земля 206.
Новопелецъ, сол. Мольн. п. 419.
Новосалки, уроч. Волков. п. 200.
— им. Брест. в. 86.
Новосельчане село 11.
Ногонпакчи, село 27.
Номчинская волость 40.
Нощова, сол. Мольн. п. 437.
Нощовская Воля сол. Мольн. п. 440.
Нѣмъ рѣка 200.

О.

Обель, озеро и им. 18, 20.
Обора, им. Дрогич. п. 593.
Обринъ, им. Новогр. п. 218.
Обрубъ, боръ Волков. п. 201.
Огородники; сол. Мольн. п. 534.
Одрани, уроч. 62.
Озеродница, село 7.
Олесовичи, сол. 223.
Олитъ, им. 402.
Ольшанка, сол. Мольн. п. 413, 414.
Ольшаны, 5.
Ольшинецъ, рѣка 264.
Окдреша, сол. Мольн. п. 426.
Оништы, мѣст. Вильк. п. 285.
Онишовичи село Чашн. в. 261, 267, 268, 280.
Орловка рѣка 199.
Орлово, им. Волков. п. 199.
Орловка дер. Мольн. п. 377.
Орша, гор. 27.
Ослово им. и сол. Мольн. п. 527.
Осмолово, уроч. 9.
Осочка, сол. Мольн. п. 479, 480.
Осинны, сол. 81.
Осташовъ сол. Чашниц. в. 8, 263, 280.
Остачицы, сол. Новогр. п. 213, 217.
Острая брама, въ г. Вильнѣ 228.
Острино, село церковь св. Спаса 51, 52
Остривскъ, сол. и им. Мольн. п. 396, 508.

Остревъ, сол. Мельн. п. 495.
Остремчанъ сол. им. Дрог. п. 357, 358, 360, 366, 369,
420, 421, 434
Острошица, им. 58.
Охань, уроч. 62.
Охремено, сол. Новогр. п. 215.
Ошмянскій град. уряд. въ Поставахъ въ 1643 г. 325.
Ошмянскій повѣтъ 237.

П.

Паллошима, уроч. 22.
Паканово им. и сол. Мельн. п. 516.
Паркшица, уроч. 63.
Пацованы, сол. Волков. п. 202.
Пашаньки, сол. Мельн. п. 471.
Пашаново, им. Оршан. п. 305.
Пелишки, им. 286.
Перегиносъ им. Львовскаго п. 374.
Передѣлы, сол. Мельн. п. 481.
Перемисль сол. съ церк. Мин. в. 227, 228.
Перемысль 250.
Переходъ, им. Пинск. пов. 364, 365.
Перещовка, сол. Дрог. прих. 385, 506.
Песокъ, мѣст. Вол. п. 199, 200, 201, 202.
Петрушы, сол. Мельн. п. 416.
Печинин(ъ) сол. Мельн. п. 393, 430.
Пинская волость 359.
Пинскій замокъ 359.
Пинскъ, гор. 13—15, 51, 55—57; 69, 310—311, 313—315,
323, 340, 374.
Писаревичъ, сол. Мин. г. 190.
Пласковичи им. Новогр. п. 217.
Плассіодра, сол. Дрог. п. 407.
Плоскине, болото 47.
Плища, рѣка 200.
Плещицы, село 49.
Пловое болото 54.
Плоское сол. Мельн. п. 746.
Плоское болото 54.
Поближняя церковь 60.
Побутъ, уроч. Новогр. п. 215.
Погостъ мѣст. 14—15, 68.
Подборье, застѣнокъ 267.
Подземелье—Подсѣмье, уроч. Брест. п. 254, 255.
Подземное, село 62, 63.
Подмиль, уроч. 62.
Подмезье, сол. 54.
Подняево воеводство 399.
Подляхія 294, 379, 380, 391, 438.
Подляховичи, сол. Пин. п. 324.
Подлишное воеводство 347, 404.
Подмошье, сол. 267.
Подриловичи, сол. 60.
Пожемино, село 51.
Понаново. им. Мельн. п. 396.
Половецъ, мѣст. церковь св. Михаила 28.

Положи, уроч. Новогр. п. 215.
Полоцкое архіепископство 378.
Полоцкѣ гор. 24, 41, 263, 374
Полубичи, дер. 376.
Полышине, уроч. 62.
Полъсье, Полѣсскій край 253, 366.
Полубичи, сол. Мельн. п. 463, 464.
Полуховское поле 44.
Полыны сол. Ошм. п. 393.
Понимль, ручей 276.
Поплавы, сол. Мельн. п. 409.
Поповщина, уроч. 253, 265.
Попель боръ, уроч. 344.
Пеставы, мѣст. Ошм. п. 325.
Порпице сол. съ церк. Минск. в. 237, 238, 241.
Порудоминѣ, церковь св. Николая 30.
Портъ им. Пинск. п. 364.
Постыше, сол. Мельн. п. 483.
Поструль 62.
Преходисне сол. Мельн. п. 605.
Привалщина, уроч. 61.
Пристраловичи сол. Волк. п. 200.
Приходисъ сол. Дрог. прих. 385.
Приходы, сол. Мельн. п. 487, 488.
Просичевъ, уроч. 60.
Пронисе сол. Мельн. п. 393.
Прохенка, (в) сол. Мельн. п. 194, 413.
Прудыще Волковское уроч. 258.
Пруды, застѣнокъ 270.
Птичь, рѣка 60.
Пугачи сол. Мельн. п. 497.
Пунище, уроч. 266.
Пуныя, застѣнокъ Чашц. в. 270.
Пустынь въ немъ монастырь 25, 26.
Пустыньскій мужской монастырь Св. Николая 16, 251.
Пухоичи сол. Мин. г. 190.
Пыновскій дугъ 258.
Пучицы, сол. Мельн. п. 442.

Р.

Разамичи, им. и фольв. 8. 9.
Радецъ, сол. Мельн. п. 466.
Раздильковъ сол. Мельн. п. 529, 530.
Радльня сол. Мельн. п. 416.
Радче, дер. 376.
Радзивиловичи сол. Мельн. п. 358.
Ратна, гор. 374.
Ржавуски сол. Мельн. п. 31, 450.
Рига, гор. 263.
Роговецкая земля 64.
Роговецъ, село 64.
Роговя, дер. Дрог. п. 247, 352, 353, 355.
Роговичи, сол. Чашц. в. 258, 264, 266, 268, 280.
Рогово, им. церковь св. муч. Дмитрія 42, 43.
Рогозини фольв. Мельн. п. 492.
Рогозиница сол. Волков. п. 202.

— сел. Мольн. п. 492.
 Ремонъ, уроч. 62.
 Розадово, сел. Мольн. п. 445.
 Романова, уроч. 9.
 Ромашки, сел. Мольн. п. 462, 467.
 Росомъ, мѣст. Мольн. п. 451, 454, 474, 475.
 Рось, 200.
 Рубен сел. Мольн. п. 371, 373.
 Рубишова сел. 296.
 Рудзенецъ, фольваркъ 459.
 Рудка, сел. Мольн. п. 433.
 Рудники, им. Дрогич. п. 317.
 Рудка, Брест. в., село 46.
 Рудомина, село 30.
 Руски, сел. Чашн. вол. 269.
 Рускигъ, сел. Мольн. п. 30, 441, 442.
 Руча, сел. съ церк. Пинск. п. 339, 340.
 Рысье болото 47.
 Рытовщина, уроч. 61.
 Рычъ, озеро 71.
 Рычица, гор. 62.
 — сел. Мольн. п. 374, 493.
 Рычице уроч. Новогр. п. 215.

С.

Савичи Мольн. п. 284.
 — сел. Ошн. п. 331.
 — Русские, им. и сел. съ церк. Мольн. п. 2, 3, 294.
 Савик, сел. Мольн. п. 503.
 Саворка, озеро 20.
 Савонъ, озеро 20.
 Сарнаи, сел. Мольн. п. 443.
 Сарнаица парафия 443.
 Сарново, им. Дрогич. пов. 379.
 Сасердица, рѣка, 279.
 Саликароеъ, сел. Мольн. п. 422.
 Сасимонское болото 12.
 Сасолочна рѣка 199, 202.
 Сасолочъ рѣка 23, 227.
 Сасидени пуца 276.
 Сасное озеро 266.
 Сасной вступъ въ Волосов. пуцу 276.
 Сасецъ, им. 58, 59, 60.
 Сасица, сел. 54.
 Сасце сел. Чашн. п. 270, 280.
 Сасениши сел. Вильком. п. 286.
 Сасидий уголь уроч. 62.
 Сасочине, сел. съ церк. 320.
 Сасилица сел. Мольн. п. 528.
 Сасидино, им. 224.
 Сасишени, сел. Мольн. п. 338, 427, 428.
 Саски или Рогавка, им. Дрог. п. 335.
 Сасишени, дер. Дрог. п. 399.
 Сасиш, сел. Дрогичин. пов. 352—353.
 Сасишени, застѣнокъ 286.
 Сасишени, им. Брест. в. 363.

Сасишени, сел. Мил. г. 190.
 Сасишени им. и сел. Мольн. п. 518.
 Сасишени, сел. съ церк. 351.
 Сасишени, им. 59, 60.
 Сасишени, рѣка 25.
 Сасишени, рѣка Мозыр. п. (на р. на Сасишени) 16.
 Сасишени гор. 58, 189, 190, 402.
 Сасишени, рѣка 389.
 Сасишени, им. Нурскаго пов. 38.
 Сасишени, гор. 373, 374.
 Сасишени, монастырь 373.
 Сасишени сел. 280.
 Сасишени сел. Чашн. п. 257, 264.
 Сасишени сел. Сасишени п. 190.
 Сасишени, озеро 18.
 Сасишени сел. Новогр. п. 215.
 Сасишени, городъ 324.
 Сасишени, сел. 54.
 Сасишени, рѣка 279.
 Сасишени, сел. Ошн. п. 331.
 Сасишени, сел. Новогр. п. 213.
 Сасишени болото 54.
 Сасишени Грудъ, сел. Пинск. п. 323.
 Сасишени, сел. съ церк. Мольн. п. 499.
 Сасишени, сел. Дрогич. п. 381.
 Сасишени волость 223.
 Сасишени ручей 276.
 Сасишени островъ, уроч. 9, 10.
 Сасишени, пуца 265.
 Сасишени 374.
 Сасишени, им. Дрогич. п. 379.
 Сасишени Волосовичи, сел. Чашн. вол. 276.
 Сасишени, сел. Чашн. в. 269.
 Сасишени, сел. Мольн. п. 496.
 Сасишени, уроч. 62.
 Сасишени, рѣка 1.
 Сасишени, гор. 374.
 Сасишени, озеро 268.
 Сасишени рѣка 199, 200.
 Сасишени, арх. им. близъ Полодъ. 238.
 Сасишени, им. 35.
 Сасишени, сел. Мольн. п. 489.
 Сасишени, рѣка 202.
 Сасишени, застѣнокъ Брест. в. 253.
 Сасишени сел. Бѣльск. п. 304.
 Сасишени, дворца 18.
 Сасишени, сел. 286.
 Сасишени, уроч. 6.
 Сасишени рѣка 286.
 Сасишени, мѣст. Вильком. пов. 215, 286, 287, 298.
 Сасишени граница 48.
 Сасишени, уроч. 63.
 Сасишени, сел. Мольн. п. 524.
 Сасишени, им. Пинск. п. 364.
 Сасишени, сел. Пин. п. 323.
 Сасишени, сел. Ошн. п. 332.
 Сасишени, им. 65.

Сѣвятичъ, сел. Мельн. п. 335, 390, 396, 397, 398.
Сѣвное, сел. Мельн. п. 494.
Сѣбры сел. Чаши. вол. 270, 280.

Т.

Тарантово сел. Чаши. в. 280.
Тарнослава, уроч. 62.
Тверого, сел. 84.
Тементъ, рѣка 268.
Теминъ, 377.
Терликова, сел. Мельн. п. 410, 447, 448, 449.
Тесовщина, дворницъ 51.
Тиньбудацъ, мѣст. уроч. Новог. п. 212, 214, 215.
Тлутецъ, сел. Мельн. п. 491.
Тлутославъ волока 42.
Тризубъ, сел. Врест. в. 253.
Траки 374.
Троотеница, сел. Мельн. п. 523.
Троцкое прободство 248.
Трухемоничи, сел. 265.
Тулени сел. Мельн. п. 512.
Толечино, мѣст. 263.
Толтунова, уроч. 59.
Топильце, озеро 252.
Точискъ иначе Чортки, сел. Мельн. п. 395.
Тулиново, сел. Мельн. п. 498.
Туралановое село Волков. п. 199, 202.
Тупино, сел. Чаши. в. 270.

У.

Уборонъ, им. Вилонск. бискупа 377, 378.
Угалъ, сел. 266.
Узкое см. Жиротинъ.
Узномъ, уроч. 60.
Унелъчицы, уроч. 61.
Уле, мѣст. 258.
— рѣка 257—270.
Усеница, рѣка 265, 266.
Устася, село 54.
Устья, уроч. Новогр. п. 215.
Устунное, уроч. Пия. стар. 359.
Утрома, сел. Мельн. п. 497.
Уша, рѣка 9, 10.

Ф.

Фалетичи сел. Мельн. п. 434, 435.
Фельново, рѣка 12.

Х.

Хальчъ, им. 379.
Ханнувоки куть, уроч. 6.

Харинское, сел. 267—269, 280.
Хибна, озеро 364.
Хибное, дер. Мельн. п. 444, 445.
Хиленица, уроч. 26.
Хлопца, сел. Мельн. п. 369, 420, 421.
Хлопская Волька сел. Мельн. п. 407.
Хлови, сел. Мельн. п. 425.
Хмѣлина, уроч. Волков. п. 199.
Ходоревка, сел. 54.
Ходынчи, им. Врест. в. 36.
Холомино, им. Пипск. п. 364.
Холопеничи, 27.
Холопий ручей 265.
Хорошце сел. Мельн. п. 514.
Хотавичи им. в сел. съ церк. Минск. в. 220, 221.
Хотичи, сел. съ церк. Мельн. п. 362.
Хотелъчицы, им. 48.
Хотѣчанина, Хотѣчовка, рѣка 49.
Храпине, село 51.
Христичинъ ручей 49.
Хроболова, дворницъ 51.
Хреловичи, дер. Дрогич. в. 399.
Хрестный боръ, уроч. Волк. пов. 200.

Ц.

Цепра 212, 214, 215, 217.
— Далматовская сел. Новоур. п. 211, 212, 214, 217.
Цна, рѣка 23.
Цно, озеро 18.
Цонна, малое озеро 18.
Цхановецъ, им. 321.

Ч.

Чалуиная волость 244.
Чалуриное, застѣнокъ 279.
Чашини им. в мѣст. Витеб. п. въ мѣстечкѣ улицъ Иван-
ская, Лукомская, Тилинская, рынокъ. Слободка
Слободно-новая 256—278, 280, 281.
Чашинки Старые 1-е и 2-е 262, 263.
Чашинская волость 264.
— пуца 258.
Чеберани, сел. Мельн. п. 433, 435, 436, 473, 474.
Чеславиничи, сел. 35.
Черпики, им. 49.
Черя, мѣст. 263.
Черново, им. Врест. пов. 406.
Черниговъ, гор. 374.
Черная рѣчка 49.
Черное озеро 264.
Черница, уроч. 54.
Чице, село, Ошк. п. 329, 330.
Чернобыль, им. 5.
Чортки см. Точискъ.

Чухайбы сел. Мельн. пов. 428.
Чухова, сел. Мельн. п. 442.

Щ.

Щавлы, сел. Мельн. п. 418, 416.
Щажинское, сел. Мельн. пов. 418.
Щаж, фольварокъ Мельн. п. 485, 496.
Щажин сел. Мельн. п. 430.
Щабрево, село въ нектъ церкви во пми Рождества Преч.
Богородицы 24, 25.
Щадринъ 402.
Щапы, им и сел. съ церк. Мельниц. п. 338, 339.
Щачина, уроч. 63.

Щ.

Щаглытинъ, им. Дрогич. пов. 379.
Щаглытин, уроч. 6.
Щаглыцъ сел. Мельн. п. 358.

Щаглыцкая стоянка 823.
Щаглыцкое поле, уроч. 823.

Ю.

Юненичи сел. Мельн. п. 429.
Юреничи, им. 49.

Я.

Яблоня фольв. Мельн. п. 376, 455.
Яблонские куты 376.
Яблоня дерев. Мельн. п. 460.
Язана, уроч. 63.
Якубовичи сел. Мельн. п. 517.
Яново, сел. и застѣнокъ, Ном. п. 25, 215, 264.
Яса уйка 276.
Ясина, сел. Мельн. п. 513.
Ясина фольв. и сел. Мельн. п. 472.
Ясны, фольв. Мельн. п. 473.

III.

УКАЗАТЕЛЬ ПРЕДМЕТОВЪ.

А.

Annus antiquus (войтъ) 48.
 Ашиъ 49.
 Анафема 5.
 Антиимъ 114.
 Аригъ (арунга) 10.
 Архиа архіепископъ Митрополія Полоцк. 297.
 Архипамяство Полоцкое 373.
 Архимандрія Жидичинская 373.
 Архимандритъ Кievo-Печерской лавры 250, 251.
 Архимандрія, Минская 389.
 — Мстиславская 389.
 Архимандритъ 36, 37, 287.

Б.

Бакалоръ 283.
 Бахусъ 392.
 Бекитъ, вѣсъ 329.
 Бискупъ, Виленьскій 219.
 — Куавскій и Поморскій 23.
 Бегъ, Ляшскій 392, 394.
 Божница, жидовская 197.
 Бобръ, гонимъ 10.
 Боровити, «Позволяемъ тебѣ тому плубану нашему и вольность даемъ въ озерѣ Дрыгвато вѣтнимъ новодомъ рыбѣ ловить, коли самъ похочеть, на свою потребу, а державны наши Дрыгвичице того боровити имъ не мають» 21.

Берное, дерево 9, 10, 51.
 Бортъ, борти 13, 267.
 Бочна ратушная— въ г. Волковыскѣ 1.
 Боре 4, 7, 58, 60, 63, 256, 376.
 Браня Острая въ г. Вильнѣ 228.
 Браня—пивоария 321, 323.
 Братство 233, 241, 250, 282, 374.
 — власное 405.
 — Вѣдское при Боголюбенской церкви 297, 374.
 — Виленьское при ц. св. Духа 233, 286, 287, 288.
 — при Николаевской ц. въ г. Дрогичинѣ 318, 319.
 — въ г. Дрогичинѣ при Преображенской ц. 316, 405.
 — Пинское при ц. Боголюбения 313.
 — при ц. Вораса и Глѣба за мурками въ Смоленскѣ 374.
 Бродъ, Ляховъ 323.
 Бугай 258.
 Бѣла, выскочка 229.
 Бѣломолва, цвѣтъ 367.

В.

Ванчосъ 258.
 Винаріѣ 19.
 Вино 323.
 Владыка униат. Владимирскій 342.
 — Луцкій и Одр. 289, 343, 346—347.
 «Во Евангелии на вѣчность унисалъ наданью свое» 30.
 Возводство Виленьское 17, 19, 258.
 — Подлишское 347, 399.
 — Смоленское 374.

Воздухи шелковые 343, 350.
Войско Запорожское 373, 376.
Войты 189.
Волода, литовской мѣры 47.
— судолная 41, 42.
Волость Вознесенская 219.
— Городецкая 62.
Выправа 205.
Вѣжа 51.
Вѣна 37, 193.
Вѣра, Наливайковская 254.
— русская униатская 223.
Вѣтъ и мѣра города Вильны 12.

Г.

Гранета становленая 6.
Грань 58.
Геринь 226.
Головащия 336.
Городища 258.
Горѣла 305.
Гостиница, см. дорога.
— старый Борисовскій 26.
— Вязенскій 201.
— въ Волковыска въ м. Песокъ 199.
— въ м. Песка въ Рогозницу 202.
— Стлецкій 223.
— Суботскій 296.
Государь, государскій 60.
Гребля 54, 208.
Григескій законъ 4.
Грива 401.
Грива, польская 321.
Гривада 515.

Д.

Давность, «подлугъ давности отсудили тоѣ дворище на церковь Божью» 15.
Дани: грошовыя, медовыя, кунячныя, бортыны, сыножатныя 16, 18.
Данники, люди данные 18.
Дачи давать 16.
Дворище, д. цѣлое, «поддворища» 15.
Дѣнадцатый, другнадцатый 59.
Дѣверь 205.
Дѣрвѣ, бортное и подсыное 18.
Десятин церковная 4, 18, 21, 40, 42, 53, 191, 237, 320, 371, 372, 375, 393, 395, 396.
— рыбная со всѣхъ неводоу и неводкоу 21.
Дехтари 47.
Дизуниты 288, 289, 293, 291, 296, 343, 393.
Діакоу 36, 52, 310, 313, 315, 316, 375, 376.
Діалентъ, русскій 1.

Дѣшникъ 387.
Дорога Богущоничская которая идетъ за р. Верезину до села, принадлежащихъ за р. Верезиною къ п. Богущоничамъ 8—9.
— Борунская 279.
— Вудзская въ Вымховскихъ 81.
— великая которая, идетъ отъ церкви къ Юрковичамъ 49.
— великая Вилонская изъ Минска 28.
— великая изъ Логойска до Гайны, отъ Л. до Слаговоща 59, 60.
— общественная Голубльская Креслинская 35.
— изъ Грицовичъ въ Волванъ 215.
— Добронѣвская, которая идетъ изъ Добронѣва къ мосту на Логови 59.
— Дружиналовская 323.
— Заплотная 81.
— изъ Мостовъ въ Деречино 201.
— изъ Игумена до Богущоничъ 8.
— которая идетъ изъ Игумена до Минска 8.
— Кобринская 56.
— къ церкви изъ п. Лукаца 49.
— изъ Модухова до Сельца 58.
— Минская изъ Богущоничъ 8.
— изъ м. Песокъ въ Илвицу 199.
— Плещинская 221.
— съ Слаговоща до Добровева 59.

Дроблягъ 229.
Дыкъ церковный 252, 267, 271, 272, 273.
Дѣдичъ, дѣдичка 27.
Днищныя люди 22.
Діаконы 22, 310, 313.

Е.

Евангелие 384.
Ecclesia orientalis ritus videlicet graeci et Ruthenorum, quae longis temporibus in disparitate 2.
Епархія Витебская и Мстиславская 373.
— Луцкая 373.
— Перемышльская 373.
Епископъ Туровскій и Пинскій 14, 15, 51, 314.
Епархія Холмская 373.
Епископъ см. владыка.
— Витебскій 375.
— Владимирскій и Брѣстскій 252.
— Луцкій 350.
Епитрахиль alias огнаі 350, 402.

Ж.

Живность «подданые мои каждый отъ себѣ для живности священнику повинны давать» 40, 42.
Жидовская божница 197.
Жидовскій сборъ въ г. Брѣстѣ 194.

Жида 475, 495.

— въ г. Брестъ 194.

Жидъ—арендаторъ мельницы 338.

Жомеръ—дѣлкъ („а писалъ Жомеръ дѣлкъ Мишпо-
вичъ“) 26.

З.

Задворники 54.

Занкова повинности 15.

Заночъ 202.

— Витебскій, Пинскій 374.

— Городицскій 375.

— Дрисвятскій 21.

— Кобринскій 62.

— Лаховскій 403.

— Пляскій 359.

— Слуцкій 189.

— Смоленскій 373

Засѣтники 21

Засидники 4.

Затяги 204.

Затягъ мене слугъ Божого до церкви св. муч. Сергія и
Вакха 4.

Збоже: жыто пшеница, очмень ярида, овесъ, гречиха, 21.

Збожца 222, 260, 271.

Збожы церковныя 222, 260, 271, 292, 294.

Земля полазная и съ пашнею 53.

Земля Пинскіе 15.

И.

Игуменъ 16, 25, 236, 287, 340, 343, 350, 399, 400.

Икра 230.

Инцигаторъ в. к. з. 325.

І.

Іерей 4.

Іудей въ Брестѣ 11.

К.

Кадукъ 374.

Календаръ римской ц. 192.

Камень, вѣсъ 227.

Каноникъ Бѣльскій 36.

Канторъ «На кантора тойже (Крошанской) церкви даеся
1/2 паяца дворного» 223, 254.

Капукъ шодовый 227.

Капитула Борестойская, ея составъ въ 1528 г. 28.

Капитульныя книги 28—29.

Капитульный писарь 28.

Кафли бѣлыя 325.

Кгерманъ 233.

Кни 304.

Кладбище (кладовище) cimetorium см. погребки. 50, 267,
278.

Ключниковичи 63

книги: 1) Боседы Апостольскіе. 2) Правила св. Отца. 3)
Книга Св. Григорія мниха. 4) Тробины Стратилон-
ской печати. 5) Прологъ малый нотный. 6) Чинъ
освященія церкви. 7) Часословъ Витинскій 291—292.

— церковныя 222, 349.

Кнотъ 303.

Кобыла 303.

Козанъ 380, 391, 404, 525.

Кожухъ 226.

Колмеръ 230.

Колодки 282, 298

Колоколь (сахрапа) 39.

Колѣно 202.

Колоторство 888

Колоторъ 5, 887.

Коморникъ 207.

Конфедераты 194, 195.

Коробка 232.

Корчма вольная въ мельницкомъ дворѣ 28.

Коотель въ сел. Боковичахъ 517.

— въ сел. Воряновѣ, Мельн. п. 479.

— Браславскій 17.

— въ мѣст. Городцѣ, Брест. в. 253, 254.

— въ Дрисвятѣ 19.

— въ с. Дядкахъ Мельн. п. 511.

— въ сел. Лосицахъ Мельн. п. 407.

— въ сел. Мелейчицахъ 396.

— въ мѣст. Мотоль, Пин. п. 359.

— въ сел. Островкѣ 508.

— въ мѣст. Росонѣ Мельн. п. 451.

Кошульки 233.

Кравецъ 387

Крама 196, 231.

Крестеномый 372.

Крестъ 317.

— вызолоченный 402.

— Митрополій 373.

— серебряный 347, 350.

Крестъничество 222.

Крещеніе, таинство 402.

Криница, «которая криница впадаетъ въ рѣку.» 9.

Крылошане 22.

Кубель, кублы 326.

Куница,—мѣра длины, «всего кгрунту дворного, яко тежъ
и подданныхъ тамечныхъ въ всихъ селахъ и при-
солкахъ вымерено кунимъ 125 и морювъ 7, кроме
нушцы.» (8) «кгрунту пашного кунницъ 207 и мор-
говъ 5 (9).

— сборная 51.

Курганъ 59.

Курь востыя, курь калакутскія 258.

Куотова 8.

Куотедіа 315.

Нуть 47, 64.
Нушоръ 357.

Л.

Лавинки Дрогичинскіе 316.
Ладанъ 323.
Липца серебряныя 343, 350.
Листъ записки 16
— ставленый (ставленая грамота) 2.
— судебный 15.
Litteras collationis seu fundationis 42
Литургія 283.
Ловитва рыбная 23
Ловцы 21.
Лука озера 18.
Лѣсничіе 199.
Лѣтмихъ 226.
Люди тагмы, дикольные 22.
— свободные, свободный 18.
— церковные 55.

М.

Мабранское сѣмя 230.
Мальвизъ, вино 196.
Медовая дѣнь 315.
Медовый кануть 227.
Медъ 53, 265, 329, 403
— прѣсавый 23, 196.
— варить 227.
— сытить 241.
Метать пролажку себе лесы 46.
Метрики канцеляріи в. к. д. 17.
Минута протокола 304.
Миро святое 402.
Мельница (мельнь) 9, 23, 82, 69, 208, 217, 227, 252.
Могилы 59, 252.
Монастырь въ Витенѣ, Слоним. п. бая. 235
— въ г. Вѣльскѣ, при св. Троицкой церкви 296.
— подъ Гродной 374.
— братскій церковь св. Духа въ г. Вильнѣ 228-233, 287.
— Преображенскій по народному св. Спаса въ г. Дрогичинѣ 391, 399, 400.
— Преображенія Господня на Забужѣ въ Дрогичинѣ 316, 317, 322, 379, 382, 404, 406, 406.
— женскій Бенедикт. въ г. Дрогичинѣ 351.
— жен. Бернарда въ Дрогичинѣ 353, 354, 355, 356.
— св. Спаса въ г. Кобринѣ 36.
— мужскій Купитичскій, св. Спасскій Пинск. п. 364, 373.
Монастыри въ Корочи и в. к. лит. 250.
Монастырь, лавра 373
— Онуфріевскій 323
— Петра и Павла въ г. Минскѣ 304.
— Вознесенскій въ г. Минскѣ 389
— базиліанскій св. Духовскій въ г. Минскѣ 23, 24, 309.
— и церковь св. Спаса въ г. Могилевѣ 374.

Монастырь, Пустыяскій по имя св. Николая («Свѣтлого Николая въ Пустыньцѣ») 10, 25, 26, 251.
— Смольницъ 373.
— Сурдогскій св. Духа 280, 287.

Монахи 389, 390.
Морга Мѣрицкіе 211.
Морское конѣство въ Вильнѣ 230, 231, 232, 233.
Мостовое на рѣкѣ Сѣтинѣ 389.
Муниципалы и солдаты поповскіе лавры 214, 210.
Мша 20
Мышакъ—конь 330.
Мѣдница 403.
Мѣра длины: «на стрѣленіе, либо мало болѣе» «якъ бы въ стрѣленіе, «мало на стрѣленіе». 7, 8.
— Виленьская 268.
— Литовская въ Мельникѣ 360.
— Овруцкая 25.

Мѣрицы 207.

Н.

Нивоза 336.
Намѣстникъ, Мозырскій 17.
— прав. Еп. Луцкаго 300.
Народъ русскій, но въ униі будущій 346.
— русскій 374, 375.
Нашествіе Московское 394.
Небожакъ 204.
Неводъ, новодокъ 21, 280.
— лѣтній 21.
Насмѣхи 204.
Неумиты 290, 296, 373.
Нехуть 219.
Нить «на сѣсаурце шпирю вытисненя одла почать и об шпирю нитю» 13.
Нота «если бы якая нота того тамъ права засгарата» 204.

О.

Облаполь ботота 47, 54.
— рѣки 9.
Облаченіе священническое 114, 347, 394.
Образъ 276.
Обрядъ греческій 324.
— и віра православная греческая 310.
Обухъ 377.
Обыскъ 18.
Обычай ложить во гробъ ставленную грамоту и документы 3.
Обѣды 41.
Одежды 229, 230, 233.
Одежда женская 226.
Однимъ «тавнимъ in wigina owinkow» 35.
Овчинникъ 199.
Оффиціаль Врестскій 36.

П.

- Паламарь, понамарь 304, 313, 315
 Панихида 378.
 Парекъ, пресвятеръ, поль 40, 66.
 Пастыи 54, 340.
 Патеры (молитвы) 65.
 Патриархъ Константинопольскій 313, 339.
 Певность 18.
 Пергамъ 27, 337.
 Печать Н. Ролопав 84.
 — на воскъ 37.
 — завѣсистая, на шнурокъ одвабныхъ кармазыловыхъ завѣшная 13, 17.
 — Подсудка 315.
 — Судья 315.
 Пивница 196.
 Пиво 241.
 — Венгерское привозное 196.
 — Гарволпнское 196.
 — Простое 196.
 Пистолеты 305.
 Плебанъ 50.
 — Русскій просвятеръ, русскій поль, поль русскій 32, 38, 34, 35.
 Плетенная мазь лошади 357.
 Поберы 378.
 Повинность (повинованство) родство „понятіе въ повинности“ бракъ въ недозволённой степени родства 83.
 Повинности и доходы: хлѣбные, грошовые, медовые, рыбные, звѣринные 20.
 Поголовщина 480.
 Податки 19.
 Податолій Кіевскій 403.
 Подымщина 16.
 Помещица 4.
 Помаръ въ Брестѣ 1613 г. 194, 195.
 — Городицкаго замка 375.
 Поморновщина [повинность] 310.
 Помитли 19.
 Пололоча 42.
 Полотно 229.
 Посварии 204.
 Посвятные земли, посвятивши сѣножатя 27.
 Посередъ болота 59.
 Постригачъ 36.
 Поплазъ 49.
 Поплати 19.
 Поплечники 15.
 Поповичъ 61.
 Поля, п. русскій, п. униатскій 4, 6, 13—15, 22, 37 30, 33—35, 41, 42, 44, 47, 48, 52, 56, 57, 62, 64—67, 193, 207—209, 217, 223, 271, 273, 303, 320, 346, 351—356, 375—376, 380, 403.

- Петегли, ссызавляемъ тожъ того плебана и тыхъ подданныхъ людей его отъ подводу всякихъ замковыхъ и отъ военной службы, и отъ всякихъ потогловъ нашихъ господарскихъ вечными часы 21.
 Потуминъ 16.
 Право ленное 374.
 — Литовское 193.
 — Магдебургское 12, 301, 302, 303, 367.
 Православные (неуниты) 350.
 Праздникъ русскій «ушомники» 305.
 — Пресвятой Дѣвы Громиной 395.
 Праздничные доходы 400.
 Приозга (рота) 194.
 Пресбитеръ, пресвитери пресвиторъ русскій иначе поль 1, 5, 37 42, 46, 56, 55, 66, 223, 333, 375.
 Промыт лондовый 9.
 Протопель 28, 38, 39, 45, 61, 282, 315, 342.
 Прудъ 12.
 Пружина (капканъ для ловли) 13.
 Пруты копанкіе 211, 214.
 Пудъ 331.
 Путная служба 15.
 Путные слуги Пилские съ. Погоста 15.
 Пушваръ 252.
 Пуца 276.
 Пчелы 9, 10, 18.
 Пѣвецъ см. канторъ.
 Пѣхота 303.
 Пята (начало) 49.

Р.

- Рабины 195.
 Радные в. к. л. 21.
 Ризы 347, 350.
 Резнариновое сѣмя 230.
 Респусты 4.
 Рудия 9.
 Русины и р. католики 396.
 Русскій автентикъ (оригиналъ) при житіи польской 22.
 — народъ 250.
 — народъ въ коронѣ и въ великомъ княжествѣ литовскомъ 373.
 — стиль 13.
 Русскія литеры 27.
 Русское письмо (rutenico idioma) 14, 41, 63.
 Русскими характеромъ на латинскихъ писанихъ 46, 51.
 Русская часть въ г. Дрогичинѣ 361.
 Рыкуня (котница) 443.
 Рынокъ 259.
 Рѣзники 228.

С.

- „Сартсватый“ мазь лошади 317.
 Сборъ по приходу въ подѣлу о Оомѣ 317.

Свещеникъ В, 13—16, 50, 51, 52, 54, 55, 60, 61, 68, 69, 217, 328, 386—337, 386, 421.

Сеймъ 250.

— Варшавскій 194.

— Великій въ г. Вильнѣ 1514 г. 3 февр. 19.

Селница поповское 40.

Семинаріи при св. Духъ бая, мон. въ Минскѣ 389, 390.

Сенаторы 342.

Синагога (въ отношеніи къ правосл. церкви) 46.

Скрыня 236.

Соколъ «а коли соколъ въ томъ острожѣ Лищинионъ сидеть
яко тотъ потъ Лопадки маетъ с ними посполу того
сокола стерегчи» 13

Солтысь 383.

Сорокоусть (alias exequias tricesimas) 80.

Соха 13.

Ставокъ 7, 58.

Староство Лядское 52.

Станіи 372

Стругъ 263.

Стула 350.

Субетникъ [инодикъ для субботнаго поминовения] 227.

Судъ духовный 374.

Суды каптуровые 16.

Сунія 226.

Сѣтъ (силки?) 13.

Слѣба „А што ся дотычотъ церкви у Хотѣянцяхъ, то
остъ слѣбною, словъ усое брати» 13, 49.

Т.

Тизуновъ 21, 499.

Типографія 374.

Третинники 323.

Трибъ, старій трибъ, упростій 212, 213.

У.

Углый сѣтловъ здоронь» 204.

Ф.

Фвоя 220.

Филошъ (Pholpaz) 82, 83.

Фундаты «и на тую асю вышей писаную дачину выпра-
виль у м. к. Виконта и фундаты, котормъ жо фун-
датомъ продки его все тое вышей писаное нда-
не поживали во покои», 18, 21.

Футро 229, 230.

Х.

Хиѣль драть 13.

Хороны 37.

Храмъ Животворящаго креста въ г. Волковыскѣ 1.

Храстини подли закону гроческаго 61.

Худоба (пшущество) 190, 486.

Хуоты 238.

Ц.

Цаплихъ 229, 230.

Церковникъ (закрыстникъ) 317.

Церковный хлебъ 55.

Церковь 49.

— русская 318, 319, 320.

— „абы збудовало церковь Матки Божее набоженства
свѣтого римского костела" 20.

— арханг. Михаила въ м. Анитъ 40, 41.

— св. Симона въ м. Васловѣ 55, 57, 58.

— св. Николая въ г. Белѣ 374.

— въ с. Борезовѣ 346.

— въ сел. Вобкахъ, Новогр. п. 386.

— св. Спаса въ г. Вобруйскѣ 374.

— въ м. Богущевичахъ 9.

— въ с. Боконичахъ 281.

— въ сел. Воконѣ, Мельн. п. 309.

— Возной Матери въ гор. Браславѣ 17—19.

— св. муч. Сорія и Ванха „мурованая" въ г. Брестѣ на Нѣмецкой ул. строителъ св. п. Иванъ Ива-
ничикъ 4, 5.

— св. Николай мурованая въ г. Брестѣ 198.

— св. Кузьмъ и Деміана въ г. Брестѣ на ул. Рус-
ской 4, 5.

— св. Николай въ г. Бускѣ 374.

— Преображеніи Господня въ м. Битенѣ, Слоним. п.
235, 236, 237.

— св. Георгия при м. Бѣлавичахъ Волков. п. 199.

— соборная Богоявленія въ г. Бѣльскѣ 282, 283, 290—
292, 296, 297, 298, 303, 304, 347.

— Воскресенія Христова въ г. Бѣльскѣ 280, 291,
303, 347.

— св. арх. Михаила въ г. Бѣльскѣ 246, 299, 300, 306,
— св. Николай въ Бѣльскѣ 290, 291, 293, 302, 347—
350.

— Пречистой въ г. Бѣльскѣ 291.

— св. Троицы въ г. Бѣльскѣ 291, 342, 349.

— въ сел. Вахуличахъ Пинск. п. 242.

— Воскресенія въ г. Вильнѣ 374.

— св. Георгия на предмѣстьи въ г. Вильнѣ 374.

— въ мон. Св.-Духа русская въ г. Вильнѣ 228.

— св. Іоанна въ г. Вильнѣ 374.

— въ Вировѣ 27, 28.

— Благовѣщенія въ г. Витебскѣ 374.

— св. Духа, на полѣ, въ г. Витебскѣ 374.

— въ сел. Витулинѣ, Мельн. п. 479.

— св. Парасковы, въ г. Владиміръ 374.

— св. Михаила въ м. Волосовичахъ, Чашн. п. 271.

— Рождества пресв. Дѣвы Маріи, въ селѣ Вортонѣ 17.

— въ селѣ Выгонѣ, Пинск. п. 335—337.

— Успенія Преч. Богородицы въ м. Высоцкѣ, Пинск.
п. 310, 312—315, 344.

Церковь св. Николая въ с. Гайнѣ, Мин. п. 389.

- въ сел. Інойнѣ, Мельн. п. 198, 251, 252, 357, 370, 397, 398, 406, 524.
- въ им. Глубокомъ Ошм. п. въ ур. Порупицахъ 237, 241.
- въ с. Голубѣ 40.
- въ сел. Горахъ, Мельн. п. 421.
- Воскресенія Христа въ г. Городѣ 374.
- св. Ілія въ г. Городѣ 374.
- св. Михаила въ сел. Городѣ Дрогич. п. 324.
- Пречистой въ замкѣ Городицкомъ, Мельн. п. 376.
- св. Троицы въ с. Городищѣ, Мельн. п. 376.
- въ сел. Гридечицахъ Новогр. пов. 206, 211, 213, 214, 217.
- Воскресенія Господня въ г. Гроднѣ 374.
- св. Креста въ г. Грубешовѣ 374.
- въ с. Грушевѣ 62.
- въ сел. Гудевичахъ Волков. п. 242, 243.
- въ с. Гудеевѣ, Грод. п. 218, 219.
- во имя Пречистой въ Довечерѣ 221.
- въ с. Докудовѣ, Мельн. п. 377.
- св. Варвары въ с. Долгомъ Мельн. п. 503.
- Непорочнаго зачатія Пресв. Дѣвы въ с. Дрогловѣ 385, 401.
- въ сел. Дролахъ, Мельн. п. 504.
- въ г. Дрогичинѣ 379, 380, 382, 391.
- обрада греческаго или русскаго въ г. Дрогичинѣ 65, 66.
- русская, въ Дрогичинѣ на мѣстѣ коей костелъ 356.
- св. Варвары въ г. Дрогичинѣ 114.
- св. Ілія въ г. Дрогичинскомъ 48.
- св. Николая въ русской части г. Дрогичина за р. Бугомъ 29, 50, 235, 240 289, 294, 308, 318, 321, 341, 342, 354, 366, 367.
- Преображенія Господня въ Дрогичинѣ 307, 316, 317, 361.
- Пятицкая въ г. Дрогичинѣ 39.
- соборная Пречистой въ г. Дрогичинѣ 35, 56, 57, 63—65, 225, 289.
- Спасская въ Забужвой части г. Дрогичина 44, 224—227, 374, 388.
- св. Троицы въ русской части г. Дрогичина, за р. Бугомъ, на предмѣстьѣ 289, 399.
- св. Троицы въ Дрогичинѣ называется «синагога св. Троицы» 37.
- св. Николай въ с. Дружковичахъ, Пин. п. 53, 54.
- въ сел. Жерчицахъ Мельн. п. 522.
- въ сел. Монастырѣ, при оа Жидѣ, Мин. г. 180, 190.
- св. Спаса въ Жолкинѣ 56.
- въ сел. Журобичѣ, Мельн. п. 345, 515.
- Пречистой въ г. Игуменѣ 374.
- Животвор. Креста въ сел. Истоки, Волк. п. 1, 2.
- св. Георгія въ м. Клещели 298.
- св. Николай въ м. Клещели 298.
- св. ап. Петра и Павла въ г. Кобринѣ 3, 4.
- Рождества Богородицы въ г. Кобринѣ 374.

Церковь св. Николая въ г. Ковнѣ 374.

- св. арх. Михаила въ г. Ковнѣ основана при державцѣ воен. Подлисскомъ Иванѣ Самойловичѣ Сапѣгѣ мѣщанами гор. Ковня 6, 6.
- въ с. Козерадахъ Мельн. п. 378, 431.
- св. Николая въ с. Кольчицахъ, Новогр. у. 60, 61.
- св. Спаса въ с. Кольчицахъ 60, 61.
- св. Дѣвы Маріи въ Коссовѣ 30, 305, 306.
- св. Троицы въ Красномъ Статѣ 296, 374.
- св. Николая въ г. Кременцѣ 374.
- св. Николы въ с. Креслѣ 41.
- св. Георгіевская въ м. Крошинѣ, Новогр. в. 223, 224.
- въ м. Купатичскомъ Пин. п. 364.
- въ сел. Латыголичахъ Чашниц. вол. прип. къ Волосовской п. 276.
- Рождества Богородицы въ с. Лаховѣ, (Лакѣ) Рѣчицкаго. п. 338, 402, 403.
- въ с. Лельчицахъ, Пин. п. 377, 378. ●
- въ с. Лобки, Мельн. пов. 412.
- Пречистой въ им. Логожѣ 60.
- св. Архангела Михаила въ м. Ложницѣ, при озерѣ, на Новосельской улицѣ 26.
- въ Лозовѣ 89, 44, 320.
- Пречистой въ сел. Лосицахъ, Мельн. п. 239 407, 411.
- православная въ г. Люблинѣ 374.
- Пречистой, Ілія и арх. Михаила въ селѣ Лѣсковичахъ, Пин. п. 323, 324.
- св. Николай въ Межирѣчи 304, 305, 496.
- въ г. Мельникѣ 371.
- русскія въ г. Мельникѣ 239.
- Воскресенія Христа въ г. Мельникѣ 358, 362, 363.
- Пречистенская въ г. Мельникѣ 61, 69, 197, 198.
- Рождества Пресв. Богородицы въ г. Мельникѣ 359.
- въ им. Морахъ Брасл. п. 205.
- въ м. Мильче 326, 329.
- Вознесенія Господня въ г. Минскѣ 389.
- св. Николая въ г. Минскѣ 23.
- Половецкая св. Михайловская 28, 29.
- св. Спаса въ г. Могилевѣ 274.
- св. Благовѣщенія въ Мостахъ 374.
- въ мѣст. Моголь, Пинск. п. 359.
- ун. Зачатія Пр. Маріи въ гор. Мстислѣ, Минск. в. 368.
- св. Троицы въ г. Мстиславѣ 374.
- въ сел. Мшанѣ, Мельн. п. 284, 393.
- въ сел. Наройкахъ, Дрог. п. 384.
- св. Козьмы и Домьяна въ м. Начѣ, Чашниц. в. 274.
- св. Николая въ с. Николаевѣ Мстисл. в. 244.
- св. Николай въ с. Ноблѣ 51.
- соборная Бориса и Глѣба въ г. Новогородкѣ 22.
- св. Іоанна въ г. Новогородкѣ 374.
- св. Спаса въ с. Остринѣ 51, 52.
- въ с. Острѣмечинѣ Мельн. п. 421.
- въ с. Поблипахъ 60.
- св. Николай въ с. Пережирѣ, Мин. в. 227.

Черномъ въ г. Пинскѣ 374.

- Богоявленія въ г. Пинскѣ 313.
- Рождства Христова въ г. Полоцкѣ 374.
- Пречистой въ Погостѣ 14, 15, 63.
- св. Николай въ дер. Порудомли 30.
- въ с. Прохенки Мельн. п. 193, 194.
- св. Николай въ Пустынскомъ монастырѣ 19.
- Пятенки при м. Песка. Волков. п. 199.
- св. Троицы, въ г. Ратнѣ 374.
- св. муч. Дмитрія въ им. Роговѣ 42.
- въ селѣ Руднѣ, Брест. п. 46, 47.
- въ сел. Русковѣ, Мельн. п. 441, 443.
- въ с. Рухчѣ, Пин. п. 339.
- въ сел. Савичи Русскіе Мельн. п. 2, 3, 284, 284.
- Обрѣтеніе Честнаго Креста въ сел. Сорочинѣ 320.
- Славатичская 351.
- Варваринская въ г. Слуцкѣ, 190.
- св. Авраамія въ Смоленскѣ 373.
- въ сел. Состки, Мельн. п. 493.
- св. Параскевы въ г. Стояновѣ 374.
- св. Духа въ м. Сурдеги, Вильком. у. 285,—287.
- въ сел. Сѣмичахъ, Мельн. п. 247, 335, 351—355-390, 401, 406, 519.
- Пресвятой Богородицы въ Трокахъ 374.
- въ с. Хлонковѣ, Дрогич. п. 357.
- въ сел. Ходиновѣ Мельн. п. 414.
- въ с. Хотавичахъ, Мин. п. 220, 221.
- въ сел. Хотичахъ, Мельн. пов. 362, 422.

- Черномъ Пречистой въ им. Хотвичицахъ 49.
- въ м. Чашникахъ 260, 262, 267.
- въ с. Шебринѣ, Брест. п. 24, 25.
- уніат. въ им. Шкопахъ Мельн. п. 330.

Цыгане 196

Цитю садить 13.

Цментарь церковный 214, 298, 304, 305.

Ч.

Чаша 228.

Чашникъ 411.

Чаша изъ рѣш 392.

— серебряная 343, 350.

Ш.

Шапошникъ 229, 231.

Швецъ 304.

Шина желѣзная 325.

Школа 196, 254, 283, 296, 305, 374, 417.

Шуты 351.

Шанталъ при Богоявленской п. въ Бѣльскѣ 283.

— при Вытѣнскомъ базил. мон. 235 236.

— при Славской п. въ г. Дрогичинѣ 226.

Шпихлеръ 362.

106707

ИЗДАНИЯ

ВИЛЕНСКОЙ КОМИССИИ ДЛЯ РАЗБОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ.

а) А к т ы:

- Томъ I. Акты Гродненскаго земскаго суда. Вильна, 1866 г., стр. XXIV, 377. Ц. 1 р.
- II. Акты Брестскаго земскаго суда. Вильна, 1867 г., стр. X, 361. Ц. 1 р.
- III. Акты Брестскаго городского суда. Вильна, 1870 г., стр. XX, 418. Ц. 1 р. 50 к.
- IV. Акты Брестскаго городского суда Вильна, 1870 г., стр. LXIV, 615. Ц. 2 руб.
- V. Акты Брестскаго и Гродненскаго городскихъ судовъ. Вильна, 1871 г., стр. XLI, 440.
- VI. Акты 1) Брестскаго городского суда (поточные); 2) акты Брестскаго подкоморскаго суда; 3) акты Брестской магдебургіи; 4) акты Кобринской магдебургіи и 5) акты Каменецкой магдебургіи. Вильна, 1872 г., стр. LXIX, 593, 77. Ц. 2 р. 50 к.
- VII. Акты Гродненскаго городского суда. Вильна, 1874 г. стр. XIV, 600, 80. Ц. 2 р. 50 к.
- VIII. Акты Виленскаго городского суда. Вильна, 1875 г., стр. XXV, 652 и 82. Ц. 2 р. 50 к.
- IX. Акты Виленскаго земскаго суда, магистрата, магдебургіи и конфедераций. Вильна, 1878 г., стр. XXI, 591 и 57. Ц. 2 р.
- X. Акты Виленскаго магистрата и магдебургіи. Вильна, 1879 г., стр. XXXVIII, 592 и 48. Ц. 2 р.
- XI. Акты Главнаго Литовскаго трибунала. Вильна, 1880 г., стр. XLI, 545 и 69. Ц. 2 р.
- XII. Акты Главнаго Литовскаго трибунала. Вильна, 1883 г., стр. XL, 651 и 67.
- XIII. Акты Главнаго Литовскаго трибунала. Вильна, 1886 г., стр. XII, 480. Ц. 1 р. 50 к.
- XIV. Инвентари XVI столѣтія. Вильна, 1888 г. стр. XXII, 702. Ц. 2 руб.
- XV. Декреты Главнаго Литовскаго трибунала. Вильна, 1888 г., стр. XI, 552. Ц. 2 р.
- XVI. Документы, относящіеся къ исторіи церковной уніи въ Россіи. Вильна, 1889 г. стр. CLII, 701. Ц. 2 р. 50 к.
- XVII. Акты Гродненскаго земскаго суда. Вильна, 1889 г., стр. LXIII, 200. Ц. 2 р.
- XVIII. Акты о копныхъ судахъ. Вильна, 1891 г., стр. LXII, 578. Ц. 2 р.
- XIX. Акты, относящіеся къ исторіи бывшей Холмской епархіи. Вильна, 1892 г., стр. CLXXVI, 405. Ц. 2 р.
- XX. Акты, касающіеся города Вильны. Вильна, 1893 г., стр. CCXXVI, 668. Ц. 3 р.
- XXI. Акты Гродненскаго земскаго суда. Вильна, 1894 г., стр. XL, 416. Ц. 2 р.
- XXII. Акты Слонимскаго земскаго суда. Вильна, 1895 г., стр. LXIV, 471. Ц. 2 р.
- XXIII. Акты Холмскаго городского суда. Вильна, 1896 г., CCXIV, 399. Ц. 3 р.
- XXIV. Акты о боярахъ. Вильна 1897 г., стр. XLIV, 547. Ц. 3 р.
- XXV. Инвентари и разграничительные акты. Вильна, 1898 г., стр. XXXII, 632. Ц. 2 р. 50 к.

- Томы. XXVI. Акты Упитского городского суда. Вильна, 1899 г., стр. L, 595. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXVII. Акты Холмского городского суда. Вильна, 1900 г., стр. CXXX, 407. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXVIII. Акты о евреяхъ. Вильна, 1901 г., стр. LVI, 439. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXIX. Акты о евреяхъ. Вильна, 1902 г., стр. L, 539. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXX. Акты Троцкого подкоморского суда. Вильна, 1904 г., стр. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXXI. Акты о Литовскихъ Татарахъ. Вильна, 1906 г., стр. XL, 586. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXXII. Акты Вилкомирского городского суда. Вильна, 1907 г., стр. XXVI, 506. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXXIII. Акты относящиеся къ исторіи Западно-русской церкви. Вильна 1908 г., стр. LXXXIV, 567. Ц. 2 р. 50.

б) Отдѣльныя изданія:

1. Ревизія королевскихъ пущъ въ б. великомъ Княжествѣ Литовскомъ Григорія Воловича, 1559 г. Вильна, 1867 г., стр. V, 481. Ц. 1 р.
2. Краткія таблицы для исторіи и хронологіи, Н. Горбачевского. Вильна 1867 г., стр. VI, 49 объяснительный текстъ (17 таблицъ). Ц. 50 к.
3. Ординація королевскихъ пущъ въ лѣсничествахъ б. Великаго княжества Литовскаго, 1641 г. (Подлинникъ съ русскимъ переводомъ и алфавитнымъ указателемъ). Вильна, 1871 г., стр. XVIII, 325. Ц. 1 р.
4. Алфавитный указатель къ II, III, IV и V томамъ актовъ Виленской Археологической Комиссіи. Вильна, 1872 г., стр. 165. Ц. 60 к.
5. Алфавитный указатель къ ревизіи пущъ Григорія Воловича. Вильна, 1873 г., стр. 225. Ц. 40 к.
6. Писцовыя книги Пинскаго староства Лаврина Войны, 1561—6 г. Часть I и II, стр. X, VIII, 421, XVI, 599, съ русскимъ переводомъ и алфавитнымъ указателемъ. Вильна, 1864 г. Ц. 5 р.
7. Ревизія Кобринской экономіи, 1563 г. Вильна, 1876 г., стр. XII, 387, и 86, 1 снимокъ. Ц. 1 р. 50 к.
8. Писцовая книга Гродненской экономіи (XVI столѣтія) въ двухъ частяхъ. Ч. I. Вильна, 1881 г., стр. XXIII, 502. Ц. 2 р. Ч. II. Вильна, 1882 г., стр. 606. Ц. 2 р.
9. Писцовая книга Пинскаго и Клецкаго княжествъ—Станислава Хвалчевскаго, 1552—1555 гг. Вильна, 1844 г., стр. XXXII, 714. 1 снимокъ. Ц. 2 р. 50 к.
10. Сборникъ палеографическихъ снимковъ съ древнихъ грамотъ и актовъ, хранящихся въ Виленскомъ Центральномъ Архивѣ и Виленской Публичной Библіотекѣ. Вып. I (1432—1548 гг.). Вильна, 1884 г. in folio стр. VIII, 45, XXX листовъ снимковъ (59 номеровъ). Ц. 4 р.

Примѣчаніе: Всѣ вышепоименованныя изданія продаются въ Канцеляріи Виленскаго Центрального Архива.